

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

8

sub.

OKE 135

3556. B. in 11.

Var.

UNIVERSIT

Digitized by Google

Amstelodami, apud Viduam Ioannis à Someren. 1681.

MYTHOGRAPHI

L A T I N I. L 6/13

C. J U L. H Y G I N U S.

FAB. PLANCIADES FULGENTIUS.

LACTANTIUS PLACIDUS.

ALBRICUS PHILOSOPHUS.

*Thomas Munckerus omnes ex libris MSS:
partim, partim conjecturis verisimilibus emen-
davit, & commentariis perpetuis, qui
instar bibliothecæ historiæ fabula-
ris esse possint, instruxit.*

*Premissa est dissertatio de auctore, stylo, &
etate Mythologiæ, quæ C. Jul. Hygini
Aug. Liberti nomen præfert.*

A M S T E L O D A M I

Ex Officina viduæ JOANNIS à SOMEREN

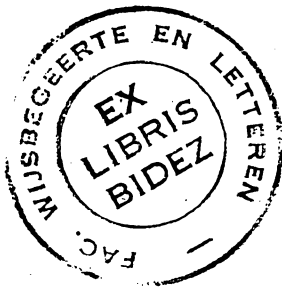
A. C. CIO IDC LXXXI.

1681

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK
GENT

Isidorus Orig. Lib. xv. cap. 1.

Nec historicos , nec commentatores varia dicentes imperitè condemnare debemus , quia antiquitas ipsa creavit errorem.

THOMAS MUNCKERUS, *Gymnasii Delphensium Rector,*
& Collegii Literarii, quod apud eosdem est, Moderator.
H. Caussé fecit.

Amplissimis, Spectatissimis, plurimumque Reverendis

V I R I S,

ADRIANO BOOGAERT I.U.D.

Domino de *Belois & Nattairs*, Reip. Delph. Consuli optimè consulenti, nec non rerum Indiarum Orientalis Præfecto longè æquissimo;

NICOLAO ab ASSENDELFT I.U.D.

Reip. Delph. Senatori, ac Judici nuper admodum religiosissimo;

ANTONIO HEINSIO I. U. D.

Reip. Delph. Syndico præclarè merito, atque indies plurimum merenti;

DAVIDI CLINQUANTIO,

Veræ religionis cultorum Mystagogo exoptatissimo;

Gymnasi & Collegii Literarii, quæ sunt apud Delphos Batavorum, Curatoribus, literarum & literatorum patronis summis; dominis suis benignissimis,

THOMAS MUNCKERUS,

S. P. D.

DEDICATIO.

Um Vertumnum jam & Ianum, ut cum Lyrico illo Venusino ita loquar, spectarent Mythographi mei, erant ex amicis nonnulli, qui persuadere mihi, ut vel literato alicui Principi eos, vel viro certè, qui auctoritate in Gallis aut Britannis polleret non vulgari, oblatum irem, modis omnibus conarentur: multo enim pluris apud illos populos, quam in Bataviâ nostrâ hæc fieri studia, adeo ut dubitare nullus possem, quin multo gratissimum futurum esset munus meum; ad hoc spem esse non exiguam, fore ut caput referrem haud paullo inde unctius. Homines quidem illos longè mihi amicissimos certo scio, quicquid dixerint, id omne optimo dixisse animo, & ex affectu perquam benevolo. Verum enimvero, ut dicam simpliciter quod res est, spe argentariâ qui ducere me sperat, is multum fallitur, quod cum major mihi semper animus pecuniâ fuit, tum & vestrà benignitate ea nunc est fortuna mea, ut causam inveniam nullam cur invidere, id quod præfiscini dixerim, cuiquam debeam. Quod si autem quis me

*

DEDICATIO.

roget (nam rogare quid non audeat invida curiositas?) quo tandem merito meo favorem eum vestrum nactus fuerim, respondebo illi paucis & ore libero, neminem posse cogi ut felicitatis suæ reddat rationem. Cæterum de majori literarum apud exteros pretio quod ajebant, id etsi movit aliquantulum animum, efficere tamen tantum apud me neutiquam potuit, ut, quod vobis religiosè voveram, immo & debebatur, cum quicquid ego possim, id omne vestrum sit, intercipi temerè ab aliis sinerem. Ne dicam jam, & vos nosse quid lupinis æra distent, nec repertum iri quenquam, à quo vel vestra ipsorum, vel municipum vestrorum in æstimandà eruditione accusari jure merito malignitas queat. Ut enim præ aliis vicinorum permulti hoc in oppido insigniter quà divitiis luculentis, quà generis splendore ac antiquitate excellunt, ita & fuere semper & adhuc sunt, qui literarum cultu & peritiâ vix cuiquam concedant, humanitate vero & comitate, quæ doctrinæ liberalisque educationis comites esse individuas solent, neminem non à tergo quam longissimè relinquunt. Nihil do auribus vestris,

DEDICATIO.

stris, sed ex animi mei sententiâ homo ad nullam rem minus, quam ad adulationem, factus, affirmo id, quod toties apud alios prædicavi, per ipsos me annos sexdecim tam vixisse libenter apud Delphos, ut interea temporis tam ambitum omnem, quam ambitores ignoraverim, immo votis omnibus sedem hanc senectæ meæ optaverim. Verum ut res meas natas video, hoc est, corpusculum mihi esse non valdè firmum, sed caussarium, etsi non senectâ forte, attamen ossa heic mea, si propitiâ aure preces nostras audierit *ὁ πανάγαθος* Deus, sedem suam habebunt. Anima ut redeat illuc, unde venit, Deo curæ erit, donec aliquando in stupendâ illâ *πάντων ἀποκαταστάσι* corpore rursus suo induta, cœleste illud cum omni credentium populo in æternum canat *τῷ ἁγίῳ*. Vobis autem, DOMINI MEI, si dedecori nunquam scholæ vestræ fui, sed benè semper mereri de juventute studui; vobis, inquam, juxta filium meum unicum, hic etiam qualiscunque ingenii nostri fœtus commendatus esto, quo utrumque, ubi quid aliquando me fuerit, pro solitâ illâ benignitate vestrâ à sæculi hujus, quod

D E D I C A T I O.

propemodum nihil novit, nisi meliores car-
pere, malitiâ & invidiâ defendatis. Inte-
rim sic vivere studeamus, ut vita nostra in-
nocenter acta nec timeat ultimam necessita-
tem, nec optet. Quod superest, Deus im-
mortalis, qui super nos nostra curat, o-
mnia vobis, quæ pro bonis habentur, pro-
sperè semper fluere faciat, & seram illam
velit esse diem, quæ vos civitati huic invi-
sura sit: cumque summus ille Imperator
ex hac mortalis vitæ statione evocaverit,
pares vobis Delphi habeant, quia nec me-
liores possunt, nec utiliores. Præter votum
hoc nihil habeo, nisi animum tantum non
Solduriorum in morem vobis dicatissimum,

Scribebam Delphis Bat. a. d.
x. Calendas Januarias an-
ni cispice LXXXI. qui fe-
liciter vobis exoriatur &
decurrat.

L E-

LECTORI BENEVOLO

S. D.

Septennium jam est, ex quo in Hygini fabulas, quas juventuti id temporis prælegebam, nescio quid notularum & animadversionum emisi, quæ adjecta visuntur ad calcem editionis Schefferiana. Verum nimisquam festinatæ eæ curæ quod nemini minus, quam mihi, placerent, cæpi ad incudem revocare id, quod minus exactum hæctenus videbatur. Evolvi ergo quicquid antiquitatis Mythicæ exstare noveram, Scholiastas præsertim cum Latinorum, tum Græcorum poetarum; ex quibus ista Mythologia, quæ Hygini nomen præferunt, meo quidem iudicio, magnam partem aut compilatæ sunt, aut conversæ. Quo successu id fecerim, quantumque inde non tantum mendorum ex Hygino sustulerim, sed & lucis omni historia fabulari sæneraverim, iudicabunt illi, quibus livor oculos non fascinavit. Conscius certè mihi sum etsi jucundi quidem, attamen permagni laboris, quem in commentariis hisce conscribendis exantlavi, quos fabularum si appellavero bibliothecam, haud valdè ambitiosè fecero. Quamobrem indices etiam sic satis copiosos, in quibus quicquid notatu in illis occurreret, congererem, conficere in animo habebam. Verum cum per valetudinem, quæ per ipsum biennium nimis adversa mihi fuit, laborem suscipere tam tædiosum neutiquam potuerim, alterius uti operâ coactus sum, qui exspectationi tuæ ut satisfecerit multum vereor, certè mea non fatisfecit. Scriptum fabularum Hygini codicem in his oris non audiavi ullum esse, nisi penes

Cl.

P R Æ F A T I O.

Cl. Berkelium, sed mutilum eum, ut ajunt, iis omnibus capitibus, quæ & in vulgatis desiderantur; ad hoc infima etiam vetustatis, utpote circa ea scriptum tempora, quibus inventa ars typographica. Si credere famæ licet, emendaverat jam olim easdem fabulas ex Vett. libris, & Hamburgum, ut ibi publicarentur, miserat Joannes Pricaus. Verum curis illis viri doctissimi quid factum sit, aut unde libros istos antiquos nactus ille fuerit, ignorare me fateor juxta cum ignarissimis omnium. Fuere etiam, qui persuadere mihi voluerint Mucium de Berettis, Nobilem Placentinum, manuscriptum Hyginiani Mythologici habere librum; immo ipsum scripsisse id ad nescio quem in Batavis typographum. Vix crediderim, cum ad me quoque Mucius ille non semel cum de notis meis in Hyginum, tum de opere suo, quod de Origine Deorum & Heroum à se inscribi ait, literas dederit, nec tamen unquam ullius scripti codicis vel minimam fecerit mentionem; immo rogatus, ut istiusmodi librum alicunde mihi erueret, rescripserit: dum ego è contra Hygini scripta reperire conabor, si in hac Italiâ nostrâ reperire ea fortuna mihi concesserit. Sed quamvis nullo uti mihi licuit MS. abusum me tamen operam non spero, dum Servium, Lactantium Placidum, Anonymum Germanici Interpretem, aliosque id genus scriptores cum Hygino contendî, & vel illos ex Hygino, vel Hyginum ex illis emaculare studui. Quoties, & ubi Fabula ista excusa sint, scire haud multum refert. Sufficit si scias primitus Basileæ unâ cum aliis nonnullis scriptis Mythologicis anno MDCCCXXXV. publicatas esse à Jacobo Micyllo, qui eas nactus videtur

P R Æ F A T I O.

tur ex bibliothecâ Frisingensi. Eam editionem sequuti sunt passim per Europam typographi, etiam ipse Commelinus, quem gratis audacia in novandis nonnullis absque necessitate accusat Cl. Schefferus. Nihil ille vir sibi juris sumsit, nisi in pauculis iisque perquam manifestis operarum erroribus corrigendis. Sed & de hoc, & de aliis non paucis longè, opinor, aliter judicaturus fuisset ò παναγιος Schefferus, si ei plus otii nato devotè dare Προτιμας licuisset.

In Astronomico Hygini recensendo usus sum excerptis quinque codicum MSS. quorum quatuor Iannus Vlitius, unum nescio quis vir eruditus cum editis contulerat, quem ideo literâ A. vel Anonymi vocabulo designavimus. Ea excerpta quam non contemnenda fuerint, quantumque eorum nomine debeamus Illustri Viro Nicolao Heinsio, ex cujus instructissimâ bibliothecâ ad me pervenere, iudicabis ipse, mi lector. Exemplarium autem illorum, quibuscum Astronomicum commissum erat à Vlitio, tria Petaviana fuere, Regia bibliotheca apud Parisios quartum. Inter editiones, quas consului, præcipua sunt, Veneta anni M cccc lxxxii. & quam Colonia Agrippina anno M d xxxv. emisit Soter, ex optimis codicibus emendasse se illud scripsum præfatus. Nec mentitus profecto est. Longè enim à tergo relinquit, quicquid editorum ante eum idem publicavit. Eam ergo editionem tantam non natâ rōdā secutam deprehendi Morellium anno M d lxx. Sancti-andreanā autem anno M d lxxxix. expressam ex Morellianâ. Adhuc hic illic non pauca ita video cum à Sotere, tum à Morellio representari, ut ea in Novantiquis restitutum it Modius. Quid dicemus?

Nem

P R Æ F A T I O.

Neutram ex illis editionibus vidit Modius, an visus à se dissimulavit? Illud affirmabit, qui candorem hominis noverit. Interim gaudeo me deprehendisse, unde orta sit illa tam felix sæpe, quam audax, tot locorum castigatio, quam in Sanctandreamâ concoquere non potest Cl. Schefferus. Nam ab Aldo, quem etiam anno M cccc xcvii. idem Astronomicon suis typis descripsisse ajunt, profectam eam non sit mihi verisimile, cum nunquam ejus operam in Hygino audiverim celebrari. Omnino à Morellio est: nam in efficinâ Sanctandreamâ religiosè secutas esse operas textum Morellianum vel inde liquido apparet, quod recudere de novo mendas manifestas typographicas, quam immutare quicquam, maluerunt. Exempli gratiâ facere non possum quin unum alterum de isto genere proferam. Legitur sub finem Lib. 1. Efficit: media finem temperatum, pro efficit mediam finem &c. Lib. 11. cap. 15. Vacuum omni alligationi futurum, pro omni alligatione, Cap. 18. Neque longè jam abesset, despiciens jam ad terram, pro despiciens ad terram. Cap. 34. Et de insulâ ejectus. Existimatur autem Lemnum, pro ejectus, existimatur Lemnum &c. Lib. 111. cap. 9. In quadrato qua sella deformatur, in angulis, pro in quadrato, quo sella deformatur, una, in angulis &c. Cap. 11. Inclinator caput versus, pro inclinatur ad caput versus. At in nullâ editione, nisi in Morellianâ & Sanctandreamâ cum hæc sp̄balmata, tum & alia nonnulla his non dissimilia deprehendes, ita ut Sanctandreamam, id quod dicebam modo, ex Morellianâ expressam, ad hoc errare ipsos, qui vel à Scaligero eam, vel alio aliquo ex doctis, recen-

P R Æ F A T I O.

*cenſitam velint, exiſtimare debeamus. Venetam illam modo laudatam intra triennium, anno videlicet M CCCC LXXXV. eadem in urbe repetiit idem ille, qui & priorem dederat, homo Germanus, Erhardus Ra-
 tholt: nec quicquam in eâ mutatum, ut nec in Pariſien-
 ſi, quam Lud. Vives anno M DC XXXVI. procuravit, quanquam lucem jam anno M DC XXXV. vidiffet Baſi-
 leæ Hervagiana à Micyllo recenſita, & nonnullis an-
 notatiunculis in margine adjectis exornata. Micyl-
 lum ſecutus deinde, pauculis tantum, & quæ nullius ferme momenti eſſent, novatis, anno M DC LXXVIII.
 Jacobus Parantius, qui una cum Hygini fabularum libro, aliisque Mythographis, adjunctâ etiam Mi-
 cylli præſatione, Lutetiæ Pariſiorum *Aſtronomicon* hoc edidit: id quod & Lugduni anno M DC VIII.
 Joannes de Gabiano fecit, eadem illa, quæ Pariſien-
 ſis ille Parantius dederat, recudens. Atque hujus editionis exemplum ſequi in ſuo Hygino maluit Cl.
 Schefferus, quod ei Morellius & Commelinus teme-
 rè multa novâſſe viderentur. De Commelino antea vi-
 dimus. Quod ad Morellium attinet; iſſe eum per veſtigia Soteris dixi modo. Nec tam temerè, quam viro clariffimo viſum eſt, multa à Morellio immuta-
 ta eſſe licuit mihi IV. Codicum MSS. excerpta, quæ margini editionis Parantii illita erant, cum Morel-
 lianâ editione contendenti; adeo ut conſilium, quæ initio aliquam ex vetuſtioribus editionibus revocare ſtatueram, abjecerim, cum perquam multa cum tex-
 to, quod Morellius dederat, convenire deprehende-
 rem. Hoc textum ergo Morellianum, ſive Soteria-
 num eſt, heic tibi, ut cæteris multo caſtigatius, de-
 nuo exhibendum duximus. Nos nihil, vel parum ad-
 mo-*

P R Æ F A T I O.

modum nobis permisimus: certè nihil, nisi te ante admonito, immutavimus. Sed hæc hætenus. Unum illud doleo, quod tunc demum, cum jam prælo se subduxisset Hyginus meus, pervenerint in manus meas humanissimi doctissimique viri, Evaldi Rulæi, vett. membranæ, quæ Poetici Astronomici librum tertium & quartum, nec non partem majorem secundi continebant. Nam etsi manu eæ valde properante scriptæ sunt, ex optimo tamen codice descriptas vel inde liquet, quod cum præcipuas lectiones Morellianorum & Vlitianorum codd. plerunque confirmant, tum & loca nonnulla vel desperata hætenus feliciter sanitati restituant, vel malè affecta reddant meliora; tanquam cap. xv. Lib. 11. quod in illis primum est, cæteris injuriâ temporum, ut videtur, deperditis, pro istis, Ejus filium patre fore laude clariorem, membranæ venustius, patriâ fore laude &c. Pro istis, ut & draconem, de quo ante diximus, interfectum diceret, membranæ eædem, ut aquilam, de quâ ante diximus, interfectam diceret. Optimè mercurules, nisi quod pro diceret cum Rulæo malim daret. Pro istis, Quâ dimissa, homines instituerunt &c. eædem membranæ quo dimisso: quod omnino melius, & confirmatur ab uno de codicibus Vlitianis. Quod si tam diu superesse me voluerit Dei benignitas, ut denno, auctioribusque notis instructum profertam illud Astronomicon, exhibebo tibi quicquid præterea boni in illis inveni. Ut Nicolai Heinsii tam notum ubique sit nomen, quam ipsorum humanitatis studiorum, nec quisquam, qui quidem literas sciat, id ignoret, merita Illustris illius Viri in literas præclarissima effecere. Verum quantopere in eo cum multifari-

riâ

P R Æ F A T I O

riâ illâ exactissimâque doctrinâ incomparabilis quædam certet comitas, credere vix quisquam potest, nisi expertus. Is ergo Heinſius non ſolum ~~Excerpta~~ illa jam ſupra laudata benignè obtulit, verum etiam variis nos libris, quos datâ occaſione laudati audies, nec non conſilio, ſicubi hæreremus, inſigniter adiuvit: id quod tanto accidit mihi gratius, quanto indignior aliorum ſcurrilis petulantia eſt, qui ſeſe miriſcè ſperant rem geſſiſſe, ubi rabidi canis inſtar exercitâ linguâ aliorum deriſerint conatus. Quantum autem præter Heinſium Hygini banc editionem ornaverit optimus doctiſſimusque Jacobus Perizonius noſter, commentarii mei te docebunt, quibus exquisitas quasdam obſervationes ab eo nobis ſuppeditatas videbis inſertas. Principem fabularum editionem diu quæſitam naſtus ſum tandem ex bibliotheca patrui mei Philippi Munckeri, Gymnaſii, quod apud Harlemenſes eſt, moderatioris prudentiſſimi; cui quantum adoleſcentia noſtra, nimis cito paternâ curâ orbata, debeat, nec hæc capit charta, nec ille ambitioſè vult cantari. Obtulit etiam nobis pro cætero ſtudio ſuo ornandi bonas literas librum fratris ſui Alexandri Cl. Jacobus Tollius; in quo quicquid annotatum inveni, quod luce non indignum, nec à me vel aliis erat occupatum, optimâ tibi fide repræſentatur. Quod ad Icones attinet, quas Aſtronomici libro III. inſertas vides, eæ ad illas inſormatæ ſunt, quas è MS. codice Suſiano olim edidit Hugo Grotius. Quod diſcrepare illas interdum ab Hygini deſcriptione objicies forſan mihi, id inſicias nullus eo. Sed nec tu inſiciaberis, quæ vulgo cum eo edantur, non ex antiquo aliquo codice, ſed ingenio editorum depromptas. Ne dicam jam, tam variè in MSS.

**

Hy-

PRÆFATIO.

Hygini libris stellarum fieri enumerationem, ut nihil certū, etiam si maximè velis, de iconibus statuerè possis: id quod & Soterem, credo, movit cur ipse eas non tam ex Hyginianā expressum iverit, quam Ptolemaicā διαγγραφήν. Atque hæc sunt, mi lector, quæ scire te volebam, antequam ad Hygini nostri lectionem accederes. De Fulgentio, Lactantio Placido, & Albrico vide, si tanti putes, quæ diximus in præfatione tomo alteri præfixâ.

DIS.

DISSSERTATIO

de

*Auctore, stylo, & ætate Mythologiæ, quæ
C. JULII HYGINI Augusti Liberti
nomen præfert.*

F Abularum hic scriptor, qui ab aliquo jam tempore non parum exercitum me habuit, C. Julii Hygini Augusti Liberti sibi arrogat nomen: an merito, nec ne, fidenter pronunciare, post tot & tam diversa doctorum hominum de eo judicia, non est meum; certè liquido jurare haud possum. Est ubi blanditur, & nescio quid antiquitatis lectori pollicetur; est contra, ubi adeo sui, & melioris ævi diligentia est dissimilis, ut pæne ad barbarorum subsellia detrudendus videatur. Cur ita judicem facile intelliget, qui paucula ista, quæ ex multis inter legendum *ἐκ ἀναμνηστικῆς* in eo observavi, sine præjudicio mecum examinabit. Sed ante, quam in rem veniamus præsentem, patere ut præmittam, mi lector, non unum in veterum laudari scriptis Hyginum: id quod & Cl. Scriverii pridem animum advertit, cujus commentatiunculam de Hyginis haud contemnendam ex libro, quem nunc nobilis & eruditi viri Guilielmi Goessii bibliotheca possidet, à me descriptam tecum communicabo. CAJUS JULIUS HYGINUS AUGUSTI LIBERTUS. Huic duo nomina propria sunt à patrono Cajo Julio Cæsare Octaviano Augusto. Tertium valde variat in MSS. utique in iis occurrit Hyginus, Higinus,

** 2

Igi

D I S S E R T A T I O.

Iginus, Hygenus, & Yginus, quomodo bis terve apud Servium scribitur. De Hygini scriptis vide Indicem Gellii: de hoc Caio Julio Augusti Liberto Suetonium de claris Grammaticis. Iginus nomen aliquoties in veterum monumentis occurrit. L. Iginus Plinta, Q. Iginus Merops, & Q. Iginus Stevinus. Ex illis omnibus placet mihi Hygenus seu Higinus; undecunque tamen sit nescio. Hoc scio ita etiam in vett. monumentis legi, & maxime in Veronensium marmoribus. Scripsit hic, ut opinor, de origine & situ urbium Italicarum, sive de urbibus Italicis; quo titulo citantur à Servio Virgiliano interprete, & Macrobio. Commentaria & ejus esse censeo ad Æneida, quorum Gellius & Servius meminerunt. Ejus & esse Mythologicon potest, & utile illud Astronomicon Poëticon de mundi & sphæræ enarratione ad M. quendam Fabium; quem esse Quintilianum, quod vult Raphael Volaterranus, persuadere mihi nondum potui. De diis Penatibus & proprietate deorum laudat libros Macrobius. Præterea Hyginum scripsisse de signis cœlestibus opus in iv. libros distinctum tradunt urbana commentaria. Charisius de Agriculturâ citat, & in Cinnæ propemptico. Non omittenda heic insignis allucinatio viri cætera doctissimi Raphaëlis Volaterrani, qui libellos Grammaticos, sive de limitibus constituendis, adscribit huic Caio Julio Hygino; cum alium omnino esse constet ex ipso illo Hygino, qui sic inquit: *Nuper ecce quidam evocatus Augusti, vir militaris disciplinæ, professionis quoque nostræ capacissimus, quum in Pannoniâ agros veteranis ex voluntate & liberalitate*

te

DISSERTATIO.

te imperatoris Trajani Augusti assignaret. Insignis, inquam, allucinatio. Ex hoc loco vir ille conjecturam facere potuit, non sub C. Julio Cæsare Octaviano Augusto, verum sub Trajano vixisse, qui annis post natum Christum plus centum imperare cœpit. At Julius Higinus annis jam multis ante Christum natum illustris erat, ut Chronica Eusebii testantur. Hæc SCRIVERIUS. Operis Julii Hygini de Agriculturâ non unus Charisius, sed & Columella Lib. 1. cap. 1. meminit: de Arte militari Sarisberiensis, sed ex Gellio, ad cujus indicem, si plura desideres, cum Scriverio te remitto. Scripsisse præter illa, quæ à Gellio laudantur, Hyginum de Familiis Trojanis docet nos Servius ad Æn. v. vers. 389. *Sanè, inquit, sciendum hunc secundum Iginum, qui de Familiis Trojanis scripsit, unum Trojanorum fuisse, de quo Virgilius notat Historiam. Iginus scribitur apud eundem ad Æn. vii. vers. 47. Sed quia temporum ratio non procedit, illud accipiendum est Iginii, qui ait Latinos plures fuisse. Iginus pro Hyginus reperitur quoque apud Phocam in Arte. Sed Hyginus rectius putem.* Inscriptio urnæ apud Rhodium in Scribonium Largum pag. 76. HYGINO. I. TESTAMENTO FIERI JUSSIT. Incertum ex quo opere depromptum sit, quod in Glossario Philoxeni inveni: *Paleta, σφαιδὸν δακτύλις, ὡς γ' ἔστιν ἐν τῷ.* Leg. *Palâ.* Cicero III. Offic. *Gyges cum palam ejus annuli ad palmam converterat.* Gregor. Naz.

Θείας τὰ Γύλω σοι
Τῷ Λυδῷ γενιάσ,
Καὶ δακτύλῳ τύραννός,

*** 3

Τῷ

DISSERTATIO.

Τὴν σφουδρόν τιμίαν

Κρύπτεσθαι, οἱ κρύπτεσθαι. &c.

Quod putat Scriverius opus illud de signis cœlestibus in iv. libros distinctum aliud esse ab Astronomico, in eo vereor ne fallatur. Quis enim nescit in Astronomico, quod in quatuor libros antiquissimæ editiones tribuunt, signa cœlestia tantum non utramque paginam facere? Innuat idem Hygini scriptum etiam Sarisberiensis, cum scribit Policrat. Lib. 11. cap. 18. *Eorum, qui scientiam profitentur astrorum, alii opinionis errore prolabantur ad fabulas, in quo deprehenditur & Hyginus.* Isidorus vero in libro de Naturâ rerum tota interdum capita ex Hygini Astronomico transcribit. Sed de eo dicetur inferius. Cæterum rectè Scriverius censer, scriptorem illum rei agrariæ alium ab eo esse Hygino, cujus Eusebii meminere Chronica: quos itidem, ut Volaterranus, perperam confundit Dial. xviii. Giraldus. Interim pariter & Giraldus & Scriverius errant, quod hunc Mythographum existimant fuisse libertum illum Octaviani Augusti à Suetonio & Eusebio laudatum: in quo etiam errore cum Scioppius in Dissertatione de Stylo Historico, tum Vossius in libris de Historicis Latinis versantur. Errorem voco illam quantumlibet doctorum hominum sententiam, cum nihil minus, quam Augustæ ævum sapiat stylus ejus, qui fabellas istas consarcinavit. Ut donem ei, quod, quasi sui oblitus, bis interdum idem narret, & αὐτῶς non semel loquatur, quanquam homini polito, quem Illustribus Grammaticis annumeret Tranquillus, parum conveniat; concoquere ta-

men

D I S S E R T A T I O

men non possum illam tam apertè solocam, five
ἀνακρίων dicam, orationem: tanquam fab. 174.
 Illa timens puerum in terram deponere, aptum altissi-
 mum erat ad fontem, in quo puerum deposuit. Fab.
 164. Quam pater gladio feriens, Adonis exinde na-
 tus est. Fab. 45. Procne cognita sorore, & Terei im-
 pium facinus, pari consilio machinari cæperunt regi-
 talem gratiam referre. Astron. 11. 40. Demiphonta
 permotum ferunt misisse ad Oraculum Apollinis, re-
 medium quærens vastitatis. Nec stribliginis notam
 effugiunt loca illa, in quibus copula & diversos
 modos conjungit, ut fab. 27. Cum productus esset,
 ut mendacium morte puniretur, & illa aliter esse
 vidit. Fab. 165. Minerva & Venus cum eam irri-
 derent, quod & cæsa erat, & buccam inflaret. Plu-
 ra vide annotata à nobis ad fab. 148. Nec sana
 utique, ubi qui pro is vel & is usurpatur, de quib-
 us egimus ad fab. 4. & 21. ubi habes, Qui cum
 casus suos exposuissent Iasoni, se cum ad avum A-
 thamanta festinarent ire, naufragio facto ibi esse
 ejectos, quos Iason receptos auxilio iuvit. Nihilo
 meliora hæc talia: Fab. 55. Exporrectus jacere di-
 citur, & serpens ei appositus est. Fab. 84. Dici-
 tur aquam recedere. Item poma ei super caput pen-
 dent. Fab. 3. Dicitur venisse iussitque &c. ad quæ
 verba pluscule id genus congeffi. Jam de illis quid
 dicemus, ex quibus hæc sunt? Fab. 19. Ab Jove
 est excæcatus, & apposuit ei Harpyias. Sc. Jupiter.
 Fab. 56. Apud Busiridem Neptuni filium cum ef-
 fet sterilitas, ex Gracia augures convocavit. Sc. Bu-
 siris. aliaque complura, quæ ad Fab. 8. constipa-
 vi. Certè Augustæi sæculi non est rectam oratio-

D I S S E R T A T I O.

non immiscere obliquæ, ut fab. 185. *Cui respon-*
dit se de compresse nocturna nescio cui eduxis-
se &c. Nec *navigium* dicere pro navigatione, ut
 prolixè ostendit vir summus Joh. Fredericus Gro-
 novius Observat. in Eccles. Script. cap. 25. Facit
 id tamen Hyginus Astron. 11. 25. *Neque navigio*
quenquam usum esse, sed agris colendis vitam age-
re consuevisse. Vel *crucifigere* pro agere in crucem,
 quod invenitur fab. 194. Plura proferre exempla
 nihil, opinor, attinet. Istiusmodi crebra est stri-
 bligo apud τὰς ὁ, qui solœcismos non erubescunt.
 1. Reg. cap. xix. 19. Καὶ ἀπηγγέλη Σαῦλ, λέγον-
 τες, ἰδὲ Δαβὶδ ἐν ναυὰν ἐν ῥαυᾷ. Crederes de ru-
 di & indoctâ plebe aliquem fuisse Hyginum. Idio-
 tæ, quorum sermo solœcus sæpè & barbarus, in
 antiquis tumulis: *Se vivus fecit sibi. Se vivos fece-*
runt &c. Inspice indicem magni operis inscriptio-
 num Gruteri, & fæcis hujus ingentem ibi invenies
 modum. Idiota erat Trimalchio, idiotæ etiam e-
 jus socienni, quos propterea deridiculi gratiâ bar-
 barè loquentes in festivo illo convivio introduxit
 Petronius, quemadmodum primus rectissimè ob-
 servavit incomparabilis ille Nic. Heinsius. Non
 debebant ergo docti homines mutare illa pag. 36.
 Edit. Blav. *Quibus præ mala sua cornua nascuntur.*
 pag. 40. *Scimus te præ literas fatuum esse.* Sed
 quod studio peccat Petronius, id ignorantia vi-
 tium est in vetere interprete Cosmographiæ à Go-
 dofredo edit. pag. 19. *Tamen viros sapientes præ*
omnem mundum Ægyptus habundat. Cl. Scheffe-
 rus in Hygino, quis stylus verè humilis sit & ple-
 beius, apparere contendit. Qui, quæso, magis,
 quam

D I S S E R T A T I O.

quam in Servio, Lucretio sive Lactantio, Scholiaste Germanici, & id genus aliis scriptoribus? Humilem novi stylum Terentii, Nepotis, Phædri; verum quam longè ab Hygino absunt illi, tam longè Hyginus ab optimo ævo. Tamen ita loquebatur plebs Antoninorum ætate, circa quam vixisse Hyginum hunc credit vir clarissimus. Verum plebs rudis & literarum expers, quæ ita solœcissabat, non iis de rebus, quæ ad hæc humanitatis pertinent studia, scribebat libros. Plebeitatem vocat, quæ mihi stribligo est. Sed cur plebeitatem illam exemplis illorum, qui circa Antoninorum vixere tempora, non adlerit? Fieri hoc potuisse dicet forsan aliquis, si aliorum plebeiorum, qui isto scribillabant ævo, opuscula ad nos pervenissent. Divinare hoc, non probare est. Migratur lex metrica fab. 221.

Milesiusque Thales sponsori damna minatur.

Plures esse malos Bias autumat ille Prieneus.

Quemadmodum per *συνζησεις* & *συζησεις* excusari ista possint non ignoro. Sed an is scriptor hic est, vel versificator iste, undegnomas illas *ἑμμέτρους* adducit, qui tam artificiosè peccasse videri debeat? Tamen auctores habet poetas vel optimos, vel non contemnendos. Nam, ut de posteriori aliquid dicam, quoniam in primis τὸ αὖ in *Bias* corripit mirum videri possit; ita ultimam syl-
labam in *potestas* corripuit Prud. Cath. vi. vers. 6. *Vis ac potestas una*. Salmasius, notante Nob. Heinsio Ausonii addiderat locum:

Majestas uniusmodi

Sociata Sancto Spiritu.

* * 5

At

D I S S E R T A T I O.

Attu *Bias*, ut monosyllabum, legi malis, quem-
admodum *frui* in horridâ illâ inscriptione, quam
Comi in *Insubriâ* repertam ajunt:

Cum frui debueram ætate, horrida fata negarunt.
Et in istâ:

Digna quidem frui perpetua de luce benigna.
Suo in hac:

Anchialus dulcis cum suo homine Spurio.
Ita dedit Fabricius. Sed Gruterus, *cum suave ho-*
mine. Sic dissyllaba sunt in aliis tumulis *diebus*,
Lælia, trissyllaba *luctuosus*, *factionis*. Hoc synize-
seon genus non animadversum fecit, ut corruptè
hodie legatur Catal. Pith. Lib. III. Labbæi Theb.
Epitaph. part. 1. 168.

Exercere tuo quondam data munera sumptu
Plaudentis populi gaudia per cuneos.
Lege *exercuere* per quatuor syllabas, ut trissylla-
bum est *connubio* apud Virgil. *Æn.* 1. 77. quan-
quam Servius ibi annotat: *Nu brevem posuit, cum*
naturaliter longa sit. Verum synæresin agnoscit in
istâ voce etiam Scholiastes Statii ad illa Theb. 11.
vers. 340. *Connubiisve super moveor, viduaque ju-*
venta. Prorsus barbara sunt Fab. 14. *Gubernator*
navis Argo. Fab. 224. *Arcas Jovis & Callisto filius*.
Nam quod apud Prudent. Lib. 1. contr. Symm.
vers. 117. legitur, *In transtris jactatæ efferbuit Ar-*
go: id libenter cum Illustri Heinſio mutem in *Ar-*
gus. Vide tamen quæ annotavimus ad locum Hy-
gini posteriorem. Sed hæc talia non optimæ notæ
facile illis redimi dicas, quæ, ceu gemmulæ quæ-
dam, passim huic operi interspersa visuntur. Of-
fendunt tamen valde me ista, & Hebraicum ne-
scio

D I S S E R T A T I O.

scio quid, etsi forsan nihil minus, quam Hebraicè, noverit hic scriptor, olere videntur. Fab. 126. *Cui cum ulularet* (ita corrigit Barthius) *Ulysses ei os compressit.* Fab. 152. *Cui cum flagraret, montem Aetnam super eum imposuit.* Sic phrasés Hebraicas Græcis verbis suo more exprimunt οἱ ὅ. Ps. 146. vers. 5. *Μακάριος ὁ θεὸς ἰσχυρὸς βοηθὸς αὐτῶν.* Jos. cap. 2. vers. 10. *Οὐκ ἐξωλοθρεύσατε αὐτάς.* Quod autem Heraldus ad Arnob. Lib. iv. in quo, *Quod quanam ratione istud dicatur.* Et post paullo, *Quæ tamen hæc ipsa, quæ læva appellamus;* hellenismum resipere hujuscemodi pleonasmos censet, me judice, error est, non judicium. Probatum it sententiam suam ex digesti Lucæ cap. 3. *Ὅτι ὑμεῖς παρεδώκατε καὶ ἡγήσασθε αὐτόν.* Quasi vero quicquid Græcè exararint sacri illi scriptores, hellenismus esset. Sed dabitur de his alibi differendi locus commodior. Interim consule Gatakerum in Diatribe de Stylo novi Instrumenti, & Salmasium in Hellenisticâ; quæque nos ad loca illa, quæ Hebraïssare videntur, annotavimus. Ad genuinum ἑλληνισμὸν majori jure referas ista Fab. 92. *Ut deducas eas in Ida monte.* Fab. 186. *Cum in veneratione exirent.* multaque id genus alia. Homer. A. vers. 593. *Καί περ σπονδὴν ἐν Λήμνῳ.* Ammonius in vitâ Aristotelis pag. 13. *Εἰς παύρχειαι ἐν Μακεδονίᾳ.* Verum, ut verum animi mei sensum tibi fatear, non adeo mihi necesse videtur ad hellenismum heic confugere, cum Latini non minus crebro, quam Græci, hac circa communes præpositiones usi fuerint licentiâ. Vide Serv. ad Virgilii illa Lib. 1. *Æn. Rapuitque in fomite flammam.* Et inter re-

cen-

D I S S E R T A T I O.

centiores Heraldum ad Arnob. Lib. i. qui hoc amplius inferioris illud ævi scriptoribus, quam vetustioribus, esse familiarius observat: in quo

Et sapit, & mecum facit, & Jove judicat æquo.

Nollem tamen, ut nuper factum, tanquam minus Latinum, in Petronio damnatum: *Vetui hodie in hoc diversorio quenquam mortalium admitti.* Multo minus illud, *Benè mane surrexi.* Benè adverbium αὐξητικὸν est, ut *pulcrè & probè.* Phædrus, *Pulcrè intelligo.* Plautus, *Appotum probè.* Confer Laurenb. Antiquar. in BENE. Loquantur sanè ita hodie Gallo-Franci. Quid tum postea? Aliud *ιδιότης*, ut ita loquar, aliud *ιδιωτισμός*. Atque hæc *ὡς ἐν παρόδῳ*. Nunc ad Hyginum revertamur. Quod *Amazona* pro *Amazon*, *Briseida* pro *Briseis*, *Chryseida* pro *Chryseis*, *Ortyza*, pro *Ortyx*, *æga* pro *æx* vel *αἶξ*, *Sphinga* pro *Sphinx* usurpat, forsitan non magnam meretur reprehensionem, cum, ut ad Flor. Lib. iv. cap. 11. annotat Salmasius, etiam veterum quidam nominandi casu dixerint *Leucada*, *Elida*, *Chalcida*, *Tritonida*. Referenda huc & illa à me observata, tanquam *Salamina* apud Hieron. Epist. pag 475. & 592. ed. Canis. & Justin. Lib. xlv. quæ Ptolemæo est *Σαλαμίς*. *Lampada* pro *lampas* apud Fulgent. Lib. i. Mythol. Et *Gorgona* pro *Gorgon*. *Perseum*, inquit, *ferunt Medusæ Gorgonæ interfectorem.* Ita etiam Hyginus Astron. 11. *Gorgonam somno sopitam interfecit.* quamquam ortum hoc ex Græco Γοργώνη videri potest, quo usa interdum sequior ætas. *Hebdomada* est apud Cic. Lib. xvi. epist. 9. pro *hebdomas*. *Narbona* apud Vibium Sequestrum, Eutropium & Am-
mia-

D I S S E R T A T I O.

mianum ex Gr. *Ναῦκαρ*. *Calcedona* pro *Chalcedon* apud Leon. Epist. Decret. XLVII. *Træzena* pro *Træzen* apud Lactant. Lib. xv. Argum. Ovid. Met. fab. 14. *Crotona* apud Justin. pro *Croton* xx. 4. Qua analogia tolerari possit *Icona* pro *Icon* in Cæsario Lib. viii. Mir. cap. 76. quamvis inter barbara numeret Vossius. Sanè *Sphinga* pro *Sphinx* reperitur etiam apud Sidonium Lib. v. epist. 7. August. C. D. xviii cap. 13. *Striga* pro *Strix* in Capit. Caroli Magni & Gloss. Phil. ubi legas, *Striga*, *γυνὴ Φαργανίς*. *Tomica* pro *tomex* & alia nonnulla in veterum scriptis observata apud Rutgers. Var. Lect. Lib. 111. cap. 9. *Perfida* pro *Perfis* apud Isidor. Orig. Lib. xiv. cap. 3. & xvi. 13. Etiam apud Frontin. Lib. 11. cap. 3. MSS. 4. Reg. & 3. Hill. habere *Perfidam* observavit Clarissimus Tennulius noster à recto *Perfida*. quod frustra resugerunt editores. *Thebaida* apud Marcellin. Lib. xxi. *Ptolemaida* apud Vet. Interpret. Actor. xxi. 7. pro *Thebais* & *Ptolemais*. *Chlamyda* pro *Chlamys* est apud Apul. Met. Lib. x. pag. 233. ed. Pric. *Lacedæmona* apud Dictyn Cretens. Lib. 1. pag. 6. & 12. *Nereida* pro *Nereis* apud eundem Lib. vi. pag. 147. *Aulida* p. 20. Lib. 1. *Syringa* pro *Syrinx* apud Serv. ad Ecl. 11. vers. 31. & Lactant. Argum. Lib. 1. fab. 12. Metam. ubi plura hoc genus invenies à me annotata. *Sirena* pro *Siren* apud Hieron. epist. pag. 225. ed. Canis. *Eleufina* pro *Eleufin* p. 132. & Dictyn Cretens. Lib. vi. p. 145. *Cratera* apud nostrum Astron. 11. 40. & *Tritonida* ejusdem Libri cap. 12. Adde his, quæ concessit Grotius ad Capellam pag. 302. Festus: *Cassilam* antiqui pro *Casside* ponebant. Puto legendum

D I S S E R T A T I O.

dum *Cassidam*. quo usus Virgil. *Æn.* xi. 775. Propert. Lib. i. El. 9. Agnoscit etiam Charis. Lib. i. adducens loca illa Virgilii & Propertii. Erravit ergo Servius, cum accusativum pro nominativo positum censebat. In fragmento Veteris Grammatici, quod publicavit Barth. Advers. Lib. xxxv. 11. 13. *Cassidem dicimus nos ab eo, quod est hæc cassis, sed multi cassidam dicunt. Propert. Aurea quam nudavit cassida frontem. Et Virgilius: Aurea vati cassida.* Locum Propertii corruptum ita restitue, *Aurea cui postquam* &c. In plerisque Davidis Hymnorum argumentis apud Apollinarium legas *Δαΐδ* αὐτῷ τῷ Δαΐδ. *Danielus* apud Prudent. iv. Hymn. Cathem. vers. 70. *Caninefati* apud Vellej. Lib. ii. cap. 105. Feramus ergo etiam in nostro cap. 150 & 167. *Titani* pro *Titanes*. Sic Scholiast. German. Capricorno: *Ad Titanorum bellum cum Jove esse profectum.* Immo & Plautus eo usus est, ut & Ennius apud Lactant. Firm. Lib. i. cap. 14. At prorsus alienum est ab usu assiduorum & locupletum scriptorum *exulari* pro pelli in exilium cap. 26. licet & Fulgentius ita loquatur Prolog. Lib. i. Myth. *Alexandriæ conciliabula exulata possederam.* Et Dictys Lib. v. pag. 124. *Antimachum ex omni Phrygiâ exulandum. Remediari pro sanari* cap. 101. Nec suspitione caret *æstimare* pro *existimare* quod cap. 27. 29. 88. 106. 191. legitur. Victoris epitomatores cap. 8. scribentem, *Æstimantem* ex animo eum longâ oratione imperialis molestiæ magnitudinem declinare, nihil moror. Multo minus Alcuinum: Sem, ut *æstimant*, *Asiam*, *Cham* *Africam*, *Japhet* *Eur-*

DISSERTATIO.

ropam sortitus est Vel Valerianum in de Bono
 Disciplinæ pag. 13. ed. Gold. *Nemo illum homici-*
dii crimen evasisse æstimet &c. Vel Celsum in Rhe-
 tor. *Nos primum æstimamus actorem quasi membra*
quædam facere debere. Vel Solinum cap. 28. *Æsti-*
mant enim quidam sinus istos à Gaditano freto nasci.
 Vel Marcellinum Lib. xvi. *Asylum mundi totius*
adesse æstimabat. Lib. xvii. *Accidit autem, ut opi-*
niones æstimant &c. Vel Ambros. Hexaëm. Lib.
 111. cap. 7. *Beatus populis æstimatus.* Vel Junil.
 Comment. in Genes. pag. 42. *Neque huic sententiæ*
contrarium debet illud æstimari. Loquitur tamen sic
 & Phædrus optimæ notæ scriptor Lib. 111. cap.
 5. *Ridiculè magis hoc dictum, quam verè, æsti-*
mo. Sed dubitat Schefferus, an non scripserit Hy-
 ginus *extimo* pro *existimo*. quo usum Bapt. Man-
 tianum video Ecl. 111, *Extimo nil duros hominum*
curare labores. Et Capellam Lib. 11. pag. 25. ed.
 Grot. *Prudens Samius extimavit.* Sed membranæ
 Leid. Bibloth. *æstimavit.* quod præferam, cum
 frequenter admodum *æstimo* pro *existimo* apud eum
 occurrat. Macrobi. Lib. 1. Sat. 6. *Admoneor non lu-*
dicræ (ut extimo) quæstionis. Cap 7. *Mellis & fru-*
ctuum repertorem Saturnum extimantes. Et post pau-
 lo, *ut nonnulli extimant.* Cap. 11. *Illæ origo verior*
extimatur. Omitto prudens complura alia loca,
 in quibus vetustissimæ ejus scriptoris editiones, &
 inter illas etiam illa, quæ MS. instar est, & Vene-
 tiis prodiit anno 1482. *extimo* disertim repræsen-
 tam. At id an rectè mutaverint in *æstimo* editores
 posteriores ipsi viderint. Ego scire non possum,
 cum nullum Macrobi codicem MS. inspexerim.

Pos-

D I S S E R T A T I O.

Possit per compendium scripturæ corruptum videri ex *existimo*. Simili certè errore depravatum est illud in vet. versione Concilii Ephesini pag. 57. ed. Contii: *Dicentes vero, erat quando non erat, & quia de non extentibus factus est &c.* pro *existentibus*. Hoc scio *astimo* pro *existimo* usurpatum jam olim ab Attio in Hellenibus apud Festum in PROBRO. *Qui, nisi probrum, alia omnia indelicta astimant.* Et à Sallust. I. Histor. *Ne aut ipsi, nefanda quæ astimatis, ea parum credendo de aliis, circumveniamini.* Nec non à Munatio apud Ascon. in orat. pro Milone: *Apud quaestorem astimare futurum &c.* Paulus Festi Compiler: Prox bona vox, ut extimo, quasi proba vox. Ita MS. Leid. non *existimo*, ut editum. Gloss. Philox, *Inextimabilis, αἰνίας*. Contra *existimo* pro *astimo* Livium, Ciceronem, & Trogum usos ostendit Vir Celeberrimus I. F. Gronovius ad Liv. Lib. xxxiv. cap. 2. Addas illis licet Terentium Phorm. A. I. sc. I. vers. 11. *Haud existimans, quanto labore partum.* Ibi Donatus: *Pro astimans. Sallustius. Si, Quirites, parum existimatis.* Salvianus in Præfat. ad Salonium. *Omnia enim admodum dicta tanti existimantur, quantus est ipse, qui dixit.* Cæterum ridiculum illud dictum apud Phædrum, *Quale caput est, talis præstatur sapor*, nondum vidi, qui rectè interpretaretur. Existimo jocantem lanium hoc dicere: *Qualis species est cujusque rei, talis & sapor.* Quali sit forma simius, vides ipse: meliorem esse ejus saporem cave præstaturum me tibi credas. Simile est illud, quod de ipsomet Æsopo dixit quidam è Xanhti convivis: *Ὅσα ἡ μοῖρα τοια-*

D I S S E R T A T I O.

τοιαδε & ἡ ψυχὴ. Sed nos ad Hyginum revertimur. Non quantivis porro illa pretii? Cap. 125. *Ad pristinam figuram restituere.* Et, *hospitio liberè accipere.* Cap. 61. *Quadrigam sedere.* Cap. 18. *Extra venatum exire.* Cap. 92. *Præstare præter alios.* 107. *Abjurgata ab Agamemnone pro abjudicata.* Sed duo illa postrema, licet nullo, quod sciam, auctore dicta sint, habent tamen nescio quid veneris. Nec *venire ad Italiam*, quod cap. 260. legitur, exemplis caret. Ita inter alios etiam Servius ad *Æn.* 1. 574. In hoc autem monte dicitur etiam Anchises sepultus, licet secundum Catonem ad Italiam venerit. Totidem planè verbis Hyginus noster, ut utervis ex altero sua descripsisse non heic tantum, sed & cap. 164. 177. 258. & 259. videatur. Quod quo minus mirere, confer cap. 130. & 194. cum Scholiaste Germanici in Cane & Orione, & utramque inde totam tantum non ad verbum mutuatum dicas hunc scriptorem, ut & ex parte cap. 197. ex eodem in Piscibus, nisi potius furti reum Scholiasten istum, vel utrumque ex eodem libro, qui jam interciderit, furatum'ivisse ista, statuere velis: de quorum quidem alterutro tanto minus tibi repugnavero, quod hominem illum meum ἱπ' αὐτοφώρῃ deprehendi in notis ad cap. 183. At enim Germanici ipsius nomine laudat cum Lactantius. Dederim hoc tibi libentissimè; sed ita, ut vicissim mihi concedas, scriptum aliquod Germanici extare potuisse, unde verba illa, quæ adducit Lactantius, sublegerit homo meus manibus suis piperatis. Quod si tamen Germanici esse eam

enar.

D I S S E R T A T I O.

enarrationem, quam hodie habemus, propter Lactantij auctoritatem pertinaciter defendere quis voluerit, fatendum ei erit, miserabiliter eam esse deformatam, ita ut vix vola vel vestigium eorum, quæ dederat Germanicus, appareat amplius. Christianum se esse & barbarum ostendit istis verbis, ubi de Lunâ agit: *Jam vero quia de ejus cursu vel ordine sub brevitate diximus, restat, ut quid de eâ gentiles senserint edicamus.* In Eridano: *A quibusdam vero Nilus, qui & Gion, existimatur.* Quod ex Genes. cap. 2. hausisse videtur. Certè barbarum est *sub brevitate pro breviter.* Cassianus, Gregorius, Victor, & id genus alii scriptores ita loquuntur, non Latini. Victoris est in de Persecut. Vand. Lib. III. *Sub festinatione viro dimittuntur.* Marcialis epist. ad Burdigal. *Sub omni celeritate tanquam oriens sol &c.* Et post paullo, *Petransibunt sub omni celeritate.* Gregorii Dial. Lib. I. *Patri Equitio sub celeritate nunciatum est.* Et post paullo: *Ut ipsum ad se sub celeritate perducerent.* Ejusdem est *sub festinatione pro festinanter, sub asperitate pro asperè, & alia talia* non pauca in iisdem dialogis. Germanicum nemo dixerit parum novisse Græcè. At hic commentator persæpe *παρερμηνεύει*, velut in Argo: *In singulis remonibus quinque. ἐν ἑκάσταις πηδαλίοις* h.e. gubernaculis. In Arctis: *Quam Sidones aspicientes continuo navigant.* Quasi *ἰσθῦ*, vel *ἰσθύντατα* Arati idem esset, quod *ἰσθῦς*. Calpurnio ergo Basso, non Germanico, commentarium istum Delrio, Vectio Basso adscribit P. Valerianus. Fulgentio Plan-

cia-

D I S S E R T A T I O.

ciadz Barth. Advers. Lib. XLVII. cap. 18. quod & ambitio utriusque scriptoris & stylus sit similis. De stylo pernego. Ambitionem fateor parem videri, quod & hic æquè ac Fulgentius tot Græcos scriptores Latinè loquentes introducat. Sed hoc inde arbitror ortum, quod ista enarratio ex Græcis scholiis traducta sit magna ex parte in Latinam linguam. Laudat Isidorum in Naturalibus fab. Hydræ; quem Hispalensem à primo putabam Isidorum esse, cujus liber exstat de Naturâ rerum, in quo crebro Hygini Astronomicon laudatur, immo compilatur, ut in notis meis ad illud scriptum demonstro; verum, quod inde adducit, apud Hispalensem illum nondum inveni. Caput Mythologiæ 181. quin ex Lactantio Placido, qui Ovidii Metamorphoseon concinnavit argumenta, depromptum sit, negari haud potest. Certè ex Fulgentio hausta sunt, quæ cap. 164. leguntur. Adeo ut non frustra Barthius Adversar. v. 2. & Reines. Var. Lect. Lib. III. has fabulas ab aliquo literione non ex uno Hygino; sed & aliis in unum fasciculum collectas, censuerint. Locutio porro ista *simulatem constituere* adeo ei placet, ut tantum non in eâ faciat delicias. Vide cap. 22. 84. & 185. Sed qui veterum ita loquatur inveni hactenus neminem. *Nuptiarum conditionem* in re simili appellat interpretes vitæ Apollon. Tyrii à Marco Velsero editus: *Rex inquit, ut audivit, quæ audire nolebat, respiciens ad juvenem, ait, nosti nuptiarum conditionem?* Cujus aures non radat illud cap. 257. *Exclamat à longe?* Barbarorum

*** 2

hæc

D I S S E R T A T I O.

hæc lingua est. Albricus de imaginibus deorum cap 4. *A longe vero Python serpens maximus.* Vetus interpres Psalm. 137. vers. 7. *Alta à longe cognoscit.* Et 138. vers. 2. *Intellexisti cogitationes meas de longe.* Scio Græcos dicere *δοτὸ μακρόθεν.* Latinè ergo dicas *à cælitus?* Atqui hoc eorum linguâ est *ἀπ' ἐξενόθεν.* Apollinarius Metaphrasi Psalm. 148. *Μελψαλέ μοι κῦδ' ἀπ' ἐξενόθεν βασιλῆ.* Ita Alcimus Avitus Lib. II. *ex tunc pro ex illo tempore,* quia Græci *ἐκ τέπν:*

Ex tunc paulatim retro sublapsa referri.

Et Fortunatus :

Sumpsit ab ipso ex tunc Adam patre terra dolorem. Eugesippus de distantis locorum Terræ Sanctæ : *Ex tunc usque ad tempus Theodosii Imperatoris.* Augustin. Soliloq. *Ex tunc confitear tibi in æternum.* Sed *ἐκ τότε* apud Græcos etiam Attici damnarunt, ut docet Phrynichus, pro quo *δοτὸ τότε* legas apud Matth. cap. XVI. vers. 21. *Ex hoc nunc* interpres vetus Psalm. 112. vers. 2. quod Græcè est *δοτὸ τῇ νῦν.* quod Luc. cap. V. vers. 10. vertitur, *ex hoc jam.* De peregrè Interpres Cosmographiæ à Godofredo editæ pag. 35. quod Græcè est *δοτὸ ξένης.* *Amodo* pro *ἀπ' ἀπὸ,* vel *ἀπαρτὶ,* de quo Schol. Aristoph. ad Act. 1. sc. 3. Hieron. vitâ Hilarionis : *Amodo videre desiderans,* quos horrebat audire. Cyprian. Sermone de Nativ. Christ. *Ipsi gloria & imperium à modo & usque in sempiternum.* Adde quæ annotavi ad Hygini modo adductum locum, & Fulgent. Lib. III. cap. 6. Mythol.

DISSERTATIO.

thol. nec non ad Libellum de Prisco Sermonem. Ποιμνιώτης etiam videri possint illa *Euandrus*, *Periandrus*, *Maandrus*. Charis. Lib. i. Omnia, quæ apud Græcos per γε, aut per η, aut per ρ, aut per κ efferuntur, hæc omnia, amissa Græcâ extremitate, & per ER elata, ut secundæ declinationis declinantur, ut αγὲς, ager agri, Ἀντίπατος, Antipater, tri. Μένανδρος. Menander, dri. Τεύκρος, Teucer, cri. Quanquam Virgilius extulit Teucrus, Euandrus. Imitatur id *Ψευδάριμ* ille Cres Dictys Lib. i. Thessandrus Polyneis. Censorinus in de die Natal. Cassandrus. Schol. German. Leone. Periandrus Rhodius. Immo & Varronis est de R. R. Lib. i. Aristandrus. Justin. Lib. vi. Pisandrus. Vellej. Lib. i. Menandrus. Testem laudat Ovidium cap. 184. Et cap. 80. verbis istis, *ideoque dicitur alternâ morte redemptus*, alludit ad versum Virgilio *Æn. vi. Si fratrem Pollux alternâ morte redemit*. Quod quam conveniens sit utriusque æquali, judicent Critici. Ego, si ἐμὲ ἢ ποῦ aliquem invenirem, libenter hoc opusculum non Augusti Liberto, sed terrigenæ alicui Aviano, qui tempore propemodum jam emorientis rei Romanæ undique illud ex veteribus utriusque linguæ scholiastis & mythologis consarcinaverit, adscribendum censerem, cum ob dictionem ipsam, quæ non plebeitatem tantum, quâ unâ videri possit assumptum referre patronum Hyginus iste, sed peregrinitatem nonnunquam & barbariem sapit; tum quod clarè in Barthii membranis visatur: *Explicit feliciter Avianus de fabulis poetarum &c. He-*

D I S S E R T A T I O.

siodi. Hæc scripseram, cum illa inveni apud Thomam Gale virum doctissimum Dissertatione de Scriptoribus Mythologicis cap. 5. *Ut autem Apollodorus Anaximenem Lampfacenum habuit, quem sequeretur, ita & Diodorus & Hyginus (cujus Genealogiæ epitomen tantum habemus, quam Grammaticus quidam penes V. D. Isaacum Vossium ait se fecisse Maximo & Apro Coss.) utrumque videntur expressisse.*

Ut credamus ergo bonam partem harum fabularum ex Hygino esse desumptam, negari tamen haud potest, cum non pauca illis esse alieunde asfuta, tum nonnulla ab homine Græcè non valde docto in Latinum sermonem versa, ut liquet ex iis, quæ annotavimus ad Mythol. cap. 3. 14 & 31. & Astron. cap. 2. Lib. II. Et tu jam oscitas forsitan, mi lector, & me tædet quoque diutius his inmorari. Sustine, orò te, adhuc paulisper: paucis te absolvam. Si librum hunc fabularum & poeticon Astronomicon ejusdem esse volumus parentis foetum, id quod præter Volaterranum etiam Scaliger, Schefferus, aliique existimarunt, teneamus impostorem, tanquam soricem suo se prodentem indicio. Lib. IV. ubi de planetis agit, hi Prudentii versus ex Lib. I. contra Symmachum leguntur:

*Est qui conspicuis superos quasi vit in astris,
Ausus habere deum solem, cui tramite recto
Conditio imposta est vigilem tolerare laborem.*

Sequuntur paulo inferius etiam isti ex eodem libro:

De-

DISSERTATIO.

*Denique cum Luna est, sublastris splendet amictus:
Cum succincta jacet calamos, Latonia virgo est:
Cum subnixa sedet folio, Plutonia conjux.*

Quid dicemus? Alterutrum profecto, aut è margine in textum irrepsisse eos versiculos, aut Prudentii ævo inferiorem esse Hyginum fatearis necesse est.

Sed, ut verum tibi fatear, prius verius esse puto, cum nec in Veneta editione anni 1482. quam principem esse censemus, nec in MSS. 2. Vltianis compareant. Procul dubio nec in suis eos invenit Morellius, cum & ipse omiserit. Testatur tamen Barthius ad Stat. Tom. 11. pag. 1079. codicem chartaceum sibi esse ante ducentos annos scriptum, in quo utrumque locum tueantur Prudentiani illi versus, quorum postremum ex Manil. Astron. Lib. iv. adducit Vltius ad Nemes. pag. 342. verum memoriâ lapsus, ut apparet. Etiam in Scholiis in Germanici Aratea, sed perquam appositè, iidem versus adducuntur de Lunâ: *Diana autem Luna dicta est, quasi Duana, eo quod die ac nocte appareat ipsa, & Luna eo quod luceat &c.* Vide ibi reliqua, quæ exscribere operæ non est. Animadverti etiam τὸν πᾶν Gronovium plumbei plura, quam aurei sæculi, vestigia in hoc deprehendisse scripto, cum hæc notaret ad Virgilii vitam: *Facelinam puto reliquisse auctorem, etsi Fascelitis dicatur à Servio in præmio ad Bucolica, & ad Æn 11. ut & Hygino fab. 116. quorum utervis, quod ibi habet, ex altero descripsit,*

*** 4

D I S S E R T A T I O.

psit, & juvari uterque ex altero potest. Dubitat, ut vides, utrum Hyginus, an Servius censendus sit antiquior. Quid? quod & Vossius, re, ut videtur, postea accuratius pensitata, mutavit sententiam illam suam, qua Augusto ævo vixisse illum prius censuerat, ita scribens in libro de Scient. Mathem. pag. 170. *Augusti etiam Libertus fuisse creditur C. Julius Hyginus, cujus habemus Astronomicum poeticum, sive historiam siderum: item de sideribus fabulas. Sed cum meminere imperatorum, possit videri sub Antoninis vixisse; qua suspicio Barthii est Lib. 11. Adversar. cap. 20. &c.* Circa Antoninorum tempora Schefferus quoque vixisse eum autumabat. Barthius sibi non constat. Ad Stat. Tom. 111. pag. 1493. Pausaniâ, qui sub Antonino vixit, antiquiorem facit. Verum Hyginum istum Tertulliani ævo inferiorem fuisse liquet ex illis verbis: *Ubi sacrificii consuetudo adolescentum verberibus servabatur, qui vocabantur Bomonica, qui aris superpositi contendebant, qui plura posset verbera sustinere.* Loqui eum vides de illâ flagellatione tanquam re jam desitâ, quæ tamen Tertulliani ævo adhuc in usu erat. Audi eum Lib. ad Martyr. cap. 4. *Nam quæ hodie apud Lacedamonios solennitas maxima est διαμνησις, id est, flagellatio, non latet.* At si consideres, quæ habet cap. 71 & 68. non tantum parentationem ad busta Eteoclis & Polynicis etiamnum fieri solitam, sed & oleam illam à Minervâ olim Athenis satam, steterisse adhuc creden-

D I S S E R T A T I O.

dendum videtur. Sed isti sequioris ævi scriptores integras periodos sæpe ex aliis ita suis inferciunt narrationibus, ut non tam ipsi loquantur, quam illi, unde sua sublegerunt. Vossius certè in Comment. de vit. Sermon. Lib. 111. cap. 12. in Barthii sententiam, quod epitome sit ab Aviano vel Ammiano ex Hygini opere confecta, discedit. Cæterum incomparabilis ille Nicolaus Heinſius de Hygino quid ei videretur, à me consultus, ea respondit, quibus, quod sententiam meam mirificè adstruant, concludere non malè posse videor hanc dissertationem. *Apud Hyginum, inquit, offerri non pauca parum Latina & facies sequioris ævi redolentia satis est manifestum: tum frequenter illum in narratione fabularum dissentire à semetipso, ac variare. Unde convinci possit interpolatus non ab una manu, Scholiastas poetarum ac Mythologos præsertim Græcos compilante. Sic in perverustis Puteanæ bibliothecæ membranis cum Arateorum Germanici Scholiasten invenissem Latinum, ab edito satis diversum, jamque describendum hunc mihi proposuissem, deprehendi paullo post esse Græcum Arati Scholiasten Latinitate donatum. Certè si ita scripsit ut nunc circumfertur nobis, Hyginus ille, quicumque is tandem est, vix ad Theodosii junioris tempora assurgit. Sed cum & Servius & reliqui poetarum Latinorum commentatores adeo mutili ac interpolati ad nos pervenerint, ut vix umbram suimet ipsorum circumferant,*

po-

DISSERTATIO.

potuit id ipsum fati Hyginus quoque subiisse. Haftenus Heinsius: cujus nos sententiæ lubentes meritoque subscribimus. Atque hæc exercitii causa dicta sunt. Tu interim, lector benevole, contentus isto hoc Catone. Plura his & meliora tibi dabit, qui ab ingenio & doctrinâ, quibus nos æstivè nimis viaticati sumus, copiosius instructus est. Cæterum loca illa, quæ hic obiter tetigimus, accuratius à nobis in ipsis animadversionibus ad Hyginum examinabuntur.

I N.

INDEX SCRIPTORUM

Veterum, non prorsus omnium, qui passim à nobis laudantur, sed eorum duntaxat, quos vel emendare, vel explicare in commentariis Hyginianis conamur.

Numerus paginas designat. Verum paginâ eadem saepe idem scriptor bis terve emaculatur.

Æ Liani interpres reprehensus pag. 78. 162. Æschyli Scholiastes emendatus p. 7. Ampelius emendatus p. 168. 236. 277. 290. 292. --- Reprehens. 335. Anthologia Græc. Epigr. emendata p. 113. Antoninus Liberalis emendatus p. 38. 222. Apitius emend. p. 192. Apollodorus emend. p. 2. 3. 30. 33. 41. 42. 51. 69. 72. 105. 109. 128. 154. 178. 228. 231. --- Ejus lectio vetus defensa 125. 233. --- Interpres reprehens. 121. Apollonii Scholiastes emendatus p. 32. 38. 129. 231. 233. Arati Scholiastes emend. p. 129. 271. 275. 362. 367. 371. 375. 407. 408. 438. --- Reprehens. 74.	Aristoteles emend. p. 86. Arnobius tentatus p. 3. Auctor Orig. Gent. Rom. emendatus p. 51. Auctor Eleg. de Obitu. Mæc. explicatus p. 94. Avienus emendatus p. 58. 106. 289. Ausonius emend. 289. 303. Callimachi Scholiastes emend. p. 207. 208. 265. --- Ejus interpres reprehens. p. 114. 406. Capella emend. p. 19. 62. 71. 92. 230. 292. --- Reprehens. 475. ut & ejus Gloss. 412. Catalect. Vetr. poet. emend. p. 10. 162. 181. 380. --- Illustrata 132. --- Eorum lectio defensa 28. Charisius emend. p. 17. Reprehens. 292. Corippus emend. p. 112. Conon emend. p. 227. 318. Ejus interpres reprehens. 250. Cy-

I N D E X

- Cyprianus emend.** p. 37. 51.
 112. 127. 330.
Dares emend. p. 153.
Demetrius emend. p. 95.
Demophili interpres repreh.
 p. 1.
Diaconus emend. p. 8. Re-
 preh. p. 64.
Dictys Cretens. emend. p.
 170.
Diodorus emend. p. 78. 121.
 227. Tentat. p. 225.
Diomedes emend. p. 244.
Eratoſthenes emend. p. 229.
 372. 386. 401. 421. 459.
Etymologici magni auctor
emend. p. 4. 73. 195. 236.
 255. 268.
Euphorbus emend. 289.
Euripidis Scholiaſtes emend.
 p. 119. 184. 213. 240.
 335.
Euſtathii interpres repreh.
 p. 235.
Feſtus Paulli emend. p. 21.
 57. 89. 91. 108. 137. 150.
 161. 199. 257. 284. 286.
Germanici Scholiaſtes e-
mend. p. 7. 11. 18. 49.
 97. 129. 198. 224. 228.
 249. 254. 264. 273. 275.
 277. 292. 318. 356. 358.
 362. 379. 394. 398. 399.
 400. 401. 402. 404. 406.
 407. 409. 415. 420. 425.
 435. 449. 452. 458. De-
 fenſus p. 200.
Reprehenſ. p. 361.
Gloſſ. Philox. emend. p. 9.
 18. 54. 61. 63. 73. 95.
 104. 114. 157. 205. 241.
 255. 272. 279. 325. 326.
 419. Ejus lectio defenſa
 p. 57. 263.
Gloſſarium Iſidor. emend. p.
 63. 94. 119. 131. 149.
 258. 272. 328.
Gloſſar. Barthii emend. p.
 288. 291.
Gloſſæ Nomicæ emend. p.
 169.
Gloſſ. Vett. in Virgil. emend.
 p. 197. 198. 219. 280.
Reprehenſ. p. 325.
Heraclitus emend. pag. 12.
 221.
Heraclides emend. p. 73.
Herodotus tentatus p. 20.
Hefiodi Scholiaſtes emend.
 p. 207. 240.
Hefychius emend. pag. 113.
 114.
Hieronymus emend. p. 112.
Homeri Scholiaſtes emend.
 p. 55. 78. 102. 111. 113.
 119. 128. 135. 153. 157.
 167. 186. 194. 195. 208.
 209. 223. 247. 251. 271.
 279. 281. 325. 327. 359.
 Ejus interpres reprehens.
 p. 244.
Horatius illuſtratus p. 94.
Ejus Scholiaſtes emend.
 23. 180. 227. 240. 245.
 Re-

S C R I P T O R U M.

<p>Reprehens. p. 296. 330.</p> <p>Interpres vetus Bibliorum
defensus p. 292.</p> <p>Isidorus emendatus p. 18. 72.
223. 268. 289. 291. 350.
353. 407. 484. Repre-
hens. p. 37. 199. 335.</p> <p>--- Ejus lectio vetus defen-
sa p. 73. 119.</p> <p>Justinus emend. p. 61. 67.
75. 286. Illustratus p. 233.</p> <p>--- Ejus lectio vulg. defen-
sa p. 158. 171. 301. 308.
Reprehens. 143.</p> <p>Juvenalis Scholiastes emend.
p. 48. 87. 119. 268. Re-
preh. 290. 294.</p> <p>Lactant. Firm. emendat. p.
203. Tentat. 205.</p> <p>Lactant. Placid. emend. pag.
268.</p> <p>Lucianus emend. p. 83. E-
jus interpres reprehens.
p. 97.</p> <p>Macarii interpres reprehens.
p. 49.</p> <p>Moschi interpres reprehens.
p. 76.</p> <p>Nemesianus tentatus p. 104.</p> <p>Nepos tentat. p. 21.</p> <p>Nicandri Scholiastes emend.
p. 47. 407. 408.</p> <p>Notæ Tyronis emend. pag.
119. 192. 289.</p> <p>Obsequens emend. p. 301.
Ejus lectio Vulg. defensa
p. 51.</p> | <p>Orosius reprehens. p. 335.</p> <p>Parthenius emend. p. 52. 84.
408. Ejus interpres re-
prehens. p. 68. 320.</p> <p>Petronius emend. pag. 127.
192. 194. 286. Ejus le-
ctio Vulg. asserta p. 91.</p> <p>Philargyrius emend. p. 45.
304. 322.</p> <p>Pindari Scholiastes emend.
p. 79. 109. 126. 129. 139.
296. 333.</p> <p>Plinius emend. p. 97. 358.</p> <p>Plutarchus emend. p. 305.</p> <p>Pollux emend. p. 268.</p> <p>Priapeia emend. p. 114.</p> <p>Priscianus emend. p. 45.</p> <p>Proclus emend. pag. 38. 64.
273. 406.</p> <p>Propertius illustratus p. 85.</p> <p>Publius Syrus emend. p. 351.</p> <p>Quintilianus emend. p. 83.
139. 163. 220. 263. 276.
286. 293. 298. 348.</p> <p>Sammonicus emend. p. 163.</p> <p>Sarisberiensis emend. p. 114.</p> <p>Sedulius emend. p. 289.</p> <p>Seneca emend. p. 190.</p> <p>Septuaginta Interpretum
versio defens. p. 266.</p> <p>Servius emendatus p. 8. 9.
17. 27. 32. 45. 55. 57. 58.
68. 71. 82. 91. 100. 101.
103. 104. 111. 144. 164.
171. 172. 174. 180. 186.
193. 195. 202. 204. 207.
217. 218. 219. 245. 254.
270.</p> |
|--|--|

INDEX SCRIPTORUM.

270. 271. 272. 273. 274.
 275. 279. 283. 292. 294.
 301. 306. 324. 330. 331.
 336. Repreh. p. 376.
 Sidonius emend. p. 289.
 Statii Scholiaſtes emend. p.
 16. 18. 24. 27. 29. 30.
 43. 68. 77. 78. 82. 86.
 96. 102. 103. 105. 110.
 115. 116. 121. 125. 126.
 127. 135. 159. 167. 169.
 188. 195. 211. 217. 218.
 219. 221. 230. 232. 239.
 242. 245. 248. 259. 275.
 279. 282. 283. 298. 313.
 318. 330. Reprehenſ. p.
 159. 325.
 Stephanus emend. p. 333.
 Sulpitiæ Satyra explicata p.
 191.
 Tatianus emend. p. 184.
 Theocriti Scholiaſtes e-
 mend. p. 41. 105. 113.
 196. 229. 235.
 Theophilus emendatus pag.
 261.
 Tzetzes emend. p. 13. 14.
 30. 36. 37. 39. 44. 64.
 67. 75. 81. 105. 113. 128.
 131. 138. 146. 153. 163.
 177. 182. 186. 194. 214.
 217. 222. 229. 230. 231.
 248. 279. 293. 304. 315.
 323. 331. 333. 367. 411.
 Valerius Max. tentatus pag.
 317.
 Varro emend. p. 209.
 Vellei lectio vulg. deſenſa
 p. 124. 435.
 Vibius ſequeſter emend. p.
 32. 252.
 Victorinus emend. p. 335.
 Virgilius illuſtratus pag. 1.
 131. Emend. p. 260.

FABULARUM HYGINI

per

CAPITA INDEX.

1	T <i>Hemiste.</i>	30	<i>Hercules athla XII. ab</i>
2	<i>Ino.</i>		<i>Eurystheo imperata.</i>
3	<i>Phryxus.</i>	31	<i>Parerga ejusdem.</i>
4	<i>Ino alia Euripidis.</i>	32	<i>Megara.</i>
5	<i>Athamas.</i>	33	<i>Centauri.</i>
6	<i>Cadmus.</i>	34	<i>Nessus.</i>
7	<i>Antiope.</i>	35	<i>Iole.</i>
8	<i>Eadem Euripidis.</i>	36	<i>Deianira.</i>
9	<i>Niobe.</i>	37	<i>Æthra.</i>
10	<i>Chloris.</i>	38	<i>Thesei labores.</i>
11	<i>Niobide.</i>	39	<i>Dadalus.</i>
12	<i>Pelias.</i>	40	<i>Pasiphae.</i>
13	<i>Phuno.</i>	41	<i>Minos.</i>
14	<i>Argonauta convocati.</i>	42	<i>Theseus apud Minotau-</i>
15	<i>Lemniades.</i>		<i>rum.</i>
16	<i>Cyzicus.</i>	43	<i>Ariadne.</i>
17	<i>Amycus.</i>	44	<i>Cocalus.</i>
18	<i>Lycus.</i>	45	<i>Philomela.</i>
19	<i>Phineus.</i>	46	<i>Erichtheus.</i>
20	<i>Stymphalides.</i>	47	<i>Hippolytus.</i>
21	<i>Phryxi filii.</i>	48	<i>Reges Athenienses.</i>
22	<i>Æta.</i>	49	<i>Æsculapius.</i>
23	<i>Absyrtus.</i>	50	<i>Admetus.</i>
24	<i>Iason Peliades.</i>	51	<i>Alceftis.</i>
25	<i>Medea.</i>	52	<i>Ægina, Mirmidones.</i>
26	<i>Medea exul.</i>	53	<i>Asteria.</i>
27	<i>Medus.</i>	54	<i>Thetis.</i>
28	<i>Otus & Ephialtes.</i>	55	<i>Tityus.</i>
29	<i>Alcumena.</i>	56	<i>Busiris.</i>

57 *Sthe-*

I N D E X

57	<i>Sthenobaea, Bellerophon.</i>	91	<i>Alexander Paris.</i>
58	<i>Smyrna.</i>	92	<i>Judicium Paridis.</i>
59	<i>Phyllis.</i>	93	<i>Cassandra.</i>
60	<i>Sisyphus & Salmonesus.</i>	94	<i>Anchises.</i>
61	<i>Salmonesus.</i>	95	<i>Ulysses.</i>
62	<i>Ixion.</i>	96	<i>Achilles.</i>
63	<i>Danae.</i>	97	<i>Qui ad Trojam expugnatum ierunt, & quot naves.</i>
64	<i>Andromeda.</i>	98	<i>Iphigenia.</i>
65	<i>Alcyon.</i>	99	<i>Auge.</i>
66	<i>Laius.</i>	100	<i>Teuthras.</i>
67	<i>Oedipus.</i>	101	<i>Telephus.</i>
68	<i>Polynices.</i>	102	<i>Philoctetes.</i>
69	<i>Adrastus.</i>	103	<i>Protesilaus.</i>
70	<i>Reges septem Thebas profecti.</i>	104	<i>Laodamia.</i>
71	<i>Epigoni.</i>	105	<i>Palamedes.</i>
72	<i>Antigona.</i>	106	<i>Hectoris lyra.</i>
73	<i>Amphiaraus, Eriphyle, & Alcmaon.</i>	107	<i>Armorum iudicium.</i>
74	<i>Hypsipyle.</i>	108	<i>Equus Trojanus.</i>
75	<i>Tiresias.</i>	109	<i>Iliona.</i>
76	<i>Reges Thebani.</i>	110	<i>Polyxena.</i>
77	<i>Leda.</i>	111	<i>Hecuba.</i>
78	<i>Tyndareus.</i>	112	<i>Provocantes inter se, qui cum quo dimicant.</i>
79	<i>Helena.</i>	113	<i>Nobilem quem quis occidit.</i>
80	<i>Castor.</i>	114	<i>Achivi qui quot occiderunt.</i>
81	<i>Helena proci.</i>	115	<i>Trojani qui quot occiderunt.</i>
82	<i>Tantalus.</i>	116	<i>Nauplius.</i>
83	<i>Pelops.</i>	117	<i>Clytemnestra.</i>
84	<i>Oenomaus.</i>	118	<i>Proteus.</i>
85	<i>Chrysippus.</i>	119	<i>Orestes.</i>
86	<i>Pelopida.</i>	120	<i>Iphigenia Taurica.</i>
87	<i>Agisthus.</i>	121	<i>Chry-</i>
88	<i>Atreus.</i>		
89	<i>Laomedon.</i>		
90	<i>Priami filii & filia, numero 54.</i>		

FABULARUM.

121 <i>Chryses.</i>	155 <i>Jovis filii.</i>
122 <i>Alcides.</i>	156 <i>Solis filii.</i>
123 <i>Neoptolemus.</i>	157 <i>Neptuni filii.</i>
124 <i>Reges Achivorum.</i>	158 <i>Vulcani filii.</i>
125 <i>Odyssea.</i>	159 <i>Martis filii.</i>
126 <i>Ulyssis agnitio.</i>	160 <i>Mercurii filii.</i>
127 <i>Telegonus.</i>	161 <i>Apollinis filii.</i>
128 <i>Angures.</i>	162 <i>Herculis filii.</i>
129 <i>Oeneus.</i>	163 <i>Amazones.</i>
130 <i>Icarus, Erigone, & Canis.</i>	164 <i>Athena.</i>
131 <i>Nysus.</i>	165 <i>Marsyas.</i>
132 <i>Lycurgus.</i>	166 <i>Erichthonius.</i>
133 <i>Hammon.</i>	167 <i>Liber.</i>
134 <i>Tyrrheni.</i>	168 <i>Danaus.</i>
135 <i>Laocoon.</i>	169 <i>Amymone.</i>
136 <i>Polydus.</i>	170 <i>Filia Danai, quæ quos occiderint.</i>
137 <i>Merope.</i>	171 <i>Alibæa.</i>
138 <i>Philyra, quæ in tiliam versa est.</i>	172 <i>Oeneus.</i>
139 <i>Curetes.</i>	173 <i>Qui ad aprum Calydonium ierunt.</i>
140 <i>Python.</i>	174 <i>Meleager.</i>
141 <i>Sirenes.</i>	175 <i>Agrus.</i>
142 <i>Pandora.</i>	176 <i>Lycaon.</i>
143 <i>Phoroneus.</i>	177 <i>Callisto.</i>
144 <i>Prometheus.</i>	178 <i>Europa.</i>
145 <i>Niobe, sive Io.</i>	179 <i>Semele.</i>
146 <i>Proserpina.</i>	180 <i>Actæon.</i>
147 <i>Currus Triptolemi.</i>	181 <i>Diana, & Cæcum nomina.</i>
148 <i>Vulcanus, Harmonia.</i>	182 <i>Oceani filia.</i>
149 <i>Epaphus.</i>	183 <i>Equorum Solis & Horarum nomina.</i>
150 <i>Titanomachia.</i>	184 <i>Pentheus & Agave.</i>
151 <i>Ex Typhone & Echidna geniti.</i>	185 <i>Atalanta.</i>
152 <i>Typhon.</i>	186 <i>Melampe.</i>
153 <i>Deucalion & Pyrrha.</i>	187 <i>Alope.</i>
154 <i>Phaeton Hesiodi.</i>	**** 188 <i>Theo-</i>

I N D E X

<p>188 <i>Theophane.</i>
 189 <i>Procris.</i>
 190 <i>Theonoe.</i>
 191 <i>Rex Midas.</i>
 192 <i>Hyas.</i>
 193 <i>Harpalycus.</i>
 194 <i>Arion.</i>
 195 <i>Orion.</i>
 196 <i>Pan.</i>
 197 <i>Venus.</i>
 198 <i>Nisus.</i>
 199 <i>Scylla altera.</i>
 200 <i>Chione.</i>
 201 <i>Autolycus.</i>
 202 <i>Coronis.</i>
 203 <i>Daphne.</i>
 204 <i>Nyctimene.</i>
 205 <i>Arge.</i>
 206 <i>Harpalyce.</i>
 207 <i>Macareus.</i>
 208 <i>Rhodos.</i>
 209 <i>Cyrene.</i>
 210 <i>Hecatea.</i>
 211 <i>Herse.</i>
 212 <i>Endymion.</i>
 213 <i>Arys.</i>
 214 <i>Narcissus.</i>
 215 <i>Hermaphroditus.</i>
 216 <i>Eurydice.</i>
 217 <i>Maleas.</i>
 218 <i>Hyacinthus.</i>
 219 <i>Archelaus.</i>
 220 <i>Cura.</i>
 221 <i>Septem Sapientes.</i>
 222 <i>Septem Lyrici.</i>
 223 <i>Septem opera mirabilia.</i></p> | <p>224 <i>Qui facti sunt ex mortalibus immortales.</i>
 225 <i>Qui primi templa deorum constituerint.</i>
 226 <i>Quae mortales cum Jove concubuerint.</i>
 227 <i>Qua cum Apolline.</i>
 228 <i>Qua cum Neptuno.</i>
 229 <i>Qua cum Mercurio.</i>
 230 <i>Qua cum Libero.</i>
 231 <i>Qua cum Marte.</i>
 232 <i>Qua cum Aquilone.</i>
 233 <i>Qua immortales cum immortalibus concubuerint.</i>
 234 <i>Qui patres suos occiderunt.</i>
 235 <i>Qui matres suas occiderunt.</i>
 236 <i>Qui fratres suos occiderunt.</i>
 237 <i>Patres qui filios suos occiderunt.</i>
 238 <i>Qui filias suas occiderunt.</i>
 239 <i>Matres quae filios interfecerunt.</i>
 240 <i>Quae conjuges suos occiderunt.</i>
 241 <i>Qui conjuges suas occiderunt.</i>
 242 <i>Qui se ipsi interfecerunt.</i>
 243 <i>Quae se ipsa interfecerunt.</i>
 244 <i>Qui cognatos suos occiderunt.</i>
 245 <i>Qui</i></p> |
|--|--|

F A B U L A R U M.

245 <i>Qui soceros & generos occiderunt.</i> 246 <i>Qui filios in epulis consumpserunt.</i> 247 <i>Qui à canibus consumpti sunt.</i> 248 <i>Qui ab apro percussi, interierunt.</i> 249 <i>Faces sceleratae.</i> 250 <i>Quadrige quæ rectores suos perdiderunt.</i> 251 <i>Qui licentia Parcarum ab inferis redierunt.</i> 252 <i>Qui lacte ferino nutriti sunt.</i> 253 <i>Quæ contra fas concubuerunt.</i> 254 <i>Quæ piissima fuerunt, vel qui piissimi.</i> 255 <i>Quæ impia fuerunt.</i> 256 <i>Quæ castissima fuerunt.</i> 257 <i>Qui inter se amici & conjunctissimi fuerunt.</i> 258 <i>Aireus & Thyestes.</i> 259 <i>Lyncæus.</i> 260 <i>Eryx.</i> 261 <i>Agamemnon, qui Diana cervam ignarus occidit.</i> 262 <i>Noctua.</i>	263 <i>Ceres.</i> 264 <i>Qui fulmine icti sunt.</i> 265 <i>Qui à Neptuno perierunt, vel à Mercurio, vel à Minerva.</i> 266 <i>Qui ab Apolline perierunt.</i> 267 <i>Quæ bellicosissima fuerunt.</i> 268 <i>Qui fortissimi Heroes fuerunt.</i> 269 <i>Qui amplissimi fuerunt.</i> 270 <i>Qui formosissimi fuerunt.</i> 271 <i>Qui ephebi formosissimi fuerunt.</i> 272 <i>Judicia parricidarum, qui in Areopago causam dixerunt.</i> 273 <i>Qui primi ludos fecerunt, usque ad Æneam quantum decimum.</i> 274 <i>Quis quid invenerit.</i> 275 <i>Oppida qui quæ condiderunt.</i> 276 <i>Insula maxima.</i> 277 <i>Rerum inventores primi.</i>

Omiffa & Commiffa.

*Numeri Romani paginas, barbari versus, litera
a b columnas designant.*

I. A. 10. Α'χλὺν Hesiodus. *add.* Non ignoro tamen, ἀχλὺν apud Hesiodum non *Caliginem* esse, sed *Dolorem*, rectè esse jam pridem in notis ad Longinum observatum à Cl. Tanaq. Fabro.

Ead. pag. b. 9. Ed. Morell. *add.* Verum turbat τὴ *Discordia*, quod mox sequitur.

II. b. vers. ult. Thebaid. Lib. II. vers. 4. *add.* Cæterum *Argus* perperam dicitur Cyclops ille apud Athenagoram, qui *Arges* Hesiodo est. Verum *Gyges* apud eundem, non *Gyes* celebratur: quo magis adhuc de mendâ suspecta mihi Apollodori lectio.

V. b. 11. ἐρεσσάμενος ποταμῷ. *add.* Doctè, ut omnia, vir ille incomparabilis. Sed apud Plutarchum in libello de Fluviiis p. 76. ed. Mauss. invenio Axenum dictum fuisse olim Acheloum. Εἰρησαν ἐχλὺν, inquit, εἰς ποταμὸν Ἀχένον, ὃς αἶψ' αὐτὸν μιλωνομένη. Περιγηρᾶσθαι ἢ Ἀ'χλὺν ὡς τὸ ποικίλης αἰτίας &c. Hinc suspicio mihi incidit, vel τὴ *Acheloum* à glossâ esse forte, vel hunc scriptorem putasse Axenum & Acheloum diversos esse fluvios, cum unus idemque fluvius & Axeni & Acheloi vocabulo fuerit appellatus.

XIV. a. 6. Nota præterea &c. *Dele ista, & reponc*, Nota præterea Learchum aliter Clearchum dictum.

XVIII. a. 38. Capta manu. *add.* Pertinent huc & illâ interpretis Abdiæ Babylonis Lib. III. p. 23. ed. Laz. Ingressusque Hellefpontum frctum navigabat. Nec non ista in Vitâ Clementis p. 135. *Aut trans Pontum mare in heremo; quod adjacet civitati Cersone, subire exilium.*

XXVIII. a. 16. amaram aquam. *add.* Ambros. Hexaem. Lib. I. cap. 3. *Petra aquas fluxit.* Festus v. M A N A L E M. *Eumque, quod aquas manaret, manalem lapidem dixere.* Junil. Præfat. Comment. in Genes. *Quorum primus libris novem; secundus, vestigia ejus sequens, libris sex; tertius*

libris XII. & rursum aliis duobus specialiter adversum Manichæos descriptis, proluxa legentibus doctrina salutaris fluentia manarunt. Petron. Frag. Tragur. p. 55. *Amphoras copiosas expsatas, ne effluant vinum.* Quem locum frustra tentarunt homines docti.

XXXII. a. 3. hac de re notamus. *add.* Corruptus procul dubio Homeri Scholiastes ad Odyss. M. vers. 70. Α'ισον & Ε Πολυμήλας γίγεται Ι'ισον. Corrīg. Πολυμήδης.

LIII. b. 23. mutaverat in *castum*. *Scribe castu, & add.* Non malè. Seneca Epist. LXXXVIII. *Quid prodest multas vincere luctatione, vel castu, & ab iracundiâ vinci?*

LXXXIII. a. vers. ult. porrexit induendam. *add.* Nisi vestire vestem dixit, ut *calcare caligas* Vet. Interpr. Aët. cap. XII. vers. 8. *Calcea te*, inquit, *caligas tuas.* Atque ita legitur etiam apud Cassian. in de Habit. Monach. Lib. I. cap. 3.

LXXXVII. a. 10. Cromyona colonus. *add.* Veruntamen an mutari quicquam debeat, facit ut dubitem Stephanus. Κρομμύων, inquit, καὶ μὴ κρομόν &c.

CXLVII. b. 23. *Hercius.* quod idem est. *add.* Perperam Ερμῷ editum est apud Aristoph. Scholiast. in Aët. v. sc. 3. Pluti, Μαγύρομαι ἢ Ζυρίε Ερμῷ γίγεται.

CLXXXIX. b. 12. Κρήδεμνον αὐτῆς. *add.* Hinc κρατὸς κρήδεμνον apud Hom. Schol. ad Iliad. Σ. 381. Allusit ad fabulam Max. Tyrius Dissert. I. Εἰς αὐτῇ φιλοσοφία παροξύνεται ἡ ψυχὴ ὥστε τὰς αὐτῆς λογισμὰς, ὥστε τὸ κρήδεμνον ὧδ' ὀνομαζέται ἢ Διανοηθία. Gloss. Labb. κεφαλόδεκτον, reticulum. leg. reticulum. Κεφαλόδεκτον, frontale, capitale. Κεφαλόδεκτον; capitulare.

CCV. b. 14. *Lana, cera &c. add.* De cedriâ notabilis est locus apud Scholiasten Horat. in Artem Poët. p. 634. Ed. Raphel. Cedrus est arboris species, cujus resina nigri coloris est, quâ

quā quicquid fuerit oblitum nunquam putrescit: unde nobilium poetarum chartæ hac oblinebantur, ne corrumpenterentur a tineis. Hac etiam vidimus particulas sanctæ crucis oblitæ, quarum color velut Indicus apparebat. Cupressus autem est cedri species, unde confici solent capulæ, in quibus reponebantur scripta poetarum contra tineas. Ut hoc loco, ita & pag. 633. ostendit se Christianum fuisse: *Divus*, inquit, *Augustinus in libro de doctrinâ Christianâ dicit hic in primis legendum esse hunc poetam.*

CCXIII. a. 7. *leg. retrimentum add.* Invenitur tamen *recrementum* apud Prudentium pro purgamento p. 213.

CCXX. a. 27. *finis territabat. add.* Phædrus Lib. iv. cap. 25. *Quum jam defieris esse beneficium utile, Et mors vicina flagitabit debitum.* Terent. Andr. iv. 1. *Ah nescis quantis in malis perfer miser, Quantasque hic suis consiliis mihi confecit solitudines Meus carnis ex.* Cic. Lib. ii. Fin. Nam P. Decius, cum se deberet, & equum in in mediam aciem Latinorum irruerat, de voluptatibus cogitabat? Adde his, quæ præterea notavi ad Fulgent. Lib. ii. cap. 9.

CCLIII. a. 27. Pausan. Lib. vi. *add.* Firmat emendationem meam Pollux Lib. v. cap. 5. Τὸ μὲν δὲ ἢ Ἀ' x' λ' α' ο' v' θ' κυνὸν ἰνίμωλα καὶ τὴν ἢ Ἀ' γ' ο' λ' α' δ' ἔξ α' κόραξ, Ἀ' ρ' π' υ' α' , Χ' δ' ε' ρ' ο' ν' , Λ' ο' υ' κ' α' τ' ε' s.

CCLIV. b. 21. a Nysa nutrice dicto. *add.* Nisi τὸ dicto intelligendum potius existimas. Lactant. Argum. Ovid. Met. Lib. xiv. fab. 16. *Aventinus, a quo mons, urbis Alba accepit imperium.*

CCLVIII. b. 35. *se vindicavit. add.* Interpretes Vet. i. Reg. xxiv. 3. *Ut ulciscatur me dominus ex te.* Luc. xviii. 3. *Vindica me de adversario meo.* Interpretes Abdiz p. 32. Ed. Laz. *Ulciscamur nos in te.*

CCLXXVI. a. 36. *te iussi. add.* Cicero

apud Lactant. Lib. vi. Div. Instit. cap. 8. *Quæ (lex) tamen neque probos frustra jubet aut vetat &c.*

Quod Commentarii in Hygini fabulas manu non valde peritâ ex adversario nostris descripti essent. & absente nobis typis excusi, tamen præter votum quidem, non præter expectatorem tamen accidit, ut sphalmata nonnulla in eos irrepserint. Illa ut ante corrigas, quam ad Hygini lectionem accedas, etiam te atque etiam. miletor, rogo. Pag. 11. b. 5, inversa C. scrib. J. xvi. a. 3. Inoni heic. leg. Inoni heic Hyginus. xxvii. b. 14. Ovid. 11. Met. leg. xi. Met. xxxi. a. 14. Juvenal. Schol. 130. leg. Schol. Vet. xxxiii. b. 21. Calcedanio. leg. Calcedonio. Ead. Col. vers. 12. Schol. A. leg. Odyss. A. xxxviii. b. 29. pro Amymones. leg. Amymones. xxxix. b. 21. Perizonius quod. Scrib. Perizonius. Quod &c. xlii. a. 19. Varius acer. Scrib. Varius. xlvii. a. 24. Scholiasta. leg. Scholiaste. li. a. 38. p. Ed. Cont. 160. leg. p. 160. Ed. Cont. liii. b. 23. In castum. leg. castu. lxiii. b. 35. Steph. p. 35. leg. p. eadem. lxxv. a. 19. Videndus Sotionis. leg. videnda &c. C. a. 30. ejus Eurymedonis. leg. Myrmidonis. cxix. b. 25. aprugneum. leg. aprugneum. clxxi. a. 3. ventricosum. leg. ventrosus. clxxxix. b. 12. & pag. 232. leg. 132. Κρήνημον. leg. Κρήνημον. cclxxiv. b. 20. In in Bæotiâ. Dele alterum in. cc lxxix. a. 32. Lib. vi. fab. 20. leg. Lib. vii. cclxxxviii. a. 26. Variorum. leg. Variarum. ccc. a. 25. Δορίον τοῦ ἱσπεῖ. leg. Ἀ' ρ' ο' . cccxvii. b. 21. captam fuisse. leg. captum. cccxviii. a. 3. tunc Endymion. leg. tunc Endymion. cccxxv. b. 7. apud alii Syros. leg. alii apud Syros. cccclxxx. b. 6. mecum cursus. leg. vocum cursu &c. In dedicat. Astron. præfixâ leg. Callipidem pro Callipedem, & accipi pro occipi.

JUDICIA

De

HYGINI SCRIPTIS.

De

FABULIS.

Jacobus Micyllus in Epistola Nuncupatoria.

EST hic auctor ut quidem non ita purus atque elegans, adeo ut in quibusdam parum etiam Latinus videri queat, ita vetustamen, & à reliquis Hygini scriptis, quæ quidem ad nos pervenire, non omnino absimilis aut abhorrens, præcipue autem utilis iis, qui in humanioribus hisce studiis multum ac diligenter versantur. Ex hoc enim non pauca, quæ tum apud Ovidium, tum apud alios ple-rosque Poëtas minime hactenus, aut certe perperam intellecta sunt, intelligi & explicari tandem posse videntur, multaque hic plana jam atque expedita reperiās, quæ dudum magnos atque eruditos quoque viros varie ac misere torserunt,

*Scioppius in Judio de Stylo Historico, ubi de
Argentea Scriptorum ætate.*

Et Augustales Liberti, Phædrus & Hyginus, etsi in hunc posteriorem, quemadmodum & in Asconium Pedianum, posterioribus sæculis nonnulla minus Latina irrepsisse palam est.

Scaliger ad Euseb. Chronic. p. m. 10.

Verum est, Deorum generationes & archæologias in hac parte recensitas fuisse, & Hyginum mythologum singulas historias ^{ἢ μυθολογίας} conscripsisse. *Et paulo post.* Non invitus concedam, Hyginum hunc mythologum ex Græco conversum fuisse.

*Idem ibidem ad num. CCXI. post adductum
Scholion ad Statii lib. IV.*

Sed hæc omnia collegit ex Hygino. Nam & de Junone, & de regno Hyginus ita. Et sane Scholia illa in Thebaidem Statianam majorem partem sunt centones ex Servio, Hygini Mythologicis, & Astro-nomico ejusdem Arateo.

Bar-

Barthius lib. V. Adversar. c. 2.

Est similis sibi hic scriptor, licet minime unius auctoris liber sit, sed Epitoma ex Hygino & aliis contracta.

Idem lib. VI. c. 22.

In uno tamen eorum (codicum) Hygini fabularum partem inveni, ut captum videas, Aviani aut Avieni nomine præscripto.

Idem lib. VIII. c. 6.

Quæ phrasis stylique facies in Hygini fabulis, & multa in ea notanda sunt ab usu Latinitatis hodiernæ remota, quæ tamen Barbariæ damnare non possis, multa ob elegantiam commendanda.

Et lib. X. c. 12.

Hygini nomine prostantem librum ego Rhapsodiam ex omnibus hinc inde Mythologorum libris concinnatam esse arbitrer. Nam apud Fulgentium integræ periodi sunt, quæ hic extant. Nisi tamen ille Hyginum potius exscripsit.

Ejusdem libri c. 20.

In sue perveterum membranarum, quæ in nostram potestatem pervenerunt, ita scriptum calamo: *Explicit feliciter Avianus de Fabulis Poëtarum & Hesiodi.* Cum vero & in aliis docti Hygini titulum invenerint, quis non dabit suspicioni locum, ex Hygino & aliis Avianum hæc excerpta constipasse?

Et lib. XXIII. cap. 11.

Non inelegans scriptor est Lactantius ille, sive Lutacius, qui argumentis Ovidianos Metamorphoseon libros enarravit. Stilus vero similis earum fabularum, quæ vulgo Hygino adscribuntur; sed utique in compendium à nescio quo redactæ sunt, & fortassis ab eodem hoc scriptore, qui Epitomas concinnare consueverat.

Reinesius lib. III. variar, Lect. p. 372.

Sunt in isto fasciculo (Hygini) nonnulla, quæ vix infima Latinitate subsistant. *Et paulo post:* Sunt in istum fabularem librum veterum dramatum argumenta, quæ interpretes Poëtarum Grammatici tradiderant, constipata, eo plane modo, quo periochas in Homeri Iliada & Odysseam dedit Aufonius, fabularum Menandri Hypotheses Homerus Gellius Grammaticus, & Metamorphoseos Ovidianæ epitomen Lactantius Placidus. Id vero in Pseudo-Hygino ostendemus.

Idem

Idem lib. III. c. 8.

Judicium in Grammatico, qui fabularum librum capitum ducentorum septuaginta septem constipavit, & præfixo Hygini nomine ætatem mentitus est & auctoritatem, merito requiramus multis de causis.

D E P O E T I C O A S T R O N .

Antonius Riccobonus in Fragmentis Historicorum.

Julius Hyginus scripsit ad M. Fabium Quintilianum, cui familiarissimus fuit, de mundi & sphaeræ ratione utile sane Astronomicum. Præterea de signis cœlestibus opus, in quatuor libros distinctum.

Modius epist. 9. Novantiqvarum Lect.

Nota magis nulli domus est sua, quam Hygino cœlum.

Scaliger ad Manilium, p. 34.

Ita omnes veteres, præter Hyginum, qui τὴν ἄλφειαν τὴν ἀρκτικήν Canopum vocatum scribit. Et idem scribit Capella ab Hygino mutatus. *Idem p. 372.* Hyginus enim, qui ex Eratosthene & antiquioribus Astronomicon suum concinnavit, vocat eam Sagittarii coronam.

Idem in Notis ad Eusebium num. CCCXL.

At Hyginus in asterismo Ophiuchi eum Triopæ filium facit, cujus verba huic historię illustrandæ perneccessaria apponam.

Scioppius in Infamia Famiani p. 17.

Hygini est in Astronomico, Herculem inopia armorum defessum se ingenuculasse, multis jam vulneribus acceptis. Id autem, ut alia Hygini multa, plebejum sapit. *Idem ibidem p. 49.* Hyginus quoque plebejus bonæ ætatis scriptor, observantia pro custodia dixit.

Barthius lib. XXII. Advers. c. 22.

Hyginus, seu ejus potius Epitoma lib. II. Astronomici, c. 43.

Palmerius in Exercitationibus ad Laert.

Nec in eo fidem adhibeo Hygino, qui Astronomicorum II. c. 33 hæc ait: Ὁ δὲ πρὸς: quot verba, tot errores; &c.

C. J u

C. JULII HYGINI,
AUGUSTI LIBERTI,
FABULARUM LIBER.

EX CALIGINE, CHAOS.

E^a Ex Chao & Caligine, Nox, Dies, Erebus, Aether.

Ex Nocte & Erebo ^b Fatum, Senectus, Mors, ^c Letum, ^d Continentia, Somnus, Somnia, ^e id est, Lysimeles, Epiphron, Dumiles, Porphyron, Epaphus, Discordia,

^a **E** *X Chao & Caligine*] Aliter Ἥσιος-λογῷ Hesiod. Θ. 124. cui ex

Chao Erebus & Nox: ex Nocte autem Aether & Dies nascuntur. Aliter etiam Varro, secundum quem Nox non foror, sed filia est Erebi. Quā de re videndus Victorius Var. Lect. lib. 111. cap. 4. Festus in *Erebum*. Caliginem εἰδωλοποιεῖ heic Hyginus, ut in Aspide Α'χλὺ Hesiodus, Heraclid. Alleg. Hom. p. 143. ed. Gesn. Περί τῆς καὶ εἰδωλοποιεῖ τὰ νῦν βλεπόμενα, νῦν δὲ τὸ σύμπαν, ὃ δὴ καὶ ποιητῶν ὀνομαζέσθαι παῖδες.

^b *Fatum*] Cum & hoc, & quæ deinde subjunguntur, earum sint rerum vocabula, quæ inter εἰδωλα reposuerunt olim οἱ ἔξωθεν, majusculis à capite literis pingenda omnia cum Cl. Scheffero duxi.

^c *Letum*] Hinc lucem verbis illis Virgilii *Æn.* vi. vers. 278. *Tum consanguineus Lethi Sopor*, scenerat Turneb. Adv. lib. xxviii. 43. Celebrerrimus Schefferus mallet, *Lethe*, propter illud præcedens *Mors*. Et sane non de nihilo dubitat. Videntur tamen mihi, dum intentius cogito, Hyginiana ista, *Fatum, Mors, Letum*, exprimere velle illa Hesiodæ. Μῆρ, Κηρ, Ὀνία. Mythol. illam, quā somnus lethi frater dicitur, eleganter allusit Demophilus in Sent. Pyth. Ἀχρὺν ἔσθ' ἔσθ' κτ'

νῦν. συγχοῦς γὰρ τῇ ἀληθείᾳ θανάτου ὡς τὸν ὕπνῳ. Interpres, *morti affinis est*. verte, *mortis consanguineus*.

^d *Continentia*] Puto legendum, *Continentio*. Ista καὶ ἐμύζα καὶ ἔμψυξις est *Ε'ρας* Hesiodi, vel Νεῖκ. Empedoclis, de quo præter alios Clemens Paræm. pag. 42. Ed. Morell.

^e *Id est, Lysimeles &c.*] Cl. Schefferus emendat, *item Lysimeles*. Sive glossatoris hæc, sive Hygini sint, mihi docere nos velle videtur, quæ somniorum sint vocabula. Ita mox habes: *Parca tres*, id est, *Clotho, Lachesis, Atropos*. Et paulo inferius: *Furia tres*. id est, *Alceste, Megara, Tisiphone*. Cap. 24. *Peliades*, id est, *Alceste, Pelopia, &c.* 178. *Quinque supersuerunt*, id est, *Chthonius, Udamus, &c.* 276. *Insula sunt novem*, id est, *Andros, Micos, &c.* Protenus istas voculas, id est, expellerem, nisi illis ad eundem modum etiam usum Fulgentium animadvertissem. velut lib. 1. *Equis condigna sic posuerunt nomina*, id est, *Erythræus, Aëaon, Lampus, Philogeus*, lib. 11. *Filiis solis amore succendit*, id est, *Pasiphaen, Medeam, &c.* Servius eo sensu τὸ ut usurpat ad Ecl. vi. 52. *Sobolem ejus inhonestis amoribus subjectis*, ut *Circen, Medeam, Pasiphaen*. Nasoni lib. xi. Met. Fab. 10. *Somnia dicuntur Icelos, Phobosor, Morpheus, Phantasos*. Pro *Dumiles*, quod mihi valde suspectum, vide

dia, Misericordia, Styx, Parca tres, id est, ^f Clotho, Lachesis, Atropos: Hesperides, Ægle, Hesperie, & Ærica.

Ex Æthere & Die, Terra, Cœlum, Mare.

Ex Æthere & Terra, Dolor, Dolus, Ira, Luctus, Mendacium, Jusjurandum, Ultio, Intemperantia, Altercatio, Oblivio, Socordia, Timor, Superbia, ^h Ingestum, Pugna, Oceanus, Themis, Tartarus, Pontus, & Titanes, Briareus, ⁱ Gyges, Steropes, ^k Atlas, Hyperion, & ^l Pto-

vide an restitui Hygino possit, *Bumeles* vel *Epimeles*.

[*f* Clotho] Non insulsa est horum nominum *ἑταρολογία*, quam ad Eurip. Orest. vers. 130. dat Scholiastes, sed haustam, ut postea deprehendi, ex auctore libri de Mundo. Invenies eandem apud Diacon. in Hesiod. Aspidem pag. 208. Edit. Heinſianæ, & anonym. in *Θεογ.* pag. 249. Adde Phornusum c. 13. Tzet. in Lycophr. pag. 29.

[*g* Ærica] Ut nihil certius, quam corruptum hoc esse vocabulum, ira, quemadmodum restitui debeat, incertum. Vide tamen, an fuerit *Erythia* vel *Hestia*: nisi mavis, *Vesta*, ut digamos sit adjecta, quemadmodum Servius loquitur ad Æn. 1. 296. Apollodorus l. 11. *Ἐσπερίδες Αἴγλη, Ἐρυθία, Ἐστία, Ἀρεΐδες*. Apollonio l. 11. vers. 1427. sunt *Αἴγλη, Ἐσπέρη, Ἐρυθρίς*. Lactant. ad 11. Stat. Theb. vers. 285. *Ægle, Hesperie, Arethusa*. Fulgentio Virgil. Continentiâ, *Ægle, Hesperie, Meänſa, Arethusa*. Sequitur Hesiodum heic Hyginus *Θ.* vers. 215. Alii Hesperii vel Atlantis filias faciunt Hesperidas. vide Serv. ad Æn. 11. 484.

[*h* Ingestum] Nobilissimus Heinſius legit, *Incestum*. Cl. Schefferus, *Vis, Bellum*. Heinſianam conjecturam præfero; quam & margini libri olim sui, quem nunc possidet vir Ampliff. Wil. Goëſius, illevertat Jos. Scaliger. Ortum arbitror vitium ex corruptâ pronuntiatione, quâ seducti librarii veterum scriptorum loca non pauca corruperunt. Servius ad Georg. l. 1. v. 194.

Amurca per C scribitur, & per G pronuntiatur, C. Gajus, Cn. Gneus. Quint. l. 1. 7. *Quid qua scribuntur aliter, quam enuntiantur? Nam & Gajus C litterâ notatur, qua inversa C mulierem declarat.* Hinc est ergo, quod *Lygar-gus* in vetustis Perronii & Macrobbii editionibus; *Pyragmon* apud Servium, *Prægne* apud nostrum Hyginum; *Curgulis* legitur apud veterem Horat. Commentatorem. Talia sunt, *Satirigon* pag. 171. *Verruga* 80. *Carruga* 181. not. Tyr. & Senecæ. *Tegmeſſa* pro *Tecmeſſa*. Diſt. lib. 11. Lexicon Cyrill. *Ἐλαία ἡ ἄμυργα*. Adde not. ad Cap. 45.

[*i* Gyges] Ita Hesiodus *Θ.* 149. Palæphatus cap. 20. Schol. Apollon. ad lib. 1. Argon. Æschyli ad Prometh. vers. 351. Servius ad Æn. x. v. 565. Etymol. magni Auctor in *ἡ το πείτορες*. Schol. Nicandri pag. 42. Sen. Herc. Oet. 177. Apollodoro autem lib. 1. est *Γύης*. fors fuit an librarii vitio, quanquam Horatianam lectionem, lib. 11. Od 17. *Centimanus Gyas*, illo Apollodori loco defenſum eat Muret. Var. lect. vi. 12. Confer omnino, quæ ad lib. 11. Amor. El. 1. & lib. 11. Trist. El. 7. notavit nobilissimus Heinſius.

[*k* Atlas] Atqui Atlas inferius ex Japeto & Clymene dicitur natus. An *Arges* fuit? Cyclops enim ille & Steropis socius. Non dixerim. Nam Atlantem Titanorum ducem facit c. 150. ut & Lactantius ad Stat. Thebaid. lib. 11. v. 4.

[*l* Ptolus]

& ^lPtolus, Saturnus, Ops, ^mMoneta, Dione, ⁿFur-
riæ tres, id est, Alecto, Megæra, Tisiphone.

Ex Terra & Tartaro, ^oGigantes, Enceladus, ^pCoem-
se, ^qLentesmophius, Astræus, Pelorus, ^rPallas, Em-

phitus,

[^lPtolus] Est idem videtur, non est
tamen, qui mox, ut & cap. 140. *Po-
lus* audit. Hesiodi Thegoniam si se-
quare, *Cæus* rescribendum dicas. Sed
ille inferius ponitur inter Gigantes.
At etiam apud Apollodorum lib. 1.
inter natos ex Cælo & Tellure bis
compareret. Verum priore loco, ubi
Centimanos recenset, pro *Κόϊον* cen-
seo reponas *Κόττιον* ex Hesiod. Θ.
Κόττιον *πὶ Βελαρίως* *πὶ Γούης*
δ', ὑπερβόρην τεύχεα. *Pholus*, qui
propius ad Hygini scripturam, acce-
dit, Centauris accensetur à Mytholo-
gis. Ne alios nunc memorem, nostrum
vide Astron. 11. 38. Superest ergo, ut
Cæus & heic scribatur.

^mMoneta] Illa est *Mnemosyne* He-
siodo & Apollodoro. Vidit id Turne-
bus, cum scriberet Advers. l. xxviii. 3.
Moneta Hygino est, qua Mnemosyne à
Græcis vocatur. Confirmant id Glossa-
ria Steph. *Moneta*, *Μνημοσύνη*. *Mu-
neta*, *μνημοσύνη*. *Mneme* appellatur
Anthol. lib. 1. sect. viii. 1. *Memoria*
Arnob. lib. iii. Alia *Dea Moneta* est,
cujus meminit Schol. Juvenal. ad Sat.
xi. v. iii. Arnobii, quem adduxi lo-
cum ex lib. iii. pag. 121. Ed. Leid. *Jo-
vis cæteri prædicant ex Memoria uxore*
vel mente, corruptum esse censet nobi-
liss. Heins. legitque, *vel Mneme*. Vide
quæ idem huc facientia notavit ad lib.
v. Met. v. 268. Isidor. lib. 1. Orig. c. 14.
Iude à Poëtis Jovis & Minervæ esse eas
filias constitutum est. Nimirum Miner-
væ quidam memoriam esse dixerunt.
Arnob. pag. 118. lib. iii. Unde ipsum
nomen *Minervæ*, quasi quadam *Memi-
næ* formatum est. Quod si ita est, nulla
est ergo *Mentis* filia, nulla *Victoria*, nul-
la *Jovis* emata de cerebro. An & heic
reponendum *Mnemes* filia? Sane Mi-
nervæ puerorum memoriam forte hac
de causa attribuerunt. vide Auguft. C.
D. c. 3. lib. vii. Sed verius puto *Metis*
filia, de qua paulo inferius.

ⁿFuria] Secundum Æschylum Nox
est Furiarum mater, ut ad Æn. iii. 212.

notavit Serv. Ab Æschylo rursus abe-
unt Epimenides & Ister apud Sophocl.
Schol. Oedip. Colon. v. 41. Tzetzes ad
Lycophron. pag. 72. *Καὶ μὲν Ἡΐο-
δον, & λοιπὸν ἐν τῇ περιγῶν τῇ*
*αἰματὶ τῇ αἰδῶν τῇ Κρόνῳ ἐγί-
νετο*. vide Hesiod. Θ. 107. vers. 183.
Erravit ergo Crispinus, sive alius est,
qui Thegoniam in tabulas redegit,
quando inter natos ex Cælo & Terrâ
Furias, Gigantas & Melias ponit; quos
omnes Terra ex gurtis sanguinis geni-
tium Cæli produxit *κτ' Ἡΐοδον*.

^oGigantes] Hi alii sunt à Titanibus.
Nam Terra irata, quod in Tartarum
conjecisset Titanas Jupiter, Gigantes
produxit. Ita docet Scholiast. Apol-
lon. ad lib. 11. 40. Hinc ergo *Γηγῶνες*
Græcis, & *Terrigenæ* Latinis. Gloss.
Isid. *Terrigenæ, Gigantes*. Servius ad
Æn. vi. 580. *Titanas contra Saturnum*
genuit: Gigantes postea contra Jovem.
Isacius in Lycophron. à Terra produ-
ctos ait Titanibus iratâ. vide pag. 16.
Sed monstra illa ut *συγγῶν* sunt,
ita confundi sæpe animadvertas. Pro-
copius Gazæus ad lib. 11. Reg. cap. 5.
τὴν γίγαντιν & πῆναι ἀνὸς ἀνὸς
δὲ παφάειν Ἐξαιόι φασι. Isidor.
lib. xv. cap. 1. Hanc construxisse perhi-
bentur *Titanes*, id est, *gigantes*. Justin.
xliv. 4. *In quibus Titanas bellum ad-
versus Deos gessisse proditur*. Imo Hesio-
dus ipse Θ. 107. v. 207. *Gigantas co-
gnomento Titanas vocatos à Cælo ait*.

^pCoemse] Micyllus, *Cæus*. Et ita
legendum esse velle videtur Virgil. Æn.
iv. v. 179. *Extremam, ut perhibent,*
Cæo Enceladoque sororem prægenuit.

^qLentesmophius] Cl. Schefferus con-
jicit: *Helenuis, Ophius*. Nisi *Ophius*
idem est qui *Ophion*, malim *Ophion*.
Apu'd Apoll. enim lib. 1. v. 503. *Tita-
num quidam Ophion celebratur*, cujus
& Homeri Scholiastes meminit ad Iliad.
Θ. 479. & Claud. R. P. iii. 348.

^rPallas] Agnoscit illum inter gigan-

A 2

tes.

phitus, ^sPhorcus, ^tJenios, Agrus, ^uAlemone, Ephialtes, ^xEurytus, Effra, Corydon, Pheomis, Theodamas, ^yOtus, Typhon, ^zPoliboetes, Menephiaraus, Abseus, ^aColophomus, Japetus.

Ex Ponto & Mari piscium genera, Oceanitides, ^bHestya, ^cMelie, Janthe, ^dAdmeto, Siluo, ^ePasithoe, ^fPolyxo, Eurynome, ^gEuagoreis, Rhodope, ^hLyriscitia.

ⁱTesch-

tes. Claud. Gigant. v. 95. Etymol. auctor in Παλας. *Emphytum*, qui mox sequitur, non invenio apud alios. *Hipolytus* est apud Apollodorum.

^sPhorcus] Hic Ponti & Terræ est filius aliis. Forte *Phratus* reponendum, quem inter gigantes numerat Hesiod. Schol. ad *Θιογ.* pag. 248. ed. Heinf.

^tJenios agrus] Repono, donec alter melius divinet, *Clytus*, *Agrius*. hi enim apud Apollod. inter gigantes recensentur. Tum *Agrius* sane perquam aptum viro feroci nomen. Cap. 175. *Agrius Parthæonis filius*. Nec aliam ob causam, quam ob ferocitatem, cani datur. 181.

^uAlemone] Volui antehac *Alemen*, delero πῦρ. *E.* quod ex sequenti voce adhæsisse mihi videbatur. Sed cum inter Gigantum vocabula necdum illud nomen repperim, adsentior non invitatus Cl. Scheffero reponenti, *Alcyonem*; nisi mavis, *Alcon*. Uterque enim Gigas fuit.

^xErytus, Effra, Corydon] Lego, *Eurytus* ex Apollodoro, & mox *Echion* pro *Effra*. De *Corydon* dubito. Γεγονῆων est Apollodoro. sed & ille mihi suspectus.

^yOtius] Scribe sine aspiratione, *Oton*. Cap. 28. *Oton* & *Ephialten* *Aloei* & *Iphimedes* facit filios. Sequitur heic *Eratosthenem*, qui & ipse inter Terrigenas memoravit olim *Oton* & *Ephialten*. Quod autem ab *Aloei* uxore essent educari, inde fictum *Aloei* esse liberos. vide Schol. in Apollon. lib. 1. v. 482.

^zPoliboctes] Lego *Polybotes* ex Apollod. *Menephiaraus*, *Asius*, pro *Menephiarus*, *Abseus*.

^aColophomus] Mallet, *Polyphemus*, vel *Colophemus*. Alia gigantum nomina,

si desideres, invenies apud Hesiod. Schol. in Theog. pag. 248. Edit. Heinsianæ. & Claud. in Gigantom.

^bHestya] Corruptum hoc vocabulum arbitror. *Petræ* ex Hesiod. *Θ.* v. 157. vel *Idothea* ex cap. 182. libenter rescripserim.

^cMelie] Meliz arborum Nymphæ sunt, de quibus Tzetzes ad Hesiod. p. 48. & Call. interpretes ad Hymn. 1. & 4. Scribas heic *Melie*. Nomen id muliebre, quod occurrit etiam infra c. 17. Nec movet me, quod *Melie* Apollodoro Nereisin accensetur. Hæc enim cognatorum numinum vocabula confundit non semel in his Indiculis Noster. Auctor Etymol. in Α'πία. Τὸ γὰρ πικραίνον ἐκαλεῖτο Αἰγιαλέα δὲ Αἰγιαλίως, ἢ ἢ ἰνῶ-χον ἢ ἐν Ἀργὴ ποταμῷ, ἢ Μελίης τ' ὠκεαῖ. lego Μελίης. *Melia* vocatur a Tzetze & Scholiast. Euripidis.

^dAdmeto] Gr. Α'δμήτη. An ergo *Admete* scribendum? dubito. Inferius *Xantho* habes ex Græco Ε'άνθη.

^ePasiphe] *Pasiphae* est in Oceanitidum Catalogo apud Hesiodum. atque ita heic rescripserim.

^fPolyxo] Malis forte *Pluto* vel *Calypso* ex Hesiod. *Θ.* 359. Cave tamen quicquam temere mutes. Vide nostrum cap. 182.

^gEuagoreis] Scribe ex Hesiodo & Apollodoro *Euagore*, quamquam inter Nereidas eam, ut & *Menippen*, uterque numerat.

^hLyriscitia] Cl. Schefferus, *Lysianassa*. Non improbo. invenitur enim in inter Nereidas apud Hesiodum & Apollodorum. Suspiciatus tamen sum aliquando *Loripen* & *Crisien* in unam istam vocem coaluisse.

ⁱTesch-

ⁱTeschinoeno, Clitemneſte, ^kPiecus, Menippe, Argia. Ejuſdem ſeminis flumina, Strymon, Nilus, Euphrates, Tanais, Indus, Cephifus, ^lIſmarus, ^mAxenus, Achelous, Simois, Inachus, Alpheus, Thermoſoon, Scamandrus, Tigris, ⁿMæandrus, Orontes.

Ex Ponto & Terra ^oThaumas, ^pTuſciverſus, Cephæus.

Ex Nereo & Doride Nereides quinquaginta, Glauce, ^qThalia, ^rCymodoce, ^sNefæa, Spio, Thoe, ^tCymothoe, ^uAætæa,

ⁱTeschinoeno] Lego *Tyche*, *Phæno*. Et mox pro *Clitemneſte*, *Clytie*, *Mneſthe*. ex Græc. Κλυτίη, Μνεσθε. utraque eſt apud Heſiodum.

^kPiecus] Suſpicio ab Hygini manu eſſe, *Perſeus*, ex Heſiod. Θ. ubi Περσεύς.

^lIſmarus] Merito probat Micylli conjecturam, *Iſmenus*, Cl. Schefferus, non enim Iſmarus fluvius, ſed mons, urbs, & palus eo nomine.

^mAxenus] Cl. Schefferus, *Axius*. quod amplector. Facit ejuſ mentionem Anton. Liberalis c. 8. Euſtath. p. 272. Homer. Iliad. Φ. 141 & 157. ubi Schol. Ποταμός Πασονίας. Sed cum heic nonniſi nobiliſſimi fluvii recenſeantur, *Axius* autem ignobilis ſit, Pontum Euxinum denotari cenſet Nob. Heinfius. Rationem reddit in ſuis ad me literis, ex quibus, quæ huc faciunt, excerpta tecum, lector, communicabo. Sic ergo ille: Hygini cum non longè ab initio operis *Axenium* recenſeat inter fluvios, locum vacare mendâ alias, puto, ſubindicavi: designari enim hoc nomine pontum Euxinum, qui Αἴξιν, & licentia Poëtica Αἴξιν olim perhibebatur, uti teſtantur cum alii ex antiquis, tum Naſo in Ponticis. *Frigida me cohibent Euxini littora ponti: Diſtus ab antiquis Axenus ille fuit.* Uti inde liqueat Hyginum hoc, ut multa alia, hauſſiſſe e Græcorum Commentariis. Hyginum dico, vel quicunque ſub hoc nomine auctor Mythologiæ deliteſcit. At quis locus, inquis, Euxino inter tot flumina? Fluvii nomen cum ſeſe latius extendat apud Poëtas Græcos, quam Latinos,

eorum auctoritati id datum ab Hygino crediderim: præſertim cum Euxini aquam marinâ dulciorem eſſe, ac proinde gelu facilem in modum concreſcere veteres obſervent, compluribus ſeptentrionis fluviis in eum ſeſe exonerantibus. Magis mirum utique, quod Heſiodus in Θεογονίᾳ dixit ὠκεανὸν ποταμὸν, & de Ἄγρω mari Apollonius l. iv. Αἰγαίη ἰδιόμυκτος ἐγγασσάμενος ποταμὸν.

ⁿMeandrus] *Meandrus* ſcribendum. Servat ſuo more Græcam terminationem. Μαίανδρος enim Græce dicitur.

^oThaumas] Lege *Thaumas* ex Heſiod. & Apollodoro.

^pTuſciverſus] *Cephenis*. Ex conjecturâ emendare iſta, quæ aliena partim, partim monſtrôſa ſunt, ſi liceat, legerim, *Ceto*, *Nereus*, *Phorcus*. Alius eſt *Phorcus*, cujuſ inter Gigantes eſt facta mentio. Ita, ut emendavi, tantum non ſcribendum clamant Heſiod. Θ. 233, & ſeqq. Apollod. lib. i. pag. 5. Edit. Commel. Schol. Æſchyli ad Prometh. v. 792. Tres enim illos, quos reſtitui Hygino, præter Thaumantem, ex Ponto & Terrâ genitos tradunt.

^qThalia] *Halta* eſt Apollod. p. 5, Nihil tamen mutaverim. Tzetzes ad Heſiod. de Θαλαίᾳ p. 39. Αὐτὴ δὲ ἰωνία ἐν ῥαίῃς ἐν Νηρηίς.

^rCymodoce] Homero eſt Κυμοδόκη. nec quicquam mutandum.

^sNefæa] Maro Georg. iv. 338. & Æn. v. 826. *Nefæa*, *Spioque*, *Thaliaque*, *Cymodoceque*.

^tCymothoea] Lego, *Cymothoe* ex Græ-

^u Actæa, Limnoria, ^x Melite, Jæra, Amphithoe, Agave, ^y Doto, ^z Proto, Pherusa, ^a Dynamene, Dexamene, Amphinome, ^b Callianassa, Doris, ^c Panope, Galatea, ^d Nimertis, Apseudes, ^e Clymene, ^f Janira, ^g Panopea, ^h Janassa, ⁱ Mæra, Orithya, ^k Amatheia, ^l Drymo, Xantho, Ligea, Phyllodoce, ^m Cydippe, Lycorias, ⁿ Cleio,

co Κυμοθήη. Virg. Æn. 1. v. 148. *Cymothoe simul & Triton*. Claud. Epith. Honor. v. 166. *Singula Cymothoe*, &c. Propert. 11. 20. *Candida Neseæ, carula Cymothoe*. Non ignoro tamen, quomodo vulgatum defendi possit. Didici enim de Servio Latinos in Græcis, quæ in ñ desinunt, illud ñ plerunque vertere in IA, addere debuisset, vel EA. Talia sunt *Hippodamia* pro *Hippodame*, & *Penelopea* pro *Penelope*. Unde hoc autem? nempe inde, quod Græci id genus vocabula sine discrimine in ñ vel eia terminent, ut *Περσεφόνη*, *Περσεφόνηα*, *Πηνελόπη*, *Πηνελόπεια*, *Εὐρώπη*, *Εὐρώπεια* apud Mosch. Eid. 11. Sed enim cum in cæteris nominibus id non frequentetur Hygino, quamobrem heic admitti debeat, non video. Adde notas ad cap. 28. Observo præterea, cum quinquaginta ex Nereo & Doride naras dicat, hoc indiculo quadraginta novem tantum recenseri. Quamobrem suspicor, quod eadem essent proxime præcedentis vocis syllabæ, *Thoen* omisisse librarium. Repono ergo, *Cymothoe*, *Thoe*. Numeratur utraque inter Nereidas ab Homero. *Iliad.* Σ. In numero Nereidum designando forte sequitur Euripidem in Iphig. cui itidem sunt *πενήκοντα ὀνόματα Νηρηΐδων*. Propertio lib. 111. El. 6. & aliis nonnullis sunt centum,

^u *Altea*, *Lymnorea*. Scrib. *Altea*, *Limnorea* ex Græc. *Ἀλτεῖα*, *Λιμνώρεα*. Apud Apollodor. hæc, illa apud Hesiodum est.

^x *Melite*, *Jæra*, *Amphithoe*. Homero *Μελίτη*, *Γαῖρα*, *Ἀμφίθων* sunt Il. Σ. Ergo nihil mutandum, *Melites* meminit quoque Virgil. Æn. v. 825.

^y *Doto*. Virg. ix. 102. *Nereia Doto*. Ubi male quidam *Clethe*, Claud. Epi-

thal. Honor. 169. *Vellitque Coralina Doto*. *Δωτώ* est Hesiodo, Homero, & Apollodoro.

^z *Proto*. Lege *Proto* sine aspiratione ex Græc. *Πρωτώ*, Homeri, Hesiodi, Apollodori. Pariter peccatum in *Galathea* & aliis,

^a *Dynamene*. Lege *Dynamene* ex Homero. Hesiod. & Apollodoro.

^b *Callianassa*. Nihil muta. *Καλλιάνασσα* est Homero *Iliad.* Σ.

^c *Panope*. Refingas, *Panope*, ex Homero, Hesiodo, Apollodoro & Val. Flacco.

^d *Nimertis*. Ita scribit more sui sæculi, pro *Nemertes* ex Gr. *Νημερτής*.

Solebant ñ Græcum exprimere in multis per ñ Latinum. Vide notas ad cap. 31.

^e *Clymene*. Celeberrimus Grævius rectè, *Eulimene*. Sequitur enim inferius *Clymene*.

^f *Janira*. *Ἰάνειρα* inter Oceaninas est Hesiodo Θ. Homerus autem *Iliad.* Σ. cum nostro Nereisin eam annumerat.

^g *Panopea*. Cl. Schefferus, *Panope*. Sed *Panopea* eadem, quæ *Panope*, ut *Penelopea*, quæ *Penelope*. *Panope* autem cum jam præcesserit, quærendum aliud. Puto cum Cl. Grævio scripsisse, *Pontoporia*. Nereis enim illa in Apollodori indiculo.

^h *Janassa*. *Ἰάνασσα* Homero est. nihil ergo mutandum.

ⁱ *Mera*, *Orithya*. Scribe *Mera*, *Orithya*. *Μαίρα* & *Ὀρίθυα* Homero sunt.

^k *Amatheia*. Scribe *Amatheia*. *Ἀμαθεία* enim Homero est.

^l *Drymo*, *Xantho*, *Phyllodoce*. Virg. Georg. 4. 336. *Drymoque*, *Xanthoque*, *Ligeaque*, *Phyllodoceque*.

^m *Cydippe*, *Lycorias*. Virg. *Cydippe & flava Lycoria*.

ⁿ *Cleio*.

▪ Cleio, Beroe, Ephyre, Opis, ῥ Asia, Deiopea, Arethusa, Clymene, Crenis, ῑ Eurydice, Leucothoe.

ῑ Ex Phorco & Ceto, Phorcides, ῑ Pamphede, Enyo, Chersis. Pro hac ultima ῑ Dino alii ponunt.

Ex Gorgone & Ceto, ῑ Stheno, Euryale, Medusa.

* Ex Polo & Phoebe: Latona, Asterie, Aphirape, Perseus, Pallas.

ῑ Ex

n Cleio, Beroe] Virgilius Oceanitidas facit. *Clioque & Beroe soror Oceanitidas amba.*

p Asia, Deiopea] Vide Turneb. Adv. lib. 28. cap. 143.

q Eurydice] Doctissimus Grævius emendat, *Eunice*. Et sane ea est Nereis, non Eurydice, Hesiodo & Apollodoro.

r Ex Phorco & Ceto] Mycillus: *Ceto fortasse. Sic enim Hesiodus habet. Atque ita res est.* Vide Θ. v. 270. Ex Phorco & Ceto cum *φορκυάδας* illas *Γοργίας*, tum Gorgonas natus vult non ille tantum, sed & Apollodorus lib. 11. *ἐπὶ Φόρκυ γένε' Ἰννατίδας, Ἐννὰ καὶ Περφρηδὺ καὶ Δεινὰ. ἥσαν ἃ αὐταὶ Κήτις καὶ Φόρκυ Γοργῶν ἀδελφαὶ γαῖαν ἐκ γενεῆς.* Leg. *ἡδὲ γένε' Ἰννατίδας* cum Fabro.

s Pamphede, Enyo] *Pephrada* & *Enyo* eas appellat Hesiodus. Atque ita rescriberem apud Apollodorum, nisi *Ἐννὰ* & *Περφρηδὺ* eas quoque Apolloniano Scholiastæ ad lib. 11. 1515. appellari observassem, Zenobio sunt *Ἐννὰ*, *Μιμφιδὴ*, καὶ *Δεινὰ*. Unde *Memphede* scripsisse Hyginum suspicor.

t Dino alii ponunt] Zenobius & Apollodorus, ut jam vidimus. Quibus adde Æschyl. Schol. ad Prometh. 792. *καὶ αἱ μὲρ φορκίδες ἥσαν τέτις, ἡ Ἐννὰ, ἡ Περφρηδὺ*, (scrib. *Περφρηδὺ*) ἡ *Δεινὰ*. Totus hic locus, ut ei cum Hesiodi *Θεογονία* conveniret, posset ita constitui: *Ex Phorco & Ceto Memphede, Enyo, Graa: & Gorgones Stheno, Euryale, Medusa. Pro Chersis reposui Graa.* Duas enim

Græcas tantum narrat Hesiodus *Περφρηδὺ* & *Ἐννὰ*. Deinde pro *ex Gorgone* legi, *& Gorgones*. Illa vero *& Ceto* malè ex præcedentibus huc translata videri possunt à librario. Denique ista pro hac ultimâ, &c. pro glossmate habet Schefferus. Sed nihil est mutandum. Gorgonem enim Medusæ patrem etiam Cap. 151. facere hunc scriptorem videas.

u Stheno] Corruptius German. Scholiast. *Perleo*. *Stheno*. *Stheno* scribe ex Hesiodo, Apollodoro, Palæphato, Fulgent. lib. 1. 26. Servio ad Æn. vi. 289. Schol. Pindari ad Pyth. Od. 12. qui & *Ἐννὰς* appellatam eandem ibidem tradit. *Σπινὼ* est Zenobio Cent. 1. 41. *Ἀδενὼ* Schol. Æschyl. ad Prometh. v. 792. Apud Tzetzen præterea Chil. v. 22. *Μορμολύχεια* & *Μορμόνας* dictas istas Gorgonas invenies. Etymol. Magn. Sylb. *Γοργαῖα*, *ταὶ τραγικὰ πρὸς σωπῖα. ἔτι μορμολύχεια.*

x Ex Polo & Phoebe] *Polum* appellat, qui *Cæus* est Apollodoro, Hesiodo, Diodoro, Scholiastæ Homérico, Etymologicographo, aliisque. Unde & *Κοικηῖς* audit Latona Callimacho Hymn. 11. 150. Sed *Κοικηῖς* rectius scribas cum viris doctis. Schol. *Κοῖα γὰρ ἐφείκης Ἰννατίαν Ἀπτόν*. Vix ergo me sustineo, quin etiam Hygino reddam, *Ex Cæo & Phæbe*. Apollodorum audiamus Lib. 1. *Ex Cæo & Phæbe Asterie & Latona: ex Crio & Enrybæā Ponti filia nati sunt Astræus, Pallas, Perseus.* Eadem Hesiodus habet Θ. 239. nisi quod pro *Ἐνρυβεία* nobis *Ἐνρυβείαν* exhibet. Videtur ergo non tan-

A 4 tum

^γ Ex Japeto & Clymene, Atlas, Epimetheus, Prometheus.

^z Ex Hyperione & Æthra, Sol, Luna, Aurora.

Ex Saturno & Ope, Vesta, Ceres, Juno, Jupiter, Pluto, Neptunus.

Ex Saturno & Philyra, Chiron, Dolops.

^a Ex Astræo & Aurora, Zephyrus, Boreas, Notus, Favonius.

Ex Atlante & Pleione, Maja, ^b Calypso, Alcyone, Merope, Electra, Celæno.

^c Ex Pallante gigante & Styge, Scylla, Vis, Invidia, Potestas, ^d Victoria, Fontes, Lacus.

Ex

rum vitiosus. sed etiam mancus heic Hyginus, & ita supplendus ac corrigendus: Ex Cæo & Phæbe Latona, Asterie: ex Crio & Eurybie Astræus, Perseus, Pallas. Atqui Astræus jam inter Gigantes fuit. Quid tum postea? Etiam Pallas, quod tamen vocabulum heic iterum vides poni, Atlas est inter Titanes & natos ex Japeto & Clymene. Corruptus Diaconus in hac fabula in Hesiodi Θεογ. pag. 266. Edit. Heins. ἡ Φοῖβη τῷ Βίῳ συνελθὼσα τῷ Ἀητῷ τέκεται. Lege, τῷ Κείῳ. Hypoth. Pyth. Pind. Ἀητῷ ἡ Κείῳ τῷ Οὐρανῷ, & Γῆς, & Φοῖβης τῷ Κρόνῳ.

^γ Ex Japeto & Clymene] Proclus in Hesiod. p. 23. ὁ δὲ Προμηθεύς ὡς Παιὶς Ἰαπετῆος & Ἀσώπης, ἡ Κλυμένης, ἡ Θέμιδος. Vide ibi plura. Secundum Tzetzen in Lycophr. p. 189. Ex Japeto & Asiā. quod & alii voluere.

^z Ex Hyperione & Æthra] Hesiod. Θ. 371. Schol. Hom. ad Iliad. Θ. 480. Schol. Pind. ad Isth. Od. v. pag. 352. Apollodorus. Lib. 1. Ex Hyperione & Thia. Atque ita forte heic scribendum. Confirmatur ea conjectura ab Etymol. magni Auctore: Θεῖα, inquit, σημαίνει τῷ μητέρῳ Σελήνης καὶ Ἡλίου. Vocabulum illud nonnulli ἀπὸ τῷ Ἡείας, alii ἀπὸ τῷ Ἡεῖν derivant, ut annotat Pindaricus interpres.

^a Ex Astræo & Aurorā] Apollod. lib. 1. Ἡὲς δὲ καὶ Ἀστράου ἀνεμῶσι & ἄσπρα. Etiam virgo Astræa, teste Arato Phænomenis. Servius ad 1. Æn. 136. Astræus (Leg. Astræus) unus de Titanibus, qui contra Deos arma sumpserunt, cum Aurorā concubuit: unde nati sunt venti secundum Hesiodum.

^b Calypso] Hæc inter Pleiades non comparet apud Diodor. lib. 111. nec apud nostrum cap. 102. Sed ejus loco Taygeten & Steropein habes. Erat tamen Atlantis filia. Vide Tib. Vanegy, Met. fall. nostrum cap. 125. & 248. Inter Oceaninas eam numerat Hesiodus Θ. 359. Apollodorus lib. 1. alii que.

^c Ex Pallante & Styge] Notat ad hunc locum Micyllus: In vetusto exemplari legebatur: ex Pallante Gigante, Scylla, Stygia vis. que verba nos ex Hesiodo transposuimus. Hæc ille. Scripserat nimirum auctor: Ex Pallante & Stygā Vis, Invidia, Potestas, &c. Talia sunt Syrinx, Sirena, Striga, & alia, de quibus in dissertatione nostra egimus. Deinde Scyllam ut non ex Pallante, sed librariorum supinitate natam, expellendam hinc censeo. Auctor ipse ex Typhone & Echidnā natam eam dicit; ne dicam jam nec ab Hesiodo, nec ab Apollodoro inter χυνίματ' & Pallantis agnosci. Potestas est Hygino, quæ illis Κρατὶς. Robur eorum interpretes reddunt, minus rectè, ut arbitror.

^d Victoria] Vid. Serv. ad Æn. vi. pag. 423. Edit. Genev.

c Amphi-

Ex Neptuno & ^e Amphitrione, Triton.

Ex Dione & Jove, Venus.

^f Ex Jove & Junone, Mars.

^g Ex Jovis capite, Minerva.

Ex Junone ^h sine patre, Vulcanus.

ⁱ Ex Jove & Eurynome, Gratia.

Ex

^e *Amphitrione*] Repono cum Micyl-
lo, *Amphitrite*, donec me aliquis *Am-
phitriten* etiam *Amphitritonen* dici do-
ceat. Tzetzes in Lycophron. pag. 144.
Τεῖτον κυρίως ὅς Ποσειδῶν
ἔ' Ἀμφιτρίτης καὶ Κόλυβον. Soror
ea Tethys fuit, vel Tethys ipsa, ut alii
volunt. Aescander Neptuni & Celxmus
eum facit filium apud Tzetzen. Serv. ad
Æn. 1. 148. Triton similis Deo Marini,
Neptuni & Salaciae (scrib. *Salacia*) filius
Dea marina ab aqua falsè dicta. De
Tritone patertera consulendus Phornu-
tus cap. 22. Gloss. Philox. *Salmacia*,
Ἀμφιτρίτης. Leg. *Salacia* Varro 4. L. L.
Salacia Neptuni ab salo. Corrupta & illa
in eodem Glossario: *Salmacidum*. Ἀλ-
μυγῖ. Leg. *Salinacidum*. quod dictum
ut *Dulacidum*. *Dulacidum*, ὀξύγ-
λυγον. Leg. ὀξύγλυκυ. cum Vulcanio.
Sammonicus: *Dulacidum laticemque
cucumini semine junget*. Γλυκύπικρον
transfertur in Cyrilli lexico. Corri-
genda ergo & illa: *Salmacia aqua
Ἀλμυγῖ ὕδωρ*. Lege, *Salinacia*.
Neque enim amplius se mihi probat,
quod antehac conjeceram, *Salinacea*;
quamvis sciam, ut à vinum, vinaceus,
à salum salacius, à rosa rosaceus, ita
à salina salinaceus, vel salinacius posse
deduci. Nam in his talibus licentia de-
rivationis est, ut loquitur Servius ad
Æn. 1. 181. Notavit idem Grammati-
cus ad Georg. 1. 31. quam Tethyn vo-
cent alii, à Cicerone in Timæo appella-
ri Salaciam. Ni fallor, hæc verba res-
pexit: *Oceanum Salaciamque cali terre-
que conceptu generatos editosque memo-
remus*. Adhæc ad v. 724. Æn. 1. *Vene-
remus meretricum Salaciam dictam veteri-
bus*. Gloss. Ifid. *Venilia*, unda qua ad
littus venit. *Salacia*, que ad mare ve-
dit. Quæ ex Varrone habet, cujus ver-

ba laudat Augustinus C. D. vii. 22.
Confer Festum in *Salacia*, qui à salo
ciendo dictam eam divam autumat.

^f *Ex Jove & Junone Mars*] Quidam
matrem ejus *Enyo* faciunt. Vide Phor-
nutum cap. 21. Schol. Hom. Iliad. E.

^g *Ex Jovis capite*] Hinc cognomina-
ta *Corysafia* Minerva, teste Arnobio
lib. 14. Vide. Phornut. cap. 20. Nisi
potius à matre *Coryphe* illud cognomen-
tum traxisse dicendum est, de qua Ci-
cero 111. Nat. Deor. & Clemens Pro-
trept. Quare ex Jovis capite orta sin-
gatur, non male explicat Eustath. ad
Hom. Iliad. pag. 93. Alii ex *Metide* &
Jove natam volebant, qua de re idem
pag. 63. Edit. Bas. Apud Euseb. Præp.
Eu. lib. 11. pag. 38. ex Jove & Themide
nascitur. Ipsum adi. Vide & præter
Hesiodum Scholiast. Hom. ad Il. A.
v. 195.

^h *Sine Patre*] Ita Hesiod. Lucianus
περὶ Θυσ. Περὶ τῆς Ἡρας ἀδύσιν
ἀνδρὸς τῆς πρὸς τὴν ἀνδρὰ ὁμιλίας
ὑπογνώμῃ αὐτῶν παῖδα γυνήσας
τῇ Ἡφαιστῶν. Alii ex Jove & Junone
editum eum tradidere, ut Phornut.
cap. 19. Homerus: Ἡρῇ δ' Ἡφαιστῶν
Κλυτὸν ἐν φιλότῃ μιγίσσῃ Γεί-
ναρ.

ⁱ *Ex Jove & Eurynome*] Ita Apollo-
dorus quoque lib. 1. & Hesiod. Theog.
Sed alii Veneris & Liberi esse filias, alii
ex Jove quidem natas, sed matrem ear-
um *Eurydemonen* vel *Eurydemonem*
tradunt, ut Phornutus cap. xv. περὶ
τοῦ εἶπῶν. Nec defunt, qui Jovis &
Eunomia filias faciant, ut Orpheus in
Hymnis. Catalectorum, quæ Pithæus
edidit lib. 4. Legitur vulgo epigram-
mate de Charitibus: *Jupiter est geni-
tor: peperit de semine Cali Hemonia, &
Veneris turba ministra fuit*. Corrigo,
A 5 En.

Ex Jove rursus & Junone, ^k Juventus, Libertas.

Ex Jove & Themide, Horæ.

Ex Jove & Cerere, Proserpina.

^lEx Jove & Moneta, Musæ.

Ex Jove & Luna, Pandion.

Ex Venere & Marte, Harmonia & ^m Formido.

Ex Acheloo & Melpomene, Sirenes, Telxiepia,
ⁿ Molpe, Pifinoe.

Ex Jove & Clymene, Mnemosyne.

Ex Jove & Maja, Mercurius.

Ex Jove & Latona, Apollo & Diana.

• Ex

Eanomía; nisi mavis *Harmonia*. Lactantius ad 1. Stat. Theb. v. 286. *Nomina Gratiarum sunt tria, Pasithea, Aglaie, Euphrosyne, quæ & Harmonies filia. Coronidem earum matrem appellat* Nonnus Dionys. lib. viii. *Pro Pasithea Pithonem exhibet* Proclus ad Hesiod. pag. 30. Alii *Thallam*.

^k *Juventus*] Privigna Jovis est apud Ovid. ix. Met. vers. 417. Vide Natal. lib. ii. 5. Volui antehac *Juventus*. Augustinus C. D. lib. iv. ii. *Dea Juventus, qua post prætectam excipiat Juvenibus atatis exordia*. Et lib. vi. cap. i. *Et multi colentes Juventatem Deam misime in illâ etate vignerunt*. Agrætius in Glossis: *Juventus ipsa hominis atas. Juventus Dea* H⁶η. Adde, quæ ad Flor. lib. i. cap. 7. notavit Freinsheimius. Nunc nihil necesse puto. Vide quæ ad Antonin. Liberalem. cap. 41. scripsimus. Servius ad Æn. i. v. 594. *Juventus est multitudo Juvenum: Juventus Dea, sicut Libertas: Juventa vero atas. Sed hæc à Poëtis confunduntur plerumque*. Præferunt eam confusionem etiam vet. Glossæ, in quibus legas: Νεότης, *Adolescentia, Juventus, Juventus*. Γῆρας, *Senectas, Senectus, Senectas, Senium*. Et Servius ipse ad Æn. v. 134. *Hebe Græce est Juventus, filia Iunonis. Festus: Iuventutis sacra pro Iuvenibus sunt instituta*. Plinius lib. xxxv. cap. 10. *Supra adiculam Iuventutis*. Quamquam *Iuventutis* ibi Plinio restituit Gronovius. Ejus soror Εὐανθία, de quâ Pind. Nem. Od. 7.

Sed cum Diana confundunt eam nonnulli. Vide Horat. Carm. Sæc. & ibi Schol. Lactant. Argum. lib. ix. Met. Ovid. Euseb. Præp. Euangel. pag. 52. Edit. Steph.

^l *Ex Jove & Moneta*] De duplici Musarum genesi consulendus Apollon. Schol. ad v. i. lib. i. Phornut. cap. 14. Diodorus initio lib. iv. Livius Odys. *Nam diva Monetas filia docuit*. h. e. Musæ. Vide Scal. ad Fest. in *Cornificarum*. Euseb. Præp. lib. ii. pag. 35.

^m *Formido*] Schol. Æschyl. ad E⁷π7. v. 46. Φόβος & Δεῖμος Ἡρώπων-
της Ἀΐρεως. Adde Hesiod. Aspid. v. 188. Θ. 934. Est nempe *Formido* Hygino, quod Δεῖμος Hesiodo, & Schol. Homer. ad *Ιλιάδ.* Δ. 440.

ⁿ *Molpethes, Tione*] Repono, *Molpe, Pifione*. Et pro *Teles, Raidne, Telxiepia*; nisi mavis *Telxiepe*, quod Cl. Scheffero venit in mentem, Controversa Sirenum origo, controversa etiam nomina. Servius ad Æn. v. vers. 864. & Lactantius in argumentis lib. v. Metam. Ovidianarum Calliopes Musæ & Acheloi fuisse filias scribunt. Apollodorus autem lib. i. pag. 8. cum nostro Acheloi & Melpomenes; at pag. 25. quosdam ex Sterope eas natas velle. Schol. Hom. ad Odys. M. 39. Καὶ ῥῶ τὰς πολλὰς Ἀχελῶν & Σπερσῆς τὴν παρ-
τήσων αἱ Σερῆες, καὶ εἰς αὐτὰς ἢ (Apollonium certè lib. iv. 895.) Ἀχελῶν & Τερψιχόρης μίαις τὴν

Mx

° Ex [Demogorgone] & terra, Python, Pdraco divinus.

¶ Ex Thaumante & [Electra] Iris, Harpyiæ, Celæno, Ocyrete, Podarge.

Ex Sole & Perla, Circe, Pasiphae, Æeta, Perſes.

Ex Æeta & Clytia, Medea.

Ex Sole & Clymene, Phaethon & Phaetontides, Merope, Helic, Ætherie, Dioxippe.

Ex

Μετων. Ο'νίμφα αὐτῶν Ἀ'γλαοφύμη, Θελξίπια, Πισινόη, καὶ Λίγεια. Alia nomina ex aliis tibi dabit Natalis lib. vii. Myth. cap. 1. Tzetze Chil. 1. 14. & vi. 15. Isacio ad Lycophr. pag. 116. Scholiaſtæ Apolloniano ſunt, Θελξίπια ἢ Θελξινόη, Μολπή, Ἀγλαόφωνα.

o Ex Demogorgone & Terrâ] Quis eſſet Demogorgon ille, quem heic, ubi aſterifcū poſuerat Micyllus, Comædianā & quæ eam ſecutæ ſunt editiones, repræſentant, diu quæſiveram, cum tandem hæc mihi ſuggeſſit Scatii Scholiaſtes ad iv. Theb. v. 516. Dicit Deum Demogorgona ſummum, cuius nomen ſcire non licet. Sed quis præter Hyginum ex ſummo illo Deo ortum Pythona dixit? Terræ filium dicit cap. 140. Pythonem, nec patrem nominat. Etiam Ovidio ex ſolâ terrâ naſcitur 1. Met. Quocirca Cl. Scheffero τὸ & videtur delendum. Ego ἐπίγω. Heraclides Alleg. Hom. pag. 75. Draco ſcelus eſt, utpote indigena & ē terrâ natus.

p Draco divinus] H. e. Μαιεύς. Heſych. Πύγων, δαιμόνιον Μαιεύον. Gloſſ. Philox. Divinum, θεῖον, καὶ μαῖον.

q Ex Thaumante & Electrâ] Ita ex conjectura Micylli ſuppleverunt. Convenit hoc cum illis, quæ Heſiodus habet Θ. 265. & Apollod. lib. 1. Alii Ponti & Terræ fuiſſe filias volunt. Vide Servium ad Æn. iii. 241. Jovis canes cur ab Apollonio dicantur, egregiè explicæ Heinfius ad Heſiod. interpretes pag. 80.

r Podarge] Repone Podarge, vide quæ notamus ad cap. 14.

[Perſa] Perſeis eſt Heſiodo. Ciceron. iii. Nat. Deor. & noſtro cap. 156. ad quod diximus, cur tamen nihil ſit heic mutandum. Sed in Schol. recent. ad Olymp. Od. 13. Antiopæ appellatur Ætæ mater. Quod habet ex Chio Eumeli. Vide Schol. Lycophr. pag. 35; Edit. Steph.

t Et Clytiâ] Reſcribas Idyia ex Heſiod. Θ. 960. Cicer. iii. Nat. Deor. Atque ita ab Hygino ipſo appellatur c. 25; ut jam Cl. Schefferus obſervavit, & nobiliſſ. Heinfius Not. in Ovid. Epift. Heroid. xvii. 232.

u Phaetontides] An Phaethontides, ut alii appellantur? Non opus videtur. Sic Φορξίδες ſunt Heraclito & Eratoſtheni, quæ Heſiodo Φορξυάδες; Thaumantis Statio ii. Achill. v. 23. quæ aliis Thaumantias; Heliconides Feſto, quæ Græcis Heliconiades. Atlantis Calypſo Tibullo, quæ non paucis Atlantias, ut notavi nuper ad Anton. Liberal. pag. 336. Adjungamus his Phafis & Phafias pariter indifferenter poëtis uſurpata. Tzetze quinque ſunt Phaethontides, Ægle, Lampetie, Phaëthufa, Hemithæa, Dioxippe. Ovid. lib. 11. Met. tres tantum. Noſter cap. 154. ſeptem numerat; Scholiaſtes German. Eridano octo. Verba ejus aſcribam: Sorores quoque Phaëtonis in arbores populos verſæ ſunt, lacrymaque earum in electrū durare (lege durari) dicuntur, Heliadesque appellatæ, ipſæ autem nomina habuiſſe. Merope, Helic, Ægle, Ægiale, Petre, Phæbe, Charie, Dioxippe. Lege, Dioxippe, quomodo recte exhibet Sanctandr. Editio. In Hygino hoc loco Merope pro Merore, Ætherie pro Ætherie reponendum ex cap. 154. Nam quod ibi legitur, Phœbea, Ætherie, peccatum eſt librarium;

Ex Typhone & ^x Echidna, Gorgon, Cerberus, & Draco, qui pellem auream arietis Colchis servabat: Scylla, quæ superiorem partem sceminæ, inferiorem canis habuit, quam Hercules interemit: Chimæra, & Sphinx, quæ fuit in Bœotia: Hydra serpens, quæ novem capita habuit, quam Hercules interemit: & ^a draco Hesperidum.

Ex Neptuno & Medusa, Chrysaor, & equus Pegasus.

Ex Chrysaore & Callirhoe, ^b Geryon trimembris.

F A.

rum: tu scribe *Phæbe*, *Ætherie*. Corruptum prius vocabulum etiam Heracl. *Φαίβη* Aπίων cap. 36. *Φάβη*, *Λαμπή*, *Α' γλῆ*. Scribe *Φαίβη*, ut recte noster habet cap. 156. Lactantius Arg. lib. 11. Met. Ovid. *Sorores Phætonis, Phæthusa, Lampetie, & Phæbe, quam quidam Lampetisam appellant*. Cæterum *Λαμπή* eadem est, quæ *Λαμπή*, quam cum Phæthusa ex Neeræ suscepisse Solem canit Homer. Odyss. M. Meminit quoque ejus Hesychius: *Λαμπή*, *Η' λίσ Κορη*. Adde quæ ad Fulg. lib. 1. c. 15. notavi.

^x *Echidna*] Filia hæc Phorcynis erat, ut vult Pherecydes ad Apollon. lib. 11. 1752. quod firmatur ab Hesiodo Θ. 205.

^y *Draco*, qui pellem, &c.] Eum natum Typhonis ex sanie esse, quæ de vulnere ejus, cum à Jove esset fulminatus, manarit, Apollonianus Scholiastes tradit ad lib. 11. 1214. Nicandri Glossographus hoc amplius omnia *δράκοντα* ex Typhonis sanguine orta tradit. *Dracones dicti sunt ὅτι φράζειν*, quod est videre. Clarissimam enim dicuntur habere oculorum aciem. Quæ ex causâ eos thesauri incubantes custodia causâ sinxerunt antiqui. Festus. Adde Macrobi. Sat. 1. cap. 20.

^a *Draco Hesperidum*] De eo Ovid. consulendus lib. 14. Met. 646. Probus ad Virgil. 1. Georg. 205. *Ladonen* eum nominat Apollonius lib. 14. vers. 1396. Ad quem versum non perdideris operam, si inspexeris, quæ Scholiastes annotavit. Hesiod. Θ. 333. ex Phorco & Ceto natum hunc vult.

^z *Sphinx*] Alii ex Chimæra & Typhone natam eam tradidere, ut Diaconus in Hesiod. pag. 261. Edit. Heims. Hesiodus ipse v. 326. Θ. ex Ortho & Chimæra ortam refert. De Chimæra vide nostrum cap. 57.

^b *Geryon trimembris*] H. e. tricolorpor. Loquitur sic etiam cap. 30. Et Serv. Æn. vii. 631. *Geryones Rex fuit Hispania, qui ideo trimembris fingitur*, &c. Gloss. Philox. *Bimembres*, *δύμελοι*, *δύμορφοι*, *δίσταμοι*. *Triformis* est Senec. Agam. 841. *Τετράρηνος* alii, ut Hesiod. Θ. 287. Alii *tergeminus* appellant. Lucret. lib. 5. *Quidve triplicifera tergeminis vis Geryonai*. Symm. lib. 1. Epist. 1. *Eruta Geryonis de Lare tergeminis*. Hesiod. Θ. 287. *Χερσάωρ δ' ἔτεκε Τετράρηνον Γηρυονῆα*.

Justinus lib. 44. cap. 4. *Geryonem non triplicis natura*, &c. Aliâ notione *bimembris Pelias* dicitur Chiron Sidonio Carm. 23. quod semiser scilicet esset, ut *bimembres* pro centauris apud Ovid. xv. Met. fab. 9. Et *nubigena bimembres* apud Claudian. 1. Ruf. 331. quemadmodum ex Mss. restituit Nobiliss. Heinsius. Fabulam suo more explicat Apostolius verbis Palæphati. Cent. xix. 64. Hesiod. Theog. eandem Geneal. tradit. Quid ergo sibi vult Diaconus in suis allegoriis? *Η' Καθηρένη ἦν ὁ Ωκεανὸς θυγάτηρ Ῥεῦσας*. *Πηγάω μινεῖσα Γηρυονὸν θυγάτηρ*. Chrysaor idem est qui Pegasus? Nec prætereundum, quod *Geryon* Latine dicatur, qui Græcis est *Γηρυόνης*. Seneca Hercule Furent. v. 487. *Nec unâ Geryon vinctus manu*. Quem locum opportune nobis subjecit Nobilissimus Heinsius. Sic

F A B U L A P R I M A,

Themisto.

ATHAMAS Aeoli filius, habuit ex^a Nebula uxore filium Phrixum, & filiam Hellen: & ^b ex Themisto Hypsei filia, filios duos, ^c Sphincium & Orchomenum. Et ex Ino Cadmi filia, filios duos, Learchum ^d & Meli-

cer-

Sic *Bellerophon* cap. 57. & apud Fulgent. lib. III. cap. I. qui Græcis est Βελλεροφόντης. Quamquam Βελλεροφώντι τρωσύδαλον agnoscit etiam Eustath. ad Iliad. π. 488. Edit. Bas. & Γερύων Schol. Hesiod. pag. 310. Imo & Eustath. in Dionys. pag. 81. Λίγυται ᾧ, inquit, ἔ Γερύων, καὶ Γερύωνης, καὶ Γερύωνίδος. De Callirhœe fabulam non protritam habes apud Servium ad *Æn.* IV. vers. 250. Albricus quoque cum Hygino: *de quo scribitur, quod ipse Geryon habebat*, &c. Et Festus Avienus *Orâ maritimâ* pag. 436. Ed. Pith. *Geryona quondam nuncupatum accepimus*. Atque hæc dicta mihi sunt ad Hygini Genealogiam, sive potius Epitomen ejus. Nam, referente Thomâ Gale viro doctissimo Dissertat. de Scriptoris Mythologicis cap. V. Epitomen istam à se factam ait Grammaticus quidam in Isacii Vossii Bibliothecâ Maximo & Apro Coss. nisi potius totum ille hoc mythicum opusculum eo vocabulo designavit: id quod verius puto.

Ad C A P. I.

^a *Nebula*] Νεφέλη nomen est proprium, quod minus rectè *Nebula* Latine efferevidentur Hyginus & Germanici Scholiastes. Quod notatum quoque Barthio video ad Stat. pag. 1607. Tom. III. Secutus illos Lactantius ad Stat. I. Achill. v. 65. Cui illa *Nephele Nubes* est. Ut & nostro Astron. II. 21. Est tamen non indoctus auctor, Arnobium dico, quo tueri se possint. *Mnemosyne* enim ille Musarum matrem *Memoriam* lib. II. appellat. Cui accedit Augustin. de Ordin. cap. 14. & Capella, cui *Eris Discordia* est lib. I. Nupt.

Philol. Imo nec illis tantum, sed & aliis hæc talia frequentantur. Hinc ergo Phryxus *Nabigena* Columell. lib. X.

^b *Ex Themisto filios duos*] Herodorus autem apud Scholiastem Apollonii ad lib. II. vers. 1147. ait ἐξ Α'θήμενι Θεμιστοῦς καὶ Ἡύσει καὶ Πόϊον καὶ Ἐρὺρριον, Λόκωνα, Πόϊον. νεώτερος ᾧ, Φελέον καὶ Ἐθνηνα. Apollodor. lib. I. καὶ Ἡήμας Θεμιστοῦ τὸν Υ'ψείας, ἐβλήθησε Λόκωνα, Ἐρὺρρόλῳ, Σχρινεία, Πέον. Nisi tu nevis, Lector, corrigam ex Herodoro Apollodorum, & rescribam apud eum, Ἐρὺρριον & Πόϊον. Sed retrahit nos Pausanias in Bæoticis: Εἶναι δ' Α'θήμενι Θεμιστοῦ καὶ Θεμιστοῦ παῖδα τ' Πέον. Quam putem omnium certissimam esse scripturam. vel certe Πέον ex Nonni Dionysiac. extremo lib. IX. Ubi dicuntur Σχρινίδος, Λόκων, Πορφυρίων, Πέον. Τίτωνι eum appellat Tzetzes in Lycophronem pag. 7. Verba ejus adscribam: Ἐπεὶ δ' Ἡήμας Θεμιστοῦ τὸν Υ'ψείας, καὶ Λόκωνα, Ἐρὺρρον, Σχρινεία, Τίτωνι. Lege Σχρινεία pro Σχρινόα. & Ἐρὺρριον, pro Ἐρὺρρον.

^c *Sphincium*] Infra. cap. 230. *Plinthium* appellat. Utrum rectius sit, nondum habeo dicere. Et forte neutrum rectum, & *Schæneus* in locum *Sphinctis* substituendus

^d *Et Melicertem*] Etiam filiam Euricliam, ut vult Zenobius Cent. IV. 38. qui Themistomem ignorat, ut Nephelen Herodorus. Quam mirè in hæc fabula variant veteres, discere potes

ex

certem. Themisto, quod se Ino conjugio privasset, filios ejus interficere voluit. Itaque in regia latuit clam, & occasione nacta, cum putaret se inimicæ natos interfecisse, suos imprudens occidit, à nutrice decepta, quod eis vestem perperam injecerat. Themisto cognita re, ipsa se interfecit.

II. Ino.

INO Cadmi & Harmoniæ filia, cum Phrixum & Hellen ex Nebula natos interficere voluisset, iniit consilium cum totius generis matronis, & conjuravit, ^a ut fruges in sementem quas darent, torrerent, ne nascerentur: ita ut, cum sterilitas & penuria frugum esset, civitas tota partim fame, partim morbo interiret. De ea re Delphos mittit Athamas satellitem: cui Ino præcepit, ut falsum responsum ^b ita referret: Si Phrixum immolasset Jovi, pestilentiæ fore finem. Quod cum Athamas se facturum abnuisset, Phrixus ultro ac libens pollicetur se unum civitatem ærumna liberaturum. Itaque cum ad aram cum infulis esset adductus, & pater Jovem comprecari vellet, satelles misericordia adolescentis, ^c Inus Athamanti consilium patefecit. Rex facinore cognito, uxorem suam

Ino,

ex Scholiaste Pindari ad Pyth. Od. iv. Ταῦτ' ἔγωγε Πίνδαρον Διὶ θεῶν φησι, ἱππίας ὃ Γοργῶπιν. Σοφοκλῆς ὃ ἐν Ἀθάμασσι, νεφέλῳ, Φειρεκύδης ὃ Θιμισίῳ. Nota præterea, Learchum & Melicerten eundem esse quibusdam. Tzetzes in Lycophr. Εἶς γήμας ἰὼν, γυνῆ Κλάρῳ, τ' ὧς ποτὶ Λέαρῳ, καὶ Παλαίμωνα, τ' καὶ Μελικέρτῳ. Pro Λέαρῳ malim Λέαρῳ, quemadmodum aliis appellatur.

^e Occasione nacta] Ita etiam cap. 8. 28. 120. & 140. loquitur, ut nihil opus sit inveniri Micylli.

Ad C A P. II.

^a [Ut fruges torrerent] Ita etiam narrat Tzetzes ad Lycophr. pag. 7. Schol. Stat. 1. Achill. 65. Apollod. lib. 1. Ze-

nobius loco cap. 1. adducto. Scholiastes Homeri ad Iliad. H. v. 86. Aliiter Apostolius ex Sophocle Cent. XIII. 46.

^b Ita referret] H. e. iis verbis, quæ mox subjiciuntur. Sic habes cap. 69. Atque ita interrogavit. 171. Cui fata ita cecinerunt. 125. Quos illa conditione ita differt. Albricus cap. 20. Cui sic respondet, nil in hoc ei posse præstare. Schol. Stat. Thebaid. 1. v. 1. Cui ita locuta est. Adde notas ad cap. 69.

^c Inus consilium patefecit] Eustath. ad Iliad. pag. 242. narrat, ancillam Ἀλὸν μινύουσι τῷ ἰὼν φεύγειν πὲρ ὠρέμεθα, hoc est, prodidisse. Mentio hujus fabulæ, quod fugit hæcenus viros doctissimos, fit quoque Astron. 11. 20. Ubi de Ariete ait: Habere tempus anni, quo frumentum scriatur. Ideo quod ortum severit ante, quæ maxime fuga fuit causa. Sanctand. quod

Ino, & filium ejus Melicerten Phrixo^d dedit necandos. Quos cum ad supplicium duceret, Liber pater^e ei caliginem injecit, & Ino suam nutricem eripuit. Athamas postea ab Jove infania objecta, Learchum filium interfecit. At Ino cum Melicerte filio suo in mare se præcipitavit. Quam Liber^f Leucotheam voluit appellari: nos matrem Matutam dicimus: Melicerten autem Deum Palæmo-

quod hortum fecerit. At legendum. Quod id Ino testum fecerit. Duxit me ad eam conjecturam, cum ipsa fabula, tum editio Veneta anni 1485. & 10. ortum quod fecerit.

c Inus] Infr. cap. 186. *Perfidia Theæmon*, Gloss. Steph. Gorgus, Γοργόν. Virgil. *Æn.* x. 199. *Fatidica Mantus, & Tusci filius amnis.* Ad quem versum Servius Danielis: *Mantus vero Græcè declinavit; nam si Latine vellet, Mantonis diceret, ut ait Plautus Jonis.* Charisius lib. i. *Quæ ideo quidam Græcè declinare maluerunt, hujus Didus, Sapphus, Inus. Sed melius esset secundam Latinam consuetudinem hujus Sapphonis & Didonis dicere. Nam & Paccurvius sic declinat: Filios sibi procreasse per eandem Calypsonem autumant.* Capella lib. iii. pag. 72. *Ea vero, quæ primam sui positionem integram servant, ut Io, Ino, Græco more declinantur, ut faciunt in genitro, Ius, Inus. Priap. Carm. lxxvii. Penelopes primam Didus fac prima sequatur. ita legit Nobiliss. Heinsius, non, Didonis prima sequatur.*

d *Dedit necandos*] Donatus ad Terent. Andr. 1. 2. *Dare est quod repetas: dedere est ad perpetuum.* Damus amicis: *dedimus tantum hostibus.* Horat. iii. od. 27. *Si quis infamem mihi nunc juvenem dedat irata.* Hyginus tamen infr. cap. 8. *Dirca uxori Lyci data erat in cruciatum.* Sallust. in Cat. 45. *velut hostibus se prætoribus dedit.*

e *Ei caliginem injecit*] Caligo est ἀσέπεια. Moschopulus in Hesiod. Εἴς γ. Α. Εἰδὼσαι μὲν ἀσέπειαν, ἐκείνα caliginem. Poeta dixerat, Ηἴεραι ἰοσαμῆν, minus expressè interpretes, aëre induta. Oἱ ὁ Gen. xix. 11. Τῆς γ' αἰθρᾶς ἐκπύκνωσιν ἐν ἀσέπειᾳ δότι

μικρὰ ἴσως μεράλυ. Α' ποτύφλωσις dicitur Zachar. xii. 4. Gloss. vett. *Caligo, σύγχυσις ἀσέπειας.* Noster c. 24. *Caliginem eis objecit, & ex venenis multa miracula fecit.* 98. *Diana virginem miserata est, & caliginem eis objecit.*

f *Leucotheam*] Male infr. cap. 125. & 224. *Leucotheam* eam fecerunt librarii, ut demonstravimus ad Anton. cap. 15. Idem vitium occupavit Servium ad 1. Georg. 437. *Ino & Melicerta filius, postquam sunt in nomen commutati, Græce Palamon & Leucothoe sunt appellati: Latine Portunus & Mater Matuta.* Et Lactantium quoque lib. 1. cap. 21. *Ino, postquam se precipitavit, Leucothoe, Materque Matuta, & Melicertes filius ejus Palamon, atque Portunus.* Ovid. vi. Fast. 545. *Leucothoe Grajæ, Matuta vocare nostris.* Nec aliter Cicero 1. Tuscul. & iii. Nat. Deor. Consentient vett. Gloss. Steph. sive Philoxeni: *Mater Matuta, Λευκοθία, Portunus, Δαίμων, Παλάσιος.* Nempe qui portubus præest, ut ait Serv. ad *Æn.* v. 241. Quo loco recte non *Leucotheam*, sed *Leucotheam* ejus matrem appellat, ut & Cyprianus Tract. iv. Stat. ix. Theb. 402. Augustin. C. D. lib. xviii. 14. Dictam illam divam etiam *Albuneam* docent me laudatæ modo Glossæ. *Albunea, Λευκοθία.* Glossarium Cyrilli: *Λευκοθία, Albunea, Mater Matuta.* Gloss. Isid. *Albuna, Mater Matuta.* Malim *Albunea.* Βύνη est Græcis. Vide Schol. Lycophr. pag. 23. Adde, quæ habet Festus in *Mane & Matrem Matutam.* Festa ejus Deæ dicta Matralia, ut docet Lactant. lib. 1. cap. 6. qui & Tiburtem Sibyllam Albuneam dictam autumat. Nonnulli Leucothoe nomine

læmonem, & quem nos Portunum dicimus. Huic quinto quoque anno ^h ludi gymnici fiunt, qui appellantur *ἰσθμια*.

III. Phrixus.

PHRIXUS & Helle, ^a infania à Libero objecta, cum in sylva errarent, Nebula mater eo dicitur venisse, & arietem inauratum adduxisse Neptuni & Theophanes filium, eumque natos suos ascendere ^b iussit, & Colchos ad regem Æetam Solis filium transire, ibique arietem Marti immolare. ^c Ita dicitur esse factum.

^d Quo

auroram appellant. Capella lib. 11. *An Leucothea succederet facem lumenque purpureum.* Cæterum quod Inoni heic, id Thalix tribuit Diodorus lib. v. Unde dicta sit Leucothea, invenies apud Hom. Schol. Odyss. E. 334. Nonn. Dionys. lib. x.

g *Quem nos Portunum, &c.*] Portuni nomen non Palæmoni tantum, sed & Neptuno esse tributum ad Capell. lib. 1. observat Grotius. Cæterum hunc Melicertem à matre etiam Inonum fuisse dictum notat Horat. vetus Scholiastes, in Art. Poet. In quo tamen falli eum libens credo Illustri Heinio. Virg. 1. Georg. 437. Ino Melicerta. Servius recte: Ino Patronymicum est à matre Ino: Melicerta proprium nuntinis. De eo numine in Glob. MSS. 1. Georg. *Unam clavem tenens pingi solet.* Notandum heic, quod observat Lactant. lib. 1. cap. 21. *Solent mortuis consecratis nomina immutari.* vide ibi seqq.

h *Ludi Gymnici*] Vide infr. cap. 273.

Ad C A P. III.

a *Infania objecta*] Sic infr. cap. 166. *Ille à Minervâ infaniâ objectâ in mare se precipitarunt.* 184. *Per infaniam à Libero objectam.* Astron. 11. 13. *Infaniâ à Minervâ injectâ.* Quod Ovidius dicit. 1. Met. 725. *Oculis Erinyn objectare.*

b *Iussit*] Schefferus, vir celeberrimi nominis, emendat *Iussisse.* Et sane ita postulare posset Syntaxis. Est tamen, cur dubitare possis, an non & hoc cæteris, quæ, ut lenissime dicam,

ἀνὰ γλῶττα sunt apud hunc scriptorem, sit annumerandum. Cap. 55. *Exporrectus jacere dicitur.* Et *Serpens ei appositus est, &c.* 84. *Dicitur aquam recedere.* Item *poma ei super caput pendent.* 14. *Lyncæus sub terrâ latentia quæque vidisse dicitur, neque nullâ caligine inhibebatur.* Imo Lactantius ad Stat. 11. Theb. 281. qui hanc fabulam ex Hygino transcripsit, tantum non vetat quicquam mutari: *Phrixus & Helle (scrib. Helle) infaniâ à Libero objectâ, cum in sylva errarent, Nebula mater eorum venisse dicitur, & arietem aureo vellere insignitum exhibuisse, in quo prædictos filios ascendere iussit.*

c *Ita dicitur esse factum*] Non sine causa videntur mihi hic asteriscum posuisse, non quod aliquid deesse, sed quod locum non omni ex parte sincerum esse putem. Quem enim sensum, quem usum hoc loco habent frigida & insulsa illa: *Ita dicitur esse factum.* Quid liberis præceperit mater, utique in proxime superioribus abunde exponitur. Quam studioso vero illi ejus auctoritati obtemperaverint, in sequentibus declaratur. Conjunctis igitur omnibus, & unâ tantum additâ litterulâ, sensum iis restituo, ni valde fallor, commodissimum: *Ita dicitur esse factum, quod, cum ascendissent & ar. e. i. p. d. Helle de ariete decidit: Sensus est.* Ea re, hac de causa, hoc pacto dicitur esse factum, quod Helle decidit de ariete, cum in eum ascendissent ipsa & Phrixus ex præcepto matris. Dixissent forsitan alii, ut decideret; sed alterum æque probum est, licet minus fre-

Quo cum ascendissent, & aries eos ^e in pelagus detulisset, Helle de ariete decidit, ex quo ^f Hellespontum pelagus est appellatum. Phrixum autem Colchos detulit.

Ibi

frequentatum, & utrumque nominati loco ponitur. Sic fere Virgil. xi. *Æn.* v. 177. *Quod vitam moror invisam Pallante perempto, Dextera caussa tua est.* hoc est, per dexteram tuam fit, quod vitam moror, seu ut vitam morer. Terent. *Hecyra.* v. i. i. *Non hoc de nibilo est, quod Laches nunc me conveniam esse expetis.* Phorm. v. 8. 9. *Non pol temere est, quod tu tam times.* Plaut. *Mercat.* iii. 5. 10. *Id illi vitium maximum est, quod nimis tardus est.* Ita vero tam frequenter causam notat, ut inde itaque pro conjunctione causali habeatur Liv. i. c. 22. *Satis sciebat Albanum negaturum.* Ita pie bellum indici posse. Cap. 26. *Provoco, inquit. Ita dein provocatione certatum est.* Phædr. fab. 30. *Ita pertinet furor illorum ad nos.* Jacobus Perizonius. Mihi hæc verba glossam respicere, & e margine in textum irrepsisse videbantur. Innuere voluit glossator ille, ita factum esse etiam ab aliis dici.

d Quo cum ascendissent] H. e. in quem arietem. Astron. ii. 40. *mare, quo ille projectus est.* Et post paulo: *dolium esse, quo Mars ab Oto & Ephialte fit projectus.* Non agnosco heic ellipsin; certe necesse haud arbitror ad eam confugere. Adverbia locorum prorelativis pronominiibus ponere solemne est optimis scriptoribus. Virg. *Ecl.* i. 21. *Quo sæpe solemus Pastores ovium teneros depellere fatus* Ad quem locum Servius: *Quo, id est, ad quam; nam adverbium posuit pro nomine, ut, Genus unde Latinum, id est a quo.* Sic apud nostrum cap. 53. *Hec mobilis fuit, quo postea Latona ab aquilone vento delata est.* cap. 112. *Helios donavit baltheum, unde est tractus.* Vide ibi notata a nobis. Nec aliter inde usurpatum Curtio viii. 9. *Terra lini ferax, inde plerisque sunt vestes.* Plaut. *Amphitr.* i. 273. *Cadus erat vini, inde impleri hircinam.* Ubi pro in quo apud Servium ad Georg. i. 166. *Nemnulli Liberrum patrem, apud Græcos λιχμητις dici adferunt; nullus autem apud*

eos λιχμῶς dicitur, ubi de more positus esse dicitur. Hunc locum eo libentius adduxi, quam ullum alium, quo eum maculis aliquot in transitu purgarem. Repono ergo *vannus* pro *vallus*, λίχνον pro λιχμῶς, & pro λιχμητις denique λιχνίτης. Consulte Hesygium in Λιχνίτης. & Schol. Callim. ad Hymn. Jov. 48. *λίχνον ἐν χερσέσιν.* ad cuius lucem facit illud Charisii apud Scott. Obs. i. cap. 14. *ὀνόμα, λύχνον.* Leg. λίχνον. Schol. Arat. pag. 37. Ed. Lond. *Λίχνον δὲ τὸ κύνιον φησὶ.* Nisi jam dudum clamas, *obscure jam satis est;* adde & ista cap. 199. *Quo Scylla cum descendisset, h. e. in quam aquam, cap. 219. Forcam iussit fieri, & multos carbones eo ingeri.* Ovid. vii. Met. 781. *Tollor eo h. e. in eum collis apicem.* Gloss. Philox. *Extar, olla, ubi exta coquuntur.* Schol. Juvenal. ad Sat. viii. 84. *Habeas licet tripodas aneos, ubi Heroes lavabantur.* Lactantius in hac fabulâ habet: *Qui cum ex præcepto matris ascendissent.* Ut non male forte reponas: *Qui cum, &c.*

e In Pelagus] Tzetzes in Lycophr. pag. 7. per aërem ab eo vectos memorat. Et Augustinus C. D. xviii. 13. *Quod vecti ariete volaverint.*

f Hellespontum Pelagus est appellatum] Apollod. Lib. i. *Ὁ λίσσεν εἰς βυθὸν ἢ Ἐλλή. Κρήνη θάλασσης αὐτῆς, ἀπὸ ἐκείνης Ἐλλήσποντος ἐκλήθη.* Scholiast. German. Ariete: *Quod Pelagus ab Helles nomine Hellespontus vocatur.* Eadem habes apud Æschyl. Schol. ad Pers. v. 70. *Quis non inde Hellespontus scribendum, esse censeret? Vel Hellesponticum, ut est apud Solinum cap. 36. vel Hellespontum, ut apud Tzetzen in Lycophronem.* Sed locum illum cap. 3. *In Hellespontum mare se præcipitavit: illum locum, inquam, dum considero, incipio dubitare, an non Hellespontum mare, ut mare Euxinum cap. 21. dixerit; idque*

B

co

UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK
GENT

Ibi matris præceptis & arietem ^h immolavit, ⁱ pellemque ejus inauratam ^k in templo Martis ^l posuit. Quam servante dracone Jason Æsonis & Alcimedes filius dicitur petisse. Phrixum autem Æeta libens recepit; filiamque ^m Chal-

eo magis, quod & Servium ita loqui observaverim ad Georg. III. 152. *Transit, inquit, per mare angustum, quod Bosphorum appellatum est, nunc Hellepontum appellatur.* Et Lactant. ad 1. Stat. Achill. 28. *Unde mare Hellepontum nominatum est.* Nec dissimile illud Catulli carm. 114. *Usque ad Hyperboreos, & mare ad Oceanum.* vel Ampelii cap. 1. *Aqua ex qua mare Oceanum.* cap. 7. *Mare, quo cingimur, universum vocatur Oceanum.* Schol. Juv. ad Sat. 1. 160. *Insula Britannia in Oceano mari.* Nimirum alterum substantivum adjectivi naturam induit: quâ de re egit Vossius in de Construct. cap. 2. Et nobiliss. Heins. ad Epithal. Honor. vers. 88, ubi *littus Oceanum, Oceanum pelagus, Oceanus fluctus, Oceana aqua*, & alia id genus dixisse veteres nos docet. Stant præter Servium & Lactantium ab Hygino etiam Gloss. MSS. in Lib. 1. Georg. Virgil. *Helle in fretum decidit, quod Hellepontum dicitur.* Si diversa esse contendas mare Oceanum & mare Euxinum, dicam substantivè sumptum & neutraliter prolatum pro Hellepontum, ut Peloponnesum cap. 84. *Cataclysmum* cap. 153. *Macaronium* apud Isidor. Orig. xiv. 6. *Lecythum* apud eundem Lib. xx. cap. 7. Ita enim ibi legendum, non *Lichitum*. *Pentateuchum* Lib. vi. cap. 1. *Thesaurum* in Fragmento Petron. *Baptismum* apud Cyprianum & Ruffinum. *Calathum* apud Festum in MS. Leid. in *Talasfionem*. *Bosporum* apud Propertium III. 9. *Et modo Pompei Bospora capta manu.*

g *Arietem*] Chrysomallum nempe, qui corruptè Chrysocellus dicitur à Germanici Scholiafste. Genitum autem, inquit, hunc arietem dicunt ex Neptuno & Theophane Altiadis (Hyg. cap. 188. Bisaltidis) filiâ: quam cum adamasset, in insulam Chrinissam traduxit, inque *fovem* (leg. ovem) convertit, cum quâ in arietem mutatus concubuit: ex quâ aries Chrysocellus natus. Nisi satis pla-

cet Chrysomallus Junii Animad. Lib. v. 12, legerim Chrysocellus. Villos enim pro lanicio & velleribus rectè ponas Virgilio auctore Georg. III. 383. Ovid. Epist. Medæ: *Aureus ille aries villos spectabilis aures.* Gloss. Philoxeni, *Bibilles*, δῖμαλλοι. leg. *bivilles* cum Vulcanio. Corruptum etiam, quod subiungit Glossographus: *Bicerres*, δῖμαλλοι, δῖκερσοι. Explicat Vulcanius, qui *sectos villos habent*. quod minus capio, quid sibi velit. Puto legendum, *Bicirres*. *Cirrus* enim κερσοῦν notat. Confer annotat. ad cap. 188.

h *Immolavit*] Cui autem? τῷ Ἀ'ρ'ῳ, ἢ τῷ Ε'ρμῇ, ait Apostolius Cent. XIII. 46. Tzetz. in Lycophr. & Apollod. Lib. 1. Διὶ Φυξίῳ. Lact. ad Stat. Achill. I. 65. *Phrixus ad Colchos delatus, arietem, quo vellus erat, mactavit. Et ejus vellus Marti consecravit* (leg. consecravit) quod draco custodierat informis. Leg. *informis*. Confer. Schol. Arati. pag. 112. Ed. Valderii.

i *Pellem inauratam*] Euripides Med. vers. 5. πᾶ' ἄρυσον δῖρος appellat. Vide ibi Scholia.

k *In templo Martis*] Tzerzes & Apollon. I. 1. 406. in loco Martis. Confule ad eum locum Scholiafste. & ad Pyth. Pind. Od. iv. Tzerze verba sunt in Lycophr. pag. 36. 'Εν Ἀ'ρ'ῳ αἰὼς τῷ ἀπικρέμεσσιν.

l *Posuit*] H. c. ἀνέρωσε, ἀνέθηκε. Ovid. Heroid. Ep. 1. *Posuit ad patris barbara prada Deos.* Sulpitius Severus Histor. Sacr. Lib. 1. *Gladium postea in templum posuit.* Nepos Pausan. cap. 1. *Quod ex prædâ tripodem aureum Delphis posuisset.* Schol. Horat. Lib. 11. Sat. 5. *Veteribus ista consuetudo fuit, ut rerum primitiis Diis Laribus penderentur.* Frequens vox est in vet. Inscript. Catal. Pithoei Lib. iv. *Accipe, qua pietas ponit tibi dona merenti.* Item: *Hac tibi, diva*

^m Chalciopen dedit ei uxorem. Quæ postea liberos ex eo
ⁿ procreavit. Sed veritus est Æeta, ne se regno ejicerent,
 quod ei responsum fuit ex prodigiis, ° Ab advena Æoli
 filio mortem caveret. Itaque Phryxum interfecit. At filii
 ejus

diva Venus, deponit manera Sulla. No-
ster Astron. 11. 20. Aristis interfecit
pellum in templo fuisse. Diodorus Lib. 14.
pag. 250. Α'ιαδῆναι τὸ δῖος εἰς
τὸ Φ' Α'ρεῖο ἱερῶν. Quod Sulpicius
dicit, ita expressit Josephus: Τὸ
ῥομφαίου ἀνίστημι τὸ θεῶν. Imo &
simplex πῆμι ita usurpabant Græci.
Euripides Phoeniss. vers. 579. Θῆβαι
πυρῶσαι, πῶσδε Πολυμήνης θεοῖς
Α'σίδας ἔηκε.

^m Chalciopen] Ita reposui ex cap. 14.
 & 21. Apollon. Lib. 11. & Tzetze.

ⁿ Procreavit] Sic infra. cap. 25. Me-
 dea sum ex Jasonis filius procreasset. 109.
 Quæ ex Polynestore procreaverat. 186.
A conjugæ Theano petebat, ut sibi liberos
procrearet. Astron. 11. 8. Omnium pro-
creavit. Virg. Æn. x. 705. Cisseis regina
Parin creat. xii. 271. Quas fida crea-
rat &c. Capella Lib. 1. Ut neque de nullâ
commixtione progeniti, neque ipsa pro-
creare quicquam, Arithmetica teste, mon-
stratur. Ita habet MS. Biblioth. Leid. quo
ad tempus usus sum, non procreari.
Ad eundem modum de sexu sequiore
generare usurparunt. Festus: Pregnans
quasi occupata in generando. Servius
Æn. viii. 51. Alii de eâ sue dicunt, habuisse
eam Trojanos, & ubi primum generasset,
ibi certam spem sedis conceperisse. Et suum
ἡνῆν Græci. Judic. cap. xi. vers. 1.
Ε'ἡνήνησι τὸ Γαλαὰδ τ' ἰεφθίε.
Imo & πικνοπείην. Gen. xi. Καὶ
ὡς Σάρα εἴρεθ, καὶ ὅτε ἐπικνο-
πείην.

° Ab advena Æoli filio mortem cave-
 ret] Acriter me primò aspectu torfit
 hic locus. Perspicuum erat, simul &
 de Phryxo capi posse oraculum, & ta-
 men eo significari Jasonem, cum is
 fab. 245. memoretur inter illos, qui
 soceros suos occiderint (licet Justinus
 alique & ipse Hyginus aliter tradant)
 & Æetæ fab. 22. responsum fuisse di-

catur, tamdiu cum regnum habiturum,
 quamdiu ea pellis, quam Phryxus conse-
 craverat, infans Martis esset. Quæ &
 Servius tradit ad 11. Georg. v. 140.
 Sed tamen non Æoli erat filius Jason,
 verum Æsonis, quod nomen propter
 Phryxum, ut ad quem nihil pertinet,
 substituere non licebat. Expediit tan-
 dem me Tzet. ad Lycophr. pag. 35. ubi
 simile responsum Peliz datum refert.
 ὃ (Peliz) χρεῖμτος ὡς τὸ πῶς
 ἔ' ἐξ Αἰόλου γενεῖν, ὃν εἰς καὶ
 ἰάσων. Et, ὡς γὰρ πάντας ἀνδρες
 τὸς Αἰολίδας ὁ Πηλεΐας, ἔμελλε
 ὃ καὶ τ' ἰάσωνα ὡς Αἰολίδῳ ἀνε-
 λείν. Hinc deprehendisse me puto &
 Hygini errorem, & unde in hanc fabu-
 lam venerit Æoli filium. Scilicet ex
 Græco hæc in Latinum vertit, & cum
 illic similliter invenisset Αἰολίδῳ,
 vel πῶς ἔ' ἐξ Αἰόλου, male, & pa-
 rum considerate transtulit advenam
 Æoli filium, cum debuisset advenam
 ex Æoli posteris, vel progenie, ut
 fab. 27. Persi responsum fuit ab Æetæ
 progenie mortem cavere, ubi intelligitur
 Æetæ ex filia nepos. Ita nec Phryxus,
 nec Jason Æoli erat filius, sed uter-
 que tamen Αἰολίδης. Ille Athaman-
 tis filius, Æoli nepos, hic vero Æsonis
 filius Crethæi nepos, Æoli pronepos.
 Nec est, ut quis dicat Hyginum vo-
 lentem & scientem filium posuisse pro
 nepote vel pronepote. Quam enim ine-
 pra & incerta hæc foret scribendi ra-
 tio? Quis non nostrum tantum, sed
 & ipsius æqualium, nisi ex aliis aucto-
 ribus rem planius cognitam haberet,
 ex illis verbis non certo existimaret,
 & Phryxum, & eum ipsum, qui ora-
 culo designabatur, vere esse Æoli fi-
 lium? Nec ullum veterum ita locutum
 esse credo, ut unum hominem dixerit
 filium illius, cujus erat nepos vel pro-
 nepos. Aliud longè est, quando ali-
 quid legatur alicui & filiis ejus; qua

ejus, Argus, Phrontis, Melas, P Cylindrus, in ratem conscenderunt, ut ad avum Athamantem transirent. Hos Jason, cum pellem peteret, naufragos q ex insula Dia sustulit, & ad Chalciopen matrem reportavit: cujus beneficio r ad sororem Medeam est commendatus.

IV. Ino Euripidis.

ATHAMAS in Thessalia rex cum Inonem uxorem, a ex qua duos filios, * perisse putaret, duxit b Nymphæ filiam Themistonem uxorem: c ex ea geminos filios procrea-

locutione Ictus & nepotes accipi, & omnes, qui ex nobis descendunt contineri vult Dig. de verb. Sign. L. 220. §. 1. & 3. licet ipse Justinianus Instit. qui test. tut. dari possunt: §. 5. aperte doceat. Caterum si filios dixerit, non continbuntur nepotes: aliter enim filii, aliter nepotes appellantur. Negligentiam quoque suam, ne de ea dubitemus, Hyginus certissimo argumento in eo prodiit, quod fab. 273. ait Cloanthum accepisse præmium talentum argenti, & auratam chlamydem, cum tamen ex Virg. lib. V. ex quo solo hæc habere potuit, talentum argenti datum esse claficis militibus, qui certamen navale certaverant, clarissime pateat. Alia vero dona dedit Æneas ipsis ductoribus, & Cloantho chlamydem auratam. Tum Eurytionem galeam muneri accepisse dicit, cum tamen Virgilius munus non expresse, sed è galea sortes duxisse eos scribat, quam Hyginus malè ad munus transtulit. Perizonius. Cautius ergo Schol. Stat. Lib. 11. Theb. 281. Ut ab advenâ Æoli progenie mortem caveret Phryxum interfecit. At filii ejus ratem ascenderunt, ut ad avum Athamantem transirent: quos naufragos Æson excepit. leg. Jason.

p Cylindrus] Sic quoque cap. 14. & 21. eum appellat. Vide an reponi debeat Cyturus ex Apollodor. Lib. 1. & Strabon. Lib. xii. vel certè Cytisorus. Nam Cytisorus idem est, qui Cyturus, Apollon. Lib. 11. & Melæ Lib. 1. cap. 19. A Cytisoro Phryxi filio positus Cytoros. quam lectionem frustra olim sollicitabam. Majori forte jure Κυρίσσω

Herodoti Lib. vii. in Κυρίσσω, quomodo scriptum in vitâ Apollonii, transformes. Tzetzes in Lycophr. p. 7. Chalciopes filios nominat Αἰγών, Μελάριον, Κάπν, Φρόνιν, Σῶρον, καὶ Εὐκλω.

q Ex insulâ Diâ] Sic infr. quoque habes cap. 14. 20. 21. Apollon. 11. 1033. Αἰγυῖα δὲ νῆσον. Scholiastes Αἰγυῖα νῆσον vocitat ad vers. 1092.

r Ad sororem Medeam commendatus est] H. e. forori Medæ, apud sororem. Vide Cl. Schefferum Indice Hyginiano, & Celeberrimum Gronovium, Lib. 111. Observ. cap. 23. Ubi multa hoc genus locutionum exempla invenies. Usus eâ loquendi formulâ etiam Servius ad Æn. 11. 477. Scyria pubes.) à Scyro insulâ unâ de Cycladibus, in quâ fuit Lycomedes pater Deidamie, quam Achilles, commendatus ibi à matre Thetide ritariis, unde Pyrrhus natus est. Noster cap. 45. Philomelam mandat ad Lynceum Regem. Vide Nobiliss. Heins. ad Raptum Proserpinæ Claud. Lib. 111. 214. qui mandare pro amandare, Ciceronem quoque usum observat. Adde quæ notamus ad cap. 72.

Ad C A P. I V.

a Ex quâ duos filios] Supple suscepit, vel simile quid.

b Nympha filiam] An scribendum? Hypseï filiam. Ita sane Hyginus ipse vult cap. 157. 239. & Apollod. Lib. 1. pag. 33. alii que.

c Ex eâ] An & ex eâ? Non putem, cum

creavit. Postea rescit Inonem in Parnaso esse, *^d quæ bacchationis causa eo pervenisse. Misit qui eam adducerent. Quam adductam celavit. Rescit Themisto eam inventam esse, sed quæ esset nesciebat. ^d Cœpit velle filios ejus necare. Rei consciam, quam captivam esse credebatur, ipsam Inonem sumpsit & ei dixit, ut filios suos candidis vestimentis operiret, Inonis filios nigris. Ino
suos

cum solempne sit huic scriptori omittere copulativam particulam. Inspice, ut hoc credas, cap. 24. 27. 29. 30. 35. 38. 61. 66. 92. 103. 127. 130. 148. 176. 178. 197 &c. Nec Scheffero id non visum, ut liquet ex ejus notis ad cap. 92.

^d *Quæ bacchationis*] Cl. Schefferus traiecit: *bacchationis*que. Micyllus: *atque bacchationis*. Forte verius est, *Quam bacchationis*; ut illud *quam* posuerit pro *eamque* Geminum prorsus & germanum est illud 11. Astron. cap. 1. *Quam Diana venanti*, ut eam interficeret, demonstrasse. Item: *Ad Dianam se applicuisse*, à qua non mediocriter esse dilectam. Apud Festum in Roma: *Emmæque habuisse conjugem Romam*, à qua, ut Italiâ sit potius, urbem condiderit, quam Romam appellavisse. Pro à quo purto legendum à qua h. e. ex cujus nomine. Anton. Liberal. cap. 8. *Εκ τῆς τῆς καὶ Διοκλῆος πόλιν ἐν Ἰταλίᾳ Σύβαριν ἐκάλουν*. Just. Lib. xxx. cap. ult. Ex nomine ducis gentes Rhætorum condiderunt. Scholiastes German. Fabulâ Arctorum: *Cynosuram dicit Jovis fuisse nutricem unam ex Ideis Nymphis*, à qua in Creta oppido Histoe Nicofratrus constituit portus, &c. At Hyginus in eadem narratione Lib. 11. Astron. cap. 2. Ex cujus nomine. Vetus interpret Cosmographiæ à Godofredo editæ p. 35. *Opus quædamque in nomine suo facit*. In Græco est, *Εργον ὁποιον τι ἐν ὀνόματι αὐτῆς ἐργάζεσθαι*. Justinus modo laudatus Lib. xxiii. cap. 1. *Urbem ex nomine uxoris Lariniâ condidit*. Festus Paulli in Indiges: *In cuius nomine etiam templum construxit*. Et apud Servium ad Fel. vi. 42. *Ignem de caelo subripuisse ferunt, & ideo à Jove religatam ad Caucasum, & volucribus obiectam*; quem postea ab Jove ipso

resolutam, quod cum monuisset Themide abstinere. Nec non Fulg. lib. 1. cap. 4. *Filium genuisse, quem velat enormis substantia successorem ineffabili, ultra quam paternitas exigebat, affectum erga filium deditum*. Sic quæ habes pro eaque cap. 28. *Hi cum Dianam comprimere voluissent, quæ cum non potuisset viribus eorum resistere, Apollo inter eos ceruam misit*. Cap. 29. *Sensit Amphitryon numen aliquod pro se fuisse, ex quâ die cum eâ non concubuit*. Cap. 91. *In quiete vidit, se facem ardentem parere, ex quâ serpentes plurimos exisse*. Nepos Themist. cap. 7. *Nam illorum urbem, ut propugnaculum, oppositum esse barbaris, apud quam jam bis classem regiam fecisse naufragium*. Leid. Ed. *Classis regia fecisset, temere, ut puto. Sed pro oppositum legendum oppositam, & locum, ut à me factum, interpungendum cenfeo*. Adde notas ad Cap. 21. Nec contemnenda Barthii conjectura est: *Quæ Bacchationis causa eo pervenisset*. Sic sane Astron. 11. 24. *Septem stellas ostendit, quas esse crimem fingeret*. Imo hanc genuinam esse lectionem persuasissimum habeo. Nec aliter emendaverat in orâ codicis sui Nob. Heinsius.

^d *Capit velle*] H. e. voluit. Infr. cap. 122. *Regnum Mycenis obtinere cepit, pro quo dicit cap. 67. Regnum occupavit*. Hellenismum respicit, quo præter alios perquam crebro utuntur Petronius & noster Hyginus. Lucas Act. 1. vers. 1. *Παρελ πάντων, ὧν ἤξεατο ἰησοῦς ποιεῖν τι καὶ διδάσκειν*: de omnibus, quæ Jesus fecit & docuit. Vide Gatakerum Cinn. Lib. 1. cap. 3. qui originem ejus locutionis ex Hebraismo arcessit. Genes. 1. vers. 3. *Αὐτὸ πάντων τῶν ἐργῶν αὐτῆς, ὧν ἤξεατο ὁ θεὸς ποιῆσαι*.

suos cándidis, Themistonis ^e pullis ^f opposuit. Tunc Themisto decepta, suos filios occidit. Id ubi rescit, ipsa se necavit. Athamas autem in venatione per insaniam Learchum majorem filium suum interfecit. At Ino cum minore filio Melicerte in mare se dejecit, & dea est facta.

V. Athamas.

SEMELE, quod cum Jove concubuerat, ob id Juno ^a toto generi ejus fuit infesta. Itaque Athamas, Æoli filius, per insaniam in venatione filium suum interfecit sagittis.

VI. Cadmus.

CADMUS Agenoris & ^a Argiopes filius, ira Martis, quod

^e Pullis] Quis sit *pullus color* non male explicat Alcianus Parergon Lib. II. cap. I.

[^f Opposuit] Scio quomodo hoc verbum explicet Cl. Schefferus. Malebam tamen, *operuit*, vel *cooperuit*, *ᾤκτισσε*, quod & in margine libri sui notaverat Tollius. Sed retrahit me Horatii Scholiastes in Art. Poët. p. 626 ed. Cruq. *Eique nubes in speciem Junonis opposita est.* Caterum filii illi, quos imprudens occidit, *Πορφυρέων* & *Ἰσχυρίων* fuisse dicuntur Nonno IX. Dion. Addo, *ὡς ἐν πυρὶ ὄντα ὀπίσθην* restituumdum esse Festo in *Plutei* pro *opposuit*, ex MS. Leid. Bibl.

Ad C A P. V.

^a *Toto generi*] Archaismus est, de quo Giphanius indice Lucretiano, & Scioppius Susp. Lect. I. epist. I. Meursius ad Catonem R. B. Poëne putidos esse videas in id genus archaïsmis affectandis quosdam sequioris ævi scriptores. Fulgentius Virgil Continentiā: *Esto Eurystheus alio fortiori.* Item: Nullo omnia vera posse contingit. Titinnius Barbato: *Namque nos collegii sumus.* Plura congestimus ad Fulgentium in Confin. Virgil.

Ad C A P. VI.

^a *Argiopes*] Micyllus in margine suæ

editionis curavit appingi, *Argyropes.* Ita à *Pherecyde* appellatur. Hoc debet Natali Lib. VIII. Myth. cap. 23. *Cadmus Pherecydes* Lib. IV. *Histor. ex Agenore & Argyrope Nili fluvio natum esse tradidit.* Noster cap. 178. & 179. *Agriopen* appellat. Ubi vitiose *Argyrope* marginem habet. Nempe *Pherecydes Ἀργιόπη* scripserat, non *Ἀργιόπη*. Repone ergo *Ἀργιόπη* cum Cl. Scheffero, nisi mavis *Antiope* ex Scholiaste Euripidis ad Phoeniss. vers. 5. *Διόνης τ' Ἐπάρου καὶ Ποσειδῶνος Ἀργίως καὶ Βῆλ.* *Ἀργίως* καὶ *Ἀντιόπης* τ' *Βῆλ.* *Κάδμου.* Sed *Argiopen* rectum est. Habet hoc Natalis ex Schol. Apollon. ad Lib. III. 1185. *Φερικύδης ὅ ἐν δ' ἔτι φησὶν. Ἀργίως ὅ ἐστι Ποσειδῶνος καὶ Δαμνὸν τῶν Βῆλ.* τ' ὅ γινεῖ *Φοινίξ καὶ Ἰσάις, ὡς ἔχεται Ἀργυροπῶν καὶ Μελία, ὡς ἔχεται Δαυαός. ἔπειτα εἰσάγει Ἀργίως Ἀργιόπην τῶν Νείλου τ' ποταμῶν. τ' ὅ γινεῖ* *Κάδμου.* *Agriopen* tamen, ut noster bis, Laëtantius quoque appellat ad II. Thebaid. 289. ut nec illud *Agriope* temerè forsan sit damnandum; quo nomine & Orphei uxorem *Mimnermus* vocat.

b Dra-

quod ^b draconem fontis Castalii custodem occiderat, ^c suorum prole interempta, cum ^d Harmonia Veneris & Martis filia uxore sua ^e in Illyriæ regionibus, in dracones ^f sunt conversi.

VII. Antiopa.

ANTIOPA ^a Nyctei filia, ab ^b Epapho per dolum est stuprata. Itaque à Lyco viro suo ejecta est. Hanc vi-
duam Jupiter compressit. At Lycus Dircen in matrimo-
nium duxit, cui suspicio incidit, virum suum clam cum
Antiopa concubuisse. Itaque imperavit famulis, ut eam
in tenebris vinctam clauderent. Cui postquam partus in-
stabat, effugit ex vinculis Jovis voluntate in montem
Citheronem. Cumque partus premeret, & quæreret ubi
pareret, dolor eam in ipso bivio coegit partum edere.

Quos

^b Draconem] De illo vide, si tanti pu-
tes, quæ ad Anton. Liber. cap. 2. no-
tavi. Martis & Furiz Tilphosæ eum
facit filium Schol. Sophocl. ad Antig.
vers. 130.

^c Suorum prole] H. e. οἰκείων,
vel eorum δὲ καὶ οὐκ αὐτῶν. de quo vide
Meurs. Crit. 1. 4. Douf. Plautin. Ex-
plic. pag. 72. Lactant. Arg. IV. Met. 15.
Evenissentque multa filiabus ac nepoti-
bus infortunia. Si quid mutari velis,
non male rescriperis, suâ omni prole.

^d Harmoniâ Veneris] Schol. Euripid.
ad Phœniss. 7. Εἵς τοι δὲ ἀντὶ Ἀρμονί-
ας Ἡλέκτρας γῆμαι αὐτὸν Φασι.
Schol. Apollon. ad Lib. I. 916. Harmoni-
am Electræ filiam facit, eamque du-
xisse Cadmum ait, & à matre ejus The-
banam portam Electridem denomina-
tam. Sed præter Hesiodum Q. 975.
Lactantium Lib. I. 17. etiam noster Ge-
neal. Harmoniam Venere editam tradi-
dit. Scholiast. Horatii in Art. Poet.
Cadmus & Hermione (Scrib. Harmonie)
in angues conversi sunt. Nam Hermione
filia Martis & Veneris dicitur fuisse.
Dicuntur autem in angues conversi pro-
pter occisum draconem, qui erat Marti
consecratus. Hephæstion tamen in leo-
nes transformatos eos narrat Lib. I.
Vid. Phot. pag. 473.

^e In Illyria regionibus] Earumenim

Rex fuit. Vide Apollod. Lib. III.

^f Conversi sunt] Poeticam magis,
quam pedestrem orationem sapit. cap.
79. Theseus cum Pirithoo raperant. &
cap. 127. Quem postquam cognovit, qui
esset, jussu Minerva cum Telmacho &
Penelope in patriam redierunt. Lactan-
tius ad Stat. Thebaid. III. 290. Cad-
mus fugiens infortunia Thebarum, exi-
stimans se cum loco etiam fortunam muta-
re, cum Harmonie conjugis conversi sunt
in dracones. Capella. Lib. I. Cum vir-
tute Mercurius constitit. Et Lib. III.
Cum sponso Delius annuebant. Sallust.
Jug. 100. Bochas cum peditibus postre-
mam Romanorum aciem invadunt.

Ad C A P. VII.

^a Nyctei filia] Sic & Apollodorus
Lib. III. pag. 144. & Propert. Lib. III.
eleg. 13. Asopi filiam facit Apollon.
Lib. I. 735. Ubi Scholiastes: Δύω Ἀν-
τόπῃ ἐγγόνῳ. ἢ μὲν Νυκτίως,
ἢ δὲ Ἀσωπῇ, ἧς καὶ Διὸς Ἀμ-
φίων καὶ Ζῆθος, οἱ καὶ Θήβας
ἱκέτι χροῖται. Apollon. sequutus est Tzet-
zes in Lycophr. pag. 77. Ita famam
non semper veri nunciam tulisse, no-
tavit quoque in Corinthiacis Pausanias.

^b Epapho] Epopeo ex Pausania Mi-
cylus. Nec aliter eum appellat Apol-
lodorus Lib. III. vel Schol. Apollon.

B 4

ad

Quos pastores pro suis educarunt, & appellarunt *Ζετον*, *ἀπὸ τῆς ζῆτις τοῦ πον.* Alterum autem Amphionem, *ἐπὶ αὐτῷ δίδω* ἢ *ὅτι ἀμφὶ ὁδὸν αὐτὸν ἔπαιεν*, id est, quoniam in bivio eum edidit. Qui postquam matrem agnoverunt, *ἢ* Dircen ad taurum indomitum deligatam vita privarunt. Ex cujus corpore in monte Citherone fons est natus, *ἢ* qui Dirceus est appellatus, beneficio Liberi, quod ejus baccha fuerat.

VIII. *a Eadem Euripidis, quam scribit Ennius.*

NYCTEI regis in Bœotia fuit filia Antiopa. Ejus *b* formæ bonitate Jupiter adductus, gravidam fecit. Quam pater cum punire vellet, propter stuprum *c* minitans, periculum, Antiopa effugit. Casu in eodem loco, quo illa per-

ad Lib. iv. 1090. Non nuperum hoc esse vitium patet ex Lactantio in Stat. iv. Theb. vers. 570. qui, ut alias multas, ita etiam hanc fabulam ex Hygino transcripsit. *Antiopa*, inquit, *Nyctei* (scrib. *Nyctei*) *regis filia ab Epapho per dolum stuprata est*, &c. *Ἐπὶ πῶς Σικωνίῳ* est Hephæst. Lib. i.

c Zeton *ἀπὸ τῆς ζῆτις* Interpretationes has ab intempestivo aliquo interprete adjectas censet Cl. Schefferus; Certe hæc absurda mihi videtur. Neque enim *Ζῆτ* Græcè, sed *Ζῆθ* scribitur, unde *Zethus* apud Horat. Lib. i. epist. 18. vers. 42. Male *Zetus* scribitur apud Servium ad eclog. 11. 24. Ita ludit more suo Fulgentius Lib. II. Mythol. *Teresiam in modum temporis posuerunt, quasi θεὸς αἰὼν*, id est, æstiva perennitas. Placuit tamen ista alius veteribus. Vide Etymol. Magnum in *Ζῆθ*.

d Dirce ad taurum Vide Schol. Euripidis ad Phoeniss. pag. 280. Edit. Steph. & Apollon. loco modo adducto.

e Qui Dirceus Scribe, *Dirceus*, ut apud Horat. est & Virgil. ex Græc. *Διρκεῖον*. Schol. Euripid. ad Phoeniss. 102. *Καὶ ὁ τῶν*, ἔνθα ἐστὶν

ρη, Δίρκεν καλεῖται, ἢ ὁ ποταμός. & ad vers. 650. *Δίρκεν δὲ ποταμός ἦεν, ὁ μῦθον τῇ πηγῇ.*

Ad C A P. VIII.

a Eadem Euripidis Laudat eam in *Εὐθυδήμωνα* Hesychius.

b Formæ bonitate H. e. præstantia. Phædrus Lib. iv. 8. *Tanta bonitas est aque. Dignitatem* noster appellat cap. 106. & 78.

c Minitans Barthius *vitans* conjecit. Tollius, *instans*. Ego antehac *imminens*. Nunc verum mihi videtur, quod divinat Cl. Schefferus, post *τὸ minitans*, ponendum esse incisum. Scribe ergo, & distingue etiam post *τὸ vellet*: *Cum pater punire vellet, propter stuprum minitans, periculum effugit.* cap. 10. *In aquilam commutatus mortem effugit.* Apollodorus certe, quod vir clarissimus vidit, id firmat, ita scribens: *ἢ δὲ ὡς ἐγκυτὸν ἐξήρεθ, τῷ πατρὸς ἀπειλῶν, εἰς Σικωνίαν ἀποδιδράσκ.* Sed illustri Heinssio *minitans periculum* videtur dictum ut *minitans fata* apud Silium. Et sic nihil medicinx flagitat hic locus, nisi ut incisum post *τὸ periculum* tollatur.

d Sta-

pervenerat; Epaphus Sicyonius^d stabat. Is mulierem
^e advectam domo matrimonio suo junxit. Id Nycteus
 ægre ferens, cum moreretur, Lyco fratri suo per
 obtestationem mandat, cui tum regnum relinquebat,
 ne impune Antiopa ferret. Hujus post mortem Ly-
 cus Sicyonem venit. ^f Interfecto Epapho, Antio-
 pam vinctam ^g adduxit in ^h Citheronem: ⁱ parit geminos,
^k & reli-

^d Stabat] H. e. commorabatur, di-
 versabatur, manebat dum domo abe-
 rat. Hinc *stabilum* & *Statio* pro taber-
 na & diversorio apud Veteres. Et *stabu-*
larium *παυδοχῶς* sive caupo apud
 Junilium & Cyprianum Lib. III. epist.
 13. *Stabularia* mulieres apud August.
 C. D. XVIII. 18. copæ. Prævit nobis
 ad hanc explicationem Barthius. Ita
παυδοχῶς accipitur interdum Græcis.
 Vide Jerem. cap. x. 5. Hefych. Στά-
 θμῶς, ἐπαυλεις. Gloss. vett. *Stabu-*
lum, *παυδοχῶς*, Cyrill. Στάσις,
παυδοχῶν, *Statio*. Tertull. Sodom.
Hospitioque vocat longe stabulare pa-
ventes. Confer quæ ad Suet. Neron.
 cap. 37. notavit Torrentius.

^e Advectam domo] H. e. domum. Do-
 mo dixisse dandi casu Catonem & Ho-
 ratium notavit Vossius, quem figura-
 re nonnumquam poni pro accusativo
 volunt. Infr. cap. 14. Delatum flac-
 tibus *Lilybæo* servavit. nisi placet abla-
 tivum esse per defectum præpositionis
 subaudiendæ in istiusmodi locis posi-
 tum. Vide notata ad cap. xv. quo mul-
 ta id genus concessimus. Cl. Schefferus
 emendat, *domum*. ὅρα καὶ οὐκ.

^f Interfecto Epapho] Ante hæc verba
 ponendam curavi *πελεύωσι μὴν*,
 postulante omnino id sententia.

^g Adduxit] Adducere pro abducere
 habes etiam cap. 64. 84. 121. 122. 173.
 & apud Ovid. 1. Met. 677. in quibus-
 dam editr. Justin. Libr. XVIII. 1.
 Utrumque certo respectu tolerari posse
 existimat Berneggerus. Sed ille, ut vi-
 deo, solus relinquitur. Corrige ergo
 cum Cl. Scheffero, *abduxit*.

^h Citheronem] Puter aliquis scriben-
 dum esse *Citheronem* & heic & in præ-
 cedentibus; Sed *Citheron* pro *Citharon*

effert etiam Aufonius Grypho Terna-
 rio, quasi in Græco esset *κίθηρων* non
κίθηρων: quod & Laëtantius sibi
 permisit. Lib. 1. 22. *Qui* (mons) *cum*
cithara cantu personaret, Citheron ap-
pellatus est. Servius ad Æn. IV. 469.
Comperit cum in Citherone monte esse. Ob-
 servavit Festus rusticorum esse non
 pronuntiare diphthongos.

ⁱ Parit geminos] Cl. Schefferus ita
 distinguit: *vinctam abduxit. In Cithé-*
rone ea parit geminos. Fateor minimam
 istam mutationem multum lucis attu-
 lisse. Potest tamen concisa oratio vide-
 ri, qua *τὸ Antiopa* ex præcedentibus
 subaudiendum relinquitur. Similiter
 ex præcedentibus subaudiendum re-
 linquitur cap. 33. JUPITER. *A*
quo (Joye) *in arvem ortygiam commatata*
est, quam nos Coturnicem dicimus, eam-
que in mare abjecit. cap. 19. *Ab Jove est*
excacatus, & apposuit ei Harpyias. cap.
 56. BUSIRIS. *Apud Busiridem*
Neptuni filium cum esset sterilitas, ex
Graciâ augures convocavit. cap. 72. FI-
 LIUS. *Qua cum filium procreasset, &*
ad puberem ætatem pervenisset. cap. 77.
 LEDA. *Jupiter Ledam compressit, & ex*
eo peperit Pollucem & Helenam. cap. 105.
 PRIAMUS. *In quâ scriptum fuit;*
Palamedi à Priamo missa; tantumque ei
auri pollicetur, &c. cap. 106. AGA-
 MEMNON. *Achilles cum Agame-*
mnone redit in gratiam Briseidamque ei
reddidit. cap. 126. MNESTERES.
Quem cum Eumæus ad Mnesteras per-
duxisset, & cum ancillis discumberent,
ait ad illos. cap. 178. CADMUS. *A*
Cadmo lapide est interfectus; dentesque
ejus, Minervâ monstrante, sparsit &
aravit. cap. 198. PATER. *Illâ se*
in mare præcipitavit, ne persequeretur.
 cap. 30. IS. *Vestigia ejus afflabat, &*
malorum cruciatu moriebatur. Tale est

^k & reliquit. Quos pastor educavit, Zetum & Amphionem nominavit. Antiopa Dirce uxori Lyci data erat in cruciatum. Ea occasione nacta, fugæ se mandavit. Devenit ad filios suos. Ex quibus Zetus existimans fugitivam, non ^e recepit. In eundem locum Dirce per bacchationem Liberi ^m illuc delata est. Ibi Antiopam repertam ad mortem extrahebat. Sed ab educatore pastore adolescentes certiores facti, eam esse matrem suam, celeriter consecuti matrem, eripuerunt. Dircen ad taurum crinibus religatam necant. Lycum cum occidere vellent, vetuit eos Mercurius, & simul iussit Lycum concedere regnum Amphioni.

IX. Niobe.

AMPHION & Zetus Jovis & Antiopes Nyctei filii, jussu Apollinis Thebas muro circumcinxerunt usque ad ^a Semelæ bustum, Lajumque Labdaci regis filium in exilium ejecerunt. ^b Ipsi ibi regnum obtinere cœperunt. Amphion in conjugium Niobam Tantali & ^c Diones filiam

& illud Scholiastæ German. Orione: Cum putarent Arionem obiisse, & de monumento prodiiisset. sc. Arion. Neque non istud Lactant. ad 11. Stat. Thebaid. vers. 4. Quos Juno causâ Epaphi ex Jove nati contra Jovem excitavit arma sustollere. Unde isti poenas dederunt adjurantibus Diis, & Atlanti cæli onus imposuit. scil. Jupiter. Fulgent. Lib. 11. cap. 15. Jupiter cum Semele concubuit, de qua natus est Liber pater, ad quam cum fulmine veniens, crepuit. scil. Semele. Et Lib. 1. cap. 27. Admetus Apollinem atque Herculem petiit, & ei ad curram leonem & aprum junxerunt. Ita habet MS. Leid. & Basil. Edit. vetus, non qui ei. Loqui sic nonnunquam etiam Græcos animadverti. Parthen. Erot. cap. 15. Δι' ὃν αἰτίῳ μέλας καὶ ἄνθρωπος ὡς Ἀρτίμιδι, καὶ αὐτῷ ὄσον βαλεῖν ἐποῖ. nempe Ἀρτίμις. Hæc statim sub initium heic constipare volui, ut, cum toties ista orationis forma in hoc scripto depre-

hendatur, examinet lector, librariisne ea, an auctori ipsi sit tribuenda. Confer notas ad cap. 54.

^k Et reliquit] Malim, relinquit, propter τὸ parit, quod præcessit.

^l Recepit] Vetus recipit, inquit vir doctus, quod magis probo. Atqui Micylli editio, quæ prima est, recepit exhibet: nec, cur valde improbem, video.

^m Illuc] Quia præcessit, in eundem locum, deletam vellem hanc voculam.

Ad C A P. IX.

^a Semeladustum] Turnebus, Semelæ bustum, Advers. Lib. 28. 43. Quod & Barthio ac Cl. Cupero Observ. Lib. 11. 1. cap. 17. venit in mentem. Atque ita emendaverat quoque olim in Libro suo Salmasius.

^b Ipsi ibi regnum] Tò ibi non agnosce-
re vetustiores ait vir Cl. Sed vetustissima Micylli omnino agnoscit. Nec causam video, cur aliæ expulerint.

^c Dionei] Scribe Dionea. Vide infr. cap.

liam accepit. Ex qua procreavit ^dliberos septem totidemque filias. Quem partum Niobe Latonæ anteposuit, superbiusque locuta est in Apollinem & Dianam: quod illa ^ecincta viri cultu esset, & ^fApollo vestem ^{*}deorsum, atque crinitus; ^g& se numero filiorum Latonam superare. Ob id Apollo filios ejus in sylva venantes, sagittis interfecit in monte Sipylo. Et Diana filias in regia sagittis interemit, præter Chloridem. At genetrix liberis orba, flendo lapidea facta esse dicitur ^hin monte Sipylo. ⁱEjusque hodie lachrymæ ^kmanare dicuntur. Amphion

cap. 82. & 83. Longe aliter de Niobe fabulatur Parchenius Erot. cap. 33. Diones vocabulum restituendum etiam Latantio in Stat. Theb. Lib. IV. vers. 576. *Niobe*, inquit, *filia Tentali & Peniopes*. Lege, *Diones*.

^d *Liberos septem*] H. e. septem filios. Veteres *no liber* singulari numero pro filio posuisse probat aliquot exemplis Vossius Analog. Lib. I. cap. 42. & Schottus ad Victoris Cæsar. cap. 26. quibus nos præter hoc Hygini illud quoque Solini addimus cap. 8. *Tres liberos in Italia procreavit, Tiburtum, Coram, Catillum*. Plinius Lib. I. ep. 10. *Liberi tres, duo mares, quos diligentissime instituit*. Si enim singulari numero careret hoc nomen, non *tres*, sed *ternos* vel *trinos* dixissent. Vide Varron. L. L. IX. pag. 136. Quintil. decl. II. *Liberi ac parentis non alius mihi videtur affectus*, &c.

^e *Cincta viri cultu*] H. e. Altè cincta, ut viri solent. Petit à Jove & impetrat apud Callim. Hym. III. *ἡς γούρου μέγας χιτῶνα ζώνουδ' ἀννῶν*. Ovid. x. Met. *Nuda genu vestem ritum succincta Diana*. Ad illum virilem cultum respexit Petronius: *Et pracincti certè altius eramus*. Minutius Felix: *Diana interim est altè cincta venatrix*. Imo & *bis cincta*. Auson. epigr. 38. Claud. P. R. II. vers. 33. *Crispatur gemino vestis Gortynia cinctu, Poplite fusa tenus*. *Succincta* est Ovid. III. Art. A. 143. & Amor. II. El. 2. *In-cincta* Heroid. IV. 87. *Altè cincti imprimis venatores, altè etiam viatores*. Horat. Lib. I. Sat. v. 5. *Hoc iter ignari*

divisimus, altius, ac nos, Pracinctis unum est. Corrige ex hoc loco Servium ad Æn. I. 214. *Accinctos autem industrios dicimus, ut Horatius*: *Altius ac nos pracincti fumus*. Lege, inquam, *Pracinctis unum est*.

^f *Apollo vestem deorsum*. Supplet Miccyllus, *haberet*. Sed tu repete potius cum Scheffero *no cinctus* ex præcedentibus. id quod jam antea Barthius quoque monuerat. Pingit habitum Citharædicum. Tib. III. 4. *Ima videbatur talis illudere palla*. Pariter de eodem Apolline Ovid. II. Met. 166. *Verrit humum Tyrio saturatâ murice palla*.

^g *Et se*] Cl. Schefferus, *at se*, quod hoc sit efficacius. Sed & pro *at ita* sepe in hoc scripto positum deprehendo, ut vix quicquam mutare audeam. Inspice cap. 21. 26. 31. 67. 82. 122. 125. 154. &c. Etiam Græci *no* pro *de* non raro ponunt, ut observat Pfochen. Diatrib. de styl. nov. Instrum. Tm. 58. Ne dicam jam *no* & non incommode explicari heic posse per *etiam* vel *insuper*.

^h *In monte Sipylo*. Propert. Lib. II. 16. *Nec tantum Niobe bis sex ad busta superba Sollicito lacrymas depluit à Sipylo*.

ⁱ *Ejusque hodie*] Mallem, si addicerent MSS. *Ejus hodieque*. Ovid. VI. Met. 310. *Liquitur, & lacrymas etiam nunc marmora manant*.

^k *Manere*] Præferam *manare*. quod Cl. Tollo esse visum ex Cl. Schefferi notis didici. Sen. Agam. 378. *& adhuc lacrymas Mæsta æternum marmora manant*. Etiam *fluere* active compendi usurpatum. Isidor. Orig. XVII. 8. *Cujus*

phion autem cum templum Apollinis expugnare vellet, ab Apolline sagittis est interfectus.

X. Chloris.

^aCHLORIS Niobes & Amphionis filia, quæ ex feptem superaverat. Hanc habuit in conjugem ^bNeleus Hippocoontis filius. ^cEx qua procreavit liberos masculos duodecim. Hercules cum Pylum expugnaret, Neleum interfecit, & filios ejus decem. undecimus autem ^dPericlymenus, beneficio ^eNeptuni avi in aquilæ effigiem com-

*Cujus virgula inter canicula ortum cater-
vatis lacrymas flumit. Catal. Pich. Lib. I.
Effluas dulcem saporem comparandum
nectari. Quem vericulum frustra emen-
dare nituntur. Effluere est producere
heic & gignere, ut emanare. Incertus
auctor de orthograph. in Corpore vet.
Grammat. Emanat fons sive terra
aquam, id est, gignit ac producit.
Contrarium est influere. Cyprian, Lib.
II. ep. 2. Quod in mentes nostras indul-
gentia caelestis allapsu clementer dominus
influxit. Minucius Felix Octavio: Ma-
re inflixerit liquor. Leo papa de consili-
o Vit. & Virt. Nunquid fons de eo-
dem foramine emanat dulcem & amaram
aquam? Apollod. Lib. III. Καὶ χρί-
ται δάκρυα νύκτωρ καὶ μέ-
ραι ἑλίθω. Adde quæ annotat
Schol. Homeri ad Iliad. Ω. 602. Per-
quam elegantes sunt hi versiculi Calli-
machi Hymno Apollinis: Καὶ μὲν ὁ
δάκρυόεις ἀνὰ βῆμαί τε αἶμα πι-
πτει. Ὅς οἱ φρυγὴν διερχόμενος
ἐσήλακται, Μάξμαρην ἀνὰ πύ-
γωναίης οἰζυρῶνι χάσσει. Haud
absimile est, quod de Columnâ falis,
in quam Lothi uxor conversa est, me-
morat Tertullianus: Dicitur & vivens
alio jam corpore sexus Munificos solite
dispungere tempore menses. Unde orta
sit fabula, indagat Eustath. ad Dionys.
pag. 18.*

Ad C A P. X.

^aChloris in urbe Sethi, &c.] Bar-
thius ad Statium, in urbe Zethi, hoc

est, Thebis. Salmasius in margine libri
olim sui, quem pro benignitate suâ
utendum nobis dedit Cl. Blancardus,
appinxerat, *Niobes & Amphionis*. quod
omnino probandum. &, ut video,
probat mecum Schefferus, idem con-
jiciens. Sed Schol. Homeri ad Odyss.
Λ. vers. 280, longe aliter *χλωιδό-
νῃ*, matremque Chloridis *Περσειφόν-
νῃ* appellat. ipsum adi. Nihil tamen
movere debet hoc lectorem. Corrigi
ita vult Hyginus ipse cap. 14. *Pericly-
menus Nelei & Chloridis Amphionis &
Niobes Amphionis filia filius.*

^bNeleus Hippocoontis] Scholiastæ Ho-
mer. loco modo laudato cum aliis non
paucis est *Περσειδῶν καὶ Τυρῆς
παῖς.*

^cEx quâ, &c.] Idem Scholiastes ex
Chloride tres tantum procreasse eum
tradit, reliquos vero ex diversis ma-
trimoniis. Calculum illi dat Apollo-
nians Scholiastes ad Lib. I. 156. *Νη-
λεὺς ἔχει παῖδας ἐν μὲν Χλωιδί-
δῃ Νέστορα, Πειρεκλύρῃ, Χρό-
μιον. Ἐκ δὲ Ἀλφειῶν γυναικῶν
Ταῦρον, Ἀστειον, &c.* Habes
ibi & cæterorum nomina.

^dPericlymenus] Micyll. Editio exhi-
bet, *Periclymenis*. scribe, *Periclyme-
nus*, Apollon. I. 156. *Πειρεκλύρῃ
Νηληϊῇ*. Interfectum eum ad illum
locum narrat Scholiastes, ut & Apol-
lodoros Lib. I. pag. 36. ac Tzerzes
Chil. I. 45. Nonnus Dionys. μγ. Ovid.
XI I. Met. fab. 6.

^eNeptuni avi] Atqui modo Hippo-
coon-

commutatus, mortem effugit. Nam duodecimus Nestor^f in Ilio erat, qui tria secula vixisse dicitur beneficio Apollinis. Nam quos annos g^h Chloris & fratrum, Apollo eripuerat, Nestori concessit.

XI. ^a Niobida.

^b THERA, Tantalus, Ismenus, ^c Eupinytus, Phædimus,

coontis esse filium Neleum dixit. In tam brevi narratione diversas miscere opiniones, vix veniam mereri videtur. Cæterum *οὐτως μὲν καὶ Νηλεὶς τρεῖς ἦτοί, Ποσειδῶν, Ἡὸς Ἀἰδωνεύς.* Vide Schol. Hom. Iliad. A. 689.

[In *Iliacis*] Barthius commentario ad Stat. emendat, in exilio erat. Convenire hoc aliquatenus videtur cum verbis Apollodori: *Ἐπειδὴ ὠχρὰ Γερλώοις ἐπέφειλ.* & Scholiast. Homeri. ad Iliad A. 691. *Τὸν Νέστωρ φησι ὠχρὰ φθιῶναι τῇ Νηλίας παιδῶν. ἥτοι νέστωρ ὠχρὰν ἔξω ἐπέφειλ ὠχρὰ τοῖς Γερλώοις, &c.* Si hoc tamen minus placeret forte, examinandum offert lectori, *Gerenii*. Sed me iudice, durum alterum, alterum nimis à vulgatâ scripturâ remotum. Scribo: *In Pylo non erat*. Ita infr. habes cap. 254. *Achises item in Ilio, &c.* 273. *fecit in Ilio*. Confer notata ad cap. 243. Interpres Concil. Ephesin. pag. 76. Edit. Contii: *Synodus congregata in Epheso*. Nec aliter Plaut. Bacch. Act. II. sc. 3. Adde, quæ Vossius habet construct. pag. 167.

g *Chloris*] Scribo *Chloridis*. Nihil mutarem, nisi haberetur infr. cap. 14. *Ampyci & Chloridis filius*. Legimus enim in vet. inscript. *Isis pro Isidis, Isi pro Isidi*. In Veneris Pervig. *Falsa Cypris de cruce deque Amoris osculis*. Sic & *Adone* pro *Adonide* dixit Lactant. Lib. 1. 17. & Arnobius Lib. IV. *Arfisse Proserpinam in Adonem*. nisi ista sunt à recto *Adon*, quo utitur Capella. Lib. 11. Sidonius carm. 2. *Quicquid laudatum est Scythicis Anacharsis in oris, ἀντὶ τῷ Anacharsidis*. Talia sunt ista apud nostrum cap. 97. *Alcestis Pelia filia filius*. 157. *Basilis filia*. 189. *Munera Procri dat*, Charisius Lib. 1. *Non est necesse consuetudinem ratione reformare, præsertim*

cum adsit auctoritas. Nam & Varro de vitâ sua, non tantum hujus Scrapis declinavit, sed & Isis, quod paulo est durius, &c. Quamobrem nollem hanc declinandi rationem tantopere improbasset *πολύτως* ille Vossius.

h *Chloris & fratrum*] Utique nullos Chloridi eripuerat annos Apollo, qui filios Niobes occidit, non filias, quas Diana interemit, & has quidem præter *Chloridem*, fab. 9. *Quæ sola ex septem superavit* hac ead. fab. Delenda omnino copula, legendumque *Chloridis fratrum*. Cæterum Nestorem Gerenii fuisse, capta Pylo, docet & Pausan. Lacon. extr. *ἐν ταύτῃ τῇ πόλει (μαρλώια) Νέστωρ οἱ μὲν τραπεζῶν λέγουσι, οἱ δὲ ἐς τὸτο ἰλθεῖν φέρωντα τὸ χρυσεόν, ἠνίκα πύλον ἡλίσκετο ὑπερκαλὺς*. Similiter Scholiast. Homeri. Il. B. v. 33. E. v. 392. & A. v. 691. Unde & ab Homero sæpissime vocatur *μαρλώιον ἱσπότες Νέστωρ*. Jac. Perizonius.

Ad C A P. XI.

a *Niobida*] Diversas auctorum opiniones de numero liberorum Niobes congeste Bernartius ad Stat. Theb. III. 198. Clarissimus Cuperus observat. Lib. III. 17. Natalis Lib. VI. 13. & jam olim Scholiastes Euripidis ad Phœniss. vers. 162. *Ælian*. var. Hist. XII. cap. 36. Eustath. ad Il. 52. pag. 1506. Ed. Bas. Cum Hygino facit Schol. Juv. ad Sat. VI. vers. 174. & Lasus apud *Ælianum*.

b *Lerta*] Scribo *Thera* ex Apollodoro. Lib. III. pag. 145. & ipsomet Hygino, qui non *Lertam*, sed *Theram* agnoscit cap. 69. Sed Stat. Schol. ad Lib. III. Theb. 191. *Neeram* appellat. unde *Neera* faciendum. *Néαι* enim in MSS. 2. Apollod.

c *Eupinytus*] Apollodoro est *Minytus*. Maz

dimus, Sipulus, ^d Chiade, Chloris, ^e Astycratia, ^f Siboe, ^g Sictothius, ^h Cleodoxa, ⁱ Archenor, ^k Ogygia. Hi sunt filii & filiae Niobae uxoris Amphionis.

XII. Pelias.

PELIAE ^a Crethei & Tyrus filio ^b responsum erat; ut Neptuno sacrum faceret. Et si quis ^c monocrepis, id est, uno pede calceatus supervenisset, tum mortem ejus appropinquare. Is cum annua sacra faceret Neptuno, Jason Aëlonis filius, fratris Peliae, cupidus sacra facien-

Malim utrobique scribi, *Epinytus* ex Tzetze. quod & Lactantius ad Stat. III. Theb. 191. suadet, apud quem minus corrupte *Epinites* appellatur.

^d Chiade] *Κίόν* est Hellenico apud Euripid. Scholiasten ad Phoeniss. vers. 162. *Astyoche* Apollodoro & Tzetze. sed heic *Chias* videtur rescribendum ex cap. 69.

^e *Astycratia*] *Astycratia* scribe ex Apollodoro. quod jam præter Schefferum etiam doctissimo Cupero venisse in mentem video. Addo Hellenicum quoque, & ipsum Hyginum ita velle cap. 69. Nec non Lactantium ad Statium, qui *Astycratiam* vocat.

^f *Siboe*] *Phthians* pro hac exhibet Apollodorus. Hyg. cap. 69. *Astynomen*. Lactantius, *Phegam*.

^g *Sictethius*] *Damascithon* emendat Celeberrimus Schefferus. Et sane hic apud Ovidium, Apollodorum, & Tzetzen est, nullus *Sictethius*. *Xenarchus* est Lactantio.

^h *Endoxa*] *Cleodoxa* est Apollodoro, Tzetze & Hygino cap. 69. *Cleodoe* Lactantio. quod idem est. Non dubitabo ergo & heic reponere *Cleodoxa*.

ⁱ *Archenor*] *Alphenor* est Ovidio. Cl. Schefferus corrigit ex Apollodoro *Agenor*. Ego nihil mutaverim. nam *Archenorem* inter Niobes filios numerat etiam Hellenicus. *Archemorus* est Lactantio.

^k *Ogygia*] *Egyge* est Tzetze. *Ω'γῦα* Hellenico, *Ω'γῦα* Apollodoro. Malim *Ω'γῦετα*, & *Ω'γῦη* in Tzetze, heic *Ogygia*, præsertim cum cap.

69. *Ogygia* dicatur. Pæne innumeris locis *y* & *i* confundi, & negligi aspirationes diphthongosque notavi. Corruptus heic quoque Lactantius, qui *Ogimen* nominat.

Ad C A P. XII.

^a *Crethei*] Scribendum *Crethei*. Græce *Κρηθεύς* dicitur. *Κρηθεύς* autem Minois filius natu maximus fuit, & regni successor, de quo Mercerus ad Dict. Cretens. Lib. I. Noster cap. 157. Crethea facit Neptuni filium. Scilicet Neleum & Pelian à Neptuno virginem compressam enixam Tyronem, quæ postea nupserit Cretheo. Vide Diodor. Lib. IV. Genealogiam accurate tradit Pindari Schol. ad Pyth. Od. IV. pag. 204. Edit. Francof. Perperam *Κρηθεύς* dicitur in Schol. Lycophr. p. 35.

^b *Responsum erat, ut Neptuno sacrum faceret. Et si quis, &c.* Ex sequentibus apparet non extraordinaria eum jussu oraculi fecisse Neptuno sacra, sed annua. Unde puto conjunctè legendum, licet de eo cum quoquam nolim contendere: *Resp. erat, ubi Neptuno sacrum faceret, si quis, &c.* Hoc sensu: mortem ejus appropinquare, si quis uno pede calceatus intervenisset, cum primum ipse Neptuno sacra faceret. Perizonius. Probam hanc ejus esse emendationem videre licet ex Lact. ad III. Theb. Stat. vers. 516.

^c *Monocrepis, id est uno pede calceatus*] Mihi videntur istæ Græcanicarum vel alias non sic satis usitatarum vocum explicationes multis in locis

faciendi, dum flumen Euhenum transfret, calceamentum reliquit: quod, ut celeriter ad sacra veniret, neglexit. Id Pelias inspiciens, memor fortium præcepti, iussit eum pellem arietis, quam Phryxus Marti sacrauerat, inauratam, Colchis ab rege Æeta hoste petere. Qui convocatis Græciæ ducibus, Colchos est profectus.

XIII. *Junco.*

JunO cum ad flumen Euhenum in anum se convertif-
set, * & stare, ad hominum mentes tentandas, ut se flu-
men

cis à glossā esse. Vide not. ad cap. 92.
Fabula hæc est apud Apollodor. Lib.
1. pag. 41. Apollon. initio Lib. 1.
Zenob. 1v. 92. aliosque. Scholiastes
Pind. ad Od. 1v. Pyth. pag. 198. Τὸν
μοινοκρήπιδα. Τὸν μοινοσάιδαλον.
Κρητὶς γ' ἢ τὸ Βῆμα, καὶ εἴρη
τοῦ τῶν Βάσι. Parthen. cap. 8.
Ὁ τῶν κρητῶν τὸ παίδων. in cal-
ceis feruorum. Μοινοπίδαι est Iſa-
cio. Cæterum calciatus & calcamentum
deterius ævum arguunt, ut calceus &
calcamentum, in notis Tyronis pag. 161.
calciarii apud Juvenal. Schol. 130.
ad Sat. v. vers. 20. Quibus adde Festum
Pauli in Balatrones.

d *Flumen Euboeum*] Ita fluvium quoque illum appellat Hygini compilator Lactantius ad v. Theb. Stat. vers. 345. ubi tamen MS. habere *Anauros* testatur Tiliobroga, ut fortasse ita quoque apud Hyginum sic scribendum. Certe Zenobio, Pherecydi, Apollodoro, Apollonio I. 9. est *Anauros*. Annotat. Scholiaſtes: Ἀναυρὸν λέγουσιν καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκ τῶν σωτηρίων ποταμῶν ἔστι κελευστικόν. Cujus sententiam amplectitur Hæzelinus. ut & Lampertus ad Valer. Flacci Lib. 1. vers. 84. ubi *Enipeus* appellatur; non etiam Bisetus, quem manu suâ ad hunc Apollonii locum notasse deprehendo, quæ tecum communicabo. *Malim*, inquit, *hoc loco Ἀναυρὸν pro nomine proprio accipi*. Est enim in *Theſſaliâ* fluvius, sic dictus, quod neque

*aurum neque nebulam emittat. Philostratus, de eadem re loquens: λίγη γδ, inquit, ὥς τ' Ἀΐαυρον ἀφ' αἰόνου αὐτὰ τ' ποῦμην, εὐαχέην κρηπίς τῷ ῥόμῳ. Huius fluvii nomenit Hesioidus sub finem Clypei his verbis: Τὰ δ' αἰφὼν καὶ σῆμα' αἰδὲς πεινσεν Ἀΐαυρον. Οὐβερφ χειμῆρι εἰφὼλῆων. Et Lucanus Lib. vi. Quisque nec humentes nebulas, nec rore madentem Aera, nec tennes ventos aspirat Anauros. Hæc Biletus. Ad Hesiodi locum annotat Tzetzes: Ἀΐαυρον ποῦμην Θεσσαλίας. Καλῶς δ' καὶ αἰαῶρος τὰς χαίμας ἄρρες. Ποῦμην quoque appellat Ifacius ad Lycophr. pag. 35. Scholiastes ad Callim. Hymn. Dian. vers. 101. Vibius Sequester: *Anaurus Thessalia ita denominatus, quia ex se neque aurum neque nebulas emittat.* Adde quæ Palmer. Exercitat. pag. 815. observat. Initio *Lycormas* dictus est ille Fluvius, ut Lactant. Argum. fab. 11. Lib. ix. Met. Ovid. observat, & Schol. Homeri ad Iliad. 1. vers. 553. Cæterum *Euhennus* scribit pro *Euenus*, ut *Phra-hates* Tacitus Lib. 11. Annal. cap. 1. & Just. Lib. xli. qui Græcis *Φραγῆτης*. Agnoscis Æolicum digamma ut in *perihedos* apud Festum.*

Ad C A P. XIII.

2 *Et flaret*] Cl. Schefferus, & ora-
ret. Quod non parum firmit illa cap.
22. *Annum se simularit, & rogavit, ut*
st

men Euhenum transferrent, & id nemo vellet; Jason Æsonis & Alcimedes filius eam transtulit. Ea autem irata Pelix, quod sibi sacrum intermiserat facere, effecit ut Jason unam crepidam in limo relinqueret.

XIV. Argonautæ convocati.

JASON Æsonis filius & Alcimedes Clymeni filix, & Thessalorum dux. Orpheus ^a Oeagri & Calliopes Musæ filius, Thrax; ^b urbe Flevia, quæ est in Olympo monte, ad flumen Enipeum, ^c Martis citharista. As-

tion

se transferret. Servius hac de re ad Ecl. iv. 34. Pelias cum accepisset responsum ab Apolline, fore, ut ab eo regno privaretur & vitâ, qui altero pede nudo ei occurrisset, forte vidit Jasonem nudo pede venisse, qui dum Janonem transformatam in anas speciem, credens mortalem, per vadum fluminis transferret, alteram ex caligis in limo amisit. Igitur Pelias, metuens ex responsis fatis (lege fatâ) jussit cum Colchos proficisci, &c. Nobil. Heinsius minori mutatione: & instaret. Corippus Lib. i. Duram rem petitis frustra que inflatis amici.

^b Alcimedes] Ita etiam cum Apollon. Ovid. Epist. vi. Heroid. 105. Diodoro Lib. iv. Amphinome est. Tzetzes ad Lycophr. pag. 142. Edit. Steph. ὦν εἰς Ἰάσων ἢ παῖς Ἀΐωνος ὑπάρχειν, καὶ Πολυμήδης τ' Ἀΐδολύκων, ἢ καὶ πινὰς Ἀΐωνος, ἢ Σκάρφης: Polymeden matrem etiam appellat Apollodorus Lib. i. Forte ergo corruptus Apollonii Scholiastes ad Lib. i. vers. 45. Ἰστέον ὃ ὅτι Φερεικὴς μὲν συμφανεῖ Ἀπολλωνίᾳ λέγοντι Ἀλκιμέδων μητέρα εἶναι Ἰάσωνος, τὴν Φυλάκην θυγατέρα. Ἡρόδωτος ὃ πολυφύμῳ φησὶν εἶναι τὴν Ἰάσονος μητέρα, θυγατέρα ὃ Ἀΐδολύκων. Vide ibi plura, & quæ infra hac de re notamus.

Ad C A P. XIV.

^a Oeagri & Calliopes] Sequitur Apollon. Lib. i. 23. & Conon, cap. 45. &

Prop. Lib. ii. el. 23. Herodorus, ut notat ibi Scholiastes, Apollinis & Calliopes, alii Oeagri & Polymniæ faciunt filium. Fuerunt etiam, qui matrem ejus Menippen appellarent. Vide Tzetzen. Chil. i. 12. Oeagrius citharista est Capellæ Lib. i. Οἰαζείδης Nicandro 9η.

^b Urbe Fleviâ] Micyllus, Pimplea fortassis. Sic enim Apollon. Nempe Lib. i. 25. natum eum dicit prope speculam Pimplæ. Intellexit ergo montem. Strabo Lib. vii. vicum facit. Εἴη ἡ πόλις, inquit, τὸ Δῖον Κώμῳ πλησίον Πίμπλεια, ἐν τῇ ὁ Ὀρφεὺς διέτριβεν. Tzet. ad Lycophr. pag. 53. est πόλις ἐν Κελύτῃ, καὶ ὅρος Μακεδονίας. Cl. Schefferus mallet Pieriâ. Id firmat Apollonius ejusdem libri v. 34. ubi de Orpheo dicit. Δέξατο Πιερίῃ Βισυνίδι Κοιρανέοντι. Tertullian. Apolog. Orpheus Pieria, Musæus Athenis, Melampus Argis, Trophonius Boætia initiationibus homines obligaverunt. In Pieriâ collocat eum etiam Conon narrat. i. Capell. Lib. 6. In Spartio Promontorio Thraciæ vixisse eum tradit. Sperchium appellat Solinus cap. xv. Maxim. Tyrius Dissert. xxi. Εἰ γένετο δὲ ἐν Ὀρφείῃ ἐν τῇ Πιρραίᾳ ὅρῳ. Παρλαίων τ' Ἡράκλειον appellat Elian. Anim. iii. 21. De loco Solini consule Salmast. pag. 159.

^c Martis Citharista] Cl. Schefferus emendat, arte citharista. malim, ἀορῶν vel magnus citharista. Prius præfero. Illud

nion ^d Pyreni filius, matre Antigonā Pheretis filia, ex
^e urbe Peline. Alii ajunt Prisci filium, urbe Pirefia, quæ
 est in radicibus ^f Phyllei montis, qui est in Theſſalia.
^g Quo loco duo flumina, Apidanus & Enipeus, separa-
 tim projecta, in unum conveniunt. Polyphemus, Ela-
 ti filius, matre Hippea Antippi filia, Theſſalus, ex ur-
 be Lariffa, ^h pedibus tardus. Iphiclus ⁱ Phylaci filius,
^k matre Periclymene Minyæ filia, ex Theſſalia, avuncu-
 lus Jaſonis. Admetus Pheretis filius, matre Periclyme-
 ne, ^l Minois filia, ex Theſſalia, monte ^m Chalcodonio,
 unde oppidum & flumen nomen traxit. Hujus Apolli-
 nem pecus pavisse ferunt. ⁿ Eurytus & Echion, Mercu-
 riū & ^o Antreatæ Mereti ^p filiæ filius, ex urbe Alope,

quæ

Illud in ex voce proximâ adhæsit. Nob. Heinsio rectius videtur, *artis cithariſtica*.

^d Pyreni filius] Apollonio, Valerio Flacco, & Apollodoro est Cometa filius.

^e Urbe Peline] Scribo, *Pellene*. Confundit duos *Aſteriones*. Cometæ filius erat ex urbe Pireſia, teſte Apollon. i. 37. Alter Hyperaſii, quem corrupte *Prifcū* appellare Hyginum exiſtimo, ex urbe Pellene, quemadmodum nos docet idem Apollon. i. 178.

[^f Phyllei montis] Scribo *Phyllei*. Non enim *Φυλλαιος* Græcè, ſed *Φυλλειος* dicitur. Schol. Apollon. i. 37. Τὸ δὲ Φυλλειος, ὅτι; Μακεδονίας. ἢ δι Πιρρῆας καὶ τὴν πόλιν, ἢς ἐστὶν ἡ πόλις τὸ Φυλλειος.

^g Quo loco duo flumina, &c.] Hoc ſic expreſſit Apollonius: Εὐρυτα μὲν Αἰπιδανὸς τε μέγας καὶ διὰ Εὐρυπιδανὸς Αἰπιδανὸς συμφορίου, διὰ Εὐρυπιδανὸς εἰς ἰόντες. Valerius Lib. i. 35. *Segnior Apidani vires ubi ſentiſ Enipeus*.

^h Pedibus tardus] Quia jam ſenior erat ſcilicet. Apollon. Τὸτ' αὖ βαρυπόδες οἱ ἦν Γῆα.

ⁱ Phylaci] Corruptum hoc nomen apud Apollodor. Lib. i. pag. 37. ubi *φλάκω* ὄνομα legas pro *Φυλλάκω*. *Φυλλάκω* eſſe ſcribendum cum Palatiquis

codex monet, tum jubent illa, quæ in ſerius paulo ibi ſequentur pag. 38.

Θαυμάσιος δὲ Φύλακας. Vide Ietzer. Chil. i. 42. Schol. Theocrit. ad Eid. ii. 43. Hinc *Phylaccia conjux* Laodamia Ovid. v. Trift. 14.

^k Matre Periclymene] Micyllus ex conjectura, non ex vetuſto exemplari. *Clymene*. *Ὀρόχως*. Schol. Apollon. ad i. 45. Γ' *φικλῶ* ἢ *ὄρος* *Φυλλάκω* & *Κλυμῶν* & *Μινύω*. nec aliter Hom. Schol. A. 325. In errorem induxiſſe videtur librarium illud *Periclymene*, quod mox ſequitur; quanquam nec illud eſt ſine mendæ ſuſpicionē. Nam Scholiaſtes Eutripidis ad Alceſt. vers. 17. *Clymenen* etiam illam appellat, non *Periclymenen*.

^l Minois] Suſpicatus Micyllus ſubditium eſſe pro *Minyæ*. nec de nihilo.

^m Chalcodonio] Scribe *Chalcodonio*, ex Schol. Apollon. i. 50. Τὸ *χαλκωνιδιον* ὅρῳ *ὑπερῶν* *Φ. παῖν*.

ⁿ Eurytus] Ita & infr. cap. 160. ſed corruptè *Echo* pro *Echion*. *Eurytum* appellat quoque Pindarus Pyth. od. iv. *Erytus* eſt Apollon. Lib. i. 52.

^o Antreata Mereti] Optime ex Apollon. i. 56. reſtituit Cl. Schefferus, *Antianira Meneti*.

^p Filia filius] Vel ſcribe, *filie filii*; *Εὐμείας* enim ἦεν; Apollonio ſunt; vel *δὲ* *κρίν* repetæ illud *ſilius*.

C

Vel-

quæ nunc vocatur ῥ Ephesus. Quidam autores Thessalos putant. Ethalides Mercurii & Eupolemiæ Myrmidonis filia filius. ῥ Hic fuit Larissæus. * Urbe Gyrtone, quæ est in Thessalia. ῥ Hic ostendit nullo modo Centauros ferro se posse vulnerare, sed ῥ truncis arborum in cuneum adactis. Cæneus Elati filius, Magnesiæ. hunc nonnulli scæminam fuisse dicunt. Cui petenti Neptunum, propter x concubium, y optatum dedisse, ut in juveni-

lem

Velleius II. 8. Porcio Marcioque Cos. deducta Colonia &c. nisi illud Cos. explicandum est consulibus cum Scalig. in vert. inscript. Gruteri indice. Sed Cos. habent castigatiores editt.

q Ephesus] Schefferus ex Plin. v. 29. Ephesus. ῥ ῥ ῥ profecto.

ῥ Hic fuit Larissæus] Post hæc verba ponendam curavi τειραν σιμω.

* Urbe Gyrtone] Hunc locum asterisco notavi. Recte enim vidit celeberrimus Schefferus excidisse hinc Coroni nomen. quem præter Apollon. I. 57. etiam Apollodorus I. I. inter Argonautas numerat: Κοινέας, inquit, Κόρωνος. scribe ergo: Coronus Cænei filius, urbe Gyrtone. Adde quæ notamus infra ad illa: Cæneus alter Coronis filius.

ῥ Hic ostendit] Nempe Cæneus pater Coroni, cujus præcesserat mentio, ut vides ex supplemento meo. Totam hanc periodum, usque ad illa, Cæneus Elati, glossatoris esse credo, & ex Apollonio huc translatam. Vide ipsum Lib. I. v. 59. Et confer, quæ notamus inferius ad illa, Hic concessa &c.

u Truncis arborum in cuneum adactis] Cl. Schefferus in cumulo adjectis. Mihi verius videtur, truncis arborum in eum congestis, vel, si mavis, congestis. Lactantius Argum. Met. Ovid. XII. Congestis in eum arborum truncis spiritum reddere coactus est. Hoc est quod dicit Ovidius: Obrutus immani cumulo sub pondere Cæneus. Astuat arboreo &c. Apollonius. Θεινόμεν σιβαρῶνι πρὸς ἰδω. ἰλάττειν. Schol. Homer. ad Iliad. A. 264. Βάλλαντες γὰρ αὐτὸν δρυσί τε ἔῳ ἰλάττειν ἤρασαν εἰς

γλῶ. Similiter Servius ad Æn. VI. Crebris ictibus fustium paulatim fixum in terrâ esse notat Cæneum; quod quia fieri non potuisset, nisi arbores vel fustes fuissent acuti, vulgatam lectionem non sollicitandam censet Ampl. Cuperus. Sed horridè dicitur adigere in cuneum. mallet, in cuneum adactis. Hæc scripseram, cum legi apud Propert. III. 20. Infaciem prora pinus adacta notat. Quæ verba unice ejus sententiam confirmant.

x Concubium] H. e. concubitum. Prudent. I. contra Symm. Mortalis iniure concubium. h. e. cum mortali scæmine concumbere. Lactantius ad Stat. I. 69. CONNUBIUM. Conubitus matris. Argum. Lib. II. Met. Fab. I. Agnosciturque est ab eo concubii indicio. Ita γαμῶ pro μίξις apud Aristænetum Lib. I. epist. 21. Hinc nudere etiam ad pecora transfertur, quibus nihil nuptiarum, nisi coitus, notum, ut observasse video ad illum Aristaneti locum etiam Mercerum. Apuleius de Asino suo Lib. VII. pag. 197. Edit. Elmenhorst. Invitat ad nuptias. Pithæi Cat. Lib. IV. Hæ sunt ambigena, quæ nuptu dispare constant. h. e. coitu dispare. Conjugium appellat Virgil. III. Georg. 374. Et sæpe sine ullis Conjugiis grvida. Lactantius Argum. Ovid. Met. IV. cap. 19. Conjugium Neptuni effugere non potuit. Adde, quæ notavi ad Anton. Liberal. cap. I. Nisi in mendo cubat Scholiastes Juvenalis ad Sat. III. vers. 17. Cum quæ Numæ & concubium & colloquium se habere simulavit, unicâ litterâ mutata scribere possit, cui ista explicatio mea non arrides, concubium. y Optatum dedisse] H. e. quod petierat.

lem speciem conversus, nullo ictu interfici posset. ² quod est nunquam factum nec fieri potest, ut quisquam mortalis non posset ferro necari, aut ex muliere in virum converti. Mopsus Ampyci & Chloridis filius. Hic augurio doctus ab Apolline, ex Oechalia, vel ut quidam putant, ^a Titarenlis. Eurydamas Iri & Demonassæ filius. ^b Alii ajunt Ctimeni filium, ^c qui juxta lacum Xynium ^d Dolopeidem urbem inhabitabat. ^e Theseus Ægei & Æthræ Pitthei filix filius, à Trœzene: alii ajunt ab Athenis. Pirithous Ixionis filius, frater Centaurorum, Theßalus. Menœtius Actoris filius. ^f Amponitus. ^g Eribotes Teleontis filius. ^h Ameleon. Eurytion, Iri & Demonassæ filius. ⁱ Ixition ab oppido Cerintho. ^k Oileus Leodaci & Agrianomes Perseonis filix filius, ex urbe Na-

rat. Τῷ το γδ ἦτησε, καὶ ἀπερσάσατο. ita Schol. Apollonii, unde hæc translata sunt. Adde Phleg. Trallianum cap. 5. Servium ad Æn. vi. 448. Cap. 47. *Optavit à Neptuno patre filio suo exitum.*

² *Quod est nunquam factum*] Glossemata, mihi crede. Singulis ferme paginis, si Palæphati more istiusmodi uti animadversionibus voluisset, ad eum modum censorem egisset.

^a *Lyparensis*] Imo *Titarensis*, Hygine. Τίταρης est Apollonio. quod observatum video etiam Micyllo. Ad idem firmari ab Hesiodo Aspidis vers. 181. Confer Tzetzen ad Lycophr. pag. 143. Edit. Steph.

^b *Alii ajunt*] Inter illos est Apollon. Lib. 1. 67.

^c *Quia*] Rectè qui Cl. Schefferus. ^d *Dolopeidem urbem*] Ctimenen videlicet. Κλειμένη Δολοπηίδα appellat Apollonius. Scholiastes annotat: Κλειμένη πόλις Θείσσεως. Δολοπηίδα ἡ τῶν Θείσσεως εἶσι.

^e *Theseus*] Thesea & Pirithoum non fuisse expeditionis hujus socios vult Apollon. Lib. 1. 101. Vide ibi Scholiasten.

^f *Amponitus*] Scribe, ut corrigat Schefferus: *Menœtius Actoris filius*, *Opontius*. Schol. Pindari ad Olymp. ix.

Ἀργεῖα γδ μετὰ τὸ περὶ τὴν Αἰακῶν, ἢ ληθὲν εἰς Θείσσεως, ἐξαμύθη Ἀντίθεα. ἐξ ἧς ἔχει Μεισίπον, ὃς ἐπακησε τῶν Ὀπύνων ἀναστὰς δὲ Θείσσεως. Schol. Hom. ad Iliad.

Π. 14. Μεισίπον δ' ἀπικίσας εἰς Ὀπύναν, Πάτροκλον ἐτίκνωσε.

Fuit autem Opus urbs Locridis. Confer, quæ ad Iliad. Σ. 10. idem notavit.

^g *Eribotes*] Sub finem ejus capituli *Euribatem* appellat. *Eribotes* est etiam Apollonio. Sed Herodorus, ut notat Scholiastes, in Argonauticis *Euribaten* nominat, & facit eum Teleontis filium.

^h *Ameleon*] Quid hoc vocis sit ignoro, nisi corruptum esse certum habeo. Cl. Schefferus tentat, *Amilim*.

ⁱ *Ixition*] Hunc nemo, quod sciam, inter Argonautas numeravit. Canthus erat ex hoc oppido oriundus, ut jam Cl. Schefferus & Micyllus notarunt. An scripsit igitur? *Canthus Ceriontis filius*, ab oppido Cerintho. Sanè *Ceriontis* filium dicit inferius Canthum. Sed Apollon. 1. 77. *Canthi* est filius.

^k *Oileus Leodaci*] Editor nuperrimus Fragm. Stephani ex Eustathio emendat, *Odoedoci*. Vide ejus notas pag. 60.

Naricea. Alii ajunt ex Eubœa. Clytius, & Iphitus, Euryti & ¹Antiope Pylonis ^m filiæ filius, ⁿ reges Oechaliæ. ^o Hic concessa ab Apolline sagittarum scientia, cum autore muneris contendisse dicitur. Hujus filius Clytius ab Æeta interfectus est. Peleus & Telamon Æaci & ^pEndeidos Chironis filiæ filii, ab Ægina insula. Qui ^q ob cædem Phoci fratris, relictis sedibus suis, diversas perierunt domos: Peleus Phthiam, Telamon Salaminam, quam Apollonius Rhodius ^r Atthida vocat. Butes Te-leontis & Zeuxippes Eridani fluminis filiæ filius, ab Athenis. Phaleros ^s Alconis filius, ab Athenis. Tiphys ^t Phorbantis & Hymanes filius, Bœotius. is fuit gubernator navis Argo. Argus ^u Polybi & Argiæ filius: alii

¹ *Antiope Pylonis*] *Pylæonis* mallet Cl. Schefferus. Hæreo. Scio quidem Euryti uxorem *Antiope* etiam Apolloniano Scholiastæ dici: sed Hesiodo est *Antioche* filia *Ambolide*. *Αὐτιόχη* *πρεῖσσαι* *παλαίων* *ῥήθη* *Αὐτο-λίδαιο*. Ita habet Ascræi senis fragmentum, quod apud Sophocl. Schol. ad. Trachin. vers. 269. invenio. Alii inter Hesiodæa *λείψασα* ex Æschyli interprete adducunt.

^m *Filiæ filius*] *Filiæ filii* scriberent potius alii. Erant enim Clytius & Iphitus ambo Euryti filii. Notavi jam superius. Et invenies mox denuo: *Castor & Pollux* *Jovis & Leda Thestii filia filius*.

ⁿ *Reges Oechalia*] *Οἱ χαλῆες ἐπί-ρογ*. Post hæc verba inferenda illa alieno loco posita clausula, quæ modo præcessit. *alii ajunt ex Eubœa*. Videtur enim respexisse Apollonii, quem in hoc indiculo frequenter sequitur. Scholiasten: *Οἱ χαλῆες ὃ ῥῳ νεώτερο* *ἐν* *Εὐβοίᾳ* *κατὰ τὴν εἰρη*.

^o *Hic concessa* &c.] Quis ergo? nempe Eurytus Clytii & Iphiti pater. E hæc lacinia assura Hygino ex Apollon. Lib. 1. 88. ut & altera illa, *hujus filius*, &c.

^p *Peneidos Ceptionis*] Scribe *Endeidos Chironis* ex Apollodor. Lib. III. pag. 185. Pind. Nem. od. v. Schol. Homeri ad

Iliad. O. Venit idem in mentem Micyllo & Scheffero. Corrigendus ergo Tzetzes ad Lycophr. *Αἰακῆ ῥδ ἐ Δηῖ-δος παῖδες Τελαμών κὶ Πηλεὺς, ἐ Φῶκος ἐν Φαρμακῶν μετὰ τῷ Εὐρυπύων*. scribe, *Εὐρυπύων*. & *Φαρμακῶν μετὰ τῷ Νηρηίδων*. Ipsum vide pag. 15. edit. Steph. Adde Anton. Liberal. cap. 38.

^q *Ob cædem Phoci*] Vide præter Apollonium Anton. Liber. cap. 38. Apollod. Lib. III.

^r *Atthida vocat*] *Ατθίδα* *ἡσσαν* appellat Lib. 1. 93.

^s *Alconis*] Scribe *Alconis*. *Αἰλκων*, *ων*, inflectit Schol. Apollon. ad vers. 97. Lib. 1.

^t *Phorbantis*] *Agnis* filius est Apollodoro & Apollonio.

^u *Polybi filius*] Phrixi filius est Apollod. Lib. 1. pag. 42. *Danai* nostro sub finem hujus capitis. *Arestoris* Apollon. 1. 112. Schol. ejus ad vers. 4. *Ὁ ῥῳ Αἰποδάνη* *καλεῖ ῥῳ τῶν Αἰγῶν* *ἀπὸ Αἰγῶν* *τῷ* *κατασκευάσαν-τος*. *Φερεκύδης ὃ ἀπὸ Αἰγῶν* *τῷ* *Φερεκύδης*. *Ταῦτῶν δὲ φασὶ πρῶτῶν* *ναῶν* *ῥῳ* *ῥῳ* *ῥῳ*. *Αἰῶν* *ὃ* *λέ-γεται* *Δαναῶν*, *διωκόμενον* *ὑπὸ* *Αἰ-γῶν* *τῶν* *πρῶτων* *κατασκευάσαν-των* *ῥῳ*.

alii ajunt Danai filium: hic fuit Argivus * pelle taurina lanu-

οἶον καὶ Δαναὶς ἐκλήθη. Adde Probum ad Ecl. v. Virg. vers. 34. Tzetzes in Lycophr. pag. 143. Ἀργὼ ἐκλήθη ἢ ὅτι ἰάσωνος ναὺς. ἢ ὅτι καὶ Ἀπολλωνίου αὐτῷ ἐκωνήθη. σιν ὁ Ἔστωρ ἢ Ἀλέκτωρ υἱός. ἢ ὅτι ἐν Ἀργεὶ ἐκωνήθη, ὡς φησιν Ἡγήσανδρος ὁ Σαλαμίνιος. Illud Ἔστωρ vel Ἀλέκτωρ corruptum. pro alterutro reponendum, Ἀρίστωρ. Ἀρίστωρ enim est Apollonio. Pherecydes autem apud Apollodor. Lib. 11. quem alii Arestoris, Inachi facit filium. Forte ergo scripsit pro *Danai*, *Inachi filius* Hyginus.

* *Pelle taurinā lanugine*] Etiam hoc translatum ex Apollon. Lib. 1. 324. Δέρμα δ' ὁ μὲν ταύρου ποδηνέκεις ἀμύχεται ὡμίς Ἀργεὺς Ἀρίστωρ λέχων μέλας. Hæc verba si consideres attente, legendum dicas: *pelle tauri nigra lanugine*. atque ita omnia clara sunt & aperta. Vult pelle taurina, quæ nigram lanuginem haberet, coopertum fuisse Argum. Matth. de Joanne Baptista cap. 3. Εἶχε τὸ ἐνδυμασίον αὐτοῦ δάπνη καμήλου, hoc est, *pelle cameli pilis hirsuta*; cujusmodi gestamen erat prophetarum. Nam quod annotat Theophylactus: *εἰς μετένοισα παρεκάλει δὲ δάπνη χέμας*. πιντικύω γὰρ εἶχε τὴν πολλήν. id neutiquam probem. Alludit ad historiam Evangelicam Nazianzenus *εἰς*: Τὸ δ' ἑαυτοῦ ἢ καμήλων τείχεος, τόμα διακρίων. Ἡ καὶ δέρος παλαιὰς Γυμνώσεως πάλωμυς. Sed distinguit, ut vides, pellem à veste è pilis camelinis ruditer textā, Vestis tamen Eliæ, qui typum Baptiste gessit, *μηλωτή*, h. e. ovilla vel caprina pellis, appellatur Baso. Δ. cap. 11. 8. & ipse αὖτε διακρίων ejusdem libri cap. 1. 8. Sic Zachar. cap. 111. 4. δέριος περιχίτη prophetarum

est vestis. Δέριος autem, docente Hesychio, inter alia significat *παχὺ ὑφάσμα*, ὃ εἰς ἀερίπιμα εἶχε ὡνέ. Istiusmodi *παχὺ ὑφάσμα* videtur innuere Nazianzenus ille. Sed non valde necessaria erat ista distinctio. Setas pro ipsa pelle potuit posuisse Evangelista. Virg. Georg. 111. 383. *Et pecudum fulvis velantur corpora setis*. Sidonius de Eliâ c. xvi. *Thebitem cum forte senem jam flammens axis Tolleret, & scissam linquens promunere pellem &c.* *Pellicam ependyten* appellat Hieronymus in vitâ Hilarionis; *pellem caprinam* Cassianus in de Hab. Monach. cap. 8. *meloten* Gregor. dialog. Lib. 11. 6. Quamobrem assentior viro reverendo, & amico nostro Petro Texelio, qui verba illa Matth. vii. 15. *Περσέχεται δὰ τὸ ψεύδος προφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδυμασιν περσέων*, de vestitu prophetico accipienda existimat. Nec absurdè idem Epist. ad Hebr. cap. xi. vers. 37. *perμηλωταί & αἰγεία δέρμα* non miseriam fidelium denotari suspicatur, sed professionem muneris eorum prophetici, & infidelium malignitatem. Tollit ergo incitum ante τὸ ὑπερέμειναι, & vertendum censet cum vulgata: *Circuierunt in melotis, in pellibus caprinis destituti &c.* Dum hæc scribo, venit in mentem, quod legi nuper in cœnæ illâ dispositione, quæ Cypriano falso adscribitur, Joanni datam vestem *triclinam*. Quod nihili est verbum: corrige, *trichinam*, τριχίνω. *Rhenones* appellabant Latini veteres vestes istiusmodi pelliceas. Sallustius: *Vestes de pellibus Rhenones appellantur*. Isidorus Lib. 19. cap. 24. *Melotes, quæ etiam pera vocatur, pellis est caprina, à collo pendens, præcincta usque ad lumbos. Fiebat autem prius, ut quidam existimant, de pelliculis melonum, unde & melotes vocatæ sunt.* Misereor boni patris. Admodum familiaris mos ille tegendi corpora pellibus antiquis fuit. Hinc *λεοντῆ* Herculis, *αἰγίς* Jovis:

lanugine adoptus. is fuit fabricator navis Argo. ⁊ Phliasus Liberi patris, & Ariadnes Minois filiae filius, ⁊ ex urbe Phliunte, quæ est in Peloponneso. alii ajunt Thebanum. Hercules Jovis & Alcmenæ Electryonis filiae filius, Thebanus. Hylas ⁊ Theodomantis & ⁊ Menodices nymphæ, Orionis filiae filius, ephebus, ex Occhalia; alii ajunt ⁊ ex Argis comitem Herculis. Nauplius Neptuni & ⁊ Amymomes Danaï filiae filius, Argivus. Idmon Apollinis & ⁊ Cyrenes nymphæ filius: quidam Abantis di-

hinc *scutum* à σκούτος, quod ex corio, *galea* ex γαλή, quod ex pelle mustelæ antiquitus fieret. Tegmen lupæ Romulo Virgil. Æn. 1. 270. Homerus Agamemnoni leonis tribuit Iliad. K. 23. Pardi Menelao ejusdem libri vers 29. Paridi Iliad. Γ. 17. Nimirum heroum, pastorum, & venatorum erat gestamen pellis. Vide Virg. Æn. 1. 327. v. 37. vii. 66. Immo mortalium primi & antiquissimi omnes solebant δερμάτω φορεῖν. Qua de re vide egregie differentem virum Illustr. Ezech. Spanhem, in de Numm. pag. 345. Festus: *In pelle lanata nova nupta confidere solet, vel propter morem vetustum, quia antiquitus homines pelle erant induti* &c. Idem alibi. *Pellem habere Hercules fingitur, ut homines cultus antiqui admonerentur.* Sanè ἐνδυμὸς ex pelle capræ Jovi ipsi dat ad Autolycum Lib. 1. p. 75. Theophilus.

⁊ Phliasus] Ab Apollonio Phlias appellatur.

⁊ Ex Phliunte] Schol. Apollon. 1. 115. Phliasiam istam urbem vocat, & dictam ita ait à Phliunte Bacchi & Chthonophyles filio. Non facit Chthonophylen Phliantis, ut putavit Micylus, sed Phliuntis matrem. Certum interim habeamus non unam urbem fuisse in Peloponneso Φλιῦντα. Forte illam intellexit Hyginus de quâ Schol. Pind. ad Nem. od. vi. Περσέκει) ὅ ἐ πόλις ὀμῶνυμος, ἢ ὡς ἐπερὶ Ἀρμισυρρεΐα καλεῖται.

⁊ Theodomantis] Ita & infr. Hyginus cap. 271. & alii, quos recensui ad

cap. 26. Anton. Liberalis, qui Ceycis eum fuisse filium narrat ex Nican-dri ἐπερὶ ἑρμῶν δ', ut hætenus editum. perperam omnino. Scribendum β'. auctore Scholiaste Apollonii ad Lib. 1. 1236. Καὶ Νίκανδρος ἐν περὶ δούτιρα ὅ ἐται ἑρμῶν (leg. ἐπερὶ ἑρμῶν) ὑπὸ πατρὶν φησὶν αὐτὸν ἀρπαγῆναι ὅ νομφῶν. Cum Hygino facit quoque Probus ad Virg. Georg. 111. 6. Hylas, inquit, Theodomantis filius Dryopum regis. lege, Dryopus ex Apollon. 1. 1218.

⁊ Menodices Nympha, Orconis filia] Puto scribendum ex Tzet. Chiliad. 1. 43. Mecionices Nympha, Orionis &c. Cæterum Thiodamantem Hellenicus Thiomeneten appellat apud Scholiast. Apollon. 1. 131. Ὑλας Ἡρακλῆος ἐρώμενος, ὃς Θεοδάμαντος ὁ Τρύοπος. ὅτω Μνασίαι. Εἰ δ' ἀνίκα ὁ Θεοδμήτα ἀντὶ Θεοδάμαντος καλεῖται. pro Τρύοπος puto legendum Δρύοπος. Vide eundem Schol. ad vers. 1218.

⁊ Ex Argi] Sanè Ἀργαῖον παῖδα nominat eum Theocritus Eidyll. xiii. 49.

⁊ Amymones] Ita rescripsi pro Amy-mones ex cap. 169. Schol. Apollon. ad vers. 133. Lib. 1. Ἀπόρηνος ὁ Ποσειδῶνος υἱὸς καὶ Ἀμυμώνης τῆς Δαῖας.

⁊ Cyrenes Nympha] Asteriam appellat Pherecydes apud Apollon. Schol. ad vers. 139. Lib. 1.

f. Quam-

dicunt; Argivus. Hic augurio prudens, ^f quamvis prædicentibus avibus, mortem sibi denunciari intellexit, fatali tamen militiæ non defuit. Castor & Pollux Jovis & Ledæ Thestii filiæ filius Lacedæmonii: & alii Spartanos dicunt; uterque imberbis. His eodem quoque tempore stellæ in capitibus ut viderentur, accidisse scribitur. ^h Lynceus & Idas Apharei & Arenæ ⁱ Bibali filiæ filii, ^k Messenii ex Peloponneso. Ex his Lynceus sub terra quæque latentia vidisse dicitur, neque ulla caligine inhibebatur.

[^f *Quamvis prædicentibus avibus*] Valerius Flaccus de Idæ ista memorat Lib. 1. vers. 360. Hinc quoque missus adest, quamvis arcantibus Idas Alitibus.

[^g *Alii Spartanos dicunt*] Infr. cap. 139. Qui Græci Curetes sunt, alii Corymbantes dicuntur. lege, dicunt. Sed ut illud tolerabile; ita hoc nimis puridum glossema videtur. Iidem enim Lacedæmonii, qui Spartani.

[^h *Lynceus & Idas Apharei & Arenæ Bibali filiæ filii*] Lege, Oebali. Nam is Arenæ pater fuit, ut & Tyndarei, idem vitricus Apharei, & maritus Gorgophones. Pausan. Messen. non longe ab initio. Ἀφάρειος πόλις ἦν ἔστιν Ἀρήνῃσι καὶ τοῖς Αἰδαῖσι θυγατέρας, αὐτῶν δὲ γυναῖκες, καὶ αὐτῆς &c. Tzetzes ad Lycophr. v. 512. pag. 89. Ἀφάρειος καὶ Ἀρήνης καὶ Αἰδαῖς, καὶ Ἀρήνης καὶ Αἰδαῖς θυγατέρες. Hic tamen in eo errat, quod Tyndareum non Oebali sed Perieris filium ibidem facit. Rectius Hyginus fab. 78. Tyndareum Oebali filius, & Pausanias Lacon. init. Hinc Castor & Pollux Oebalidæ vocantur Ovid. Fastor. 6. vers. 705. ab avo haud dubie, licet Servius ad Virg. 4. Georg. vers. 125. Oebalidas fratres dici illos à patriâ Laconiâ, quæ & Oebalia, censet. Majori jure, & verius forsan id statui posset de Hyacintho Amyclidæ quem Ovid. 10. Metam. in eadem fabula modo Amycliden v. 163, à patre, modo Oebaliden v. 197. à patriâ, ut equidem arbitror, appellat. Nam Pausan. Lacon. initio, ubi majores Hyacinthi recenset, nullum

Oebalum inter eos nominat. Et forte idem passus est Hyginus, quod supr. ad fab. 3. de *Æoli filio* observavimus cum hunc Hyacinthum fab. 271. Oebali filium dicit, ut, quod de patriâ intelligendum erat, de patre ejus acceperit, Oebalida nomen. Quod tamen ut non sine magnâ dubitatione ponam, facit Servius, qui ad Virg. xi. Æn. v. 69. ait: Sane Hyacinthum, puer fuit Eurota, vel, ut quidam volunt, Hybali filius. Manifestè hic quidem hallucinatur, nisi pluscula desint, doctissimus Grammaticus. Nam secundum Pausan. d. l. Eurotas pater fuit Spartes, quæ Hyacinthi avia. sed tamen pro Hybali ex Hygino videtur leg. Oebali. Atque ita habebimus locum, ubi Hyacinthus hic idem Oebali filius dicatur, nisi si statuere audeamus ejusdem negligentiae adfinem hoc in loco esse Servium. Hæc Perizonius quod Perieris faciat filium Tyndareum Tzetzes, in eo ὁ μὲν ψηφον habet Apollod. Lib. 1. p. 34. ed. Comm. Discrepantia scriptorum inde orta, quod Gorgophone, Periere mortuo, nupserit Oebalo.

[ⁱ *Bibali*] De illo Bibalo nihil hætenus comperi. Lego Oebali ex Pausan. Lib. iv. Tzetzes in Lycophr. pag. 89. Ἀφάρειος καὶ Ἀρήνης καὶ Αἰδαῖς, καὶ Ἀρήνης καὶ Αἰδαῖς θυγατέρες καὶ Ἰδῆας. lege Λυγυαῖς.

[^k *Messenii*] An ex Apollonio scribendum *Arenii*? nihil est necesse. Messenia enim regio Peloponnesi. Schol. Hom. ad Iliad. A. 722. πόλις καὶ Πύλας ἐστὶν Ἀρήνης.

tur. alii ajunt Lynceum ¹ noctu nullum vidisse. Idem sub terra solitus cernere dictus est ideo, ^m quod aurifodinas norat. Is cum descendebat, & aurum subito ostendebat, ita rumor sublatus, eum sub terra solitum videre. ⁿ Item Idas acer, ferox. Periclymenus ^o Nelei & Chloridis Amphionis & Niobes filia filius: hic fuit Pylius. ^p Amphidamas & Cepheus ^q Alei & Cleobules filii de Arcadia. Ancæus Lycurgi filius: alii nepotem dicunt; Tegeates. ^r Augeas Solis & Naupidames Amphidamantis filia filius. hic fuit ^s Eleus. Asterion & Amphion ^t Hyperasii filii, alii ajunt Hippasi, ex Pellene. ^u Euphemus Neptuni & Europes Tityi filia filius, Tænarius. ^x Hic super aquas sicco pede cucurrisse dicitur. Ancæus alter Neptuni filius, matre ^y Alta Cathesti filia, ab Imbrafo insula,

[¹ Noctu nullum vidisse] Barthius conjicit, nocte illumi, vel novilunio, vel, si forte cætera non satisfacerent, nocte multum vidisse. quod præfero. Invenies sub finem hujus capitis: *Lyncæus Aphareis filius, qui multum videbat.*

[^m Quod aurifodinas norat] Vide Palarph. cap. 10. unde hæc videntur hausta: quæ pro glossematis ne habeam, nemo, opinor, intercedet. Tzetzes in Lycophr. pag. 95. Τὸ δὲ αἰεὶ ὁ Αἰγύργη παιδὸς ἔφασαν εἶναι Λυκάεως, ὅτι καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ἐκλεῖπει, ἃ δὲ τὸ ἐφ' ὁρεῖν πολλαὶ μὲν πᾶσι.

[ⁿ Item Idas, acer, ferox] Merito de glossâ hæc habet suspecta Schefferus. Ut multa alia hoc capite, ita & hæc ex Apollonio huic catalogo nimis impudenter adfuta. Acer est σφοδρὸς, ὀρμηκός, ut exponunt Vett. Glossæ. Convenit huic loco posterior explicatio. Servius ad Æn. viii. 614. Proprie apud nos acer est, qui apud Græcos δεινὸς dicitur. nam fortem & vehementem δεινὸς, & asperum & amarum παρὰ τὸ signficare.

[^o Nelei] Ita scripsi pro Nilei. Apollon. Πειρακλῦ μιν Νηλεΐδην, Corruptius infr. Milens pro Neleus. Passim a Græcorum per i Latinum expressum

hoc scripto animadvertas, ut jam superius monui, & pluribus ostendam ad cap. 31.

[^p Amphidamus] Lege. *Amphidamas* ex Apollonio.

[^q Egei] Lege. *Alei*. Apollon. i. 163. ἡ δὲ δὴν Ἀλεῖ.

[^r Augeas] Hic fuit ille, cujus bovia purgavit Hercules, ut observat Apollonii Scholiastæ.

[^s Eleus] Micyllus, *Eleus*. matrem alii *Hyrminen* vocant. Nil pote melius. Vide Apollon. i. 173. & ibid. Scholia.

[^t Hyperasii] Scribe, *Hyperasii* ex Apollon. i. 176. deinde pro *Hipasi* scripserim *Hippasi*. Cæterum Asterion Apollonio est *Asterius*. Nihil tamen heic esse mutandum discas ex Scholiis.

[^u Euphemus] Micyllus: Apollonius autem *Polyphemum* vocat. videlicet Lib. i. 179. Sed vide quid ad eum locum observet Hoelzelinus. Pindarus cum Hygino facit Pyth. od. iv. Εὐφάμης ἐλθὼν, ὃς ἰσπαίρει Ποσειδάων ἀναΐ. Τὸν περ' Εὐρύπαι Τίτυς θυγάτηρ Τίτυς καφισαί παρ' ὀχθαίς.

[^x Hic super aquas &c.] Ex Apollon. Lib. i. 182. Idem tradit apud Pindari Scholiastæ Asclepiades pag. 194. Tzetzes i. 43. Isacius ad Lycophr. pag. 128. Edit. Baf.

[^y Alta Cathesti filia] *Astypalæa* Phœnicis

la, quæ Parthenia appellata est, ^z nunc autem Samos dicitur. Erginus Neptuni filius, ^a à Mileto: ^b quidam Periclymeni dicunt; Orchomenius. Meleager Oenei & Althææ Thestii filia filius: quidam Martis putant; Callydonius. Laocoon ^c Parthaonis filius, Oenei frater, Callydonius. Iphiclus alter Thestii filius, matre Leucippe, Althææ frater ^d ex eadem matre, Lacedæmonius. Hic fuit

niciis filia erat, si credimus Apollonia-
no Scholiastæ ad Lib. 1. 868. Nobil.
Heinf. in ora codicis sui, *Althæa Thestii*.
^z Nunc autem Samos dicitur] Vide
Scholiast. Apollon. ad Lib. 1. vers. 186.
Lætant. Lib. 1. cap. 17. Ortel. Thesaur.
in *Samos*. Etiam Fluvius in Samo erat
Imbrasus, & Parthenius. Schol. Hesiod.
in Theog. pag. 261. Ο ὅ ἐν Σάμῳ
Παρθένῳ καὶ Ἰμβραστῶ καλεῖ-
ται.

^a A Mileto] Dicta ita ista urbs à Mile-
to Apollinis filio, de quo inter alia
& hæc tradit Scholiastes Apollonii ad
Lib. 1. 186. Τῷ τῶν ἐνδρωθέντων καὶ
φθονῶν ἰσχυρῶς Μίλῳ ἀνα-
χωρήσαντι εἰς τὴν Σάμῳ, ἀφ' ἧς ἐ-
ποικῶν ἐν Μίλῳ. καὶ ἔπειτα ὁ
Σάμῳ μεταβαίει εἰς τὴν Καρίαν,
ἐκείνῳ πόλιν, ἀφ' ἧς αὐτῷ καλεῖσθαι.
In Cariâ Miletum conditam etiam præ-
ter Ptolemæum Apollodorus tradit
Lib. 111. ad quem Faber: *Miletum Ca-
ria urbem facit, quæ Jonica fuit: ne-
que tamen peccat: nam qua scribit multo
ante migrationem Jonicam evenerunt*.
Ante puta quam Jones migrarent in Ca-
riam, profecti Athenis. Nimirum duæ
fuerunt Carix, ut opportune me mo-
nuit clarissimus Ryckius, vir bonus &
fidelis amicus. Altera earum, sed quæ
hæc non intelligitur, inter Joniam &
Lyciam se extendit: altera Jonix est,
& circa Miletum, quam Caræ quon-
dam incoluerunt. Stephanus: Μίλη-
τος πόλις ἐπιφανὴς ἐν Καρίᾳ τῇ
Ἰωνίᾳ. Strabo Lib. xiv. Τῷ τῶν δὲ
φθονῶν Φερεκλῆδης Μίλητον μὲν, καὶ
Ποῦντον, καὶ τὰ περὶ Μυκάλλῳ ἐ-
ξέρισαν Κῆρες ἔχοντες ὠσπερ.

Anton. Liberal. qui & ipse in Cariâ Mi-
letum cap. 30. collocat, ita conciliari
poterit cum aliorum sententiis, qui
in Joniâ eam urbem collocant. Conon
apud Photium cap. 2. Ὁ ἰσχυρὸς τῷ Μί-
λῳ τῇ Ἀσίᾳ, καὶ ὡς περὶ μὲν
Ἰωνες οἱ ἀπ' Ἀθηναίων μὲν Νηλέως
ἐρμηνεύοντες ἔκαστον. τότε δ' ἐνέ-
μουντο Κῆρες, ἔθνη μὲν καὶ κομηδὶν
οἰκῶντες. Schol. Homer. ad Iliad. B.
sub finem: τῇ Καρίᾳ περὶ Μίλη-
τον, &c. ἔσαν δ' ἡ Καρία εἰς Ἰο-
νάσσαν πλῆσιν Μιλήτην. Miletum
tæc, ut ἐν περὶ ὁδοῦ hoc addam, *Aca-
callis* dicitur Pausan. & Anton. Libera-
li. *Acallis* perperam in scholiis editur
Theocrit. ad Eid. vii. vers. 11. & *Heca-
le* apud Apollod. Lib. 111. Cæterum Er-
ginum hunc inter Argonautas agno-
scunt Pind. Schol. ad Olymp. iv. Apol-
lon. Lib. 1. vers. 185. ut & Apollodo-
rus Lib. 1. quem frustra corrigere in-
tendit vir doctissimus, qui historix
poeticæ scriptores edidit nuperrimè.

^b Quidam Periclymeni] An fuit, *Qui-
dam vero Clymeni*? Ita sane vult Schol.
Apollon. Lib. 1. 185. & Pindari ad O-
lymp. iv. uterque enim patrem ejus
Κλύμῳρον appellat. Sed potuit noster
alios sequutus fuisse auctores. Putarem
intelligi illum Periclymenum, qui fuit
Neptuni filius ex Chloride Tiresiæ filiâ.
De quo Schol. Pind. ad Nem. qd. ix.
pag. 315. Edit. Franc. Sed tempora
non congruunt.

^c Parthaonius] Cap. 129. 175. 239.
Parthaon dicitur, *Porthens* est Anton.
Liberal. cap. 2. & Homero.

^d Ex eadem matre] Schol. Apollon.
ad Lib. 1. 201. Ἀλθαία καὶ Ἰφι-
κλῳ.

fuit ^e Arcas cursor, jaculator. ^f Iphitus Nauboli filius, Phocensis: alii Hippasi filium ex Peloponneso fuisse dicunt. ^g Zetes & Calais Aquilonis venti & Orithyiae ^h Erechthei filiarum filii. Hi ⁱ capita pedesque pennatos habuisse feruntur, crinesque caeruleos, qui pervio aëre usi sunt. Hi aves Harpyias, tres Thaumantis & ^k Ozomenes filias, ^l Aëllopum, Acholoen, Ocypeten, fugaverunt à Phineo Agenoris filio, eodem tempore, quo Jasoni comites ad Colchos proficiscebantur. Quae inhabitabant insulas Strophadas in Ægæo mari, quae Plotæ appell-

πλοῦ ἀδελφοὶ ἐν Διὶ δαμνέας τῷ Περσέει. Sustuli incisum ante ista verba. *Frater ex eadem matre est ἀδελφὸς ὁμομήτερος.*

^e Arcas] Si Lacedæmonius, quomodo Arcas? Lego, acris, id est, velox, ὀξύς, Gloss. Philox. *Acre*, ὀξύ, δριμύ. Ὀξύς ὁ παχύς, ὀξύτης ἀκρότης Græcis interdum. *Acupedium*, teste Festo, dicitur, cui præcipuum in currendo acumen pedum. Virg. Georg. III. *Calidumque animis & cursibus acrem*. Serv. ad illa Virgilii. *Æn.* I. 224. *Acris Oronti: Fortis, alias velocis. Quidam acrem in unamquamque rem vegetam & nimium tradunt.* Nimirum *acer* est, qui Græcis δεινός dicitur, ut ad Lib. VII. idem Grammaticus observat. Ita *varius acer* à vetusto commentatore *vehemens* exponitur Lib. I. Sat. 10. Horat. *Micyllus coniecit artificiosus*. Clarissim. Schefferus, *arte cursor*. Fulgent. Lib. III. Myth. c. 6. *Magnificus jaculator*. Atque ille idem est, qui *acris jaculator*.

^f Iphitus Nauboli] Apollod. Lib. I. 43. Ἰφίτης Ναυβόλου. Sed hoc vitiosum sine dubio. Lege, Ἰφίτης. Vide Apollon. I. 207.

^g Zetes] Zethus est Fulgentio. Lib. III. *Zethus* Servio ad *Æn.* III. 209. Sidonio. Carm. 5. & Philargyrio in IV. Georg. Virg. 463. Sequuntur forte Palzphatum sunt, qui & ipse hunc *Zethum* appellat cap. 23. Non probò tamen,

cum paret confusionem. Alius enim *Zetus*, alius *Zethus*.

^h Erichthei] Scribe, *Erechthei*. Εἰρηχθῆως. Ita Apollonius, Simonides, Ovidius. Scholiast. autem Apollonii ex Cecrope natam eam tradit. Aliquoties in seqq. vitiosè scriptum hoc nomen deprehendes, quod ortum existimo ex vocalium I & E cognatione. Donatus ad Phorm. I. I. *Propter cognationem E & I litterarum non dubitaverunt antiqui HERE & HERI dicere, & MANE & MANI & VESPERE & VESPERI*. Adde Fabium Lib. I. cap. 4.

ⁱ Capita pedesque pennatos] Pedes pennatos illis tantum tribuit Apollon. I. 219. Unde hæc partim desumpta videntur. Pindarus dorso eorum alas assignit; humeris Lactantius Argum. Ovid. Lib. VI. Met. fab. 8.

^k Ozomenes] *Electram* earum matrem alii faciunt. Vide not. ad *Geneal. Ozomenen* hanc nusquam hæcenus inveni. Placet divinationi Doctiss. Jacobi Perizonii, *Oceanines*. *Electra* enim Oceani filia. Ωκεανίας Oceani filiarum Homero & Hesiodo, ut *Nerine* Nerei. Virgil. *Ecl.* VII. 37. *Nerine Galatea*. Vide ib. Servium.

^l Aëllopen] *Aëllopum* hanc appellat Apollodorus pag. 47. Edit. Commel. Atque ita heic putem scribendum. Schol. Hom. ad *Iliad.* II. 150. Αἰελλοῦ δαίμωνος ἀρπυγιάς, ὡν τὴν ὀνόμαζεν Ἀἰελλὸν, Ωκυπέτην, Ποδοῦρην. Servius ad *Æn.* III. 209. *Aëlo*, *Ocypeten*, & *Celano* appellat.

m He

pellantur. ^m Hæ fuisse dicuntur capitibus gallinaceis, pennatæ, alasque & brachia humana, unguibus magnis, pedibusque gallinaceis, pectus album, feminaque humana. Hi autem Zetes & Calais ab Hercule telis occisi sunt: quorum in tumulis superpositi lapides flatibus paternis moventur. Hi autem ex Thracia esse dicuntur. Focus & Priapus Cænei filii ex Magnesia. Eumedon Liberi patris & Ariadnes Minois filia filius, à Phliunte. Palæmonius Lerni filius, ⁿ Calydonius. Actor Hippasii filius ex Peloponneso. ^o Therfanon Solis & Leucothoes filius ex Andro. ^p Hippalcimos Pelopis & Hippodamiae Oenomai filia filius, ex Peloponneso à Pisis. Asclepius Apollinis & Coronidis filius. ^q * Atriacha Thestii filia, Argivus.

^m *Ha fuisse dicuntur*] Cl. Schefferus locum hunc ita constituit; *Ha fuisse dicuntur pennatæ, alisque & unguibus magnis, pedibusque gallinaceis: brachia humana, pectus album, feminaque humana habuisse.* Ego sine MS. affirmare nihil ausim.

ⁿ *Calydonius*] Videtur ex Apollon. Lib. 1. vers. 202. rescribendum *Olenius*. *Palemon* hic est Apollodoro Lib. 1. pag. 43. Sed *Palemonius* cum Hyg. Apollonio.

^o *Therfanon*] *Philammona* cap. 161. hunc dici, & matrem *Leuconon* observat Cl. Schefferus. Sed ibi pro *Leuconon* ex hoc loco, & Ovid. 14. Met. 208. reposuerim, *Leucothoe*.

^p *Hippalcimos*] Cap. 84. & 97. *Hippalcus* dicitur. *Hippalmus* est Apollodoro & Zenobio Cent. xviii. 7. *Hippalcimus* Scholiastæ Pindari ad Olymp. 1. pag. 15. Edit. Francof. Omnium optimum censo *Hippalcimos*, vel *Hippalcimus*. Vide not. ad cap. 97.

^q * *Atriacha Thestii filia*] Asterisco notavi locum. Abesse observat Cl. Schefferus filii & patris nomen. Verum est desiderari ea in sequentibus. Sed *in Atriacha* corruptum, pertinetque ad præcedentia. Scribe, *Coronidis filius*, à *Tricæ*. Vide quæ notamus inferius ad illa cap. xviii. *Machaon Asclepii & Coronidis filius à Tricæ*. Cum aspiratione primitus à *Tricæ* scriptum fuit. Inde *Atriacha* conflatum, & locus vi-

tizatus. In sequentibus lacunam optimè supplet doctissimus Perizonius hunc in modum: *Amphiarus Oiclei filius matre Hypermestra* (vel ex *Hypermestra*) *Argivus*. Merentur adscribi verba ejus, quibus rationem hujus supplementi reddit. Fuisse, inquit, *Amphiarum* inter *Argonautas* non modo ex Apollodoro Lib. 1. discimus, sed & ex Statio Lib. 3. Ubi *Amphiarus* ipse vers. 518. *Primâ cum pube virentem Semideus inter pinus in Thessala reges Duceret*, &c. Jam vero mater ejus *Hypermestra Thestii filia* fuit. Interpretes Statii ad 1. Theb. vers. 42. *Læmigeri* hoc est *Amphiarus Lyncei & Hypermestra filium* dicit. Nisi leg. *Oiclei* vel *Cynthii* h. e. Apollinis ex Hyg. fab. 70. erravit Scholiastes. Lyncei enim *Aegypti filii* non hæc, sed *Hypermestra Danai filia* fuit uxor. Apollod. Lib. 1. pag. 24. Θεσίω δὲ ἐγγόνων θυγατέρες μὲν Ἀλφειῶν, Ἰπέρμνησθ. Diodorus Siculus Lib. 4. Οἰκλιῶς δὲ καὶ Ἰπέρμνησθας ὁ Θεσίω (lege Θεσίω) Ἰφιάνεισθ. Ε Πολύβοια καὶ Ἀμφιάρεθ. ἐγγόνων. Ex eodem loco, qui longus est, patet *Amphiarum* hunc fuisse *Argivum*. quod & cæteri tradunt, ut mirer ab Hygino fab. 70. eum *Pylum* vocari, cum tamen fab. 72. filium ejus *Alcmæonem Argivum* quoque dicat. Apollod. Lib. 1. pag. 27. Ἀμφιάρεθ. Οἰ.

vus. ^rNeleus Hippocoontis filius, Pylus. Jolaus Iphichii filius, Argivus, Deucalion Minois & Pasiphaes Solis filiz filius, ex Creta. Philoctetes Pœantis filius, à Melibœa. ^sCeneus alter Coronis filius, ^tCoryna. Acastus Peliz & ^uAnaxibiz Biantis filiz filius, ex Jolco, duplici pallio coopertus. Hic voluntarius Argonautis accessit, sponte sua comes Jasonis. Hi autem omnes ^xMinyæ sunt appellati, vel quod plurimos eorum filiz Minyæ pepererunt,

Οἰκλῆς ἐξ Ἀργυρῶν. Similiter Lib. 3. pag. 152. Servius ad Æn. vi. Eriphylen) Hæc Amphiarai Auguris Argivi uxor fuit. Horat. 3. Od. 16. Cecidit Augur Argivi domus. Cum igitur Argivus fuerit, matrem habuerit Thestii filiam, & ab aliis inter Argonautas numeretur, adeoque omnes hujus descriptionis reliquæ in eum convenient, ne dubitemus eum hoc loco ab Hygino memoratum esse.

^rNeleus Hippocoontis] Ita rescripti pro Mileu ex cap. 10.

^sCeneus alter Coronis filius] An hoc ergo est, quod dicit Apollodorus Lib. 1. pag. 43. Καίνεως Κόρωνος? Interpres transtulit, non Ceneus Coronis, sed Cenei Coronus. Quod sane convenit cum Homeri Catal. vers. 253. ubi Κόρωνος est Καίνειδης, hoc est, Καίνεως παῖς, ut & apud Apollon. Lib. 1. 57. An vero scribendum? Atracis filius. Duplex fuisse Ceneus videtur, Elati alter, alter Atracis filius; duplex etiam fama de sexus ejus mutatione. Quam Elatidæ alii, Atracidæ tribuit Liberalis cap. 17. Sententiam utramque videri possit miscere Ovidius. Lib. xii. Met. 189. Elateia proles audit. at vers. 209. Atracides. vel simpliciter, quod verius putem, dicendum controversum esse Cenei patris vocabulum. Sed hæc acutiores, quam ego sum, excutiant accuratius alii. Scio quid ad Ovidium scribant commentatores; sed non placet. Quod si mihi jus censendi dederis, dixerim Hyginum vel vitiose scriptum invenisse apud Græculum aliquem Καίνεως Κόρωνος, vel malè vertisse illa, Καίνεως Κόρωνος. Non esse sanè ἀναμείγτην

hunc scriptorem liquido comperisse videor. Vide annotata superius ad cap. 3. & infr. ad cap. 31. nec non Astron. 11. cap. 2.

^tCorynâ] Coryna est urbs Joniz Pomponio Lib. 1. cap. 7. Sed non videtur heic locum habere posse. Gyrtone conjicit Schefferus. Sanè inde oriundus erat apud Apollon. 1. 57. Coronus Cenei filius. Dedit forte: Ceneus alter Coronis filius, Gyrtone. quanquam sic abit à cæteris mythologis, qui scripserunt Coronus Cenei filius, Gyrtone. Atque ita scribere quoque Hyginus debuit, quem Græca verba Καίνεως Κόρωνος male vertisse censeo, atque inde finxisse nobis alterum Ceneum, quem nemo veterum novit.

^uAnaxibia Dymantis] Recte ex Apollodoro Cl. Schefferus: Anaxibia Biantis. Atque ita scribendum esse docuit me etiam Tzerzes Ch. 11. 53. Tollenda eadem macula infr. cap. 51.

^xMinyæ sunt appellati] Vide quæ commentati sumus hac de re ad Anton. Liberal. cap. 26. Schol. Pind. ad Pyth. od. iv. Μινυῶν δὲ τῶν Ἀργοναυτῶν φησιν, ὅτι οἱ πλείους αὐτῶν εἰς Μινύαν τὴν Ποσειδῶνι καὶ Τελόχῳ εἰας τῶν Αἰόλων τὸ γένος ἀνήχθη. Confer quæ Aristodemus apud eundem tradit ad Isth. od. 1. Tzerzes ad Lycophr. Μινυῶν, τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι οἱ πλείους αὐτῶν, ἐξ Ὁρχομήρου τῶν Μινυέων ἦσαν. δύο δὲ Ὁρχομήροι, ὁ, τε ἐν Βοιωτίᾳ (leg. Βοιωτίᾳ) ὁ τὸς ὁ Μινυέων, καὶ ὁ παλῦμαχος, ὁ ἐν Ἀργεΐδι. Lactant. ad Lib. v. Thebaid. Stat. vers. 347. Minyæ. Thessali. à Minyâ rege Thessalorum, à cuius nomine

runt, vel quod Jasonis mater ⁊ Clymeni & Minyæ filia erat. Sed neque Colchos omnes pervenerunt, neque in patriam regressum habuerunt. Hylas enim ^z in Mœsia, à nymphis ^a juxta Cion flumenque Ascanium raptus est; quem dum Hercules & Polyphemus requirunt, vento rapta navi ^b deserti sunt. Polyphemus ab Hercule

quo-

mine omnes Argonautæ Minyæ appellati sunt.

y *Clymeni & Minyæ filia erat*] Scribo: *Clymenes Minyæ filia filia erat*. Ita sane diserte tradit Apollon. Schol. Lib. 1. 230. Jason enim filius fuit Alcimedæ, quæ filia Clymenes Minyæ filia erat. Confirmat me in hac conjectura Cl. Schefferus, cui, ut non paucis aliis in locis, ita & heic idem venit in mentem. Non male etiam scripseris, *Clymenes Minyæ filia erat*, subaudito Græco more *id filia*, ut cap. ix. *Amphion & Zetus Jovis & Antiope Nyctæ filii*. Vide notas ad cap. 81. Immo hanc verissimam dixeris conjecturam; adeo ut initio hujus capitis forte etiam sit scribendum, *Alcimedæ Clymenes Minyæ filia*. Nam ut variant multum veteres, nemo tamen Alcimedæ Clymenum patrem dedit. Confer Nob. Heinf. ad Heroid. Ovid. vi. 105. Vindicavimus eundem hellenismum non uno loco Lactantio in Argumentis Fabb. Met. Nas. quo scriptore neminem reperias Hygino similiorum. Vid. not. ad Lib. vi. fab. 3.

z *In Mæsiâ*] Cl. Schefferus emendat, *in Mysiâ*. Recte quidem, si respicias Apollon. Schol. 1. 117. Propert. Lib. 1. el. 20. sed non admodum necessario. Confundunt enim utrumque nomen posterioris ævi tam Græci, quam Latini scriptores, ut ad Dict. Cretens. Lib. 11. observavit pridem Josias Mercerus. Eandem confusionem notavimus etiam nos quoque cap. 99. Videtur vicinitas soni τῆς ⁊ α eam peperisse. Scribit enim alicubi Victorinus Afer, si y in Latium non fuisset receptum, pro Hylas dicendum fuisse Halas. Bene Servius ad Georg. 1. 102. Mæsiam à Mysia distinguit: *Mæsiâ provincia est Thraciarum vicina Scythiæ: Mysia vero cunctas Phrygiæ, hæud longè à Trojâ*. Idem tamen ad Ecl. vi. *juxta Mæsiam* raptum hunc contigisse memorat. Atqui *Ascanius Mysia fluvius est*; ut re-

cte Vibius Sequester. Melius Philargyrus ad Georg. 111. 270. *Ascanius amnis est Mysia, sed quia in Asia est*. Legendum putem, *sed quia in Asia est*. Innuat scilicet etiam Mysiam esse in Europâ. quod & Eustathius in Dionysium docet pag. 46. & quos ibidem laudat auctores. Confer Breulium ad O. rig. Isidor. Lib. xiv. cap. 4. Facit huc inprimis quod idem Isidorus habet xvii. 9. *Venit sæpe probabilior ex Mysiâ Asia*.

a *Juxta Cion Ascaniumque amnem*] Vide commentatores ad illud Propert. Lib. 1. 20. *Cruentis Minyis dixerit Ascanius*. Corruptus in hac fabula Servius ad Ecl. vi. Virg. *Apud fontem Galciæ amnis, cum aquatum esset, à Nymphis raptus est*. Lego *Ascanii amnis*. Duæ in unam voces coaluerunt, sicut factum etiam existimo ad illa Virg. Æn. vi. 67. *Animamque sepulcro condimus*. Rite ergo, inquit, *reddita legitima sepulcrâ, redit anima ad quietem sepulchri, quam Stoici herciscundi, id est, medium secuti; tamdiu durare dicunt, quamdiu durat & corpus*. Quid est, herciscundi? Lego, *Quam Stoici sepulcris condi, id est, medium secuti, tamdiu &c.* De sententiâ Stoicorum consulendus Gatakerus ad Antoninum Philosoph. pag. 139. de Cio Schol. Theocriti ad Eidyll. xiii. 30. Κίαν οἱ τῶ Κίον οἰκάντες, ἥ τις οὐν καλῆται Πεῦσαι, ἀπὸ τῆς Ἀθηναίων βασιλείας Περσίον. Κίον δὲ ἀπὸ Κίης τῆς ὕψις Ὀλύμπου, ἀφ' ἧς τὸ ὄρος ὁ Ὀλύμπου. Malè *Chius* appellatur in Priscian. Periegesi: *Quo Chius egregia decurrens marmurat unda*. Fuit enim & fluvius eodem nomine.

b *Deserti sunt*] Varias variorum hæc de re sententias corrasit Apollon. Schol. ad Lib. 1. 1290.

c Cen-

quoque relictus, * condita in Mœsia civitate, perit apud Chalybas. Tiphys autem morbo absumptus est, ^d in Mariandynis in Propontide, apud Lycum regem; pro quo navem rexit Colchos Ancæus Neptuni filius. Idmon autem Apollinis filius ibi apud Lycum cum * stramentatum exisset, ab apro percussus ^f decidit. Ultor Idmonis fuit Idas Apharei filius, qui aprum occidit. Butes Te-leontis filius quamvis cantibus & ^g cithara Orpheia vocabatur, victus tamen est dulcedine Sirenum, & nataturus ad eas in mare se præcipitavit. Eum Venus delatum fluctibus ^h Lilybæo servavit. Hi sunt qui non pervenerunt Colchos. ⁱ In reversione autem perierunt. Euribates Te-leontis filius, & ^k Cantus Ceriontis filius interfecti sunt in Libya, à pastore Cephalione Nasamonis fratre, filio Tritonidis nymphæ & Amphitemidis, ^l cuius fuste pecus depopulabantur. Mopsus autem ^m Ampyci filius

ab

* *Condita civitate*] Schol. Apollon. ad Lib. iv. 1470. Ἐκείνη πόλιν Κίον, τὴν ἔτις ὀνομαζέσθαι δὴν ἔστι παραρρίον] ποταμῶν.

d *In Mariandynis*] Schol. Apollonius: Αἰναιρεῖται δὲ Ἰδμων ἐν Μαριανδυνίᾳ τῷ καί πρ. Scribendum ergo esset, *Mariandynis*. Sed folenne est huic scriptori vel librariis I cum Y permutare.

e *Stramentatum*] Cap. 18. habes, *Extra venatum*. cap. 248. *Extra metam*. Rectius putabam antehac ubique scribi, *Extra venatum*: quod vidi postea etiam placuisse Cl. Scheffero. *Exire* ergo posuit pro *ire*, ut cap. 120. Ne quis extra urbem exiret. Nunc præferam *stramentatum*, ut innuat eum ivisse collectum stramenta, in quibus cubare soliti veterum herōes. Vide Schol. Hom. Iliad. Δ. 383. Theocrit. Eidyll. xiii. vers. 34. Gloss. vet. *stramentum*, ἄσπεραμα, σκάδης. *stramenta*, ἄσπεραμα, σκάδης. Certè de venatione apud Lycum instituta nihil hactenus comperi. Sequutus heic est Hyginus Apollon. Lib. 11. 817. qui itidem ab apro in Mysia occisum eum memorat.

Flaccus Lib. v. pestiferâ lue extinctum refert.

f *Decidit*] H. e. cecidit. Claudianus præfat. in Ruff. Phæbeo demitus Pythom cum decidit arcu. Vetus interpret Pſalm. vii. 4. Decidam merito ab inimicis meis.

g *Citharâ Orpheâ* vocabatur] Cl. Schefferus emendat, *Orphei* vocabatur. quod probō.

h *Lilybæo*] H. e. ad Lilybaum. Virg. Æn. v. 451. It clamor celo.

i *In reversione autem perierunt*] Schefferus mallet *hi perierunt*. ponenda præterea erat post hæc verba *τελεία σιγῇ*, ut fieri curavi.

k *Cantus Ceriontis*] Apollon. Lib. i. 78. est *Canthus Canethi filius*.

l *Cujus fuste pecus depopulabantur*] Ego antehac conjectavi, *cujus furtis pecus* &c. Flor. Lib. iv. cap. 4. *Lacera-re furtis hereditatem*. Cl. Schefferus trajecta censet verba, legitque; *fuste* *cujus pecus* &c. Sed Apollon. Lib. iv. 1489. lapidis jactu interfectum Canthum tradit. Nobiliss. Heinf. pro *fuste* rescripserat *forte* in libro suo. Tollius, *fuste*.

m *Ampyci*] Rectè *Ampyci*. Cl. Schefferus. Ita enim est in præcedentibus, & cap. 128. Μόψ. Αμπυκίδης Ilc-

ab serpentis morſu in Africa obiit. Is autem in itinere acceſſerat comes Argonautis, ¹ Ampyco patre occiſo. Item acceſſerunt ex infula Dia Phrixi & Chalciopes ² Medæ ſororis filii, Argus, Melas, ³ Phrontides, Cylindrus, Put alii ajunt vocitatos, ⁴ Phronius, Demoleon, Autolycus, Phlogius. Quos Hercules cum eduxiſſet habiturus comites, dum ⁵ Amazonum balteum petit, reliquit terrore percuſſos ⁶ à Daſcylo qui regis Manſuaden * filia. Hi autem, cum exirent ad Colchos, Herculem ducem facere voluerunt. Ille abnuitt, ⁷ ſed potius Jaſonem fieri oportere, cujus opera exirent omnes. Dux ergo Jaſon

Hefiodo Aſp. vers. 181. ubi Schol. οἷα Ἀμπυκὸς ὤος. Eſt ergo rectus caſus Ἀμπύκ, qui & apud Pauſaniam occurrit. Sed in recto Ἀμπύκῳ legitur etiam apud Schol. Lycophr. pag. 127. quod videtur Joniſmum reſipere. Schol. Apollon. ad Lib. 1, 132. Ἰωνικῶς ὁ Φύλακας, ἀπὸ τῆς Φύλαξ, ὡς αἰετὸς καὶ τὸ μέγεθος.

ⁿ Medea.] Ita reſcripſi pro Medæ. Vide cap. 21.

^o Phrontides.] Malim Phrontis, ut habetur cap. 3. & apud Apollod. Lib. 1. pag. 32. Sed cap. 21. ruruſ Phrontides audir. Vide notas ad cap. 3.

^p Ut alii.] Cl. Schefferus, et alii.

^q Phronius.] Hic non compareret apud Apollon. Lib. 11. 958. Sed tres tantum, Autolycus, Phlogius, Deileon. de quibus poſtremus forte in locum Demoleontis ſubſtituendus.

^r Amazonum balteum.] Malim Amazonium vel Amazonis. Deſumpta hæc ex Scholiaſtâ Apollonii: Οὐτοὶ καὶ ἑλαιοφθίνες ὑπὸ Ἡρακλέους ἐπὶ τῷ Ἀμφύκῳ ζωστῆρος περιωρηγύτῳ.

^s A Daſcylo qui regis Manſuaden * filia.] Micyllus: à Daſcylo regis Mariandyni filio. Ego hoc amplius cenſeo, à Daſcylo Lyci regis Morriandyni filio. Daſcyli erat filius is Lycus, & filium itidem Daſcylum habebat. Vide Apollon. Lib. 11. 805. & Schol. ad vers. 754. Περί-

λαον Lyci filium habes apud Nicandri Schol. pag. 65. Οὗ τῆς Περίολας, inquit, υἱὸς Λύκος Βασιλείως Μακεδονῶν (leg. Μακεδονῶν) δὲ ἀπὸ τῶν ἐν Ἡρακλείῃ τῇ Ποντικῇ.

^t Sed potius Jaſonem fieri oportere.] Vir doctus ſupplet, oportere dixit. Ego ſubaudire malim. Novimus iſta ſcriptorum etiam politiſſimorum cōνδραπικὰ δόξα compendia. Plinius Pa- negyrico. Cum abactis hoſtium exceperet, omniaque dextra laevaue attrita. H. e. attrita jacerent vel eſſent. Cic. ad Att. Lib. x. ep. 4. Harum ego ſummarum imperatorum non modo res geſtas non an- ſepono meis; ſed ne fortunam quidem ipſam, quâ illi ſtorentiſſima, nos, du- riorē conſiſtari videmur. Subaudiendum extrinſecus, uſi ſunt, quaſi ſcriptum eſſet, quâ illi ſtorentiſſimâ uſi ſunt. Ut heic Hyginus, ita eodem pro- ſus modo Juſtinus Lib. xxxi. cap. 1. Negantes cum aqua animo ſub legibus vi- vere aſſuetam imperio, & immoderatâ licentiâ militari; ſemperque cædō qui- tiſ urbana, novas belli cauſas circum- ſpicere. Subaudi dicentes. Phædrus Lib. 4. 17. Non veto dimitti, ſed cruciari ſame. ſc. jubeo. Vide ibi Fabrum. Cæ- terum fuiſſe tamen qui Herculem Ar- gonautarum ducem fecerint, diſces ex Apollod. Lib. 1. Diod. Lib. iv. An- ton. Lib. cap. 26,

u Ar-

Jafon regnavit. Faber ^u Argus Danai filius, * cujus post mortem rexit navem Ancæus Neptuni ^y filius. Proreta navigavit Lynceus Apharei filius, qui multum videbat. ^z Tutarchi autem fuerunt Zetes & Calais Aquilonis filii, qui pennas & in capite & in pedibus habuerunt. Ad proram & remos federunt Peleus & Telamon. ^a Ad pitulum federunt, Hercules & Idas. Cæteri ordinem servaverunt. ^b Celeuma dixit Orpheus;

^c Oea-

^u Argus Danai] Vide supr. Argus Polybi.

^x Cujus post mortem] Ante hæc verba deesse quædam docent tum illa, quæ præcefferunt, tum quæ habentur cap. 18. Puto scripsisse Hyginum: *Gubernator fuit Tiphys, cujus post &c. Tzetzes ad Lycophr. pag. 143. Μένει δὲ Τίφαςτος αὐτῷ ἐκὺβήεσσα Ἀΐχμη ὁπλίῳ Ἀΐχμῳ.*

^y Filius. Proreta navigavit] Ita ex sententiâ Cl. Schefferi distinxî hæc verba. Nam Lynceum, quod visu acerrimo esset præditus, verisimile est Prorætæ obîisse munus. Apud Pindarum ramen Pyth. od. iv. πρῶτος ἐστὶν Εὐφύμης.

^z Tutarchi] Refringendum *Tacharchi*. *Ταίχαρχος*, qui præest remigibus, qui sunt in lateribus navis. Ita correxeram, sed jam occupatus à magno Turnebo, cum vidi Cl. Schefferum eruditi operis de Mil. tiavali Lib. iv. cap. 7. legere *Tutarchi*. Adi ipsum. Vetustissimorum scriptorum fuit sane sine adspiratione scribere *Caron* pro *Charon*, & similia. Imitata est id non raro inferior ætas. Fulgent. præfat. Lib. 1. *Quo ferant Caronem citius sopitarum.* Schol. Juvenalis ad Sat. 111. vers. 266. PORTHMEA. *Carinam*, lege, *Caronem* h. e. Charontem.

^a Ad Pitulum] Quid *Pitylus* significet, explicat Turnebus Advers. Lib. 28. cap. 43. Petavius ad Synesium pag. 32. Schol. Æschyl. ἐπ. τ. vers. 862. *Κτυπον* interpretatur. Cl. Schefferi curas secundas de Mil. navali, in quibus istam se lectionem explicare ait, nondum vidi. Barth. suspicatur, ad placitum. Doctiss. Pittenius emendat, *tutclam*,

locumque hunc Hygini ita constituit, ut ad Antonin. Liberal. moner Cl. Berkelius: *Ad proram federunt Peleus & Telamon, ad tutelam Hercules & Idas. post relicto eo ab Hercule, loco ejus sedet Peleus Eaci filius. Cæteri ad remos ordinem servaverant.* Transpositionem probō. Ab emendatione ejus parum abît conjectura Cl. Tollii, ad *puppim*. Ego aliquando conjeceram *portisculum*, quod sequeretur, *relicto eo*, & intelligerem, *portisculo*. Sed nunc minus placet. Schefferus: *relicto Ida*. Sed nullus dubito, quin verissima sit conjectura doctiss. Jacobi Perizonii, *relicto ab eis Hercule*. Schol. ad Stat. Theb. v. 453. *Quem dum Hercules quaerit, relicto ab Argonantis in Mysia est.*

^b Celeuma] Grotius ad Capell. Lib. r. & Savaro ad Sidonium adducunt *celeusma*. Sed *celeuma* bene habet. Rutilius Lib. 1. *Dum resonat variis vile celeuma modis*. Apollin. Sidonius Lib. 11. epist. 10. *Amicum celeuma*. Atque ita habent quoque antiquæ editiones Martialis. Lib. 111. 67. Nempe *κέλδρυμα* pro *κίλδρυμα* dicunt etiam Græci. Magno clamore id dicebatur. Unde Macarius eos, qui magno clamore inter precandum utuntur, comparat Celeustis Hom. vi. *Οἱ γὰρ*, inquit, *κρουαῖς κερηφύοις κέλδυσσιν ἐλίσσασι*. Interpres imperitè: *Proretis similes sunt*. Alius *Proreta*, alius *Celeustes*. Huc faciunt illa in Actis S. Genovefæ virginis cap. 7. *Pariterque omnes cum eo in modum celeuma concinentes magnificaverunt Deum*, in *celum clamore sublato*. Ascon. in Divin. *Cani remigibus celeusma per symphoniacos solebat*, & per *assam* vocem, id est, ore *prolatam*, & ut in *Argo navi*, per *citharam*.

^c Oea-

^c Oeagri filius. Post, relicto eo ab Hercule, loco ejus fedit Peleus Æaci filius. Hæc est navis Argo, quam Minerva in sideralem circulum retulit, ob hoc, ^d quod ab se esset ædificata. ac primum in pelagus deducta est hæc navis; in astris apparens à gubernaculo ^e ad velum. Cujus speciem ac formam Cic. in Phænomenis exponit his versibus:

*At canis ad caudam serpens ^f pralabitur Argo;
 & Conversam præ se portans cum lumine puppim.
 Non alia naves ut in alto ponere proras
 Ante solent, rostris Neptunia prata secantes.
^h Sicut cum cæptant tutos ⁱ contingere portus;
 Obvertunt navem magno cum pondere nauta,
^k Aversamque trahunt optata ad littora puppim:
 Sic conversa vetus super athera labitur Argo.*

^l Inde

^c Oeagri filius.] Vide Philargyrium & Servium ad Virg. Georg. iv. 524. & quæ notavi superius.

^d Quod ab se esset &c.] Non malè corrigi distinctionem Cl. Schefferus: Quod ab se esset ædificata, ac primum in pelagus deducta. Est hæc navis &c. Cæterum pro primum mallet prima. Manil. Lib. i. In cælum subducta mari, quod prima cecurrit. Ovid. viii. Met. 302. Primæque ratis molitor Jason. Astron. ii. 37. Hanc autem primam in mari fuisse complures dixerunt. Schol. German. Quæque prima ab eâ fabricata est &c. Eratosthenes *ἡρώστειρος*. cap. 35. Πρώτη τὸ πῖλαρον διέλεν ἄτατον ὄν. Catull. Carm. 65. Illa rudem cursu prima imbuat Amphitriten. Schol. Arat. ed. Lond. Ὁ π ἡρώστη ναῦς ἰδέει χθὴ παρ' αὐτῆς. Adde Phædrum libr. iv. c. 6. Ovid. ii. Amor. el. xi. vers. i. Verius tamen est, quod apud Plin. vii. cap. 56. tradit Philostephanus, *longè nare Jasonem primum navigasse*. Pro vulgata lectione adducere possis illud Sulpicii Hist. Sacræ Lib. i. cap. 2. *A quo primum civitas condita est.*

^e Ad velum.] Eratosthenes: Οἱ ὅ

ὀϊακὲς εἰς τὴν Ἰσθμὸν τῆς πελοποννήσου. Et si parum refert, præferam tamen ad malum. Noster Astron. ii. 37. Divisa est à puppi usque ad malum. Schol. German. Quam notatam in cælo figuravit, sed à gubernaculis usque ad malum. Pro notatam Boschartus mutatam reponit Hieroz. Part. ii. Ego legerim, non totam. Forte est, ut ita habeat Sanctandreana editio, quæ paucis hebdomadis possessa in pipertam manum incidit. Sed nihil mutare heic eam mihi affirmant, à quibus est inspecta. Hyginus Astron. ii. 37. Hujus non tota effigies inter astra videtur. Scripseram hæc, cum inveni cap. 12. Lib. iv. Navis Argo sine totius veli. Nihil ergo mutandum.

^f Pralabitur.] Quædam Ciceronis editiones habent, *prolabitur*.

^g Conversam præ se.] Consule summi viri Gron. Observ. Lib. iv. cap. 26.

^h Sicut cum &c.] Ante hunc versum inferendus est ille ex Cicerone: Sed conversa retro cæli se per loca portat.

ⁱ Contingere portus.] Recte *contingero* Hyginus, non *constingere*, ut apud Ciceronem diu lectum fuit. Germanicus: Optatam cupiens contingere terram.

^k Aversamque.] Rectè emendat

¹ *Inde gubernaculum tendens à puppe volante
Clariposteriora canis vestigia tangit.*

Hæc navis habet stellas in puppe quatuor, ^o in gubernaculo dextro quinque, in sinistro quatuor, consimiles inter se omnino tredecim.

X V. ^a Lemniada.

^b IN insula Lemno mulieres Veneri sacra aliquot annos non fecerant, cuius ira viri earum ^c Thressas uxores duxerunt, & priores spreverunt. At Lemniades ejusdem Veneris impulsu conjuratæ, genus virorum omne, quod ibi erat, interfecerunt, præter Hypsipylen, quæ patrem suum Thoantem clam in navem imposuit, quem tempestas in ^d insulam Tauricam detulit. Interim Argonautæ præ-

aversamque Grotius. Germanicus: *Aversamque ratem votis damnatus ad oram Præligat.* Theon in Aratum pag. 143. *Ο' μιν φέρει ἡ Ἀἴρω πρὸς πρύμνας ὁ μάλιστα ταῦς καὶ ἔργα μέγας καὶ.*

¹ *Inde gubernaculum*] Ante hunc verbum omissi rursus duo illi, *Atque usque à prorâ ad celsum sine lumine malum, A malo ad puppim cum lumine clara videtur.*

^m *Tendens à puppe volante*] In Cicerone est: *Disperso lumine fulgens.*

ⁿ *Tangit*] In Cicerone est *condit*. Sed Hyginianam lectionem merito cum Grotio & Scheffero præferas.

^o *In gubernaculo dextro*] Habuit igitur in puppi duo gubernacula. Petronius: *Nunc per puppim, per ipsa gubernacula dilabendum est.* Consule Schefferum, Milit. Nav. Lib. 11. cap. 5. Scalig. ad Manilium pag. 308. Boschartum Hieroz. Part. 11. Lib. IV. c. 2. ubi Pœnorum naves duplici instructas fuisse gubernaculo ostendit. Hygin. Astron. Lib. 111. *Hæc habet in puppi ad singula gubernacula, ad primum stellas quinque, ad alterum quatuor: circum carinam quinque, & sub rejectum quinque, ad malum quatuor.* Si idem est Hyginus, sequutus heic est, ut sæpe solet, diversos auctores.

Ad C A P. XV.

^a *Lemniada*] An *Lemniades*? non dixerim. Vide notata à nobis ad Fulgent. prol. Lib. 1. cap. 2. Lib. 111. & quæ in dissertatione diximus, nec non infr. ad cap. 155.

^b *In insula Lemno*] Narrarunt præter Hyginum hanc fabulam Schol. Apollon. ad Lib. 1. 209. Homeri ad Iliad. H. 467. Euripidis ad Hecub. vers. 887. Statii ad v. Theb. 29. Antigon. Histoir. Mir. 130. Apollod. Lib. 1. Apollonius Cent. xi. 96. Valer. Flaccus Lib. 11. 113. Verba Statiani interpretis ad Lib. v. Th. vers. 59. exscribi merentur: *Quia, inquit, adulterium Veneris in honorem Vulcani damnaverant, inde nulla Veneris sedes in Lemno est. Unde iratum nomen odorem feminis hircinum immisit, ob quam causam horuisset viri dicuntur uxores.*

^c *Thressas uxores*] Ancillas αἰχμηλάωτες è Thraciâ avectas. Horat. 111. 9. *Me nunc Thressa regit Chloë.* Valerius: *Hæc agimus longi famulas tibi præmia belli.*

^d *Insulam Tauricam*] Oenoam appellat Apollon. 1. 623. Addit etiam Siciniam postea appellatam. Eustathius in Dionysium: *Tauri populi à tauro animali vocantur, eo quod Osiris ibi junctus bove*

prænavigantes, ^e Lemno acceſſerunt. Quos ut vidit Iphinoe, ^f custos portæ, nunciavit Hypſipylæ reginæ; cui & Polyxo ætate conſtituta dedit conſilium ut ^h eos laribus hoſpitalibus obligaret, ⁱ hoſpitioque invitaret. Hypſipyle ex Jaſone procreavit filios ^k Euncum & ^l Deiphilum.

Ibi

breve terram araverit. apud quos eſt inſula Taurica, qua & Maſtica, magna & celebris. De iſta inſula loquitur heic Hyginus.

e Lemno acceſſerunt] Figuratè, ajunt Technici, dativus pro accuſativo. Infr. cap. 108. *Tranſſulerunt Tenedo.* Sulpic. Severus Lib. 1. *Rubo acceſſit. & Egypto advenerat.* Viſt. Illuſtr. 77. *Tranſiit Jaſon Nilo.* Imo & Græcè *Μυζαῖος, ἱππὶς ἡ γαλαῖα*. Virg. *Æn.* 1. 293. *Accipies cælo.* 111. 256. *Proſecit fluvio.* 380. *Effudit ſolo.* *Ecl.* 2. 30. *Compellere bibiſco.* ubi Servius: *Sic dixit bibiſco, ad bibiſcum, ut, et clamor cælo, pro ad cælum.* Horat. 1. 24. *Nigro compulerit gregi.* Phædr. Lib. 14. *Cælo receptus propter virtutem Hercules.* Auctor Orig. gentis Rom. *Creditum cum vivam abſumptum cælo.* Lego, *adſumptum.* Contrarium vitium occupavit Cyprianum Tract. de Eleem. cap. 6. *Feciſſet ſubcivem panem, quo adſumpto moritura cum liberis eſſet.* Lege, *abſumpto.* Sulpicius in hac hiſtoriâ Lib. 1. *Quo abſumpto una cum filiis mortem cuſpelleret.* Peccatum pariter à librariis Altron. 11. cap. 16. *Vivam arreptam ad inferos eſſe.* lege *abreptam.* Silius Lib. xv. *Ire ſorori,* pro ad ſororem. Terent. And. 1. 1. ſi Nonio fides habenda, *Commigravit huic vicinie.* Obſequens prodig. cap. 43. *Ne unquam Roma reverteretur.* niſi Romam ibi reponendū mortem Scheffero. Pſeudo-Cyprianus in Revelatione capit. J. Baptiſtæ: *Quemadmodum Hieroſolymis ierit orationis gratiâ.* Et interpres Concilii Ephesine p. Ed. cont. 160. *In juge exilium Petra deduci jubeat.* Sic ubi pro quo in modo laudato Tractatu Cyprianus: *Pergens illico, ubi juſſus fuerat.* Haimo Homil. pag. 37. *Cum ibi Jacob veniſſet.* Gajus Dig. Lib. 1. Tit. 11. par. 1. *Cum ibi venerimus.* Gregor. dial. Lib. 1. *Ubi vis ire?* Adde nor. ad Laſt. Argum. Lib. xiv. fab. 1. Sed in multis ablativum per ſubaudiendum præpoſitionem, quam ſæpe addi

ad cap. 92. offendo, pro dativo perperam acceptum credo. Hyginus cap. 9. *Regiâ recepit.* 125. *Caſâ recepit.* Hieron. ad Furiam: *In ſinu Abraha recipitur.* Fulg. 1. 2. *In mari projecta ſunt.* Quod tamen apud Diſtyn legitur Lib. v. *Reliquias aurea urna conditas,* vitioſum non puto, cum apud Prudentium ſimiliter dictum reperitur Pſych. vers. 105. *Condere vagina gladium.* Et apud Florum Lib. 1. c. 13. *Partim in dolis deſoſſa terra reconduunt.* Aufon. epigr. 94. *Zona textum elegion erat.* Lactant. Argum. Lib. 14. 5. *Quam ille cum terra deſidiſſet.* Apulej. 111. Met. *Tronſtrina reſidentem conſpexit.* Feſtus: *Stipes fuſiſſi terra deſixus.* Vide quæ præterea notamus ad cap. 108.

f Custos portæ] Urbis videlicet Myrinæ. Apollon. 1. 634.

g Polyxo atate conſtituta] Anus Hypſipyles nutrit. Apollon. 1. 664.

h Eas] Ita repoſui pro eas, poſtulanſe id ſententiâ.

i Hoſpitio invitaret] H. e. in hoſpitiū. Gregor. Dial. 1. *Requirit hunc invitavit hoſpitio.* Diſtys Lib. 111. *Qui cum eo venerant, cibo invitantur.* Noſter cap. 18. *Recepit hoſpitio.* 186. *Duxit conjugio.*

k Eunæum] Scribe, *Eunenm.* E' υ ν ο ος eſt Homer. Iliad. H. 469. E' υ ν ο ος Straboni Lib. 1. E' υ ν ο ος Apollod. Lib. 1. & Apoſtolio Cent. xi. 98. Sed nulus dubito, quin corrigendus ſit uterque, & legendum. E' υ ν ο ος vel E' υ ν ο ος, quod idem eſt. Vide Etym. Magnum in E' υ ν ο ος. Non malè Laſtanſius ad vi. Theb. 342. ita dictum cenſet boni ominis cauſâ à patre navigaturo.

l Deiphilum] Rectius ſcripſeris, *Deipylam.* pro quo *Nebrophonon* Apollodorus, Statius *Thountem* habet vi. Theb. 342. Nomen avo gentile *Theas,* atque omine dictus *Eunæos Argæo.*

D 2

m Re-

Ibi cum plures dies retenti essent, ab Hercule objurgati discesserunt. Lemniades autem postquam scierunt Hypsipylum patrem suum servasse, conatae sunt eam interficere. illa fugæ se mandavit. Hanc prædones exceptam Thebas deportarunt, & ^m regi Lyco in servitium vendiderunt. Lemniades autem quæcunque ex Argonautis conceperunt, eorum nomina filiis suis imposuerunt.

XVI. Cyzicus.

CYZICUS ^a Eufori filius rex ^b in insula Propontidis, Argonautas hospitio liberali excepit. Qui cum ab eo discessissent, totumque diem navigassent, nocte tempestate orta, ad eandem insulam ignari delati sunt. Quos Cyzicus ^c hostes Pelasgicos arbitrans esse, cum eis noctu in littore arma contulit, & ab Jasone est interfectus. ^d Quod postero die cum prope littus appropinquasset, & vidisset se regem interfecisse, sepulturæ eum tradidit, atque filiis regnum tradidit.

XVII. Amy-

^m Regi Lyco] Ita hunc Regem appellat quoque cap. 74. & 273. Apollodoro Lib. III. pag. 152. est *Lycurgus*. Vide notas ad cap. 74.

Ad C A P. XVI.

^a Eufori] Eufori ex filiâ nepotem fuisse refert Apollon. I. 948. Parthenius Cyzicum facit *Ἰδὸν Αἰνέα* cap. 28. corruptè. Lege, *Αἰνέος* ex Scholiis Apollon. ubi *Αἰνέος* audit; unde *Κύζικος* *Αἰνέος* nescio cui poetæ. Apollinis filius est Cononi cap. 41. apud Photium, Apollon. Scholiastæ Æneus Apollinis & Stilbes filius.

^b In insula Propontidis] Cyzico nempe, quæ olim *Dolionis* dicta, & incolæ ejus *Doliones*. Unde *Dolionum* rex dicitur Cyzicus Apollod. Lib. I. pag. 44. Etiam urbs Cyzicus dicta est, teste Apollon. II. 767. Tò in videtur ex sequyllabâ natum. malim, *insula Propontidis*, ut habet cap. 18.

^c Hostes Pelasgicos] Macrones, qui Eubæorum, qui quondam Pelasgi di-

cti, erant coloni. Apollon. Lib. I. vers. 1024. Aliter hæc narrat Conon.

^d Quod postero die cum] Trajectio est, *ἀπὸ τοῦ*, Quod cum postero die. Sic cap. 79. Quod foris eos cum vidisset. Censui antehac illam particulam quod eleganter *παρέλκειν*, & ad fulciendam periodum adsumptam. Atque ita visum quoque video Scioppio Veris. Lib. I. cap. 3. quo multa id genus congesti. quibus nos non pauca addere possemus. Horat. I. od. I. Quod si me Lyricis vaticibus inferes. Epod. x. Optima quod si prada curvo littore Porrecta mergos jecerit. Martial. Lib. VIII. 30. Quod nisi rapta foret nolenti pœna. Nepos Hannib. I. Quod nisi domi debilitatus esset. Cicer. XIV. ep. 4. Quod utinam minus vite cupidus fuisset. Vell. I. 3. Quod si quis à Thessalo Herculis eos appellatos Thessalos dices. Sallust. Jug. 14. Quod utinam illum eadem simulantem ridcam. Liv. XII. 10. Quod cum milites consulis imperio dicto audientes sese futuros dicerent. Fulg. Lib. I. Quod itaque si velut Deus Jupiter judicasset. Curt. Lib.

IX. 3.

XVII. *Amycus.*

AMYCUS Neptuni & ^a Melies filius, Bebryciæ rex. In hujus regna qui venerat, ^b cæstis cogebat secum contendere, & devictos perdebat. Hic cum Argonautas provocasset ad cæstus, Pollux cum eo contendit, & ^c cum interfecit.

XVIII. *Lycus.*

LYCUS rex insulæ Propontidis, Argonautas ^a recepit hospitio, ^b in honorem, eo quod Amycum interfe-

ce-

IX. 3. *Quod si adhuc penetrare in Indiam certum est.* Confer Nostr. cap. 52. 63. 69. 103. 108. &c. Clarissimus Schefferus observat in id genus locutionibus ob intelligendum esse, Certe necessario subauditur in obtestationibus, qualis est illa Horatii Lib. 1. epist. 17. *Quod te per Genium, dextramque, Deosque penates Obsecro.* Imo & plerisque aliis in locis, ubi eo, quo dixi, modo quasi *παρακαλεῖσθαι* ponitur. Consule Sciop. Susp. Lect. Lib. 1. epist. 17. & Servium ad *Æneid.* 1. 141. Adde quæ notamus ad cap. 34. & 108.

Ad C A P. XVII.

^a *Melies*] Apollon. Lib. 11. 4. *Βισυνίς Μελίης.* Ubi vide Scholiasten, qui dubitat utrum sit proprium. *Βισυνίς* accipit pro proprio Apollod. Lib. 1. pag. 45. *Ἡτ' ἐβασίλευσεν Ἀμύκος Πρωσιδῶν παῖς καὶ γὰρ Βισυνίδος.* Servius autem cum nostro facit ad *Æn.* v. vers. 373. *Amycus fuit Neptuni filius & Nympha Melies, qui a Polluce victus est pythali certamine. Bebrycia autem ipsa est Bithynia.* Eadem invenies apud Laërtan. in 111. Theb. Stat. vers. 353. Tzetzes ad Lycophr. pag. 103. *Βεβρυκίης οἱ νῦν Μυσιῖ, ἐν δὲ Πρωσι Μυσῶν ὄντες.* Cæterum ex Apollodoro unam vocem excidisse censet nobil. Heinsius. ad Ovid. 111. Amor. El. 6. scribitque, ut cum Apollonio & Hygino ei conveniat, καὶ Μελίης Βισυνίδος.

^b *Cæstis*] Atqui inferius habet *cæstum*. Declinationem in tam exigua narratione mutasse scriptorem cum non sit verisimile, lubens adsentior Cl. Scheffero reponenti ibi *cæstos*. quanquam quartæ formæ est Virgil. *Æn.* v. 69. ubi Servius videndus. Ita secundæ inflexionis est *lacus Catal.* Pith. Lib. 14. *Fundit ad Oëber vina Falerina lacis.* Legebam à primo *labris*, quod scirem in iisdem Catal. dixisse Hilasium: *Labra per autumnum vino spumantia ferunt.* Nunc nihil muto. Gregor. Dialog. Lib. 11. cap. 6. *Super ipsam lacu ripam jacebat.* Isidorus Lib. xiii. cap. 19. Orig. *In Indiâ omnibus lacis salubrior.* Vetus interpres Esai. cap. L. vers. 1. *Ad cavernam lacu, de qua præcisi esis.* Prætulit alteram inflectionem Chrysol. Serm. 66. *Qui vini lacu, ne guttam daret, inclusit.* Scriverius in libro Nob. Senatoris Wil. Goessii *τὸ cæstis* mutaverat in *cæstum*. Lector judicet, utra conjectura sit melior.

^c *Eum interfecit*] Ergo inventor invento suo periit. nam cæstus Amycus ille invenisse dicitur. Clemens Strom. Lib. 1. pag. 307. Edit. Morel. *Ἀμύκος ἐ Βεβρυκίων βασιλεὺς ἰμεγόντος πυκνῆς πρῶτος ὄψις.*

Ad C A P. XVIII.

^a *Hospitio recepit*] Dictys Lib. 1. *Sparta in domum Menelai hospitio receptus.* Vide notas ad cap. 15.

^b *In honorem*] Hoc esset, *honoris gratiâ.* Glossema esse existimat Barthius: cui & Cl. Schefferus adsentitur, nisi quis

D 3

cerant, ^c quod eum sæpe inficiaretur. Argonautæ dum apud Lycum morantur, & extra venatum exissent, Idmon ab apro percussus interiit. In cujus dum diutius sepultura morantur, ^d Tiphys Phorbantis filius moritur. Tunc Argonautæ ^e Ancæo Neptuni filio navem Argo gubernandam dederunt.

XIX. Phineus.

PHINEUS Agenoris filius, Thrax, ex ^a Cleopatra habuit ^b filios duos. Hi à patre ^c novercæ ^d crimine excarati

quis existimet legendum. *hospitii in honorem.* quod rectius est. Recipere enim in hospitium & in honorem idem significant, ut observat Tomasinus in de Tess. Hosp. cap. 5.

^c *Quod eum sæpe inficiaretur*] Ita princeps editio habet, non *per eum*. Barthius notat in libris nescio quibus vetustis legi, *infestaretur*. Fecerim inde *infestaretur*. quod idem est, quod *infestaret*. Cap. 37. *Itineri infestabantur*, lege, *itineri*. Non insolens nostro istiusmodi enallage. Cap. 273. *Certati sunt cursu*. 274. *Gladio belligeratus est*. *Infestare* est lædere, vexare, populari. Gloss. Steph. *Endofestabat*. ἔδωκε. Vulcan. ἔδωκε, vel ἔδωκε. Prius probabo. Inde ὄνις, *fur*, *latro*. Exdem Gloss. *Infestantes*, πικνῆτες, δάκνοντες. Lego, ὄνιοντες. Etiam apud Græcos passivæ formæ quæ sunt, activè sumuntur Atticè, ut notat Hom. Scholiastes ad Iliad. β. vers. 99.

^d *Tiphys*] Ita rescripti pro *Iphis* ex cap. 14. Apollod. Lib. I. Hic Idmon nates ab apro percussus interiit. Tiphys hic etiam moritur. Adde Apollon. II. 856. Tzetzen in Lycophr. pag. 128.

^e *Ancæo*] Ita etiam Apollon. II. 896. Herodorus autem Ergino id tribuit in Scholiis. Quis sit ille Α'ζωρο, quem κρυβερέτην τ' Α'ργυς facit Helychius, nondum comperi.

Ad C A P. XIX.

^a *Cleopatra*] Ita eam quoque appellat Schol. Apollon. ad I. 211. & II. 238.

Hom. Odyss. M. 70. Diodorus Lib. IV. pag. 247. Schol. Sophoclis ad Antig. vers. 1095. Servius autem ad Æn. III. 209. *Cleobulam*. quod mihi suspectum est.

^b *Filios duos*] *Orythum & Crambin* vocat Schol. Apollon. ad vers. 178. Lib. II. ex Sophocle. ad versum autem 140. *Parthenium & Crambin*. Sophoclis Schol. eo, quem laudavi modo, loco *Plexippum & Pandionem*; additque à quibusdam *Gerymbam & Aspondum* eos nominari.

^c *Novercæ*] *Ideam* vocant Diodorus Lib. IV. Sophoclis Scholiastes, nec non Apollonius ad II. 140. Sed hic variat, & ad ejusdem libri vers. 178. *Diam* eam appellat. Schol. Homeri ad Odyss. M. 70. *Eurytiam*. Servius ad Æn. VIII. 344. *Danaen*. Sunt etiam, qui *Idotheam* eam Cadmi sororem fuisse velint, ut Sophoclis annotat Scholiastes. Usque adeo nihil certi est in fabulis.

^d *Crimine*] H. e. criminatione. Criminata est autem se de stupro à privignis fuisse appellatam. Horat. Lib. II. ep. 18. *Ut penitus notum, si tentent crimina, serves*. Pub. Syrus: *Difficilem oportet aurem habere ad crimina*. Gloss. vet. *Crimen*, ἔκκλημις, ἀγέολη. Cyrill. Διαβολή, obrectatio, criminatio, crimen. Adde quæ Goldastus ad Dositheum notavit pag. 38. Arnob. initio Lib. III. *jam dudum quidem criminibus his omnibus responsum est*. h. e. accusationibus. Nepos Epam. cap. 7. *Criminibus adversariorum*.

cati sunt. Huic etiam Phineo Apollo augurium dicitur dedisse. Hic deorum consilia cum enunciaret, * ab Jove est excæcatus: f & apposuit ei Harpyias, quæ g Jovis canes esse dicuntur, quæ escam ab ore ejus auferrent. Huc cum Argonautæ devenissent, & eum iter ut demonstraret rogarent, dixit se demonstraturum, si eum pœna liberarent. Tunc Zetes & Calais, h Aquilonis venti & O-rithyæ filii, qui pennas in capite & in pedibus habuisse dicuntur, Harpyias fugaverunt in insulas i Strophadas, & Phineum pœna liberarunt. Quibus monstravit quomodo Symplegadas transirent, ut columbam mitterent: k quæ

pe-

c *Ab Jove &c.*] Conveniunt cum Hyginianis, quæ Apollonius tradit Lib. 11. 3. 3. Serv. ad Æn. 111. 209. Aliam causam affert apud Apollon. Scholiasten Hesiodus ad Lib. 11. vers. 181. A quo rursus abit Ister apud eundem ad Lib. ejusdem vers. 207. Adde Apollod. Lib. 1. pag. 46.

f *Et apposuit ei Harpyias*] Sequi debuisse, & apposita ei Harpyia. vel, qui apposuit &c. Sed vide quæ notavimus ad cap. 8.

g *Jovis canes*] Serv. ad Æn. 111. 209. *Ut autem canes Jovis dicerentur, hac ratio est, quia ipsa furia esse dicuntur.* Tzetzes ad Lycophr. p. 34. Εμυθ' α-συνος ε' τας δ' Φινείας θυγατέρας Ε'ρ' ο'σείας κα' Α'ρ' πύριαν ο'ρειαν ε'ιναι, α'φαρπαζόντα τὴν τροφὴν λ'πὶ σέμα' & γέρον' &c.

h *Aquilonis venti*] Delectatur noster istiusmodi appositionibus. Vide notas ad cap. 140. Serv. in hac fabula ad Æn. 111. 209. *Quare irati Dii, vel ut quidam volunt, Aquilo veneno, propter neptem injuriam, eum cæcavit.* Puto scribendum, *Aquilo ventus.* Fulgent. Myth. Lib. 111. *Aquilonis venti filii.* Noster cap. 140. *Ventus aquilo.* Lemma est cap. 61. Lib. x11. variz Histor. Elian. Περὶ βορρᾶ ἀνέμου πμῆς.

i *Strophadas*] Virg. Æn. 111. 210. *Strophades Graio stant nomine diæa.* Prius *Ploia* dicebantur. Vide Apollon. 11. 297. & ibi Scholia. Servius: *Quorum conversio, strophe, nomen insulis dedit.*

k *Quæ petra cum concurrissent*] Cl. Schefferus locum hunc ita constituit: *transirent, & columbam mitterent, quæ petra cum concurrissent, in recessu illi retro ne fugerent.* Meo iudicio, qui stylo, quam Hyginus, paulo puriore uteretur, ita scripsisset: *quomodo Symplegadas transirent: ut columbam mitterent, ea petra cum concurrissent, & in recessu eorum illico transirent.* Atque ita suader partim Homer. Schol. ad Odyss. M. 70. ubi corruptè Φηνός dicitur hic Phineus. Ε' κ' ε' λ' ο' σ' τ' ο' φ' ε' ι' ν' α' ι' τ' ε' σ' τ' ε' ρ' α' ν' κ' τ' σ' υ' μ' β' ο' λ' ω' ν' τ' π' ε' τ' ρ' α' ν'. Κ' α' ν' μ' ῥ' μ' μ' ε' σ' τ' α' λ' α' β' η' δ' ῥ' μ' ῥ' τ' α' λ' ε' ι' ν'. ε' α' ν' ῥ' σ' τ' ω' θ' ῥ' ῥ' τ' ο' π' ε' ρ' α' ι' ν' ε' ι' ν' ῥ' τ' α' λ' ε' ι' ν'. ο' i' ῥ' α' κ' α' σ' υ' μ' π' τ' ε' ρ' ο' σ' i'. κ' α' λ' α' χ' θ' ε' ι' σ' η' s' ῥ' τ' α' λ' ε' ι' σ' τ' ρ' α' s' α' λ' ε' ῥ' ε' ρ' α' s', π' ρ' ο' σ' τ' ε' α' λ' λ' α' σ' i' τ' η' Α' ρ' γ' ο' ῥ' δ' ο' i' n' τ' α' λ' η' γ' α' ῥ' α' δ' e' s' π' i' τ' ε' ρ' α' s' σ' ω' ι' λ' θ' ε' σ' α' s' ῥ' ν' e' ω' s' σ' υ' μ' μ' ῥ' ο' σ' i' n', α' ῥ' τ' o' i' ῥ' σ' α' ζ' o' i' ῥ'. Corrupta & transposita heic quædam, quæ ita restituo: π' ρ' ο' σ' τ' ε' α' λ' λ' α' s' i' t' η' Α' ρ' γ' o' i' τ' α' λ' η' γ' α' ῥ' α' δ' e' s' π' i' t' e' ρ' a' s', κα' σ' ω' ι' λ' θ' ε' σ' α' s' τ' o' π' t' e' ρ' o' n' ῥ' ῥ' s' ν' e' ω' s' σ' υ' μ' μ' ῥ' ο' s' i' n'. Gloss. Steph. Α' ρ' κ' i' s' t' r' a, π' t' e' ρ' o' n' τ' α' λ' o' i' s'. & alio loco, Α' ρ' k' i' s' t' r' a, α' σ' φ' α' λ' o' n', ε' τ' o' α' κ' e' ρ' o' n' ῥ' π' ρ' o' r' a' s'. Lege α' φ' λ' α' s' o' n' cum Vulcanio. Sed falsum est fuisse α' φ' λ' α' s' o' n' α' κ' e' ρ' o' n' π' ρ' o' r' a' s'. Schol. Apollon. ad Lib. 1. 1089. Ε' σ' i' n' ε' ν' τ' o' α' φ' λ' α' s' o' n' s' o' i' s'.

D 4

petræ cum concurrissent, in recessu earum, ¹ illi retro refugerent. Argonautæ beneficio Phinei Symplegadas transierunt.

XX. *Stymphalides.*

ARGONAUTÆ cum ad insulam ^a Diam venissent, & aves ^b ex pennis suis eos conficerent pro sagittis, cum multitudini avium resistere non possent, ex Phinei monitu clypeos & hastas sumpserunt, exque more Cusæum sonitu eas fugarunt.

XXI. *Phrisci*

συνίδιον κ' τὴν πύμναιον. Tzetzes in Lycophr. pag. 57. Τὰ μὲν ἄφλαστα πυμνήσια, τὰ δὲ κρύμματα πρῶρρησια. Schol. Juvenal. ad Sat. x. 136. *Aplustra tabulatum ad decorandum navis superficiem adpositum, alii dicunt rostra, navis ornamentum puppis, ἀφλάστα.* Confer Apollod. Lib. 1. Ut probare se ista aliquatenus possint, dictionem tamen Hygini si attendas, malis forte: *quomodo Symplegadas transirent, & columbas mitterent. Quæ petra &c.* Atque ita, quæ valebit idem quod *ea*, ut quos pro eos habes cap. 21. Vide ibi notas.

[¹ Illi retro fugerent] Barthius ex scedis MSS. *illico transfugerent.* quod probandum existimo. *Fugere* est celeriter navigare. Serv. ad Georg. 1. 286. *Fugam de profectione & cursu legimus, ut: simul arva fugâ, simul aquora verrunt. Unde velocem equum fugacem dicimus.* Horat. 111. od. 2. *Spernit humum fugiente pennâ.* Vide præterea Virg. Georg. 1v. 19. *Æn.* v. 151. &c. 243. Nobil. Heinisium ad Ovid. *Heroid.* ep. 4. *Illico transfugere* est *πυγυῖναι ἢ πλῆν.* Gloss. Cyrilli, *ἀποστέλλω, ἀποπέμπω*, transmitto, transmitti. *Transfugio* dictum, ut *traluceo* 2pud Fulgent. Lib. 1. cap. 15.

Ad C A P. XX.

a *Diam*] Mirificus est in hac narratione de Stymphali avibus Hyginus. Insula, in quâ debebant, non *Dia*, sed *Aretias* vocabatur, si credimus Apollonio & ejus Scholiastæ ad vers. 384. & 1092. Lib. 11. Inferius cap. 30. in

Insula Martis ab Hercule sagittis interfectas memorat. Apollonii Scholiastes, quem alias sequi non raro solet, longe aliter; non interfectas esse, sed crotalorum sonitu ex Stymphalo lacu in eam insulam fugatas. quicum facit Etym. magni auctor in voce *Στυμφαλίδες*, Apollodorus autem fugatas partim, partim interfectas refert Lib. 11. p. 94. *Insula Martis* est *Aretias*, *Ape* vñ. Scholiastæ Apolloniano. Verum ibi non Hercules, sed Argonautæ congressi fuerunt cum his monstribus. Plura de Stymphalidibus si desideres, adi Schol. Apollon. ad 11. Lib. vers. 1055.

b *Ex pennis conficerent*] Lege *configerent* cum Nobil. Heinisio, hoc est, *vulnerarent.* Nepos Datam. cap. 9. *Confixi ceciderunt.* Curt. VII. 5. *Sagittis conficerent barbari.* Noster cap. 24. *Ex venenis multa miracula fecit.* 30. *Ex felle ejus sagittas tinxit.* 88. *Vestem ex cruore pecudum inquinavit.* In tumulo militis Batavi Lib. 111. Cat. Pith. *Dum pendet in aëre telum Etredit, ex aliâ fixi frigique sagitta.* Schol. German. *Aquilâ.* Dicitur sagitta Apollinis fuisse, cum quâ Cyclops interfecit. Arnob. Lib. 1. *Sequentium se millia quinque saturavit è panibus.* Dictys Lib. 1. *Aliquid ex oratione profuturus.* In Testam. Porcell. *Volo mihi fieri monumentum ex literis aureis scriptum.* Auctor Tract. de Sinâ & Sion: *De arundine caput ei quassabant.* Apulej. de Herbis cap. 18. *Circumscribes eam cum annulo aureo.* Tertull. de Cor. Mil. cap. 12. *Ex myrto ait milites redimi solere.* Arnob. Lib. 1. *In incudibus Deos*

XXI. *Phrxi filii.*

ARGONAUTÆ cum per ^a Cyaneas cautes, quæ dicuntur ^a Petræ ^b Symplegades, intrassent mare, quod dicitur Euxinum, & errarent, voluntate Junonis delati sunt ad insulam Diam. Ibi invenerunt naufragos nudos atque inopes Phrxi & Chalciopes filios, Argum, ^c Phrontiden, Melam, Cylindrum. Qui cum casus suos exposuissent Jasoni, se, cum ad avum festinarent Athamanta ire, naufragio facto ibi esse ejectos, ^d quos Jason receptos

Deos & ex malleis fabricare. Ad quem locum consule Heraldum, & Salmasium ad Pallium Tertulliani pag. 115. Ad eundem modum *συν* instrumentis addunt nonnunquam Græci. Theognis vers. 41. Καὶ σὲ σὺν ἀλλήλοισι λιγυφρόσχοις νέοι ἄνδρες Αἴσαν. Vel cō. Diaconus ad Hesiodum: Εἰ πατριεῖον ὁ Ἀπέλλων ἐν χερσὶν ἴδμεν. Ex idiotismo sequioris ævi id esse observat magnus Heinsius in notis ad Hesiodicos interpretes pag. 119. Nonnum tamen & Antoninum Liberalem ita loqui non dubitasse notavi ad hujus caput 13. Quibus addo Lucianum Protefilao: Κατακρήμνοι ἐν τῇ ἰατρῇ. Bionem Anthol. I. Sect. 33. num. 15. Εἰ ποτὶ λάξ πατιόντα. Hesych. in Κνήσις. quem vide. Gloss. Steph. Αμπυγία, λίπῳ, ἐν ᾧ τὸς ἄξονας χρεῖσι. Delet, me invito, τὸ ἐν Vulcanius. Immo Atticismum respicere illam: λίξι idem ille modo laudatus Heinsius postea, & rectius censuit not. ad Poët. Aristotel. p. 325. Imitatus est Græcos vulgatus interpres Gen. xlviii. 22. Quam tali de manu Amorrhæi in gladio & arcu meo. Exod. iv. 17. Virgam quoque hanc sume in manum tuam, in qua facturus es signa. Si membranæ vet. bibliothecæ Leidensis accedimus, etiam Paulus in excerptis Festi: Cæstus vocantur, & in quibus pugiles dimicant, & genus quoddam muliebris ornatus. Sed de eo ut nonnihil, ita quin in voce *Caudicaria* ei sui sæculi vocabulum re-

stitui debeat, nullus dubito: *Caudicaria naves, ex tabulis grossioribus facta.* Ita Cod. Leid. Adde not. ad Astron. 11. 4.

Ad C A P. XXI.

^a *Petræ Cyaneas*] Πέτρες Κυανέαις. Apollon. Lib. 11. 317. Schol. Κυανέαις ἐκαλεῖτο τὰς τὸ χερῶμα. Ovid. I. Trist. ix. 34. Transcat in stabiles strenua Cyaneas. Juvenal. Sat. xv. 19. *Concurrentia saxa Cyaneas* ab insulâ Cyane appellat. Schol. Theocrit. ad Eidyll. xiiii. 22. Τιμωμένης δὲ φησὶν ἀπὸ τῶν ἰερῶν ὡσεὶ τείδιον, εἶναι νησίδον σκοπελῶδες. καλεῖται δὲ τὰς τέτατ' ἀκρας Κυανέαις. Confer quæ congestit ad Ovid. Met. Lib. vii. v. 62. Nob. Heinsf.

^b *Symplegades*] Συμπληγάδες vel πληγάδες dictæ sunt τῶν τὸ συμπλησσεῖται. Corruptè *Sympligiades* appellat Serv. ad Æn. iii. 109. Schol. Euripidis ad Med. vers. 2. Οἱ Σιμωνίδης συνορμίδας φησὶν. Εὐραβοεινῆς δὲ ἐν μαρμαρυμῶσι φησὶ τὸ πλῆν τειδὸν εἶναι ἐσκολιόν, δι' ἧς φασὶν εἶναι τὴν πλείονος τὴν ἀπὸ κλεισθῆναι πετῶν. Confer Tzetzen in Lycophr. pag. 190.

^c *Phrontiden*] Phrontides & sup. c. 14. appellatus est. Rectius *Phrontis* appellatur cap. 3. quod Apollodorus & Apollonius comprobant.

^d *Quæ*] Sequi omnino debuisset, D 5

ptos auxilio juvit: qui Jasonem Colchos perduxerunt per flumen Thermodoontem. Et cum jam non longe essent à Colchis, jusserunt navem in occulto collocari, & venerunt ad matrem^e Chalciopen Medæ sororem, indicantque Jasonis beneficia, & cur venisset. Tunc Chalciop^e ^f de Medea indicat, perducitque eam cum filiis suis ad Jasonem. Quæ cum eum vidisset agnovit, quem in somnis adamaverat, Junonis impulsu, omniaque ei pollicetur, & & perducunt eum ad templum.

XXII. *Æeta.*

^a *ÆETÆ* Solis filio ^b erat responsum, tam diu eum regnum habiturum, quandiu ea pellis, quam Phrixus consecraverat, in fano Martis esset. Itaque *Æeta* Jasoni hanc^c si-

cas, ut emendatum it Cl. Schefferus. Verum si heic quicquam mutes, necessario omnibus locis, ubi *qui* pro *is* ponitur, eadem adhibenda esset medicina; non enim heic tantum, sed etiam cap. 19. 28. 34. 79. 80. 91. 185. & Astron. 11. 1. aliisque locis illa permutatio facta est. Quid quod vir Clarissimus ipse ad cap. 34. plebejum id esse annotavit? Quamobrem parum abest, quin eam loquendi rationem non à librario, sed ab ipso esse Hygino persuasum habeam. Utitur eà etiam auctor Glossarum MSS. in Virg. 1. Georg. *Et postmodum cum filia ejus Erigone mortem quæreretur, qua cum reperisset corpus ejus, pro & ea.* Adde not. ad cap. 4. ubi satis multa id genus reperies.

^e *Chalciopen*] Ita reposui pro *Chalciopenem*. Vide notas ad cap. 137.

[^f *De Medea indicat*] Cl. Schefferus, idem *Medea indicat*, quod probarem protinus, nisi magis arderet Heinisium, rem *Medea indicat*.

^g *Et perducunt*] Ipsa puta & soror Chalciop^e, nisi *perducit* præferas, quod Cl. Scheffero visum. Infr. cap. 127. *Quem cum cognovit qui esset, jussu Minervæ cum Telemacho & Penelope in patriam redierunt.* Diximus de istâ syllabi jam ad cap. 6.

Ad C A P. XXII.

^a *Æeta Solis filio*] Ex *Perse* secun-

dum nostrum. *Perseidem* appellat Hesiodus. *Ætam* autem hunc regem vocavit Servius cum Philargyrio ad Georg. 11. 140. & 142. Item ad illa *Æn.* 11. 490. *Amplexaque tenent posses atque oscula figunt.* Apollonii, inquit, locus, in quo inducitur *Medea patrio* * *Æta relinquens domum, ita facere.* Lege, *patriæ Æta*, & tolle alteris cum. Locus ille, quem tangit, legitur Lib. iv. 26. Rutil. Lib. 1. *Crebra relinquentis infigimus oscula portis.* Cæterum *Æta*, quod mirabar antehac, video etiam usum Ovid. vii. Met. 170. ut quidem vulgatæ editiones repræsentant, *Dissimilemque animum subiit pater Æta relicti.* Et Solinum cap. viii, ubi *Oeta* multæ editiones perperam habent. Sed ut Solino, Servio, & Philargyrio id donetur, in Ovidio tamen non ferendum censet Nob. Heinsius. Delet ergo auctoribus MSS. libris *pater*. Consulte eum ad Heroid. epist. vi. Cæterum quod *Æta* pro *Ætæta* dicerent posterioris ævi scriptores, ansam præbuit librariis corrumpendi *Avienium* Perieges. pag. 424. ed. Pith. *Has post in terras pinu subivit Etine, Inseditque locos.* Lege, *subiit Ætine*, vel, *subit Ætine*. h. e. Medea.

^b *Erat responsum*] Ab Apolline nempe. Servium vide ad Georg. 11. 140.

^c Si-

* simultatem constituit, si vellet pellem auratam auferre, tauros ^d aripedes qui flammæ naribus spirabant, jungeret ^e adamanteo jugo, & araret, ^f dentesque draconis ex galea fereret: ex quibus gens armatorum statim ^g enascere-
 tur, & se mutuo interficeret. Juno autem Jasonem ob id semper voluit servatum, quod, cum ^h ad flumen

ve-

^c *Simultatem constituit*] *Simultas* jur-
 gium & contentio est Donato ad
 Phorm. act. II. sc. I. Sed id minus
 heic quadrat. Exprimere Hyginum
 voluisse puto, quod in hac narratio-
 ne dixit Apollon. Schol. ad I. III.
 Αἰὲλς αὐτῶν ἀρῶσι τὴν μετὰ λυγ.
 Uritur hac phrasi etiam noster cap. 50.
 67. 84. 185, Scioppius ad Sanct. Mi-
 nervam Lib. IV. *Videtur*, inquit, *anti-*
quisitus significasse pactum, sive quod inter
duos simul convenisset, quasi similitas.
 Cl. Schefferus interpretatur *legem sive*
conditionem ex similitate profectam. In
 Gloss. MSS. Fausti, *Dolus* exponitur,
 ut observat Barthius. Sed nec id heic
 quadrat. In Glossis Cyrilli invenio,
 Δασμός, *simultas.* Δασμός scimus
 inter alia designare *stipendium & tri-*
butum. Innuere ergo videtur sive Cy-
 rillus, sive alius glossographus est,
 per simultatem laborem aliquem sive
 athlum, qualia duodecim Herculis
 stipendia sunt, quo quis peracto, fer-
 ret propositum præmium. Vide quæ
 præterea notamus ad cap. 84.

^d *Aripedes*] Melius foret, *Amipe-*
des. Vide Heinf. ad modo laudatæ epi-
 stolæ versum 32. Sed *aripes cervus* legas
 etiam apud Aufon. Eid. XIX. Virgil. Æn.
 VI. 802. Verum cum per epifynalæphen
 ita dictum pro *aëripedem* volunt Ser-
 vius ad eum versum & Diomedes Lib. II.

^e *Adamanteo jugo*] Ita *tunica ada-*
mantina apud Horat. I. od. 6. pro du-
 rissima & imperforabili. Adamantina
 sunt chalybea, & quæ ex ferro duris-
 simo conficiuntur. *Adamus* enim cha-
 lybs sive ferrum durissimum, ut nota-
 runt Apollonii & Hesiodi Scholiastes
 non unus. Quibus & Theocritus acce-
 dit ad Eid. B. 34. Hesych. Α' δ' αἰμας,
 γένεσις σιδήρου. Unde *textus adamus*
 pro *catena* è solido ferro Senec. Herc.

Fur. 808. Nam de adamantis lapidis
 duritie quod scripsit Plinius jam pri-
 dem exposuit doctissimus Faber. Nuga-
 tur ergo etiam Servius ad illa Virg.
 Æn. VI. 552. *Solidoque adamante colu-*
mna. Schol. Æschyl. ad Prom. vers. 9.
 Fulgent. Virg. Continentiâ, Tzetzes ad
 Hesiodum, & Isidorus Orig. XVI. 14.
 Priscianus sub finem Perieges. Schol.
 Horat. I. od. 6. Confer celeberrimi
 Grævii Lectiones Hesiodicas pag. 95.
 Pari modo *abeneum* vocitabant quic-
 quid firmissimum esset. Vide Horat.
 Lib. I. Epist. I. vers. 60. & Lib. III.
 od. 3. 65. Conjunxit utrumque Ter-
 tull. de Resurr. Carn. cap. 44. *Ada-*
mantinas mortis & æneas seras infero-
rum. Ovidius in hac fabulâ Met. VII.
 Ecce adamantis Vulcanum naribus ef-
 flant. Propert. Lib. III. el. 9. *Colchis*
flagrantes adamantina sub iuga tauros
Egit &c. Adde Alardi Epiphyll. Phil-
 lol. cap. 3.

^f *Draconis dentes*] Tzetz. in Lycophr.
 pag. 36. Σπείρει τὰς δράκοντος ὀδόντας,
 ἃς εἰ ζῆν αὐτὸς ὁ Αἰήτης, τὴν Αἴη-
 ναϊδ' ὄντος αὐτῶν μέρεσιν ἐν τῷ ἐν
 Θήβαις ἀπαρέντων τῷ Κρόνῳ.

^g *Enascereatur*] Aut *enascereatur* heic
 legendum, aut mox interficerent, ut
 sit dictum, quemadmodum illud A-
 puleji: *Ingens hominum frequentia con-*
venere. Frequens hæc figura Græcis.
 Iudic. cap. II. 4. Εἰς πῶρον ὁ λαὸς πλὴν
 φωνῶν αὐτῶν. Cap. V. IO. Καὶ πᾶ-
 σι ἡ γλῶσση ἀποσπένθησαν ἀπὸς τοῦ
 πατέρος αὐτῶν. I. Reg. XXV. 1.
 Συναθροίσοντι πᾶς Ἰσραὴλ. Matth.
 XXI. 8. Οὐδὲ πλεῖσθ' ὄχλῳ ἐσθῶ-
 σιν.

^h *Ad flumen venisset*] Lege cum Nob.
 Heinfio, *ad flumen Evannum venisset.*

i Annoni

venisset, volens hominum mentes tentare, ⁱ animum se simulavit, & rogavit ut se ^k transferrent; cum cæteri, qui transierant, despexissent, ille transtulit eam. Itaque cum sciret Jasonem sine Medæ consilio imperata perficere non posse, petit à Venere ut Medæ amorem injiceret. Jason à Medea Veneris impulsu amatus est. ^l Ejus opera ab omni periculo liberatus est. Nam cum tauris arasset, & armati essent enati, Medæ monitu lapidem inter eos abjecit: illi inter se pugnantes, alius alium interfecerunt. Dracone autem venenis sopito, pellem de fano sustulit, in patriamque cum Medea est profectus.

XXIII. *Absyrtus.*

ÆETA ut rescit Medeam cum Jasonem profugisse, nave comparata, misit Absyrtum filium cum satellitibus armatis ad eam persequendam. Qui cum in Adriatico mari in Histria eam ^a persecutus esset ad Alcinoium regem, & vellet armis contendere, Alcinoius se inter eos interposuit, ne bellarent: quem judicem sumpserunt, qui eos in posterum distulit. Qui cum tristior esset, & interrogatus esset à conjuge Arete, quæ causa esset tristitiæ, dixit, se judicem sumptum à duabus diversis civitatibus, inter Colchos & Argivos. Quem cum interrogaret Arete, quid nam esset judicaturus, ^b respondit Alcinoius, Si virgo fuerit Medea, parenti redditurum: sin

au-

ⁱ Animum se simulavit] Non necesse est quidem, poterat nomen abesse τὸ σε, & quidem eleganter. Ovid. vi. Met. 26. *Pallas animum simulat.* Flor. i. 7. *Ut simulanti transfugam hinc fides esset.*

^k Transferret] Mallem ex cap. 13. *transferrent*, scil. homines. Curt. vii. 2. *Parmenioni Polydamanta venisse nuntiaverant.* Vide Vossium in de Construct. cap. 19. Præterea sublatâ τελεῖα σίμῳ, scribo: *transferrent: eam cæteri &c.*

^l Ejus opera] Melius foret, *ejusque opera.* Sed vide not. ad cap. 4.

Ad C A P. XXIII.

^a Persecutus esset ad Alcinoium Regem] Incisum post τὸ esset, quod non de nihilo Cl. Schefferum offendeat, sustuli.

^b Respondit parenti redditurum] Ellipsis est accusativi reciproci, usitata etiam politissimis. Curt. viii. 5. *Operam navaturos pollicentur.* viii. 11. *Constituit daturum.* Ter. Eunuch. i. 2. *Venturum ad me constituit.* Andr. ii. 3. *Pollicitus suum suscepturnum.* Tibull. i. 7. *Et simulat transire domum.* Apulejus: *Quam ego pollicitus sum curaturum.*

c Mu-

autem *mulier, conjugii. Hoc cum audivit Arete à conjugē, mittit nuntium ad Jasonem; & is Medeam noctu in antro^d devirginavit. Postero autem die cum ad iudicium venissent, & Medea mulier esset inventa, conjugii est tradita. Nihilominus, cum profecti essent, *Absyrtus timens patris praecepta, persecutus est eos in insulam Minervæ. Ibi cum sacrificaret Minervæ Jason, & Absyrtus intervenisset, ab Jasonē est interfectus. Cujus corpus Medea sepulturæ dedit, atque inde profecti sunt. Colchi, qui cum Absyrto venerant, timentes Æetam, illic remanserunt, oppidumque condiderunt, quod ab Absyrti nomine^f Absorin appellarunt. Hæc autem insula

c Mulier] Opponitur virgini. Apollodorus: Εἰς μὲν ἥδη σωεληλύθη ἰάσσι. Notum illud Ciceronis: *Cras mulier erit. Et mulierem fieri pro virum pati* apud Ulpianum. Arnobius Lib. v. *Cum in Sicilia pratulis purpureos legeret nondum mulier flores, & adhuc virgo Proserpina.* Unde de virgine exire dicitur apud Tertull. quæ mulier fit. Vide Salmast. ad Pall. 169. Sic γυνὴ παρθένα opponitur apud Græcos, vel κέρον. Vid. Laert. in Democrit. p. 656. ed. Steph. Schol. Apollon. ad Lib. iv. vers. 1. unde hæc Hyginiana sumpta videntur: Οὐ γὰρ (Ἀλκίνοῦ) ὑπερβήμεναι τὴν κείσιν εἰς τὴν αὔραιον, ἔφη παρθένον μὲν εἶναι τὴν πατρὶς δόξιν ἔχειν. εἰ γὰρ γυνὴ εἴη, οὐκ ἔδει δόξαι τὴν ἀνδρῶν. Antiphanes Anthol. Lib. 1. Sect. xxiii. 7. Ηὐ γὰρ γυναικὸς Εὐλπίς ἰδεῖν, αἰφνης ἔρχομαι εἰς νίκην. Confer Theophyl. in Matth. cap. xi. Nimis arguatur Philargyr. ad Ed. iii. *Ad secundum partem virgo dicitur, postmodum mulier.*

d Devirginavit] Cap. 33. *Cum Deianiram devirginasset.* Petron. *Devirgetur Pannychis nostræ.* Vetus interpres Siracid. xx. 3. *Concupiscentia spadenis*

devirginabit juvenculam. Gloss. Cyrilli: Διαπαρθενούτης, devirginator. Διαπαρθενούω, devirgino. Decalantius diceret Lucillius. Haimo Homil. p. 80. *Qui devirginati erant non viderunt.* Gloss. Isidori: *Devirginat, corrumpit.* Adde, quæ in Lexico Scriboniano annotavit Rhodius. Malè devirginat editum in Philoxeni Glossario. Ad eundem modum devirare dixit Auctor Ovidii Vetulæ, evirare Schol. Horat. ad Epod. xii.

e Absyrtus] Hic Justino Lib. xlii. 3. est *Ægialius*. ubi tamen scribere malim, *Ægialeus*. Αἰγιαλῶς enim appellatur à Diodoro Lib. iv. pag. 248. Cicero iii. nat. *Quid huius Absyrti fratri, qui est apud Pacurnium Ægialeus?*

f Absorin] Absyrtin malim ex Strabonis Lib. vii. p. 367. Apollod. Lib. i. pag. 53. Eustath. in Dionys. pag. 69. & Apollod. l. i. pag. 53. quia addit de Absyrti nomine oppidum illud appellatum. Id si probes, scribendum etiam cap. 26. *Absyrtidem pro Absoridem, & pro Absyrtiani cap. 26. Absyrtitani.* Vide & Etym. mag. in ΑΨΥΡΤΙ. Priscian. Periegesi: *Absyrtidas aquor ad ortus Circuit.* Etiam fluvius Colchorum Absyrtus fuit. Vide Sequestr.

la posita est ^g in Histria ^h contra Polam, ⁱ iuncta insula Cantæ.

XXIV. Jason Peliades.

JASON cum Pelix patrui sui jussu tot pericula adisset, cogitare cœpit, quomodo eum sine suspitione interficeret. Hoc Medea se facturam pollicetur. Itaque cum ^a jam non longe ab Iolco essent, navem jussit in occulto collocari, ^b & ipsa ad Pelix filias pro sacerdote Dianæ venit: eis pollicetur se patrem earum Pelian ex sene juvenem facturam. ^c Idque Alcestis ^d major filia negavit fieri posse. Medea quo facilius eam perduceret ad suam volun-

^g In Histria] Histri suboles Colchorum sunt. Vide Justin. Lib. xxxii. cap. 3.

^h Contra Polam] Græcis est ἡ Πόλα. Polam ergo scribendum ex Strabonis Lib. v. Mela lib. ii. 3. Pola, quondam à Colchis, ut ferunt, habitata (in quantum res transiunt!) nunc Romana colonia. Lycophroni ea urbs est Πόλα. Annotat Tzetzes: Κολχίδι φωνή Πόλας καλεῖται. Τὸ δὲ Πόλας Κολχικῶς Φυλαίδας σημαίνει.

ⁱ Iuncta insula Cantæ] Curicæ repone Cluverium Lib. i. c. 21. Ital. Antiq. didici de Cl. Cupero. Illustris Heinſius sublato τῇ insula, legit, Iuncta continenti. ponte videlicet, Cantæ enim nomen nusquam apud antiquos comparat.

Ad CAP. XXIV.

^a Jam longe à Colchis essent] Lege, cum jam non longe ab Iolco essent. Verba illa cap. 21. cum jam non longe à Colchis essent, ansam præbuerunt huic loco corrumpendo. Ovid. vii. Met. 58. Vider Iolcias tetigit cum conjuge portus. Diodorus Lib. iv. pag. 253. Νόστον πορτὺν quendam non longe ab urbe ingressus.

^b Et ipsa] Cl. Schefferus, at ipsa. Non valde necesse esse puto. Vide notas ad cap. 8.

^c Idque Alcestis] Cl. Schefferus, ut nexus orationis sit aptior, mallet, id

quia. Mutanda est ergo distinctio, & scribendum: Id quia Alcestis major filia negavit posse fieri, Medea, quo facilius eam perduceret ad suam voluntatem, caliginem &c.

^d Major] Comparativum pro superlativo posuit, ut Dares: Quæ in Græcia formosior videretur. h.e. formosissima. Capella Lib. i. Quippe Pronæ major est filiarum, lege, Pronæ ex MS. Leid. Grotius ex suo libro restitui volebat, Pronæ. perperam. Pronæ inde faciendum erat. Idem Capella Lib. 4. Bromius, qui facetior est Deorum. Lib. viii. Virgo sidera pulchriorque dotaliū. Chrysol. Serm. xii. Hoc Ioannem in natis mulierum fecit esse majorem. Vet. interpres Siracid i. vers. 4. Prior omnium. Fulgentius lib. i. c. 26. Tres filias locupletes dereliquit. quarum major Medusa. Apulej. in de Dogm. Plat. Omnium gignentium esse seniore. Isidorus Lib. xviii. Resina terebinthina omnium præstantior. Prudent. Hym. Cathem. xii. 185. Prior Indicum, ad quem locum consule Nobil. Heinſii notas. Græcis id usitatus est, quam Latinis. Apollod. Lib. ii. pag. 62. Ὑπερμύσπας ῥῶν ἐν πρῶτον ἐξέλε Λυσίαν. Gen. 43. v. 3. Οὐ ἀδελφός ὑμῶν ὁ νεώτερος. Jobi cap. i. 13. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆ ἀδελφῆ αὐτῶν τῆ πρῶτον. Scholiaſt. Hom. ad Iliad. E. 392. Δίχα τῆ πρῶτον Νί.

Digitized by Google

Acastoque Peliae filio fratri Peliadum, quod secum Colchos ierat, regnum paternum tradidit: ipse cum Medea Corinthum profectus est.

XXV. Medea.

MEDEA Aetæ & Idyæ filia cum ex Jasone jam filios^b Mermerum & Feretum procreasset, summaque concordia viverent, objiciebatur ei, hominem^c tam fortem, ac formosum, nobilem, uxorem advenam, atque veneficam habere. Huic Creon^d Menœcei filius rex Corinthius filiam suam minorem^e Glaucen dedit uxorem: Me-

Ad C A P. XXV.

^a Idyæ] In Græco est diphthongus. Scribendum ergo, ut rectè edi curavit in Cicerone suo Lib. III. de nat. deor. Gruterus, *Idyie*. Stultè ex Idyia Ἰδύα facit Diaconus in Theog. p. 308. Ed. Heinf. Apollod. Θυγάτηρ Αἰήτου ἔστι δὲ Ἰδύας. Pariter vitiosè scriptum apud Probum. ad IV. Georg. 463. *Ori-thya*, & similia alia non uno loco apud Servium. Cæterum, quam non de Medæ matre convenerint veteres, discas ex Scholiast. Apollon. ad Lib. III. vers. 242.

^b Marcerum & Feretum] Cap. 239. *Macareum & Pheretum* filios ex Jasone. Scribere malim, *Mermerum & Pheretum* vel *Feretum*. F & P H confundi notius est, quam ut admoneri debeat. Apollod. Lib. I. Τὴν τε Παιδάς, ἣς εἶχεν ἡ Ἰάσων, Μέρμερον καὶ Φέρητον ἀπέκτεινε. Et sic etiam Pausanias, ut advertit jam Micyllus. Ferri tamen etiam *Feretum* potest. Schol. Eurip. ad Med. vers. 117. Αἰὲν ὅτι Παιδάς Μέρμερον καὶ Φέρητον. Scholiast. Horatii ad ep. III. & Art. Poet. *Medum & Mermerum* eos vocitat. Diodorus Lib. IV. pag. 257. *Thessalum, Alcimenem & Tisandrum*.¹ Tzetzes ad Lycoph. Μόρμερον ἔστι Φέρητον. Scrib. Μέρμερον. Corruptius idem pag. 167. Μέλαμνοι ἔστι Φέρητον.

^c Tam fortem ac formosum, nobilem]

Trajectas esse voces censet Cl. Schefferus, & scribendum: *Tam fortem, formosum, ac nobilem*. Mihi aliquando visum fuit τὸ *nobilem* à glossâ esse, & primum fuisse scriptum, *tam fortem ac famosum*. *Famosus* est nobilis, celebris: Corruptum idem vocabulum etiam cap. 92. ubi editum, *formosissimum inter mortales futurum*, pro *famosissimum*. Cl. tamen Schefferi conjecturam non parum juvat, quod inter formosos Jason quoque celebratus fuit olim. Schol. Pind. ad Pyth. od. V. ὅτι δὲ ἐν πρῶτης ἡ δὲ Ἰάσων, δῆλον ὅτι τὴν Ἥραν καὶ πᾶς αὐτῶ ἐπιμαρτυροῦναι. Hinc ergo *candidum ducem* eum appellat Horatius Epod. 3. hoc est, pulchrum, ut exponit Scholiastes. Adde Ovid. VII. Met. vers. 27.

^d Menæci] *Menæcei* scribendum. Vide notas ad cap. 76.

^e Glaucem] Scribendum *Glaucen*. Præter Nemes. Cyneg. Aufon. Epigr. 130. Schol. Horat. ad epod. 5. Lucian. πρὸς ὄρεχον. Tzetzen in Lycophr. Eurip. Schol. Hypoth. Med. ita eam etiam appellat Apollodorus Lib. I. Alii *Crensam* faciunt. Schol. modo laudatus ad Med. vers. 19. Περι τὴν Κρέοντος θυγάτηρ ἣς ὁμοφρονῶσι τῷ Εὐβοίῳ πίδῃ οἱ συγγραφεῖς. Κλειῶ δὲ ἡμῶν μὲν γὰρ Κρέοντος φησὶ καλεῖσθαι, γήμερος δὲ Ζεῦς. Ἀναξικράτης δὲ Γλαῦκῳ. Facile ex ista discrepantiâ

Medea cum vidit se erga Iasonem benemerentem tanta contumelia esse affectam, coronam & ex venenis fecit auream, eamque muneri iussit filios suos novercæ dare. Creusam munere accepto, cum Iasone & Creonte conflavit. Medea ubi regiam ardere vidit, natos suos ex Iasone Mermerum & Feretum, interfecit, & profugit Corintho.

XXVI. *Medea exul.*

MEDEA Corintho exul, Athenas ad Ægeum Pandionis filium devenit in hospitium, eique nupsit. Ex eo natus est Medus. Postea sacerdos Dianæ Medeam exagitare cœpit, regique negabat sacra caste facere posse, eo quod in ea civitate esset mulier venefica & scelerata. Tunc

etiā te expedit, si legas, quæ erudite Exercitat. p. 370. scripsit Palmerius.

[Coronam] Ovid. Ib. 606. Ut nova Phasiacâ comprehensa est nupta coronâ. Pallam fuisse Horatius vult Epod. 5. Schol. Sunt qui Medeam, non pallam, sed coronam Glaucæ dedisse volunt.

g. Exiens fecit] Barthius optimè, ex venenis. Apollodorus Lib. 1. Τῇ γαμυμένη πάλιν μεμυγμένον φαρμάκον ἐπέμψεν. Præterea pro fecit malis quib. interfecit. Vide Sen. Med. Act. 3. 575. Naphthâ autem ad eam rem usâ est. Plutarchus de Naphthâ: Τὸ τὸ φασιν εἶναι τὸ τὸ Μηδείας φάρμακον, ἢ τὸ τὸ γαμυμένην πάλιν μεμυγμένον φάρμακον. Hinc Suidas Naphtham Μηδείας ἱλαίον appellatam annotat. Videndus Sorionis ὡς ἰδοῦναι ὡς ἀδελφολογία, & Schol. Nicandri pag. 80. ed. Colon. Nemesianus Cynegetico: Colchidos irata sacris imbuta venenis Munera non canimus. Schol. Horat. ad Epod. 3. Hec illi dedit tunc cum veneno infusam. Cl. Schefserus retinet τὸ fecit, & explicat coronam auream venenatam fecit. Quod firmari possit optimè ex cap. 73. Monile

aureum ex gemmis fecit. & cap. 166. Soleas aureas ex adamante fecit. Nihil ergo mutemus, nisi tamen sic satis placet illustri Heinsii conjectura, ex veneficiis. ut innuat magicam fuisse coronam, quæ non erat, quod videbatur. Lucatius sive Lactantius in Argumento Medæ Senecæ: Pallam quandam veneno tinctam carminibusque consecratam dedit.

h. Interfecit] Liberat hoc crimine Medeam apud Euripidis Scholiasten Parmeniscus. Interfectos enim ejus filios à Corinthiis ait; sed quinque talentis ab illis corruptum Euripidem in Medeam transtulisse eam eadem. Adde quæ in Variis suis tradit Ælianus Lib. v. c. 21.

Ad C A P. XXVI.

à Corintho exul] Possis tollere incipsum post τὸ exul. Amat enim istas verborum trajectiones noster. Sed rectius dixeris τὸ exul cum ablativo cum junxisse, ut extorris apud Fulgentium Lib. III. cap. 6. Domo extorris. Sallust. Jug. 14. Exul patriâ, domo. Nepos Attic. cap. 20. Exul tum his terris. Ambrosius Hymn. 1. de Opere Creat. Vita sit exul munere. Horatius genitivum prætulit Lib. II. od. 16. Patria quis exul. Sc quoque fugit?

E

b. Exu-

Tunc iterum ^b exulatur. Medea autem ^c junctis draconibus ab Athenis Colchos redit: ^d quæ in itinere Absoridem venit, ubi frater Absyrtus sepultus erat. Ibi Absoritani serpentium multitudini resistere non poterant. Medea autem ab eis rogata, lectas eas in tumultum fratris conjecit, quæ adhuc ibi ^e permanent. Si qua autem extra tumultum exit, debitum naturæ persolvit.

XXVII. Medus.

PERSI Solis filio, fratri Ætæ, responsum fuit, ab Ætæ progenie ^a mortem cavere. ad quem Medus, dum matrem persequitur, tempestate est delatus; quem satelites comprehensum ad regem Persen perduxerunt. Medus Ægei & Medæ filius, ut vidit se in inimici potestatem venisse, Hippoten Creontis filium se esse mentitus est. Rex diligentius quærit, & in custodiam eum conjici jussit. Ubi sterilitas & penuria frugum dicitur fuisse. Quo Medea in curru junctis draconibus cum venisset, &

re-

^b Exulatur] H. e. in exilium ejicitur. Fulgent. Præfat. Lib. i. Myth. *Alexandria conciliabula exulata possederam.* & Lib. iii. cap. 6. *Ne nostra opera aut propriis exularemus officiis* &c. Auctor Pass. Cyprian. *Fecit eum in civitate Furabilitanâ exulari.* Mallem, civitatem Furabilitanam. Anastasius Exilio Martin. *In Chersonam exulatur.* Ac ibidem; *Ut sinceretur in eadem custodia, quousque exularetur.* Chrysologus Serm. ii. *Fames revocat, quem saturitas exulabat.* Hinc *exulatus*, *φυλακὴ*, in Gloss. Philoxeni. Ejusdem farinæ est exiliare. Dositheus Lib. iii. *Aqua exiliatus est?* Auctor Hermeneumatum Goldasth laudatus: *Extorris, exiliatus.*

^c Junctis draconibus] Nam, ut venefica, potestatem in serpentes habebat, unde *Anguicia* dicta. Silius Lib. viii. *Ætæ prolem Anguiciam mala gramina primam monstravisse ferunt.* Coelius tamen Anguiciam à Medea distinguit apud Solinum cap. 8. Ad ipsum. Gloss. Cyrilli: *Μηδία, Anguicia.*

^d Quæ in itinere] Latinius foret: *Quo in itinere.* nihil tamen muto.

^e Permanentes, si quæ] *Si ἀναγκάσει* qualitercunque evitare velis, scribendum: *permanent.* & si quæ autem. Sed illud & negligentius sic positum dicas. An hæc est ex ultima vocis præcedentis syllaba? Ita censere videtur Cl. Schefferus, cum legat, *permanent.* Si quæ autem.

Ad CAP. XXVII.

^a Mortem cavere] Ita & infr. cap. 84. *Quod sibi responsum erat mortem cavere.* Cap. 166. *Instigavit Vulcanum Minervam petere in conjugium.* Servius ad Ecl. vi. 42. *Quod cum monuisset à Thetide abstinere.* Dictys Lib. ii. pag. 67. *Qui cum imperatorum verbis atque exercitiis peterent, remittere iras, ac repetere solitam cum suis gratiam.* Hellenismum respicit, Apollod. Lib. i. *Ἐξαίρετον ὁ Θεὸς τὸ μνησθῆναι τοὺς θουλάξας.* Magis Latine constructioni conveniret, *caveret.* cap. 127. *Quod ei responsum erat*

regi se sacerdotem Dianæ clementia esset, dixit ^b sterilitatem se expiare posse. Et cum à rege audisset, Hippoten Creontis filium in custodia haberi, arbitrans eum patris injuriam exequi venisse, ^c ibique imprudens filium prodidit. Nam regi persuadet eum Hippoten non esse, sed Medum Ægei filium, à matre missum ut regem interficeret: petitque ut interficiendus sibi traderetur, æstimans Hippoten esse. Itaque Medus cum productus esset, ^d ut mendacium morte puniretur, ^e & illa aliter esse vidit, quam putavit, dixit se cum eo colloqui velle, atque ensen ei tradidit, jussitque avi sui injurias exequi. Medus re audita, Persen interfecit, regnumque avitum ^f possedit, ex suo nomine & terram Mediam cognominavit.

XXVIII. Othos

erat à filio mortuum ut caveret. cap. 91. Imperatoris quicquid pareres, necaret.

[Socris aciem expiare] H. e. piatione humanam avertere.

c *[Ibidem]* Illud que heic prorsus otiosum. Postulat orationis nexus, quod Cl. Scheffero visum est, *ibi imprudens*, vel quod mihi in mentem venit, *ipsa imprudens*; nisi pro *arbitrans* scribere mavis, *arbitrata est*, & pro *ibique*, *itaque*.

d *[Ut mendacium]* Subaudi *ejus*. *Patre peccatum, malefium, & similia etiam Cicero & alii frequentarunt.* Quatrobrem ad ellipsin heic confugere non arbitror necesse. Quemadmodum puniri peccata, ita & illis ignosci dicitur. Vel *sejus* 11. 83. *Disertans illud probatum à Casare, cui ille ignoraverat.* Petronius: *Deos roga, ut illi facto tuo ignorent.* Plautus Amphitr. 1. 1. *Ut ignoremus peccatum suum.*

e *[Ex illa aliter esse vidit]* Sequi debuisse, *vidisset*. Sed vide Notas ad cap. 148.

f *[Possedit, ex suo]* Vix radeo affirmare scribendum esse, *possedit, & ex suo*, cum tot locis particulam illam copulativam omitti in hoc scripto videam. Vide notas ad cap. 4.

g *[Terram Media cognominavit]* Lego,

terram Mediam cognominavit. Apollod.

Lib. 1. Τὴν ὑφ' ἐαυτοῦ χρεῖαν ἀπὸ τῆς

Μηδίας ἐγγέλασεν. Medus hic Μη-

δίας ἐστὶν Ἡσιόδο, ut Justino *Medius*.

Lib. XLII. cap. 3. *Medius*, inquit, *emulus*

virtutis ejus in honorem matris Medeam urbem condidit, regnumque ex suo

nomine Medorum constituit. Scripserim,

Mediam urbem. Cognominis enim regi-

oni urbs illa fuit. Vid. notas ad cap.

276. Probus ad 11. Georg. 126. *Par-*

thorum Media appellata est à Me-

do filio Medæ & Ægei, ut existimao

Varro, qui quatuor libros de Argonautis

edidit. Tzet. Chil. vi. 72. Μηδίας χρε-

ως Μήδων ἢ ἥτοι αὐτὸν τῷ ἴσῳ,

Ἀπὸ τῆς Μηδίας τῆς πατρὸς Μηδείας

χρεως κλησθῆναι. Calculum suum dat

Diodorus Lib. iv. pag. 259. Corrupte

ergo Isacius in Lycophronem? Τὴν

αὐτὴν Μηδείαν ἐγγέλασεν. Du-

bitandi non videtur locus. Nam quod

promiscue in MSS. *Media* & *Medæa* ve-

peritur, id ad Colchidam illam, non

regionem, referam. Eustath. tamen in

Dionys. p. 129. Ὡς ἐν Μηδείᾳ πᾶ-

σα πολιορκήσας.

XXVIII. *Otos & Ephialtes.*

^a *Otos & Ephialtes*, Aloei & Iphimedes ^b *Neptuni* filia filii, mira magnitudine dicuntur fuisse. Hi singuli ^c singulis mensibus novem digitis crescebant. Itaque cum essent annorum novem, in cælum ascendere sunt conati, ^d qui aditum sibi ita faciebant. ^e montem enim ^f *Ossam* super Pelion posuerunt, & unde etiam Pelion *Ossa* mons appellatur, aliosque montes construebant: qui ab Apolline ^h nacti, sunt interfecti. ⁱ Alii autem auctores dicunt Neptuni & Iphimedes filios fuisse ^k *atroto*s. Hi cum

Ad CAP. XXVIII.

^a *Othos*] Scribe sine aspiratione, *Othos & Ephialtes Aloei & Iphimedes*. Parchenius Erot. cap. 19. Τὸν Ἀλωέως γυναικα Ἰφίμεδην. Cornarius; *Iphimeden, Halotheti uxorem*. Scribe sine aspiratione *Aloei*. quanquam Ἀλωέως & Ἀλωέας apud Pindari quoque Scholiasten legisse memini ad Pyth. od. iv. Servio ad Æn. vi. 582. mater est *Iphimedia*, ut Apollodoro Ἰφίμέδεια. Hesychius: Ὀτῶς ἔστιν Ἐφιάλτης Ἀλωέως καὶ Ἰφίμεδείας υἱοί. Nempe ut *Cassiope Cassiopea, Panope Panopeia, Euryale Euryalia, Penelope Penelopea, Persephone Persephonea, Euryale Euryalia*, ita *Iphimede Iphimedia*. Adde quæ notavimus in Genealog. ad vocem *Cymothoe*. Idem scripturæ vitium est in Servio & Statiano interprete ad Lib. x. Theb. v. 445. *Othos & Ephialtes Aloei filii*.

^b *Neptuni filia*] Triopis filia fuit secundum Apollodorum Lib. i. pag. 22.

^c *Singulis mensibus novem digitis*] Apollodorus: Κατ' ἐνιαυτὸν ἡνέκατον πλάττω μὲν πηγαῖον, μετὰ δὲ ἔργαυον.

^d *Qui aditum*] Nob. Heinsius emendat, *quo aditum*. quod probō.

^e *Montem enim*] Illud enim videtur ex litteris præcedentibus narum. certe otiosum heic est.

^f *Ossam super Pelion*] Sic & Senec. Thyest. v. 812. Alii Pelion *Ossa* impositum dixerunt, quos inter Propertius Lib. ii. el. i. Non ego *Titanas canerem, non Ossam Olympo impositam, ut cæli Pelion esset iter*. Apollodorus Lib. i. *Olympo Ossam imposerunt, Pelioque Ossa imposito, cum in modum cælum conscendere minabantur*. Adde notas Nob. Heins. ad i. Met. Ovid. v. 155. ^g *Unde Pelion Ossa mons appellatur*] Pro glossemate hæc habet Cl. Schefferus. Nec ego intercedo.

^h *Nacti*] Micyllus: *Aut fortasse legendum*. Minime: παθηκώς usurpat hoc participium, ut cap. i. & 8. occasione nacti.

ⁱ *Alii Neptuni*] Schol. Hom. ad Il. E. 385. Γόνυ μὲν ἦσαν Ποσειδῶνος καὶ ἐπὶ κλησιν δὲ Ἀλωέως. Nec aliter *ἡμεαλογεῖ* Apollod. Lib. i. Hesiodus apud Schol. Apollon. ad Lib. i. 482. Servius ad Æn. vi.

^k *Atroto*s] H. e. invulnerabiles. Quomodo ergo alter alterum jaculis interfecerunt? respondeo cum Palzphato: *Ajax Telamonius etiam invulnerabilis audiit, licet sibi ipse ferro vitam ademerit*. Vide cum cap. xii. & Schol. Hom. ad Iliad. v. 821. Tzetzen ad Lycophr. p. 81. Ed. Steph. Si parum hoc videatur tibi, dicere possum, ab illis tantum, qui Neptuni eos faciunt filios, invulnerabiles prædicari.

cum Dianam comprimere voluissent, ¹ quæ cum non posset viribus eorum resistere, ^m Apollo inter eos cervam misit: quam illi, furore incensi, dum volunt jaculis interficere, alius alium interfecerunt. Qui ad inferos dicuntur hanc pœnam pati: ad columnam, averſi alter ab altero, ⁿ serpentibus sunt deligati. ^o Est styx inter columnam sedens, ad quam sunt deligati.

XXIX. Alcumena.

AMPHITRYON cum abesset ad expugnandum Oechaliam, Alcumena, æstimans Jovem conjugem suum esse, eum thalamis recepit. Qui cum in thalamos venisset, & ei referret, quæ in Oechalia gessisset, ea credens conjugem esse, cum eo concubuit. qui tam libens cum

ca

[¹ *Qua cum non posset*] Qui paulo elegantius loquitur, scripsisset, *eaque non posset*. Nihil tamen muto. Vide notas ad cap. 4. Etiam *πὶ cum* negligentius heic repetitum, ut cap. 34. *Hoc Hercules cum intervenisset, & Deianira cum fide ejus implorasset*. Confer annot. ad Lactant. Argum. Lib. 1. fab. 12.

[^m *Apollo inter eos*] Dianæ hoc tribuit Homeri Scholiastes. Scholiastes Pindari & Apollodorus hoc amplius, Dianam ipsam cervæ figuram assumisse fabulantur. Apollodorus in hac narratione ut satis emendatus sit, vereor, *Ἀνέλειν*, inquit, *τῆς Ἀλκυονίδας ἐν Ἀμύγῃ δι' ἀπείτης*. An scribendum *ἐν τῇ Νάξῳ*? Ibi enim interfecit sunt, teste Pindaro Pyth. od. xv. Nihil tamen affirmo, cum utrumque possit esse verum. Venit eadem emendatio in mentem Thomæ Gale viro doctiss., ut postilla didici ex ejus notis ad Apollodorum.

[ⁿ *Serpentibus sunt deligati*] Post hæc verba deesse quædam censet Cl. Schefſerus. Non accedo. Accipio dandi casu *τῶ serpentibus*, ut sit, *εἰς βορρὴν δ' ὀπίω*, in pabulum serpentum. Infr. cap. 29. *Si Trojanorum virgines ceto essent re-*

ligata. Ita censebam à primo. Postea mutavi sententiam ex Virg. Culice: *Nam vinctus sedet humanis serpentibus Otos*. Vide pag. 170. Serpentes ergo loco funium fuerunt.

[^o *Est styx inter columnam*] Barthius emendat: *Est stix viscera columnam sedens*. Tò *styx* non debebat mutari. Nam est & *styx* inter aves. Anton. Lib. cap. 21. *Πολυφόντη ῥῶρ ἐγὼ τοῦ στυγίου ὄρνιθός ἐστιν*. Helych. *Στὺξ Κρήνη ἐν ἄδῃ, ἣ ὁ σκῆψ τὸ ὄρεον*. Vide num placere possit; *Est styx super columnam sedens*. Infr. cap. 57. *Hanc super Pegasus sedens interfecit*. *Est sedens* pro *sedet* hellenismus respicit. Cic. de Orat. *Est his ipsi verbis loquens Socrates*. Claud. Mamertus Lib. 1. *Est querens se*. Capitol. vitâ Anton. Philos. cap. 20. *Erat emendans*. Ad quæ verba consule Casaub. commentarium. Quæres forte, quid illa avis super columnam sedens, actura sit. Convicium, inquam, auribus eorum interim, dum ita miserabiliter vincti sedent, infausto clamore faciet, hæc scripseram, cum legendum sibi videri mihi indicat Nobiliss. Heins. *Est styx intestina columnam &c.*

E 3

Ad

ea concubuit, ^a ut unum diem usurparet, ^b duas noctes congeminaret, ita ut Alcumena tam longam noctem ammiraretur. Postea cum nunciaretur ei, conjugem victorem adesse, minime curavit, quod putabat se conjugem suum vidisse. ^c Qui cum Amphitryon in regiam intrasset, & eam videret ^d negligentius securam, mirari coepit, & queri, quod se advenientem non excepisset; cui Alcumena respondit, Jam pridem venisti, & mecum concubuisti, & mihi narraisti, quæ in Oechalia gessisses. Quæ cum signa omnia diceret, sensit Amphitryon numen ali- quod fuisse pro se, ^e ex qua die cum ea non concubuit, Quæ ex Jove compressa, ^f peperit Herculem.

XXX. *Herculis ^a athla XII ab Eurystheo imperata.*

INFANS cum esset, dracones duos duabus manibus

Ad C A P. XXIX.

^a Ut unum diem usurparet] Heic la- tet aliquid, quod tamen cujusmodi sit sine melioris codicis ope vix inve- nias. An scripsit? Ut unum diem ex- stirparet. Nocturno ebrio stertente sci- licet, nec surgente ad lucem appor- tandam. Senec. Hercul. Fur. 24. In cu- jus ortus mundum impendit diem.

^b Duas noctes congeminaret] Tres no- ctes geminasse eum scribunt Apollod. Lib. II. pag. 82. Servius ad Æn. VII. Euseb. Præp. Lib. II. pag. 35. Lucian. Dial. Deor. & Homeri Schol. ad Iliad. ε. 323. Τελεσσετο inde dictus Hercules, & Τελεσσητο Pallad. Lib. I. Anthol. Sect. 38. q. Arnob. Lib. IV. continuis novem noctibus pervigi- lasse eum facit. Ad quem locum con- sulte Elmenhorst. & Schol. Hesiod. ad Q. 56. Cum Hygino facit Ovid. Lib. I. Amor. Eleg. 13. Ipse Deum genitor, ne te tam saepe videret Commisit noctes in sua vota dadas. Hieron. contra Vigilanti- um: In Alcmena adulterio duas no- ctes Jupiter copulavit. Capella Lib. II. pag. 39. In Herculis exortu geminata no- ctes obsequium. Propert. Lib. II. El. 18. Jupiter Alcmena geminas requieverat alas. Veriora sunt, quæ hac de re nar- rat Pherecydes apud Homer. Schol. ad Od. A. 265.

^c Qui cum Amphitryon] Aut scri- bendum, quod cum aut τὸ Amphitryon, quod è glossâ marginali in textum irre- pisse videri potest, delendum. Similis incuriæ librariorum exempla reperies cap. VII. & 257. Τὸ qui heic sumere pro quare, quod in Indice Cl. Scheffe- rus volebat, nimis durum videtur.

^d Negligentius securam] Barth. ad Stat. Tom. III. pag. 452. Negligentius se curantem. Premo utrumque polli- cem. Vide Plaut. Amphitr. Act. III. 2. 48. Apollod. Lib. I. 48. ὧς ἐχ' ἰώρην φιλοφρονεῖν ἑαυτῷ καὶ τὸν γυναικῶν. Vidit eam emendationem quo- que Cl. Schefferus.

^e Ex qua die] Barth. Exque eâ die. Et sanè ita vel scripsit, vel certè scri- bere debuit Mythol. hujus pater. Cur tamen nihil mutem, intelliges ex illis, quæ ad cap. 4. & 21. scripsi.

^f Peperit Herculem] Ex Jove nempe; ex Amphitryone autem Iphiclem. Schol. Pind. ad nem. x. ὧς καὶ Ἡρα- κλῆς μὲν ἐξ Ἀλκυονίδος καὶ Διός. Ἰφικλῆς δὲ ἐξ Ἀμφιτρίωνος. Corr. Ἀμφιτρίωνος.

Ad C A P. XXX.

^a Athla] H. e. ἄθλος, stipendia five labores. Ampelius cap. 2. Quod

necavit, quos^b Juno miserat, unde^c primigenius est dictus. Leonem^d Nemeæum, quem^e Luna nutrierat^f in antro Amphrifo & atrotum necavit. Cujus pellem^h pro tegumento habuit. ⁱHydræ Lernæam Typhonis filiam cum

similia æthla sint adepti. Ἀθλον idem esse quod ἀγών (μῆ) interdum Græcis etiam ostendi ad Anton. Liberal. cap. xiii. *Erasmus* appellat Petron. Fragment. Tragur.

^b *Juno miserat*] Mallet, quod efficacius sit, *immiserat* Cl. Schæfferus. Si politior hic esset scriptor, probarem protinus. Frequens enim id verbum in tali re scriptoribus bonis. Ut alios omit- tam, vide Justin. Lib. ix. 7. Sed Hygin. noster Astron. ii. 15. *admittere* eo sensu usurpat; imo & simplex mittere cap. 145. Quod cum in Indice vir Cl. ipse annotaverit, causa non erat, cur heic mutaret. Servius cum nostro ad Æn. viii. 300. *Propter cuius necem Juno ei insaniam misit.* Expresit Græcismum Hyginus. *Ælian. Anim. xii. 5. Καὶ τὰς αὖθις ὁμνυμένους δράκοντας ἔπει- πεν ἡ Ἥρα αὐτοῖς.*

^c *Primigenius*] Herculis primigenii meminit vetus inscriptio apud Gruter. pag. 315.

^d *Nemeæum*] Mallet aliquis, *Nemeæm*, vel *Nemeæm*. *Moles Nemeæa* Ovid. ix. Met. 197. Sed *Nemeas* legitur etiam apud Hieronymum contra Vigilantium, ut & *Νεμεῖς* apud Theocriti Scholiasten pag. 195. Edit. Commel. See- phanus tamen non agnoscit, nisi duo ἰθὺς, Νέμεϑ & Νεμεῖϑ. Schol. Hesiod. ad Theog. vers. 329. *Εἰ τοῖς θυνμαῖσι τοῖς ποῖσι κα- τὰ καὶ Νεμεῖς, ὃ ἐστὶν ὄνομα σπηλαίου ἢ μαῶν ὄρους.*

^e *Luna*] Servius ad Æn. viii. 295. *Nemea est sylva vicina Thebis, in qua Hercules interemit leonem, qui Laina filius & invulnerabilis dictus est.* Pro *Laina* scribendum censeo *Luna*. Senec. *Hercul. Fur. 83. Sublimis alias Luna concipiat fera.* Schol. Stat. Lib. ii. *Poëta denique omnes asserunt leonem de his pelis ortum, quem Hercules prostravit.* Vide ibi reliqua, & quæ de hac fabula

habet *Ælianus Anim. Lib. xii. cap. 7.* Etiam apud Plutarch. in Libello de Flum. p. 61. Luna leonem producit, sed alium atque hunc.

^f *In antro Amphrifo*] Nullum in istâ regione novi antrum *Amphrifo*. Ἀμφίρῖον ἁπλοῦς appellat Apollod. Lib. i. Ut solet Græcæ vocabula sæpe usurpare noster, forte *Amphrifo* scripsit. Cui simile est ἀντροῦ διό- γετρον in Procli Chrestomathiâ. Scholiast. German. Leone de hac speluncâ, quam quidam *Aphrifo* dicunt. Sed & istud corruptum procul dubio. Grotius notis ad *Imagines Arateas* emendat, *Amphrifo*, additque, *notum est tres plures locos eo nomine insignitos.* Non perluadet.

^g *Atrotum*] H. e. *invulnerabilem.* Vide Apollod. Lib. ii. Tzet. Chil. vii. 101. *Ταῦτ' αὖτε λευκίνας τις λέων ἦ ἀσώτων.* Micyllus edidit *ac tropum.* unde Grotius facit *ad Clitovium.* Frustra. utitur isto Græcæ vocabulo etiam noster cap. 28. *Isacius in Lycophr. p. 81. Edit. Steph. Λέων ὡς ἀπὸ τοῦ σιδήρεος καὶ βολαῖς παύσις.*

^h *Pro tegumento habuit*] Capella de *Hercul. Lib. i. Sed ejus vestitus Cleonæos limis Juno cernebat.* Corrigo *sublimis* ex MS. Leid. hoc est, modicæ tortis & obliquis, ut rectè exponit Glossa interlinearis. Omittit Boetium Leonem heic Hyginus, cujus occisi pelle etiam pro veste usus est. Vide Apollod. Lib. ii. Stat. i. Thebaid. 485.

ⁱ *Hydræ*] Latini *excetra* vocant. Gloss. Cyrill. Ἰνδρα, *excetra.* Servius ad Æn. vi. 287. *Latine excetra dicitur, quod nro capite casso, tria incredebant.* Ampelius cap. 2. *Ad hydræ Lernæam, quam nos excetra dicimus, interficiendam.* Corrigendus ergo Isidor. Lib. xi. cap. 3. *Dicunt hydræ serpente esse cum novem capitibus, quæ Lati-*

cum ^kcapitibus novem ad fontem Lernæum interfecit, Hæc tantam vim veneni habuit, ut afflatu homines necaret: & si quis eam dormientem transierat, vestigia ejus afflabat, & ^lmalorum cruciatu moriebatur. Hanc, Minerva monstrante, interfecit, & exenteravit, exque ejus felle sagittas tinxit. Itaque quicquid postea sagittis fixerat, mortem non effugiebat; ^m unde postea & ipse periit. Aprum in Phrygia ⁿErymanthium occidit. ^oCervum velocem in Arcadia cum cornibus aureis vivum in

con-

ve sedra dicitur, quod uno caso tria capita excresecbant. Tertull. de Pat. cap. 5. *Excetra delictorum.*

^kCapitibus novem] Tot capita ei etiam tribuit Alcæus. Octo tantum Zenobius Cent. vi. 26. Septem nummi Græcorum, ut testatur Vir Ampliff. Spanhemius in de Num. Præst. pag. 230. Diodorus Lib. iv. Centum. Simonides quinquaginta apud Schol. Hesiod. in Theog. pag. 257. Edit. Heinssianæ. Confer Nob. Nic. Heinss. notas ad Ovid. Met. ix. v. 74.

^lMalorum cruciatu] Barth. legit, malo cum cruciatu.

^mUnde postea & ipse periit] Felle nempe sive veneno hydræ hujus. Vide cap. 34.

ⁿErimachum] Scrib. Erymanthium. Malè Erymantheum Cl. Schefferus & Micyllus. Εὐρυγῆν enim Εὐρυμάνθη Græcis. Erymanthus autem non Phrygiæ, sed Arcadiæ erat mons. Scribendum ergo præterea esset Arcadiæ pro Phrygiæ. Ovid. ix. Heroid. 87. Ut Tegeæus aper cupressifera Erymantho. Met. ix. 192. Arcadia vastator aper. Senec. Hercul. Fur. 228. Solitumque densis Erymanthi jugis Arcadia quarere nemora Menalium suæ. Sed rem exactius dum penficulo, videtur transpositio heic mihi facta, & τὴν Phrygiā ex Ceryniā corruptum, quod ad proximè sequens athlum, ut huc Arcadia, quod illic visitur, pertinet. Perperam Albricus cap. 20. In regione Calydonia aprum hunc collocat.

^oCervum] Cervum appellat quoque Aufonius Eidyli. xix. *Aripedis quarto tulit aurea cornua cervi* Cervum autem Claud. Præf. ii. R. P. Sch. Agam. vers.

832. cum Virgilio Æn. vi. 802. qui sequutus videri potest Græcos, qui de utroque sexu ἡ ἰωνοῦ, ἡ ἑλαφοῦ, ἡ ἄρκου dicere solent. Schol. Eurip. Phœn. vers. 3. Εἴης δὲ τοῦ ποινῆς ἡλυκῶς λέγειν τὰς ἰωνοῦ. Doricum id alii, alii Atticum volunt. Ionibus & Atticis vindicat Eustath. ad Hom. Iliad. A. p. 53. Edit. Basil. & pag. 1281. Τὸ δὲ πῶλοισι, inquit, ἡλυκῶς ἀεὶ ἔχῃ καὶ ἰωνας. Sed cum apud omne genus scriptores, tam qui soluto, quam qui ligato sermone usi sunt, talia deprehendantur, difficile esse non immerito censet certi aliquid statuere Gatakerus Cinn. Lib. ii. cap. 8. Adde Swart. Anal. Lib. i. cap. 2. Spanhemium in de Nummi. Præstant. pag. 164. Comment. ad Valer. Flacc. Lib. vi. vers. 71. & quæ nos annotavimus ad Anton. Liberal. cap. 21. Ubi ἡ ἄρκου, pro πρὸς. Dissertim Aristoteles Lib. iv. Hist. Anim. cap. ult. Κίερα ἑλαφοῦ ἡλεῖα σὺν ἔχῃ. Apollod. Lib. ii. in hac narratione: Τεῖτον ἄθλον ἐπίταξεν αὐτῷ τὸν κερῶσιν ἑλαφον εἰς Μυκλήας ἔμπανεν ἐνεγκέν. Lege, Κερῶσιν. Οὐ κερῶσις, ἡ κερῶσις, ut οὐ ἀπὸ τῶσις, ἡ ἀπὸ τῶσις. Edit. cap. vi. 12. Sed Palat. Codex κερῶσιν habet. Unde κερῶσιν faciendum. Nam & Servius ad locum Virgilii modo laudatum Cérinitim eam cervam à loco appellatam autumat. Vide Callim. Hymn. Dianæ vers. 109. Κερῶσιν ἑλα-

conspectum Eurysthei regis adduxit. P Aves Stymphalides in insula Martis, quæ emissis pennis suis jaculabantur, sagittis interfecit. q Augiæ regis r stercus bo-vile uno die purgavit, majorem partem s Jove adjutore, t flu-

Ἰλαθον appellat Heraclides Alleg. Hom. p. 329. ed. Gesn. perperam. Vide Salmat. in Solin. pag. 139. In Parthenio nemore eam collocat Ovid. ix. Met. 188.

p Aves Stymphalides] Vide quæ notavimus superius ad cap. 20. Servius ad Æn. viii. 300. *Stymphalides aves, quæ alumna Martis fuisse dicantur.* Merito alumna Martis vocat pugnacissimas illas aves, quarum unam galeatam exhibet nummus antiquus apud Spanhemium pag. 226. Isidorus Lib. xii. 7. *Stymphalida aves à Stymphalidibus insulis appellata, ubi plurimum abundant: adversus quas Hercules sagittis usus est.* Stymphalides corrigit temere Breulius, dum non attendit ad ævum scriptoris, quo nihil frequentius fuit, quam Græcis vocabulis Latinam aptare terminationem. Sic *Heroide* pro *Heroides* habes apud Fulgentium præfat. Lib. 1. ubi plussculum id genus à me annotata invenies. Myth. Etym. Magni Auctor pag. 567. vers. 12. Λιός.] Λιός ἡ ἐπικίλῃ ἰήσθ. λιός δὲ τὸ ὄμφαλον, ὡς τὸ λίαν ἴσθαι. Ἀμειλίαις δὲ ἐπὶ τῷ ὕψι λῆ αὐτὸ λαμβάνει. αὐτὴ δὲ ἡ ἡσθητικὴ ὄντως ἔχει τοξότους τοῖς πεπεγῆς ὡς βίλεις, τοῖς κελευθῆς Στυφελίδας. ἡ δὲ ἡσθητικὴ κελεύει Ἀρεὰ. ἔπειθ' ἐν αὐτῇ ἴσθαι ἐπιφαστικὸν ἴσθαι Ἀρεὰ. Summsit hæc Etymologicographus ex Apollon. Lib. ii. vers. 386. & scholiis ad eum locum. Scribe ergo pro ἐπικίλῃ, ἐπικίλισσι, pro Στυφελίδας, Στυμφαλίδας, & pro Ἀρεὰ, Ἀρηλιάς. De Stymphalidibus plura qui volet, adeat Bernartium ad Stat. Thebaid. Lib. iv. vers. 299.

q Augei] Scribe, Augia vel Augia. Græcis enim Αὐγείας est. Pariter peccatum cap. 50. Ubi Alcestin Pelia fi-

liam appellat, cum fuerit Pelia. Nolo tegere ignorantiam meam. Ista cum scripsissem, docuit me Nob. Heinsius τὸ Augei in libris MSS. & nescio apud quem veterem Grammaticum à se receptum. Repperi postea & ego in antiquis edd. Aufonii Eidyll. xix. *Septima in Augei stabulis impensa laboris.*

r Stercus bo-vile] Tò stercus ex sequentibus malè huc translatus existimat Cl. Schefferus. quod non improbo. Servius ad Æn. viii. 300. *Ovis Eliensium Regis repurgavit.* Legendum censeo, *bo-vilia.* Nam κῆπος βοῶν erat, quem egressit Hercules. Vide Schol. Homeri. ad Catal. vers. 136. Si Varronem audiamus, etiam *bubilia*, non *bo-vilia*, scribendum esset. Certe *bo-vile* exhibet princeps Mythologiz hujus editio. Nota literarum V & B permutatio. Sed *bo-vile* non indignum Servio vocabulum, & reperitur quoque apud Phædrum Lib. ii. cap. 9. Sic *caprile* caprarum libulum. Gloss. Cyr. Α' ἰών, ἡ κείνδρα, *caprile.* Gloss. Philoxeni: *Bovilla, Boovasia.* Puto scribendum, *Bovasia*, (vel *Boovasia*, ut est apud Callim. Schol. Hymn. iv. 102.) *bo-vilia.* Sic ἰσποvasia dicuntur equilia apud Schol. Pind. ad Nem. od. 1. Gloss. idem, *Bustra*, *Bovasia*. Puto *Boflar* rectius esse. Gloss. Isidori, *Boflar*, locus ubi stant boves. Si cui placet τὸ stercus retinere, ille τὸ bo-vile mutare in *bo-vili* debet, ut subauditur à Festus: *Eodem modo in Fastis notatur dies, quo stercus purgatur ab ade Vestis.* nisi τὸ bo-vile ad stercus referendum, ut sit τὸ βοείον κῆπον ἀνεκθήρε. Ita loquitur Schol. Hom. Iliad. A. 697. Quid si τὸ stercus mutemus in *servus*? Quod si placueris, Nob. Heinsii debetis ingenio.

s Jove adjutore] Corruptum hoc sine dubio. Videtur scripsisse *Jolau adjutore.* Habuit enim multorum laborum socios Telamonem & Jolaum Hercules,

E 5 tan-

* flumine ammisso totum stercus abluit. ^u Taurum, cum quo Pasiphae concubuit, ex Creta insula Mycenae vivum adduxit. Diomedem regem Thraciae & equos quatuor ejus, qui carne humana vescabantur, cum Abdero famulo interfecit. Equorum autem nomina, ^x Podargus, ^y Lampon, Xanthus, Dinus. ^z Hippolyten Amazonam, ^a Martis & Otri-

tanquam in domanda Hydra & aliis. Vide Schol. Nicandr. p. 45.

t *Flumine ammisso*] Perperam majuscula literâ à capite *Ammisso* in Micyll. & Commel. edit. scriptum visitur. Micyllus in margine notaverat, *immisso*. Servius: *Immisso Alfeo flumine*. Diodorus Lib. II. Εἰς πᾶσιν ὅν τινι Πηνειὸν καὶ Ἄλφειον ποταμούς. Uterque verum dicit. nam utrumque immisit. Vide Apollod. Lib. II. pag. 91. Tzetzen in Lycophron. pag. 107. Retineri tamen *ammisso* potest pro *admisso*. Supr. cap. 29. *Tam longam noctem ammiraretur*. Cap. 185. *Ammiratur aeternum*. Servius ad Aen. III. 50. *Qua flumine ammisso munitionem redderet civitatem*. Nonster Astron. II. 15. *Aquilam ei admittit* pro *immisit*. Cæterum ut *ammitto*, ita *ammones* in sermone Augustini de Cypriano. Fulg. epist. II. Origine G. R. Etiam Virgil. Ecl. VI. ut observat Pierius. Capella Lib. I. *Deorum senatum jussit ammitti*. Ita habet MS. Bibliothecæ Leidensis, non *admitti* ut ediderunt. Apicius Lib. IV. cap. 5. *Folia malvarum ammiscebis*. Omitto prudens sexcenta alia. Cæterum quod *ammitto* majusculâ literâ in primâ mythologiæ hujus editione visatur, non parum firmat Nob. Heinsii conjectura, *flumine Alfeo ammisso*. Imo quin scripserit ita Hyginus, nullus dubito; si scripsit tamen, nec à glossatore ista sunt, *flumine ammisso totum stercus abluit*. H. e. ἐκώμασε τὸν κόπρος, ut loquitur Tzetzes in Lycophr. p. 107.

^u *Taurum, cum quo Pasiphae*] Censet Cl. Tollius ad Palæph. pag. 159. Herculi tribui, quod est Thefei. non ego. Servius ad Aen. VIII. 294. *Cretensem taurum non mactavit: sed cum eum incolamum ad Eurysthenem perduxisset, ille cum, licet flammæ remissæ dicitur sit, inleceat pulchritudine, in Atticam re-*

gionem reliquit: qui cum Marathonem vastaret, à Thefeo postea occisus est. Eadem narrat Diodorus Lib. IV. pag. 262. Adde Anonym. in Laudibus Herculis vers. 118. Lactantium ad v. Theb. 441. Senec. Agam. vers. 833. Lucianus περὶ ὀρέων. Τὴν Πασιφάην καὶ τὴν δύω ταύρους. Errat Theo in Aratum pag. 24. cum Cretensem & Marathonium diversos facit tauros.

^x *Podargus*] Barthius ad Stat. Tom. III. 531. *Podargus*. quod procul dubio rectum est, ab ὑγρὸς, *celer*. unde & una de Harpyis dicta Ποδοῖρη.

^y *Lampon*] Mallem, *Lampes*, ut cognominis fuerit uni de equis Solis. Vide notas ad cap. 183.

^z *Hippolyten Amazonam*] Sic cap. 241. *Antiope Amazonem*. Tertull. advers. Marcion. Lib. I. cap. 1. *Hama-xobio instabilior, Massagetæ inhumanior, Amazonia audacior*. Quo loco si *Amazona* quis malit, ei non refragabor. Huc revocat ex seqq. Barthius ad Stat. Tom. III. pag. 1518. illud *tam*, legitque, *Tum Hippolyten* &c. Subaudi ex præcedentibus, *interfecit*. Interfectam enim Hippolyten præter Apollod. etiam Zenobius Cent. v. 33. & Tzetzes ad Lycophr. disertis verbis scribunt. Verba Tzetze sunt: Καὶ Ἀπολλόδωρος μὲν καὶ λοιποὶ ἀναερῆται φασιν ὅφ' Ἡρακλῆος τὴν ἱππολύτην. Ipse Tzetzes pag. 196. ed. Steph. dimissam Hippolyten ab Hercule vult, accepto pro redemptionis pretio à sorore ejus Melanippe balteo.

^a *Martis & Otriræ*] Græcum nomen Οὔρηρη si respicias, *Otrera* scribas oportet, ut rectè scriptum cap. 172. Vide notas ad cap. 31. Conjugem Martis facit Otreram inferius quoque cap. 112, 223. & 225. at Apollon. Scholiast. II. 1033. filiam Martis. Ex Harmoniâ

& Otriræ reginæ filiam : ^b cui reginæ Amazonis balteum detraxit, tum ^c Antiopam captivam Theseo donavit. Geryonem Chrysaoris filium trimembrem uno telo interfecit. Draconem immanem Typhonis filium, qui ^d mala aurea Hesperidum servare solitus erat, ad montem Atlantem interfecit, & Eurystheo regi mala attulit. Canem Cerberum Typhonis filium ab inferis regi in conspectum adduxit.

XXXI. *Parerga ejusdem.*

ANTÆUM Terræ filium in Libya occidit. Hic cogebat hospites secum luctari, & delassatos interficiebat. hunc luctando necavit. Busiridem in Ægypto, qui hospites immolare solitus erat. Hujus legem cum audiit, passus est se cum insula ad aram adduci. Busiris autem cum vellet Deos imprecari, Hercules eum clava ac ministros

sa-

autem Naide & Marte Amazonas editas cum Apollonio apud eundem Phœcydes tradit ad ejusdem libri vers. 992. ut & Eustath. ad Iliad. T. pag. 305. Justin. Lib. II. 4. *Ne successibus decesset auctoritas, gentis se Marte prædicabant.* Homeri Scholiastæ ad Iliad. I. vers. 189. Martis sunt & Veneris filiz.

^b *Cui regina Amazonis*] Barthius emendat: *cui necata Martium balteum.* Quid si scribas? *cui regina Amazonum* vel *Amazonis*, ut declaret, qualis ista Amazona fuerit, regina nempe Amazonum reliquarum. *Βασίλισσος Ἀμαζόνων* in hac fabulâ etiam Zenobius appellat.

^c *Antiopam*] Faciunt cum Hygino Diodorus Lib. IV. & Tzetzes ad Lycophron. pag. 167. Edit. Basf. nec non Servius ad Æn. XI. 661. *Hæc (Hippolyte) Amazonum fuit regina, cui viâ Hercules balteum sustulit: hujus filia Antiopa, quam Theseus rapuit, unde Hippolytus.* Dissensionem scriptorum in historiâ ulterius exequitur Bernartius ad Stat. Lib. XII. Theb. 543. Sanè alii sororem ejus Hippolyten fuisse, eamque cessisse Theseo memorant, quos inter Justinus Lib. II. c. 4. *In his duas*

Antiopa sorores capte sunt, Menalippe ab Hercule, Hippolyte à Theseo. Mallem isto loco legere *Melanippe*. Ita enim Apollon. Lib. II. 668. & Poëta ille nescio quis apud Pindari Scholiasten ad Nem. od. III. pag. 274. Edit. Francof. *Κρίνας ἀνδρολίπειρας ἀμύμητον Μελανίππῳ Ἀΰθροισι γυνήτιω χροσζώνοιο ἀνάσσει.* Laudat eisdem versus Tzetzes ad Lycophr. pag. 168. ubi tamen perperam ediderunt *ἀνδρολίτην* pro *ἀνδρολίτειραν*. Quid quod & Diodoro Lib. IV. ex quo falso *Menalippe* adducit Barthius, *Μελανίππη* dicatur? Quibus accedit Hom. Scholiastes ad Iliad. γ. vers. 188. & Eustath. loco modo laudato, qui & ipsi *Μελανίππῳ* eam appellant. Ulterius hæc exequimur ad cap. 186.

^d *Mala Hesperidum*] Vide Palæph. cap. 19. qui *μῆλα* illa Hesperidum oves fuisse autumat. in quo *ὄμῳ ψαφον* habet Agroetam Lib. II. rerum Libycarum, cujus Scholiastes Apollonii meminit ad Lib. IV. vers. 1396. Quibus adde Diodorum Lib. IV. pag. 232. Servium ad Æn. IV. 484. Alii *μῆλα χρυσῶ*

σι

sacrorum interfecit. Cygnum ^a Martis filium armis superatum occidit : ^b quo cum Mars venisset, & armis propter filium contendere vellet cum eo, Jovis inter eos fulmen misit, atque ita eos distraxit. ^c Cetum, cui Hesionis fuit apposita, Trojæ occidit. Laomedontem patrem ^d Hesionis, quod ^e eam non reddebat, sagittis interfecit. ^f Æthonem aquilam, quæ Prometheo cor exedebat, sagittis interfecit. Lycum Neptuni filium, quod

Me-

σῶ interpretantur τὰ ἄσπρα, & Herculem pro Sole accipiunt. Vide Schol. Hesiod. pag. 249. Ed. Heins. Facit ambiguitas vocis μέλων, ut interdum in Græcorum interpretatione miserè impingant homines docti. Moschus Epitaph. Bionis: Μάλων σὺν ἑρρίδου καλὸν γλάγῳ, ἢ μέλι σίμβλων. Vertit Witsfordus: *Candida roma rubor non tingit.* Non vidit ellipsin præpositionis, ut in Megarâ: Τὰ δ' οἱ θαλάσσιον δάκρυα μέλων κόλπον ἐς ἡμετέραν καὶ βλεφάρων ἰχέοντο. Quem locum non minus infelicitè vertit Eobanus Hessus: *Sed simul undanti demisit lumine guttas Plus pomis viridi lectis de fronde recentes.* Atqui μέλων ibi mala non mala sunt. Vid. Isidor. Orig. xvi. 1. Parthen. de Affect. Amat. cap. vi. Δάκρυα δ' πολλὰ ἔχειτο τῷ παρειῶν. Homer. Iliad. B. 266. Θαλερὸν δὲ οἱ ἔκπτε δάκρυ. Schol. rectè, θαλερὸν, θερμὸν, ἀκμαῖον, ἢ γυν ἀδρὸν, πολὺ. Simile huic est illud Genes. 46. v. 39. Ἐκλαυσε κλαυθμῷ πόνι. quam Etymologicographus in θαλερὸς, θαλερὸν δάκρυ, inquit, τὸ ἀπυλόν. Plura de malis Hesperidum si desideres, consule Spanhemium in de Num. Præstant. pag. 295. Meurs. Lacon. 1. 12. Pierii Valeriani Hierogl. p. 76.

Ad CAP. XXXI.

^a *Martis filium*] Ex Pelopiâ scilicet. Vide Apollod. Lib. 11. pag. 118. Schol. in Hypothesi Trachin. Sophoclis,

^b *Quo cum*] Rectè Cl. Schefferus dictum id censet pro *ex quo*. Vide ejus notas, & quæ nos observavimus ad cap. 34. In epitaphio Vitalis Mimi Lib. 111. Catal. Pithœi: *Quo vos tam tristiturbatus deprecor ora.*

^c *Cetum*] Habes fabulam infr. cap. 89.

^d *Hesionis*] Αὐτὴ ἡ Hesionis. Observo in hoc scripto frequenter τὸ I poni, ubi in Græco est η. quod deterioris ævi signum est. In Genealogiâ habuimus Nimeritis pro Nemertes. Cap. 14. Nilei pro Nelei. Cap. 30. Otrira pro Otrera. quod etiam cap. 223. invenies. & cap. 52. Myrmices pro Myrmeces. 184. Meropis pro Meropes. Talia sunt apud Capellam Lib. vi. Hermionis pro Hermiones. & Lib. 1. Imarmine pro Imarmene, quomodo minus vitiosè exaratum vidi in membranâ Bibliothecæ Leidensis. Apud Sidonium Carm. 23. Hippocrenis. Apud Servium ad 11. Georg. 389. Erigonis. & ad 111. 274. Lencatis. ad 11. Æn. 514. Daphni pro Daphne. Apud Schol. Germanici Arcto. Helicis pro Helices. Apud veterem Commentatorem ad Horat. od. 33. Lib. 1. Myrtalis pro Myrtales. Apud Pontium Passione Cypriani Cimiteria pro Camiteria, ejusdem sunt generis: ut & illa apud Prudentium *Jaunis & Erimus* ex Græco παρὰ κλη]σ. 371. quorum prius est etiam apud Hieronymum. Epitaphio Paulæ alioque, apud Gregor. Dialog. 111. cap. 33. *Synopin.* apud Probum ad 111. Georg. 293. *Musfigetes.* & in canonibus Ecclesiasticis *Paracletus* ex Græco παρὰ κλη]σ. Vide quæ præterea hac de re notavi ad cap. 223. & Salmaf. ad Pall. pag. 307.

^e *Eam*] Fort. *Mercedem*. Tollius.

^f *Æthonem aquilam*] Miccyllus, αἰθὼν

Megaram Creontis filiam uxorem ejus, & filios & Therimachum & Ophiten occidere voluit, interfecit. Ache-
lous fluvius in omnes figuras se immutabat. Hic cum
Hercule ^h propter Deianiræ conjugium cum pugnaret, in
taurum se convertit, cui Hercules cornu detraxit, quod
cornu ⁱ Hesperidibus, ^k sive nymphis donavit: ^l Quod
Deæ pomis replerunt, & ^m cornu copiæ appellarunt.
Necum Hippocoontis filium cum decem filiis occidit,
quo-

æiton fortasse legendum. Non improbo
quidem; sed addiderim *id est*, & scri-
pserim, *æiton, id est, aquilam.* quod
à more Hyginiano non esse alienum,
disces ex iis, quæ ad cap. 126. dixi.
Æiton autem dictum puta pro *æiton*,
ut *Phæton* pro *Phæiton* apud Publum
Varronem, observante Fabio Lib. 1.
cap. 5. Sed dixi jam superius ad cap.
12. istas Græcicarum vocum expli-
cationes magnam partem glossmata
mihi videri. Certè *τὸ ἀκίον* etiam
hec glossema visum Cl. Scheffero, dum
legit, *æiton eam, quæ.* Cæterum aquila
eam Typhone & Echidnâ natam
credere nos vult Pherecydes apud A-
pollonii Scholiasten ad Lib. 1. vers. 1252.
Hæc scripseram, cum καὶ τὸ ἰδίον
in mentem mihi venit, Hyginum for-
san, qui ex Græcorum monumentis
procul dubio harum fabularum par-
tem non minimam collegit, deceptum
fuisse Græco epitheto αἰών, quo
αἰῶν, ornant Poetæ, ut Homer. I-
liad. O. 685. putasse, inquam, pro-
ptium esse nomen, cum adjectivum ef-
ficeret τὸ αἰών in Græco scriptore, ubi
hanc fabulam invenit. Si injuriosum
hoc existimas, & ab Hygini doctrinâ
alienum, puta Græcum eum epitheton
retinuisse, ut cap. 30. *Leonem atrotum*
dixit.

g Therimachum] Sic etiam cap. 32.
& 72. Cap. autem 162. *Theromachus*
appellat. Sed ex Apollodoro rescri-
bendum *Therimachus*, vel *Theriomachus*
ex Scholiast. Hom. ad Odyss. A. 269.
qui pro *Ophite Creontidem* nobis exhibet.
Hodius videri posset fuisse, nisi
ille Diodoro Lib. iv. non ex Megara,
sed Deianirâ ei natus diceretur. *Oreas*
est Statiano interpreti ad Lib. x. Theb.

vers. 896. Sed vide notas ad cap. 162.

h Propter Deianiræ conjugium] Fabu-
lâ accuratè narrat Schol. Hom. ad
Iliad. o. 194.

i Hesperidibus] Lactantius Argum.
Lib. ix. Met. *Najades fluminis omnia id
cornu, quod ereptum capiti erat, omni-
bus copiis autumnalibus repleverunt.* An-
ergo scribendum *Naidibus*? non dixe-
rim, cum nimis hoc ab alterâ scriptu-
ra remotum sit.

k Sive Nymphis] Glossam ista resi-
piunt, nisi putas diversas eum conjun-
gere opiniones voluisse.

l Quod Dea] Cl. Schefferus, *Quod
ex pomis.* Si quid putes mutandum,
legerim, *Quod ea pomis.*

m Cornucopia] Cornu *Fortuna* appel-
lat Horat. Schol. ad Lib. 1. od. 17. &
Arnob. Lib. vi. Lactant. ad Stat. The-
baid. Lib. iv. 106. *Hercules autem dicens,
se etiam tauros domuisse; cornu illius fre-
git, quod descendente (Leg. descendens)
Cerberum rapturum solum tulit. Illud
Nympha omnibus donis repleverunt, da-
tamque est Copia, qua est ministra For-
tuna. Unde in Boëtio legitur: Copia
pleno cornu.* Ex his verbis contendit
Tiliobroga ætate posteriorem esse Boë-
tio Statianum interpretem. De quo
licet non valde contenderim, puto ta-
men præsentem locum ad hoc evincen-
dum non valde esse idoneum: imo cor-
ruptum heic censeo Lactantium, & in
Boëtii locum Horatium substituendum.
Quod autem *pleno cornu* dixit, cum in
Horatio Lib. 1. od. 17. legatur *benigne
cornu, ἀμείμνη* dicas *μνησγινὰ*,
qualia apud sequioris ævi scriptores
non pauca invenias. Sed eo confuturæ
nihil est necesse. Leguntur hæc Carm.
Sæcul. vers. 59. *Apparetque beata plena
Copia cornu.* Aliter de hoc cornu fabu-
la-

XXXII. *Megara.*

HERCULES cum ad canem tricipitem esset missus ab Eurystheo rege, & Lycus Neptuni filius putasset eum per-
riisse, Megaram Creontis filiam uxorem ejus, & filios
Therimachum & Ophiten interficere voluit, & regnum
occupare. Hercules ^a eo intervenit, & Lycum interfe-
cit: postea ab Junone infamia objecta, Megaram & ^b fi-
lios Therimachum & Ophiten interfecit. Postquam suæ
mentis compos est factus, ab Apolline petiit dari sibi re-
sponsum, quomodo scelus purgaret. Cui Apollo sor-
tem quod reddere noluit, Hercules iratus de fano ejus
^c tripodem sustulit, quem postea Jovis jussu reddidit,
^d & nolentem sortem dare jussit. ^e Hercules ob id à Mer-
curio Omphalæ reginæ in servitutem datus est.

XXXIII. *Cen-*

Ad CAP. XXXII.

^a *Eo intervenit*] Cl. Schefferus expli-
cat eo tempore. Ego verius putem, ex
eo, *ed de causâ.* cap. præced. *Quo cum*
Mors venisset. cap. 120. *Quo Rex cum*
intervenisset. Vide præterea Notas ad
cap. 34. Gloss. Philox. *Intervenit*, βο-
υεῖ. Possis alioqui dicere eo esse dictum
pro ea δρχαῖκῳ. ut & quo pro ad
quo. Vide Sciopp. Gramm. p. 44.

^b *Filios interfecit*] Non conveniunt
in narratione hac mythologi. Schol.
Pind. ad Isthm. od. iv. Περὶ τῶν ἐν
Μεγάραις (Leg. Μεγαίραις) Ἡρα-
κλῆος παίδων Λυσίμαχος φησι
πινὰς ἰσμεῖν, μὴ ὑπὲρ Ἡρακλῆος,
ἀλλ' ὑπὸ πινὶ δαλοφονηθῆναι ξί-
ναι. οἱ δὲ Λύκῳ τῷ βασιλεῖ φασὶν
αὐτὰς φονδύσαι. Σωκράτης δὲ ὑπὸ
Ἀντίου (Leg. Ἀντίου) φησὶν αὐ-
τὰς δαλοφονηθῆναι &c.

^c *Tripodem*] Servius ad Æn. 3. 360.
Tripodes fuerunt mensæ in templo Del-
phici Apollinis, quibus superposita Pha-
bades naticinabantur. Μουσικῶν τρι-
πόδων vocat Pindari Scholiast. ad O-

lymp. ix. αὐτοφονῶν Hypoth. Pyth.
Cortinam Virgil. Æn. 111. 92. Ubi in
vocis originem inquit Servius, ut &
Varro L. L. vi. Gloss. Philox. *Cortina*,
Δελφικὸς τριπύς Ἀπόλλωνος.
quod convenit cum illis, quæ Plinius
habet Lib. xxxiv. 3. Plura suppedita-
bunt de tripode Rhodiginus Lib. viii.
16. Savaro ad Sidon. Lib. viii. ep. 9.
Oecum. in cap. xvi. Act. Bernartius ad
Stat. 1. Thebaid. 509. Lactantius no-
tat ibi, *Tripodem esse speciem lauri*,
tres habentem radices, Apollini conse-
cratam propter triplicem vim divination-
is. Nam & sol, inquit, præterita vi-
delicet & præsentia cernit, & futura
visurus est. Hoc habet ex Fulgentii
Lib. 1. cap. 16. *His Tripodem quoque A-*
pollini adjiciunt, quod sol & præterita
noverit, & præsentia cernat, & futura
visurus sit. Adde quæ notamus ad illa
Fulg. verba. Tripodem è lauru fuisse
ostendit Paschal. Coron. Lib. viii.
cap. 13.

^d *Et nolentem*] *Apollinem* nempe
quam vocem hinc excidisse censet Cl.
Schefferus.

^e *Hercules ob id*] Pherecydes apud
Hom. Scholiast. ad Odysseam φ. 230
quod Iphitum Euryci filium occidisset.

Ad

XXXIII. Centauri.

HERCULES cum in hospitium ad Dexamenum regem venisset, ejusque filiam Deianiram devirginasset, fidemque dedisset, se eam uxorem ducturum, post discessum ejus Eurytion Ixionis & Nubis filius, Centaurus, petit Deianiram uxorem: cujus pater vim timens, pollicitus est se daturum. Die constituto, venit eum fratribus ad nuptias. Hercules intervenit, & Centaurum interfecit, ^a suam speratam abduxit. Item aliis in nuptiis Perithous ^b Hippodamiam Adraști filiam cum uxorem duceret, vino pleni Centauri conati sunt rapere uxores Lapithis. ^c Eos Centauri multos interfecerunt, ab ipsis interierunt.

XXXIV. Nessus.

NESSUS Ixionis & Nubis filius, Centaurus, rogatus

Adde Irtetz. Ch. 1. 36. Diodor. Lib. iv. pag. 236. Cicerone auctore Lib. iii. Nat. Deor. alius ab Alcmenæ filio hic fuit Hercules, qui cum Apolline de tripode concertavit.

Ad CAP. XXXIII.

^a Suam speratam] H.e. speratam uxorem suam, ut plenè loquitur cap. 31. *τιὸν μνησδωρδὸν*. Non curat distinctiunculam Grammaticorum. Nonius cap. 3. *Virgo antequam petitur, sperata dicitur, dehinc promissa, vel pacta, vel sponsa dici potest.* Arnob. Lib. iv. *Habent speratas, habent pactas, habent interpositis stipulationibus sponsas?*

^b Hippodamiam Adraști filiam] Hippocatiā appellat Schol. Stat. 1. Theb. 106. & Atracis facit filiam. Vide Apollod. Lib. 11.

^c Eos centauri] Ante hæc verba posuerim *τελείως σίμην*. Deinde legem: *Eos Centauri multos interfecerunt; at ab ipsis interierunt.* vel, *& ab ipsis &c.* ut plurimos ex utraque parte cecidisse innuat. Schol. Homer. ad Odys. φ. 295. *Υπὸ μίῃς ὅ οἱ Κένταυροι*

οἱ ἀσπαρτήντες ὃ Λαπθῶν ἀρπάσσει τὰς γυναῖκας ἐπιχείρησαν. οἱ δ' ὀρμηθέντες ἀνέβλον τὰς Κένταυρος. Cl. Schefferus emendat: *eos Centauri multos interfecerunt; interfeciti ab ipso interierunt.* per ipsum intelligi volens Herculem. Sed interire ab aliquo satis Latine dicitur. Lactant. ad Stat. 1v. 785. *Ne à Saturno interiret.* & Argum. Lib. xi. Met. fab. 9. *Quod Phocæus à se interiisset.* Plinius de M. Marcello: *Periit ab Hannibale.* Lucanus: *Quis nolle ab isto ense mori?* Sallust. Jug. 17. *Nisi qui ferro aut à bestiis interiere.* In fabularum Indice huic libello præfixo habes lemmate cap. 265. *Qui à Neptuno perierunt.* Cap. 266. *Qui ab Apolline perierunt.* Probare tamen possis, ab ipso, si cogites illud non jam tum statim, sed postea accidisse. Vide Horatii interpretem veterem ad Lib. 11. od. 12. Sed intercedit Lactantius ad Stat. Theb. v. vers. 263. qui has fabulas Hygino sublegit. Cæterum, quam heio Hippodamiam vocat Hyginus, *Deidamia* est Plutarcho in Theseo, *Ischomache* Propert. Lib. 11. el. 2. Sed ab Hygino stat Ovid, xii. Met. vers. 210.

-Ad

tus ab Deianira ut se flumen ^a Euehenum transferret, quam sublatam, in flumine ipso violare voluit. ^b Hoc Hercules, cum intervenisset, & Deianira cum fidem ejus implorasset, Nessum sagittis confixit. Ille moriens cum sciret sagittas Hydræ Lernææ felle ^c tinctas quantam vim haberent veneni, ^d sanguinem suum exceptum Deianiræ dedit, & id ^e philtum esse dixit. Si vellet ne se conjunx sperneret, eo juberet vestem ejus perungi. Id Deianira credens, conditum diligenter servavit.

XXXV. 70-

Ad ČAP. XXIV.

a *Euboeum*] Vide Schol. Apollon.
ad Lib. I. 1211. Serv. ad Æn. viii. 300.
Perperam Νέσσυ & Εὐβοέυ edide-
runt in Lycophr. Scholiaſte.

b *Hoc Hercules*] H. e. propter hoc. Cap. 188. *Hoc Neptunus ut vidit in pecora commutatos consumi, procer in lapsos convertit.* Sic quod pro ob quod, de quo dictum ad cap. 16. *Id pro ob id* cap. 108. 103. & 144. ubi & nos istam ellipsin antehac in notulis nostris odorati fuimus. Nec male ex vel ab subaudias. Infr. cap. 191. *Quo Midas petiit; ut &c.* 274. *Quo iudices non confederissent:* Catull. Carm. 14. *munere isto Odissēm te odio Vatiniano.* Tertullianus 111. Contra Marc. *Hoc capsa vos connubio privavit honesto.* Nep. Themilt. 8. *Hoc crimine absens proditiōis est damnatus.* Quintil. declam. 318. *Hoc legato patroni vestri necesse est utrumque vestrum diligentius vivere.* Addit præpositionem Seneca Lib. 1. Clem. cap. 20. *Dañabis a causis punire princeps solet.* Ad eundem modum suum *ut* usurpant Græci pro propterea. Vide Apollon. 1. 1025. 11. 15.

c *Tindas*, *quantum* &c.] Cl. Schef-
ferus emendat, *tindas*, ac *quantum*.
Micyllus continenter sine inciso & vo-
cula una auctius edidit: cum sciret sa-
gittas Hydrae Larnae felle tindas quan-
tam vim haberent veneni. Quod esse
recte dictum similia ejus locutionis
exempla declarant. Plaut. Poenul. v. 2.
106. Patrem atque matrem viderent vel-
lem tibi. Varro R. R. Lib. II. pag. 387.
*Armentarium meum crebro ut aliquis le-
gat curro*. Ter. Ad. v. 7. *Demiphenem
si domus est visam*. Idem alibi: *Scin me*

in quibus sim gaudiis? &c. *Observe* filium quid agat. Eadem ratione dictum illud cap. 129. *Fructumque ejus ex nomine hospitii* Oenos ut vocaretur insituit. *Cyprian. Tractat. 1. Cum conspexeris & audieris deos tuos quid sint.* Confer *Popm.* in de usu *Antiq. Locut.* pag. 94. *Hellenismum esse recte observat Linacer Lib. vi. p. m. 496. Joan. cap. ix. 29. Τὸν δὲ οὐδὲν ποῖ-
ναι ἔειπεν.* Sed noli dubitare; quin genuinam Hygino restituitur lectionem *Illustr.* Heinlii emendatio, *tincta*, h. e. quæcunque tincta essent.

d sanguinem suum] Diodorus Lib. II.
 Semen, quod ipse in terram effudisset, cum
 sanguine, qui ex vulnere speculi manas-
 set, miscere iussit. Schol. Horat. ad E-
 pod. 3. suo sanguine tinctam lanam de-
 disse Deianira ait, & ex ea iussisse consi-
 ciumicam. Euseb. Præp. Lib. II. pag. 36.
 Παρεκελεύσαι ἐν λαέσουσι τὸ ἐξ
 αὐτοῦ πικρὸν γόνον, ἐπὶ τῷ ὄσσει
 ξασθαι ἑλαιον, ἐπὶ τὸ λαὸν τὸ ἀεί-
 δειν ἀπαστὰς ἁρμονίας αὐτοῦ, ἁρμόσας
 τὴν χιτῶνα Ἡρακλείους.

e Philtrum] Ovid. 11. Art. A. 105.
Pallentia philtrea venenis. Gloss. Cyrill.
 Φίλτρον, *amatorium.* *Ameris venena*
venustè appellat Horatii Scholiastes in
 Epod. 17. Iππὶ Ποῦτα epod. 5. *Ameris*
poculum. *Irritamen amoris* Ovid. 1x.
 Met. vers. 133. Φιλίαν ἐπιπρωαῶς
 διὰ φρουρῶν Tzet. in Lycophr. p. 14.
Amatorium poculum Paul. Recept. Senr.
 Lib. v. Tit. 23. Absolutè *amatorium*
 Plin. Lib. xxv. 3. & Quintil. De-
 clam. xv.

XXXV. *Iole.*

HERCULES cum Iolen Euryti filiam in conjugium petiisset, ^aille cum repudiasset, Oechaliam expugnavit. Qui ^but à virgine rogatur, parentes ejus coram ea interficere velle cœpit. Illa animo pertinacior, parentes suos ante se necari est perpeffa. ^cquos omnes cum interfecisset, Iolen captivam ad Deianiram præmisit.

XXXVI. *Deianira.*

DEIANIRA ^aOenei filia, Herculis uxor, cum vidit Iolen virginem captivam eximix formæ esse adductam, verita est ne se conjugio privaret. Itaque ^bmemor Nessi præcepti, vestem tinctam centauri sanguine Herculi qui ferret nomine ^cLichan famulum misit. inde paululum, quod in terram deciderat, ^dut id sol attingit, ardere cœpit. Quod cum Deianira vidit aliter esse, ac Nessus dixerat, intellexit: & qui revocaret eum, cui vestem dederat, misit. Quam Hercules jam induerat, statimque flagrare cœpit. Qui cum se in flumen conjecisset, ut ardorem extingueret, major flamma exibat. Demere autem cum vellet, viscera sequebantur. Tunc Hercules Lichan, qui

Ad CAP. XXXV.

^a *Ille cum*] Rursus omiffa particula &, quæ forte absorpta est à syllaba præcedente. Certe cap. 31. ubi eadem, quæ heic, narrantur, addita est.

^b *Ut à virgine rogatur*] Rogaretur emendat Cl. Schefferus. Vide ejus notas. Nobil. Heinſius conjicit, *objurgatur*. Æque sane illa, ac pater, ut ex ſequentibus pateſcit, ſpernebat Herculem.

^c *Quos omnes*] Ante hæc deefſe quædam videntur, in quibus fratrum Ioles facta fuerit mentio. Eurytum enim Hercules cum quinquè filiis interemiſſe fertur. Vide Tzet. Chil. 1. 36. Serv. ad Æn. viii. 291.

Ad CAP. XXXVI.

^a *Oenei filia*] Et *Althæa*. Anton. Liberal. cap. 2. Perperam *Ætheſia* dici-

tur apud Schol. Stat. 11. Theb. 165.

^b *Memor Nessi præcepti*] Lege, *præcepti*. nempe ejus, quod dederat ille *ἰσχυρὸν ἐνταῦθα* cap. 34. Supr. cap. 11. *Responsi memor*. Cap. 69. *Memor sortium suarum*. 174. *Memor Parcarum præcepti*. Astron. 11. 1. *Jupiter memor peccati*. Cyprianus de Bon. Pat. *Adam præcepti immemor*, & *data legis transgressor*. Video Nessi præcepti correxisse etiam Nob. Heinſium in orâ libri ſui.

^c *Lichan famulum*] Serv. ad Æn. viii. 300. *Vestem tinctam Nessi sanguine Lichæ servo ad eam (leg. eum) perferendam dedit* Scholiast. Apollon. ad Lib. 1. 1211. pædagogum Hylli Herculis filii facit.

^d *Et id sol attingit*] Lego & distingo: *Inde paululum, quod in terram ceciderat, ut id sol attingit, ardere capit*. Venit idem in mentem Cl. Scheffero.

qui vestem attulerat, ^e rotatum in mare jaculatus est; qui quo loco fecidit, petra nata est, quæ Lichas appellatur. Tunc dicitur Philoctetes Pœantis filius ^f pyram & in monte Oetæo ^f construxisse Herculi, cumque ^h accendisse mortalitatem. Ob id beneficium Philocteti Hercules arcus & sagit-

^e Rotatum in mare] E Ρωτιά in mate Euboicum. Apollod. Lib. 1. Ovid. ix. Met. 218. *Corripit Alcides, & terque quaterque rotatum Mittit in Euboeas tormento fortius undas.* Sen. Hercules. Fur. 105. *Et circa furens Bis ter rotatum misit.* Quintil. Declam. xvii. *Rotatos per abrupta molis iactus explicuit.* Lege, mollis.

^f Pyram construxisse] Hanc ab Hercule ipso constructam, a Pœante succensam narrat Apollod. Lib. 11. Zenobius Cent. 1. 33. Scholiast. Hypoth. Trachin. Sophoclis. Sed hoc cum Hygino Philoctetæ tribuit Hom. Scholiastes ad Iliad. Z. Μηδίδος γελέσας] ἄλλυ ὑφάψας ἐν τῇ Οἴτρῃ Ἡρώκλειος πυρρὴν ἐν τῇ πελώτῃ αὐτῇ, ὑφ᾽ ἧς οὐ φιλοκλήτης. Quod firman- t Tzetzes ad Lycophr. pag. 131. Diodoro Lib. iv. pag. 243. Ovid. Lib. ix. Met. 234. Servius ad Æn. iii. 402. viii. 300. Lactant. Lib. 1. cap. 9. Cicero Tuscul. 11. Dictys Lib. 1. Pœan- tis Philocteta, qui comes Herculis post discessum ejus a Diis sagittas indusivra præcipuum accepit. Tzetzes ad Lycophr. p. 14. Ed. Steph. Τὰ δὲ πῦρα αὐτῆς Ἡρώκλεις τῷ Φιλοκλήτῃ καὶ ἄλλοις παῖσι, ὡς ἔ πατρὸς Φιλοκλήτος Ποίκα] τῇ πελώτῃ ὑφ᾽ ἧς οὐ φιλοκλήτης. Adde Brodzum Miscell. cap. 5. Lib. 1. Morsimo Trachinio triste id ministerium dat Hephæstion. Illas sagittas apud Sybaritas in Apollinis Halii templo consecrassse eum narrat Aristoteles Admirand. pag. 882. Edit. Casaub. Confer Just. Lib. xx. 1. Juvenalis Schol. de hac fabulâ ad Stat. xi. vers. 61. *Qui in Oetâ monte se incendit, non tolerans ardentem vestis, quam in sanguine Nessi tinctam uxor sua causa pellicis Deianira porrexerat vestientem.* Scripserim: *uxor sua Deianira causa pellicis porrexerat induendum.*

^g In monte Oetæo] In cacumine montis Oetæ, quæ Φρυγία dicta. Schol. Callim. ad Hymn. 111. Φρυγία ὄρος Τροχῶν, ἐν ἧς ἐκείνη ὁ Ἡρώκλεις. Arrianus apud Eustath. in Dionys. p. 107. Φρυγία καὶ πρὸς τὸ πᾶν Εὐρω- πῆϊ. Ὡς τὴν Οἴτρῃ τὸ ἔκτῃ πεφύχθαι τῇ Ἡρώκλειᾳ καὶ γένεσθαι.

^h Ascendisse mortalitatem] Micyllus in margine notavit, & exuisse, vel simile quid forsitan deest. Editio Leidensis exhibet accendisse. Atque ita legendum monuerat in Erratis Commelinus. forsitan non male: ut permortalitatem innuat, quod mortale erat, & à matre traxerat. Vide Ovid. ix. Met. 252. Infr. cap. 102. *Cum humanum corpus est exustum & ad immortalitatem traditum.* Cyprian. Tract. iv. *Hercules ut hominem exuas, Oeteis ignibus concremat.* Lucianus Hermotimo: Καὶ γὰρ οὐκ ἐν τῷ δῶπνῳ ὁ πόσιν ἀνθρώπων εἶχε δῶναι τὴν μητὸς, & καὶ πατρὸς καὶ ἀκέραιον φέρων τὸ γένος ἀνέπτει εἰς τὰς γυνεὶς διδου- νηθῆν (leg. διδουμένης) ὑπὸ τῆς πυρρῆς. Atque ita post corporea membra factum est Deorum curialis, ut loquitur Capella Lib. 1. Quid si in Hygino legas, ascendisse immortalitatem? hoc esset, ascendisse cœlos ad immortalem vitam inter Deos agendam. Confer Zenob. 1. 33. Apollod. Lib. 11. pag. 120. Lactant. Lib. 1. cap. 18. *Hunc a rogo, quo se vivum combusserat, ascendisse in cœlum putaverunt.* Nubes nempe cum contritu sublatum eum in cœlum vexit. Quibus non dissimile est, quod de Iesu nostri ἀναβάσας narrat B. Lucas Act. 1. 9. Confirmat me in istâ conjecturâ Cl. Schefferus. qui & ipse idem

sagittas donavit. Deianira autem ⁱ ob factum Herculis ipsa se interfecit.

XXXVII. *Æthra.*

NEPTUNUS & Ægeus, Pandionis filius, in fano Minervæ cum Æthra ^a Pitthei filia una nocte concubuerunt. Neptunus quod ex ea natum esset, Ægeo concessit. Is autem postquam à Træzene Athenas redibat, ^b enssem suum sub lapide posuit, & præcepit Æthræ, ut ^c tunc eum ad se mitteret, cum posset eum lapidem allevare, & gladium patris tollere: ibi fore ^d indicium cognitionis filii. Itaque postea Æthra peperit Theseum. Qui cum ad puberem ætatem pervenisset, mater præcepta Ægei indicat ei, lapidemque ostendit, ut enssem tolleret, & jubet eum

divinaret. Cyprian. Tract. 1. *Ad immortalitatem sub ipsâ morte transiit. Ad eundem modum humanitatem dicit eam vitam, quæ inter homines agitur* Servius ad Æn. viii. 300. Vide heic vanitatem mythologorum: cælum ascendisse Herculem narrant; quem tamen Homerus conveniri apud inferos facit ab Ulyssæ, sicut cæteros, qui excesserant vitam, ut Cicero observat Lib. iii. de Nat. Deor. Veram tamen lectionem, ut finem aliquando faciam, putem, *accendisse mortalitatem*. Ita Lactantius dicit Argum. Lib. xiv. Met. *mortalitatem ablueret*.

ⁱ Ob factum Herculis] Doctissimus Jacob. Perizonius legit: *ob fatum Herculis*: i. e. mortem, exitium. Sic fab. 141. *Quibus fatalis fuit Hercules*. H. e. causa exitii. Probo conjecturam. Nihil frequentius istâ locutione cum apud alios quosvis scriptores, tum præsertim poëtas. Ad eundem modum locum hunc emendaverat in libro suo Nob. Heinsius. Lactant. eâ de re in Argum. Lib. ix. Met. *Deianira re audita ipsa se interfecit*. Suspendisse se narrat Apollod. Lib. 11.

Ad CAP. XXXVII.

^a Pitthei] Ita reposui pro *Pithei* ex cap. 79. Græcis est Πιθηεύς. *Pitheus* vitiose etiam Lactantio dicitur Lib. vii.

Met. Argumentis, ubi hanc fabulam habes; ut & apud Apollod. Lib. 111. Etym. Αἴθηρα τὸ κρινόν. Εἰς Αἴθηρ ἄγρη. σημερινὴ δὲ Νύξ. κύριον ὄνομα Αἴθηρ Πιθηεύς πατὴρ. Ovid. Heroid. x. 131. *Nec pater est Ægeus, nec tu Pittheides Æthra Filius*.

^b Enssem suum] Et calceos, ut volunt Apollodorus, Lactantius, Plutarchus, Etymol. Auctor, Eustath. in Dionys. p. 129. & Callimachus apud Tzerzen in Lycophr. nec non Crates apud Hom. Schol. ad Iliad. A. 740. Lapidem, sub quo posuit, πέτρας κρυφίας vocat Callim.

^c Tunc eum] Præcessit, quod ex se natum esset. Sententiam ergo magis, quam verba respexit.

^d Indicium cognitionis] Insignia ingenuitatis appellat cap. 187. γυναικίσματα Græci. Parthen. Erot. cap. 1. Περιλόμῳ τῷ ζώνῳ δίδωσι τῇ κόρῃ, κελύων ἐβίσαντι (leg. ἐβίσαντι) πρὸ παιδὶ φυλάττειν, ὅπως ἔχη γυναικίμα ὅπῳτ' ἀνὰ φέρεται ὡς δὲ πατέρα αὐτῆς εἰς Καῦνον. Cap. 3. συμβόλια appellat. Pertinet huc historiola illa, quam in voce Κελύει narrat Etymologicographus, ubi notandum Περίανον ab eo

ap

cum Athenas ad Ægeum proficisci, ^e eosque, qui illic
tum ^f itinera infestabantur, omnes occidit.

XXXVIII. *Thesei labores.*

CORYNETEM ^a Neptuni filium armis occidit. ^b Pityocampten, qui ^c iter gradientes cogebat, ut secum arborem pinum ad terram flecterent: ^d quam qui cum eo prenderat, ille eam viribus missam faciebat, ^e ita ad terram ^f graviter elidebatur, & peribat; hunc interfecit.

g Pro-

appellari, qui *Βεζενός* est Parthenio cap. 30.

^c *Esque qui*] Cl. Schefferus emendat: qui eos, qui illic &c. Micyllus quædam deesse censet.

^f *Itineri infestabantur*] Cl. Schefferus emendat: *Itinera infestabant vi.* Mihi persuasissimum est debere legi, *itinera infestabantur.* Vide Notas ad cap. 18. Lactantius: *Multos latrones Isthmum obsidentes interfecit.*

Ad CAP. XXXVIII.

^a *Neptunifilium*] Apollod. Lib. 111. pag. 206. & Hygino ipsi cap. 158. est Vulcani filius: quibuscum facit Ovid. Lib. vii. Met. 438. *Clavigeram vidit Vulcani occumbere prolem.* Κορωνήτης dictus est à κορώνη, quam ῥόπυλον interpretatur Hom. Schol. ad Iliad. H. 141. Verum hominis nomen erat *Periphetes*. Lactant. Argum. Met. Ovid. *Periphetum latronem Vulcani filium iuxta Epidaurum.* Leg. *Periphetem* Helych. Περειφήτης, ὁ Κορωνήτης.

^b *Pityocampten*] *Pityocamptes* is *Siniæ* est. Schol. Pind. Hypoth. Isthmion. Pindari: Ο ὃ Σίνις Ποσειδῶνι παῖς, ὃς δένδρα κέμπων, εἴτα στυγερῶν εἰς πῦρ τὰς παλόντας, ἀφ' ὧν αἰφείς τὰ δένδρα, ἔτιω δίοφθειρον. Σίνις per duplex v scribitur apud Aristotelem, Euripidem & Xenophontem. Ovid. vii. Met. 441. *Occidit ille Sinis, magnis male viribus usus.*

^c *Iter gradientes*] H.e. viatores. *viantes* dicerent Apulejus & Prudentius.

Παρεπερδωμένος τῷ ὁδῷ appellant οἱ ὁ. Thren. 1. 12. Opportunè Cl. Schefferus ita *viam gradi* dixisse Columellam observat. Propert. Lib. 1. El. 1. *Nec meminit notas, ut prius, ire vias.* & Lib. 111. El. 15. *Scironis medias sic licet ire vias.* Ita corrigit Nob. Heinf. ad Ovid. Met. p. 392. Confer Sanct. Lib. 111. in verbis *Ambulo & Eo.* Heinf. notas ad Ovid. 1. Fast. 122. Cyprianus Tract. 1. *Ambularimus solitudines.* Apul. Met. 11. *Sed cum primam plateam vadimus.* Propert. Lib. 1. El. 8. *Destitis ire novas Cynthia nostra vias.* & Lib. 11. El. 10. *Memento Hoc iter ad lapides cana venire meos.* Ita legere malim, quam *itere.* Willer. paraphr. Cant. Salom. pag. 41. *Iter arctum progredientes.* Apulejus Libr. de Philos. *Qui per hac profectus securo gradu virtutis viam graderetur.* Ita legit Stewechius, non *vid.* Excerpta Festi MSS. *Profecturi viam Herculi aut Sanco sacrificabant.* Barthius corrigi vult, *ibi tragredientes.* Atqui eâ sic potius scripsisset. Cap. 187. *Thescus cum ea iter faceret.*

^d *Quam qui cum eo*] An scripsit, *quam quam quis cum eo?* Ita sanè postulat sententia; vel *ubi quis cum eo.*

^e *Ita ad terram*] Et heic more suo omittit copulam &. Paulo aliter & verius hæc narrat Diodorus Lib. iv. pag. 262.

^f *Graviter elidebatur*] Mallet Cl. Schefferus *illidebatur.* Sed sic *allidebatur* potius dicendum esset. Seneca Tranquill. Cap. 3. *Qui non alliserit virtutem, nec absconderit.* Lactant. Lib. iv. cap. 21. *Diripi pueros, allidi parvulos.* Pf. 101. 11. *Elevans allisisti me.* Dubito tamen an quicquam mutari debeat,

§ Procrusten Neptuni filium : ad hunc hospes cum venisset , si longior erat , minori lecto proposito , reliquam corporis partem præcidebat : sin autem brevior statura erat , lecto longiori dato , incudibus suppositis extendebat eum , usque dum lecti longitudinem æquaret : hunc interfecit. Scironem , qui ad mare loco quodam prærupto sedebat , & qui iter gradiebatur , ^h cogebat eum sibi pedes lavare , & ita in mare præcipitabat : hunc Theseus pari leto in mare dejecit , ex quo ⁱ Scironis petra sunt dictæ. ^k Cercyonem Vulcani filium armis occidit. Aprum qui

beat , cum & aliis pro ad terram dari & affligi poni animadvertam. Fulgent. ad Monimum pag. 21. Edit. Bas. *Prævenit elisum ut surgat : subsequitur elevatum ne cadat.* Fulgent. Planciades Contin. Virg. *Exaltatus quis in superbiam duplum eliditur.* Myth. Lib. 11. 17. *Subito erectiores , subito elisiones sustineant.* Vetus interpres Ecclesiastici cap. 1. vers. 39. *Et revelet Deus absconsa tua , & in medio synagoga elidat te.* Græca exemplaria habent , καὶ ἐλαλέῃ σ. & cap. viii. vers. 19. *Ubi non est adiutorium , elidet te.* Ubi idem verbum occurrit in Græcis exemplaribus. Fulgent. Ruspens. Epist. vi. *Profecto invenies & præcedentem gratiam , quâ potest elisus surgere.* Auctor Cœnæ Cypriano adscriptæ: *Ad terram elisit Daniel.* Chrysost. Serm. xv. *Ut levaret jacentes , elisos erigeret.* Ita & apud Tertull. de Resurr. Carn. cap. 34. *τὸν relevarē* , cap. 47. *τὸν suscitare* opponitur *elidere*. Plura ad Fulgent. Pausanias Corinthiacis narrat victos eum à se curvatis ad terram diversarum pinorum ramis alligasse , ut , cum ad suam naturam rediissent arbores , discerperentur. Sed idem , quod aliis fecit , ipse à Theseo passus est. Unde *curvatus in sua fata trabes merito dixit* Propert. Lib. 111. 20.

g Procrusten] Pausan. Lib. 1. Περὶ τῆς τοῦ Κηφισοῦ λεγμένης Πολυπημονα τήνομα , Περιχρῆσθαι δὲ ἐπιλέχουσιν , ὅπως ἀπέκλεινε. Sed quæ de Procruste hæc narrat Hyginus , Sinidi tribuuntur ab Euripidis Schol. ad Hippol. vers. 977. Ἡ γάρ , ὁ Σί-

νις ἔτρεψε ὃς Πήμονα , καὶ τὸν ἰσθμὸν ξεινοφιλῶν , ὁ καὶ Πιτυοκλέως τις. Vide ibi cætera.

^h Cogebat eum] Sustuli , quod inter has voces erat , comma. Atque ita hic locus perspicuus est , nec traiectione ullâ indiget. Ad verbum pœnæ ex Diodoro hæc esse translata notavit Barthius ad Stat. Tom. 11. pag. 104.

ⁱ Scironis Petra] Infames Scirone petras appellat Stat. 1. Theb. 339. Ubi Schol. *Hic Sciron hospites suos vel transcurrentes saxo residens cogebat sibi pedes lavare , & eos ex improviso præcipitabat.* Confer Ovid. vii. Met. 448. Schol. Euripid. ad Hippol. 980. Σκιρωνίδες πέτραι sunt Diodoro & Lucian. Tom. 1. pag. 200. Edit. Bened. Corruptè *petra Scyrades* ediderunt apud Lactant. ad 111. Theb. pro *Scironides* , quomodo & hæc forsitan restituendum , quanquam non valde est necesse. Schol. Nicandr. pag. 16. Ed. Col. Σκιραν μὲν ὄρεα μετὰ τὸν Μεγαράων ἐ Κορίνθου καὶ Ἰωνίου , ὅπερ πῖναι Σκιρωνίδες πέτραι καλεῖται. Lactant. in Argum. Ovid. Met. Lib. vii. Unde *Scironides petrae sunt nominatæ ab ejus nomine.* Σκιρωνίδες , legitur in ἀντίκω ἦτο. Aristotelis. perperam. Senec. Hippol. 1033. *Et scelere petra nobiles Scironides.* Vers. 1225. *Scironia saxa* appellat. ^k Cercyonem] Ovid. *Cercyonis letum vidit Cerealis Eleusim.* Vide nostrum cap. 187. Neptuni eum facit filium Gellius Lib. xv. 21.

quifuit ¹ Cromyone, interfecit. Taurum, qui fuit Marathone, quem Hercules ^m à Creta ad Euryſtheum adduxerat, occidit. Minotaurum ⁿ oppido Gnoſi occidit.

XXXIX. *Dædalus.*

DÆDALUS ^a Euphemi filius, qui fabricam à Minerva dicitur accepſiſſe, ^b Perdicem ſororis ſuæ filium propter artificii invidiam, quod is primum ^c ferram invenerat, ^d ſummo tecto dejecit. Ob id ſcelus in exilium ab Athenis Cretam ad regem Minoem abiit.

XL. *Pa-*

[*Cromione*] Ita & Laſtant. Argum. Lib. vii. Met. Ovid. Sed perperam. *Cromyone* Vir Cl. Κρομμύωνας ſcio appellari Diodoro Lib. iv. & Plutarcho in Theſeo. Minori tamen mutatione heic legas, *Cromyone*. Κρομμύων eſt Pauſaniæ pag. 86. Edit. Wechel. quod convenit cum Ovidiano verſu, qui eſt Lib. vii. Met. 436. *Quodque ſuam ſecurum arat Cromyona colonus.*

^m *A Creta*] Pro ex Creta. Sic Flor. i. 24. *Allatas à Graciâ leges decem principes leſſi, jubente populo, conſcripſerant.* Juſt. xii. 14. *Se à Macedonia evocatum arbitrabatur.*

ⁿ *Oppido Gnoſi*] Illud oppido pro gloſſemate habet Cl. Schefferus. non accedo. Cicero v. ad Atticum epiſt. 18. *In oppido Antiſchia.* Vide Voſſ. de Conſtruct. cap. 2.

Ad CAP. XXXIX.

^a *Euphemi*] Correxeram cum Micyllo *Eupalami*, quod ita Apollodorum Lib. iii. pag. 205. Diodorum Lib. iv. pag. 276. Serv. ad Æn. vi. 14. Laſtant. Argum. Lib. vii. Metam. imo Hyginum ipſum cap. 244. & 274. velle obſervaviſſem, cum *Euphemum* ejus patrem, etiam à Tzetze appellari docuit me Cl. Schefferus. Sed locum invenire hætenus non potui. Certè Chil. i. 19. & xi. 394. Eupalamo eum natum cum aliis ſcribit. Quærant alii felicius.

^b *Perdicem ſororis ſuæ filium*] Ita & infr. cap. 274. eum juvenem appellat: nec non cap. 244. ubi iſta legas: *Dædalus Eupalami filius Perdicem ſororis ſuæ*

filium propter artificii invidiam. Cl. Schefferus emendat: *Perdicis ſororis.* filium enim *Attalum* vel *Accalum*, ſororem *Perdicem* vocari obſervat. Sane ſororem Dædali *Perdicem* appellat ſub finem Lib. iii. Apollodorus, filium autem *Talium*. Aquo longe alius eſt, qui corruptè *Taliris* dicitur à Juven. Schol. ad Sat. xiii. verſ. 97. Hellanicus verò apud Eurip. Schol. ad Oreſt. 1650. *Tantalum*, Suidas Κάλων, ut & Laſtantiſ loco modo adducto, qui patrem illum Perdicis fuiſſe vult; Tzetzes *Attalum* vocat. Α'νείλες, inquit, παῖδα Περδίκης ἀδελφῆς Κελεύμδρον Α'ττάλον. nihil tamen mutandum. Nam Perdicem invenſiſſe ferram cum Hygino cap. 274. ſcribit etiam Fulgent. Lib. iii. Myth. at matrem ejus non *Perdicem*, ſed *Polycaste* facit. De Perdice ferræ inventore præterea conſentiunt Gloſſ. MSS. ad Virg. Georg. i. 143. & Servius itidem, cujus hæc ſunt verba: *Dicitur Perdis ſororis Dædali filius circumum & ferram invenſiſſe.* Et ad Æn. v. 14. *Occiſo Perdice ſororis ſuæ filio.* Adde his Ovid. Lib. vii. Met. 237. Sidon. Lib. iv. epiſt. 3. & quæ notavit Meurſ. Athen. Att. Lib. ii. cap. 11.

^c *Serram*] Et circumum. Hyg. 274. Laſtantiſ & Servius iis, quos modo dixi, locis.

^d *Summo tecto*] Ex arce Minerva, ut eſt in Gloſſ. Virgilianis, &, quod idem eſt, ὅν τ' ἀν' ἐργὸν λέως Ovid. *Dædalus invidit, ſactaque ex arce Minervæ Præcipitem miſit.*

XL. *Pasiphae.*

PASIPHAE Solis filia, uxor Minois, sacra^a deæ Veneris per aliquot annos non fecerat. Ob id Venus amorem infandum illi objecit, ut taurum, ^b quem ipsa amabat, alia amaret. ^cIn hoc Dædalus exul cum venisset, petiit ^d ab eo auxilium. Is ei ^e vaccam ligneam fecit, & veræ vaccæ corium induxit, in qua illa cum tauro concu-

Ad C A P. XL.

a *Dea Veneris*] An *Veneri*? Sed ut heic, ita & infr. cap. 143. *Quod Junonis sacra primus fecit.* & cap. 260. In quo *Aeneas Veneris templum constituit.* Quemadmodum Avianus in fabulis Ætopiciis; *Continuo supplex Telluris construit aras.* Vellejus Lib. 11. 81. *Templumque Apollinis & circa porticus salutarum promissit.* Lactant. Argum. Lib. xii. Met. fab. 1. *Cum in Aulide Jovis sacra ministraret.* Ita MS. Julius Obsequens cap. 106. *Aruspices sacra Apollinis litanda, & de lege, quæ ferebatur, supersedendum, pronunciarunt.* Cap. 108. *Cupressæ simulacra Junonis Regine posita.* Quanquam istis locis *Apollini* rescribendum censet ad eum scriptorem Schefferus. Cap. tamen 15. dixit noster, *Veneri sacra per aliquot annos non fecerant.* 274. *Phoroneus Inachi filius Junoni arma primus fecit.* Quomodo alterum utcumque tolerari possit, ostendi ad Liberal. cap. 6. Attamen insolens illud nimium forte, corrige ergo, *Veneri.* Hom. Odyss. 114. *Π' ἐξ ἄς ἱεργὸν κῆρ λὰ Ποσειδάωνι ἀνέκευ.*

b *Quem ipsa amabat, alia*] Non de nihilo de glossa hæc verba suspexit Barthius. Qui laciniam istam Hygino adfuit, respexisse videri potest illud Virgil. Ecl. vi. *Aut aliquam in magno sequitur grege.* Posset tamen retinere, si ita legas, *ut taurus, quem ipsa amabat, aliam amaret.* vel sublata tantum distinctione, *ut taurum quem:* sicut cap. 274. *Caper autem vitem quam præferat plenius fructum protulit.* Ad Virgil. Servius: *Ac si diceret, habes aliquid specii, si quidcum noveris amare, quem diligis.* Duplici ergo nomine infandus erat amor Pasiphae; primo quod in

tauro ureretur; deinde eo quidem tauro, apud quem potior erat vacca aliqua, quam ipsa. Unde Propertius Lib. 111. el. 17. *Testis. Cretæi fastus quæ passa juvenci &c.* Cl. Schefferus nobiscum heic non facit, sed legit, *ut taurum, quem ipse mandarat ali, amaret.* Quod convenit cum illis, quæ de eo tauro Tzetzes tradit Ch. 1. 18. Lactant. ad Stat. v. Theb. 441. Quamobrem subscribo ejus conjecturæ.

c *In hoc*] Explicavi antehac, in eo tempore, ut cap. 46. vel sub eodem tempore, ut cap. 69. loquitur. & ita *ὁ τῆς τοῦ* Græci dicunt. Vide notas ad cap. 33. Anton. Liberal. Clar. Schefferus copulat hæc verba cum sequentibus, ut sit, *petiit in hoc auxilium ab eo, i. e. in eam rem, quod nescio quomodo nunc magis, quam antehac, arderet.* Tertull. Exhort. ad Cast. cap. 2. *In hoc probatur nostra in Deum mens.* Ilorat. Epod. ult. *Ingrata misero vita ducenda est in hoc.* h. e. propter hæc, ait Scholiast. Justin. Lib. 11. cap. 15. *Legatos eorum in hoc pignus Athenis retentos.* & Lib. xxiv. 2. *In hoc mitteret arbitrum juris jurandi.* Ovid. x. Met. 408. *In hoc mea (pone timorem) Sedulitas erit apta tibi.* Lactant. Argum. vi. Met. fab. 1. *In hoc ad eam venit.* Phædr. Lib. v. 1. *In hoc, ut alia esset materia satæ.* Justin. 38. cap. 3. *In quod tum missi Aquilius & Manlius Maltinus legati.*

d *Ab eo*] Ita reposui pro *ab eâ.* Apollod. Lib. 111. pag. 132. *Σωιερῶν λαμβάνει τὸ Δαίδαλον.*

e *Vaccam ligneam*] Eleganter Clemens Paræm. pag. 39. Edit. Morell. *Ἡ δὲ ἔκ τῆς ἡ Δαίδαλου, ἡ ἐκ τῆς ξύλου πεπισημῆς, τῶν ἐν εἰλεν ἀρῶν,*

cubuit. ex quo ^f compresso Minotaurum peperit, capite bubulo, parte inferiore humana. Tunc Dædalus & Minotauro Labyrinthum inextricabili exitu fecit, in quo est conclusus. Minos re cognita, Dædalum in custodiam conjecit. At Pasiphae eum vinctulis liberavit. Itaque Dædalus pennas sibi & Icaro filio suo fecit, & accommodavit, & inde avolarunt. Icarus altius volans, à sole cera calefacta, decidit in mare, quod ex eo ^h Icarium pelagus est appellatum. Dædalus pervolavit ad regem Cocalum in insulam Siciliam. ⁱ Alii dicunt, Theseus cum Minotaurum occidit, Dædalum Athenas in patriam suam reduxit.

XLI. Minos.

MINOS Jovis & Europæ filius cum Atheniensibus belligeravit, cujus filius Androgeus ^a in pugna est occisus.

καὶ κατὰ τὴν ἱστορίαν ἡ τέχνη πλοῦτος
ἐστὶν ἐκείνης ἐπὶ τῇ γυναικὶς.

[^f Compresso] Malim compressu ex cap. 60. & 63. Schol. German. Ophiucho: Domum cum ipso fulminis ictu percussit. & illic reponam idem, ut factum jam video in Sactandreas Edit. Est tamen nonnihil cur dubites, silegas, quæ in Lucretiano Indice ad voces concusso & culto annotavit Giphanius. Sic instructo pro instructu archaicam esse scripturam observat in Catullo Scaliger. Festus in ENDOPLORATO. Implorare namque est cum fletu rogare. Ita Cod. Leid. non fletu. Etiam jussu pro jussu dixisse Sifennam observat Nonius pag. 130. Edit. Mercer.

[^g Minotauro] Cognomentum hoc erat, verum ejus nomen fuit Asterius, ut docet nos Apollod. sub initium Lib. III.

[^h Icarium pelagus] Ita & Ovid. Hefychius p. 779. aliique. Ab Icaro insulâ secundum quosdam Icarium pelagus est dictum, Eustathio teste ad Periegeten p. 75. & Isidorus Orig. Lib. XIV. cap. 6. qui Icarum ibi naufragio periisse addit, & de exitu hominis impositum nomen loco. Adde Eustath. in Iliad. p. 146. Ed. Bas. Lactant. Argum. Ovid. Met.

VIII. 3. Icaron insulam ab Icaro Dædali filio ibi à patre sepulto nomen adeptam autumat. Antea Ichthyusa dicta est, teste Heraclide in Politis.

[ⁱ Alii dicunt Theseus] Ad plebejas locutiones hæc refert Cl. Schefferus. Si quis tamen heic quod inferere maluerit, me non nolente hoc fecerit. Ita Astron. II. 24. Nonnulli dicunt, quod hæc prima fuit Herculis concertatio. & cap. 31. De ceto dicitur, quod à Neptuno sit missus, ut Andromedam interficeret. Loquitur tamen cum Hygino auctor Gloss. MSS. in I Georg. Virg. Alii dicunt, post mortem regis Latini quæsierant eum in terrâ & in mari, & nusquam inventum est corpus ejus; quæsierunt eum in aëre, & suspendisse laqueo inventum est. Imo noster ipse ad eundem modum Lib. II. Astron. cap. 18. Alii dicunt: quo tempore &c. Cap. I. Sed alii dicunt: cum Calistodem &c. Nihil ergo mutandum.

Ad C A P. XLI.

[^a In pugna est occisus] Aliter cum aliis Schol. Hom. ad Iliad. Σ. Ε' π' λ' α' υ' & δ' α' σ' μ' ε' ν' ο' ι' Α' θ' η' ν' α' ι' ο' ι' τ' ῶ' ν' ἐπ' ἢ τῷ δ' ἰδ' δ' ο' λ' ο' φ' ο' ν' ἰ' κ' ε' ν' α' Ἰ' κ' α' ρ' ὀ' γ' ε' ω' ν'.

sus. Qui posteaquam Athenienses vicit, ^bvestigal Minois esse cœperunt. Instituit autem, ut anno unoquoque ^cseptenos liberos suos Minotauro ad epulandum mitterent. Theseus postea quam à Trœzene venerat, & audiit quanta calamitate civitas afficeretur, voluntarie se ad Minotaurum ^dpollicitus est ire. Quem pater cum mitteret, prædixit ei ut, si victor reverteretur, vela candida ^ein navem haberet. Qui autem ad Minotaurum mittebantur, velis atris navigabant.

XLII. The-

ἡ παιδα Μινωτὸ ἀγωνίζομενοι ἐ
νικῶντα παρ' αὐτοῖς τὰ Πρωθή-
νοια. Eadem habet Servius ad Æn.
vi. 14. Lactant. ad 1. Achil. Stat. 192.
^bVestigal] An vestigales? Cæsar iv.
B. C. Hos cum finibus expellere non po-
tissent, tamen vestigales sibi fecerunt.
Justin. i. 7. Urbes Persarum tributaria.
ii. 3. Asiam vestigalem fecere. Curt. x.
12. Persarum tributarii. Sed quod heic
vestigal fieri, id pari ratione εἰς Φό-
ρον ἡνίασθ' dicunt Græci interpretes
Judic. cap. i. 28. & 29. Thren. i. 2.
Certè nihil heic video, quod valde fla-
gitet criticum ferrum. In veteri decre-
to arbitrum finium regundorum pag.
204. Inscript. Grut. Is ager vestigal
neis fiet Langatium. h. e. vestigalis.

^cSeptenos] Sequitur Virgili. qui Æn.
vi. 21. Tum pendere iussi Cecropida ius-
si (miserum) septena quotannis Corpora
natorum. Quidam septem pueros & sep-
tem puellas misisse eos quotannis tra-
diderunt. Vide Serv. & Lactant. Statii
interpretem. Astron. ii. 5. Cum Theseus
Cretam ad Minoa cum septem virginibus
& sex pueris venisset. Cæterum Naso
Met. Lib. viii. vers. 171. ut & Plutar-
chus in Theseo, nono quoque anno so-
lutum id tributum tradunt ab Athe-
nienibus.

^dPollicitus est ire] Sic infr. cap. 92.
Se in conjugium dare promissit. 129. Simu-
latque se sacra facere. 219. In conjugium
dare pollicetur. Nòvè, inquit Barthius,
utitur infinitivo. Quasi vero non ita
crebro etiam alii scriptores loquantur.
Plaut. Cistell. ii. 2. 7. Promissi dare. Mo-
stell. v. 2. Autumo me ire. Asin. ii. 4.
36. Aiebat reddere. Ovid. iiii. Heroid.

Quin etiam fama est, cum crastina ful-
serit Eos, Te dare nubiferis linea vela no-
tis. Virg. Æn. i. 23. Progeniem sed enim
Trojano a sanguine duci Audierat. A-
vianus fabulis Æsopis: Grande ratus
pretium volucris de morte referre. Simi-
lia exempla, in quibus præsens passi-
vum ponitur pro futuro, apud no-
strum habes cap. 68. 98. 257. Sic apud
Cyprian. Tract. i. Hoc scias esse præ-
dictum, in novissimis temporibus multi-
plicari mala. Fulgent. Lib. i. cap. ult.
Ergo mens presumptionem sperans, sibi
conjugi duas feras suo currui subjungat.
MS. Leid. Biblioth. sibi conjugi. Perpe-
ram. Mutanda est distinctio, ut in
Edit. Henrici Petri: Ergo mens præsum-
ptionem sperans sibi conjugi, duas fe-
ras &c. conjugi est conjunctum iri.
Ambrosius Hymnis: Per quem & nos
resurgere Devota mente credimus.

^eIn navem] Pro in navi. Hellenismum
cenfet esse Linacer Lib. vi. pag. 498.
Nimirum Græci εἰς pro ἐν interdum
usurpant. Johan. cap. i. 18. Ο' ὢν εἰς
τὸ καλπεῖν τὸ πικρῶς. Invenies alia
id genus sexcentis locis apud alios.
Creberrimè ita noster loquitur. Vide
cap. 51. 82. 105. 122. &c. Nec refuge-
runt alii non infimi census apud Lati-
nos. Curt. x. 2. Regni solium in Asiam
habere. Quadrigarius apud Gellium
xvii. 2. Nos in medium relinquimus.
Justin. xliiii. 5. In Hispaniam tunc
temporis bellum gerentem. nisi in Hispa-
nia ibi legendum est, vel in pro contra
accipiendum. quod verum puto. Idem
licere sibi quoque putarunt illi deterio-
ris ætatis heroes. Dictys Lib. ii. Mili-
tem frequentem in arma habuere. Julius Ob-

XLII. *Theseus apud Minotaurum.*

THESEUS posteaquam Cretam venit, ab Ariadne Minois filia est adamatus, adeo ut fratrem proderet, & hospitem servaret: ea enim Theseo monstravit Labyrinthi exitum. Quo Theseus cum introisset, & Minotau-

rum

Obseq. cap. 20. *Ut jacentibus in publicis cadaveribus qui funerarent defuerint.* Complures, qui istam locutionem illustrarint, in Curtiano Indice concessit Freinshemius ad illa *IN Ciliam fore.* Ad ipsum, & Popmam in de Antiq. Locut. Lib. II. cap. 7. Laurenb. Antiq. voce *IN. Festus: Labes, macula in vestimentum dicitur.* Ita membranæ Leid. cod. Item: *Latine loqui à Latio dictum est, qua locutio adeo est versa, ut vice ulla pars ejus maneat in notitiam, ita & heic eadem membranæ non in notitia.* Et in MUNIFICIOR. *Quamvis munificens non sit in usum.* Frustra ergo in navi corrigi heic vult Micillus, neque non immerito Petron. eadem constructione utentem suggillat quidam. Certè tam valde, cui nigrum theta idem præfigit, Ciceronem habet auctorem Lib. v. Fin. 31. *Etsi quidem hoc est in vitio dissolutionem nature tam valde perhorrescere. Tam magnum, quod itidem vapulat, est apud Catull. carm. 87. Nulla in tam magno est corpore mica salis.* Curt. Lib. vi. 9. *In quos tam magna contuleram.* Suet. Tib. 33. *Neque tam parvum quicquam, neque tam magnum publici privatiq. negotii fuit.* Schol. Juvenal. ad Sat. xv. 65. *Non tam magna saxa jactant, qualia antiqui.* Cicero pro Marcell. *Que quidem ego nisi tam magna esse fateor, ut &c.* Sic tam grande apud Flor. II. 6. *Cui tam grande de Africâ nomen fata decreverant.* Ditis, quod velut inauditum, & à nullo alio dictum notat, agnoscitur à Servio ad Æn. vii. 273. *Dicimus, inquit, hic Dis & hic Ditis.* Et ad i. Georg. 43. *Februs pater est Ditis.* Ad Æn. xi. 185. *Ditis pater Soranus vocatur.* Apulej. Lib. vi. Metam. *Charon ille, Ditis pater.* Gloss. Steph. *Ditis pater, o Πλῆτυς.* Despiter, o Χάρων. Vulcanus corrigit, *Diepiter.* malim, *Dispiter.* sequitur enim post paulo,

Ditis, Χάρων. Orcus, Χάρων. *Dispiter* dictum ut *Marspiter* in ambarvali sacrificio apud Catonem cap. 141, Not. Tyronis & Sen. 97. *Ditis pater.* Nihili est ergo observatio Capri: *Dis pater, non Ditis.* Agnoscit tamen *nd* *Diepiter* pro Plutone Isidor. Orig. Lib. viii. cap. xi. *Pluton Græce, Latine Diepiter vel Ditis pater, quem alii Orcum vocant, quasi receptorem mortuum; unde orca nuncupatur vas, quod recipit aquas.* Ipse & Græce Charon. Gloss. Nom. *Ὅρκος λιβερός, Χάρωνος ἀπὸ δ' ἑρ.* *Ὅρκος ὃ δ' Χάρων.* Lactant. i. 14. *Platon Latine est Diepiter. alii Orcum dicunt.* Sic glis, & hic gliris veteres dixisse observat Charisius Lib. i. Nimis quoque festinavit ille, qui phrasin illam *alabastris unguenti*, non aliunde, quam è B. Luc. cap. vii. depromptam esse pronunciat, neque ejus exemplum apud profanos scriptores ullibi reperiri. Servius tamen, à quo Lucæ evangelium esse lectum credere eum haud credo, eâ utitur ad Æn. iii. 279. *Venerem mutatam in navis (Leg. anus) formam gratis transvexit.* quapropter donatus ab eo unguenti alabaastro, cum se indices inditum ungeret, faminas in sui amorem trahebat. Pro inditum ungeret, puto legendum, inlitum ungeret, vel inde inungeret. Prius præteram. Capella Lib. ii. *Irrorati liquoris illinebat unguentum.* quanquam codex biblioth. Leid. habet, *allinebat.* Ovid. Medic. Fac. 97. *Tempus sit parvo mollem licet illita vultum.* Cic. ii. Acad. *Quibus alabastrer plenus unguenti putere videtur.* Rogo non idem alabastrer plenus unguenti, quod alabastrer unguenti? Horat. iv. od. 12. *Nardi parvus onyx.* h. e. ampulla marmorea, ut recte exponit vetus interpres. Petron. in Fragmentis pridem editis: *Affer nobis alabastrum* Co-

rum interfecisset, Ariadnes monitu ^a liciū revolvendo foras est egressus, eamque, quod fidem illi dederat, in conjugio secum habiturus, avexit.

XLIII. *Ariadne.*

THESEUS in ^a insula Dia tempestate retentus, cogitans, si Ariadnen in patriam portasset, sibi opprobrium futurum; itaque in insula Dia dormientem reliquit. quam Liber amans, inde sibi in conjugium abduxit. Theseus autem cum navigaret, oblitus est vela atra mutare: itaque Ægeus pater ejus, credens Theseum à Minotauro esse consumptum, in mare se præcipitavit; ^b ex quo Ægeum pelagus est dictum. Ariadnes autem sororem Phædrum Theseus duxit in conjugium.

XLIV. *Co-*

Cosmianum. Theocrit. Eid. xv. 114. Συείω ἢ μύρω χεύσει' ἀλάσπρα. Vide ibi Schol.

Ad CAP. XLII.

^a *Liciū revolvendo*] H. e. ἀνελίσσων τῷ ἀγαθῷ, sive filium, quod januz affixerat, relegendo, ut loquitur Ovid. viii. Met. 173. Nam labyrinthum fuerat ingressus τῷ δῶρον ἐξάψας ἢ ἐξόδον ἢ ἀγαθὸν. *Glomum* filii vocat Schol. ad Stat. Theb. Lib. xii. 676. Rectius *glomum* vocasset. Gloss. Philox. *Glomera* & *glomus*, ἀγαθός. Plin. xxxvi. 14. *Sine glomere lini exitum invenire nequeat.* Confer Schol. Hom. ad Iliad. Σ. 590. & Odys. A. 320. *Filium* est Catullo, *linum* Propertio Lib. ii. El. xi. *stamen* eidem Lib. iv. El. 4.

Ad CAP. XLIII.

^a *Insula dia*] Gloss. Steph. *Dia*, νῆσος Διονύσου. Hom. Schol. ad Odys. A. 324. Δία νῆσος πρὸς τῇ Κρήτῃ. ἥ τις Νάξος καλεῖται. ἰερεὺς ἢ αὐτὴ Διονύσου. Diod. Lib. iv. Τὴν τότε μὲν Δίαν, νῦν Νάξον

πρὸς αὐτοὺς ὁρμήτω. Primitus Σπέρη γῆλη fuit dicta, ut idem docet Lib. v. pag. 324.

^b *Ex quo Ægeum pelagus*] Ita quoque Servius ad Æn. iii. 74. Schol. Horat. ad Lib. ii. od. xvi. & Nicocrates apud Schol. Apollon. ad Lib. i. 831. Οὐκ εἶ, αἰτ Scholiaſtes, πλὴν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἢ ἀπὸ τοῦ πηλὸς ἢ θαλάσσης ἀπὸ τοῦ πηλίου. Ipse ergo derivat à νῆσῳ αἰγῶν. Atque ita etiam Pind. Schol. ad Nem. od. v. Et fanè, cum non Αἰγῶν, sed Αἰγῶν mare hoc vocitent Græci, libens eam præferam etymologiam. Inter Latinos Capella Lib. vi. & Solinus cap. 15. ab insulâ Antandro, quæ capræ similitudinem præferat, ita dictum censent. Capellæ verba mendosa sunt: *Cujus dexterior*, inquit, *Antandros exiguitas insularum.* Denique à *navigantibus capræ similitudine divulgatur*, ab eaque *Ægeum pelagus* appellatur. Pro *exiguitas* puto legendum, *exiguissima*. Hinc nempe laxum verius, quam insula, Solino iudice, meruit cognominari. Alias originationes ex aliis si desideres, suppedirabunt tibi Demetrius apud Schol. Apollon. ad Lib. i. 1165. Boſchartus Can. Lib. i. 13. Torrentius ad Horat. ii. od. 16. Varro R. R. ii. cap. 1. Fe-

XLIV. *Cocalus.*

MINOS, quod Dædali opera multa sibi incommoda acciderant, in Siciliam est cum persequutus, petiitque à rege Cocalo ut sibi redderetur. Cui cum Cocalus promississet, & Dædalus rescisset, ab regis filiabus auxilium petiit. ^a illæ Minoem occiderunt.

XLV. *Philomela.*

TEREUS Martis filius Thrax, cum Procnen Pandionis filiam ^a in conjugium haberet, Athenas ad Pandionem socerum venit rogatum, ut Philomelam alteram filiam sibi in conjugium daret: Procnen suum diem obisse dicit. Pandion ^b ei veniam dedit, Philomelamque & custodes cum ea misit: quos Tereus in mare jecit, Philomelamque invitam in monte compressit. Postquam autem in Thraciam redit, Philomelam mandat ad Lynceum regem, cujus uxor Læthusa, quod ^c Procne fuit familiaris, statim pellicem ad eam deduxit. Procne cogni-

Festus in ÆGÆUM. Tzerzes in Lycophr. pag. 27. & 72. Ed. Steph. Eustath. in Dionysf. p. 22.

Ad CAP. XLIV.

^a Illa Minoem occiderunt] Quæ hæc narrat Hyginus, invenies apud Pindar. Schol. ad od. iv. Nemeon. Diodor. Lib. iv. Schol. Hom. ad Iliad. β. 145. Meminit etiam Aristoteles Polit. Lib. ii. Τὸν βίον ἐπελάττησεν ὁ καὶ αὐτὸν Κἀμίκην. Strabo πηληγιῶν καὶ τῆς Καμίκης appellat. Lib. vi. Vibius Sequenter: *Camicos Sicilia, ex quo urbs Camiceos.* leg. *Camicos.* Adde Cononem cap. 25. apud Phorium. Plutarchus submersum eum narrat in mari juxta Siciliam.

Ad CAP. XLV.

^a In conjugium haberet] Justin. Lib. vii. cap. 6. *In matrimonium habet.*

^b Ei veniam dedit] H. e. concessit,

quod petebat. Cicer. v. Att. epist. 21. *Dedit veniam homini impudenter petenti.* Terent. Andr. Act. 5. 3. *Æquum postulat; da veniam.* Donatus; *concede, indulge.* Dictys Lib. 11. *Quod Ajax cognatione fretus impetraturus veniam facilius videbatur.* Apulejus v. Met. *Nova nupta precibus veniam dedit.* Laetant. Argum. Lib. xiv. Met. fab. 18. *Geminum petiit auxilium: data ergo venia &c. &c.* Lib. 1. fab. 7. *Veniam acceperunt per preces generanda prolis.* Nepos Dion. cap. 2. *Dedit ergo huic veniam.*

^c Procne] Scribendum *Procne* vel *Proenes*. Gr. enim Πρῶνη dicitur. Servatur recta scriptura in not. Tyr. & Sen. p. 190. *Procne. Philomela.* Errorem ortum esse ex pravâ pronuntiatione ostendi in notis ad Genealog. Sic *Sycambros* vocat Horat. Scholiast. ad Lib. iv. od. 2. qui *Sycambri* erant. *Agamemnon* in laudatis modo notis pro *Acatius*. 178. Contra C pro G non raro positum deprehendas. Gloss. Isid. *Cleaca.* Bara

gnita sorore, ^d & Terei impium facinus, pari consilio machinari cœperunt regi ^e talem gratiam referre. Interim Tereo ostendebatur in prodigiis Ity filio ejus mortem à propinqua manu adesse: quo responso audito, cum arbitraretur ^f Dryantem fratrem suum filio suo mortem machinari, fratrem Dryantem insontem occidit. Procne autem filium Itym, ex se & Tereo natum, occidit, patrique in epulis apposuit, & cum sorore profugit. Tereus, facinore cognito, fugientes cum insequeretur, deorum misericordia factum est, ut ^g Procne in hirundinem com-

Banca. Lege, Barga. Sic incestum pro incestum perperam, diu lectum apud Chaud. Epith. Celerin. vers. 77. De quo consule Nob. Heinssii notas ad eum locum.

d Et Terei impium facinus] Syntaxis postularet, *et Terei impia facinore.* sed Barth. ad Stat. Tom. III. pag. 84. emendat, *ad Terei impium facinus.* Scio ad pro contra usurpare Virg. Æn. II. 443. *Clypeosque ad tela sinistris Protecli obijciunt.* Et nostrum cap. 91. *Gladium ad eum strinxit.* Mallet tamen *ob.* Sed *ad & ob* confundi à veteribus jam olim notavit Doufa Explic. Plautin. Lib. I. & II. Esset igitur *ad Terei impium facinus*, quod Græci dicunt, *δι' ἁμύνας.* Schol. Horat. ad Lib. IV. od. 12. *Pro stupro sororis Philomela ad vindictam.* Livius Lib. I. cap. 7. *Cum boves quadam ad desiderium cæterarum mugissent.* h. e. *ob desiderium.* Chryzologus Serm. I. *Patri fatigatur ad vitam.* Non liberat tamen ab incommodo nexu orationem nec Barthiana illa emendatio, nec mea explicatio.

e Talem gratiam] Malim parem gratiam. Astron. II. 15. *Pro quo Jupiter facio mortalibus parem gratiam referens.*

f Dryantem] Ita rescripti pro Dryantem. Δρύας enim Græcum est nomen, non Δείας.

g Procne in hirundinem] Ita fabulantur vulgo. Apollodorus autem Lib. I. *Procne fit lusciniæ, Philomela vero in hirundinem transformatur.* Cum Apollodoro facit Tzetzes Chil. VII. 142. & in Hesiod. p. 130. Gabrias fab. 43. & Eustath. ad Odysseam p. 710. ed. Bas. ubi

dignissimus lectus est. Pentadius de veris adventu: *Jam Philomela gemit modulis Ityn impia mater.* Videtur respexisse locum Horat. Lib. IV. od. 11. *Nidam ponit Ityn flebiliter gemens Infelix avis.* Sed Flaccus ibi non lusciniam, sed hirundinem intelligi voluit. Prov. vetus est: *Una hirundo non facit ver.* Unde de hirundine auctor El. de Ob. Macr. *Verberat egelidos garrula vere lacus.* h. e. lacunaria, interprete Viro Illustri. Non accedo. Verberant stagna hirundines alis, ut alas madefaciant, cum pulverem colligunt ad nidos faciendos. Dicere non potes *τὸ Philomela* heic esse nomen *κρυεῖον*, cum non ea, sed Procne fuerit mater. Calpurnius Ecl. V. *Vere vero cum jam tinnire volucres incipient, nidosque reversa latabit hirundo.* Anthol. Lib. I. Sect. 56. Num. 5. *Ἦν δὲ ἡ παλαιὰ καὶ ῥηὶ ὑπὸ ῥομφαίᾳ καὶ χαλιδῶν Οἰκία.* Erravit ergo Pentadius, nec cepit mentem Horatii? non dixerim. *Æquē enim bene de lusciniā, ac de hirundine accipi potest Horatii ille locus.* Tam enim lusciniā, quam hirundo veris titulus. Sappho: *Ἡρὸς ἄγχι λῶϊ ἰμερῶν ἀνδρῶν.* Senec. Agam. vers. 670. *Non qua verno nobile carmen Ramo cantat tristis ædon, Ityn in varios modulata sonos.* Martial. Lib. X. ep. 51. *Ridet ager, restitit humus, restitit et arbor: Ismarium pellex Attica plorat Ityn.* Etiam gemere recte dicitur. Varro Lib. IV. L. L. *Lusciniā, quod luscinosē canere existimatur, atque ex Atticā Procne in luscina facta avis.* Anthol. Lib. I. cap. 20. Num. 16.

Συμ

commutaretur, Philomela in lusciniam : Tereum autem
 a accipitrem factum dicunt.

XLVI. *a Erechtheus.*

ERECHTHEUS Pandionis filius habuit filias quatuor, quæ inter se conjurarunt, si una earum mortem obisset, cæteræ se interficerent. In eo tempore Eumolpus Neptuni filius Athenas venit oppugnaturus, quod patris sui terram Atticam fuisse diceret. Is victus cum exercitu, cum esset ab Atheniensibus interfectus. Neptunus, ne filii sui morte Erechtheus lætaretur, exposulavit, ut ejus filia Neptuno immolaretur. Itaque b Otionia filia cum esset immolata, cæteræ fide data se ipsæ interfecerunt. Ipse Erechtheus ab Jove, Neptuni rogatu, fulmine est ictus.

XLVII. *Hippolytus.*

PHÆDRA Minois filia, Thesei uxor, Hippolytum privignum suum adamavit. Quem cum non potuisset ad suam

Ἐρεχθὶ ἀνδρὶδὲς μινυρίουσαν
 ἀνλαχούσι. Hinc mulier lugens ejusdem operis Lib. 111. ἀνδρὶς eleganter appellatur. De Procne in lusciniam conversâ consentit etiam Apollodoro Aristophanis Scholiast. in Aves pag. 551. Servius præterea ad Ecl. vi. etiam Ityn in *Fassam* narrat mutatum. *Fassa* autem Græcum est φάσσα, *palumbæ*. Gloss. Steph. *palumbis*, φάσσα. *Fassa*. εἰδῶ ὀρνίς. Lege, *Phassa*. Gloss. Cyrill. φάσσα *palumbus*, *palumbæ*. Sed Lactant. Argum. Lib. vi. Met. Ovid. Ityn in *phasianum* transformatum refert. Φασισαοὶ sunt Phasidis aves. Utervis certè ex altero est corrigendus. Anton. Liberal. in hac fabula & circumstantias & personas mutat. Vide eum cap. xi.

b *Accipitrem*] Ovidius, Pausanias; Horat. Scholiastes, Tzetzes, Servius, *Alanus*, Virgilius, & alii upupam fa-

ciunt. Etiam Philocles Tragicus fabulam hujus argumenti inscripsit Τηροῦς ἢ Ε' ποψ. Nihil tamen mutandum. Demetrius Ἰεροκροτοφ. de quodam genere accipitrum: Κορυδῆς δὲ εἰσιν ἔτι, καὶ χαλιδῆς πολέμιοι. Καὶ ταύτη γὰρ αὐτὴς συζητεῖς ἂν περ εἴπῃ Τειρέως. Lege, Τηρέως. Tereum enim accipitrem factum innuit.

Ad CAP. XLVI.

a *Erechtheus*] Scribe *Erechtheus*, & hoc & aliis locis, nisi forte confugere lubet ad illam omnibus notissimam vocalium I & E confusionem: quam tamen in propriis nominibus, præsertim Græcis, neutiquam admiserim.

b *Otionia*] Cap. 238. *Colephoniam* appellat. Utrobique scribendum esse *Chthoniam* docet nos Meursius Attr. Lect. Lib. vi. cap. 21.

Ad

suam perducere voluntatem, tabellas scriptas ad suum virum misit, se ab Hippolyto compressam esse, seque ipsa suspendio necavit. ^a & Theseus re audita, filium suum ^b manibus excidere iussit, & optavit à Neptuno patre filio suo ^c exitum. Itaque cum Hippolytus equis junctis veheretur, repente è mari taurus apparuit: cujus mugitu equi expavescati, Hippolytum distraxerunt, vitæque privarunt.

XLVIII. Reges Atheniensium:

^a CECROPS Terræ filius, Cephalus ^b Deionis filius, ^c Ægeus Pandionis filius, ^d Pandion Erichthonii filius, Theseus Ægei filius, Erichthonius Vulcani filius, Erechtheus Pandionis filius, ^e Demophoon Thesei filius.

XLIX. Ἀἰσχύνη

Ad CAP. XLVII.

^a *Est Theseus*] Dele τὸ &. natum est ex ultima vocis præcedentis syllaba. Monuit jam Cl. Schefferus.

^b *Manibus excidere*] Micyllus, *Manibus excidere*. Cl. Schefferus, *manibus excidere*. Quod omnino probandum. Hoc enim idem est, quod dicit Scholiastes Hypothes. Hippolyti Euripidis, ἐκ τῶν χειρῶν φέρειν. Ovid. xv. Met. 504. *Immeritumque pater projecit ab urbe Hostilique caput prece detestatur euntis*. Berkelius suum MS. habere ait, *laribus excidere*. Sed Ovid. suadet, ut Schefferi conjecturam præferamus. Frustra heic est Barthius. Ne de ἀνιστορησία dicam, cujus aures ferant, *maribus excidere aliquem*, pro *castrare*?

^c *Exitum*] Probo & ego Micylli conjecturam, *exitium*.

Ad CAP. XLVIII.

^a *Cecrops*] Antiquissimus ille. Anton. Liberal. cap. vi. Πρώτος ἐν τῷ Φαίηναι Κέκροπι τῷ γῆς. Adde Eustath. Hexæm. pag. 2.

^b *Deiones*] Scribe, *Deionis*, ex cap. 189. 241. & 273. Anton. Liberal. cap. 41. Κήφαλος ὁ Δηίων. qui à Tzetze

& Apollodoro Δηίωνος dicitur. Vide notas Nob. Heinsii ad Met. Ovid. pag. 187. qui jam pridem ita restitutum esse Hygin. monuit, Nec malè tamen Micyllus *Deionei*.

^c *Agoreu*] Rectè *Ægeus* Cl. Schefferus. Ita Hyginus ipse vult cap. 37. & præter Apollodorum ac Strabonem, quos Vir Cl. adducit, Euripidis Scholiastes ad Phœn. vers. 861. Εἰρηγέως μὲν γὰρ Πανδίων, ἔτι Αἰγύδος, ἔτι Θησέως. & in Hypothesi Medæ: Αἰπὸν δὲ Πανδίωνος εἰς Αἰγύδας. καὶ κεῖσε Αἰγύδι τὸ Πανδίωνος γαμήται. Calculum quoque dat Hieron. Chron. Eusebiano. & Tzetzes in Lycophr. pag. 194. Οὗ γὰρ Αἰγύδος Πανδίωνος υἱὸς. λέγεται ἔτι Θημύς.

^d *Pandion Erichthonii*] Ab illo arcem Atheniensem montem *Pandionium* dictum censet Schol. Stat. ad Theb. 11. 720. *Pandionium*, inquit, *montem dicit, à Pandionio filio Erichthonii*. Corrigere ex Hygino. Duo fuere Pandiones inter Atheniensium reges. Vide Catalogum apud Eusebium.

^e *Demophoon*] Lege, *Demophoon* ex cap. 59. Just. 11. 6. Tzetze Chil. 1. 4. Ovid. 2. Heroid. aliisque. Vidit id vitium quoque, & correxit Micyllus.

Ad

XLIX. *Æsculapius.*

ÆSCULAPIUS Apollinis filius ^a Glaucō Minois filio vitam reddidisse, sive Hippolyto, dicitur, quem Jupiter ob id ^b fulmine percussit. Apollo, quod Jovi nocere non potuit, eos, qui fulmina ^c fecerunt, id est, Cyclopes, interfecit. Quod ob factum Apollo datus est ^d in servitutem Admeto regi Thessaliæ.

L. *Admetus.*

ALCESTIM ^a Pelix filiam cum complures in conjugium peterent, & Pelias cum multis eorum repudiaret,

Ad CAP. XLIX.

^a *Glaucō Minois*] A Polyido huic vita restituitur cap. 59. & 251. ut & apud Palaph. cap. 27. Non convenit heic inter mythologos. Scholiast. Pindari ad Pyth. Od. 3. Αἰγυῖ' ὁ Ἀσκληπιὸς χυτὸν δολιχόεις ἀνάστηται ἰσπὸ λυθὶ πθιηκῆτα. οἱ δὲ Τυνδαρίων. ἔπειθ' δὲ Καπυῖα, οἱ δὲ Γλαῦκον &c. Video ex illis corrigere posse Plinium Lib. xxix. cap. 1. Quoniam Tyndaridem revocasset ad vitam. Lego, Tyndareon cum Pintiano. Nam Theſiden, quod verr. habere annotant, probare non possum, cum poetarum sit pro Hippolyto. Lucian. Dial. de Saltat. Tom. 1. pag. 953. Edit. Bened. Τὴν Τυνδαρίων ἀνάστασιν, καὶ τὴν Διὸς ἐπιτέτω ὀργήν. Non intellexit Benedictus cum verteret, *Tyndari instaurationem*. De Hippolyto auctor etiam Servius ad Æn. 6. 398. Lactant. Lib. 1. cap. 10. Plures adhuc opiniones recenset Schol. Euripid. ad Alceſt. vers. 1. Nec de causâ servitutis Apollinis conveniunt. Sunt qui ob interfectum Pythionem; alii, qui ob amorem serviisse velint. Aliam causam alterius servitutis habes apud Hom. Schol. ad Iliad. A. 400. Quod ita dissentiant heic auctores, inde ortum putem, quod plures suscitaverit Æsculapius. Ultimus eorum fuit Hippolytus, referente Erastosthene Καὶστῆς. cap. 6.

^b *Fulmine percussit*] Vide Zenob. cent. 1. 18. Diodor. Lib. iv. pag. 273. Sidon. Narbon. vers. 200.

^c *Fecerunt*] Mallet, *fecerant*. Schol. German. Sagittario: *faculum autem ejus, ex quo dicant omnes cygnos ab Apolline interfectos, qui Jovis fulmina fuerant, absconditum*. Lege, *Cyclopes pro cygnos, & pro fuerant, fecerant*. Prius vitium video jam correctum in Sanctandr. Edit. Idem in Aquilâ: *Sagitta autem, quam tenet in pedibus, dicitur Sagitta Apollinis fuisse, cum quâ Cyclopes interfecit, eo quod Jovis fulmina facerent, quod eo telo Æsculapius ejus filius à Jove esset interfectus*. Sed ut heic, loquitur etiam Astron. 11. *Hac Apollo Cyclopes interfecit, qui fulmen Jovis fecerunt, quo Æsculapius interfectum complures dixit*. Et cap. xv. *Quæcumque ex Argonautis conceperunt eorum nomina filiis suis imposuerunt*. Cap. xiv. *Qui ob eadem fratris Phoci, relictis sedibus suis diversas petierunt domos. unde & petierant, & conceperant*. Cæterum Pherecydes apud Euripid. Schol. ad Alceſt. vers. 1. non Cyclopes, sed eorum filios interfectos memorat.

^d *In servitutem*] Integri anni, ut Zenobius tradit.

Ad C A P. L.

^a *Pelias*] Ita reposui pro *Pelet* ex cap. seq. & 24.

ret, simultatem his constituit, ei se daturum, qui feras bestias ad currum junxisset. ^b Is quam vellet aveheret. Itaque Admetus ^c ab Apolline petiit, ut se adjuvaret. Apollo cum ab eo esset liberaliter tractatus, cum in servitium fuit ei traditus, aprum & leonem ei junctos tradidit, quibus ille Alcestim ^d in conjugium avexit.

L. I. *Alcestis.*

ALCESTIM Pelia & ^a Anaxibies Biantis filia filiam complures proci petebant in conjugium. Pelias vitans eorum conditiones, repudiavit, & simultatem constituit ei se daturum, qui feras bestias ad currum junxisset, & Alcestim in conjugio avexisset. Itaque Admetus ab Apolline petiit, ut se adjuvaret. Apollo autem, quod ab eo in servitutem liberaliter esset acceptus, aprum & leonem ei junctos tradidit, quibus ille Alcestim avexit. Ea illud ab Apolline accepit, ut pro se alius voluntarie moreretur. Pro quo quum neque pater, neque mater mori

VO-

^b *Is quam vellet*] Micyllus: *Et is, quo vellet, aveheretur.* Schefferus: *Qui feras bestias ad currum junxisset, iis, quam vellet, aveheret.* Putem scripsisse Hyginum: *Qui feras bestias ad currum junxisset, & iis, quum vellet, eam aveheret.* vel, *junxisset, iisque eam aveheret.* Nam *id* vellet ex sequenti aveheret per librarii oscitantiam videri potest natum.

^c *Ab Apolline petiit*] Fulgent. Myth. Lib. 1. *Admetus Apollinem atque Heracleum petiit, qui ei ad currum leonem & aprum junxerunt.*

^d *In conjugio avexit*] Ita mox cap. 52. *In presidio daret.* 92. *Ut deducat eas in Ida monte.* 186. *Cum in venatione exirent.* Fulgent. Lib. 1. cap. 27. *Ipse illam in conjugio accepisset.* Petron. Fragm. Trag. *Jubemus in balneo sequi.* Virg. Æn. 1. vers. 180. *Rapuitque in fomite flammam.* Vide Servium ibi, qui adductis aliquot exemplis, antiquam hanc esse circa communes prapositiones licentiam observat. Adde Linacr. Lib. vi. Emend. Struët. Adde eundem modum *cū* pro *ei* interdum Græci

scriptores cum alii non pauci, tum sacri præsertim. Vide Judic. cap. xi. 18. ix. 26. Esai. vii. 19. Johan. v. 4. Ps. l. 1. Μακρίεαι ἀνὴρ, ὃς σὺν ἐπορεύῃ ἐν βαλὴ ἀσθεῶν. quod vulgata transfert, & Fulgent. Myth. Lib. 11. cap. 1. *Beatus vir, qui non abiit in consilio improberum.* Ad quod Hymnographi dictum alludit Gregorius Nazianzenus in Gnomis: Ἰσσο μὴ ποθ' ὀδῶ κακῶν, κακῶ εἰς βυθὸν ἐγπαν. Ita lego istum versiculum, qui corruptus in Hoeschelii & Langii Edit. exhibetur. Adde quæ notamus ad cap. 92.

Ad C A P. L I.

^a *Anaxobies*] Vide notas ad cap. 14. ubi *Anaxibies Biantis* scribendum esse jam monitum à nobis. Atque ita video jam olim hunc locum emendasse etiam doct. Tollium ad Palæph. pag. 244. Firmat eam conjecturam Tzetzes ad Lycophr. p. 35. Edit. Bas. & Steph.

^b *Her-*

voluissent; uxor se Alcestis obtulit, & pro eo vicaria morte interiit, quam postea ^b Hercules ab inferis revocavit.

LII. *Ægina.*

JUPITER cum Æginam ^a Asopi filiam vellet comprimere, & Junonem vereretur, detulit eam ^b in insulam Delon, & gravidam fecit: unde natus est Æacus. Hoc Juno cum rescisset, serpentem in aquam misit, quæ eam venenavit: ex qua qui biberat, debitum naturæ solvebat. ^c Quod cum amissis sociis Æacus præ paucitate hominum ^d morari non posset, formicas intuens, petiit ab Jove ut homines in præsidio sibi daret. Tunc Jupiter for-

^b Hercules ab inferis revocavit] Fabulam ita narrat Tzetzes ad Lycophr. Παρκαδίτας (Hercules) ἐπὶ τῇ μνήμῃ, καὶ ἐξελθὺς τῇ ἑδῇ ἄψαλξ τῇ θυσιῶν, ἐκράτησεν αὐτὸν σφόδρα, μέλεις αὖ τῷ γυναικὶ ἀπιδῶκε. Sed Erybeam illam, non Alcestin vocat. Credamus potius Plutarcho, cum ita graviter ægrotaret Alcestis, ut deposita jam & desperata esset, venisse Herculem, & medendi arte, quâ excellebat, ei valetudinem pristinam reddidisse.

Ad C A P. LII.

^a Asopi filiam] Ovid. vi. Met. 113. Aurem ut Danaen, Asopida Inferis ignis. Vid. & Anton. Liberal. cap. 38. ^b Insulam Delon] Micyllus, Oenonen. Recte. Oenone enim primitus dicta Ægina. Pindar. Isthm. od. v. Ἀῖξ ἐν Οἰνῶνι μεγαλήτορες. Schol. Τυτίσι ἐν τῇ Αἰγίνῃ. ἔτι γὰρ τὸ πρῶτον ἐκαλεῖτο, πρὶν δὲ Διὸς Αἰγίνο τῷ Ἀσώπῃ τῇ Βοιωτικῇ περὶ αὐτὸν εἰσερχομένην. Idem interpres ad Nem. od. 4. Οἰνῶνι πρῶτον ἐκαλεῖτο ἡ Αἰγίνα δὲ Οἰνῶνις πᾶσι. Οἰνῶνις puta τῇ Βυδῖνι θυματίος, καὶ φασί

Πυθαίειν ἐν τῇ πρῶτῃ τῇ Αἰγίνῃ, ut ait Schol. Lycophr. pag. 37. Immo ad Nem. od. viii. δὲ τῇ νήσῳ καὶ τῷ ἡρώδῃ Οἰνῶνι ἀνέμωσεν. Eadem est insula, quæ Isthm. od. ultimâ Οἰνοπία audit. Confer Steph. in Οἰνῶνι.

^c Quod cum] H. e. ob quod. Vide notas ad cap. 16. & 34. Sed post τὸ morari excidit particula ibi. Ita ego commentabar, cum me docuit Nobil. Heinsius legendum, quo cum i. e. ubi.

^d Morari non posset] Ita Micylli editio princeps. Cl. Schefferus mallet, armari vel arare. Mihi hæc Hygini videtur esse sententia: Cum in istâ insulâ per solitudinem, quod agri jacerent deserti, & milite esset orbatus, morari, hoc est, habitare sive vivere non posset, nec regnum obtinere &c. Horat. 11. od. 3. Sub dio morari. Justin. xii. cap. 5. Qui in radice Caucasii morabantur. Tertull. de Anim. cap. 33. Qui integrè morati commendaverint judici vitam. Lactant. Lib. 1. cap. 10. Fuisse autem Messenium, sed Epidauri moratum. Phædr. iv. 23. Moror inter aras. Pseudocypri. de Singul. Cleric. Ne clericis cum faminis commorcentur. Noster cap. 190. Ubi & Theonoe morabatur. Geminum prorsus & germanum est illud cap. 153. Hi propter solitudinem cum vivere non possent, petierunt ab Jove, ut aut homines daret, aut eos pari cala-

formicas in homines transfiguravit, qui ^a Myrmidones sunt appellati, quod græce formicæ myrmices dicuntur. Insula autem Æginæ nomen possedit.

LIII. Asterie.

^a Jovis cum Asterien Titanis filiam amaret, illa eum contempsit, à quo ^b in avem Ortygiam commutata est, quam nos coturnicem dicimus, ^c eamque in mare abjecit,

mitate afficeret. Tzetzes de Æaco Chil. vii. 133. Οὐδ' αὐξήσεις κατήχαλιν ὦν ἐν τῇ νῆσῳ μόνον. Ifacius ejus frater in Lycophr. pag. 37. Διὰ τὸ ἀγατίζειν μόνον ἐν τῇ νῆσῳ διαγαίνοντα.

^c Myrmidones] Ovid. vii. Met. 655. Myrmidonasque voco, nec origine nominis fraudo. Idem, quod Ovidius, fabulatur Hom. Schol. ad Iliad. A. 180. Fabulam de formicis non male explicat Diogenes apud Pind. Scholiast. ad Nem. od. 3. Variat in circumstantiis Servius ad Æn. iv. 402. Idem ad Æn. ii. 7. Myrmidones, inquit, sunt Achillis socii, à rege Myrmidone dicti, Jovis & Eurymedontis filio. Hæc corrupta sunt. Lego: A rege Myrmidone Jovis & Eurymeduse filio. Clemens Paternes. pag. 25. Ἐπειδὴ τὸν Δία μεμνημένοι οὐκ ὀργισθέντα μύρμηκες τῇ Κλήτορι θυγατρὶ Εὐρυμεδόνου μωήσας, καὶ Μυρμιδόνει θυνησας. Eadem habes apud Arnob. Lib. iv. ubi Clitor est, qui Clementi Κλήτωρ, quâ de mutatione dictum jam superius ad cap. 31. Isidorus Etym. Lib. ix. 2. Eurysthenes autem dicit dictos Myrmidones à Myrmidone duce Jovis & Eurymeduse filio. Meminit ejus Eurymedonis etiam Eustath. ad Iliad. A. pag. 85. Edit. Bas.

Ad C A P. LIII.

^a Jovis cum Asterien] Quidam ipsam Latonam in coturnicem versam tradiderunt. Vide Servium ad Æn. iii. 72. Schol. Hypoth. Pind. Pyth. Ἀντιῶς καὶ Ἰσίδωρος ἐξ ἑαυτῆς γὰρ, καὶ Φαίδρος

ἔκ Κρόνου, ἢ ὁ Ζεὺς ἐμίλην, ἔρεται εἰς θαλάσσης.

^b In avem Ortygiam] Ita & Lactant. ad iv. Theb. Stat. vers. 796. Micyllus emendat Ortygem. Lege, Ortygam. Ita Striga, Gorgona, Sirena, Syringa in recto casu veteres dixerunt: de quibus egimus in dissertatione nostrâ.

^c Eamque in mare abjecit] Legit & distinguit Cl. Schefferus: dicimus. Eam cum in mare abjecisset, ex eâ insula est enata. Micyllus: Ea se in mare abjecit. Mihi videtur tolerari posse vulgata lectio, non tam, quod Latina sit, quam quod Hyginiana. Supr. cap. 19. Ab Jove est excacatus; & apposuit eî Harpyas. Si vitium est in Hyginianâ istâ dictione, sanè verus esse ostendit Hygini exscriptor Lactant. ad Lib. iv. Stat. Theb. 796. Jupiter cum Asterien Titanis filiam amaret, & illa eum contemneret, in avem Ortygiam conversa est, quam nos coturnicem dicimus, eamque in mare dejecit. Unde insula Ortygia dicta est. Postea ibi Latona enixa est Apollinem & Dianam, quibus natis insula Delos est nominata. Sed audiamus Barthium, qui producto hoc Lactantii loco: Scribe, inquit, ex MS. commentario: ea postquam se ipsam in mare dejecit, inde insula Ortygia est dicta. Servius ad Æn. 3. 73. Cum vellet maria transfretare, quod coturnicum est, afflata à Jove, & in lapidem conversa, diu sub fluctibus latuit. Et hæc, & quæ deinde addit, transtulit in suum commentarium Schol. Stat. ad ii. Achill. vers. 9. Unde discas in Servio pro terram naturalem legendum esse terram natalem. Confer notata ad cap. 8. A Tzetze in Lycophr. p. 71. semet ipsa dicitur conversisse in coturnicem & in mare desiliisse.

d Orty-

cit, & ex ea insula est enata, quæ ^d Ortygia est appellata. Hæc mobilis fuit: quo postea Latona ab Aquilone vento delata est, jussu Jovis, tunc cum eam Python persequeretur. ^e Ibiq; oleam tenens Latona peperit Apollinem & Dianam. Quæ insula postea Delos est appellata.

LIV. *Thetis.*

THETIDI Nereidi fatum fuit, qui ex ea natus esset, fortio- rem fore quam patrem. Hoc præter Prometheum cum sciret nemo, & Jovis vellet cum ea concumbere, Prometheus Jovi pollicetur se eum præmoniturum, si se vinculis liberasset. Itaque fide data, ^a monet Jovem ne cum Thetide concumberet, ne, si fortior nasceretur, Jovem de regno dejiceret, quemadmodum & ipse Saturno fecerat. Itaque datur Thetis in conjugium Peleo Æacii filio, & mittitur Hercules, ut aquilam interficiat, quæ ejus cor exedebat: eaque interfecta, Prometheus post triginta annos de monte Caucaaso est solutus.

LV. ^a *Ti-*

^d Ortygia est appellata] Servius ad Æn. 3. 72. Post partum ^a vero Latona, quod Dianam & Apollinem peperit, Ortygia dicta est, qua ante Delos nominabatur, & postea Delos, cum eam Apollo revinxisset Gyaro & Mycone altissimis montibus. Tollendus asteriscus, nihil enim deest, sed pro quod scribendum quo. Turbant tamen illa, qua ante Delos nominabatur. Delos enim appellata est, cum stabili terrâ revincta esset, ut & statim sequitur, & Hyginus noster infr. cap. 140. tradit, Hypoth. Pyth. Pind. Εἰς Δῆλον τῆς Ὠκεανοῦ Ὁ Ὀρτυγία καλεῖται. Forte scripsit, qua ante Asteria nominabatur. Tria enim istius insulæ fuerunt nomina, Asteria, Ortygia, Delos. Schol. Apollon. ad Lib. 1. vers. 308. Δῆλον μὲν τῆς κυκλάδων νήσων ἐστὶν Ἀπόλλωνος, ἣ περὶ Δῆλον, ὕπερ ἣ Ἀστέρια, ἀφ' ἧς τὸ χεῖμα. Πάλιν ἣ Ὀρτυγία ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς Λητῆς. Ἀστέρια est

apud Hesychium. Sed de Ortygiæ cognomento consulendus Nicander apud eundem Scholiast. ad Lib. 1. vers. 419. Pind. Nem. od. 1. Ortygiam Deli so- rem appellat vers. 4. ubi mirificè se torquet vetus interpres. Confer Isidor. Orig. Lib. xiv. cap. 6. Callim. Hym. iv. 37. Sed quid multa? Veram, opinor, scripturam nos docuit Barthius ad Stat. Tom. II. 1272. Qua antea Cynthos nominabatur. Vide Steph. in Δῆλον.

^e Ibiq; oleam tenens] Vide cap. 140.

Ad C A P. LIV.

^a Monet Jovem] A Themide monitum Jovem narrat Lactant. Lib. 1. cap. 11. & Serv. Ecl. vi. 42. Sed ut heic, ita & Astron. 11. 15. Proteo id tribuit Ovid. xi. Met. 7. Confer Tzerzen in Lycophr. p. 38.

L V. ^a*Tityus*.

L A T O N A quod cum Jove concubuerat, Juno ^b Tityo Terræ filio ^c immani magnitudine ^b jussierat, ut Latonæ vim afferret: ^d qui cum conatus esset, ^e à Jove fulmine est interfectus, qui novem jugeribus ad inferos exporrectus jacere dicitur. ^f & serpens ei appositus est, & qui jecur ejus exesset, quod cum Luna recrefcit.

L V I. *Busiris*.

I N Ægypto apud Busiridem Neptuni filium cum esset sterilitas, & Ægyptus annis novem siccitate exaruisset, ex

A d C A P. L V.

^a *Tityus*] Ita reposui pro *Tytius* ex Gr. Τίτυος. Vid. de ejus origine Hom. Schol. ad Odyss. H. 324. quo loco corruptè ejus mater Ε'λάργα pro Ε'λάργα appellatur. Confer Apollon. interpretationem ad Lib. I. vers. 761. qui rectè observat monstroso corpore homines terræ facere filios poetas.

^b *Tityo jussierat*] Vide Voss. de Construct. cap. 36. qui hanc locutionem adductis exemplis illustrat: sed quod ibidem jubet te, ut hoc facias, Latio exurbar, in eo non accedo ipsi. Hygin. cap. 196. *Pan jussit eos, ut in feras bestias se converterent.* Vide ibi notas nostras.

^c *Immani magnitudine*] Schol. Hom. ad Odyss. A. 576. Λεγά ἢ ὅπ' ἔ' Τίτυς τὸ σῶμα ἐνεία ἔκειτο πλεῖστα, ὥστε κατέχειν τόπον ἐνὸς ἡμίτου σῶματος. Adde Virg. Æn. v. 596. Ovid. iv. Met. 457.

^d *Qui cum*] Malim, *Quod cum*.

^e *A Jove fulmine*] Pindarus Pyth. od. iv. à Dianā sagittis confusum canit. Schol. ὅπ' ἔ' ὑπὸ Α'πέλλωνος ἔ' Α'ρτέμιδος ἐπελάττησε τοξοθής Φορεκίδης Φησί. Schol. Hom. ἐπὶ ἑλόντι ὑπὸ Α'πόλλωνος.

[*Et serpens ei appositus est*] Cl. Schefferus emendat, *appositus esse*. Et fane

ita postulare limatior syntaxis. Sed vide not. ad cap. 3. ubi parem habes anomaliam. Cæterum pro serpente *vulturem* nominant Virg. Æn. vi. Apollod. Lib. I. Ovid. in Ib. vers. 182. Schol. Juven. ad Stat. xiii. 51. aliique. Alii duo vultures ei apposuerunt, ut Lucillius Anthol. ix. Τὸν Τίτυον κατὰ γῆς δύο ῥῆπες ἔδυσιν. Et Propert. Lib. II. el. 16. *Atque inter Tityi vultures mea pœna vagetur.* Idque Homero auctore Odyss. A. 577. Quem securus & Seneca est Thyest. vers. 10. *Visceribus atras pascit effusis aves.* nec non Ovid. x. Met. 43. *Nec vultures carpere jecur.* Cum Hygino faciunt Scholia recentiora Pindari ad Olymp. A. Τιτύος δὲ ὡς καὶ θεῶν κατένευτο ὄφεις καὶ σπαράγγια ὑπὸν κειμήριον κατεδίονεν ἀνακαίνιζόντες αἰεὶ καὶ τὸ Περικηΐως ἦπαρ.

^g *Qui jecur ejus exesset*] Schol. Stat. ad Theb. Lib. I. 700. *Ab Apolline victus est, & deductus ad Tartara, cujus jecur à vulture tunditur (Leg. tondetur) in æternitatem supplicii pullulantibus fibris.* Hoc ideo fingitur, quia jecur est libidinis sedes. Vid. Horat. Lib. I. od. 25. vers. 15. Serv. ad Æn. vi. 596. Vett. Schol. in Pers. Sat. I. vers. 26. & Horatii ad adductum locum. Heraclidem Alleg. Hom. p. 25. Achill. Tat. Lib. vi. pag. 401.

A d

ex Græcia augures ^a convocavit. ^b Thasius Pigmalionis fratris filius Busiridi monstravit, immolato hospite, venturos imbres, promissisque fidem ipse immolatus exhibuit.

LVII. ^a *Sthenobæa*.

BELLEROPHON, cum ad Prætum regem exul in hospitium venisset, adamatus est ab uxore ejus Sthenobæa: qui cum concumbere cum ea noluisse, illa viro suo mentita est, se ab eo compellatam. At Prætus re audita, conscripsit tabellas de ea re, & mittit eum ad ^b Iobaten regem, patrem Sthenobææ: quibus lectis, talem virum interficere noluit, sed ad Chimæram eum interficiendum misit,

Ad C A P. LVI.

^a *Convocavit*] *Busiris* puta, quem suo more ex præcedenti narratione lectori subaudiendum relinquit. Vid. not. ad cap. 8. Cl. Schefferus censet scripsisse Hyginum *convocati*.

^b *Thasium*] *Thrasium*, quod volebat Micyllus, merito probat Schefferus. Vide Apollod. Lib. II. pag. 104. Edit. Comm. Ovid. I. Art. A. vers. 651. Probus ad II. Georg. Virg. ἀπὸ τῆς ἑρμῆος illud sacrum Pygmalionem suasisse Busiridi tradit. Cæterum pro *fratris* legebat *Vasis* Nob. Heinsius.

Ad C A P. LVII.

^a *Sthenobæa*] Ita scriptum hoc vocabulum etiam apud Juvenal. Sat. x. 327. Schol. Horat. ad Lib. III. od. 7. & Statianum interpretem ad Theb. Lib. IV. vers. 586. Sic *Cassiopeia* cum aliis, tum Hygin. Astron. II. 10. quæ Græcis Κασσιόπεια, *Beronice* Justino Lib. XXVI. 2. Schol. Juvenal. ad Sat. VI. vers. 157. quæ illis Βερνίκη. Invenio tamen etiam Κασσιόπεια apud Lucian. Πισὶ Οὐρανίου. pag. 933. Edit. Bened. & Βερνίκη apud Theocrit. Eidyll. XVI. 107. quanquam Scaliger ad Manil. τὸ *Cassiopeia* damnat. Servio *Sthenobæa* est ad Æn. v. 118. ut Hefychio Σθενέβοια in Κορίνθῳ, & Apollod. Lib.

II. p. 70. Luciano in Deâ Syriâ. *Antiam* cum Homero appellant Fulgentius Lib. III. & Zenob. Cent. II. 87. Tzetzes in Lycophr. p. 5. Ed. Steph. Ἀντίρεια, ἢ Ἐσθενέβοια. scrib. Σθενέβοια. quomodo & apud Eustath. legitur ad Iliad. I. p. 488. Edit. Bas. Libidinosarum mulierum, quæ scelestæ criminatæ sunt eos, à quibus spectatæ erant, octo concessit exempla Muretus Var. Lect. Lib. I. cap. 12. quibus ego non pauca possem addere, si opus esset.

^b *Iobatem*] Adhæsit D ex præcedenti voculâ. Lege, *ad Iobatem* ex Servio, vel *Iobaten*, ex Apollodoro & Zenobio. Infr. cap. 143. *Sthenobæa Iobatis filia*. Ad formam tertiz inflexionis declinavit, ut *Alcidis*, *Thyestis*, *Orestis*, & alia id genus complura apud veteres gignendi casu; nisi *Iobati* ibi scribere mavis. Nam *Iobates* ille etiam Ἰόβατ dictus est Græcis. Vide Pindari Schol. recent. ad Olymp. od. XIII. Corruptissime *Adjwarces* dicitur Schol. Statii ad Lib. IV. Theb. vers. 589. Prætus ad *Adjwarcem* socerum suum misit. Tolle alterum *ad* & scribe, *ad Iobatem*. MS. habuit, *Adjwatem*. Tiliobroga Fulgentium & Hyginum scribere *ad Chimæram* annotat. Non vidit vitium. *Iovates* scriptum fuerat, ut apud Servium ad Æn. v. 118. pro *Iobates*.

misit, quæ ^c tripartito ore flammam spirare dicebatur.
^d Idem ^e prima leo, postrema draco, media ipsa chimæ-
 ra. Hanc super Pegasus sedens, interfecit: & decidisse
 dicitur in campos ^f Aleios, unde etiam coxas & eiecisse di-
 citur.

[^c Tripartito ore] Quia triplex caput ei dederunt nonnulli. Vide Schol. Horat. Lib. 1. od. 27.

[^d Idem prima] Scribo, item. Occurrit idem vitium in Glossis Steph. Idem, ^e αὐτὸ: Idem, ^e αὐτὸ: scribe, Item. Infr. cap. 82. Item poma ei super caput pendunt: quæ cum vult sumere, rami vento moti recedunt. Item saxum super caput ejus ingens pendet. Cl. Schefferus legit & distinguit: flammæ spirare dicebatur identidem. Sed forsitan veravit Illustr. Heinsius, cum rescribendum censuit, id est.

[^e Prima leo] Expressus hic versiculus ex illo Hesiodi Theog. 323. vel Hom. Iliad. Z. 181. Ποῦδ' εἰ λέων, ὅπῃ δὲ δράκων, μέση δὲ χίμαιρα. H. e. capra. Sed Hygino assutus à glossatore aliquo videtur. Certè adducit eum tanquam notissimum Hieron. Epist. Select. Lib. II. 13. Edit. Canis. Ut ex contrariis diversisque naturis unum monstrum novamque bestiam diceret esse compellam, juxta illud Poëticum: Prima leo, postrema draco, media ipsa chimæra. Nimirum Lucretii est Lib. v. pag. 675. ed. Lambin. In Catal. Pith. Lib. 3v. dicitur ore leo, tergoque caper, postremaque serpens. Corruptus in hac fabula Servius ad Æn. vi. 288. Chimæra Titonis & Cheldria filia, ore leo, postremis partibus draco, media capra secundum fabulas fuit. Scribe. Typhonis & Echidna filia ex Hygini Genial. Apollodoro, aliisque. Idem ad Æn. v. vers. 128. In modio habuisse capræ caput, atque inde effluisse ignem scribit. Hinc ergo Ovid. ix. Met. 648. Quoque Chimæra jugo mediis in partibus ignem, Pectus & ora leæ, caudam serpentis habebat. Schol. Horat. ad Lib. 1. od. 21. in Crago monte Lyciæ collocat hoc monstrum. Quem refellere potes ex illo Ovidii loco. Habet tamen ille suos auctores. Vide Eustath. ad Dionys. pag. 112. ed. Steph.

[^f Aleios] Ita rectè coniecit Micyllus

pro alienos: quem secuti sunt, qui deinde has fabulas vulgarunt. Cic. 111. Tusc. Qui miser in campis marens errabat Aleis. Α'ληϊον πεδιον dicti illi campi δὲ τῷ ἀλῶδι, quod ibi erraverit Bellerophon, ut vult Homeri Schol. ad Iliad. Z. 155. Tzetzes in Lycophr. p. 5. Καὶ δὲ τῷ Α'ληϊον κατενεχθέντι Βελλεροφόντι, & ἀεὶ περὶ αὐτοῦ τυφλὸν δὲ πᾶσι. Pro τυφλὸν an legendum χαλῶ? Non est necesse. Scho. recent. in Olymp. Pind. xiii. Φασὶ γ' ὡς βεληθεῖς αὐτὸς ἔργον ἀναπατήναι σὺν τῷ Πηλοῖον ἐξοισρωθέντι τῷ ἴππῳ τῷ Διὸς, πῶς δὲ χαλῶται. καὶ δὲ πᾶς ἐ τυφλῶται & ἐκωλενῶται καὶ τὸ Α'ληϊον χαλῶς, Ovid. in Ib. vers. 257. Quæque ab equo præceps in Alcîa decidit arva. Alcîes cespes est Avieno Perieg. Adde quæ observavit Ampliff. Spanhemius in de Numm. præstant. pag. 230. & Incomp. Heinsius ad Ovid. Ib. vers. 257. Hesych. & Etymol. in Α'ληϊον.

[^g Ejecisse] Lego, elisisse. quod video etiam Scheffero viro Cl. placere. Elidere est frangere. Nemes. Ecl. 111. Vix hæc ediderat, decerpunt vitibus uvæ, Et portant calathis, celerique illidere planta Concava saxa super properant. Legerim & ibi elidere. Vellejus Lib. 2. cap. 4. Ut quadam elisaru. f. faucium in cervice reperirentur nota. Cyprian. Tract. 1. Ne conversi elidant vos. Elidere dixit, quod Matth. cap. vii. vers. 6. Græcus codex ἔχει, Vulgata transtulit dirumpere. Si non hæc, certè vera lectio est illustris Heinsii fregisse Not. ad Ovid. Ib. vers. 257. Sed idem ille Heinsius postquam hæc scripseram, a me forte salutatus, ejicere pro luxare alicubi a se lectum cum mihi narraret, consului veteres medicos, si reperire possem,

aitur. At rex virtutes ejus laudans, ^h alteram filiam dedit ei in matrimonium. Sthenobœa re audita, ipsa se interfecit.

LVIII. ^a Smyrna.

SMYRNA ^b Cinyræ Assyriorum regis & ^c Cenchreidis filia, cujus mater Cenchreis superbius locuta, quod filia

possem. & reperi, ecce, apud Scribonium Largum Compos. 206. *Ad luxatum omne, & ejectum, & repositum, articulamentum benefacit.* Maneat ergo facta testis Hygino lectio vetus. *Extorquere* eo sensu invenias usurpatum in Fragm. Dalmat. Petron. & Sulpic. Sev. Lib. i. Histor. Sacr. *decutere* apud Jul. Obseq. *excutere* in lege Salicâ.

^h *Alteram filiam*] Quænam est illa altera filia? *Anticliam* appellat Pind. Schol. ad Olymp. xiii. Unde facile persuasum scripsisse Hyginum *Anticliam filiam*, vel *alteram filiam Anticliam*. Nempe, ut alteram vocem omitteret librarius, similitudo literarum fecit. Supr. cap. 45. ut *Philomela alteram filiam sibi in conjugium daret*. Quam *Anticliam* Pind. Schol. eam Hom. ad Iliad. Z. v. 153. *Casandram*, Apollodor. Lib. ii. pag. 71. *Philomen* facit, ut & Tzetzes in Lycophr. Scholiast. Stat. ad Lib. iv. Theb. vers. 589. *Virtutem ejus laudans alteram filiam Alchimenem ei dedit uxorem*. Legerim, *Anticliam*.

Ad CAP. LVIII.

^a *Smyrna*] Ita & cap. 271. & 275. Sed cap. 251. *Zmyrna* dicitur. Cap. 164. *Myrrha*, ut & apud Serv. ad Æn. v. 62. Nempe *Σμύρνα* & *Μύρρα* dicunt etiam Græci: quorum posterius Latini usu suum fecerunt. Glossarium editum à Barthio Advers. Lib. xxviii. 9. *Smirna vel mirra Latinis dicitur*. Adde Servium ad Ecl. x. 18. Anton. Liberal. cap. 34. Athen. Lib. xiv. *Μύρρα γδ ἡ Ζμύρνα παρ' Ἀιωλῶσι*. Tzetzes in Lycophr. *Μύρρα ἢ Θείαο-τῶ θυγάτηρ Ἰσθίεο*. αὐτὴ ἐρε-
θίσαι ἔ πατρός, & λέγεται μι-
γῆσαι αὐτῷ, καὶ ἔχιν (Leg. ἔφ-

κυνῶ) *γνομένη, αἰδομένη* ἔ πατρός, ἤνθα το πῦρ θεοῖς εἰς ἐτέραν φύσιν μεταλλάττειν, ἥτοι μήτε μὴ ζώντων εἶναι, μήτε μὴ πεθερώτων. Οὔτε εἰς δένδρον αὐτῷ μετέβαλε (Leg. μετέβαλον) τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύρραν, ἥτοι σμύρναν αἰωλικῶς. Sed *Σμύρνα* quamvis *Æolicum* sit, usurpat tamen Matth. cap. 2. vers. 11. Aliiter hæc paulo narrat Theocrit. Schol. ad Eid. i. vers. 107. *Κινύρε* ἔ Ἀπόλλωνος καὶ Σμύρνης θυγάτηρ Μοίρε, ἥπερ καὶ μῆνιν Ἀφροδίτης ἠγάθη ἔ πατρός, ὅτι λύσσειται τὰς τέχνας, ἔδδ' Ἀφροδίτῃ ἔφη ἔχειν τοιαύτας &c. Sub finem fabulæ lege ibi, *ἐφ' οἷς ἀχορμήν, ἡ αἰχωρομένη, ἤνθα εἰς ὁμώνυμον φούρον μεταλλάττειν*.

^b *Cinyra Assyriorum Regis*] Apud Apollodor. Panyasis *Theantem* appellat. *Theiantem* Anton. Liberal. cap. 34. rectius. Atque ita scribendum apud Apollodor. Vide Eustath. ad Iliad. A. p. 759. Ed. Bas. De genealogiâ & regno hujus *Cinyræ* dixi ad Antonin. nonnulla, quibus non dissimilia esse, quæ Lib. ii. Cypri suæ habet Meursius, postmodum comperi. Ne quis tamen à me ejus scriinâ compilata existimet, moneo heic lectorem, eodem protulisse anno opusculum illud Celeberrim. Grævium, quo meus proditi Antoninus, tametsi novitatis gratiam aucupaturus Typographus annum c10 100 LXXVI. ei præfixerit.

^c *Cenchreidis*] Ita & Laëtant. Argum. Lib. x. Met. fab. 9. *Myrrha Ciny-*
G 5 ra

filia suæ formam Veneri anteposuerat, Venus matris pœnas exequens, Smyrnæ infandum amorem objecit, adeo ut patrem suum amaret : quæ ne suspendio se necaret, nutrix intervenit, ^d & patre nesciente, per nutricem cum eo concubuit, ex quo concepit : idque ne palam fieret, pudore stimulata, in sylvis se abdidit. ^e Cui Venus postea miserta est, & in speciem arboris eam commutavit, ^f unde myrrha fluit, ex qua natus est Adonis, qui & matris pœnas à Venere est insequutus.

LIX. *Phyl-*

ra & Cenchreidis filia, Glossa Codicis Neapolitani *Cenchreidem* dictam vult Cinyræ uxorem, quod pater ejus fuerit *Cenchrus*.

^d *Et patre nesciente*] Cl. Schefferus scripsisse nostrum suspicatur, *intervenit. Ita patre nesciente &c.* Quomodo tamen, quod in textu est, defendi possit, ostendi ad cap. 8.

^e *Cui Venus miserta est*] Vid. Mariang. de Fano Benediæti Auctar. Epist. 4. Servium ad *Æn.* I. v. 601. Edit. Fabric. Vossium Construæ. cap. 39. Diomedes Lib. I. *Moderor, misereor tibi*, Cyprian. Traæt. I. *Nolite misereri senioribus atque juvenibus*. Corippus Lib. I. *Supplicibus miserere tuis*. Qui & *miserari* cum dandi casu jungit cum aliis locis, tum Lib. II. *Sponte sua dominus servis miseratus egenis*. Augustin. *Meditar. Miserere nobis, miserere mihi peccatori*, & alia talia non pauca. Berkelius suum MS. exhibere *cujus* ait. Sed ego illud alterum Hygino puto esse non indignum. Vetus interpret. Psalm. 59. vers. 1. *Iratus es, & misertus es nobis*. Math. XVII. 15. *Miserere filio meo*. Siracidæ XII. 3. *Miserere est penitentibus*, & 13. *Quis miseretur incantatori &c.* xxxvi. 14. *Miserere plebi tue*. Et sic identidem ille.

^f *Unde myrrha fluit*] Ovid. x. Met. vers. 500. *Est honor & lachrymis, stillataque cortice myrrha Nomen herile tenet. Lacrymas vocat illum humorem, quem sudat arbor, Græcorum more*. Tzetzes ad Hesiod. pag. 20. Edit. Heinf. Μέλι τε μέλας, καὶ τὸ μέκων & δάκρυ. Hinc lacrymosum stipitem ei adscribit Avienus Perieges. p. 421. ed. Pith. *Prorumpit lacrymoso stipite myr-*

rha, Myrrha furor quondam Memyrem. Lege, Cinyreus.

^g *Matris pœnas à Venere est insequutus*] Transferam huc, quæ de hoc loco ad Anton. Liberal. cap. 34. notavi. Explicat Cl. Schefferus : *Secutus est, post est natus, quam puniretur mater*. At in Indice voce *EXEQUI* producit ex hoc capite, *exequi pœnas matris*. Prorsus ut ego ista interpretanda arbitratus sum in meis ad Hyginum notulis. Nec sententiam adhuc muto. Nam *insequi pœnas* videtur dixisse, ut *persequi injurias* cap. 116. nisi si *exequi* rescribere malis. Sed nihil opus est. Sic Astron. II. cap. 4. *Nisi Icarii mortem persequuti, & cum forent ultii*. Dares Phrygius : *Decreverunt injurias Trojanorum persequi*, quod defendere injurias initio libelli sui dixit. Lactant. Argum. XI. Met. 9. *Ne ultra persequeretur admissum*. Ita repone ex MS. Sallust. Catil. 9. *Accepta injuria, ignoscere, quam persequi malebant*. & Jug. 14. *Tuasne injurias persequar*. Noster cap. 140. *Matris pœnas est executus*. Ad quem locum notavi : *Pœna matris sunt, quas Python matri debebat*. Paria in Indice Cl. Schefferus voce *POENA*. Sed cum *exequi* pro *ulcisci* ponatur, (vid. Gronov. ad Liv. Lib. I. cap. 59.) rectius forte *pœnas matris* dixeris illa mala, quibus mater à Pythone erat exagitata. Pœna enim pro quovis malo nonnunquam ponitur. Lucan. Lib. VIII. 195. *Mors ultima pœna est*. Notanda hæc locutio, *matris pœna à Venere*. Sic cap. 88. *Cupiens à fratre suo Thyeste injurias exequi*. Utramque phrasin indici Hyginiano vellem inferi. Sed quomodo, diceres,

LIX. *Phyllis.*

DEMOPHOON Thesei filius in Thraciam ad^a Phyllidem in hospitium dicitur venisse, & ab ea esse amatus. Qui cum in patriam vellet redire, fidem ei dedit, se ad eam rediturum. Qui die constituta cum non venisset, illa eod die dicitur novies ad littus cucurrisse, ^b quod ex eo ^c Enneados Græce appellatur. Phyllis autem ob desiderium Demophoontis ^d spiritum emisit. Cui parentes cum sepulchrum constituissent, arbores ibi sunt natæ, quæ certo tempore Phyllidis mortem lugent, quo folia arefcunt & ^e diffluunt.

Cujus

ces, ultus est pœnas matris Adonis? Quod vivus sui amore, mortuus dolore Deam torfit. Ovid. de Adonide Lib. x. Met. 524. *Jam placet & Veneri matrisque ulciscitur ignes.* Ita pridem commentabar. Nihil habeo, quod addam præterea, nisi, dum intentius cogito, videri mihi illos ablativos à *Veneri*, & à *Matre* etiam referri posse ad verba *insequi & exequi*. Certè paulo superius in illis verbis, *matris pœnas exequens.* & cap. 73. *Ut post suam mortem pœnas à matre exequeret.* *Exequi* pro *exigere* posuit. Justin. xlii. cap. 1. *Dim capitam captivitatis ultionem exequuti sunt.* Atque ita *pœna matris* erunt, quas Venus & Python matri debebant. Cæterum *insequi* pro *exequi* usurpavit etiam Justinus Lib. 38. cap. 6. *Non delicta regum illos, sed vires & majestatem insequi.* Confer notata ad cap. 119.

Ad C A P. LIX.

^a *Phyllidem*] Sithonis filiam. Vide Servium ad Ecl. v. vers. 10. ubi hanc fabulam habes. Tzetzes ad Lycophr. pag. 80. Edit. Bas. Steph. autem p. 87. Acamanti tribuit, quod alii Demophoonti.

^b *Quod ex eo*] Ita reposui ex conjecturâ Cl. Schefferi, pro *ex ea*.

^c *Enneados*] *Εννέα ὀδοί* Meursius. Quod cur cum Cl. Scheffero non probem, causam non habeo. Adde Nobil. Heinsii notas ad Lib. 111. Amor. vers. 37. Etymol. Magn. in *Αμφίπολις*. Coluthus Helenæ raptu *ὁρόμην ἐν*

νεάπολιν appellat; ad quem locum plura Brodæus suppediabit, quæ hanc emendationem adstruant. Adstruit etiam, ut opportunè me monuit Christophorus Sandius, Henricus Valesius. Ut Sandium ipsum audias, excerptam ex ejus literis, quæ huc faciunt. Eodem modo, inquit, locum hunc restituit Henricus Valesius not. MSS. in Harpocrat. v. *ἀμφίπολις*. Certè Harpocraton d. l. de Amphipoli scribit, quod *ἑξήτερον ἐννέα ὀδοί ἐκαλεῖτο*. De ea Thucydides lib. 4. scribit, Agnonem *οἰκιστὴν*, qui eo Athenienses deduxit, urbem prius *ἐννέα ὀδοί* dictam vocasse Amphipolin. At idem Harpocraton v. *ἐννέα ὀδοί, αἰγῆνης ἐν τῷ περὶ τῷ ὠρεῖ πρὸς ὁρείας δόπολιν. τὸ πᾶν ἐν ἱράκην περὶ τῷ ἀμφίπολιν*. Vide Diodorum Siculum Lib. 11. p. 117. & quæ ibi jam laudatus Valesius annotavit.

^d *Spiritum emisit*] *Ἐξέπνευσε*, *ἀφῆκε τὸ πνεῦμα*, ut loquitur Evangelista. Idem est *dimittere vitam & deponere animam* apud Nepot. in Annib. cap. 1. & 12. *Spiritum deponere* in veteri inscript. apud Gruterum. *Dimittere animam* apud Martial. 1. epigram. 79.

^e *Diffluunt*] Mallem, *desuunt*. *Desuere* est sensum decidere. Contrarium est *assuere*. Tertull. de Anim. cap. 51. *Vel assuit capillago, vel desuit*. Ita & *desuere capillus* dicitur apud Plinium. Sam.

Cujus ex nomine folia græce ^f Phylla sunt appellata.

LX. Sisyphus & Salmoneus.

SISYPHUS & Salmoneus Æoli filii inter se inimici fuere. Sisyphus petiit ab Apolline, quomodo posset interficere inimicum, ^a id est, fratrem. Cui responsum fuit, si ex compressu Tyronis Salmonei fratris filix procreasset liberos, fore ultores: quod cum Sisyphus fecisset, duo sunt filii nati: quos Tyro mater eorum, sorte audita, necavit. At Sisyphus ^b ut rescit, ^{*} qui nunc dicitur saxum, ^c propter impietatem, adversus montem ad inferos cervicibus volvere, quod cum ad summum verticem perduxerit, rursus deorsum ^d post se revolvatur.

LXI. Sal-

Sammonicus: *Desinit expulsus morbo latitante capillus.* Καὶ ἄρ' εἶν ἐadem notatione usurpant Græci. Jer. cap. viii. 13. Καὶ τὰ φύλλα κατερρήκεν. & ἀπαρρῆεν Psalm. i. τὸ φύλλον αὐτοῦ ὡς ἀπαρρῆναι. Vulg. interpres, *Folium ejus non desinet.* Et Esai. cap. i. vers. 30. *Cum fueritis velut quercus deflorentibus foliis.* Loquitur ita quoque Theophylact. in Matth. cap. xv. Isidorus Orig. xvi. 6. *Flores nominati, quod cito desinant de arboribus, quasi flores.* v. 35. *Unde & tunc folia arborum desinant.* Non ignoro tamen nobiliss. Heinsium apud Prudent. observasse *dispuere* pro *despuere*, & *disruncere* pro *desruncere*. Quibus, si velis, possis vulgatam lectionem in Hygino defendere. Festus: *Amicinum utris pediculus, ex quo vinum diffunditur.* Lege, *desfunditur* cum Leid. Cod. Item, *diruncunt, depurgant.* idem Cod. *deruncunt.*

[*Phylla sunt appellata*] Servius: *Unde etiam Phylla dicta sunt à Phyllide, quæ antea Petala dicebantur.* Conversam Phyllidem in amygdalum fabulantur. Unde Phyllida bis dixit amygdalum Palladius Lib. xiv.

Ad CAP. LX.

^a *Id est fratrem*] A glossâ hæc esse censet Cl. Schefferus.

^b *Us restitit*] Deest heic, ut recte observat Cl. Schefferus, quid in Tyronem perpetrarit.

^c *Propter impietatem*] Servius ad Æn. vi. 614. *Quod Deorum consilia publicavit.* Homer. Schol. Iliad. A. 180. & Z. 153. *Quod Asopo filix ejus esse raptorem Jovem indicaverit.* Atque ita etiam Apollod. Lib. i. pag. 33. & Schol. Horat. ad od. 14. Lib. 11. *Quod crudeli latrocinio homines prægravans ingenti saxo necaret.* Schol. Scatii ad Lib. 11. Theb. 380. *Quod Plutonium deciperit.* Schol. Pind. ad Olymp. od. 1. pag. 104. Edit. Francof. Si impietas & ea dicenda est, etiam vixit Plutonium apud Eustath. in Il. Z. pag. 487. *Ut multum variant in hac fabulâ veteres, constat tamen inter omnes illum istum longum laborem suum malarum artium retulisse mercedem.* Nota est vetus illa paræmia, Σίσυφος μηχαναί. Synecius Epistol. 121. Σε Κύκλωπα μὲν οἶον τῇ τῶ λην, Σίσυφον δὲ τοῖς ἐλαιοῖς μοῖσι δίκην μετῴλη.

^d *Post se*] H. e. *post eam.* Corippus Lib. 1. *Somnus se veniente fugit*, pro *ed.* Fulgent. Lib. III. 10. *Ne se conversus aspiceret*, pro *eam.* Noster Astron. 11. 15. *Sibi lapide & ferro digitum vincire jussit.* Capitol. Pertin. cap. 3. *Et seditiones quidem contra se compefcunt.* Vide ibi Salmas. Ita contra *eam* pro *se* posuif-
se

LXI. *Salmoneus.*

SALMONEUS ^a Æoli filius, Sisyphi frater, cum tonitrua & fulmina imitaretur Jovis, ^b sedens quadrigam faces ardentes in populum mitteret, & cives, ob id à Jove fulmine est ictus.

LXII. *Ixion.*

IXION ^a Leontei filius conatus est Junonem comprimere. Juno Jovis jussu nubem supposuit. Quam Ixion ^b Junonis simulacrum esse credidit. ex ea nati sunt ^c Cen-

se eundem in vita Maximi & Balbini cap. 12. observat Casaubonus. Adde Heinsii Apol. adversus Croium pag. 108. Erasmus in verbis Cypriano peculiaribus. Cæterum Sisyphi hoc saxum tantum fuisse ait Schol. Hom. ad Il. A. 180. quantum fuerat illud, in quod se, ne ab Asopo deprehenderetur, transformaverat Jupiter.

Ad CAP. LXI.

^a *Æoli filius*] Apollodor. de Æolo Lib. 1. pag. 21. Edit. Comm. Καὶ γὰρ ἔργα Εὐαρίτου τὴν Ἀντιμέχην, καὶ δαί μὲρ ἰχθύνων ἐπὶ, Κρητῆα, Σίσυφον &c. Lege, Κρητῆα. Schol. Pind. ad Pyth. od. iv. pag. 204. Edit. Francof. Δίξῃ ὃ μήτηρ Κρητῆι ἐ Σαλμωνεὶ Εὐαρίτα &c. scripserim, Εὐαρίτη ex Apollodoro.

^b *Sedens quadrigam*] Deest ante hæc verba &, quod huc revocandum videtur ex sequentibus. Nam τὸ cives interpretamentum πὺ populum esse suspicor. quanquam notavi jam superius ad cap. 4. illam copulam sæpe à nostro omitti. Vet. Epigram. quod Senecæ tribuitur: *In populum sic tu verba magna jactas*. Micyllus corrigi volebat, & ascendens quadrigam. Sed nihil est mutandum. Epitaphio Apollinaris Sidonii: *Summi pontificis sedens cathedra*. Ad quem versiculum consule Savaronem, si hujus locutionis exempla desideres: quibus nos hæc addi-

mus. Fulgent. Lib. 111. *Qualem equum sedet, nisi Pegasus? Lactant. ad Stat. Theb. ix. Tydei equum, quem Hippomedon sedebat.* Gregor. Dial. Lib. 1. *Quia Constantius presbyter equum, quem sedere consueverat, vendidisset.* Et Lib. 111. cap. 2. *Equum, quem pro magnâ mansuetudine conjux ejus sedere consueverat.* Apul. x. Miles. *Quibus protinus dignitatis jure consuecta loca residentibus.* Spart. Adrian. cap. 22. *Sederi equos in civitatibus non sinit.* Vide ibi Casaub.

Ad CAP. LXII.

^a *Leontei*] Non immerito de integritate hujus lectionis dubitat Cl. Schefferus. Schol. Pind. ad Pyth. od. 11. ubi varias Ixionis genealogias refert, Leontei nullius meminit. Τὸν ὃ ἰχθύνων, inquit, οἱ μὲρ Ἀστύων & Ἰφικλόνων, ὡς Αἰχὺλόν. Φερεκύνδης δὲ Πεισίων. ἔνιοι δὲ Ἀστύων. οἱ δὲ Φλεγύα. Quicumque illi sunt, Phlegyx filium cum illis facit etiam Hom. Schol. ad Iliad. A. 268. Serv. ad Æn. vi. 678. Lactant. ad Stat. Lib. iv. 539.

^b *Junonis simulacrum esse*] In schedis MS. haberi ait Barthius Advers. Lib. vi. 22. *Juno Jovis jussu simulacrum nubem supposuit, quam Ixion, Junonem esse ratus, coit.* At Lib. viii. 6. ex conjectura emendat, *Quam Ixion ignarus esse simulacrum coit.* Ego cogitaveram aliquando, *Quam Junonem, non simulacrum esse credidit*; ut lectori subau-

c Centauri. At Mercurius Jovis jussu, Ixionem ad inferos in rota constrinxit, ^d quæ ibi adhuc dicitur verti.

LXIII. Danae:

DANAË Acrisii & Aganippes filia. Huic fuit fatum; ^b ut quod peperisset, Acrisium interficeret. Quod timens Acrisius, eam in muro lapideo præcluserat. Jovis autem ^c in imbrem aureum conversus, cum Danae concubuit; ex quo compressu natus est Perseus. Quam pater obstuprum, inclusam ^d in arca cum Perseo in mare dejecit. Ea voluntate Jovis delata est in insulam Seriphum, quam ^e pisca-

subaudiendum relinquat, atque ita coitit.

Schol. Hom. Μιχαῖς τῇ νεφέλῃ ὠσα-
νεί τῇ Ἡΐα, ἔχε παῖδα Κένταυ-
ρον, ἀφ' οὗ τὸ Κενταύρων γένος.
Plenius rem narrat idem Schol. ad Od.
φ. 304. Fulgent. Lib. II. cap. 17. *Il-
labem ornavit in speciem suam, cum
quæ Ixion coiens, centaurus genuit. Ut
autem tantum flagitium ausus fuerit,
ebrietas fecit. Ita jocosur Lucianus,
apud quem Jupiter: Εὖ γε, inquit,
ὁ κενταύρος ἐστὶ ἐμὲ αὐτὸν, καὶ
μέγας ἢ Ἡρώς γάμων; τοσούτον
ἐμὲ θύσῃς ἢ νέκρῃς.* Furori ad-
signat Pind. Schol. ad Pyth. od. II.

c Centauri] Serv. ad Æn. VII. 293.
Pindarus ipsum, cum equas pasceret, in-
cessasse eas, inde Centauros natos dicit.
Adde Erym. magnum in voce Κέν-
ταυρος.

d Quæ ibi] Lege quæ cum Nob. Hein-
sio.

Ad CAP. LXIII.

a Aganippes] Eurydicen eam appel-
lat Apollod. Lib. II. pag. 68. Schol.
Apollon. ad Lib. IV. vers. 1090. &
Tzetzes in Lycophr. pag. 135.

b Ut quod peperisset Acrisium tolleret]
Aντὶ οὗ interfectorum esse. Sic Ful-
gent. Lib. III. Promittens ei, ut eum
participem regni efficeret. Adde Not. ad
cap. 139. Lactant. ad Stat. Lib. I. 255.
Acrisius pater Danae, qui oraculum

accepit causam mortis sibi futuram, quia
ex filia nasceretur. Lege qui pro quia.

c In imbrem aureum conversus] Ab-
bas Columbanus: Non Jovis auri Fla-
xit in imbre: Sed quod adulter Obtulit
aurum, Aureus ille fingitur imber.
Fulgent. Lib. I. Danae imbre auro
corrupta est non pluribus, sed pecu-
niâ. Lepide Donatus ad Terent. Eun.
III. 5. Quod in gremium Danae Jupiter
ut splendidus imber illabitur, nonne vi-
detur meretrix dicere adolescentibus, il-
lam partem auriore fore inauratam fuisse?
Lact. Lib. I. cap. II. Danaen violat-
urus aureos nummos in sinus ejus effu-
dit. Non. Dionys. Ἀλλὰ πατὴρ Περ-
σῆος ὀλύμπιος, ὁμοῖον ἐρώτων
Χρύσεον εἰς γάμον ἤλθε; ἔνδ' οὐ
φλοῖνας ὠρεῖται. Anthol. Lib.

VII. 198. Ἀρκεῖ σοὶ χρυσὸς; ἤρκε-
σε ἔδανόν. Hinc χρυσόπατερος
Perseus non inficeret dicitur Tzet. in
Lycophr. p. 135. Pindarus ἰδίως λε-
γὲν τὸ Δία ὕσσει χρυσὸν ἐνίκει τῇ
Ἀλκμήῃ ἐμίγη. Schol. Pind. ad
Isthm. od. VII. Adde Isidor. E-
tym. VIII. cap. XI. Augustin. C. D.
XVIII. 13.

d In arca] Λάρακος appellant Græci.
Scrinium non male vertit Schottus
Cent. I. 41. Zenob. ubi hanc fabulam
narrat. Gloss. Cyrill. Λάραξ, arca,
riscus. Riscus autem est scrinium in
Glossis Latinis.

e Pesca-

^e piscator Dictys cum invenisset, ^f effracta, vidit mulierem cum infante, quos ad regem Polydectem perduxit, qui eam in conjugio habuit, & Perseum educavit in templo Minervæ. Quod cum Acrisius rescisset eos ad Polydectem morari, repetitum eos profectus est. ^g Quod cum venisset, Polydectes pro eis deprecatus est. Perseus Acrisio avo suo fidem dedit, se cum nunquam interfecturum. Qui cum tempestate retineretur, ^h Polydectes moritur. Cui cum funebres ludos facerent, Perseus disco misso, quem ventus distulit in caput Acrisii, ⁱ & eum interfecit. Ita, quod voluntate sua noluit, deorum ^k factum est. Sepulto autem eo, Argos profectus est, ^l regnaque avita possedit.

LXIV. An-

^e *Piscator Dictys*] Conveniens quidem piscatori id nomen, sed præter Apollod. Lib. II. pag. 72. Tzetz. ad Lycophr. p. 135. & Zenob. Cent. I. 41. etiam Hom. Scholiastes ad Iliad. ξ. 319. Dictyn Polydectæ regis fuisse fratrem refert. Σωίβη, inquit, ἡ παῖδα ἀνατρεφῶσα τοῦ Πολυδάκτου (Leg. Πολυδάκτου) ἡ ὡς ἐνιοὶ φασιν, ἡ δὲ Δίκτυς ἦ ἀδελφὴ Πολυδάκτου. Lege & heic Πολυδάκτου. Ποκυδάκτου enim Pollux est. *Polydectæ* nomen restituendum quoque Servio ad Æn. VI. 286. ubi corruptè *Polydotes* appellatur. Suspiciabar aliquando gignendi casu *Dictyos* scripsisse Hyginum. Esset ergo *piscator Dictyos*, ἀλιεύς τις Δίκτυς. Ut illud non valde vero dissimile tunc visum fuit, ita nunc nullus dubito, quin piscator ille natus sit ex verbis Pherecydis apud Apollon. Schol. ad Lib. IV. vers. 1090. Καὶ ἐξέλαβ' αὐτὸς Δίκτυς ὁ Περσείδης, δίκτυον ἀλιεύων. Nihil ergo mutandum. Quanquam Germanici Scholiastes in Perseo, qui ita, ut Hyginus, inventam à Piscatore Danaen, & oblatam regi Polydectæ scribit, Dictyos nomen non addit, ut nec Lactant. ad Stat. Th. Lib. II. vers. 220. ^f *Effracta*] Cl. Tollius, *effractâ* ed. ^g *Quod cum venisset*] Tamen si secus

videtur Cl. Scheffero, puto tamen rectius esse, quod Mycillus volebat, *quod cum &c.* Sic cap. 64. *Es cum venisset.* & cap. 91. *Quo cum satellites missi venissent.*

^h *Polydectes moritur*] Hoc verius sane, quam quod in lapidem ex conspectu Gorgonei capitis eum conversum Apollodorus, Pherecydes, Zenobius, & Ovid. Lib. VI. Met. 249. fabulantur. quos tamen sequitur noster cap. 64.

ⁱ *Et cum*] Cl. Schefferus, *ita cum.* Barth. ex MS. *avum*, quod firmatur quodammodo illis cap. 273. *Percussit Acrisium avum suum.* Constat etiam sententia, si tantum τὸ & expellas. Lactant. ad Stat. Theb. I. vers. 255. objecto Gorgonis capite à Perseo, in saxum conversum scribit. percussum pedem Acrisii disco Tzetz. in Lycophr. p. 136.

^k *Factum est*] Barth. ex MS. *factum vidit.* Nihil opus erat. Cap. 273. *Quod suâ voluntate noluit, in deorum factus est numero.* scrib. id Deorum factum est nomine.

^l *Regna avita*] H. e. avi sui. Flor. I. 7. *Regnum avitum rapere maluit.* Justin. Lib. XXIII. 3. *Heleno filio Sicilia velut avitum, Alexandro autem Italia regnum destinat.* Corippus Lib. II. *Regnum nobis concessit avitum.* Justin. II. 10. *Materno se tamen jure & avito vincere.* Auctor Orig. G. R. *Qui avi-*

LXIV. *Andromeda.*

CASSIOPE filia suæ ^a Andromedæ formam Nereidibus anteposuit. Ob id Neptunus ^b exposulavit, ut Andromeda Cephei filia ceto objiceretur. Quæ cum esset objecta, Perseus ^c Mercurii talaribus volans eo dicitur venisse, & eam liberasse à periculo. Quam cum ^d abducere ^e vellet, Cepheus pater cum Agenore, ^f cujus sponsa fuit, Perseum clam interficere voluerunt. Ille cognita re, caput Gorgonis eis ostendit, omnesque ab humana specie sunt ^g informati in saxum. Perseus cum Andromeda in patriam redit. ^h Polydectes sive Prætus, ut ⁱ vidit Perseum tantam virtutem habere, pertimuit, eumque

tas persequeretur injurias. Gloss. Steph. *Avitus*, *πρωτοος*. Ovid. ix. Met. 709. *Vota pater solvit, nomenque imponit avitum.*

Ad CAP. LXIV.

^a *Andromeda*] Ita reposui pro *Andromada*. quod perperam, ut mox *Andromada*, heic excusum fuerat. Pariter vitiose apud Hieron. Epitaph. Paulæ Edit. Canis. *Praligata ad saxum Andromades spectatricem*. Contrarium mendum scœdavit Corippum Lib. iv. Edit. Ruizianæ. *Mille secant in frustra trabes, tonat æthere pulsans Malleus.* Leg. *æthera*. Eodem libro dicit: *Agnoscent dominum, pulsantque balatibus auras.*

^b *Exposulavit*] Supr. cap. 46. *Exposulavit, ut filia ejus Neptuno immolaretur.* Schol. German. Cassiepiâ: *Exposulatamque Andromeden ceto propositam.* Cypr. Sermon. de Eleemos. *Hac nocte exposulatur anima tua à te.* Secundum Ovid. iv. Met. 670. & Apollod. Lib. ii. pag. 75. ex responso Jovis ceto objecta est.

^c *Mercurii talaribus*] Tzetz. ad Lycophr. *πρωτοος πρωδημας* Νυμφῶν appellat. Vett. Gloss. *Talaria*, *πίδλα*. Vide quæ notamus ad Fulgent. Lib. i. cap. 19.

^d *Abducere*] *Abducere* esse reponendum jam monuit Micyllus. Infr. cap.

89. *Ut secum eam in patriam abduceret.* Vid. Not. ad cap. 8.

^e *Vellet, Cepheus pater*] Ita distinxi, sententiâ id postulante. Monuit Cl. Schefferus: Nec mihi non visum fuit antehac, tamen si id genus *ἐπρωτοος* *σείς*, quod editioni ipse præfuturus non essem, annotare plerunque neglexi.

^f *Cujus sponsa fuit*] Ovid. v. Met. vers. 8. & Apollod. Lib. ii. p. 76. Phineæ ejus fuisse sponsum volunt. Conon cap. 40. duos habuisse eam procos Phineæ & Phœnicem narrat,

^g *Informati*] *Informare* est formare. Plin. Jun. Lib. vii. epist. 9. *Et nunc informet Martem castamque Minervam.* Nunc Venerem effingat, nunc Veneris puerum. Cic. Orat. *At ego in summo oratore fingendo talem informabo, qualis fortasse nemo fuit.* Arnobius Lib. i. pag. 22. *Quis ipsum finxerit hominem, quis informavit.* Forte scripsit transformati.

^h *Polydectes sive Prætus*] De Polydecte & Præto Ovid. Lib. v. Met. fab. 2. & 4. ne eundem putes esse, ut videntur hæc verba velle. Acrisius & Prætus Abantis filii & fratres fuere. Quamobrem accedo Cl. Scheffero illa *sive Prætus* à glossâ esse censenti.

ⁱ ** Vidit*] Ne dubites scribere, ut vidit. Supr. cap. 25. *Quos ut vidit Iphinoe.* Micyllus in margine: *videtur deesse ubi, vel postquam.*

Ad

que per dolum interficere voluit. Quare cognita Perseus caput Gorgonis ei ostendit, & is ab humana specie est immutatus in lapidem.

LXV. *Alcyone.*

^a Ceyx Hesper^b sive Luciferi & Philonidis filius, cum in naufragio periisset, Alcyone Æoli & Ægiales filia, uxorejus, propter amorem ipsa se in mare præcipitavit: qui deorum misericordia ambo in aves sunt mutati, quæ Alcyones dicuntur. Hæ aves nidum, ova, pullos ^d in mari ^e septem diebus faciunt hybergo tempore. ^f Mare his diebus

Ad CAP. LXV.

^a Ceyx] Hanc fabulam paulo aliter narrat Hegesander in proverbii è Suidâ collectis à Scotto Cent. 11. 9. Aristophanis Scholiast. pag. 552. Hom. Schol. ad Il. 1. 558. Sed vitiosè ibi Κόρυξ appellatur. Quod vitium tam conspectum miror tam pertinaciter in omnibus ejus, quas quidem viderim, hæsisse editionibus, ut & apud Theocrit. Schol. ad Eid. vii. 57. & Tzetz. in Lycophr. p. 69. Edit. Steph.

^b Sive Luciferi] Hesperus enim idem est, qui Lucifer. Catull. c. 63. Noctæ latent fures, quos idem sepe revertens, Hespero, mutato comprehendis nomine cosdem. Horat. 11. od. 9. Nec tibi Vespero Surgente decedunt amores, Nec rapidum fugiente solem. Servius ad Georg. 1. 250. VESPER. stella, quæ & Venus & Lucifer dicitur. Idem ad Æn. vii. 390. Venus in cælo unam habet stellam, quæ oriens Luciferum, occidens Vesperum facit. Adde Nostr. Astron. 11. 42. Senec. Hippol. vers. 750. Lactant. in Stat. vi. Theb. vers. 239. Schol. Hom. Iliad. 4. 226. Varronem. 111. R. R. p. 105. Festum in Jubar. Hinc Nocturnum pro Lucifero ponere ausus est Plautus Amph. 1. 1. Vide ibi Taubmanni commentarium. Noctiferam appellat Catull. carm. 63. ut & Calpurn. Ecl. v. vers. ult.

^c Ægiales] Ita rescripti pro Ægiales. I & Y, Æ & E, confunduntur in hoc scripto miserabiliter. Theocrit. hanc Κασώβω appellat,

^d In mari] In scopulis puta. Prop. Lib. 111. 5. Ab miser Alcyonum scopulis affigat acutis.

^e Septem diebus] Ita & Lactant. ad Lib. 1x. Theb. Stat. vers. 361. Gloss. MSS. ad Lib. 1. Georg. Ovid. xi. Met. 746. De numero dierum non convenit inter veteres. Consule Hegesandrum loco modo adducto, Schol. Apollon. ad Lib. 1. vers. 1085. Schol. Aristoph. p. 552. Edit. Caldor. Schol. Hom. ad Iliad. 1. 558. Sarisberiens. Pol. Lib. 11. cap. 2. Plin. Lib. x. cap. 32. Hesych. in Αλκυονίδες. Etym. in Αλκυών.

^f Mare his diebus tranquillum est] Est elegans hac de re Apollonidæ epigr. Anthol. Lib. 1. Sect. 55. num. 10. ex quo facere non possum, quin in transcurso turpissimam eluam maculam. Αλλά & τὴν καὶ τὰ ἐν ὠδίῳ αὐτῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς, οὐ φέρω δύσας Αἰσχροπύλου. Quando terram se jactat mare? Emenda mecum μαῖα, & sententia erit venustissima. Obstetricatur mare halcyonibus, quoniam, quo tempore illæ pariunt, tranquillum est. Ad eundem modum ejusdem Lib. 58. Sect. num. 1. Delon μαῖαν Latonæ idem appellat Apollonides, ut ἡγήνην Callim. Hymn. iv. 10. Et sane μαῖα non γαῖα curæ ὠδίνες, utpote, κνήμα & ποικίλι, ut recte exponit Hesychius, qui corruptus tamen in hac voce: ὠδίνες, πόνη, ἀλγυδίνες. Leg. πόνοι. Malè ergo interpres Callim.

bus tranquillum est, quos dies nautæ & Alcyonia appellant.

LXVI. *Laius.*

L A I O ^a Labdaci filio ab Apolline ^b erat responsum, de

lim. Hym. IV. 120, Ω δ' ἴνας ἀπηρεύουσιν το λείαναι, dolores effuderunt leane. & *Alcyonia*] Vid. Apostol. Cent. II. 51. Suidam apud Scortum Cent. II. 9. Aristophanis Schol. Α λκυονίδας, Lycophron. ac Theocrit. Scholiastæ, & Lucianus Α λκυονίδας appellant. Varro L. L. v. p. 99. de Halcedine: *Hec hieme quod pullos dicitur tranquillo mari facere, eos dies Halcyonias appellant.* Sarisberienfis loco modo laudato: *Dicunturque dies Halcyonita, quibus vix tenuis aura sentitur.* Dicis. corrigendum esse *Halcyonides*. Plin. *Festificant bramâ, qui dies Halcyonides vocantur.* Sed vera scriptura est *Halcyonide*, ut *Heroide* pro *Heroides*, *Stymphalide* pro *Stymphalides*. De quibus egi ad Præfat. Lib. I. Fulgent. Mythol. Respexit hanc fabulam Vet. Gloss. auctor, qui Philoxenus habetur. *Tranquilla.* Α λκυών. Ὁ χαίως. Γαλήνη. Confer Arist. Lib. v. Anim. Hist. Plin. Lib. x. 32. *Alian.* Hist. Anim. Lib. I. cap. 37.

Ad CAP. LXVI.

^a *Labdaci*] Sic reposui pro eo, quod hætenus editum est, *Labdacis*. Cap. 76. *Labdacus* Polydori. 85. *Laius Labdaci filius*. Certè Λ αῖ δακων, non Λ αῖ δακίω appellant Græci. Eurip. Phœn. 808. Λ αῖ δακιδάκι: πολυμήχανος. Schol. τοῖς Θεταίοις. Προγινώσκον τὸ Θεταίων Λ αῖ δακων. Facit hic *Labdacus*, ut *Landaces* mihi veniat in mentem, de quâ quid faciant, nescire videntur interpretes Priap. 78. *Nunc misella Landace Vix posse iurat ambulare præ fassis.* Scaliger volebat *Labdace*. Legendum omnino *Landice*. Gloss. à Stephano vulgatum eo capite, quo suis nominibus nominantur mem-

bra corporis humani: *Landica*, ἰχταροδιν. Corruptè procul dubio. Nisi duo vocabula in unum coaluerunt, scribendum, ἰχταροῖν, vel ἰχταροδιν, quod ἰατρικὸν ἐστὶν ἐστὶν ab ἰχταροῖν. ἰχταροῖν autem φύσις γυναικῶν, ut notavit Hesychius, cujus verba adscribam: Ἐχταροῖν, πυρὰ ἐπὶ ἰδάρους ἀνδρακίαι, καὶ αἱ φύσεις γυναικῶν, ἰχταροῖν τετραγώνια. Distingueendum post τὸ ἰδάρους. deinde ex τετραγώνια faciendum τετραγώνιοι. Vult enim, ut mihi quidem videtur ἰχταροῖν etiam dici *Maniana quadrata*. Gloss. Steph. *Manianum*, ἰχταροῖν. Cyrill. Ἐχταροῖν, *Manianum*. Similia illa fuerint basi quadratæ altaris, quæ ἰχταροῖν appellatur. Schol. Euripid. Phœniss. 291. Ἐχταροῖν ἢ, ἢ ἐν τετραγώνῳ τῷ ἐπὶ γῆν βάσις βωμῶν, τίξιν ἔχουσι ἀνδρῶν ἀναβάσεις. Supposititius ille Soranus epistolâ ad Cleopatram: *Cuius fons vel labra Græcè πτερυγώματα* vel *pinnacula* dicuntur. *Infra vero, quod à superiore parte descendit in medio dicta est landica.* Erit ergo præ fassis *landica* idem, quod præ fassis *inguinis*, quas habes epigr. 48. Sed præ fassis non posse ambulare duriter nimis dicitur. Lege ergo cum Nob. Hensio, præ fassis. de quibus Carm. 41. & 50. Cur autem ἰχταροῖν ponatur pro natura muliebri, inde ortum videtur, quod ἰχταροῖν medici vocare soleant ὑδία ἑλκη ἐν τῷ σώματι, ut est apud Etym. magni auctorem.

^b *Erat responsum*] Responsum illud habes subiectum argumento Phœniss. Euripidis, & apud Zenob. Cent. II. 68.

εφε-

de filii sui manu mortem ut caveret. Itaque ^cIocasta
^dMenœcei filia uxor ejus, cum peperisset, ^ejussit expo-
 ni. Hunc ^fPeribœa Polybi regis uxor, cum vestem ad
 mare lavaret, expositum sustulit, & Polybo sciente.
^hQuod orbi erant liberis, pro suo educaverunt; eum-
 que, quod pedes ⁱtransiectos haberet, Oedipum nomi-
 naverunt.

LXVII. *Oedipus.*

POSTQUAM Oedipus Laii & Iocastes filius ad pu-
 berem ætatem pervenit, fortissimus præter cæteros erat:
 eique per invidiam æquales objiciebant, cum ^asubditum
 esse Polybo, eo quod Polybus tam clemens esset, ^b&
 ille impudens: quod Oedipus sensit non falso sibi obji-
 ci.

^cIocasta] *Eptecasta* est Hom. Odyss. A. 270. Sed *Iocastam* vocant Tragici, ut annotavit ibi Scholiastes, apud quem hanc fabulam, ut & sequentem habes. Laſtant. ad Stat. 111. Theb. 286. *Sinemæam* appellat nescio quo auctore: *Jovis*, inquit, filius *Elcus*; *Elei Beli*; *Beli & Libya Agenor*, *Danaus & Ægistus*; *Agcnoris Cadmus*; *Cadmi Polydorus*. Polydori *Labdacus* (Leg. *Labdacus*) *Labdacii Laius*; *Laii Oedipus*; *Oedipi & Sinemæ Antigone*, *Etheocles*, *Polynices*. De illa Iocasta ænigma habet Diomed. Lib. 11. *Avia filiorum est, quæ mater mariti*.

^dMenœci] Ita & cap. sequent. Sed *Menœci* scribendum. Græcis Μεναι-
 κός dicitur. Mirificè variat scriptura in hoc libello. cap. 72. est *Menætius*. 242. *Menicus*. 243. *Menæcus*. Male *Menætius* ubique scribi jubet Micyllus. Juvenal. Sat. xiv. 240. *Dilexit Thebas, si Græcia vera, Menæcus*. Stat. xii. Theb. 606. *Flentemque Menæcea cernit*. Laſt. Firm. 111. 12. *Voluntaria se morti ob-
 tulerunt, sicut Thebis Menæcus*.

^ejussit exponi] Micyllus natum, Barth. puerum, addi jubent. quod etsi probavi antehac, nunc tamen Cl. Scheffero accedo, qui illud subaudiendum censet. Expositus est autem in monte Cithærone. Vid. Schol. ad Sophocl. Oedip. Tyrann. vers. 1006.

^fPeribœa] *Merope* dicitur à Schol.

Eurip. ad Phœniss. vers. 1050. & Pisan-
 dro apud eundem sub finem fabulæ. quibuscum facit Seneca Oedipo vers. 272.

^gPolybo sciente] Post hæc verba *παι-
 λειαν σισυλῆν* ponendam curavi. Cæ-
 terum Polybum illum non regem, sed
 pastorem nominat Diodor. Lib. iv. Sci-
 licet pastores fuisse antiquissimos re-
 gum.

^hQuod orbi] Cl. Schefferus emen-
 dat, qui quod orbi. Ego ellipsin tan-
 tum esse putem copulæ, de quâ ad cap.
 4. nobis dictum.

ⁱTransiectos] H. e. perforatos. Gloss.
 Cyrill. Διαπνευρηθῆναι, trajectum,
 transfossus, transfixus. Vide Zenob.
 Cent. 11. 68. Laſtant. in Argum. Oe-
 dipi Senecæ: In monte Cithærone expo-
 suit, plantis ignito ferro perforatis. Vi-
 de Poëtam ipsum vers. 812. Curt. iv.
 6. Per tales spirantis lora trajecta sunt.

Ad CAP. LXVII.

^aSubditum esse] Gloss. Steph. Subdi-
 tus, υποβόλιμα. Subditivus, υπο-
 βολιμαῖον, υποβόλιμα. Ter.
 Heaut. v. 111. vers. 11. Subditum se
 suspicatur.

^bEt ille impudens] Vereor quicquam
 mutare. Vid. Nor. ad cap. 8. Cl. tamen
 Schefferus mavult, at ille.

H 2

c Scisci-

ci. Itaque Delphos est profectus * sciscitatum de * in prodigiis ostendebatur mortem ei adesse de nati manu. Idem cum Delphos iret, obviam ei Oedipus venit. quem satellites cum viam regi dari juberent, neglexit. Rex equos immisit, & rota pedem ejus oppressit. Oedipus iratus, inscius patrem suum de curru detraxit, & occidit. Laio occiso, Creon Menœci filius regnum occupavit. Interim ^d Sphinx Typhonis in Bœotiam est missa; quæ agros Thebanorum vexabat. Ea regi Creonti similitatem constituit, si carmen, quod posuisset, aliquis interpretatus esset, se inde abire: si autem datum carmen non solvisset, eum se consumpturam dixit, neque aliter de finibus excessuram. Rex re audita, per Græciam edixit, qui * Sphingæ carmen solvisset, regnum se & ^f Io-

c *Sciscitatum* &c.] Cl. Schefferus verba ista, in prodigiis ostendebatur, mortem ei adesse de nati manu, tanquam ex præcedenti capite malè huc translata, inducit, idque eo libentius, quod à membranis suis abesse ea testetur Barthius. Constituit ergo locum totum hunc in modum: est profectus sciscitatum de eodem. Cum Delphos iret, obviam ei Laius venit, quem satellites cum viam regi dare juberent, neglexit. At Laius non obviam venit Oedipo Delphos tendenti, sed jam inde redeunt. Vide Zenob. Cent. II. 68. Apollod. III. pag. 147. Schol. Æschyl. Hypoth. ^γ ἐπεὶ ἐπὶ Θέσας. Barthii membranarum, cum & ipse dominus parvi eas faciat, non ægre feret, si nec ego magnam habuero rationem. Existimo ergo locum hunc non uno laborare vitio, hoc est, cum corrupta quædam esse, tum quædam omissa. Si venia detur, ita legam: *Profectus est sciscitatum de origine sua. Laius, cui in prodigiis ostendebatur, mortem ei adesse de nati manu, itidem cum Delphos iret, obviam ei Oedipus venit.* Atque ita historia exigit. Senec. Oedip. 276. *Frondifera sanctæ memora Castalia petens* &c. Apollodor. Lib. III. Α' φησὶ ὡρῶν εἰς Δελφὺς ποιεῖ ἰδὼν ἐπυθινέου γενέων. Sciscitari est quod Græci interpretes dicunt ἐρωτᾶν ἀφ' ὧν γέν. I. Reg. XXI.

10. ἐρωτᾶν ἀφ' ὧν γέν. I. Reg. XXI. ἐρωτᾶν ὡς τὸ γέν. Jud. XX. 18. ἐρωτᾶν ὡς γέν. Jer. VIII. 19.

^d *Sphinx in Bœotiam est missa*] Lycus in Thebaicis à Dionysio immissam eam refert, ut notavit Hesiod. Schol. in Theog. p. 261. Ed. Heinsf. De illa ita Schol. in Phœniss. vers. 45. Τὴν δὲ Σφίγχα οἱ μὲν ἔχουσιν ὡς σκυπάρην, ἡθροῦ δὲ καὶ πόδας λέοντος, πτερὰ δὲ ὄρνιθος. Σανκράτης δὲ ἐγχεύει αὐτῇ φησι χερσημύλοισιν ὄσσην μαντιόμην. Τινὲς δὲ φασί, ὅτι μία τὴν αὐτῶν Κάδμου θυγατέρα μαντιῶν, μετελήθη εἰς τὸ ζῶον σφίγχα. Simia esse genus docet illustr. Spanhem. de numm. p. 211. & Vives ad Augustin. C. D. Lib. XVI. c. 8. Idem jam veterum quidam suspicati sunt. Schol. Stat. I. Theb. 66. *Alii dicunt, quod Sphinx simia violosa sit. leg. villosa sit.* Confer Plin. Lib. VIII. cap. 54. Schol. Hesiod. H' δὲ Σφίγχα πρῶτα μαντικῶς μὲν γυνὴν λέει ληρὴς, & εἶχε πολλὰς αὐτῇ τὰς σωμαρπάροισι.

^e *Sphingæ carmen*] Ænigma hoc cujusmodi fuerit præter alios docebunt

10

& ^f Iocastam sororem ei in conjugium & daturum. Promissi cum plures regni cupidine venissent, & à Sphinge essent consumpti, Oedipus Laii filius venit, & ^h carmen est interpretatus. Illa se præcipitavit. Oedipus regnum paternum, & Iocastam matrem inscius accepit uxorem, ex qua procreavit Eteoclem & Polynicem, Antigonam, & Ismenam. Interim Thebis sterilitas frugum & penuria incidit ob Oedipodis scelera. interrogatusque Tiresias, quid ita Thebæ vexarentur, respondit: Si quis ⁱ ex Draconteo genere superesset, & pro patria interis-
set, pestilentia liberaturum. Tum ^k Menœceus Iocastæ pater se de muris præcipitavit. Dum hæc Thebis geruntur, ^l Corintho Polybus decedit. Quo audito, Oedipus moleste ferre cœpit. æstimans patrem suum obisse, cui Peribœa de ejus suppositione palam fecit: ^m id Itemales senex, qui eum exposuerat, ⁿ ex pedum cicatricibus &

talo-

te Eurip. Scholiast. Zenobius, Aufon. Eid. xv. Tzetzes ad Lycophr. p. 3. & Apollodorus. Visitur Phædri libellis in Meursii editione subiectum. *Carmen* dicit, quemadmodum ξῶσι τοῦ μέλου Euripides Phœniss. 1511. Schol. Τὸ αἰνίσμα λέγει, ἐπεὶ καὶ μέλως ὡς ὁ φέρων αὐτὸν ἡ Σφίγξ. quam inde & αἰνίδν appellat idem poëta. Senec. Oedip. 98. *Carmen potesci: sonnis horrendum.* Fabula inde orta, quod αἰνίσμα λόγον dicant Thebani,

[*Iocastem*] *Iocastem* vel *Iocastam* scribendum. Vide Not. ad cap. 137.

[*Daturum promissi: cum plures*] Elegans, & vera, opinor, Cl. Schefferi est correctio: *daturum. Promissi cum plures* &c.

[*h Carmen est interpretatus*] Hinc Οἰδιπὸς δα σφίγαν dixit Pindarus Pyth. od. iv. pro ænigmate; ut in vet. Epigr. *ænigmata Sphingis pro obscuriloquio*, quemadmodum ænigma interpretatur Isidorus in Glossis.

[*i Ex draconteo genere*] H. e. ex genere τῶ Σπαρτῶν: illorum videlicet, qui ex satis dentibus draconis illius à Cadmo interfecti erant nati. Vid. Eurip. Phœn. vers. 944.

[*k Menecus Iocasta pater*] Hoc non concoquo. *Menæceus* ille, qui se de muro præcipitavit, Creontis erat filius, teste Apollodoro Lib. 111. p. 155. Etymol. in ἀνδράσιν, & Euripide Phœniss. Creon autem frater Iocastæ. An ergo hæc sunt ab inepto glossatore? Non dixerim, cum idem narret cap. 142. Tribuit ergo avo, quod alii nepoti. Stemma vide apud Eurip. Schol. ad Phœniss. vers. 940.

[*l Corintho decedit*] Sic apud Justin. xx. 3. *Corintho nuntiata victoria est.* Vid. Notas ad cap. 247.

[*m Id Itemales*] Cl. Schefferus corrigit, *idem Itemalis*. Non foret deterrus *item*, de quo vide Not. ad cap. 57. Quid si explices illud. *Id per ob id?* Consule Not. ad cap. 8. & 22. Ceterum à Pisandro apud Eurip. Schol. sub finem Phœniss. senex hic dicitur γέρων ἰσπευκῆλας ἀπὲρ Σικυῶν. Suidas, qui in hac narratione multum ab Hygino abit, Μέλας αὖτον appellat agricolam, à quo sublatus & eductus hic Oedipus. Confer Senec. Oedip. 28. 1v.

[*n Ex pedum tumore*] Virg. Æn. 11. *Per tales trajecit lora tumentes.*

H 3

Ad

talorum agnovit Laii filium esse. Oedipus re audita, postquam vidit se tot scelera nefaria fecisse, ex veste matris fibulas detraxit, & se luminibus privavit, regnumque filiis suis alternis annis tradidit, & à Thebis Antigona filia duce profugit.

LXVIII. *Polynices.*

POLYNICES Oedipodis filius, anno peracto, regnum ab Eteocle fratre repetit. Ille cedere noluit: itaque Polynices, Adrasto rege adjuvante, cum septem ductoribus Thebas oppugnatum venit. Ibi ^a Capaneus, quod contra Jovis voluntatem Thebas se capturum diceret, cum murum ascenderet, fulmine est percussus: Amphiaras terra est devoratus: Eteocles & Polynices inter se pugnantes alius alium interfecerunt. ^b His cum Thebis parentaretur, etsi ventus vehemens esset, tamen fumus se nunquam in unam partem convertit, sed alius alio seducitur. Cæteri cum Thebas oppugnarent, & Thebani regibus suis diffiderent, Tiresias ^c Eueris filius augur præmonuit, si ex Dracontea progenie aliquis interisset, oppidum ea clade liberari. Menœceus cum vidit se unum civium salutem posse redimere, ^d muro se præcipitavit; Thebani victoria sunt potiti.

LXIX. *Adra-*

Ad CAP. LXVIII.

^a Capaneus] Serv. ad Æn. 1. 48. *Ardea in templo Castoris & Pollucis in lava intransibus Capaneus pectus est, fulmine per utraque tempora trajectus.* Unde fabula illa originem traxerit, docet te Vegetius Lib. IV. 21.

^b His cum Thebis parentaretur] Barth. ad Stat. Tom. III. p. 1493. locum hunc ita constituit: *His cum Thebis parentaretur, cisi ventus vehemens exisset.* Ego existimem Hyginum loqui de solenni istâ parentatione ut jam desirâ. Nam quod cap. 71. hac de legitur, id non Hygino, sed glossatori alicui, qui illud *αὐτολεξεί* ex antiquiore scriptore transtulit, debemus. Repugnare tamen dicas suspicioni meæ nō seducitur: & quod cap. 164. suâ adhuc

ætate stetit dicat oleam illam, quam Athenis sevisse olim Minerva perhibetur. At cap. 261. desuisse jam innuit flagellationem ad aram Dianæ, quam Tertulliani etiamnum ævo fuisse in usu ostendimus in dissertatione nostrâ, ubi plura huc pertinentia invenies.

^c Eueris] Euri habet Micylli editio, qui in margine adscripsit, *Eurimi*, sed *Eueris* legendum vel *Eueri*, ut *Ἐυρείης* scriptum apud Lactant. Arg. Lib. 111. Met. Apollod. Lib. 111. *Μάνης Τερσισίας Εὐρύς & Χαεικλῆς Νύμφης*. Hinc *μάνης Εὐρείδης* dicitur Theocrito Eid. xxiv. 70.

^d Muro se præcipitavit] Ante portas se mactavit, ut vult Apollod. Lib. 111. pag. 155. Aliam voluntariæ hujus mortis

LXIX. *Adraſtus.*

ADRASTO, ^aTalai & Eurynomes filio, reſponſum ab Apolline fuit, eum filias ſuas Argiam & ^bDeipylam apro & leoni daturum in conjugium. Sub eodem tempore Polynices Oedipodis filius, expulſus ab Eteocle fratre, ad Adraſtum devenit. ^c& Tydeus ſimul Oenei & ^dPeribœæ captivæ filius, à patre, quod fratrem Menalippum in venatione occiderat, fere ſub eodem tempore venit. Quod cum ſatellites Adraſto nunciaſſent, duos juvenes incognita veſte veniſſe (unus enim ^e aprinea pelle

operis cauſam adducit noſter cap. 67. & 242. Secutus eſt ergo diverſos auctores. Confer Schol. Euripid. ad Phœniſſ. vers. 1018.

Ad CAP. LXIX.

^a Talai] Stemma ita habet, ut reſertur ab Eurip. Schol. ad Phœn. vers. 423. Αἰόλη Κρητῶς, & Αἰμυρίων, & Βίας, & Ταλαός, & Αἰδρας. Pro Κρητῶς ſcribe Κρηθῶς. Vide Not. ad cap. 12.

^b Deiphilam] Ita exaratum hoc vocabulum etiam apud Stat. Schol. ad 11. Lib. Theb. vers. 159. Serv. Æn. 1. v. 101. alioſque. Quod imputandum poſteriori ævo, quo ut aſpirabant non aſpiranda, ita contra adſpirationem illis detrahebant, quæ cum maximè eam requirebant. Originem ſi reſpicias *Deipyla* ſcribas oportet. Corruptè Διπύλη excuderunt in Hom. Scholiis ad Iliad. Δ. 376. Οὐνομαστικῶς dictam eam ab aliis Αῤεγείαν tradit Theocrit. Interpres ad Eidyll. xvii. v. 53. Contrarium vitium eſt apud Iſidor. Orig. Lib. xx. cap. 11. *Spinge* ſunt, in quibus ſunt ſpingata effigies, quas nos griphos appellamus, Corrige. *Spingæ* & *Spingata*.

^c Et Tydeus] Forte melius, eo Tydem. Hiſtoriam vide apud Homer. Schol. ad Il. ξ. 120. Apollod. Lib. 1. pag. 30. Schol. Stat. ad Theb. Lib. 1. 402. Quia occiderat avunculum ſuum Theantem, matris fratrem, vel ut quidam volunt,

Apharea. *Manifestius tamen eſt, quod Menalippum fratrem ſuum, dum venaretur, occidit.* Idem tamen ad vers. 280. *Toxenum* cum fratrem appellat.

^d Peribœæ] Ita quoque eam appellant Diodorus Lib. iv. pag. 240. Apollodorus Lib. 1. pag. 28. Schol. Stat. ad Theb. Lib. 1. v. 41. *Eurybæam* vocat.

^e Aprinea pelle] Analogia poſtulare videtur *aprinâ*. ut à *caper caprinus*, *fiber*, *fibrinus*, ita ab *aper aprinus*. Gloſſ. Iſid. *Caſtorinum*, *vebrinum*. Lego, *fibrinum*. Schol. Juven. ad Sat. xii. 34. *Caſtorem bebrum dicit*. Reſtituo & ibi *fibrum*. Lucill. *Viſcus aprinum*. Gloſſ. Cyrill. Σπάγγιον, *aprinum*. Capella Lib. 11. *Nunc criſta cum aprinis dentibus videbantur*. Varro 1v. L.L. *Porcus aprinus*. Apicius Lib. viii. cap. 1. *Condimentum aprinum*, *perna aprina*. Confer Charis. Lib. 1. Eſt tamen, cur non nihil addubites, ſi examines iſta in notis Tyronis & Senecæ p. 159. *lantinum*, *lantineum*. *Apruna*, *Aprugineum*. (Leg. *aprugineum*) p. 175. quibus addere poſſumus, *coccinus* & *coccineus*. Schol. Juven. ad Sat. 111. 283. *Quod Græci coccinum ſive cocceum dicunt, Latini veteres birrum vocant.* Lego *coccineum*, quod invenies apud Ver. interpret. Joſ. cap. 2. Quanquam triplici terminatione à *Carbaſus* formantur *Carbaſcum*, *Carbaſinum*, & *Carbaſineum*: quorum poſtremum Varro nis eſt apud Non. cap. xiv. Ita non tantum *ruffus*, ſed & *ruffeus* dixerunt. Petron. *Tunicâ veſtitum ruffeâ*. Damnat tamen τὸ *ruffeus* Charifiſus Lib. 1. Non curat ergo Grammaticos Palladius

LXX. *Reges septem Thebas profecti.*

ADRASTUS Talai filius ex Eurynome Iphiti filia, Argivus. Polynices Oedipodis filius ex Iocasta, Menœcei filia, Thebanus. Tydeus Oenei filius ex Peribœa captiva, Calydonius. Amphiarus ^a Oeclei, vel, ut alii autores dicunt, Apollinis ex ^b Hypermestra Thestii filia, Pylius. ^c Capaneus Hipponoi filius ex Astynome ^d Talai filia, sorore Adraſti, Argivus. Hippomedon ^e Nesimachi filius ex Mythidice Talai filia, sorore Adraſti,

Ad CAP. LXX.

^a Oecles] Stemma ita recenset Pind. Schol. 2 d Nem. od. ix. Μελάμπροδ' Ἀνφιδάμης, οὗ Ὀϊκλῆς, ἔ' Ἀμφιάρο. ut & Eustath. ad Iliad. p. 239. Edit. Bas. An legendum Oiclis? Apollod. Lib. 111. Ἀμφιάρο Ὀϊκλῆς. Malè interpres, Oicleis filius. Ὀϊκλῆς. Oicles, ut Themistocles Θειμισκλῆς. Possis tamen rescribere Ὀρχακῶς Oicli, ut Chrysi infr. cap. 106. & Themistocli, aliaque id genus observata à Victorio in Cicerone. Consule Popm. in de Antiq. Locut. Lib. 1. cap. 9. Gronov. Observ. in Ecclef. Script. Lib. 1. cap. xi. Indicem magni operis inscriptionum Gruteri, ubi Istidi. Nepoti, Jovi, Tonanti, & similia gignendi casu usurpata habes, ut Chremi apud Terent. Andr. 11. 2. 31. Servius ad Æn. 1. 34. Detrahatur autem *S* *tertia declinationis genitivo*. Immo tolerabile etiam Oiclei, ut plebei in vet. inscript. & Vell. Lib. 11. 44. Herculei in Catull. Carm. 36. quod ab *Herculeus* Æolicâ terminatione tractum procul dubio. Oiclei ergo genitivo erit ob Oicleus. Quod si vel per somnium venisset in mentem veteri Horatiano Comment. non scripsisset ad od. 15. Lib. 1. Achillei & Ulyxei veteres dixerant ad similitudinem fortassis dici & faciei. Melius alter, qui se Acronem facit: Veterum declinationes ista habent, Achillei, Ulyssæi, ab Achilleus, Ulyssens. Certè à recto Ὀϊκλῆς declinasse Ὀϊκλῆα

videri potest Apollod. ipse Lib. 111. pag. 160. Παῖς Ὀϊκλῆα Ὀρχακῶς. Sed rectius ab Ὀϊκλῆς dicas esse. Imo Ovid. si audias Lib. 111. μαζιοτεχνίας vers. 13. nihil mutes: Sic scelere Oeclydes Talaonia Eriphyles Virus, & in viris ad Styga venit equis. & Lib. viii. Met. v. 316. Et adhuc à conjuge tutus Oeclydes. Lactant. ad 111. Theb. Stat. 620. Oeclydes. Amphiarauum dicit Oecles filium. Perperam ergo apud eundem ad Lib. 1. 42. Lyncei & Hypermestra filius dicitur. Quanquam synæresis illa ligatæ magis, quam solutæ orationi conveniat. Sic Phæton pro Phaëton dixit apud Quintil. Varro, & Ovid. Metam. si vulgatis edd. credas, Æta pro Æta. Ab Eustath. ad Hom. Catal. vers. 73. Ὀϊκλῆς hic Oecleus dicitur. Adde quæ notamus ad cap. 128.

^b Hypermestra] Ita & cap. 73. sed cap. 250. matrem ejus Clytemnestram appellat. Ὑπερμνήστρα est Diodoro Lib. iv. & Thestii filia, quem in Thestium mutat Palmerius. & rectè quidem. Vide Apollod. Lib. 1. pag. 24. & quæ dicta sunt ad cap. 14.

^c Capaneus] Schol. Stat. ad Theb. Lib. 1. vers. 45. Capaneus, ut alii putant, Hippote Astimonia filius. Lege, Hipponoi & Astynomia.

^d Talai] Schol. Hom. ad Od. A. 325. Ἰφίτη θυγατρὶς facit.

^e Nesimachi] Aristomachus hic est Apollodoro Lib. 111. Nihil tamen mutandum. Schol. Stat. ad Lib. 1. Theb.

H 5 vers.

sti, Argivus. Parthenopæus, ^fMeleagri filius, ex Atalanta Jasii filia, ex monte & Parthenio, Arcas. Hi omnes duces apud Thebas perierunt, præter Adrastum Talai filium: is enim ^h equi beneficio creptus est. qui postea filios eorum armatos ad Thebas expugnandas misit, ut injurias paternas vindicarent, eo quod insepulti jacuerant Creontis jussu, qui Thebas occuparat, fratris Jocastes.

LXXI. Septem ^a Epigoni, id est, filii.

ÆGIALEUS Adraști filius ex ^bDemoanassa, Argivus. Hic solus periit ex septem, qui exierant: quia pater ^fexuperaverat, pro patre ^dvicariam vitam dedit. cæteri sex victores redierunt. Therfander Polynicis filius ex Argia Adraști filia, Argivus. Polydorus Hippomedontis filius, ex Euanippe Elati filia, Argivus. Alcmaeon, Amphiarai filius, ex Eriphyle Talai filia, Argivus. ^eTheſimenes Parthenopæi filius ex Clymene nympa, Nysius. *

Poly-

vers. 44. *Hippomedon Nesimachi & Nausica filius.* An & in Hygino pro *Mythidice* reponendum sit *Nausica* vel *Nausicae*, examinandum relinquo lectori.

^fMeleagri filius] Vid. Not. ad cap. 99. Sunt qui *Talai* fuisse filium tradiderint. Vid. Schol. Sophocl. ad Oedip. Colon. vers. 1316. Cum Hygino facit Schol. Stat. ad 1. Theb. vers. 45.

^gPartheno] *Parthenio* scribendum ex cap. 99. quod visum quoque Cl. Schef-fero est.

^hEqui beneficio] Quem longe velocissimum habuit ex seminio Arionis, ut scribit Philargyrius ad Lib. 111. Georg. 122. Stat. 1v. Theb. vers. 43. & Hom. Iliad. 4. 346. Propert. Lib. 11. El. 25. Apollod. Lib. 111. Arionem ipsum ei dant. Consule ad Homerum Schol. & ad Hesiod. Asp. pag. 197. Edit. Heinf. Tzerzen ad Lycophr. p. 123.

Ad CAP. LXXI.

^aEpigoni] Ε'πιγινόμμοι Erato-ſtheni Κα'εστρε. cap. 25. Οἱ υἱοὶ

Helychio in Κάδμοι. Vid. Homeri Schol. ad Iliad. Δ. vers. 405. Usurpant id vocabulum, ut Latinum, etiam Cicero & Mela. Pariter Just. xii. 4. *Hec suboles nomen habuit Epigoni.*

^bDemoanassa] Malim, *Demonassa*. quod vocabulum occurrit cap. 14. 97. & 102.

^cExuperaverat] Barth. ex membris suis: quia pater sex superaverat. Haud dubito, quin verior futura sit lectio, si scripseris: quia pater ex septem superaverat. Nam præter Adrastum ἐν τῇ ἀλώσει σπαστεία οἱ μὲν ἄλλοι ἐξ σπαστῆς ἀπώλοντο, ἐν δὲ τῇ δούλει, ὅτε οἱ ἐπίγονοι, μόνον ὁ Ἀδράστου παῖς Ἀγιάλως ἀπώλετο, ut præter alios tradit etiam Pind. Schol. Hyg. cap. 10. *Qua ex septem superaverat.*

^dVicariam vitam dedit] Vicarium est, quod quis vicem alterius facit. Sic cap. 51. *Uxor se Alcestis obtulit, & pro eo vicaria morte interiiit.* Cap. 243. *Vicaria morte obiit.* Apulej. 11. Metam. *Vicariam pro me laniam suscepit.*

^eTheſimenes] *Promachum* hunc appel-

Polynices Oedipodis filius, anno peracto, regnum ab Eteocle fratre, Adraſto Talai filio adiutore, repetit, cum ſeptem ductoribus, & Thebas oppugnarunt. Ibi Adraſtus beneficio equi profugit. Capaneus contra Iovis voluntatem Thebas ſe capturum dixit: & cum murum aſcenderet, fulmine ab Jove eſt percuffus. Amphiaræus cum quadriga terra eſt devoratus. Eteocles & Polynices inter ſe pugnantes, alius alium interfecerunt. His inferiæ communes cum fiunt, Thebis fumus ſeparatur, quod alius alium interfecerunt. reliqui perierunt.

LXXII. *Antigona.*

CREON Menœcei filius edixit, ne quis Polynicen, aut qui una venerunt, ſepulturæ traderet, quod patriam oppugnatum venerint. Antigona ſoror & Argia conjunx, clam noctu Polynicis corpus ſublato, in eadem pyra, qua Eteocles ſepultus eſt, impoſuerunt: quæ cum à cuſtodibus deprehenſæ eſſent, Argia profugit, Antigona ad regem eſt perducta. Ille eam Hæmoni filio, cujus ſponſa fuerat, dedit interficiendam. Hæmon amore captus, patris imperium neglexit & Antigona ad paſtores demandavit; ementituſque eſt, ſe eam inter-

pellat Apollod. Rectè vidit Cl. Schefferus duos heic deſiderari, *Diomedem* Tydei, & *Sthenelum* Capanei filium. Apollodorus, omiſſo Polydoro, Hippomedontis filio, pro eo duos alios, Amphiloichum alterum Amphiaræi, & Eurypylum Mecistei filium Epigonis accenſet, atque adeo octo numerat. Euth. ad Hom. Iliad. p. 323. Edit. Baſ. Stratolaum appellat Parthenopæi filium, & Epigonos novem agnoſcit.

[*Polynices*] Et hoc eſſe ex illis, quibus hic ſcriptor ſtolidè à gloſſatore aliquo interpolatus eſt non uno loco, libenter credo Cl. Scheffero. Spuriū hanc eſſe laciniam ſatis arguit cap. 68.

Ad CAP. LXXII.

a *Traderent*] Lego, *Traderet*. Przceſſit enim, ne quis. De figurâ illâ, quâ

nomen multitudinis licet ſingularis formæ ſit, cum plurali interdum verbo convenit, non puto heic cogitandum.

b *Sepultus eſt*] Cl. Schefferus mallet, *repoſitus eſt*. Non puto eſſe neceſſe. Nam etiam combuſtio eſt ſepultura. Vide Cl. Cuperi Obſervat. Lib. 1. cap. 7. & Borremansii Var. Lect. cap. 9. Florus Lib. 111. cap. 21. *Tantum non eodem igne ſepelitur*. Noſter infr. cap. 171. *Ne ab igni obrucetur*.

c *Ad paſtores demandavit*] Notat Barth. Adverſ. Lib. viii. 6. *demandare* huic ſcriptori eſſe ablegare. Cap. 199. *Oreſten Agiſthus necandum demandavit*. Cap. 117. *Demandavit in Phocide Strophio*. Ita & *mandare* uſurpat cap. 184. *Merope filium, quem ex Creſphonte habebat, abſconſe ad hoſpitem in Eteoliam mandavit*. Eadem ſignificatione

terfecisse. Quæ cum filium procreasset, ^a & ad puberem ætatem venisset, Thebas ad ludos venit. Hunc Creon rex, quod ex Draconteo genere omnes in corpore insigne habebant, cognovit. Cum Hercules pro Hæmone deprecaretur, ut ei ignosceret, non impetravit. Hæmon se & Antigonom conjugem interfecit. At Creon Megaram filiam suam Herculi dedit in conjugium: ex qua nati sunt Theremachus & Ophites.

LXXIII. *Amphiaraus, Eriphyla, & Alcmaeon.*

AMPHIARAUS Oeclei & Hypermestrix Thestii filix filius augur, ^a qui sciret, si ad Thebas oppugnatum isset, se inde non rediturum, itaque celavit se conscia Eriphyle conjugis sua, Talai filia. Adrastus autem, ut eum investigaret, ^b monile aureum ex gemmis fecit, & mune-

^a *re dare* venit Fulgentio cap. 7. Lib. III. Unde & ad *Lycomedis regiam* datur. Adde quæ notavimus ad cap. 3.

^d *Et ad puberem*] Barthius ad Stat. Tom. II. 923. *Isque ad &c.* nihil mutem. Vide Not. ad cap. 8. & 77.

^e *Theremachus & Ophites*] Ita nominat quoque eos cap. 31. & 32. Sed vide quæ observavi ad locum priorem.

Ad CAP. LXXIII.

^a *Qui sciret*] Micyllus conjicit, cum sciret. Cl. Schefferus, quia sciret. Sed nihil mutandum. *Qui* heic valet idem, quod quia vel eo quod. Nepos: *Atticus*, qui civitatem servatam caperet, pecuniam numeravit de suo. Eodem sensu ut qui usurparunt. Quod etsi notissimum est, non advertit tamen Criticos in loco Vellejano Lib. II. cap. 38. *Ut que facilius, quam partibus, simul universa conspici possint.* Quis non aliquid conjecturatum huc, velut in symbolum, contulit? Atqui locus satis apertus est, nec ulli indiget emendatione. Hoc enim dicit: *Quoniam ea in unum locum contracta facilius, quam per partes & varie diducta, capi animoque insigi possunt.* Curt. Lib. V. cap. 3. *Ut*

quibus etiam cum loco dimicandum esset. Justin. Lib. II. cap. XI. *Cadunt, steruntque omnia, ut qui sciant se pugnare non spe victoria, sed in mortis ultionem.* Plin. Lib. V. ep. 8. *Ut qui sermunculis etiam fabellisque ducantur.* Sed abire in alia omnia Nobilissimum Heinsum video in castigationibus suis; cujus nos iudicio libenter cedimus. Idem tamen haud ægrè dat nobis cap. 17. non fuisse sollicitandum istum locum, petensque consulatam pene omnium civium suffragiis factus est. hoc est, consul factus est. Ellipsis hæc tam elegans, quam non protrita. Victor Cæsar. cap. 37. *Post quem Probum in Illyris factum accepere.* h. e. imperatorem factum. Cælius ad Ciceronem epist. 4. *Inde Hirrum cuncti jam non faciendum flagitare.* h. e. non faciendum ædilem. Frustra heic sunt viri eruditi. Optimus verborum suorum interpretes ipse Cælius, cujus sunt illa epist. 3. *Nam me, si sis, forsitan cum locupletiore referam.* Epist. 6. *Optimus quisque cum non fecit.*

^b *Monile aureum ex gemmis*] Si aureum, quomodo ex gemmis erat factum? Scilicet ex gemmis facere, nihil aliud esse, quam cum gemmis sive gemmatum facere, gemmis distinguere. Ge-

mūneri dedit forori suæ Eriphylæ: quæ doni cupida, conjugem prodidit. Amphiarus Alcæoni filio suo præcepit, ut post suam mortem pœnas ^c à matre exequeretur. qui postquam apud Thebas ^d terra est devoratus, Alcæon memor patris præcepti, Eriphylen matrem suam interfecit; quem postea furia exagitarunt.

LXXIV. *Hypsipyle.*

SEPTEM ductores qui Thebas oppugnatum ibant, devenērunt in Nemeam, ubi Hypsipyle Thoantis filia in servitute puerum ^a Archemorum sive Ophelten, ^b Lyci regis filium, nutriebat. Cui responsum erat, ne in ter-

ra

Geminum germanum est illud cap. 166. *Soleas æreas ex adamante fecit.* Ter. Eun. v. 4. *Quo pacto ex jure besterno pœnem atrum vorent.* Donatus: *Ex pro cum positum est.* Varro R. R. III. *Pullis opponitur nasturtium ex aquâ in vas.* Nihil hac locutione frequentius apud Sammonicum, Plinium, Celsum, Scribonium Largum, & Macrum etiam; ut cap. 12. *Omnia deinde simul bene tri- ta ex melle jugabis.* Quin aureum fuerit illud monile dubitandum non est. Poëta nescio quis apud Clementem Strom. II. pag. 388. *Ἡ χρυσὴν φίλιν ἀνδρὸς ἐδίδωτο πικρὴν.* Quorum malorum post Eriphylæ mortem extiterit causa, legere est apud Parthenium cap. 26. *Erot.* Non ab Adrafto, sed Vulcano confectum hoc monile narrat Lactant. II. Th. Stat. vers. 272. ubi plenam hujus infausti cimelii historiam habes.

^c *A matre exequeretur*] H. c. *exigeret.* Vide notata ad cap. 58.

^d *Terra est devoratus*] Schol. Pind. ad Olymp. od. vi. *Ἀμφιάργου γὰρ κατεπίησεν οὐκ αὐτῆς ἰπποῖς ἐν Ὠρεμῶν πύλῃ τῆς Βοιωτίας.* Hinc ludi in illâ urbe instituti, quos *Ἀμφιάργεια* appellarunt, ut idem annotat ad od. viii. Locum, ubi terræ hiatu fuit absorptus cum curru *Ἀργεῖα* vocatum tradit Pausanias Boeot. Urbem facit Hom. Schol. ad Catalog. vers. 6. ut & Lactant. ad Stat. Theb. viii. vers. 206.

appellatque *Amphiarus* cum Homero, ut air. quod falsum est. *Ἀργεῖα* enim à poetâ vocatur loco modo laudato. Corrige ergo *Harma*. quo nomine & ab Helychio & Etymologo quoque signatur in voce *Ἀργεῖα*. Casum hunc infelicem eleganter describit Stat. sub finem Lib. vii. Theb.

Ad CAP. LXXIV.

^a *Archemorum sive Ophiten*] Lege *Ophelten* ex Tzerze in Lycophron. Apollod. Lib. i. pag. 40. & III. 152. Schol. Pind. Hypothesi Nem. Lactantio in Stat. Theb. Lib. iv. 717. Apollodor. *Ἀμφιάργου ὃ εἶπεν ἐκείνοις τὸ σημεῖον τὸ τοῦ μέλλοντος ἀθροῦς.* Τὸν ὃ παῖδας Ἀρχέμερον ἐκάλεσαν. Notat Faber: *Ἀρχέμερον legi debet propter Etymologiam.* Audacter satis. *Archemorus* enim ab omni antiquitate appellatur. Schol. Pind. Hypothes. Nemeon. *Ἀμφιάργου δὲ τέτοις κατεδύοντο.* Ἀρχέμερον αὐτὸν ἐκάλεσαν, ἅπαι τοῖς δὲ καὶ μὲν ἐλλόιστο ὃ παῖδας θάνατον. Hæc ergo est Etymologia.

^b *Lyci*] *Lycurgi* filius est scriptoribus, quos modo adduxi. Suspicatur Cl. Schefferus vitium esse ortum ex scripturæ compendio, quod vero val-

da

ra puerum deponeret, antequam posset ambulare. Ergo ductores septem, qui Thebas ibant, aquam quærentes, devenerunt ad Hypsipylen: eamque rogaverunt ut eis aquam demonstraret. Illa timens puerum in terram deponere, ^c apium altissimum erat ad fontem, in quo puerum deposuit: quæ dum aquam eis tradit, draco fontis custos puerum exedit. At draconem Adrastus & cæteri occiderunt, & Lycum pro Hypsipyle deprecati sunt, ludosque puero funebres instituerunt, qui ^d quinto quoque anno fiunt, in quibus victores ^e apiaciam coronam accipiunt.

LXXV. Tiresias.

^a IN Monte Cyllenio Tiresias ^b Eueris filius, pastor,
^c dra-

de est simile. Hyginum, ni fallor, intellexit quoque Schmidius Prolegom. in Nemeonicas: *Alii Lyri & Eurydices* (puto esse perperam lectum Lyri pro Lycurgi) fuisse filium volunt. Sed & ipse perperam Lyri pro Lyci legit. Deprehendes idem vitium cap. 273. & 15. In honorem Pronactis ludos ab illis institutos quidam voluere. Vide Alian. Var. Hist. Lib. 1v. cap. 5.

^c *Apium altissimum erat ad fontem, in quo* Scribere debuisset, quod apium altissimum erat ad fontem, in eo &c. Fontem illum *Langiam* appellat Statianus interpres.

^d *Quinto quoque anno* Hoc falsum est. Schol. Pind. Hypoth. Nem. Καὶ ἔτι τρισηπταετηρίῃ, πλείονος μὲν πινυμένων. Scribendum ergo esset, tertio quoque anno. Intra quam periodum recurrebant etiam Isthmia, de quibus tamen Plinius Lib. 1v. cap. 5. *Isthmi pars altera cum delubro Neptuni quinquennialibus inclyto ludis.*

^e *Apiaciam coronam* Vide Epigram. Archæz Lib. 1. Anthol. Hefych. Σελίνα σφαιροῦ, πίνθος ὡσεύκων. Διὰ τὸ τοῦ ἐν τῇ ἰσθμικῇ ἀγωνίᾳ ἐξελθόντος αὐτοῦ. Hypoth. Nem. Pind. Οὐδὲ σφαιροῦ ἐν κλα-

ρῶν παλίνεσσι σελίνοι. Διὰ φέρει δὲ τὸ καὶ τὸ ἰσθμικόν. Καθόσον ἐκείνῳ ἐχθρὸν τὸ σελίνα *. Scrib. ἐκείνῳ σελίνα. Adde Suid. Paræm. à Scottō coll. Cent. xii. 65. Schol. Pind. Διὰ τὸ καὶ χαλκιδόνιον εἶναι τὸ σφαιρῶν. Νέμεϊον αὐτῷ appellat Sibylla Lib. v.

Ad CAP. LXXV.

^a *In monte Cyllenio* Hom. 1. Schol. ad Odyss. K. 499. & Tzetzes in Lycophron. in *Citharone* contigisse id scribunt: Lactant. ad Stat. Theb. Lib. 11. vers. 96. cum Hygino, unde cum non paucis etiam hanc fabulam transcripsit: *In monte Cyllenio Tiresias dracones coeuntes calcasse dicitur.* Etiam Apollod. Lib. 111. Κυλλήνῳ appellat.

^b *Eurimi* Etiam heic *Eueris* vel *Eueri* reponendum, ut cap. 68. quod & Meursius ad Phlegontis cap. 4. vidit, ubi corruptè *Enmaris* dicitur filius, ut *Pericli* adhuc vitiosius apud Lactant. *Eurymi* filius fuit Telemus, de quo cap. 128. *Eueri* δὲ χαλκιδῶς, ut *Achilli*, & sexcenta alia, per apocopen, ut censet Donatus,

^c Dra-

• dracones venerantes dicitur baculo percussisse, ^d alias calcasse: ob id in mulieris figuram est conversus: postea monitus à fortibus, in eodem loco dracones cum calcasset, ^e redit in pristinam speciem. Eodem tempore inter Jovem & Junonem fuit jocosa altercatio, quis magis de re venerea voluptatem caperet, masculus, an foemina: de qua re Tiresiam judicem sumpserunt, qui ^f utrumque erat

c *Dracones venerantes*] Recte Micylus: *Venerantes pro coeuntes videtur posuisse à Venere deducto verbo.* Anton. Liber. cap. 17. Τῆς ἐν τῇ τετιόδῳ μι-
γνυμένης ὁφείκει ἐντυχὼν ἀπείκτεσθαι.
Barthius: *Venerantes hujus scriptoris phrasi est Venerem exercentes, cujus ego verbi exemplum, nusquam tamen vidisse memini.* Scioppius sic plebem Romanam locutam censet in Famiari Infamia, sed unico hoc Hygini exemplo nixus, quem Augusti ævi scriptoribus parum criticè accenset. Opportunè me monuit illustris Heinſius huc pertinere illa ex Gloss. Vetr. Α' φερδισαγής venerosus. & venerosus Α' φερδισαγής. Sed illis, opinor, magis adhuc ista Petron. Fragm. Trag. p. 49. ed. Blau. Sed ego non mercuriales corporaliter autem, aut propter res venerarias curavi. Pro autem, quod omiserunt Patavini, legerim, eam. Cyprianus de Aleatoribus: Sciens quoniam foris maleficus & venerarius. Quo loco venerarium esse putat Pamelius, qui veneratur idola. At mihi certum legendum, venerarius h. e. φαρμακός. Occurrit ea vox apud Sueton. Neron. cap. 33. Apul. Apolog. & Schol. Juv. ad Sat. 3. vers. 33. Respexit locum Apocalypſ. cap. xxi. vers. 15. Sixtus II. Serm. de Divit. Quo magis augetur, & cum suis amatoribus venerata fuerit. Quem locum debemus Reinesio.

d *Alias calcasse*] Cl. Schefferus legendum arbitratur: percussisse alias, alias calcasse. Potuit sane foeminino genere τὸ δράκο (quanquam posteriores maluerunt draconia, ut leana) usurpasse, ut olim, hic & hec leo, latro, fullo, nepos, gallus, lupus veteres frequentabant, observante Servio ad Georg. III. 245. Æn. v. 610. viii. 64. xii. 519. Quibus addi possunt, quæ

Festus notavit in *Masculino genere & Recto fronte.* Sed Ovid. III. Met. 324. Phlegon cap. 4. Fulgent. Lib. II. Mythol. Schol. Hom. ad Odysſ. K. 499. duos tantum fuisse angues tradunt, quos percussit Tiresias. Quamobrem suspicor illa, *alias calcasse* à glossa esse ejus, qui voluerit diversas conjungere sententias, ut factum cap. 14. & 139. nisi mox inferret, cum calcasset. Quod tamen Tiliobrogam in Obs. ad Lactant. comment. non movit, quo minus, ut glossema, delere ista verba & ipse quoque juberet. Potuit sane percussisse eos prius, quos postea calcaverit. Non recuso ergo, quin cancellentur, vel certe illa, percussisse alias. Nam in Lactantio solius calcationis fit mentio.

e *Redit in pristinam speciem*] Lactantius: deinde monitus fortibus in eundem locum * rediit in figuram pristinam. Suppleo lacunam ex Hygino: in eundem locum reversus dracones cum calcasset, rediit &c. In Hygino rescribo ex Lactantio rediit. quod & Schefferus maluerat. Tzetzes: Α' νεῖλε τὴν θήλειαν, καὶ μέγαν γυνή. εἶπε τ' ἄρρενα, καὶ ἐγγύς πάλιν ἀνέρε. Eadem invenies apud Didymum ψδδίνυμν.

f *Utrumque erat expertus*] Lactantius: Qui expertus fuerat utrumque sexum. Et in Argum, Lib. III. Met. Qui utramque naturam maris ac femina fuerat expertus. Inferendum ergo Hygino τὸ sexum. Hom. Schol. μετὰ τὴν ἐκπύρῳν, ἀνδρὸς puta καὶ γυνῆς. vel legendum, utramque, & referendum ad voluptatem rei Veneræ. Ovidius: Venus huic erat utraque nota. Κοινῶν Α' φερδισαγής ἐκπύρῳς id dicit Ælian. Anim. I. 25.

erat expertus. Is & cum secundum Jovem judicasset, Juno irata, ^h manu averſa eum excæcavit. At Jovis ob id fecit, ut ⁱ ſeptem ætates viveret, vateſque præter cæteros mortales eſſet.

LXXVI. Reges Thebanorum.

CADMus Agenoris filius, Amphion Jovis, Polydorus Cadmi, Laius Labdaci, Pentheus Echionis, ^a Creon Menœcei, Oedipus Laii, Polynices Oedipi, Lycus Neptuni, Eteocles Oedipi, Zethus Jovis, Labdacus Polydori.

LXXVII. Le-

^g Cum secundum Jovem judicasset] Lactantius: cum Jovi judicasset. Lege adjudicasset cum Nob. Heinſio. Sententia eſt, cum victoriam litis Jovi decreviſſet, cum ſecundum illum litem dediſſet. Sic cap. 164. Secundum eam judicatum eſt. Fulg. Lib. 11. Dixit tres uncias habere virum amoris, & novem feminam. Phlegon: Decem in partes voluptate iſta diviſa, unam viro, novem mulieri obtingere. Lactant. Novem partibus libidinis dixit feminam potiorē, & unā virum. Quæ conveniunt cum verſibus, qui ab Apollodoro reſtuntur: Οἷον μὲρ μισέρῳ δέκῃ μισῶν τέρεπῃ ἄνῃ, Τὰς δὲ δέκ' ἐμπίπῳλῃσι γυνὴ τέρεπσαι νόημα. Sed quomodo eos cum proxime præcedenti narratione conciliabis, novem partes mares, decem mulieres ſentire? Scribendum ergo λείπῃ ἄνῃ, aut ſtatuendum aliquid deeſſe, quo alios aliter ſentire indicaverit. Sed verius purō illos verſiculos à Gloſſatoris aliqujus manu eſſe, qui apud Hom. Schol. ita leguntur: Οἷον μὲρ μισῶν δέκα μισῶν τέρεπῃ ἄνῃ, Τὰς δέκα δ' ἐμπίπῳλῃσι γυνὴ τέρεπσαι νόημα. Corrige δέκα μισῶν. Docti viri inter λείψαα Hefiodi ex Lycophr. Schol. hos verſus citant. Ego illos pag. 100. Edit. Baſ. hunc in modum adduci inveni: Καὶ ὁ τῆς Μελαμπόδῃ (Leg. Μελαμποδίας)

ποιητῆς. ὡς δὲ Τειρεσίῃ φησὶν. Ἰὼν μὲρ' &c. In cæteris συμφωνεῖ Didymo illi perſonato, non Apollodoro. Dicat etiam ſententiam ſuam Juvenalis Schol. Una, ait ad Sat. vi. 753. uncia libidinis eſt in masculis, undecim in feminis. Iſidor. Lib. xi. cap. 1. Libidinoſiores viris femina ſunt tam in mulieribus, quam in animalibus. Unde nimis amor apud antiquos ſamineus vocatur.

^h Manu averſa eum excæcavit] Stacianus Schol. Lactantius: Illa irata manus ejus præcidit, & excæcavit. Quis præter hunc Grammaticum manus ei præciſas dixit? Viderur deceptus fuiſſe Græcâ voce, πηγῆς, quæ & cæcum & mutilatum ſignificat.

ⁱ Septem ætates] Lactant. Jupiter fecit, ut ſeptem ætates viveret, vateſque præter cæteros mortales veraciſſimus habereſtur. De ſeptem ætatibus conſentit Phlegon cap. 4. Norat ibi Mewſius Agatharchidem quinque tantum, Lucianum ſex ei tribuiſſe. Addo ego ex Tzerze in Lycophr. p. 112. à quibuſdam dictum eum novem vixiſſe ætates.

Ad CAP. LXXVI.

^a Creon Menœtii] Menœcei eſſe legendum dictum jam ſuperius. Habuit hic Creon etiam filium Menæceum avo cognominem. Vide Pauſan, pag. 577. & quæ notavi ad cap. 67.

Ad

LXXVII. *Leda.*

JUPITER Ledam ^a Thestii filiam, ^b in cygnium conversus, ad flumen Eurotam compressit, ^c & ex eo peperit Pollucem & Helenam, ex Tyndareo autem Castorem & Clytemnestram.

LXXVIII. *Tyndareus.*

TYNDAREUS, ^a Oebali filius, ex Leda Thestii filia

Ad CAP. LXXVII.

^a *Thestii*] Apollon. Scholiastes ad Lib. 1. vers. 146. *Thespium* appellat: *perperam*, ut puto.

^b *In cygnum*] Illâ in anserem commutatâ: Virg. Ciri: *Ciris Amyclæ formosior anser Leda*. Vide Not. ad Astron. 11. 8.

^c *Ex eo peperit*] Barthius corrigit, & *ex eâ peperit*, notatque etiam parere de viris dici. Id licet verissimum sit, heic tamen locum habere non posse liquet ex membro sequenti. Melius Cl. Schefferus, *eâ ex eo*. vel Micyllus, *quæ ex eo*. Ego tamen non audeo quicquam mutare. Supr. cap. 72. *Qua cum filium procreasset, & ad puberem etatem pervenisset*. Ut ibi is, sive filius, ita heic *eâ*, vel *Leda* subaudiendum puto. Nec absimile illud cap. 191. *Quem hospitio excepit, atque ducem dedit. pro ei dedit*. Laetant. ad 1. Theb. Stat. *Huic filia Psamate fuit, cum quâ Apollo concubuit, de quo compressa edidit &c.* subaudi extrinsecus, *eâ*. Vet. Interpres Luc. cap. 15. *Et adhaesit uni civium regionis illius. & misit illum &c.* Intellige, & *is* &c. Sulpicius Severus Lib. 1. Histor. Sacr. Si quis servum proprium servare percussit, exque eo isem obierit. sc. is. Vide & Not. ad cap. 8. Ad fabulæ accuratorem intellectum consulendus Tzetzes in Lycophr. p. 21. Edit. Basil. Venerus ad Aufon. Epigr. 55. Hyg. Astron. 11. 8. Eratosthenes Κατωττ. cap. 25. Schol. Arat. p. 38. Ed. Lond. ubi corruptè Νεμείων pro Νεμείος ediderunt. Schol. Callim. ad Hymn. Dian. vers. 232. *Ῥαμνὺς δὲ μὲν Ἀΐδιος, ἵδου τῇ Νεμείῳ ὁ Ζεὺς συνικατέδωκεν, ἥτις*

ἔτι μιν αἶον. ὅπερ διῆσα ἡ Ἀλφειὶς ἱδρῶμας, & ἐξέκαλε τὴν Διοσκύρου καὶ Ἑλένης. Schol. German. Cycno. *Cycnum dicunt inter astra constitutum, eo quod Jupiter in cygnam transfiguratus evolverit in rannum Attica regionis, ibique compresserit Nemefin, quæ & Leda dicitur (ut refert Crates Comædiarum scriptor) quæ enixa est ovum, unde nata est Helena. Pro rannum lege Rhannum.* Quod video jam observasse Adr. Junium Animad. Lib. 1. cap. 15. ubi optime auctorum discordiam conciliat de Ledâ fabulosâ & Nemefi Helenæ matribus. Schol. Pind. ad Nem. od. x. pag. 326. *Ὁ μὲν Ἡΐος δὲ ἀμφοτέρους Διὸς εἶναι ἡλικιοῦσι. ὁ δὲ Πίνδαρος ἐπεὶ οὐκ ἴσθριον ἐξακολουθήσας, ἡ μὲν Πολυδῶκεν ἐκ Διὸς, τὴν δὲ Κάτω ἐκ Τιτυδῶρος εἶναι φασιν. αἱ δὲ Ἡρακλῆος μὲν ἐκ Ἀλκμήνης & Διὸς, Ἑλένης δὲ ἐκ Ἀμφοτέρων (Leg. Ἀμφοτέρων). λίγαται γὰρ τῷτο, ὅτι Πολυδῶκεν & Ἑλένη ἐκ Διὸς εἰσι & Ἀλφει. Κάτω δὲ ἐκ Τιτυδῶρος. ὁ μὲν γὰρ Ἡσίοδος, ὅτι Ἀλφει, ὅτι Νεμείους διδωσι τῷ Ἑλένη ἀλλὰ θυγατέρα Ὀκεανῷ & Διὸς. Locus defectus est. Deest nomen filie Oceani. Schol. Horat. in Art. Poët. *Gemino ovo dicit respiciens ad cygnam. Duo enim ova peperisse dicitur Leda, alteram ex Jove, sub specie cygni, ex quo nati sunt Pollux & Helena; alteram ex Tyndaro, ex quo Castor & Clytemnestra.**

Ad CAP. LXXVIII.

^a *Oebali*] Filius hic Perieris erat. Vide genealogiam apud Eustath. in Il. p. 221.

I

b Ed

lia procreavit Clytemnestram & Helenam. Clytemnestram Agamemnoni Atrei filio dedit in conjugium. Helenam, propter formæ dignitatem, complures^b ex civitatibus in conjugium proci petebant. ^cTyndareus cum repudiaret filiam suam Clytemnestram, & ab Agamemnone vereretur, timeretque ne quid ex ea re discordiæ nasceretur, monitus ab Vlyxe, jurejurando se obligavit, ^d& arbitrio Helenæ posuit, ut, cui vellet nubere, cororam imponeret. ^eMenelao imposuit, ^fut cui Tyndareus eam dedit uxorem, regnumque ^gmoriens Menelao tradidit.

LXXIX. *Helena.*

THESEUS, Ægei & Æthræ Pitthei filiæ filius, cum Pirithoo Ixionis filio Helenam Tyndarei & Ledæ filiam virginem, de fano Dianæ sacrificantem rapuerunt, & detulerunt^a Athenas in pagum Atticæ regionis. Quod Jovis eos cum vidisset tantam audaciam habere, ut se ipsi ad periculum offerrent, in quiete eis imperavit, ut peterent ambo à Plutone Pirithoo Proserpinam in conjugium.

^b *Ex civitatibus*] Barth. ex MS. ex vicinis regibus. Cl. Schefferus conjicit, ex vicinis civitatibus, vel vicinitatibus. Si tam prope ad vulgatam scripturam accederet, non deterius foret, optimatibus. Hom. Schol. ad Iliad. B. 339. Τῶν ἐκ τῶν ἑλπίδων ἀρίστων ἔστι μνηστῆρας τῶν ἑλπίδων παρόντων διὰ τῆς ἑλπίδος.

^c *Tyndareus cum*] Difficillimus locus, quem satis clarum fore censet Cl. Schefferus, si ita constituas: Tyndareus cum (repudiaret filiam suam Clytemnestram) & ab Agamemnone peteretur, timeretque &c. Ego ἐπιτίω. Tantum moneo τὸ ἐν post Clytemnestram non comparere in Micilli editione. Apertius hæc narrantur ab Apollod. Lib. III. & Scholiaste Hom. loco jam dicto.

^d *Et arbitrio.*] Fort. & in arbitrio.

^e *Menelao imposuit*] Ante hæc verba pro inciso posui τελεῖας στυγμῶς. Conjicit præterea Micyllus legendum esse, Quæ Menelao. Schefferus, ea Menelao.

Geminum & germanum huic est, quod de Segobrigiorum regis filiâ narrat Justin. XLIII. 3.

^f *Ut cui Tyndareus*] Tò ut delet Cl. Schefferus. Potest sanè videri ex ultima syllaba vocis posuit natum. Tollius conjicit, cui &.

^g *Moriens Menelao*] Deleatur τὸ Menelao, præsertim cum absit à membranis Barthii. Restat ergo, ut legatur: Menelao imposuit, cui Tyndareus eam dedit uxorem, regnumque moriens tradidit.

Ad CAP. LXXIX.

^a *Athenas in pagum Atticæ regionis*] Aut illud Athenas delendum, aut legendum Aphidnas. Vide Senec. Hippolyt. vers. 24. Schol. Hom. ad Iliad. T. v. 244. Lucian. Charidemo. p. 1027. Tom. I. Edit. Bened. Tzertzes in Lycophr. Περί τῶν Θεοδῶν ἐπὶ τῶν ταύτων ἀρπασαί, καὶ δὲ φησὶ δῶκεν ἱερά.

gium. Qui cum ^b per insulam Tænariam ad inferos descendissent, & de qua re venissent indicarent Plutoni, à Furiis ^c strati, diuque lacerati sunt. Quo Hercules ad canem tricipitem ducendum cum venisset, illi fidem ejus implorarunt. Qui à Plutone impetravit, ^d eosque incolumes eduxit. ^e Ob Helenam Castor & Pollux fratres belligerarunt, & Æthram Thesei matrem & *^f Phisadiem Pirithoi sororem ceperunt, & in servitutem sorori dederunt.

LXXX. Ca-

Σάμῳ. ἀραιροῖς ἢ ἑνὶ τῷ ὁ τῆς ἡπείρου καὶ Πολυδάκτι & Κάστορος & Πόλλυος ἀδελφῶν ὁ Ἀΐδου πολυχρῖς (ita lego pro ἀπὲς λυχρῖς) τῷ Ἀΐδου, γυνώσκων Γοιχρῖας, ἢ ἑνὶ τῷ πᾶσι Κλυτταμῖς ποιεῖται. Ἀΐδου appellat Eustath. ad Iliad. p. 215. Edit. Bas. Quanquam Stephanus *Aphidnam* differre ab *Aphidnis* docet. Est ergo hæc *αὐτοῖα* Ἑλῆνης ἀρπαγῇ, de quâ Lucian. Dial. de Salt.

^b Per insulam Tænariam] Atqui Tænarus est promontorium Laconiae, non insula. Puto scribendum *speluncam Tænariam*. Senec. Hippolyt. v. 1211. Tænari specus. Describit specum illum graphicè idem Hercul. Fur. v. 662. & seqq. Lactantius ad Lib. 1. Stat. v. 96. *Malea est promontorium Laconia, in cujus radicibus locum quendam profundum Tænaram vocant, in quo dicitur esse aditus inferorum.* Confer Tzetzen in Lycophr. p. 20.

^c Strati, diuque lacerati sunt] Ita Micyllus edidit, qui pro strati mallet prostrati. Non erat causa. In tumulo Achillis Eusebii: *Qui strati toties armis victricibus hostes.* Et in alio Vet. Epigram. Lib. II. Catal. Pith. *Audet quo proprium sternere calce virum.* Virgil. Æn. XII. 97. *Da sternere corpus.* Chrysol. Sermon. p. 103. *Sternit superbiam.* Aufon. Epigram. 3. *Cede, fuga, flammis stratos perisse Sacros.*

^d Eosque incolumes eduxit] Ex inferis scilicet. Mallet, *reduxit.* Sed Theseum tantum reduxit, ut tradit cap. 251. Apollod. Lib. II. p. 107. Schol. Hom. ad Iliad. Θ. 268. & Diodorus Lib. IV. Sed, ut idem memorat, *μυθολογῶν* quidam neutrum inde rever-

sum tradiderunt. Quos secutus est Virgil. Æn. VI. 617. *Sedet aeternumque sedebit Infelix Theseus: Phlegyasque miserrimus omnes Admonet.* Phlegyas nominandi casu accipio cum Lactant. ad Stat. I. Theb. v. 703. Phlegyas, inquit, *filius Martis, qui apud Delphos templum Apollinis incendit: cujus Virgil. meminit: Phlegyas &c.* Respexit procul dubio Virgilii locum Isidorus in Glossis: *Phlegya, Martis filia. Lego, filius.*

^e Ad Helenam] Ante hæc verba ponendam arbitror *ταλῆας στυμνῶν*, & legendum, *ob Helenam.* Concedes mihi id, si inplexeris nostrum Astron. II. 22. & Lucian. Tom. I. p. 931.

^f Phisadiem] Phisadiem effat scribendum. Sed cap. 92. *Thisadiem* appellat. Fortè neutrum rectè habet. *Clymena* est Homero & Dicty Lib. I. *Ipsamque & domo ejus multas opes auferit, Æthram etiam & Clymenam Menelai affines, quæ ob necessitudinem cum Helena agebant.* De Æthra consentit Schol. Apollon. Lib. I. & Tzetzen in Lycophr. Ἀρπάζας τῷ Ἑλῆνι μὲν πρῶτον ταλάντων χρυσῶν, & πάντα θαλάμῳ πολυτῶν, ὡν μία ἦν Ἀἶθρα ἢ μῦθη Θυσίας. Confer Schol. in Eurip. Hecub. vers. 125. Incomparabilis ille Nic. Heinsius, super hoc à me dubio consultus, quid censeat, tecum communicabo: *Clymenes* ait in suis ad miteris, & *Æthra* in comitatu Helenæ ad Trojam præfectorum meminit Homerus quoque, & *Naso.* Sed nec hanc *Thesei* matrem, nec illam *Perithoi* sororem opinor fuisse, etsi cognomines & huic & illi, cum tempora non satis congruant. *Thesida* enim *Demophon* & *Acamas.*

LXXX. *Castor.*

IDAS & Lynceus, Apharei filii, ex Messenis habuerunt sponfas Phœben & ^a Lairam Leucippi filias. Hæ autem formosissimæ virgines cum essent, & esset Phœbe sacerdos Minervæ, Laira Dianæ, Castor & Pollux amore incensi eas rapuerunt. Illi amissis sponfis, arma tulerunt, si possent eas recuperare. ^b Castor Lynceum in prælio interfecit. Idas amissio fratre, omisit bellum & sponfam, cœpitque fratrem sepelire. Cum ossa ejus collocaret ^c in pila, intervenit Castor, & prohibere cœpit monumen-
tum

quorum avia *Æthra*, bello Trojano interfuerit, non *Thesens* ipse, multo minus *Ægeus* *Thesens* pater. Notanda egregia observatio propter unicum poetam *Iliad.* Γ. vers. 144. quem dormire aliquando jam olim notarunt critici. Sed liberat eum à culpâ cum *Heinsio* *Eustath.* cujus verba exscribere operæ pretium duxi. Sic ille ergo ad locum modo laudatum: Κατὰ τὸν ἱππὸν ἀλ-
λα ἰσὶν αὐτῇ Αἰθρᾷ. δέλη τῷ ὄντι. & post paulo. ἢ γὰρ Αἰθρᾷ αὐτῇ, & ὁ Πιτθόδης ἐπὶ, ὁμῶνυμοι τοῖς διγλυφ-
σιν Ἑλληνικοῖς. Benè habet. Verum ad illa *Eusebii* in *Chronico* quid responderit *Eustathius*? Si inter *Argonautas* fuerant *Castor* & *Pollux*, quomodo potest illorum soror *Helena* credi, quæ post multos annos rapitur virgo à *Thesens*? Respondet *Servius* ad *Æn.* II. 601. Si immortalis *Helena* non fuisset, tot sine dubio seculis durare non posset.

Ad CAP. LXXX.

a *Lairam*] *Micyllus* emendat *Ilairam*. Et sic sane alii eam appellant. Vide *Passerat.* ad *Propert.* Lib. 1. El. 2. & *Tzetzen* *Chil.* I. 48. *Meursius* *Miscellan.* Læcon. Lib. 11. 15. primam syllabam aspirat. in quo ὁμῶνυμον habet *Hom. Schol.* ad *Iliad.* F. 243. Ἑλάνειρα est *Pindari* *Scholias*tæ ad *Nem. od. x.* vitiosè, opinor, pro Ἑλάνειρα. Sed hoc jam notavit *Nob.* *Heinsius* ad *Ovid.* v. Fast. v. 708.

b *Castor Lynceum interfecit*] Ita & *Theocritus* *Dioscuris*. Sed apud *Ovid.* v. Fast. 711. *Lynceus* *Castorem*, *Pol-*

lux *Lyncea* interfecit. Confer *Apollo-*
dor. Lib. III. *Tzetzen* in *Lycophr.* p. 96.

c In pila] H. e. in monumento. Columnellam appellat *Varro*: *Lucilli columnellâ* hac situs *Metrophanes*. *Serv.* ad *Æn.* VIII. *Mortuis nobilibus columna superponuntur ad ostendendum eorum columnen.* *Cic.* II. Leg. Si quis bustum, aut monumentum, aut columnam violarit. Στήλη est Græcis. *Anthol.* Lib. III. Sect. vi. num. 56. Τύμπα' ἐστὶ στήλη ἥσκει' Ἀναξίμανδρος. *Lactant.* Lib. 1. cap. 15. Qui columnam in foro, id est, titulum ejus evertit. *Hom.* *Iliad.* Π. 457. & 675. Τύμβω τι στήλη τε, τὸ γὰρ γράει ἰσὶ θανόντων. Sed hac de re jam fufè egere *Kirchmannus* *Fun. Rom.* L. 3. cap. 16. & *Gutherius* in de *Jure Manum* Lib. II. cap. 23. Sed præterit eos cippum ipsum etiam titulum vocari. *Eusthenius* tumulo *Ciceronis*. Hunc *Lamia* ille pio supposuit titulo. *Vet. Inscript.* apud *Gruterum*: Hunc tibi nunc titulum statui carissima conjux. Sic titulum lapideum habes *Gen.* cap. 35. v. 14. Στήλην καὶ στήλην appellant οἱ δ. *Sulpicius Sever.* *Hist. Sacr.* Lib. 1. Titulum sibi domus domini futurum. h. e. stelen, pilam. Habet ex *Genes.* cap. 28. vers. 22. Quamobrem propemodum adsentior *Bæclero* reponenti apud *Neopolem* in *Epam.* Ut in titulo suo, conscriberent. Sed titulum non cum illo pro inscriptione, sed ipso cippo accipio, cum *Ælianus* & *Plutarchus* in istâ historiâ habeant, ἐν τῇ στήλῃ. Accedunt *Glossæ Vett.* quæ etiam titulum interpretantur στήλη, Στήλη, cippus, titulus.

d Ca-

tum fieri, quod diceret se eum quasi foeminam superasse. Idas indignans, gladio, quo cinctus erat, ^d Castori inguina trajecit. Alii dicunt, quemadmodum ædificabat pilam, super Castorem impulsisse, & sic interfectum: quod cum ^e annunciaffent Polluci, accurrit, & Idam uno prælio superavit, corpusque fratris recuperatum sepulturæ dedit. Cum autem ipse stellam ab Jove accepisset, & fratri non esset data, ideo quod diceret Jovis, Castorem semine Tyndarei & Clytemnestram natos: ipsum autem & Helenam Jovis esse filios. Tunc deprecatus Pollux, ut liceret ei munus suum cum fratre communicare: cui permittit, ideoque dicitur ^f alterna morte redemptus. Unde etiam Romani servant institutum, cum defultorem mittunt, unus duos equos habet, pileum in capite, & equo in equum transilit, quod ille sua & fratris vice fungatur.

LXXXI. Proci Helenæ.

^a ANTILOCHUS, Ascalaphus, ^b Ajax Oileus, ^c An-

^d Castori inguina trajecit] Alios sequutus ergo auctores Schol. Hom. Od. A. 300. Ἀντιλοχὸς καὶ Ἰάσων Μαλαίην ἢ Πολυεύκην.

^e Annunciaffent] Leg. annunciaffent, & subaudiendum homines. Catull. Carm. 2. Ut solatiis sui doloris Credant. Vid. & Voss. Construct. cap. 19.

^f Alterna morte redemptus] Respexit versum Virgilianum Æn. vi, 121. Si fratrem Pollux aternâ morte redemit, Quintil. Declam. ix. Inter fratres quoque illa maximè admirabilis, tamen aterna mors est. Lucian. Tom. 1. p. 185. Edit. Bened. Εἴ μιν αἰεὶ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, ἀπὸ 3 θεῶν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. Sætant. Lib. 1. cap. 10. Hos tamen Homerus ambos simpliciter (non ut poeta solent) mortuos esse testatur. Vid. Il. T. 243. Ubi sepulsi fuerint, docet ex veteribus Meurfius Lacon. II. 15.

^g Equo in equum] Quod coniecit Cl. Schefferus, de equo in equum firmari potest Isidori verbis Orig. Lib. xviii. 39. Defultores nominati, quod olim, prout quisque ad finem cursus venerat, desiliebat & curriebat, sive quod de equo in equum transiliebat. Sed, ut ipse post-

ea vidit, est ellipsis præpositionis, qualis cap. 68. *Muro se precipitavit*, pro quo dicit cap. 67. *se de muris precipitavit*. Laudat hunc Hygini locum Scalliger ad Manil. p. 391. ubi de defultore agit. Gloss. Steph. *Defultor, μεταβάτης, Defultor, & διέκπιος*.

Ad CAP. LXXXI.

^a Antiochus] Antilochus Micyllus. Rectè. Apollodor. Lib. iii. p. 175. ubi procorum nomina recenset, Ἀντιλοχὸς Νέστωρ.

^b Ajax Oileus] Cur non Oilei? Hom. Iliad. Γ. Οἶλῳ τὰς Αἰας. Quem Græcismum non abhorreere ab Hygini itylo ostendi ad cap. 14. Virg. Æn. I. Unius ob noxam & furias Ajacis Oilei. Ad quem versum Servius: *Est figura Græca, ut si dicamus, Aeneas Anchisæ, & subandamus filius. Hac autem figurâ utimur circa patres & maritos tantum, ut Virgilius, Deiphobe Glaucci, id est filia. Hectoris Andromache, id est uxor. Imo de Latinis si quæris. Servi, circa servos eâ etiam utimur, Varro: Lucilli Metrophanes. Circa ur-*

^c Antimachus, ^d Ancæus, ^e Blanimus, Agapenor, Ajax Telamonius, ^f Clytius, Cyanæus, Menelaus, Patroclus, Diomedes, Peneleus, Phemius, Nireus, Polypætes, ^g Elephenor, Eumelus, Sthenelus, Tlepolemus, Protefilaus, Podalirius, Eurypylus, ^h Idomeneus, ⁱ Leonteus, ^k Thalpius, Polyxenus, ^l Prothous, Mnestheus, Machaon, Thoas, Ulysses, Phidippus, Meriones, Meges, Philoctetes. ^m Alia veteres.

LXXXII. *Tantalus.*

TANTALUS ^a Jovis & ^b Plutonis filius, procreavit

ex

bes. Curt. III. 8. *Damascus Syria.* Victor Cæsar. cap. 39. *Aegypti Alexandria.* Lactant. Argum. Lib. vi. Mecam. fab. 3. *Sipylo Lydia orta.* Et cur non facerent? Græcos circa fratres quoque frequentare eam video. B. Lucas cap. vi. 16. Ἰσθὰς Ἰωνῶν. sc. ἀδελφῶν. Circa matres. Coluthus Helenæ raptu: Ἀρμυῖνος Ἀρσίδην, *Harmonia mater Venus.* Circa montes. *Ælian. ποταμ. 15.* Lib. I. cap. 15. Εὐρὺ τῆ Σικελίας. ut Flor. Lib. III. cap. 5. *Libani Syria.* Circa maria. Anton. Liberal. cap. 3. Ἀφικνοῦν τῆ Ἰταλίας παρὰ τῆ Ἀδελίας. Circa reges. *Ælian. multifarie historiarum Lib. XIII. 18. Διονύσιος ὁ τῆ Σικελίας.* Sed ut heic nosset, etiam Cretensis Dictys Lib. I. *Oilens Ajax quadragenarius.* Qui tamen ejusdem libri pag. 14. varians stylum, *Ex Athenis,* inquit, *Mnestheus, & Ajax Oilæi ex Locride.* Dares: *Ajacem Oilcum quadratum.* Immo Servius ipse ita loqui sibi permittit ad *Æn. II. 414. Acerrimus Ajax Oilens,* inquit, *sine dubio, quia Telamonius judicio superatus jam se peremerat.* Nihil ergo mutandum. Nec hi minorum gentium ita locuri tantum scriptores, sed & Cicero ipse II. de Orat. cap. 67. *Multos possum tuos Ajaces Oilcos nominare.* Quem locum mihi subjecit J. Perizonius, juvenis eruditissimus. Ita *Orpheus* ab *Orpheus* Ovid. x. Met. v. 3. *Perseus* à *Perseus* formavit Propertius Lib. III. el. 2. ut idem me docuit. Addo his *Thestus* à *Thestus* ex Statii Epithal. Stellæ.

^c Antimachus] Cl. Schefferus, *Amphilochus.* Sed quia hic longius abit à vulgatâ scripturâ, malui *Amphima-*

chus. Is certè numeratur inter Græciæ Principes, de quibus Helenæ erant proci, ab Homero Catalog. vers. 127. Nec me mover, quod ab aliis non accenseatur illis, qui sciam quantopere in his fabulis dissenserint veteres, quorum pars nimis quam exigua ad nos pervenit.

^d *Æcæus*] Cl. Schefferus *Ancæus,* quod probò.

^e *Blanimus*] Ex hoc fecerim *Ialmenum* Apollodoro memoratum.

^f *Clytius Cyanæus*] Puto scriptum fuisse, *Clonius, Guneus.* Erant hi, ut ex Homero scimus, inter Græciæ optimates. ^g *Elephenor*] Scrib. *Elephenor,* ut appellatur cap. 97. ex Græco *Εὐφελίωρ.*

^h *Idomeneus*] Cl. Schefferus, *Ialmenus.* Sed nihil mutandum. cap. 270. *Idomeneus, qui Helenam amavit.*

ⁱ *Teleontes*] Micyllus *Leontens.* quod probò. Agnoscit eum Apollodorus.

^k *Tallius*] Scribe, *Thalpius.* Θάλλιος est Apollodoro.

^l *Protus*] Accedo Micyllo reponenti, *Prothous.*

^m *Alia veteres*] Leg. ajo, vel invitis MS. *Helena Mnesteres,* hoc est, proci. cap. 126. *Quem cum Eumæu ad Mnesteres perduxisset.* Solenne est huic scriptori uti vocabulis Græcanicis, qualia sunt cap. 30. *αἰνέτιν. 31. αἰθῶν. 12. μονοκρεπί. 71. Εἰσιγόνη. 91. Ἀθλῶν. 126. Σύνδοξ. 188. Χρυσόμαλλος. 190. Μαντις. 199. Ζεῦς. &c.*

Ad CAP. LXXXII.

^a *Jovis*] Apostolius Cent. XVIII. 7. & Euripid. Schol. ad Orest. vers. 5. *Imoli* filium faciunt.

^b *Plytones*] Puto scribendum *Platanus,*

Digitized by Google

vult sumere, rami vento moti recedunt. Item ⁱsaxum super caput ejus ingens pendet, quod semper timet ne super se ruat.

LXXXIII. Pelops.

PELOPS Tantalī & ^aDiones Atlantis filia filius, cum esset in epulis deorum ^bà Tantalo cæsus, ^cbrachium ejus Ceres consumpsit; qui à deorum numine vitam recepit: cui cum cætera membra, ut fuerant, coissent, humero ^dnon perpetuo, eburneum ejus loco Ceres aptavit.

LXXXIV. Oenomaus.

OENOMAUS, Martis ^a& Asteropes filia filius, habuit

ⁱSaxum] Montem alli faciunt, & Σίπυλον appellant. Vide Liberal. cap. 36. & quæ ad illud notavi. H' Σίπυλον est Pindaro. Το Σίπυλον ejus Scholiastæ. O' Σίπυλον Antonino, Luciano, & Pausaniæ. Sed urbs jam eâ voce denotatur, jam mons. Ταντάλη λίθον eleganter impendentis belli metum appellat Pindar. Isthm. H. Adde Suid. Prov. à Schotto collect. Cent. xiii. 9.

Ad CAP. LXXXIII.

^aDiones] Apostol. Cent. xviii. 7. matrem Pelopis *Euprytonem* vocat. A quo multum abit Euripid. Schol. ad Orest. vers. ii. Εξ Εὐρυδρυμίδης τ' Ξανθῆς, ἡ Κλυτίας τ' Ἀμειδιανίτης, ὡς ἰσοει Φερειδῆς, ὁ Ταντάλης ἰχθυήσας τ' Πέλοπα. Et inde forte notum dicit Lactant. Argum. vi. Metam. fab. 6. Tertz. autem in Lycophr. *Euryanassam* Pactoli filiam ejus matrem facit p. 15. Edit. Steph. Atque ita quoque Euripidis interpres ad laudatæ modo fabulæ vers. 5. unde sua hausit magna ex parte Apollonius.

^bA Tantalo cæsus] Serv. ad Georg. iii. v. 7. *Tantalus pater Pelopis, volens Deorum tentare divinitatem, invitatis iis, filium suum epulandum apposuit.*

^cBrachium ejus consumpsit] Lucianus *ἔδ' ὄρεσεν. καὶ ἡ Πέλοπος κρατερὴν, ἔδ' ὁ ἰασηαίνων ὄμω αὐτῆς. Ὁ μολατίω* appellat Tertz. in Lycophr.

Ὁ μολατίω autem *armus & scapula* exponitur in Gloss. Vett. Celsus Lib. iii. cap. 2. ὁ μολατίας interpretatur *imossa scapularum*. Latè ergo accipe τὸ brachium, ut etiam humerum complectatur. Costæ eburnæ meminit Plinius Lib. xxviii. cap. 40.

^dNon perpetuo] Volui antehac, non reperto. Nunc Cl. Schefferus fecit, ut nihil mutem. Explicat ille, *corrupto & hiantæ propter brachii absentiam*. Mallem, *non continenter sequente, non continuo*. Aberat enim humerus quoque. Schol. recent. in Pind. Olymp. A. Εμ-καλόντες ἂν αὐτὸν εἰς λίβητας, ἔδ' ὁλόκληρον αὐτῆς συμπίπτειν. ἐπὶ δ' ὄμω αὐτῆς, ἰασηαίνων αὐτίδην κεν. διὸ καὶ οἱ δὲ Πέλοπος κατὰ νόμους τοῦτον εἶχον τ' ὄμω. Vide Giphani. Indic. Lucr. in PERPETUUS. Ita & continens & continuum usurpant. Curt. v. cap. 1. *Nec omnia continua sunt*. Vell. ii. 109. *Continentes sylve*. Ovid. viii. 988. *Continuum diducit humum*. Isidor. Orig. xiv. 8. *Continens terra perpetua*. Curt. v. 3. *Perpetuum dorsum in Persidem excarris*. Hinc perpetuitas apud Quintil. Declam. i. *Si vestigia parietis perpetuitate dirigeret*.

Ad CAP. LXXXIV.

^aEt Asteropes] Deest nomen patris Asteropes, Scribo, *Asteropes Atlantis filia*

buit in conjugio Euareten Acrisii filiam, ex qua procreavit ^b Hippodamiam virginem eximie formæ, quam nulli ideo dabat in conjugium, ^c quod sibi responsum fuit, à genero ^d mortem cavere. Itaque cum complures eam peterent in conjugium, ^e simultatem constituit, se ei daturum, qui secum quadrigis certasset, victorque ^f exisset, (quod is ^g equos Aquilone velociore habuit) victus

filia filius. Astron. II. 21. ubi de Atlantis filiabus agit: *Martem autem ex Asterope Oenomaum procreasse.* Aliter illi, de quibus Serv. ad Æn. VIII. 130. *Alii ita tradunt, Steropes & Atlantis filios Oenomaum & Majam fuisse, Oenomaum Hippodamiam filiam, unde Atreus natus.* Sed cum Hyg. facit Hom. Schol. Iliad. Σ. 486. *Στερόπη συζυγιάσας Ἀκρίῃ, ὃν Ὀϊνόμας.* Tzetzes in Lycophr. p. 29. Edit. Steph. *Παῖδους ἑ Ἀτλαντὶς ἰστέα θυγατρὶς, ὃν μὲν ἡ Στερόπη. Στερόπη ἑ Τηλέχου, ἡ Ἀκρίνης τ' Ἀσπυῖ θυγατρὶς ἑ Ἀκρίῃ, Οἰνόμας. Οἰνόμας ἡ Ἰστροδμήμενα.* Sterope autem eadem, quæ Asterope, ut demonstro ad cap. 183. & 192. In alia omnia abit Apollodorus Lib. III. Steropen Atlantis ab Oenomaio ipso ductam scribens. Quod traditum fuisse à quibusdam nec nostrum fugit Astron. II. 21. Adeo difficulter se cum fabulis conciliat certitudo. Quæterum matrem Oenomaï Pind. Schol. ad Olymp. XIII. cum Isacio Harpinam facit. Apollon. Interpres ad Lib. I. v. 752. dubitat. *Ὁ γὰρ, inquit Οἰνόμας Ἀκρίῃς ὃν παῖς ἑ Ἀκρίνης τ' Ἀσπυῖ, ἡ Εὐρυδῶνς τ' Δαναῶν.* Vide sis apud eum sequentia, in quibus hanc fabulam exequitur. Harpinam nominat quoque Diodorus Lib. IV. Eurythozem autem Danaï filiam Oenomaï conjugem facit Tzetzes p. 31.

^b *Hippodamiam*] Hippodamen nominat Virgil. III. Georg. 7. Sed bene Servius: *Græca, quæ in n. exenit, plerumque ipsum n. in LA solvunt, ut Hippodame, Hippodamia.* Ionum est illa terminatio. Eustath. ad Dionys. p. 26. *Ὁ γὰρ Τηλέχου τ' Ἀκρίνης, Ἀκρίνης Ἀσπυῖ, Πηνελόπεια, Διοδύκη Λαοδίκη, Ἑρήνη Ἑρήμεια, Κολώνη Κολώνεια. ὅπως ἑ Εὐρώπη Εὐρώπεια. ὃ ἡ γαῖα πᾶσις ἰστέων.* Ad-

denotata superius in Geneal. ad vocem *Cymothœa.*

^c *Quod sibi responsum fuit*] Hanc causam adducit etiam Apollon. Schol. At confarcinator Scholiorum recent. ad Pind. Olymp. A. Ε' εἶν, inquit, αὐτῷ διὰ χεῖρας ὑπερβολῶν. Quod firmat Lucianus in Charidemo.

^d *Mortem cavere*] Hellenismum respicere dixi ad cap. 27.

^e *Simultatem constituit*] H. e. legem sive conditionem proposuit. *Nuptiarum conditionem* in re simili appellat Hist. Apollonii Tyrii interpres. Servius in hac fabulâ: *Procos, inquit, filia multos necavit, sub hac conditione provocatos ad curule certamen, ut aut victus traderet filiam, aut victor necaret.* Sidon. carm. 14. *Non hic Oenomaï cruenta circo Audis pacta Pelops. Edictum dicitur Fulgentio Lib. I. cap. 27. Adde quæ notavi ad cap. 22. Festus Pauli in hac voce corruptus est, vel defectus potius: Simultas, id est, odium, dicta ex contrario, quia minime sint simul. Lege cum Leid. Cod. quia minime sunt odientes se simul.* Supplendus idem in SILERE. Silere, inquit, tacere significat filio verbo ab s. litera, quæ nota silentii est. Scribe ex Leid. Cod. *Qua initium & nota silentii est.*

^f *Exisset*] Magis ex usu bonorum auditorum esset, *extitisset, abiisset, vel discessisset.* Sed exire pro evadere, quamquam diverso significato, usurpatum video etiam Vellejo Lib. 2. cap. 82. & Stat. IV. Theb. 601. *Existis casus.*

^g *Equos aquilone velociore*] Φύλλα & Ἀρπύνην appellat Lycophron. p. 35. Usitatissima poetis hyperbolica illa comparatio. Leonteus Anthol. Lib. I. sect. 33. num. 25. *Πῶλ' ὃ πρὸς πηλοῖς ἴσται δρομῶν ἀνέμοις.* Virg. Æn. XII. vers. 84. *Qui candore nives, an-*

victus autem interficeretur. ^h Multis interfectis, novissime Pelops Tantali filius cum venisset, & capita humana ⁱ super valvas fixa vidisset, eorum, qui Hippodamiam in uxorem petierant, ^k pœnitere eum cœpit, regis crudelitatem timens. Itaque ^l Myrtilo aurigæ ejus persuasit, regnumque ei dimidium pollicetur, si se adjuvaret: fi-
de data, Myrtilus currum junxit, & ^m clavos in rotas non coniecit: itaque equis incitatis currum defectum Oenomai equi distraxerunt. Pelops cum Hippodamia &
Myr-

teirent cursibus auras. Qui versus ex-
pressus ex illo Homérico Iliad. K. 437.
Ἀδύνατος γένετο, δάεν δ' ἀνέμα-
τον ὁμοίος. Eiusdem libri XII. vers. 334.
idem ille vatum Latiaris authentica: *An-
te notos Zephyrumque volant.* Confer,
quæ in de Num. Præst. pag. 236. scrip-
sit vir Amplissimus Spanhemius. Nec
aliâ de causâ, quam ut velocitatem de-
notaret, Zephyro prognatos Achillis
equos finxit Homerus Iliad. T. vel *A-
quilo* & Αἰστὸς inter equorum nomina
apud veteres memorantur, vel vento-
rum nominibus cursores suos vocitavit
Ælius Verus, ut in ejus vitâ cap. 5.
narrat Spartianus.

^h *Multis interfectis*] Tredecim inter-
fectos memorat Pindarus, quorum no-
mina invenies in Scholiis ad Olymp. A.
Schol. Apollon. ad Lib. 1. 752. Ἀνεί-
λις ἦεν & δίκυς, ὡς Πίνδαρος ἱσορεῖ.
Corruptus ergo in hac fabulâ Isacius in
Lycophron. qui pro 17 exhibet 18.
Perperam quoque γαυρολόγον Ὀινό-
μωρον excuderunt pro γαυρολόγον.

ⁱ *Super valvas*] Ita reposui pro *hal-
kas*. Monuit id pridem Barthius, &
ante eum Micyllus. Nec mihi non vene-
rat in mentem, cum apud historiæ
Apollonii Tyrii interpretem, quem
Symphosium esse censet Goldastus, le-
gerem; *Quæstiones vero proponebat, di-
cens, si quis quæstionis mea nodum vel
solutionem inveniret, filiam meam in
matrimonium accipiet, alioqui decolla-
bitur.* Plurimi undique Reges & Prin-
ces patriæ propter incredibilem & inau-
ditam puellæ speciem, contemptâ morte,
properabant. Et si quis forte prudentiâ
literarum quæstionis solutionem invenis-
set, quasi nihil dixisset, decollabatur.

*Et caput ejus ad fastigia porta suspende-
batur, ut advenientes imaginem vide-
rent mortis & conturbarentur, ne ad ta-
lem conditionem ventrent.* Pind. Schol.
ad Isthm. od. 19. Ἴδως δ' Ἀγυαίων φη-
σι & ξάνων & ἡπταμέδων τοῖς κεχνόσι
ἰρίσσειν & Πρωσιδίων γὰρ. Τὰτα
γὰρ ἱσορεῖται & δεξιά Διομήδω ποιεῖν.
Βακχολίδης δ' Εὐύλων ὄντι & Μαφίω-
της (Leg. Μαφίωτης) μυσήρεον. οἱ δ'
Ὀινόμωρον, ὡς Σοφοκλῆς. De Thracio
Rege Diomede Ovid. 1x. Heroid. 86.
*Non tibi Threiciis affixa penatibus ora,
Non hominum pingues cede tacentur
equæ.*

^k *Pœnitere eum cœpit*] Cur τὸ *eum*
excludi velit Barthius, causam non vi-
deo. Vossio certe istam conjecturam
neutiquam probaverit, ut cui Latinum
vix videatur *pœnitere* pro *pœnitundine*
duci. Apulejus tamen Metam. Lib. v.
Cum caperis sero pœnitere. Vetus Inter-
pres Siracidæ cap. xlviii. 16. *Non pœ-
nituit populus.* Reperitur etiam bis
apud Justin. Lib. xi. 8. & xxxvii. 10.

^l *Myrtilo*] Filius hic erat Mercurii
ex Phaethusâ unâ de filiabus Danaï, vel
Myrrtone Amazone, ut alii volunt,
Vid. Schol. Apollon. 1. 752. Quosdam
Jovis & Clymenes fuisse filium tradere
annotat Schol. Eurip. ad Orest. vers.
1002. Adde not. ad cap. 224.

^m *Clavos in rotas non coniecit*] Quos
clavos hic Hyginus, ἡμάλως appellat
Hom. Schol. ad Iliad. β. 104. ἡλως
Tzetzes. πασσαλίκως Eustath. ad
Iliad. p. 139. Edit. Basf. παρόνας Par-
thenius Affect. Amat. cap. 6. ubi simi-
le habes exemplum. Quidam clavos
illos ex cerâ fuisse factos tradidere. Vi-
de Schol. Apollon. & Lycophr. locis
mo-

Myrtilo domum victor cum rediret, ^a cogitavit sibi opprobrium futurum, & Myrtilo fidem præstare noluit, eumque in mare præcipitavit: à quo Myrtoum pelagus est appellatum. Hippodamiam in patriam ^o adduxit suam, P quod Peloponnesum appellatur. ibi ex Hippodamia procreavit ^q Hippalcum, ^r Atreum, Thyesten.

LXXXV. *Chrysippus.*

LATUS Labdaci filius Chrysippum Pelopis filium ^a nothum pro-

modo adductis, Sidon. Carm. 2. *Nata quem fraude cadentem Cereæ destituit, resolutis axibus, obex.*

n *Cogitavit sibi opprobrium futurum*] Aliam necis causam assert Sophoclis Scholiast. ad Elect. vers. 505. Καθ' ὅδῳ, inquit, καὶ λαλᾶσθαι αὐτὸν πρὸς τὴν αἰσίδα τοῦ φιλήσαν αὐτὸν ἵππῳ, οἷς δαίμονες. Schol. Homeri, quod falso ab Hippodamiā de petito concubitu accusatus fuisset. Schol. Horat. ad Lib. 1. od. 1. *Quem, quod peteret ex patre uxoris ipsius Hippodamiam primum osculum, in pelagus præcipitavit.*

o *Adduxit*] Et heic abduxit legendum. Propert. 1. El. 2. *Arelia exterpeis Hippodamia rotis.* Quintil. Declam. XIV. *Homo ab omnibus gaudis in contubernium dolaris adductus.* Ita quidem & Colonienf. anni 1521. Sed legendum utique *abductus*, ut Paris. habet Colini.

p *Quod Peloponnesum appellatur*] Merito de glossā hęc suspicit Cl. Schefferus. De variis nominibus Peloponnesi consulendus Hom. Schol. ad Il. A. v. 30. Si retinere tamen quis malit, adducere possit Isidorum Lib. XIV. 6. *Hæc primum à temperie cali Macaronesium sive Μακαρονίων appellata est.* Quo loco similiter neutro genere dictum *Macaronesium* vides. Sic *Pentateuchum*, apud eundem Lib. VI. cap. 1. *Thesaurum* apud Fulgentium. *Baptismum* apud Cyprian. aliaque apud alios habes, de quibus egred. cap. 3. Addenda illis hęc veteris interpretis Cosmogr. Anonymi à Godofr. ed. p. 37. *Post hæc est Hellespontum.* 39. *Inde Oceanum esse dicuntur.*

q *Hippalcum*] Vel *Hippalcum* ex

Schol. Pind. vel *Hippalmmum* ex Apollodoro & Apostolio videri posset legendum. Sed optimum est *Hippalcimum*. Vide Notas ad cap. 14. & 97.

r *Atreum*] *Letreum* ex Pausaniā scribi jubet Cl. Schefferus. non accedo. Vide cap. 85. & 86. Cum nostro inter Pelopis filios etiam Atreum numerant Apollodorus, Apostolius, Servius, Scholiastæ Pindari & Euripidis, alique.

Ad CAP. LXXXV.

a *Natum*] Merito lectionem MS. Barthiani *Nothum* probat Cl. Schefferus. Natus enim Chrysippus, ut quidam voluerunt, non ex uxore ejus Hippodamiā, sed Aftyche nymphā, ut refert Pind. Schol. ad Olymp. A. Apostolius disertim Cent. XVII. 7. *Καὶ ἐκ τῆς Αἰτῆς τὸν Χρυσίππον.* Idem totidem verbis apud Schol. Euripid. ad Orest. vers. 5. à quo eadem ferme. quæ heic ab Hygino, referuntur, inveniunt, ut & apud Tzetzen Chil. 1. 18. Festus: *Nothum Græci natum ex uxore non legitima dicunt, qui apud nos spurio patre natus est.* Leid. Cod. *natus dicitur*. Idem vitium visum mihi aliquando insedisse Lib. 11. Astron. cap. 25. *Hec, hec genus hominum * natum.* Tollebam asteriscum, & legebam, *nothum* h. e. degener & adulterinum. Germanicus: *Patrum soboles oblita priorum, Degeneres quæ habuit, semperque habitura minores.* Solinus de elephantis cap. 38. *Duorum sunt genera: nobiliores indicat magnitudo, minores nothos vocant.* Non dissimiliter adultera *culita* dixit Prudentius pro corruptis. Sed

propter ^bformæ dignitatem Nemeæ ludis rapuit. quem ab eo Pelops bello recuperavit. hunc Atreus & Thyestes matris Hippodamiæ impulsu ^cinterfecerunt. Pelops cum Hippodamiam argueret, ipsa se interfecit.

LXXXVI. *Pelopidæ.*

THYESTES. Pelopis & Hippodamiæ filius, quod cum ^aÆrope Atrei uxore concubuit, à fratre Atreo de regno est eiectus. At is Atrei filium Plisthenem, quem pro suo educaverat, ad Atreum interficiendum misit: quem Atreus credens fratris filium esse, imprudens filium suum occidit.

LXXXVII. *Ægisthus.*

THYESTI Pelopis & Hippodamiæ filio responsum fuit, quem ex filia sua Pelopia procreasset, eum fratris fore ultorem. ^aQuod cum audisset, ^{*}puer est natus, quem Pelopia exposuit: quem inventum pastores capræ subdiderunt ad nutriendum. Ægisthus est appellatus, ideo quod Græce capra æga appellatur.

LXXXVIII. *Atreus.*

Sed vera lectio est, *ancum genus hominum natum*. Vide quæ ibi annotavimus.

^b *Forma dignitatem*] H. e. singularem eminentiam. Quod vulgo docent Grammatici, *dignitatem* virorum esse, *venustatem* mulierum se, id non curat Hyginus noster. Cap. 78. formæ dignitatem etiam Helenæ tribuit, ut & Briseidi cap. 106.

^c *Interfecerunt*] Pisander apud Eurip. Scholiast. pag. 402. Edit. Steph. ipsum præ pudore intulisse sibi manus autumat. Confer Schol. Hom. ad Iliad. B. v. 105.

Ad CAP. LXXXVI.

^a *Ærope*] Quia Græcis est *Ἀργή*, malim scribere *Ærope*, ut scribitur apud Serv. ad Æn. x. 262. Sed *Ærope* pro *Ærope* uti videbis etiam Dictyn Lib. 1. Adhuc *Ærope* repræsentant etiam quædam editiones Gellii Lib. vii.

cap. 3. Observavimus jam de isto genere superius *Ætos*, *Phæton*, *Æta*, pro *Ætos*, *Phæton*, *Æta*. Hinc *Erope* exararat librarius Argum. Laet. Lib. xii. Met. fab. 1. Etiam infr. cap. 97. *Prothenor* invenies pro *Prothenor*. Adde Not. ad Fulgent. Lib. 1. cap. 15.

Ad CAP. LXXXVII.

^a *Quod cum audisset*] Defectus ille locus Micyllo & Scheffero videtur. Barthius *no audisset* exponit, *accepisset, ratum habuisset*. Sic sane Cicer. pro Marcello: *Sed tum id audirem, si tibi soli viveres*. Plinius Epist. 2. Lib. 11. *Non sum auditurus: non eram Roma &c.* Chrysol. Sermon. 79. *Petrus faminam non facile audit*. Sed cur non potius ei rei obtemperasset, & obediisset? ut I. A. 6. *Ne ego istam sapientiam non audiam*. Est omnino sic explicandus iste locus, quem neutiquam defectum esse credo: vel corrigendum, *cum accidis-*

LXXXVIII. *Atreus.*

ATREUS Pelopis & Hippodamiæ filius, cupiens à Thyeste fratre suo injurias exequi, in gratiam cum eo rediit, & in regnum suum cum reduxit, filiosque ejus infantes^a Tantalum & Plifthenem occidit, & ^b epulis Thyesti apposuit. qui cum vesceretur, Atreus imperavit brachia & ora puerorum afferri. Ob id scelus etiam sol ^c currum avertit. Thyestes scelere nefario cognito, profugit ad regem Thesprotum, ubi lacus Avernus dicitur esse. Inde Sicyonem pervenit, ubi erat Pelopia filia Thyestis deposita. Ibi casu nocte cum Minervæ sacrificaret, intervenit: qui timens ne sacra contaminaret, in luco delituit. Pelopia autem cum choreas ducit, lapsa, vestem ^d ex cruore pecudis inquinavit: quæ dum ad flumen exit sanguinem abluere, tunicam maculatam deponit, ^e capite obducto Thyestes è luco prosilivit, ^f & ea compressione gla-

set, vel, cum ausus fuisset, Serv. ad Æn. xi. 262. Cum Thyestes post cognitum facinus requireret ultionem, ei Apollo respondit, posse alio scelere illius facinoris vindicem nancisci, scilicet si cum Pelopeiâ filiâ suâ concumberet. Quo facto, natus est Agisthus, fatalis in geminam Atrei sobolem. Sed satius erit, ut nihil mutemur. Schol. in I. Theb. Stat. vers. 684. Cum responsum accepisset Thyestes, aliter malorum remedium inveniri non posse, nisi cum Pelopeia filia concubisset, parvulusque responsis, natus est ex eâ Agisthus. Est ergo audire heic obtemperare. Salvian. III. de Provid. Si jussiones suas servi ex parte audiant, ex parte contemnant.

Ad CAP. LXXXVIII.

^a Tantalum & Plifthenem] Ita & cap. 244. & 246. eos nominat. Sed filios Thyestæ ab Atreo occisos Aglaum, Orchomenum, & Calaum appellat Schol. Eurip. ad Orest. v. 813. Atque ita etiam Træzes Chil. i. 18. nisi quod pro Calao tertium nominat Calaeum. Plifthenes Atrei fuit filius, ut Hyginus ipse tradit cap. 86. & Schol. Eurip. ad

Orest. v. 5. Schol. Horat. in Art. Poet. Atreus autem filium fratris de eadem suâ uxore natum interfectum epulandum patri apposuit. Etiam nosster cum Servio cap. 258. unius tantum meminit.

^b Epulis apposuit] Cap. 45. 83. & 244. In epulis.

^c Currum avertit] Infr. cap. 258. Quæ sol, ne pollueretur, aufugit. Schol. Eurip. Δι' αὖ ὁ ἥλιος μὴ σῆρ' ἔας τὸ παρ' ἐγὼ μόνον, μίαν νύκτα ἐν δούμῳν τοῦ εὐς ἐα διαβῆναι. Vide notas ad cap. 258.

^d Ex cruore pecudis] Cl. Schefferus pedis mallet. Nihil mutaverim. Pecudis enim nomine hostiam maculatam designare videtur. Sic apud Virg. Æn. v. 332. Nisus Pronus in ipso Concidit inmundoque fimo sacroque cruore.

^e Capite obducto] Cujus? Pelopiæ, ut censet Cl. Schefferus. Distinguit ergo: tunicam maculatam deponit capite obducto, Thyestes. Mihi verisimilius videtur, Thyesten obvolvisse caput, ne agnoscereetur: unde illa inferius ait, se in compressione nocturnâ nescio cui eduisse.

^f Et eâ compressione] Defecta hæc esse Micyllo videntur. Vide ergo, an legi pos.

gladium de vagina ei extraxit Pelopia, & rediens in templum, sub acropodio Minervæ abscondit. Postero die rogat regem Thyestes, ut se in patriam Lydiam remitteret. Interim sterilitas Mycenis frugum ac penuria oritur ob Atrei scelus. Ibi responsum est, ut Thyestem in regnum reduceret. Qui cum ad Thesprotum regem isset, æstimans Thyestem ibi morari, Pelopiam aspexit: & rogat Thesprotum, ut sibi Pelopiam in conjugium daret, quod putaret eam Thesproti esse filiam. Thesprotus, ne qua suspicio esset, dat ei Pelopiam, quæ jam conceptum ex patre Thyeste habebat Ægisthum. Quæ cum ad Atreum venisset, parit Ægisthum: quem exposuit. At pastores capræ supposuerunt: quem Atreus iussit perquiri, & pro suo educari. Interim Atreus mittit Agamemnonem & Menelaum filios ad quærendum Thyestem: qui Delphos petierunt sciscitatum. Casu Thyestes eo venerat & ad sortes tollendas de ultione fratris. Comprehensus ab eis ad Atreum perducitur: quem Atreus in custodiam conjici iussit, Ægisthumque vocat, æstimans suum filium esse, & mittit eum ad Thyestem interficiendum. Thyestes cum vidisset Ægisthum, & gladium, quem Ægisthus gerebat, & cognovisset quem in compressione perdiderat, interrogat Ægisthum, unde illum haberet. Ille respondit matrem sibi Pelopiam dedisse: quam jubet ^h accersiri. ⁱ cui respondit, se in compressione nocturna, ^k nescio cui, eduxisse, & ex ea compressione, Ægisthum concepisse.

Tunc

possit non insulſe, & eam compressit. eâ compressione &c. Videri certe possit similitudine syllabarum deceptus librarius partem omisſisse. Cl. Schefferus tantum vò & expellit. Subaudiri itaque, ut liquet, vult ista, & eam compressit. Similem reticentiam animadvertas cap. 62.

g Ad sortes tollendas] Cic. Div. cap. 41. De sortibus Prænestinis, quæ hodie fortuna monitu tolluntur. Ampel. cap. de miraculis mundi. Unde est & ad inferos descensus ad tollendas sortes. Quæ loca suggestit nobis doctiss. Jacob. Pezizonius. In eadem re αἰγίστιν & αἰγίστιν.

πεῖδιον. usitatum Græcis. Explicat uberior hanc phrasin Scaliger ad Tibull. Lib. 1. p. 110. Confer Ætymol. magn. in Αἰγίστιν.

h Accersiri] Agnosco inveteratum errorem, quo accerso pro arcesso dicunt.

i Cui respondit] Nempe Pelopia. Multo apertior esset narratio, si legeretur, quæ ei respondit.

k Nescio cui] Debuisset scribere, nesciam cui. & forte ita scripsit, nisi rectam orationem obliquæ miscuit, ut facere videtur cap. 186. Quo in genere non parum peccavit Justinus, velut Lib.

Tunc Pelopia gladium arripuit, simulans se agnoscere, & in pectus sibi detruxit. quem Ægisthus e pectore matris cruentum tenens, ad Atreum attulit. Ille æstimans Thyestem interfectum, lætabatur: quem Ægisthus in littore sacrificantem occidit, & cum patre Thyeste in regnum avitum redit.

LXXXIX. Laomedon.

NEPTUNUS & Apollo dicuntur Trojam muro cinxisse. His rex Laomedon vovit, quod regno suo pecoris eo anno natum esset, immolaturum. Id votumavaritia fefellit. Alii dicunt, ^a parum eum promississe. Ob eam rem Neptunus cetum misit, qui Trojam vexaret. Ob quam causam rex ad Apollinem misit consultum. Apollo iratus ita respondit: si Trojanorum virgines ceto religa-

Lib. XXII. 5. *Quibus omnibus, non sibi tantum in alios, sed & aliis in se sentient patere bella. pro, sensores esse.* Lib. XXXVIII. 4. *Ceterum quia non id agitur, an liceat quiescere. pro non id agatur.* & post paulo: *Gallorum autem nomen, quod semper Romanos terruit, pro terruerit.* Item: *Ac ne veteribus immoremur exemplis, pro immoraretur.* Cap. 5. *Raptam autem sibi victoriam ejus ab illis, quorum nihil est nisi bello quasitam. pro, nihil sit, vel esset.* cap. 7. *Tantumque se avida expectat Asia, ut etiam vocibus vocet: adeo illis odium Romanorum incussit rapacitas proconsulum, sectio publicanorum, calumnia litium.* Debat scripsisse, *expectare Asiam, & incussisse rapacitatem proconsulum, sectionem publicanorum, calumnias litium.* Lib. IX. 2. *Qui nuncient Asiea, dum Byzantium obsidet vovisse se statum Herculi, ad quam in ostio Istris ponendam se venire. pacatum accessum ad religionem Dei petens &c. pro, petentem.* Utrum ipsi Justino ista strribilo sit tribuenda, an vero ejus libraris, Critici judicent. Nos ad Hyginum revertimur. Ut heic ille, ita Claudianus Mamertus in de Stat. Animæ Lib. I. cap. 6. *Sed subjicis a nescio quibus. & cap. 7. Adjiciens testimonium*

sui, nescio cujus, auctoris. Habet heic locum illa Minucii invectiva in Octavio: *Dum Venerem promiscue spargitis, dum passim liberos seritis, dum etiam domi natos aliena misericordia exponitis, necesse est in vestros recurrere, in filios incerrare.*

Ad CAP. LXXXIX.

^a *Parum eum promississe*] Barth. ad Stat. Tom. II. pag. 232. *aurum.* Quod convenit cum verbis Ovidii Met. XI. 203. *Mortalem induitur formam, Phrygioque tyranno Edificat muros, pactis pro manibus auro. Lactant. Pactum aurum Laomedon negavit.* Ego antequam in illos Barthii commentarios incidissem, conjectaveram, pecuniam certam promississe, ex Servio ad Æn. II. 610. *Hoc autem habet fabula, quod Neptunus cum Apolline Troja fabricati sint muros. Sed constat Laomedontem diis certam vovisse pecuniam ad sacra faciendam.* Illust. Heinio scriptum fuisse videtur, non *parum auri promississe.* Conjungit diversas opiniones, ut cum cap. 14. & 28. tum aliis locis factum. Ceterum hæc verba post id *immolatum* esse collocanda recte vidit Cl. Schefferus.

religata fuissent, finem pestilentiae futuram: Cum complures consumptae essent & ^bHesione fors exisset, & petris religata esset, Hercules & Telamon, cum Colchos Argonautae irent, eodem venerunt, & cetum interfecerunt, Hesionenque patri, pactis legibus reddunt, ut cum inde rediissent, secum in patriam eam abducerent, & ^cequos, qui super aquas & aristas ambulabant. ^dQuod & ipsum Laomedon fraudavit, neque Hesione reddere voluit. Itaque Hercules ^ead eos navibus comparatis, ut Trojam expugnaret, venit, & Laomedontem necavit, & ^fPodarci filio ejus infanti regnum dedit, qui postea Priamus est appellatus, *ὃν ἦ πρίαμος*. Hesionem reciperatam Telamoni concessit in conjugium, ex qua natus est Teucer.

X C. ^a *Pria-*

^b *Hesione fors exisset*] Quod antehac conjectavi, *Hesione fors exisset*, id ideo nunc magis placet, quod & Cl. Scheffero placere videam. Hor. *ii. 3. Omnes eodem cogimur, omnium Versatur urna serius, ocynus Sors exitura*. Diodorus Lib. 4. p. 246. *Universis igitur sortis iudicio subiectis, regia filia Hesiones nomen exiit*. Possis etiam non male legere, *Hesionen fors expetisset*. Vide Serv. ad *Æn. iii. 3. Apollod. Lib. ii. pag. 98. Sed priorem conjecturam praefero.*

^c *Equis*] Immortales illos, quos Troi pro Ganymede dederat Jupiter. Hom. *Iliad. γ. 145. Apollod. Lib. ii. pag. 99. Tzetzes ad Lycophr. p. 92. ed. Steph.*

^d *Quod & ipsum fraudavit*] Mortales equos loco immortalium dedisse Herculi apud Homeri Scholiasten tradit Hellanicus. *Fraudare* est heic *δωρεῖν*. Cæsar. B. C. *Fraudavit stipendium militum*. Justin. *xlvi. 1. Propter fraudatas Lavinia nuptias*. Vetus interpret Siracidæ. cap. 4. vers. 1. *Eleemosynam pauperis ne fraudes*. Gr. habet, *τῷ ἐλῶν ἢ πᾶσι μὴ δωρεῖσθαι*. Sic *defraudare* pro diminuire apud Aufon. *epist. 3. & 21. Deponentaliter, si sanus est locus*, Chrysologus *Sermon. l. Sicut furem lucerna prodit, ita sol eos, qui fraudantur, accusat.*

^e *Ad eos*] Quid si scribas? *Ob eos*, hoc est, equos illos & Hesionen. vel *ad eum i. e. contra Laomedontem*. Sed nihil forte mutandum. *Ad pro Ob* usurpasse interdum veteres ostendi ad cap. 45. Cl. Schefferus arbitratur illud *eas* natum ex literis numerum navium exhibentibus. vi. eas alii; alii *xix.* fuisse volunt. Ita fluctuabamur, cum veram, opinor, scripturam eruit Nob. Heimsius, *ad hoc.*

^f *Podaci*] Atqui Græce *Ποδάρεως* appellatur. Scribe ergo *Podarci*. Vide *Apollod. Lib. ii. pag. 111. Tzetzes ad Lycophr. pag. 62. Τότε ὃ Ἡρακλῆς καὶ Ἡσίονη χερσίζονται, ὃν αὖ δῖα ἡ ἀρχαλῶτων ἀνήσασται. ἢ ὃ τῷ ἑαυτῆς δῶσα καλῶσαι ἢ ἀδελφὸν αὐτῆς Ποδάρεωσιν ἐποίητο, ὃν ἐκλήθη ὁ Πρίαμος*. Eadem habes apud Eustath. ad *Iliad. A. pag. 21. ed. Bas. Paulo aliter Servius ad Æn. i. 623. Tunc Hercules Priamum quoque redemptum a vicinis hostibus in paterno regno locavit. Unde & Priamus dictus est ὃν ὁ πρίαμος, emd.* Corrupta multipliciter sunt, quæ deinde subiungit, *Ceterum qua de liberata dicunt Hesione &c.* Legendum ibi in seqq. *Quod Tecmessam concubinam; vel ejus & fratris filium Euryacen ad aram &c.*

Ad

X C. ^a Priami filii & filia, numero 54.

HECTOR, Deiphobus, ^b Cebriones, Polydorus, Helenus, Alexander, ^c Hippofidus, ^d Antinous, Agathon, ^e Diaſtor, ^f Lyſide, Polymena, Aſcanius, ^g Chirodamas, Euagoras, ^h Drypon, ⁱ Aſtynomus, ^k Polymetus, Laodice, ^l Ethionome, Phegea, Henicea, ^m Demnoſia, Caſſandra, Philomela, ⁿ Polites, Troilus, ^o Palæmon, Briſſonius, ^p Gorgythion, Protodamas, ^q Atreus, Dolon, Chroæſus, Chryſolaus, Demothea, ^r Doricops, Hippaſus, ^s Hyperifcus, Lyſianſſa,

Ad G A P. X C.

^a Priami filii & filia] Dares: *Ilium* petit cum Hecuba uxore & liberis, Hector, Alexandro, Deiphobo, Heleno, Troilo, Andromacha, Caſſandra, Polyxena. Nam erant & alii filii ex concubinis nati. Præter hos ex Hecuba natos vult Apollodorus Lib. III. p. 182. Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Creuſam, & Laodicen. Tzetzes Chil. VII. 135. ex Hecuba ſuſcepſiſſe eum ſcribit *Ἰλιάς* & *Δία*.

^b Geryones] Cebriones habet margo libri Salmaſiani, quod rectum eſt. *Κεβριόνες* eſt Apollodoro.

^c Hippofidus] Coaluerunt heic, ſi quiſ iudico, duo vocabula. Lego, *Hippotheus*, *Iſus*. qui ambo inter Priami filios numerantur ab Apollodoro. Commendat eam conjecturam noſtram lemma ipſum 54. promittens. Atqui in Hygini hoc indiculo non niſi 53. comparent. Duos ergo heic in unum coaluiſſe non de nihilo ſuſpicamur.

^d Antinous] Schefferus: Forte rectius eſt, *Antiphonius*. Immo rectius eſt. Vide Hom. *Iliad.* Ω. 250. niſi malis *Antiphus* ex Apollodoro.

^e Diaſtor] Idem Schefferus: Videtur & heic rectius eſſe *Meſtor*. Firmat ejus conjecturam Hom. ejusdem libri vers. 257. *Διῆς* Lib. II. pag. 66.

^f Lyſide, Polymena] Schefferus: *Lycaſte*, *Polyxena*.

^g Chirodamas] Hic *Cherſidamas* eſt Apollodoro Lib. III. pag. 183.

^h Drypon] Videri hunc Apollodoro *Dryopa* eſſe annotavit Schefferus. Agnoſcit illum *Dryopa* etiam *Dictys* Lib. IV. pag. 103.

ⁱ Aſtynomus] Cl. Schefferus: Hic *Aſtygenus* Apollodoro. Sed *Aſtymenes* eſt *Dictys* Lib. IV.

^k Polymetus] Hic *Polymedon* eſt Apollodoro. quod rectius puto.

^l Ethionome] *Deione* mallet Clariffimus Schefferus.

^m Demnoſia] Forte, *Demonaſſa*.

ⁿ Polipes] Margo libri Salmaſiani habet *Polites*. quod & Cl. Schefferus conjecit ex Pauſaniâ & Apollodoro. Quibus addi poſſunt *Homerus Iliad.* Ω. 250. & *Dictys* Lib. II. pag. 66.

^o Palæmon] Liber Salmaſii, *Pammon*. Et ſane *Pammona*, non *Palæmona*, *Priamidis* accenſent *Dictys* & *Homerus* locis modo laudatis. *Philamon* eſt Apollodoro, ut jam notavit Cl. Schefferus.

^p Gorgition] Scribe *Gorgythion*. ex Hom. *Iliad.* θ. 303. & Apollodoro.

^q Atreus] An *Arcius* ex *Dictyos* Lib. IV? *Aphn?* eſt Apollodoro, quem in *Aphn?* tranſformat *Mercerus* ad *Dictyn*.

^r Doricops] *Doryclum* hunc eſſe Apollodoro obſervat Cl. Schefferus. Ad do ita eum à *Dicty* quoque Lib. III. pag. 79. & Hom. *Iliad.* λ. 489. appellari, ut nullus dubitem, quin ex illis corrigendus ſit Hyginus.

^s Hyperifcus] Credit hunc *Hypirichum* Apollodoro vocari Cl. Schefferus,

K

t Pro-

nassa, Iliona, Nereis, Euander, ^tProneus, ^uAromachus, ^xHilagus, Axion, ^yBiantes, Hippotrochus, ^zDeiopites, Medusa, Hero, Creusa.

XCI. ^aAlexander Paris.

PRIAMUS ^bLaodemontis filius, cum complures liberos haberet ex concubitu Hecubæ Cissei, ^csive Dymantis filia, uxor ejus prægnans in quiete vidit se facem ardentem parere, ^dex qua ^eserpentes plurimos exisse. Id visum ^fomnibus conjectoribus cum narratum esset, imperant quicquid pareret necaret, ne id patriæ exitio foret. Postquam Hecuba peperit Alexandrum, datur interficiendus. quem ^gsatellites misericordia exposuerunt.

Eum

ⁱ *Proneus*] Forte, *Ilioneus*. Vide Dictyn Lib. iv. pag. 104.

^u *Aromachus*] *Archemachus* est Apollodoro & Dicty.

^x *Hilagus*] Pro hoc *Glaucus* videtur reponendus ex Dicty & Apollodoro.

^y *Biantes*] Apollodoro esse *Bias* recte videtur Scheffero. Etiam Dicty Lib. iv. pag. 103. est *Bias*.

^z *Diophites*] *Deiopites* quidem est Apollodoro, ut notat Cl. Schefferus; malim tamen heic ex Hom. Iliad. x. 420. & Dictyos Lib. III. p. 79. rescribere, *Deiopites*.

Ad C A P. XCI.

^a *Alexander Paris*] Schol. Hom. ad Iliad. M. 93. Ε'κλήθη Πάρις, ἵχ' ο'π, ὡς πῖς φασι, ἐν πῆρα ἰεράῳ, ἀλλ' ο'π ἂν μόνον παρῆλθεν. "Τσερον ὅ Α'λέξανδρος, ο'π τῇ πατρὶδι ἠλέησεν, ο' ἔσπ, ἰερόθισσι. Confer eundem ad Iliad. Γ. 325. Tzerzen ad Lycophr. p. 28. ed. Steph. Etym. Auctorem in Πάρις. Diomed. Gram. Lib. i. qui ridiculè vult prænominem dictum *Alexandrum*, nomine *Dardanium*, cognomine *Paridem*. *Alexander* appellatus est in *Grecia*, qui *Paris* fuerat apud *pastores*. Varro Lib. vi. l. l.

^b *Laomedontis filius*] De matre dissentiunt veteres, quorum opiniones recenset Homer. Scholiast. ad Iliad. Γ. 250.

^c *Sive Dymantis filia*] Ita reposui pro *filia*. Nam *Hecuba secundum Euripidem filia Cissei fuit*, quem *Ennius*, *Pacuvius* & *Virgilius* sequuntur. *Secundum Homerum filia Dymantis*, ut notavit Servius ad Æn. vii. 320. Adde Nostr. cap. cxI. Corruptus ergo Tzerzes Proleg. in Lycophronem: Πρίαμος ὁ Λαοκίππους ἑ Λαομίδου ἑξ Ε'κείνης τ' Κύμας. leg. Δύμαντος. Cisseus autem ille rex Thracum fuit, ut inter alios auctor Servius ad Æn. v. 537.

^d *Ex qua*] An *exque ea*? Dubito. Similiter locutus est cap. 29. *Ex qua die non amplius cum ea concubuit*, pro *exque ea die*. Vide notas nostras ad cap. 4.

^e *Serpentes plurimos*] Cl. Schefferus *serpentes plurimas* mallet, ut ad *faces* referatur. Mihi N. L. Certe de serpentibus illis nihil hactenus apud alios comperi. Suspicio tamen per serpentes illos designari flammam serpentium figuras simulantium, quod ferale omen fuit Menæceo apud Stat. x. Theb. 596. Heinsius conjectabat, *ex qua repente plurimas exisse*. sc. alias faces. Quod non displicet.

^f *Omnibus conjectoribus*] Inter illos *Æsacum* fuisse ait ad Lycophronem Tzerzes, quem ex Arisba Meropis filia suscepit Priamus. Vide eum pag. 47. & 59. ed. Steph. Unde lux non parva affulget Servio ad Æn. xi. 32.

^g *Satellites misericordia*] Dictyos sub finem

Eum pastores pro suo filio repertum expositum educarunt, eumque Parim nominaverunt. Is cum ad puberem ætatem pervenisset, habuit taurum in deliciis: quo cum satellites missi à Priamo, ut taurum aliquis adduceret, venissent, qui in athlo funebri, quod ei fiebat, poneretur, cœperunt Paridis taurum abducere. Qui persecutus est eos, & inquisivit, quo eum ducerent. illi indicant, se eum ad Priamum ^hadducere, qui vicisset ludis funebribus Alexandri. Ille amore incensus tauri sui, descendit in certamen, & ⁱomnia vicit, fratres quoque suos superavit. Indignans Deiphobus, gladium ^kad eum strinxit. at ille in aram Jovis ^lHercæi insiluit. Quod cum Cassandra vaticinaretur eum fratrem esse, Priamus eum agnovit, regiaque recepit.

XCII. Paridis judicium.

Jovis, cum Thetis Peleo nuberet, ad epulum dicitur omnes deos convocasse, excepta Eride, ^aid est, discor-

finem Lib. III. refert Hecubam more famine miserationis clam alendum pariteribus in Idam tradidisse.

^h Adducere, qui] Barth. Advers. Lib. VIII. cap. 6. & Cl. Tullius in ora cod. sui: Adducere ei, qui, quod non displicer.

ⁱ Omnia vicit] Clariss. Schefferus, Omnes. Nec hoc improbo. Possis tamen subaudire certamina, & excusare per hellenismum. Schol. Pind. pag. 81. Ed. Francof. Δάωσις ἐίκλον, pro διαύλω. Et pag. 191. Πυκτικὴν αὐτὸν ἐπαγχετόν νικηκίαν. 336. νικῶν ἰδμια. Hypoth. Pyth. γυμνικὸν ἀγῶνα νικῶσιν. Elian. Var. Histor. IV. 15. Εἰνίκησεν ἡμεῖς μᾶλλον πᾶσι παύχρον. Antigonus Histor. Mir. 133. νικᾷ πάντα. Schol. Hom. ad Iliad. A. 376. Οἷς κρατάλον γυμνικὸν ἀγῶνα, ἐσυμμαχίῃσι Ἀθῶνας νικᾷ τὰ πάντα, vincit omnia, ut heic Hyginus loquitur. Iliad. A. 708. γυμνικὸς ἐρίων ἀγῶνας. Sententia ergo esset, omnium certaminum victor exitit. Just. xli. 1. Longinqua bella vicisse.

^k Ad eum] H. c. contra eum. Virgi-

lius Æn. II. 443. Clypeosque ad tela sinistris Protecli obijciunt. Servius: ad tela, contra tela. Cyprianus Lib. II. ep. 2. Pugnant ad bestias non crimine, sed furere. Propert. Lib. II. el. 19. Si libitum tibi erit, Lernaas pugnet ad Hydros. Cæterum non tam mollis fuit, quam vulgo audit, Paris ille. Servius ad Æn. v. 370. Paris secundum Troica Neronis fortissimus fuit, adeo ut in Troja agonali certamine superaret omnes, ipsum etiam Heclorem: qui cum iratus in eum stringeret gladium, dixit se esse germanum; quod allatis crepundis probavit, qui habitu rustici adhuc latebat.

^l Hercæi Jovis] Scribe potius sine diphthongo Hercet. Εἰρησ 2δς Herodoto est. Meminerunt ejus Ovidius. Ib. 284. Senec. Agam. 448. Servius ad Æn. II. 506. Jovem adificalem Dictys appellat Lib. v. Adde Festum in Hercem Jupiter. ubi codex Biblioth. Leid. habet Hercius. quod idem est.

Ad CAP. CXII.

^a Id est discordia] Deleri ut glosse-

K 2 ma.

discordia. quæ cum postea supervenisset, nec admitteretur ad epulum, ab janua misit in medium malum: ^b dicit, quæ esset formosissima, attolleret. Juno, Venus, Minerva formam sibi ^c vindicare cœperunt: inter quas magna discordia orta. Jovis imperat Mercurio, ut deducat eas ^d in Ida monte ad Alexandrum Paridem, eumque jubet judicare. Cui Juno, si secundum se judicasset, pollicita est in ^e omnibus terris cum regnaturum, ^f divitem

præ-

mata hæc jubet Cl. Schefferus. Et si non ignoro *Discordiam* Latino vocabulo eam divam dici Capellæ Lib. 1. Arnob. Lib. 111. Fulgent. Lib. 111. cap. 7. Claudian. Lib. 1. in Ruf. vers. 30. Et reperiri apud Justin. Lib. xii. cap. 15. *Malum discordia*. Petron. Carm. de bello civ. *Scisso discordia crine*. & sub finem ejusdem carminis: *Factum est in terris quicquid discordia jussit*. Quem tamen versum spurium existimat Nob. Heinsius, & carmini mutilato tibicinem ab homine semilitterato additum. Licet hæc, inquam, ita habeant, amplector tamen Schefferi sententiam. Servius, sive ejus epitomator, Scholiastæ Germanici, & alii, qui fabulas poëticas narrant, perraro suorum verborum agere solent interpretes. Ille ad Æn. 111. 3. *Cetos, id est, belluas marinas immisit*. Hic fabula Centauri: *Ipsam in arborem Philyram, id est, tiliam convertsam esse*. Adde quæ præterea notamus ad cap. 126. Fecisse illam Eridem Jovis filiam nonnullos, discēs ex Schol. Æschyl. εἰς τὰς ἰπῆας. vers. 434. De μῦθος hoc longè aliter μυθολογῶν Hephest. Lib. vi.

^b Dicit quæ] Scrivenerius & Tollius ad oram librorum suorum dicitque, quæ. Mallem, dixitque &c. Heinsius: adjecitque, quæ.

^c Vindicare] Scribe vindicare. Just. Lib. 111. 2. *Cum regnum sibi vindicare potuisset*. Infinita sunt loca veterum, in quibus hoc verbum corruptum est.

^d In Ida monte] Pro in Idam montem. Gargarum Idæ cacumen dicit Lucianus in *Ἰδαίᾳ καὶ σφ.* Usus eadem Syntaxi noster etiam cap. 139. *Foram in Cretenſi insula detulit*. 166. *In concilio deorum adduci*. 197. *In adjutorio advocavit*. 254. *Sacra in monte duci*. Servius ad Æn. v. 118. *Filiam suam ei in*

matrimonio dedit. Dictys Lib. 1. *In voluntate traduxit*. Lib. 111. *In flumine præcipitavit*. Lib. v. *Convivium in honore Deum publice captum*. Gregor. Dial. 1. *In eodem loco venisset*. Sulpicius Severus Histor. Sacr. Lib. 1. *In matrimonio à patre postulans*. Et, *In matrimonio accepta*. Schol. German. Cane: *In monte Hymetto se contulit*. Ovid. 111. Fast. 664. *In sacri vertice montis abijt*. Vetus interpres Jobi cap. xiiii. 16. *Non enim veniet in conspectu meo audet venire?* Vide ad illa, quæ Cl. Schefferus notavit, & quos ibi laudat; unde discēs nec politiores scriptores ab ista abhorreſſe Syntaxi. Adde, si plura desideres, quæ ad Claud. Mamerti Lib. 1. Barthius, & nos superius ad cap. 51. congestimus. Inanis ergo metus Donati ad Terent. Eun. 111. 4. *Coimus, consensimus ac pepigimus, ne sit solacisimus in Pireo pro in Pireum*. Cæterum locum, in quo illud judicium habitum est, καλλικολώνιον nominatum tradit apud Hom. Schol. ad Iliad. T. vers. 3. Demetrius Scepsius; Stephanus autem *Alexandriam*. Εἰς Ἐ, inquit, τόπος ὅτι τῇ Τροίᾳ Ἀλεξάνδρεια λεγέμεθα, ὡς ὁ φάσιν Πάριον διακρίναι τὰς θείας.

^e Omnibus terris regnaturum] Nimirum regnis præesse dicitur Juno, ut loquitur in hac fabula Fulgentius Lib. 11. cap. 3. Verba Junonis apud Lucianum sunt: *ὡ γὰρ με, ὦ Πάρι, διχόσῃς εἶναι καλῶν, ἀπάσης ἰσὴν τῇ Ἀσίᾳ δεωότης*. Apud Coluthum Helenæ raptu: *Ἦν μὲ διακρίναντες περὶ τῶν ἱερῶν ὁπάσων, Πάσης ἡμετέρης Ἀσίας ἡγήμεθα θήσω*.

^f Divitem] Micv. lus in margine. *Divitiis*. Sed quid est præfari præter cæ-

te-

præter cæteros præstaturum. Minerva, si inde victrix discederet, & formosissimum inter mortales futurum, & h omni artificio scium. Venus autem Helenam Tyndarei filiam formosissimam omnium mulierum se in conjugium dare promisit. Paris donum posterius prioribus anteposuit, Veneremque pulcherrimam esse judicavit. ob id Juno & Minerva Trojanis fuerunt infestæ. Alexander Veneris impulsu Helenam à Lacedæmone ab hospite Menelao Trojam abduxit, eamque in conjugio habuit cum ancillis duabus Æthra & Thisadie, quas Castor & Pollux captivas ei assignarant, aliquando reginas.

XCIII. *Cassandra.*

CASSANDRA Priami & Hecubæ filia in Apollinis fano

teros? Libenter legerem, si MSS. libri, quos fortunâ mihi hætenus invidit, juvarent, regnaturum, & divitiis præterea cæteros præstaturum.

[Formosissimum] Præferam Barthii conjecturam, famosissimum. quamquam aptius foret, si tam prope ad vulgatam scripturam accederet, fortissimum vel bellicosissimum. Ita enim apud Coluthum Pallas: Παιδα, & πολέμους τε & ἀνοπίλῳ σὺ διδάζω.

[h Omni artificio scium] Non est necessaria Micylli correctio, omnium artificiosissimum. Ut peritus juris & jure, consultus juris & jure; ita scius artificii & artificio cur non æque bene dicatur? Noster supra cap. 14. Idemon angurio prudens. Hieronymus vita Hilarionis: Loquendi arte gnarus. Charis. Lib. 1. Scius artis. Lactant. Lib. III. cap. 24. Prudens & scios mendacia defendenda suscipere. Verus interpret Siracidæ cap. XXI. 18. Verbum sapiens quodcumque audierit scius, laudabit. Gr. Cod. ὅτι-σῆμων. Quibus adde, quæ in sua Stradæ defensione congeffit Cl. Borrichius pag. 303. Vindicat idem vocabulum Swercius Anal. Lib. II. c. 12. Isidori glossario, ubi legas: Anconiscus, incastrare. Scribit ergo, Ancon, scius incastrare. Sed legendum omnino cum Vulcanio: Anconiscus, incastratura. Rationem emendationis, quam ille non dedit, ego tibi reddam ex Deuteron. cap. XXVI. vers. 17. ubi vulgatus in-

terpres, In lateribus tabula dua incastratura fient, quibus tabula alteri tabula connectatur. Incastraturas appellat, quas ei ô dixerunt ἀγκονίσκος. Non feliciores cæteræ ejus conjecturæ, quibus ibidem opem ferre intendit illis Glossis. Anilia, amentia, fatuitas. Legendum ait Gothicè accentu in ultimam syllabam robusto impacto, anilità. Imo, me judice, legendum anilitas. Qua voce utitur Catullus epithalamio Mallii; vel cum Heinio anilisenia, fatuitas. Balasstrum, Balneum. Scribendum ait Germanicè, Badastrum vel Badstratum. Judicabam aliquando primam syllabam ba, ut ex sequenti voce natam, delendam esse, & scribendum, labrum, balneum. Nob. Hein- sius conjectaverat, Alabastrum balneum vel balani, h. e. unguenti. Sed il- luc, unde digressi eramus, redeamus. Eadem, quâ heic scius, τὸ scitus no- tione usurpat Ovidius Lib. v. Fast. 54. Scita Thalia lyre. & IX. Met. 108. Nes- sus adit membrisque valens scitusque va- dorum. Gloss. Cyrilli, Ἐπίδωκον, gnarus, scitus, sciens. Omnes artifices sub Pal- ladis erant patrocinio. Unde Lib. III. Fastor. vers. 815. Nafō: Pallada nune pueri teneræque ornatæ puelle; Qui be- ne placarit Pallada, doctus erit. Con- sule & Vivem ad Augustin. C. D. Lib. VII. cap. 3.

[i Æthra & Thisadie] Vide quæ dic- ta superius ad cap. 79.

K 3

Ad

fano ludendo laſſa obdormiſſe dicitur. Quam Apollo cum vellet comprimere, a corporis copiam non fecit. ob quam rem Apollo fecit, ut ^b cum vera vaticinaretur, fidem non haberet.

XCIV. *Anchiſa.*

VENUS Anchiſam a Aſſaraci filium amiſſe, & cum eo concubiſſe dicitur, ex quo procreavit Æneam: eique præcepit, ne id apud homines enunciaret. Quod Anchiſes inter ſodales ^b per vinum eſt elocutus: ob id à Jove fulmine eſt iectus. ^c Quidam dicunt cum ſua morte obiſſe.

XC V. *Ulyxes.*

AGAMEMNON & Menelaus Atrei filii, cum ad Trojam oppugnandam conjuratos duces ducerent, in inſulam Ithacam ad Ulyxem Laertis filium venerunt: cui erat reſponſum, ſi ad Trojam iſſet, poſt viceſimum annum, ſolum, ſociis perditis, egentem domum rediturum. Itaque cum ſciret ad ſe oratores venturos, infaniam ſimulans, a pileum ſumpſit, & ^b equum cum bove junxit

Ad CAP. XCIII.

a *Corporis copiam non fecit*] Promiſſiſſe ſolubantur, ſi vaticinandi artem concubitus pretium acciperet: quod autem dictis non manſerit, ad hunc ei modum munus ſuum Apollinem reddidiſſe inutile. Vide Serv. ad Æn. II. 247. Tzetzen ad Lycophr. p. 64.

b *Cum vera &c.*] Propert. III. II. *Expertæ eſt veros irrita lingua Deos.*

Ad CAP. XCIV.

a *Aſſaraci filium*] Atqui ſecundum alios Cappyos eſt filius, nepos Aſſaraci. Vide Serv. ad Æn. IX. 643. Philargyrium ad Georg. III. 35.

b *Per vinum*] H. e. per ebrietatem. Arnob. Lib. v. *Per vinum deinde conſtitetur.* Catull. c. 51. *Reddens matina per jocum atque vinum.*

c *Quidam enim*] Utrumque verum, & ſua morte obiſſe, & fulmine eſſe tactum. Serv. Æn. II. 648. *Cum inter æquales exultaret Anchiſes, gloriatus dicitur de concubitu Veneris: quod cum Jovi queſta eſſet, emicuit ut in Anchiſen fulmina mitterentur: ſed Venus cum fulmine poſ-*

ſe vidiffet interimi, miſcrata juvenem, in aliam partem detorſit. Anchiſes tamen aſſatus igne cœleſti, ſemper debilis vixit. Illi aſſati igne cœleſti tacti dicebantur. Virg. Ecl. I. vers. 17. *De calo tactas memini prædicere querens.* Vide ibi Servium. Feſtus Pauli: *Fanatica dicitur arbor fulmine tacta.* Ita habet Leid. Cod. non iſta, ut editum hæctenus. Conſer Serv. ad Æn. I. 621.

Ad CAP. XCV.

a *Pileum ſumpſit*] Pingere eum etiam ſolebant pileatum. Serv. ad Æn. II. 44. *Huic (Ulyxi) primus Nicomachus piſtor pileo caput texiſſe fertur.* Talis etiam in familiis Romanis Fulvii Urſini exhibetur in vetuſto gentis Mamiliæ numiſmate, ut Nob. Heinfius me monuit. Cur autem pileatus pingatur, anquiret Mcurſius Lacon. I. 17. Barthius adverſ. Lib. VIII. cap. 6. Solerius de pileo Sect. x. Dalechampiſ ad Plin. Lib. XXXV. cap. 10. unde ſua hauſit Servius. Quâ forma is fuerit, doctæ, ut ſolet, docet ð πολυῖστον Voſſius Vit. Sermon. pag. 125.

b *Equum cum bove junxit ad aratrum*] Et

xit ad aratrum. Quem Palamedes ut vidit, sensit simulare, atque Telemachum filium ejus, cunis sublatum, aratro ei subjecit, & ait: Simulatione deposita, inter conjuratos veni. Tunc Ulyxes fidem dedit se venturum. ex eo Palamedi infestus fuit.

XCVI. *Achilles.*

THETIS * Nereis, cum sciret Achillem filium suum, quem ex Peleo habebat, si ad Trojam expugnandam isset, perituum, commendavit cum ^b in insulam Scyron ad Lycomedem regem. quem ille inter virgines filias habitu fœmineo servabat, nomine mutato. nam virgines Pyrrham nominarunt, quoniam capillis flavis fuit, & Græce rufum pyrrhon dicitur. Achivi autem cum rescissent ibi eum occultari, ad regem Lycomedem oratores miserunt, qui rogarent, ut eum adiutorium Danais mitteret. Rex cum negaret apud se esse, potestatem eis fecit,

Et *Salem servit*, auctore Servio ad Æn. II. 81. *Quum ille*, inquit, *junctis dissimilis natura animalibus, salem servet, filium ei Palamedes opposuit*. Bochartus part. I. Hieroz. Lib. II. cap. 13. vel lapsus est memoriâ, vel cum asino invenit in suo libro, cum ita scriberet: *Inde est, quod Ulysses, ut crederetur insanus, equum cum asino junxit ad aratrum. Ita narrant Hyg. fab. 95. Nicephorus Babylaces Hist. 4. Tzetzes in Lycophronem, & Mythologi fere quotquot sunt. De Tzetze quod ait, ex parte verum est: ita enim ille pag. 115. Ζάλας ὄνον & ἄν, ἡγορεῖται*. Cum Hygino Plinius Lib. 35. cap. 11. *Ulyxes simulata insania, bovem cum equo junxit* &c.

c *Aratro ei*] Schefferus *aratro ejus* mallet. Doctissimus Perizonius proprius & verius putat, *aratro ei*. Tzetzes ad Lycophron. pag. 69. Τηλέμαχος γὰρ τὸν υἱὸν τοῦ Ὀδυσσεύος τίθειν ἡμετέροισιν αὐτῷ ἀροτρίωντι. Sed vulgatum æque rectum censeam. Servius: *Quo viso Ulyxes aratra suspendit*. Tzetzes pag. 130. τίθειν αὐτῷ ἀρότρα.

Ad CAP. XCVI.

a *Nereis*] Alii tamen illam Thetis

Chironis filiam faciunt. Vide Apollon. Schol. ad Lib. I. 558. Dictys Lib. I. *Achilles Pelei & Thetidis, quæ ex Chirone dicebatur nata*. Tzetzes Chiliad. VII. 98. Ἡ περ ἐκ Χιράδου Χείρωνος φιλοσόφου. Staphylus apud Scholiasten Apollonii ad Lib. IV. 816. ubi originem fabulæ de Pelei & Thetidis conjugio aperit, ex Philomela natum Achillem memorat.

b *In insulam Scyro*] Scyron Schefferus. Atque ita adducit quoque summus Gronovius Lib. III. Obs. cap. 23. non male. *Commendare est παρατίθεσθαι*. Schol. Hom. ad Iliad. 418. Ἡ δὲ αὐτὸν παρατίθειν εἰς τὸν Λυκομήδους παραδιδῶνα ἐν τῇ Σκύρῳ. & ad vers. 144. Γ. παρατίθενται εἰς ἀρδύαν τῷ Αἰδῶν. Nec deterius foret, *in insula Scyro*. Laëtant. ad IV. Theb. Stat. vers. 785. *Commendatus dicitur in Idamonte*. Servius ad Æn. II. 477. *Commendatus sibi a matre Thetide*. Noster cap. 117. *Quem demandaveras in Strophide Phœcie*. Adde not. ad cap. 3.

c *Oratores*] Hi fuerunt Ulysses, Phoenix, & Nestor. Schol. Hom. ad Iliad. T. 332.

fecit, ut in regia quærent. qui cum intelligere non possent, quis esset^d eorum, Ulysses in regio vestibulo munera fœminæ posuit, in quibus clypeum & hastam, & subito^e tubicinem iussit canere, armorumque crepitum & clamorem fieri iussit. Achilles hostem arbitrans adesse, vestem muliebrem dilaniavit, atque clypeum & hastam arripuit. Ex hoc est cognitus, suasque operas Argivis promisit, & milites Myrmidones.

XC VII. *Qui ad Trojam expugnatum ierunt,
& quot naves.*

AGAMEMNON^a Atrei & Æropes filius, ^b Mycenis navibus centum. Menelaus frater ejus, Mycenis navibus LX. Phœnix Amyntoris filius Argivus, navibus L. ^c Achilles Pelei & Thetidis filius, insula Scyro navibus LX. Automedon auriga Achillis, Scyro navibus x. Patroclus

^d Eorum] Earum. Cl. Schefferus, quod inter virgines eum quærent.

^e Munera fœminæ] Calathiscos puta five quasillos cum instrumentis textoriis. Schol. Hom. Οὔλα & παλάρες ἑπὶ τῶν σὺν τοῖς ἱερουργοῖς ἑργαλίοις ἐμφοροῦν τὴν παρθένῳ. Tzetzes ad Lycophron. p. 54. Ἀπράκτος & ἡλανεῖται & ὅσα ποταῖα γυναικῶν ἑργαλῖα.

^f Tubicinam] Scribendum, tubicinem. Virorum enim, non fœminarum est inflare tubas. Velut rem novam in Aglaide Megaclis filia id notat Ælianus Var. Hist. Lib. 1. cap. 26. & Athenæus Lib. x. p. 415. Agyrten eum tubicinem appellat Stat. 11. Achill. vers. 201. Cum grande tuba (sic iussus) Agyrtes Insonuit.

Ad CAP. XCVII.

^a Atrei & Æropes] Ita & Euripides Orest. vers. 16. Servius ad Æn. 1. 462. ATRIDAS. Atrei filios, Agamemnonem & Menelaum. Sed hoc usurpatum est. Nam Plisthenis fuerunt. Apollod. Lib. 111. Ex his quidem Plisthenes Æropeon uxorem duxit: ex qua

filios Agamemnonem & Menelaum suscepit. Plisthenis filios appellat quoque Dictys Lib. 1. Dictos Attridas censet Mercerus ad tegendam obscuritatem paterni nominis. Altera causa sit, quod ab Atreo fuerint educati. Schol. Eurip. ad Orest. vers. 5. Ἀπὸ τοῦ Κρόνου τῶν Διάδων ἀγαγόντων, ἔχον Πλειδῶν τὸ σῶμα ἀδελφῶν. Οὗτος Ἐπειὸν γῆρας, ἔχον Ἀγαμέμνονα & Μενέλαον, & Ἀνακρίαν. Νέδ' ὅτε τῶν ὁ Πλειδῶν, χαταλείπει τὴν πατρὶ τὰς παῖδας. Idem tradit Hom. Schol. ad Iliad. B. 249.

^b Mycenis] H. e. Μυκῶν. Hellenisum respicit. Marcus cap. xv. 43. Ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ υἱὸς Ἀλεμδαίας. Hesiod. Epy. 1. Μυσσὶ Πιστίνδην. h. e. Πιστινῶν. Vide ibi Heinsum. Talia sunt, Ex Ephyrâ Periander, ex Lacedæmone Chilon apud Sidon. c. 2. apud Cyprianum, Anselinus ab Utica, Junius à Neapoli, Cyprianus à Carthagine. apud Hilarium pag. 408. Alipius ab Achaia, Alexander de Thessalia, & complura alia. Anthol. Lib. 1. Ἀρκαδὶς δ' Ἀργαδῖος, viri Arcades.

^c Achilles 60.] Homerus & Dictys ei tantum 50. tribuunt,

d Pi-

clus Mencetii & ^d Philomelæ filius, Phthia navibus x. Ajax Telamonis ex ^e Erybœa filius, Salamine navibus xii. Teucer frater ex Hefiona Laomedontis filia, navibus xii. Ulysses Laertæ & Anticliæ filius Ithaca navibus xii. Diomedes Tydei & ^f Deipylæ Adrastii filia filius, Argis navibus xxx. Sthenelus Capanei & Euadnes filius, Argis navibus xxv. ^g Ajax Oilei & Rhene nymphæ filius, ^h Locrus, navibus xx. Nestor Nelei ⁱ & Chloridis filia filius, Pylius, navibus xc. ^k Thrasymedes frater ex Eurydice, Pylius, navibus xv. Antilochus Nestoris filius, Pylius, navibus xx. Eurypylus Euæmonis & Opis filius, ^l Orchomeno navibus xl. ^m Machaon Asclepii & Coronidis filius, ⁿ Attica, navibus xx. Podalirius frater ejus

^d *Pilomelle*] Ἰφιγένεια est ejus mater apud Apollodorum Lib. iii. & Schol. Pindari ad Olymp. ix. *Periapidem* alii vocarunt, ut auctor est Apollodorus. Scribendum hic esse *Philomela* didici ex Hom. Schol. ad Iliad. P. vers. 134.

^e *Eribea*] An scribendum, *Peribœa*? Græcis est Περὶβόαια. Vid. Apollod. Lib. iii. pag. 187. & Pausan. Atticis. Sed Philostephanus apud Hom. Schol. ad Iliad. Π. 14. cum Hygino Εὐριβοίαν eam appellat. Tzetzes in Lycophronem p. 15. Edit. Steph. Τηλεμῶν & Περειβοίης Αἴας. Scripserim, Περειβοίης. quanquam ipse pag. 73. edit. Bas. scribit Εὐριβοίης ὡς παῖς τῆ Πορδαίου & θυγατρὸς. Τῶν τε & Ἡσίοδος. Philostephanus Εὐριβοίης τῶν Αἰχέθους dicit.

^f *Deiphila*] Scrib. *Deipyle*. Notavi jam ad cap. 69.

^g *Ajax Oilei* 20.] Hom. Catal. vers. 21. & Dictys Lib. i. ei 40. assignant.

^h *Locrus*] Schol. Hom. Iliad. N. 66. Αἴας Λοκρεῖς μὲν ὡς τὸ γένος, ἀπὸ πόλεως Ὀκύντης, πατρὸς δὲ Ὀϊλίου.

ⁱ *Et Chloridis filia*] Scribe, *Chloridis Amphichis filia filius*. Vid. cap. 10. & 14.

^k *Thrasymedes frater*] Cujus frater? an Nestoris? non sanè, sed Antilochi filii Nestoris. Transposita ergo heie sunt nomina, & Thrasymedes post Antilochum collocandus, ut recte suspicatur Cl. Schefferus, Dictys Lib. i. Nestor cum Antilocho & Thrasymede, quos ex Anaxibia suscepit. supervenit.

^l *Orchomeno*] Ita habet etiam Dares.

Sed legendum, *Ormenio*. Vide Hom. Catal. vers. 241. Dictys Lib. i. *Eurypylus Ormenius quadraginta*. Sic corripit Mercerus, cum antea legeretur, *Orchomenius*.

^m *Machaon Asclepii & Coronidis*] Atqui cap. 14. 161. & 202. Coronidem cum Homero & aliis Asclepii matrem facit. Non nimis audacter forte fecero, si corrigam Hyginum & scribam, *Asclepii & Epiones*. Aristides apud Pind. Schol. Pyth. od. 111. Αἰσκληπιδὸς Ἀπόλλωνος παῖς & Ἀρσινόης. αὐτὴ δὲ παρδένος ἔστα ἀντιμαχέσσο Κροωνίης. Αἰσκληπιδὸς δὲ θυγάτηρ ὤν. Αἰσκληπιδὸς δὲ Ἡσίοδος Ποδοδαίριος & καὶ Μαχάων. Consentit in Corinthiacis Paulanias. Corrupte Ἡσίοδος dicitur Hom. Schol. ad Iliad. Δ. 163. Adscribam ejus verba, quibus defendi posset Hyginus, si ipse idoneos haberet auctores: Μαχάωνα τὸν Αἰσκληπιδὸς & Ἀρσινόης, ἢ Κροωνίδος. Κατὰ δὲ τινος Ἡσίοδος τῆ Μίερος. Κατὰ δὲ Ἡσίοδου Ἐανθόνης. Secundum Hermippum Lampetie fuit Asclepii conjux.

ⁿ *Attica*] Scribe, *à Trica*, ut exhibet etiam margo libri Salmasiani. Dares, si Diis placet, Phrygius in Ducum Græcorum indiculo: *Podalirius & Machaon Asclepii filii ex Trica navibus* 32. Dictys Lib. i. *Podalirius & Machaon Tricenses, Asclepiogeniti, adsciti ad id bellum ob solertiam Medicinæ artis*. Idem Dictys in Catalogo Ducum: *Triginta Podalirius & Ma-*

K 5 chaon

ejus navibus ix. ° Tlepolemus Herculis & Aftyoches filius, Mycenis navibus ix. Idomeneus P Deucalionis filius, à Creta navibus xl. Meriones Moli & Melphidis filius à Creta, navibus xl. Eumelus Admeti & Alcestis Pelia filia filius, à 9 Perrhæbia navibus viii. Philocteta Pœantis & Demonassæ filius, Melibœa navibus vii. ° Penelcus Hippalci & Asteropes filius, Bœotia navibus xii. ° Leitus ° Lacreti & Cleobules filius, ex Bœotia navibus xii. ° Chronius frater ejus, ex Bœotia navibus ix. Arcefilaus Lyci & Theobulæ filius, ex Bœotia navibus x. ° Prothœnor frater, ° ex Thespiâ navibus viii. ° Ialmenus Lyci & Pernidis filius, Argis navibus xxx. Ascalaphus frater ejus, Argis navibus xxx. Schedius Iphi-
ti

chaon. Quod convenit cum Hom. Catal. vers. 240. ubi Τηλεχων appellat urbem, quæ Τηλεον est Stephano, unde *Trica* Dicty & Dareti. *Tricca* Senecæ Troad. 821. *Tricca* Plin. iv. 8. Unde *Triccei*. Avienus Ophiucho: *Triccei* fides stat nominis, & cui pingui Thure Epidauræ fumant altaria sedis.

o Tlepolemus Mycenis] Ex Rhodo fuisse ait in Troicis Manasses. Ex Κηρύτις τῷ Ἰδομενίδῃ, Τηλεπόλεμος ἐκ Πύδης. scribe Τηλεπόλεμος. Idem vulg Hom. Catal. vers. 161.

p Deucalionis] Hic Minois fuit filius, ut & Molus, qui proxime sequitur. Vide Dict. Lib. i. pag. 2.

q Perrhæbiâ] Scrib. *Perrhæbiâ*, ut recte exaratum est cap. 173. Græc. Περραιβία. Cretensis Dictys: *Duas & viginti Guncus Perrhæbis*. Idem habes in Catal. Hom. vers. 255. Hyginus manifeste heic laborat defectu. Neque enim à Perrhæbiâ, sed Pheris veniebat Eumelus, teste Hom. Catal. vers. 208. Soribendum ergo ita: *Eumelus Admeti & Alcestis Pelia filia filius Pheris navibus ii. Guncus à Perrhæbis 22.*

r Penelcus Hippalci] *Hippalcus* dicitur quoque cap. 84. *Hippalcus* cap. 14. *Hippalmus* Apollodoro & Apostolico. *Hippalmus* Pind. Scholiastæ, ut ostendi ad caput 14. Sed *Hippalcimus* cum & à Diodoro appelletur, ut ad hunc locum observavit Cl. Schefferus,

optimum id omnium censeo.

s Pithus] *Leitus* scribendum ex Homero, Diodoro, Apollodoro, & Dicty.

t Lacreti] Cl. Schefferus ex Hom. *Alcetryonis*. Et sane ita patrem Leiti appellat Homer. Iliad. p. 602. ut & Diodorus Lib. iv. Mallem tamen ex Apollod. Lib. i. *Alcetriis*, quod minus à vulgata scriptura discedat.

u Chronius] Scribe *Clonius*, ex Hom. Catal. vers. 2. & Diod. Lib. iv, apud quem hic non germanus Leiti, sed patruelis est frater, natus Helegenore Allectryonis ἀνταδύσσει. Corrupte quoque infra cap. 113. *Chlonius* audit.

x Prothænor] Mallem ex Gr. Περροήνωρ, *Prothœnor*. Videri tamen potest synæresi fuisse usus; de qua dictum ad cap. 86. *Prothænor* est Dicty & Dareti. Sed hic non Lyci, sed *Archilyci* filius erat, si credimus Diodoro Lib. iv. pag. 270. quod bene observavit Schefferus.

y En Hastipia] Recte ex *Thespiâ* Miccyllus. Atque ita scribendum ex Hom. Cat. vers. 5.

z Ialmenus Lyci & Pernidis] Homero Catal. vers. 20. est Martis & Aftyoches. Apollodoro Lib. i. vitiose hic *Ialmenus* dicitur. *Ialmenus* recte appellat Lib. iii. & Eustath. ad Dionys. p. 92. Atque ita etiam noster cap. 159. ubi Ialmenum & Ascalaphum Martis fuisse filios tradit.

a Ar-

ti & Hippolytes filius, ^a Argis navibus xxx. Epistrophus frater ejus ^b itidem navibus x. Elephenor, ^c Chalcodontis & Imenaretes filius, Argis navibus xxx. ^d Menœæ filius, Athenis navibus l. Agapenor ^e Ancæi & Iotis filius Arcadia navibus lx. Amphimachus Cteati filius, ^f Elea navibus x. ^g Eurychus Pallantis & Diomedæ filius, Argis navibus xv. ^h Amarunceus Onesimachi filius, Mycenis navibus xix. ⁱ Polyxenus, Agasthenis & Pelorides filius, Ætolia navibus xl. ^k Meges ^l Phylei & Eustyoches filius à Dulichio navibus lx. ^m Thoas Andræmonis & Gorgidis filius Tyto navibus xv. Podarces frater ejus ⁿ itidem navibus x. Prothous Tenthredonis filius, Magnesia navibus

^a *Argis*] Rectè vidit Cl. Schefferus hoc esse vitiosum. Nam præter illos, quos ipse laudat, auctores, etiam Dictys eos Orchomenios facit. *Ascalaphus*, inquit, & *Ialmenus Orchomenis*, *naves triginta*.

^b *Itidem*] *Indidem* Cl. Schefferus. Mihi peccatum in numeris videtur. Scripserim: *Argis navibus xx*. *Epistrophus frater ejus itidem navibus xx*. Vide Homerum.

^c *Chalcodontis*] Lege, *Chalcodontis*. Hom. Catal. 48. *Χαλκιδόντι* Ⓞ. Uxor ejus non *Imenareten*, sed *Melanippe* vocat ad Lycophronem Tzetzes pag. 162.

^d *Menœæ filius*] Scripserim *Mnestheus Petei filius* ex Hom. Catal. 59. *Πετῆος Μνησθέως*. Apollod. Lib. III. *Πετῆος Μνησθέως*. Elian. Var. Hist. IV. 5. *Μνησθέως ὁ Πετῆος*. In margine libri Salmas. adscriptum erat *Mnestheus Petconis*. perperam. An mater ejus *Menœa* fuerit, dicere non habeo. Potuit omisisse matrem, ut de aliis, qui sequuntur, factum.

^e *Ancæi & Iotis*] Ancæum patrem fuisse Agapenoris Homerus quoque & Apollodorus attestantur. De matre nihil legi.

^f *Elea*] Id est, *Elida*, quæ & *Ἠλεία* dicta; nisi mavis *Elida* scribere, ut apud Dictyn Lib. I. & sexcenta alia apud alios, de quibus in dissertatione egimus.

^g *Eurychus*] An scribendum *Emryalus*? sed ille Mecistei est filius Apol-

lod. Lib. III. & Hom. Catal.

^h *Amarunceus*] Non hic recensetur inter duces, sed filius ejus Diorea, à Dicty Lib. I. & Hom. Catal. 129. *Amarunceus* autem, ut Eustathius vult, non Onesimachi, sed Alectoris ex Diogeniâ erat filius.

ⁱ *Polyxenus Agasthenis*] Merito probat Cl. Schefferus Micylli conjecturam, quæ & mihi venerat in mentem, *Polyxenus Agasthenis*. Ita enim Hom. Catal. 130. Sed *naves ei tantum 10. assignat*.

^k *Meges navibus 60.*] Hom. Catal. 137. quadraginta ei tribuit. An ergo transpositæ numerorum notæ, & pro lx. scribendum xl?

^l *Phylei filius*] Rectè. Illum intellexit Hesychius. *Φυλείδης*, *Φυλῆος παῖς ὁ Μίγης*.

^m *Thoas*] Defectus est locus, ut viderunt jam Micyllus & Schefferus. Suppleo hunc in modum: *Thoas Andræmonis & Gorgidis filius ex Ætoliâ navibus 40. Protefilæus Iphicli filius Itone navibus 20.* Sed illud *Gorgidis* suspectum mihi. puto scriptum fuisse *Gorgis* pro *Gorges*. *Τόρην* enim Oenei filia ejus mater fuit. Vide Tzet. ad Lycophr. pag. 160.

ⁿ *Itidem navibus 10.*] Imo 20. Nam Protefilæo occiso 40 *naves* secutas esse Podarcem canit Homerus. Stirpem ejus noravit Eustath. ad Iliad. B. pag. 256. *Τύτα (Μάγνη) ὁ Ἀλκίππος. ὁ Αἰμῶν. ὁ Τ' πύργος. ὁ ἑρῶν Τενάρων ὁ ἦ Πρωδῶς πατήρ.*

vibus XL. Cycnus Ociti & Aurophtes filius, Argis navibus XII. °Nircus Charopi & P Nymphæ filius, 9 Argis navibus XVI. Antiphus ° Mnesyli & Chalciope filius Thessalus, navibus XX. ° Polypætes Pirithoi & Hippodamiæ filius, Argis navibus XX. ° Leophites Chroni filius, à Sicyone navibus XIX. Calchas Thestoris filius, Mycenis, augur. ° Phocus Danaï filius architectus. Eurybates & Talthybius * internuncii, Diaphorus iudex. Neoptolemus Achillis & Deidamiæ filius ab insula Scyro : hic idem ° Pyrrhus est vocatus

o Nircus XVI.] Homerus ei tantum 3. assignat Catal. vers. 178.

p Nymphæ] Aglaies nempe, ut appellant eam Homer. & Diod. Lib. v. pag. 325.

q Argis] Syma Homerus. quam insulam esse Caricam annotat Eustathius pag. 240. Olim Metapontis & Ægle dicta fuit, ut idem tradit. An ergo pro Argis scribendum Ægle?

r Mnesyli] Thessali, quod volebat Micyllus, probro. Convenit id cum Hom. Catal. vers. 186. Erat autem hic Thessalus Hercules filius, ut ibidem docet Poëta. Recte ergo Dictys Antiphum nepotem Hercules facit. Ad summam : totus hic locus legendus, ut coniecit Micyllus : Antiphus Thessali & Chalciope filius Nisyro navibus 30. Confer Schol. Hom. ad Iliad. ξ. 255. & Pind. ad Nem. iv. pag. 280. ed. Francos. Tzerzen in Lycophr. p. 147.

s Polybates] Recte Polypætes Cl. Scheferus. ita enim Dares, & Homerus Catal. 247. Diodorus Lib. 19. & noster ipse cap. 102.

u Phocus Danaï] Liber Salmas. Epeus. Atque ita Virgil. Æn. 11. 265. noster cap. 108. Aristoteles in Admirandis, Justinus Lib. xx. cap. 2. Lucianus Hippia, aliique. Festus : Epeus nomen cuiusdam fabri, qui equum dureum fecit. Panopei eum facit filium Servius. Epios est Dicty Lib. 11. pag. 67. vers. 131. quod idem est. Nam E'πιος est Hom. Iliad. 7. 665. ubi item, ut apud Servium, etiam Panopei audit filius. An ergo pro Danaï rescribendum Panopei? Ita

putem, & firmat Pausanias. Videtur ille esse, cujus meminit Ovid. VIII. Metam. 312. Audiamus Lycophronis interpretem pag. 15. Φάκx & Α'σπλαx Κρίαx & Πανοπίδς. Πανοπίας δὲ ὁ Ε'πίος, ὁ τὸν ἄριον ἱππὸν ἡγεταὸν & ἀσπας. Confer quæ idem habet pag. 150. ed. Steph.

t Leophites Chroni] Micyllus ἐυσφίχως, Leontens Coroni. ita enim nominant Dictys, Apollodorus, & Hom. Catal. 252.

x Internuncii] Homer. Iliad. A. 320. Κήρυκες appellant Græci. Duos fuisse in Græcorum exercitu Eurybates, Agamemnonis alterum, alterum Ulyssis notavit Homeri Scholiastes ad Iliad. B. 183. & N. 658.

y Pyrrhus est vocatus] Vide Hephæstion. apud Photium pag. 474. Hom. Schol. Iliad. T. 332. & caput præcedens. Gloss. Vett. Birrus, rufus, Πυρρῆς. Isidor. Orig. 1. cap. 26. Pro Pyrrho Birrum dicimus. Imo & Burrum dicebant. Gloss. Burrum, πυρρὸν, ξανθόν. Corruptum ergo illud, Batis, ξανθός. Leg. burrus. Servius ad Æn. 11. 469. Pyrrhus à colore coma dictus, qui latine hyrrus dicitur. Ita & Sallustius Crispus. Adde Festum in voce balena & Burrum. Hom. Iliad. A. 197. ξανθὸς δὲ κόμης ἔλα Πηλείωνα. Schol. Καλὸς, πυρρῆς. & διὰ τὸ τὸν δὲ φασιν αἰνίσσεται τὸ θεομὸν & ὀρέλον τ' ἦναι. εἰ γὰρ ξανθόχολος τισιται. Puto legendum, ξανθόχομαι. Qui αὐτίβειαν affectant, πυρρὸν esse rutilum, ξανθὸν rufum dicunt.

z Α πα.

tus ² à patre Pyrrha. Summa ² naves CCXLV.

XCVIII. Iphigenia.

AGAMEMNON cum Menelao fratre ^a Asiæ delectis ducibus, Helenam uxorem Menelai, quam Alexander Paris avexerat, repetitum ad Trojam cum irent, in Aulide tempestas eos ira Dianæ retinebat, quod Agamemnon in venando cervam ejus violavit, ^b superbiusque in Dianam est locutus. Is cum aruspices convocasset, & ^c Calchas se respondisset aliter expiari non posse, nisi ^d Iphigeniam ^e filiam

² *A patre Pyrrha*] Hoc ergo responsum sibi habeat Tiberius apud Sueton. 71. quærens, *Quod Achilli nomen inter virginis fuisse.* Sed magnam de eo controversiam fuisse videre est ex Hephest. Lib. 1. Sidon. *Inde Scyriadam datus parenti Falsæ nomina pertulisse Pyrrha.*

² *Naves 245.*] Hi numeri corrupti sunt. Liber Salmasii in margine, 1286. Scio Homer. Iliad. B. numerare $\epsilon\iota\sigma\ \epsilon\iota\kappa\alpha\chi\chi\upsilon\iota$. Sed cum præcedentes numeri variè corrupti sint, quis certi aliquid statuat? Euripides Orest. vers. 352. $\chi\iota\lambda\iota\omicron\nu\alpha\omega\ \sigma\pi\alpha\tau\iota\nu$, exercitum Græcorum appellat. Schol. $\mathcal{A}'\pi\eta\rho\iota\sigma\mu\beta\iota\omega\ \iota\chi\eta\iota\sigma\alpha\tau\omicron\ \delta\epsilon\iota\delta\mu\omega\ \pi\omicron\sigma\omega\tau\alpha\iota\ \gamma\alpha\rho\ \iota\sigma\sigma\omega\ \alpha\iota\ \nu\iota\omicron\varsigma\ \tau\eta\ \mathcal{E}'\lambda\lambda\acute{\alpha}\delta\alpha\iota\omega\ \chi\iota\lambda\iota\alpha\iota\ \pi\omicron\sigma\sigma\iota\ \tau\alpha\iota\varsigma\ \rho\eta\iota$. Item Alcest. vers. 106. $\chi\iota\lambda\iota\omicron\nu\alpha\omega\ \mathcal{A}'\rho\lambda\omega$. Ubi rursus Scholiastes: $\mathcal{A}'\pi\eta\rho\iota\sigma\mu\beta\iota\omega\ \iota\chi\eta\iota\sigma\alpha\tau\omicron\ \delta\epsilon\iota\delta\mu\omega$. $\mathcal{E}'\iota\sigma\iota\ \gamma\alpha\rho\ \alpha\iota\ \nu\iota\omicron\varsigma\ \chi\iota\lambda\iota\alpha\iota\ \epsilon\theta$. Tzetzes in Lycophr. p. 43. $\iota\sigma\sigma\omega\ \gamma\alpha\rho\ \pi\acute{\alpha}\sigma\alpha\iota\ \alpha\iota\ \nu\iota\omicron\varsigma\ \tau\eta\ \mathcal{E}'\lambda\lambda\acute{\alpha}\delta\alpha\iota\omega\ \alpha\rho\tau\varsigma$. Dares: *Adduxere naves* M CC 11. Rotundo numero cum Euripide utuntur Corippus Lib. IV. *Tanta nec Inachides fecerunt robora plebes Armatas classes ratibus cum mille pararent.* Propertius 11. el. 20. *Et Danaum Euboico litorre mille rates.* Virg. Æn. 11. 197. *Non anni domuere decem, non mille carinae.* Senec. Troad. 709. *Hic puer, hic est terror, Ulyssè, Mille carinis.* Adde eundem Agam. 40. 171. 430. Troad. 274. Epigrammaticus ille, quem Petronius Antigenidem quidam faciunt, Catal. Pith. Lib. 11. *Nam Graji peterent Trojam cum mille carinis.* Orosius Lib. 1. cap. 17. *Raptum Helena, conjunctio Græcorum, &*

concessus mille navium. Unde non inepre $\zeta\omicron\lambda\omicron\nu$ eum $\chi\lambda\iota\epsilon\zeta\omicron\lambda\omicron\nu$ dixit in Troicis Manasses. Cæterum ut navium, ita & militum incertus est numerus. Qua de re videndus Scholiast. Hom. ad Iliad. B. 122. Pertinet huc illud Varronis 11. R. R. cap. 11. *Si, inquam, numerus non est ad amissum, ut cum dicimus mille naves isse ad Trojam.*

Ad CAP. XCVIII.

^a *Asiæ*] Micyllus, aliisque. Schef-ferus, & aliis. Quam mox cervam Hyginus, capream vocat Dictys Lib. 1.

^b *Superbius in Dianam locutus est*] Id cujusmodi fuerit, discere potes ex Schol. Eurip. ad Orest. vers. 659. *Gloriatus est, cum sacram illam cervam fixisset, ne Dianam quidem tam certa vulnera ulli feræ dedisse.*

^c *Calchas se respondisset*] Cl. Schef-ferus, *et respondisset.* Recte quidem, si quid esset mutandum. Videri tamen potest illud *se* heic pro eum positum, ut cap. 60. *Rursum deorsum pest se revolvitur saxum.* Vide quæ ibi annoto. Hephestion apud Photium pag. 483. $\mathcal{A}\nu\delta\iota\nu\alpha\iota\ \tau\epsilon\ \delta\epsilon\iota\nu\omicron\nu\ \epsilon\iota\ \delta\iota\omicron\sigma\epsilon\iota\varsigma\ \tau\omega\iota\ \delta\upsilon\alpha\tau\iota\epsilon\ \epsilon\kappa\ \Gamma\omicron\iota\chi\eta\iota\epsilon\iota\varsigma\ \mathcal{A}'\gamma\alpha\mu\acute{\epsilon}\mu\omega\alpha\iota\ \Pi\omicron\sigma\epsilon\iota\delta\omega\iota\varsigma$.

^d *Iphigeniam*] Eadem est, quæ Iphianassa. Vide Triclin. ad vers. 157. Electræ Sophoclis, & Schol. Euripidis ad Orest. vers. 659. Veterum nonnulli eam Iphigeniam non Agamemnonis filiam, sed ex Theseo & Helenâ natam voluerunt. Vid. Tzetz. ad Lycophr. pag. 40. & Anton. Liberal. cap. 27. *Iphis* est Etymologicographo in $\Gamma\omicron\epsilon\iota\varsigma$. Etiam sororem ejus Electram dictam priu

* filiam Agamemnonis immolasset: re audita Agamemnon recusare cœpit. tunc Ulysses eum consiliis ad rem pulchram transfudit. ^f Idem Ulysses cum Diomede ad Iphigeniam missus est adducendam. Qui cum ad Clytemnestram matrem ejus venissent, ementitur Ulysses eam Achilli in conjugium dari. Quam cum in Aulidem adduxisset, & parens eam immolare vellet, Diana & virginem miserata est, & caliginem eis objecit, ^h cervamque pro ea supposit: Iphigeniamque ⁱ per nubes in terram Tauricam detulit, ibique templi sui sacerdotem fecit.

XCIX. *Auge.*

^a A U G E Alei filia ab Hercule compressa, cum partus adesset,

prius Laodicea auctor Xanthus est apud Alian. Var. Hist. iv. cap. 26. Sed Hom. Schol. Electram aliam à Laodice facit, cum quatuor Agamemnoni filias tribuat ad Il. A. 7. Laodicea, Chrysothemis, Iphigeniam & Electram.

^c *Filiam Agamemnonis*] Illud Agamemnonis existimo à glossatore aliquo esse. Si retineri velis, *immolasset* esset legendum, pro *immolasset*, vel in præced. cum Barchio corrigendum *expiare*. Quod tamen placere non potuit viro docto, quod non sacrificulus, sed vates esset Calchas. At nec saga est sacerdos, & tamen expiationem facit. Vide Martial. Lib. vii. 54. Dictys Lib. 1. mulierem quandam Deo plenam hanc Dianæ iram fatam narrat, *nec leniri priusquam auctor tanti sceleris filiam natu maximam vicariam victimam immolasset*.

^f *Idem Ulysses*] Cl. Schefferus, *ideo Ulysses*. Dictys Lib. 1. nullo consilii particeps profectum eum Mycenæ narrat.

^g *Virginem miserata*] Bochartus Hieroz. 2. pag. 541. adducit ex Hygino: *Virginis miserata est*. Si ita in vetere libro invenit, notanda est illa locutio. Hieron. Epitaph. Paulæ: *Miserabatur omnium*. Prudent. Pŷm. vers. 580. *Miserari inopum*. Vetus interpres Eccles. Sirac. cap. v. 6. *Multitudinis peccatorum meorum miserabatur*. Justin. XLIII. 4. *Miserata forma ejus*. Quod vereor

ut merito tentent docti homines. Contra Minucius Felix Octavio: *Miserentur mihi, si fas est. sacerdotum honores*. Sed ibi *miserantur* forte scribendum. Idem tamen pag. 32. *Miserantes eorum crudelius serviebamus*. Servius ad Æn. viii. 68. *Hercules miseratus Daphnidia*.

^h *Cervam*] Ita Tragicæ. Liberalis autem cap. 27. *μόρον* appellat. Tzetzes in Lycophronem. *Ἡ δὲ Ἀργεὺς αὐτῇ ἱλαίσασα κατὰ Φανόδημον τὸν ἱσοκλὸν εἰς ἄρκτον μετίβαλλε, κατὰ δὲ Νίκανδρον εἰς ταύρον, καὶ ἱτίρας εἰς χεῖν, καὶ ἄλλας εἰς ἱλαρον*. Ferme eadem habet Eymolog. magnum in *Ταυροπόλον*. Propert. Lib. iii. 20. *Nec solvit Danaam subdita cerva rates*.

ⁱ *Per nubes in terram Tauricam*] Ad historicam magis fidem facit, quod scribit Dictys Lib. 1. *Regi Scytharum, qui eo tempore aderat, commendatam*, vel quod Tzetzes tradit: *Ἡ δὲ Ἰσχυρία σωθεῖσα φθίγγει Σαυθίαν, & νοτιάδῃ Ἀργεῖμυθῷ γίνετ'*. Adde Eustath. ad Dionys. p. 44. Ad non dissimilem modum Helena immolanda evasit necem. Qua de re videndus Meursius in Laconicis. Tzetzes ad Lycophron. pag. 40. ed. Steph. *καὶ γὰρ & Γελίας Ἀντίρκετο Παμφίλιας αἰὲτος ἔτιος ἰσῶσι*. &c.

Ad C A P. XCIX.

^a *Auge Alei filia*] Ita & Apollod. Lib. 11. Sed Jorandes Get. cap. 9. Pri-

adeffet, in monte Parthenio peperit, & ibi cum exposuit. Eodem tempore ^b Atalante, Iasii filia, filium exposuit ex Meleagro natum. Herculis autem filium cerva nutriebat. ^c hos pastores inventos fustulerunt, atque nutrierunt, quibus nomina imposuerunt, Herculis filio Telephum, quoniam cerva nutrierat; Atalantes autem Parthenopæum, ^d quoniam virgine simulante in monte Parthenio eum exposuerat. Ipsa autem Auge patrem suum

ti-

Priami eam facit sororem. Falso. Vide Not. ad cap. 101. Tzetzes in Lycophr. p. 43. Τῆλῆς παῖς ὡς Ἡρακλῆς ἔσθ' Ἀύρας τ' Ἀλῆς θυγατρὸς τ' Τηλεάτου ἔσθ' Ἡρακλῆος &c. Vero similis est, quod Geticarum rerum scriptores tradunt, Sagilli Getarum regis fuisse filiam, & Herculi nuptam. Vid. Sheringham. de Orig. Anglor. p. 138.

^b Atalante, Iasii filia] Hinc Iasii à Propert. appellatur Lib. 1. eleg. 1. De matre Parthenopæi Schol. Eurip. ad Phœniss. vers. 152. Ἀὐτὴν ἰστὶν Ἰάσου παῖς, Μετάνειον δὲ γυνὴ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Σχοιῖος θυγάτηρ, Ἰπποδάμειαν γυνὴν, βοιωτικὴν. Sane patrem Parthenopæi Milanionem facit etiam Servius Æn. vi. 480. Hic Atalanta, inquit, & Martis sive Milanionis filium Rex Arcadia fuit. Apollodor. Lib. 1. Εὐχώνιος δὲ ἐν Μετάνειον, ὃ οἷς ἄλλοις λέγουσιν, Ἀρεῖ, Παρθενοπαῖον. Atalantam illam, cujus amore captus fuit Meleager, nofter, nec sine auctore, Schœnei facit filiam, ut demonstramus ad cap. 173. Sed quo auctore cum heic, tum cap. 270. ex Meleagro natum tradat Parthenopæum, ignoro. Amplexus est tamen Hygini sententiam Lutatius ille, sive Lactantius est, ad Stat. Theb. 1. vers. 45. Confer not. ad cap. 185. & 270. Miratus sum non femel, quæ idem interpres annotavit ad Theb. Lib. vi. vers. 563. Atalanta confundit historiam. Hanc Atalantam Hippomenis uxorem diximus filiam Siconi (leg. Schœnei) fuisse. Illam autem, qui (leg. quæ) cum precis cursu contendit, Oenomaï filiam, uxorem Pelopis. Confundit Atalantam & Hippodamiam.

^c Hos] Barthius ad Stat. Tom. 11. 980. ambos ex membranibus Gruteri, Sed vulgatum æque rectum est.

^d Quoniam virgine simulante] In membranibus Gruteri, ut credere nos vult Barthius ad Stat. Tom. 11. 989. visebatur: Quoniam virgine simulante mater ignara &c. Unde ipse exculpfit: Quoniam virginem simulantem mater ignota. hoc est, ipso interprete, ore pulcherrimo, & virgini, quam puero similiorem. Probo perfrasin, & quæ ejus dat explicationem. Ovid. vi. Met. 26. Pallas animum simulat. Isidor. Orig. xvi. 4. Aëris simulans qualitatem. Statii Scholistas ad 111. Theb. 283. Ed pulchritudine pradius fuisse dicitur, ut faminam mentiretur. Martial. 111. 43. Mentiris juvenem. Willebrandus Itinerar. Diversas cortinas illic mentuntur. Apul. xi. Miles. Incessu faminam mentiebatur. Claud. epigr. 44. Mentitur gemma volatum. Non dissimile est illud simulare figuram plaustrum Astron. 11. 2. Adscribam ejus locum, ut in transeursu corrigam. Initio qui sidera perviderunt, & numerum stellarum in unaquaque specie corporis constituerunt, quod non arctum, sed plaustrum nominaverunt, ex septem stellis duæ, quæ pariles & maxime in uno loco videntur, pro bobus haberentur, reliquæ vero quinque figuram plaustrum simulant. Illud quod non suo loco positum est. Scribe meo periculo: Constituerunt non arctum, sed plaustrum nominaverunt, quod ex septem &c. Nec satis sanum videri possit, quod ejusdem Lib. cap. 1. legitur: Jupiter simulatus effigiem Diana. An corrigendum? Simulans effigiem Diana. putarem equidem, nisi assimilare pro simulare hunc scriptorem usurpasse observassem. tanquam cap. 8. Iubet Venerem aquila simulatam se sequi. Cap. 28. Dianam cato simulatam. Simulatus ergo effigiem Diana dicitur Jupiter, ut formam assimi-

lata

timens, profugit ^e in Mœsiam, ad regem Teuthrantem: qui cum esset orbus liberis, hanc ^f pro filia habuit.

C. Teuthras.

TEUTHRANTEM regem in Mœsia Idas Apharei filius regno privare voluit. Quo cum Telephus, Hercules filius, ex responso quærens matrem, cum comite Parthenopæo venisset, huic Teuthras regnum & ^a filiam Augem in conjugium ^b daturum promisit, si se ^c ab hoste ^d tutasset. Telephus conditionem regis non prætermisit: cum

lata Camerti Virg. Æn. xii. 224. Juturna. Adde quæ de verbis simulare & dissimulare ad Stat. observavit summus Gronovius Lib. i. cap. 6. Cæterum vò ignara non debebat mutari. Ignarus est ignotus præter alios etiam Hygino ipsi cap. 273. Tacitus xii. Ann. 45. Nihil tam ignarum barbaris. Dictys Lib. ii. Avidus ignara cognoscendi. Vide ibi Mercerum. Cl. Schefferus conjicit, quoniam virginem simulans se. Forsan non malè; quanquam qui ex istiusmodi virginibus nati erant παρθενοί proprie vel παρθενοί vocitabantur. Commendat tamen ejus conjecturam Sophoclis verba Oedip. Colon. vers. 1316. Εἰ καὶ δὲ Παρθενοί. Αἰρεῖς ὄρου. Επὶ υἱῷ. ὁ παρθενοῖ ἀδελφεὸς 2500. Idem vult Lactantius ad Stat. iv. Theb. 309. Atalant. Iasi filia fugiens concubitus, in venando Diana comes facta est: sed à Melæagro hoc adinsinuante compressa puerum edidit, crius conceptum, quia diu sub virginitate celaverat, Parthenopæum vocavit. Subscribo ergo conjecturæ viri Clarissimi.

e In Mæsiā] Atqui Mysorum fuit Dynastes Teuthras, teste Apollod. Lib. iii. Senec. Troad. 216. Diod. Lib. iv. Tzetze ad Lycophr. pag. 43. Pausan. Lib. x. Hom. Schol. ad Od. A. 520. Pind. ad Isthm. od. v. Unde Dux Mysus audit apud Ovid. Lib. ii. epist. de Ponto 2. vers. 26. Mysus juvenis apud Propert. Lib. ii. el. i. Jornandes tamen cap. 9. cum Hygino: Hujus (Telephi) regnum Mæsiā appellavere majores. Et Servius Ecl. vi. 72. A Gryno Eurypili filio, qui regnavit in Mæsiā. Sci-

licet Mysia & Mæsia vocabulum confudisse posterioris ætatis scriptores, ut notatum jam superius ad cap. 14. Confer cap. 100. 106. 121. Mysiam tamen rectè infimæ ætatis scriptor Dares appellat. Et Schol. Horat. ad Epod. ult. Telephus Rex Mysorum. Capella Lib. vi. Supra Troadem in mediterræa Tentrana est, quæ regio Mysorum fuit.

[Pro filia habuit] In conjugium adsumptum à Teuthrante scribit Apollodorus. Lib. ii. pag. 115. & Tzetzes in Lycophr. pag. 43. ed. Steph.

Ad C A P. C.

a Filiam Augem] Argiopen nominat Diodor. Lib. iv. pag. 239.

b Daturum promisit] Curt. Lib. viii. Constituit daturum. Terent. Eun. i. 2. Venturum ad me constituit. Justin. Lib. xxxi. cap. 4. Auxilia missurum pollicetur.

c Ab hoste] Contra hostem. Ovid. ix. Met. 385. A pecoris morsu frondes defendite nostras.

d Tutasset] An tutatus esset? ut voluit Micyllus. cap. 219. Si se ab hoste tutatus esset. Sed ut alia non pauca, ita & hoc inter insolentia Hygini reponam. Fulgentius Tutulo. Dicit aut pallium, quo sacerdotes caput tatabant. Pomponius patruo: Non erat quod corpus famulæ tutaret togâ. Αἰρεῖς ὄρου id genus non pauca enumerat Popma in de usu antiquæ Locut. cap. xi. quibus furo addere licet. Fulgent. ii. 6. Mythol. Cacus enim Hercules boves furasse dicitur. Ita Commelinus edidit; Henricus autem Petri,

cum Parthenopæo Idam uno prælio superavit: cui rex
 6 pollicitam fidem præstitit, regnumque & Augenf matrem
 inscientem in conjugium dedit. Quæ quum mortalem ne-
 minem vellet suum corpus violare, Telephum interfice-
 re voluit; inscia filium suum. Itaque cum in thalamum
 venissent, Augeensem sumpsit, ut Telephum interfice-
 ret. Tum deorum voluntate dicitur draco immmani ma-
 gnitudine inter eos exisse: quo viso, Augeensem proje-
 cit, & Telepho inceptum patefecit. Telephus re audita,
 & inscius matrem interficere voluit: illa Herculem vio-
 latorem suum imploravit, & ex eo Telephus matrem
 agnovit, & in patriam suam reduxit.

CI. Telephus.

TELEPHUS Herculis & Auges filius, ab Achille
 in pugna ^a Chironis hasta percussus dicitur. Ex quo vul-
 nere

Petri, *furatus esse*. Sed prius magis
 duco Fulgentianum, & agnoscit codex
 Leidensis. Gloss. Græcol. καί τῳ, fu-
 ro, involo. Gennadius Catalog. Par-
 tem à quibusdam furatam perdidit. Ita
 frustra usurpat Hieronymus Epist. Lib.
 111. de muliere septies icta. Jam igitur
 & certiam istam frustraverat sacra-
 mentum trinitatis. Medito Isidor.
 Chron. Goth. Fertur fugam meditasse.
 Eginhartus vitâ Caroli: Licet eum pro-
 misso frustrasset auxilij. Isidor. de Præ-
 latis, Frustrare jura. Horto & exhorto
 apud Leonem & Alnothum. Prælio
 apud Festum Pauli: Arma proprie di-
 cuntur ab armis, id est, humeris depen-
 dentia, ut scutum, gladius, sica, &c.
 ea, quibus prope præliatur. Sed ibi
 malim præliamur. quemadmodum in
 membranibus bibliothecæ Leid. repperi.
 Usus ille importunus desitarum vocum
 arguit deterius seculum.

^c Pollicitam fidem] Gloss. MSS. in 1.
 Georg. Virg. Propter pollicitam Hesi-
 oam. Lactant. Argum. Metam. Ovid.
 Lib. 1. 9. Quam cum neque pollicitis,
 neque precibus adire potuisset. Noster
 infra cap. 219. Ab rege pollicita petit.
 Ovid. 11. Amor. El. xv. Ilicipe pollici-
 tis addere facta tuis. Præterita deponen-
 tium, ut loquuntur, passivè læpetu-

meto usutpantur. Phædr. Lib. 111. cap.
 14. *pāssām fidem* vocat. Certum inter-
 rim polliceo antiquos dixisse. Varro a-
 pud Non. Ne dāres, ne pollicerēs, quod
 datum est.

[^f Matrem inscientem] Heic malle-
 matrem inscise eam, ut subaudiatur esse.
 Cap. 86. Quem Atreus improprudens fi-
 lium suum occidit. Nisi verius forte pu-
 tas, inscienti ei in &c.

^g Inscius matrem interficere voluit]
 Nihil heic mutem cap. 112. Voluitque
 inscia sorori Iphigenia oculos eruere. 184.
 Inscia ut filium suum interficeret. A-
 stron. 11. 4. Inscius vidit matrem in ur-
 sa speciem conversam. Et cap. 17. Scis
 mare inscii prececerant. Phædr. Lib.
 11. cap. 8. Quam decidisset vulpis in pu-
 tem inscia. Ovid. Trist. Inscius Alæon
 vidit sine veste Dianam.

Ad C A P. CI.

^a Chironis hasta] Apollodorus Lib.
 111. donatum eā hastā Pelea refert pa-
 trem Achillis. καὶ δίδωσι, inquit,
 Πηλεὶ Χείρων δῖον μῆλον. Unde Pe-
 lias hasta & Πηλεὶον δῖον dicitur pos-
 tis. Ovid. Rem. Am. Vulneris auxi-
 lium Pelias hasta tulit. Ælian. Anim. 1.
 cap. 5. τῇ ἀλλεῖνδρῳ βολῇ τὸ πρὶν ἐκδόντι.

L

Leg.

nere cum indies tetro cruciatu angeretur, petit sortem ab Apolline, quod esset remedium: responsum est, ei neminem mederi posse, ^b nisi eandem hastam, qua vulneratus erat. Hoc Telephus ubi audivit, ad regem Agamemnonem venit, & monitu Clytemnestræ Orestem infantem de cunabulis rapuit: minitans se eum occisurum, nisi sibi Achivi mederentur. Achivis autem quod responsum erat, sine Telephi ductu Trojam capi non nosse, facile cum eo in gratiam redierunt, & ab Achille petierunt, ut eum sanaret. Quibus Achilles respondit, se ^cartem medicam ^dnon nosse. Tunc Ulysses ait: Non te dicit Apollo, sed autorem vulneris hastam nominat: quam cum rasilissent, ^eremediatus est. A quo cum peterent, ut secum ad Trojam expugnandam iret, non im-

pe-

Leg. Πηλεΐδῃ. Scyria hasta fuit, quam accepit à legatis Græcorum in Scyro, de qua Vet. Epigram. Catal. Pith. Lib. 11. *Occurrens Danaois forti dum pugnat Achilli, Syria pugnanti percussit asta femur.* Leg. Scyria hasta. Vide Schol. Hom. ad Iliad. Π. 140. Ovid. 1. Art. A. 684. Scyrias Hæmonio iuncta puella viro.

^b[Nisi eandem hastam] Oraculi responsum fuit: Ο' ἡμίονος ἐϊάσθ'. Vide Apostol. Cent. xiii. 36. Eustath. ad Iliad. Hom. pag. 35. Ilacium ad Lycophr. p. 44. Victor. variarum lect. Lib. v. cap. 12. Epigram. modo laudato: *Pro cuius cura consultans dixit Apollo, Hostica quod salubrem cuspi haberet opem.* Nisi in modulo syllabæ peccavit versificator, scribendum *celebrem* vel *celerem*. Seductus forte hoc Buchananus mediam in salubur & ipse corripuit Psalm. 99.

^cArtem medicam] Cap. 136. *Artem medicam primus invenisse dicitur.* Sed cap. 274. *Artes medicina.* ut apud Dictyn Lib. 1. *Ob solertiam artis medicina.* Ita Mercerus correxit, cum antea legeretur, *artis medica*, quod vulgatus est. Auctor originis generis Romanæ: *Circa peritiam artis medica præcipuus fuisse traditur.*

^dNon nosse] Ita edidit & Micyllus. *Non posse artem medicam*, quod Clar. Schefferus præfert, probare non pos-

sum. Solin. cap. 65. *Salta sic potest.* Cap. 16. *Prima mari potuit navibus.* Pseudo-Musa Præfat. *Hæc tantum potest effectu.* Sic *valere & pollere* aliquare, non aliquam rem, dicitur Latine. Noster infr. cap. 194. *Potens arte cithara.* Possum hanc artem, quod pag. 557. Observat. Linguæ Latinæ pueris inculcat Goclenius, unde hauserit nescio.

^eRemediatus est] Nimum hæc abrupta sunt. Quis remediatus est? Achilles an Telephus? Telephus, opinor, cum sequentia confidero. Deponens, ut Technici loquuntur, *remedior* agnoscit Priscianus Lib. viii. *Medeor*, inquit, *mederi*, *remedior*, *remediaris*, teste Capro. Hier. Lib. 1. epist. 38. edit. Canis. *Quod sæpe medici remediuntur.* Apulej. Junior cap. 2. *Potui si datur cum vino, mirè remediatur.* Festus in Paana: *Quod remediatis morbis finem faceres gravitatis.* Activo remedio usus est Antonius Musa Præf. de Herba Vetonica: *Ut etiam septem & quadraginta morbos remediaret.* Sexsus Platon. in de Medic. Animal. Part. 1. cap. 5. *Sanguis capra potus remediatur.* Sed illi ambo, si quid iudico, supposititii sunt scriptores; vel certe ex Græcis scripta eorum translata, ut suspicatur Nob. Heinsius. Scribonium Largum, qui sæpenumero eâ formâ istud verbi usurpat, Tiberiani avi esse scriptorem non

petrarunt, quod is ^fLaodicen Priami filiam uxorem haberet. sed ob beneficium, quod eum sanarunt, & eos deduxit: locos autem & itinera demonstravit; inde in Mœsiam est profectus.

CII. *Philoctetes.*

PHILOCTETES Pœantis & Demonassæ filius, cum ^a in insula Lemno esset, coluber ejus pedem percussit, quem serpentem Juno miserat; irata ei ob id, quia solus præter cæteros ausus fuit Herculis pyram construere, cum humanum corpus est ^bexustum, & ad immor-

hon facile probaveris. Interim consule Lexicon Scribonianum, in quo cum Hygino loquutum & Tercullianum aliquando ostendit Doctiss. Rhodius. Confer & Vossium in de Vitiis Sermon. & Borrichii in eum observationes, pag. 221. Addo ejus observatis locum ex libro de Resurr. Carnis cap. 20. *Secundam comparationem victorum animalium à domino remediatorum.* Et ad Scapulam cap. 4. *Aut à Damonis, aut valetudinibus remediati sunt.* Sed quomodo sanatus est? pulvere raso ex hastâ Achilleâ. Sammonicus: *Utque Larissæ curatus Telephus hastâ.* Lege, ut *Larissæ* cum Nob. Heins. ad Claud. epist. ad Hadrianum. Epigramm. modo laudato: *Mox precibus flexi Pelide robore sacro Injecto membris pulvere plaga fuit.* Confer Plin. Lib. xxv. cap. 5. & Lib. xxxiv. cap. 15.

[*f* *Laodicen*] Schol. Homer. ad Odyss. A. 520. & Dictys Lib. 1. ubi hanc historiam invenies, *Astyochem* appellant ejus uxorem, Priamique faciunt filiam. At Servius ad Ecl. vi. 72. *Euryppus namque filius Telephi, Hercules & Auges filii, ex Astioche Laomedontis filiâ sunt.*

[*g* *Eos deduxit*] Cl. Schefferus, eo non deduxit. Deduxisse tamen volunt Dictys aliique, inter quos & Eustathius loco modo adducto: *Τὸν δὲ δύνει μὲν ὁ ὕπνιος τὸν οἰς Τεγίλλῳ ἰδούσι.* Tzetzes in Lycophr. p. 44. *Δεσνύει τὸν Εὐρυπὸν τὸν δὲ Τεγίλλῳ πάλιν.* Vide & Victor. Lib. v. Var. Lect. cap. 12. *Τὸ αὐτὸν* heic esse *ἰδούσι* πρὸς, non ad-

versativum, existimo. Continuat enim sæpe orationem, nec tam significat sed quam &c. Sic cap. 139. *Hi autem lares appellantur.* Cap. 154. *Heliades nominantur, sunt autem &c.* Pro enim usus pat Phædrus Lib. ix. cap. 21.

Ad C A P. CII.

a *In insula Lemno*] Contigisse hoc narrat Dictys Lib. 11. in sacrificio Palamedis, quod Apollini Sminthio faciebat ille. Aliter quoque hæc narrat Servius ad Æn. 111. 402. Cum Hygino in hac narratione convenit Scholiastæ Homeri ad Catal. vers. 228. Sed Hygino secum non bene convenire videtur. Si in Lemno ictus fuit à serpente, sequi debebat relictum illum ibi esse, non expositum. Sed remissum postea dicas, & dein ibi expositum. Tzetzes tamen ad Lycophr. p. 147. cum Dicty in urbe Chryse contigisse id narrat. Corrupta ergo illa ejusdem pag. 148. *Τὸν δὲ χρίλα ἐν Χρύσει & Λύσει.* Lega *Χρύση ἐν Λύσει.*

b *Exustum*] Ita etiam Micyllus edidit. Sed in erratis correxit Commelinus *exustum*, quomodo excudendum curavi. Restituenda eadem vox Quintil. decl. xviii. *Super vulnera amici, super exatos artus metucendus assistis.* Leg. *exustos.* Infr. Decl. xix. *Laceratis confisque illis sanctioribus charioribusque visceribus &c.* Cæterum ipse apud Senecam sic loquitur Hercules: *Quisquid in nobis tui Mortale fuerat, injectus ignis tulit.* Ovid. ix. Met. 263. *In-*

mortalitatem traditum. ^c Ob id beneficium Hercules suas sagittas divinas ei donavit. Sed cum Achivi ex vulnere tetrum odorem ferre non possent, jussu Agamemnonis regis, ^d in Lemno expositus est cum sagittis divinis. quem expositum pastor regis Actoris, nomine Phimachus, Dolophionis filius, nutrit. Quibus postea responsum est, ^e sine Herculis sagittis Trojam capi non posse. Tunc Agamemnon Ulysses & Diomedem exploratores ad eum misit. ^f Cui persuaserunt, ut in gratiam rediret, & ad expugnandam Trojam auxilio esset, eumque secum fustulerunt.

CIII. Protefilaus.

ACHIVIS fuit responsum, qui primus litora Trojanorum attigisset, periturum. Cum Achivi classes applicuissent, cæteris cunctantibus, Iolaus ^a Iphicli & ^b Dio-

terea quicquid fuerat populabile flamme, Mulciber abstulerat. Non minus eleganter Cyprianus de Idolis: *Hercules ut hominem exuat. Octavis ignibus concremat.* Plinius Lib. xxxv. cap. xi. *Herculem ab Octa monte Deridos exuta mortalitate consensu Deorum in caelum euntem.* in MS. haberi *exusta*, notavit Dalechampius. Laëtant. Argum. Herculis Oetæi Senecæ: *Consumpto, quod in eo mortale fuerat, in caelum translatus est.* Sed forte rectius cum Nob. Heinio legas: *Cum humanum corpus est exutus, & ad immortalitatem traditur.*

^c Ob id beneficium] Quia Herculis rogum in Oeta succendit. Schol. Hom. ad Catal. vers. 231. Vide quæ jam dicta sunt ad cap. 36.

^d In Lemno expositus est] Relictum in Lemno narrat Hom. Scholiastes, quod Vulcani sacerdotes à serpentibus percussos sanare scirent præter cæteros. Alii à Machaone sanatum volunt, ut videre est apud Tzetzem in Lycophr. p. 147.

^e Sine Herculis sagittis] Vide præter Scholiast. Hom. Servius ad Æn. III. 402. & Schol. Pind. ad Pyth. od. 1. ubi &, quomodo sanatus sit, narrat. Tzetzem in Lycophr. Εἵς δὲ ἡ Λαίρτινα πῶ-
λις Ἡλιδῶ, ἔρχει] δὲ ἐν ταύτῃ τῇ

Τ Πίλοπῶ ὄντ᾽, ἀ' ἰδὼκε ὁ χερσὶ μὲν
δοτοκομίσσῃ. Καὶ τὰ Ἡρακλῆος τέξα,
ἀπὲρ Φιλοκτήτης εἶχε, εἰς τὴν Ἑλλά-
δα. Καὶ Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως
υἱόν. εἰ μὴ γὰρ ἄτῳ χῆρῃ, ἐν αὐτῷ πορ-
θεῖν τὸ Γέλιον. Confer quæ idem tra-
dit p. 147. ed. Steph.

[Cui persuaserunt] Qui legit Nob. Heinsius.

Ad C A P. CIII.

^a Iphicli] Herculis frater à plerisque quidem Γοικλῆς, sed ab Apollodoro Γοικλῆς modo, modo Γοικλῶ appellatur; & forte etiam ab aliis, ut Πάτροκλῶ & Πατροκλῆς, Νέοκλῶ & Νεοκλῆς, utraque terminatione agnoscit Eustathius. Certe Γοικλῶ dicitur quoque Diodoro Lib. iv. & Euripidis Scholiastæ, nec non Tzetzæ ad Hesiod. Asp. 327. Τῶ Ἀλλὰ κὲ Ἡρακλῆς ὁ Γοικλῶ. Γοικλῆς δὲ Γοικλῶ. Male Iphitus ediderunt apud Serv. viii. 803. Videri possunt Latini ab Γοικλῶ formasse Iphiclus, nisi malis ex Æolico Γοικλῆς primo Iphiclus, deinde Iphiclus dictum. quemadmodum Tyndareus & Tyndarus, Herculeus, & in Glossis ac Notis Tyronis Hercules invenitur, Sic Androclus est Gel-

^b Diomedæ filius primus è naviprofilivit, qui ab Hectore confestim est interfectus: quem cuncti ^c appellarunt Protefilaum, quoniam primus ex omnibus perierat. Quod uxor Laodamia Acasti filia cum audisset eum perisse, flens petit à diis, ut sibi cum eo ^d tres horas colloqui liceret: quo impetrato, à Mercurio ^e reductus, tres horas cum eo colloquuta est. ^f Quod iterum cum obisset Protefilaus, dolorem pati non potuit Laodamia.

CIV. Laodamia.

LAODAMIA Acasti filia, amisso conjugē, cum tres horas consumpsisset, quas à diis petierat, fletum & dolorem pati non potuit. Itaque ^a fecit simulacrum ^b æreum simile Protefilai conjugis, & in thalamis posuit, sub simulatione sacrorum, & eum colere cœpit. Quod cum

Gellio Lib. v. cap. 14. qui Αἰδομένης Elian. vii. Animal. cap. 48. Adde quæ notavimus ad Anton. cap. 34. & supr. ad cap. 70. Sed neque Herculis hic Iolaus fratris filius, neque Iphiclus frater, quamvis cognomines & huic & illi. Audi Genealogiam ex Eustath. ad Iliad. pag. 245. Εἰς τὴν Αἰολίδων Φύλακα πῶτος πόλις Φυλακίω ἀνέμενον. ἢ Γοικλῶ, ἢ Φύλακα, ἢ Πολίε, ἢ Γερκλῶ. Ὡν Πολίαι & Μεσώνης, Φιλοκτήτης. Γοικλῶ δὲ Ἀγυόχης, Πρωτεσίλαος & Ποδάρκης.

^b Diomedæ] Automedeam esse Apollodoro annotat Cl. Schefferus. Sed ille Iolaus, cujus ea mater erat, Herculis fuit ἀδελφεός, atque adeo alius ab hoc Hyginiano. *Astyoche* est Eustathio, ut jam vidimus; unde heic positis *Astyochea* facere, si quid velis mutare.

^c Appellarunt Protefilaum] Aufon. epigr. xx. & Epitaph. Her. xii. & Laet. Arg. Ovid. Met. xii. 3. nomen hoc ab incunabulis à patre ei impositum innuunt. Dictys Lib. 11. ab Ænea, alii ab aliis occisum ferunt. Vide Schol. ad Catal. Hom. 208.

^d Tres horas] Vide Nobiliss. Heinfs. notas in Epist. xiiii. Heroid. vers. 35. & Add. pag. 444. Cum Hygino facit Minutius Felix.

^e Reductus, tres] Deest & heic co-

pulativa particula. Vide supra cap. 4.

^f Quod iterum cum] Micyllus, quare. Nihil mutandum. Cap. 79. Quod foris eas cum vidisset. Quod valet ob quod. Notatum id jam ad cap. 16.

Ad CAP. CIV.

^a Fecit simulacrum] De more hoc æmulationum apud veteres consule Barth. Adv. Lib. iv. cap. 22. Simile huic exemplum habes apud Apul. Milet. viii.

^b Æreum] Cl. Schefferus ceræum mallet, quod mox dicatur illud simulacrum combustum. Sed non dissimile est, quod de aureo illo Aaronis vitulo à Mose narratur Deut. cap. 1x. Trimalchio in Fragment. Trag. p. 42. ed. Blau. Omnes statuas aneas, & aureas & argenteas in unum rogam congestit & eas incendit. Sed τὸ ceræum adstruit epistola Laodamiæ Nafoniana, ut docuit me Nob. Heinfsius. Vide vers. 352. & 154. Admonet me locus Petronii, ut heic moneam, eum κατὰ πρόθεσιν scriptum transulisse in Origines suas Isidor. Lib. xvi. cap. 19. Nam dum hanc civitatem (Corinthum) Hannibal cepisset, omnes statuas aneas & argenteas in unum rogam congestit & eas incendit. Itaque hac commixtione fabri sustulerunt & fecerunt paropside. Sic Corinth-

cum famulus matutino tempore ^c poma ei attulisset ad sacrificium, per rimam aspexit, viditque eam ^d ab amplexu Protefilai simulacrum tenentem, atque osculantem: æstimans eam adulterum habere, Acasto patri nunciavit. Qui cum venisset, & in thalamos irrupisset, vidit effigiem Protefilai: quæ ne diutius torqueretur, jussit signum & sacra, pyra facta, comburi: quo se Laodamia, dolorem non sustinens, immisit, atque usta est.

CV. Palamedes.

ULYSSES, quod Palamedis Nauplii filii ^a dolo erat deceptus, in dies machinabatur, quomodo cum interficeret. Tandem inito consilio, ad Agamemnonem militem suum misit, qui diceret ei, in quiete vidisse, ut castra uno die moverentur. Id Agamemnon verum existimans, castra uno die imperat moveri. Ulysses autem clam noctu solus magnum pondus auri, ubi tabernaculum Palamedis fuerat, obruit: item epistolam conscriptam Phrygi captivo ^b ad Priamum dat perferendam, militemque suum priorem mittit, qui cum non longe à castris interficeret. Postero die cum exercitus in castra rediret, quidam miles epistolam, quam Ulysses scripserat, super cadaver Phrygis positam, ad Agamemnonem attulit: in qua scri-

rimithia nata sunt, ex omnibus in unum, nec hoc nec illud. Agnoscis rursus verba Petronii.

^c Poma] An *prunum*? Prunis enim nihil sacrificio convenientius. HOR. III. OD. 8. *Quid velint flores & accra thuris Plena, miraris, positusque carbo in Cespite vero.* Fulgent. Lib. 1. Myth. cap. 1. *In Domini adulationem aut coronas flectere, aut flores inferre, aut odoramenta simulacro succendere consueverat.* Ferri tamen aliquo modo ^{re} poma videtur. Nam & variorum generum fructus Diis suis, quos inter defunctos quoque venerabatur stulta eorum credulitas, offerebant pagani. Consule Saubert. de Sacrif. cap. 24. Notanda heic privata illa *ἱερολογία*, qua conjuges à conjugibus privata religione colebantur; de qua jam egit Kirch-

manhus in de Fun. Rom. Lib. IV. cap. 13. ^d *Ab amplexu tenentem*] Id est, amplexantem, ut recte exponit Cl. Schefferus. Hinc illa apud Nason. epist. vers. 154. *Amplexum accipit illa (cera) meos.* Mallem tamen exturbare *re ab*, & legere, *amplexum.* Astron. II. 8. *Quem Nemesis non aspersata amplexum tenens.*

Ad C A P. CV.

^a *Dolo erat deceptus*] Illum dolum habes cap. 95. & apud Serv. ÆN. II. 81. Aliam causam assert Euripid. Scholiast. ad Orest. vers. 432. ubi hanc fabulam luculenter exequitur. Adde Dictyn Lib. II. Schol. Stat. I. Achill. 93. ^b *Ad Priamum*] Cl. Schefferus mallet, *ad Palamedem.* Erat revera illa epistola ita scripta, ut à Priamo ad Pala-

scriptum fuit, *Palamedis à Priamo missa*: ^c tantumque ei auri pollicetur, quantum Ulysses in tabernaculum obruerat, si castra Agamemnonis, ut ei convenerat, proderet. Itaque Palamedes cum ad regem esset productus, & factum negaret, in tabernaculum ejus ierunt, & aurum effoderunt: quod Agamemnon ut vidit, vere factum esse credidit. Quo facto Palamedes, dolo Ulyssis deceptus, ab exercitu universo innocens ^d occisus est.

CVI. *Hectoris lytra.*

AGAMEMNON ^a Briseidam, ^b Briseæ sacerdotis filiam, ^c ex Mœsia captivam, ^d propter formæ dignitatem, quam Achilles ceperat, ab Achille abduxit, eo tempore, quo ^e Chryseida ^f Chrysi sacerdoti Apollinis

^g Zmin-

lamedem data videretur. Sed simulavit Ulysses ad Priamum esse scriptam, & propterea Phrygi captivo dedit perferendam.

^c *Tantumque ei auri pollicetur*] Cl. Schefferus suspicatur scriptum fuisse, *tantum qui ei, vel polliceri* passive accipi. Quid si ex præcedentibus subaudias Priamus? Sic cap. seq. *Cum Agamemnone redit in gratiam, Briseidamque ei reddidit.* Sc. Agamemnon. Quamquam fateor hæc talia non tam esse latina, quam huic scriptori familiaria. Linguz genius potius postularret, *Briseidam qui ei.* Eadem tamen ratio est in illis Lactantii ad r. Achill. vers. 93. *Quia* (legendum *qua*) *invidiis Ulyssis antea inimicitia siçam epistolam ad Palamedem Priami nomine, per quam agebat gratias preditionis, & commemorabat certum pondus auri esse transmissum, dedit captivo, & cum in itinere jussit occidi.* Vide notas ad cap. 8. ubi pluribus hanc loquendi rationem illustravi.

^d *Occisus est*] Lapidatum eum tradunt.

Ad CAP. CVI.

^a *Briseidam*] Terminationibus Latinis crebro uti Hyginum offendimus in dissertatione nostra. In Catal. Pich. Lib. IV. *Predidit; atque orbem his Briseida*

suam. Dares ille, si Diis placet, Phrygius: *Briseidam formosam, alia statuerat &c.* Verum fuisse nomen ejus *Hippodamia* narrat Dictys Lib. II. ut & alii.

^b *Briseæ Sacerdotis*] Regem facit Dictys. Utrumque verum esse potest, cum antiquitus multi, qui reges, etiam sacerdotes essent.

^c *Ex Mæsia*] Ex oppido Lyrnesso. quod *Λυρνησσος* appellat Schol. Hom. ad Iliad. A. vers. 366. edit. Leid. & Camerarii. Sed *Λυρνησσος* rectè editum à Bedrotio.

^d *Propter formam dignitatem, quam*] Incisum est tollendum post *in dignitatem*, vel transponenda verba: *Quam Achilles ceperat, propter formam dignitatem ab Achille abduxit.* Dignitatem formæ muliebri tribuit etiam cap. 78. Quæ de re vide Heinfr. ad Vellej. Lib. II. cap. 28.

^e *Chryseida*] Scribendum putet, non quod vitiosum sit *Chryseida*, sed quod Latinas terminationes amet noxæ, *Chryseidam.* Cap. 121. *Chryseidam abduxit.*

^f *Chrysi*] Fratrem Briseis fuisse hunc, & in urbe Chryse habitasse quidam tradidere. Dictys Lib. II. *Interfecto Rege Bectone, qui his locis imperitabat, magnis opibus navæ replet, abducent Astynomen Chrysi filiam, qua eo tempore regi denupta erat.* Eustath. ad Iliad. T. 58. edit. Bas. *Ἰππὸν ἀδελφὸν Βρυσηΐδος*

L 4

A50

§ Zminthi reddidit. ^h quam ob iram Achilles in prælium non prodibat, sed cithara in tabernaculo se exercebat. Quod cum Argivi ab Hectore fugarentur, Achilles objurgatus à Patroclo, arma sua ei tradidit: quibus ille Trojanos fugavit, æstimantes Achillem esse, Sarpedonemque ⁱ Jovis & Europæ filium occidit. Postea ipse Patroclus ab Hectore interficitur, ^k armaque ejus sunt detracta Patroclo occiso. Achilles cum Agamemnone redit in gratiam, Briseidamque ei reddidit. Tum contra Hectorem cum inermis prodisset, Thetis mater à Vulcano arma ei impetravit, quæ Nereides per mare attulerunt. Quibus armis ille Hectorem occidit, ^l astrictumque ad currum traxit ^m circa muros Trojanorum, quem sepeliendum cum patri nollet dare, Priamus Jovis jussu, duce ⁿ Mercurio

Α' συνθρον, τῷ Βελον δὲ ἰ' πικρὸν δάμνα. Confer Tzetz. in Lycophr. p. 57. ed. Steph.

g Zminti] Rescribe Zminthii vel Zminthi. Z pro S sæpe poni ostendimus infr. ad cap. 251. ubi Smyrna pro Smyrna habes. Ampelius cap. 8. *Quartus (Sol) qui Rhodi natus est, cujus etiam Zminthius est filius. Forte Zminthius rescribendum.* Schol. Hom. ad Iliad. A. 39. Σμινθίη, δὲ Σμινθία. ἵστ' ὃ ἑνὶ ἄπ' ὅλων Σμινθία. Sminthium appellat quoque Servius ad Æn. 11. 113. ubi disputat de origine hujus cognominis. Clemens Alexandrinus pag. 25. edit. Morell. Polemo autem refert eos, qui habitant circa Troadem, colere mures, qui sunt in istis regionibus, quos ipsi appellant Σμινθίους, quoniam ardebant arcus suorum hostium; & Sminthius Apollinem ab illis muribus appellarunt. Etymolog. magni auctor Crenses appellare mures σμινθίους scribit in Σμινθίᾳ. quod & apud Tzetzem legas in Lycophr. pag. 193. Elian. Anim. Lib. xii. 5. Τὸς Αἰολίους & τοὺς Τρώας τὸν μὲν ποσειδάωνος Σμινθίον. Macrob. 1. Sat. 17. Smintheus appellatur, ὅτι ξίωθ' ἔστι, quia fervens currit. Scoptice Sminthiorum perniciem marium, eum vocitat Arnob. Lib. 111.

h *Quam ob iram*] Cl. Schefferus conjicit, quare ob iram vel quam ob rem. Quid si legas, *quam ob injuriam*? No-

tum enim quam multa, compendio scripturæ seducti, corruperint Vett. auctorum loca librarii. Dictys Lib. 11. *Achilles memor injuria supra dicta abstinentum publico consilio deoraverat.*

i *Jovis & Europæ*] Ita quidam voluerunt. Homerus autem ex Jove & Laodamiâ Bellerophontis filiâ, Dictys Lib. 11. ex Xantho & Laodamiâ natum tradit.

k *Armaque ejus sunt*] Clariss. Schefferus legit, & distinguit: armaque ei sunt detracta. Patroclo occiso, Achilles &c.

l *Astrictum ad currum*] Balteo nempe, quem ei Ajax donaverat. Vide infr. cap. 112.

m *Circa muros*] Mallet forte aliquis, circum. Virg. Æn. 11. 275. *Vulneraque illa gerens, qua circum plurima muros Accipit patrias.* Pentadius, sive Maximianus est, in tumultu Hectoris Lib. 111. Catal. Pith. *Hunc ferox Laocides circum sua moenia transit, Qua juvenis manibus texerat ante suis.* Sed circa eodem sensu usurpat etiam Curtius Lib. iv. cap. 6. *Religatumque ad currum traxere circa urbem equi &c.* Servius ad Ecl. ix. 6. *Quo circa muros patria tractus est.*

n *Mercurio duce*] Vetus interpres Hor. ad Lib. 1. od. 10. *Priamus Mercurio duce per castra Græcorum venit ad Achillem, à quo redemit corpus filii.*

o *An-*

CVII. *Armorum judicium.*

L 5 ju-

Digitized by Google

Ulyssi data. Ajax ^f furia accepta, per insaniam pecora sua & seipsum vulneratum occidit eo gladio, quem ab Hectore muneri accepit, dum cum eo in acie contendit.

CVIII. *Equus Trojanus.*

A C H I V I cum per decem annos Trojam capere non possent, Epeus monitu Minervæ equum miræ magnitudinis ligneum fecit, eoque sunt collecti, Menelaus, Ulysses, Diomedes, Thessander, Sthenelus, ^b Acamas, Thoas, Machaon, Neoptolemus. Et in equo scripserunt, ^c *Danai Minervæ dono dant*: castraque ^d transfule-

judicare. Sulpitius Severus Lib. 11. *Ithacius in jurgis solitus* h. e. judiciis. Gloss. Vett. *Jurgium*, δίκη, ἀλμαχία, ἀμφοτέρωθεν, ἀντιπαλοῦς, ἀντιπαλοῦς. Festus: *Jurgatio juris actio*. Ceterum jurgium illud inter Ulyssē & Ajacem super Palladio fuisse narrat Dictys Lib. v. pag. 137. Sed ab Hygino stant Homerus Odyss. A. 544. Ovid. xii. Metam. Schol. Hypothef. Ajacis Flagell. Sophoclis, alique.

[*Furia accepta*] H. e. dolore & insania correptus, ut loquitur Schol. Vet. Hor. ad 11. Sat. 3. *Furia est furor*. Marcialis Lib. 11. epigr. 43. *At me, quæ passa est furias* &c. Apulej. Junior cap. 4. *Mentes in furiam mittit*. Fulgent. 1. Myth. cap. 1. *Domini furiam evitantes*. & cap. 6. *Furiam concipere*. Sic Virgil. Æn. 1v. 474. *Concepit furias*. Vide ibi Servium. Forte & hec *concepta* scribendum. Hesiod. Op. 472. *Τίωτο δ' Εὐρύς πατρὸς ὄϊο*. h. e. furorem.

Ad CAP. CVIII.

^a *Thessander*] *Thessander* audit cap. 69. Dictys in Catal. Græcorum ducum *Thessandrum* appellat quoque. *Thessandrus*, inquit, *Polynici*. *Tisandrum* Virgil. Æn. 11. 261. sed Servius *Thessandrum*. ut edi curavit Nob. Heinsius: quod firmat auctor Orig. Gentis Romanæ. Videtur non heri sane, vel nudius tertius illo loco vitium cepisse Virgilium, cujus ex eo loco verba ita adducit in Cruquii editione Vetus Horatii interpres ad Lib. 1v. od. 9. *Tisandrus Stenclusve duces*. Melius Badius & Henricus Petri in suis: *Terсандrus*

Sthenelusque duces. Θηραυδῆς enim Græcis est. Vide Apollod. Lib. 111. pag. 158.

^b *Acamas*] Virgil. Æn. 11. 260. est *Athamas*, quem Demophoontis filium facit Servius. Sed perperam, ut ostendit Nob. Heinsius ad epistol. Sabini pag. 525. Tzetzes in Lycophronem pag. 79. edit. Steph. O' *Ἀγκυμας ὁ υἱὸς τοῦ Θνωῖα*. quod & pag. 87. repetit. Fuit ergo frater Demophoontis, non filius *Acamas*. Ita enim, non *Athamas*, ejus recensio exhibet. quod procul dubio probandum. *Acamas* enim inter Græcorum duces fuit. Cretensis Dictys Lib. 1. *Postremi omnium Demophoon atque Acamas fuere*. Vitiola ergo, quæ idem scribit, vel librarius Lib. v. pag. 135. *Astræ & Clymenæ Demophoon atque Athamas habuere*. Auctoribus illis, quos ad Sabinum Vir illustis laudat, addendus & Diodorus Lib. 1v. pag. 264. & Hesych. in *Ἀγκυμασ*. Est idem ille *Acamas*, qui ad Helenam repetendam mittitur cum Diomede apud Isacium in Lycophr. & Parthenium cap. 16. Erot.

^c *Danai Minervæ*] Titulus hic erat ferro incisus. Accius in Deiphobo, ut refert Servius ad Æn. 11. 17. inscriptum cum ita fuisse prodit: *Minervæ danum armipotentes Danai abeuntes dicant*. Schol. Hom. ad Iliad. β. 278. Ulyssē excogitasse lignei hujus equi fabricam, atque ideo a Poëtâ *Πολύροδος* appellatum memorat. Alii Prylin Mercurii filium Græcis monuisse eam volunt. Vide Scholiast. Lycophron. pag. 45. ed. Steph.

^d *Transfulerunt Tenedo*] *Tenedum* mal-

runt Tenedo. Id Trojani cum viderunt, arbitrati sunt hostes abisse. Priamus equum in arcem Minervæ duci imperavit, eferiatque magno opere ut essent, edixit. Id vates Cassandra cum vociferaretur, inesse hostes, fides ei habita non est. Quem in arcem cum statuissent, & ipsi noctu lusu atque vino lassi obdormissent, Achivi ex equo, aper-

mallet Micyllus. Non opus est. Justinus Lib. xxv. 4. *Cum copias Chersense transposuisset.* Quod nolim à viro docto sollicitari. Laët. Argum. Lib. xiii. Met. Ovid. fab. 2. *Thracia cum esset appulsa.* Nec hoc mutari à Rænerio merebatur. Vide Not. ad cap. 15. Cæterum an verum sit, quod docent (liceat mihi usurpare verbum Servii) artigraphi, dativum pro ablativo poni, de eo in multis, quæ adducunt, exemplis, haud immerito addubites. Dissuadent id tot exempla, in quibus *in*, quod heic subaudiri posse recte censet Cl. Schefferus, in motu ad locum cum ablativo ponitur, de quibus egimus ad cap. 92. Suadere contra videntur cum illa, quæ ad cap. 15. diximus, tum illud Julii Obsequentis cap. 43. *Ne unquam Roma reverteretur.* ut & hoc in Fragm. Trag. pag. 33. edit. Coner. *Forte Dominum Capius enterat.* & Isidor. Orig. Lib. vi. 5. *Roma primum librorum copiam advenit Amilium Paulus.* Sed & illa, modo mendâ vacent, si ellipsin suppleas, aliter explicare possis. Nimirum *reverti Roma*, *exire Capua* esset *in* vel *ad urbem Roma* reverti, *in* vel *ad urbem Capua* exire. Atque ita capio, quod ex vetere aliquo scriptore hausisse is omnino videtur, illud Charisii Lib. 11. *Domini venit*, hoc est, inquam, *in ades domi.* Quod ejusdem illius modo laudati Fragmenti pag. 42. sequitur corruptum est; sed leviculâ mutatione restituas, si legas, *è gastris.* Amphoras enim modo appellaverat. *Γάστρα* & *γαστρά*, vas ventricolum, à *γαστήρ* sic dictum. *Gastrum* vas æneum cum angusto fundo exponi in Glossis Arabico-latinis invenit Vossius, ut testatur ipse in de Vitiis Sermon. Lib. 111. cap. 13. Verum non ad ænea tantum, sed & fictilia extendendum esse hoc vocabulum, vel ipse Petronius pridem editus nos docet. Addam & hoc, *ὡς ἐς παρῆσαν*, exci-

disse videri viro magno, quæ Festus habet, *in Cingulo*, & istos Horatii versiculos Lib. 1. epist. 13. *Fasciculum portes librorum, ut rusticus agnum, Ut, vinosa glomos furtiva Pyrrhia lana.* cum ejusdem operis Lib. 1. cap. 10. *glomus* & *glomos* inter barbara numeraret. Tenedo, ut è diverticulo in viam redeamus, nomen dedisse Tennem *Cydis* filium scribit Servius ad Æn. 11. 21. Corrige *Cycni* ex Homeri Schol. ad Iliad. A. 38. & Eustath. in Dionys. p. 78. quibus dicās etiam perperam *Hemitheam* appellari Tenis sororem à Servio, cum nomen ei *Leucothea* fuerit. Sed *Hemithea* vocatur à Conone. atque ita in Servio scribendum. Erat autem hic Cycnus Neptuni filius, ut idem tradit. Leucophrys ante appellata ea insula: male enim *Αδωνόπη* in Leidenf. & Basileens. iſſorum Scholiorum editionibus exhibetur, pro *Αδωνόπη*, quomodo rectè Bedrotiana. Historiam prolixè narrat Tzetzes in Lycophron. pag. 46. edit. Bas. Adde Ciceronem 111. de natura Deorum. Cononem cap. 28. apud Photium, Heraclid. *ὡς ἐς ὄρα.* & quæ notavi ad cap. 276.

e Feriati] Hor. Lib. iv. od. 6. *Multe feriatus Troem, & latam Priami choræis Falleret animum.*

[Id cum patet] Tò id velut natum ex ultimâ præcedentis vocis syllabâ, deleri jubet Cl. Schefferus. Videri tamen potest *id* pro *ob id* positum, ut cap. 122. *Id Aletes Agisthi filium cum rescisset, ex Atridarum genere neminem superesse, regnum Mycenæ occupare cepit.* 174. *Id Althea mater, ut audivit filium suum tantum facinus esse ausum* &c. Terent. A. 1. 1. vers. 130. *Et id nunc operam do.* Eun. v. 6. 4. *Nunc id prodeco.* Multa id genus congestit Popma in de Antiq. Locut. Lib. 11. cap. 2. Adde quæ notavi ad cap. 16. & 34.

aperto à Sinone, exierunt, & portarum custodes occiderunt, sociosque, signo dato, receperunt, & Troja sunt potiti.

CIX. *Iliona.*

PRIAMO Polydorus filius ex Hecuba cum esset natus, Ilionæ filix suæ dederunt eum educandum, quæ a Polymnestori regi Thracum erat nupta, quem illa pro filio suo educavit. Deiphilum autem, quem ex Polymnestore procreaverat, pro suo fratre educavit, ut, si alteri eorum quid foret, parentibus præstaret. Sed cum Achivi, Troja capta, prolem Priami extirpare vellent, Astyanacta Hectoris & Andromachæ filium de muro dejecerunt: & ad Polymnestorem legatos miserunt, qui ei Agamemnonis filiam nomine Electram pollicerentur in conjugium, & auri magnam copiam, si Polydorum Priami filium interfecisset. Polymnestor legatorum dicta non repudiavit, Deiphilumque filium suum imprudens occidit, arbitrans se Polydorum filium Priami interfecisse.

Po-

[g Sinone] Sinon hic nepos Autolyci fuit, filius Æsimi. Autolycus enim ex Amphithea genuit Æsimon & Anticliam. Vide Tzetzen ad Lycophr. pag. 58. Αἰσίου ὃ Ἀντικλείας ἀδελφὸς ἦν &c. Sinon ipse apud Tryphiod. in Trojæ Halos. Αἰσίμον καλῶσιν ὁμῶν πολλῶν ἡμετέρας. Mirifice corruptus in istâ genealogiâ Servius ad Æn. II. 79. Autolycus quidam fuit fur, qui se varias formabat in species. Hic habuit liberos, Sisyphum, unde natus est Sinon, & Autolycum, unde Ulysses. Scrib. Æsimam & Anticliam. Alioqui non confobrini, ut mox ipse subjungit, sed patruales forent Ulysses & Sinon.

Ad C A P. CIX.

[a Polymnestor] Ita & à Servio Æn. III. 49. Schol. Horat. ad II. Sat. 3. Laetantio Argum. Lib. XIII. Met. Ovid. aliisque nonnullis hoc vocabulum scribitur. Sed Græcam originem si respicias, Polymnestor, & mox Deipylus, præferas, quanquam Πολυμνήτωρ Græcè

quoque exaratum video apud Charisium Lib. I.

[b Alteri eorum quid foret] Mallet altero. Servius ad Æn. II. 77. QUOD CUNQUE vetustâ voce mortem significari Lucilius docet in XII. Hunc si quid pueris nobis me & fratre fuisset. hoc est, si mors me vel fratrem oppressisset. Ennius apud Festum in ME. Si quid fuerit humanitus ut teneatis. Vel legendum, ut Schefferus malebat, fieret. Ælius Stilo apud Festum in Ordinarium. Quid mihi fieret, si non ego stipendia in ordine omnia ordinaria meruisssem. Parcit heic Hyginus verbis male ominatis, ut Vellejus Lib. II. cap. 32. Si quid huic accideret. Sallust. v. Historiarum. Si Pompejo humani quid evenisset. In Testamento Cupidii: Si quid de eo accidisset. Item: Si quid humanum Lampridio contigerit. Ita παθεῖν π pro exsistendum esse, apud Schol. Apollon. I. vers. 1063.

[c De muro dejecerunt] Fatig enim prædictum fuerat, puerum, si supervivisset, ultorem patriæ & parentum futurum. Servius ad Æn. II. 457.

d Et

Polydorus autem ad oraculum Apollinis de parentibus suis sciscitatum est profectus. cui responsum est, patriam incensam, patrem occisum, matrem in servitute teneri. Cum inde rediret, ^d & vidit aliter esse, ac sibi responsum fuit, se Polymnestoris esse filium, ab sorore ^e Iliona inquisivit, quid ita aliter sortes dixissent? cui soror, quid veri esset, patefecit, & ejus consilio Polymnestorem luminibus privavit, atque interfecit.

CX. ^a Polyxena.

DANAI victores cum ab Illo classem conscenderent, & vellent in patriam suam quisque reverti, & prædam quisque sibi duceret, ex sepulchro vox Achillis dicitur prædæ partem expostulasse. Itaque Danaï Polyxenam Priami filiam, quæ virgo fuit formosissima, propter quam Achilles, cum eam peteret, & ^b ad colloquium venisset, ab Alexandro & Deiphobo est occisus, ad sepulcrum ejus eam immolaverunt.

CXI. Hecuba.

ULYSSES Hecubam Cissei filiam, vel, ut alii autores dicunt, Dymantis Priami uxorem, Hectoris matrem, in servitutem cum duceret, illa in Hellespontum mare ^a se præcipi-

^d Et vidit] Suspiciatur eruditissimus Perizonius scripsisse Hyginum, ut vidit. Et si non de nihilo, non necessario tamen. Conjungit enim non semel noster diversos modos. Vide notas ad cap. 148. Sed recte idem ille amicus noster in sequentibus post *non fuit* excidisse *rationem* censet.

^e Iliona] Sic reposui pro *Ilionea* ex Servio, Horatio, aliisque.

Ad C A P. CX.

^a Polyxena] Et hanc & alias de Polyxenâ fabulas concessit Servius ad *Æn.* III. 322.

^b Ad colloquium venisset] Servius. *Quam cum Trojani fraude promississent, Paris post Tymbræi Apollinis simulacrum*

latuit, & venientem Achillem ad fudas missâ vulneravit sagittâ. Describit eam eadem non impolite Dictys Lib. IV. pag. 106. Tzetzes ad Lycophr. pag. 53.

Ad C A P. CXI.

^a Se præcipitavit] Serv. ad *Æn.* III. 6. *Cum captiva duceretur, flendo in canem conversa est, cum se præcipitare vellet in maria.* Confer Schol. Eurip. ad Hecub. 1259. Tzetzen Chil. III. 74. Schol. Juv. ad Sat. x. 271. Plaut. Menæch. v. 1. *Obrabiem nempe, qua in Græcos invehebatur, canis dicta est.* Vet. Epigr. II. Catal. Pith. *A cane non mirum est subito periisse Pelasgum, Nam rabies Hecuba datur in Argolicos.* Hinc Empusa, h, e, spectrum quoddam caninum.

ecipitavit, & canis dicitur facta esse; unde & ^b Cynceum est appellatum.

CXII. Provocantes inter se, qui cum quo dimicant.

MENELAUS cum Alexandro, Alexandrum Venus eripuit: Diomedes cum Ænea, Æneam servavit Venus: Idem ^a cum Glaucō, ^b in hospitio cognito discesserunt: idem cum Pandaro & Glaucō alio: Pandarus & Glaucus occiduntur. Ajax cum Hectorē ^c donificantes discessere: Ajax Hectori donavit balteum, ^d unde est tractus; Hector Ajaci gladium, unde se interfecit. Patroclus cum Sarpedone, Sarpedon occiditur. Menelaus cum Euphor-

bo, num est Theocrito in Arā, ut pridem ab aliis observatum. Vide Eustath. in Dionys. p. 96. ed. Steph.

^b Cynceum] Micyllus Cynossēma. Ut hoc mihi non persuadet, ira scio sepulcrum Hecubæ dictum fuisse κυρὸς κυρῆς. Vide Strabon. Lib. xiii. Auson. Epitaph. Hecub. Tzetz. ad Lycophron. p. 59. Capellam Lib. vi. Dictys Lib. v. pag. 137. Sepulcrum ejus apud Abydum statuitur, appellaturque Cynossēma, ob linguā proterviam impudentemque petulantiam. Ob quam & lapidatam vult Lycophron. Ceterum τὸ mare ex præcedentibus huc mallem revocare, & collocare post τὸ Cynceum. Hyginus infra cap. 243. In mare se precipitavit, unde Cynceum mare dictum est, quoniam in eam fuerat conversa.

Ad CAP. CXII.

^a Cum Glaucō] Mippolochi filio. Hom. Iliad. Z. 206.

^b In hospitio cognito] Cum Diomedes cognovisset Glaucum esse veterem patris sui Tydei hospitem. Verba ejus sunt apud Homerum: ἦ ἰδὲ νόμοι φίλοι πατρὸς ἱὸν πάλαιος. Ausonius Perioch. II. Paterna inter se hospitia recordati. Sed Nob. Heinſius monuit me legendum esse, hi hospitio cognito discesserunt, & referendum ad tesseram hospitalē. Posse tamen vulgatum defendi censet illo Petronii: Dum in hoc dilorum agni totus incedo. Et Hor. I.

Sat. 9. Ibam forte via sacra, sicut mentis est mes, Nescio quid meditans nugarum totus in illis. In Petronio antiqua lectio fuit, motus incedo, quam defensum ut contra Duzam Sciopp. Veris. cap. 4. Frag. Trag. exhibet, in mortis, quod proxime ad τὸ motus accedit. Illis, quæ Scioppius adducit, addi potest locus Corippi Lib. III. pag. 49. Com-motus in ira. Et quod Petronius ipse paulo inferius habet, in cursu fatigatus. Conferendus Sanctius Minerv. Lib. iv. p. 366. ubi ablativum, quem absolutum vocant, sæpe à præpositione in disertim expressā regi ostendit.

^c Donificantes] H. e. dona invicem dantes. Dictum ut Vossio. Gloss. Isid. Votificantibus, dona libantibus. Vide Hom. Iliad. H. 303. Daretem pag. 174: edit. Blau.

^d Unde est tractus] Pro, à quo tractus est. Servius ad Ecl. ix. 6. Hector dedit Ajaci gladium, quo se Ajax postea interemit. Ajax vero Balteum, quo circa muros patriæ tractus est. Idem ad Georg. I. 163. Genus vehiculi omni parte dentatum, unde feruntur (leg. teruntur) frumenta. Exscripsit Isidorus Lib. xx. Orig. cap. 14. Tribula genus vehiculi, unde teruntur frumenta. Deut. xxv. 4. Os bovis terentis in areā. Ad Æn. I. 644. Calum est, unde operantur argentarii. Georg. iv. 39. Genus est herba, unde tinguntur vestes. Ecl. I. vers. 2. Calmo, stipula: unde rustici cantare consueverunt. Horat. Lib. II. od. 12.

Unde

bo, Euphorbus occiditur, ^c qui postea Pythagoras est factus, & meminit suam animam in corpora transisse. Achilles cum ^f Asteropæo, Asteropæus occiditur. Idem cum Hectore, Hector occiditur: idem cum Ænea, Æneas fugatur: idem cum Agenore, Agenorem servavit Apollo: idem cum Penthesilea Amazone & Martis & Ottræ filia, Penthesilea occiditur: Antilochus cum Memnone, Antilochus occiditur: Achilles cum Memnone, Memnon occiditur: Philoctetes cum Alexandro, Alexander occiditur: Neoptolemus cum Eurypylo, ^h Eurypylus occiditur.

CXIII. *Nobilem quem quis occidit.*

ACHILLEM Apollo ^a Alexandri figura. Hector Protesilaum, idem ^b Antilochum: Agenor Helenorem, idem ^c Clonium: Deiphobus Ascalaphum, idem ^d Autonoum: Ajax

Unde periculum Fulgens contremuit domus. Schol. *Unde, à quibus. Ter. E prædonibus, unde emerat, se audisse dicebat.* Nolter cap. 58. *In speciem arboris eam commutavit, unde Myrrha fuit.* Cap. 126. *Accipiet harundinem, unde vitulum ejiciat.* Ribuar. Tit. 5. *Digitus, unde sagittatur.* Ovid. vi. Met. 719. *Sed tamen abfueram, sed & hac erat, unde redibam.* Criminis exemplum. De Hectoris morte omnes consentiunt. Ajacem autem Anticlidem à Paride occisum vult; ut refert Tzetzes ad Lycophron. p. 82.

^e *Qui postea Pythagoras est factus*] Horat. vide Lib. 1. od. 28. & Scholiasten ad eandem, Gelliumque Lib. ix. cap. 2.

^f *Asteropæo*] Ita scripsi pro *Asteropæo* ex Gr. *A. στερῶν*. Vide Hom. Iliad. φ. 140.

^g *Martii & Ottræ filia*] Ergo soror Hippolytæ erat. Vide notas ad cap. 30. Servius ad illa Virgil. Æn. 1. *Penthesilea furens. Martii & Ottræ filia fuit &c.*

^h *Eurypylus*] Occisum à Pyrrho etiam Scholiastes Juvenalis narrat ad Sat. vi. 654. Sed quod Telephi eum facit filium, de eo dubitabam, cum vidi idem tradi a Servio ad Eclog. vi. 72. & Schol. Hom. Odyss. A. 530.

Ad CAP. CXIII.

^a *Alexandri figurâ*] Vide supra cap. 107. & Virg. Æn. vi. 57.

^b *Antilochum*] Atqui Antilochus est interfectus à Memnone; ut scripsit cap. 112. Quod confirmat Pindarus Pyth. od. vi. Hom. Odyss. A. 187. Diogenes Lib. iv. Ab Hygino stat Ovidius 1. Heroid. vers. 15. *Sive quis Antilochum narrabat ab Hectore victum, Antilochus nostri causa doloris erat.* Vide ad illum locum Incomp. Heinsum. Si tam clarus esset, quam quos alii jam divinarunt, posset etiam *Anchialus* ex Hom. Iliad. E. 609. in locum Antilochi substitui; sed ut in multis aliis, ita & in hac narratione diversos videtur secutus auctores Hyginus. Voss. Lib. II. Art. Gram. p. 252. victum quidem ab Hectore Antilochum, etsi non occisum, ex Homero ostendit.

^c *Clonium*] Recte *Clonium* Cl. Scheferus. Ita enim Hom. Iliad. O. 340. Notavimus idem vitium superius cap. 97.

^d *Autonoum*] De Autonoo nihil comperi. De Ascalapho habes Iliad. N. Autonoo duos novis Homerus; quorum alter Trojanus erat, occisus à Patroclo Iliad. Π. 694. alter Græcus occisus ab Hectore Iliad. A. 301. Atque hunc eum ipsum esse arbitror, quem heic occisum

Ajax ^e Hippodamum, idem ^f Chlonium: Agamemnon
 & Hippodamantem, idem Glaucum: Ajax Locrus
^h Carcanum, idem ⁱ Gavium: Diomedes Dolonem;
 idem ^k Rhesum: Eurypylus ^l Nireum, idem Machao-
 nem: Sarpedon ^m Tlepoleum, idem ⁿ Antippum: A-
 chilles Troilum: Menelaus Deiphobum: Achilles Afty-
 nomum, idem Pylachantum: Neoptolemus Priamum.

CXIV. Achivi qui quot occiderunt.

ACHILLES numero 72. ^a Antilochus numero 2.
 Protefilaus numero 4. ^b Peneleus numero 2. ^c Eurypylus
 numero 1. Ajax Oilei numero 24. Thoas numero 2.
^d Leitus numero 20. Thrasymedes numero 2. Agamemnon
 numero 16. Diomedes numero 18. Menelaus 8. Philo-
 ceta numero 3. Meriones numero 7. Ulysses numero 12.
 Idomeneus numero 13. Leonteus numero 5. Ajax Tela-
 monius numero 28. Patroclus numero 53. Polypœtes
 numero 1. Teucer numero 30. Neoptolemus 6. ^e fit nu-
 merus 362.

CXV. Tro-

sum à Deiphobo tradit Hyginus. Certe
 sine ullo scrupulo *Antenoum* in *Antenoi*
 locum substituerim.

^e *Hippodamum*] *Hippothœum* Cl. Scheff-
 feri probò. Habetur Iliad. P. 313.

[^f *Chlonium*] An & heic *Clonium* re-
 ponendum? Certe inter Priamidas est
 etiam Clonius apud Apollodorum. Sed
 cum de ejus cæde nihil legisse memine-
 rim, non valde placet. *Caletor*, quem
 apud Hom. Iliad. O. 419. interficit A-
 jax, nimium abit à vulgatâ scripturâ.
Cleopoleum conjicit Cl. Schefferus.
Chthonium Nob. Heinsius.

^g *Hippodamantem*] Nisi heic alios,
 quam Homerum, sequutus est aucto-
 res, probò *Iphidamantem* Schefferi.
 Vide Hom. Iiad. A. 221.

^h *Carcanum*] *Gargasum* ex cap. 115.
 Schefferus.

ⁱ *Gavium*] *Agarum* ex Dicty idem.

^k *Rhesum*] Eetionis hic erat filius. Vi-
 de Dictyn Lib. 11. pag. 67. Hom. Iliad.
 K. Quamquam aliter Apollodorus. Ad-
 de Servium ad Æn. 1. 473. & de Priami
 cæde eundem ad Æn. 11. 506.

^l *Nireum*] Apud Dictyn Lib. 14. in-

terficit *Peneleum* & *Nirea*.

^m *Tlepoleum*] Hic Herculis erat fi-
 lius, de quo Homerum in Catalogo, &
 Diodorus Lib. 14.

ⁿ *Antippum*] Scripserim *Antiphum*,
 cujus mentio facta inter duces cap. 97.
^o *Pylachantum*] De hoc altum silen-
 rium apud Homer. Iliad. T. ubi bene
 multos ab Achille occisos recenset.

Ad CAP. CXIV.

^a *Antilochus* num. 2.] *Phalcem* &
Mermerum occidit Iliad. E. 513.

^b *Peneleus*] *Choræbum* apud Virg. Æn.
 11. 424. *Ilionea* apud Homerum Iliad.
 E. 496. occidit.

^c *Eurypylus*] Apud Homerum duos
 interficit. *Apisanorem* Iliad. A. *Hypse-
 norem* Iliad. E.

^d *Linus*] Hic non numeratur inter
 Græcorum duces, sed *Leitus*, quem
 libenter credo Cl. Scheffero in locum
 Lini esse substituendum.

^e *Fit numerus* 362.] Cl. Schefferus
 329. Sed numeros omnes præceden-
 tes sanos esse quis præstare auit?

Ad

CXV. *Trojani qui quot occiderunt.*

HECTOR numero 31. Alexander numero 3. Sarpedon numero 2. Panthous numero 4. Gargafus numero 2. Glaucus numero 4. Polydamas numero 3. Æneas numero 28. Deiphobus numero 4. ^aClitus numero 3. ^bAcamas numero 1. Agenor num: 2. ^cfit numerus 88.

CXVI. ^a*Nauplius.*

ILIO capto, & divisa præda, Danaï cum domum redirent, ira deorum, quod fana spoliaverant, & quod Cassandram ^bAjax Locrus à signo Palladio abripuerat, tempestate & flatibus adversis ^cad saxa Capharea naufragium fecerunt: in qua tempestate Ajax Locrus fulmine est à Minerva ictus, quem fluctus ad saxa illiferunt, unde ^dAjacis petræ sunt dictæ. Cæteri noctu cum fidem deorum implorarent, Nauplius audivit, sensitque tempus venisse ad persequendas filii sui Palamedis injurias. Itaque, tanquam auxilium eis afferret, facem ardentem eo loco extulit, quo saxa acuta & locus periculosissimus erat. Illi credentes humanitatis causa id factum, naves ^eeo duxerunt. Quo facto, plurimæ eorum contractæ sunt, mili-

Ad CAP. CXV.

^a *Clytus*] ΚΛΥΤΟΣ est Iliad. O. ubi interficitur à Teucro. Scribe ergo, *Clitus*.

^b *Athamas*] Lege, *Acamas*, qui aliquoties memoratur Homero. Dux erat Thracum. Vid. Iliad. E. 462. M. vers. 100. est Antenoris filius. Consentit Dictys 11. pag. 58. Dares in copiarum Priami indiculo: *De Thracia Pyrus & Acamas*.

^c *Fit numerus 88.*] Imo uno minor erit. Sed error, ut recte censet Cl. Schefferus, procul dubio est in numeris superioribus.

Ad CAP. CXVI.

^a *Nauplius*] Hujus argumenti fabula fuit Sophoclis, quam ΝΑΥΠΛΙΟΣ ΠΥΡΑΙΔΙC inscripsit, cujus Helychius meminit.

^b *Ajax Locrus*] Cap. 97. *Ajax Oilei & Rheneis Nympha filius, Locrus*. De Palladio digna lectu habet Tzetzes in Lycophron. pag. 64.

^c *Ad Saxa Capharea*] Virg. Æn. xi. 260. *Euboica cantes ultorque Capharens*. Consule ad eum locum Servii commentarium, & ad Æn. i. vers. 45. Adde Etymol. in ΚΑΦΑΡΕΙC. Corrupte apud Tzetzen in Lycophronem ΚΑΦΑΡΕΙC ἀνεγοιθίζον Εὐβοίας dicitur. Scribe Εὐβοίας. Ovid. i. Trist. *Quicunque Argolica de classe Capharea fugit, Semper ab Euboicis vela retorquet aquis*. Prompert. Lib. 111. El. 5. *Saxa triumphales frégere Capharea puppes*. Adde Sen. Agam. vers. 458.

^d *Ajacis petræ*] Πέτραι Τυγείδης dicebantur. Vide Schol. ad Iliad. N. 66. Τυγείαι sunt Ifacio in Lycophr. p. 69.

^e *Eo duxerunt*] Mavult direxerunt Nob. Heinsius,

M

f Ad

militesque plurimi cum ducibus tempestate occisi sunt, membraque eorum cum visceribus ad saxa illisa sunt: si qui autem potuerunt ad terram natate, à Nauplio interficiebantur. At Ulysssem ventus detulit ad ^f Maronem, Menelaum in Ægyptum, Agamemnon cum Cassandra in patriam pervenit.

CXVII. *Clytemnestra.*

CLYTEMNESTRA Tyndarei filia, Agamemnonis uxor, cum audisset ^a ab Oeace, Palamedis fratre, Cassandram sibi pellicem adduci: ^b quod e mentitus est, ut fratris injurias exequeretur: tunc Clytemnestra cum Ægistho filio Thyestis cepit consilium, ut Agamemnonem & Cassandram interficeret: quem ^c sacrificantem securi cum Cassandra interfecerunt. At Electra, Agamemnonis filia, Orestem fratrem infantem sustulit, quem demandavit in Phocide Strophio, cui fuit ^d Astyochea Agamemnonis soror nupta.

CXVIII. *Proteus.*

IN Ægypto Proteus senex marinus ^a divinus dicitur fuisse, qui in omnes se figuras convertere solitus erat.

Quem

[^f *Ad Marathoneum*] Omnino cum Cl. Scheffero corrigendum *Maronem*. Vid. cap. 125. ubi idem vitium eodem modo corrigitur à Micyllo, qui tamen heic tantum notat ad Ismarum aliis dici pervenisse. Sane Ismarum habebat ille Maro. Vide Hom. Odyss. 1. 198. Sileni filium facit Nonnus Dionys. Lib. xiv. p. 255.

Ad CAP. CXVII.

^a *Ab Oeace*] Mallet Cl. Schefferus *O-race* ex Apollod. Lib. 111. Sed Apollodorus ille corruptus eo loco, & pro *Οἶακ* restituendum ibi *Οἶακ*. Dictys Lib. vi. *Oeas Nauplii filius Palamedis frater*. Docuit hoc me ad Dictyos Lib. 1. Mercerus. Confirmat ejus emendationem Schol. Eurip. ad Orest. vers. 432. *Ναυπλίου γὰρ ὁ Κλυμένης ὁ Ἀργείος ἰχθυόντο Οἶαξ ὁ Παλαμίδης*.

^b *Quod e mentitus est ut fratris injurias exequeretur*] Includenda hæc parenthesi.

^c *Sacrificantem*] Vulgatiores est opinio, quam refert Triclinius ad Elect. 195. occisum eum à Clytemnestra, cum induere vellet tunicam, neq. capitis, nec manuum habentem exitum. Vide Senec. Agam. actu v. & quæ Vossius habet Lib. 1. Orator. p. 118.

^d *Astyochea*] Scholiastes Euripidis ad Orest. vers. 764. & 1235. *Anaxibiam* appellat. At ad vers. 33. *Κυδὲξ γέρων*. In quo denuo à se ipso dissentit. Nam ad vers. 1235. *Κυδὲξ γέρων*, & cum Strophii patre Criso nuptam dicit.

Ad CAP. CXVIII.

^a *Divinus*] H.e. futurorum præsciens, *μάντις*. General. *Python draco divinus*. 100

CXIX. *Orestes.*

d *Dicitque ossa*] Cl. Schefferus, *dicitque ea ossa*.

condita esse. quos Ægisthus lætabundus hospitio recepit. qui occasione capta, ^e Orestes cum Pylade; noctu Clytemnestram matrem & Ægisthum interficiunt. Quem Tyndareus cum accusaret, Orestis à Mycenensibus ^f fuga data est propter patrem, quem postea furia matris exagitarunt.

CXX. *Iphigenia Taurica.*

ORESTEM furia cum exagitant, Delphos sciscitatum est profectus, quis tandem modus esset æumnarum: responsum est, ut in ^a terram Tauricam ad regem Thoantem, patrem Hypsipyles, iret, indeque de templo Dianæ signum Argos afferret: tunc finem fore maiorum. Sorte audita, cum Pylade ^b Strophii filio sodale suo navem conscendit, celeriterque ad Tauricos fines devenerunt. ^c Quorum fuit institutum, ut qui intra fines eorum hospes venisset, ^d templo Dianæ immolaretur. Ubi Orestes & Pylades cum in spelunca se tutarentur, & occasionem captarent, à pastoribus deprehensi, ad regem Thoantem sunt deducti. Quos Thoas suo more ^e junctos in templum Dianæ, ut immolarentur, duci jussit, ubi Iphigenia Orestis soror fuit sacerdos. Eosque ex signis atque argumentis, qui essent, quid venissent, post-

^e Orestes cum Pylade] Hæc glossam respiciunt, & videntur delenda. Idem vitium jam alibi non semel notavimus. Vide quæ superius dicta ad cap. 29.

^f Fuga data est] Servius ad Æn. x. 497. *Sola Hypermeſtra ſervato Lynceo fugam dedit.* Schol. Hor. ad Lib. i. i. od. 2. *Ab omnibus factum eſt, præterquam ab Hypermeſtra, quæ Linum (leg. Lynceum) fuga data ſervavit.* Saluſt. Catilin. Cap. 51. *Non animam eripi, ſed exilium permitti jubent.*

Ad CAP. CXX.

^a Terram Taurinam] Recte *Tauricam* Cl. Schefferus. Supra cap. 98. *In terram Tauricam detulit.* Cap. 261. *Translata ad Tauricam civitatem.*

^b Strophii filio] Vide cap. 117. Per-

peram *Strophicum* dicitur Servio ad Æn. III. 331.

^c Quorum fuit institutum] Taurorum nempe. Ita enim gentem ezm appellant Lact. Lib. 1. cap. 21. Salluſt. apud Juvenal. Scholiaſt. ad Sat. xv. vers. 116. Clemens Admonit. ad gentes pag. 27. ed. Morell. Minutius Felix pag. 34. ed. Leid. aliique.

^d Templo Diane] Valde sanguine gaudebat illa Scythica Diva. Vide Cassiod. Var. v. 42. Ovid. iv. Trist. El. 4. III. P. El. 2.

^e Junctos] Mallet, *vinctos*. Quod firmat luculentus locus Tzetze ad Lycophron. p. 200. Περὶ ἑνὸς τοῦ Πυλάδου, ὃ καὶ παρὰ τοὺς Πυλάδων, ἢ χθὲν δέσμιον οὖν τοῦ Πυλάδου καὶ ὁδὸς θάλασσαν ἔβαλε. Multa veterum loca idem vitium occupavit, quo-

postquam rescit, ^fabjectis ministeriis, ipsa cœpit signum Dianæ avellere. Quo rex cum intervenisset & rogaret, cur id faceret: illa e mentita est, dicitque eos sceleratos signum contaminasse: quod impii & scelerati homines in templum essent adducti, signum expiandum ad mare ^hferre oportere, & jubere eum interdicere civibus, ne quis eorum extra urbem exiret. Rex sacerdoti dicto audiens fuit. Occasione Iphigenia nacta, signo sublato, cum fratre Oreste & Pylade in navem ascendit, ventoque secundo ad insulam ⁱZminthum ad Chrysen sacerdotem Apollinis delati sunt.

CXXI. ^a*Chryses.*

AGAMEMNON cum ad Trojam iret, ^b& Achilles in

quorum non exiguam partem alicubi à Nob. Heinio correctam legisse memini. An inter illa etiam illud Pompejani de amne concreto Lib. IV. Catal. Pith. *Postquam tristis hyems frigore junxit aquas*, manum ejus medicam expertum sit, quoniam locus mihi excidit, nescio: hoc certum habeo, *vinxit aquas* in illo versiculo esse legendum. Ita *flumina necti*, & *unda alligari* dicuntur apud Petronium; nec non. *ὕδωρ πνέουσα* à Græcis. Anthol. Lib. I. Sect. XIII. epigr. I. *Ἐπεὶ θνήσκῃς ἀπὸ μὲν πνέουσα ὕδωρ*.

[*Abjectis ministeriis*] H. e. abactis ministris, ut bene Schefferus interpretatur. Ministeria pro ministris, ut servitia pro servis, conjugia pro conjugibus, dominatio pro dominis, & id genus sexcenta alia, eleganter dicuntur. Cyprianus Sermon. de Lapsis. *Non in sacerdotibus religio devota, non in ministeriis fides integra*. Quintil. decl. 2. *Non torfit ministeria cæci*. Et, *Ministeria luminum sumus*. Decl. 18. *Hoc ministeria narrant*. Apulej. Milet. x. *Ministeria publica annulum &c.* Sic officia pro officialibus dixit Corippus Lib. III. pag. 45. *Omnis sacrarum vis assuit officiorum*. Et pag. 48. *Officia stratos jussu monituque jubentis Erexere viros*. Tertull. de Anim. cap. 37. *Nos officia divina angelos credimus*. Cap. 40. *Cum officia pulsantur*. Magisterium pro magistro Ambrosius: *Factus est ceteris magisterium perseverantia, qui electus erat*

ad infirmitatis exemplum.

[*Eos sceleratos*] Cl. Scheffero rectius videtur: *Eo scelerate signum contaminasse, quod impii & scelerati &c.* Ego δεικνῶς ista verba de Oreste & Pylade acceperim, quos simulanter sceleratos facit Iphigenia, ne fraudem strui rex sentiret. Sed ea, quæ statim subduntur, *quod impii & scelerati homines in templum essent adducti*, videntur mihi glossam redolere; vel, si retinere velis, ita collocanda: *Illam e mentita est eos sceleratos signum contaminasse, dicitque, quod impii & scelerati homines in templum essent adducti; signum &c.*

[*k Ferre oportere*] Cl. Schefferus, *ferre se oportere*. Ego antehac conjeci, unica literâ mutata, *ferri oportere*. Quid si illud se subaudiendum esse dicas? Non esse id insolens, nemo ignorat, nisi qui veteres non legit. Tibull. I. el. 7. *Et simulat transire domum*. Ter. Eun. I. sc. 2. *Venturum ad me constituit*. Curt. Lib. VIII. II. *Constituit daturum*. Et sexcenta id genus alia.

[*i Zminthum*] Lege, *Zminthum vel Sminthum*. Vide notas ad cap. 106.

Ad C A P. CXXI.

[*a Chryses*] Hoc caput non fuisse ita à Hygino divisum à præcedentibus, sicut nunc est, recte videtur censere Cl. Schefferus.

[*b Et Achilles*] Illud &, ut natum
M 3 ex

in Mœsiam venit, & ^c Chryseidam Apollinis sacerdotis filiam ^d adduxit, eamque Agamemnoni dedit in conjugium. Quod cum Chryses ad Agamemnonem deprecandum venisset, ut sibi filiam redderet, non impetravit. Ob id Apollo exercitum ejus ^e partim fame ^{*} prope totum consumpsit. Itaque Agamemnon Chryseida gravidam sacerdoti remisit. Quæ cum diceret se ab eo intactam esse, ^f suo tempore peperit Chrysen juniorem, & dixit se ab Apolline concepisse. Postea Chryses Thoanti eos cum reddere vellet, Chryses audiit senior, Agamemnonis Iphigeniam & Orestem filios esse, & qui Chrysi filio suo quid veri esset patefecit, eos fratres esse, & Chrysen Agamemnonis filium esse. Tum Chryses, re cognita, cum Oreste fratre Thoantem interfecit, & inde Mycenæ cum signo Dianæ incolumes pervenerunt.

CXXII. Aletes.

Ad Electram Agamemnonis & Clytemnestræ filiam, sororem Orestis, nuncius falsus venit, fratrem cum Py-lade in Tauricis Dianæ esse immolatos. ^a Id Aletes Ægi-
sthi

ex ultima vocis præcedentis syllaba, dele cum eodem Scheffero.

^c Chryseidam] Aftynome ejus erat nomen *ωελον*. Vide notas ad cap. 106.

^d Adduxit] Schefferus, *abduxit*. Vide notas ad cap. 8.

^e Partim fame] Suppleo *partim pestilentia*. Cap. 2. *Civitas tota partim fame, partim morbo interiret*. Videre præter Micylum Barthius quoque & Clar. Schefferus eum hiatum. Et quis non videat, qui unquam Homeri poësin inspexerit? Iliad. A. 61. *Εἰ δὲ μὲν πόλεμὸς τε θυμῷ & λοιμὸς Ἀχαιῶν*. Quod autem Apollinem pestilentiae auctorem facit Poëta, ex Ægyptiorum id disciplina habet, qui *λοιμικὸς νόσος* *ἢ λόγος ἀναπείθεσσι*, teste Clemente Alexandrino Lib. v. Strom. Confer Hom. Schol. Iliad. A. 50. Heraclid, in Homeri Allegoriis p. 12. Eustath. p. 24.

^f *Suo tempore*] H. e. mensibus actis, ut loquitur Phædrus; *ἐν καιρῷ ἰνυρῶν* ut Græci.

^g *Qui Chryse*] Quærit Cl. Schefferus,

quis sit ille *quis*? Quid si dixero eum esse Chrysen seniore? ut hoc velit Hyginus: Qui Chryses senior filio suo, *αὐτῷ ἦ εἶναι*, hoc est, filio Agamemnonis Chrysi, quid verum esset patefecit. *Suus* pro *ejus* usurpatum huic scriptori etiam cap. 78. & 109. Ut se pro *eum* cap. 60. nec tamen non Latine. Vide Mariangelum in Auctario pag. 68. ed. Amstel. Gruteri Inscript. pag. 112. 355. 557. 798. Addam & hoc, secundum quosdam Iphigeniam etiam & Chrysen esse germanos. Tzet. in Lycophr. *Ἐπεὶ ἦ ἦτε Ἑλήνης, ἔτε Κλυταιμνήστρας λέγουσι πῶι Ἰφιγένειαν. φασὶ ἦ, ἐν ἦ Χρυσίδος Ἀσπόμενος* (leg. *Ἀσπόμενος*) *& Ἀγαμέμνονος γένος* *παιδὸς* *Χρύσης* *& ἡ ῥηθεῖσαι Ἰφιγένειαν*. Eadem legas apud Etymol. magni auctorem in *Χρυσέπολις*. Perperam *Χρυσέπολις* legitur apud Tzetzen.

Ad CAP. CXXII.

^a *Id Aletes*] H. e. *ob id*. Vid. Not. ad cap. 108. Mox *superesse* reposui ex Mi-

Ithi filius cum rescisset, ex Atridarum genere neminem superesse, regnum Mycenis obtinere cœpit. At Electra de fratris nece Delphos sciscitatum est profecta. Quo cum venisset, eodem die Iphigenia cum Oreste venit eo. Idem nuncius qui de Oreste dixerat, dixit Iphigeniam fratris interfetricem esse. Electra ubi audivit id, truncum ardentem ex ara sustulit, voluitque inscia sorori Iphigeniæ oculos eruere, nisi Orestes intervenisset. Cognitione itaque facta, Mycenæ venerunt, & Aleten Ægisthi filium Orestes interfecit, ^b & Erigonam ex Clytemnestra & Ægistho natam voluit interficere: sed Diana eam rapuit, & ^c in terram Atticam sacerdotem fecit. Orestes autem Neoptolemo interfecto, ^d Hermionem Menelai & Helenæ filiam ^e abductam conjugem duxit. Pylades autem Electram Agamemnonis & Clytemnestræ filiam duxit.

CXXIII. *Neoptolemus.*

NEOPTOLEMUS, Achillis & Deidamiæ filius, ex Andromacha ^a Ectionis filia, captiva, procreavit ^b Amphialum. Sed postquam audivit Hermionen sponsam suam Oresti esse datam in conjugium, Lacedæmonem venit, & à Menelao sponsam suam petit. Cui ille fidem suam infirmare noluit, Hermionenque ab Oreste abduxit, & Neoptolemo dedit. Orestes injuria accepta, Neoptole-

num

Micylli editione, *pro superesset*, quod Commeliniana & Leidenensis exhibent.

^b *Et Erigonam*] Ante hæc verba posuerim *τοιαία στυγία*, & scripserim, *Etiam Erigonam*. Dictys Lib. vi. *Brevique decepta adultero Erigonem ex eo edit*. Scribe, ut heic habes, *Erigonam*, vel *Erigenem*. Adde Etymol. auctorem in *Αἰόγῃ*. Hephæstion Lib. iv. *Helenam* vocatam tradit.

^c *In terram Atticam*] *Pro in terra Attica*. Dictum ea de Syntaxi jam superius ad cap. 41.

^d *Hermionen*] Hanc solam ex Menelao & Helenâ natam Homerus subindicat. Sed alii etiam filios Nicostratum, Æthiolam, Maraphium, & Dizthum

ex illis ortos memorant, ut Eustath. in Hom. Iliad. pag. 303. annotavit.

^e *Abductam*] *Abductam* heic, & cap. seq. *abduxit* lege cum Cl. Scheffero. Adde notas ad cap. 8. Quidam Erigonam duxisse volunt, ut annotavit Tzetzes ad Lycophron. p. 200. ed. Steph.

Ad CAP. CXXIII.

^a *Ectionis filia*] Ita & Homerus, Dictys, & Serv. ad Æn. II. 456.

^b *Amphialum*] Quos heic auctores habeat Hyginus ignoro. Molossium cum aliis Servius eum appellat ad Æn. III. 297. & 319. ut & Isidorus Orig. Lib. XIV. 4. Unde Molossia dicta pars Epiri.

M 4

Schol.

mun Delphis sacrificantem occidit, & Hermionen recuperavit; ^c cujus ossa per fines Ambraciæ sparsa sunt, quæ est in Epiri regionibus.

CXXIV. ^a *Reges Achivorum.*

PHORONEUS Inachi filius, Argus Jovis filius, ^b Peranthus Argi filius, ^c Triops Peranthi filius, Pelagus Agenoris filius, Danaus Beli filius, Tantalus Jovis filius, Pelops Tantali filius, Atreus Pelopis filius, Temenus Aristomachi filius, Thyestes Pelopis, Agamemnon Atrei, Ægisthus Thyestis, Orestes Agamemnonis, Clytus ^d Temeni filius, Aletes Ægisthi, Tisamenus Orestis, Alexander Eurysthei.

CXXV. *Odyssea.*

ULYXES cum ab Illo in patriam Ithacam rediret, tempestate ad Ciconas est delatus, quorum oppidum Ismarum expugnavit, prædamque sociis distribuit. Inde ad Lophagos, homines minime malos, qui Loton ^a ex foliis flore

Schol. Eurip. Hypoth. Andromachæ: Πύδα ἴππαις ἐκ αὐτῆς Μολοσσῶν. Idem ad vers. 24. Ἰδὼς ὃ ἵνα φασὶ παῖδα γυῖα καὶ τῷ Νεοπόλειμῳ, ἀλλὰ τὴν τρεῖς (leg. τρεῖς) λεγόντων, Πύδον, Μολοσσὸν, Αἰανίδην. Schol. Pind. ad Nem. od. vii. Τ' ἑστέον γὰρ δὲ τῷ Μολοσσῷ καὶ Νεοπόλειμῳ ἐν Ἀνδερμάχῃς παύσασθαι ἢ Μολοσσῷ. Invenies ibidem varias causas, ob quas cum Delphos sacrificatum iverit, tum & occisus illic & sepultus sit.

^c *Cujus ossa*] Neoptolemi sive Pyrrhi. Vide Ovid. Ib. vers. 303.

Ad CAP. CXXIV.

^a *Reges Achivorum*] *Argivorum* Heinsius, Quod probandum omnino: Tatianus Orat. Contr. Græcos p. 172. Γερῶνται Ἀργεῖαν βασιλεῖς οὐδὲ, Ἰναχῶ, Φερωνίδης, Ἀτρεΐς, Κεῖας, Τελέπας, Ἀργεῖος, Φόρβας &c. Corrig. Κεῖας & Ἀργῶ. Vide Not. ad cap. 145.

^b *Peranthus*] *Piranthus* cap. 145. audit. Græcis est Πειρανθῶς. Scribendum ergo utroque *Peranthus* vel *Piranthus*. Nam Græcam diphthongum *ei* in *E* vel *I* vertunt Latini.

^c *Triops*] Quod Cl. Schefferus conjecerat, *Triopas*; id noster ipse firmat cap. 145.

^d *Temenci*] *Legē Temeni*. Vide notas ad cap. 219.

Ad CAP. CXXV.

^a *Ex foliis rare procreatum*] Vexatissimus hic locus. Barthius ex membranis, laudante Scheffero, emendat, *ex foliis florem procreatum*. Ubi ita emendaverit Barthius, haudum comperi. Adversariorum Lib. viii. cap. 6. membranas suas habere ait, *ex foliis rare procreatum*. Ego malim, *ex trifolii flore procreatum*. Gloss. Steph. *Trifolium*, Λωτός, τριφυλλόν. Dioscorides Lib. iv. cap. 3. Λωτός ἕμπερος, οἱ δὲ τριφυλλόν. Scio alios, inter quos & Plin.

flore procreatum edebant, ^bidque civibus tantam suavitatem præstabat, ut qui gustabant, oblivionem caperent ^cdomum reditionis. Ad eos socii duo missi ab Ulysse, cum gustarent herbas ab eis datas, ad naves obliti sunt reverti; quos vinctos ipse reduxit. Inde ad Cyclopem Polyphemum, Neptuni filium. huic responsum erat ab augure Telemo Eurymi filio, ut caveret, ne ab Ulysse excæcetur. Hic media fronte unum oculum habebat, & carnem humanam epulabatur. Qui postquam pecus in speluncam redegerat, molem saxeam ingentem ad januam opponebat. ^dQui Ulysses cum sociis inclusit, sociosque ejus consumere cœpit. Ulysses cum videret ejus immanitati atque feritati resistere se non posse, vino, quod ^eà Marone acceperat, eum inebriavit, seque Ulyssim vocari dixit. Itaque cum oculum ejus trunco ardenti exureret, ille clamore suo cæteros Cyclopas convocavit, eisque spelunca præclusa dixit, Utis me excæcat. Illi credentes eum deridendi gratia dicere, neglexerunt. At Ulysses socios suos ad pecora alligavit, & ipse se ad arie-

Plinius est Lib. xvii. 17. arborem fuisse velle. Sed cum Hygino herbam facit etiam Apostolius Cent. xii. 40. ad proverbium, *Λατὴ ἱερὰ γὰρ*. Εἴτ' ἂν πῶα, inquit, τὸ λατὴν, λήδω ἱερὰ γὰρ. Dispiciant, qui me ingenio & eruditione magis pollent. Moschopulus pag. 48. ed. Steph. *Λατὴν κοινὰς ἀποφύλον, & τὸ αἶνός ἐρητῶ καθ' ὅ μιν ἐν, & εἰς ἡρώων χρίσμον τοῖς ζώοις*. Tangit locum Homeri Iliad. ξ. quem & Plinius respexit Lib. xxii. 21. Versus est 348. *Λατὴν δ' ἐρητῶντα &c.* Schol. *Λατὴς, αἶδός γάρ τε ἰλεῖν, διὰ & ἐρητῶντα, ὅ ἐστ' ἐρωσίδν.*

^b*Idque civibus*] Barthius ex MS. *Idque cibi genus*. quod probō.

^c*Demi reditionis*] Correxeram, *Domum reditionis*, quod legisse memineram cap. 118. *Quando domum reditionem haberet*. Et apud Dictyn Cretensem Lib. 11. *Domitionem cupiebant*. Lib. 1. *Domitionem confirmans*. Cum video id jam olim fecisse in Observationibus τὸ μαχαρίτω Gronovium. Gloss. Steph. *Domitionem, ἐπαγίδν*. Scrib.

cum Vulcanio, *Domitionem*. Apulejus Hermagora, laudante Fulgentio: *Pollincto ejus funere, domitionem paramus*. Et in Metam. *Coragio itaque perfecto, omnia domitionem parant*. Priorem locum adducit in POLLINCTOR, posteriorem in CHORAGIUM, qui legitur sub finem Lib. iv. sed paulo aliter. Utitur & Lib. i. & xi. eadem voce. Alia exempla ex aliis tibi suppeditabunt Vossius in de Construct. cap. 8. & Schottus Nod. Cicer. Lib. iv. cap. 10. Verbalia illa in IO construuntur ut verba, unde derivantur. Plautus Mostell. II. 2. *Quid illi reditio etiam huc fuit?* *d Qui Ulysses*] Cl. Schefferus ante hæc incisum mallet poni, & legi *quæ* ut ad *molem* referatur.

^e*A Marathone*] Micyllus, *Marone*. Nil pote melius. Ita enim eum appellat Hom. Odyss. r. 197. Vide Eustath. pag. 347. ed. Baf. Tibullus Panegyrico: *Cessit & Aetnae Neptunius incola rupis Vistæ Maroneo fadatus lumina Baccho*. Confer Plinium Lib. xiv. 4. *Merum Ismarium* vocat Propert. Lib. 11. 24.

M 5

f Hel.

arietem: & ita exierunt ad Æolum ^fHellenis filium, cui ab Jove ventorum potestas fuit tradita. Is Ulyssēm hospitio & libere accepit, follesque ventorum ei plenos muneris dedit: focii vero aurum argentumque credentes, cum accepissent, & secum partiri vellent, folles clam solverunt, ventique evolaverunt. Rursum ad Æolum est delatus, à quo ejectus est, quod videbatur Ulysses numen deorum infestum habere. Ad Læstrygonas, quorum rex fuit ^hAntiphates * devoravit, navesque ejus undecim confregit, ⁱexcepta nave, qua sociis ejus consumptis, evalit in insulam ^kÆnariam ad Circen Solis filiam, quæ potionem data homines ^lin feras bestias commutabat. ad quam Eurylochum cum viginti duobus sociis misit, quos illa ab humana specie immutavit. Eurylochus timens,

[^fHellenis filium] Ita tradit etiam A-
fron. II. 18. in quo ἡμὲν ἰσχυρὸν habet
Plin. Lib. VII. 56. Sed Æolum illum
ventorum regem Hippotæ alii, alii
Neptuni, quidam Jovis faciunt filium.
Servium vide ad Æn. I. vers. 56. Schol.
Hom. ad Odys. K. vers. 2. Αἰόλος ὁ
δύο. ἔτερος μὲν ἰππότες τὴν Μίμραν.
ἑνὸς δὲ ἑνὸς (leg. ἑνὸς) δὲ
τὸν Διὸς, ὁ δὲ ἑνὸς μὲν. Tres
ad eundem locum facit Eustath. quem
consule. Longe aliter, quam vulgus,
hanc historiam narrat Parthenius Erot.
c. 2.

[^gLibere accepit] Ἀντὶ τὴν τὴν liberaliter.
Rarum illud, nec usquam legisse memi-
ni, nisi apud Servium ad illud Virg.
Georg. I. 124. Omnia liberius nullo po-
scente ferebat. Alii, inquit, liberius pro
liberalius accipiunt. Ita libertas pro li-
beralitas & abundantia usurpare idem
videtur ad ejusdem libri vers. 9. Intel-
lexit id pabuli libertate fieri. Usitatus
foret liberaliter hospitio excipere, ut ha-
bes hoc ipso capite inferius; vel li-
beralis hospitio. Cap. 130. In hospitium li-
berale venit. In Servii loco posteriori
pro libertate puto legendum, ubertate.
Cassiod. Var. Lib. VIII. epist. 10. Ut
quod ab illo Martio viro didicerat verbis,
in camporum libertate monstraret. MS.
Cod. cujus excerpta penes me sunt, in
camporum ubertate.

[^hAntiphates * devoravit] Quo loco

asteriscus est positus, desideratur.
deinde venit, qui socios ejus devoravit,
vel simile quid.

[ⁱExcepta nave] Mallem, nave una.
Nam deesse aliquid bene vidit Micyllus
Aufon. Perioch. x. Ibi amissis una mi-
nus navibus, Circem littus accessit.

[^kÆnariam] Meminit ejus insulæ
Obseq. cap. 114. Vellejus II. c. 10. Ci-
cero ad Atticum x. 13. Sueton. Ti-
ber. cap. 56. ut antiquæ editiones re-
presentant. Inarime est Homero, au-
ctore Solino cap. 9. Festus: Ænariam
appellare locum, ubi Æneas à Troja
veniens classem appulit. Ita quidem &
Plinius vult Lib. III. cap. 6. Sed falli
utrumque, & Ænariam ab stratibus,
hoc est, simiis dictam contendit ad So-
linum pag. 97. Salmasius. In quo ei
prævit ad Æn. IX. 715. Servius. Con-
ferendus omnino Vossius Etymol. in
voce SIMIA. Lactantius ad Theb.
IV. 550. Hæc igitur Circe in insulâ Ma-
oniâ delatos ad se in feras mutabat. Leg.
Maonia. Livius enim Lib. 94. Inarimen
in Mæonizæ partibus fuisse dicit apud
Servium. Tzetzes in Lycophron. pag.
131. Ἡ δὲ εἰς Αἰαντὶν νῆσον τὴν Κίρκην.
Leg. Αἰαντίν. Adde notas ad cap. 127.

[^lIn feras bestias] Curt. v. 4. Quasi
feras bestias ipsos posseprehendi. Ne-
pos in Datam. cap. 3. Ut si feram be-
stiam captam duceret. Aufonius: In fe-
rarum ora converci sunt.

m Mo-

mens, qui non intraverat, inde fugit, & Ulyssi nunciavit, qui solus ad eam se contulit: sed in itinere Mercurius ei remedium dedit, monstravitque quomodo Circen deciperet. Qui postquam ad Circen venit, & poculum ab ea accepit, remedium Mercurii ^m monitu coniecit, ensenque strinxit, minatus, nisi socios sibi restitueret, se eam interfecturum. Tunc Circe intellexit, non sine ^m divina voluntate deorum id esse factum: itaque fide data, se nihil tale commissuram, socios ejus ad pristinam formam restituit, ipsa cum eodem concubuit, ex quo filios duos procreavit, ^o Nausiphoem & Telegonem. Inde proficiscitur ad lacum Avernum, ad inferos descendit, ibique invenit Elpenorem socium suum, quem ^q ad Circen reliquerat, interrogavitque eum quomodo eo pervenisset. cui Elpenor respondit, se ebrium per scalam cecidisse, & cervices fregisse: & deprecatus est eum, cum ad superos redisset, sepulturæ traderet, & sibi in tumulo gubernaculum poneret. Ibi & cum matre Anticlia est locutus de fine errationis suæ. Deinde ad superos reversus, Elpenorem sepelivit, & gubernaculum, ita ut rogaverat, in tumulo ei fixit. Tum ad Sirenas & Melpomenes musæ & Acheloi filias venit, quæ partem

fu-

in *Monitu coniecit*] Cl. Scheferus, *monitu eo coniecit*, h. e. in poculum. Quod amplector. Cæterum moly illud Homeri verbascum esse autumat Apulejus de Herbis cap. 7. E sanguine natum in Circæ insulâ interfecti gigantes narrat Hephæstion apud Photium p. 482. Tzetzes ad Lycophron. pag. 111. Μῶλυ δὲ ἵστυ καὶ τὰς ἰατρὰς τὸ ἀγρίον πικρὸν. Adde quæ idem habet pag. 131. & Plin. Lib. xxv. cap. 4.

n *Divina voluntate deorum*] Illud *Deorum* Glossatoris esse censet Scheferus. Mihi magis suspectum *divinâ*. Cap. 63. *Quod sua voluntate voluit, id deorum factum*. cap. 273. *Deorum factum est nuncius*. Κατὰ δαίμονα, καὶ δῖαν βέλωνι dicerent Græci. Lactant. ad Theb. iv. Tunc Circe sensit sine voluntate *Deorum* non esse factum, fideque datâ socios ei restituit.

o *Nausiphoem*] Micyllus *Nausiphoem*.

Id ab Homero ipso firmari ait Cl. Scheferus. Locum Homeri frustra quæsi. Sed apud Hesiodum *Θεογ.* 1016. *Nausiphoem & Nausiphoem* Ulyssi ex Calypsoe editos invenio; ex Circe autem vers. 1013. *Agrium & Lactium*. Tzetzes Chil. v. 16. ex Circe sustulisse Ulysem hosce tres ait *Ansem*, *Telegonem* & *Casiphoem*. Isacius ad Lycophron. *Klêvus & Ὀδυσσεὺς Τηλέγονος & Κασσιόχου*. Unius *Telegoni* tantum meminit ad Statium Lactantius.

p *Elphenorem*] *Elphenorem* scribendum, cum Græcis sit Ἐλπηνόρ. Fabulam habes *Odyss.* K.

q *Ad Circen*] Pro *apud*, ut sæpe nosster cum optimis. Fallit ergo & fallitur Donatus in libello de octo partibus: Neque *apud amicam* *nado recte dicitur*, neque *ad amicam* *sunt*.

r *Melpomenes*] Ita & infra cap. 141. & in *Geneal.* tradit. Lactantius autem

Ar-

superiorem muliebrem habebant, ^sinferiorem autem gal-
linaceam. ^tHarum fatum fuit tamdiu vivere, quamdiu
earum cantum mortalis audiens nemo prætervectus esset,
Ulysses monitus à Circe Solis filia, sociis cera aures obtu-
ravit, seque ad ^u arborem malum constringi iussit, & sic
prætervectus est. Inde ad Scyllam Typhonis filiam venit,
quæ superiorem corporis partem muliebrem, inferiorem
ab inguine piscis, & sex canes ex se natos habebat: ea-
que sex socios Ulyssis, nave abreptos, consumpsit. In
insulam Siciliam ad Solis pecus sacrum venerat, quod
socii ejus cum coquerent in aheno, mugiebat: monitus
id ne attingeret, ab Tiresia, & à Circe Ulysses: itaque
multos socios ob eam causam ibi amisit. ^xAd Charybdin-
que perlatus ter die obsorbebat, terque eructabat: ^yeo
monitu Tiresiæ prætervectus est. sed ira Solis, ^zquod
pecus ejus erat violatum, cum in insulam ejus venisset,
& monitu Tiresiæ ^avetuerat violari, cum Ulysses con-
dormiret, focii involarunt pecus: ^bitaque cum coque-
rent, carnes ex aheno dabant balatus. Ob id Jovis na-
vem

Argum. Lib. 1. Met. Ovid. & Servius
ad v. Æn. vers. 864. earum matrem
Calliopen faciunt. Alii Terpsichoren.
Vid. not. ad Geneal.

^s Inferiorem gallinaceam] Pedes gal-
linaceos habuisse tradit Fulgentius Lib.
1. Mych. Confule Spanhem. in de Num-
mis pag. 224.

^t Harum fuit fatum] Lactant. Ar-
gum. Lib. v. Met. fab. 9. Harum ita fuit
fatum &c.

^u Arborem malum] Tò malum à glos-
sa esse censet Cl. Schefferus. Non puto.
Virg. Æn. v. 504. Adversique infigitur
arbore mali. Hieron. Lib. 11. epist. 13.
edit. Canis. In summâ mali arbore se-
deat. & inde regenda & circumflecten-
da navis distata prædicet. Accedit huc,
quod noster id genus appositionibus
delectetur, ut ostendimus ad cap. 140.
Servius ad Æn. v. 487. Malus, arbor
& navis, generis est masculini. Lege,
Malus, arbor navis, & generis est ma-
sculini.

^x Ad Charybdinque perlatus ter die
absorbebat] Ad Charybdin perlatus,

qua ter die absorbebat, ex MS. emendat
Barthius, laudante Cl. Scheffero. Sed
illud absorbebat puto posse retineri, ut
absorbere dictum sit, quemadmodum ob-
ducere pro-exhaurire apud Plaut. & Pe-
tron. Nob. Heinsius legit Ad Charybdin
denique perlatus, qua &c. Conveniunt
hæc Hyginiana cum illis, quæ in Cha-
rybdis descriptione apud Hom. habes
Odyss. M. Virg. Æn. 111. 420. Ovid.
vii. Met. 62. Eustath. pag. 481. περι-
παύσαι illam in Siculo freto quotidie bis
tantum fieri ostendit.

^y Eo monitu] Recte, eam monitu Cl.
Schefferus.

^z Quod pecus ejus erat violatum] Theo
in Aratum: Ὁ πρύδην ἦ δ' ἄλλοι, ἐπεὶ οἱ
ἀργύρας βίαις τ' ὄραν τὸν ἄλιον αἰνέει
εἰσι, παρὸς ποταμοὺς ὄντες &c.

^a Vetuerit] Vetuerat Schefferus. Mal-
let tamen quis vetuisset propter præce-
dens venisset. Sed vide notas ad cap.
148. & 165.

^b Itaque cum] Idque cum Nob. Hein-
sius.

vem ejus fulmine incendir. Ex his locis errans, naufragio facto, sociis amissis, enatavit ^c in insulam *Æxam*. Calypso ^d Atlantis filia nymphea, quæ specie Ulyssis capta, anno toto eum retinuit, neque à se dimittere voluit, donec Mercurius Jovis jussu denuntiavit Nymphæ, ut eum dimitteret. ^e Et ibi facta rate Calypso omnibus rebus ornatum eum dimisit; eamque ratim Neptunus fluctibus disjecit, quod Cyclopem filium ejus lumine privaverat. Ibi cum fluctibus jactaretur, ^f Leucothee, quam nos matrem Matutam dicimus, quæ in mari exigit ævum, ^g baltheum ei dedit, quo sibi pectus suum vinciret, ne pectus abiret; quod cum fecisset, enatavit. Inde in ^h insulam Phæacum venit, nudusque ex arborum foliis ⁱ se obruit, qua ^k Nausicaa Alcinoi regis filia, vestem ad flumen ^l lavandam tulit. ille erepsit è foliis, & ab ea petit

^c *In insulam Æxam*] Atqui illa in Ogygia habitabat teste Homero Odyss. A. 85. Plin. III. 10. Aufon. Perioch. Od. IV. & v. Tzetze ad Lycophr. pag. 232. aliisque. Cum Hygino heic tamen facit Mela Lib. I. cap. 7. *Circa Siciliam in Siculo freto Ææ, quam habuisse Calypso dicitur*. Cæterum, si heic cum Cl. Scheffero Ogygiam reponi velis, non difficulter, ut in præcedentibus pro *Ænariam* reponam *Æxam*, mihi dabis.

^d *Atlantis filia nymphea*] Deesse post hæc verba *habitabant*, vel simile quid, arbitror.

^e *Et ibi*] Tò & non male inducit Cl. Schefferus.

^f *Leucothee*] *Leucothee*, vel *Leucothea* scribendum esse offendimus ad cap. 2. Ἀλκυόνη est Hom. Odyss. E. 334.

^g *Baltheum*] Sine aspiratione scribunt hoc nomen alii. *Calanticam* appellat Aufon. Odyss. Perioch. v. Κρήνημον Homerus vers. 346. Scholiastes κρηνώδην interpretatur. Immo & κρηνώδην ad Iliad. E. vers. 184. Gloss. Steph. *Cacantica*, ἡ δὲ ζώνη. Lege cum Vulcanio *Calantica*, quæ explicatio valde huic loco est conveniens. Ζώνη enim ζώνη, hoc est, *balteus*. Sed Ciceroni apud Nonium est tegmen capitis: *Tunc cum vincirentur pedes fasciis*,

cum calanticam capiti accommodaret. Quanquam ibi *Calanticam* habet Merceri editio, ut & ultima Arnobii Lib. II. Servius in IX. Æn. *Pileæ virorum sunt, mitra feminarum, quas Calanticas dicunt*. Distinguit à mitris Ulpianus Pandect. Lib. 38. *Ornamentorum hæc, vestita, mitra & semimitra, calantica, acusve &c.* Ἀμπτύκη appellat Lycophr. p. 121. Ubi interpres: Ἐστὶν ἡ κεφαλὸς διημιον γυναικείον. Lege, κεφαλὸς διημιον. Et pag. 232. Δίδωκε τὸ κρήνημον αὐτῆς.

^h *Insulam Phæacum*] Corcyram putata. Vide Serv. ad Æn. III. 291.

ⁱ *Se obruit*] Barthius ex MS. profert Advers. VIII. 6. *operuit*. Homerus quidem Odyss. E. vers. 491. ὧς ὁ δὲ οὐδὲς φέμεισι καλύψατο. Vulgatum tamen præfero, quia è foliis erepsisse mox sequitur. Ad hoc obruere familiare huic scriptori est verbum. Cap. 147. *Clam in igne obruebat*. 171. *Titienem in media regia obruit*. 195. *Corium in terram obruerunt*. Apitius Lib. I. *Si heredo obruas, illasas invenies*. Vellejus II. 19. *Nudus ac lime obruitur*.

^k *Nausicaa*] Ita recte ediderunt Miccyllus & Commelinus. Perperam *Nausica* Lugdunensis.

^l *Lavandum tulit*] Lego *lavandam*. Allusit ad hanc fabulam Ovid. Priap. c. 69.

tit ut sibi opem ferret. Illa misericordia mota, pallio eum operuit, & ad patrem suum eum adduxit. Alcinoüs hospitio liberaliter acceptum donisque decoratum, in patriam Ithacam dimisit. Ira Mercurii iterum naufragium fecit. Post vicesimum annum, sociis amissis, solus in patriam redit. Et cum ab hominibus ignoraretur, domumque suam attigisset, procos, qui Penelopen in conjugium petebant, obsidentes vidit regiam, seque hospitem simulavit: at Euryclyia nutrix ipsius, dum pedes ei lavat, ex cicatrice Ulysssem esse cognovit. Postea procos, Minerva adjutrice, cum Telemacho filio & duobus servis interfecit sagittis.

CXXVI. *Ulyssis cognitio.*

ULYSSES ab Alcinoö rege Nauficæ patre cum esset muneribus dimissus, naufragio facto, nudus Ithacam pervenit, ad quandam casam suam, ubi erat nomine Eumæus sybotes,^a hoc est, subulcus pecoris. quem canis cum agnosceret, & ei blandiretur, Eumæus eum non recognoscebat, quoniam Minerva eum, & habitum ejus commutaverat. Eumæus eum rogavit, unde esset.

c. 69. Hujus & Alcinoi mirata est filia membrum Frondenti ramo vix potuisse tægi. Εὐκλῆν τε nempe, non ἀποστῖψαντο. Hybreas in controversia de illo, qui tribada deprehenderat, & occiderat, ut est apud Senecam Contr. 2. Lib. 1. Εὐκλῆς δὲ ἵνα ἐξῆμεν ἀποστῖψαντο ἀνδρα, γὰρ ὡς δὲ ἡ ἀποστῖψανται. Ita lego illum locum. Notus est hellenismus. Ut Vir apud Latinos, ita & ἀνὴρ apud Græcos pro virilitate ponitur. Vide Lucian. p. 147. Tom. II. ed. Bened. Quod sequitur in eadem controversia, εἰδὲ φιλαδέφειαν μοιχῶν ἰλασθῶν, verterim, ecce virorum amantem adulterum cepi. Ita tribada appellat, quod mulier nata vir esse desideraret, & virile negotium ageret. Dignum Thebano ænigmate monstrum, de quo Martial. 1. 91. Hierocles in Facetiis: εἰδὲ αἱ τρωαὶ καὶ ἀνδραγαθῆι. Vide ut comedat & ambulet. Gloss. Philox. Vide, εἰδὲ, βλεπῶ. leg. εἰδὲ.

m Ab hominibus ignoraretur] Malim omnibus. Nisi forte putas homines op-
ponere eum cani, à quo agnitus fertur
cap. 126. Cicero Lib. 1. ep. 10. Illo si
veneris, tanquam Ulysses, cognosces tuo-
rum neminem. Lepide sermonem con-
vertit ab Ulyssæ ad ipsius Valerii humi-
litem ac solitudinem, ut recte anim-
advertit Manutius.

Ad CAP. CXXVI.

a Hoc est, subulcus pecoris] A glossa hæc esse suspicor. Neque enim Hygini est interpretari semper Græcanica vocabula. Vide cap. 26. 30. 188. 190. 199. Facit id ramen cap. 12. Menocrepis, id est, uno pede calcatus. 71. Epigoni, id est, filii. 92. Eride, id est, discordia. 188. In halicetum, id est, aquilam marinam. 200. In Dadalionem, id est, accipitrem. Barthius heic legit, Quem canis pecoris. Cl. Schefferus mutat tan-
tum

esset. ^b & ille ait, se naufragio huc pervenisse. quem cum pastor interrogaret, an Ulysses vidisset: dixit se comitem ejus esse, & signa & argumenta cœpit dicere. quem mox Eumæus casa recepit, cibo potuque animavit. Quo cum venissent famuli, missi solito more pecora petutum, & ille interrogasset Eumæum, qui essent: ait, Post Ulyssis profectiōem, cum jam ^c tempus interincederet, proci Penelopen in conjugium petentes venerunt. quos illa conditione ita differt: Cum telam ^d detexuero, nubam. ^e Quam interdum detexebat, & sic eos differebat. nunc autem illi cum ancillis Ulyssis discumbunt,

tum distinctionem, *subulcus pecoris quem canis*. Scio satis Latine ita posse dici canem pastoritium. Jobi cap. xxx. vers. 1. *Quorum non dignabar patres ponere cum canibus gregis mei*. Dubito tamen nonnihil, an tam levi medicinā satis sanatus sit locus. Nam canis ille, qui Ulysses agnoscebat, non Eumæi erat canis, nec custos pecoris, sed quem Ulysses, antequam ad bellum Trojanum proficisceretur, enutriverat. Nomine *Argum* fuisse memorat Homerus Odyss. P. 291. Vide ibi Schol. & Etymol. in Αἴγῳ. Τὸ σῖβος nec Manilius uti est veritus Lib. v. *Et fidum Laertiadae genuere sibi*.

^b *Et ille ait*] Τὸ & delet, me non nolente, Schefferus.

^c *Tempus intercederet*] Barthius Adv. x. 20. ex membranis, *tempus ingens intercederet*. Quod sane vulgato longè est melius.

^d *Detexuero*] H. e. texendo absolvo. Titinnius Fullonibus: *Qua inter decem annos nequisti unam tegam detexere*. Gloss. Cyrill. Εἰς τὴν ἰσθὴν, *detexo*. Philox. *Detexo, Καθμίσω ἰσθὴν*. Bene Servius in Ecl. 11. 72. *Detexere, perficere, finire, multum texere*. Nam *D E modo non minuentis est, sed augmentis*. *Melagregus*: Nemesianus Ecl. 111. 15. *Jamque ego Baccheas ortus, & semina vitis Ordine detexam*. Et Virgil. Ciri: *Captem detexere munus*. Sulpicia in Satyrâ. *Fabellam permiſſe mihi detexere paucis*. Quo in versu pacis legendum censet Illustris Heinsius, cum tota Satyra in pacem Domitiani inveſatur. In eodem doctissimæ poetrix

carmine, ut in transitu hoc dicam, vereor ne frustra exagitant illum verſum Douza in Schediasmate suo, & Scioppius in Verisimilibus, quem distinctione aliqua ita clariorem reddo: *Teque, quibus, princeps & facundissima, calles, Aggredior*. Aggredior te, inquit, o princeps & facundissima Musarum, iis numeris, quibus tu calles & perita es præ cæteris; heroicis puta. Facundissimam esse Calliopen nomen ipsum indicio est. Principem etiam facit Naso v. Met. 662. *Finierat doctos è nobis maxima cantus*. Et merito princeps audit, cum ejus inventum dicatur *poëticæ*. Vide Tzet. ad Hesiod. pag. 7. ed. Heinf. Hesiodus ipse Theog. Καλλιόπη. ἢ ᾗ ἀεὶ ὁρῶνται τῶν ἰσθῶν. Vide ibi 301. παλ. *Callere carminibus* satis Latine dicitur. Justinus. Lib. 24. 4. *Angurandi studio callere*. Sol. in cap. 13. *Callere arte sagittaria*. Petron. *Hic ego callens artibus*. Capella Lib. 111. *Feminam tali multorum curatione callentem*. Vigilius Lib. 1v. contra Eutych. *Quem callens astris quasivit cura majorum*. Valer. Max. viii. 12. *Qui quotidiano ejus usu callent*.

^e *Quam interdum detexebat*] Barthius ex conjectura non ex MS. ut vir Cl. putabat, *Noſſu autem, quam interdum texebat, retexebat*. Quod probo vehementer. *Retexere* est resolvere. *Resolvere flamen* dicunt Propertius, Silius & Seneca, ut observavit Illustris Heinsius ad Ovid. Met. p. 43. Propertius Lib. 11. el. 7. *Conjugium falsâ poterat simulare Minervâ, Noſſu solvens ten-*

bunt, & pecora ejus consumunt. Tunc Minerva effigiem suam ei restituit. Subito sybotes ut vidit Ulysssem esse, tenens amplexensque lachrymari cœpit præ gaudio, & admirari quid esset illud, quod eum immutaverat. Cui Ulysses ait, Crastino die perduc me in regiam ad Penelopen. Quem cum duceret, Minerva f ei iterum faciem mendici transformavit. Quem cum Eumæus ad mnesteras perduxisset, & s cum ancillis discumberent, ait ad illos: Habetis ecce alterum mendicum, qui cum Iro vos delectet. Tunc Melanthius unus ex mnesteribus ait: Imo inter se luctentur, & victor accipiet h ventriculum fartum & harundinem, i unde victum ejiciat: qui cum luctati essent, & Ulysses k Irum applosisset, atque eum ejecisset, Eumæus in mendici persona Ulysssem ad Eurýcliam nutricem perduxit, dicitque eum socium Ulyssis fuisse,

ta diurna dolo. Ovid. III. Am. El. 9. Tardaue nocturno tela retexta dolo. Eleganter Apulej. Omnem calumnia textum retexo.

f Ei iterum faciem mendici] Barthius, Ei iterum faciem in mendici. Quod amplectitur Cl. Schefferus. Ego malle tamen, Eum iterum in faciem mendici. Virg. Æn. XII. 623. In faciem conversa Methysci. Nolter cap. 189. Commutat eum in hospitis figuram.

g Cum ancillis discumberent] Cl. Schefferus, cum ancillis illi discumberent. Est tamen, cur dubitare possis, si consideres illa, quæ ad cap. 8. annotavi.

h Ventriculum fartum] An fartum? Aufon. Perioch. Odys. 18. Caprini ventris omentum. Ε'ρυσπος est τῆς ὀ Deuter. XVII. 3. Homer. vers. 44. γαστέρα αἰγῶς appellat. Glossæ Isidor. Scrutulus, ventriculus fartus. In notis Tyronis p. 167. inter cibaria invenio numerari Suericulum. Fort. ventriculum. nisi vericulum mavis à veru. Sed verius videtur utriculum. Sanè utriculum porcelli habes apud Apit. Lib. VIII. cap. 7. Possis tamen excusare fartum per archaismum. Fartum vetustissimos dixisse ostendit fartura, quo Tertullianum usum observat Scaliger ad Varron. pag. 242. Petron. Fragm. Trag. pag. 54. Ni-

si epidipnis esset allata, tardis iligine; (leg. filigine cum Nob. Heinsio) urvis passis, nucibusque farsis. Ita antiquus codex habuit, non fartis, ut ediderunt. Apitius Lib. IV. cap. 2. Mittes longanones (leg. longabones) porcinos ex jure Tarentino farsos, concisos &c. Lib. V. cap. 3. Pisa farsilia. VIII. 7. Porcellus farsilis. Adde, quæ observavit Borrichius in suis cogitationibus ad Vossii Librum de Vitiis Sermon.

i Unde] I. e. quâ. Vide not. ad cap. II. 2.

k Irum applosisset] Ita rectè Leidenfis & Schefferi editio, ut conjectaverat quoque Barthius, nisi quod terre addi volebat. Iterum malè Commelinus & Micyllus ediderunt: quorum ille tamen in erratis, ita ut heic legitur, legendum esse benè monuit. Plena oratio est, Irum terre applosisset. Apulejus VI. Met. Protinus terre applodo. Et IX. Terra graviter applodit. Sueton. Aug. 96. Affixit & ad terram dedit. Domit. cap. 23. Solo affligi juberet. Curt. IX. 7. In terram arietavit. Hom. de Iro Od. X. 97. καὶ δ' ἵππων κούρησι μακρῶν, σὺν δ' ἵπλων ὀδόντας, λακτίσαν ποδὶ γυζίας. Malui antehac afflicisset. Sed affligo & applodo idem. Gloss. Cyrill. Περσφάτω, inlido, applodo, adlido. adfigo. Plode archaicum est pro plando.

Dio 4

fuisse, ¹* cui cum vellet, Ulysses ei os compressit, atque Penelopen ^m & eam præmonuit, ut arcum & sagittas ejus daret procis, ut qui ex iis eum intendisset, eam uxorem duceret. ⁿ Quæ cum fecit inter se certarent. & nemo ^o post intenderet, ^p Eumæus ait deridendi gratia, ^q demus ^{*} non pateretur Melanthius qui erat ^{*} Eumæus arcum seni tradidit. Ille omnes procos confixit; excepto Melanthio servo. Is clam procis deprehensus est, cui nares & brachia & reliquas partes membrorum minutatim secuit, ^r atque ^s domum suam cum conjuge potitus est. Ancillas autem suas iussit corpora eorum ad mare deferre, in quas rogatu Penelopes post cædem procorum Ulysses animadvertit.

CXXVII. Te-

Diomedes Lib. 1. *Plando frequens est apud veteres plodo, eâ consuetudine. quæ au syllaba cum o commercium habet, ut cum dicimus claustra & clostra, cauda & coda, & similia. Sanè coda, copo, plodo invenias etiam in Fragm. Petron. Trag. cui & lotam pro lautam puto restituum pag. 36. Etiam ridete, quam porcus ille silvaticus lotam comederit glandem. Ita lego, pro totam glandem. Intelligit autem Thebaicas & caryotas, de quibus loquutus erat in præcedentibus.*

¹* *Cui cum vellet*] Merito locus hic hysceq. Defunt enim hæc illa, quæ habes capite præcedenti. Postularet historia & contextus fabulæ ex Hom. Odyss. vers. 477. & seqq. *At Enrielia, dum pedes ei lavas, ex cicatrice Ulysssem esse cognovit. Quæ cum exclamare eum esse Ulysssem vellet, Ulysses ei os compressit. Vel cum Aufonio Periocho xix. Quæ cum multa alia querere vellet &c.*
^m *Et eam*] Etiam Cl. Schefferus. Accedo ejus conjecturæ, cum mox sequatur, *quæ eum fecit.*

ⁿ *Quæ cum fecit inter se certarent*] Conjectavi antehac, *Quæ fecit. Cum inter se &c.* Cl. Schefferus in indice subaudiri per ellipsin ut putat. At in notis ad hunc locum emendat: *Quæ cum fecit, & inter se certarent.* Quod præfero, cum sciam diversos modos etiam alibi

à nostro copulari. Vide not. ad cap. 148. Sed Nobil. Heinsius emendat: *Qui cum constiti inter se certarent.*

^o *Post intenderet*] In Micylli editione, *post intendere.* Inde fecerim, *posset intendere.* Quod & Micyllo visum fuit. Confer Priap. c. 69.

^p *Eumæus ait deridendi gratia*] Incisum ponam post *id* ait. Simulat Eumæus se favere procis.

^q *Demus * non pateretur*] Locus palam defectus est. Forte scripsit, *Demus etiam huic mendico experiundi potestatem. Cum non pateretur Melanthius, qui erat fautor protervia procorum, Eumæus arcum &c.* Vide Hom. Odyss. xx. & xxi. apud quem non Eumæus, sed Telemachus Ulyssi tradit arcum.

^r *Atque*] Itaque Cl. Schefferus, hoc est, & ita. Non malè.

^s *Domum suam potitus est*] Plaut. Amphitr. 1. 1. *Ut salvi potiremur domum.* Ne corrigere velis cum Micyllo, *domus sua.* Servius ad Æn. 111. 278. *Legimus & per accusativum, sed uti non possumus.* Terentius: *Patriam potitur commodam.* Lege, *patria commoda.* quomodo rectè adducit Diomedes Lib. 1. Locus est Adelph. v. sc. 4. vers. 17. Creberrimè eâ syntaxi usum Justinum ostendit in Indice Freinshemius. Confer Sanctii Minerv. Lib. 111.

CXXVII. *Telegonus.*

TELEGONUS Ulyssis & Circes filius, missus à matre ut genitorem quæreret, tempestate in Ithacam est delatus: ibique fame coactus, agros depopulari cœpit. Cum quo Ulysses & Telemachus ignari arma contulerunt. Ulysses ^a à Telegono filio est interfectus: quod ei responsum fuerat, ut à filio caveret mortem. Quem postquam cognovit qui esset, jussu Minervæ, ^b cum Telemacho & Penelope in patriam redierunt, in insulam ^c Æxam ad Circen Ulysses mortuum deportarunt, ibique sepulturæ tradiderunt. Ejusdem Minervæ monitu Telegonus Penelopen, Telemachus Circen duxerunt uxores. ^d Circe & Telemacho natus est Latinus, qui ex suo nomine

Ad CAP. CXXVII.

^a *A Telegono*] Hor. Lib. III. od. 29. *Telegoni juga parricide.* Ad quem locum, ut & ad Epod. I. consule veterem Commentatorem. Parthenius Erot. cap. 3. alios secutus est auctores: Καὶ ἔμ' πολὺν χρόνον, ἢ τὴν ἀπειργάσται, πορὶς τ' αὐτὸς αὐτὴ γυνὴς πρῶτης ἀκρίβηθ' ἀπαλασσίας πρυγῶν ἐτίλβεν.

^b *Cum Telemacho & Penelope redierunt*] Diximus de istâ syllepfi ad cap. 6. Curt. IV. 5. *Pharnabazus cum Apollonide & Athenagora vineti traduntur.* Nepos Phocion. cap. 2. *Demosthenes cum ceteris plebis cito in exilium crant pulsi.*

^c *Æxam*] Lege *Æxam*, ut habet margo editionis Micylli. Cretensis Dictys Lib. VI. *Telegonum, quem Circe editum ex Ulyssæ apud Æxam insulam educoverat.* Confer Servium ad Æn. VII. 10. VII. 385. Perperam etiam Tzetzes in Lycophron. pag. 116. ed. Bas. *Ἐς πλὴν Αἰαλῶν ἦσαν Κίρκης. Leg. Αἰαλῶν.* Hom. Odyss. K. vers. 135. *Αἰαλῶν δ' ἔς νῆσον ἀρικόμυθ' ἦνθα δ' ἦναι Κίρκην.* Ibi Scholiastes: *Ἀὐτῶν ἦντο φασι τὸ νῦν Κερκεῖον ὄρος πορὶς τῇ Ἰταλίᾳ.* Convenit hoc cum illis, quæ Strabo tradit Lib. V. pag. 255. edit. Xylandri. Idem Scholiastes ad Odyss. I. 32. *Æxam dici Circen ait ἔξ Αἰαλίας ἦσαν τ' ὑπὸ νῆας ἢ Κολχίδος. Αἰαλίας*

γράφ, inquit, ἢ πόλις τ' Κολχίδος. An scribendum *Αἶα*? Itaputes. Strabo Lib. I. pag. 42. *Ἡ τὴν Αἶα δέκνεται πορὶς φάσιν πόλιν.* Nec aliter Scholiastes Pindari Pyth. od. IV. pag. 105. edit. Francof. aut Apollonius & ejus Scholiastes Argon. II. 419. Quibus & Tzetzes accedit ad Lycophr. pag. 161. *Αἶα πόλις Κολχίδος.* Facit tamen cum Homericis illo interprete Etym. magni auctor in *Αἰαίν. Αἰαίν*, inquit, ἢ Μῦθον, ὡς τὸ Αἰαλῶν δολέσσαν. εἰρηδ' ὃ δὴ Αἰαλίας πόλις Α' ποικιλίας. Ad quem locum Sylburgius: *Α' ποικιλίας si auctor scripsit, fortasse significare voluit Æxam alio nomine Apolloniam fuisse dictam, aut legendam, Α' ποικιλίας.* Posterius verum est. Verba enim Apollonii sunt, *Αἰαλῶν δολέσσαν.* At ab *Æxam* non potest formari adjectivum *Æxus*, sed ab *Æa*, *Αἶα*. Hyginus cap. 125. *Ænariam* vocat Circen insulam. *Ænariam* ponit inter illas insulas Mela, quæ Italico littori objacent. An igitur Ænaria Circe illa terra est, cujus Lib. VII. meminit Virgilius? Non memini hoc legisse. Puto apud Hyginum etiam illo loco *Æxam* rescribendum.

^d *Circe & Telemacho*] Ita & Galatas apud Festum in *Roma*. Constant. Geopon. Lib. XI. cap. 3. Cl. Schefferus corrigat, *Circe ex Telemacho.* Non video rationem. Servius ad Æn. XII. 164. *di-*

mine ^aLatinæ linguæ nomen imposuit. Ex Penelope & Telegono natus est Italus, qui ^fItaliam ex suo nomine denominavit.

CXXVIII. Augures.

^a Amycus Elati filius, ^b Mopsus Ampyci filius, Amphiarus ^cOeclei vel Apollinis filius, Tiresias ^dEueris filius, ^eManto Tiresiæ filia, Polyidus Cœrani filius, ^fHe-

diversus ab Hygino abit. *Latins*, inquit, secundum Hesiodum in *κλωδονοία* Ulyssis & Circes filius fuit, quam inulsi etiam Maricam dicunt. Scribe *Θωκυπία* in Servio. Nam locus ille, ubi hoc tradit Hesiodus, legitur *Θωγ.* vers. 1033. Eandem genealogiam refert ad *Æn.* 1. 277. In quo *ὀμήγερον* habet Stephanum in *Περγλυτ.* & Eustath. in Dionysium. Ad *Æn.* 111. 171. scribit: Appellata Ausonia ab Ausonio Ulyssis & Calypsus filio: & primo pars, postea omnis Italia nominata. Lege, Ausone. Festus: Ausoniam appellavit Auson Ulyssis & Calypsus filius &c. Adde Schol. Apollon. 14. 557. Eustath. in Dionys. pag. 17. Ulyssis ex Circe natum scribit, addique Æthiographum Atlantis eum & Calypsum facere filium. Callias Agathoclis prodidit, Latinum illum fuisse unum è manu Trojanorum fugientium, Ilío capto. Tetztes ad Lycophron. Herculis filium ex Fauni uxore p. 183. & 186.

^e *Latina lingua*] Mallet Cl. Schefferus, terra. Videri tamen potest linguam pro gente posuisse. Zachar. cap. VIII. 23. *Δίχα διδρύς ἐκ πατρὶν γλωσσῶν ἢ ἰδιῶν.* Lactant. 111. 25. *Populumque ex omni lingua, & conditione, & sexu, & aetate conflari.* Servius ad *Æn.* VIII. 322. *Quidam ferunt à Latino dictum Latium, alii ipsum Latium à Latio.* Sed istum Latium Fauni filium rectius faciunt alii. Vide Augustin. C. D. XVII. 16.

^f *Italiam*] Varro 11. R. R. cap. 5. à bubus habere eam nomen existimasse quosdam scribit. *Græci enim*, inquit, antiqua, ut scribit Timæus, tauras vocabat *Ἰταλῶς*. Unde Festus: *Italia dicta, quod magno Italas, hoc est, boves habebat.* Et Tetztes, qui se tam multæ lectionis esse gloriatur. Chiliad. 1. 36.

Τυππυὸς γὰρ Ἰταλὸν ἡγεῖται πρὸς τὰς οὐρανούς. Quibus adde, quæ Isacius habet ad Lycophron. pag. 183. Servius ad *Æn.* 1. 26. *Italus rex Siculorum profectus à Sicilia venit ad ea loca, quæ sunt juxta Tiberim, & ex suo nomine appellavit Italiam.* Adde Jun. Animad. Lib. 1. cap. 22. In alia omnia abit doctissimus Bochartus in Canaan Lib. 1. cap. 33.

Ad C A P. CXXVIII.

^a *Amycus Elati*] *Ampycus* Cl. Schefferus ex Pausania. Sed ille non Elati, sed Tetzronis erat filius, ut vult Tetztes ad Lycophron. pag. 127. ed. Baf. Steph. pag. 143.

^b *Mopsus Ampyci*] Vide supra cap. 14. Clemens Ström. Lib. 1. *Μόψος Ἀπόλλωνος & Μαντίης.* Sed ille alius fuit ab hoc Ampycide. Bene alterum ab altero distinguit Tetztes in Lycophron. pag. 143. Lactantio ad Stat. Theb. 111. 521. est *Apollinis & Himantidis filius.* Scribe *Mantus* vel *Mantonis*, cujus & Conon cap. 6. meminit apud Photium, Tiresiæ facit filium Eustath. in Dionys. p. 60. Cicero 1. de Div. *Amphilochus & Mopsus Argutorum reges fuerunt, sed tamen augures.*

^c *Oeclei*] Cl. Schefferus *Iscei*, quod Pausaniæ sit *Ἰσκέης*. Sane & apud Schol. Hom. Odyss. A. 326. invenio, *Ἀμοιᾶς* & *Ἰσκέης*. Perperam. Scribe *Οἰκέλης*. Nihil in Hygino esse mutandum ostendi ad cap. 70. Solinus cap. 8. *Catillus Amphiarai Oeclei avi jussu &c.*

^d *Euryx*] *Eueris* vel *Eueri* scribendum esse monui ad cap. 68. & 75.

^e *Manto*] Vide Scholiast. Eurip. ad Phœniss. vers. 846.

^f Helenus Priami filius, Cassandra Priami filia, Calchas Thestoris filius, & Theoclymenus ^h Thestoris filius, ⁱ Telemus Protei filius, Telemus ^k Eurymi filius, Sibylla Samia, alii ^l Cymæam dixerunt.

CXXIX. Oeneus.

LIBER cum ad Oeneum Parthaonis filium in hospitium venisset, Althæam Thestii filiam, uxorem Oenei, adamavit. Quod Oeneus ut sensit, voluntate sua ex urbe excessit, simulatque se sacra facere. At Liber cum Althæa concubuit, ex qua nata est Deianira. Oeneo autem ob hospitium liberale muneri vitem dedit, monstravitque quomodo fereret: fructumque ejus ex nomine hospitii ^a Oenos ut vocaretur, instituit.

CXXX. Ica-

[^f Helenus] Schol. Eurip. Hecub. vers. 87. Ἐλένη & Κασάνδρα ἐν ναὶ Ἀ' πόλιν ἔσαν, ἰλδόντες ὄρεας, & τὰ αὐτῶν σφαιρίζοντες ὅσα, ὥπως ὅξυ πῶς εἰργάζοντο, ὡς μόνος τις ἴδιον ἀκρίβειαν βυλαίς, & μάλιστα ἀκρὺς εἶναι. ^g Theoclymenus] Theoclymenus est scribendum ex Homero, Clemente, & Ausonio Perioch. Odyss. xv.

^h Thestoris filius] Πολυβοῖδης est pater Theoclymeni Homero Odyss. O. 249. & Schol. ad Odyss. O. 223. An ergo Polyphidius pro Thestoris scribendum? Non convenire heic Hygino cum Homero pridem & Micyllus animadvertenterat.

ⁱ Telemus Protei filius] Micyllus ex Euripidis Helenâ: Theonoe Protei filia. Agnoscit sane illam Conon cap. 8. Cl. Schefferus mallet Telegonus, qui inter Protei filios recensetur ab Apollod. Lib. 11. Tzerze in Chiliad. r. 36. & Isacio in Lycophron. pag. 26. Nisi longiusculè à vulgata scriptura abiret, reponerem, Tenerus Phæbi filius. Hic enim vates audit apud Pind. Schol. ad Pyth. od. xx. & Lycophronianum interpretem.

^k Eurymi filius] Hinc Eurymides est Ovid. xiii. Met. 771. & Ib. vers. 270. Cyclopus vates fuit, cujus & Theocritus meminit Eid. vi. 23. Schol. Odyss. i. 511. ὁ Τέλεμος, ὁ παρ' Οὔμωρον

Εὐρυμίδης, ἢ Εὐρύμαχος, καλέμενος, ὃς μενιοσύνην ἐκίχασεν. Tolle illa, ἢ Εὐρύμαχος. Locut. est Homer. Odyss. i. 509. Τέλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μενιοσύνην ἐκίχασεν.

^l Cymæam] Cymæam per diphthongum scribendum. Capella Lib. 11. Sibylla vel Erythraa, quaque Cymæa est, vel Phrygia. Etiam ibi Cymæa MS. Cod. Leid. Bibl. quod archaicum est. Vide Popmam in de Antiq. Locut. Lib. 1. cap. 1. Plures augures si desideres, recensitos invenies à Clemente Lib. 1. Strom. pag. 335. edit. Morell.

Ad CAP. CXXIX.

^a Oenon ut appellaretur] Rectè Oenos Cl. Schefferus, hoc est, οἶνος. Consimile vitium nos observavimus ad cap. 118. Illud præcedens fructum in errorem induxit librarium, qui hellenismum non videbat. Fructum instituit ut oenos appellaretur, dictum est αἶνι τῷ, instituit ut fructus Oenos appellaretur. Vide not. ad cap. 34. Servius ad Georg. 11. 98. Vinis de Græco traxit. nam οἶνος dicunt. Erad Georg. 1. 9. Circa hunc Staphylus Oenei pastor cum animadverteret ex capris unam esse pinguissem, intellexit id pabuli libertate fieri; secutus itaque eandem, cum vidisset avis nesci, admiratus & novitatem & dulcedinem

CXXX. *Icarius & Erigone.*

Cum Liber pater ad homines esset profectus, ut suorum fructuum suavitatem atque jucunditatem ostenderet, ad ^a Icarium & Erigonam in hospitium liberale devenit. iis utrem plenum vini muneri dedit, jussitque ut in reliquas terras propagarent. Icarius plauistro onerato, cum Erigone filia & ^b cane Mæra in terram Atticam ad pastores devenit, & ^c genus suavitatis ostendit. Pastores cum immoderatus biberent, ebrii facti, conciderunt: qui arbitantes Icarium sibi ^d malum medicamentum dedisse, fusti-

cedinem, decerpunt fructum pertulit regi, qui cum liquorem expressisset, a suo nomine vocavit Oenon, ab inventore Staphylen. Glossæ MSS. Bibliothecæ Leidensis: *Ovisti filius Tnon* (leg. *Staphylos Oenei*) regis pastor cum videret caprum sapius a grege discedere & pleniorē reverti, secutus, arvam depascētem invenit, quam decerpit & gustavit. Cujus dulcedine inductus eam expressit, & cum humorem ejus bibisset, quem (leg. *canis*) & suavem sensit, ac per hoc de Achelois fluvio, in cujus ripa arva fuerat inventa, aquam miscuit vino, atque ita cum potum optimum fecisset, speciem aræ & potum optimum obtulit regi. Qui (leg. *quem*) cum ille probasset, arvam inventoris nomine vocari jussit, vinum Græco verbo Tnon (leg. *Oenon*) a suo nomine appellavit. Hinc ergo non vinum tantum, sed & vinus dixerunt Latini. Petron. Fragm. Trag. *Vinū mihi in cerebrum abiit.* Interp. Anonym. Cosmogr. Godofred. p. 17. *Vinum habundantem,*

ed. Bened. & Dial. de Saltat. pag. 931. Plutarch. Parall. 9. Tzetze ad Hesiod. p. 130. edit. Heinsianæ. Schol. Hom. ad Iliad. X. 29. Odys. E. 272. & Ampelio cap. 2. vocitat. Moneo insuper edit, Venet. anni 1482. & 3. MSS. Astron. Hyg. Lib. II. 4. & 40. disertim repræsentare *Icarum & Icarus*, quæ temerè à Criticis postea mutata existimes, præfertim cum & Morellius *Icarum* semper in suis legi testetur. Immo confudisse scriptores posterioris ætatis patrum Penelopes & Erigones nomina non frustra existimat Perizonius noster.

^b *Cane Mæra*] *Mæra* scribendum ex Apollod. Lib. III. pag. 197. Astron. Hyg. loco modo laudato edit. Venet. & Helychio, cujus verba opportunè heic laudat Cl. Schefferus. Fuit & Orionis canis *Mæra*. Tzetzes ad Lycophron. p. 61. *Μαίρα γυνὸ κύνων ἀπὸ μᾶς ἡ κυνῶν ἡ ὀρείων μάλιστα καλεῖται.* Revera eadem est canis. Vide nostrum Astron. II. 35. *Næra* appellatur à Schol. Germanici ed. Hervag. quod benè in *Mæra* transformavit Sancti-andreana. Meminit hujus canis præterea Ælian. Lib. VII. Anim. cap. 28. Schol. ad Iliad. Homeri X. 29. & Lucianus *Θιὼν ἐκκλησία*, sed more suo *συνῆσις*. An eadem sit *Mæra*, cujus Naso facit mentionem Lib. VII. Metam. vers. 363. dicere non habeo.

^c *Genus suavitatis*] Infr. cap. 274. *Significantes suavitatem invenisse*, h. e. suavem potum vini. Sed Nob. Heinssio legendum videtur, *genus suave vitis.*

^d *Malum medicamentum*] Ita & German. Scholiast. in hac fabula. Noster

N 3 cap.

Ad C A P. CXXX.

^a *Icarium*] Infr. cap. 224. 243. 254. *Icarus* appellatur. Atque ita quoque scribitur apud Servium ad 1. Georg. 68. Festum in *Oscillum*. Tibullum Paneg. Propertium Lib. II. el. 24. Ovid. Ib. vers. 611. x. Met. 450. Scholiast. Germanici Fabulæ Canis, & Gloss. MSS. in Georg. Virg. I. Sed noster ut heic, ita & Lib. II. Astron. cap. 4. *Icarium* cum Apollodoro Lib. III. Luciano Dial. Junonis & Jovis Tom. I. p. 156.

fustibus eum interfecerunt. Icarium autem occisum canis ululans Mæra, Erigonæ monstravit, ^eubi pater insepultus jaceret. Quo cum venisset, super corpus parentis in arbore suspendio senecavit. ob quod factum Liber pater iratus, Atheniensium filias ^fsimili pœna afflixit. De ea re ab Apolline responsum petierunt: quibus responsum est, quod Icarii & Erigones mortem neglexissent. Quo responso, de pastoribus supplicium sumplerunt, & Erigonæ ^gdiem festum oscillationis pestilentiae causa instituerunt, & ut per vindemiam de frugibus Icario & Erigo-

næ

cap. 132. *Quod diceret illud malum medicamentum esse. Venenum simpliciter in hac fabula appellat Servius ad Lib. II. Georg. 389. Venenum nempe quidlibet, quod efficit aliquid contra naturam. Vide Quintil. Declam. 246.*

^eUbi pater] Mallet Cl. Schefferus, *et ubi* &c. Non arbitror esse opus. *Utlare* aliquem, ut *stire* aliquem, & Astron. 31. 4. *Lacrymari* obitum domini. Petronius Frag. Trag. *Maligne illam uxor ploravit.* Apulej. 111. Met. *Fortunas meas ejulabam.* Horat. 11. od. 9. *Ploravit Antilechum.* Elegantissima esset oratio, & haud paulo eruditior, si illud pater diceretur. Sed Scholiafles Germanici, qui hæc partim transcripserunt, cum Hygino: *Icarum autem occisum canis, qui cum eo fuerat, Mæra nomine, ululans, Erigona ejus filia monstravit, ubi pater insepultus jaceret.* Et cur non *ululare* aliquem recte, cum *ululatus* recte dicatur cum ululatu invocatus? Stat. 111. Theb. 158. *Ulutata Lucina.*

[^fSimili pœna afflixit] Servius: *Sec post aliquantum tempus Atheniensibus morbus immissus est talis, ut eorum filia furere quodam compellerentur ad laqueum.*

^gDiem festum oscillationis] Referendum hoc ad *κλωστήρια*. Vide Servium ad illa Virgilii Georg. 11. 389. *Oscilla* ex alia suspensum mollia pinu. Scholiafles Germani. *Quod factum est ab Atheniensibus, qui diebus festis institutis aras constituerunt, ideo quia illam penditem conspexerunt, quod est apud Græcos, ex quo factum est ut soli oscillo jactarentur homines.* Corrupta hæc quædam

& omissa. Primum pro *aras* reponere *aras* vel *αιώας*. Vide Hesych. & Erym. magnum in *Aideg*. Deinde post illa verba *apud Græcos*, interponere *αιώας* cum Leopardo Emendat. Lib. vi. cap. 14. Turneb. Advers. Lib. xx. 24. Nec illa sana *soli oscillo*, ex quibus binis vocabulis fecerint tantum, *oscillo*. *Oscillam* autem est *αιώας* & *αιώας*. Aliter *oscilla* dicuntur larvæ & *αεγωναία*, de quibus Scaliger ad Aufon. pag. 160. Quo & illud ex Cyrtilli Glossario pertinet, *Πεγοσπείρα, oscilla*. Et quod Varro ait apud Servium ad An. xii. 603. *Suspendiofi, quibus iusta fieri fas non sit, suspensis oscillis velati per imitationem mortis parentari.* Nisi & hoc potius ad *αιώας* & *αιώας* referendum est. Consule Mercurial. in de Art. Gymnast. Lib. 111. cap. 8. & ante omnes Salmastium notis ad Tertull. Pall. pag. 130. Nostrium Astron. 11. 4. Festum in *Oscillum*. *Laqueos pensiles* interpretantur Gloss. MSS. in 1. Georg. Virg. Et postmodum cum filia ejus Erigone mortem quaereret, quæ cum reperisset corpus ejus, *laqueos finivit vitam.* Unde Athenienses filias suas laqueis infigebant. Post cuius interitum cum malis Atheniensibus tali morte intererent, oraculum consuluerunt, quibus responsum, *Erigones mortem expediendam, (leg. expiandam) eandem placandam.* Tunc instituerunt ludos, & dies festos agere, & arboribus laqueos pensiles inligare, in quibus se huc illuc ^{*}ferrentur. quos laqueos *oscilla* vocaverunt. Pro oribus ad humanam speciem arte simulatis accepit *oscilla* Lactantius in xi. Theb. 644. *Pinus autem, in qua pe-*

pen-

næ primum ^h delibarent : qui deorum voluntate in astrorum numerum sunt relati. Erigone signum Virginis, quam nos Justitiam appellamus; Icarius arcturus in sideribus est dictus; canis autem Mæra, canicula.

CXXXI. *Nisus.*

LIBER cum in Indiam exercitum duceret, ² Nysso nutricio suo, dum ipse inde rediret, regni Thebani potestatem tradidit: sed posteaquam inde reversus est Liber, Nysus regno cedere noluit. Liber cum nutricio contendere noluit, passusque est eum regnum obtinere, dum occasio sibi regni recuperandi daretur. Itaque post annum tertium cum eo redit in gratiam, simulatque in regno se sacra facere velle, quæ Trieterica dicuntur, quoniam post tertium annum faciebat, militesque muliebri ornatu pro Bacchis introduxit, & Nysum cepit, regnumque suum recuperavit.

CXXXII. *Ly-*

pendit, (Erigone) regionem illam umbra sua vastabat. Ut placaretur exstincta, ora in humanam speciem ipsi formata in eadem arbore suspendebant, & pastorum congressibus caenibusque diem illum celebrem faciebant. quod Virgilius alend agendo parit: Tibique Oscilla ex alid suspendant mollia pinn. Confer Macrobi. Saturn. 1. cap. 7. & 11. Etym. magni auctor originem ejus festi deducit ab Erigona Ægypti & Clytemnestræ filia in Aioia. Festus autem in Oscillum & Glossographus MS. in 1. Georg. Virgil. a morte Latini regis. De Festi loco videndus Vives ad Augustini C. D. Lib. xviii. cap. 18.

^h Delibarent] Ita reposui pro delibarent. quod in principe & Commelini editione conspicitur. Atque ita scribendam esse eum in margine Micillus, tum & in erratis Commelinus monuerat. Schol. German. Ex voculo responsum est cessaturam pestilentiam, si per annos singulos de frugibus & vindemia Icari & Erigone delibaretur. Primum de fru-

gibus delibare est ἀπαρχαδ. Hesych. Απαρχα, ἀπαρχα ἀροσίου. Απαρχα initia transfudit verus interpret Siraacid. cap. 7. vers. 35. Libare, si proprietatem sermonis respicias, fundere significat, tractumque de Libero quodam, qui in Graciâ usum repperit vitis, ut notat Isidorus. At non ego credulus illi. Libare est ex Græco λείβειν. Melius Servius ad Georg. 1. 7. Quamvis Sabini Cererem panem appellent, Librum Lebasium; dictum autem, quia Græce λείβειν res divina dicitur. Festus: Janual libi genis, quod Jano tantummodo libatur. Leid. Cod. delibatur. Alianus: Ὁ γὰρ Πύθος ἔχουσιν, εἰ βέλονται τυχὴν σωτηρίας, ἡγεῖται θύειν, & ἡ εὐχὴ τῇ τέττι παιδί, & τῇ κυρί &c.

Ad C A P. CXXXI.

a Niso] Melius per y scripseris, ut factum cap. 167. ubi iterum de isto Bacchi nutricio agit.

CXXXII. *Lycurgus.*

LYCURGUS ^a Dryantis filius, Liberum de regno fugavit: quem cum negaret deum esse, vinumque bibisset, & ebrius matrem suam violare voluisset, tunc vites excidere est conatus, quod diceret illud malum medicamentum esse, quod mentes immutaret. Qui insania ab Libero objecta, uxorem suam & filium interfecit, ipsumque Lycurgum Liber pantheris objecit in Rhodope, qui mons est Thraciæ, cujus imperium habuit. Hic traditur unum pedem sibi pro vitibus excidisse.

CXXXIII. *Hammon.*

LIBER in India cum aquam quæreret, nec invenisset, subito ex harena aries dicitur ^a exiisse: quo duce Liber cum aquam invenisset, petit ab Jove, ut eum in astrarum numerum referret; qui adhuc hodie ^b æquinoctialis aries dicitur. In eo autem loco, ubi aquam invenerat, templum constituit, quod Jovis Hammonis dicitur.

CXXXIV. *Tyrrheni.*

TYRRHENI qui postea Tusci sunt dicti, cum piraticam

Ad C A P. CXXXII.

^a *Driantiu*] Δρύας Græce Lycurgi pater dicitur. Ergo *Driantis* scribendum, quemadmodum rectè exaratum est cap. 242. ut jam notavit Schefferus. Nimum nimirum multa sunt cum in hoc scripto, tum apud Servium, Scholiasten Germanici, aliosque id genus scriptores, in quibus ista vocalium Y & I facta est confusio, sicut monui jam superius quoque.

Ad C A P. CXXXIII.

^a *Exiisse*] Sic cap. 9. *Ex qua serpentes plurimos exiisse. Exilire* eo sensu usurpat Lactant. ad III. Theb. 476. vers. 257. *At ille istu scorpii interiit, quem terra in ultionem Diana exilire compulserat.*

^b *Æquinoctialis aries*] Alii illum esse autumant, qui Phrixum & Hellen vexerit. Ampelium vide Lib. Mem. cap. 2. Lactant. ad III. Theb. 476. Nosttrum Astron. II. 20. Schol. German. Ariete; quem non parum errare censet doctiss. Antonius Borremansius Var. Lect. cap. 19. Cum Scholiaste tamen illo facit Ampelius: *Aries eis aquam demonstravit, & ob id à Libero Jovis Ammon est appellatus, eique sanum magnificum fecit ad eum locum, ubi aquam invenit.* Sed nec Festus satis Hammonem ab ariete distinguit: *Hamo*, inquit, cognominatus, quia in arena putatur inventus, quæ Græcè hoc nomine ἀμμή appellatur. Cui cornua adfiguntur arietis à genere pecoris, inter quod inventus. Pro *Hamo* Leidensis Bibliothecæ codex rectius habet *Hammo*. Adde quæ Servius habet ad Æn. IV. vers. 196.

Ad

cam facerent, Liber pater impubis in navem eorum conscendit, & rogat eos, ut se Naxum deferrent. Qui cum eum sustulissent, atque vellent ob formam constuprare, Acœtes gubernator eos inhibuit, qui injuriam ab eis passus est. Liber ut vidit in proposito eos permanere, remos in thyrsos commutavit, vela in pampinos, rudentes in hederam. deinde leones atque pantheræ profuluerunt: ^a qui, ut viderunt, timentes in mare se præcipitaverunt, ^b quos & in mari in aliud monstrum transfiguravit. nam quisquis se præcipitaverat, in delphini effigiem transfiguratus est, ^c unde delphini Tyrrheni sunt appellati, ^d & mare Tyrrhenum est dictum. Numero autem fuerunt duodecim, his nominibus: ^e Ethalides, Medon, Lycabas, Libys, Opheltes, ^f Melas, Alcimedon, Epopeus, Diæty, Simon, Acœtes. hic gubernator fuit, quem ob clementiam Liber servavit, & ^g Proreus.

CXXXV. *LAOCOON*,

LAOCOON ^a Acœtis filius, Anchisæ frater, Apollinis

Ad CAP. CXXXIV.

^a *Qui ut viderunt*] Malim, *qua ut viderunt*. Sic fab. 201. *Qui cum solito more involasset*. lego *qua*, nempe pecora. Nob. Heinsius mallet *Tusci* pro *Tusci*, quemadmodum sæpe id vocabulum exaratum in membranis.

^b *Quod &*] Scribendum, *quos &*. Quod & Micyllo notatum.

^c *Unde delphini Tyrrheni*] Nob. Heinsius ita capiebat: *Ex hac navarum transfiguratione ducunt originem delphini, qui adhuc in mari Tyrrheno sunt frequentes*. Puto tamen Tyrrhenum piscem *ἰχθυὸν* dictum delphina. Seneca Agamem. vers. 451. *Tyrrhenus omni piscis exultat freta*, h. e. delphin. De mari Tyrrheno vide quæ ad Æn. I. vers. 71. Servius, & Boetius ad Patere. Lib. I. cap. I. concessere.

^d *Et mare Tyrrhenum*] Melius ut mare cum Heinsio legas.

^e *Ethalides*] Hic *Æthalion* est Ovid. III. Met. 647.

^f *Melas*] Ovid. vers. 117. est *Me-lanthus*.

^g *Proreus*] Ita Micyllo edendum curavit. Sed audi quid ad eum locum an-

notet: *Hic in veteri exemplari omissus erat, quemadmodum apud Ovidium contra Simonis nulla mentio fit*. Atqui *Prorem*, Plauto *Proreta*, Græcis *ῥορη* dictus, apud Ovidium est *Melan-thus*, cum audiat *prore tutela*. Pro nomine ergo proprio, quod est officii, accepit Micyllo? Ita videtur Scheffero. Ego ut antehac dubitavi, ita adhuc vereor id affirmare. Fieri potuit, ut ex nomine officii proprium finxerit Ovidius. Certe præter alios etiam Nob. Heins. qui MSS. cum editis contulit, majusculâ à epite literâ id vocabulum describendum curavit. Accedit huc, quod illud *Proreus* magis Græcum sit, quam ut pro appellativo usurpare voluisse videatur Naso: ne dicam jam, duodecim velle Hyginum in navi ea fuisse nautas. At *Proreus* hic si omittatur, undecim tantum comparebunt. Propter ea tamen, quæ sequuntur, *Hic gubernator &c.* ante Acœtem eum posuerim.

Ad CAP. CXXXV.

^a *Acœtis filius, Anchisæ frater*] Atqui Anchisæ pater erat *Capys*, ut post

N 5

Mi-

linis sacerdos, contra voluntatem Apollinis cum uxorem duxisset, atque liberos procreasset, ^b forte ductus ut sacrum faceret Neptuno ad littus: Apollo occasione data, ^c à Tenedo per fluctus maris dracones misit duos, qui filios ejus ^d Antiphantem & Thymbræum necarent. quibus Laocoon cum auxilium ferre vellet, ^e ipsum quoque nexum necaverunt. Quod Phryges idcirco factum putarunt, quod Laocoon hastam in equum Trojanum miserit.

CXXXVI. *Polyidus.*

^a GLAUCUS Minois & Pasiphaæ filius, dum ^b ludit pila, cecidit in dolium melle plenum; quem cum parentes quærerent, Apollinem sciscitanti sunt de puero. Quibus ^c Apollo respondit: Monstrum vobis natum est, quod si quis solverit, puerum vobis restituet. Minos forte audita, coepit monstrum à suis quærerere: cui dixerunt natum esse vitulum, qui ter in die colorem mutaret ^d per quaternas horas, primum album, secundo ^e rubeum, ^f dein-

Micyllum recte ex Apollodoro & aliis notavit Cl. Schefferus. An ergo *Cappys* reponendum pro *Acetis*? Ennius apud Philargyrium ad Georg. III. vers. 35. *Affaraco natus Cappys optimus, isque pium ex se Anchisem generat.* Supra cap. 94. Anchisen Affaraci filium facit; in quo itidem abijt ab alijs. Deinde Laocoon non Acetis, sed Antenoris erat filius, si Tzetzen audimus ad Lycophr. p. 95.

^b *Sorte ductus*] Virgil. *Æn.* II. 201. *Laocoon ductus Neptuni sorte sacerdos.* Ad quem versum consule Servij commentarium.

^c *A Tenedo*] Ita & Virgilius & Petronius. Sed Bacchylides apud Servium, loco modo laudato, *A Caledonia insulis* venisse dicit. Lego *Calydonis*. Καλύδων enim vocantur à Scholiaste Lycophroniano.

^d *Antiphantem & Thymbræum*] Theophrastus apud Servium ad *Æn.* II. 211. Echroem & Melanthum eos nominat. Quos autem angues *Curiffu* & *Peribœam* appellat Lyfimachus, Πέρικτος & Χαρί-

βόλα dicuntur à Tzetze, ut utervis ex altero videatur emendandus.

^e *Ipsam quoque nexum*] Hoc esset, voluminibus & spiris suis implicatum, tergoribus ligatum, ut loquitur Petronius Trojæ Halosi. Sed Cl. Schefferus mallet *innexum* vel *meum*.

Ad CAP. CXXXVI.

^a *Glaucus Minois*] De tribus Glaucus consule Palæphatum cap. 36. & duobus sequentibus.

^b *Ludit pila*] Apollod. τὸ μὲν δὲ λέγειν. al. μῦθον legitur.

^c *Apollo respondit*] Responsum ita refert Tzetzes ad Lycophr. Εἰ δὲ δὴ αὐτῷ γενόμεν, ἐκείνον εἰπεῖν ἀπὸ τοῦ πατρὸς πρὸς αὐτὸν εὐφρόν, ἵνα δὲ ἀνασχέσθαι αὐτὸν, ὅς ἐστιν τῷ ὁμοίος ἐστὶν ἡ γλῶσσαν. Μῦθος βέβαιος ἡ ἐν τοῖς ἀρχαίοις.

^d *Per quaternas horas*] A glossatore hæc esse existimat TOLLUS.

^e *Rubeum*] Gloss. Steph. Κεῖρον, *rubeus*, *Robens*, ἐρυθρός, leg. *rubeus*. Capel-

^adeinde nigrum. Minos autem ad monstrum solvendum augures convocavit. qui cum ^bnon invenirentur, Polyidus Cœrani filius ^cBizanti monstrum demonstravit, ^dcum arbori ^emoro similem esse: ^fnam primum album est, deinde rubrum, cum ^gpermaturum, nigrum: tunc Minos ait ei, Ex Apollinis responso filium mihi oportet restituas. Quod Polyidus dum auguratur, vidit noctuam super cellam vinariam sedentem, atque apes fu-

gan-

pella Lib. 1. *Minia rubecque igne rutilantes*. Palladius Mart. Tit. 14. *Murini maximè coloris, aut rubei*. Auctor Ovid. Vetulæ. *Sic tamen, ut rubens vinctur ab albo*. Comparet ea vox etiam in notis Tyronis. Adde Erythræum Indice Virgiliano, & Alciat. Parerg. 11. 1. Fulgentius Lib. 1. cap. 11. *Erythreus Græcè rubens dicitur*. Isidor. Orig. XVII. 9. *Rubia dicta, quod radix ejus sit rubea*. Eugesippus de distantis locorum Terræ Sanctæ: *In Hebron habetur quidam ager, cujus gleba rubea est*. Et sic sæpe ille. Vossio tamen ea vox se probare non potuit III. Vit. Serm. cap. 43. Nec valde Rodolpho Agricolæ epistolâ ad Alex. Hegium.

[^fDeinde] Denique scribendum esse censet Cl. Schefferus.

[^gNon invenirentur] Inveniret scribendum esse monui antehac, & subaudendum monstrum. Invenire enim, demonstrare & solvere monstrum idem est, uti *Mai* nempe vituli illius *eidoloi*, ut loquitur Apollodorus in hac fabulâ Lib. 111. *Eupân alitryus* non dissimiliter dixit Palæphatus cap. 7. Cl. Schefferus hoc amplius censet legendum, non invenirent, cum &c. Sulpic. Sever. Hist. Sacr. Lib. 1. *Quod cum à prudentibus Aegyptiorum non posset abstrahi*. Plane, ut solvere monstrum hec Hyginus.

[^hBizanti] Cl. Schefferus totum locum hunc satis obscurum sic construit, *virenti demonstravit cum arbori moris similem esse*. Si satis constaret, quod vero tamen non dissimile esse arbitror, Cœranum illum, cujus mentionem facit Apollolius Cent. vi. 95. hujus Polyidi fuisse patrem, rescriberem Byzantius. Dices Argivum eum facere Palæphatum cap. 27. & Tzetzen ad Lycophron. pag. 129. ed. Steph. Corin-

thium Pind. Olymp. od. xxi. & Clementem scribere Lib. 1. Strom. pag. 334. Πολυίδης ὁ ἐκ Ἀργείας ἐκ Μυρæνης. Respondere possum, origine Byzantium fuisse, & Byzantio habitatum concessisse Argos vel Corinthum.

[ⁱEum arbori] Palam est respici ad vitulum. Quamobrem illud monstrum, quod modo præcessit, delendum censet Cl. Schefferus. Dubito nihilominus. Videtur mihi rem magis, quam proximè præcedentem vocem spectasse auctor, quemadmodum non uno fecisse loco hunc scriptorem ipse observat.

[^kArbori moro] Veteres *arbori mori*, inquit Cl. Schefferus. Atqui princeps editio exhibet, *arbori moro*. quod non temerè mutaverim. Sic *arbor malus*, *arbor laurus*, *arbores populi* habes apud nostrum. Vid. Not. ad cap. 140. Si quid mutandum disset, libenter rescriberem *rubimoro*. Nam *morus* est rubus, Isidor. XVII. 7. *Morus à Græcis vocatus*, quam Latini rubum appellant, eo quod fructus vel virgulta rubens. Scholiast. Morat. ad Lib. 1. od. 23. *Rubus speciosus est mori*. Sic in Italia nominantur *arbutis*. Isidus. *ἐπὶ οὐλίαις ἀγρῶν βάρυ καπνός*. Quam conjecturam firmant sequentia, nam *primum album est*.

[^lNam primum] Si præcedentia verba à vitio libera sunt, scribendum, nam *morus primum*. Propter præcedens *moro* 70 *marum* repetere supervacaneum duxit indoctus librarius.

[^mPermaturum] Scribo, *permaturum*. Ovid. IV. 165. *Nam calor in pomis est, cum permaturum ater*. Celsus 11. 24. *Qua in arbore bene permaturaverunt*. Latant. Firm. Lib. 11. cap. 11. *Eosque, cum maturassent, matura cogente, ruptis animalia tenera profudisse*. Lege- rim & istic, *maturassent*.

n Au-

gantem. ^a augurio accepto, puerum exanimem de do-
lio eduxit. Cui Minos ait, Corpore invento, nunc spi-
ritum restitue. Quod Polyidus cum negaret posse fieri,
Minos jubet eum cum puero in monumento includi, &
gladium poni. qui cum inclusi essent, draco repente ad
corpus pueri processit. quod Polyidus æstimans eum vel-
le consumere, gladio repente percussit, & occidit. alte-
ra serpens ^o pacem quærens, vidit eam interfectam, &
progressa herbam attulit, atque ejus tactu serpenti spiri-
tum restituit. idemque Polyidus fecit. Qui cum intus vo-
ciferarentur, quidam præteriens Minoi nunciavit, qui
monumentum jussit aperiri, & filium incolumem recu-
peravit, Polyidum cum multis muneribus in patriam
remisit.

CXXXVII. *Merope.*

POLYPHONTES Messeniæ rex Cresphontem Ari-
stomachi filium cum interfecisset, ejus imperium & ^a Me-
ropen uxorem possedit.

CXXXVIII. *Phi-*

n *Augurio accepto*] Ante hæc verba
ponendam curavi *παιδείας συγγραμμάτων*. Ma-
le enim hæcenus conjuncta sunt cum
precedentibus.

^o *Parem quærens*] Par est conjux. O-
vid. Fast. 32. *Potat & accumbit cum pa-
re quisque sua*. Et Lib. iv. 98. *Et docuit
jungere cum pare quemque sua*. Art. A. 11.
483. *Cerva parem sequitur*. Gloss. Steph.
Compar, *συζυγῶν*. Catull. Carm. 69.
*Nec tantum niveo garvsa est ulla columbo
Compar*. Et ita etiam Naso Art. Am. 111.
359. Amor. 111. el. 5. Cæterum quæ
hec Polyido Astron. 11. 14. *Æscula-
pio tribuuntur*. Merentur cum hac fa-
bula conferri, quæ ex Xantho refert
Plin. Lib. xxv. cap. 2.

Ad CAP. CXXXVII.

^a *Meropen*] Corrupte scriptum hoc,
ut cap. 184. *Ad Meropen venit*. Μερό-
πη est Græcis. Vide Apollod. sub fi-
nem Lib. 11. Szæpe admissum id pecca-

tum in his fabulis, ut cap. 126. *Pene-
lopem*. 164. 251. *Emrydicem*. 179. 251.
Semelem. 186. *Melanippem*. 67. 242. *Io-
castem*. Dices apud Vellejum scriptum
Lib. 1. *Mitylenem*. Just. xii. 15. *Rosa-
nem*. Et xiiii. 7. *Cyrenam*, Petron. *Hele-
nem*. Sidon. c. vi. *Calliopem*, & sexcen-
ta alia apud alios. Sed & illæ scriptio-
nes mihi vitiosæ sunt. Servium & cæ-
teros Latinorum poetarum Scholiastas,
apud quos non minus frequenter, quam
apud Hyginum, occurrunt, nihil mo-
ror. Sed unde illa scribendi ratio orta?
Inde, opinor, quod barbaro sæculo,
quo ab indoctis hominibus descripti
plerique libri, in recto casu dixerint,
Meropis vel *Meropes*. Certè *Synopsis* pro
Syncope invenitur apud interpretem
Bingyzæ, *Helles*, *melotes*, aliaque
apud Lactant. Cassianum, & Isido-
rum, pro *Helle* & *Melote*. Lactantium
puta Statii interpretem. *Daphnis* pro
Daphne est apud Servium ad *Æn.* 111.
91.

Ad

CXXXVIII. *Philyra, quæ in tiliam versa est.*

SATURNUS Jovem cum quæreret per terras, ^a in Thracia cum Philyra Oceani filia, in equum conversus, concubuit, quæ ex eo peperit Chironem centaurum. qui ^b artem medicam primus invenisse dicitur. Philyra postquam inusitatam speciem se peperisse vidit, petit ab Jove, ut se ^c in aliquam speciem commutaret: quæ ^d in arborem Philyram, hoc est, tiliam, commutata est.

CXXXIX. *Curetes.*

POSTQUAM ^a Opis Jovem ex Saturno peperit, petit Juno ut sibi eum concederet, quoniam Saturnus Orcum sub Tartara dejecerat, & Neptunum sub undas: ^b quod

Ad CAP. CXXXVIII.

^a In Thracia] In Thessalia contigisse hoc narrat Philargyrius ad Georg. III. 93. apud quem hanc fabulam invenies, ut & apud Apollon. Schol. in Argon. Lib. 1. vers. 554. & 1235. Germ. Schol. in Centauro.

^b Artem medicam invenisse] Vide infra cap. 274.

^c In aliquam speciem] Certum habeo scripsisse Hyginum, in aliam speciem. Astron. II. 28. In aliam figuram se convertisse. Lycophronis interpres de Myrrha: *Ἡὺς αὖτο τοῖς τοῖς εἰς ἱτίαν φύσιν μεταλλάσσων.*

^d In arborem Philyram] Philargyrius: *Quidam Philyram in florem conversam esse dicunt, vel in arborem, unde liber philyrinus, quo corona illegantur.* Gloss. Philox. *Τίλια, Φίλυρα, πόνος.* Forte scripsit, *Φίλυρα, πόνος.* ut ad fabulam alludatur. Schol. Horat. ad Lib. I. od. 38. philyram corticem arboris tiliæ interpretatur: quo sensu Plinius Lib. XVI. 14. *philyras tenuissimas dixit.* Capella Lib. II. *Alia ex papyro qua cedro perlita fuerant videbantur: alii carbassinis voluminibus complicati* (MS. Leidenensis, *impliciti*) *libri: ex ovillis quoque multi tergaribus; rari vero in philyra cortice subnotati.* Pro illis, *qua cedro perlita fuerant*, membranæ Biblioth. Leidenensis exhibent, *qua cedris perlita fuerat.* Longè optimè. *Cedria* est resina ex cedro, ut interpretatur glossa inter-

linearis. Isidorus Lib. XVII. Orig. cap. 7. *Hujus ligni resina cedria dicitur, quæ in conservandis libris adeo est utilis, ut perliti ex eâ nec tinea patiantur, nec tempore consenscant.* Celsus Lib. V. XVIII. 35. *Cedria cyathus unus.* Servius ad Æn. VI. 180. *Cedria dicta est quasi πειρομένη δρυὸς ὕλην*, id est, arboris humor ardentis. Volebam idem vocabulum restituere Frag. Trag. pag. 35. edit. Blau. *Omnia domi nascuntur, lana, credra, piper.* Volebam, inquam, *cedria*. Sed Nob. Heinsius docuit me legendum esse, *Lana, cera &c.*

Ad CAP. CXXXIX.

^a Opis] *Ἀρχαῖος ἀντὶ Ὀπί.* Gloss. Bened. *Opis*, *P'ia*. Festus: *Opis dicta est conjux Saturni.* Fulg. Lib. I. *Opis ejus uxor, eo quod opem esurientibus ferret, dicta est.* Lactantius Lib. I. 13. *Idem sororem suam Rheam, quam Latine Opem dicimus, cum haberet uxorem.* Ita *trabis* pro *trabs* apud Jul. Obf. cap. 60. *Bevis* pro *bas* in Fragm. Tragur. *Nucis* pro *nux*, *Suis* pro *sus* apud antiquos, de quibus Scaliger ad Festum. Glossæ Latino-Græc. *Scrobis*, *Bêdρ*. Græco - Lat. *Ἀπὸ σκροῦ, πύσκα, Scobis.* Gracchus apud Servium ad II. Georg. 288. *Abunde fossa scrobis est.* Servius ipse ad ejusdem libri vers. 372. apud antiquiores *fromdis* nominativum esse observat. *Gravis*, *suis* in Not. Tyr. p. 179. Ennius apud Lactantium Lib. I. 14. *Plutem Latine est Dispiter, alii Om-*

sum

^b quod sciret, ^c si quis ex eo natus esset, se regno privaret. Quicum Opem rogaret, ^d ut esset, quod illa peperisset, illa ^e lapidem involutum ostendit, eum Saturnus devoravit. Quod cum sensisset, cœpit Jovem quærere per terras.

tum dicitur. Sed antiquum MS. *diis pater præfert*, ut notat Isæus. Unde suspicio mihi incidit scripsisse Ennium *Diis pater*. Quod quo est *αἰνῶντος*, eo ei videtur convenientius. Petron. *Has inter sedes Diis pater extulit ora*. Adde notas ad cap. 40.

^b *Quod sciret, si quis ex eo natus esset, se interficeret*]. An scribendum? *Quod sciret, ut, si quis ex eo natus esset, se interficeret*. Non videtur id abhorre ab Hygini stylo. Astron. II. 10. *Alii plures dixerunt, ut gloria sit, se forma Nereidas præstare*. Cap. 42. *De quo plures scripserunt, ut patrie inscienter curra volens incenderit terras*. Supra cap. 63. *Hinc fuit fatum, ut, quod peperisset, Acrisium tolleretur*. Vide ibi Not. Si nihil mutandum putes, adducere possis illa cap. 166. *Optationem à Jove accepit, si quid ab iis petiisset, impetraret*. Sed & ea mihi *ὕψα* videntur, & eadem medicina curanda, nisi ita quoque Lactantius loqueretur Argum. Lib. XI. fab. 3. *Optandi Deus ei veniam dedit, si quid vellet, à se peteret*.

^c *Si quis ex eo natus esset*]. Cl. Schefferus, ex ed. Non necesse existimo, cum ex eo pro ex se posuisse potuerit. Cap. 80. *Deprecatus est, ut liceret ei, auti se sibi*. Scilicet Cœlum ac Tellurem omnino illum à filio suo deturbatum iri imperio. Apollod. vide Lib. I. & Hesiod. Θ. 464. Servius, nescio quo autore, vanicinatam ei hoc Themidem sonibit ad Æn. III. 104. Scholiastes ad Stat. IV. Theb. 785. Proseum. Adde quæ eadem de re Lactantius prodit Lib. I. cap. 14. sed longè ab his diversa.

^d *Ut esset, quod illa peperisset*]. Ego antehac explicavi, ut *aderet*. Memineam enim legisse. cap. 55. *Jecur excessit* 149. *Car excessit*. In Gloss. Philox. *Esse, ἔδωκεν, ἐβουλ.* Apud Macrobius. Sat. II. cap. ult. *Se bithone. Et esse ut viveret*. Unde comesse apud Phædrum I. 20. apud Narconem comessit pro comedit. Ad hoc arbitrabar illa, quæ scripsi ad Antonini cap. 4. de sexu nimirum, quod occultaretur, satis persuasum fuisse

videri Saturnum. Atque ita quoque accepisse video hunc locum Nob. Heinf. ad Ovid. III. Art. am. vers. 757. cum ex hoc loco laudaret *esset* pro *ederet*. Postea in mentem venit, latius, quam Schefferus volebat, illud *ut esset* posse accipi, pro *cujusmodi* nempe, vel *quale* esset. Ter. Andr. *Sic hic est Crito*. Phorm. *Sic est ingenium*. Quod Barthius esse heic interpretatur *vivere*, plane *δὲ πῶς* est. Verum interim, quod *esse* vivere, & *non esse* significare interiusse observat. Innumera sunt apud utriusque linguæ scriptores exempla. Ovid. IX. Met. *Vellem nulla forem*. II. 579. *Quis nullus erat*. In Catal. Pith. Lib. III. *Oppia jam non est, crepta est Oppia Firmo*. Matth. Euang. II. 28. *Ὁυκ ἔδωκεν πατρὶ καὶ μητρί, ὅτι ἐν εἰσί*. Aristot. Eth. I. cap. 2. *Μὴ ποτεῖν διδαιμόνας αὐτὸς μὴ ὄντας*. Eurip. Hecub. 683. *Ἀπολλῶν, ἐκείν' εἰμι δὲν*. Schol. Apollon. ad Lib. II. Argon. vers. 140. *Ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν ἦν τὸν καὶ τῶν ἀδελφῶν*. Anton. Lib. cap. 2. *Ἀὐτὸν ἰσχυρῶς, cum videretur esse*. Adducere hæc plaquit, quoniam, quod Barthius producit, cum à sonibus dissideat, minus convenit. Forlan etiam non male hic reponi *ubi esset*, dixi ad Antoninum. Immo ita omnino legendum esse suadet Lactantius, qui identidem Hyginum exscribit ad Theb. Stat. IV. 785. *Hem tibi hominis verba: Itaque cum Opem rogasset, ubi esset, quod pepererat, illa lapidem ei involutum veste monstravit, quem Saturnus voravit*.

^e *Lapidem involutum*]. Lactantium si respicias, dicas hinc excidisse quendam. De lapide illo Apostol. Cent. x. 71. *Baptizatus. ἃ ἐστὶν ἱκανογλυφῶν ἀλφειῶν, ἐν ᾗ Κροῦς κατέκειτο αἰὶ Διὸς*. Pithæus in Excerptis Vetr. Gloss. *Δελφὸς est lapis, per quem Saturnus Jovem devoravit*. Sed *βαπτιστὴν* etiam est Eymologicographo & Hesychio. quos vide in ea voce. Apud Hesiod. Schol. pag. 280. *Ἀγροδολῆς ὁ βαπτιστὴς, ὅστις τὴν Πῶν ἐν Περγονίῃ διέκειτο*. ΛΙΒ.

ras. Juno autem Jovem in Cretensi insula detulit. & Adamantæ pueri nutrix eum in cunis in arbore suspendit, ut neque cœlo, neque terra, neque mari inveniretur. & ne pueri vagitus exaudiretur, impuberes convocavit, eisque clypeola ænea & hastas dedit, & jussit eos circum arborem euntes^h crepare, qui Græce Curetes sunt appellati. aliisⁱ Corybantes dicuntur; ^khi autem Lares appellantur.

CXL. Py-

α/307. Lactantius Firm. Lib. 1. cap. 20. Quid, qui colunt lapidem informem atque rudem, cui nomen est Terminus? Hic est, quem pro Jove Saturnus dicitur deorafse. Aliter fabulatur Hesiodus Θ 307. vers. 98. in cuius Schol. leg. Περικονίους.

[In Cretensi insula] Vide notas ad cap. 92.

[g Adamantæ] Scribendum cenfeo *Adrastea*, quod & Cl. Scheffero venit in mentem. Apollod. Lib. 1. Καὶ τὸν μὲν δίδωκε ἡγεστάτῃ Κέρῳ τῇ ἐ τῶν Μελισσίων πρῶτῃ νύμφῃς Ἀδραστῆα ἐ Ἰδῶν. αὐτῇ μὲν ἦν ἡ παῖδα ἡγεστὸν τῇ δ' Ἀμάλθειας γάλακτι. De Amalthea Schol. Callim. ad Hymn. 1. Οὐτως ἐκαλεῖτο ἡ αἰὲς τὴν Δία ἡγεστῶσα. leg. ἡ δ' Δία &c. Si quis *Amalthea* heic legi malit, advocare poterit Lactant. Lib. 1. cap. 22. *Didymus* in libris ἡγεστῶντος Πινδαράου αἰτ Μελίσσην quendam Cretensium regem primum *Dis* sacrificasse, ac ritus novos sacramentaque pompas introduxisse. Hæc dicit fuisse filiam *Amaltheam* & *Melissam*, qua Jovem puerum caprino lacte & melle nutrierant. Statianus interpretes loco modo laudato: *Amalthea* nutrix, ne vagitus pueri audiretur, *Corybantes* posuit. Confer German. Schol. Erichthonio, Anton. Lib. cap. 19. Schol. Hom. ad Iliad. Θ. 318. & quæ notavimus infra ad cap. 182. Hæc scripseram, cum ita ad me Nob. Heinsius in literis: Pro *Adamantæ* utique corrigendum *Amalthea*, ut ex Nasone liquet copiose hanc fabulam persecuto in Fastis Lib. iv. ubi Cybeles sacra enarrat, & Jovis natalem.

[h Crepare] Vide Lucian. αφεῖ ὀργιστος Tom. 1. pag. 914. edit. Bened.

[i Alii Corybantes dicuntur] Scripserim, aliis. nisi mavis dicunt pro dicuntur. Serv. ad Æn. III. 104. Sed nonnulli eosdem *Curetes* & *Corybantes* dicunt. Etiam *dactyli* *Idæi* iidem, qui

Corybantes & *Curetes*, secundum nonnullos. Consule Pausaniam in Eliacis, Schol. Arat. pag. 112. Apollonii ad Lib. 1. Argon. 1129. Strabon. Lib. x. Diomedem Lib. 111. & ante omnes Arnobium Lib. 111. extremo. Sed quia non omnes eosdem faciunt, possit videri Hyginus velle alios esse *Corybantes*. Certe eorum tanquam diversorum facit mentionem Ovid. iv. Fast. 209. *Pars clypeos sudibus, galeas pars tumidit inanes* Hoc *Curetes* habent, hoc *Corybantes* opus. Servius ad iv. Georg. 153. *Quem Ops Saturni uxor Curetibus, Corybantibus & Idæis Dactylis custodiendam dedit in monte Creta*. Seneca Hercule Oct. vers. 1877. Nunc *Curetes*, nunc *Corybantes* *Arma Idæa quassate manu*. Lucian. αφεῖ Ὀργιστος. pag. 913. Εἰν Θρυγίᾳ μὲν τὸς Κορύβαντας, ἐ Κρήτῃ δ' τὸς Κυρήτας ὀρχήσαντας καλεῖσθαι. Tzetzes in Lycophron. pag. 19. Οἱ μὲν Κυρήτες Δαρδιδῶν νύμφῃς Κρήσῃς ἐ Ἀπόλλωνος παῖδες, οἱ δ' Κορύβαντες, Θαλείας ἐ Ἀπόλλωνος. Idem legas apud Apollod. Lib. 1. Quamobrem miror, quid Servius ad Æn. III. vers. 111. sibi velit, *Jasionis* eos faciens filios, quam genealogiam legisse alibi haud memini. Putabam *Apellinis* corrigendum. Sed monuit me Nob. Heins. etiam apud Diod. Lib. v. *Jasionis* & *Cybeles* constitui filium *Corybantem*. Scribe ergo apud Serv. *Jasionis*. Sed ut quamplures eos diversos faciant, non puto tamen eos heic sequi Hyginum. Veteres Glossæ *Curetes* & *Corybantes* etiam confundunt. *Indigetes*, αμίδεος, Κυρήτας. Cyrill. Lex. Κυρήτας, οἱ αφεῖ δ' παύσθαι, *Indigetes*, *Corybantes*. Eos Cabiros aliter dictos fuisse docuit me Clemens Admon. ad Gent. pag. 12.

[k Hi autem Lares appellantur] Illud autem heic est ἡγεστῶντων, ut cap.

CXL. Python.

^a P Y T H O N Terræ filius, ^b draco ingens. Hic antè Apollinem ^c ex oraculo in monte Parnasso responsa dare solitus erat. huic ex Latonæ partu interitus erat fato futurus. Eo tempore Jovis cum Latona Poli filia concubuit. hoc cum Juno rescit, facit ut Latona ibi pareret, quo Sol non accederet. Python ubi sensit Latonam ex Jove gravidam esse, persequi cœpit, ut eam interficeret. At

Lato-

101. Statianus interpres: *Ne vagitus pueri audiretur, Corybantes posuit, quia Curetes Latine laves familiares appellantur.* Diomedes de Curetibus initio Lib. 111. *Hos quidam tres putant, qui laves esse creduntur, Damnameneus, Acmon, Celmon.* Ita quidem edidit in corpore Vetr. Grammat. Putschius. Corrigit Nobil. Heins. ad Ovid. Metam. pag. 86. *Celmu.* Est mihi verus editio, quam Soter dedit Coloniz anno 1533. in qua legitur *Celmu.* quod annotandum duxi propter Ovidianum illud *Celme.* Firmat Nob. viri emendationem poëta ille Apolloniano Scholiastæ laudatus ad Lib. 1. vers. 1129. Alius *οκύμυς* est, qui & *οκύμυς* dicitur à Nonno p. 371. Vetus sane vitium sit oportet, quod Ovidio oblatum est, cum & Latantius in Argum. *Casus relataram Celmi* &c. Cicero libr. de universitate: *Quos Graci δαλμονας appellant, nostri opinor, laves.* Adde Tzet. ad Hesiod. p. 41. ed. Heins. Barthius ex suo MS. *Latine laves appellantur,* Hygino restituit. Sed vidi qui Barthii MSS. parum fidei haberent. Ad summam, laves iidem, qui genii; & genii, qui indigetes. Vide notas ad Fulg. Lib. 111. cap. 5.

Ad CAP. CXL.

^a Python terra filius] Vide Not. ad General. Scholiastes in Hom. Catal. vers. 26. Πυθῶν πῶλεις Φωνίδος. τὸ ἀετρεῖον ἢ Παρνασία γὰρ πῶλεις ἐκαλεῖτο, ὡς ὅσοι παρὰ κρημνὸν ὄρεος, ἢ περὶ Πυθῶν. ὅτερον ἢ Δελφοί. καὶ Πυθῶν μὲν ἢ πᾶς κατὰ πᾶν (leg. κατὰ πᾶν) αὐτῷ ἢ δὲ Δελφῶν, ὃ τὸ καλῖον ἀετρεῖον φυλάσσων. Adde quæ idem habet ad Iliad. 1. 405. Hypoth. Pyth. Pind. Scho-

liast. ad Od. 1. Εἰ καλῖον ἢ ἀετρεῖον Νάπη, εἴτα Περσέων, εἴτα Κεῖων, εἴτα Πυθῶ. Plura suppeditabunt Etyym. magni auctor in Πυθῶ. Schol. Apollon. ad Lib. 1. vers. 207. & Heinsius Aristarchi cap. 1. ubi veriorum Etymologiam eruit.

^b Draco ingens] Δελφύνω cum draconem appellat Apollon. Argon. 11. 708. ut & Heliodorus apud Isacium. Apollodorus Lib. 1. pag. 17. Δελφύνω δὲ καλεῖται semiferam fuisse puellam autumat. Etyym. auctor in Εὐκλείῳ Δελφύνα vocat, ut & Tzetzes. Unde Δελφύνω δὲ ἄλλος Apollo Lycophroni p. 43. Schol. Callim. Hym. iv. 90. Τετρεπιδνίῳ ὃ Δελφύνος. Existimo scribendum Δελφύνος, & referendum ad ὄρεον, qui versu proximo sequitur. Non enim Δελφύνω tantum, sed & Δελφύνος dictum illud monstrum. Vide Eustath. in Dionys. p. 64.

^c Ex oraculo responsa dare] Elian. Ποικ. Γς. Lib. 111. cap. 1. Ὅτι τὸν Πύθωνα τὸν δελφῶνα κατεβίβδον ἐπὶ φυλάττοντα τὰς Δελφούς, τῶν ἱερῶν τὸ μαλίστον. Alii, ut Juvenalis Scholiast. ad Sat. 1. vers. 82. Themidem ante Apollinem oracula tenuisse tradiderunt. Sed Themis eadem, quæ Tellus, ut didicimus ex Æschyli Scholiaste Prometh. vers. 209. & aliis. Pausan. tamen in Phocicis diversas facit, & primo Tellurem, deinde Themidem, tandem Phœbum responsa dedisse Delphis refert. Aliter paulo, Scholiastes Pindari Hypoth. Pyth. Εἴτα ἱερὰ ὅτι τὸ μαλίστον ἐν ᾧ ἀετρεῖον νύξ ἡ χρυσωμένη, εἴτα ὅμιος. Πυθῶν δὲ τὸ πᾶν καλεῖται ἀετρεῖον καὶ πᾶν τῶν ἱερῶν, ἐν ᾧ ἀετρεῖον Διόνυσος ἐδραμύθη.

d Vetr.

Latonam Jovis jussu ^d ventus Aquilo sublatam ad Neptunum pertulit. ille eam tutatus est; sed ne rescinderet ^e Junonis factum, in insulam eam Ortygiam detulit, quam insulam fluctibus cooperuit. Quod cum Python eam non invenisset, Parnassum redit. At Neptunus insulam Ortygiam ^f in superiorem partem retulit, quæ postea insula Delus est appellata. § Ibi Latona ^h oleam tenens, parit Apollinem & Dianam, quibus Vulcanus sagittas ⁱ dedit donum. Post diem quartum quam essent nati, Apollo matris pœnas executus est. nam Parnassum venit; & Pytho-

^d *Ventus aquilo*] Nepos cap. 2. Milt. *Vento boreâ*. Valde arrisisse patet huic scriptori id genus appositiones. Cap. 126. *Seque ad arborum malum adstringi jussit*. 136. *Eam arbori more similem esse*. 152. *In arboris populos conversa sunt*. 103. *In arborum laurum commutavit*. Dictys Lib. v. *Avia aquila cum fridore magno immittit se*. Macrobr. 1. Sat. 12. *Sacrificant sub arbore caprifico*. Schol. Juvenal. Sat. xv. 3. *Ventum Africanum dixit*, quem absolute *Africanum* dicunt alii. Adde his, quæ notavit ad rei venaticæ scriptores Ulicius pag. 375. Freinsheim. ad Justinum Lib. xxxvi. 3.

^e *Junonis factum*] Ovid. iii. Met. 336. *Neque enim licet irrita cuiquam Fæta Dei fecisse Deo*.

^f *In superiorem partem retulit*] Emergere e fluctibus fecit, unde *Δῶλον* appellata. Vide Serv. *Æn.* iii. 75. Ovid. vi. Met. 333.

^g *Ibi*] In insula Delo, unde Delius; & quidem in monte Cyntho, unde Cynthius. Schol. Hor. ad Lib. i. od. 21.

^h *Oleam tenens*] Cur hoc fecerit, dicit Schol. Apollon. ad Lib. ii. 31. *Ἐστὶν ἡ τῆς κυρίας ἢ πατρικῆς λαμβάνουσα, & ἀπαυσιζέειν αὐτῆς ἢ ἀλγούτων*. Varro apud Vibium Sequentrum: *Quos magno Anchiale partus adducta dolore, Et geminis capiens tellurem Oaxida palmis*. Diomedes Lib. iii. *Agunt in Idom montem insula Creta fugiendo delatam, manus suas imposuisse memorato monti, & sic infantem ipsam edidisse, & ex manuum impressione emersisse Curetas, sive Corybantes, quos à montis nomine & à qualitate fælli Ideos Dabylis appellantur*. Catullus in Dian.

carm. 35. *Magna progenies Jovis, Quam mater prope Deliam Deposuit olivam*. Hoc est, *μαγάλων ἐπιδήκωλον κόλπον*, ut loquitur Callimachus. A. Theognide in Gnomis palmam tenuisse dicitur. Neuter falsum dicit. Palmam enim & olivam tenuit. Hom. Schol. ad Iliad. A. 9. *Ἐπεὶ δὲ ἰαλῦσα δρεξαμένη* (leg. *δρεξαμένη*) *δύω φυτῶν ἰαλίας & φοίνικος διδύμους ἀπαύνησι*. Tzetzes in Lycophron. p. 71. *Δάφνης & φοίνικος ἀλγούτων*. Ovid. vi. Met. 235. *Illic incumbens cum Palladis arbore palme, Edidit invitæ geminos Latona novercæ*. Fuerunt etiam, qui duas amplexam illam laurus dicerent. Servius ad *Æn.* iii. 92. *Aut quia traditur Latonam duas laurus amplexam Dianam & Apollinem enticam*. Sed cum Ovidio & Homeri Schol. facit Elianus Var. Hist. Lib. v. cap. 4. In versibus Varro nis ex Vibio adductis scribendum *Oaxida*, ut syllaba prima producat. Sumit eiqs Varro ex Apollon. i. vers. 1130. ubi legitur, *δρεξαμένη γαῖης Ὀϊξιδος ἰαλῶσιν*. Vide Schol.

ⁱ *Dedit donum*] Distinctionem pravam esse cenfer Cl. Schefferus, & post hæc verba incisum, post *τὸ nati* ponit *τῆς αὐτῆς ἀποσπῆμιν*. Non accedo. Sententia, quam ponit vulgata distinctio, non est inepta. Nam si Diana, ut fabulantur, potuit matri præstare officium obstetricis, simul esset nata, potuit Apollo diè à partu quarto interficere Pythonem. Vide Schol. Hor. ad Lib. iii. od. 22. Lactantium ad Stat. Achill. Lib. ii. vers. 9. Macrobr. 1. Sat. 17. *Apollinem in primâ infantia belidam consecisse*. Lucian. Dial. Marin. Tom. i. pag. 205. ed. Bened. *Τὴν δρε-*

thonem sagittis interfecit; ^k inde Pythius est dictus: os-
faque ejus in ^l cortinam conjecit, & in templo suo po-
suit, ludosque funebres ei fecit, qui ludi Pythia dicuntur.

CXLI. Sirenes.

SIRENES Acheloi fluminis & Melpomenes Musæ fi-
liæ, Proserpinæ raptu aberrantes, ad Apollinis terram ve-
nerunt, ibique Cereris voluntate, quod Proserpinæ au-
xilium non tulerant, volaticæ sunt factæ. His responsum
erat, tam diu eas victuras, quam diu cantantes eas audiens
nemo esset prætervectus: quibus ^a fatalis fuit Ulysses.
Astutia enim sua cum præternavigasset scopulos, in qui-
bus morabantur, præcipitarunt se in mare: à quibus lo-
cus ^b Sirenides cognominatur, qui est inter Siciliam &
Italiam.

CXLII. Pandora.

PROMETHEUS Iapeti filius, primus ^a homines
^b ex

νοῦτα δὲ, ὅς τινι ἐξοισπὲν αὐτῷ ἐκ-
φεῖναι, τὰ νοῦτα, ἰπιδὸν τυχθῆναι,
αὐτῷ μέτεσι δὲ πτωχόν. Nec mi-
rum hoc magis, quam quod de Mer-
curio narrant, eum tertio die à nati-
vitate in cunis fabricasse lyram. Vide
Schol. Arat. p. 35. ed. Lond.

^k Inde] Malim unde. Lactant. Ar-
gum. Lib. 1. Met. fab. 8. Unde etiam
Apollo Pythius est appellatus. Iudique
Pythii. Ovidius: Instituit sacros cele-
bri certamine ludos, Pythia perdomita
serpentis nomine dictos.

[Cortinam] Hinc Cortinipotens Apo-
llo dictus Lucillio. Quid autem Cortina,
& unde dicta sit, anquirat Servius ad
illa Virgil. Æn. III. 92. Mugire ex ad-
yis cortina reclusis. Adde quæ notavi
ad cap. 32.

Ad C A P. CXLI.

^a Fatalis] Fatifer & exitialis. Flor.
III. 15. Fatale Capitolium Gracchis. IV.
7. Fatalis arena Pompejo. Seneca A-
gam. 677. Danaumque fatale munus &c.
Quo sensu mortale usurpat Cyprianus

Tract. de Bon. Patient. & Gregorius
Dial. Lib. 1.

^b Sirenides] Ex hoc loco corrigic
Aufonium Vossius ad Melam pag. 169.
& pro Siredones in eo restituit Sireni-
des. Sed omnia ista verba: His respon-
sum erat &c. usque ad fabulæ finem sub
Servii nomine laudat. Lactantius Ar-
gum. Lib. v. Met. fab. 9. Plin. Lib. 111.
Aristoteles libro Πανικ. ἀνικ. & Isacius in Lycophr. pag. 116. Sire-
nidas appellant. Cl. Scheffero legen-
dum videtur Sirenitis ex Strab. Lib. vi.
Sed Sirenitis ibi regionis, non insula-
rum est nomen. Nōvī autem Sireni-
des sunt Aristoteli, Τζεττὰ Τρεῖς ἀνικ.
& Ἰταλίας. Σερπῶν: Eustath. ad Dio-
nyf. p. 49.

Ad C A P. CXLII.

^a Homines] Mallet Cl. Schefferus ho-
minem, ut hominem opponat mulieri.
Sed illa oppositio nihilominus consta-
bit, si homines retineas. Hominem mu-
lieri cum alii opponunt non raro, tum
& jurisconsulti, Paulus Recept. Sent.
Lib.

^b ex luto finxit. Postea Vulcanus Jovis jussu ex luto mulieris effigiem fecit: ^c cui Minerva animam dedit, cæteri que dii alius aliud donum dederunt; ob idque Pandoram nominarunt. Ea data in conjugium ^d Epimetheo fratri: inde nata est Pyrrha, quæ mortalis dicitur prima esse creata.

CXLIII. *Phoroneus.*

INACHUS Oceani filius ^a ex Archia sorore sua procreavit Phoroneum, qui ^b primus mortalium dicitur regnasse. Homines ante secula multa sine oppidis legibusque vitam exegerunt una lingua loquentes, sub Jovis imperio. Sed postquam Mercurius sermones hominum c in-

Lib. v. Tit. 24. *Quod si ex homo vel mulier perierit, supremo supplicio afficiuntur.* Et sacri scriptores. Deuteron. xxii. vers. 22. *Εὰν ὁρεθῇ ἀνδρὶ καὶ γυναῖκός &c.* Matth. cap. xix. vers. 10. *Εἰ ὅτως ἐστὶν ἡ αἰτία ἡ ἀνδρὶ καὶ τῇ γυναῖκός.* Adde Pfoch. Diatrib. mem. 619. Druf. ad Sulpic. Sever. Lib. 1. Meurf. Crit. Part. II. 6. Barth. Advers. Lib. xlii. 10. Dausq. ad Basil. Orat. pag. 151.

^b *Ex luto*] Quod eleganter quidam non aqua, sed lacrymis macerasse eum dixit. Vide Stobæum Sermon. r. p. 21.

^c *Cui Minerva animam dedit*] Lucianus de Prometh. pag. 16. Tom. 1. edit. Bened. *Ἀρχαίων ἀντὶς τοῦ σωτηρίας δὲ τοῖς Ἀθλοῖς ἐμπνέουσι τὸν πλὸν, & ἐμψυχα ποιεῖσι τὰ πλάσματα.* Lætant. Argum. Lib. 1. Met. Ovid. fab. 2. *Hominem ex humo imbrimollita finxit, cui Minerva spiritum immisit.* Aliter Fulgentius Lib. 11. cap. 9.

^d *Epimetheo fratri*] Frater is erat Promethei, ut cum aliis tradidit ipse etiam noster in Genealogiâ. Sed heic seriem orationis postulare observat Cl. Schefferus, ut ipsius Pandoræ intelligamus fratrem, quod tamen cum omnibus mythologis pugnat. Ovid. Met. Lib. 1. fab. 7. Pyrrha est Epimethei filia, soror patrueelis Deucalionis. Eustath. in Iliad. pag. 18. Pandora Deucalionis & Pyrrhæ filia. Melius cum Hygino convenit

Scholorum brevium auctori ad Hom. Iliad. A. vers. 10. & Proclo ad Hesiod. pag. 30. ed. Heinf. cujus tamen verba miror pag. 46. *Πανδῶρος & Ἐπιμηθεὺς γένεσις Δευκαλίων & Πύρρα.* Atqui Deucalion erat Promethei filius ex Asiâ.

Ad CAP. CXLIII.

^a *Ex Archiâ*] *Melissam* eam appellat Apollodorus initio Lib. 11. Schol. Euripid. ad Orest. vers. 933. *Meliam.* ut & Æschyli ad Prometh. vers. 921. & Homeri Iliad. A. 30. Quod rectius videtur. Certe inter Oceaninas etiam noster supra recensuit Meliam. In alia omnia abit Hieron. Chron. Euseb. *Phoroneus, Inachi filius & Niobes, leges primum judiciorum conscripsit. Quidam hujus filiam arbitrantur.*

^b *Primus dicitur regnasse*] Lact. ad iv. Theb. Stat. vers. 589. *Hic est, qui primus Junoni sacrificasse dicitur, ut Dardanius Jovi. Phoroneus autem Inachi filius, qui primus mortalibus regnavit, cujus filiam Nioben, quia alia Tantalus est, Jupiter primo mortalem dicitur compressisse. Lege & mortalibus & primam pro primo ex Hygin. cap. 145. Idem Schol. ad Lib. 1. vers. 541. *Iasus & Phoroneus antiqui reges Argivorum fuisse, qui primi Junoni sacrificaverunt.**

^c interpretatus est, unde ^d Hermeneutes dicitur esse interpres (Mercurius enim græce Hermes vocatur) ^e idem nationes distribuit; tum discordia inter mortales esse cœpit: quod Jovi placitum non est. Itaque exordium regnandi tradidit Phoroneo, ob id beneficium, quod ^f Junonis sacra primus fecit.

CXLIV. *Prometheus.*

HOMINES antea ab immortalibus ignem petebant, neque in perpetuum servare sciebant: ^a quod postea Prometheus in ^b ferula detulit in terras, hominibusque monstravit, quomodo cinere obrutum servarent. ^c Ob hanc rem Mercurius Jovis jussu deligavit eum in monte Caucasus ad saxum clavis ferreis, & aquilam apposuit, quæ cor ejus exesset. quantum die ederat, tantum nocte ^d crescebat.

hanc

^c Interpretatus est] H. e. interprete Scheffero, cœpit aliis linguis instituire sermones, & sic auctor existit variorum linguarum. Schol. Horat. ad Lib. III. od. 10. *Notum est Mercurium haberi inventorem sermonis, palastra, lyra & furtorum. Verborum excogitator & nominum audit apud Arnobium Lib. III.* Sed veriora sunt, quæ de eo refert Diodorus Lib. v. pag. 342. Quem consule.

^d Unde Hermeneutes dicitur esse interpres (Mercurius enim Græce Hermes vocatur)] Facile credo Cl. Scheffero hæc omnia includenda esse parenthesis; nec refragor reponenti & interpres. quamquam non valde id necessarium. Videtur enim velle interpretis vocabulum apud Græcos à Mercurio ducere originem. Scholiastès Horatianus: *Qui pacem ambiunt, oratione utuntur, cuius ipse Deus est: hinc caduceatores dicuntur, qui pacem petunt; quemadmodum faciales, qui bella denuntiant. Græce autem Epwās dicitur ὁ πρὸς τὴν Εὐφροσύνην.* Adde August. C. D. Lib. VII. 14. Fulgent. Lib. I. Myth. cap. 22. Euseb. Præp. Evang. p. 29. edit. Rob. Stephani.

^e Idem nationes] Arbitratur item scribendum Cl. Schefferus. Videor idem vitium detexisse cap. 57. Heic tamen ista correctione nihil opus videtur. Ovid. VIII. Met. 134. *An inania venti Verba ferunt; idemque tuas, ingraſſe, carinas?*

^f Junonis sacra primus fecit] Correxeram *Junoni sacra*, quod librarium τὸς geminasse existimarem. Quid tamen dubitare me aliquantulum faciat dixi ad cap. 40. ubi similiter scripsit, *Sacra Dea Veneris per aliquot annos non fecerat.* Sed quo magis examino, eo magis id mihi videtur nimium insolens. Lactant. ad Stat. Theb. Lib. I. vers. 252. *Phoroneus rex Argivorum, qui primus dicitur Junoni templa dicasse, & sacrificiorum instituisse solennia.* Clemens Parænes. pag. 28. *Sen Phoroneus ille fuerit, seu Merops, seu aliquis alius, qui is posuerant templa & altaria, etiam sacrificia eis primi obtulisse dicti sunt.* Adde Arnob. Lib. VI. pag. 191. edit. Leid.

Ad CAP. CXLIV.

^a Quod postea] H. e. ob quod. Cap. 136. *Quod Polydus estimans &c.* Vide notas ad cap. 16.

^b Ferula] Vide Serv. ad Eclog. VI. vers. 42. Ferula est ῥάβδος, de quo Proclus ad Hesiod. E'γ. A. pag. 24. edit. Heins. E'στὶ πνεῦμα ὄντως φυλακτικὸς ὁ ῥάβδος, ἡ πῦρ ἔχει μὴ μετακίνηται & πῦρ ἐν τῷ μὴ ὑποβιβνύται διωκόμενον.

^c Ob hanc rem] Aliam præterea causam assert Schol. Æschyl. Prometheus. 1021. & noster Astron. II. 15.

^d Crescebat] Cl. Scheff. *recrescebat.* Sa-

hanc aquilam post ^a triginta annos Hercules interfecit, cumque liberavit.

CXLV. Niobe sive Io.

^a Ex Phoroneo & Cinna nati Apis & Nioba: hanc Jupiter ^b mortalem primam compressit: ^c ex ea natus est Argus, qui suo nomine Argos oppidum cognominavit. Ex Argo & Euadne ^d Crinus, ^e Piranthus, & ^f Basus na-

ti

Sane in re simili ira loquitur cap. 55. *Qui jecur ejus exisset, quod cum luna recrevisset.* Astron. II. 15. *Qua assidue noctem renascentia jecora exisset.* Audacius Paulinus recretas vires dixit pro renatis. Gloss. Steph. *Recrētum, σινιασμα, σινιγισμα.* leg. *restrimentum.*

^c *Triginta annos*] Ex Æschyli sententia reponendum esset xxxiv. Vide Astron. II. 15. Alii dicunt ab ipso Jove resolutum, *quod cum monuisset à Thetide abstinere, quod de ejus semine nasceretur, qui cum regno pelleret, sicut ipse Saturnum patrem, cui post sacramentum, quod cum nunquam se soluturum juraverat, annulum de ipsis vinculis clauso de monte Caucaaso lapide dedit, ad pœna præterita indicium, ut ait Servius loco modo laudato. Pro clauso mallem clausum.* Hyg. Astron. *Annulus lapide & ferro conclusus.* Vel inclusus. Isidor. Orig. xix. 32. *Prometheus fertur circulum ferreum incluso lapide digito circumdedit.* Plin. Procem. Lib. 36. *Fragmentum saxi inclusum ferro ac digito, circumdatum, hoc fuisse annulum, & hoc gemmam.*

Ad CAP. CXLV.

^a *Ex Phoroneo & Cinna*] *Laodice* est Apollod. Lib. II. *Telodice* Tzetze in Lycophron. pag. 38. Schol. Euripid. ad Orest. vers. 933. qui tamen multipliciter in Scholiis ad eum locum corruptus videtur, hunc in modum *Λαοδίκης. Ἰνέχης ἢ Ἐμκίας Φορβόνδης ἢ Πυρδὸς Ἰφύλο. Φορβόνδης ἢ Ἐπειδὺς Ἰφύλο Αἰγυλῆς Ἀμῖα. Διὸς ἢ Εὐγενίης Νέβης.* Pro *Αμῖα* videtur scribendum, *Ἀμῖα.* Nisi mavis *Ἀμῖα* ex Tzetze. Sed non males. Est enim Apis Phoronei filius etiam Schol. Hom. A. 30. Unde *Αμῖα* Peloponnesus Eustath. in Dionys. p. 59. Deinde

Ἀγιάλεος Apollodoro & Tzetze non filius, sed frater est Phoronei. Nec Πυρδὸς caret suspicione. *Phogous* est Augustino C. D. Lib. 18. cap. 3. Puto utrobique scribendum *Phogous*.

^b *Mortalem primam compressit*] Euseb. Præpar. Lib. II. pag. 35. ed. Steph. *Ζῶς γὰρ πρώτῃ μὲν ἐμῇ γυναικὶ Διὶ Νέβῃ τῇ Φορβόνδης. ἐξ αὐτῆς δὲ Ἀγκυλῶν τῇ ᾧ Ἡρακλῆος μνηστῆρ.* Schol. Stat. Theb. iv. 589. *Phoroneus.* Hic est qui primus Junoni sacrificasse dicitur, ut Dardanus Jovi, Phoroneus autem Inachi filius, qui primus mortali-bus (leg. è mortalibus) regnavit, cujus filiam Nioben, quia alia Tantali est, Jupiter primam mortalem dicitur compressisse. Hieronym. Chron. Euseb. *Nioba, prima omnium mulierum mixta est Jupiter, ut Græci perhibent, de qua nascitur Apis, quem Serapin cognominant.*

^c *Ex ea*] Et Apide, ut vult Schol. Hom. ad Iliad. A. 115.

^d *Crinus*] *Κρίας* est Apollodoro & Euripidis Scholiastæ cum loco modo adducto, tum ad Phœn. vers. 1124. quanquam ibi de matre variat. *Ἀργῶ* inquit, ὁ Διὸς γαμεῖ Πειδῶ τῷ Ὀκεανῷ θυγατρὶ. τῇ δὲ γυναικὶ Κρίας &c. *Crifas* ergo pro *Crino* restituendus Hygino; quod & Cl. Scheffero visum. Nec aliter eum appellat Augustin. C. D. Lib. xviii. cap. 8.

^e *Piranthus*] *Πειρανθῶς* est Apollodoro. *Piranthus* ergo scribe potius. Euripid. Scholiast. cum Pausania *Πειραῶν* appellat.

^f *Basus*] *Iasus* existimo scribendum. *Ἐκασον* vocat Euripid. Scholiast. à quo hisce tribus duo alii adjunguntur, *Epidaurus* nempe & *Tiryns*. Notavit Ægius ad Apollod. in antiquis codicibus inveniri *Ἐκασον*, pro *Ἰασον*, ut videtur & ille *Ἐκασον* hunc nominasse.

ti. ^g ex Pirantho Callirhoe, Argus, ^h Aristorides, ⁱ Triopas. ^k hic * ^l ex hoc Eurifabe Anthus, Pelasgus, Agenor. ex Triope & Oreaside Xanthus & Inachus, ^m ex Pelasgo Laris, ⁿ ex Inacho & Argia Io. Hanc Jupiter dilectam compressit & in vaccæ figuram convertit, ne Juno eam cognosceret. Id Juno cum rescivit, Argum, cui undique oculi refulgebant, custodem ei misit. hunc Mercurius

^g Ex Pirantho Callirhoe] Cl. Schefferus cum Scaligero rescribendum suspicatur, ex Pirantho & Callirhoe.

^h Aristorides] Videtur hoc vocabulum olere glossam ejus, qui meminisset Argum, apud Ovid. 1. Met. 624. Aristoridem dici, ut Αῤῥετορ ὁ υἱὸν ab Asclepiadē apud Apollodorum, qui hunc Agenoris facit filium. Ab Asclepiadē Stat. Eurip. Scholiastes ad Phœn. 1124.

ⁱ Triopas] Τριόπας Euripidis interpreti est Phorbantis & Eubœæ filius, cui calculum dat Pausanias.

^k Hic *] Illud hic delendum puto, ut ex seq. hoc natum.

^l Ex hoc Eurifabe] Bene & interponit legitque, ex hoc & Eurifabe Schefferus. Sed quem per illum hunc intelligemus? Iasum, ut putat Schefferus, suadente id Apollodoro p. 59. quod Iasum Agenoris patrem faciat. Sed Pausaniam, & Homeri ac Euripidis Scholiastas si respicias, Triopam dicas intelligendum. Pausanias Corinthiacis: *Argo Pirasus est natus & Phorbās: Phorbanti Triopas: Triopas Iasus & Agenor.* Homeri interpretes ad Iliad. Γ. 75. Ἰάσος & Πυραγῆς Τριόπῃ παῖδες. quibus tertium Agenorem adjungit. Euripideus ad Orestem: Τριόπῃ δὲ ἐν Σαῖδ' ἰχθυόσῃ διδύμι μὲν Πυραγῆς & Ἰάσος. νεώτεροι δὲ Ἀχηνῶν & Εὐσθῶ. Censebam à primò ex his verbis corrigendum Hyginum, &

reponendum, ex hoc & Soide. Sed turbare videtur, quod mox subnectit, & Triope & Oreaside. Ubi pro Triope scripserim fidenter Triopā, cujus mentionem etiam Astron. 11. 14. facit. Dicamus duas habuisse uxores Triopam. ex priore natos Anthum, Pelasgum, & Agenorem; ex posteriore Xanthum & Inachum. Sed Anthus mihi suspectus. Hieron. Chron. Euseb. Xanthus Triopa Lesbum condidit. Leg. Triopæ. Vide Diodor. Lib. v. p. 347.

^m Ex Pelasgo Laris] Hic Laris nusquam mihi inventus. An scribendum Lyacon? Infra cap. 176. Ad Lyaconem Pelasgi filium. 225. Lyacon Pelasgi filius. Firmant conjecturam meam illa Hesiodi ab Eustachio & Strabone laudata, Τῆς ἐξ Ἰσχυρόντος Λυκάονος ἀνδρὸς, ὃν ποτὶ Πύλα Πυλαγῆος. Et Tzerzes in Lycophron, pag. 83. ed. Steph. Πύλαγος (leg. Πυλαγῆος) ὡς παῖς ἦ δὲ Νιόβης. ὃ & Λυκάονος παῖς ὡς ἐν Μελαχόιν εἶπεν (leg. ἦεν) Κυκλώιν. Adde Scholiast. German. Arctophylacis fabulā.

ⁿ Ex Inacho & Argia Io] Schol. Euripidis: Ἰάσος δὲ & Ἀδρυγῆς Ἰω ἰχθυόσῃ. Cui, quod ad patrem attinet, accedit Pausanias. Cum Hygino tamen Castor apud Apollodorum & complures tragici faciunt. Quam non inter se in cascis hisce historiis tradendis consentiant veteres, videre potes ex subiecta tabella.

Stemma I U S.

Secundum Pausaniam.

Inachus.
Phoroneus.
Niobe.
Argus.
Phorbās.
Triopas.
Iasus.
IO.

Secundum Hyginum.

Inachus.
Phoroneus.
Niobe.
Argus.
Piranthus.
Triopas.
Inachus.
IO.

Secundum Apollod.

Inachus.
Phoroneus.
Niobe.
Argus.
Iasus.
Agenor.
Argus Panoptes.
Iasus.
IO.

o Fer-

rius Jovis jussu interfecit. At Juno ° formidinem ei misit, p̄ cuius timore exagitata, coegit eam ut se in mare præcipitaret: quod mare Ionium est appellatum. Inde in Scythiam transnavit, unde q̄ Bosphorus fines sunt dictæ. inde in Ægyptum, ubi parit ° Epaphum. Jovis cum sciret suapte propter opera tot eam ærumnas tulisse, formam suam ei propriam restituit, deamque Ægyptiorum ° esse fecit, quæ Isis nuncupatur.

CXLVI. Pro-

o Formidinem ei misit] Pro, immisit. Vide notas ad cap. 30. Ovid. 1. Metam. 725. *Horriseramque oculis animoque ob- jectas Erinnyes Pellicis Argolica.* Apollo- dorus in hac fabula: Τῇ βοὶ οἰστρον ἐμ- ἐλάτ. Schol. Horat. ad Artem: *Oestro agitata & in vacuam mutata in Ægyptum pervenit.* Atque ita Virgilius quo- que III. Georg. 152. *Hoc quondam monstro horribiles excrevit iras Inachia Junos pestem meditata juvenca.* Servius: *Nota est fabula Io Inachi filiam à Jove Junonis adventu convectam esse in vacuam, cui Juno immisit astrum: quo to- to orbe fatigata, tandem aliquando ve- nit ad Ægyptum, & illic in Isin con- versa est. Transiit autem per mare angu- stem, quod bosphorum appellatum est, nunc autem Hellespontum dicitur. Oe- strum μῶπα βοῶν ἰλατῆρα appellat Coluthus. Quem Romani asylum di- cunt, Græci astrum. Lactant. ad Stat. Theb. Lib. 1. vers. 32. Sed μῶπα ab œstro distinguit Scholiastes Theocri- ti ad Eid. vi. 28. frustra ut puto. Vi- de Schol. Hom. ad Odyss. X. vers. 300. Sed ille secum dissentit, & ad vers. 299. omnino diversos esse vult οἰστρον & μῶπα. Gloss. Stephani. *Asilus, fu- vor, οἰστρομαλία.* Eurisius, οἰστροπλήξ. Sophocles: Τῆς οἰστροπλήξ. ἢ ἰταχὺ κίρκος. Schol. Τῆς οἰστρον ἢ κενία πλν- γείονος. Confer Tzetzen ad Lycophron. p. 72. Oestrum quoque furiam inter- pretatur Philargyrius. Nimirum formi- dinem incutere furiarum est. Formi- dinem autem idolum fecerunt pagani. In Genealogiâ habes superius, *Ex Mar- te & Venere Harmonia & Formido.* Schol. Æschyli ad Prometh. vers. 563. φάσμα interfecit Argi, quem canem facit fuisse, ei objectum scribit.*

p̄ Cujus timore exagitata coegit eam] Barch. ad Stat. Tom. 111. pag. 46. le-

git, *Exagitata coegit ut se.* Cl. Schefferus nihil mutat, sed illis hæc accen- set, quæ, ut ait, non tam vitiosa, quam plebeio sermonis generi propria sunt. Ego unica literula addita scribendum putem *exagitata coegit eam ut se* &c. Amat noster istas trajectiones vocum.

q̄ Bosphorus fines sunt dictæ] Cl. Schefferus, *Bosphori fines sunt dictæ.* Nob. Heinsius conjectat, unde *Bospho- rus ejus fines sunt dictæ.* ut velit Scy- thiam Bosporo terminari. Ita sane Ta- nais *Asiam & Europam finis interstue- re* dicitur apud Curt. Lib. vii. cap. 7. Vide tamen an placere & hoc possit, quod postea mihi in mentem venit, unde *Bosporus Maotis fauces sunt dictæ.* Nam Bosporum heic Cimmerium sive Mæoticum intelligere debemus, de quo Eustath. ad Dionys. p. 24. *Maotis au- tem pro Maotidis* potuisse scribere Hy- ginum, discas ex iis, quæ dixi ad cap. 10. Schol. Horat. ad od. 13. Lib. 11. *Bosporus Ponti sunt fauces, ubi propter angustias assidua naufragia fiunt.* Cap- ella Lib. vi. p. 221. *Dehinc Pontiora, fauces Bosphori.* Uterque Bosporus fauces audiunt, ille Mæotidis, hic Ponti. Στόμα Πόντου Æschylo Pers. vers. 880. Adde Moschopul. *ἄντι γαδῶν* pag. 84. Quod ait mare Ionium appellatum, de eo vide Tzetzen ad Lycophron. p. 504. De Bospori vocabulo multis disputat Schol. Apollon. ad Lib. 11. 168. Pos- sis etiam: *Unde Bospori fauces* &c. σῶ- μα βοσπόρου apud Dionys.

r̄ Epaphum] Ex Telegono. Euseb. Chron. Ovid. 1. Met. 748. *Hinc Epaphus magnigenitus de semine tandem Creditur esse Jovis.* Idem hic est, qui Osiris, A- pis, & Serapis sive Sarapis. Vid. Herod. Thaliâ, & Lactant. Lib. 1. cap. 21.

s̄ Esse fecit] Sedigitus apud Gellium Lib. xv. 24. *Nemo loco esse facile facio*

CXLVI. *Proserpina.*

PLUTON petit ab Jove Proserpinam filiam ejus & ^a Cereris in conjugium daret. Jovis negavit Cererem passuram, ut filia sua in Tartaro tenebricoso sit: sed jubet eam rapere eam, ^b flores legentem ^c in monte Ætna, qui est in Sicilia. in quo Proserpina dum flores cum Venere & Diana & Minerva legit, Pluton quadrigis venit, & eam rapuit. Quod postea Ceres ab Jove impetravit, ut dimidia parte anni apud se, dimidia apud Plutonem esset.

CXLVII. *Triptolemus.*

^a CUM Ceres Proserpinam filiam suam quæreret, devenit ad ^b Eleusinum regem, cujus uxor ^c Co-

Lusciam. Ovid, vi. Met. 75. Stare Deum pelagi longoque ferire tridente Aspera saxa facit.

Ad CAP. CXLVI.

^a *Cereris in conjugium daret*] Post tri Cereris excidisse sibi arbitror.

^b *Flores legentem*] Legisse narcissos ajunt, cum raperetur. Vide Scholiast. Sophocl. ad Oedip. Colon. vers. 674.

^c *In monte Ætna*] An in Ætna legebatur flores, cum in raptoris manus incideret, Proserpina? & hoc est, quod ad Nem. A. tradit Pindari Scholiastes? Περσεφόνη περὶ τὰς τῆς Αἴτνης διατρέχουσα λειμῶνας, ἠρπάζει παρὰ τῆς Πλάτωνος. Sed ibi urbem Ætnam intelligere videri possit, de quâ Barth. ad Stat. Tom. 11, pag. 934. An potius scribendum in nemore Enna? Arnobius Lib. v. *Consimiliter in alterâ fabula Henne nemus & flores quid sunt?* Confer Jul. Firm. in de E. P. R. Ovid. iv. Fast. 421. Diodorum Lib. v. Cic. iv. Verr. Sed mutare quicquam nos vetat luculentus locus Aristotelis libr. περὶ θαιου. ἀκυσμ. cap. 116. p. 101. edit. Sylburg. quem videre operæ erit pretium. Lactant. ad Stat. v. Theb. vers. 357. *Ut Proserpinam circa cacumen Ætnæ flores legentem raperet.* In Argum. Lib. v. Met. Ovid. fab. 6. *Uti Proserpinam circa Ætnam flores legentem cum Minerva atque Diana raperet.*

tem cum Minerva atque Diana raperet. Ad locum ergo, quo rapta est, respexit Seneca Herc. Fur. vers. 660. cum de Proserpina diceret? *Quam tota irrisa Quæsit Ætnæ mater.* Columella Lib. x. *Æquoris Ætnæ vernantia lilia carpsit, Raptaque Lethæi conjux modo facta tyranni.*

Ad CAP. CXLVII.

^a *Cum Ceres*] Hanc fabulam tantum non iisdem verbis narrat Servius ad Georg. 1. vers. 19. ut utrumvis ex altero descripsisse eam palam sit. Lactantius, qui & ipse ad 11. Stat. Theb. 382. *αὐτολεγεῖ* Hyginum expressit, quin fur-ti reus sit, non est dubitandum.

^b *Eleusinum regem*] Vulgo tradunt Triptolemi patrem Celeum regem Eleusiniorum, & ad eum divertisse Cererem. Περύσας δὲ Τριπτόλεμον Ἐλευσίνου λίγ. φησὶ γὰρ δόμους αὐτῶν ἰλθεῖν, ut testatur Apollodorus Lib. 1. Pausanias Atticis: Ἐλευσίνα δὲ ἦρα, ἀφ' ἧς πάλιν ὀνομάζουσιν. An ergo scribendum *Eleusinum*? Non puto. *Eleusinus* nominant quoque Servius, Lactantius, & noster rursus cap. 275. Ὀνομάδην δὲ, ait Harpocraton, ἡ πόλις Ἐλεός ἐκ τῆς Ἐλεούσης τῆς Ἐρμῆ. quæ toridem verbis exhibet Etym. magni auctor in voce ΕΛΕΤΞΙΣ. Sive illud Ἐλεούσιν re-

¶ Cothonea puerum Triptoleum pepererat, & seque nutricem lactantem simulavit. Hanc regina libens nutricem filio suo recepit. Ceres cum vellet alumnus suum immortalem reddere, & interdiu lacte divino alebat, noctu
 ¶ clam

seras ad rectum in η s, sive in δ s, parum referre existimo. Novimus veteres dixisse $\Gamma\omicron\lambda\lambda\omicron$ & $\Gamma\omicron\lambda\lambda\omicron\tau\eta\varsigma$, *Acces* & *Accessus*, *Zetes* & *Zetus*, & id genus alia valde $\alpha\delta\iota\alpha\phi\omicron\rho\omicron\varsigma$. Lactant. ad xii. Theb. 628. *Ceres à Dite filiam vaptam dum querit, hospitio regis Eleusii fertur fuisse suscepta.* Leg. *Eleusini*. Non tamen valde ei repugnem, qui terminatione latina usum Hyginum statuere velit, ut *Titani* pro *Titames* cap. 150. & 167. Sane adjective *Eleusina lampas*, *Eleusina Ceres* habemus apud Arnobium & Capellam. In loco illo Apollodori modo laudato τὸ *Δήμιτρας* à mala videtur esse manu. Non ignoro quidem Tzetzen dixisse ad Hesiodum pag. 18. edit. Heins. $\epsilon\gamma\gamma\alpha\varsigma\alpha\iota\ \Delta\eta\mu\iota\tau\rho\alpha\varsigma\ \epsilon\iota\varsigma\ \Lambda\theta\iota\upsilon\alpha\varsigma\ \epsilon\lambda\theta\epsilon\iota\gamma$. Moschopulum ad eundem pag. 5. $\Delta\eta\mu\iota\tau\rho\alpha\varsigma\ \tau\omicron\upsilon\ \sigma\iota\tau\omicron\upsilon\ \epsilon\tau\iota\varsigma\ \kappa\epsilon\rho\rho\iota\varsigma$. Schol. Theocrit. ad Eid. xvii. $\tau\iota\omega\ \Delta\eta\mu\iota\tau\rho\alpha\varsigma\ \lambda\epsilon\gamma\epsilon\iota\ \epsilon\tau\iota\omega\ \Pi\epsilon\rho\sigma\phi\omicron\upsilon\lambda\omega$. Sed cultiori utitur dictione Apollodorus, quam ut barbare cum posterioris ævi Scholiastis loqui potuisse censendus sit. Certe in Etym. magni auctore, qui & ipse *Δήμιτρας* & *Δήμιτρα* in recto frequentat, atro id carbone notavit Sylburgius. Invenitur tamen *Δήμιτρας* etiam apud Euseb. Præp. Evang. p. 34. & 52. ed. Steph. apud Hesych. in $\Lambda\Gamma\text{PA}\text{I}\ \Delta\eta\mu\iota\tau\rho\alpha\varsigma$. Cæterum Panyasis illius, quem heic sequitur Hyginus, corruptum vocabulum non semel apud German. Scholiasten; tanquam in Dracone, *Ut Panyasis Heracles refert.* Legendum esse *Panyasis Heracles*, ostendi ad Antoninum Lib. cap. 20. atque ita quoque exhibet edit. Sanctandreana. Præter Panyasin Heracleam scripsit etiam Herodorus, ut docet nos Heinsius ad Hesiod. pag. 84. Immo & Crispinus, si Fulgentio fides in voce *Antiflare*. Panyasis restituendus quoque Tzetze Proleg. in Lycophron. $\tau\epsilon\gamma\gamma\iota\alpha\sigma\tau\ \delta\epsilon\ \iota\gamma\omicron\mu\alpha\varsigma\omicron\iota\ \pi\omicron\iota\upsilon\tau\alpha\iota\ \pi\acute{\iota}\nu\tau\iota$, $\omicron\mu\iota\mu\omicron\tau\omicron$, $\eta\sigma\iota\delta\omicron$, $\Pi\alpha\iota\upsilon\alpha\varsigma$, $\Lambda\gamma\gamma\iota\mu\alpha\chi\omicron$, & $\Pi\epsilon\iota$

$\sigma\omega\phi\omicron\tau\omicron$. Leg. *Πανύσιος*. Cæterum Pisander ille surrogandus mihi videtur in Thessandri locum qui Servii comment. occupavit ad Æn. ii. 211. scripsisse & eum Heracleam didicimus ex Suidâ & Athenæo. Cæterum Scholiastes Nicandri ab uxore Hippochoontis hospitio exceptam Cererem memorat, longe alios secutus auctores.

[c *Cothonea*] Ita & Lactantius. Servius, *Cymineæ*. *Metaniram* dici à Pausania notat Micyllus. Atque ita quoque eam appellat Apollodorus Lib. i. Lœscherus Pausaniæ interpres in suo codice invenisse Μητρίερα videtur. Atque ita legitur etiam apud Diomed. Lib. iii. p. 113. ed. Soter. Vitiosam eam esse scripturam discas ex Nobiliss. Heinsii notis ad Ovid. iv. Fast. 537. Sed Tzetzes ad Hesiod. *Epy.* pag. 7. docuit me quosdam Triptolemi matrem facere *Polymniam*. Propius ergo à vulgata scriptura discesserimus, si Hygino restituamus *Polymnia* vel *Polymnea*. MSS. certè Lactantii repræsentant *Hionia*. *Neera* est in marmore Arundeliano. Nære Schol. Hephæst. pag. 81. Nicandri Scholiastes illam Metaniram non Eleusini, sed Hippochoontis facit uxorem pag. 72. edit. Col. Cum *Polymnia* inventrix feratur $\sigma\upsilon\rho\rho\upsilon\gamma\iota\alpha\varsigma$, optimè omnium heic *Polymnia* scribi existimem.

[d *Seque nutricem lactantem simulavit*] Tò *nutricem* deletum veller Cl. Schæferus. Ego nil temerè putem mutandum. Servius habet: *Seque nutricem pueri amore ducta simulavit*. Lactantius: *Seque nutricem simulabat*. *Lactantem nutricem* existimo dixisse Hyginum, quia & *assa nutrix* est, quæ lac non præstat infantibus, sed solum diligentiam adhibet, ut loquitur Schol. Juvenal. ad Stat. xiv. 208.

[e *Interdiu lacte divino*] Servius; *cum lacte divino*. Mallet *cum lacte* &c. Immo ita legi debet etiam apud Hyginum, qui τὸ *cum* malè omisit.

^f clam in igne obruebat. Itaque præterquam solebant mortales, crescebat. Et sic fieri & cum mirarentur parentes, eam observaverunt. Cum Ceres eum vellet in ignem mittere, pater ^h expavit. Illa irata Eleusinum exanimavit; at ⁱ Triptolemo alumno suo æternum beneficium tribuit. ^k nam fruges propagati * currum draconibus junctum tradidit, ^l quibus vehens orbem terrarum frugibus ^m observavit. Postquam domum rediit, ⁿ Celeus eum pro beneficio in-

[*f* Clam in igne] Deest *noctū*. Supplementum ergo, *noctū clam in igne*. Servius habet: *Noctū in ignem clam obruebat*. Lactantius: *Noctū clam igne eum obruebat*. Apollod. Lib. 1. Τὰς νύκτας εἰς πῦρ κελίῳ πύλοιο. Idem fecisse Thetidem Achilli suo idem refert, ut & Lycophron apud Hom. Schol. ad Iliad. Π. 36. & Tzetz. ad Lycophron. pag. 39. Geminum germanum est, quod in vita Eliz memorat Epiphanius: Καὶ ὅτι, inquit, ἴταραν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἰδὼν Σαῶκα ὁ πατὴρ αὐτοῦ ὁπλασίαν, ἐπὶ αἰδῶος λαλοῦσάντες περὶ στήθεσιν, ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἰσχυρίζον &c.

[*g* Cum mirarentur parentes, eam &c.] Ita distinguo. Male incisum erat positum ante τὸ parentes. Servius: *Id sic fieri cum pater admiraretur*. Unde videt Hygino in præcedentibus esse restituendum, *id sic fieri*. Lactantius habet: *Cum hoc pater miraretur*.

[*h* Expavit] Servius & Lactantius, exclamavit. quod puto rectius. Tzetz. in Lycophron. Ἰδὼν αὐτὸν ἡ Πηλιάς πῦρ θείον βάλλουσαν αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ, ὁ βοήσων, σπῆκεν ταῦτ' αὐτὸς Νηηίδας ὑποχωρήσας.

[*i* Triptolemo alumno] Deiphontem Triptolemi fratrem Cereris alumnum facit Apollodorus. Schol. Nicandri Celeum conjectum in ignem à Cerere narrat pag. 32. Ἡ Δήμητηρ Κελεὺν λατῶσα ἀνέτρεψεν εἰς υἱόν. Βελεσθῆν ὁ ἀπαδουλήσιον, σωτήριος εἰς τὸ πῦρ ἔκαλεν &c.

[*k* Nam fruges propagati] Servius habet: *Nam ad fruges portandas currum draconibus junxit, deditque &c.* Genseo ex Hygino in Servio referibis propagandas, præsertim cum & Lactantius exhibeat: *Fruges ei propagandas, & currum draconibus junctum tradidit*.

Schol. German. Fab. Canis: *Infuit ut in reliquis terras propagaret*. Hyginum forte non male restituas, si *propagatum* legas pro *propagati*, quamquam non valde displicet, quod Cl. Schefferus conjecit, *propagare*, non tantum, quia legi cap. 27. *Responsum accepit mortem cavere*. 88. *Exit sanguinem abluere*. 145. *Deam esse fecit*. Sed quod & optimi scriptores ita loquuntur. Ovid. in hac fabulâ v. Met. 660. *Rursusque per aëra misit Mopsopium juvenem sacros agitare iugales*. Horat. I. od. 23. *Frangere persequar*. Æn. v. 248. *Magnum dat ferre talentum*. Propert. Lib. 1. el. xvi. *Mittit me querere*. Cælius 1. Histor. *Mittit visere*.

[*l* Quibus vehens] Lactantius & Servius: *Quibus ille vehens*. Sed Hyginium elegantius est. Sueton. Neron. 34. *Terra marique prætervehentes*. Apul. 1. Mil. *Equo indigena per albo vehens*. Nepos Timoth. cap. 2. *Circumvehens Peloponnesum*. Unde *vehor* qui vehitur. Nec dissimile *gestans* de eo qui gestatur apud Sueton. Domit. cap. xi. Adde quæ ad Justin. Lib. xi. cap. 7. congescit Freinshemius & Anal. Lib. 111. cap. 9. Vossius.

[*m* Observit] Servius, *observit*. Lege ex Hygino & Lactantio *observit*. Idem vitium occurrit apud nostrum cap. 277.

[*n* Peleus] Servio est *Cephalus*, Lactantio *Cepheus*. Ubique emendandum esse *Celeus* vel *tyrunculus* non rudissimum videat. Apollodorus Lib. 1. Ἀμύγχεα ἄρ' ἑλκεῖς εἰς πῦρ Ἐλδῶνα ὑποδύχατο. Virg. 1. Georg. 165. *Virgea præterea Celei vilisq; supellex*. Ad quem verum Servius: *Id est, vasa viminea, qualia Ceres Celeo quondam monstravit*. Cubant ergo in vitio & illa ad vers. 19. *Quod munus ei Ceres dedit propter humanitatem patris Icaris*. Lege *Cecili*.

interfici jussit: ° sed re cognita, jussu Cereris Triptolemo regnum dedit: P quod ex patris nomine Eleusinum nominavit. q fierique sacrum instituit, quæ Thesmophoria græce dicuntur.

CXLVIII. *Vulcanus.*

VULCANUS cum rescit Venerem cum Marte clam concumbere, & se virtuti ejus obsistere non posse, catenam ex adamante fecit, & circum lectum posuit, ut Martem astutia deciperet. Ille^a cum ad constitutum venisset, concidit cum Venere in plagas, adeo ut se exolvere non posset. Id Sol cum Vulcano^b nuntiasset, ille eos nudos

lei. Vel Rhori porius cum doctissimo Perizonio nostro ex Pausaniâ in Atticis pag. 10. Confer Ovid. Lib. iv. Fast. 508. & seqq. Vossii notas ad Just. Lib. 11. 6. Etyim. magn. in Α'ε'ν. Restitutum idem vocabulum Lactantio in Stat. Lib. vii. Theb. vers. 407. Eleusis civitas Attica regionis est, in qua regnavit Teleus, qui Cererem, dum filiam quæreret, liberalissimè suscepit hospitio. Legendum Celeus esse quis dubitet?

o Sed re cognita, jussu] Ita & Lactantius habet. Corrigatur ergo Servius, in quo corrupte legitur: Sed per cognita jussa Cereris Triptolemo regnum tradidit.

p Quod ex patris nomine] Servius auctorior heic est: Qui accepto regno oppidum constituit, quod ex patris nomine Eleusinum nominavit. Et Lactantius: Ibique oppidum constituit, quod ex patris sui nomine appellavit Eleusinum. Et sane apud nostrum quoque cap. 277. Eleusinum oppidi non regni vocabulum. Sed ubique videtur scribendum Eleusinam. Gloss. MSS. ad illa Georg. 1. Virg. Puer monstrator aratri: Alii Triptolemus Celei filium dicunt, alii Osirim putant; ob quam (leg. ob quam rem) ab Ægyptiis inter Deos sit relat; Triptolemus Celei regis Eleusina filius fuit, qui usum serendi primus mortalibus tradidit. Bene autem de nomine tacuit, & generaliter ait puer. Nam non unus in toto orbe monstravit, sed diversi in diversis locis. Et paulo post: Eleusina civitas Græcia haud longe ab Athe-

nis, in qua cum regnasset Celeus, & Cererem quærentem filiam suscepisset hospitio, pro remuneratione ostendit ei omne genus agricultura. Hieron. Chron. Euseb. Eleusina regnavit Celeus. Tullius ipse 1. Nat. Deor. Omitto Eleusinam sanctam illam & augustam, ubi intantur gentes &c. Πόλιν Ε'λ'δ'σιν'α appellat Schol. Homer. Iliad. Σ. 491. Eleusinum tamen ε'δ'τ'ι'ε'ρ'ε' invenitur apud Æthicum.

q Fierique sacrum instituit] Logerium cum Servio: Cererique sacra primus instituit. Quod & Lactantius suadet, qui in suos commentarios prorsus eadem transtulit: Cererique sacra primus instituit, quæ Thesmophoria Græcè appellantur. Etiam agon Cereris celebratus fuit Eleusine, de quo Pind. Schol. ad Isthm. od. 1. Ο'π' ε'ν Ε'λ'δ'σιν'ι δ'ί'μ'α'ρ'ε'β'ε' ι'σ'τ'ι' α'γ'ών, & σ'ε'ρ'α'ν' & λ'ό'γ'ε'ρ'ε' δ'α'.

Ad CAP. CXLVIII.

a Cum ad constitutum venisset] Ad constitutum puta locum vel tempus. Varro R. R. Lib. 11. cap. 5. Qui rursus ad constitutum venisset. Petron. Et nos metu criminis non veniremus ad constitutum. Juvenal. 111. 12. Hic ubi nocturna Numa constituabat amica.

b Nuntiasset, ille eos] Cl. Schefferus, & ille eos. Sed hic pro vidit mallet aliquis vidisset. Neque enim satis bene tempora perfecta diversorum modorum (de futuris observant id jam alii) vi-

dos cubantes vidit, ^c deos omnes convocavit, ^{*} viderunt. Ex eo Martem id ne faceret pudor terruit. Ex eo conceptu nata est Harmonia, cui Minerva & Vulcanus vestem sceleribus tinctam muneri dederunt: ob quam rem ^d progenies eorum scelerata extitit. Soli autem Venerus ob indicium ^e ad progeniem ejus semper fuit inimica,

CXLIX. Epaphus.

JUPITER Epaphum, quem ex Ioprocreaverat, Ægypto oppida communire, ibique regnare jussit. Is oppidum primum Memphim, & alia plura constituit: & ^{*} ex Cassiopeia uxore procreavit filiam Libyen, à qua terra est appellata.

CL. Ti-

videntur posse copulari. Facit id tamen noster cap. 165. *Minerva & Venus cum eam iriderent, quod & casta erat & buccas inflaret.* Cap. 27. *Cum productus esset, ut mendacium morte puniretur, & illa aliter esse vidit.* Altron. 11. 24. *Quod prima fuerit Herculis hac certatio, & quod cum inermis interfecit.* Lib. 1. cap. 8. *Cum sol pervenit & efficiat.* Quintil. Declam. xiv. *Si, quantum affirmas, misceraris ac diligis.* Ita & Coloniensis ed. anni 1521. Sed legerim, *miseraris ac diligis*, ut Colinzus edidit. Idem tamen Declam. xviii. *Date, Judices, patrem, qui filium mori velit & credit.* Sic editi omnes. Fulgent. Mythol. 11. 9. *Quod mundus & celeri quadam volucritate versetur, & cadaverum nascentium occidentiumque perennitate depascitur.* Capella Lib. 1. *Et licet hic cursor Apollinei plerumque axis celeritate vincatur, ac remota statione consistens captat demum festinata prævertere.* Florus Lib. 11. 15. *Quod adversus Numidas semel parasset classem, & exercitum, frequens autem Masinissa fines territabat.* Adde notas ad cap. 125. & 126. Notandum interim tamen, quod ad cap. 4. nobis dictum, copulativam particulam & tam sæpe in hoc scripto omitti, ut non tam librarii vitio, quam studio ab auctore ipso factum id videri possit.

^c Deos omnes convocavit ^{*} viderunt] Barthius ex MS. Deos omnes convocat.

Dii riserunt. Cl. Schefferus mavult. *Deos omnes convocavit: ii riserunt.* Utraque correctio convenit cum circumstantiis fabulæ. Hom. Odyss. θ. ubi adulterium hoc perquam festivè depingit: Ἀΐδης δ' ἄρ' ὠπὸν γέλασε μακάρεσσι θεοῖσι, Τίτας εὐσεβέσσι πολυόφροσιν. Ἡφαίστιο.

^d Progenies eorum] Armonia & cui nupta fuit, inquit Schefferus. Adi ejus notas ad cap. 7. Sed pro *Armonia* rectius scripseris *Harmonia* ex Geneal. ubi rectè habet, *Ex Marte & Venere Harmonia & Formido.* Ἀρμονία est Hesiodo Θ. 975. Nupsit autem Cadmo. Vid. cap. 6. & 155.

^e Ad progeniem ejus semper infesta fuit] Fulgent. Lib. 11. *Ille dolens quinque filias Solis amore succendit, id est, Pasiphaen, Medeam, Phadram, Circeen, Dirceen.* Et Servius de Pasiphae ad Ecl. vi. 52. *Ob iram scilicet Veneris, que irata Soli, quod se, ut quidam, Anchise, ut alii, Marti conjunctam praevidisset, sobolem ejus inonestis amoribus subjecit, ut Circeen, Medeam, Pasiphaen.* Vide præterea Ovid. Epist. iv. Heroid. vers. 53. Teneam Hippol. vers. 124.

Ad CAP. CXLIX.

^a Ex Cassiopeia] Nihil heic mutandum. Illustrant hanc fabulam illa Laërtiana ad Theb. iv. 737. *Jupiter Epaphu*

CL. *Titanomachia.*

POSTQUAM Juno vidit Epapho ex pellice nato tantam regni potestatem esse, curat in venatu ut Epaphus necetur: Titanosque hortatur, Jovem ut regno pellant, & Saturno restituant. Hi cum conarentur in cœlum ascendere, eos Jovis cum Minerva & Apolline & Diana præcipientes in Tartarum dejecit. Atlanti autem, qui dux eorum fuit, cœli fornicem super humeros imposuit, qui adhuc dicitur cœlum sustinere.

CLI. *Ex Typhone & Echidna nati.*

Ex Typhone gigante & Echidna ^aGorgon, ^bcanis Cerberus triceps, draco, qui mala Hesperidum trans oceanum servabat: Hydra, quam ad fontem Lernæum Hercules interfecit: Draco, qui pellem arietis ^cColchis servabat: Scylla, quæ superiorem partem mulieris, ^dinferiorem canis, & canes sex ex se natos habebat: Sphinx, quæ in Bœotia fuit: Chimæra in Lycia, ^equæ priorem partem leonis figuram, posteriorem draconis habebat, media ipsa Chimæra. Ex Medusa Gorgonis filia & Neptuno nati sunt, Chrysaor, & equus Pegasus: ex Chrysaore & Callirhoe, Geryon trimembris.

CLII. ^aTy-

pophum, qui hoc petiverat, in Ægyptum oppida communire, ibique regnare jussit. Oppidum Memphin & alia plura constituit, & ex Cassiopæ uxore suscepit filiam Libyen, qua postea in Africa regnum possedit, cujus nomine terra Libyes (leg. Libye) est appellata.

Ad CAP. CLI.

^aGorgon] Hic in Genealogiâ ex Ceto Stheno, Euryalen, & Medusam generasse dicitur.

^bCanis Cerberus triceps] Hesiod. Θ. 312. & Tzetzes Chil. 1. 36. quinquaginta, Horat. Lib. 11. od. 13. centum ei capita tribuit sequutus Pindarum. Vide Schol. Hesiod. ad Θωγ. pag. 277. ed. Heinf. & Horatianum p. 114. ed. Cruq. qui centicipitem dici censet Cer-

berum propter multitudinem anguam, qui è capite ejus eminebant.

^cColchos] Subaudiri vult ad sive apud Cl. Schefferus. Ego ex Geneal. Colchis legere malim. Draco, inquit, qui pellem auream Colchis servabat. Durum illud alterum, &, ut puto, sine exemplo inauditumque.

^dInferiorem canis] Idem tradidit in Geneal. Cap. autem 125. Inferiorem partem piscis habuisse dicitur. Quod convenit cum denariis gentis Pompejæ. Vide Spanhem. in de Numm. p. 233.

^eQuæ priorem partem] H. e. secundum priorem partem. Heraclitus Θεῶν ἀνίστων cap. 15. Ταύτων ὁ μὲν εἰς ἀνίστων φασί, Περὶ δὲ λίων, ὑπὸ δὲ δόκμων, μὴν δὲ χίμαιρα. Lege δὲ μὴν δὲ δόκμων, μὴν δὲ χίμαιρα. Vide supra cap. 57.

Ad

CLII. *Typhon.*

^b TARTARUS ex Terra procreavit Typhonem immani magnitudine, specieque portentosa, cui centum capita draconum ex humeris enata erant. Hic Jovem provocavit, ^c si vellet secum de regno certare. Jovis fulmine ardenti pectus ejus percussit. ^d cui cum flagraret, montem ^e Ætnam, qui est in Sicilia, super eum imposuit: qui ex eo adhuc ardere dicitur.

^f PHÆTHON Solis & Clymenes filius, cum clam patris currum conscendisset, & altius à terra esset elatus, præ timore decidit in flumen Eridanum. Hunc Jupiter cum fulmine percussisset, omnia ardere cœperunt. Jovis, ut omne genus mortalium & cum causa interficeret, si-

Ad CAP. CLII.

^a Typhon] Anton. Liberalis cap. 28. Τυφὼν ἐκ γῆς καὶ ἐξ αἵματος δαίμων ποσειδῶνος. καὶ δὲ ὁ γένος περικλυμμένος. ἐπερύκισεν γὰρ κεφαλὰι πλείεσται & χεῖρας, & πτέρυγας. Puto excidisse voculam οἱ. Lego, ἐπερύκισεν γὰρ οἱ. Lucianus Asino: Καὶ ἄθως πύρεθ' ἐκέρυξεν αὐτῇ. Schol. Eurip. ad Phœn. 1161. Τυφὼς τεύρεται δαίμων, & τὸ σφοδρὸν τ' ἀνέμω. Schol. Æschyl. ad Prom. vers. 331. Μετὰ ταῦτα ἡ γῆ θένῃ μωρεῖσά τῃ ταπείνω τὸν ἐκαπυτακίφαλον Τυφῶνα ἐγγίνουσι, ἀπάντων θηρίων ἀγρίων ἐχθρὰ κεφαλὰς. De ortu Typhonis quæ ad Iliad. β. p. 261. ed. Bas. refert Eustath. etsi nimium mira sunt, quia tamen prolixiora sunt, exscribere operæ pretium non duxi. Adeat ipsum, qui volet, & Tzet. in Lycophr. p. 38. ed. Steph.

^b Tartarus ex terrâ] Etymol. Τυφῶνιδος. Ἡ σφοδρὸς αὐτὸν γῆς χυμολογία. Σπινθήρεσσι δὲ Ἡέρας μόνος καὶ μνηστῆρας διδοὺς τακίους αὐτόν.

^c Si vellet secum de regno certare] Lactant. ad Stat. 11. Theb. 595. Ὡς, si vellet, secum de regno certaret.

^d Cui cum flagraret] Si vera est hæc scriptura, illa super eum redundant, estque dictum ut illa Deuter. iv. 7. Ὅτι πῶτεν ἰδοὺ μίαν, ἧ ἐστὶν αὐτῷ θεὸς ἐκείνων αὐτοῖς. & ix. 28. Ὅθεν ἡμεῖς ἐξήγαγες ἐκείθεν. Mal. xix. 3. ὅτι ἐχ

αἰόνται φωνὰ αὐτῶν. Quorum non audiantur voces eorum, transtulit vulgaris interpres. Sed rectius puto τὸ cui in qui mutaveris. Ita enim Lactantius ad Statii illum versum modo laudatum, ubi hanc fabulam ex Hygino transscriptam inveni.

^e Ætnam super eum imposuit] Lactantius, Ætnam ei superimposuit. Statius: Superimposito moles geminata Colosso. Secundum Virgilium Æn. ix. 716. Inarime Jovis imperiis imposita Typhæo. Ætna autem Encelado Lib. iii. 578. Sic idem pater ille Deorum Ophioni imposuit montem ab eo dictum Ophionium, ut nos docet Hom. Schol. ad Iliad. θ. 479. De versu Virgiliano consule Brodæum ad Q. Calabri Lib. xii. Claver. ad Claud. R. P. 111. 184. Voss. Etymol. in SIMIA. Male legitur in Lycophronis ininterprete p. 179. ἐν Ἀεθίμοις ὄρεσι. Scrib. Ἀεθίμοις. Fuerunt etiam, qui Ætnam Briareo impositum dicerent. Vide Schol. Callim. iv. 14.

^f Phæthôn] Etiam heic peccatum ab illo esse, qui additis lemmatis in capita dispescuit hanc mythologiam, recte observat Cl. Schefferus. Longè enim hæc alia à præcedenti fabula.

^g Cum causa] H. e. Cum Phæthonte, inquit Schefferus. Vide si verius sit, sub pretextu verbis obtentu aliqua. Causa enim sæpe quolibet pretextu dicitur.

h In

simulavit se id velle extinguere: amnes undique irrigavit, omneque genus mortalium interiit, præter Pyrrham & Deucalionem. At sorores Phæthontis, quod equos injussu patris junxerant, ^h in arbores populos commutatæ sunt.

CLIII. Deucalion & Pyrrha.

CATACLYSMUS, quod nos diluvium ^a vel irrigationem dicimus, cum factum est, omne genus humanum interiit, præter ^b Deucalionem & Pyrrham, qui ^c in montem Ætnam, qui altissimus in Sicilia esse dicitur, fugerunt. Hi propter solitudinem cum vivere non possent, ^d petierunt ab Jove, ut aut homines daret, aut eos pari cala-

^h In arbores populos] Virgil. Ecl. vi. 62. in alnos conversas fuisse canit. Æn. autem x. 190. in populos, ut noster heic vult, Schol. Germ. Eridano. Hom. ad Odys. P. 208. & Diod. Lib. v. Nam in *εἰρεῖς* eas conversas tradunt. *Αἴγερ* autem propriè *populam nigram* denotat. Corrupte *αἰχέρες* dicuntur apud Homeri Scholiasten. Confer. Not. ad Geneal. Isidorus Orig. Lib. xvi. 9. *Electrum autem vocari fabulosa argumentatio dedit. Namque Phætonte fulminis ictu interempto, sorores ejus luctu mutatas in arbores populos, lacrymis electrum omnibus annis funderet juxta Eridanum amnem: et electrum appellatum, quoniam sol vocitatus sit aletron, plurimi poëta tradiderunt. Constat autem non esse succum populi, sed pinea arboris.* Scrib. *elector*. Respexit Plin. Lib. xxxvii. 2. Perperam & cap. 23. ejusdem libri Isidor. *Sol enim à poëta electron vocatur.* Plura infra ad cap. 154.

Ad CAP. CLIII.

^a Vel irrigationem] Glossam esse autumat Cl. Schefferus, quod sequatur, *factum est.* Ego hoc amplius *τὸ factum* mutaverim in *factum*, ut ad *Calaclysmus* referatur: nisi *Calaclysmus* neutro genere scripsit, ut *thesaurum*, *Peloponnesum*, & alia id genus inveni apud nonnullos deterioris ætatis scriptores. Certe *Cataclysmus* neutro genere videtur poni in notis Tyronis pag. 194. ut *ba-*

ptisimum apud Cyprianum in Sententiis Concilii Carthag. *Cum non sit baptismum nisi in ecclesia unum.* Adde notas ad cap. 84. & 3.

^b Deucalionem] Hic Promethei & Pandoræ filius fuisse traditur ab Hesiodo & Apollonio Lib. iii. 1085. ad quem versum consule Scholia, & Lucianum in Deâ Syriâ; unde discēs, Deucalionem quæ tribuuntur, ea maximam partem convenire Noacho. Triclinius in Pind. Olymp. 9. matrem Deucalionis Clymenen facit. Γὰρ πῦρ, inquit, παῖδες Περμυθῶς & Εἰπυμυθῶς. Περμυθῶς & Κλυμυθῶς Διὸς καὶ Ἡφαιστῶς ὁ καὶ Ὀπύς καλεῖσθαι. Εἰπυμυθῶς & Πανδῶγες, Πύρρα.

^c In montem Ætnam] Servius ad Ecl. vi. 41. in monte Atho servatos eos prodit. Ovid. 1. Met. 317. in monte Parnasso, quem *Λαπρᾶσιν* vocatum primus tradit Andron apud Apollon. Schol. ad Lib. 11. vers. 713. & Etym. in *Παρρᾶσιν*, quod ibi adhæserit ἡ *Λάπρᾱ* ἢ *Διὸς καὶ Ἡφαιστῶς*, cujus Lucianus quoque meminit in de Saltatione p. 930. Tom. 1. edit. Bened. Nihil tamen heic mutandum. Audi Scholiasten Germanici Aquario: *Nigidius Hydrochoon sive aquarium existimat esse Deucalionem Thessalum, qui maximus Cataclysmo sit relictus cum uxore Pyrrha in monte Ætna, qui est altissimus in Sicilia.*

^d Petierunt ab Jove] Immo à Themide quæsierunt rationem genus humani.

calamitate afficeret. Tum Jovis jussit eos lapides post se jactare. quos Deucalion jactavit, viros esse jussit: quos Pyrrha, mulieres. Ob eam rem Laos dictus: ^e Laos enim græcelapis dicitur.

CLIV. *Phæthon Hesiodi.*

^a PHAETHON ^b Clymeni Solis filii & Meropes nymphæ filius, quam Oceanitidem accepimus, cum ^c indicio patrisavum Solem cognovisset, impetratis curribus male usus est. nam cum esset propius terram vectus, vicino igni omnia conflagrarunt: ^d & fulmine ictus ^e in flumen Padum cecidit. Hic amnis à Græcis Eridanus dicitur, ^f quem Pherecydes primus vocavit. Indiautem quod calore vicini ignis sanguis in atrum colorem versus est, nigri sunt facti. Sorores autem Phaethontis, dum interitum deslent fratris, in arbores sunt populos versæ. Harum

manum reparandi. Auctores Ovidius, Arnobius, Lactantius, aliique. Cum Hygino tamen faciunt Apollod. Lib. 1. Tzetzes Chil. vii. 134. Schol. German. Aquario. Eustath. ad Hom. Iliad. A. pag. 18. ed. Basf. Non ergo causa erat, cur erroris à Barthio & Elmenhorstio argueretur Hyginus. Majori jure notent Horat. commentatorem ad Lib. 1. od. 2. ubi Apollinem ab illis consultum tradit.

^e Laos] Scribo, λάας. Apollod. Lib. 1. Οὐδὲν ἔλαος οὐνοῦ ἀδουσι δὲ τὸ λάας λῖθος. Schol. German. Ob quam rem λάας Græcè populus dicitur, quia λάας antiquitus lapis dicitur. Confer Schol. Hom. ad Iliad. A. 10. Etym: magnum in λαοί. Allusit huc Ovidius 1. Met. Inde genus durum sumus experienisque laborem, Et documenta damus, qua sistimus origine nati. Putes respexisse Virgil. 1. Georg. 63. Unde homines nati durum genus. Ubi Servius: Nam & Græcè populi λαοὶ dicuntur à lapidibus. λάος enim lapides dicuntur. Lege, λάας. Lapides autem istos nova hominum semina sumserunt ex petra Agdo, narrante Arnobio Lib. v. Cæterum Etymologiae hujus alias causas affert Schol. Pindari ad Olymp. 8. & Eustath. ad Homericum, quem laudavi modo, locum.

Ad CAP. CLIV.

^a Phæthon Hesiodi] In opere forte aliquo deperdito istam fabulam tradidit Hesiodus. In Θέστυα, quæ hodie existat, Phæthontem Cephalæ & Auroræ facit filium.

^b Clymeni solis filius] Cap. 152. Ex Clymene & Sole dicitur natus. Atque ita & Ovidius 1. Met. Servius ad Ecl. vi. aliique. Quos heic securus sit auctores, nondum comperi.

^c Indicis patris] Matris secundum Nasonem Met. 1. Heinsius.

^d Et fulmine] At fulmine mallet Cl. Schefferus. Vide notas ad cap. 8.

^e In Padum] Aristoteles in Admirandis in latum vicinam illi flumini cecidisse refert.

^f Quem Pherecydes primus vocavit] Sententia est 2^a Schefferum, Pherecydem primum excogitasse vocabulum Eridani. Ego sententiâ non multum diversâ volui antehac, Quem Pherecydes Padum vocavit. h. e. quo nomine Pherecydes Padum vocavit: nisi nâvis, quem Pherecydes Padum putavit. Vel, quem Pherecydes primus Padum vocavit. Schol. Germanici Eridano: Ab Arato & Pherecyde Eridanus Padus esse putatur, Servius Aed. vi. 659. Quæ

rum lachrymæ; ut Hesiodus indicat, in ælectrum sunt duratæ: Heliades tamen nominantur. Sunt autem, Me-
rope, Helie; Ægle; Lampetie; Phœbe, Ætherie;
Dioxippe. Cygnus autem rex Liguriæ, qui fuit Phae-
thonti propinquus; dum deflet propinquum, in cygnum
conversus est. Is quoque moriens flebile cānit.

CLV. Jovis filii.

^a LIBER ex Proserpina; quem Titanes ^b carpserunt:

Her-

in Italia, id est, in Venetia Padus vo-
catur. Certum est à quodam poeta vo-
cabulum Eridani esse fictum. Vide He-
rod. Thaliâ pag. 106. edit. Hervag.
Eustath. ad Dionys. p. 10. Cato ille
supposititius in Originum libris: Padus
ante à duce Coloniæ Eridanus, sed
à profunditate Botigen ab Hetrustis, &
Botigum à Liguribus, & à circa arbore
picea Gallicè Padus appellatur. Βότρυς
est Theoni ad Aratum pag. 144.
ed. Valder. quod mutat in Βόδρυς.
Editor Londinensis. Servius ab Erida-
no Solis filio adpellatum vult ad Æn.
vi. 659. Capella Lib. v. Italia etiam
Pado flumine memoranda, quem Gra-
cia dixit Eridanum. Certè Eridani vo-
cabulum est antiquius. Diodorus Lib.
v. In ostia Padi delapsus est, qui quon-
dam Eridani nomen habebat. Si Βάρπα-
ρομυρος ἦεν Homertum, ut Martial.
Apophoret. 183. & in voce Αἰγίης
Thomas magister censent, habet aucto-
rem, notum erat jam ante Pherecyden
Eridani vocabulum. Legitur enim in
eâ vers. 20. πῦρ οἴχατος Ἡ' Ἐριδανίου.
Confer Plin. Lib. III. cap. 16.

g Electrum] Philargyrius ad Georg.
III. 522. Quod à nobis succinum appel-
latur, electrum vocant Greci. Servius
ad Æn. viII. 402. Secundum Plinium
in Naturali Historiâ sunt tria electri ge-
nera; unum ex arboribus, quod succi-
nium dicitur &c. Priscianus Periegesi:
Hic electra legunt alnis stillantia Celta,
Succina qua memorant, mellis vini ve co-
lore. Videndi de electro Plin. Lib. xxxvii.
cap. 2. Isidorus Lib. xvi. cap. 23. & 9.
Cassiodorus Var. II. 2. Solinus cap. 33.
Diodorus Lib. v. Alcizus Parerg. Lib.
vii. cap. 4. Brodæus in Q. Calabri Lib.
v. Hædlinus ad Apollon. iv. 604. Fa-

bricius Commentario in poëtas Chri-
stianos, in vocibus *Electrum & Succi-*
nium, Etym. magni auctor in Ἡ' λ' α' γ' ε' ς.
Eustath. in Dionys. vers. 293. Βεργίλιος
vocari à vulgo notat Eustath. Odys.
pag. 150. ed. Basf.

Ad CAP. CLV.

a Liber ex Proserpina] Schol. Pind.
ad Isthm. od. 7. Ο ἐν Περσέωνος γα-
ρονος Ζεφύρος Διόνυσος. Adde Etym.
magnum in Ζεφύρος. Tzetzen in Lycop-
phron. pag. 64. Athenagoras in Legat.
pro Christi. p. 20. Postea etiam Proser-
pinam filiam suam sub draconis specie
violavit, & Dionysum ex eâ genuit.
Ampelius cap. 9. Liberi quinque. Pri-
mus ex Jove & Proserpinâ. Hic agricola
& inventor vini, cuius soror Ceres. Se-
cundus Liber ex Merone & Flora, cuius
nomine flavius est Granicus. Tertius de
Cabito, qui regnavit in Asiâ. Quartus
ex Saturno & Semela, dicunt. Quint-
us Nisi & Hefiona filius. Non uno loco
corruptus iste Ampelii locus. Pro Me-
rone vide an restitui debeat Melone, quo
nomine dictus olim Nilus, ut testatur
Festus. Nilo enim natus secundus Dio-
nyfus à Cicerone dicitur Lib. III. de
Nat. Deor. Pro Cabito reponam Caprio
ex eodem: pro Hefiona, Thyone. Eu-
seb. Præpar. p. 34. ed. Steph. Τὸν ἑνὸς
πῶτος Σαβᾶτον δῆμος Ζεφύρος, ἐν Διὶ
& Περσέωνος Νυμφίον. Idem est qui
Osiris. Vide Tzetzen in Lycophron.
pag. 44. aliofque.

b Carpserunt] H. c. ἀνασῶν, dis-
cerperunt, distraxerunt. Simplex pro
composito suo more usurpat. Chrysol.
Serm. xl. Rabido dente carpuntur. Cap.
167. Liber Jovis & Proserpina filius à

P

Ti-

Hercules ex Alcumena, Liber ex Semele Cadmi & ^c Harmoniæ, Castor & Pollux ex Leda Thestii filia, Argus ex Nioba Phoronei filia, Epaphus ex Io Inachi filia, Perseus ex Danae Acrifii filia, Zethus & Amphion ex Antiopa ^d Nyctei filia: Minos, Sarpedon, & Rhadamantus ^e ex Europa Agenoris filia. Helena ex ^f Pyrrhâ Epimethi filia, ^g Ethalion ex Protogenie Deucalionis filia, Dardanus ex Electra Atlantis filia, Lacedæmon ex Taygete Atlantis filia, Tantalus ex Plutone ^h Himantis filia, Æacus ex Ægina Asopi filia, ⁱ Ægipan ^k ex capra Boetis

* 1 Ar.

Titanis est distractus. Arnob. Lib. v. *Ut occupatus puerilibus ludis distractus ab Titanibus Liber sit, ut ab sisdem membratim scissus, atque in ollulas coniectus, ut coqueretur.* Idem Lib. i. *Membratim ab Titanis discriptum sanorum consecratione mactatus.* Confer Euseb. Præp. Lib. ii. pag. 41. ed. Steph. Astron. ii. 7. *Quæ corpus ejus decerpere interfessit.* Ubi malim *discerpere*, quamquam *videri possit decerpere* posuisse pro *carpere*, ut *detruncare* pro *truncare*. Vitalis tumulto Ciceronis: *Qui casus graviter, qui detruncatus acerbe.* Hoc Lamia debet, quod *jacet in tumulto*. Et Cyprrianus Serm. de stellâ & magis: *Avulsis à matrem uberibus detruncantur.* Benè ergo glossæ Steph. *Detrunctat, ἀνεσπνείαζι.* Sed *discerpere* edidit, ut video, illo Hygini loco pridem Soter. Cæterum *carpere* de Cicerone ad eundem modum usurpat in ejus tumulto Vomanus: *Sed fortuna nocens miserando funere raptum Carpsit, & hoc voluit membra jacere loco.* Et Severus ex emendatione summi Gronovii: *Tantumquam sola foret carpsit Ciceronis imago.* Videndus præterea de hac fabulâ Clemens Paræn. pag. 11. ubi *διὰ σπασσας* habes, quod *discerpere* rectius, quam *decerpere* Latine dicas. Gloss. Philox. *Discriptus, διασπασσας.*

^c *Hermenia*] Omnino *Harmonia* cum Scheffero reponendum. Vide Geneal. cap. 6. & 148.

^d *Nyctei*] *Nyctei* scribe ex cap. 7. *Νυκτῆς* est Græcis. Sed jam supra monui e pro *z*, i pro *y*, tenuous pro adspiratis, frequenter poni apud hunc scriptorem, tanquam itatim *Rhadamantus* pro *Rhadamantibus*.

^e *Ex Europa Agenoris filia*] Certè hos tres Europæ filios ex Jove facit quoque Homer. Scholiaffes ad Iliad. M. 397. Servius autem ad Æn. i. 104. Sarpedonis matrem *Laodamiæ*. Nimirum duo fuerunt Sarpedones, quorum alter Jovi ex Laodamiâ, alter ex Europâ natus.

^f *Pyrrhæ Pimethi filia*] Scribe, *Pyrrhæ Epimethi filia*. Schol. Pind. ad Olymp. 6. Πύρρα ἡ Διὸς Πυρρῆς θυγάτηρ Ἐπιμηθίδος. Adde notas ad cap. 142. An quisquam alius hanc Helenæ matrem faciat, fateor me cum Cl. Scheffero nescire.

^g *Ethalion ex Protogenie*] Scribe, *Protogeniâ*. De Ethalionis vocabulo merito dubitat Cl. Schefferus. Longè certè aliter Schol. Pindari ad Olymp. od. 6. Πύρρα ἡ Διὸς Πυρρῆς θυγάτηρ Ἐπιμηθίδος. Eadem legas apud Apollon. interpretem ad vers. 1780. Lib. iv.

^h *Himantis filia*] Saturni filiam facit Schol. Pindari ad Olymp. 7. Πλευτὴ γὰρ, inquit, θυγάτηρ Κρόνου. ἢ Ταυτὴ ὁ πατὴρ Πέλοπος. Schol. Hesiod. ad 617. vers. 355. *Oceani*.

ⁱ *Ægipan*] Scribe *Ægipan* cum Scheffero. Vide Poët. Astron. ii. 13. & 28. Schol. German. Capricorno. Lexic. Cyrilli, Αἰγίπαι, *Semicaper*. Meminit ejus quoque Apollod. Lib. i. cap. 18. Capella in recto *Ægippanus* videtur agnoscere, cum scribis Lib. vi. pag. 215. *Satyris Ægippanisque bacchantibus*. Adde not. ad Astron. ii. cap. 13.

^k *Ex caprâ Boetis*] Poët. Astron. ii. 13. dicitur natus ex Ægâ Panos uxore. An ergo legendum, *ex caprâ Panos*? Etym. magni auctor Ægam Panos filiam facit, & eam primam Jovi nuptam

*¹ Arcada, ex Callisto Lycaonis filia. ^m Etolus ex Protogenia Deucalionis filia, Pirithous ex ⁿ Dia Eionei filia.

CLVI. Solis filii.

CIRCE ^a ex Perseide Oceani filia, ^b Pasiphae ex Clymene ^c Oceani filia, Phaethon, Lampetie, Ægle, Phœbe.

CLVII. Neptuni filii.

^a BOOETUS & Hellen ex Antiopa Æoli filia, ^b Age-

ptam dicit. Vide eum in αἰθίοχῳ. Cl. Schefferus coniecit, *Baotia* vel *Baoti*. Sed sic mallet, *Baotiā*.

[¹ Arcada] Scribere debuisset, *Arcas*, & *Callisto* pro *Calisto*. Cretei filiam facit Callistonem Euripidis Scholiastes ad Orest. vers. 1649. Κρητὶς δ' ἐκ Στρίχης ἰχθὺς καλλιστώ. Ταύτῃς φασὶν ἐκ Διὸς Ἀργείᾳ προικέναι. Videri potest recto casu dixisse *Arcada*, ut *Perdica* Fulgentius Lib. 111. cap. 2. *Atlanta* & *Hersida* Prolog. Lib. 1. *Tripoda* pro *tripus* cap. 6. Adde notas ad caput 2. Lib. 111. Schol. Stat. ad Lib. VII. Theb. 267. *Unam Arcadam*, cuius *Parthenopam* erat filius. Plura dixi in Dissertatione de Hygino, & ad Fulgent. Prol. Lib. 1.

[^m Etolus] Micyllus ex Pausania, *Aethlius*. Scribe cum aspiratione *Aethlius* ex Gr. Αἰθλίῳ Apollodori Lib. 1. pag. 20. Fuit ille Aethlius pater Endymionis. Vide Schol. Apollon. ad Lib. 14. 57. Corruptè *Aethnum* appellat Conon cap. 14. apud Photium.

[ⁿ Dia Eionei filia] Ostendi ad Anton. Liberalis cap. 2. legendum esse *Diā Eionei filia*. Quam conjecturam firmat etiam Homeri Scholiastes ad Iliad. A. 268. Addo jam nec malè posse rescribi, *Eionei*. Tzetzes Chil. ix. 273. Εἰς πρὸς γάμον σπυδαίων Δίας Διονέως. Ἀλλος Ἡιονέος δ' παῖρξ γλαυκὸς τοῦ δῶλῆα. Atque ita eum appellat quoque Apollon. Schol. ad Lib. 111. 62. Perperam *H'omew* dicitur Diodoro Lib. 14. pag. 272. Sed idem ille modo ad partes vocatus Tzetzes ad Hesiod. Asp. vers. 178. *Diam Baotiū* facit filiam: quod tamen haecenus dictis fraudi esse

nec debet, nec potest. Confer Eustath. ad Iliad. pag. 75. ed. Bas. Corrigendus in transitu etiam Horatii Scholiastes in Art. p. 626. ed. Cruq. *Ixion cum filiam Eponei accepisset uxorem* &c. Scrib. *Deionci* vel *Eionei*.

Ad CAP. CLVI.

[^a Ex Perseide] Scribendum *Perseide* ex Hesiod. *Θεογ.* 356. & Apollod. Lib. 111. pag. 131. *Perfen* appellat Tzetzes Chil. iv. 137. *Ifacius* ad Lycophron. pag. 35. & Schol. Hom. ad Odyss. K. 139.

[^b Pasiphae ex Clymene] Cum Pasiphae non ex Clymene, sed Perseide fuerit nata, ut praefer Pausaniam etiam Apollodor. Lib. 111. & Schol. Hom. ad Odyss. A. 325. testantur, assentior Cl. Scheffero rescribenti, *Circe ex Perseide Oceani filia, ac Pasiphae. Ex Clymene* &c. Consentit & Ovid. Met. 1. Sunt tamen, qui Phaethontem non ex Clymene, sed Rhode Asopi filia ortum tradiderint. Schol. Hom. ad Odyss. P. vers. 208. Η' αἰὲρ Πόδη μυρεῖς τῇ Ἀσωνίᾳ, παῖδας ἰχθῦς, Φαίδοντα & Λαμπητήντα, & Φαίδουσαν.

[^c Oceani filia] Nonnulli apud Hom. Schol. ad Odyss. A. 325. hanc Minyx Neptuni filii filiam faciunt. Quae heic desunt suppleri possunt ex Tzet. Chil. iv. 137. Scholiastæ Pindari ad Olymp. Z. & Geneal. nostri.

Ad CAP. CLVII.

[^a Boatin & Hellen] Scribe *Baotin*. Corruptius infr. cap. 186. 252. *Boetns*. P 2 Gre-

^b Agenor & Bellerophon ex ^c Eurynome Nyfi filia, Leuconoe ex Themisto Hypsei filia, ^d Rias ex Alcyone Atlantis filia, Abas ex Arethusa ^e Herilei filia, ^f Ephoeus ex Alcyone Atlantis filia: ^g Belus, ^h Actor, Dictys ex Agamede Augei filia: Euadne ⁱ ex Lena Leucippi filia, ^k Megareus ex Oenope Epopei filia, Cygnus ^l ex Calyce Hecatonis filia, ^m Ericlimenus & Antheus ex ⁿ Afty-

Grocius, ut notavit Cl. Schefferus, ad imagines Arateas, suspicatur scribendum, *Baetus ex Melanippe Aoli filia*. Vide si magis forte placeat, ut reponatur ex cap. 186. & 252. *Baetus & Aolus ex Melanippe Aoli filia*. Κατὰ Διόδογον Lib. iv. eos ex Arne suscipit Neptunus, quæ Aoli erat filia. Tres Aoli fuere inter Aolidas. Vide eorum genealogiam à Rhodomanno accuratè descriptam ad Diodor. pag. 361.

^b *Agenor*] Hic ab Euripidis Scholiaste ad Phœn. vers. 5. & Tzetze Chil. vii. 136. dicitur Neptuno natus ex Libye Epaphi filia.

^c *Eurynome*] Ab Apollod. Lib. i. pag. 33. *Eurynome* dicitur Bellerophon-tis mater.

^d *Rias*] Nob. Heinsius ad v. Fast. Ovid. vers. 499. restituit *Hyrieus*. Miccyllus ex Pausania *Antas*. Heinsianam conjecturam præfero. Restituendum idem vocabulum Schol. Germanici fabulâ Pleiadum: *Cum Neptuno*, inquit, *Alcyone*, ex qua *Hercus*. Scrib. *Hyrieus*. Schol. Hom. ad Iliad. Σ. 488. Τῆς αὐτῆς ἡ Ποσειδῶνος & Ἀλκυόνος. Idem legas ad Catal. vers. 3. *Hyrea* noster appellat Astron. 11. 21.

^e *Herilei filia*] Corruptum τὸ *Herile*: pro quo *Herilei* exhibent Miccyllus & Commelinus. Quod quomodo restituerem hæsi aliquandiu. Arethusa est inter Hesperidas Atlantis filias ex Hesperide, ut quidam voluerunt, Hesperii filia. Palæphatus simpliciter Hesperii filias facit, ut & Servius ad Æn. iv. 484. Unde suspicabar scripsisse Hyginum, *Hesperii filia*. Nisi mavis, *Nerei filia*. Est enim Arethusa etiam Nereidum una. Sed prius præferam.

^f *Ephoeus*] Hyperenorem appellat Apollod. Lib. i. r. pag. 168. Dicit enim ex Alcyone & Neptuno natos Τῆς &

Τῆς αὐτῆς. Etiam illic Τῆς αὐτῆς scribere malim ex Anton. cap. 25.

^g *Belus*] Hic à Pindari Schol. ad Pyth. Δ. Theon. in Aratum pag. 26. & Eurip. ad Phœn. vers. 5. Homeri ad Iliad. A. 42. nec non Tzetze Chil. vii. 136. ex Libye Epaphi filiâ natus dicitur. Quibus accedit Nonnus Dionys. Lib. iii.

^h *Actor*] Schol. Hom. ad Iliad. A. 749. Neptuni ex Molione est filius.

ⁱ *Ex Lena*] Emendo, *Pitana*. Schol. Pind. ad Olymp. vi. Εὐάνδῃς ἡ δὲ Πίτανᾳ. μὴ μὲν Ποσειδῶνος & Πίτανος. Εἴτιος ἢ Ἰφιδῶνος &c.

^k *Megareus*] Alius fuit Megareus, Jovis filius, cujus Etym. meminit in Γεωγνῆς.

^l *Ex Calyce*] An legendum? *Cygnus ex Harpalyce vel Harpale*. Scholiastes Pindari ad illa Olymp. B. Κύκων Σκῆπτου πῖπτον. παρὰ δὲ δῶκε. τὸν Ποσειδῶνος & Σκαυρονδεδῶνος. εἰ ἢ Ἀφῆρας. *Scamandredice* est etiam Ifacio in Lycophron. pag. 47. Sed duo fuerunt Cycni, ut de matribus eorum controverti nihil mirum sit. Hæc scripteram, cum Nob. Heinsium in notis ad Ovid. Heroid. p. 171. vidi corrigere, *ex Calyce Hecateonis filia*. Adi ipsum, & mecum propemodum persuadere ex Hygino corrigendum esse Scholiasten Pindaricum.

^m *Ericlimenus*] Cl. Schefferus conjicit, *Emypylus & Ancæus*. Ancæum Neptuni fuisse filium præter nostrum & Pausaniam etiam Scholiastes Apollon. ad Lib. i. vers. 185. docet. De Eurypylo auctores Apollodorus & Tzetzes Chil. i. 36. Sed potuit noster auctores alios sequutus fuisse. Ego, antehac conjectaveram, *Periclymenus & Antæus*. Antæus sanè Neptuni est filius Apollod. Lib. ii. *Ancæus* in hoc in-

* *Astyphile* Phœnicis filia, ° *Neleus* & *Pelias* ex *Tyro* *Salmonci* filia, ° *Euphemus* & ° *Lycus* & ° *Nyctæus* ex *Celæno* *Ergei* filia: *Peleus*, *Arprites*, *Ancæus*, ° *Mœpus* ex *Chiona* *Aquilonis* filia. ° *Amymone* item. * *Cyclops* *Euphemus*, ° *Metus* ex *Melite* *Busiris* filia.

CLVIII. *Vulcani filii.*

° *Philammon*, *Cecrops*, *Erichthonius*, ° *Corynetes*, ° *Cercyon*, ° *Philoctus* * ° *Pinther*.

CLIX. *Mar-*

diculo mox sequitur; nisi ibi *Antæm* reponendum. quod verum puto.

n *Astyphile*] *Astypalaam* eam nominant *Pausanias* & *Apollodorus*, ut jam notavit *Cl. Schefferus*. Addo illis *Scholias*ten *Apollonii* & *Homeri* ad od. x. vers. 19. *Tæzetes* in *Lycophron*. p. 78. ubi tamen perperam *Αὐπαλαμία* editur.

° *Neleus* & *Pelias*] Firmant id *Apollod.* Lib. 1. & *Pind. Schol.* ad *Olymp.* Θ. Alii *Certheo* eos natos volunt. *Schol. Theocrit.* ad *Eid.* 2. Εἴ τις (Tur) & Κερθεός Νηλεὺς. leg. Κρηθεός.

° *Euphemus*] Hic cap. 14. & à *Schol.* *Apollon.* ad Lib. 1. vers. 179. dicitur natus ex *Europâ* *Tirysi* filia. Aliter *Hesiodus* & *μυλάων* *ἰόλαος* apud *Pind.* *Schol.* ad *Pyth.* od. iv. pag. 193. edit. *Francos.* Ἡὸν Τῆν πυκνὸν Μυκόναν, Ἡ τῆν Εὐφημον, γαλαχὺ ἐνοστήσας Μιχθεὺς ἐ φιλότῳ πολλυχέου Ἀργεῖος Θυά ἀνίεα εἰδδ-αίη.

° *Lycus*] *Lycum* *Neptuni* filium ex *Celæno* facit etiam *Apollod.* Lib. 111. pag. 168. Sed illa *Celæno* non *Ergei*, sed *Atlantis* erat filia. *Eratosth.* Κατὰ. cap. 23. Κελαινῶ, ἡ ἴσ' Ἀδ-α. Corrige *Αὐκῶ*.

° *Nyctæus*] An *Nyctæus*? Affirmares, nisi ille *Nyctæus* non filius, sed nepos esset *Neptuni*. Nam *Hyrieus* *Neptuni* filius ex *Nympha* *Cloniâ* sustulit *Lycum* & *Nyctæa*, teste *Apollodoro*. Tamen rescribo *Nyctæus*. Non enim *Nυκταῖος*, sed *Νυκτωῖς* viri est nomen *Græcis*.

° *Mœpus*] Puto scripsisse *Hyginum* *Enmalpus*. Hic enim ex *Chionâ* natus & *Neptuno* proditur ab *Apollodoro* Lib. 111. p. 200. unde *Chionides* poetis. *Ovid.* 111. *Pont. eleg.* 3. *At non Chionides Enmalpus in Orpheâ talis.*

° *Amymone*] Caput 169. si respicias, defectum heic esse dicas, & scribendum, *Nauplius* ex *Amymone* *Danaï* filia.

° *Metus* ex *Melite*] *Heinsius* in margine libri sui: Forte, *Amycus* ex *Melite*.

Ad CAP. CLVIII.

° *Philammon*] *Philammon*, qui in mentem venit *Cl. Scheffero*, inter *Solis* filios recensetur, cap. 161. An legendum *Philacmon*? Sic apud *Virgil.* *Æn.* viii. 425. est quidam *Pyracmon*. Aptissimum nomen utrique ab incude. Non tamen huc facere videtur. Rescribendum putem *Palamon* ex *Apollod.* Lib. 1. pag. 43.

° *Corynetes*] Vide quæ notavimus ad cap. 38. ubi *Neptuni* eum facit filium.

° *Cercyon*] Scribe *Cercyon* potius. Vide notas ad cap. 38. & *Pausaniam* in *Atticis*.

° *Philoctus*] *Schefferus* *Philatus*. Ego putem *Philoneus* scribendum, ex ὀ-α-α.

° *Pinther*] Conjectaveram *Spinther* ex *Gr. α-ν-θῆρ*: quod cum & *Cl. Scheffero* venisse in mentem videam, hætenus retineo.

CLIX. *Martis filii.*

OENOMAUS ^a ex Asterope, Harmonia ex Venerē, ^b Leodice ex Ce * ^c Lycus, ^d Diomedes, Thrax, ^e Ascalaphus, Ialmenus, Cycnus, Dryas.

CLX. *Mercurii filii.*

^a PRIAPUS, ^b Echo, ^c Antian, Eurytus, Cephalus

Ad CAP. CLIX.

^a Ex *Asterope*] Harpinam Afopi filiam facit Oenomai matrem Pind. Schol. ad Olymp. od. xiii. & Schol. Apollon. ad Lib. 1. vers. 752. Οἰνόμενος Ἀρπὸς ἐν πατρὶς ἑστῆς Ἀρπινος ἡ Ἀσπινῆς, ἡ τοῦ Εὐρυδῶτος ἡ Δαναῖς. An ergo legendum *Eurythoe* pro *Asterope*? Nihil minus. Vide notas ad cap. 84. Tzetzes ad Lycophron. Στρεβόνος, ἡ Ἰαλμενίου, ἡ Ἀρπινος ἡ Ἀσπινῆς ἑστῆς Ὀϊνόμενος. Lege, ἡ Τριπτόχου.

^b *Leodice*] Locus hic corruptus sine dubio. Princeps editio *Leodice* ex Ce*. Quod quomodo emendem nondum video. Commelinus, & eum secuti, ediderunt *Leodice*. Unde facile fieri posset, *Leodice*. Sed quod *Leodice* nomen sit muliebre, recte se habere non credit Cl. Schefferus, titulo capitis non nisi filios promittente. Atqui denominatio fit à potiore sexu non Latine tantum, sed & usitatè satis, Serv. ad Æn. VIII. 130. Tradunt Oenomaum, & Majam Martis & Asteropes filios. Fulgent. 1. 2. Cui etiam quatuor filios subjunctum, primum Jovem, secundum Junonem &c. Vide ibi not. Etiam in jure filii appellatione filia continetur. Vide Briffon, de jure Connub. p. 113. Sic soceri pro socero & socru apud Ovid. *Patres* pro patre & matre in Vet. Inscrip. *Frates* pro fratre & sorore apud Lactant. ad Stat. 111. Theb. 560. *Democalion* & *Pyrrha* fratres idemque (leg. iidemque) coniuges. *Avi* pro avo & avia Epistol. Salviani p. 296. *Qua avos* suos ex parentum primo reatu capis agnoscere. Reges pro rege & regina apud

Capellam pag. 15. edit. Grotii. *Regum conjugum uterque consentis*. Et pag. 19. *Hic igitur uterque regum indumentis decenter ornati*. Ita habent membranæ codicis Leidensis. Perperam vulgo omittuntur illa *uterque regum*. Senec. Hercules. Fur. vers. 1136. *Ite, iratos visite reges*. Plaut. Bacchid. A& 11. 3. *Vulcanus, Sol, Luna, Dies, Dei quatuor*. Manilius apud Varron. L. L. vi. *Latona parit casto complexu Jovis Deli Deos geminos*, id est, Apollinem & Dianam. Nec Græcis ignotum hoc loquendi genus. Basilius orat. 2. in Adam. *Εἰς τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον οἱ ἑπτὰ ἡμέρας ὁμιλοῦνται*. h. e. Adam & Eva.

^c *Lycus*] Ex Celæno Atlantis filia. Schol. Germ. Hyg. Astron. 11. 21. Perperam *Adon* legitur in Eratosthenis *Kataster.* cap. 23.

^d *Diomedes*] Hunc fustulit ex Cyrene. Vide Apollod. Lib. 11.

^e *Ascalaphus, Ialmenus*] Lyci & Perinidis facit filios cap. 97. Hōmerus autem Catal. vers. 20. *Μάρσις & Ἀλκυόχης*.

Ad CAP. CLX.

^a *Priapus*] Hic aliis dicitur Bacchi & Veneris filius. Vide Schol. Apollon. ad Lib. 1. vers. 932. Diodorum Lib. 14. Ex Venerē & Adonide natum tradit Tzetzes in Lycophron. pag. 134. ed. Steph.

^b *Echo*] Scribe *Echion* ex cap. 14.

^c *Antian*] Puto *Antias* scribendum. Sic corruptè pariter infra cap. 165. *Marsyan* pro *Marsyas*.

d *Creu-*

Ius ex ^d Creusa Erechthei filia, Eurestus, ^e Aptale, Libys ex Libye Palamedis filia.

CLXI. *Apollinis filii.*

^a DELPHUS, Asclepius ^b ex Coronide Phlegyæ filia, Euripides ex Cleobula. ^c Ilius ex Urea Neptuni filia, Argeus ex Eubœa Macarei filia, Philammon ex ^d Leuconoe Luciferi filia, Lycoreus ^e ex nympa, Linus ex Urania musa, ^f Aristæus ex Cyrene Penei filia.

CLXII. *Her-*

^d *Creusa Erechthei*] Apollod. Lib. III. *Ex Herse Cecropis.*

^e *Aptale*] Haud scio, an scripserit *Prylis*. Is enim filius fuit Mercurii ex Iſſa, ut tradit Lycophronianus interpres, quem corruptum cenſeo pag. 104. ed. Steph. Εἰς δὲ ἐκ Διὸς Ἐπαφῆς Ἐπαφὴν Ἰφιδά, ἢ Λιόν, ἢ Βύλα &c. Cum loquatur ibi de Ione, deleam τὸ Ἐπαφῆς. Et in Hygino pro *Palamedis* forte rescribendum *Epaphi*. Certe Epaphi filiam etiam pag. 106. idem Commentator facit. Et pag. 146. Λιόν ἢ Ζώεα λίγα] ὑπὸ Λιόνος ἢ Ἐπαφῆς ἢ Μίμνως θυγατρὸς. Hieronym. Chron. Euseb. *Bufiris Neptuni & Libya Epaphi filia filius.*

Ad CAP. CLXI.

^a *Delphus*] Hunc Tzetzes, vel alium ei cognominem Neptuni & Melanthus facit filium.

^b *Ex Coronide Phlegya*] Ita & inferius habes cap. 202. Scholiasta Pindari Leucippus ejus pater est. Nam ex Phlegyâ præter Apollodorum Lib. III. etiam alii natum eum tradunt. Lactant. Argum. Lib. II. Met. fab. 7. *Coronidem Phlegya filiam, aut (ut alii volunt) Leucippi*. Phoronis est Euseb. Lib. II. pag. 36. ed. Steph.

^c *Ilius ex Urea*] Hæc corrupta esse persuasissimum habeo. Apollodorus Lib. III. cap. 10. de Alcyone à Neptuno compressa: Ἡ θυγατρὶς μὲν ἐτίκτειν Αἰθυσαν, τῶν Α' πόλων Εὐρώθεα τεύξων καλλίστην. Forte καλλίστην. vel pone incisum post τὸ τεύξων, ut ad Αἰθυσαν referatur. Eleuther certe Apollinis & Athusæ filius, non filia, ut

docent Pausanias in Bœoticis, Stephanus in Εὐρώθεα. Schol. Hesiod. in Theog. pag. 235. edit. Heins. Meminerunt præterea Athusæ Julius Firmicus, Clemens Protreptico, & Arnobius Lib. IV. Tameſi longiusculè abeunt à vulgata scriptura, suspicatus tamen aliquando sum pro *Ilio Eleutherem*, pro *Urea Athusam* restituendos Hygino. Nobil. Heinsius emendaverat in margine libri sui, *Phyllus ex Hyria*.

^d *Leuconoe*] Repono, etsi timide, *Leucothoë* ex cap. 14. & Ovid. IV. Met. 196. quanquam ibi patrem ejus non Luciferum, sed Orchamum facit. Noster infr. cap. 200. ex Chione Philammonem natum refert.

^e *Ex nympa*] *Corycia* nempe. Ita Scholiastes Apollon. ad Lib. II. vers. 713. Ἰάκλιν] ἢ κατὰ Νύμφης Κορυκίας, ἢ ἢ Α' πόλων Λυκαρπείας. Malim Κορυκίας cum Etymol. in Λυκαρπεία. Adde notas Cl. Schefferi.

^f *Aristeus*] Sic corruptè scribitur etiam cap. 180. 181. Astron. II. 4. & apud Lactant. ad Thebaid. IV. 565. Emenda *Aristaus* ex Græco Α' ρίσταυ. Vide Schol. Apollon. II. 502. Serv. ad I. Georg. 14. Just. XIII. 4. Quod E pro Æ interdum conspici observat in nummis Vir Illustr. Ez. Spanhemius, id ad libros non transferimus; certè non ad Græca nomina, licet hæc in re nimium sibi indulserint posterioris ætatis scriptores. Cæterum Cyrene secundum Diodorum Lib. IV. & Eustath. in Dionys. p. 32. non Peneo, sed Hypseo Penei filio erat nata. Etym. auctor Agreum ex Cyrene & Apolline natum tradit.

CLXII. *Herculis filii.*

^a *HYLLUS* ex *Deianira*, *Tlepolemus* ^b ex *Astyoche*,
^c *Leucites*, *Telephus* ex *Auge Alei filia*, ^d *Leucippus*,
^e *Therimachus*, ^f *Creontiades*, ^g *Archelous*, ^h *Ophites*,
ⁱ *Deucalion*, ^k *Euhenus*, ^l *Lydus*, & ^m duodecim *The-*
spia-

Ad CAP. CLXII.

^a *Hyllus*] *Hyllus* scripserim per *Y*.
 T^m enim Græcis est. Vide *Phlegonem*, *Apollodorum*, & alios. O-
 vid. ix. *Heroid.* 44. *Nec pater Amphitryon, nec puer Hyllus adest.* Quod *Natalis Comès Myth.* Lib. vii. cap. 1. *Hyllum* è *Melita* *Ægei fluminis filia*, *Hylam* autem è *Deianira* tradit natum, in eo fallitur & fallit. Uterque enim *Hyllus* est dictus. Vide *Schol. Apollon.* ad Lib. iv. 1149. Etym. in T^m *ἡλῶν*.

^b *Ex Astyoche*] Ita & *Homer. Catal.* vers. 165. *Apollod.* Lib. 11. *Eustath.* ad *Iliad.* P. 229. *Scholiastes Hypothesi Trachin.* *Sophoclis*, Sed *Pindarus Tlepolemum* ex *Astydamia* *Amyntoris filia* natum vult *Olymp.* vii. Alia est *Astyoche* *Aëtoris filia*, unde *Marti nati* *Ascalaphus* & *Ialmenus* in *Catal. Hom.* vers. 20.

^c *Leucites*] Hunc nec *Schefferus*, nec ego alibi invenimus. An scripsit, *Lyfippus*? Ita dictus fuit, quem ex *Praxitheâ* suscepit.

^d *Leucippus*] Scio illum numerari inter *Thespiadas*. Malim tamen heic *Ctesippus*, quo nomine duo de ejus filiis fuere appellati, quorum alterum ex *Deianira*, alterum ex *Astydamia* suscepit *Ormenii Regis filia*. *Diodor.* Lib. v.

^e *Theromachus*] Hunc *Theremachum* appellat cap. 31. 32. & 7. Sed *Therimachus*, vel *Therimachus* esse scribendum, demonstravi ad cap. 31.

^f *Leopitiades*] *Micyllus* in *marginè Creontiades*. Quod amplector. Firmant id *Apollod.* Lib. 11. *Schol. Hom.* ad *Odyss.* A. 269. *Schol. Pindari* ad *Isthm.* od. 4. ut & *Tzetzes*.

^g *Archelous*] *Cl. Schefferus*, *Agelaus*. Certe is refertur ab *Apollod.* Lib. 11. *Herculi ex Orphale* natus. Certe-

rum *Archelous*, non *Archelous* præferunt *Micylli* & *Commel.* editiones. Unde minima mutatione fieri posset *Archelous*, si is alicubi inter *Herculis filios* compareret. Apud *Euseb. Præp.* Lib. 11, pag. 35. ex servâ, cum *Orphalæ* serviret, natus ei *Cleolaus* proditur.

^h *Ophites*] Etiam cap. 31. 32. & 72. hujus meminit. *Onites* corrigit *Cl. Schefferus*. Quo auctore, nisi *Natal. Comit. Myth.* vi. cap. 1. cum diu me fugisset, inveni tandem *Onites* & *Isacio* dici in *Lycophron.* pag. 2. Τῆς τίσσεως παῖδας αὐτῷ τοῦδεσσις ἀνέλεον, Οὐρίτω, Θενεμάχον, Δευκρόντα, & Κρεοντίδην. Lactant. in iv. *Theb. Stat.* vers. 570. Hic est ille *Lycus*, qui *Megarâ* filiam suam *Herculi* dedit uxorem, & ob hoc à *Junone* in furorem versus est, & filios *Herculis* ex *Megara* susceptos *Oxea* & *Leontiadem* occidit. *Lege, Megara & Creontiadem.* Sed quis est ille *Oxeus*? an *Onites*?

ⁱ *Deucalion*] *Deicoon.* *Cl. Schefferus*. Numerat quidem eum inter natos ex *Megarâ* *Apollodorus* Lib. 11. Sed nimum abire videtur à vulgatâ scripturâ, Amplector tamen, cum nihil, quod propius accedat, inveniam, & cum *Apollodoro* in *Chiliadibus Tzetzes*, *Dionysius*, & *Aeneas Argivus* faciant apud *Pind.* *Schol.* ad *Isthm.* od. iv. Nisi mavis *Democoon* ex *Isacio* in *Lycophron.* pag. 11.

^k *Euhenus*] *Eueres* scribendum censeo *Cl. Schefferus* ex *Apollod.* Lib. 11, Nondum accefferim. Nam & cap. 242. *Euhenum* *Herculis filium* facit.

^l *Lidus*] Scrib. *Lydus*. Unde *Lydia* dicta, quæ ante *Moconia* erat.

^m *Duodecim Thespiades*] Atqui quinquaginta & unus fuerunt. & νεώτεροι δίδυμα τέκνα. Vide *Schol. Hesiod.* p. 235.

p The-

ſpiades, quos ex ⁿ Theſpii regis filiabus procreavit.

CLXIII. *Amazones.*

Ocyale, Dioxippe, Iphinome, Xanthe, Hippothoe, ^a Otrere, ^b Antioche, Laomache, Glauce, Agave, Theſeis, Hippolyte, Clymene, Polydora, Pentheſilea.

CLXIV. *Athenæ.*

^a INTER Neptunum & Minervam cum eſſet certatio, qui primus oppidum in terra Attica conderet, Jovem

ⁿ Theſpii regis] Ita eum regem appellat quoque Tzetzes Chil. I. 38. *Θιςπις* eſt Diodoro Lib. IV. pag. 234. cap. 12. *Θιςπις* Apollodoro Lib. III. Sed audi *Ægium*: *Nos autem* *Θιςπις* per *τ* ſcribi fecimus per *π* in ſecondâ, quod alioqui contra hiſtoriam fidem legebatur, eſſi omnes, quas vidimus, codices, *Θιςπις* habebant. Ergo non debebas mutari. Plures enim illud *Θιςπις*, quam *Θιςπις*, habet auctores, Nimirum nimirum facilis eſt confuſio iſtorum vocabulorum. Sic Leda patrem, quem *Theſtiam* vocant Apollod. Lib. III. pag. 173. & Hyg. cap. 14. *Theſpium* appellat Scholiaſtes Apollonii ad Lib. I. 143. Sed corrupte, ut opinor. Quintus Smyræus Anthol. Lib. IV. Sect. 8. *Τὸ περικλυτὸν τοῖον λυγρὸν ἔχον ἄθλον, Μυρονὲ πινθήματα σκευάζοντο καὶ οὐκ*. Sed apud Tzetzen, qui in cæteris heic ſerpe cum Anthologiâ facit, Chil. I. 36. idem Quintus ille tertium decimum laborem, ut reliquos, uno verſu abſolvit: *Θεσπίου θυγατρὶν περικλυτὴν πλὴν ἄθλου*. Feciſſe illas quinquaginta omnes gravidas, ſed ſingulas ſingulis noctibus, & inde filios fuſtuliffe refert Apollodorus, qui eorum longum textit catalogum Lib. II. Pauſanias autem in Bæotiæ, Clemens Protept. Nazianzen. Orat. I. in Jul. & Arnobius Lib. IV. una extantiaſſe eum nocte laborem illum volunt. Adde Diodor. Lib. IV. Schol. Heſiod. *Θογ.* 56. Athen. Lib. XIV. Antigonuſ Mirab. cap. 120. inter LXXII. liberos unicam tantum habuiſſe filiam Herculem refert. Ergo rotundo uſus numero

eſt in *Cingulo* Feſtus, LXX. ſolummodo reliquiſſe liberos Herculem referens.

Ad CAP. CLXIII.

^a Othrepte] Micyllus Otrere. Cl. Schefferus Otrira, quemadmodum exaratur cap. 30. 223. Gr. eſt *Ο'τρήρι*; unde Otrere vel Otrera eſſet formandum, quorum poſterior habes cap. 112. Sed ſolenne eſſe noſtro, à Græcorum vertere in *τ* Latinum notavi jam ſuperius ad cap. 31. *Oriſtha* eſt Juſtino Lib. II. Sed valde *ἰουδαῖος*: Otrira inde excuſpſit Salmaſius. Nempe *Ο'τρήρι* & *Ο'τρήρια* idem, ut *Πλωλόνη* & *Πλωλόνεια*. Ex *Ο'τρήρια* ergo Otreria vel Otrira: quarum poſterior pronuntiatio arguit tamen deterius ſæculum. Adde not. ad cap. 223. Nob. Heinfſio duo in unum coaluiſſe vocabula videbantur, & corregebat Otrira, *Clyſta*. Quod amplector ambabus ulnis. Servius ad *Æn.* III. p. 310. ed. Gen. *Alia à Canlo Clita Amazonis filio conditam tradunt.*

^b Antioche] Antiope, quod conjicit Cl. Schefferus, probo. Vide cap. 30. Alia earum vocabula invenies apud Diodorum Lib. IV. p. 224. ubi inter alia habes *Ἀνδρομέαν*, *Γλαύκην*, *Ἀγλαία*. Confer & Euſtath. in Dionyſ. pag. 109.

Ad CAP. CLXIV.

^a Inter Neptunum & Minervam] Narrant hanc fabulam etiam Servius ad I. Georg. 13. & Lactantius ad Theb. Stat. VII. 19.

judicem sumpserunt. Minerva, quod primum in ea terra oleam sevit, ^b quæ adhuc dicitur stare, secundum eam judicatum est. At Neptunus iratus, in eam terram mare cœpit ^c irrigare velle. quod Mercurius Jovis jussu id ne faceret prohibuit. Itaque Minerva ex suo nomine oppidum Athenas condidit, quod oppidum in terris dicitur primum esse constitutum.

^d ORPHEUS Eurydicen ^e nympham amavit, quam sono citharæ mulcens uxorem duxit. Hanc ^f Aristæus pastor dum amans sequitur, illa fugiens in serpentem incidit, & mortua est: & postque maritus ad inferos descendit, & legem accepit, ne eam conversus aspiceret. quam conversus aspiciens, iterum perdidit. ^h Myrrha cum patrem suum amaret, inebriavit, & sic cum eo concubuit. Quod pater resciscens, utero plenam cœpit evaginato persequi gladio. illa in arborem myrrham est conversa: ⁱ quam pater gladio feriens, Adonis exinde natus est, quem Venus diligens * * * *

CLXV. Mar-

^b *Quæ adhuc dicitur stare*] Hoc grande nimis sonat. Mallem, *existere*. Ovid. 1. Heroid. v. 67. *Utilius starent etiam pæne mania Phæbi.*

^c *Irigare velle*] H. e. inundare. unde *irrigatio* pro cataclysmo cap. 153.

^d *Orpheus Eurydicen*] Scrib. *Eurydicen*. ex Gr. *E'upudisa*. Vid. not. ad cap. 137. Fuit illa Dryadum una, ut innuit Virgil. Georg. III. 460. Cæterum hanc fabulam aliam esse à præcedenti, & propterea ab eâ separandam, rectè censet Cl. Schefferus. Ego addo iisdem planè verbis illam legi apud Fulgent. Mythol. III. Lib. cap. 10. adeo ut ab inepto quodam interpolatore Hygino ex Fulgentio affuta videatur. Certe in Hyg. fabularum indiculo nulla ejus sit mentio.

^e *Nympham*] Dryada puta. Servius IV. Georg. 460.

^f *Aristæum*] *Aristæus* scribendum, ut ostendi ad cap. 161.

^g *Postquam*] Fulgentii editiones heic exhibent. *postquam*. Corrigendus ex illis Hyginus. Sequitur enim in eodem capite apud Fulgentium, *Post hanc ar-*

tem exquirendam & elevandam vox canora descendit.

^h *Myrrha*] Ita quoque eam nominat Servius ad Ecl. x. 18. & Æn. v. 72. Non ster *Smyrnam* cap. 58. ubi plenius hanc fabulam narrat, ut & cap. 275. capite autem 251. *Smyrnam*. Vide notas ad cap. 58.

ⁱ *Quam pater gladio feriens &c.*] Solœca oratio est, quâ etiam in hac fabula Fulgentius Lib. III. cap. 8. unde huc videtur translata, utitur. Adscribam ejus verba. *Minerva patrem suum amasse dicitur, cum quo ebriato concubuit. Cumque eam pater utero plenam rescisset, crimine cognito, eam evaginato capite persequi gladio. Illa in arborem Myrrham conversa est. quam arborem pater gladio percussiens, Adon exinde natus est.* Vide ibi notas nostras. Non puto illud ἀναλόγου ferendum in Petron. Fragm. Trag. p. 48. edit. Blau. *Dum hæc apophoreta jubemur sumere, respiciens ad mensam &c.* Legebam, *ad respicimus*. Sed Nob. Heinsius *respicientibus* emendat. Cæterum cum nec hæc fabula in indice heic signata appa-

CLXV. *Marsyas.*

* MINERVA tibias dicitur prima ex osse cervino fecisse, & ad epulum deorum cantatum venisse. Juno & Venus cum eam irriderent, quod & cæsa erat, & ^b buccas inflaret, fœda visa, & in cantu irrita, in Idam sylvam ad fontem venit: ibique cantans in aqua se aspexit, & vidit se merito irritam: unde tibias ibi abjecit, & imprecata est, ut quisquis eas sustulisset, gravi afficeretur supplicio. Quas Marsyas * Oeagri filius pastor unus ^d ex

reat, persuasissimum habeo eam quoque à nimis liberali manu huic scriptori obtrusam.

Ad C A P. CLXV.

a *Minerva*] Quomodo Minerva tibias invenit, non insulse narrat Pindari Scholiastes ad Pyth. od. xii. Hinc ergo tibicines Minervam colunt. Festus: *Minuscula quinquatrus appellabatur Idæ Júpia, quod is dies festus erat tibicinum, qui Minervam colebant.* Scholiast. Horat. ad Lib. 1. od. 1. Euterpen invenisse tibiam autumat. Sed consulendus de tibiarum & ἀνὰ τὰς inventoribus Casaubonus ad Athen. Lib. xiv. cap. 2.

b *Buccas inflaret*] Graviter, ut solet, Arnobius Lib. 11. Idcirco animam misit, ut inflando bucculas distenderet tibiis, cautionibus ut praveat obscenis? Aristænetus Lib. 1. ep. 14. Τί ὅν μὲν τὸν ὁ ρίος διαπύργου τὰς γυμνὰς ἐμποιεῖται; τῶν οὐκ ἐστὶν. Confer Fulgent. Lib. iii. cap. 9.

c *Oeagri*] Sed Apulejo in Floridis. Neano Dionys. Lib. x. Philippo Anthol. Lib. 1. Sect. xi. Plutarcho in Libro de Music. & Tzetze Chil. 1. hist. 15. si credimus, Hyagnis ejus pater fuit. Forte Hyagni scribendum ἀγνῶντες pro Hyagnis. Videtur Marsum ejus patrem facere Eustath. in Dionys. p. 104. Εὐστάθιος δὲ Μάρων τὸν αὐτὸν πατέρα. Quæ verba pessimè vertit Bertrandus: Qui Marsum Anletis patrem subarum Indum docuerat.

d *Ex * Turis*] Barthius conjicit *Guriensis* vel *Satyris*. Posterior, quod etiam Micelle visum, probo. Vide Tzetze: locum modo laudatum, & Philippum Anthol. Lib. 1. Sect. xi. num. 5. quicum Numephorus *Σάτυρος* salutat. Ovid. vs. Fast. 703. *Inventam Satyrus primam miratur; at usum Nescit, & instans sensit habere sonum.* Salmastius ad Solinum heic legit, ex *Tisyris*. Procul dubio ex sua correctione, ut sæpe solet ὁ παῖς. De Tiryris *Ælianus* Plot. 15. Lib. iii. cap. 40. *Comites Bacchi fuerant Satyri, quos nonnulli Tityros appellant.* Schol. Theocriti ad Eid. 2. vers. 72. Οὗ δὲ Τίτυρος ὄνομα πύργου ἀπὸ τοῦ πύργου ὃ παρὰ Διὸς ἐστὶν τῶν σάτυρων ἀποδιδόντων λίαν. Pusolendum, *Τίτυρος ἀποδιδόντων λίαν*. Servius ad Æn. iv. 58. *Marsyas minister ejus (Bacchi) per civitates in foro positus libertatis indicium est.*

e *Commeletando*] Meditari dictum esse quasi melitari, observat Servius ad illum Virgilii versum Ecl. 1. *Sylvestrem tenui musam meditariis avenæ.* Melitæ autem tibicinum est, dum artem discunt, docente ad Solinum Salmastio. Etiam meditari de iis qui fidibus discunt, usurpant Latini. Sueron. Neron. 20. *Paulatim meditari & ipse exercereque capis.* Diomedes Lib. 1. *Meditare & meditor item differunt.* Nam, ut putat Plinius, meditare est secum cogitare: meditari voce dicere. Confer Sciopp. Suspect. Lect. Lib. iv. cap. 2. & Reinesium in Scholiis ad Petron. Frag. Trag. p. 294.

f Ci-

rae cantum in certamen provocaret: quo ut Apollo venit, Musas iudices sumpserunt. Et cum jam Marfya inde victor discederet, Apollo ^f citharam versabat, idemque sonus erat: quod Marfya tibiis facere non potuit. Itaque Apollo victum Marfyan ^g ad arborem religatum ^h Scythae tradidit, ⁱ qui eum membratim separavit. Reliquum corpus ^k discipulo Olympo sepulturæ tradidit, è cuius san-

[*f* Citharam versabat] H. e. ad aliud modulationis genus citharam accommodabat, ut interpretatur Salmasius ad Solin. pag. 119. Apollod. Lib. 1. Τὴν κισσέαν σπείσας ἠγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων. Gloss. MSS. in Fulgentium: *Marfyas quidam pastor erat, qui Apollinem Deum in certamen provocavit. Qui cum cum eo diu concertaret, eumque superare nequiret, versâ citharâ cantare cepit. Quod cum Marfyas versis tibiis agere non valeret, eum ad arborem religavit, ipsum cauda porcina damnavit.* Diodorus Lib. III. pag. 192. citharæ sono congruam vocem applicuisse narrat, atque ita palmam meritum.

[*g* Ad arborem] Pinum Longus in Pastoribus, & Apollod. Lib. 1. fuisse voluit; alii φῦρον faciunt.

[*h* Scythia tradidit] Defendit heic Hyginum Rubenius apud summum virum J. Fred. Gronovium ad Sen. de Irâ Lib. II. cap. 5. quem opportunè heic laudat Cl. Schefferus. Adde Salmas. ad Solin. p. 926. De Scythiis ministris publicis apud Athenienses consule Meurs. Ceteram. cap. 16. Etymol. Τολόται, οἱ δὴ μύσοις ὑπὸνέται. τὰς δὲ αὐτὰς & Σπείδας ἱερον & Σπείσιμους. In Τολόται, Σπείσιμους appellat ὁ δὲ Σπείσιμους τὸ πρῶτον καὶ ἁποσπασίμους αὐτὰς. Puto scribendum esse Πεισιμους & Πεισίου, vel Πεισὴν ex Schol. Aristoph. in Acharn. act. I. sc. 2. Nec sanum τὸ Τολόται.

[*i* Qui eum membratim separavit] *Membratim separare* heic posuisse videtur pro διχοτομεῖν καὶ μίλῳ, quod Exod. 20. vel μαλίστ' ἀλεῖν, quod legitur apud Apollon. Lib. II. vers. 628. *Membratim laniare* id dicit cap. 184. & German. Schol. in Lyrâ, *Membratim discerpere.* Apuleius Lib. VI. Met. *Membratim dissipare.* IX. *Membratim compi-*

lare. Arnob. Lib. 1. *Membratim laniare.* Lib. V. *Membratim secare.* Julius Firm. in de E. P. R. *Artuatim lacere, particulatim conscindere.* Gloss. Philox. *Membratim*, καὶ μίλῳ. Cyrill. Μελιδόν, *membratim, minutatim.* Gloss. Isid. *Artuatim, membratim.* Utitur & Plinius eâ voce Natal. Hystor. XI. cap. 37. quæ deducta est à verbo *membro.* Censorinus cap. XI. *Infans membratur.* Ceterum διαιρεῖσθαι pro dilaniare etiam Græcis usurpatum video. Apollod. Lib. 1. pag. 33. Ἀ' διαιρεῖτο ὁπολιπῶντες ἱερὸν. Verum non dilaniatum Marfyan, sed cutem ei detractam narrat Ovidius, Apollodorus, Hephæstion, Palæphatus, Lucianus, Eustathius, alii. Hinc Cl. Schefferus suspicatur scribendum, *membratim cutem ei separavit. Cutem à carne separare id dicit* Apitius Lib. VIII. cap. 1. Istam cutem Celænis in victoriæ suæ monumentum suspendisse memorat Ælian. Var. Hystor. Lib. XIII. cap. 21. Stat. IV. Theb. 186. & Lucan. III. 206. In Apollinis æde Sicyone collocat eam Ampelius cap. 8. si verba ejus emendes: *Marti autem corium quoque, remota Argonautarum.* Legendum putem *Marfya corium.* Sed Celænis fuisse suspensum illud corium verisimilius, cum Marfya amnis juxta Celænarum oppidum fuerit, ut liquet ex Plin. Lib. XXXI. cap. 2. Confer Schol. Stat. Lib. II. Theb. 667.

[*k* Discipulo Olympo] Vide Eustath. ad Iliad. A. pag. 21. Meminit ejus quoque Quidius cum VI. Met. 393. tum III. Pont. eleg. 3. *At non Chionides Enomolpus in Orphea talis, In Phryga nec Satyrum talis Olympus eras.* Adde nostr. cap. 273. Plutarchus in libro de Musica non μεσσητῶν modo, sed & πασδὲ καὶ Marfyæ appellat.

1 Mar-

sanguine flumen ¹ Marfyas est appellatum.

CLXVI. *Erichthonius.*

VULCANUS Jovi cæterisque diis ^a soleas aureas ex adamante cum fecisset, Juno cum sedisset, subito in aere pendere cœpit. Quod cum ad Vulcanum missum esset, ut matrem, quam ligaverat, solveret, iratus quod de cœlo præcipitatus erat, negat se matrem ullam habere. Quem cum Liber Pater ebrium in concilio deorum adduxisset, pietati negare non potuit. Tum optionem à Jove ^b accepit, si quid ab iis petiisset, impetraret. Tunc ergo Neptunus, quod Minervæ erat infestus, instigavit Vulcanum, Minervam petere in conjugium. Qua re impetrata, in thalamum cum venisset, Minerva, monitu Jovis, ^c virginitatem suam armis defendit, interque luctandum

ex

[¹ Marfyan] Scrib. Marfyas. Solin. cap. 53. *Qui proximat fluvius Marfyas dicitur.* Curt. III. 1. *Marfyas amnis fabulosis Græcorum carminibus inclutus.* Plin. Lib. v. cap. 29. *Marfyas ibi redditur ortus, ac paulo post conditus, ubi Marfyas certavit tibiæ cantu cum Apolline.* Palæphat. cap. 48. *Εἶδον ἱερὰ ποταμὸν ἐν Θρυζία. Μαρσύας ἄνθρωπος ποταμῷ. καὶ ἱεροὶ οἱ Θρύγας, ὅτι τὸ πρῶτον ἐξ ἀμύγδαλις ἐστὶ τὸ Μαρσύον.* Eadem habes apud Plutarch. Lib. de Flum. pag. 36. qui & Satyros ortos ex ejus sanguine addit ex Alexandro Cornelio. Apud Laëtant. Argum. Fab. vi. Lib. Met. Ovid. & poetam ipsum fluvius is natus dicitur ex lacrymis Satyrorum, Faunorum, & Nympharum.

Ad C A P. CLXVI.

^a Soleas aureas ex adamante] Cl. Schef-ferus non intelligere se ait, quomodo soleæ aureæ ex adamante flant, & corrigit, *Solia aurea & soleas ex adamante.* Sanè soleæ nihil faciunt ad sessionem. Ego puto sufficere ad correctionem, si legas, *solia aurea*, vel *sellas aureas*. Sanè χρυσέων ἰδρύσεων Juno-ⁿi dat Callim. Hymn. IV. 228. Τὸ ἐκ heic idem est quod cum, ut ipse observat ad cap. 25. Gemina germana his sunt illa cap. 73. *Μενίλε αὐρεῶν ἐν*

gemmis fecit. Et cap. 25. *Coronam ἐκ νε-
μενίς fecit αὐρεῶν.* Festus: *Solia ap-
pellantur sedilia, in quibus non plures
singulis possunt sedere.* Duriuscula com-
menta mea si tibi videbuntur, mi le-
ctor, nec assensum tuum impetrare pos-
sunt, impetrabunt certè, quæ à se ad
hunc locum observata mecum commu-
nicavit doctissimus Jacobus Perizonius:
Corrigendum censeo, *solia aurea nexa
adamante.* Infra fab. 223. *Lapidibus
variis & candidis vincitis auro.*
Virg. 1. Æn. 452. *Nexa ære trabes.* Nisi
forte quis præterat, *solia ex auro & ex
adamante.* fab. 223. *Signum Jovis Olympii,
quod fecit Phidias ex ebore & auro.*
Virg. VI. Æn. 552. *Solidoque adamante
columna.* Hæc ille. Cæterum de fabulâ
hac videndus Servius ad Eclog. IV.
vers. 62.

^b Accepit, si quid ab iis petiisset, impetraret] An legendum? *accepit*, ut, si quid &c. Vide quæ notavi ad cap. 139. Fulgentius in hac fabulâ Lib. II. cap. 14. *Premissum accepit, ut, quicquid vellet, præsumeret.* Causam hujus promissi longe aliam affert Etym. auctor in Εἰρηθεύς.

^c Virginitatem armis defendit] Ita quidem vulgo tradunt. Antigonus autem Hist. Mir. cap. 12. *Θυγὴν Ἡρακλέους δὲ Διὸς Ἀθλῶς σὺν τακλιδίῳ αὐτῷ ἀφαιδμήσας.*

d Quod

ex semine ejus, quod in terram decedit, natus est puer, qui inferiorem partem draconis habuit: quem Erichthonium ideo nominarunt, ^d quod *ἔρις* Græce certatio dicitur, *χθονί* autem terra dicitur. Quem Minerva cum clam nutriret, dedit in cistula servandum ^e Aglauro, Pandroso & Hersæ Cecropis filiabus. Hæ cum cistulam aperuissent, ^f cornix indicavit. illæ à Minerva infania objecta, ipsæ se in mare præcipitaverunt.

CLXVII. Liber.

L I B E R Jovis & Proserpinæ filius à Titanis est distractus, cujus cor contritum ^a Jovis Semelæ dedit ^b in potionem. Ex eo prægnans cum esset facta, Juno in Beroen nutricem Semeles se commutavit, & ait: Alumna, pete à Jove, ut sic ad te veniat, quemadmodum ad Junonem, ut scias ^c quæ voluptas est, cum deo concumbere. Illa autem instigata petit ab Jove, & fulmine est icta. ex cujus utero Liberum exuit, ^d & Nyso dedit nu-

^d *Quod igitur* Ita & Fulgent. Myth. Lib. II. 14. Scholiastes autem Homeri *ἄνδρ' ἰγὺς ἐχθονί*, ad Catal. vers. 54. quod & apud Tzetzen invenies in Lycophron. pag. 24. ed. Steph. Vide apud eos lepidam fabulam. Nam exscribere eam cui bono? Adde nostrum Astron. II. 13. Servium ad III. Georg. 113. Schol. German. Erichthonio. Augustin. C. D. XVIII. cap. 2. Lactant. Lib. I. cap. 17. Cæterum Tzetzes hunc Erichthonium ex Minervâ Cranai filiâ susceptum memorat à Vulcano. Sed alibi aliter. Vide notas ad Fulgent. II. 14.

^e *Aglauro, Pandrosæ* Fulg. Lib. II. *Quibus sororibus Aglauro & Pandora commendavit.* An legendum *Pandrosæ*? Ita censeret, nisi mox subderet, *Pandora enim universale munus dicitur.* Sane *Pandrosen*, non *Pandoram* eam appellant præter Hyginum Ovid. II. Met. 561. Schol. Homer. Iliad. A. 334. Antigonon Mirabilem cap. 12. Apollod. Lib. III. Schol. German. Erichthonio. Sed quam *Aglaurum* Pausanias, Ovidius, Luctatius, sive Lactantius in Argumentis Met. Ovid. Schol. German.

& Fulgentius appellant, *Agranlos* dicitur Apollodoro, Antigono, Polluci, Philochoro, Hesychio, & Etymologicographo.

^f *Cornix* Coronis Coronei filia, quæ in cornicem conversa est. Vid. Ovid. II. Met. fab. 8.

Ad CAP. CLXVII.

^a *Jovis Semela dedit* Barthius ad Stat. Tom. III. pag. 670. *Jovis Semele dedit.* perperam. Cor distracti illius Liberi non possidebatur à Semele, sed à Pallade Jovi fuit allatum, ut narrat Hom. Schol. Iliad. A. 200. Deinde, ex potione, quam Jupiter bibit, quomodo prægnans fieri Semele potuit?

^b *In potionem* Hoc est, in philtum, ut idem ibidem explicat. quod probat. Sic *potionare* pro philtum dare Suetonius usurpat Calig. cap. 50.

^c *Quæ voluptas est* Politius est, quod legitur cap. 179. Ut scias, inquit, quæ voluptas sit.

^d *Et Nyso* Nutricium eum Bacchi fuisse scribit etiam cap. 131. & 179. qui-

nutriendum, unde Dionysus est appellatus, & Bimater est dictus.

CLXVIII. *Danaus.*

DANAUS Beli filius ^a ex pluribus conjugibus, quinquaginta filias habuit: totidemque filios frater Ægyptus, qui Danaum fratrem & filias ejus interficere voluit, ut regnum paternum solus ^b obtineret, filiis uxores à fratre poposcit. Danaus re cognita, Minerva adjutrice, ex Africa Argos profugit. Tunc primum dicitur Minerva ^c navem fecisse biproram, in qua Danaus profugeret. At Ægyptus ut rescit Danaum profugisse, mittit filios ad persequendum fratrem, & eis præcepit, ut aut Danaum interficerent, aut ad se non reverterentur. Qui postquam Argos venerunt, oppugnare patrum cœperunt. Danaus ut vidit se eis obsistere non posse, ^d pollicetur eis filias suas uxores, ut pugna absisterent. Impetratas sorores patruales acceperunt uxores, quæ patris jussu viros suos inter-

quibus locis tamen malè *Nisus* ediderunt. Cæterum Servius ad Ecl. vi. 15. ex nutrice Nyso *Nysam* Bacchi nutricem facit, quam nec noster ignorat cap. 182. Vide & Freinsheim. ad Curt. Lib. viii. 10. Justin. Lib. xii. cap. 7.

^c *Et Bimater est dictus*] Hoc vero falsum est, & scholion forte inepti glossatoris, nisi ante hæc verba nonnulla de Baccho femori insuto exciderunt, ut Illustris Heinsius suspicatur. Vid. Diodor. Lib. iii. pag. 198. ubi omnia hæc accuratius referantur, ut & initio Lib. iv. Adde notas nostras ad Fulgent. Lib. ii. cap. 15. Etymol. in *Διόνυ-ος* & *Διόνυος*, ut & in *Διόνυος*. Ildor. Orig. Lib. viii. cap. 2.

Ad CAP. CLXVIII.

^a *Ex pluribus conjugibus*] Phlegon Trallianus Mirab. cap. 31. ex unâ Euryopâ Nili filiâ suscepisse eas Danaum prodit. Atque ita etiam Hippotatus apud Tzetzen Chil. vii. 136. qui tamen *Eurypam* eam, non *Euryopam* appellat. Similius vero est, quod heic

Hyginus, & Apollodorus Lib. ii. pag. 63. & ex eo Schol. Hom. ad Iliad. A. 42. tradunt.

^b *Obtineret, filiis*] Videtur deesse copula & à præcedenti syllaba absorpta, & scribendum & filiis. Vide notas ad cap. 4.

^c *Navem biproram*] Sic infra cap. 277. *Navem biproram Danaos edificavit.* Schol. Apollon. ad Lib. i. vers. 4. de Argo: *Ταῦτ' αὖ δὲ φασὶ τὰν ἡρώδου μηχανῶν. Ἀπὸ δὲ λέγουσι Danaῶν διὰ κλέβου ἐπὶ Αἰγύπτου πρῶτον κελαισκευάσας, ὅθεν ἔδαναι ἐκλήθη. Stat. Schol. in hac fabulâ ad Lib. ii. 222. Primum dicitur navem fecisse, à cuius nomine Argo dicta est navis. Leg. dicta est Danaus. Schol. Hom. ad Iliad. A. 42. Danaï navim πειρακίοντες appellat. Athenæus Lib. v. pag. 204. de navī à Philopatore edificatâ: *Διόνυος ἐργὸν ἔδωκεν.* Cujusmodi ista structura fuerit, non percipio.*

^d *Pollicetur ei filias uxores*] Collocasse eas ad metam circi canit Pindarus Pyth. od. ix. ut cursu inter se juvenes de optione concertarent.

c Hy

terfecerunt. Sola ^e Hypermestra Lynceum servavit. Ob id cæteræ dicuntur apud inferos ^f in dolium pertusum aquam ingerere. Hypermestræ & Lynceo fanum factum est.

CLXIX. *Amymone.*

^a AMYMONE Danai filia, dum studiose in sylva venatur, Satyrum jaculo percussit: eam Satyrus voluit violare. Illa Neptuni fidem imploravit. quo Neptunus cum venisset, Satyrum abegit, & ipse cum ea concubuit. ex quo conceptu nascitur Nauplius. Id in quo loco factum est, Neptunus dicitur ^b fuscina percussisse terram, & inde aquam profluxisse, qui Lernæus fons dictus est, & Amymonium flumen.

AMYMONE Danai filia missa est à patre aquam peti- tum ad sacrum faciendum: ^c quæ dum quærit, lassitudi- ne obdormiit: quam Satyrus violare voluit. Illa Neptu- ni fidem imploravit. quod cum Neptunus fuscinam in Sa- tyrum misisset, illa se in petram fixit. Satyrum Neptunus fugavit. qui cum quæreret in solitudine à puella, illa se aquatum missam esse dixit à patre: quam Neptunus com- pressit. Pro quo beneficium ei tribuit, iussitque ejus fuscinam de petra educere. ^d quæ cum eduxisset, tres

^e si-

^e *Hypermestra*] Ita & Servio appel- latur in hac fabula ad *Æn.* x. 497: *Τ- περιμίστρα* autem Apollodoro est & Schol. Euripid. pag. 200. edit. Steph. sed corruptissime ibi *Λυγίδης* audit, qui Hesiod. Aspid. 327: *Λυγίδης*, aliis *Λυγιδης* est. Sed in Hesiodo & ejus Scholiastis an non rectius *Λυ- γιδης* scribatur quam *Λυγιδης*, vi- derit. Clariss. Grævius. *Λυγιδης* quo- que scriptum inveni apud Eustath. in Dionys. p. 104. *Hypermestram* & *Li- num* eos appellat non minus vitiosè Ho- rat. Schol. ad Lib. III. od. 2. quan- quam *πὶ Λινῷ* etiam in Scholiaste Germanici invenias, ut animadversum pridem Nob. Heinsio ad Heroid. 14. vers. 123. Cæterum præter *Hypermne- stram* etiam Bebrycen peperisse spon- so suo tradit modo laudato loco Eu- stathius.

^f *In dolium pertusum*] Hinc prover- bium ortum, *εἰς ταῦταδιον μέδων ἀ- θλῆν.* de quo consule Apostol. Cent. VII. 84.

Ad CAP. CLXIX.

^a *Amymone*] A Glossatore repetitio hujus fabulæ est. Nam in indice, ut recte observat Micyllus, semel tantum ponitur. Exscripsit & heic Hyginum Lactantius ad Stat. II. Theb. vers. 433.

^b *Fuscina percussit terram*] Schol. Eurip. ad Phœn. v. 195. *Τελαίνα πό- πῳ Ἀργυρῆς, ἰνδῶ πῶν τελαίνας ὁρῶν ἰσθον ὁ Ποσειδῶν συγίνεσθαι τῇ Ἀμύμονι, & ἰσθῶς ἔστ' ἐκείνο ὕδωρ ἀνέκλυσον. ὃ ἐ πῶν ἐπικλυσον ἰσθῶν ἰξ' Ἀμύμονι.* Vide & seqq.

^c *Quæ dum quærit*] Lege *quam dum* &c.

^d *Quæ dum eduxisset, &c.*] Dele *πὶ &c.*

^e filani sunt secuti, qui ex Amymones nomine Amymonius fons appellatus est. ex qua compressione natus est Nauplius. Hic autem ^f fons Lernæus est postea appellatus.

CLXX. *Filiæ Danai quæ quos occiderunt.*

^aIDEA Antimachum, Philamela Panthium, Scylla Proteum, Phicomone Plexippum, Euippe Agenorem, Demoditas Chrysippum, Hyale Perium, Trite Enceladum, Damone Amyntorem, Hippothoe Obrimum, Myrmidone Mineum, Eurydice Canthum, Cleo Asterium, Arcania Xanthum, Cleopatra Metalcem, Philea Philinam, Hyparete Protheonem, Chrysothemis Asteriden, Pyrante Athamantem, Armoasbus * Glaucippe Niavium, Demophile Pamphilum, Antodice Clytum, Polyxena Ægyptum, Hecabe Dryantem, Achamantis Echominum, Arsalte Ephialtem, Monuste Eurysthenem, Amymone Midamum, Helice Evidem, Amoeme Polydectorem, Polybe Iltonomum, Helicta Cassum, Electra Hyperantum, Eubule Demarchum, Daplidice Pugnionem, Hero Andromachum, Europome Atlitem, Pyranthis Plexippum, Critomedia Antipaphum, Pyrene Dolichum, Eupheno Hyperbium, Themistagora Podafii-

cum Scheffero & Heinsio. Præterea quam pro qua rescribe.

^e *filani*] Aquæ fistulæ. Varro IV. L. L. *Fistula aqua, fusus aquæ. Fistulas aquarias* vocat Capitolinus in Macrobio & Balbino. *Canales* interpretatur Barthius Adv. Lib. x, cap. 20. *tubos*. unde aqua profuit, Schefferus. Celsus Lib. II. cap. 19. *Confert etiam aliquid ad somnum silanus iuxta cadens.* Tullius etiam dictos ex Festo in ea voce didici. Restituendum id vocabulum Vett. Gloss. *Silvanus, κερύν*. Putabat Græcæ vocem esse vitiosam Stephanus, & propterea nullo accentu notavit. Sed vitiosa est Latina. Scrib. *Silvanus, κερύν*. Est autem *κερύν*, *σάλω*, *aqua ductus, fistula*. Glossæ eadem: *Fistula. σάλω, σιερζ* &c. *Tubus, σάλω. Silanus, κερύν*. Multus est, ut postea vidi, in filani voca-

bulo Gyraldus Part. II. Dialog. 18. Invenitur quoque in Not. Tyr. p. 171.

[*Fons Lernæus*] Apollod. Lib. II. *Amymone autem cum hoc concubuit, etique Neptunus Lernæos fontes indicavit.* Schol. Apollon. ad Lib. III. 1240. *Δίπρη κερύν ἐν Ἀργεί, ἐπὶ Ποσειδῶνι.* Hesiodus in *Θεογ.* 257. ed. Heins. *Δίπρη λίμνη ἐν Ἀργεί.* Servius ad *Æn.* VI. 287: *Lerna Argæorum palus.* Adde Schol. Hom. ad *Iliad.* Δ. 171. Propert. Lib. II. 20. *Testis Amymone, latices cum ferret in arvis, Compressa & Lerne pulsa tridente palus.*

Ad CAP. CLXX.

a *Idea Antimachum*] Multum ab his nominibus variant, quæ Apollodorus recenset Lib. II. p. 64. Conferant, quibus tantum ab re sua otii.

Q

b *Lyn-*

simum, Palæno Aristonon, Itea Antiochum, Erate Eudæmonem, Hypermestra Lynceum servavit: qui, cum Danaus perisset, primusque Abas ei nunciaffet, ^b Lynceus circumspiciens in templo, quid ei muneri daret, casu conspexit clypeum, quem Danaus consecraverat Junoni, ^c quem in juventa gesserat: refixit, & donavit Abanti, ludosque consecravit, qui quinto quoque anno aguntur. qui appellantur ^d Aspis en Argo. ^e è quibus ludis cursoribus ^f corona non datur, sed clypeus. At Danaides post patris interitum, viros duxerunt Argivos, è quibus & qui nati, sunt appellati.

CLXXI. *Althæa.*

Cum Althæa Thestii filia una nocte concubuerunt Oeneus & Mars: ex quibus cum esset natus Meleager, subito in regia apparuerunt Parcæ, Clotho, Lachesis, Atropos. Cui fata ita cecinerunt: Clotho dixit, eum generosum futurum, Lachesis fortem: Atropos titionem ar-

^b Lynceus circumspiciens] Abundat illud Lynceus. Vel leg. Quod cum Danaus &c.

^c Quem in juventa gesserat] Videtur hic transpositio facta. Mallet, Quem Danaus in juventa gesserat, & consecraverat Junoni: Infr. cap. 273. Detraxit clypeum, quod Danaus in juventa gesserat, & Junoni sacraverat, & Abanti filio muneri dedit.

^d Aspis en Argo] Infr. cap. 273. ἀσπίς εν αργω. Nob. Heinsf. in notis ad Ovid. Met. pag. 403, emendat ἀσπίς εν Αργύ. Ego conjectaveram, ἀσπίς εν Αργύ. quemadmodum postilla vidi etiam marginem libri Salmastiani præferre. Non dissimile est illud Ariston. 11. 4. Et id (sacrificium) Aletidas appellant. quamquam & ibi Aletidas minimâ mutatione rescribere possis.

^e E quibus ludis] Τὸ ε deileam, vel in ejus loco reponam. Sed prius rectius puto. Cap. 273. Quibus ludis qui vicit, accipit pro coronâ clypeum.

^f Corona non datur] Schol. Pindari ad illa Olymp. vii. ὅτι εν Αργύ χαλκός, etiam coronam illis datam restatur. Τὸ

ἱππαθλον, inquit, ἀσπίς χαλκή. ὁ δὲ σῖθαι εν μυσσίν. Proverbium vetus est apud Zenobium Cent. vi. 52. ὁς τῶν εν Αργύ ἀσπίδα καθελεῖν σιμύνη. & alterum 11. 3. Αἰεῖς εἰς εν Αργύ ἀσπίδα. Quod totidem verbis in suam συλλογὴν transtulit Apollolius Cent. 111. 70. Sed ab illis paræmiographis proverbia ista non esse intellecta rectè advertit Nob. Heinsius. Lactantius ad 11. Theb. 2510. Εὐhippus Rex Argivorum mira felicitatē fuit, cuius clypeum, qui apud Argos nobiliter rem gessisset, accipiebat, ut illo per urbem incedens honestaretur. Unde proverbium apud illos, cum alicuius ignaviam irriderent, ut Callimachus ait, * ὡς εν ΑCΠΙΟΝΤΟΝΑΘΝ. Procul dubio corrigendum, ὡς τῶν εν Αργύ ἀσπίδα καθελεῖν.

^g Qui nati, sunt] Deest aliquid. Legendum, qui nati, Danai sunt appellati. Vide Serv. ad Æn. 11. 5. Schefterus. Premo utrumque pollicem. Adde quæ idem Servius notavit ad Lib. x. 497. Scholiast. Hom. ad Iliad. A. 43. & 123.

ardentem aspexit in foco, & ait: Tam diu hic ^a vivit, quam diu hic ^b titio consumptus non fuerit. Hoc Althæa mater cum audisset, exiluit de lecto, atque titionem extinxit, & cum ^c in regia media obruit fatalem, ne ab igni d obrueretur.

CLXXII. *Oeneus.*

OENEUS ^a Parthaonis filius, Ætolix rex, cum omnibus diis ^b annua sacra fecisset, & ^c Dianam præteriiisset, ea irata, ^d aprum immani magnitudine, qui agrum Calydonium vastaret, misit. Tunc Meleager Oenei filius se pollicetur eum delectis Græciæ ducibus ad eum expugnandum iturum.

CLXXIII. *Qui ad aprum Calydonium ierunt.*

CASTOR & Pollux Jovis filii, ^a Verusius Mercurii, ^a Parthecion Mercurii, Thebis, Æsculapius Apollinis,

Ad CAP. CLXXI.

^a *Viris*] Viri Cl. Schefferus. quod probō. Meminerunt inter alios hujus fabulæ Apollodorus Lib. 1. pag. 25. Anton. Lib. cap. 2. Zenob. Cent. v. 33. Alii non *δῆδα*, sed *φυλάδα ἰλαίαν* fuisse volunt. Vide Isacium in Lycophron. pag. 86. ed. Steph.

^b *Titio*] Isidorus Orig. xvii. 6. *Torvis lignum adustum: quem vulgus titionem appellat, extractum ex foco seminum & extinctum.* Hoc hausit ex Lactant. Lib. iv. cap. 14. *Titionem enim vulgus appellat extractum foco torrem seminum.* Apulejus Miles. vii. *Procurrit ad focum, ardentemque titionem gerens &c.*

^c *In regia mediâ*] Ovid. viii. 458. *Ille diu fuerat penetralibus abditus imis.*

^d *Obrueretur*] Mallet Schefferus, *absumeretur.* Sed obruo est sepelio. Fulgent. *Nisi vana laudis pompam obrueris.* Sepelire autem rectè ignis dicitur. Vid. cap. 72. Nob. Heinsius tamen *obrueretur* mallet. Quid si *ambureretur*? Hor. Lib. 1. Sat. ult. *Cappis quem fama est esse: librisque Ambustum propriis.*

Ad CAP. CLXXII.

^a *Parthaonis*] *Parthaonis* forte legendum ex Ovidio, Statio, Apollodoro & Græcis nonnullis Scholiastis. Atque ita quoque noster ipse exhibet cap. 129. 175. 239. MS. tamen Pal. Apollodori *Περθαίων* exhibet. Nec deterius forsitan, cum *Περθαίς* sit Homero & Antonino.

^b *Annua sacra*] Lactant. Arg. Lib. viii. Met. Ovid. fab. 4. *Quia in sacrificio cogendorum fructuum consulto præterierat Dianam.*

^c *Dianam præteriiisset*] Lucianus Tragicordo: *Ἡ γὰρ ἀκτιὼν ἡ ἀλνδῖον ἐφ' ἑστιασὶν ὑπὸ τῷ Οἰβιάτ.*

^d *Aprum*] Hic natus dicitur ex sue Cromyoniâ, de qua cap. 38. Vide Lactant. Argum. vii. Met. fab. 23.

Ad CAP. CLXXIII.

^a *Verusius, Parthecion*] Suspicor scripsisse Hyginum, *Enrytus, Echion.* Hi enim erant Mercurii filii. Vide cap. 14. & 160.

linis, ^bIason Æsonis, Thebis, Alcon Martis, Thracia, Euphemus Neptuni, ^cIolaus Iphicli, Lynceus & Idas Apharei, Peleus Æaci, Telamon Æaci, Admetus Pheretis, Laerta ^dArceſii, Deucalion Minois, Theseus Ægei, ^ePlexippus, Ideus, Lynceus, Theſtii filii, fratres Althææ: ^fHippothous Cercyonis, & Cæneus Elati, ^hMopſus Amyci, Meleager Oenci, ⁱHippaſus Euryti, Ancæus Lycurgi, ^kPhœnix Amyntoris, ^lDryas Iapeti, ^mEnæ-

^bIason Æsonis Thebis] Apollod. Lib. 1. pag. 26. Ἰάσων Αἰώνου & Ἰφικλίου. An ergo Iolco scribendum?

^cIolaus Iphicli] Vide notas ad cap. 103.

^dArcippa] Conjicit Micyllus Arceſii. quod & Scheffero in mentem venit ex Apollod. Locum Apollodori habes Lib. 1. pag. 43. Ἀρκίππης Ἀρκείων. Ad do & Homeri calculo eam conjecturam firmari Odyſſ. Π. 118. Μῦρον Ἀρκίππῳ Ἀρκείων & ὕμνῳ Ἰνναίε. Quem verſum non intellectum peſſimè vertit Giphapius, Solum Laërtem Arceſii filium genuit. Hinc Arceſiades à patre dictus Ulyſſes. Ridiculus eſt Diomedes Gram. Lib. 1. Ut eſt Ulyſſi agnomen Polytlas. Nam prænomen eſt, ut ait Ibyctus, Ulyſſes, nomen Arceſiades, cognomen Odyſſeus. Lege, Arceſiades, vel Arceſiades.

^ePlexippus, Ideus, Lynceus] Cl. Schefferus non tantum mutilum locum, ſed & in ordine peccatum ſuſpicatur, reſtituitque ita: Theſeus Ægei, Idas, Lynceus Apharei, Plexippus, Iphiclus, Enhippus, Eurypylus Theſtii filii, fratres Althææ. Recenſet quidem hos quatuor Theſtii filios Apollod. Lib. 1. pag. 24. Sed eadem, quæ heic, habes etiam capite ſequenti nomina. Ovidius duos tantum nominat, VIII. Met. 440. Plexippus & Toxæ, quem in locum Lyncei ſubſtitui velle Micyllus. Etiam Laërtius ad Stat. Thebaid. II. 481. & noſter quoque cap. 244. duos ſolummodo, Plexippum & Agenora memorant. Nimirum tres vulgo videntur fuiſſe numerati. Lactantius Argum. Lib. VIII. Met. Ovid. fab. 4. Quas (exuvias) Plexippus, Toxæus, & Agenor Theſtii filii creptas cum interitu pendere-

runt. An ſcripſit igitur Hyginus, Plexippus, Toxæus & Agenor? Sed duo poſtrema vocabula cum plus juſto à vulgatâ abeant ſcripturâ, poſſit videri alios ſequutus auctores heic noſter. Homeri Scholiaſtæ dicuntur ad Iliad. I. 563. Ἰφικλίου, Πολυδάμαντος, Φαίνοιο, Εὐρύπυλου, Πλέξιππου.

^fHippothous Cercyonis] Scribendum eſſe Hippothous Cercyonis notat Cl. Schefferus. Non addit, quo auctore nixa ſit ſua emendatio. De Hippothous ego antehac advocavi Ovid. Met. VIII. 307. quem Cercyonis facere vilium in Arcadicis Pauſaniam jam obſervo.

^gCæneus Elati] Cl. Schefferus Cylleus Elati. Fruſtra heic eum eſſe oſtendi ad Anton. Liberal. cap. 17. Vide noſtrum cap. 14. & 242. Agnoſcit illum Elatiden inter apri Calydonii oppugnatores etiam Ovid. VIII. Met. 306. Et velox Idas & jam non ſævina Cæneus.

^hMopſus Amyci] Immo Ampyci. Unde Ampycides Ovidio. Ita enim ille in prælii illius deſcriptione VIII. Met. v. 316. Ampycideſque ſagax & adhuc à conjuge tutus Oclides. Noſter ſupr. cap. 14. Mopſus Ampyci & Chloridis filius.

ⁱHippaſus] Hippaſus ſcribe ex Ovidio: Hippaſus & primis ctiannum Neſtor in armis.

^kPhœnix Amyntoris] Etiam de his dubitat Cl. Schefferus. Securos nos eſſe jubet Ovid. VIII. Met. 307. Hippothousque Dryasque & cretus Amyntore Phœnix. Confer noſtrum cap. 257. Ovid. Epiſt. Heroid. 111. 27.

^lDryas Iapeti] Martis filius eſt Apollod. Lib. I. Δρύας Ἀπολλωνίου. Etiam à noſtro cap. 159. inter Martis filios numeratur Dryas.

^mEnæ-

^m Enæsimus, Alcon, Denuxippus, Hippocoon Amyci, ⁿ Atalante Schœnei. ^o Quæ civitates auxilium miserunt Oeneo, ^p Tenerdos, Iolcos, Sparta, ^q Teurone, ^r Messe, ^s Perrhæbia, Phthia, ^t Magnesta, Salamin, Cælydon, Thessalia, Oechalia, Ithaca, ^u Tegæa, Creta, Dolopea, Athenæ, Magnesia & Arcadia.

CLXXIV. *Meleager.*

ALTHÆA Thestii filia ex Oeneo peperit Melcagrum. Ibi in regia dicitur titio ardens apparuisse. huc Parcæ ven-

m Enasimus, Alcon] Lege, *Enasimus* ex Ovid. libri jam sæpius laudati vers. 362. Hippocoontis hic erat filius, ut etiam *Alcon*, teste Apollodoro Lib. III. p. 173. qui ibidem inter ejus filios numerat *Alcinoum* & *Doryclea*. Ad summam; totus hic locus videtur mihi ita constituendus: *Enasimus, Alcon, Dorycleus, Alcinous Hippocoontis*. Alii excogitent alia.

n *Atlantes Ponder*] Et fabula & verba postulant *Atalante Schoenci*. Quod & Micyllus videtur voluisse, in cujus editionis margine visitur, *Atalante Schoenci*. Diodorus Lib. iv. *Inter venationis socios Atalante Schoenci filia firmul erat*. Adfentiuntur Apollod. Lib. i. pag. 27. & Zenobius Cent. v. 33. Lætant. Argum. VIII. Met. fab. 4. Quibus adde, quæ ad Stat. iv. Theb. vers. 248. congeffit Bernartius. Corruptus in hoc vocabulo etiam Servius Danielis ad Æn. III. 113. *Scyros*, inquit, *civitas est*, exinde fuit *Atlantes Cyreni filia*. Lege, *Atalante Schœnei*. Rectè heic reponi *Atalante Schœnei*, docet ipse Hyginus cap. 244. & 270. Alii tamen hanc expeditionem tribuunt Atalantæ Iasii filiz; quos inter & Callimachus est Hymno in Dianam vers. 216. *Κύπρω Ἰασίου θυγατρὶν Ἀφροδίτῃ*, quem secutus est Schol. Hom. ad Iliad. i. 544.

o *Qua civitates*] Lemma hoc esse alterius capitis crede Cl. Scheffero.

p *Tenerdos*] Schefferus, *Tenedos*. Micyllus, *Theba*, *Argos*. Quod non omnino contemnendum.

q *Teurone*] Micyllus, *Pleuron*. Minori mutatione æquè benè scripseris, *Pleuron*. Cl. Schefferus conjicit, *Ten-*

trania. Quod nimium abit à veteri scriptura. An scribendum *Teuthrone*? *Τευθρών* enim est urbs, cujus Paulanias meminit. non dixerim. Rectum est *Pleuron*. Schol. Hom. ad Iliad. i. 525. *Καλυδῶνις ἔστι Πλευρώνιος ποταμὸν ὄντι αὐτῶν*. Corruptè *Pleuron* à Lætant. i. Theb. 408. dicitur. Servius Æn. xi. 239. Unde *Diomedes habuit socios de tribus ejus civitatibus, quas habet Ætolia, Pleuron, Olenon, Calidona*. scrib. *Pleurona*.

r *Messe*] Restitui antehac *Messene*. Quod cum & Scheffero venisse in mentem videam, nondum displicet.

s *Perrhæbia*] Ita rectè Micyllus. Male Commelinus & alii ediderunt *Perrhæbia*.

t *Magnesta*] Hoc vocabulum non tantum heic, sed & in fine capitis repræsentat Micylli editio. Posteriori loco non malè *Magnesta* restituit Commelinus. Quod & Vet. Comment. Horat. faciendū, apud quem ad Lib. III. od. 7. corruptè *Magnesta* dicitur, vel *Magnes*, ut quædam editiones habent. Docuit me quidem duplicem esse *Magnesiæ* Schol. Apollon. ad Lib. i. vers. 584. ut & Plinius Lib. i. cap. 29. non tamen sit verisimile bis nominasse eam nostrum. Meminit etiam urbis *Magnesiæ* noster Astron. II. 37. *Larissa*, quod antehac conjectaveram, non placet amplius, cum & Thessalia heic exhibeatur. Cogitent eruditiores.

u *Tegæa*] Scribe sine diphthongo cum Vellejo Lib. i. cap. i. Apollodoro, & Strabone. Servius *Tegæam* appellat ad Æn. v. 299. *Tegæam*, inquit, *oppidum est à Tegæo Arcadia filio*. Gicll.

nerunt, & Meleagro ^afata cecinerunt, eum tandiu vi-
cturum, quam diu is titio esset incolumis. Hunc Althæa
^bin arca clausum diligenter servavit. Interim ^cira Dia-
næ, quia Oeneus sacra annua ei non fecerat, aprum mi-
ra magnitudine, qui agrum Calydonium vastaret, mi-
sit. quem Meleager cum delectis juvenibus Græciæ inter-
fecit, ^dpellemque ejus ob virtutem Atalantæ virginis do-
navit, quam Ideus, Plexippus, Lynceus Althææ fratres
eripere voluerunt. Illa cum Meleagri fidem implorasset,
ille intervenit, & amorem cognationi anteposuit, avun-
culosque suos occidit. ^eId Althæa mater audivit filium
suum tantum facinus esse ausum: memor Parcarum præ-
cepti, titionem ex arca prolatum in ignem conjecit. Ita
dum fratrum pœnas vult exequi, filium interfecit. At
sorores ejus, ^fpræter Gorgen & Deianiram, flendo, deo-
rum voluntate, in aves sunt transfiguratæ, quæ Melea-
grides vocantur. At conjunx ejus & Alcyone mœrens in
luctu decessit.

CLXXV. *Agrius.*

MSS. ad Georg. I. *Tegeus à Tegeo oppi-
do Arcadie. Item Tegea Arcadia civi-
tas, ut apud Pacuvium in Atalanta &c.
Tegea est Stephano.*

Ad CAP. CLXXIV.

^aFata cecinerunt] Astron. II. 15.
Parca cecinisse ferunt fata.

^bIn arca] In arcâ clausum fuisse ti-
tionem istum fatalem etiam Apollo-
dorus Lib. I, pag. 25. & Zenobius Cent.
v. 33. testantur. Supra tamen alios au-
ctores sequutus in regiâ mediâ obru-
tum eum ab Althæâ dixit.

^cIra Diana] Cl. Schefferus mallet,
irâ Diana. Nisi *ira Diana* heio idem
valet, quod *irata Diana*, rescripse-
rim *irata Diana*. Cap. 184. *Ob id ira-
ta Diana fecit &c.*

^dPellem ejus] *Et caput*, ut tradit
Tzetzes in Lycophron. p. 86. Mox pro
eripere voluerunt, malim, *ei eripere &c.*

^eId Althæa] Vel id expellendum
censet Cl. Schefferus, vel legendum, *id
Althea mater ut audivit*. Posterius præ-
fero, nisi malis, ut *Althæa*. Lactan-
tius: *Althea mater Meleagri, ut fra-
trum cadem accepit*. Sed non valde sa-

pit Hygini stylum. Infr. cap. 188. *Hoc
Neptunus ut vidit, in pecora commutatos
consumi, præcos in lupos convertit*.
Lactantius Argum. fab. 26. Lib. VII.
Metam. Ovid. *Quod ut illa comperit à
marito se esse deceptum &c.* Justin. Lib.
II. cap. 15. *Themistocles ut vidit spem
urbis invideri.* Confer not. ad cap. 108.

^fPræter Gorgen & Deianiram] An-
ton. Lib. cap. 2. *Due autem de filiabus
Althææ Gorge & Deianira feruntur for-
mam non mutasse beneficio Bacchi, cui
eam gratiam Diana fecerit.* Quod & O-
vidius firmat VII. Metam. 543.

^gAlcyone mœrens decessit] Althæa au-
tem mater, filio extincto, sibi manus
attulit, ut refert Homeri Schol. ad
Iliad. I. 558. Stat. II. Theb. 481. &
Diodorus Lib. IV. nec non Ovid. VIII.
Met. 532. & Heroid. IX. vers. 157. Sed
hic ferrum per viscera exegisse, illi la-
queo gulam sibi fregisse volunt. Cæte-
rum quam Alcyonen heic Hyginus,
Cleopatram vocat Antoninus cap. 2.
Nimirum τῆς Κλειοπάτρας φερωνύμου
& Ἀλκυόνης ἐκείαν διὰ τὸ τῆς μυ-
τιᾶς Μασπασεν δῖα κλυ Ἀλκυόνῃ
ἐλαῦσαι, ὅτι ἀφῆρτο αὐτῇ Ἀπὸ
λαοῖ,

CLXXV. *Agrius.*

AGRIUS Parthaonis filius, ut vidit Oeneum fratrem
 a orbum liberis factum, egentem regno expulit, atque
 ipse regnum possedit. Interim Diomedes Tydei filius &
 b Deipyles, Ilio devicto, ut audivit avum suum regno
 pulsus, pervenit in Ætoliam cum c Sthenelo Capanei fi-
 lio, & armis contendit cum d Lycopoeo Agrii filio. Quo
 interfecto, Agrium egentem è regno expulit, atque e Oe-
 neo avo suo regnum restituit. postque Agrius regno ex-
 pulsus, ipse se interfecit.

CLXXVI. *Lycaon.*

AD Lycaonem a Pelasgi filium Jovis in hospitium venisse

λόν, ut Scholiastes Homeri annotavit, qui turpi mendo inquinatus est loco modo laudato. Μελέαρχος, inquit, καὶ ἀρχαὶ τῇ μὲντι μάλιστα, καὶ ἐκού-
 ρα τῇ πατρὶδι. Leg. καὶ ἀείς. Hom. Iliad. I. 562. Εἰ ἀρίων μὲνός καὶ λαοφίλος.

Ad CAP. CLXXV.

a *Orbum liberis*] Τὸ ὄρβον expellit Cl. Schefferus, legitque, ut vidit Oeneum liberis factum egentem regno expulit. Ego nihil mutem. Duo enim notare mala mihi videtur Hyginus, orbitatem sive ἀπυρρίαν, & egestatem.

b *Deipyles*] Scribe sine aspiratione, Deipyles.

c *Sthenelo*] Qui fuit amicus Diomedis, de quo cap. 257. & Eustath. ad Iliad. p. 279. Alius fuit Sthenelus, cujus filius Cometes Ægialiam Diomedis uxorem vitiaverat, ut narrat Servius ad Æn. xi. 269. Tzetzes ad Lycophr. pag. 168. & 201. ed. Steph. & Schol. Hom. ad Iliad. E. 412. Sed corrupte Ægialiam Priscianus in Periegesi, & Ægialiam appellat Servius, quæ Ægialia erat, ut scimus ex Antonino, Dionysio Periegete & Homeri interprete. Eustathius ad Iliad. p. 429. adulterum fuisse Sthenelum Cometæ filium

refert. Lapsus putabam memoria minus fida, aut corruptum incuriâ μεταγραφῶν: sed video idem illum denovo tradere ad Dionys. p. 69. ed. Steph. Quod tamen pugnat cum narratione aliorum. Servius ad Æn. viii. vers. 9. Cum Cillabaro, ut Lucilius, cum Cometa, ut plerique tradunt.

d *Opopa*] Lycopoeo bene conjicit Schefferus. Αὐκωνίδης enim inter filios Agrii numeratur apud Apollodorum Lib. I. pag. 30. Narrant præter Hyginum historiam hanc Antoninus Liberalis cap. 37. Apollodorus Lib. I. Tzetzes ad Lycophron. pag. 91. & Homeri Scholiast. ad Iliad. ζ. 120. quamquam ibi non patri Diomedis, sed filio Tydeo id facinus tribuit. Cæterum inter Agrii filios etiam deformitate sua nobilem illum Therpsiten numerat Hom. Schol. ad Iliad. β. 212. quicum & Hesychius facit in Ἀγρίων.

e *Oeneo avo*] Ita & Antoninus. Apollodorus autem genero ejus Andræmoni regnum tradidisse tradit.

Ad CAP. CLXXVI.

a *Pelasgi filium*] Ita & German. Schol. Arctophyl. Vide infr. cap. 225. & supr. notas ad cap. 145. Mercurii filium facit Schol. Theocrit. ad Eid. I. 124.

se dicitur, & filiam ejus ^b Callisto compressisse, ex quo natus est Arcas, qui ex suo nomine terræ nomen indidit. Sed ^c Lycaonis filii Jovem tentare voluerunt, deusne esset: carnem humanam ^d cum cætera carne commiscuerunt, ^e idque in epulo ei apposuerunt. Qui postquam sensit, iratus mensam evertit, Lycaonis filios fulmine necavit. Eo loco postea Arcas oppidum communivit, quod f Trapezos nominatur. Patrem Jupiter in lupi figuram mutavit.

CLXXVII. *Calysto.*

CALLISTO Lycaonis filia ursa dicitur facta esse, ob iram Junonis, quod cum Jove concubuit. ^a Postea Jovis in stellarum numero retulit, quæ Septentrio appellatur. quod signum loco non movetur, neque occidit. Tethys enim Oceani uxor, nutrix Junonis, prohibet eam in Oceanum occidere. ^b Hic ergo septentrio major, de qua ^c in Creticis versibus:

^d Tu-

^b *Calysto*] *Callisto* scribendum ex Gr. *Καλίστο*.

^c *Lycaonis filii*] Ipsum Lycaonem filium suum Nyctimum interfectum Jovi apposuisse ex aliis tradit Clemens Protrept. pag. 23. & Tzetzes ad Lycophron. pag. 18. edit. Steph. Alii Arcadem fuisse voluerunt. Vide nostr. cap. 4. Astron. 11. Eratosthenem in *Καλῆς*, cap. 8. Schol. ad Stat. VII. Thebaid. 414. *Lycaon pater Helice* (leg. *Helices*) urse fuisse dicitur, qui dolore *supra* à Jove filia Deos humanarum carnum cibis violavit. Ex hoc facto *μαρδοεὺς* dicitur Nonno Dionys. Lib. XVIII. Alii tamen *ἑνα μῦθον* & *ἄμφω* fuisse volunt, quem mactaverint Lycaonis filii. Vide Schol. Lycophron. p. 84.

^d *Carnem*] Et carnem Schefferus. Vide tamen not. ad cap. 4:

^e *Cum cetera carne*] Volui aliquando, cum suilla carne. Arnob. Lib. IV. Invitatum ad jus mense pro suis visceribus prolem nescium Lycaoniam prænataste. Sed nihil opus est, cum & 11. Astron. cap. 4. scribat; *Cum alia carne concisum pro epulis apposuisse*. & Tzetzes in Lycophron. p. 84. *Τὰ τέτα κρεῖλα* *ἐπιτίθειτο* *τοῖς ἀνδρῶν κρέασι*.

f *Idque in epulo*] Non repudio quidem, mallet tamen, *idque cibi epulo*. Cap. 88. *Epulis Thyestii apposuit*.

^g *Trapezos*] Ita scribitur quoque apud German. Schol. Arctophylacei. Mallet tamen *Trapeza*, ut est apud Melam Lib. 1. cap. 19. & nostrum cap. 275. *Arcas Jovis filius in Arcadia Trapezunta*. ex gr. *Τραπέζης*. Non tamen valde videtur necesse. Sic Ovid. 11. Met. 224. *Agriodos* format ex Gr. *Ἀγροδῶς*. Tripos Lactant. ad 1. Theb. Stat. vers. 509. ut & Servius ad Æn. 111. 92. ex *Τείρας*, vel Attico *Τείρας*. *Propos pro propus* apud nostrum Astron. 111. 21. *Melampus* apud Charis. Lib. 1. *Malè Τραπέζης* & *Τραπέζης* dicitur apud Lycophronis interpretem p. 84. ed. Steph.

Ad CAP. CLXXVII.

^a *Postea Jovis*] Forte, *post eam Jovis*, vel *postea eam Jovis*.

^b *Hic ergo*] Malim, *hæc ergo*, ut ad Callistonem referatur, Sequitur enim, *de qua*. Lactant. ad 111. Theb. 685. *Il-la ἀπὸ τοῦ μείζονος* Latine septentrio major appellatur. Eadem est, *qua Helice*.

^c *In Creticis versibus*] Barth. MS. ha-

be-

*¶ Tuque Lycaonia mutata semine nympha,
Quam gelido raptam e de vertice Nonacrina
Oceano prohibet semper se tingere Tethys,
Ausu sua quia sit quondam succumbere alumna.*

Hæc igitur urfa à Græcis ἰλίκην appellatur. Hæc habet stellas in capite septem non claras, in utraque aure duas, in armo unam, in pectore claram unam, in pede priorē unam, in extrema coxa claram unam, in femine posteriori duas, in pede extremo duas, in cauda tres, omnes 8 numero viginti.

CLXXVIII. Eu-

berge ait *Cretais*, quod idem est. Ovid. vii. Met. 435. *Cretai sanguine tauri*. Verisimilis quidem, nescio tamen, an vera ejus correctio, *Aratais*. Certe necessaria non videtur. Forte innuit versus, in quibus res Creticæ narrantur. Sic carmina *Cypria* laudantur à Paulanià Lib. x. Homer. Schol. Iliad. A. vers. 5. & Agathostenes (leg. *Aglaothenes*) *Asiatica carmina* scripsisse dicitur apud German. Scholiastem. Apud eundem in Coronâ legas: *Qui Creticam conscripsit refert*. Lege *Cretica*, ut Sanctandream postea vidi rectè præferre editionem. Hygin. ii. Astron. *Ut ait, qui Cretica conscripsit*. Eucrates *Ποδίαρχος* fecit apud Helych. in *Ελατηον*.

d *Tuque Lycaonia*] Hunc versum ita constituit Cl. Schefferus. *Tuque Lycaonia mutata e semine nympha*. Quid si apostrophe non ad Helicen, sed ad An-tophylacem institui dicatur? Id si mihi des, nihil esse mutandum, sed tantum e post *mutata* inferendum, facile etiam dabis. Fuerunt enim, qui Callistonem in ursam mutatam enixam Arcada voluerint. Vide Schol. German. Theo in Aratum: *Ορμαδίσσαν πλώ Αἰγίμιν Θρηάσση αὐτῶν, Εἰς ἑὸν περὶν ἀρούρον ἔσαν ἡ κληθέμενα Αἰγίδα*. Idem scribunt cum noster Astron. ii. cap. i. tum Eratosthenes in Catasterismis, cujus verba in suum commentarium transtulit Theo. Hæc scripseram, cum *mutata e semine* legendum sibi videri Nob. Heinsius mihi indica-

vit. Refert ergo & ipse verba illa ad Arcada.

e *De vertice Nonacrina*] Putem scribendum *Nonacrino*, hoc est, de vertice montis Nonacris. Astron. ii. *Quas res gesta in Nonacri monte Arcadia*. Laetant. Argum. Ovid. Lib. i. fab. 12. ii. fab. 5. *Circa Nonacrinum montem Arcadiae*. Et Lib. iv. fab. 11. *Dum igitur circa montem Nonacrinum moratur*. Sed vide ibi, quæ annotata à nobis. Meminit ejus montis & Plinius Lib. 11. cap. 103. Loensis Miscell. Lib. 111. 10. retinet *Nonacrine*, & subaudit *petra vel rupis*. Mihi nimis id durum videtur.

[*Succumbere alumna*] Id est, *Junonis pellicem agere*, quæ Tethyos erat alumna. Hinc illa apud Ovid. ii. Met. 528. *At vos si læsa tangit contentus alumna*. Hygin. ii. Astron. i. *Quod Tethys Junonis fit nutrix, cui Callisto succubuerit, ut pellex*. Lexic. Cyrilli: *Παλλαχὴ, Concubina, succuba*. Gloss. Arabico-Lat. *Succuba, pellex*. Ovid. vi. Heroid. 153. *Quod gemit Hyppipyle læssi quoque succuba nostri*. Sed *subnuba* ibi restituit e melioribus codicibus Nob. Heinsius. Festus: *Pellices nunc quidem appellantur alieni succumbentes, non solum femina, sed etiam mares. Succubonem dixit Tirinnus*. Apulejus v. Met. *Mea forma succubam*. & x. *Velut amulam tori succubamque primo suspicari*.

g *Numero viginti*] Astron. 111. cap. i. numerat xxi. German. Schol. cum Theone in Aratum xxiiv.

Q5

Ad

CLXXVIII. *Europa.*

EUROPA ^a Argiopes & Agenoris filia, Sidonia. Hanc Jupiter ^b in taurum conversus, à Sidone Cretam transportavit: & ex ea procreavit Minoem, Sarpedonem, Rhadamanthum. Hujus pater Agenor suos filios misit, ut sortem reducerent, aut ipsi in suum conspectum non redirent. Phoenix in Africam est profectus, ibique remansit: inde Afri Pœni sunt appellati. Cilix suo nomine Ciliciæ nomen indidit. Cadmus cum erraret, Delphos devenit: ibi ^c responsum accepit, ut à pastoribus bovem emeret, qui Lunæ signum in latere haberet, eumque ante se ageret. ubi decubuisset, ibi fatum esse, eum oppidum condere, & ibi regnare. Cadmus sorte audita, cum imperata perfecisset, & aquam quæreretur, ad fontem Castalium venit, quem ^d Draco Martis filius custodiebat: qui cum socios Cadmi interfecisset, à Cadmo ^e lapide est interfectus: ^f dentesque ejus, Minerva monstrante, sparsit & aravit, unde ^g Sparti sunt enati. Qui inter se pugnarunt, ex quibus quinque superfuerunt, id est, Chthonius,

Ad CAP. CLXXVIII.

^a *Argiopes*] Apollod. Lib. 111. pag. 128. Telephassam ejus matrem facit. Schol. Hom. ad Catal. vers. 1. Phœnicem ejus patrem, ex sententiâ Hesiodi & Bacchylidæ, ut testatur ipse ad Iliad. M. 397. Vid. not. ad cap. 6.

^b *In taurum conversus*] Fulgent. Lib. Myth. I. *Sicut Europam in taurum rapuisse fertur, id est, in navem tauri picturam habentem, & Isidem in vacca, similiter in navem hujusce picturæ. Lege in nave & habente ex membranis Bibliothecæ Leidensis, quas cum editis contulimus. Adde Festum in Europam.*

^c *Responsum accepit*] Responsum illud invenies apud Euripidis Scholiasten ad Phœniss. vers. 641. ita ut fuisse narrat Hyginus. Scholiastes autem Æschyli ad *ἦ Εἰπὼ* vers. 492. deum respondisse narrat, *μὲν τὸ ἐξελθεῖν τῷ ἴπῳ τῷ εὐραστῇ ἀναλυσθεῖν.*

^d *Draco Martis filius*] Vide Apollod. Lib. 111. pag. 136. Schol. Euripi-

dis ad Phœniss. vers. 5. & quæ ad Anton. Liberal. cap. 2. à nobis notata sunt.

^e *Lapide*] Ita & Hellanicus. Pherecrates apud Euripidis Schol. advers. 666. Phœn. gladio interfectum ait. Ovid. 111. Met. 90. hastâ.

^f *Dentesque ejus*] Schefferus, *dentes qui ejus*. Non improbo quidem. Vide tamen quæ ad cap. 8. dixi.

^g *Spartæ*] Ita & Schottus Cononis cap. 37. transtulit. perperam. Legendum, *Spartæ*. *Σπαρτί* enim Græcis dicuntur. Vide Schol. Pind. ad Pyth. od. v. p. 222. edit. Francof. Etymol. in *Φοινικόν*. *Σπαρτί* αἰσθητοὶ sunt Theodoret. *Σπαρτί* λέγει Lycophroni Thebani. Hieronymus Chronico Eusebiano: *Propter repentinos quosdam de terra contractus ex omni parte confluentes Spartos vocatos*. Lactant. Lib. 111. cap. 4. *Tanquam Sparti illi poetarum, sic se invicem jugulant*. Adde Censorin. cap. 4. Gell. Lib. xv11. cap. 3.

h Pe-

nus, Udæus, Hyperenor, ^h Pelorus, & Echion. Ex bo-
ve autem, quem secutus fuerat, ⁱ Bœotia est appellata.

CLXXIX. *Semele.*

CADMUS Agenoris & Argiopes filius ex Harmonia Martis & Veneris filia procreavit filias quatuor, Seme-
len, Ino, Agaven, Autonoe, & Polydorum filium,
Jovis cum Semele voluit concumbere. Quod Juno cum
refciit, specie immutata in Beroen nutricem, ad eam ve-
nit, & persuasit, ut peteret ab Jove, ut eodem modo ad
se, quomodo ad Junonem, veniret: Ut intelligas, in-
quit, quæ sit voluptas cum deo concumbere. Itaque Se-
mele petiit ab Jove, ut ita veniret ad se. Qua re impetra-
ta, Jovis cum fulmine & tonitribus venit, & ^a Semelen

con-

^h Pelorus] Schol. Eurip. ad Phœn.
vers. 675. est Πάλαρ. Sed ad vers. 946.
Πάλαρ ex Æschylo. Pro Τ' πάλωρ
apud Pausaniam Τ' πάλωρ videtur in-
venisse in suo codice Lœscherus. Ver-
tit enim *Hyperenor*. Corruptè, Nam
Hyperenor est etiam Hellanico ad Apol-
lon. III. 1185. Restituendum idem
nomen Lactantio ad Theb. III. 285.
ubi corruptè *Hyperion* dicitur, & Ty-
dens, qui fuit *Udæus*. Iisdem nomi-
nibus, quibus heic ab Hygino recen-
sentur, appellantur etiam ad Isthm.
p. I. à Pindari Scholiaste.

ⁱ Bœotia] Ovid. III. Met. v. 13. *Ma-
nia fac condas, Bœotique illa vocato.*
Alii à *Bæto* Neptuni filio appellatam
Bœotiam prodiderunt. Vide Schol.
Hom. ad Catal. vers. 1.

Ad CAP. CLXXIX.

^a Semelem conflagravit] Scribendum
esset, *Semelen*. Vid. not. ad cap. 137.
Sed heic legere malim *Semele*. *Confla-
gravit* est καὶ ἡλκαῖν. Πανδύλας enim
hoc verbum usurpat cap. 154. & 243.
Certum interim activam antiquitus ha-
buisse significationem. Cicero Lib. IV.
ad Her. 13. *Quomodo urbs acerbissime
concidit incendio conflagrata?* Avienus
Phænomenis Arataxis: *Nec cum flagra-
tas emittunt marmora chelas.* Capella
sub initium Lib. VI. *Dispensia lini per-*

flagrata. Schol. Horat. ad Epod. v. *Ve-
stem pellicis sua datam una cum ipsa &
totâ domo conflagrari fecit.* Apuleius de
mundo: *Cum Orientis regiones Phaë-
thontis ruina, ut quidam putant, con-
flagrata perierunt.* Gloss. Steph. *Fla-
gro, flagratus sum, καίωμα.* Propert.
I. el. 13. *Flagens amor Herculis He-
ben.* De fabula hac ita Scholiastes Hom.
ad Iliad. ξ. 323. Ζεύς ὃ μὴ δυνάμην
αἰανεύσας, παρεγίνετο εἰς τὸ δάλα-
μον αὐτῆς ἰσθμίου & βροτῶν
ὅμου, & καραυνὸς ἴσθμ. Σημίλκας δὲ
διὰ τὸ φόβον ἐκλειπόμενος, ἔξαμλιωδὸν
τὸ βρέτο ὃ Ζεὺς ἐκ τῆς πυρρῆς ἀρπά-
σας, ἐτίθηκε τῷ μηρῷ. Totum hoc
scholion, ut & quæ præcefferunt pro-
ximè, καὶ πῶς describuntur sunt ex A-
pollod. Lib. III. pag. 138. Sed male
omissum ἔξαμλιωδὸν. Scribe ergo,
ἔξαμλιωδὸν τὸ βρέτο ἔξαμλιωδὸν
ἐκ τοῦ &c. Habet præterea pro παρε-
γίνετο Apollodorus παρεγίνετο. Quod
etsi parum refert, monendum tamen
est. Quod autem femori Jovis infu-
sum Bacchum fingunt, eo ex semine
Jovis natum eum innuere voluerunt,
Femur enim pudendam partem viri &
mulieris notare observavit Heinsius A-
ristarchi cap. I. ut & Fessell. Advers. Sacr.
Lib. II. cap. 24. Sibylla apud Lactant.
Lib. I. cap. 8. Οὐ δυνάει αἰσθῆς Εὐ-
μερόν μιντας τε θεὸς τίλυπυρρῶ
εἶναι.

b Et

conflagravit. Ex utero ejus Liber est natus, quem Mercurius ab igne ereptum, Nyso dedit educandum, ^b & Græce Dionysus est appellatus.

CLXXX. *Actæon.*

ACTÆON ^a Aristæi & Autonoes filius, pastor, Dianam lavantem speculatus est, & eam violare voluit. Ob id irata Diana fecit, ut ei cornua in capite nascerentur, & à suis canibus ^b consumeretur.

CLXXXI. *Diana.*

^a DIANA cum in valle opacissima, cui nomen est ^b Gargaphia, æstivo tempore fatigata ex assidua venatione, se ad fontem, cui nomen est Parthenius, perlueret, Actæon Cadmi nepos, Aristæi & Autonoes filius, eundem locum petens ad refrigerandum se & canes, quos exercuerat, feras persequens, in conspectum deæ incidit: ^c qui ne loqui posset, ^d in cervum ab ea est conversus. Ita pro cervo laceratus est à suis canibus. quorum nomina, masculi, Melampus, Ichnobates, ^e Echnobas, Pamphagos, Dorceus, Oribasus, Nebrophonos, Lælaps, The-

^b Et Græce Dionysus] Supr. cap. 167. Unde Dionysus est appellatus, & bimeter est dictus.

Ad CAP. CLXXX.

^a Aristæi] Aristæi scribendum esse dixi ad cap. 161. Fabulam notissimam luculenter narrat Ovid. III. Met. vers. 131. & seqq.

^b Consumeretur] Actæonem canes hi, ut equi dominum Diomedem, absumserunt. Vid. Fulg. III. Myth. Palæph. cap. 3. Nimirum viscera nostra sunt opes, ut vita victus. Ovid. Heroid. I. Viscera nostra tua diripiuntur opes.

Ad CAP. CLXXXI.

^a Diana cum] Omne hoc principium usque ad canum nomina iisdem pœne verbis legitur in Argum. Lactant. III. Met. Ovid.

^b Gargaphia] Inter nobiles Bœotiæ fontes præter Plinium & alios etiam Capella Lib. vi. memorat Gargaphien valli cognominem. Adde Erym. in voce Α'γ'απ'ιν. Corruptus est ergo Vibius Sequester, Garga Eubææ, ubi Actæon laceratus est à canibus. Lege Gargaphiæ Bœotia.

^c Qui ne loqui posset] Lactant. ut ad Ovidium adduci à commentatoribus video, qui ne eam rem eloqui posset. Tu vide notas nostras ad Lactantium, & lege heic, Quæ ne eloqui.

^d In cervum] Lactantius & Fulgent. Lib. III. in cervum. Quod præterea, cum sequatur pro cervo. quanquam Lactantius pro fera.

^e Echnobas] Ichnobas reponerem, nisi præcessisset Ichnobates. Forte scripsit, Chionabas. Cl. Schefferus hunc, ut natum ex proximè præcedenti, deleri jubet.

f The-

Theron, Pterelas, Hylæus, Nape, Ladon, Pœmenis, f Therodanapis, * Aura, Lacon, g Harpyia, h Elion, Dromas, Thous, Canache, Cyprius, Stiçte, Labros, Arcas, Agriodius, Tigris, Hylactor, Alce, Harpalus, Lycisca, Melaneus, Lachne, Leucon. i Item tres qui eum Gnosius * consumpserunt fœminæ, k Melanchætēs, Agre, Therodamas, Oresitrophos. Item alii autores tradunt hæc nomina: Acamas, Syrus, Æon, Stilbon, Agrius, Charops, Æthon, l Corax, m Boreas, Draco, Eudromus, Dromius, Zephyrus, Lampus, n Hæmon, Cyllopotes, Harpalycus, Machimus, Ichneus, o Omelympus, Ocydromus, p Borax, Ocythous, q Pachitos, Obrimus. Fœminæ, Argo, Arethusa, Urania, Theriope, Dinomache, Dioxippe, Echione, Gorgo, r Cyllo, Harpyia, s Lyncæste, Leæne, Lacæna, Ocypote, Ocydrome, Oxyroe, Orias, t Sagnos * Theriphone, u Volatos, Chediætros.

CLXXXII. *Ocea-*

[f *Therodanapis*] Etiam hunc, ut ex *Theron* & *Nape* conflatum, idem inducit. Ego conieci antehac *Theriomachius*. g *Harpyia*] Scrib. *Harpyia*. Malè etiam inferius *Arpyia*.

h *Elion*] Micyllus ex Ovid. III. Met. 219. *Aclo*. Quod nisi satis placet, possis etiam scribere, *Echion*.

i *Item tres, qui eum Gnosius consumpserunt*] Pro eum *Gnosius* Barthius legit, *eum ossibus*, quod in MS. inveniret *eum suis*. Sed illud *item tres* visum mihi semper etiam ὅπουλον. An scripsit? *Hi mares, qui eum cum ossibus* &c. Dices in præcedentibus multa esse fœminina nomina. non nego. Sed si consideres, quod sequitur, *Fœmina* &c. facile vides id, quod volo, flagitare oppositionem. Confusionem nominum diversi sexus imputa librario.

k *Melanchætēs*] Scrib. *Melanchætēs*, & mox *Theridamas* ex Ovidio.

l *Corax*] Coniecit *Cornus* Cl. Schefferus. Malim *Corax*. Sic à celeritate *Coraces* dicti olim & *Phœnices* Cleosthenis equi, ut refert Pausan. Lib. vi.

m *Boreas*] An *Borēs*? Apollod. Lib. III. Σπαρδός τ' ἄν, Ἀγρύς τε Βόρως τ' αἰ-λαγκυλάδων. Non putem. Sed scripserim potius *Borēs* apud Apollod.

pro Βόρως, ex *Borēs*. Aptum id nomen ad velocitatem denotandam, & epitheto conveniens. Noster supra cap. 84. *Equos aquilone velociore habuit*.

n *Hæmon*] Scribe cum diphthongo *Hæmon*, & paulo inferius *Lacæna*.

o *Omelympus*] Rescripserim *Melampus*. At jam in priori indiculo fuit *Melampus*. Quid tum postea? Etiam *Harpyia* fuit; quæ tamen heic iterum ponitur.

p *Borax*] *Borax* suspicatur scriptum fuisse Schefferus, quod apud Apollodorum sit Βόρως. Mihi verisimilius videtur *Borax* h. e. Βόρως, *vorax*, *edax*. nisi à Βόρως formatum est Βόρως, ut à λαγός λαγός lupus piscis. Moschopolus, Βόρως λαίμαργος, pag. 84. αἰεὶ γαδών.

q *Pachitos*] An scripsit *Pachylus* ex παχυλός *crassus*? Equidem sic censeo. & mox pro *Arethusa* scribo *Arethusa*.

r *Cyllo*] Puto Hyginum scripsisse *Æi- lo*. nisi ex Gr. κυλός finxit hoc vocabulum.

s *Lyncæste*] An *Lycæste*?

t *Sagnos*] Cl. Schefferus emendat *Agrios*. Dubito. Mallet *Agrios*, vel *Lachnos*.

u *Volatos, chediætros*] Etiam hæc cor-

CLXXXII. *Oceani filiaë.*

OCEANI filiaë, Idothea, Althæa, ^a Adraſta. alii dicunt ^b Meliſſei filias eſſe, Jovis nutrices, quæ nymphæ ^c Dodonides dicuntur. alii Naiades vocant: quarum nomina, Cifſeis, Nyſa, Erato, ^d Eriphia, ^e Bromie, ^f Polyhymno: hæ in monte Nyſa & munere alumni potitæ ſunt

corrupta monſtroſe; ſed quo modo reſtituenda ſint, non habeo dicere.

Ad CAP. CLXXXII.

^a Adraſta] Mallem Adraſtea, quam non ignorem ab A'δραſτῆ formari A'δραſτεια. Apollod. Lib. 1. Ταῖς Μελιſſιαῖς παῖσι A'δραſτεια τὴν Ἐρίφην. Callim. Hymn. Jovis verſ. 47. Σὶ δὲ κοίμουν A'δραſτεια. Nec Althæa mihi fatis placet. Vide an totus locus ita conſtitui non malè poſſit: *Ida, Amalthea, Adraſtea*. His enim appellantur nominibus Jovis nutrices ab aliis. Laſtant. Lib. 1. *Capella eſt Amalthea nympha, quæ uberibus ſuis infantem aluit.* Germanici Scholiaſtes fabulâ Erichthonii Themidiam Althæam Jovis nutricem faciens, quid ſibi velit neſcias. Verba ejus adſcribam: *Datur Jovis infans nutriendus Themidia Althæa, quæ fuit domina capræ &c.* Sed credo legendum, *Themidiæ & Amaltheæ*. Muſæus, quem auctorem laudat Hygin. Aſtron. 11. 13. *Athemidem & Amaltheam* eas vocat. Corrige Themidem, ut margo habet Micylli. Habet ea Hyginus ex Eratoſthenis *χρῆς*. cap. 13. Schol. Homeri ad Iliad O. 318. Τὸ δὲ παῖδ' οὖν εἰς Κρήτῳ διακομίσοιτο ἰδὼν ὁ Θέμυδις ἢ Ἀμάλθεια, ἢ ἡ δὲ αὐτὴ &c. Vult Amaltheæ nomen capræ fuiſſe, cum alii diverſa faciant. Sed cum eo faciunt Nonnus Dionyſ. Lib. LVI. & noſter Aſtron. 11. 13. Theo in Aratum pag. 23. qui & hoc addit, mulierem fuiſſe Arcadicam, quam poſt mortem ſtellis inferuerit Jupiter.

^b Meliſſi] Schefferus, *Meliſſa*. Imo *Meliſſei*. Hygin. 11. Aſtron. *Parmeniscus autem ait Meliſſea quandam fuiſſe Cretæ regem, ad cujus filias Jovem nutriendum eſſe delatum.* Conſer Laſtant. Firm. Lib. 1. cap. 22.

^c Dodonides] Schol. Hom. ad Iliad. Σ. 486. Φερειάδης δὲ τὰς Τάδαις Δαδονίδας νύμφας φησὶν εἶναι, ἃ Διογέσῳ προφύς. Schol. German. Tauro: *In ſigno autem Tauri frons & facies Hyades appellantur, quas Phereades Athenæus nutrices Liberi dicit, quæ Dodonides nymphae ſunt.* Pro Phereades Athenæus legendum Pherecydes Athenæus, ut rectè exaratum in Pleiadiſibus.

^d Eriphia] E'ρίφην dicitur Bacchi nutrix apud Etymol. auctorem in E'ριφῆ: quod idem eſt. E'ρίφην. E'ρίφεια. unde Eriphia.

^e Bromie] Servio ad Ecl. vi. 15. eſt Bromie. Bacchus, inquit, à bacchatio me, id eſt, inſania dictus, unde & comites ejus Bacche. Alii à Bacche nympha, quæ cum Bromie ſore ſua cum nutriverat in monte Nyſa Anyſa nutrice. Lege à Nyſa nutrice dicto. Nύσσα eſt auctori de Mundo pag. 11. Plinius Lib. v. 18. *Scythopolin, antea Nyſam à Libero patre ſepulcrâ nutrice ibi, Scythiſis deductâ.* Ergo Nyſa urbi & monti commune nomen. Nemeſ. Ecl. 3. *Nos etiam viridi Nyſe nutrimus in antro.* Euſeb. Præpar. Lib. 1. pag. 34. ed. Steph. E'τε τὸ ἐν τῇ Νύσσῃ αἰτρεόν, ἀείρων μάλιστα Φοινίκης τὴν Ἐρίφην. Adde quæ ad cap. 139. notavi. Nec tamen non defendi Bromie poteſt. Nempe à Βροῦμν Βροῦμεια & Βροῦμειν, unde Bromie. Sed in Micylli editione viſitur Bromie: unde fecerim Bromia. Βροῦμν eſt Bacchus. Vide Etym. auctorem.

^f Polyhymno] Cap. 192. Polyxo eſt, quod præfero. Vide illic annotata à nobis.

^g Munere alumni] Bacchi videlicet. Vide infr. cap. 192. Rectè Micyllus ſuſpicatur deſiderari heic quædam, ex quibus intelligatur Bacchum ab his nutritum eſſe, & eundem poſtea Medeam rogaviſſe, ut nutrices ſuas ex vetulis in juv

sunt, qui ^h Medeam rogaverat, & deposita senectute
ⁱ in juvenes mutatae sunt, consecrataeque postea inter si-
 dera, ^k Hyades appellantur. alii tradunt vocitatas, ^l Ar-
 sinoe, ^m Ambrosie, Bromie, Cisseis, Coronis.

CLXXXIII. *Equorum Solis & Horarum nomina.*

^a E o s, per hunc cælum vertisolet: ^b Æthiops, qua-
 si flammeus est, concoquit fruges. Hi funales sunt ma-
 res: scæminæ ^c Jugariæ, Bronte, quæ nos tonitrua ap-
 pellamus, ^d Sterope, quæ ^e fulgitrua. Huic reiautor est
 Eu-

juvenes transformaret. Servius de Ver-
 giliis ad 1. Georg. 219. *Has alii volunt
 Jovis, alii Liberi nutrices, alii vero
 ipsas fuisse adstrunt Hesperidas.* Tan-
 git hanc Bacchi nutricum transforma-
 tionem Ovid. vii. Met. v. 297.

^h Medeam rogaverat] Legendum esse
 Tethyn ostendit Nob. Heinsius ad Met.
 Ovid. p. 171. Seductus ergo pravâ O-
 vidii lectione non Hyginus tantum, sed
 & in Argumentis Lactantius.

ⁱ In juvenes] Phædr. Lib. 11. cap. 3.
*Animosque ejusdem pulcra juvenis ce-
 perat.* Frustra significatione, non stru-
 ctura esse commune censet Vossius An-
 nal. Lib. 1. cap. 15. Apulejus vii. Met.
 p. 197. edit. Elmenh. *Visâ quadam ho-
 nestâ juvene.* Capella Lib. 111. *Famini-
 ni & communis, ut canis & juvenis.*

^k Hyades] Ovid. v. Fast. 167. *Ora
 micant tauri septem radiantia flammis,
 Navita quas Hyadas Grajus ab imbre
 vocat. Pars Bacchum nutrisse putant:
 pars credidit esse Tethyos has neptes
 Oceanique senis.* Gloss. Cyrilli, T'ad-
 de, pluvia. Philox. *Sucula*, T'adde,
 dnuide. fort. *doxidiide*. Etymol. au-
 thor in T'ar. O' ὅ φρουῖδης τῶν Σε-
 μέλλω ὕλο λῆξ, & τὰς Διοτύου ἡγε-
 φῆς ὕδαας. leg. T'adaas. Confer Gell.
 Lib. x111. cap. 9.

^l Arsinoe] Rectè cum Grotio Arsi-
 noe reponit Schefferus.

^m Ambrosie] Cap. 192. *Ambrosia* di-
 citur. Sed *Αμύγες* est etiam Nonno
 Dionys. xxxi. vers. 3. Diodoro Lib. v.
 p. 325. Bacchi nutrices dicuntur *Phi-
 lia. Corenis, Cleis.* Pro *Cleis* putes re-

ponendum ex Hygino, *Cisseis*. Sed ni-
 hil affirmo.

Ad CAP. CLXXXIII.

^a Eos] *Eons* Micyllus. & sic eum O-
 vidius nominat 11. Met. 153.

^b Æthiops] Pro hoc & præcedenti
 apud Euripidis Schol. ad Phœn. 2. no-
 minantur *Ἰερίον* & *Αἰθώ*. quorum
 posteriorem videntur appellasse quo-
 que *Phaëthontem*. Soph. Scholiastes ad
 Electr. vers. 825. *Αἰθῶν δὲ Φαῖθων ὁ
 ἡὸς ἦν ἡλίου*, & ὁ ἱππὸς ἦ ἱππὸν
αὐτοῦ. Sed *Æthiopem* unum ex Solis
 equis esse dictum legas etiam apud A-
 thenæum Lib. xi. pag. 465.

^c Locarie] Veravit divinus Salmastius
 ad Solinum rescribendo *Jugaria*, hoc
 est, Jugales. Jugales autem *ἱππὸς
 ἰατρὸς*. Capella Lib. 1. *Qui Phabi
 antevolans saepe jugalibus.* *Jugarius* di-
 ctum, ut *junarius* in Vett. Glossis.

^d Sterope] *Ἀστάνη* est Scholiastæ
 Euripidis. Sed *στεγνή*, & *ἀστάνη*,
 & *ἀστεγνή* τὸ αὐτὸ ἔστιν, ut ait Diaco-
 nus ad Hesiod. Asp. p. 214. edit. Heins.

^e Fulgitrua] Cl. Schefferus ex hoc
 loco *fulgitru* dixisse veteres, ut *toni-
 tru* notari jubet. Ego *fulgetra* prætu-
 lerim. Servius ad Æn. vii. 425. *Bron-
 tes à tonitru dictus est, ὡς ἡ βροντή.*
Steropes à fulgetra, ὡς στεγνή. Nempe
Fulgetrum & Fulgetra dixere. Idem
 Grammaticus ad vers. 431. *Fulgores
 terrificos, quas fulgetras dicunt.* Inter
 barbara τὸ *fulgitru* ex hoc loco addu-
 cit Vossius de Vir. Sermon. Lib. 111.
 cap. 12.

f Ho.

Eumelus Corinthius. Item quos ^fHomerus tradit, & A-brax, Aſlo * Therbeo. Item quos Ovidius, Pyrois, Eous, ^hÆthon & Phlegon. ⁱHorarum vero nomina hæc sunt, Jovis Saturni filii & Themidis filia, ^kTitanaide, Auxo, Eunomia, Pherusa, Caria, ^lOdice, Euporie, Irene, Ortesie, ^mThallo. Alii autores tradunt decem his nominibus Auge, Anatole, Musia, Gymnasia, Nimphes, Mefembria, Sponde, Elete, Acte, ⁿ& Hecypris, Dysis.

CLXXXIV. Pen-

[^fHomerus tradit] Quis Homerus Hygine? O' *παλαιός* duos tantum aurores equos nominat Odys. *ψ.* 246. *Lampum* & *Phaëthontem*. de quibus Tzetzes ad Lycophron. pag. 4. De Solis equis nihil apud eum repperi. Nec alia istæ sunt bigæ Auroræ, quarum meminit Peto Et. de obitu Mæcen. Forte scripserat auctor *Herodorus*. Fulgentius eos Lib. 1. Myth. facit *Erythraum*, *Alæonem*, *Lampom*, & *Philogem*. Adscribam verba Fulgentii; idque eo libentius, quod videor inde deprehendere posse ætatem Scholiastæ Germanici. Sic ergo ille Planciastes: Unde & ipsius (Schol. ipsis) equis condigna sic nomina posuerunt, id est, *Erythreus* (Schol. *Erythraeus*) *Lampus* (Schol. malè, *Lamprus*) *Alæon*, *Philogens* (Schol. *Philogeus*). *Erythreus* Græcè rubens (Schol. ruber) dicitur, quod à matutino lumine Sol (amittit potestremam vocem Scholiastes) rubicundus exurgat: *Alæon* splendens (Schol. lucidus) dicitur, quod tertiæ horæ momentis vehemens insiciens lucidior fulgeat (Schol. quod tertiâ horâ instante &c.) *Lampus* vero ardens, dum ad umbilicum diei centratum conscenderit circulum. (Schol. *Lampus* vero lucens vel ardens dicitur, quod fit, dum ad umbilicum diei contra arcticum conscenderit circulum:) *Philogeus* Græcè terram amans dicitur, quod horâ nonâ proclivior vergens occasibus (Schol. occasus) pronus incubat. Nec hæc tantum verba, sed totum illud caput de Apolline, nec non de Lunâ & Endymione ex Fulgentii Mythologiâ desumpta sunt. Conferat, cui tantum ab re sua otii est,

[^gAbrax, Aſlo, Therbeo] Hæc vocabula procul dubio in mendo cubant. Quomodo corrigam non video. nisi pro *Abrax* suspicor scribendum *Labrax*.

[^hÆthon] Dicitur eo nomine & Palantis equus apud Virgil. *Æn.* xi. 89. & Auroræ, ut notat Servius. Duos equos Solis nominat Martialis *Æthnæm* & *Xanthum* Lib. vii. ep. 27.

[ⁱHorarum nomina] Orpheus, Phor-nutus, Diodorus Lib. v. & Hesiodus tres tantum nominant, *Eunomiam*, *Irenen* & *Dicen*. Vide Schol. Pind. ad Olymp. xiii.

[^kTitanaide] Et vitiosum hoc nomen & trajectum mihi videtur. Legerim lubens: *Jovis Saturni filii & Themidis Titanidis filie*. Nam Themis erat *μία* & *τῆλιδωρ*, ut est apud Clementem Lib. 1. Strom. p. 309. Nec ignorum Latinis hoc vocabulum. Ennius apud Varronem vi. L. L. *Ut tibi Titanis Trivia dederit stirpem liberum*. Lactant. ad Stat. Lib. 1. Theb. *Sic autem Titan Titanis dicitur, ut Phæbus & Phæbe*. Suspicor tamen scripsisse Hyginum *Titanida* terminatione Latinâ, ut *Chalcida*, *Anlida*, *Heroida* & sexcenta alia. Ad hoc videtur mihi heic tantum novem voluisse enumerare, cum mox tanquam diversam opinionem subjungat: *Alii auctores tradunt decem &c.*

[^lOdice] Ex Hesiodo & Orpheo alii-que *Dice* rescribendum.

[^mThallo] *Thalloten* hanc vocat Pausanias in Bæoticiis. Nihil tamen muto. Clemens Protreptico p. 16. *Αὐτὰρ πὲρ Θάλας. Thalle* pro *Thallote* dictum sit, ut *Τῆς πρὸ Τῆς πύλης*, *Eidō* pro *Eidōsia*. Vide Etyim. in *Τῆς*.

[ⁿEt Hecypris, Dysis] Posterius vocabulum supervacuum, ut rectè censet

CLXXXIV. *Pentheus & Agavè.*

PENTHEUS, Echionis & Agaves filius, Liberum negavit deum esse, nec myſteria ejus accipere voluit. Ob hoc eum Agave mater cum ſororibus Ino & Autonoe, per infaniam à Libero objectam, membratim laniavit. Agave ut ſuæ mentis compos facta eſt, & vidit ſe Liberi impulſu tantum ſcelus amiſiſſe, profugit ab Thebis, atque errabunda in Illyriæ fines devenit; ad Licoterſen regem, quam Licoterſes excepit. Cum qua Polyphontes, occiſo Crefphonte, regnum occupavit. Filium autem ejus infantem Merope mater, quem ex Crefphonte habebat, ^a abſconſe ad hoſpitem in Ætoliam mandavit. Hunc Polyphontes maxima cum induſtria quærebat, aurumque pollicebatur, ſi quis eum necaſſet. Qui poſtquam ad puberem ætatem venit, capit conſilium, ut exequatur patris & fratrum mortem. Itaque venit ad regem Polyphontem, aurum petiit, dicens ſe Crefphontis interfeciſſe filium & ^b Meropes, Telephontem. Interim rex eum juſſit in hoſpicio manere, ut amplius de eo perquireret. Qui cum per laſitudinem obdormiſſet, ſenex, qui inter matrem & filium internunciuſ erat, ſlens ad Meropen venit, negans eum apud hoſpitem eſſe, nec comparere. Merope credens eum eſſe filii ſui interfectorem, qui dormiebat, ^c in Chalcidicum cum

ſer Cl. Schefferus. Præceſſerunt enim jam decem, tum conjunctio eſt poſita ante *Hecypris*. quod & ipſum vocabulum non caret ſuſpicionem vitii.

Ad CAP. CLXXXIV.

^a *Abſconſe*] Improbaret hoc adverbium Servius, qui ad Georg. I. 135. *Sene*, inquit, *abſconditum dicitur*, non *abſconſum*, quia *conditum facit*, non *conſum*. Lego, quia *condo conditum* &c. Sed Servium reſellit aliorum auctoritas. Fulg. Lib. I. 21. *Quod omne negotium ſemper ſit abſconſum*. Hilarius in Pfalm. 54. *Abſconſus ab eo fuiſſet*. Genad. Catal. *Abſconſo nomine ſuo*. Firmicus Aſtron. II. cap. 2. *Vides quam aptè, quam abſconſe* &c. Cyprianus, ſi-

ve alius eſt auctor, in Revel. capituliſ Joan. Baptiſt. *In abſconſo uxor Herodis depoſuerat*. Vetus interpres Eccleſ. cap. I. verſ. 39. *Et revelet abſconſa tua*, vel *xpiani* &c. Et IV. 21. *Denudabit abſconſa tua*. Plura vide ad Fulgent.

^b *Meropis*] *Meropes* ſcribendum, & mox *Meropen*. Vide not. ad cap. 31. & 137. *Meropes* hujus mentionem facit Ariſtoteles Ethicor. Lib. III. cap. 1.

^c *In Chalcidicum*] Feſtus Pauli: *Chalcidonicum genus ædificii ab urbe Chalcidâ dictum*. Scribo, ut heic habetur, *Chalcidicum*. Atque ita quoque repræſentat Scaligeri editio ex officiâ Patiffonianâ. Sed perperam ibi legitur. *Chalcidicâ pro Chalcidâ*. *Chalcidâ dictum pro Chalcis*, ut *Elida pro Elis*, & ſexcenta alia. Arnob. Lib. III. *In*

R

Chal-

cum securi venit, inscia ut filium suum interficeret: quem senex cognovit, & matrem ab scelere retraxit. Me-
rope postquam *^d venit occasionem sibi datam esse, *^e ab
inimico se ulciscendi, redit cum Polyphonte in gratiam.
Rex lætus cum rem divinam faceret, hospes falso simula-
vit se hostiam percussisse, eumque interfecit, patrium-
que regnum adeptus est.

CLXXXV. *Atalanta.*

^a SCHOENEUS Atalantam filiam virginem formosissi-

Chalcidicis illis magnis & palatiis cæli.
Et Lib. iv. *In Chalcidicis aureis cœni-
tare.* Lapis Ancyranus: *Cumam con-
tinent, & Chalcidicum templum Apol-
linis.* Turneb. Avers. Lib. xviii. 34. Vi-
deor, inquit, observasse Chalcidicum pro
cœnaculo poni. Quod enim Homerus
scripsit, Ἰσίδωρος δὲ εἰς ἑσπέρην αἰσχροῦ
καὶ χαλῶσα, convertit Aufonius O-
dyss. Perioch. xxiii. *Chalcidicum gressu
matris superabat anili.* Idem & mihi
venerat in mentem ex ejusdem Perioch.
Odyss. i. *Quem Penelope degressa Chal-
cidice, argumento tam miserabilis offen-
sa materia, ut alia concinat hortatur.*
Exprimere voluit illud Homeri vers.
328. Τὴ δ' ἑσπερίῳι φρεσὶ σὺνδρῶ
Ἰσίδωρον αἰσδίνην Κέρην Ἰνέρευσιν ἀει-
φρον Πλωλόκητα &c. Florentius Chri-
stianus ad Aristophanis Lysistratam
Chalcidicum ab ære dictum putat,
ut sit Homeri χαλκοβατὸς δῶ. In quo
rationem eum fugisse liquet ex iis, quæ
diximus modo. Cæterum quid ἑσπε-
ρὴν sit explicat Homer. Schol. ad Ca-
tāl. vers. 21. Gloss. Steph. *Cœnaculum,*
δειπνυστήριον, ἑσπερὴν, διαίτη. Aët.
cap. xx. vers. 8. *Εν τῇ ἑσπερῇ.* Vulg.
Interp. *In cœnaculo.* Hoc ergo Chalcidi-
cum est. Sed quid est *Virginal*? Isido-
rus in Glossis: *Virginal, membra virgi-
nis, in quo habitat.* Corrigit Vulcanius,
Camera, in quâ &c. Sed sufficiebat *mem-
brum virginis, in quo &c.* Membra enim
conclavia sunt. Apulej. sub initium
Lib. vii. Met. *Membra, in quæ omne
patrimonium condi solebat, curiose per-
spexerat.* Horat. Schol. ad od. 15. Lib.
11. *Inde & in Juvenal. de membro hie-
mali: Et argentem rapiat cœnatio solem.*

Columella Lib. i. cap. 6. *Modus autem
membrorumque numerus aptetur univer-
so conspecto, & dividatur in tres partes,
urbanam, rusticam, & fructuariam.*
Virginal ergo παρθεῖον Isidoro est,
cum aliis idem sit, quod ἀρδύρα. De
quo ad Phædri Lib. iv. cap. 14. Rigal-
tius & Rittershufius. Nec aliter acci-
perem verba ista, *membra virginis,*
modo abessent altera illa, *in quo habi-
tat.* quæ ab aliena manu videri possint
profecta. Dixerat supra Isidorus: *Car-
dulum, membrum femine.* Lege, *Ca-
durcam.* Aufon. Epigr. 120. *Uxor is cæ-
pit lingere membra sua.* Sextus Platon-
icus in de Medicinis Anim. p. 30. Ed.
Humbelb. *Membrum vulpis.*

[*d* Venit] Micyllus vidit, quod & ipse
videram. Firmat eandem conjecturam
ex MS. suo Barthius. Cl. Schefferus ta-
men cogitare jubet lectorem, si forte
scripserit Hyginus, *postquam invenit,*
h. e. intellexit. Non accedo.

[*e* Ab inimico se ulciscendi] Frontinus
Lib. iiii. cap. 16. *Hannibal simili con-
silio se ab inimicis ultus est.* Isidorus O-
rig. xvi. 20. *A ferro sanguis humanus
se ulciscitur.* Cyprianus Tractat. i. ex
Proverb. cap. xix. *Ulciscar me de ini-
mico meo.* Ver. Com. Horat. ad Epod.
v. *Cum se de pellice suâ Creontis filia ul-
ta est.* Josu. cap. x. vers. 13. *Donec ul-
cisceretur se gens de inimicis suis.* Vellej.
Lib. i. cap. i. *A Pyrrho Achilles filio
virtute se vindicavit.*

Ad CAP. CLXXXV.

[*a* Schoeneus Atalantam] Duas fuisse
Atalantas, alteram Schoenei, alteram
Iasi sive Iasii, notavi ex Euripidis Scho-
lia-

simam dicitur habuisse, ^b quæ virtute sua cursu viros superabat. ea petiit à patre, ut se virginem servaret. Itaque cum à pluribus in conjugium peteretur, ^c pater ejus simultatem constituit, qui eam ducere vellet, prius in certamine, cursu cum ea contenderet, termino constituto, ^d ut ille inermis fugeret, hæc cum telo insequeretur: quem ^e intra finem termini * constituta fuisset, interficeret, ^f cujus caput in stadio figeret. Plerosque cum superasset, & occidisset, novissime ab ^g Hippomene Me-

ga-

liaste ad cap. 99. Quibus scholiis addo, quæ prodit Apollonius interpres ad Lib. i. vers. 769. Ἰάσονος θυγάτηρ, ἡ ἱψη Μελαίων, ἡ δὲ γὰρ ἐστὶν ἡ Ἀργεία ἡ Σχοίνεος, ἡ δὲ ἱψη ἡ Πρωμάδων. Iasii filia erat, quæ cum priscis heroibus expeditionem in aprum Calydonium suscepit, & Milanioni nupsit, ut voluit Propertius Lib. i. el. i. & alii, quos superius laudavi ad cap. 99. & 173. Sed istam expeditionem Apollodorus Lib. i. Zenobius Cent. v. 33. Diodorus Lib. iv. Hyginus noster cap. 244. & 270. Schœnei filiz tribuunt. Quæ cursu cum procis certabat, erat Schœneo edita, & Hippomeni, à quo superata erat, nupsit, ut heic, & apud Ovid. Lib. x. Met. Servium ad Æn. iii. vers. 113. aliosque legimus. At enim & heic in alia omnia abeunt Palæphatus cap. 14. Apollodorus Lib. iii. & Tzetzes Chil. xiii. 453. tribuuntque Iasidi, quod erat Schœneidis, & Milanioni, quod Hippomenis erat. Adeo confundunt omnia, nec constant sibi fabulatores. Lactantius ad Stat. Theb. Lib. vi. 563. avius à vera longè ratione vagatur. *Atalante*, inquit, confundit historiam. Hanc enim *Atalantam* Hippomenis uxorem diximus filiam Siconi (leg. Schœnei) fuisse. *Illeam* autem, qui (leg. quæ) cum procis cursu contendit, *Oenomai* filiam, uxorem Pelopis. Immo tu, mi homo, *Atalantam* cum Hippodamiâ confundis. Melius rem gessit ad Lib. vii. 267. *Quas Atalantas esse certissimum est, nam Arcadam, cujus Parthenopæus est filium; aliam de Scyro nobilem cursu, quam Hippomenes cursu superavit projiciendo tria mala.* Atque hæc me docuerunt fabulatores, ad quos ille, qui contra mu-

lieres disputare se non ait, me ablegabat, ut discerem *Hippomenem & Milanionem unius ejusdemque viri esse nomina.* Id quod falsissimum est.

^b *Qua virtute sua cursu*] Emendat Cl. Schefferus, *virtute sua ac cursu.* Nihil mutem. Lactant. Argum. Ovid. Met. *Omnium virginum perniciosissima erat.*

^c *Pater ejus simultatem constituit*] Mallet Schefferus, *pater eis &c.* Cui non tantum favet, quod ipse legi notat cap. 22. *Iasoni simultatem constituit.* Sed & illud cap. 67. *Creonti simultatem constituit.* Nihil tamen puto mutandum. Nam quod in textu est, convenit cum illo, quod in re simili dixit cap. 84. *Simultatem constituit, se ei daturum.*

^d *Ut ille*] Cl. Schefferus, *& ille.* Nihil opus est.

^e *Intra finem termini consecuta esset*] Ita legendum esse in erratis monuit Commelinus. Atque ita quoque suum MS. velle ait Barthius. *Consequi* pro assequi crebrum est apud Curtium. *Constituta* perperam ediderat Micyllus.

^f *Cujus*] *A'ni* & *ejus.* Vide not. cap. 21.

^g *Hippomene Megarei*] *Hippomedon* est Apollon. Scholiastæ. Sed perperam, judice Nob. Heinsio ad Ovid. Artem pag. 350. An *Megareum* ejus pater fuerit, dubito. Edidit quidem ita in Argum. Lib. x. Met. Ovid. Rænerius. Sed *Macareus* præferunt aliz editiones, quod præferat forte aliquis, cum Megareus apud Apollodorum Hippomenis dicatur fuisse filius. Nisi dicendum potius, nepotem avi habuisse nomen, ut Iphis habet apud Ovid. ix. Met. fab. ult. Quod verum puto. Vide Micyll. ad Ovidium p. 201. Hinc er20 *Megareum heros* vers. 659. Lib. x. Met.

R 2

Na-

garei & Meropes filio victa est. Hic enim à Venere ^h mala tria insignis formæ acceperat, edoctus quis usus in eis esset. ⁱ Qui in ipso certamine jactando ^k puellæ impetum alligavit. illa enim dum colligit, & ammiratur aurum, declinavit, & juveni victoriam tradidit. Cui Schoeneus ob industriam libens filiam suam dedit uxorem. Hanc cum in patriam duceret, oblitus beneficio Veneris se vicisse, grates ei non egit. Irata Venere in monte Parnasso cum sacrificaret Jovi victori, cupiditate incensus, cum ea in fano concubuit. quos Jupiter ob id factum in leonem & ^l læam convertit, ^m quibus dii concubitus Veneris denegant.

CLXXXVI. ^a Melanippe.

MELANIPPEN Desmontis filiam, sive Æoli, ut alii poetæ dicunt, formosissimam Neptunus compressit,

Nasoni. Martis filius est Schol. Theocriti ad Eid. III. vers. 40. ubi itidem duas Atalantas habes.

^h Mala tria] Tor etiam numerat Ovid. in Ibid. vers. 372. Hæc erant ex horto Hesperidum. Virg. Eleg. ad Messallam: *Felicem ante alias tanto scriptore puellam: Alter non fama dixerit ipse prior. Non illa, Hesperidum ni munere capta fuisset, Qua volucrum cursu vicerat Hippomenem.* Secundus versus restituitur à Scaligero: *Altera non fama, dixerit ipse, prior.* Maliem: *Altera non fama dixerit esse prior.* Notus hellenismus. Etiam Schol. Theocrit. Eid. III. 40. ex Hesperidum horto ea fuisse narrat. Aliter Naso vers. 644.

ⁱ Qui in ipso] Rescribo *que*, & refero ad mala.

^k Puella impetum alligavit] H. e. tardavit puellam. In Catal. Pith. de malis Matianis: *Hæc poterant celeres pretio tardare puellas.* Laetant. Argum. x. Met. fab. xi. *Ut eorum cupiditate ejus tardaretur impetus.*

^l Læam] Veteres læam habere ait Schefferus, unde ipse facit *leanam*. Atqui Micylli, hoc est, princeps editio exhibet *laam*. quod credo perperam scriptum pro *laam*. quâ voce cum alii, tum Ovidius quoque utitur II.

Fast. 88. *Et stetit infesta proxima forma læa.* Metam. ix. 649. *Pellus & ora læa candam serpentis habebat.* & Stat. v. Theb. 204. *Hircana clausere læa.*

^m Quibus dii concubitus Veneris denegant] Falsissimum hoc esse ait Barthius Advers. Lib. xxviii. 2. cum leones venere non minus utantur, quam quævis aliarum ferarum. Defenderis Hyginum nullo negotio, si dixeris eum, quibus cum diceret, non omnes, sed illos duos novos leones intellexisse: vel leones non inter se, sed cum aliis animalibus coire, ut vult Servius ad Æn. III. 113. quem adire erit operæ pretium. De leone quod scribunt Antigonus Mir. cap. 25. & Firmicus in de E. P. R. fatis refellunt Plinius Lib. viii. cap. 16. & Leo Allarius ad Eustath. Hexæm. p. 156. Sed priorem explicationem nullus dubito, quin præferas Serviano commento.

Ad CAP. CLXXXVI.

^a Melanippe] Menalippe quidem Juvenali dicitur Sat. viii. 229. Varroni II. R. R. pag. 77. Gellio Lib. xii. cap. 11. & illis, quos laudat ibi Thyfius, nec non ab Hygino ipso cap. 252. & Astron. II. 18. Sed cum Melanippæ à Pau-

fit, ex qua procreavit filios duos. Quod cum Desfontes rescisset, & Melanippen excæcavit, & in munimento conclusit: cui cibum atque potum exiguum præstari iussit, infantes autem feris projici. Qui cum projecti essent, vacca lactans veniebat ad infantes, & ubera præstabat. Quod cum armentarii vidissent, tollunt eos ut educarent. Interim ^b Metapontus rex Icarizæ à conjugē Theano petebat, ut sibi liberos procrearet, ^c aut regno cederet. Illa timens mittit ad pastores, ut infantem aliquem ^d explicarent, quem regi subderet. qui miserunt duos inventos. ea regi Metaponto pro suis supposituit. Postea autem Theano ex Metaponto peperit duos. Cum autem Metapontus priores valide amaret, quod formosissimi essent. Theano quærebat ut eos tolleretur, & filiis suis regnum servaret. Dies advenerat, ut Metapontus exiret ad Dianam Metapontinam ad sacrum faciendum. Theano occasione nata, indicat filiis suis ^e eos supposititios priores esse. Itaque cum in venatione ^f exirent, ^g eos cultris interficite.

Illi

saniâ & Strabone appelletur, ut recte observat Cl. Schefferus, & à Clemente quoque Protreptic. pag. 20. Athenæo Lib. xii. Eratosthene *Καταξπ.* cap. 18. ut mihi notatum, nihil muto. Nescio quid sibi velint, qui Græca vertunt, quod *Μελανίππη* qui Græcis est, Latine appellent *Menalippum*, ut factum video ab interprete Apollod. Lib. i. p. 30. & Schol. Juvenal. ad Stat. viii. 229. Sic apud Apollon. Argon. ii. 968. ubi in Græco est *Μελανίππη*, transfudit interpretes *Menalippe*. Quid quod & apud Julium Firmicum in de E. P. R. & Arnobium Lib. iv. *Menalippe* hæc audit, quæ Clementi est *Μελανίππη*? Causam expurare necdum quivi. Certe istam literarum *μελανίππη* non probavit ad Varron. pag. 139. Scaliger, ubi ex *Menalippâ* facit *Melanippum*. Moneo etiam Astron. ii. 18. ubi nunc *Menalippa* edicunt, veterem editionem Venetam anni 1485. repræsentare *Melanippam*, unde apparet *Melanippam* esse faciendum. Disertim enim Eratosthenes, *Εὐερινὸν δὲ φασί Μελανίππησιν εἶναι τὴν Χείρην διγασίαν*. Recte ergo German. Scholiaſtes: *Eu-*

ripides dicit Melanippen Chironis filiam esse. *Μελανίππη* tamen ediderunt apud Theophil. Lib. ii. ad Autolyc. p. 85. Sed perperam, me iudice.

^b *Metapontus*] Sisyphi filius fuit, de quo Eustathius ad Dionysium p. 120. edit. Bertrandi.

^c *Aut regno cederet*] Sic esse scribendum monuerunt Commelinus in Erratis, & Micyllus in margine suæ editionis, quæ exhibet ^{*} *ut regno cederet*.

^d *Explicarent*] H. e. *alicunde eruerent*. Male ad hunc locum illustrandum Plauti verba ex Pœn. iii. 5. *Rem meam explicari postilla lucro*, adducit Barthius.

^e *Eos supposititios priores esse*] Barthius ex MS. *eos priores supposititios esse*. Cl. Schefferus divinat, *eos priores supposititios esse*, vel *eos supposititios priores esse*. Lector eligat, quod ei maxime ardeat.

^f *Exierint*] Ita legendum esse in erratis monuit Commelinus. *Exirent* ejus, ut & Micylli editio exhibent.

^g *Eos cultris interficite*] Si quid mutandum sit, legerim potius *interficere*, quam *interficere jubet* cum Micyll.

R 3

eyle

Illi autem matris monitu cum in montem exissent, præhum inter se commiserunt. Neptuno autem adjuvante, Neptuni filii vicerunt, & eos interfecerunt. quorum corpora cum in regia allata essent, Theano cultro venatorio se interfecit. Ultiores autem ^h Bœotus & Æolus ad pastores, ubi educati erant, confugerunt. Ibi Neptunus eis indicat, ex se esse natos, & matrem in custodia tene-ri. Quia de sinu montem pervenerunt, eumque interfecerunt, & matrem custodia liberarunt, cui Neptunus lumen restituit. eam filii perduxerunt in Icariam ad Metapontum regem, & indicant ei perfidiam Theanus. Post quæ Metapontus duxit conjugio Melanippen, eosque sibi filios adoptavit, qui in Propontide ex suo nomine condiderunt, Bœotus Boetiam, Æolus Æoliam.

CLXXXVII. *Alope.*

A LOPE, ^a Cercyonis filia, formosissima cum esset, Neptunus eam compressit: qua ex compressione peperit infantem, quem inscio patre nutrici dedit exponendum. Qui cum expositus esset, equa venit, & ei lac præstabat. Quidam pastor equam persequutus, vidit infantem, atque cum sustulit. qui veste regia indutum cum in casam tulisset, alter ^b compastor rogavit, ut ^c sibi eum infantem do-

na-

cytho. Sed enim videtur, ut jam observavi ad cap. 88. rectam orationem immiscere oblique.

^h *Boetus*] Scribe, *Bœotus* & *Boetiam*. Notavi superius ad cap. 157. Confer Rom. Schol. ad Catal. vers. 1.

Ad CAP. CLXXXVII.

^a *Cercyonis*] Vulcani hic erat filius. Vide supr. cap. 38. & infra cap. 238.

^b *Compastor*] Ita *Compransor* apud Cic. Philippicis. *Consecrator* apud Cyprianum Sermone de mortalitate, & Leon. epist. decret. 69. *Cohospes* apud Paulinum Cyth. *Consecrator* apud Sueton. Claud. cap. 29. *Compotrix* apud Tertull. *Compofessor* in Glossis Steph. & Tertull. de Idol. cap. 14. *Compensor* in Glossis Isid. *Collibertus* in Gloss. & Fragm. Trag. *Comperegrinus* apud Sidon. Lib. viii.

ep. 17. *Communiceps*, *compagani*, *compagari* pro uxore aut marito in Vett. Inscript. Minus Latine, ut & *Concivis* in Gloss. Steph. *Compresbyter*, *Condiaconus* & similes voces ex diversis linguis constatas merito damnat Vossius in de Vit. Sermon. Lib. iv. cap. 20. Repudianda ergo *Contherolates* & *Caupostolus*, quorum illud apud Fulgentium, hoc apud Vincentium Lirinensem invenio. Repudiandum etiam *Cœpiscopos* apud Leon. & alios. *Coequalis*, quod in Petronio quidam miratur, & barbarum censet Vossius Lib. i. cap. 19. est apud Justinum quoque Lib. xxiii. cap. 4. Hieronymum Epitaph. Nepotiani & Tertull. contra Hermog. cap. 9. de Anim. cap. 33. Refugerunt tamen ejus usum politiores, & *equalis* dicere maluerunt. Vide Græv. ad Luc. Solocest. pag. 62.

^c *Sibi cum infantem*] Cl. Schefferus

not.

naret. Ille ei donavit sine veste. cum autem inter eos iurgium esset, quod qui puerum acceperat, ^d insignia ingenuitatis repolceret, ille autem non daret; contendentes ad regem Cercyonem venerunt, & contendere cœperunt. Ille autem qui infantem donatum acceperat, repetere insignia cœpit. quæ cum allata essent, & agnosceret Cercyon ea esse ex veste scissæ filiæ suæ Alopes, nutrix ^e timens regis iudicium, fecit infantem eum Alopes esse, qui filiam iussit ad necem includi, infantem autem projici. Quem iterum equa nutriebat. pastores iterum inventum infantem sustulerunt, sentientes eum deorum numine educari, atque nutrierunt, nomenque ei imposuerunt ^f Hippothoum. Theseus cum ea iter faceret à Trœzene, Cercyonem interfecit. Hippothous autem ad Theseum venit, regnaque avita rogavit. cui Theseus libens dedit, cum scireteum Neptuni filium esse, unde ipse genus ducebat. Alopes autem corpus Neptunus in fontem commutavit, qui ex nomine Alopes est cognominatus.

CLXXXVIII. *Theophane.*

THEOPHANE ^a Bisaltidis filia, formosissima virgo.

Hanc

notat perperam priores editiones habere, ut sibi eum infantem. unde ipse facit, ut sibi eum infante eam. Atqui princeps editio, ut & Commeliniana, habent, ut sibi eum infantem. Quod non putem sollicitandum.

[*Insignia ingenuitatis*] Monumenta, quæ Græci *ῥωγίσματα* appellant. Vide Donat. ad Ter. Eun. iv. 6. Noster supra cap. 37. *Indicium cognitionis* appellat. Vide ibi notas. Schol. Eurip. sub finem Phœniss. *Ἐπαύρα αὐτῶν ἰδέσθαι*. Atque illa erant *ῥωγίσματα*, unde agnoscebatur Oedipus. *Crepundia* etiam appellabant. Gloss. Steph. *Crepundia*, *ῥωγίσματα*, *ἀρχαί*. Corrigit Vulcanius, *ἀρχαίαι*. Dubito. Videtur voluisse exprimere Latium, *initia*. *Initia*, *crepundia*, *ῥωγία*. Catull. Att. *Tympanum, tubam, Cybele, tna, mater, initia*. Vetus interpres Siraclidæ cap. vii. 35. *Initia sanctorum* vocat *τὰς ἀρχάς*.

[*Timens regis iudicium fecit*] Emen-
da, *Timens, regi indicium fecit*, ut le-

gendum esse in Erratis bene monuit Commelinus. Quod & mihi in montem venerat, cum adverterem illud *timens*, pro timore correpto eleganter dici. Cap. 186. *Ille timens mittit ad pastores*. Phædrus Lib. iv. cap. 17. *Totam timentes concacavunt regiam*. Barth. ex MS. emendat, *Timens regis indicium facit*. Hoc esset dictum, ut *metuens dirum matertera* apud Persium Sat. II. 32. Præfero Commelinianam conjecturam. Quintil. Declam. xviii. *Miseremini, Iudices, ne nefandas suspiciones maritum ex ullius credatis traxisse iudiciis*. Corrige, *ex ullius indicis*. ut est in vetustis edd.

[*Hippothoum*] *Hippothoon* appellatur à Schol. Nicandri. *Ῥηιδῆς ὃ ἐρτοίει καὶ ἱπποθῶν*, *ὃς ἐρτοίει καὶ ἱπποθῶν*, *ὃς ἐρτοίει καὶ ἱπποθῶν*, *ὃς ἐρτοίει καὶ ἱπποθῶν*.

Ad CAP. CLXXXVIII.

[*Bisaltidis filia*] Ovid. vi. Met. 117.
Aries Bisaltida fallis. Schol. German.

R 4

Arie-

Hanc cum plures proci peterent à patre, Neptunus sublatam transtulit in insulam ^b Crumissam. Quod cum proci eam scissent ibi morari, nave comparata Crumissam contendere cœperunt. Neptunus ut eos deciperet, Theophanem in ovem commutavit formosissimam, ^c ipse autem in arietem, cives autem Crumissenses in pecora. quo cum proci venissent, neque ullum hominem invenirent, pecora mactare cœperunt, atque ea victu consumere. Hoc Neptunus ut vidit, in pecora commutatos consumi, procos in lupos convertit: ipse autem, ut erat aries, cum Theophane concubuit: ex quo natus est aries ^d Chrysomallus, qui Colchos Phryxum vexit. cujus pellem Æeta in luo Martis ^e habuit positam, quam Iason sustulit.

CLXXXIX. Procris.

PROCRIS ^a Pandionis filia. Hanc Cephalus ^b Deionis filius habuit in conjugio: qui cum mutuo amore ten-

Ariete: *Gemitum hunc arietem dicunt ex Neptune & Theophane Altidis filia.* Unde Loensis Miscell. III. 10. *Bisaltis* vel *Bisalta* putat faciendum. Quod sic satis placet. *Bisaltis* populos Scythiæ, ut Servius vult; novit Virgilius III. Georg. 461. Thraciæ populi sunt Cononi cap. 20. & Tzetæ in Lycophron. pag. 73. Macedoniæ Lib. IV. cap. 10. Nomen habent à Bisalte Solis & Terræ filio. Consule Strophium.

^b *Crumissam*] Schol. German. *Chrinissam* appellat. Loensis emendat *Crinissam*, hoc est, inquit, arietis insulam. Ita non deterius scriberes *Crionessum*; sicut dicuntur *Macaronessus*, *Hieroneusus*, *Chersonessus*, *Peloponessus*. Certè optime convenit cum fabulâ. Sed cui nimium à vulgatâ scriptura recedere videbitur, scribere poterit *Crionessam*. Sic *Sirenassa* dicuntur Sirenum insulæ à Lactantio & Aristotele. *Aphrasiæ* apud Etymol. Auctor. in *Enchiridion*. Tegen illam & in e adventas etiam in aliis. Velut à *αλύν* est *αλύνει*. Sed *αλυσσούσα* quæ est Marco cap. 5. *hæmorrhoidissam* appellat Chrysologus Serm. 36. ut forsan dederit harum fabularum confarcinator, *Cri-*

nissa. Dubitet tamen non nihil aliquis, & omnium optimè scribi putet *Crionissam*. Sic *Proconissos* est Sidon. Lib. II. epist. 2. quæ aliis *Proconesos*. Non accedo. Placet præ omnibus *Crionissa*.

^c *Ipsæ autem*] Deest se. Legè: *seipsæ*, vel *ipse se*; ut placet Scheffero.

^d *Chrysomallus*] Schol. Pindari: *Θυξία γὰρ αὐτὸ τὸ δῖος ἀνέθεσσι. ἵναι δὲ φασὶν ἑστὸς τὸ φεῖξ ἀνατείναν τὸν Ἀπὸ τὸ τὸ χρυσομάλλος καὶ δὲ ἐστ.*

^e *Habuit positam*] H. e. dedicatam. Julius Obsequ. Prodig. cap. 26. *Sacrificatum tum à Romanis, donaque in templo posita. Vide quæ notavi ad illa cap. 3. Pallem ejus inauratam in templo Martis posuit.*

Ad CAP. CLXXXIX.

^a *Pandionis filia*] Servio ad Æn. VI. 445. est *Iphidis* filia. Nostro cap. 253. *Erechthei*. Quod rectum est. Vide Anton. Liberal. cap. 41. Tzet. Chil. I. 20. Apollod. Lib. I. Ovid. VII. Met. 668. Schol. Hom. ad Odys. A. 320.

^b *Deionis filius*] Infra cap. 270. *Pandionis* filius dicitur, quod corruptum esse

merentur, alter alteri fidem dederunt, ne quis cum alio concumberet. Cephalus autem cum studio venandi tene-
retur, & matutino tempore in montem exisset, ^c Aurora
Tithoni conjunx eum adamavit, petitque ab eo concu-
bitum. cui Cephalus negavit, quod Procri fidem dede-
rat. Tunc Aurora ait: Nolo ut fallas fidem, nisi illa prior
fefellerit. Itaque commutat eum ^d in hospitis figuram,
atque dat munera speciosa, quæ Procri deferret. Quo cum
Cephalus venisset, immutata specie, munera Procri dedit,
& cum ea concubuit. tunc ei Aurora speciem hospitis ab-
stulit. Quæ cum Cephalum vidisset, sensit se ab Aurora
deceptam, & inde profugit in Cretam insulam, ubi
Diana venabatur. Quam cum Diana conspexisset, ait ei:
Mecum virgines venantur, tu virgo non es, ^e recede de
hoc ^{*} tu. cui Procris indicat casus suos, & se ab Auro-
ra deceptam. Diana misericordia tacta, dat ei jaculum,
quod nemo evitare posset: & canem Lælapem, quem nul-
la fera effugere posset: & jubet eam ire, & cum Cepha-
lo ^f concedere. Ea capillis demptis, juvenili habitu Dian-
æ voluntate ad Cephalum venit, eumque provocavit:
quem in venatione superavit. Cephalus, ut vidit tantam
potentiam canis atque jaculi esse, petit ab hospite, non
æstimans conjugem suam esse, ut sibi jaculum & canem
venderet. illa negare cœpit. regni quoque partem polli-
cetur: illa negat. Sed si utique, ait, peritas id possidere,
& da mihi id, quod pueri solent dare. Ille amore jaculi &
canis

esse ex *Deionis* rectè censet Nob. Hein-
sius ad Ovid. Met. p. 187. Cl. Scheffe-
rus ex Pausaniâ reponit *Deionis*. Nihil
opus erat. Idem enim *Antion*, qui *Antio-
chus*. Utroque vocabulo hunc hominem
appellat Apollodorus. *Antion* enim au-
dit Lib. I. quem Lib. II. *Antionia* vocat.
Κῆρυξ. *Antion* est etiam Anton. Li-
berali cap. 41. Callim. Hymn. in Dian.
vers. 209. καὶ Κεφάλῳ ξυνοῖον ἄλοχον
Antionida. Schol. ἔστι τῷ Περικλῆι.
leg. Περικλῆι.

^c *Aurora*] De illâ Apollod. Lib. I.
Ἐποῖς γὰρ αὐτῷ Ἀφροδίτη συνελθὼς
ἔπειτα Ἀφρὶ συνδύνασθαι.

^d *In hospitis figuram*] Ovid. VII.

Met. 723. *Immutatque meam (videor
sensisse) figuram.*

^e *Recede de hoc * tu*] Micyllus vole-
bat, de hoc catu. Nihil puto esse ve-
rius, quanquam Cl. Schefferus mallet
recede hoc tu, pro *ab hoc loco*. Ovid. in
fabula Callistionis Lib. II. Met. 465. *De-
que suo jussit secedere catu*. Contrarium
est *recipere in catum* apud Phædrum
Præfat. Lib. III.

^f *Concedere*] Micyllus in margine, &
in erratis Commelinus, *contendere*.
Quod omnino probandum.

^g *Da mihi quod pueri solent dare*] A-
stron. II. 15. *Mercedem petiisse ab eo,
qua sine detrimento ejus daretur. Pueri-*

canis incensus, promisit se daturum. qui cum in thalamos venissent, ^h Procris tunicam levavit, & ostendit se fœminam esse, & conjugem illius: cum qua Cephalus, muneribus acceptis, redit in gratiam. Nihilominus illa timens Auroram, matutino tempore secuta eum, ⁱ ut observaret, atque inter virgulta delituit, quæ virgulta cum Cephalus moveri vidit, ^k jaculum inevitabile misit, & Procrin ^l conjugem suam interfecit, ex qua Cephalus habuit filium ^m Archium, ex quo nascitur Laertes, Ulyssis pater.

CXC. Theo-

le corollarium, postquam illa multa tam jocosâ facta essent, ad postremum quoque pro liberalitate suâ dedisse sibi Phocidem gloriatur Apuleius, Martialis ix. 69. *Illud puerile poposci*. Anton. Lib. 41. *Εἰ αὐτῇ τ' ἄρας ἰθαλῶσαι τ' ἑαυτῷ χαρίζεσθαι*.

h Procris tunicam levavit] Ita infr. cap. 274. *Quibus Agnodice tunicam allevavit, & ostendit se fœminam esse*. Petron. *Hac locutus susculi tunicam Enmolpoque me totum approbari*. Aconius Argum. Orat. pro Milon. *Et ille sine mora tunicam levaverat*. Tertull. Spect. 21. *Qui in publico necessitate vesica vix tunicam levat*. *Ἀναστέγει τὴν ἀνδρῶν* dixit Dionysius Halicarnasæus. *Ἀναστέγει πέντες* Orpheus apud Euseb. Præp. Lib. 11. pag. 42. *Ἀναστέγει τὴν μίσην* Tzetzes in Lycophron. pag. 202. *Reducere vestem* Aufon. epist. 4. Confer Casaub. not. ad Hipparchiam Laert. p. 88.

i Ut observaret] Intellige de observatione insidiosa, quam *observantiam* nominat Astron. 11. 42. Ter. Andr. 1. 1. *Observes filium quid agat*. Quæ verba opportunè quoque adducit Servius ad 14. Georg. 212. ut probet *observare* interdum idem esse, quod *callide advertere*. Donatus: *Observatio in anabus rebus est, in obsequio & speculando*. Martial. Lib. vii. 51. *Num quid Nympharum notos observat amores?* Ovid. 11. Met. 544. *Dum vel casta fuit vel inobservata*. Ita servare Plautus accipit Asin. iv. 1. *Tuus servus servat, Veneri eas dat, an viro. Custodire* apud Quintil. Decl. v. *Tu custodies utrum frequenter osculer*. & xviii. *Hujus suspicia ocu-*

losque custodi. Nec aliter *τηρεῖν* Græci interdum. Confule Gatak. de stylo Novi Instrum. cap. 17. Eleganter Theano epist. ad Nicollr. *Γαμπτὴ ἀρετὴ ἐστὶν ἢ ἡ παρὰ τήρησιν τὰν δόξων, ἀλλ' ἢ συμπαροφῶν*. Nobilis est locus Gen. 111. 15. *Ἀὐτοὶ σὺ τηρήσῃ καρπὸν*, & *σὺ τηρήσεις αὐτὸν πῆρρον*. Corrigit Ifaacus Vossius, vir undequaque doctissimus, *τηρήσῃ & τηρήσεις*. Chr. Schotanus præceptor quondam meus *τηρήσεις*, à *τειρήω* per *μεταπλασμὸν* pro *τειρῶ*, *τερο*, *contero*. Non putem posterius membrum ullâ indigere *ἐπαναρθῶσθαι*. Vetus sanè interpres jam olim legit *τηρήσεις*, cum verbat, *Tu insidiaberis calcaneo ejus*. Psalm. lvi. 6. *Τὴν πῆρρον μὲ φυλάξουσιν*. Insidiose scilicet, ut Psalm. lxxi. 10. *Φυλάσσοντες τὴν φυχὴν μου*. Confer Donat. ad Prolog. Adolph. Hesiod. E'ργ. α. *Ὅσῃ φυλάσσουσιν τὸ δίκαιον & χάριτα ἔργα*.

k jaculum inevitabile] Quod proverbio præbuit originem, *Πεφνεῖδ' ἀκοντα*. Vide Eustath. ad Odyss. p. 440. A Minoe jaculum hoc & canem accepisse narrat Anton. Liberal. cap. 41. & Eratosthenes *Καλας*. cap. 33. *Πορὶ πάντε*, inquit hic, *ἰσπερὶ τὰν, ὅτι ἐστὶν ὁ δόδεϊς Εὐρώπῃ φύλαξ μὲν τῷ δόδεϊ*. (leg. *ἀκοντῷ*.) *ἀμφοτέρω τῷ τῶν Μίνως ἑλᾶς. & ὕστερον τῷ Πεφνεῖδ' ὅτι μάχης ἐν νόσῃ ἰδιωρῶν* αὐτῷ.

l Conjugem suam interfecit] Non dissimile fuit satum Leuconæ, quæ à marito canibus laocerat perit. Parthen. cap. 10.

m Archium] Arcesium recte corrigit Micyllus ex Hom. & Ovidio. Adjunge-

CXC. *Theonoe.*

^aTHESTOR mantis habuit Calchantem filium, & Leucippen filiam, & Theonoen, quam ludentem ^b à mari piratæ rapuerunt, & detulerunt in Cariam, quam rex Icarus sibi in concubinatum emit. Thestor autem, filia amissa, inquisitum profectus est, qui naufragio in terram Cariam venit, & in vincula est conjectus ibi, ubi & Theonoe morabatur. Leucippe autem patre & sorore amissis, Delphos petit, an eorum foret investigatio. Tum Apollo respondit: ^d Pro meo sacerdote per terras vade, & eos reperies. Leucippe forte audita capillos totondit, atque pro juvene sacerdote circum terras exit investigatum. Quæ cum in Cariam devenisset, & Theonoe eam vidisset, æstimans sacerdotem esse, in amorem ejus incidit, jubetque ad se perducì, ut eum eo concumberet. Illa autem, quia fœmina erat, negat id posse fieri. Theonoe irata, jubet sacerdotem includi in cubiculum, atque ^e aliquem ex ergastulo venire, qui sacerdotem interficeret. quem ad interficiendum mittitur senex Thestor, imprudens ad filiam suam, ^f* quam Theonoe non agnovit, datque ei gladium, & jubet eum sacerdotem interficere.

Qui

re illis potes Apollod. Lib. 1. Eustach. ad Hom. Odyss. p. 197. Vide porro notas ad cap. 173.

Ad CAP. CXC.

^a *Thestor mantis*] Quos veteres illud *mantis* non agnoscere dicat Schefferus, ignoro. Certe Micyllus, qui princeps has fabulas publicavit, agnoscit. Cicero de Divin. *Divini sacerdotes, quos mantes vocant.*

^b *A mari*] Volui antehac *ad mare*, & referre ad *ludentem*, non quod syntaxis illa, cujus exempla sexcenta apud alios reperire est, me offenderet, sed quod tautologiam quandam respicere videantur ista *a mari pirata*. Piratas enim cum dicis *maritimos prædones*, ut eos appellat Arnob. Lib. vi. intelligis. Nunc dubito, cum videam Græcos *πειρατῆς* etiam *ῥηιδῆς* quos-

libet *καυῆργος* & *λῆστις* appellare. Vide Hesych. in *Πειρατῆς*. Οἱ ὁ apud Job. cap. xvi. 9. Βίλῃ πειρατῶν. Adde Hof. vi. 9. Gloss. Cyrill. *Πειρατῆς, prado.*

^c *Delphos petit*] Plenius loquitur cap. 67. *Delphos profectus est sciscitantum.* Quod postremum vocabulum non malè heic infereretur.

^d *Pro meo sacerdote*] H. e. induta ejus personâ, ut rectè explicat Barthius Adv. x. 20. Sic cap. 24. *Ipsa ad Pelia filias pro sacerdote Diana venit.*

^e *Aliquem ex ergastulo*] Servum de ergastulo, ut loquitur Justinus Lib. i. cap. 6.

^f* *Quam Theonoe*] Quem conjecit Micyllus. Atque ita sententia esset, quem patrem esse suum Theonoe non agnovit. Cl. Schefferus retinet *τὸ quam*, & accipit de Leucippe.

Ad

Quicum intrasset, & gladium teneret, Thestorem se vocitari dixit, duabus filiis Leucippe & Theonoe amissis: ad hoc exitium venisse, ut sibi scelus imperaretur. quod ille in se cum convertisset, & vellet ipsum se interficere, Leucippe audito patris nomine, gladium ei extorsit. Quæ ad reginam interficiendam ut veniret, patrem Thestorem in adiutorio vocavit. Theonoe patris nomine audito, indicat se filiam esse ejus. Icarus autem rex, agnitione facta, cum muneribus eum in patriam remisit.

CXCI. *Rex Midas.*

MIDAS ^a rex Mygdonius filius ^b Matris Deæ, ^c à Timolo

* sum-

Ad CAP. CXCI.

^a *Rex Mygdonius*] Cl. Schefferus, *Mygdonia*. Non opus est. Justin. Lib. v. 6. *Rex Cyprius*. II. cap. 3. *Vexoris rex Egyptius*. Nepos Iphicrate cap. 2. *Regi Egyptio bellum inferre*. Hannib. cap. 10. *Pergamenus rex Eumenes*. Jul. Firmicus in de E. P. R. *Filius scilicet regis Cretici*. Vellejus II. 18. & Solin. cap. 7. *Rex Ponticus*. Isidorus Orig. Lib. ix. cap. 2. *Iason Peliaci regis frater*. Puto legendum, *Iolciaci*, vel *Pelia Iolci*. Sed errat Isidorus. Pelias enim non frater, sed patruus erat Iasonis.

^b *Matris Deæ*] *Matris Deum* vel *matris Ideæ* legendum. Quorum posterius Scheffero probatur, cui nos libenter accedimus. Epit. Liv. Lib. 29. *Si mater Ideæ deportata Romam esset*. Minucius Felix: *Testis mater Ideæ*. Juvenal. Sat. xi. 192. *Idæum solenne colunt*. Schol. *De Ida matre Deum*. Lege *Ideæ*. Lactant. Lib. 11. cap. 7. *Cum ex libris Sibyllinis Ideæ mater esset accita*. Atque ita mater Deum non Latinis tantum, sed & Græcis cognominatur. Vide Apollon. Lib. 11. 1127. Eurip. Orest. 1456. & ibi scholia. unde intelliges in Etym. magno esse scribendum. *Αΐδα*, ἢ *Πείρα* pro *Αΐτις*. Vide & Hefych. in *Αΐτα*. *Ideæ Ops* est Tiberulo Lib. 1. eleg. 4. *Deorum mater Ideæ* Cypriano Tract. iv. *Alma parens Ideæ Deum*. Virg. Æn. x. 252. Nimirum eadem est, quæ terra, quam Cybelen alias appellant. Noster cap. 274. *Midas Cybeles filius Phryx*. Absolutè ma-

treps vocat Virg. Georg. iv. 64. *Tamul- tusque cie*, & *matris quate cymbala circum*. *Κύβητι* eam divam dixit Hippokrat. Tzerzes ad Lycophron. p. 175. *Ο' Ἰπώνοξ Κύβητι πλω Πείρα λέγει παρὰ τὸ ἐν Κυβίλλει πόλιν Φρυγίας πρῶτον*. ἔτι δ' ἢ *Πέλαγον*. Unde intelligis, quid Hefychius velit: *Κυβητις, μάχηρα. ἀμεινον δ' πέλακιον, ἢ τὰς βίς καλαβάλλουσι*. muta accentum & scribe *Κύβητις*. Pollux Lib. v. cap. 13. *Γόνος δ' ἐν τρεβυνησι, ἡ δὲ Κύβηλον καλεῖσιν*. leg. *Κύβητι*. Vid. Etymol. in *Ἀγραιοκύβητι*. Lactant. Argum. Lib. x. Met. fab. xi. *Deæ matris illo lcones subjecti sunt*. Leg. *Ideæ*.

^c *A Timolo* * *sumptus*] Volui antehac à *Timolo iudex sumptus*, nempe ut de suo iudicio judicaret. Nunc verius puto, *cum Timolo iudex sumtus*, vel potius à *Timolo assumtus*. Quomodo vulgaratam lectionem explicari posse Cl. Schefferus putat. quamquam hoc ista fabula ut ab aliis narratur, non habet. Tantummodo adfuisse in illo certamine volunt. Ovid. *Aderat nam forte canenti*. De *Timolo* dubito tamen, an quicquam sit mutandum. Quem enim *Τυμῶλον* Hefych. *Timolum* Met. xi. 155. vocat Ovid. *Timolus* appellatur ab eodem Lib. vi. 15. *Deferuere sui nymphæ vineta Timoli*. Imo & xi. vers. 86. *Sui vineta Timoli Paellonque petis*. Plinius Lib. v. cap. 29. *In latere Timoli montis, qui ante Timolus appellabatur*. Sed *Tymolus* potius scribendum. *Τυμῶλον* enim Græcis est.

d A

Io * sumptus eo tempore quo Apollo ^d cum Marfya vel Pane fistula certavit. quod cum Timolus victoriam Apollini daret, Midas dixit Marfya potius dandam. Tunc Apollo indignatus, Midæ dixit: Quale cor in judicando habuisti, tales & auriculas habebis. ^e quibus auditis, effecit ut asininas haberet aures. Eo tempore Liber pater cum exercitum in Indiam duceret, ^f Silenus aberravit. & quem Midas exceptum hospitio liberaliter accepit, ^h atque ducem dedit, qui eum in comitatum Liberi deduceret. At Midæ Liber pater ob beneficium, ⁱ deoptandi dedit potestatem, ut quicquid vellet peteret à se. Quo Midas petiit, ut quicquid tetigisset, aurum fieret. quod cum impetrasset, & in regiam venisset, quicquid tetigerat, aurum fiebat. Cum jam fame cruciaretur, petit à Libero, ut sibi ^k speciosum donum eriperet. Quem Liber jussit in flumine Pactolo se abluere. cujus corpus ^l aquam cum tetigisset, facta est colore aureo. Quod flumen nunc ^l Chryso-
rrhoas appellatur in Lydia.

CXCII. Hyas.

ATLAS ex ^a Pleione five Oceanitide duodecim filias

ha-

^d *A Marfya vel Pane*] Posterius verum esse docet nos Ovidius Lib. xi. fab. 4. Pan fistula, judice Tmolus, cum Apolline certavit: Marfya autem tibiis, judicibus Musis, ut noster ipse retulit cap. 165. Sed Fulgentius Lib. III. cap. 9. hoc posterius certamen sub Judice Midæ initum narrat, eumque tunc, quod Marfya victoriam adjudicaret, asininis auribus depravatum.

^e *Quibus auditis*] Cl. Schefferus suspicatur scriptum fuisse, *quibus editis*, hoc est, *quibus distis*.

^f *Silenus aberravit*] Theopompus Silenum crapulā madentem, & ex ea soporatum à Midæ regis pastoribus apprehensum refert apud Servium ad Ecl. vi. Narrat idem eandem fabulam ad Lib. x. vers. 142. & Conon cap. 1. apud Photium. Baccho Silenum aufugisse scribit Lactant. Argum. Lib. xi. Met. fab. 3. Respexit fabulam hanc Tergull. de Anim. cap. 2. *Silenum Phry-*

gem, cui à pastoribus perducto ingentes aures suas Midas tradidit.

^g *Quem Midas exceptum*] Ita transposui vocabula, postulante id orationis contextu. Monuit in erratis Commelinus, & Bareh. Adv. Lib. x. cap. 20.

^h *Atque ducem dedit*] Cl. Schefferus, *Ducem ei dedit*. Ego vix audeo sollicitare ista. Vide not. ad cap. 77.

ⁱ *Deoptandi dedit potestatem*] Lactant. Argum. Lib. xi. fab. 3. *Optandi veniam dedit.*

^k *Speciosum donum*] *Dammum*. Ovid. in hac fab. xi. Met. 133. *Sed miserere, precor, speciosaque eripe damno.*

^l *Aquam cum*] Rectius *aqua*, ob frequentiam. Heinsius.

^m *Chryso-rrhoas*] Vide Eustath. in Dionys. pag. 110. Maußac. in Plutarch. de Flum. p. 251.

Ad CAP. CXCII.

a Pleione five Oceanitide] Notat in margine

habuit, & filium Hyantem: quem ab apro ^b vel leone occisum dum lugent sorores, ab eo luctu consumptæ sunt. Ex his quinque primæ inter sidera relatæ, locum habent inter cornua tauri, ^cPhæsyła, Ambrosia, Coronis, Eudora, ^dPolyxo, quæ à fratris nomine appellantur ^eHyades, easdem Latine Sucas vocant: quidam ajunt in modum Y literæ positas, inde Hyadas dici. Nonnulli, quod, cum oriantur, pluvias efficiant. est autem Græce hyin pluere. Sunt qui existiment ideo has in sideribus esse, quod fuerint nutrices Liberi patris, quas Lycurgus ex insula ^fNaxo ediderat. Cæteræ sorores postea luctu consumptæ, & sidera facta sunt: & quia plures erant ^hPleiades dictæ, nonnulli existimant ita nominatas, quia inter se conjunctæ, quod est plesion: ⁱ ideo autem confertæ sunt, ut vix numerentur: nec unquam ullius oculis certum est, ^ksex an septem existimentur. Earum nomi-

gine Micyllus: *Legendum fortassis ex Æthra Oceanitide. Ita enim Græcus auctor Timæus habet. Probo cum Scheftero, si rō Æthra post rō sive inseratur. Habere hoc Micyllum, ut ne plane hæc asymbolus sim, moneo ex Hom. Schol. ad Iliad. Σ. 486. Invenies eandem historiam apud Proclum in Hesiod. p. 97. ed. Heinf. Confer Astron. II. cap. 21.*

^bVel leone] Ab aspide occisum modo laudatus Timæus tradit.

^cPhæsyła] Schefterus malle se Phæsylla ex Hesiodo ait. Atqui Hesiodo est Φαισύλα. Suspicio operas injuriam fecisse viro doctissimo. Corrupte Astron. II. 21. Pedile appellatur. Sed Phæsylla recte correxit Soter, qui illa Astronomica edidit anno 1534. Coloniz. Αἰούλα est Scholiastæ & Eustath. ad Iliad. Σ. p. 1212.

^dPolyxo] Recte. Ea enim est Πολυξὴ Hom. Scholiastæ. Målē scrib. in Astron. Πολύξω. Corrige Polyxo cum Sotere. Pro hac postrema & Ambrosia ab Hesiodo in libro Astrico recensentur Κλέρα & Φαυὴ apud Theonem ad Arat. pag. 133. quæ pro Φαίλεο Hygin. in Astron. est restituenda cum Sotere. Longe illis alia nomina dat Schol. Theocrit. ad Eidyll. xiiii. 25.

^eHyades] Unde id nominis habeant, non convenit inter veteres. Vide Astron. II. 21. Gellium xiiii. 9. Schol. Hom. & Eustath. loco modo laudato. Servium ad 1. Georg. 138. & Æn. 1. 748. Erym. in T'adæ. Tzet. in Hesiod. E'p'p. β. pag. 128. ed. Heinf. Theon. in Aratum pag. 25. ed. Londin.

^fNaxo ediderat] Barth. edidit ejecterat. Ego cogitaveram exegerat. Schefterus retinet rō ediderat, & explicat ejecterat. Sane edere pro relegare potuit usurpasse, ut dare pro ablegare Fulg. III. 7.

^gSidera facta sunt] Facta sunt Nob. Heinsius.

^hPleiades] Consule Erym. Aug. Hyg. Astron. II. 21. Homer. Schol. loco prædicto. Eustath. ad Odys. P. 475. ed. Basil. Hesiod. Schol. ad E'p'p. β. p. 92. & 96. ed. Heinf. Virgil. Schol. Serv. ad Æn. 1. 748. ubi corrupte eas Priadas & Prionis filias dici animadvertens. Gloss. Philox. Virgilia, Πλειάδες. Malim Vergilia. Adde Isidor. Orig. Lib. III. cap. 70.

ⁱIdeo autem] Barthius, adeo autem. Quod probo.

^kSex an septem existimantur] Sex enim tantum conspiciuntur. Schol. Pind. in Nem. B. Αἱ γὰρ Πλειάδες ἑπτὰ

mina hæc sunt. Electra, Alcyone, Celæno, Merope,
 1 Sterope, Taygeta & Maja: ex quibus Electram negant
 apparere, ^mpropter Dardanum amissum, Trojamque si-
 bi ereptam. alii existimant ⁿMeropen conspiciere erube-
 scere, quia mortalem virum acceperit, cum cæteræ deos
 haberent. ob eamque rem ^ode choro sororum expulsa,
 mœrens ^pcrinem solutum gerit, quæ ^qcometes appella-
 tur:

τῶν ἰσορίας ἄστρον ἐστὶν ἐξ ἡπείας ἀστέρων συγκοιμένων, καὶ ὃ τῶν ὀψίων ἐξ.
 Confer Ovid. iv. Fast. 169. Quod sex
 tantum conspiciantur, inde & κοινῶς
 ἐξαστερον λέγουσι, ut narrat Tzetzes in
 Hesiod. p. 94.

1 Sterope] Apud Pind. Schol. in Nem.
 B. quidam Ἀστεροπὴν eam appellat,
 quæ Arato, Apollodoro, Eratosthe-
 ni, Scholiastæ Homeri, Servio, aliis-
 que est Sterope. Sed Asteropen vocat
 etiam German. Scholiast. Pleiadibus:
 Cum Morte, inquit, Asterope, ex qua
 Oenomaus. Accedit illi Diodorus Lib.
 111. pag. 194. Sterope ergo & Astero-
 pe eadem est.

m Propter Dardanum amissum] Qui
 ejus erat filius. Vid. cap. 155. Schol.
 Hom. Φοῖβι ἢ Ἡλίκευαν ἢ Βυλλομυῖον
 τῶν Ἰλίου πόρῃσι περὶ τοῦ, τὸ (leg.
 τῶ) κτίσμα εἶναι τῷ Ἀπολλωνίῳ, κατὰ
 λαβεῖν τὸ τόπον, ἵνα καλῆσθαι δό-
 πρ' ὅσας ἀστέρας ἡπείας ἵκνῃται ἐξ.
 Idem habes apud nostrum Astronomi-
 co, Ovid. iv. Fast. Quint. Calabr. Lib.
 x111. Schol. Arat. p. 35. ed. Lond.
 Avien. Pleiadibus. Proclum in Hesiod.
 p. 97. ed. Heins. qui & ἀλῶπις illam
 dictam narrat ibi τὸ ζυγῶμα ἰδῆ-
 σαν. Vide locum. Servius ad 1. Georg.
 138. Sunt autem septem, Taygete, Ar-
 cyone, Celanis (leg. Alcyone, Celano)
 Sterope, Merope, Electra, quæ excisum
 (malim occisum) filium dolens, lucere desist.

n Meropen conspiciere] Barth. conspici
 se erubescere ex MS. quod probō. Schol.
 Arati pag. 134. Φοῖβι φέγγει τῶν Ἡλί-
 κῆρας, & μὴ ὑπομείναι ἰδεῖν τὸ ἥλιον
 ἀλίστατον, leg. τῶν ἱλίων. Diver-
 sas refert opiniones de obscurata illa
 stella. Electram illam esse quidam vo-
 luerunt, de qua jam vidimus; alii Me-
 ropen, de qua Hellenicus apud Hom.
 Scholiast. Μερόπην ἢ Σισύφῳ θυγατὴρ
 ὄντι συγκοιμένη, καὶ ἀμαυρῆν εἶναι.
 Adde nostrum Astron. 11. 21. Era-

toth. cap. 23. Καλας. Avienum &
 German. Schol. Pleiadibus. Corrigan
 in transitu Servium, apud quem ad 1.
 Georg. 138. legitur vulgo: Quidam
 Steropen volunt non apparere, quod so-
 la ē sororibus cum Sisypho mortali concu-
 buit. Leg. Merope. Alii Meropen Hy-
 perocho nupsisse tradiderunt, & ex
 eo genuisse Oenomaum, ut ad Lyco-
 phron. Tzetzes annotavit.

o De choro sororum] Ita loquitur,
 quia Pleiades existimantur choream
 ducere stellis, ut ait ipse Astron. 11.
 21. Vide Propert. Lib. 111. el. 3. Ho-
 rat. iv. Carm. od. 4. Adde Schol. Theo-
 crit. ad Eid. x111. 25. Sed non Pleiadi-
 bus tantum, sed & omnibus stellis cho-
 reas adscribere. Apuleius libello de
 Socratis Dæmonio: Radiantes Deos,
 quibus cali chorum comptum & ornatum
 sudā tempestate visimus. Confer Schol.
 Hesiod. ad Θυσ. p. 256. ed. Heinsia-
 nx. Lucian. de Saltat. Tom. 1. p. 913.
 ed. Bened. Heraclid. Hom. Alleg. pag.
 18. ed. Gefn. Tibull. 11. el. 1. Licentius
 ad Augustin. Mundumque tonanti Dis-
 seruit canere & pariles agitare choreas.

p Crinem solutum gerit] Alludere vi-
 detur ad morem Romanorum, quo
 constat in luctu fœminas solutis fuisse
 crinibus, ut apud antiquos Græcos
 tonsis. Virgil. Æn. 1. 484. Crinibus Ili-
 des sparsis. Ovid. x111. Met. 584. Sed
 crine soluto, Sicut erat, magni genibus
 procumbere non esset &c. Justinus de Ar-
 sinoe Lib. xxiv. 3. Scissa veste, & crini-
 bus sparsis. Senec. Troad. vers. 84. Per
 colla fluant Maesta capilli tepido Troja
 Pulvere crines. Hygin. 11. Astron. La-
 mentantem crine sparsa videri. Similia
 legas apud German. Schol. & quem non
 veterum? Consule Plutarch. Quæst.
 Rom. cap. 14. Schol. Hom. ad Iliad.
 †. 135.

q Cometes] Stella comans Ovidio, Pli-
 nio fidus crinitum.

r Lon-

tur: sive ^rlongodes, quia in longitudinem producitur: sive ^sxiphax, quia gladii mucronis effigiem producit. ea autem stella ^tluctum portendit.

CXCIII. Harpalicus.

HARPALICUS rex ^aAmymneorum Thrax, cum haberet filiam Harpalicen, amissa matre ejus, vaccarum equarumque eam uberibus nutrit, & crescentem armis exercuit, ^b habiturus successorem regni sui. Postmodum nec spes paternas puella decepit. nam ^c tantum bellatrix evasit, ut etiam saluti fuerit parenti. Nam revertens à Troja Neoptolemus, cum expugnaret Harpalicum, gravique eum vulnere affecisset, illa periturum patrem impetu facto conservavit, fugavitque hostem. Sed postea Harpalicus per seditionem civium interfectus est. Harpalice graviter tum ferens patris mortem, contulit se in sylvas: ibique vastando jumentorum stabula, tandem concursu pastorum interiit.

CXCIV. Arion.

^r Longodes] Quasi ex longus esset factum, ut Longinum ex lanceario fecerunt, qui tam prodigiosè viras Sanctorum exposuerunt. Vide Eugelsippum. Volui antehac *lonchodes* cum Micyllo. Nunc probem magis *lonchotes* Schefferi. *Λονχότες* est longus instar hastæ ex Gr. *λόνχη*. Tertull. Coron. Mil. cap. xi. *Requiescens super lonche, quæ perfoctum est Christi latus*. Nisi mavis *lonchitis*; quanquam istud de herba usurpatur ab Apuleio. Puto eam significari, quæ alias *bolis* dicitur. Gloss. Isidor. *Bolis*, stella cometes. Lego, *bolis*. *Bolis* enim lancea Numer. cap. 33. vers. 55. U & O confundi in Glossis & MSS. libris notissimum est. Gloss. Steph. *Abdumen*, *Ἀβδύμειον*, leg. *Abdomen*. Non dissimiles huic sunt stellæ illæ, quas *δρυΐδες* Græci, *trabes* Seneca vocat, de quibus Aristoteles & Apuleius in de mundo *μεγαλαρέτα*.

^s Xiphax] *Xiphias* Scheff. ex Plin. Lib. 11. 25. *Ξιφίππος* est Theoni. A Servio ad Æn. x. 272. *Ξίππος* appellatur. Perperam. Scrib. *Ξιφίας*.

^t Luctum portendit] Vetus est senarius. *Οὐδεὶς νομῆντος, ἔστις ἡ κἀνδύ*

φίππος. Tibullus 11. 15. *Ha fore dixerunt belli mala signa cometen*. Adde Isidor. Orig. 111. cap. 70. Claud. R. P. 1. 232.

Ad CAP. CXCIII.

^a Amymneorum] Ita etiam infr. cap. 252. An legendum *Amymnionum*? Servius ad Æn. 1. 321. *Quidam à patre Arpalico, qui rex Amymnionum Thracie gentis fuit, ita nutritam dicunt*.

^b Habiturus successorem regni] Charis. Lib. 1. *Successor cum masculino genere proferatur*, Cor. Severus etiam femininum extulit. *Ignea nam celo ducbat sidera Phæbo Fraternis successor equis*. Ita auctor feminino genere extulit Ovid. iv. Fastor. vii. Met. 157. viii. 208. x. 673. Justin. vii. 1. Virgil. Æn. xii. 159. Ad quem locum consulendus Servius, & Vossius Anal. Lib. 1. 27. Adde Scalig. ad Festum in Auctor. Ovidius: *Sponsor conjugii stat Dea picta sui*.

^c Tantum bellatrix] Suspiciatur Cl. Schefferus scriptum fuisse, *in tantum*. Certè præpositio illa non male adderetur. Solin. cap. 14. *In tantum literarum amator existit*.

Ad

CXCIV. *Arion.*

ARION ^a Methymnæus, cum esset arte citharæ potens, rex ^b Pyranthus Corinthius eum dilexit: qui cum à rege petiisset, ^c per civitatem artem suam illustrare, & ^d magnum patrimonium acquisisset, consenserunt famulicum nautis, ut eum interficerent. cui Apollo in quietem venit, eique dixit, ut ^e ornatu suo & corona decantaret, & eis se traderet, qui ei præsidio venissent. quem cum famuli & nautæ vellent interficere, ^f petit ab eis, ut ante decantaret. cum autem citharæ sonus & vox ejus audiretur, delphini ^g circa navem venerunt. quibus ille visis,

Ad CAP. CXCIV.

^a *Methymnæus*] Probus ad 11. Georg. vers. 90. *Lesbos est insula Asia in sinu Aegei, conspicua Troadi & Thracia, à Lesbe filio Macharis appellata, in qua oppidum, quod appellatur Methymna, ex qua Arion Citharæus.* Adde Eustath. in Hom. Odyss. 7. p. 120. Fuit Cyclonis filius, ut tradit Ælian. Animal. xiii. 45. Cæterum Insula Lesbos dicta est ita à Lesbo Lapithæ filio. Urbs autem in eâ Methymna nomen accepit, à Methymnâ Mæcarei filia, ut Diodorus narrat Lib. v. p. 347. In Probo pro *Macharis* scribendum *Macaris*. Vide Steph. in *Α' εἰοβή*. Alii à Lesbo urbe dictam insulam volunt.

^b *Pyranthus*] Periander est Herodoto Lib. 1. Lucian. Dialog. Marin. Gellio xvi. 19. Tzetze Ch. 1. 17. Servio ad Ecl. vii. 11. Quamobrem persuasissimum mihi est illud *Piranthus* natum ex *Periandro*, quod invenies infr. cap. 221. apud Sidon. Carm. 23. & German. Scholiast. Leone; ad quam formam *Euandrus*, *Thessandrus*, *Meandrus* dicta sunt in hoc scriptore, & *Aristander* apud Varronem, aliaque apud alios, de quibus egimus in dissertatione nostra. Dices *Piranthum* etiam vocari Germanici Scholiastæ Fab. Orionis. At ille totam hanc fabulam tantum non ad verbum ex Hygino transcripsit, vel certe Hyginus ex ipso. Verum prius existimo verius. Etiam Orionem pelli-

mè vocat ille Schollographus, qui aliis omnibus est Arion.

^c *Per civitatem artem suam illustrare*] Corruptum eum locum censeo. Servius ad Ecl. vii. Cum à Periandro rege petiisset, ut sibi liceret peragrarè alias civitates. Schol. German. Ut civitatem artem suâ illustraret. Putes scripsisse Hyginum: Cum à rege petiisset civitatem per artem suam illustrare. Agnoscis Græcam syntaxin, qua non uno loco hic utitur scriptor. Quamquam historiam, ut cum ab aliis, tum ab Anonymo in Arione diligenter exposita est, si consideres, malis forsan: Ut per civitates alias artem suam illustraret.

^d *Magnum patrimonium*] Justinus Lib. xiv. 3. Neque fugam se tentaturos dicunt post damna patrimoniorum. h. e. præmiorum, quæ longâ militia quæsi- verant. Ita optime eum locum emendar & explicat Celeb. Grævius. Servius: Permissu ejus per multa oppida, collectis beneficio cantilena opibus, Corinthum petere cepit. Lege, repetere. Ovid. 11. Fast. 195. Inde domum repetens puppim conscendit Arion. Forte tamen petere pro repetere posuit, ut venire pro redire noster cap: 157. Vide ibi not.

^e *Ornatu suo*] Citharædico scilicet, quem depingit Ovid. 11. Met. 165. 11. Fastorum 105. ubi hanc fabulam exequitur.

^f *Petit*] German. Schol. petit.

^g *Circa navem*] Schol. Circum navem. Quod idem est. Vide notas ad cap. 106.

S

h C-

sis, se præcipitavit, qui eum sublatum attulerunt ^h Corinthum ad regem Pyranthum. Qui cum ad terram exisset, cupidus viæ, delphinum in mare non ⁱ propulit, qui ibi exanimatus est. Qui cum casus suos Pyrantho narrasset, iussit Pyranthus delphinum sepeliri, & ei monumentum fieri. Post paucum tempus nunciatur Pyrantho, navem Corinthum delatam tempestate, in qua Arion vēctatus fuerat. Quos cum perducī ad se imperasset, & de Arione inquireret, dixerunt eum obisse, & eum ^k sepulturæ tradidisse. Quibus rex respondit, Crastino die ad delphini monumentum jurabitis. Ob id factum eos custodiri imperavit, atque Arionem iussit ita ornatum, quomodo se præcipitaverat, in monumento delphini mane delitescere. Cum autem rex eos adduxisset, iussissetque eos per delphini manes jurare Arionem obisse, Arion de monumento prodit. Quod illi stupentes, qua divinitate servatus esset, obmutuerunt. quos rex iussit ad delphini monumentum ^l crucifigi. Apollo autem propter artem citharæ ^m Arionem & Delphinum in astris posuit.

CXC V. *Orion.*

Jovis, Neptunus, Mercurius ^a in Thraciam

^b ad

^h *Corinthum ad regem*] Tænarum eum transvexit Delphinus; unde cum descendisset, Corinthum eodem, quo cantaverat, habitu perrexit. Vide Servium, & nostrum Astron. II. 17. Habes de hac fabulā non inelegantia epigrammata Anthol. Lib. 1. Sect. 4.

ⁱ *Propulit*] Schefferus edidit, *propulit*. Commeliniana, inquit, *propulit*, quod non debuit: immo debuit, quia in Micylli editone inveniebat.

^k *Sepultura tradidisse*] Cl. Schefferus putat scribendum *tradidisse se*. Non valde necesse est.

^l *Crucifigi*] Schol. *Regis imperio crucifigi sunt. Crucifigere* apud melioris notæ scriptores vix invenias. In *crucem agere* dixit Sallust. Jug. 14. In *crucem figere* Justin. XXI. 4. Gloss. Philox. *Cruciat, cruciatur*. Servius: *Quos cum Rex de Arione requisisset, illi eum mortuum mentirentur, produci Arionem iussit * adfigi*. Suppleo, & *insidiatores cruci adfigi*.

^m *Arionem & Delphinum*] Schol. German. *Dein Jovis miseratione dicitur Orion cum Delphino inter astra positus*. Servius: *Apollo tam Delphinum, quam Citharam inter sidera collocavit*. Hoc convenit cum emendatione Cl. Schefferi: *Propter artem cithara Citharam Arionis & Delphinum*. Facit tamen Scholiaſtes ille, ut nihil mutare audeam. Notavit & Grotius in notis ad imagines Arateas Oriona aliis Ariona appellari. Sed perperam, iudice Meursio, Lacon. IV. cap. XI. cuius iudicio nos libenter subscribimus. Cæterum ut fuere qui tam Ariadnen, quam ejus coronam ἀστὴρ ὀνόμαζον; ita forte olim nonnulli Arionem unā cum citharā sideribus intulerunt.

Ad C A P. CXC V.

^a *In Thraciam*] Atqui ille habitabat Tanagræ in in Bœotiā. Vide Anton. Liberal. cap. 25. Palæph. cap. 8. Hom. Scho-

^b ad Byrseum regem in hospitium venerunt: qui ab eo cum liberaliter essent excepti, optionem ei dederunt, si quid peteret. Ille liberos optavit, Mercurius de tauro, ^c quem Hercules Ypseo ei immolarat, corium protulit. Illi in eum ^d urinam fecerunt, & in terram obruerunt, unde natus est ^e Orion. Qui cum Dianam vellet violare, ^f ab ea est

Schol. ad Iliad. Σ. 488. Eustath. ad Iliad. P. 200. Aristonicus tamen apud nostrum Astron. 11. 24. Thebis eum, Pindarus in insula Chio vixisse produnt. Nimirum ex Boeotiâ Chium venit, ut insulam à feris bestiis repurgaret, ut scribit Theo ad Aratum pag. 81. ed. Lond. Tzetzes in Lycophron. pag. 61. Ποιμανδρία πάλιν Βοιωτίας, ἢ Ἐτάδρια ἀνακλῖν.

^b Ad Byrseum] Quos modo laudavi auctores, ut & Ovid. v. Fast. 535. Eratosthenes καλᾶς: cap. 23. Hyrieum appellant, quod vocabulum etiam heic Hygino esse restituendum pridem monuit Nob. Heinsius ad Ovid. Hyreum quoque notari in margine curaverat Micyllus: Restituendum idem Scholiast. German. Orione, ubi Muscus, & Pleiadibus, ubi Herus vel Hercus appellatur. Orion est Servio ad Æn. 1. 539. Oenopion ad Lib. x. 763. Corruptè utrobique. De Oenopione vide nostrum 11. Astron. 34. Parthen. Eror. cap. 20. qui & ipse Hyrieum ibi appellat, ut & ad Lycophronem Itacius.

^c Quem Hercules Ypseo] Lego, quem Hyrieus ipse. Ovid. v. Fastor. 515. Ut reddi animus, cultorem pauperis agri Immolat, & magno torret in igne bovem. Servius: Intra corium oblatis sibi bovis urina facta. Scholiast. Hom. Ααβύρτις ἰσχυρὰ δὲ καὶ αὐτοῖς βοῖς βόσκει. Eadem habentur apud Palæphatum, unde totam illam fabulam transcripsit Scholiastes. Narrat eodem modo hanc fabulam German. Scholiastes, ut & Lactantius ad Star. 111. Theb. 27. in cuius MS. pro Oenopionem haberi Oriem notat Tillobroga. Quod mutandum procul dubio in Hyrieum. Pelægum idem nominat ad Lib. vii. 256. ubi legas, minuerunt nomina in corium bovis, quem Pelægus Diis immolaverat. Confer nostr. Astron. 11. 34. Hæc scripseram, cum incidi in Doct. Tollii notas ad Palæphatum, ubi summum Gro-

novium locum hunc ita constituere video: Quem Hyrieus ipse eis. Optimè. Schol. Stat. Ut tauri corium, quem eis immolaverat, terra infoderet. Atque ita planè etiam in margine libri sui emendaverat Nob. Heinsius. Gaudeo tam propè à vera lectione abfuisse meam conjecturam. Scrivierus in libro Gossiano correxerat, Hyrieus ei immolaverat. Multus est in hac fabulâ illustrandâ Leopardus Emend. Lib. xiii. 22.

^d Urinam fecerunt] Facere est excernere. Ita sanguinem facere, ventrem facere dixisse P. inium Valer. Lib. 11. observat Barthius. Addo illis locum Scholiastæ Juvenal. ad Sat. vi. 308. Apud pudicitiam concumbunt, & urinam faciunt.

^e Orion] Ovidius. Quem Hyrieus, quia sic genitus, vocat Oriona: Perdidit antiquum litera prima sonum. Nolter Astron. 11. 34. Quem Hyreus è falso Oriona nomine appellavit; sed vetustate & consuetudine factum, ut Orion vocaretur. Etiam καὶ Παλαίφατος prius fuit Urion dictus, ἡρεῖα καὶ ἀνεμυμῆν ὀρίων. Servium nunc audiamus: Cui nomen ab urina impositum, ut ὀρίων dicebatur, quod Dorica lingua mutatum est, ut u diphthongus in o verteretur. Isidorus Orig. Lib. 111. 70. Dicitur Orion ab urina, id est, inundatione aquarum. Tempore enim hyemis obortus mare & terras aquis & tempestatibus turbat. Lactantius ad Star. vii. 257. Thebaid. Ex urina nomen accepit. ἔργον enim Græcè urina dicitur. Ceterum secundum Hesiodum ex Brylle Minois & Neptuno natus Orion, ut ad Arat. p. 140. Ed. Valder. notavit Theo. Sed corruptum eum locum puto, & legendum, Enryale ex Hygin. Astron. 11. 34. & Metym ex eodem.

^f Ab eâ] Ab scorpione, quem prodiere à terra ipsa fecerat, periisse Palæphatus, & Homeri, Germanici, Ara-

est interfectus. Postea ab Jove in stellarum numerum est relatus, quam stellam Orionem vocant.

CXCVI. Pan.

D I I in Ægypto cum Typhonis immanitatem metuerent, Pan^a jussit eos ut in feras bestias se converterent, quo facilius eum deciperent, quem Jovis postea fulmine interfecit. Pan deorum voluntate, quod ejus monitu vim Typhonis evitarent, in astrorum numerum relatus: & quod

se

ti, ac Statii Scholiastæ tradunt. Confer nostrum Astron. II. 26. & 34. Cum Hygino facit Horatius Lib. III. od. 4. Schol. Orion venator fuit, qui superare conatus Dianam, ejus sagittis occisus est.

Ad CAP. CXCVI.

a] jussit eos, ut] Apulejus Floridis: *Agnum jubet, ut bono animo sit.* Aufonius Ludo: *Rectè olim ineptum Delphicus jussit Deus, Quarentem quisnam primus sapientiam foret, Ut in orbe tecti nomina eorum inscriberet.* Ita legit Scaliger Animad. Lib. II. cap. 2. Immerito ergo reprehendit Casaubonum Scioppius (cui nollem in de Construct. cap. 36. accessisset Vossius) quod scripserit, *jussit me rex ut tibi significarem.* Quintil. nepos Declam. I. *Quid imprecer homini, qui primus fecit, ut pietate juvaremur.* Corrigit vir summus, pietatem jubereamus. Puto rectius esse, pietatem jubereamus. Sequitur enim paulo inferius: *Quamquam & huic jubetur necessitati pietas vestra succurrere.* & Declam. III. *Ferres dicentem jussit me tribunus? XVII. Ne mihi animum percutis vel hoc faceret, quod putabam me juberi.* PseudoCyprian. de Sing. Cleric. *Cui ergo nos jussit, ut in sacris suis cum feminis triumphemus.* Martial. Lib. IX. 66. *Sed tu jussisses Eurysthea.* Quod frustra unicum hujus constructionis esse exemplum affirmat, & propterea in Eurysthea in Eurystheo mutat vir magnus. Petron. Fragm. Trag. *Edificas monumentum, quemadmodum te jussi?* Immerito etiam in scriptis Lipsii ut quid, pro quomobrem. Symm. Lib. III. 41. epist. *Ut quid multa?* Hieron. vitâ Hilarionis, *Ut quid intrarem in eum?*

& Epitaph. Paulæ: *Exurge, ut quid dormis domine?* Augustin. C.D. VII. 22. *Ut quid illi adjuncta est & Venilia?* Cyprian. Tract. II. *Ut quid exponis justificationes tuas?* Martial. Lib. XI. 75. *Ut quid, oro, Non sit cum citharædus aut choræus?* Ipsum Ciceronem eâ loquendi formulâ usum existimat Pareus, cum scripsit ad Atticum Lib. VIII. *Depugna, inquis, potius, quam ut servias. ut quid? Si visus eris, proscribare, si viceris, tamen servias.* Ut non nescio illum locum aliter posse explicari, ita persuasissimum habeo hellenismum respicere istam phrasin. Gloss. Steph. *Ut quid, i'va ri.* Jos. VII. 7. *i'va ri dicitur ο παῖς οὗ τῆ λαοῦ αὐτοῦ τῆ ἰσχυρίας;* Crebro ita cum sacri scriptores, tum & Plato. Imo nec ipse Virgilius hunc Græcismum refugit in Ciri: *Ut quid ego amens &c.* Vid. pag. 183. Potiori forsan jure in Vossii commentariis de Vitiis Sermonis culpam mutuo sumere pro mutuari. MS. tamen liber Biblioth. Leid. in Catil. Sallustii: *Pecuniam suâ aut aliorum fide mutuo sumptam.* Justin. Lib. XVII. 2. *Ab Antigono naves ad exercitum in Italiam deportandum mutuo petiit.* Sed Justinus non satis idoneus auctor Latinitatis. Vapulet ergo Scioppius, quod ejus auctoritate contra Vossium ipse utatur. *Mutuo accipere pecuniam* dixit Schol. Juv. ad vers. 46. Sat. XI. Nisi alienum esset ab instituto nostro, complura possem proferre, in quibus nimis acrem instituit censuram ille Claravallensis. Tanquam in illo Scaligeri, *aures erroribus personantur.* cum tamen Virgil. dixerit Æn. V. *Dum personat aquora corachâ.* Ovid. III. Trist. *Seythico circumsonor ore.* Et in isto Casauboni, *omnes mor-*

se ^b in capram eo tempore converterat, inde Ægocerus est dictus, quem nos Capricornum dicimus.

CXC VII. *Venus.*

IN Euphratem flumen de cœlo ovum mira magnitudine cecidisse dicitur, ^a quem pisces ad ripam eolverunt: ^b super quod columbæ confederunt, ^c & excafactum exclusisse Venerem, quæ postea dea Syria est appellata, ^d & iustitia & probitate cum cæteros exsuperasset, ^e & ab Jove optio-

mortales omnium avorum. cum apud Ovidium legamus III. Pont. Nulli datus omnibus avis. Attaminare citius inveniturum aliquem in semidocti alicujus Grammatici Glossario autumat, quam apud classicum auctorem. Justinus tamen ab eo non abhorruit. Lib. XXI. 3. nec illi, quos laudat Casaub. ad Capitolin. p. 432. Quibus addo Tertull. Coron. Mil. cap. ult. *Relinque Deorum suam inattaminatam.* Turpem & fœdam vocem putat *desedas*, licet Cicero ipse dixerit ad Atticum IX. *Desedam moram.*

^b In capram] Narrant hanc fabulam inter alios Eratosthenes *καλασπ.* cap. 27. Ampelius cap. 2. Sed corruptè pro Typhone exhibet Pythone. Anton. Liberal. cap. 28. Theo ad Aratum pag. 156. ed. Valder. Nofter Astron. XI. 28. Cæterum ex hac deorum transformatione in bestias ortum earum cultum apud Ægyptios observat Eusebius Præp. Evang. p. 31. Ed. Steph. Addit Pignorius in Mensâ Ifiaca cultos ab illis arietem, pisces, hircum, Apin, quod hujusmodi signa in cœlo primi observassent. Vide ipsum pag. 6.

Ad CAP. CXC VII.

^a Quem pisces] Micyllus, quod pisces. Barthius ex MS. *cum id pisces.* Schefferus, quum pisces.

^b Super quod columbæ] Barthius, super columbæ quædam sederunt, quod in MS. suo inveniret, super columbæ quod confederunt. Schefferus, superque & columbæ confederunt. Mallet, superque id.

^c Et excafactum exclusisse] Barth. & excafactum exclusit. Schefferus totum

locum ita constituit: *Cecidisse dicitur, quum pisces ad ripam eolverunt, superque & columbæ confederunt, excafactum exclusisse Venerem.* Dilucidior erit sententia, si ita scribas: *Cecidisse dicitur, & quum pisces ad ripam eolverunt, superque id columbæ confederunt, excafactum exclusisse &c.* Atqui non ab ovis pulli, sed avibus incubantibus excludi ab aliis dicuntur. An scripsit ergo? Dicitur, quum pisces ad ripam eolverunt, superque id columbæ confederunt, & excafacto eo excluserunt Venerem. Schol. German. Piscibus: *Quod volentes eiecerunt in terram, atque ita columbam insedisse, & post aliquot dies exclusisse eam Syria, quæ vocatur Venus.* Lege Deam Syriam, ut video jam ante nos emendasse Rutgerf. Var. lect. Lib. III. Grotius legit, *Deam Syria.* ad Imag. Arat. pag. 12. Ampelius cap. 2. *Dicitur & in Euphrate fluvio ovum piscis in orâ fluminis columbæ assedisse (leg. insedisse) dies plurimos, & exclusisse Deam benignam & misericordem hominibus ad bonam vitam.* Lucis non parum huic fabulæ afferunt, quæ ad Lib. I. de Veritate Rel. Christ. annotavit Hugo Grotius.

^d Et iustitia] Barth. ex MS. *Hæc iustitia.* Schefferus, *ea & iustitia.* Quod non sapit Hygini stylum, qui non solet uti polylyndetis. Nisi satis placeat Barthiana correctio, legere possis, *ea iustitia &c.*

^e Et ab Jove] Tò & delet Schefferus. Malim mutare in ci. Schol. German. *Rogata à Jove, quod sibi optatum tribus postularet, illa ait, ut pisces, qui suam originem servassent, immortalis premio afficerentur.*

optione data, pisces, in astrorum numerum relati sunt: & ob id Syri pisces ^f & columbas ex deorum numero habent, non edunt.

CXCVIII. Nisus.

NISUS Martis filius, sive ut alii dicunt, ^a Deionis filius, rex Megarensium, in capite crinem purpureum habuisse dicitur. Cui responsum fuit, tam diu eum regnaturum, quam diu eum crinem custodisset. Quem Minos Jovis filius oppugnatum cum venisset, à Scylla Nisi filia, ^b Veneris impulsu, est amatus. quem ut victorem faceret, patri dormienti ^c fatalem crinem præcidit. Itaque Nisus victus à Minoe est. Cum autem Minos Cretam rediret, eum ex fide data rogavit, ut secum aveheret. Ille negavit Creten sanctissimam tantum scelus recepturam. illa se in mare præcipitavit, ^d ne persequeretur. Nisus au-

tem

^f Et columbas ex Deorum numero] Schefferus legit: *Columbas, quas ex Deorum numero*. Atque ita quoque hunc locum adducit Cl. Ouzelius ad Minutium Felic. p. 178. Malim tamen, *quos*. Nam & pisces Diis annumerant. Quanquam nihil opus est *quos* inferere, si non mutes in *me*. Vide hac de re Clement. Protrept. pag. 25. edit. Mozell. Astron. II. 41. Phornutium cap. *αει* & *Πλας*. Diodor. Lib. II. pag. 92. Theon. ad Aratum pag. 131. Scalig. ad Manil. pag. 343. Owen. Theol. Mosaic. Lib. v. 8. Athenag. Legat. pro Christ. p. 33. Nonni de Re Cib. Lib. III. cap. 2.

Ad CAP. CXCVIII.

^a Deionis] Meursius, ut notavit Cl. Schefferus, in Regno Attico corrigit, *Pandionis*. Et si rationes ejus. quod liber ille ad manum mihi nunc non sit, examinare non possum, non dubito tamen, quin verè corrigit. Vide Strab. Lib. IX. pag. 454. edit. Xyl. Schol. Theocriti ad Eid. XII. 27. Eurip. ad Hippol. vers. 35. & 1200. Venerat eadem emendatio in mentem Lindenbrogio ad Catal. p. 292.

^b Veneris impulsu] Virgil. non Veneris, sed Junone iratà, hoc Scyllæ accidisse scribit.

^c Fatalem crinem] Χρυσηϊ πλὴν χρυσηϊ appellat Lucianus & Euripidis Scholiastes. Laetantius Argum. Lib. VIII. Met. Ovid. *Crinem purpureum abscidit genitori dormienti, quo fata patria continebantur*. Noster cap. 242. *Nisus Martis filius, crine fatali amisso, ipse se interfecit*. Ovid. Lib. VIII. 85. *Fatalis nata parentem Crine suum spoliat*. Similem historiam de Comæthone Pterelai filia habes apud Apollod. Lib. II. pag. 81. & Tzetzen in Lycophron. pag. 134.

^d Ne persequeretur] Barthius *πρὸς τὴν* accipit, ut apud Opatum: *Quem a nobis persequutum esse aut dicere possis, aut probare?* Et sic quoque German. Scholiast. Pleiad. *Quidam à sole persequutum arbitrantur*. Vipsentius Lirinensis: *Quem tanto sacerdotum studio persequutum videret*. Nimirum quod activa olim erant, quæ nunc deponentia sunt, hinc passivè ista sæpe usurpantur etiam ad optimis videas. Sallust. Jug. cap. 31. *Quicquid sine sanguine civium misceri nequitur*. Cap. 25. *Ab isdem illis regis fautoribus summa ope enisum*. Omitto prudens sententia alia. Cl. Schefferus emendat, *ne pater persequeretur*. Quid si legas? *ut persequeretur*. videl. Minoem. Ovid. VIII. vers. 142. *Inflit nudis, Consequiturque nates, Juciente cupidine vires*.

^e In

tem dum filiam persequitur, in avem haliecton, id est, aquilam marinam conversus est, Scylla filia^f in piscem, Cirim quem vocant. hodieque si quando ea avis eum piscem natantem conspexerit, mittit se in aquam, raptumque unguibus dilaniat.

CXCIX. *Scylla altera.*

SCYLLA^a Cratetis fluminis filia, virgo formosissima

e In avem haliecton] Scribe haliecton vel haliecton. Corruptus Lactantius in quibusdam editionibus: Patre jam in avem transfigurato, quam Græci haliecton dicunt. Aquilam piscariem appellat Servius in Eclog. vi. Leg. piscariam, vel piscatorium potius. Avem sancte piscatorem vocat Lactant. Argum. Lib. viii. fab. i. Ovidius: Ea modo fallax erat fulvis haliectos alis. Inter accipitres recensetur in epistola, quæ Symmacho & Theodotioni inscribitur, Scaliger ad Catal. pag. 83. Haliæctus Virgilii est Falco noster. At Falco accipiter magis, quam aquila videtur esse. Aquilam tamen facit Virgilius haliæctum. Fecit & in terris haliæctus ales ut esset: Quippe aquilis semper gaudet Deum ille cornescens. Schol. Homer. ad Iliad. pag. 674. Αἰσῆς. Οὐκ ἴσμεν δὲ αἰσῆς & ὄρνις ἐν τῷ ὄρνι, & ἰππῶν. Θυοὶ γὰρ Ἀλκυονίδας αἰς ἵστυν τὰς νεοαὺς αἰεὶ τὸ ἅλιον αἰαγκάζαν βλέπειν, & ὁ θυοὶ δὲ ὄρνις, & αἰεὶ ἐστὶν υἱός, ὁ δὲ μῦθος, ἐκείνου, & γίγονεν Ἀλκυονίς. Leg. αἰσῆς. & δὲ αἰσῆς pro δὲ αἰσῆς. Id quod Scholiastes ille ipse vult, quem scripsisse deprehendo ad v. 638. Iliad. Π. Θερσίδῳ δὲ δακρυόεντος, ὄρνις, ἰμπερ. Confer Plin. Lib. x. cap. 3. & quæ dixi ad Lactant. Lib. vi. fab. 20. &c.

f In piscem Cirim] Avem eam Ovidius & Virgilius faciunt. Glossæ Stephanianæ Circum appellant. Circum, ἰσχυρῆς. ἔστι δὲ ἄρην μεταβληθεὶς τὸ Σκύλλης τὸ Νέου Μεγαρίδος. Vulcanius emendat: Τὰς Νέου Μεγαρίδος. Malim legi, Νέου αὐ Μεγαρίδος vel Μεγαρίδος, ut subaudiatur Μεγαρίδος, quem admodum apud Eliam. πολὺ. 15. xiii. 18. Διόνυσος ὁ τὸ Σκύλλας. Tzetzes in Lycophron. pag. 95. Μεγάρων, τὸ Σκύλλας, ὅτι κατ' ἐμὲ θυγατὶς Νέου τὸ Μεγαρί. Leg. Μεγαρίδος. Sed Scaliger, ut deprehendi postmodum,

ad Catal. p. 83. Τὰς Νέου Μεγαρίδος. Confundit interim Scyllas, quo nihil apud Mythologos & Poetas frequentius. Circus est Græcæ vox. Κίρκος enim αἰσῆς Græcis. Erym. magnum accipitrem esse vult. Πάσις, inquit, & αἰσῆς ὁδὸς ἰσχυρῆς. Illis, quæ pro Hygino adduxit Cl. Schefferus, addo illa ex Etymologicographo: Κίρκος ὁ ἰσχυρῆς. περὶ δὲ κίρκος ἐστὶν πλοῦτος, Κίρκος δὲ, δὴ τὸ τὸ ἰσχυρῆς. Κίρκος, ὁδὸς ἰσχυρῆς. αἰσῆς δὲ αἰσῆς πλοῦτος Κίρκος ὁδὸς αἰσῆς. Accedit huc, quod piscem captare solenne est haliæctro: quæ de re videndus Plinius Lib. x. 3.

Ad CAP. CXCIX.

a Cratetis fluminis] Servio ad Ecl. vi. est Cretheidas nympha filia. Ad Æn. autem III. 420. Scylla Phœciæ & Cretheidis Nympha filia fuit. Scribo tum heic, tum apud Servium Crataeides, vel Crataeis, ut inflexione Latinâ usus sit in vocabulo Græco: quod non esse insolens sequioris ævi scriptoribus alibi ostendimus. Quanquam vir illustris ad Catal. pag. 50. τὸ Cretheidas non sustinuit mutare: Alii, inquit, Crataeis dicunt matrem Scylla, alii Persean, alii Lamiam, alii Cretheida, alii Ecaten. Nisi de Cretheide, quæ ex τῷ Crataeis nata, verum est de cæteris. Non debent ergo mutari ab illo versus illi: Ἰψὲ seu Lamie mater &c. Schol. Apollon. ad Lib. 828. Ἀκκσίλας Θόρυκος & Ἐχάρης τῷ Σκύλλας λίγῃ. (Atque ita quoque Hom. Schol. ad Iliad. M. 85.) Οὐ μὲν δὲ τῷ Σκύλλας μὲν ἐκ Κεφισσίου καλεῖται. Secutus ergo Homerum Ovidius XIII. Met. 745. Nereis his contra rescuta Crataeide matrem. Sed illo fluminis quid faciemus? A glossâ esse censet Cl. Schefferus. Mihi videtur corruptum ex Phœcynis, & transpositum. Lego itaque Phœcynis & Crataeis

ma dicitur fuisse. Hanc ^b Glaucus amavit, Glaucum autem Circe Solis filia. Scylla autem cum afflueta esset in mari ^c lavari, Circe Solis filia ^d propter zelum, medicamentis aquam inquinavit. quo Scylla cum descendisset, ab inguinibus ejus ^e canes sunt nati, ^f atque ferox facta,

quæ

dis filia. Apollonius: Σκύλλης Αὔ-
σονος ὁλοῖσθαι, ἢ τὴν Φόρυν
Νυκτοπόλιν. Ὁ δ' ἑκάστη πλὴν τῆς κλεί-
σις Κεῖται. Gloss. MSS. in 1. Georg.
de duabus Scyllis: Una Forci & Creti-
da filia fuit. Scribe, *Crataida*. La-
stant. Argum. Lib. xiii. fab. 9. Met.
Ovid. Ut Scyllam Phœrei & nympha
Cratheidis eodem mari versantem con-
spexit. Lege, *Crataidis*. Quin veri hæc
speciem aliquam æquæ tibi, ac mihi,
habere videantur, nullus dubito. Ni-
hil tamen mutandum, nisi τὸ Cratetis
in *Crataidis*. Capella Lib. vi. pag. 205.
Scyllam oppidum cum Crataide flumine,
quæ Scyllæ mater fuit. Ita ex MS. resti-
tuit Grotius. Solinus pag. viii. *Cum*
Scyllæ oppido & Crataide flumine Scyllæ
matre. Quo loco vulgo *Cratide* legunt.
Cæterum alios heic rursus auctores se-
quitur Hyginus, ac cap. 151. vel in Ge-
nealogiâ, ubi Typhonis & Echidnæ fa-
cit filiam Scyllam. Ita ego commenta-
bar. Sed Nob. Heinsii Not. in Met. O-
vid. p. 352. si insepissem, potuissem
superfedere labore isto.

^b *Glaucus*] Hic Polybi filius fuit,
qui factus est δαίμων, de
quo Schol. Apollon. ad Lib. 1. 1310.
Tzetzes ad Lycophron. pag. 107. Eu-
stath. ad Hom. Iliad. pag. 205. ed. Ba-
sil. Palæphatus cap. 28. Anthedonis fi-
lius est Fulgentio Lib. ii. cap. 12. An
perperam? Fuit Αὔσανδος τὸ γά-
ρον, non filius Anthedonis aliis. Sed
cum Fulgentio faciunt Gloss. MSS. in
Lib. 1. Georg. & Lactant. Argum. Lib.
xiii. Met. fab. 9. Adde quæ Norcatus ad
Fulgentium.

^c *Lavari*] Et si contra Varronis re-
gulam, ex usu tamen magis locuple-
tum scriptorum esset *lavare*. Vid. Ter.
Eun. iii. 5. 47. Plaut. Truc. ii. 3. Pe-
tron. Fragment. Irag. cum Hygino pag.
13. edit. Corn. Et ego, inquit, non quo-
tidie labor. Pag. 45. Quibus *lavari* jam
cæperat votum esse. Plin. iii. epist. 14.
Lavabatur in villa Formianâ. Nec re-
fugit Celsus Lib. 1. cap. 3. Imo nec Tul-

lius ipse Lib. x. Att. 13. *Lavari se velle.*

^d *Propter Zelum*] Fulgent. Mythol.
Lib. ii. *Zelataque Scyllam fontem, in*
quo lavari erat solita, veniens infecit.
Idem Lib. i. *Odium causale est, ut*
amoris zelus atque invidia. Inde zela-
re frequens Cypriano Sermone de Livo-
re, & poetis Christianis, vocabulum.
Zelum eleganter rivalitatis dolorem
appellat Servius ad Æn. iii. 420. *Fu-
riosam amantium emulationem* Petron.
Gloss. Cyrill. Ζῆλος, pellicatus, pellica-
tio, emulatio, zelus. Fulgent. Præfat. Lib.

1. *Tam etenim libens zelo sortitus sum*
ex affectu conjugium, ut si hanc suis
oblucentem, ut pellicem, voluptatibus re-
puleris &c. Ita omnino legendum cum
membris Vetr. Bibliothecæ Leiden-
sis. Malè ab antiquis editionibus Mi-
cylly & Henrici Petri heic recessit Com-
melinus. Aliter hanc fabulam narrat.
Tzetzes ad Lycophron. p. 13. ed. Steph.
Ἡ δ' ὅτε τοῦ Σκύλλα γυνὴ διπρ-
πίς. Ποσειδῶνι δ' οὐκ ὄντα, Ἀμειβε-
ταις ζήλοτυπώσεως, & οὐκ ὄντα ἰμ-
βρῆσιν τῇ πηρὶ, ἢ τῇ εὐδῇ λέ-
σαι ἀπὸ δουρῶν. Securus hoc com-
mentum Virgil. in Ciri: *Sive etiam ex-*
actis speciem mutata venenis Infelix vir-
go, quid enim commiserat illa? Ipse pa-
ter timidam sava complexus arena Con-
jugium cara violaverat Amphitrites:
Attamen exegit longa post tempore pœnas;
Ut cum cura sui reheretur conjugis alto,
Ipsa truce multo misceret sanguine pon-
tum. Confer Ovid. 1. Art. Amand. 331.

^e *Canes sunt nati*] Eleganti metapho-
râ de obrectatoribus Hieronymus vitâ
Hilarionis: *Scyllæos canes obturatâ au-*
re transibo. Malè *obduratâ* habet Cani-
sii editio. Tzetzes in Lycophron. pag.
107. ed. Stephani Scyllæ sex dar capi-
ta, & duodecim pedes. Sed denarii
gentis Pompelæ tres tantum imâ ingui-
num parte ei canes assignant, ut ob-
servavit in de Num. Præstant. pag. 233.
illustris Spanhemius.

^f *Atque ferox facta*] Turbatus heic
videtur verborum ordo, quem ita te-
sti-

quæ injurias suas executâ est. nam Ulyssẽm & prænavigantem sociis spoliavit.

CC. Chione.

Cum Chione, sive, ut alii poetæ dicunt, ^a Philonide Dædalionis filia Apollo & Mercurius una nocte concubuisse dicitur. ea peperit ex Apolline ^b Philammonem, ex Mercurio Autolyco, quæ postea in venatione in Dianam ^c est locuta superbior. Itaque ab ea sagittis est interfecta. at pater Dædalion unicam filiam flendo, ab Apolline est conversus ^d in avem dædalionem, id est, accipitrem.

CCI. Autolycus.

MERCURIUS Autolyco, ex Chione quem procreaverat, muneri dedit, ^a ut furacissimus esset, nec deprehenderetur in furto: ut quicquid furripuisset, in quamcunque effigiem vellet, transmutaretur, ex albo in ni-

grum,

stituo: *Qua ferocis facta atque injurias suas executâ est.*

^a *Prænavigantem*] Sic *pralabi* apud Symmach. Lib. 1. ep. 7. & Colum. xi. 8. *Præfluere* apud Horat. iv. od. 3. & 14. *Prænatare* apud Virgil. Æn. vi. 705. *Prævehi* apud Plin. Lib. 1. ep. 8. *Prævertere* Capell. Lib. 11. In quibus *præ* idem quod *præter* valet, ut *ex pro extra* ponitur interdum. Plinius Junior: *Exiluit cathedram*. Quod nollem temerè in præfatione suâ damnaſſet Stephanus. Sall. *Raro egressa fines suas*. Curt. iv. 2. *Eminet aquam*. Lactant. Phœn. vers. 8. *Eminet montes*. Interpres Apollon. Tyrii: *Evastit cubiculum*. Capella Lib. 1. *Tyastus ævius jam Phœbus exierat*. Sen. Agam. 968. *Exiit Mycenæ*.

^b *Philammonem*] Ita & Ovidius eum & Pherecydes appellant. Corruptè *Philemon* dicitur in veteribus Lactantii Argum. edit. Rectè *Philammon* Rænerius.

^c *Est locuta superbior*] Dianâ formosiorẽ se jactavit.

^d *In avẽm dædalionem*] Cl. Schefferus emendat *asalonem* ex Plin. Lib. x. cap. 8. Sanè *Αισάλων* est etiam Aristotel. Lib. ix. cap. 46. Hist. Animal. Ælian. Lib. xii. cap. 4. cum aliquot accipitrum vocabula enumerasset, subjicit tandem, *ἄλκιον ὃ ἐστὶν ἄλκιον ἐν τῷ πτέρῳ*. Oſto facit Callimachus apud Etym. auctorem in Πάλεα. An inter illa etiam Dædaliones fuerint, dicere non habeo. Naso simpliciter in accipitrem conversum narrat.

Ad C A P. CC.

^a *Philonide*] Pherecydes apud Schol. Hom. ad Odyſſ. T. 432. *Φειλῶνις ἡ Διὶνῃ* *ἡ θυγάτηρ οἰκῶσα τῷ Παριᾶσσι ἐν αὐτῇ παρῳείχθη ἐν Ἀπόλλωνι*. Omissum est *Ἐμῆν*, ut apparet ex illis, quæ mox subiungit. Adde Ovid. Lib. xi. Met. fab. 8.

Ad C A P. CCI.

^a *Ut furacissimus esset*] Vide Schott. Proverb. ex Suid. Cent. xii. 75. Pherecydes de Autolyco: *Εἶχε γὰρ πάντῳ τῷ τέχνῳ παρὰ τῷ πατρὶ, ὥστε τὸς αἰθερώπυς, ὅτι κλίπῃσι π, λαθῶν, & τὰ θῆμματα τ' αἰῶας ἀλ-*

S 5

λοιῶν

grum, vel ex nigro in album, in cornutum ex mutilo, in mutilum ex cornuto. is cum Sisyphi pecus assidue involaret, nec ab eo posset deprehendi, sensit eum furtum sibi facere, quod illius numerus augebatur, & suus minuebatur. qui ut eum deprehenderet, in pecorum ungu-
lis ^c notam imposuit. qui cum solito more involasset, & Sisyphus ad eum venisset, ^d & pecora sua ex ungulis deprehendit, quæ ille involaverat, & abduxit. qui cum ibi moraretur, Sisyphus Anticliam Autolyçi filiam com-
pressit, quæ postea Laertæ data est in conjugium, ex qua natus est Ulysses: ideo nonnulli autores dicunt ^e Ypsipylon. ob hoc Ulysses versutus fuit.

CCII. Coronis.

APOLLO cum Coronida Phlegyæ filiam gravidam fecisset, corvum custodem ei dedit, ne quis eam violaret. Cum ea & ^a Chylus Elati filius concubuit: ob id ab Jo-

νοῖεν εἰς τὸ δίαιος μορφή. Confer Sa-
sisber. Curial. 1. cap. 9. Ovid. 11. Met.
311. *Alipedis de stirpe Dei versuta pro-
pago nascitur Autolycus, furtum in-
geniosus ad ovine.* Nimirum κλέπτει
θεός Mercurius: Lactant. Lib. 1. cap.
10. *For ac nebulo Mercurius.* Hinc de
eo rusticus ille apud Anton. Liberal.
cap. 15. κλέπτειν ἰσχυρὸν ἢ τιμῶν θεόν.
Fulgent. Mythol. 1. *Foratrinum Deum
salutat.* Vide ejus imaginem apud Al-
bricum cap. 6. Cur autem fur Mercu-
rius? Οἷον ἢ Ζεὺς κλέπτειν πλεὺς Ἡῶν
ἰμῶν τῷ Μαιῶν, ut notat Schol. Hom.
ad Iliad. Q. 24.

b *Mutilum*] Propriè locutus est. Ho-
rat. 1. Sat. 5. *O tuas cornu Ni foret ex-
secto frons, inquit, quid faceres, cum
Sic mutilus minutaris?* Ovid. 111. Art.
A. 249. *Turpe pecus mutilum.* Donatus
ad Hecyr. Ter. act. 1. sc. 1. *Mutili di-
di sunt boves aut capri sine cornibus.*

c *Notam*] Fectus: Nota nunc signifi-
cat signum, ut in pecoribus &c. Schol.
Sophocl. ad Ajac. Flagell. vers. 190.
μορφομένην τὸ εἶδος αὐτῆς. ubi
hanc fabulam habes. Utius in Lycop-
hron. pag. 62. Μορφομένην τὴν μορ-
φὴν τὴν αὐτῆς ἐν χαρίτων τῷ εἶ-
δος αὐτῆς.

τὸ εἶδος ὁπλῆς ἐν χαρίτων ἐν τῷ αὐτῆς
leg. αὐτῆς εἶδος.

d *Et pecora*] Τὸ ἐν, ut natum ex ul-
timâ præcedentis vocis syllabâ delet
Cl. Schefferus. Possit tamen videri po-
lysyndeton. Sed id cum frequentare
non solet Hyginus, amplector ejus
conjecturam.

e *Ypsipylon*] Micyllus in margine Si-
syprium. Quod & mihi venerat in men-
tem ex Ovid. Lib. 1111. Met. v. 31. &
Avieno in allegoriâ Sirenum: *Sanguine
Sisyprio magnus generatus Ulysses.* Nunc
rectius puto *Sisypiden* vel *Sisypis fi-
lium.* Suidas loco superius laudato.
ἀπὸ Σισυπιδῆος ἢ Σισυπιδῆος. Lactantius
ad Stat. 111. Achill. v. 76. *Lerta ἐν
Antioche* (leg. *Laerta ἐν Anticlia*) fi-
lius, alii dicunt *Sisypis ἐν Anticlia fi-
lium*; que ante nuptias cum Sisypho Co-
cli (leg. *Coli*) filio concubuit, unde
Ulyxes natus est. Ovid. 111. Art. A.
313. *Hic suo Sisyphides antiochi pater
solvit corpora.*

Ad CAP. CCII.

a *Chylus*] Lactant. ad 111. Theb.
Stat. 506. *Lycus.* Utrique legendum
Ischy

Jove fulmine est interfectus. Apollo Coronidem gravidam percussit, & interfecit, cujus ex utero exectum Asclepium educavit. at corvum, qui custodiam præbuerat, ex albo in nigrum commutavit.

CCIII. *Daphne.*

APOLLO Daphnen, ^a Penei fluminis filiam, cum virginem persequeretur, illa à terra præsidium petit, quæ eam recepit in se, & in arborem laurum commutavit. Apollo inde ramum fregit, & in caput imposuit.

CCIV. *Nyctimene.*

NYCTIMENE, ^a Epopei regis Lesbiorum filia, virgo formosissima dicitur fuisse. hanc Epopeus pater amore incensus compressit, quæ pudore tacta sylvis occultabatur. quam Minerva miserata, in noctuam transformavit, quæ pudoris causa in lucem non prodit, sed ^b noctu patet.

CCV. ^a *Ar-*

Ischys ex Scholiaste Pindari in Pyth. od. 3. Pausan. Lib. 1. Apollod. Lib. III. Laestant. Argum. Met. Ovid. Met. II. 7. Immo ipse Hyginus Astron. II. 40. *Ischyn* eum appellat. Defendi tamen possit *Ischus*, ut sit dictum. quemadmodum *Rhadamanthus* ex *Ραδάμανθης*, & *Astus* ex *Ἀστὴς* apud Varronem. *Tribachus* ex *τρίβαχς* apud Schol. Horat. ad epod. 1. *Cotus* pro *Cotys* apud Nepot. Iphicrat. cap. 3. Vide Buchner. ad ejusdem Themist. cap. 1. & quæ nos superius diximus. Editio Leidensis præfert *Alcionetus*. Malè. Scribi debuisset, *Alcyonetus*. Anton. Liberal. cap. 10. Ὁ γὰρ ἀνὴρ ἐκ τῆς ἑσπέρης Κόρυδα τὴν Φαίηκος θυγατέρα γαμήσεντος Ἀλκυονίδος.

Steph. Auctor Geopon. Lib. XI. cap. 3. Servius ad *Æn.* III. 91. *Daphnis Penei*, vel, ut alii volunt, *Ladonis filia*, ab *Apolline* adamata est. Scrib. *Daphne* & *Ladonis* ut rectè exaratum ad *Æn.* II. 514. *Daphne Ladonis fluvii terra Arcadia* fuit. Hom. Schol. ad *Iliad.* A. 14. Ἀδωνίς ἦ ἐν Ἀργείᾳ πόλιν ἄνθρωποι θύγατράν τινιν ἄνθρωπος ἀνέστηκεν. Fabula inde orta videtur quod Apollo in quodam *ἄδωνος* invenerit. Vide Euseb. Præp. Evang. Lib. II. cap. 1.

Ad CAP. CCIV.

^a *Epopei*] Ita etiam infra habes cap. 253. In margine edit. Micylli visitur. *Hylei alii*. Quod mutem in *Nycti*. Laestant. ad III. Theb. Scæ. 507. *Nyctimene* *Lesbionum* Rex. *selin* si nunquam pater fuisset, *filiam* habuit *Nyctimene* nomine. Scrib. *Lesbionum* & *Nyctimene* ex Ovid. II. Met. fab. 9. in cujus argumento Laestant. *Nyctimene Nycti filia*, *virgo Lesbia*.

^b *Nactus patet*] Barth. *patet*, vel *patet*, Prius probò, Matth. cap. XXIV. 30. Ka]

Ad CAP. CCIII.

^a *Penei*] Scribe *Penei*. Græcis enim est *Πηνειός*. Ovid. I. Met. 452. *Primus amor Phæbi Daphne Peneia*. Secutus eum Laestant. ad Stat. I. Theb. 554. *Alii* *Ladonis* filiam faciunt, ut Nonnus Dionys. III. Aphthon. Progymnasmat. I. Tzetzès in Lycophron. pag. 2. ed.

CCV. ^a *Arge.*

ARGÆ venatrix cum cervum sequeretur, cervo dixisse fertur: Tu licet Solis cursum sequaris, tamen te consequar. Soliratus, in cervam eam convertit.

CCVI. *Harpalice.*

CLYMENUS Schœnei filius, rex Arcadiæ, amore captus, cum Harpalice filia sua concubuit. ea cum peperisset, in epulis ^a filiam apposuit patri: Clymenus pater recognita, Harpalicen interfecit. * * *

CCXIX. *Archelaus.*

ARCHELAUS ^a Timeni filius exul, à fratribus ejectus, in Macedoniam ad regem Cisseum venit. qui cum à finitimis oppugnaretur, Archelao regnum & filiam in conjugium dare pollicetur, si se ab hoste tutatus esset. Archelaus, ^b quia ab Hercule esset oriundus, ^c nam Timenus Herculis filius fuit, qui * hostes uno prælio fu-

ga-
Καὶ τότε φανερὸν τὸ οὐκ ὄντως ἦν ὡς παρὲν. Vet. Interp. Et tunc parebit signum &c. Cato Scholasticus, quem Ethicum salutatur Sarisber. Polycrat. Lib. 11. Temporibus peccata latent, sed tempore parent. Petronius: Juris consultus PARET non PARET habeto. Festus: Parret, quod est in formulis, debuit & productâ priore syllabâ pronuntiari, & non geminato R scribi, ut fieret parret, quod est inveniat (leg. invenitur) ut comparet, apparet. Non ergo ^a parret est effatum illud Agræti: Apparet qui videtur, parret qui obsequitur. Idem legas in Isidor. de Differentiis, & apud Servium ad Æn. 1. 121. qui & hoc addit: Et hæc observatio diligenter custodiri debet, licet eam auctores metri causa, vel clausula, plerumque corrumpant. Sen. Agam. 457. Et dubia parent mentis Idaijuga. Excerpta Festi MSS. Paret significat apparebitur. Scrib. apparet. Idem in viatores. Qui magistratibus parebant. Chrysolog. p. 172. ed. Paris. Parebunt corda vestra obstructiora &c. PseudoCypr. de Sing. Cler. Si
justus vix saluus sit, injustus ubi parebit? Tertull. Exhort. Cast. cap. 3. Quod paruit cum. magis velle. Adde quæ Sciopp. observavit. Susp. Lect. 11. cap. 20. & Cl. Daum. ad Caton. Distichi pag. 155.

Ad CAP. CCV.

^a Arge] Vide Bochartum Hieroz. Part. 1. col. 883.

Ad CAP. CCVI.

^a Filiam apposuit] Lego filium. Cap. 238. Quod ei filium suum in epulis apposuit. 239. Ex eo quem conceperat interfecit. 246. Clymenus Schœnei filium ex Harpalice filia sua filium suum.

Ad CAP. CCXIX.

^a Timeni] Scribendum Temeni ex Vellejo, Apollodoro, Strabone, Pind. Scholiaste in Pyth. od. v. aliisque. Gr. est Ταυρὸς.

^b Quia ab Hercule] Cl. Schefferus, qui, vel ut qui mallet.

^c Nam Timenus Herculis filius fuit] Si

gavit, & ab rege pollicita petit. Ille ab amicis dissuasus, fidem fraudavit, eumque per dolum interficere voluit. itaque foveam iussit fieri, & multos carbones ^d eo ingeri & incendi, & super virgulta tenuia poni. quo cum Archelaus venisset, ^e ut decideret, hoc regis servus Archelao patefecit. qui recognita dicit, se cum rege colloqui velle ^f secreto, arbitris semotis. Archelaus regem arreptum in foveam conjecit, atque ita eum perdidit. inde ^g profugit ex responso Apollinis in Macedoniam, ^h capra duce, oppidumque ex nomine capræ ⁱ Ægeas constituit. ab hoc Alexander Magnus oriundus esse dicitur.

CCXX. *Cura.*

CURA cum quendam fluvium transiret, vidit cretosum lutum: sustulit cogitabunda, & cœpit fingere hominem. Dum deliberat secum, quidnam fecisset, inter-

Si hæc verba includas parenthesi, & *τὴν* qui, quod proximè sequitur, deleas, tolli poterit asteriscus. Verum non pater Temeni Hercules, sed atavus fuit, ut scribit Vellejus Lib. 1. cap. 1. Vide ibi Lipsium, & Vossium. At Tzetzen in Lycophron. pag. 127. ed. Steph. si audimus, non abavus, ut Lipsius vult, nedum atavus, ut Vellejus, sed proavus dicendus fuit. Ο' Τυμφὺς ἱππῶ, inquit, ἰαγὼν τὸν Ἡ' ἑκκλῆς. Η' ἑκκλῆς γὰρ ἐστὶν ἀριστομάχου τ' ἄλλου. Τ' ἄλλου δ' ἐστὶν οὗτος Εὐρύτου Κλεόδωτος, Ἀλχας, ἐκ Κίρυ. Κλεόδωτος ἐστὶν Περσίδας ὁ Τυμφὺς ἱππῶ, ἐστὶν ἱππῶς. Sed errat Tzetzes ille. Aristomachi filium omnes faciunt Temenum. Theophilus ad Autolycum Lib. 11. pag. 85. Ex Baccho & Althæa, qua Thestii fuit filia, orta est Deianira: ex hac & Hercule Jovis filio genitus est Hylas: ex hoc Cleodemus, ex hoc Aristomachus, ex hoc Temenus &c. Etiam Hygino ipsi cap. 124. Aristomachi filius Temenus est.

^d *Eo ingeri*] H. e. in eam foveam. Adverbium pro relativo pronomine posuit. Cap. 199. Aquam inquinavit, quo Scylla cum descendisset. Justin. xii. 5. Translati eo trium civitatum populi, quos Cyrus condiderat. h. e. in eam

urbem. Cl. Schefferus *τὴν* eo pronomen esse volebat ellipticè positum, pro *eo loco*. Nihil opus esse hoc ellipsis heic præsidio abunde demonstravi ad cap. 3.

^e *Ut decideret*] Cogitare lectorem jubet Cl. Schefferus, num legendum sit, *ut ne decideret*.

^f *Secreto, arbitris semotis*] Alterutrum à glossa esse censet Cl. Schefferus. Ego putem post *τὸ secreto* τῶν εὐγλωτῶν esse collocandam; & illa *arbitris semotis* referenda ad sequentem periodum.

^g *Profugit in Macedoniam*] Atqui jam venerat in Macedoniam, ut præcessit. Credo in præcedentibus latere aliquid. Pausan. Bæoticis: *Dicunt Macedones Caranum Macedonia regem pugna superasse Cisseum, qui in vicinâ regione principatum obtinebat.*

^h *Caprâ duce*] Tale quid de Carano Justin. Lib. vii. cap. 1. & Solinus cap. 14. narrant.

ⁱ *Ægeas*] Cl. Schefferus emendat, *Ægas*. Non erat necesse. Justinus: *Urbem Edessam ab memoriam unneris Ægeas, populum Ægeatas, vocavit.* Vide ibi Berneggerum. Sammonicus præfat. *Qui colit Ægeas, qui Pergama, quique Epidaurum.*

Ad

tervenit Jovis : rogat eum Cura , ut ei daret spiritum. quod facile ab Jove impetravit. ^aqui cum vellet Cura nomen suum imponere, ^bJovis prohibuit , suumque nomen ei dandum esse dixit. Dum de nomine Cura & Jovis disceptarent, surrexit & Tellus, suumque nomen ei imponi debere dicebat, quandoquidem corpus suum præbuisset. Sumpserunt Saturnum judicem, quibus Saturnus ^csecus videtur judicasse : Tu Jovis quoniam spiritum dedisti, ^dcorpus recipito : Cura quoniam prima eum finxit, quam diu vixerit, cura eum possideat. sed quoniam de

Ad CAP. CCXX.

^a Cui] Ita emendavit Micyllus, cum in MS. invenisset *qui*. Non improbo quidem. Scio tamen, utrum *to* qui dandi casu per Q an per C esset scribendum multum agitatam jam olim fuisse inter Grammaticos questionem. Consule Vellum Longum de Orthogr. Donatum in Ter. Andr. r. r. Scalig. de causis linguæ latinæ r. cap. 24. Bembum libro de Terentii fabulis. Sic in Gruter. Inscriptionibus pag. 880. *aliqui* legas pro *alicui*.

^b Jovis prohibuit] Perperam *to* Jovis in Jovis mutare incendit Micyllus. *Kαταχρημα* vulgi & infimæ ætatis scriptorum id ex antiquissimis imitandum sibi duxit. Consule Apuleium, Capellam, Statii & Germanici Scholiastas, aliosque id genus heroas. Petron. Fragm. Trag. *Hoc solum vetare ne Jovis potest*. Malim nec Jovis. Quintil. Declam. 107. edit. Hackian. *Ne quisquam probare in altero potest*. Lege, nec quisquam, ut habet Commeliniana. Justinus Lib. 38. cap. 7. *Iustitia atque liberalitatis sua ne ipsos milites, qui experiantur, testes refugere*. Putem melius fore, nec ipsos, quanquam ne pro nequeidem Ciceroni vindicat Stewechius de particulis Linguæ Latinæ Lib. r. In Apuleio certe ego observavi Lib. II. Met. *Ac ne omnino mihi notos illos latrones usquam fuisse*. Et post paulo: *Ne ipse, qui commisit, potest diffiteri*. Et Terull. p. 47. ed. Jun. *Qua nobis ne mentire conceditur*. Caterum pariter *καταχρημα* est Jovis Astron. r. r. 13. & Jovisrem cap. 28. pro quo Jovem postea supposuerunt. Sed nos illud alte-

rum revocandum censemus ex editione Veneræ anni 1482. quam ignoravit Cl. Schefferus. Etiam cap. 14. ex eadem *ab Jovis* forte pro *ab Jove* reponendum.

^c Secus videtur judicasse] Emendat Cl. Schefferus: *Quibus Saturnus; cæcum videtur judicasse*. Vel, *Quibus Saturnus; videtur secus; judicio sic; in Jovis*. Vide num *secus* rectius exponi possit *κακῶς*, non *benè*. Benè de hac particula Cafaubonus ad Suet. Tib. cap. 2. & Scioppius Famiari Infamiâ. Gloss. Isid. *Secus, malum*. Sallust. Jug. cap. 21. *Secus cesserat*. 25. *Secus procedit*. Sic & aliter usurpabant. Festus Pauli: *Alter & pro non bene ponitur; ut in auguriis altera avis cum appellatur, quæ utique prospera non est. Sic alter nunquam pro adverso dicitur & malo*. Sed hoc posteriori loco malim aliter ex MS. codice Leidensi, quem cum editis consuli. Sallust. Jugurth. *Providere, ne quid aliter eveniat*. Adde Don. ad Prolog. Andr.

^d Corpus recipito] Barth. leg. *Cor ejus*. Cl. Schefferus retinet *to corpus*, & mox scribit; *Cura animum possideat*. Imo *to corpus*, cum intentius cogitavi, etiam mihi retinendum est visum. Sed pro *cura eum possideat*, lego *cura animum possideat*. Hoc revera erat perversum judicium, adsignare illi corpus, qui dederat spiritum, huic autem, quæ finxerat corpus, animum; quemadmodum recte censuram instituit auctor verbis illis, *Quibus Saturnus secus videtur judicasse*. Quæ porro sequuntur, verba sunt Saturni, quæ nimium ex abrupto subjunguntur præcedentibus.

de nomine ejus controversia est, Homo vocetur; ^e quoniam ex humo videtur esse factus.

CCXXI. ^a Septem sapientes.

PITTACUS Mitylenæus, Periander Corinthius, Thales Milesius, Solon Atheniensis, Chilon Lacedæmonius, Cleobulus Lindius, Bias Prieneus. Sententiæ eorum sunt:

Optimus est, Cleobulus ait, modus, incola Lindi.

Ex b Ephyra Periandre doces, c cuncta & meditanda.

Tempus nosce, inquit d Mitylenis Pittacus ortus,

Plures esse malos, Bias autumat ille Prieneus.

Milesiusque Thales sponsori e damna minatur.

f Nosce, inquit, tete, Chilon Lacedæmone cretus.

Cecropiusque Solon, ne quid nimis, g induperabit.

CCXXII. ^a Se-

^e Quoniam ex humo] Arator Lib. 1. Materies terræna sumus, limumque parvum Nomine prebit homo. Ita & Isidorus Orig. Lib. 1. cap. 28. & Lib. 21. cap. 1.

Ad CAP. CCXXI.

^a Septem sapientes] Tot vulgo numerantur. Vide Lactant. Lib. 1v. cap. 1. Tzetzen Chil. 11. Augustin. C. D. xviii. 24. Porphy. Abstin. Lib. 1. pag. 35. ed. Fogeroll. Proclum ad Hesiod. p. 19. In Glossis autem Stephani legas: *Response novem sapientum, ἀποκριματὰ εννέα σοφῶν.*

^b Ephyrā] Cap. 275. Ephyræ Oceanis filia Ephyræ, quam postea Corinthum appellaverunt. Helych. Εφύρα ἡ νῦν Κόρινθος. Unde Ephyræa Lais Propert. Lib. 11. el. 5.

^c Cuncta & meditanda] Illud & nimis otiosè heic positum. Certe si abesse, non desiderarem, cum sine illo per casuram stare possit metrum. Vult statim, Nosce inquit tete Chilon &c. Sed forte melius, cuncta ut meditanda, ut verbum substantivum subaudiat. Exprimere voluit versificator illud, Μὲν εἶπε τὴν πῶς. Vet. Epigram. quod affectum Sidonio: *Ille nihil rerum fieri jubet immediatum, Ipse Si-*

donius carm. 17. *Ex Ephyrâ totum meditans quod Periander.* Ad quem verbum ex Hygino adducit Savaro, *Ex Ephyrâ Periandre notas &c.* Memorizæne vitio, an ex antiquo codice, incertum.

^d Mitylenis] Mitylenas numero multitudinis urbem eam appellat quoque Suetonius Tiberio; alii Mitylenon.

^e Damna minatur] Veteres habuisse minantur notat Cl. Schefferus. quam lectionem non existimat repudiandam. Qui illi veteres sint, nescio. Micyllus, qui primus edidit, minatur. Quod longè elegantius.

^f Nosce tete] Socrati tribuit Schol. Juvenal. ad Sat. 11. vers. 27. Sed Chiloni cum Hygino Plin. Lib. viii. 32. ut & sequens, & quod proxime præcessit.

^g Induperabit] Scribendum censet Induperavit Cl. Schefferus. Mihi alterum nihilo deterius videtur. Cæterum cui illud μὲν δ' ἄντ' tribuendum sit, valde ambiguum esse discas ex Schol. ad Euripid. Hippol. 264. Οὔτις Χίλωνι ἀντιδίδασιν, ὡς Κριτίας & Πηδοκῶς. οἱ δὲ Σωδᾶμων, ὡς τὸ ἐν Τριχῶν ἐπιγράμματι δηλοῖ. Ταῦτ' ἔστιν Σόδωμος. Ἐπὶ οὗτον δὲ μ' αἰσθάναν, μὲν δ' ἄντ' καὶ πᾶσι πᾶσι καλὰ. Οὗθ' ὁμῶς, ὡς τὰ Σίτουσι λεγόμενα & Πηδίας, οἷον μὲν δ' ἄντ'.

CCXXII. ^a *Septem Lyrici.*

* * * *

CCXXIII. ^a *Septem opera mirabilia.*EPHESI Dianæ templum, quod fecit Amazon ^b Otrira ^c Mar-

μυδὲ δίγειν δίγλῳσι. Commendat idem dictum, & Platonis verbis illustrat Isidorus Pelusiota epist. 73. Confer Plin. Lib. vii. cap. 32.

Ad CAP. CCXXII.

^a *Septem Lyrici*] Atqui Lyrici vates numero sunt Mnemonidarum, ut canit Aufonius Eid. xi. Sed & Musarum quoque, quas novem vulgo numerant, non minus controversus est numerus. Vide Servium ad Æn. i. 12. & ad Ecl. vii. 21. Arnob. Lib. iii. apud quem Myrcilus numero eas esse septem assererat, ut & Eumelus apud Tzetzen ad Hesiod. Εἴρη. Adde Phornutum cap. 14. Vulgatam opinionem sequitur Petronius: *Cum Pindarus novemque Lyrici Homericis versibus canere timuerunt.* Quintil. Orat. Lib. x. cap. i. *Novem vero Lyricorum longe Pindarus princeps.* Decem numerat, additā Corinnā, Tzetz. Prolegom. in Lycophronem.

Ad CAP. CCXXIII.

^a *Septem opera mirabilia*] Tot etiam numerat Cassiodorus Lib. vii. Variorum, Lactant. Lib. iii. cap. 24. Vitruvius Procem. Lib. vii. 25. Multo autem plura Ampelius cap. 8.

^b *Otrira*] Ita scriptum etiam cap. 30. & 225. Sed Græcum Οἰτρῖον si respicias, *Otrira* scribas oportet, ut recte exaratum est cap. 112. Οἰτρῖον est Lycophroni. Operæ pretium puto me facturum, si huc transferam, quæ ad Valerianum de Bon. Disciplinæ notavit Goldastus pag. 103. *Fortasse scribendum Sirico more illius avi, Christianis maxime usitato, qui n Græcorum (imo & sæpe) in i breve commutarunt. Hinc illa passiva & proletaria, erimus, mathisis, energima, phrenisis, ecclesia, ithica, & his similia magis atque centum, quæ in ecclesiasticis scriptoribus re-*

perire est. Atque hæc eo libentius adduxi, quod me in sententiā, quam ex veterum Christianismi antistitum lectione jam dudum conceperam, non parum porro confirmant. Pro exemplis porro sint illa Tyronis in notis pag. 21. *Parâclitum. Mathematicus* 80. *Ephemeris* 124. *Sirapis* 135. *Jordanis* 183. Columbanus Monost. 110. *Vita aliena tua sibi sic Cathegita vita. Ipomanis, genus veneni* in Glossariolo à Barthio publicato Advers. Lib. xxviii. 19. *Apocima*, genus potionis ex Vet. Membrana Lib. xxvii. 12. pro *apoxema*. Plura notavi ad cap. 31. Videor illam mutationem etiam ad vertisse in Isidori Glossis, *Apiciosus, calvus, calvafter.* Logo, *alopicius*. Sunt enim *alopicia* capillorum defluvia. Qui illis laborat *alopiciosus* dicitur, ut *cancerosus*, qui morbo canero in vitâ S. Othonis. Sanè *alopicia* dicitur is morbus ab interprete Byngizlæ. Eadem pronuntiatio per multis locis corruptis Glossas Stephani, sive Philoxeni; tanquam *Discirvit*, αὐτομόλητον, pro *descirvit*, αὐτομόλησεν. Videntur ultimis temporibus versificatores illi non meliores, quam poëtæ, etiam E Latinum ut I pronunciasse. Cereæ ES tanquam IS corripuerunt. Abbas Columbanus: *Ignotum noto nunquam præpositis amico.* Poëtafter nescio quis apud Spartianum Pescen. Nigr. cap. 12. *Hunc reges, hunc gentes amant, hunc aurea Roma.* Catal. Pith. Lib. iii. Epitaph. Vitalis: *Ut plures uno crederes ore loqui.* Capella Lib. vi. *Hic igitur furva oculos splendescere noctis Cerneret ex auro, ut sacra flamma micat.* Refero huc ex eorundem Catal. Lib. iv. p. 157: *Quæso aliquid nostris gustationibus inde relaxis.* pro *relaxes*. Et ex Glossario Barthii: *Impetiginosus, populosus, hirsutosus.* Legendum, *papulosus, her-niosus.* Pontifex, *Mircurius, distructus* ex Vett. Inscript. Grut. Glossæ Isidori, *Limbus navis piratica, vel clavis.*

• Martis conjunx. Monimentum regis Mausoli, a lapidibus lychnicis, c altum pedes 80. circuitus pedes 1340. Rhodi signum Solis æneum, id est colossus, altus pedibus 90. Signum Jovis Olympii, quod fecit Phidias ex ebore & auro sedens, pedes 60. Domus Cyri re-

in veste regia, vel vestis ipsa. Nemp̄
lembus ut limbis extulit. Ultimam syl-
labam in *Thales, Lyrisses, & Ganyme-*
des correptam fuisse à quibusdam jam
diu est, cum observavit Scioppius Ve-
ris. Lib. 11. cap. 8. Euphorbus, non
Virgilius: ut ipse putat, Epigram. de
Livore: *Aut tradat Ganymedes ipse ne-*
ctar. Quo loco tamen in Pithœi editio-
ne legitur, *Catamitis.* Sed perperam.
De *Thales & Lyrisses* observavit etiam
Gretserus in de Instit. linguæ Græcæ
p. 123. Ausonius Ludo: *Thales isôba*
παύσι δ' αὖν προτῆσι. Sidonius Lib.
viii. epist. xi. *Alca potior Lyrisses ipse.*
Verum quod illi docti homines ad tria
illa nomina restringunt, id generaliter
de omnibus pronunciat Capella Lib.
111. *Es terminatus, inquit, in Græ-*
cis nominibus brevis est, ut Anchises.
Unde hoc autem? quia *es* ut *is* pronun-
tiabant, imo & scribebant interdum
illo $\alpha\omega$. Et non de nihilo suspicor in
locis illis modo adductis Ausonii, Si-
donii, & Euphorbi, ut deterioris $\alpha\omega$ i
scriptorum, exaratum fuisse primum
Thalis, Lyrissis, Ganymedis, ex cor-
ruptâ illâ pronunciatione, quâ *ut*
Latinum proferebant. Quæ quam vi-
tiosa sit, dicas ex Platonis Cratylô:
Οἱ μὲν ἀρχαῖοι τὸν ἰμῖον τὴν ἡμέ-
ραν ἐκάλεον. οἱ δ' ἰμῖον, οἱ δ' οὖν
ἡμῖον. Licet eam pronuntiationem
animadvertere etiam in isto marmore
Arundeliano, quod ad Apul. Apolo-
giam affert Pricæus pag. 148. *Εὐδὲν*
πατρικῶ εὐρῶν φέρω. Seductus eâ
omnino est Probus in Catholicis, quan-
do inter terminationes tertix declina-
tionis e productam numerat, & pro
exemplo affert *Enterpe Enterpis.* Si
nondum persuasus es, mi lector, acce-
dat hoc in cumulum, quod pro *lues &*
Johannes, in quibus ultimam corrip-
i apud Prudentium notat Fabricius, ex
MSS. *luis & Johannis* restituit nobilissi-
mus Heinsius. Eundem in modum exor-
tissimè succurrendum Sedulio & For-
tunato, quorum illum postremam in

*Herodes, hunc in Moses corripuisse pu-
tes, si vulgatas editiones inspicias.*

c *Martius conjunx*] Vide notas ad cap. 30. & 112. De templo illo Dianæ A-
vienus descript. Orbis terræ pag. 417.
ed. Pith. *Urbs Ephesus qua tetra sustol-
lit fana Diana, Munus Amazonidum
memorable*. Non constat metrum ver-
suli prioris. Forfan scribendum, *te-
trica qua attollit* &c. ut pag. 418. *In-
clyta per nubes attollens mania Lyrbe*.
Confer Plin. Lib. 36. 14.

d *Lapidibus Lychneis*] *Lychnitis* scribendum, vel recte habet margo libri Salmasiani. Vel certe *lychniticis*. Not. Tyr. p. 165. *Lignitis*, *Lignithicis*, leg. *Lychnites*, *Lychniticis*. Marmor Parium, sive alabastrum, ita olim vocatum observat Anselmus Bœtius Histor. Gemm. & Lapid. cap. 267. quod, Varone teste, ad ludernas in cuniculis venderetur. Vide tu Plinium Lib. xxxvi. cap. 5. Dictus aliter lapis ἰσὶν ἀνδρῶν. Clemens Protrept. pag. 30. Τὰς ἀνδρῶν Σικωπῆς ἐποιοῦσιν ἐκ τῆς κρυφῆς λυχνίας λίθου. Schol. ad Nem. iv. p. 285. Περὶ τοῦ ἰσὶν ἀνδρῶν λυχνίου ἀνέγραψεν Ἰσίδωρος. Orig. xvi. 5. *Pariis candoris extimii Ligdinus cognomento*. Sed ille alius est Plinio, qui de eo agit libri modo laudati cap. 8. Candens tamen ut *Parius* fuit. Anacr. od. 28. Περὶ Λυχνίου παραχθῶ, h. e. candido instar Parii marmoris. *Λυχνία* alia est *Periegetæ*. *Pyropi* & *carbunculi* faciunt genus. Certe inter gemmas cum *Dionysio* numerat *Capella* Lib. 1. *Quippe tres fuerant à fronte gemma, Lychnis, Asrites, & Cerasnos*. MS. Leid. habet, *Lienus*. Unde forte *Lychnus* faciendum. Perperam etiam *lignis* exaratur apud *Isidor.* xvi. 13. *Priscianus* *Periegetæ: Et flamma similis splendenti lumine Lychnis*. Dictus & *Λυχνίτης*, ut tradidit *Eustath.* ad *Dionys.* p. 47. ed. *Steph.*

e *Altum pedes 80.*] Plinius loco modo adducto: *Patet toto circuitu pedes quadringentos undecim; attollitur in altitudinem xxv cubitis.*

gis in Ecbatanis, quam fecit Memnon lapidibus ^f variis & candidis, vinctis auro. Murus in Babylonia, quem fecit Semiramis ^g Dercetis filia, ^h latere cocto & ⁱ sulphure, ^k ferro vinctum, latum pedes 25. ^l altum pedes 60. in

[^fVariis] H. e. varii coloris. Ita *oves varia* dicuntur a vulgato Interprete Genes. xxx. 32. *Vestis varia* apud Terent. Eunuch. iv. 4. *Porcus varius* in Fragm. Trag. Petronii. *Varia tigris* Senec. Hippol. 63. *Pica varia* in Petronianis pridem editis, & apud Plin. Lib. x. 29. Apud Ovid. Remed. Am. *Formido varia*. Proverbium est apud Juv. Scholiasten ad Sat. ii. 81. *Ura uenam videndo varia fit*. Varro de anseribus Lib. iii. R. R. 10. Est enim alterum genus varium. Propert. Lib. iii. el. 11. *Aut variam plume versicoloris avem*. Eodem sensu ποικίλη Græcis venit. Gloss. *Varia*, ποικίλη, παρδαλῆ. nempe, quia varium colorem habet. Apollod. Lib. iii. Βῆς ποικίλη, *bos varii coloris*. Eustath. in Dionys. p. 75. Μίτῃα δὲ εἰς ποικίλους λίθους, Σκορίας λεγομένης. *Ælian. Var. Hist. iv. 22. Ποικίλους εἰσδύον χεῖρας*. Isidorus Lib. xv. 1. *Ibi est regia Cyri lapide candido & vario cum columnis aureis &c.* Ampelius cap. 8. *Domus illic Cyri regis, edificata lapidibus candidis & nigellis, auro vinctis, ubi sunt columnæ diversis coloribus*. Scio opus vermiculatum etiam lapidem varium dici; eo tamen respicere Hyginum non dixerim. Papyrius apud Senec. Lib. ii. contr. 1. *In hos ergo exitus secatur varius ille lapis, ut tenui fronte parietem tegat &c.* Lapidis varietatis ab Hebræo scriptore 1. Paralip. cap. xxxix. vers. 2. appellari observat vir reverendus, & juxta sacras has etiam literas non vulgariter doctus, D. Petrus Texellius. Λίθους ποικίλους transtulerunt οἱ β. *Lapides diversorum colorum* vulgatus Interpres. Melius, ipso iudice, quam Belgæ, qui inde *een borduirsel* fecerunt. Et sanè, cum ibi de ædificandâ domo agatur, ad quam magis faciunt lapides, quam nescio quod acupictum, non possum non premere pollicem.

[^gDercetis filia] Perperam *Cercetis filia* legitur apud Ampel. cap. 9. Δερκῆτι; & Δερκατὼ est Græcis. Vide Tzerzen. Chil. ix. 275. Ovid. iv. Met. 45.

& quos ad eum versum congefisse Farnabii industria. Scalig. ad Varron. p. 25. Phornutum cap. 6.

[^hLatere cocto] Justin. 1. 2. *Murumque urbi cocto latere circumdedit*. Vetus interpres Jesai. cap. xvi. 7. *Qui latantur super muros cocti lateris*. *Ordinarium lapidem* dictum olim didici de Scholiaste Juvenal. ad Sat. x. 171. *Babylonem, inquit, Persarum civitatem, quam condidit Semiramis Nini uxor, & coctili latere munivit, quem hodie dicimus ordinarium lapidem*. *Laterculum coctilem* vocat Curt. Lib. v. cap. 1.

[ⁱSulphure] Ita & Cassiodorus Variar. Lib. vii. 25. *Latere cocto, sulphure, ferroque construxit*. Ampelius cap. 8. *Murus intus medio Babylonia, quem Memnon edificavit lapide cocto, (fort. latere cocto) id est, calce & sulphure, ferro intermixtus, ut sunt (leg. sint) juncturae*. Alii, ut Justinus Lib. 1. & Curtius v. bitumine interlitum fuisse istum murum tradunt. Sed sulphuris & bituminis vicina est natura, ut ait Plinius Lib. xxxv. 15. Tertullian. de bitum. Sodom. *Quod vividus ardor subter flammam coquens, de sulphure & salis astu Temperat, inque picem dat terra habere marinam*. Carpit tamen eo nomine Hyginum & Cassiodorum Bulengerus Eclog. 111. ad Arnobium.

[^kFerro] Putabam id vocabulum à primo esse delendum, ut natum ex repetitione syllabarum præcedentium, cum librarius inveniret scriptum *sulfore*. Frequenter enim librarii O pro U ponunt. Glossæ Cyrilli: Πῦρ ὡς, *Sternonementum, Sternotum, & sexcentis aliis locis*. In fragmento Grammat. à Barthio publicato Advers. Lib. xxxv. 1. 13. *A ante fproduitur, ut Afer. Præter vasfer & seafium, hoc est, orinale. Leg. urinale*. Juvenal. Sat. vi. 263. *Es ride, positis scaphium cum sumitur armis*. Frustra ibi est Vet. Scholiastes. Sed Hyginum heic sanum esse evincunt, quæ ex Ampelio & Cassiodoro modo adduxi.

[^lAltum pedes 60.] Ampelius: *La-*
ti-

in circuitu ^m stadiorum 300. Pyramides in Ægypto, ⁿ quarum umbra non videtur, ^o altæ pedes 60.

CCXXIV. Qui facti sunt ex mortalibus immortales.

Hercules Jovis & Alcumenæ filius. Liber Jovis & Sæmelæ filius. Castor & Pollux Helenæ fratres, Jovis & Ledæ filii. Perseus Jovis & Danaes filius, in stellas receptus. Arcas ^a Jovis & Calysto filius in stellas relatus. ^b Ariadnen Liber pater Liberam appellavit, Minois & Pasiphaes filiam. Calysto Lycaonis filia in septentrionem relata. Cynosura Jovis nutrix, in alterum Septentrionem.

titudo ejus cubitis xxx. altus cubitis cxxx. Juvenalis statim laudatus Scholiastes: Quorum (murorum) latitudo 200 pedes detinet, altitudo 50. Curt. v. 1. Altitudo C. cubitorum. Vide quæ ad eum locum congescit Freinshemius.

^m Stadiorum 300.] Boschartus in Phaleg. Lib. 1. cap. 12. emendat 360. In tanta auctorum discrepantia certi aliquid statuere difficile est. Eustath. in Dionys. p. 127. Περσεύς ἄνθρωπος ἀθανάτην ἔσται καὶ τὰς ἀδελφὰς τῆς ἑστέρας. Vide Tzet. Chil. ix. 275.

ⁿ Quarum umbra non videtur.] Tempore solstitii puta, & die medio, ut recte observat Cl. Schefferus. In Catal. Pith. Lib. 11. Pyramidaque ansas vicinum attingere celum, Pyramidas, medio quas fugit umbra die. Ammianus Lib. xxii. p. 240. ed. Boxh. Quam magnitudo quoniam in celsitudinem nimiam scandens gracilescit paulatim, umbras quoque mechanicâ ratione consumit.

^o Alta pedes 60.] Strabo Lib. xvii. Εἰσι τὰς δὲ αὐτὰς. Scripserim ergo heic 600. Solinus cap. 45. Pyramides turres sunt in Ægypto fastigiata ultra excel-sitatem omnem, quæ fieri manu possit. Itaque mensuram umbrarum egressæ nullas habent umbras. Quæ verba transcripsit in Orig. Lib. xv. cap. 11. Isidorus. Ubi tamen corrupte legitur pyra pro pyramis. Anonymus ἀπὸ ἀνθρώπων cap. 2. Αἱ ἐν Αἰγύπτῳ Πυραμίδες, ὅν ἡ μελέων ἔχει ἀντικεῖται τὴν ἀνθρώπων.

Ad CAP. CCXXIV.

^a Jovis & Calysto] Callisto esset scribendum vel Callistonis. Astron. 11. 4. Arcas Calystonis & Jovis filius. Sed ut heic, ita & cap. 14. Gubernator navis Argo. Apud Lactant. in Thebaid. Stat. vii. 186. Jovis & Io filium. In MS. codice Fulg. 111. Myth. cap. 4. Fabula Ero & Leandri. Dido in Cod. antiq. Priap. Carm. 76. pro Didus. Non minus mira sunt illa apud Lactant. Arg. 11. Met. fab. 10. Chironis & Charicle filia. apud Isidor. Orig. ix. 2. & xiv. 4. Jovis & Calysta filius. Dicas & illis locis Charicle & Callisto scribendum esse. Nisi aliter in sequentibus loqueretur, parva mutatione restitui posset locus rescribendo, Jovis ex Callisto.

^b Ariadnen] Cl. Schefferus Ariadne, eam. quod non sperno. Quod autem addit alibi non legi, quomodo facta sit immortalis, in eo memoria ipsi imposuit. Fuerunt enim, qui non Ariadnæ tantum coronam, sed & ipsam in sidera relacam dicerent, ut offendit ad Manil. pag. 412. Scaliger. Lucianus medium sequitur, dum Ariadnen celo adsumptam, sed coronam ejus astro-rum choro insertam narrat εἰς οὐρανὸν δακρυόσια. Ovid. Fast. 111. Occupat amplexus lacrymasque per oscula siccat, Et pariter cali summa petamus ait. Tu mihi juncta thoro, mihi juncta vocabula sumes, Nam tibi mutata Liberâ nomen erit. Lactant. Firm. Lib. 1. cap. 10. Illam patris proditricem, ab alio resiliant

nem. Asclepius Apollinis & Coronidis filius. Pan & Mercurii & Penelopes filius. ^d Croton Panis & Euphemes filius, ^e conlaſtius muſarum in ſtellam ſagittarium. Icarus &

& repudiatam in conjugium ſibi vindicavit, & Liberam fecit, & cum eâ pariter in calum aſcendit. Propertius Lib. III. el. 15. *Te quoque enim non eſſe rudem teſtatur in aſtris Lyncibus in calum veſta Ariadna tuis.* Phædra apud Senec. Hippol. vers. 663. *Te, te, ſoror, quacunque ſideris poli In parte fulges, invoco ad cauſam parem.* Oedip. vers. 497. *Ducitur magno nova nupta cælo.* Alia eſt Libera Cereris ex Jove filia, de quâ Arnobius Lib. v. Iſidor. Orig. XIV. Cicero IV. Verr. & II. nat. Deorum. Etiam Semele dicta Libera. Gloſſ. Cyrilli, Σημέλη, Libera. Ariadnæ nomen, ut obiter hoc moneam, reſtituendum Servio Æn. III. 125. ubi de Naxo agit: *Aut ideo, inquit, gratam Baccho, quod ibi cum reliſta Atheſſona duc* libentiſſime concubuerit, cui etiam coronam donavit, qua poſtea inter ſidæra collocata. Lege. cum reliſtâ à Theſco Ariadnâ libentiſſimè &c.*

^c Mercurii & Penelops] Idem tradit Herodorus. Sed alii alia. Vide Natalem Myth. v. 6. & ante omnes Schol. Theocrit. ad Eid. I. v. 123. De Mercurio patre conſentit etiam Probus ad III. Georg. v. 391. Lucianus Dial. Deor. Tom. I. pag. 175. edit. Bened. Gloſſ. MSS. in Virgil. I. Georg. *Pindarus ex Apolline & Penelopâ in monte Lyceo editum ſcribit. qui à Lycaone rege Arcadia dictus. Alii ex Mercurio & Penelopâ natum, comitem Diana, ſeras ſolitum à cubilibus excitare, & ideo capripedem figuratum, quo facilius denſitatem curſu poſſet evadere. Cicero ait IV. Verrinarum Liberi eſſe filium: alii eum ex Æthere & Junone. Apollodorus ſine parentibus eum ſinit, quoniam univerſum, id eſt, τὸ πᾶν huic Deo ſit attributum.*

^d Croton] Croton appellatur Aſtron. II. 27. Eratoſth. κλάστρον. cap. 28. Sed Crotonem appellat quoque German. Scholiaſtes Sagittario. Verba ejus adſcribam: *Hic autem homo equinus pedibus eſt, & candam habet velut ſagittarii. Soſitheus autem tragediarum ſcriptor illum affirmat eſſe Crotonem Eufche-*

*miſ Musarum nutricis filium. Pro ſagittarii lege Satyri ex Eratoſthene; pro Eufchemio, Euphemes. Poſterius vidit etiam, & correxit, qui præfuit Sanctandree editioni, vel Morellius potius. Ampelius cap. 2. Sagittarius Crotopi filius nutricis Muſarum, qua Muſæ ſemper dilexerant eum, quod planſu & luſu ſagittarum eas advocaret. Lege & heic Croton Euphemes nutricis &c. Sed rectius Croton ſcribitur. Columell. Lib. x. Spicula Phæbus *Dira nepa tergoque Croti ſeſtinat equino.**

^e Conlaſtius] H. e. συνέροστος. Gloſſ. Cyrilli. Συνέροστος, concibus, conlaſtaneus. Συγλάκωλος, conlaſtaneus. Gloſſ. Latino-Græc. Conlaſtaneus, ὁμαλάκωλος, συνέροστος. In Teſtam. Cuſpidii: *Ut ſingulis anniſ villam neceſſarium collaſtaneæ Dorycle ſuppeditet.* Lucas Aët. cap. 33. v. I. *Ἡρόδω συνέροστος.* Quod recte vertit verus interpres, Herodis collaſtaneus. Nec à Bezâ debuerat ſperni. Hieronymus ad Furiam: *Nec formoſulus collaſtaneus, nec candidulus & rubicundus aſſecta.* Charifiſius Lib. I. *Collaſtaneus dici debet. Nam collaſtius nemo dicit. Aque verum hoc, bone magiſter, ac illud Lib. III. Imperor nemo dicit. Et quod ſub ſinem ejusdem libri inculcas, Dicit non poteſt Sol occaſus.* Vana etiam diſtinctio Capri: *Collaſtaneus eſt, qui iſdem mammis educatus eſt. Collaſtæus, qui uno eodemque lacte creatus.* Capella Lib. I. *Quod ſororis ejus collaſtæa & indiſcretæ amica ſocdere videretur. Et ſub initium Lib. II. Utrum matre virginis miſſa, an ſuâ, ut pote ejus collaſtæa, trepidatione ſollicita, quid ageret conſpicatur.* Gloſſ. Cod. Leid. à matre virginis. Atque ita legendum omnino. Adde quæ habet Pignoriſ de Servis pag. 188. ed. Patav. Ομοθάλυς & ἀγαλάκτος vocant Græci eodem lacte nutritos. Vide Heſychium. In margine Hygini ſui Heiniſius adſcripſerat, *Juvénalis.* Voluit, puto, innuere locum illum Sat. v. vers. 306. *Quid dicat nigra collaſtia Maura.* Ubi quidam collaſtæa legunt.

flea-

& Erigone Icarī filia in stellas, ^f Icarus in arcturi, Erigone in virginis signum. & Ganymedes, Aslaraci filius, ^h in aquario duodecim signorum. Ino Cadmi filia in ⁱ Leucothoam, quam nos matrem Matutam dicimus. Melicertes Athamantis filius in deum Palæmonem. Myrtilus Mercurii & ^k Theobules filius in Heniochon.

CCXXV. *Qui primi templa deorum constituerunt.*

ÆDEM Jovi ^a Olympio primum fecit Pelasgus Triopæ filius in Arcadia. Thessalus templum quod est in Macedonia Jovis Dodonæi in terra Molossorum. Eleuther primus simulacrum Liberi patris constituit, & quemadmodum coli deberet ostendit. Phoroneus, Inachi filius, templum Argis Junoni primum fecit. Otrira Amazon Martis conjunx templum Dianæ Ephesi prima fecit, ^b quod

[*Icarus in arcturi* &c.] Ita quidam voluerunt. Vide Servium Georg. 1. 68. & nostrum supr. cap. 130. Altron. 11. 4.

[*Ganymedes*] Gloss. Vett. *Catamitus*. *Γαυμίδης*. Festus: *Catamitus* pro *Ganymede* dixerunt, qui fuit Jovis concubinus. Nostrum infr. cap. 271. Eriichonii facit filium. Vide ibi notas nostras.

[*In aquario*] Cur non in *aquarium*, quo casu cætera extulit? Sed ut heic, ita etiam cap. 177. *Postea Jovis in stellarum numero retulit*. Possis tamen suspicari supra literam o ductam fuisse lineolam à librario, & scribendum *aquarium* & *numeros*. Qui antiquos codices inspexit, vel vetera glossaria attentè legi, o pro u nimis sæpe posuisse librariorum, ignorare non potest. Quintil. declam. 1. *Præterea cum manus ex parte* (leg. *ex parte cum Gron.*) *qua palmare vestigium potest, plicetur in capulo, & se, dum telo occupat, claudat*. Ita editum Leidæ ann. 1665. Sed legendum ex Paris. & Colon. edd. *velum*.

[*Leucothoam*] *Leucothoam* esse scribendum demonstravi ad cap. 2.

[*Theobules*] Cl. Schefferus corrigi *Eleobules*. Mercurium Myrtili pa-

trem fuisse inter alios etiam Servius notavit ad 1. Georg. 205. Schol. Apollon. ad 1. 752. Sophoclis ad Electr. v. 509. Matrem nostrum *Clytiam* appellat Altron. 11. 13. Alii aliter. Vide notas ad cap. 84. Hic legendum *Cleobules*. Tzetzes in Lycophr. pag. 31. Ερμῆ & Κλεοβούλης τ' Αἰῶνα ἢ Αἰπόλα θυγατέρος. Corrigendus ergo idem pag. 35. Καδμῖα & ὁ Ερμῆς Βασίλειος, ὁ & Κλεοβούλης υἱὸς ὁ Μύρτα &c. Lege, & & Κλεοβούλης υἱὸς ὁ Μύρτα &c.

Ad CAP. CCXXV.

[*a Olympo*] *Olympio* scrib. Cap. 223. *Signum Jovis Olympii*. Fragment. Trag. *Licet me Hercules Jovem Olympum clamet*. Ubi rectè Schefferus, *Olympium*. Atque ita quoque habuit vetus codex. Columell. Præfat. Lib. 1. *Pulchritudine Jovis Olympii* &c. Censorinus cap. 18. *Agon Jovi Olympio celebratur*. Valerius Max. Lib. 1. cap. 1. *Detrahit Jovi Olympio magni ponderis aureo amiculo*. Lactant. 11. 4. *Cum Jovi Olympio aureum amiculum detraxisset*. Zol. O'λύμπιον est Græcis. Arnob. non tantum Lib. 111. *Olympium* vocat, sed & v1. *Olympiacum*. Quomodo tamen O-

^b quod postea à rege * restituerunt. Lycaon Pelasgi filius templum Mercurio Cyllenio in Arcadia fecit. ^c Pierius.

* * * * *

CCXXXVIII. *Qui filias suas occiderunt.*

AGAMEMNON Atrei filius, Iphigeniam, quam Diana servavit, ^a id est * Callisthenem Eubœæ filiam ex sortibus, pro patriæ salute. ^b Clymenus Oenei filius, ^c Harpalycen, quod ei filium suum in epulis apposuit. ^d Hyacinthus Spariantidem filiam ex responso pro Atheniensibus. Erechtheus Pandionis filius, ^e Colophoniam ex sortibus pro Atheniensibus. Reliquæ ipsius sorores ipsæ se præcipitaverunt. Cercyon Vulcani filius, Alopen propter incestum cum Neptuno. Æolus ^f Canacen ^g pro-

Ilympus Jovis defendi possit, disces ex Salmastii Comment. ad Tertull. Pall. pag. 362.

^b *Quod postea à rege * restituerunt*] Cl. Schefferus emendat, *postea rege Alexandro restituerunt.* Consule ejus notas.

^c *Pierius*] Cl. Schefferus *Pierius.* Quod probo. *Πίερης* enim Græci, non *Πίερ* quod vocant. Vide not. ad Anton. Lib. cap. 9. Hom. Schol. ad Iliad. ℥. 226. Pausan. Lib. x. Tzet. ad Hesiod. pag. 8. ed. Heins. Corruptus ergo & Servius ad Eclog. vii. 21. *Alii templum Libethridum Musarum dicunt, quod à Pierio Apollinis filio consecratum est.* Et Schol. Juvenal. ad Sat. vii. 8. *Pieria locus sub radicibus Olympi montis, cui Pierius poëta nomen dedit &c.*

Ad CAP. CCXXXVIII.

^a *Id est Callisthenem*] Verba illa, *id est*, videntur inducenda, & deinde legendum, *Callisthenes Eubœam filiam*, ut voluit Micyllus; quanquam fabulam ignoro.

^b *Clymenus Oenei*] Micyllus in margine pingi curavit, *Schoenci.* Sanè ejus filius dicitur cap. 246. Sed perperam. Vide cap. 206. & Apollod. Lib. i. pag. 25. ed. Commel. Corruptè etiam cap. 242. *Cœnei* exhibetur.

^c *Harpalycen*] Ita rescripti pro *Harpalicem*, & mox *Erechtheus* pro *Erichtheus*, *Alopen* pro *Alopem*, *Canacen* pro *Canacem*.

^d *Hyacinthus Spariantidem filiam*] Puto respexisse Hyginum illud, quod refertur, sed paulo aliter, ab Apollodoro Lib. iii. pag. 205. *Hinc cum peritis & fames simul urbem invassissent, primum quidem ex veteri oraculo Athenienses Hyacinthi filias Antheidem, Egeidem, * Enthenidem & Lytaam ad Geræstii cyclopiis tumulum jugularunt.*

^e *Colophoniam*] *Chthoniam* esse scribendum jam superius à nobis monitum. Meminit hujus sacri execrandi etiam Clemens Protept. pag. 27. Factum hoc Erechthei tragediæ argumentum dedit Ennio, quam laudat Gellius Lib. vi. cap. 16. Nec aliam ob causam Erechtheus & ejus filiarum Deorum in numerum relati sunt. Vide Ciceron. iii. Nat. Deor.

^f *Canacen*] *Canachen* rectius cenfer Cl. Schefferus, quod *Κανὰ* dicatur Apollodoro. Sed in Apollodoro ex Pal. codice reponendum *Κανῶν*. *Canache* canis nomen est apud Ovid. iii. Met. 217. Macarei autem sororem *Canacem* appellat Ib. vers. 357. & ii. Tr. i. 384. Atque ita quoque noster cap. 242. & 243. *Αἰολὶς Κανῶν* est Callim. Hymn. Ger. vers. 100. Adde his

Au-

§ propter incestum cum fratre Macareo admissum.

CCXXXIX. *Matres quæ filios interfecerunt.*

MEDÆA Ætæ filia, * Marcareum & Pheretum filios ex Iasone. Progne Pandionis filia, Ityn ex Tereo Martis filio. Ino Cadmi filia, Melicerten ex Athamante Æoli filio, dum eum fugit. Althæa Thestii filia, Meleagrum ex Oeneo Parthaonis filio, quod is avunculos suos occiderat. Themisto Hypsei filia ^b Plinthium & Orchomenum ex Athamante Æoli filio, impulsu Inus Cadmi filia. ^c Tyro Salmonei filia duos ex Sisypheo Æoli filio ex responso Apollinis. Agave Cadmi filia, Pentheum Echionis filium, impulsu Liberi patris. Harpalice Clymeni filia propter impietatem patris, quod cum eo invita concubuerat, ex eo quem conceperat, interfecit.

CCXL. *Quæ conjuges suos occiderunt.*

* CLYTEMNESTRA Thestii filia Agamemnonem Atrei filium. Helena Jovis & Ledæ filia Deiphobum Priami filium. Agave ^b Lycothersen in Illyria, ut regnum Cadmo patri daret. Deianira Oenei filia Herculem Jovis & Alcumenæ filium impulsu Nessi. Iliona Priami filia Polymnestorem regem Thracum. Semiramis Ninum regem in Babylonia.

CCXLI. *Qui*

Auson. Cup. Crucif. v. 38. & epigr. 84. Diodor. Lib. v. pag. 331. Stobæum Sermon. 62. pag. 404. Sueton. Neron. 21.

§ Propter incestum] Atqui Homerus Odyss. Lib. x. vers. 6. dedisse filias suas fratribus uxores Æolum ipsum refert.

Ad CAP. CCXXXIX.

a Marcareum] Legè Mermerum. Vide notas ad cap. 25.

b Plinthium] Sphincium appellat cap. 1. quod heic præfert Cl. Schefferus. Sed vide nostras notas ad cap. 1.

c Tyros] Tyro scribe ex cap. 60. & 254.

Ad CAP. CCXL.

a Clytemnestra] Cum Κλυταιμήςτρα Græcis sit, scribendum esset, *Clytemnestra*. Verum sine diphthongo exarat etiam Dictys Lib. 1. & Ausonius Epir. Heroum 1. ut *Cytheron* Grypho Ternario. De quibus Scaliger Auson. Lect. Lib. 1. cap. 17.

b Lycothersen] Echioni nupsisse Agave dicitur Apollodoro Lib. 111. pag. 138. Ovid. 111. Met. 725. Scilicet secundum ejus maritum fuisse Lycothersen. Vide cap. 184.

T 4

Ad

CCXLI. *Qui conjuges suas occiderunt.*

HERCULES Jovis filius, ^a Megaram Creontis filiam, per infaniam. Theseus Ægei filius, Antiopam Amazonam Martis filiam, ex responso Apollinis. Cephalus Deionis ^b sive Mercurii filius, Procridem Pandionis filiam imprudens.

CCXLII. *Qui se ipsi interfecerunt.*

ÆGEUS Neptuni filius in mare se præcipitavit, unde Ægeum pelagus est dictum. ^a Euhenus Herculis filius in flumen Lycormam se præcipitavit, ^b quod nunc Chryso-
rhoas appellatur. Ajax Telamonis filius ipse se interfecit propter armorum judicium. Lycurgus Dryantis filius, objecta infania à Libero, ipse se ^c interfecit. Macareus

Æo-

Ad CAP. CCXLI.

^a *Megaram*] Scribe *Megaram* ex Moscho, & Apollodor. Lib. 11. pag. 121. Atque ita quoque noster ipse vult cap. 32. Corrigendus ergo & Pindari Scholiastes ad 1. Isthm. od. 4. pag. 342. ed. Francof. ubi *Megea* appellatur.

^b *Sive Mercurii*] Hinc *Cyllenia proles* Ovid. Art. A. 111. 725.

Ad CAP. CCXLII.

^a *Euhenus*] Hic Hercules filius est etiam cap. 162. Martis filium hoc nomine in Lycorman se præcipitasse narrat Apollod. Lib. 1. pag. 24. Meminit quoque ejus fluminis Ovid. 11. Met. 245. & Strabo Lib. vii. O' E'uluw, inquit, ὁ Λυκὸρμας ποταμὸς καλεῖται.

^b *Quod nunc Chrysorhoas appellatur*] Glossatoris hæc esse videntur Gl. Scheffero. Sanè *Chrysorhoas* fluvius Phœnicæ est Straboni Lib. xvi. Quo nomine & Pactolus dictus fuit, ut tradidit noster cap. 191. & Plinius Lib. v. 29. Solin. cap. 53. Eustath. ad Hom. Iliad. p. 1290. Inter aurifluos (nam Chrysorhoæ cum in Asia, tum in Europâ multi dicti fuere) numeratum fuisse Euegum nondum inveni. Debebat scripsisse, quod nunc *Euenus* ab eo appellatur.

Laſtant. Argum. Lib. ix. Met. fab. 2. Ut cum *Euenus* amnem transiret, qui initio *Lycormas* erat nominatus. Nec aliud legas apud Stobæum Serm. 243. Plutarch. de flum. p. 29.

^c *Interfecit*] Rectè interfecit emendat Cl. Schefferus. Apollod. Lib. 111. pag. 141. ex Dionysii voto ab equis dilaniatum eum scribit. Diodorus autem Lib. 111. p. 199. à Baccho cruci adfixum. Apud Homerum Iliad. Z. 139. à Jove occiditur. Sed cum Hygino alii à semetipso interemptum tradidere. Vide Servium ad Æn. 111. 14. Vetus commentator Horatii ad Lib. 11. od. 19. *Lycurgus Thracum rex cum videt per vini temulentiam in mores multa committi, abscondi jussit vineta: quare irascens Dionysii (Dionysii scribere debuisset) in furorē versus vinetoria falce sibi crura amputavit.* Aliter hæc narrant Triclinius ad Sophocl. Antig. vers. 1071. Hom. Schol. ad Iliad. Z. 130. Etiam Hyginus ipse cap. 132. Schol. Stat. Theb. iv. 742. *Lycurgi duo fuerant, Thracum & Nemæi, de quo loquitur poeta. Ille in mari præcipitatus dicitur, quia primum aquis vius permisit, & rem in haustu sinceram pluribus venenis interfecit.* Cæterum ex isto Lycurgi casu proverbium arceſit Reineſius ad Trag. Fragm. Petron. *Ipse mihi aſciam in crus impegi.* Moneo idem dictum occurrere apud

Æoli filius propter Canacen sororem, ^d id est sponsam, ipse se interfecit. Agrius Parthaonis filius expulsus à regno à Diomede, ipse se interfecit. Cæneus Elati filius ipse se interfecit. Menicus Iocastes pater se de muro præcipitavit ^e Athenis, propter pestilentiam. Nisus Martis filius, crine fatali amisso, ipse se interfecit. Clymenus Cænei filius rex Arcadiæ ipse se interfecit, quod cum filia concubuerat. Cinyras Paphi filius ^f rex Assyriorum, quod cum Smyrna filia concubuerat. Hercules Jovis filius ipse sese in ignem misit. Adrastus & Hipponous ejus filius ipsi se in ignem jecerunt, ex responso Apollinis. Pyramus in Babylonia ob amorem Thisbes ipse se occidit. Oedipus Laii filius propter Iocastem matrem ipse se occidit, ablatis oculis.

CCXLIII. *Quæ se ipsæ interfecerunt.*

HECUBA Cissei filia, sive Dymantis, uxor Priami, in mare se præcipitavit, unde ^a Cyneum mare est dictum, quoniam in canem fuerat conversa. Ino Cadmi filia in ma-

apud Apul. III. Met. p. 57. ed. Pric. *Meque sponte a sciam cruribus meis illidere compellis?*

^d *Id est sponsam*] Barth. emendat, *idem sponsam*. Quod probat Schefferus. Mihi ista glossmata videntur. Si retinere vellem, scriberem, *itemque sponsam*. Pro quo tamen politiores maluissent, *eandemque sponsam*. h. e. quæ & sponsa ejus erat. Plinius Lib. v. cap. 29. *Profluente Pædolo, eodemque Chrysorrhœo*. Vellejus Lib. II. 112. *Patris atque ejusdem avi sui animum alienavit sibi*. Justinus xxviii. 1. *Amisso marito, eodemque germano*: Et Lib. xxx. 1. *Occisâ Eurydice uxore eademque sorore suâ*. Schol. Juv. Sat. viii. 212. *Quia & matrem occideris, & uxorem Oðariam eandemque sororem adoptivam*. Lactant. Lib. 1. cap. 22. *Sororem suam Fatuam Faunam eandemque conjugem consecravit*.

^e *Athenis*] Scribe Thebis cum Micyllo. Nec quicquam ante hæc verba excidit, ut suspicabatur vir clarissimus. Vide cap. 67. Ubi item *sterilitatem frun-*

gam & pestilentiam causam fuisse retulit, propter quam se præcipitaverit Menæceus. Schol. Sophocl. Oedip. Tyrann. vers. 24. *Ὁ ὅ μόνον ἀπορίας φησὶν εἶναι, ἀλλὰ τὴν περὶ οὐκίας ἀπὸ τῆς διαφθορᾶς*. Cæterum ex sterilitate cur pestilentia oriatur, non malè explicat Moschopolus ad Hesiod. Epy. a. p. 62. ed. Heins.

^f *Rex Assyriorum*] Ita tradit etiam cap. 58. & Apollodorus Lib. III. *Cypriorum rex est Ovidio*, Clementi Alexandrino, & Pindari Schol. in Pyth. od. 11. Vide quæ notavimus ad Anton. Liberal. cap. 34.

Ad CAP. CCXLIII.

^a *Cyneum*] Ita reposui pro *Cynæum* ex Gr. Κύνειον. Vid. notas ad cap. III. Etiam paulo ante *Dymantis* scripsi pro *Dimantis* ex Gr. Δύμας. Minus religiosi in istarum vocalium distinctione fuerunt posterioris ætatis scriptores: quam tamen in nominibus propriis minime putem negligendam.

T 5

b Me-

mare se præcipitavit cum ^b Melicerto filio. ^c Anticlia Autolyçi filia, mater Ulyssis, nuncio falso audito de Ulysse, ipsa se interfecit. Sthenobœa ^d Iobatis filia, uxor Proeti, propter amorem Bellerophontis. Euadne ^e Philaci filia, propter Capaneum conjugem, qui apud Thebas perierat, in eandem pyram se conjecit. Æthra ^f Pitthei filia propter filiorum mortem ipsa se interfecit. Deianira Oenei filia propter Herculem, decepta à Nesso, quod ei tunicam miserat, in qua conflagravit. Laodamia Acasti filia propter desiderium Proteusilai mariti. Hippodamia Oenei filia, uxor Pelopis, quod ejus suasu Chrysippus occisus est. Megæra Autolyçi filia propter Hippothoi filii mortem. Alceste ^g Pelei filia propter Admetum conjugem ^h vicaria morte obiit. Iliona Priami filia propter casus parentum suorum. Themisto Hypsei filia impulsu Inus, quod filios suos occidit. Erigone ⁱ Icarì filia propter interitum patris suspendio se necavit. Phædra Minois filia pro-

^b Melicerto] Scribe *Melicerta*, vel *Melicerte*. Sunt enim illa Græca in ùs primæ simplicium primæ vel tertiæ, vel etiam utriusque inflexionis apud Latinos. Schol. Stat. tamen cum Hygin. ad 11. Theb. 383. *Promontorium dicit, de quo se Ino cum Melicerto filio præcipitem dedit.*

^c Anticlia] Pausaniæ *Anticleam* esse notat Schefferus. Atqui hoc idem est. Ex Gr. *εἰα*, *ea* vel *ia* formant Latini. Servius ad Ecl. vi. 2. *THALIA*. *Musa scil. & Græcè ait, ut Θάλεια. Nam Latine Thalea dicitur. Sicut Cytheria Cytheræa. Sed propter euphoniā contempnit jux regulā, & in Gracitate permansit.*

^d Iobatis] Ad formam tertiæ inflexum est, licet apud Græcos sit primæ simplicium. Sic *Thyestis* pro *Thyestis* apud Servium ad Ecl. v. 89. & apud nostrum cap. 244. *Æacidis* pro *Æacida* in Catal. Pith. Lib. 11. & alia sexcenta apud alios. Nec malè tamen *Iobatis* scripseris. Iobati enim Pindari Scholiastæ est Olymp. od. xiii. qui aliis est *Iobati*.

^e Philaci] Cap. 256. est *Philatis*. Forte *Iphidis* scribendum. Ejus enim est fi-

lia Apollod. Lib. iii. p. 157. Aliano Hystor. Animal. Lib. 1. cap. 15. Schol. Pindari ad Olymp. od. 6. Hinc *Iphia* Ovid. v. Trist. el. 14. & Epistol. de Ponto. 111. 1. 111. Art. A. vers. 24. dicta Euadne. Falli enim interpretes existimo, qui utrobique annotant *Iphia* esse filiam. Prius dicta est *Ianira*. Postea *Ἰάνη* τὸ πᾶσι τῶν ἰδίων nomen *Euadnes* accepit, ut docet Pindari interpres.

[^f Pitthei] Ita reposui ex cap. 79. pro *Pithei*. Vide notas ad cap. 84.

^g Pelei] Scribe *Pelia*, ut rectè scriptum est cap. 24. & 57. Consule Tzetzen Chil. 1. 53. Hom. Schol. ad Odyss. A. 280.

^h Vicariâ morte] Quintil. Declam. ix. *Una fingitur conjux, quæ jam perituri vitam conjugis vicariâ morte sua redemit.* xvi. *Explebo, si videatur, vicariâ penâ locum recedentis.* Et paulo ante: *Amicitia plurimorum, unus animus, vicariæ manus, fortior quam matris affectus.* Corruptus locus. Lege, *fortiores, vel unius animi.* Quod malim.

ⁱ Icarì filia] *Icaris* emendat Cl. Schefferus. Nihil opus erat. Vide notas ad cap. 130.

propter Hippolytum privignum suum suspendio se necavit, ^k ob amorem. Phyllis propter Demophoonta Theſei filium ipſa ſe ſuspendio necavit. Canace Æoli filia, propter amorem Macarei fratris, ipſa ſe interfecit. ^l Byblis Miletī filia propter amorem Cauni fratris ipſa ſe interfecit. Calypſo Atlantis filia propter amorem Ulyſſis ipſa ſe interfecit. Dido Beli filia, propter Æneæ amorem, ſe occidit. Iocasta Menœci filia propter interitum filiorum & nefas. Antigona Oedipodis filia ^m propter ſepulturam Polyſnices. Pelopeia Thyēſtis filia, propter ſcelus patris. Thisbe Babylonia propter Pyramum, quod ipſe ſe interfecerat. Semiramis ⁿ in Babylonia, equo amiſſo, in pyram ſe coniecit.

CCXLIV. *Qui cognatos ſuos occiderunt.*

THESEUS Ægei filius, Pallantem filium ^a Nilei fratris. Amphitryon Elcctryonem ^b Perſi filium. Meleager Oenei filius avunculos ſuos Plexippum & Agenorem, propter Atalantam Schœnei filiam. Telephus Herculis filius Hippothoum & Nerea aviæ ſuæ filios. Ægiſthus Atreum & Agamemnonem Atrei filios. Oreſtes Ægiſthum Thyēſtis filium. Megapenthes Prœti filius, Perſeum Jovis & Danaes filium propter patris mortem. Abas

^k Ob amorem] A gloſſâ hæc eſſe cenſet Cl. Schefferus. Quod verum eſſe puto.

^l Byblis] Conſer Parthen. cap. xi. ubi hanc fabulam eleganter narrat. Se ipſa ſuspendit. Adi Nob. Heinf. notas ad Ovid. Met. pag. 248. Alii aliter narrant. Vide Anron. Liberal. cap. 30. Ovid. ix. Met. vers. 655. & ſeq.

^m Propter ſepulturam Polyſnices] Polyſnices ſcribendum. Sed falſum hoc, ipſam ſemet interfeciſſe. Vide cap. 72. Sophocles in Antigona, & Apollod. Lib. iii. vivam deſoſſam tradunt jufſu Creontis. Hæmon ſibi ipſe manus attulit, ut præter alios, & Propertius tradit Lib. ii. el. 7.

ⁿ In Babyloniâ] Illud in ſuſpectum Cl. Scheffero. Mihi ſatis ſe probat. Juſtin. x. 5. In Illo quoque ad tumulos he-

roum parentavit. Julius Obſequens: Androgynus in Urbino natus. Noſter cap. 254. Anchifeſ item in Ilia. & 273. Fecit in Ilia.

Ad CAP. CCXLIV.

^a Nilei] Nelei ſcribendum eſt ex Gr. Νηλίδης. Vide quæ notavi ad cap. 223. Sed vereor ne majus ulcus heic lateat. Certè Schol. Eurip. ſi audis, ad Hippolyti vers 35. ſcribas oportet Pandionis filium, Ægei fratrem. Adde notas ad cap. 198. Meminit hujus cædis Pauſanias quoque Lib. i.

^b Perſi] Scribe Perſei cum Micyllo. quod & Cl. Schefferus amplectitur. Dicere tamen poſſis Perſi genitivum antiquum eſſe ex Perſes, quod idem quod Perſens. Sic pro Αχιλλεύς Æoles dixerunt

bas propter patrem Lynceum ^c Megapenthem occidit.
^d Phegeus Alpei filius, Alphesibœæ filiæ suæ filiam.
^e Amphion Terei filius, avi sui filios. Atreus Pelopis fi-
 lius, Tantalum & Plifthenem Thyestis filios infantes
 in epulis Thyesti apposuit. ^f Phillus Herculis filius, Sthe-
 nelum Electryonis proavi sui fratrem. ^g Medus Ægei fi-
 lius, ^h Persen Ætææ fratrem Solis filiam. Dædalus Eu-
 palami filius, ⁱ Perdicem sororis suæ filium, propter ar-
 tificii invidiam.

CCXLV. Qui soceros & generos occiderunt.

I A S O N Æsonis filius ^a Phlegyonam; Pelops Tanta-
 li filius, Oenomaum Martis filium.

Qui generos suos occiderunt.

P H L E G E U S Alpei filius, Alcæonem Amphiarai

fi-
 runt Αχιλλεύς, unde Achilles Latini.
 Servius ad Æn. VIII. 383. *Omnia quæ
 in Euis exierunt hodie, apud majores in
 Es exhibant, ut Nereus Neres, Tydeus
 Tydes.* Περσέως tamen est Apollodoro
 Lib. II. ubi hæc habes, ut & apud
 Diaconum ad principium Asp. Hesio-
 di. Sed hoc iis, quæ dixi, nihil obest.
 Contra Persen dicitur Hecææ pater à
 Lycophrone, in quem Ifacius: Καί
 τὸ τοῦ ἀδελφῆς ἐστὶ Δυκίονος, & Πέρ-
 σης Περσὶς καλεῖται.

^c Megapenthem] Scribe Megapen-
 them ex Gr. Μεγαπένθης.

^d Phegeus] Putavi antehac (quæ in
 re conspirasse mecum etiam Cl. Schefferum video) Phlegem esse rescriben-
 dum ex cap. 245. Nunc nihil muto
 & etiam illic pro Phlegem reponendum
 esse Phegeus censeo. Vide Apollod.
 Lib. III. pag. 168. Laſtant. Argum.
 fab. 10. Lib. IX. Ovid. Met. Quamobrem
 merito τὸ Phegeus pro Phlegem resti-
 tuit ibi poetæ Nob. Heinſius. Rem. A-
 moris vers. 455. Amphiloſchi frater ne
 Phegida semper amaret.

^e Amphion Terei filius] Terei filium
 Amphionem, ut Cl. Schefferus non-
 dum, ita nec ego inveni. Iasi rescri-
 berem, nisi longè nimis à vetere scri-
 ptura, recederet. Certe Iasi fuisse fi-

lium Amphionem Chloridis fratrem,
 quæ Nestori nupsit, tradit Pherecydes
 apud Hom. Schol. ad Odyſſ. A. 280.

[^f Phillus] Imo Hyllus, non Phillus
 fuit Herculis filius. Vid. cap. 162. Vix
 tamen horum quicquam rectum putat
 Cl. Schefferus. Causam dubitandi non
 video. Stemma tale est:

Perseus ————— Danae

Alcæus, Sthenelus, Nestor, Electryon
 Amphitryo

Hercules

Hyllus.

Confer Schol. Æschyl. Prometh. vers.
 702.

^g Medus] Habes hæc superius cap.
 27. & apud Diodor. Lib. IV. pag. 259.

^h Persen] Persen dicitur Scholiasta
 Apollonii Lib. III. v. 200. Quod ut
 diversum videri possit, idem tamen
 est.

ⁱ Perdicem sororis suæ filium] Nihil
 heic esse mutandum ostendi ad cap. 39.

Ad CAP. CCXLV.

^a Phlegyonam] Corruptum hoc; imo
 & quædam ante hanc vocem excidisse
 videntur.

Ad

filium. Idem & Eurypylum. Æeta Solis filius Phryxum Athamantis filium.

CCXLVI. *Qui filios suos in epulis consumpserunt.*

TEREUS Martis filius ex ^a Progne Ityn. Thyestes Pelopis ex ^b Aerope Tantalum & Plifthenem. Clymenus Schœnei filius ex Harpalice filia filium suum.

CCXLVII. *Qui à canibus consumpti sunt.*

ACTÆON ^a Aristei filius: ^b Thafius ^c Deloami sacerdotis Apollinis filius: ex eo ^d Delo nullus canis est. Eu-

Ad CAP. CCXLVI.

^a Progne] Ita scribitur etiam cap. 45. & 255. Scribendum erat Progne ex Græco Προγνη. Apparet quantopere G & C confundant librarii cum multis ex aliis, tum & hoc vocabulo. In causâ fuit pronuntiatio. Terent. Maurus: *Sic amara, quæ vetustè sape per c scribitur, Esse per g proferenda crediderunt plurimi* &c. Adde notas nostras ad Geneal. & cap. 45.

^b Aerope] Vide ad cap. 86.

Ad CAP. CCXLVII.

^a Aristei] Aristai scribe ex Gr. Α' ἄρι-
στει. Notavi jam ad cap. 181.

^b Thafius] Thrasus Ovid. Ib. v. 477. ed. Heinsianz. Thafus quidam Nepruni est filius apud Eustach. in Dionys. pag. 74.

^c Deloami] Coaluerunt in unam duæ voces. Scripserim, Delo Anii sacerdotis filius. Ex eo Delo nullus canis est. Virg. Æn. III. 80. Rex Anius, rex idem hominum Phœbiæque sacerdos. Ad quem versum Servius: Anius rex Deli, Apollinis sacerdos. Etym. auctor in Δωλειων. Α' ἄνις Δωλειῶν τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Α' πόλλων. Meminit & Tzerzes ejus ad Lycophronem.

^d Delo] Ἀντι αὐτὸν in Delo vel Deli. Ita domo pro domi apud Suet. Cæf. cap. 20. Gloss. Vet. Domo, domo, καὶ ὀλιον, ἐν ὀλίῳ. Apuleius Apol. Domo

adservantur. Justin. Lib. xx. 3. Corintho nunciata victoria. & Lib. xviii. 4. Rex Tyro decedit. Quod frustra in Tyri mutatum it Bernecerus. Ampelius cap. 8. Rhoda signum marmoreum pulcherrimum. Vet. Inscript. apud Grut. pag. 660. Edocatus Julia Emond. Schol. German. Sunt earum virginum, quæ Lesbo perierant. Flor. iv. 2. Prima Arimino signa cecinerant. Isidor. Orig. xvi. 5. Corintho primum repertus. Obsequens cap. 14. Asylo per ludos Romanis trucidati. Asculi corrigit Freinsh. ad Flor. III. 18. Leg. Asculo. Hyginus noster cap. 67. Corintho decedit. Cap. 249. Egypto oppida communire. Phædrus Lib. i. fab. 18. Hæmo jacebat. Deest in talibus præpositio, quam aliquando addi ostendo ad cap. 143. Virg. Æn. xii. 344. Nutrierat Lyciâ. Ad quæ verba Servius: Lyciâ autem pro in Lyciâ, ut non Libya*. Adde non ante Tyro. Tangit locum Lib. iv. 36. Non Libya non ante Tyro. Ubi Servius: Aut in Tyro, ac si diceret Tyri, aut certè Tugesæ, id est, de Tyro, ut, Dardanus Hesperia. Quidam autem Libya mariti Libyæstero mariti Tyrii exponunt. Postrema verba corrupta esse quilibet videt. Certum est maritos appellare poetam, non qui erant, sed qui esse cupiebant. Putabam ergo legendum esse, Quidam autem Libya mariti Libya mnesteres, mariti Tyro, mnesteres Tyrii exponunt. Nunc libenter discedo in sententiam Doctiss. Jacobi Perizonii, qui uni-

Euripides tragœdiarum scriptor ^a in templo ^f consumptus est.

CCXLVIII. *Qui ab apro percussi interierunt.*

ADONIS Cinyræ filius. Ancæus Lycurgi filius à Cælydonio. Idmon Apollinis filius, ^a qui extra metam exierat cum Argonautis apud ^b Lycum regem. ^c Hyon ab apro vel leone, Atlantis & ^d Pleionis filius.

CCXLIX. *Faces sceleratæ.*

^a FACEM, quam sibi visa est parere Hecuba Cissii filia, sive Dymantis. ^b Nauplii, ad saxa ^c Capharea, cum naufragium Achivi fecerunt. Helenæ, quam de muris

unica literulâ mutatâ, & divisis vocibus, ita locum restituit, *Quidam autem Libya mariti, Libyes, Tyro mariti, Tyrii exponunt.*

^e In templo] Ante hæc verba poni *πλεϊων στυλῶν* jubet Cl. Schefferus. Censet enim desiderari nomen ejus, qui in templo est consumptus, cum non in templo, sed à cænâ rediens Archelai à canibus dilaceratus sit Euripides. Vide Gell. Lib. xv. 20. Valerium Lib. ix. 12. & Apostol. Cent. xvi. 70. qui à Promero servo regio canes ei immisos memorat. Non ineptè forsan suspiceris quatuor ista vocabula *in templo consumptus est*, pertinere ad præcedens exemplum, & à librario oscitante huc translata, ut scripserit Hyginus: *Deo Anii sacerdotis Apollinis filius in templo consumptus est.*

[^f Consumptus] H. e. devoratus. Supr. cap. 67. *Cum à Sphinge essent consumpti.* Vet. Interpr. Act. cap. xii. 23. *Consumptus à vermibus expiravit.*

Ad CAP. CCXLVIII.

^a Extra metam] Hoc vitiosum sine dubio. Cap. 14. *Cum stramentatum exisset.* Cap. 18. *Cum extra venatum exissent.* Vide quæ notavi ad locum priorem.

^b Lycum] Vide loca modo laudata.

Male *Lycum* edidit Commelinus.

^c Hyon] Micyllus *Hyas*. Vide cap. 192.

^d Pleionis] Margo libri Salmasiani, *Pleiona*. Malim *Pleiones* ex Gr. *πλεϊόνες*. Solenne est nostris ponere, ubi in Græco est *η*. Notavi ad cap. 31. Idem vitium occurrit Astron. 11. 21. *Pleionis & Atlantis filias*. Et cap. 24. *Berenicæ patrem*. Non vitiosum tamen *Pleiona* ex *Pleiona*. quo utitur Dictys Lib. 1, ut *Hesione* Lib. 14, & apud Daretem scribitur.

Ad CAP. CCXLIX.

^a Facem, quam] Deleam incisum posito *facem*. Dictum est pro, *quam facem visa est parere*. Petronius: *Hunc adolescentem quem vides, malo astro natus est.* Infra cap. 274. *Caper vissem quam præroserat, abundantius fructum ferre capit.* Ad quem locum pluscula annotavi.

^b Nauplii] Ante hoc vocabulum quem posuerant, sustuli asteriscum. Non enim, ut recte animadvertit Cl. Schefferus, locus defectus est, cum subaudiatur *saxa* ex capitis lemmate. Vide cap. 116.

^c Capharea] Ita scripsi pro *Capharea*. Propert. III. el. 7. *Saxa triumphales frigera Capharea puppes.*

à 2nd

ris ostendit, & Trojam prodidit. Althææ, a quæ Meleagrum occidit.

CCL. Quæ quadrigæ rectores suos
* prodiderunt.

PHAETONTA Solis filium ex Clymene. Laomedonta Ili filium ^c ex Leucippe. Oenomaum Martis filium ex ^d Asterie, Atlantis filia. ^e Diomedem Atlantis filium, ex eadem. Hippolytum Thesei filium ex Antiope Amazone. Amphiarum Oiclei filium ex ^f Clytemnestra, Thestii filia. Glaucum Sisyphi filium ludis & funebribus Pelææ ^h equæ suæ consumplerunt. ⁱ Iasonem Jovis filium ex E-

le-

d *Quæ Meleagrum*] *Quæ* emendat Cl. Schefferus. Fabulam habes cap. 171.

Ad C A P. CCL.

a *Prodiderunt*] *Perdiderunt* ex indiculo his fabulis præmisso reponit Cl. Schefferus. Sed *prodere* idem ferme interdum est, quod *perdere*. Aufon. Ephem. edit. Ald. *Sit satis antiquam serpens quod prodidit Evam*. Et in ludo: *Parcit quisque malis, prodere vult bonos*. Quæ loca an recte posteriores editores mutaverint, judicent Critici. Ennius apud Festum: *Non in sperando cupiditatem prodere summam*. Servius ad Æn. iv. 431. *Quidam prodidit pro perdidit accipiunt, ut, unius ob iram prodimur*. Quo accedit, quod *prodere velle* equi & aurigæ perquam eleganter dicantur, ut multis declarat Nob. Heinsius ad Fast. Ovid. v. 715. & Gro-nov. Observ. Lib. 111. cap. 29. Seneca Oedipo de equo vers. 143. *Dominumque pro no prodidit armo*. Sed hæc talia apud illos complura invenies.

b *Phaëtonta*] Ita scribere malim quam *Phaëtonta*. Notavi id vitium jam ad cap. 157.

c *Ex Leucippe*] Nescio an hoc sanum sit. *Eurydica* Laomedontis matrem facit Apollodorus Lib. 111. pag. 181.

d *Asterie*] Rectè *Asterope* Cl. Schefferus. Vid. cap. 84.

e *Diomedem Atlantis filium, ex eadem*] Notavit quidem Servius ad Æn. viii. 130. traditum à quibusdam (E-

ratosthene certè, Scholiaste Germ. & aliis) Steropes & Atlantis filium fuisse Oenomaum. Sed qui dicant Diomedem ex Atlante & Asterope editum jam diu est, cum frustra quæsi. Diomedes ille, qui ab equis devoratus est, Martis & Cyrenes filius dicitur Apollodoro Lib. 11. pag. 95. & Tzetæ Chil. 1. 36. Albricus cap. 20. *Quo comperto, illic Hercules accessit, & illum clava percussit, ipsum in passum isdem equabus suis apposuit*. Equas facit Schol. Aristophan. in *Εκκλησιæ*. Confer Ælian. Animal. Lib. xv. 25.

f *Clytemnestra*] Cap. 70. & 73. *Hyper-mnestra* dicitur. Quod rectius est. Pausan. Argol. *Τ' περιμήσπας μήνυξ Δ' μ' φιαξίς μήνυξ*.

g *Funebribus Pelææ*] Ita correxi & distinxī hunc locum ex sententiā Cl. Schefferi. Accidit enim hoc, cum ludos funebres Pelææ faceret Acastus. Vide Pausan. p. 384. edit. Wechel. & nostrum cap. 273.

h *Equa sua consumpsit*] E glossa irrepsisse hæc videtur Cl. Scheffero. Dubito, cum disertim ab equabus suis eum esse absumptum etiam alii scripserint. Vide Palæph. cap. 26. Schol. Euripid. ad Phœniss. 1131. *Ποτριάδης τὰς τ' Γλαύκῃ φρονί, ἀ λυαήσασαυ κατὰ γονί τ', διαπύττω Γλαῦκον ἐν Ποτριάς τ' Βοιωτίας*. Adde nostrum cap. 273. Virg. III. Georg. 367.

i *Iasonem*] *Iassonem* emendat Cl. Schefferus ex Pausaniā. Atque ita quoque Diodorus Lib. v. pag. 322. noster Astron.

lectra Atlantis filia. Salmoneus, qui fulmina ^k in quadriga sedens imitabatur, cum quadriga fulmine ictus.

CCLI. *Qui licentia Parcarum ab inferis redierunt.*

CERES Proserpinam filiam suam quærens. Liber pater ad Semelem matrem suam Cadmi filiam descendit. Hercules Jovis filius ad canem Cerberum educendum. Asclepius Apollinis & Coronidis filius. Castor & Pollux Jovis & Ledæ filii alterna morte redeunt. Protefilaus Iphicli filius, propter Laodamiam Acasti filiam. Alcestis a Peleidi-

Astron. II. 4. Homer. Odyss. E. 125. cum Scholiast. suo, ut & Hesiod. in *Θεογ.* p. 309. Stephanus in *Πάριον.* & alii appellant. *Iasius* est Virg. *Æn.* III. 168. *Iason*, ut heic Hygino, etiam Cononi cap. 21. Quomodo & 3. MSS. exhibent II. Astron. cap. 4. & 22. & Venet. anni 1485. cum Morell. codicibus. Ad eundem modum Atalantæ Arcadiæ pater, qui *Iasius* appellatur ab Hygino cap. 99. & Callim. Hymn. in Dian. vers. 28. Schol. Hom. Iliad. I. 544. *Iason* est Eliano Var. Histor. Lib. XIII. cap. 1. *Iasius* Apollodor. Lib. III. & Schol. Eurip. ad Phœn. vers. 152. *Iason* Apollon. Schol. Lib. I. 769.

^k In quadriga Ita rescripti ex editione Schefferi, quæ vestigiis institit edit. Lugd. anni 1608. Micyllus & Commelinus dederant in quadrigas. Perperam, me iudice. Adhæsit τὸ Sex voce proximè sequenti. Supra cap. 61. *Quadrigam sedens.* Apollodorus Lib. I. καὶ βύρσαι ἐξηρτηθῆς ἐξ ἀρμα-
π μὲ λίσσων χαλκῶν σύρον. Volui antehac rescribere ἐξηρτηθῆς, hoc est, de cursu suspensas. Nunc video ex Palat. codice reponere Fabrum ἐξηραμῆας. quod præfero. Tzetzes eadem de re Chil. VII. 107. Εἰ βύρσαι τε ἐ λίσσῃσι τοῖς ὀρμύαις ἢ ἀρμα-
βερύταις ἀπομυμῶνται Διὶ ἐπὶ ἑρμῶν. Interpres, In pellibus atque Liby-
cis curribus equorum. Ridiculè. Repone ex Apollodori Lib. I. λίσσῃσι, hoc est, lebetibus. Sed occupasse hoc jam summum virum J. Fr. Gronovium monuit me quidam. Gratias habeo monitori.

Peream, si sciverim. Cæterum in quadriga legebat etiam apud Hyginum Scioppius, cum in dissertatione de Srylo historico scriberet: *Hujus nota* (ἡ χαρτηλικῶν) *vox est quadriga pro curru quatuor equis junctis apud plebesum scriptorem Hyginum, qui dicit, in quadriga sedere, cum Casar, Cicero, Livius, & alii quadrigas dicant, quatuor equos junctos significantes; & inde quadrigarum currus apud eosdem.* Cum Hygino loquitur Fulgent. Mythol. Lib. I. *Hæc quoque quadrigam adscribunt.* Et Schol. German. Erichthonio: *Hic primus currus homines junctis equis docuit similes quadrigæ solis facere.* Servium audiamus ad II. *Æn.* 272. BIGIS. *Secundum artem dixit, quæ exigit, ut quæ de pluribus constant, plurali tantum dicantur, ut, bigas, quadrigas, map-pas. Sed hæc plerumque confundit auctoritas, ut Floratus, ne sordida mappa. Item Statius, Rorifera gelidum tentaverat rora biga.* Nihil ergo causæ erat, cur quadriga barbarum esse pronunciret Donatus; quanquam ille auctorem habet Varronem IX. L. L. Nec Philargyrius audivit Varronem ad Georg. III. 266. *Cum ad mimicum (leg. Isthmicum) certamen quadrigam duceret.*

Ad CAP. CCLI.

a Peleidi] *Pelia* scribendum, ut jam aliquoties monui. Vide cap. 243. Post hoc exemplum alterum inserit Barthius ex membranis: *Admetus propter Alcestin conjugem, quam Hercules ei restituit, vel Proserpina donavit.*

b Vir-

filia, propter Admetum conjugem. Theseus Ægei filius, propter Pirithoum. Hippolytus Thesei filius, voluntate Dianæ, qui postea ^b Virbius est appellatus. Orpheus Oeagri filius, propter Eurydicem conjugem suam. Adonis Cinyræ & ^c Zmyrnæ filius, voluntate Veneris. Glau-
cus Minois filius, restitutus à Polyido ^d Cœrani filio.
^e Ulysses Laertæ filius, propter patrem. Æneas Anchisæ filius, propter patrem. Mercurius Majæ filius, ^f assiduo itinere.

CCLII. ^a Qui lacte ferino nutriti sunt.

TELEPHUS Herculis & Auges filius ab cerva. Æ-

gi-

^b Virbius] Fabulam habes apud Ovid. Lib. xv. Met. Lactantius: *Quem* (Hippolytum) *Æsculapius Diana voluntate, cuius initio comex fuerat, reduxit ad superos. Hinc ab eadem Dianâ evocatus in nemus Aricinum, immortalitatem exiit. A converso itaque nomine Dem Virbius est nominatus.* Schol. Pers. ad Sat. vi. vers. 56. *Quatuor millibus ab urbe est Virbius celtus, qua iter est ad Ariciam, & ad nemus Diana, ubi Virbius colitur, id est Hippolytus, quod bis in vitam prolatus sit.* Negat hoc Horatius Lib. iv. od. 7. *Infernis neque enim scnebris Diana pudicum Liberat Hippolytum.* Vetus commentator: *Revocare quidem illum potuit, at immortalem facere non potuit: quia licet dicatur Hippolytus revocatus, non potuit tamen à Fanone in hac lœce teneri.* Quid Juno heic agit? Aliter hæc exhibet Badiana editio anni 1519, Cassiod. de Orthograph. cap. vi. *Alii Virbium Herodium, tanquam sit ἥρος ἀνδροειδὲς, alii Deum, qui viribus præsit, interpretantur.* De loco Horât. vide Torr.

^c Zmyrna] Cl. Schefferus mallet Smyrna. Sed tueri se exemplis potest vulgata lectio. Ζμυρναίων pro Σμυρναίων in nummis quibusdam visitur, & Zmyræorum in Gruteri inscriptionibus, ut observavit Ampliff. Spanhemius in de Num. Præst. p. 75. Capella de literâ Z: *Hæc præponitur M literâ, ut Zmyrna.* Confer Alciatum Parergon Lib. v. cap. 14. ubi de literâ Z pronuntiatione agit, & Eustath. ad Hom. Iliad. pag. 104. qui multis ostendit an-

tiquos Græcos Z in multis vocabulis pro X adhibuisse. Referenda huc *Lexbia* pro *Lesbia*, & *Zmaragdus* pro *Smaragdus*. quorum exempla ex Vett. Inscript. profert Pierius Valer. in viii. Æn. p. 137. ed. Steph.

^d Cœrani] Ita rescripti pro Cœrani. Apollodorûs Lib. iii. Παιδίδης & Κοιστῆ. Palæph. cap. 27. Κατὰ τοὺς ἑκατὸν Παιδίδην. Atque ita noster ipse habet cap. 128. & 136. Perperam ergo Plutarchus in libello de Flum. p. 74. Εἰς τὴν ὕλην Ἰσθμίου συνηντιώμενοι μάλιστα & Κύβητι Παιδίδην. Quod miror non vidisse doctissimum Maussacum.

^e Ulysses propter patrem] Schefferus suspicatur scribendum: propter matrem. Sane cum matre, non cum patre locutus est apud inferos. Vide Odyss. A. Forte scripsit propter patriam. Nam descendit Χρονοῦς & οὗτος & νόστος, ut loquitur Tzetzes in Lycophr. pag. 112.

^f Assiduo itinere] Hinc queritur apud Lucianum in Deorum Dialogis: *Soli omnium ne molis quidem quietem agere licet. Sed oportet me etiam tunc defunctorum animas Plutoni adducere, manumque agere ducem.* Petron. *Mercurius, qui animas ducere & reducere solet.* Merito ergo Χρόνιος & Φυλομήνης Græcis audit.

Ad CAP. CCLII.

^a Qui lacte ferino] Notandum heic supra modum gaviſam antiquitatem ſigmentis, ut & ortum miraculoſum ſa-

gisthus Thyestis & Pelopiæ filius ab capra. Æolus &
^b Boetus Neptuni & Menalippes filii, à vacca. Hippo-
 thous Neptuni & Alopes filius, ab equa. Romulus &
 Remus Martis & ^c Ilia filii ab lupa. Antilochus Nestoris
 filius expositus in Ida monte, ab cane. Harpalice Harpa-
 lici regis ^d Amymneorum filia, à vacca & equa. Camil-
 la Metabi regis Volscorum filia, ab equa.

CCLIII. *Quæ contra fas concubuerunt.*

IOCASTE cum Oedipo filio. Pelopea cum Thyeste
 patre. ^a Harpalice cum Clymeno patre. Hippodamia cum
 Oenomao patre. Procris cum ^b Erechtheo patre, ^c ex quo
 natus est Aglaurus. Nyctimene cum ^d Epopeo patre, re-
 ge Lesbiorum. ^e Menophrus cum Cyllene filia in Arca-
 dia, & cum Bliade matre sua.

CCLIV. *Quæ*

cerent, & se divinitus enutritos de-
 monstrarent. Confer cum hoc capite,
 quæ habet Ælianus Histor. Variæ Lib.
 XII. 42.

^b Boetus] Lege, *Beatus*. Vide notas
 ad cap. 186.

^c Ilia] *Silvia* legit Cl. Schefferus.
 Ego nihil mutem. Ilia enim Romuli ma-
 ter & aliis dicitur. Vide Schol. Juv. ad
 Sat. I. v. 7. Sat. IX. 53. Sat. XI. 106.
 Hieron. Chron. Euseb. p. 45. Commen-
 tator vetus Horatii ad od. II. Lib. I.
Variæ poetarum de Iliâ opiniones sunt.
Ea autem mater Romuli fuit, quem ex
Marte suscepit. Et ad Sat. 2. Lib. I.
Ilia mater fuit Romuli & Remi. Solin.
 cap. 2. Nam, ut affirmat Varro, au-
 thor diligentissimus, Romam condidit
 Romulus, Marte genitus & Rhea Sil-
 via; vel ut nonnulli, Marte & Ilia.
 Tibull. Lib. II. eleg. 5. *Te quoque jam*
video, Marti placitura sacerdos, Ilia,
Vestales deseruisse focos. Adde Horat.
 Lib. IV. od. 8. Sidon. carm. 2. Tzetzes
 in Lycophron. p. 184. ed. Steph. Σι-
 λῴαν, ἢ Πῶν Ἰλῆαν ἱερῆαν τῷ Μάρτι
 ἑστῆς ποιεῖ. Rectius Ἰλῆαν scribit Co-
 non cap. 48. Nec aliam, puto, quam
 matrem Romuli intellexit apud Cha-
 rismum Lib. I. Ennius: *Ilia dianepos,*
quæ ærumnas tetulisti. Augustin. C. D.
 XVIII. 21. *Numitoris filiam Rheam,*
quæ etiam Ilia vocabatur, Romuli ma-

træ. Nota Iliam eum cum Conone fa-
 cere Numitoris filiam, id quod & Ser-
 vius facit ad Æn. VI. 777.

^d Amymneorum] Servius ad Æn. I.
 321. *Amymneorum.* qui & hoc ibidem
 addit, *Ita nutritum dicunt, ut ipse Ca-*
millam à Metabo facit. Vide supra cap.
 193. Ex Serviano commentario ad Æn.
 XI. 543. tollam in transcurso mendam
 haud tolerabilem. *Statius Tullianus,*
inquit, de vocabulis rerum libro primo
ait discisse Callimachum apud Camillum
appellari Mercurium &c. Scribe, Tu-
 scos Camillum appellare Mercurium.
 Sunt ista deprompta ex Macrobi. Satur.
 Lib. III. cap. 8.

Ad CAP. CCLIII.

^a Harpalice] *Harpalyce* scribendum.
 Historia est apud Parthenium cap. 46.

^b Erechtheo] Ita reposui pro *Erichtheo*.
 Monui jam ad cap. 46.

^c Ex quo natus est Aglaurus] Pro
 glossemate hæc habet Cl. Schefferus.
 Ego ut non pauca alia, ita & hoc inter
 aliis indicta numerandum censeam.
 Nam de Procridis cum patre concubitu
 alium quoque apud alios silentium.

^d Epopeo] An *Nycteo*? Tollius. Ita sa-
 ne vult Lactant. Arg. Lib. II. Met. fab. 9.

^e Menophrus] *Menephron* scribendum
 ex Ovid. Lib. VII. Met. 387. Monuit id
 jam Micyllus.

Ad

CCLIV. *Quæ piissimæ fuerunt, vel piissimi.*

ANTIGONA Oedipi filia Polynicem fratrem sepul-
turæ dedit. Electra Agamemnonis filia, in fratrem Ore-
stem. Iliona Priami filia, in fratrem Polydorum, & pa-
rentes. Pelopea Thyestis filia in patrem, ut eum vindi-
caret. Hypsipyle Thoantis filia patri, cui vitam conces-
sit. ^a Chalciope filia patrem non deferuit, regno amisso.
Harpalice Harpalici filia, in bello patrem servavit, & ho-
stem fugavit. Erigone Icari filia, patre amisso, suspen-
dio se necavit. Agave Cadmi filia, in ^b Illyrica Lycother-
sen regem interfecit, & patri suo regnum dedit. Xantip-
pe ^c Myconi patri incluso carcere lacte suo alimentum
vitæ præstitit. Tyro Salmonei filia propter patrem filios
suos necavit. In Sicilia cum Ætna mons primum ardere
cœpit, Damon matrem suam ex igne rapuit. Item ^d Pythia
patrem, Æneas item in Illo Anchisem patrem humeris
& Ascanium filium ex incendio eripuit. ^e Cleops & Bi-
tias Cidippæ filii. Cidippe sacerdos Junonis Argivæ,
cum boves in pastionem misisset, neque ad horam, qua sa-
cra ^f in monte ad templum Junonis duci & fieri deberent,
apparerent, & ^g essent mortui: quæ nisi ad horam sacra fa-
cta

Ad CAP. CCLIV.

^a Chalciope] Ita teposui pro Calciope
ex Gr. Χαλκίονη.

^b Illyrid] Scripserim Illyrico vel Il-
lyrid ex cap. 240.

^c Myconi] Cimoni ex Valer. Max. Lib.
v. 2. reponit Micyllus. Ego contra Va-
lerium ex Hygino correxerim. Nam Ci-
mon ille Valerianus ex Cimoni Atheni-
ensis exemplo, quod proximè sequi-
tur, natus videtur.

^d Pythia] Pinthias, vel porius Phin-
tias, ut placet Salmasio ad Solinum,
Turnebo Advers. xx. 13. Scaligero ad
Manil. pag. 171. Sed terminatione *As*
nihil opus. Æquè enim rectè qui *Phin-*
thas est Græcis, Latine *Phintia* dicitur,
ac *Phintias*, ut *Perdicca*, *Mida*, *Pelia*,
& similia. Vide vitum summum Gron.

ad Sen. Med. vers. 101. Cæterum quod
Hyginus Damoni & Phintia, id Ana-
po & Amphinomo; quod Mæro &
Selinuntio, id Damoni & Phintia ali-
tribuunt, ut præter Micyllum etiam
Salmasius notavit.

^e Cleops & Bitias] A Cicerone 1.
Tusc. Theon. in Progymn. Herod. Lib.
1. Luciano Charonte, Servio ad Georg.
111. 532. & Philargyrio ad ejusdem Li-
bri v. 530. Triclinio in Trachin. Sopho-
clis vers. 1. *Cleobis & Biton* nominatur.

^f In monte] In monte ergo erat illud
templum: vel legendum *de more*. Bu-
bus enim usi videntur plerunque, cum
sacrorum causa ad templa veherentur.
Propert. Lib. iv. el. 1. *Ducebant macra*
vilia sacra boves.

^g Essent mortui] Pestilentia scilicet,
quæ tunc temporis Atticam affligebat.

V 2

h Ff

cta essent, sacerdos interficiebatur. Inter quam trepidationem Cleops & Bitias pro bubus sub iugo se junxerunt, & ad fanum sacra, & matrem Cidippem in plauastro duxerunt: sacrificioque peracto, Cidippe precata est Junonem, si sacra ejus caste coluisset, si filii adversus eam pii fuissent, ut quicquid bonum mortalibus posset contingere, id filiis ejus contingeret. Precatione, peracta, plaustrum & matrem filii domum reduxerunt, & ^hfessi somno acquieverunt. At Cidippe diligenter agnovit nihil esse melius mortalibus, quam mori: & ob hoc obiit voluntaria morte.

CCLV. Quæ impiæ fuerunt.

SCYLLA Nisi filia patrem occidit. Ariadne Minois filia fratrem & filios occidit. Progne Pandionis filia filium occidit. Danaides conjuges suos patruales occiderunt. Lemniades in Lemno insula patres & filios occiderunt. Harpalice Clymeni filia filium, quem ex patris concubitu pepererat, occidit. ^aTullia Romanorum super paren-

^h Fessi somno acquieverunt] Revera dormierunt, sed non rursus evigilarunt, ut narrat Herodotus; atque ita somno mortem junxerunt. Eleganter Quintilianus declam. 2. *Tanquam per illam quietem transierit in mortem.* Cicero: *Post epulas adolescentes somno se dedisse, & mane esse inventos mortuos.* Palæphatus cap. 51. ubi hanc fabulam exequitur: *Τῆς πρὸς τὸν ἑαυτοῦ, (μυθῶς) ἔφη βίη πρῶτα θυμῶν.* Hyginus ita hæc narrat, quasi ex κοιμῶσι ὕπνῳ collegisse κοιμῶσι θανάτῳ Cydippen velit. Imago enim mortis somnus, de quo Senec. Hercul. Fur. 3076. *Pavida leti genus humanum Cogis longam discere noctem.* Mortis speculum vocat Tertull. de Anim. cap. 50. Maximianus Eleg. 1. *Ipsa etiam cunctis requies gratissima somnus.* Et si non valde est necesse, non male tamen isto versu scriberes somni. Vel ipse pro ipsa. Curtius Lib. vi. 10. *Unde proditori tam alta quies somni?* B. Joann. cap. xi. 13. *Ἐπειροῦ ἢ ἰδοῦν ὅτι αὐτῶν τὸ κοιμισθῶς ἔστι ὕπνῳ λίσσῃ.* 1. Reg. 26. *Καὶ ἰδοὺ Σαὺλ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν λαμπήνῃ.* Τῆς

ἀνάπαιον appellat Homeri Schol. ad Iliad. 1. 709. De κοιμῶσι mortis Hieron. Lib. 1. Epist. Sel. 7. *Venerabilis Paula confectus sum dormitione.* & Lib. 111. *Dormivit sancta & beata Paula* vi. Kal. Feb. Jobi cap. xiv. 12. *Sic homo cum dormierit, non resurget.* Corippus Lib. 1. *Requiescere somno credere quod possis, non duro funere corpus.* Confer Nepot. Hannib. cap. 13. Drusii Schol. in Jobi cap. 111. vers. 3. *Eleganter Chrysol. Serm. LIX. Quoties dormis & vigilas, toties moreris & resurgis.*

Ad CAP. CCLV.

^a Tullia Romanorum] Sic & cap. 256. *Romanorum Lucretia*, pro Romana. Justin. Lib. 11. cap. 2. & 7. *Alexander Lyncestarum*, pro Lyncestes. Quod quamquam mutatum eunt homines docti, forte tueri se tamen hoc poterit exemplo, vel certè hellenismo. Herodotus Lib. 1. pag. 27. edit. Basf. *Αἰχμὴς ἢ ἀγαθῶν καὶ ὀρθῶν Σπαρτιατῶν.* pro αἰς ἢ &c. unus Spartiatarum, qui benefici vocantur. Lactantius fab. xi. Lib. 1v. Me-

rentis corpus currum duxit, unde ^b vicus sceleratus est dictus.

CCLVI. *Quæ castissimæ fuerunt.*

PENELOPE Icarii filia uxor Ulyssis. Euadne ^a Philacis filia conjunx Capanei. Laodamia Acasti filia conjunx Protefilai. Hecuba Cissei filia uxor Priami. Theonoe Thestoris filia uxor Admeti. Romanorum Lucretia Lucretii filia, conjunx Collatini.

CCLVII. *Qui inter se amicitia junctissimi fuerunt.*

PYLADES Strophii filius cum Oreste Agamemnonis filio. Pirithous Ixionis filius cum Theseo Ægei filio. Achilles Pelei filius ^a cum Patroclo Menæti filio. Diomedes Tydei filius cum Sthenelo Capanei filio. Peleus Æaci filius cum Phœnice Amyntoris filio. Hercules Jovis filius cum Philocteta Pœantis filio. Armodius & Aristogiton ^b more fraterno. In Sicilia Dionysius tyrannus crudelissimus cum esset, suosque cives cruciatibus interficeret, Mæros tyrannum voluit interficere: quem satellites cum deprehendissent, armatum ad regem perduxerunt. qui interrogatus, respondit se regem voluisse interficere. quem rex jussit crucifigi. à quo Mærus petit ^c tridui commeatum, ut sororem suam nuptui collocaret, & daret tyranno Selinuntium amicum suum & sodalem, qui

Metam. *Salmacis Naiadum.* Et xvi. Lib. xiv. *Pomona Hamadryadam.*

^b *Vicem sceleratus*] Vide Liv. Lib. i. 48. & Freinsh. ad Flor. Lib. i. cap. 12.

Ad CAP. CCLVI.

^a *Philacis filius*] Supra cap. 243. est *Philaci filia*. Quod esset ex Gr. Φύλακας. Sed Phylacum Euadnæ patrem fuisse non inveni, qui diceret. Videtur *Iphidæis* scribendum. Vide notas ad cap. 243.

Ad CAP. CCLVII.

^a *Cum Patroclo*] Vide Schol. Hom. ad Iliad. M. vers. 1.

^b *More fraterno*] Cl. TOLLIIUS mallet, *amore fraterno*.

^c *Tridui commeatum*] Barthius heis notat: *Commeatus est, quod itineri utile est & necessarium. Tu audi potius Festum in remcare. Commeatus dari dicitur, id est, tempus, quo ire & redire commodè quis possit.* Minutius Felix: *Horarum saltim permissio commeatu.* Inter-

qui sponderet eum tertio die^d venturum. cui rex indul-
sit com meatum ad sororem collocandam, dicitque rex
Selinuntio, ^e ut nisi ad diem Mœrus veniret, eum ean-
dem poenam passurum, ^f & dimitti Mœrum. Qui collo-
cata sorore cum reverteretur, repente tempestate, &
pluvia orta, flumen ita increvit, ut nec transiri, nec trans-
nari posset. Ad cujus ripam Mœrus confedit, & flere
cepit, ne amicus pro se periret. § Phalaris autem Seli-
nuntium crucifigi cum juberet, ideo quod horæ sex ter-
tium jam diei essent, nec veniret Mœrus. cui Selinuntius
respondit, diem adhuc non præterisse. Cumque jam &
horæ novem essent, rex jubet duci Selinuntium in cru-
cem, Qui cum duceretur, vix tandem Mœrus, ^h liberato
flu-

verpres vetus Hiftor. Apollon. Tyrii:
*Juvenis conturbatus, accepto com-
meatu, navim conscendit, tendens in pa-
triam Tyram.* Com meatum dicit trigin-
ta dierum spatium, intra quod redi-
ret, Quintil. Declam. xvi. *Ut tam abrupti
com meatus diem contra tot incerta
promitterem.* Dicitur ita etiam disces-
sus ab officio ad tempus. Plin. Lib. iii.
ep. 4. *Cum in Thasos excurrissem, ac-
cepto, ut præfatus erarii, com meatu.*
Apulei. ii. Miles. *Militia brevem com-
meatum indulsit.* Confer quæ de hac
voce notavit vir summus Gronov. ad
Sen. iiii. de ira cap. 21. Pamelius ad
Cyprian. Lib. i. epist. 34.

^d *Venturum*] Malim, *reverturum.*
Gloss Steph. *Revenit, παλάστειν.* U-
titur eo verbo aliquoties Plautus, ut &
Solinus cap. 26. Apul. ix. Met. *Reve-
ni Larum meum.* Unde *reventur* pro re-
ditu in Moreto Suevii apud Macrobr.
Lib. ii. cap. 14. Forfit. tamen *venire*
pro *redire* usurpavit ut Lucas Evang.
cap. xix. 13. *Προηγυστεισιν δὲ ἰαε
ἔρχεται.* Imo *venire* pro *redire* etiam
Phædrus dixit Lib. iv. cap. 21. *Venire
in patriam voluit cursu Pelagio.*

^e *[Ut nisi] Præteram quod nisi. Sed
pæctius delectas non ut.*

^f *[Et dimitti Mœrum]* Cl. Schefferus
emendat, *dimittis.* Quid si dicamus
pro futuro esse positum præsens? Cap.
68. *Oppidum ex clade liberari,* pro libe-
randum esse. Cap. 98. *Eam Achilli in
singulium dari,* pro datum sibi. Vide

quæ præterea notavi ad cap. 41.

^g *Phalaris*] Atqui modo Dionysium
appellasti. Ergo *Phalaris* positus *ἄλλ'*
ἑξῆς pro Tyranno, ut apud Petron.
Hannibal pro capitali hoste, vel, ut
quidam volunt, versuto & callido.
Ambo quidem Siciliz tyranni fuere,
sed *Ὁ Φάλαρις παλαίτις* *ὅτι αὐ
Πυθαγόρῃ, ὃ ὁ Διονύσιος* *Πλάτωνι
συνοχόν,* ut loquitur Tzetzes Chil.
xiii. 471. Ita mox rursus *Phalaris* ap-
pellat, qui *Hipparchus* erat, ut notum
est ex *Ælian.* Var. Hist. Lib. xi. 8. Ta-
lia sunt ista apud Vellejum Lib. ii. 18.
Quo in Romanos Hannibal. Apud Sue-
ton. Cæf. i. *Cæsari multos Marios inesse.*
Apud Juven. Sat. xiv. 4. *Et Catilinam
Quocunque in populo videas.* Apud Plau-
tum Pseudolo: *Ut civitas mihi nomen
commutat neque ut prædicto Lenone ex
Ballione regem Lasencem,* hoc est, regem
ditissimum. Pertinet & hic vel in pri-
mis illud in versiculis, qui à Juvenalis
Scholiaste ad Sat. vi. vers. 611. refe-
runtur, *Quo rabidos Phalaris nostro de
rege dedisti.* Lactant. Lib. iii. cap. 19.
*Si nihil interest, utrumne Aristides sit ali-
quis, an Phalaris? Utrum Cato, an Cati-
lina?* Conf. Voss. Orat. iv. pag. 175.

^h *Liberato flumine*] H. e. superato.
Frontinus Lib. iv. cap. 7. & 38. *Cum à
Thessalis in fugam versus flumen libe-
rasset.* Vide quæ ad eum locum annota-
vit vir doctissimus Samuel Tenuilius,
& Salmas. ad Solin. pag. 11.

flumine, consequitur carnificem, exclamatque ⁱ à longe :
^k Sustine carnifex, adsum ^l quem spondidit. Quod factum regi nunciatur. Quos rex ad se iussit perducere, rogavitque eos, ut se in amicitiam reciperent, vitamque ^m Maro concessit. ^m Armodius & Aristogiton, idem in Sicilia ⁿ eundem Phalarim Armodius cum vellet interficere, simulationis causa scrofam porcellos habentem occidit; & venit ad Aristogitonem amicum suum ense sanguinolento, dicitque se matrem interfecisse, rogatque eum ut se celaret: qui cum ab eo celaretur, rogavit Aristogitonem, ut progrediretur, rumoresque qui essent de matre sibi ^o renuntiaret ^{*} nullos esse rumores: qui vespere ^p Ita litem contraxerunt, ut alius alio potiora ingererent: nec ideo Aristogiton voluit obijcere, eum matrem interfecisse. Cui Armodius patefecit, se scrofam porcellos habentem interfecisse, & ideo matrem dixisse. cui indicat se regem vel-

ⁱ *À longè*] Αὐτὸ μακρόθεν. B. Marcus cap. xv. 40. ὁπότε ὁ μακρόθεν θεωροῦντας. De longè aspicientes. Vet. interpres. Et Luc. xvii. 12. Steterunt à longè. Augustin. Soliloq. cap. 35. Cujus lumen à longè irradiat. Et, *À longè te videmus*. Auctor Ovid. Vetulae, Dicitur à longè. Chrysol. Sermon. p. 49. Videns Jesum à longè cucurrit. De longinquo diceret Cyprianus; cuius est Sermon. v. Deus approximans, non Deus de longinquo. Schol. Stat. Lib. 11. Theb. 558. De longè esset timor, ne à tergo circumveniretur. Esai. x. 3. In die visitationis & calamitatis de longè venientis.

^k *Sustine*] H. e. exspecta. Interpres vetus Siracidæ cap. vi. 19. Sustine bonos fructus illius. In Græc. est ἀνίστατο. Vel differ. Apulejus Apolog. Sustine paulisper, quia sequuntur. Senec. Thyest. 1046. Sustine, infelix manum. Hippol. 794. Dum spectas celeres sustinuit vias. Sed prius præferam. Sustineo est Græcum ὑπομένω. At id non tantum tolero, sed & exspecto significat. Hinc utroque significato etiam sustineo venit Latinis. Vet. interpres Psalm. xxiv. Qui sustinent te, non confundentur. In Gr. est, Οἱ ὑπομένοντες σε. Actor. xx. 5. 5. Sustinuerunt nos Troade. Gr. Cod.

Εἰς ἡμᾶς. Matth. xxvi. 38. Sustinete hic. In Gr. est μέναι.

^l *Quem spondidit*] Ita rectè Micylus & Commelinus ediderunt. Tangit hanc fabulam Manilius Lib. 11. Optavitque rem sponso non posse reverti, Sponsoremque reus timuit, ne solveret ipsum.

^m *Armodius & Aristogiton, idem*] Cl. Schefferus legit & distinguit. Item *Armodius & Aristogiton. In Sicilia &c.* Subaudire jubet lectorem ex precedentibus, amicitia conjunctissimi fuerunt. Ego tria ista vocabula *Armodius & Aristogiton* è margine in textu irrepsisse censeo. Jam enim eorum mentio initio capituli facta est. Lego itaque vitamque ⁿ Maro concessit. Item in Sicilia &c. De Armodio & Aristogitone videndi Lucianus Paras. pag. 374. Tom. 11. Plin. Lib. vi. 23. Elianus loco modo laudato. Apostolius Cent. viii. 71. Pausan. Atticis, Thucyd. Lib. vi.

ⁿ *Eundem Phalarim*] Atqui non idem erat, sed Hipparchus, ut jam dictum est.

^o *Renunciaret * nullos esse rumores*] Barthius legit, renunciaret. ait nullos esse rumores.

^p *Ita litem contraxerunt*] Cl. Schefferus corrigit, ita ita litem contraxerunt. Non puto esse necesse.

velle interficere: rogatque eum, ut sibi adiutorio esset, Qui cum ad regem interficiendum venissent, deprehensi sunt à satellitibus armati, & cum perducerentur ad tyrannum, Aristogiton à satellitibus effugit. Armodius autem solus cum perductus esset ad regem, quærerentque ab eo, quis ei fuisset comes, ille ne amicum proderet, linguam dentibus sibi præcidit, eamque regis in faciem inspuit. Nisus cum Euryalo suo, pro quo & mortuus est.

CCLVIII. *Atreus & Thyestes.*

ATREUS & Thyestes germani cum in dissensione sibi nocere non possent, in simulatam gratiam redierunt: qua occasione Thyestes cum fratris uxore concubuit. Atreus vero ei filium^a epulando apposuit: ^b quæ sol ne pollueretur, aufugit. ^c Sed veritatis hoc est: Atreum apud

Ad CAP. CCLVIII.

^a *Epulando*] Melius foret *epulandum*. pro quo cap. 176. dixit *in epulo*. Cap. 206. *in epulis*. Cap. 41. *ad epulandum*. Totum hoc caput pœne iisdem verbis legitur apud Servium ad *Æn.* 1. 572. ut alterum ex altero exscripsisse hanc fabulam palam sit. Atqui ibi *epulandum* habes, non *epulando*. Ut & apud Schol. Horat. ad od. 16. Lib. 1. & in Artem Poët. ubi etiam eadem legitur. Calculum præterea dat & Lactant. in 1. Thebaid. Statii.

^b *Qua sol ne pollueretur aufugit*] Servius habet: *Qua sol ne videndo pollueretur, radios ab eâ civitate detorsit*. Distinguo locum ita: *Qua sol, ne pollueretur, aufugit*. Aufugere aliquid satis Latine dicitur, ut nihil necesse sit confugere ad ellipsin. Cicero 11. de Nat. Deor. *Andromeda aufugiens conspectum mæstæ parentis*. Propert. Lib. 1. el. 9. *Quisquis es, assiduas aufuge blanditias*. Petronius: *Aufugi iudicium*. Chrysol. Serm. xxxvii. *Formam propria deitatis aufugit*. Ita & *Ἀνδρὶς ἐξοικιστὶς* dicant Græci. Tzetzes in Hesiod. *Ἀνδρὶς ἐξοικιστὶς ἄπὸ τοῦ ἑταίρου & πρὸς μὴν ἀλλοτρίου*. Et *Ἀνδρὶς*. Proclus: *Ἦν αἰσθητικὸν νοσητικὸν Ἀνδρὶς*. Horatianus Scholiastes in hac

fabulâ ad od. 16. Lib. 1. *Quod scelus & sol fugisse narratur*. Orosius Lib. 1. 12. *Quod etiam astra fugisse dicuntur*. Lactantius in Arg. Thyestæ Senecæ: *Super quo scelere sol indignatus à Mycenis aufugit*. Thyestis umbra apud Sen. Agam. vers. 56. *Phæbum moramur, reddo jam mundo diem*. Confer vers. 296. & 908. Solem putabant veteres & rebus hominum honestis exhilarari, & eorundem turpibus nefariisque factis commaculari. Vide differentem hac de re Petrum Victorium Var. Lect. Lib. xxiv. 18. Ita Minervam scribit Homeri Scholiastes ad Iliad. N. vers. 66. imaginis suæ oculos avertisse à nefando Cassandrae raptu. De lunâ Petron. *Et lucem sceleris subduxit*, Ovid. x. Met. 448. *Ad facinus venit illa suum: fugit aurea calo Luna &c.* Si quid mutandum putes, lege, *Quo sol ne pollueretur*. Atque ita habet Lactantius.

^c *Sed veritatis hoc est*] Pro adjectamento scioli alicujus hæc habet Cl. Schefferus. Sed apud Servium eadem legas, ut & apud veterem commentatorem Horatii in Artem pag. 625. edit. Cruquii; cujus verba adscribam. *Quod ideo fingitur, quia Thyestes fertur reperisse rationem deliquii solis, & quare eclipsis contingat: quo frater comperto, inde recessit*.

Ad

apud Mycenæ primum solis eclipsim invenisse: cui invidens frater, ex urbe discessit.

CCLIX. *Lyncus.*

LYNCUS ^a rex Siciliæ fuit, qui missum à Cerere Triptolemum, ut hominibus frumentum monstraret, susceptum hospitio, ut in se gloriam tantam ^b migraret, interimere cogitavit. Ob quam rem irata Ceres, eum convertit in lyncem varii coloris, ^c ut ipse variæ mentis extiterat.

CCLX. *Eryx.*

ERYX Veneris & Butæ filius fuit, qui occisus ab Hercule est. monti ex sepultura sua nomen imposuit, in quo Æneas ^b Veneris templum constituit. in hoc autem montē dicitur etiam Anchises sepultus, licet secundum Catonem ^c ad Italiam venerit.

CCLXI. *Agas.*

Ad CAP. CCLIX.

^a Rex Sicilia] Micyllus: *Scythia* fortasse legendum. Sic enim & Bocatius legit. Rectè. Vide Servium ad Æn. 1. 377. Ubi omnia etiam hujus capituli habes, ut jam observavit Cl. Schefferus. Firmari potest emendatio illa ex Ovid. v. Met. vers. 649. *Scythicas advertitur oras*, Rex ibi *Lyncus* erat. Cubat ergo in eodem mendo Lactant. ad 14. Theb. 658. *Ad Lyncum Sicilia regem venit*. Scrib. *Lyncum Scythia*.

^b Migraret] H. e. transferret. Titinius: *Quot pestes, senia, & jurgia semet adibus emigrarunt*. Haimo in Amos cap. 6. *Secundum historia veritatem de Judeis dicit, qui in captivitatem transmigrati sunt*. Fulg. Lib. 111. Myth. 10. *Secretis inferis transmigratur*. Sic legas in lemmate canon. Eccles. Concil. Chalced. Exigui num. 20. *Quod minime clerici transmigrari conveniat*. Psalm 11. vers. 5. *Emigrabit te tabernaculo tuo*. Tertull. de Cor. Mil. cap. 1. *Nec dubito quosdam scripturas emigrare*.

^c Ut ipse varia mentis exstiterat] Eleganter Lactantius: *In scram sui nominis conversus morum suorum colore distinctus est*. Confer Argum. Lib. 1. fab. 6.

Ad CAP. CCLX.

^a Eryx Veneris] Et hæc quoque apud Servium ad Æn. 1. vers. 574. legas. Alii Erycem Neptuni & Veneris faciunt filium, ut idem Servius eum prædicto loco, tum ad Æn. v. 24. annotat.

^b Veneris templum constituit] An Veneri? Servius habet: *In quo matri fecerat templum, quod Ænea adscribit Poëta*. Lib. v. puta, vers. 759. Vide notas ad cap. 40.

^c Ad Italiam venerit] Eadem habes apud Servium. Eutrop. 11. *Is mox ad Italiam venit*. Et sic passim ille pro in Italiam, ut & Servius. Vide eum ad Georg. 111. 152. Æn. 1. vers. 5. & vii. 207. &c. Vellej. Lib. 11. 120. *Mittitur ad Germaniam*. Vet. Interpretes Aëtior. xx. 2. *Ad Græciam venit*. Sic à pro ex apud Flor. 1. 24. *Allatas à Græciâ leges*. Justin. Lib. 1. 24. *A Siciliâ exercitum in Italiam trajecisse*. xii. 14. *Se quoque à Macedoniâ evocatum arbitratur* &c. Vet. interpret. Aëtior. vi. 9. *Qui erant à Ciliciâ & Asiâ*. Et de apud Phryg. Daretem: *Si Alexander sibi uxorem de Græciâ adduxisset*. Varias variorum sententias de Anchisæ morte Var. Lect. xiii. 3. congestit Muretus. Sed hoc

CCLXI. Agamemnon, qui ignarus Dianæ cervam occidit.

Cum de Græcia ad Aulidem Danai venissent, Agamemnon Dianæ cervam occidit ignarus: unde dea irata, flatus ventorum removit. Quare cum nec navigare possent, & pestilentiam sustinerent, consulta oracula dixerunt, Agamemnonio sanguine esse placandam Dianam. Ergo cum ab Ulyxe, per nuptiarum simulationem, adducta Iphigenia in eo esset ut immolaretur, numinis miseratione sublata est, & cervæ supposita, & translata ad Tauricam^b civitatem, regi Thoanti^c tradita est, sacerdosque facta, *^d ductum ne Dianæ secundum consuetudinem statutam humano sanguine numen placaret, cognovit fratrem

jam fecerant ante ipsum Schol. Hom. ad Iliad. N. 459. Eustath. ad Iliad. M. pag. 850. ed. Bas. Conon. cap. 46. Cæterum in Italiam venisse Anchisen præter Catonem etiam Strabo & Dionysius tradunt.

Ad CAP. CCLXI.

^a Et pestilentiam sustinerent] Servius ad Æn. II. 116. unde hæc omnia desumpta videntur, habet: Nec pestilentiam sustinerent. Quod præfero. Est enim non sustinere idem quod pati non posse. Cap. 104. Quo se Laodamia dolorem non sustinens immisit. Horat. Od. 9. Lib. I. Nec jam sustineant onus. Apul. Miles. VII. Moram non sustinens. Ambros. Serm. I. Amartitudinem Jude minimè sustinentes. Phædrus III. cap. 9. Nec gloriatus sustinet fratris jocos. & II. Ira furientis impetum non sustinens. Just. Lib. V. cap. 1. Siue conscientiam siue indignitatem rei non ferens. Et Lib. 38. cap. 9. Non ferens civitatem. Ovid. III. Trist. el. 3. Nec cæcum patiar. III. Art. A. 583. Dulcia non ferimus. Lactant. Argum. Met. Ovid. VII. 26. Cum ejus absentiam ferre non posset. Gregor. Dial. pag. 93. Famis periculum ferre non poterat. Pro quibus meliores mallent, ferret & ferbat. Latinissimè in mediâ barbarie Isidor. de vita & morte Sancti. cap. 3. Non ferens angustias.

^b Civitatem] Regionem habet Servius. quod idem est. Civitas enim pro regione nonnunquam ponitur. Vellej. I. 3. Eam regionem armis occupavit, qua nunc ab ejus nomine Thessalia appellatur, ante Myrmidonum civitas appellata. Justin. xxxviii. cap. 9. In Hyrcaniam pœnalem sibi civitatem revertitur. Et Lib. xli. cap. 4. Duarum civitatum imperio præditus. h. e. Parthorum & Hyrcanorum. Schol. Horat. in Artem cum Servio: Ara Diana fuit apud Scythopolitas in Taurica regione, ubi advenne immolabantur.

^c Tradita est, sacerdosque facta] Lego & distinguo. tradita est. Sacerdosque facta Diçlynnæ Diana, cum secundum &c.

^d Dictus Diana] Princeps editio habet Diçlynnæ. Unde faciendum esse patet Diçlynnæ. Exercuit hic locus viros doctissimos. Communicabo tecum, quæ duo ex illis super eo ad me miserunt. Alter eorum ita censebat: Cum etiam hæc ex Servio descripta esse constet, ibique legatur sacerdosque facta Ortix Dianæ, nullum mihi est dubium, apud utrumque idem nomen esse reponendum, quod diversimodè à librariis eorum fuit corruptum, sicuti in Triptolemi fabula ex Celeo apud Hyginum fecerant Peleum, apud Servium Cephalum. Prorsus censeo legendum utrobique Tauricæ Dianæ. Originem erroris deprehendisse me

trem Orestem. qui accepto oraculo, ^e carendi ^{*} sororis. causa cum amico Pylade Colchos petierat, ^f & cum occiso Thoante simulacrum sustulit, absconditum falce ligno-

me reor. Scilicet dua priores littera priorem, quia eadem erant ultima precedentis vocabuli, quo genere mendi nihil esse infutatis omnes norunt, qui Critica scripta legere non fastidiunt. Ita ex residuis URICÆ in Servio facili mutatione natum est ORCIÆ vel ORTIÆ, in Hygino DICTUS. Tauricam certè omnes hanc Dianam vocant. Et si maxime in Hygino locum habere: Dictynnæ, quod tamen non existimo, quid faciemus Servio, in quo etiam vestigia vulgata lectionis illud planè respiciunt. At alter Oria Diana Servio restituendum putabat. Ut & ipsum audias excerptam ex ejus literis, quæ huc faciunt: *In Servio quæsitur quidam his diebus quid esset Diana Ortia Lib. 11. Æn. v. 116.* Sacerdos facta Dictynnæ, vel, ut quidam volunt, Orthiæ Dianæ, ut habet editio Communalis: Sacerdosque facta Dictynnæ Dianæ, ut Servius vetus: Sacerdosque facta Orthiæ Dianæ, ut Servius Danielis. Respondi legendum videri, Sacerdosque facta Dictynnæ Dianæ vel Oris. Nam verba, ut quidam dicunt, procul dubio sunt à descriptoribus vel emendatore aliquo. Quid autem esset Diana Oris? montana. Hanc meam lectionem probabam loco Euripidis ex principio Iphigenia in Tauris, ubi Iphigenia ipsa ita invocatur Deam suam: ὦ παῖς τῆς Λατῆς Διῶνυς Ὀρειᾶς. Quod ad priorem attinet emendationem, convenit illa quidem cum historia, sed non item cum principe editione hujus mythologiz, quæ differtim Dictynna, ut dixi modo, præfert. Nec in Orthia, quamvis valde acutè excogitatum sit illud Oria à viro doctissimo, in Servio mutaverim, cum Ὀρειᾶς Dianam in eâ voce agnoscat Helychius, Plutarchus in Libell. de Flum. p. 15. Orpheus initio Dianæ, & Pausanias in Laconicis, immo in Arcadicis hoc amplius non aliam esse eam à Tauricâ offendat. Quo accedit, quod Ἀρχαία Λακωνική fuerit, ut scribit Tzetzes in Lycophroneum pag. 95. ed. Steph. Quod ideo addo, quia Orthiam dictam Dianam Ὀρι τῇ ἐς Ἀρχαία

ὄρως, ait Hesychius. Etiam Ὀρ-
 ωία dicta fuit. Tzetz. in Lycophron,
 pag. 152. Κυθρία & Ὀρῶσι δὴ δὴ
 Ἀδωάτι, ὡς & Ἀρτίμωδον Δικτυωνά
 παρὰ Κρήσι, οὗτος παρὰ Ἑσυχίῳ.
 Ὀρῶσια παρὰ Ἀργείοις ὅτι ὄρες Ὀρ-
 ῶσις Λακωνικῇ. Confer Etym. in ead-
 dem voce. Τὸ Λακωνικὸν in Tzetzē
 mutaverim in Ἀργεδικῷ. Ita enim
 cum Hesychius, tum ipse p. 137. Ὀρ-
 ῶσια ἢ Ἀρδίμω, ὅτι Ὀρῶσι ὄρες
 Ἀργεδικῷ. Sed Dictynna non dicebatur,
 quæ erat in Tauris, sed *Taurica*
 & *Ταυρεπιλόχῳ*. *Dictynnam* & *Bri-*
tomartin Cretenses eam vocabant. Vi-
 de præter Tzetz. Pausan. pag. 147. ed.
 Wechel. & Hesychium in *Βορτῶματι*.
 Euripides usus videri potest antono-
 masia poetis familiari, quâ epithet-
 on pro nomine *vevex* usurpant. Scri-
 bere ergo debuit *Suevix*, *Taurica* vel
Orthia Diana. Nam *Orthia* vel *Orthosia*
Diana eadem quæ *Taurica*. Sextus Philo-
 soph. Lib. 111. Pyrrhon. Hypotypos. cap.
 24. ex versione Stephani: *As Lacedæ-*
monit in arâ Orthosia Artemidiâ flagris
acerrimè caduntur, ut multus in aram
Deæ defusus sanguis. Etiam *Orfiole*
 dicta fuit. Ammian. Lib. 11. p. 391.
 ed. Boxhorn, *Diis hostiis litantes hu-*
manis, & immolantes advenas Diana,
quæ apud eos dicitur Orfiole, casorum
capita sami parietibus prafigebant.

e Ceraudi [foris] Ex Servio optimè restituit summus Gronovius, *curandi, foris*, id quod & Cl. Schefferus vidit, & Scriverius quoque notaverat in margine libri Goesiani. Nec mihi non vîsum fuit, cum legerem quæ ad illa verba Horatii Lib. 1. od. 7. *Patiens Lacedæmon*, scripsit vetus commentator. Firmat istam emendationem ipse Hyginus cap. 120. Tzetzes ad Lycophr. p. 200. Ε'χρονον ε' δ'ου ε' κενας αυ-
την α'π'αλλας λυσι.

[*Et cum occiso*] Lege cum Gronovio & Scheffero, *& cum his, occiso &c.* Intelligo autem Orestem & Pyladem, & refero ad Iphigeniam, tametsi aliud velit vir eximius. Vide cap. 120, Schol. Horatii loco modo adducto.

g Un-

gnorum, (& unde & fascelis dicitur, ^h non tantum à face, cum qua pingitur, propter quod & ⁱ lucifera dicitur) & Ariciam detulit. Sed cum postea Romanis sacrorum crudelitas displiceret, quanquam servi immolarentur, ^k ad Laconas Diana translata est, ubi sacrificii consuetudo adolescentum verberibus ^l servabatur, qui vocabantur Bomonice, quia ^m aris superpositi contendebant, qui plura posset verbera sustinere. Orestis vero ossa de Aricia Romanam translata sunt, & condita ante templum Saturni, quod est ante clivum Capitolinum juxta Concordiæ templum.

Hic iterum desunt octo capita, ut videre est in indice.

Jovis & Europæ filius, ⁿ Cygnus alter Martis filius, quem idem Hercules occidit.

CCLXX. Qui

^g *Unde & Fascelis*] Ita habetur & apud Servium ad Æn. 11. 116. Sed in Procemio Comment. ad Bucol. *Fascelitis*. Donato in vita Virgillii est *Fascelina*. Ego omnium optime scribi putem *Facelitis* ex Gr. Φάκελα. Vide quæ notavi ad Anton. Liber. cap. 27. Fasciculus autem, quo absconditum fuit simulacrum, viticum fuit, unde & vitice illud apud Lacedæmonios alligabatur, ut observavit Pierius Valerianus Hierogl. Lib. XLVIII. p. 347.

^h *Non tantum à face*] Micyllus & Commelinus habent, *notandum à face*. Schefferi editio, *non tantum à facie*. Leidensis, *non tantum à face*. Atque ita Servius exhibet, & rectè quidem.

ⁱ *Lucifera*] Vide Nob. Heins. notas ad Heroid. p. 183. Scholiast. Horat. ad Lib. IV. od. 6. Martial. x. 70.

^k *Ad Laconas Diana*] Cl. Schefferus emendat, *ad Laconum Dianam*. Sed vulgatam lectionem defendunt Servius, Commelinus, Micyllus, & alii. Scholiastes Horatii: *At posteaquam videtur Italii nomen immitte & asperum, illud orientem versus miserunt, atque à Lacedæmoniis susceptum est*. Lactant. ad Stat. VIII. Theb. 437. *Cujus cum simulacrum in Laconiam delatum fuisset*. At culta jam fuit ea diva Laconibus, ut sequentia testantur. Culta quidem illis Diana fuit, sed non Taurica, nec eo sacrificii genere. Vult, ni fallor, Hyginus, quod minus fecerint Romani,

id olim fecisse Laconas, ut nempe humano sanguine eam placare pergerent. Loquitur, ut de re præterita & jam desita. Pausanias de Orthia: *Simulacrum illud esse tradunt, quod & Orestes olim & Iphigenia ex Taurica furtim abstulerunt*.

^l *Servabatur*] In Servio est *servatur*. Sed perperam, ut liquet ex *ipsi vocabantur*, quod sequitur. Fuit ergo hic scriptor Tertulliani ætate inferior, cuius verba sunt Lib. ad Martyr. cap. 4. *Nam quæ hodie apud Lacedæmonas solennitas maxima est διαγγισιας, id est, flagellatio, non latet*.

^m *Aris superpositi*] Ita reposui ex Servio & Lactantio aliisque. Quomodo & legendum esse jam pridem Micyllus, Tiliobroga, & Gronovius conjecerant. Vetus Horatii commentator: *Hoc statuerunt, ut juvenis ejus aras ascenderet, quem alium tam diu loris caderet, donec sanguis è visceribus manaret*. Cic. 11. Tusc. *Sparta vero pueri sic verberibus excipiuntur, ut multus è visceribus sanguis exeat; nonnunquam etiam, ut, cum ibi essem, audiebam, ad necem*. Confer quæ notavit Bernart. ad Stat. Theb. Lib. VIII. 439.

ⁿ *Cygnus alter Martis filius*] Duo Cygni fuerunt. Vide Schol. recent. Pind. pag. 112. & 143. edit. Francof. Fuit hic Cygnus Martis & Pelopiæ filius, de quo Apollod. Lib. 11. pag. 118. edit. Commel.

Ad

CCLXX. *Qui formosissimi fuerunt.*

^aIASION Ilithii filius, quem Ceres dicitur amasse, quod ipsum historiis creditur. Cinyras Paphi filius rex Assyriorum. Anchises Assaraci filius, quem Venus amavit. Alexander Paris Priami filius & Hecubæ, quem Helena secuta est. Nireus ^bCharopis filius. Cephalus ^cPandionis filius, quem Aurora amavit. Tithonus ^dLaomedontis filius Auroræ conjunx. Parthenopæus ^eMeleagri & Atalantes filius. Achilles Pelei & Thetidis filius. Patroclus Menœtii filius. Idomeneus qui Helenam amavit. Theseus Ægei & Æthræ filius, quem Ariadne amavit.

CCLXXI. *Qui ephebi formosissimi fuerunt.*

ADONIS Cinyræ & Smyrnæ filius, quem Venus ama-

Ad CAP. CCLXX.

^a Iasion Ilithii] Cl. Schefferus conjicit *Elebra*. Et sanè matrem ejus Elebram fuisse testantur Apollod. Lib. III. Hygin. Astron. II. Schol. Apollon. ad Lib. I. vers. 917. ut & Pausanias & Tzetzes. Sed cum in sequentibus non matrum sed patrum fiat mentio, malim cum Micyllo *Coriti*, vel *Corythi* potius ex Gr. *Κόρυθος*. Is enim ab Hygino ipso Astron. II. 4. Servio ad Æn. III. 168. & Lactant. Firm. Lib. I. cap. ult. ejus pater fuisse dicitur. Scholiastes Theocriti filium Minois & Phroniæ nymphæ facit. Nonnus Dionys. LVIII. Cereris maritum. Heracl. Alleg. Hom. pag. 78. *Iasion quidam fertur agriculturam excoluisse, & cum fructus ex agris suis abundè reciperet, occasione fabula dedit, ut à Cere amatus existimaretur.*

^b Charopis] Merito *Charopi* ex cap. 97. præfert Cl. Schefferus. *Χαεργος* enim est Homero Catal. vers. 178. quemadmodum jam antehac observa-

^c Pandionis filius] *Deionci* vel *Deionis* legendum, ut monuit dudum Nob. Heinsius ad Ovid. Met. p. 187. Atque ita noster ipse habet cap. 198. 241. & 273. Confer quæ notavi ad cap. 189.

^d Laomedontis filius] Frater Laomedontis est Servio ad Æn. I. 493. Sed ego magis Diodoro credo, qui cum Hygino Laomedontis eum facit filium, ut & Tzetzes in Lycophron. pag. 6. Ο' Τιδωνός, inquit, ἀδελφὸς τοῦ Πριάμου ἀποικιστῆς. Ο' ἄλλοι γὰρ Πριάμου τὸν Ἀδωνίππης, ὃς ὁ Τιδωνός τοῦ Στρυμῶντος ἢ Ροῖος τ' Ἰσχυρίδου. Is ipse est, unde proverbium ortum *Tithoni senectus*. Vide Zenob. Cent. VI. 18.

^e Meleagri & Atalantes] Ita etiam tradidit cap. 99. Vide quæ ibi annotata à nobis sunt. Quos auctores sequutus sit Hyginus nescio. Fortè è furtivo concubitu fuit natus. Nam captam fuisse amore Atalantes Meleagrum satis constat. Consulè Ovid. VIII. Met. v. 324. Amplexus Hygini sententiam est Schol. Statii ad I. Theb.

Ad

amavit. ^aEndymion ^bÆtoli filius, quem Luna amavit: Ganymedes ^cErichthonii filius, quem Jovis amavit. Hyacinthus ^dOebali filius, quem Apollo amavit. Narcissus Cephissi fluminis filius, qui se ipsum amavit. ^eAtlantius Mercurii & Veneris filius, qui hermaphroditus dictus est. Hylas ^fTheodamantis filius, quem Hercules amavit. Chrysippus Pelopis filius, quem ^gTheseus ludis rapuit.

Deest

Ad CAP. CCLXXI.

^a Endymion] *Endymion* κατ' ἴκω-
χλῶ pro formoso venit Juvenali Sat.
x. 318. *Sed tunc Endymion dilecta fiet*
adulter. Schol. *Endymion pastor, quem*
luna adamavit. Adde quæ ad Virgil.
Georg. III. 391. notarunt Philarg. &
Probus. Apulei. I. Met. *Hic est, soror*
Panthia, carus Endymion. Fabulam
optimè explicat Schol. Apollon. ad
Lib. IV. vers. 57.

^b Ætoli] Scribe *Æthlii*. Apollod.
Lib. I. Καλλῶνος ὃ ἐκ Αἰθλίας Ἐνδυ-
μίων γένετ'. Idem habet Apollon. Schol-
iastæ, & Etymol. in αἰθλίῳ. Perpe-
ram Αἰθλίῳ Conon narrat. 14. *Æto-
lus* autem Endymionis & Seidis nym-
phæ filius fuit, ut cum Apollod. &
Conon. cap. 14. Eustath. in Dionys. p.
62. ed. Steph. & Homeri Schol. ad
Iliad. N. 218. tradunt. Pindari autem
interpres ad Olymp. Θ pag. 72. ed.
Francof. filium Endymionis etiam *Æ-
thlium* vocat. Ad Olymp. autem γ. pag.
30. cum aliis *Ætolium*. An ergo in
priori loco est mendum? dubito. Est
enim Æthlius etiam Tzetz. ad Hes. p.
7. Ἐρεῦτε ὃ ἐκ Αἰθλίας Ἐνδυμίων-
ος, ὃ Φιλῶμενον ὀνόμαζεν.

^c Erichthonii] Cap. 224. *Assaraci* fa-
cit filium. Alii *Trois*, ut Servius in Æn.
I. & v. Nepos ergo Erichthonii non fi-
lius esset. Schol. German. Aquario:
Quidam volunt Ganymedem cum Troili
& Callirhoes filium. Lege *Trois*. La-
stant. ad Stat. Theb. I. 548. *Ganyme-
des Troili regis & Callirhoes*. Lege *Trois*.
Isidorus Orig. Lib. XIV. 3. *Tros Treja-
narum rex Ganymedis pater*. Hieron.
Chron. Euseb. *Ob raptum Ganymedis*
*Trois patris Ganymedis & Tantalii bel-
lum exortum est*. Nimirum tres fuerunt
Troii filii, Ilus, Assaracus, & Gany-

medes. Vide Conon. cap. 12. Quid er-
go sibi vult Tzetzes ad Lycophr. pag.
10. Ganymedem Laomedonis faciens
fratrem? Atqui Laomedon filius Ili
fuit. Mirum in rem tam proterita tantas
turbas dare scriptores veteres.

^d Oebali filium] Apollo apud Lucia-
num pag. 149. Tom. I. Παῦς Ὀεβάλῃ
ἢ Ὀϊβάλῃ. Oeбалides ergo Ovid. x.
Met. 196. Ausonio Cupidine crucifixo,
aliisque dicitur, non tam à patria Oe-
balia, quam à patre Oebalo. Alii *A-
mycla* faciunt filium, ut Tzetz. Chil.
I. II. vel *Amyclai*, ut Schol. Nicandri
pag. 60. Apollodorus variat. Lib. I.
Clionis & Pieri. III. autem Amyclæ &
Diomedes facit filium.

^e Atlantius] Nusquam hæc nomen
mihi lectum. *Hermaphroditus* est Lu-
ciano. Euseb. Præp. Lib. 2. & aliis. Ab
Ovid. IV. Met. 168. *Atlantiades* dicitur,
sed à proavo Atlante. Laetantius
Lib. I. cap. 17. *Hæc ex famoso Martis*
stupro genuit Harmoniam, ex Mercurio
*Hermaphroditum, qui est natus Andro-
gynus*.

^f Theodamantis] Ceycis facit filium
Anton. Liberal. cap. 26. Vid. ibi no-
tas nostras.

^g Theseus rapuit] Cap. 85. à Laio ra-
ptum dici notat Cl. Schefferus. Quod
addo confirmari ab Eliano *ποικ. 15*.
Lib. XII. cap. 5. & Animal. Lib. VI.
15. Athenæo Lib. XIII. p. 603. Pisan-
dro, Suidâ, Apollinis oraculo apud
Eurip. Scholiast. in Phœnissas, Hiero-
nymo in Chronico. Audi jam doctissim.
Jacobum Perizonium: Rectè censet
Doctiss. Schefferus corrupta hæc esse:
Chrysippum enim non Theseus, sed
Laius rapuit. Plutarch. Parall. 33. de
Chrysippo: Ἀδελφὸς ὃ Ὀνείδος Ἐν-
δυμίωνος ἥρπασεν αὐτὸν. Ipse Hyginus
fab. 85. *Laius Labdaci filius Chrysip-
pum*

Deest caput CCLXXII. De iis qui in Areopago causam dixerunt.

CCLXXIII. *Qui primi ludos fecerunt, usque ad Æneam quintum decimum.*

* * *

QUINTO loco Argis, quos fecit Danaus Beli filius, filiarum nuptiis, cantu, unde^a Hymenæus dictus. Sexto autem iterum Argis, quos fecit Lynceus Ægypti filius, Junoni Argivæ, qui appellantur^b ἄσπιταίρις: quibus ludis qui vicit, accipit pro corona clypeum, ideo quod Abas Lyncei & Hypermestæ filius nunciavit, ^cDanaum parentibus perisse: cui Lynceus de templo Junonis Argivæ detraxit^d clypeum, quod Danaus in juvena gesserat, & Junoni sacraverat, & Abanti filio muneri dedit. In his ludis qui semel vicit, & iterum^e descendit ad certamen, ut nisi iterum vincat, sæpe descendat. Septimo autem loco Perseus, Jovis & Danaes filius, funebres Poly-

pum Pelopis F. notum propter forma dignitatem Nemea ludis rapuit. Ex quo loco etiam hic mihi legendum videtur: quem Nemeis Lains rapuit. Lains obscurius forsitan scriptum, quia Nemeis præcedebat, mutatum primo videtur in Laidis, dein, quia jam auctor facinoris non comparebat, ex Nemeis factum Thebens, non magnâ utriusque mutatione.

Ad CAP. CCLXXIII.

^a *Hymenæum est dictus*] Confer Servium ad Ecl. viiii. vers. 30. Æn. iv. vers. 99. & 127. Æn. i. vers. 165. Lactant. ad Stat. iii. Theb. vers. 283.

^b *ἄσπιταίρις*] Dictum de hoc loco ad cap. 170.

^c *Danaum parentibus perisse*] Transponenda hæc sunt: *nunciavit parentibus Danaum perisse.* Sed id jam pridem monuit Nob. Heinsius ad Met. v. 164.

^d *Clypeum quod*] Micellus, *Clypeum quem.* Ita quidem locutus est noister in hac fabula cap. 170. Nihil tamen mu-

tem. *Clypeum enim & Clypeum* dixere ut *baltum & baltum.* Servius ad Æn. iii. 286. *Clypeum heic masculino, at neutro alibi, Clypeum superintonat ingens.* Gloss. Cyrilli: Ἀσπίς τὸ δῆλον, *Clypeum.* Ἀσπίς ληπτὴν, *citra. leg. cetra.* Noister supra cap. 139. *Clypeola anea.* Pomponius Capellâ: *Clypeum in medio fixam est.* In notis Tyronis pag. 126. *Clypeum, Clypeolum.* Adde Non. cap. de Indiscretis Generibus.

^e *Descendit ad certamen*] Cl. Scheflero post hæc verba deesse quædam videntur. Doctiss. Jacobus Perizonius locum hunc ita constituit: *In his ludis qui semel vicit, & iterum descendit ad certamen, is nisi iterum vincat, sæpe descendit.* Ut sensus sit, eum qui semel vicerit, si iterum aleam certaminis subeat, nisi iterum vincat, sæpius in certamen descendere solere ac debere, ne qui semel jam victor fuerit, tomere dein pro victo discedat. Ego in curis secundis hunc in modum eum tentaveram. *In his ludis qui semel vicit, iterum descendit ad certamen, & nisi iterum vincat, sæpe descendit.* Ut nem-

lydectæ nutritori suo in insula Seripho, ^fubi cum luctatur, percussit Acrisium avum suum, & occidit. Itaque quod sua voluntate noluit, in ^gDeorum factus est numero. Octavo loco fecit Hercules Olympiæ gymnicos, ^hPelopi Tantali filio, in quibus ipse ⁱcontendit ^{*}pammachum, quod ^knos pancrarium vocamus, cum Achaëo. Nono loco facti sunt in Nemea Archemoro ^lLyci & Eurydices filio, quos fecerunt septem duces qui Thebas

stant

nempe nemo justus victor censeatur, nisi qui duas palmas continuas adeptus fuerit. Nob. Heinſius post illa ad certamen, interferebat lex est.

[*Ubi cum luctatur*] Ad hunc locum ita commentatus est doctiss. Perizonius: Falsum hoc. Perſeus Acrisium disco misſo interfecit supra fab. 63. & apud Pausan. in Argol. p. mihi 46. Ἀκρίστον δὲ λαβὼν καὶ δαίμονα ὑποπύων τὸ δίσκου τὴν ὀρέην. Neque facile exemplum hominis in luctu occisi inveniemus. Itaque credo absorptas hic esse literas propter similitudinem præcedentium, & lego, *ubi discum jaculatus percussit* &c. Ovid. 7. Met. v. 276. *Vel Danaum Phrygiæ jaculatus puppi- bus ignes.* Petron. *Urceolum fittilem in Eumolpi caput jaculatus est.* Ovid. lb. v. 587. *Æra si misso vacuam jaculabere disco.* Prop. 3. 14. *Missile nunc disci pendius in orberet.* Ubi videndus Pasteratus. *Disco percutere*, ut *saxo similice* Liv. lib. 1. 24. *fulmine* Plaut. Amph. *Sparo eminus percutere* Nepos Epam. c. 9. Hæc ille; quæ nullus dubito, quin se omnibus, qui non fatui sint stomachi, facile probaturi sint. Sed pro *cum* malim *dum*. De disco omnia pervulgata sunt, ejusque à Mercurial. Artis Gymnast. Lib. 11. 12. variaz nobis repræsentatz Icones. Α σάλον eum distinguit Hom. Schol. ad Iliad. 7. Pro disco tamen σάλον usurpari videas ab auctore parvæ Iliados, & forte aliis etiam. Illud vero novum puto & indictum aliis, quod ad od. 8. Lib. 1. Horat. vetus commentator tradit: *Dis- scus erat rotula quedam lignea apud Romanos instar scuti magniponderis, qui dijactabatur in altum, seu equaliter super terram, ut experirentur, quis fortius brachium haberet.*

[*g Deorum factus est numero*] Scribendum existimo: *Id Deorum factum est numine.* Græci καὶ θεῶν vel καὶ δαίμονα. Vide not. ad Antonin. Liberal. cap. 1. Parthenius cap. 9. καὶ τὰ δαίμονα. Quod non intellexit interpres. Cap. 63. *Quod sua voluntate noluit, id Deorum factum est.* Cap. 125. *Intellexit, non sine divinæ voluntate Deorum id esse factum.* Maro: *Non hæc sine numine divum Eveniunt.* Nepos Timoleon- te: *Nihil rerum humanarum sine Deorum numine agi putabat.*

[*h Pelopi Tantali filio*] Vide Clement. Protrept. pag. 21. edit. Morell.

[*i Contendit pammachum*] Lego, *contendit pammachio.* Barth. ad Scar. Tom. III. pag. 343. nihil mutat, nisi *pammachum in pammachum*. An ergo ἀλλωίζῃ Hyginus? Schol. Hypoth. Pyth. Pindari, ἀγωνίζεσθαι & πυθνὸν ἀγῶνα. Sed ejus constructionis aliam reddere solent rationem technographi. Magis hæc facit illud Schol. Sophocl. Electr. vers. 687. ἀλλωίζον ἀγωνίζασθαι. Apulej. de Dogmat. Platon. *Ut Pythia & Isthmica deluctata certaverit.* De Pammachis vide Fabri Agonist. & Ambrosium in Pl. xxxvi. Pancratiastas esse pammachos docet Pollux Lib. rri. cap. 30. *Pammacharios* vocat interpres vetus Anonym. Pierges. à Godofred. ed.

[*k Nos pancrarium*] Quibusdam hoc idem est, quod πάνταθλον, quod complectebatur ἄλμα, δίσκον, ἀκοντα, δόρυ, πάλλιον, ut scribit Sophoclis Scholiastes ad Electr. vers. 693. & Pind. ad Isthm. od. f. Secundum Aristot. Rhetor. cap. 5. pancratiū constabat luctu & pugillatu.

[*l Lyci & Eurydices*] Vide amotata à nobis ad cap. 74.

in Post

ibant oppugnatum. in quibus ludis ^m postea vicerunt cursu ⁿ Eunæus & Deiphylus Iasonis & Hypsipyles filii. His quoque ludis ^o Pythæus, qui Pythia cantaverunt, septem habuit palliatos, qui voce cantaverunt: unde postea appellatus est ^p Choraules. Decimo ^q Isthmia Melicertæ Athamantis filio & Inus fecisse dicitur Eratocles, alii poetæ dicunt Theseum. Undecimo fecerunt Argonautæ in Propontide Cyzico regi una cum filio, quem Iason imprudens noctu in litore occiderat, saltu, luctatione, & jaculo. Duodecimo autem ^r Argivis, quos fecit Acastus ^s Pelei filius. His ludis vicerunt, Zethus Aquilonis filius ^t dolichodromo, Calais ejusdem filius diaulo, Castor Jovis filius stadio, Pollux ejusdem filius cestu, Telamon Æaci filius disco, Peleus ejusdem luctatione, Hercules Jovis filius ^u pammacho, Meleager Oenei filius jaculo; Cygnus Martis filius armis occidit Pilum Diodoti filium, Bellerophontes vicit equo. Quadrigis autem vicit Iolaus Iphicli filius Glaucum Sisyphi filium, quem equi ^x mordici distraxerunt. Eurytus Mercurii filius sagitta

^m Postea] Barthius ad Stat. Tom. 111. pag. 231. emendat *post alios*. Non enim primi, inquit, commissi cursores.

ⁿ Eunæus & Deiphylus] Lege, *Eunæus & Deiphylus*. Vide notas ad cap. 15. Qui præterea his ludis certaverint, invenes apud Apollod. 111. pag. 153.

^o Pythæus] Turnebus Advers. 11. 25. ubi hanc vocem explicat, citat *Pythæus*. Perperam, ut liquet ex membro sequenti. Lego: *Pythæus*, qui *Pythia cantaverat*, septem habuit palliatos. De Pythæo vide Diomed. Lib. 111. Brodæum Miscell. Lib. 11. 13. Scallig. ad Catal. p. 118. Salmasium ad Carinum Vopisci, & ad Pall. Tertull. p. 470. ubi hunc locum illustrat, & etiam adducit *cantaverat*. Atque ita omnino est legendum, quanquam suspicor illa, qui *Pythia cantaverat*, à margine in textum irrepsisse.

^p Choraules] Quia Choraules sine Choro esse non potest.

^q Isthmia] Sisypho auctore instituta refert Isthmia Apollod. Lib. 111. pag.

139. Verisimile est illa à Theseo primitus Nepruno fuisse sacrata, sed postea à Sisypho in Melicertam translata. Consule Schol. Apollon. ad Lib. 111. vers. 1239.

^r Argivis quos fecit] Cl. Schefferus incisum transfert ante τὸ *Argivis*, ut cohæreant, *quos fecit Argivis*. Ego responderem *Argis*, nisi mavis in *Argivis*. Sed prius præfero.

^s Pelei filius] Lego *Pelia*. Πηλιάς enim est Græcis. Vide notas ad cap. 251.

^t Dolichodromo] Qui & *Dolichus* dictus. Vide Mercur. Gymn. 11. 10. Philandrum ad Vitruv. Lib. v. 11. Benedict. ad Pind. Pyth. 1. Tzetzen Chil. vi. 73. Schol. Sophoclis ad Electr. vers. 687. Τινὲς Δολιχὸν φασὶν ἀγωνισαμένῳ Ὀρέστῳ (ὅς ἐστιν εἰκασὶν σάδῳ) εἰκασὶν ἔτιν ἐντα.

^u Pammachio] Lego, *Pammachio*. Παμμαχίον dictum, ut *μονομάχον* apud Eurip. Schol. ad Phœn. vers. 1314.

^x Mordici] H. e. mordentes frana, nec audientes regimen, ait Cl. Schefferus.

gitta, Cephalus Deionis filius funda, Olympus Marlyæ discipulus tibiis, Orpheus Oeagri filius cithara, Linus Apollinis filius cantu, Eumolpus Neptuni filius ad Olympi tibias voce. Tertiodecimo fecit in Ilio Priamus cenotaphium Paridi, quem natum iusserat interfici, ^y gymnicos, in quibus ^z certati sunt cursu, ^a Nestor Nerei filius, Helenus Priami filius, Deiphobus ejusdem, Polites ejusdem, Telephus Herculis filius, ^b Cygnus Neptuni filius, Sarpedon Jovis filius, Paris Alexander pastor, Priami ^c ignarus filius. vicit autem Paris, & inventus est esse Priami filius. Quartodecimo Achilles Patroclo funebres, in quibus Ajax vicit lueta, & accepit lebetem au-

rus. Ego putem *mordicus* esse legendum, hoc est, morfu & dentibus. Schol. Homer. β. 418. Ο'δὲ τοῖς ὀδύσιν. Gloss. Cyrill. Ο'δὲ, ὀδύνη, *mordicus*. Ergo *mordicus* est idem, quod dentibus. Petron. Fragm. Trag. *Mordicus* tollere. Titinnius: *Arripuit colubram mordicus*. Noster Astron. II. 23. *Pedem ejus mordicus arripuisse dicitur*. Schol. German. eadem fabula: *Morsu deprehendit*. Antiquiores *morsicatum* dixerunt. Barthius ad Statium *mordicibus* conjicit. Quod mihi nimis Plautinum videtur. Ne dicam, *mordicatus* in Plauto malle Scioppium Suspect. Lect. 1. 4. quomodo & heic in margine Hygini sui adscripserat Nob. Heinsius. Apulej. III. Mil. *Mordicatus appetens*. At Lib. XIX. cap. 16. Advers. Idem Barthius etiam *mordicus* restituit Hygino, ita tamen, ut *mordici* eo non putet indignum. Discerptum fuisse à quadrigis suis Glaucum Palæphatus cap. 26. tum & Hyginus quoque cap. 250. tradiderunt. Servius in hac narratione ad Georg. III. 267. *Eum moribus dilaceraverunt*. Philargyrius, *Moribus laniasse dicuntur*. Advertit me protinus, quod hic ibidem dicit, accidisse id, cum Glaucus ad Mimicum certamen quadrigam duceret. Quod, malum, illud *mimicum certamen* est? Pierius Valerianus *inimicum certamen* vocat. Puto scripsisse *Isthmicum*. Vide Pausan. p. 247. ed. Loescheri. Nec scio an rectè Potniam Servius vocet urbem, sive vicum, ex quo, ut ipse

ait, erat Glaucus, cum Πολιάς vocent Stephanus & ad Dionys. Eustath. p. 204. Sotio in παλαιῶν. Κλήν & Πολιάς ἀπὲς Θήβας ἐξ ἧς οἱ ἱπποῖς μύοντες μάχονται, αἱ ἰσοπέδιλοι αἱ δὲ τρεῖς ἀνίστανται.

^y *Gymnicos*] Leg. & *Gymnicos*.

^z *Certati sunt*] Infra cap. 274. *Gladio belligeratus* est. Passivam formam habentia sæpe activè poni multis exemplis probat Lipsius ad Tac. Lib. 1. Ann. cap. 5. ut & Salmasius ad Solinum, Servius ad illa Virgil. Æn. II. 660. *Piæ bellantur Amazones armis*, & alii alibi, quos recensere omnes operæ non est. Vetus interpret Siracidæ cap. XI. vers. 9. *De càre, quæ te non molestat, ne ceteris. μὴ ἐξέσῃ* Gr. Cod. Et cap. XXXVIII. 29. *In calore fornacis concertatur*. Frustra ergo in margine Micylus, *certantur*.

^a *Nestor Nerei*] Lege. *Nelci*. Hoc nomen tam obvium quis non miretur toties corruptè legi in scripto tam exiguo?

^b *Cygnus Neptuni*] Hic est ille Κύνος Τεγινός aliquoties Eustathio memoratus, ut ad Palæph. pag. 184. observat Tollius.

^c *Ignarus filius*] H. e. ignotus. Isidor. Orig. Lib. x. *Ignarus autem duo significat, vel qui ignorat, vel qui ignoratur*. Contra *ignotus* pro eo, qui ignorat, apud Ciceronem observat Morus ad cap. 1. Epist. Pauli ad Romanos. Adde notata à Cl. Scheffero ad Phædr. Lib. 1. cap. 12. & quæ in Antiquario suo

aureum munus. deinde Menelaus vicit iaculo, & accepit muneri iaculum aureum. dimisso spectaculo eodem, Phrygas captivos duodecim in rogam Patrocli & equum & canem coniecit. Quintodecimo fecit Æneas Veneris & Anchisæ filius ^d in Sicilia, ^e ad Acestem ^f Crinisi fluminis filium, hospitem. Ibi Æneas patris ornavit exequias, ludicroque certamine honores debitos manibus solvit, in quibus primum navale & certamen fuit de * Mnestheo, navis, Pistris, Gyas, ^h navis Chimæra, Sergeſtus, navis Centaurus. Vicit autem ⁱ Cloanthus cum navi Scylla, & accepit præmium talentum argenti, auram

suo congeſſit Laurenbergius. Pari modo nescius dicitur & qui nescit, & qui nescitur. Arnob. Lib. IV. Cum eſſet vobis ſimiliter nescium.

^d In Sicilia] Juxta Drepanum Siciliæ urbem, ubi Anchises ſepultus. Vide Savaronem ad Sidon. Lib. II. ep. 2. Virgil. Æn. III. 707.

^e Ad Acestem] Aceſtus eſt Felto in Begeſta, & Servio ad Æn. I. 554.

^f Crinisi fluminis filium] Virgil. vide Æn. I. 554. & v. vers. 38. & ad eum Servium. Κριναῖος is fluvius dicitur Tzetæ in Lycophron. Κριναῖος Plutarcho & Dionysio Halicarnasſeo. Unde intelligis quid ſibi velit Servius ad priorem ex locis illis, quos adduxi ex Virgilio: Hac ad Siciliam delata à Crinise fluvio, quem Crinifum Virgilius poetica licentia vocat, converſo in uſum, ut alii, in canem, compreſſa edidit Egeſtum. Adde quæ idem Servius habet ad Æn. v. vers. 30. & Tzetæ ad Lycophron. pag. 83. edit. Steph. ubi fluvium Κριναῖον, Aceſten Αἰγῶνα vocat. Sed corruptè, ut opinor. Κριναῖος enim & Αἰγῶνης appellantur pag. 154. Adde Heinſ. ad R. P. Claud. II. vers. 57.

^g Certamen fuit * de Mnestheo] Legendum forte, & diſtinguendum certamen fuit. Decertarunt Cloanthus, navi Scylla, Mneſtheus, navis pistris, vel priſtis potius, ut eſt apud Virgil. Æn. v. 116. ὅτε τὸ ἐπιζῆεν τὸ ξυμμεῖν, ut annotat Servius. Nec in antiquis codicibus aliter invenit Pierius

Valerianus. Idem Servius ad Æn. III. 427. Si navem intelligis, hæc priſtis. hujus priſtis: ſi de bellis dicas, hæc piſtrix, hujus piſtricis. Legendum eſſe & ſcribendum priſtris docet Salmaſius ad Flor. III. 5. Scaliger autem ad Manil. p. 466. Sidera ceti. Alia piſtricem vocant Cicero & alii. Piſtrix enim pro priſtis ut diceretur, uſus obtinuit, item priſtis pro priſtis. Vera enim ſcriptura eſt πριſτις. In eodem aſteriſmo Feſtus Avienus piſtrim & piſtricem diſtinguit. Nonius: priſtis navis genus, à forma priſtium marinarum, quæ longi corporis ſunt, ſed anguſti. Non eſſe fictam corruptam illam pronunciationem à Scaligero docent nos veteres gloſſæ Steph. Piſtrim, πριſτινὴ, ἀπὸ πριſτός. Cyrilli: Κρις, piſtrix, de bellis. Senec. Hippol. 1049. Piſtrix citatas ſorbet aut reddit rates. Schol. Horat. in Art. Poët. Bellum marinum, id eſt, piſtricem, Adde quæ de his vocibus obſervavit Junius Adverſ. Lib. II. cap. 13. Bayſius in de Re Nav. p. 79. Feſtus in Balana. Ad quem locum a ſe ipſo diſſentit Scaliger.

^h Navis Chimæra] Cl. Schefferus, Chimæra. Et ſanè ita exigunt Priſtis & Centaurus.

ⁱ Cloanthus cum navi Scylla] Ita rectè Micyllus, quique eam ſecuti ſunt, ediderunt. Non moror illos veteres, quos habere ait Cl. Schefferus, vicit autem ſum Cloanthus. Palæphatus Scyllæ fabulam fictam autonar ex veloce triremi. cui id vocabuli fuerit.

X 2

k 22

tam clamydem ^k ex purpura intextum Ganymeden. Mnestheus lorica adeptus est, Gyas abstulit lebetas, cymbiaque argento cælata, Sergestus captivam cum duobus filiis nomine Pholoen. ^lSecundo deinde certamine cursu Nisus, Euryalus, Dioreas, ^mSalus, Helimus, Panopes. vicit Euryalus, accepit præmium equum phaleris insignem, secundo Helimus Amazoniam pharetram, tertio Dioreas galeam Argolicam: Salus exuvias leonis donavit, Niso clypeum opus Didymaonis. Tertio deinde certamen cestibus Dares & Entellus. vicit Entellus, accepit præmium taurum; Daretigaleam & enssem tribuit. Quarto deinde certarunt sagitta Hippocoön, Mnestheus, Acestes, Eurytion, qui accepit muneri galeam, ⁿquia iudicis propter omen Acestæ honorem cessit Quinto Ascanio puero duce ^oluserunt pueri Trojani.

CCLXXIV. *Quis*

^k *Ex purpura*] Cl. Schefferus legit, *ex purpura*. Vide Virg. *Æn.* v. 252.

[*Secundo deinde certamine cursu*] Malim, *certamen*, sc. fuit. Sic itatim, *Tertio deinde certamen cestibus*. Ita Perizonius, Quid si legas utrobique certarunt? sequitur enim, *quarto deinde certarunt*.

^m *Salus, Helimus*] Intercidit inter hos, omisus à librariis *Patron*, ut patet ex Virgil. v. *Æn.* vets. 299. Perizonius.

ⁿ *Quia iudicis propter omen*] Ita responsus ex editione, quam secutus est Cl. Schefferus, & Leidensis. Atque ita scribendum monuerat quoque in Erratis Commelinus. Habet aliquin ejus editio ut & Micylli, *omne*. Cl. Schefferus emendat *iudicio*. At doctissimus Perizonius, malim, inquit, *iudicii*, ut sensus sit, concessit Acestæ propter omen jaculi honorem iudicii de victoria, seu ut victor appellaretur ex sententia iudicium. Virgil. *Æn.* v. 540. *Et primum ante omnes victorem appellat Acesten*, *Nec bonus Eurytion prelato invidit honori*. Sed quid, si legas *Auspicii propter omen* h. e. prodigii? Petron. *Venturaque damna Auspicii patnere Deum*. Seneca Troad. v. 609. *Auspicium nollis pro omine*. Certè Virgil. v. *Æn.* vers. 533. *auspicium* vocat hanc ipsam rem. *Omen auspicii* prorsus ut Plaut. *Asin.* II. I. 15. *Augurium au-*

spiciit. Ita ille. Ego putem vulgatum non ineptam habere sententiam, si dixeris *omen iudicis* esse *omen Aneæ*, qui erat *ἀγωνοδότης*, iudex certaminis, & ex illo jaculi incendio omen cepit futurorum. *Ἀγωνοδότης* rectè *iudex* dicitur. Cyprian. Lib. IV. ep. 21. *Quanta est ista gloria dignitas, quanta felicitas præsidi Deo congruere, & Christo iudice coronari*. Virgil. *Æn.* v. 530. *Nec maximus omen abnuis Aneas*. Servius: *Amplexus est & probavit, nam secundum augurum disciplinam dedit ad se non pertinere*. Lego, *hoc pertinere*. Liv. Lib. I. cap. 7. *Accipere se omen impleturumque fata*. Flor. IV. 12. *Accepit omen*. Curt. Lib. v. cap. 2. *Accipe quoque omen*.

^o *Luserunt Trojani*] Salmas. in margine adscripserat, *Trojam*. Videtur respectuisse quæ apud Servium leguntur ad *Æn.* v. vers. 556. *Bebius tamen Macer dicit à Cesare Augusto pueris, qui luserunt Trojam, donatas esse galeas & bina hastilia; ad quod constat Virgilium alludere*. Suetonius apud eundem ad ejusdem libri vers. 602. *Lusus ipse, quam vulgo Pyrrhicam vocant, Troja vocatur*. leg. *Pyrrhicam*. *Illyria* est Græcis. Festus: *Troja & regio Priami & lusus puerorum equestris dicitur*. *Ludi Troici* dicuntur à Varrone apud Non. in *Nenia*.

Ad

CCLXXIV. *Quis quid invenerit.*

NOMINE ^a Ceraſſus vinum ^b cum Acheloo flumine in Ætolia miſcuit, ^c unde miſcere *μιεῖν* eſt dictum. Antiqui autem noſtri in lectis triclinariis in ^d fulcris capitata

Ad CAP. CCLXXIV.

^a Ceraſſus] Schefferus, *Ceraſus*. Sed Plinius Lib. vii. 56. Staphylo; apud Athenzum autem Lib. ii. Melampodi quidam id inventum adſcribit. Lactantius ad Stat. iv. Theb. 742. Thracio Lycurgi filio.

^b Cum Acheloo flumine] Schol. Stat. ad i. Theb. 457. *Achelous amnis in Theſſalia oriens Ætoliam præterfluens, Thetidis filius, qui primum vinum poculis miſcuit. Uſi Virgil. Poculaque inventis &c. Veteres Gloſſ. in i. Georg. Virgil. Non quod Achelous ſolus vino ſit miſtus, ſed ipſum pro qualibet aqua poſuit, ſive quoniam ex Oceano & Thetide multis genitis fluviiſ, hic primus natus eſt, in honore ejus amnis omnis Achelovia dicta eſt aqua.* Conſer ad eundem locum Servium, qui terræ filium dicit Acheloum. Cæterum ex Tethy peſſimè iſti Scholiaſtæ Theſin faciunt. *Thetis Pelei uxor, Tethys Oceani.* Etiam apud Hyginum noſtrum haſtenus excuſum fuit cap. 177. *Thetis enim Oceani uxor. Et, Oceano prohibet ſemper ſe tingere Thetis.* Perperam omnino. Emendavimus nos Tethys. Audiamus Schol. Hom. ad Iliad. φ. 194. Δοκεί ὃ τῷ (leg. τῇ) ἐν τῇ Εὐαδὶ ποταμῶν μίγναι εἶναι ἢ Ἀχελῷ, διὸ ἐπὶ ὕδαρ τῇ τέττι οὐρανὴν καλεῖ. ἰσχυρὴ Πινδαρος. Non diſſimilia hiſce ſunt, quæ Schol. ad Æſchyl. Perſ. vers. 267. Euthyſtath. ad Iliad. Hom. pag. 267. Macrobi. v. Sat. cap. 18. prodidere.

^c Unde miſcere *μιεῖν* eſt dictum] Veteriorem etymologiam nos docet Hom. Scholiaſtæ ad Iliad. θ. 189. Εὐμειναισας εἰς κίεας. καὶ γὰρ τῷ ἀνδρὶ τῷ τῷ πελιδνῶν χυτὸν εἰς κίεας ἵππων. Puto heic aliquod deſſe, quod ita debeat ſuppleri: *εὐμειναισας, ἐγχεας εἰς κίεας.* Porro pro εἰς κίεας ἵππων vir illuſtr. in de Num. præſt. p. 358. reſtituit, *κίεας ἵππων.* Non exiſtimem neceſſe. *Εἰς κίεας* idem eſt,

quod ἐν κίεαι. Sic apud eundem ad Iliad. Α. 147. ὅλμῳ δὲ ἐστὶ κοῖλῳ λίθῳ, εἰς δὲ κίπῳ ὁπεία. pro ἐν φ. Et apud Eurip. interpret. in Phœniſſ. vers. 1116. Ὀϊκιστὴν ὁ Περικλῆς εἰς τὰς Θέας. Diacon. ad Heſiod. Asp. pag. 214. edit. Heinf. Εἰς αὐτῶν ὃ ἀκλῶν κύνοι μῆλῳς ἰόντων. Lucas Act. Apoſt. xxii. 13. Ἀποδαμνὶν εἰς Ἱερουſαλὴμ ἱπομῶς ἔγω. Loquuntur ita interdum & politiffimi ſcriptores. Vide not. Stœb. ad Sophocl. Ajac. Flagellif. p. 122. Εὐ κίεαι πίναν non deterius putem dici, quam Latine in cornu bibere. Senec. Thyeſt. 453. *Venerum in auro bibitur.* Flor. iii. 4. *Bibere in offibus capitum.* Ad quæ verba conſule Freinſh. Si quicquam tamen mutare velis, ſcribe cum auctore Etymol. qui hunc, quo de agimus, locum ex Scholiaſte deſcripſit, ἐν τοῖς κίεαι. Verba ejus adducam, quæ leguntur p. 502. *Κεραῖαι δὲ ἐστὶ πὶ ὀπῆαι οἶνον, ὅπῃ παλαιὸν ἴδου. πάλα γὰρ ἐχρῶτο κίεαι αὐτὸν ποιεῖν. Οὕτω Πείσανδρος. καὶ Ὀμῆρος ἰλ. θ. Ὀϊνὸν τῷ ἐγχεῖσαισας πῖναι. αὐτὸ τῷ ἐγχεῖσαι εἰς κίεας. καὶ γὰρ ἀνδρὶ τῷ τῷ πολυδαίον χυτὸν εἰς τοῖς κίεας ἵππων.* Poſſis etiam dicere excidiſſe vocem ἐγχεῖσαι. Schol. idem ad Odyſſ. E. 93. *Κίεας ὃ νῆας* ὅπῃ τῷ ἀρχαῖας σκευῆας. Εἰς κίεας γὰρ ἐγχεῖσαι ἵππων. Plura de more hoc antiquo ſuppedirabunt Nonnus Dionyſ. p. 226. & Schol. Nicandri p. 66. edit. Soteris.

^d Fulcris] Ita reſcripſi pro *pulchris*, quod vicioſè Micylli & Comel. editio- nes præſerunt. Monuerat tamen in margine Micyllus, & Marcellus apud Tilliobrogam in Stat. Comment. p. 505. Gloſſ. Iſidori: *Fulcralis, lecti ornamenta, quæ & reclinatoria dicuntur.* Capella: *Tardabo Fulcris lecti.* Gloſſ. Philox. *Fulcrum, αἰδῶλον.* leg. *Fulcrum.*

ta asellorum vite alligata habuerunt, ^e significantes ^f suavitatem invenisse. Caper autem & vitem quam præferat plenius fructum protulit, unde etiam ^h putationem invenerunt. ⁱ Pelethronius frenos & ^k stratum equis primus in-

^e Significantes suavitatem invenisse] Vexatissimus hic locus. Pausan. Corinthiacis: Hoc loco, quod à Nauplia incolis de asino dicitur, abroso palmite vitem multo feraciterem redditam, & asellam, quod sarmentorum putationem monstravit, propterea in saxo effictum, tanquam minime, quod memoria prodatur, dignum, prætermittit. Hinc locum Hygini ita restituendum censer Cl. Schefferus. Capita asellorum vite alligata habuerunt, significantes satietatem vini invenisse caput. Nam vitem quam præferat plenius fructum protulit. Unde etiam putationem invenerunt. Barthius conjectat, suavitatem nocuisse, vel Alibidam invenisse. Reinesius Var. Lib. III. 8. Asinum vitem invenisse. Ego ⁱ ^h ⁱ ^h. Nisi ab illis verbis caper autem &c. contra quam vir clarissimus volebat, novam existimo periodum inchoandam. Videtur enim illa opinio de capro vitem rodente apud plerisque invaluisse. Vide nostrum Lib. II. Astron. cap. 4. Martial. III. 24. Ovid. xv. Met. fab. 2. Schol. Stat. ad Theb. Lib. v. vers. 159. Sinihil ante verba illa, caper autem &c. intercidit, pedibus eo in sententiam Tiliobrogæ, qui emendat & supplet Hyginum hunc in modum: Capita capellarum vite alligata habuerunt, significantes capram vini suavitatem invenisse.

^f Suavitatem] Putat tò vini hinc excidisse Tiliobroga. haud scio quam rectè. Supra cap. 130. de Icario: Ad passores devenit, & genus suavitatis ostendit. h. e. suavem vini potum. quam ibi genas suave vitis mallet Nob. Heinus, Forsan ergo & heic scribendum. suavem vitem.

^g Vitem quam præferat] Πολυκλήτης hoc. Virg. Æn. I. 577. Urbem quam statuo vestra est. Terentius: Eunuchum quem dedisti nobis, quas turbas dedisti? Verus versio B. Marci cap. XII. 10. Lapidem quem reprobarunt adificantes, hic factus est in caput anguli. Efd. cap. 4. 18. Accusationem quam misisti ad

nos, manifestè lecta est coram me. Petron. Hunc adolescentem quam vides, malo astro natus est. Sic ei 6 Num. xxxii. 4. Τὴν γὰρ τὴν παρὰ δὴνα κῦρην ἐκείνην ἦ γὰρ ἰσχυρὰ, γὰρ κῦρην ἐκείνην ἰσχυρὰ. Adde Genes. xxxi. 16. Nofter supra cap. 249. Facem quam visa est parere Hecuba. Ad quem locum plura notavi. Schema hoc de antiquioribus sumtum esse notat Servius, & eo Catonem quoque usum in legem Viconiam: Agrum quem vir habet, tollitur. Audiamus Diomedem Lib. II. Asthis, inquit, qua brevitati studet, admittit solacismos, quos cum docti fecerint, non solacismos, sed ὀνηρία λέγουσιν appellantur, ut est nuda gens: & urbem quam statuo, vestra est.

^h Putationem] Ita reposui pro putationem, quod omnes, quas vidi, occupavit editiones. Monitum tamen jam fuit à Tiliobroga. Virgil. Ecl. II. Semiputata tibi frondosa vitis in ulmo est. Justin. xliii. 4. Putare vitem & ferere oleam consueverant. Gloss. Steph. Putator, κλαδίζων. Adde Paul. recepr. Sent. Lib. v. Tit. 23. Donatus in Ter. Heaut. Putare propriè purgare est, & arbores & vites dicimur putare. Arnob. IV. Putationibus arborum, inquit, praesto praesto est. Gloss. Isidor. Falcitas, putat, secat. Festus: Imputatum, nondum purgatum. Putum enim est purum. Unde putare vites dicimus, hoc est, de trahere qua impedimento sunt ad fructum. Adde quæ Servius scripsit ad Æn. viii. 522. Isidor. Orig. Lib. xvii. cap. 5.

ⁱ Pelethronius] Vide Virgil. III. Georg. 113. & ibi Philargyrium, Pliniumque Lib. vii. cap. 56. Pindari Scholiastes in Pyth. Od. E. Κάκλιν & χαλκίον ποσειδῶνα Βαλλεσθῶντες κατὰ δῆλα.

^k Stratum] Ehippium. Ovid. vii. Met. vers. 33. Purpurensque albi strati insculpta pictis Torga premebat equi. Gloss. Steph. Stratra, ἑμιπύριον. Lege, strata, ἐπιπύριον.

invenit. ¹ Bellone prima acum reperit, quæ Græcè belone appellatur. Cadmus Agenoris filius ^m æs Thebis primus inventum condidit. ⁿ Sacus Jovis filius in Panchaia in monte Taso aurum primus invenit. ^o Indus rex in Scythia argentum primus invenit, ^p quod Erichthonius Athenas primum attulit. ^q Elide, quæ urbs est in Peloponneso, certamina quadrigarum primum instituta sunt. ^r Midas rex, Cybeles filius Phryx, plumbum album & nigrum primus invenit. Arcades res divinas primi diis fecerunt. Phoroneus Inachi filius ^s arma Junoni primus fecit,

¹ Bellone] Scribe Belone. Βελών enim acum, παρ. 16.

^m *Æs condidit*] Quomodo? Conflare forte & expolire docuit. Nam & eam significationem admittit το condere. Ita Josephus apud Justin. Lib. xxxvi. 2. *Senniorum intelligentiam condidisse* dicitur, quod eam auxerit & expoliverit. Adde quæ notavit Freinsh. ad Flor. Lib. 1. cap. 3. Sed rectius forte Cl. Schefferus: *Condidisse*, inquit, intelligi potest admixtione terra Cadmia ab eo ita dictæ. Interpres tamen vetus Horatii à Sisypho primitus temperaturam æris repertam tradit. Cæterum, quod primus æris conflandi artificium apud Thebas invenerit Cadmus, factum inde existimat Cl. Tanaq. Faber ad Anacr. p. 114. ut apud Hefychium Κάδμος pro clypeo, hastâ & galea sumatur. Schol. Hom. ad Iliad. T. vers. 18. æs à nonnullis primum omnium inventum dici observat, & inde pro σιδήρου χαλκόν usurpasse Homerum. Quod de Homero dicit verissimum est. Licet idem animadvertere ex quodam Hefychii loco, sed corrupto. Ταυαντίς, inquit, χαλκός, τῷ ἐκ τῆς αὐτῆς σιδήρου. Lege, Ταυαντίς. Est locus Hom. Iliad. H. 77. Confer Etym. in χαλκός. Hæc hactenus. Sed ex libro Heiniano video virum illum correxisse *cadit*.

ⁿ *Sacus*] Turnebus A dvers. Lib. xxi. cap. 9. ex Plinio rescribit *Eacis*. Plinii verba hæc sunt Lib. vii. cap. 56. *Argentum invenit Erichthonius Atheniensis, at alii, Eacus. Aurimetallica & conflatarum Cadmus Phœnix ad Pangaum montem: ut alii, Theas & Eacis in Panchaia.* Sed *Eacus* non

Eacis in Hygino esse reponendum docuit me Cassiodorus Var. iv. 34. *Primi dicuntur aurum Eacus, argentum Indus rex Scythia reperisse.*

^o *Indus rex*] Cl. Schefferus mallet *Lydus*, quod Plinius scribat, *Æs conflare & temperare Aristoteles Lydum Scythæ monstrasse putat.* Apud nostrum cap. 259. rex quidam est Scythiæ *Lyncus*. Nihil esse tamen mutandum liquet ex illis, quæ è Cassiodoro addaxi. Confer Clement. 1. Strom. p. 307. ed. Morell.

^p *Quod Erichthonio*] Ea, opinor, causa est, cur invenisse dicatur apud Plinium.

^q *Elide*] Vide Cassiod. Var. 111. 51. Sidon. Carm. ix. vers. 98.

^r *Midas*] Clar. Schefferus ex Plinio *Midacritus* suspicatur scribendum. Valde dubito. Midas enim, non Midacritus, Cybeles filius est supr. cap. 191. Sed & heic mutare quicquam nos vetat Cassiodorus Lib. 111. 31. *Æs Ionos, Thessalia rex, plumbum Midas regnator Phrygius repperunt.*

^s *Arma Junoni*] Cogitavi aliquando sacra. Cap. 143. *Exordium regnandi tradidit Phoroneo, ob id beneficium, quod Junoni sacra primus fecit.* Propius ad veterem scripturam accedit, quod divinabat Schefferus, *aram*. Cap. 225. *Phoroneus Inachi filius templum Argis Junoni primus fecit.* Barthius Comm. Stat. Tom. 111. p. 1502. ad hunc locum ita commentatur. Αρμα seu curram Junonis intelligi posse alibi ostendimus. Virgil. tamen intercedit *Aeneidos* ipso initio, *arma & curram Junonis simul celebrans.* Sed cesso dicere, quod

cit, qui ob eam causam primus regnandi potestatem habuit. Chiron Centaurus Saturni filius ^t artem medicinam chirurgicam ^u ex herbis primus instituit. Apollo artem oculariam medicinam primus fecit. Tertio autem loco Asclepius Apollinis filius ^x clinicen reperit. Antiqui obstetrices non habuerunt, unde mulieres verecundia ductæ interierant. Nam Athenienses caverant, ne quis servus aut fœmina artem medicinam disceret. Agnodice quædam puella virgo concupivit medicinam discere, quæ cum concupisset, demptis capillis, habitu virili, se Hierophilo cuidam tradidit in disciplinam. quæ cum artem didicisset, & fœminam ^y laborantem audisset, ab inferiore parte

verum est, locum, inquam, nullâ proxius indigere correctione. Cassiodorus disertum Var. vii. 18. Hoc (opus armorum) *primam Phœneum Jæmoni dicitur obtulisse, ut inventum suum munis, ut putabant, auspicio consecrarent.* Præter Maronem & Cassiodorum vulgatam lectionem asserere etiam nummos veteres apud Ursinum in familiis Romanis, qui Junonem exhibent armis tectam clypeumque manu tenentem, docuit me Nob. Heinsius,

[^t *Artem medicinam chirurgicam*] Vide Isidor. Orig. III. 9. Nostrum (supra cap. 138. Alii dicent, *medicinam chirurgicam.* omisso *ns* artem. Sed alterum defendit Sanct. Minervæ Lib. iv. Augustin. Confess. Lib. iv. 3. *Vir sagax medicina artis peritissimus.* Schol. German. Centauro: *Saturnus cum Jænem filium in Thraciâ quæreret cum Philyrâ Oceani filiâ in equum versus dicitur concubuisse, & ea Centaurum natum artis medicina inventorem.* Nisi putas dixisse *ars medicina* in recto casu, ut in Ophiucho, *Qui medicina arte piteretur.* Vibius Sequenter: *Virbius Laconices, ubi Hippolytum Asculapius arte medicina reddidit vite.* Firmicus E. P. R. *Textrius artis magistra.* Solin. cap. xi. *Dadalus fabra artis magister.* Malim legere, *fabrica artis*, ut vetus codex habuit, cujus excerpta penes me sunt. Non ignoro tamen satis rectè dici *fabra ars.* Ovid. viii. Met. 159. *Dadalus ingenio fabra celeberrimus artis, Fabram dixisse veteres quod esset*

perfectum, notavit Festus. Corrige ergo Glossas Isidori: *Flabrum, perfectum.* lege, *fabrum.* Herbariæ medicinæ inventionem ei assignat Galenus. Rectè ergo ex herbis addit Hyginus.

[^u *Ex herbis*] Hæc enim erat antiqua medicina. Vid. Plin. Lib. xxv. 2. Schol. Hom. Iliad. A. 845. *H' γὰρ ἀρχαία ἰατρικὴ ἐκ βοτάνων ἐστ.* De Chirurgicâ Servius Æn. xii. 396. *Apud veteres medicina manibus magis tractata est, unde & chirurgia dicta.* Quibus herbis medicinam instituerit Chiron, docebit te Apulej. cap. 12.

[^x *Clinicen reperit*] *Τελεῖται ἰατρικὴ καὶ τῆς ἑαυτῆς μίσησιν συμπληροῦσθαι,* ut loquitur Galenus. Hinc *clenicus* medicus apud Martial. i. 31. ix. 97. Sed ecclesiastici scriptores, ut Hieron. epitaph. Fabiolæ, & Cyprianus Lib. iv. ep. 7. alique, etiam ægros lecto affixos dixere clinicos. Festivè Æsculapium hunc Deum *clenicum* appellat in Apotheosi Prudentius pag. 220. edit. Gisel. quem vide in Comment. Cæterum clinicen Hippocrati tribuit Plin. Lib. xxix. i. Confer Celsum præf. Lib. i.

[^y *Laborantem audisset, ab inferiore parte veniebat ad eam*] Malè hæc distinguuntur. Tâ ab inferiore parte cum prioribus sunt conjungenda. Perizonius. Prava distinctio quantopere seducat interpretes, docuit me nuperrimè Priap. Carmon 23. *Fur habes panam, licet indigne, seramque Propter olus, dicas, hoc ego? propter olus.* Quos ver-

te veniebat ad eam: quæ cum^z credere se noluisset, æstimans virum esse, illa tunica sublata, ostendebat se foeminam esse: & ita eas curabat. Quod cum vidissent medici, se ad foeminas non admitti, Agnodicen accusare^a coeperunt, quod dicerent eum glabrum esse & corruptorem earum, & illas simulare imbecillitatem. Quo cum Areopagitæ confedissent, Agnodicen damnare coeperunt. quibus Agnodice tunicam allevavit, & se ostendit foeminam esse. Et validius medici accusare coeperunt. Quare tum foeminæ principes ad iudicium convenerunt, & dixerunt: Vos conjuges non estis, sed hostes: quia quæ salutem nobis invenit, eam damnatis. Tunc Athenienses legem emendarunt, ut ingenuæ artem medicinam discerent: Perdix Dædali sororis filius & circinum & seram ex piscis spina reperit. Dædalus Eupalami filius deorum simulacra primus fecit. ^b Euhadnes, qui in Chaldaea de mari exisse dicitur, astrologiam interpretatus est. Lydi^c surculis lanam fecerunt, ^d postea idem samen. * ^e Pan fistulæ cantum primus invenit. In Sicilia frumentum Ceres prima invenit. Tyrrhenus Herculis filius tubam primus invenit, hac ratione: quod cum carne humana comites ejus vescerentur, ob crudelitatem incolæ circa regionem diffugerunt; ^f tunc ille quia ex eorum * decesserat,

siculos, cum malè distincti legerentur antehac, non intellexit Scioppius. Vide tu Anthol. Lib. iv. cap. xii. 88.

^z Credere se noluisset] Credere se ei. Heinsius.

^a Carpetunt. Quare tam] Ita hunc locum, sublato asterisco post *quare*, distincti cum Barthio. Sed pro *validius* lege, *eo validius*, hoc est, vehementius. Marcellin. Lib. xv. *Vetita ex more humani validius cupiens*. Sæpe ita Phædrus. At per *quædam* Horat. Lib. i. Epist. 9. *Novit me validius ipse*.

^b Euhadnes] Liber Salmastii habebat in margine, *ὁ αὐτός*. De Qanne illo videndus Seldenus de diis Syris Synagm. II. cap. 3.

^c Surculis lanam fecerunt] Correxeram, *Sardibus lanam infecerunt* ex Pliniani hisce verbis: *Ægyptii textilia, inficere lanæ Sardibus Lydi; cum oc-*

cupatum jam hunc locum vidi à Turnebo in Adversariorum libris.

^d Postea idem samen] Ita & Micyllos & Commelinus habent. Turnebus corrigit, *flamen*. quod malim, quam *samen*, ut cum Lugdunensi habet Clar. Schefferi editio. Nam frumentum & sementem apud Attieos Triptolemus, apud Ægyptios Isis monstravere, ut inter alios & Capella Lib. II. nos docet. *Sabai* restituerat in libro suo Scriverius. Cæterum pro *idem* reponendum omnino *eadem* vel *item*.

^e Pan fistula &c.] Non ille Mercurii & Penelopes. sed *Διός & Θυμολόχης*, vel *Τῆτιος*, ut alii malunt. Vide Schol. Hypoth. Pyth. Pindari. *Πρῆτες* in Lycophron. p. 123. *Εἴτιος ὁ Πᾶς Διός & Τῆτιος*.

^f Tunc ille, quia ex eorum] Barthius ad Stat. Tom. III. p. 505. legit: *Tunc*

rat, & concha pertusa buccinavit, & pagum convocavit, testatique sunt se mortuum sepulturæ dare, nec consumere. Unde tuba^h Tyrrhenum melos dicitur. ⁱ Quod exemplum hodie Romani servant: & cum aliquis decessit, tubicines cantant, & amici convocantur, testandi gratia, cum neque veneno, neque ferro interiisse. Cornicines autem classici invenerunt. Afri & Ægyptii primum^k fustibus dimicaverunt, postea Belus Neptuni filius gladio belligeratus est, ^l unde bellum est dictum.

CCLXXV. Op-

ille, ubi qui ex eorum numero decesserant. Schefferus: Tunc ille, quum quis ex eorum numero decesserit. Schefferi conjecturam præferam.

[*g Concha buccinavit*] Κορυχῆς ἰσάλη. ἡ τοῦ ἰσάλη τοῦ τυρρηνίου ἀπὸ τοῦ αἰσάλη, ἡ τοῦ αἰσάλη, ἡ τοῦ αἰσάλη.

[*h Tyrrhenum melos*] Et αἰσάλη τοῦ τυρρηνίου Euripidi in Phœnissis. Ridiculè tubæ inventionem tribuit Tirtoz Horatii vetus commentator in Artem. Virgil. Æn. viii. 526. Tyrrhennusque tuba mugire per æthera clangor. Vide ad eum versum Servium. Cum Servio faciunt Clemens i. Strom. p. 306. Pollux Lib. iv. 11. & Plinius vii. 56. De Tyrrheno & Lydo quæ Servius narrat ad Lib. i. vers. 71. enotari merentur. Consilium igitur, inquit, habuerunt, ut partiti turbam, quam alere non poterant, alternis diebus abstinerent à cibis, lufibusque vacarent: atque hæc lascivia excogitaverunt talorum tessera- rumque jactus pileque lufum, & tibia modulationem, & concentam symphoniam tubarumque, quibus advocati cives facilius tolerarent jejunitium. Pro advocati in Servio procul dubio reponendum advocati. Hieron. Lib. ii. ep. 7. ed. Canis. Sudan messor psalmis se advocat. Apul. i. Met. Fabula festivitate nos advocavit. Non dissimile vitium occupavit Cyprianum Tract. ii. de habit. Virgini- um. Hanc scitari salubre, & adversari ac negligere letale. Repono, ac scitari. Cæterum de talorum tesserarumque jactu diversum sentiunt Isidorus Lib. xviii. cap. 60. Herod. Lib. i. Schol. Euripid. ad Orest. vers. 432. Stat ta-

men ab Hygino Tzetzes ad Lycophron. p. 198. Lactantius porro ad Scat. iv. Theb. vers. 404. Melum Tyrrhenorum imperatorem, Plinius autem Pifcum Tyrrhenum tubæ æneæ facit inventorem. Sed in Statiano interprete pro Melum rescribendum esse Malem ex ipso discis ad Lib. iv. vers. 224. De variis tubarum generibus vide Eustath. ad Iliad. Σ. Aliam tubæ inventionis causam assignat Isidor. Lib. xviii. 4. Etiam τε- χοποιὰς invenerunt Tyrrheni, unde τυρρηνίαι dictæ τὰ τέχνη, ut annotat Tzetzes in Lycophron. pag. 117. ed. Steph.

[*i Quod exemplum*] Hæc, ut & quæ sequuntur, usque ad illa, Afri & Ægyptii, pro adjectamentis habet Claf. Schefferus. Non ita visum fuit Victorio, qui Variorum Lib. ix. cap. 14. illa, quæ de Romanorum consuetudine heic narrantur, adducit; nec Kirchmanno, qui itidem Fun. Rom. Lib. ii. 4. hunc Hygini locum laudat.

[*k Fustibus dimicaverunt*] Plinius: Prælim Afri primum fecere contra Ægyptios fustibus, quos vocant phalangas. Confer Diodor. Lib. iii. p. 183. Alardi Epiphyl. cap. xi.

[*l Unde bellum est dictum*] Pro Glossomatis hæc habet Barthius ad Scat. Tom. ii. 889: Dubio nonnihl. Ecce enim eadem legas apud Cassiodor. Var. i. 30. Postea Belus ferrum gladium primum produxit, à quo & bellum placuit nominari. Quæ quisque arma invenerit, docet Servius ad Æn. ix. 505. ubi inter alia habes: Arcas gladium longiore lamina produxisse; Peleus primum macharam invenisse narratur.

Ad

CCLXXV. *Oppida qui quæ condiderunt.*

^a Jovis in India Thebas Thebaidos, ^b nomine nutricis suæ: quæ Hecatompylæ appellantur, ideo quod centum portas habent. Minerva ^c in Chalcide Athenas,

quas

Ad CAP. CCLXXV.

^a *Jovis in India Thebas Thebaidos*] Atqui Ægyptias has faciunt alii, & ab Osiride extructas volunt. Hom. Iliad. 1. 382. Θήβας Αἰγυπτίας appellat. Ad quem locum Scholiaſtes: Ταῖς αὖτις καλεῖται Διόσπουλι. Hoc ex Strabonis Lib. xviii. habet. Diodorus Lib. 1. Ταῖς ἡ Θήβας ἐ Διόσπουλιν τῶν αὐτῶν φασιν ὠνομάσθαι. Euseb. Præp. p. 29. de Osiride: Κτίσας τὰ πάλιν ἐν τῇ Θηβαΐδι Ἐκατόμυλον, καὶ πῶς μὲν διὰ τῶν αὐτῶν, εἰς τὰς ἡ Θήβας φασιν αὐτῶν. Thebais provincia Ægypti est. Marcellin. Lib. xxii. p. 421. ed. Bohn. *Tres provincias Ægypti factas habuisse temporibus prisca, Ægyptum ipsam, & Thebaidem, & Libyam.* Liberat tamen à culpâ Hyginum Turnebus Advers. xxi. 9. ubi superior Ægypti pars, quam Thebaida dictam apud Tzerzen in Hesiod. legi, quomodo etiam India dici potuerit, nos docet: & rectè Thebaidos, non Thebaides, legit. Thebais contermina Indorum genti. Anonymus in descriptione orbis, quam Godofredus edidit cap. 18. de Alexandria. Εἰς τὴν θάλασσαν γὰρ ἔχουσι Θηβαΐδου Ἰνδοῦ γῆν, & λαμβάνουσι πῖνλα παρὰ τῆς. Isidorus Lib. xv. cap. 1. Bæotias & Ægyptias Thebas eodem auctore extructas vult: quod legere haud memini usquam alibi. Confer Tzerzen in Hesiod. lxx. qui pag. 49. edit. Heinſ. Thebas ternas enumerat, ut & Diacorus ad Scut. vers. 49. Servius ad Æn. ix. 697. Schol. Juvenal. ad Sat. xv. vers. 6. *Thebas trans Ægyptum dicitur Liber condidisse.* Nempe Bacchus idem est, qui Osiris.

^b *Nomine nutricis*] Querit Schefferus, quomodo de nomine nutricis Hecatompylæ sint dictæ. Ego existimem Thebas eum velle dictas à nutrice, cui nomen Thebe fuerit. Sanè à Thebe dictas ait Thebas Tzerzes ad Lycophron. quanquam ibi eam non nutricem fuisse Jovis, sed à Jove constu-

pratam narrat p. 180. ed. Stephan. Alit Jovis filiam fuisse volunt. Tzerzes ibidem: Λύαθ' ἡ ἐν τῇ αὐτῇ Θηβαΐδι ἰσχυρῇ, καὶ τὰς ἑτάδας αὐτῆς Ζεὺς μετὰ τὴν Ἰσθμίαν (leg. τῇ) Τιβερὶ ἑτάδας αὐτῆς, καὶ τὴν Θηβαΐδα, καὶ τὴν Ὀγγίαν. Ogyias autem Thebas esse Ægyptias ibidem idem docet Grammaticus, ut & Eustathius ad Dionys. p. 36. Cæterum eos, qui à filiâ Jovis Thebe dictam illam urbem tradiderunt, sequutus est Servius ad Æn. iii. 466. *Jupiter quondam Thebe filia duas columnas &c.* Ita omnino legendum, non Hebe, ut editum hætenus. Firmat eam lectionem efficaciter Silius extremo libro iii. *Nam cui dona Jovis non divulgata per orbem, In gremio Thebes geminas sedisse columnas?* Quem locum nobis suggessit doctissimus Jacobus Perizonius, cui & emendatio illa venerat in mentem, quanquam τὴν filiam vel tollere mallet, vel mutare in nutricem.

^c *In Chalcide*] Scribo, *Attide.* quod & Meursio esse visum in de Fort. Atticâ didici ex Schefferi notis in hunc locum. Apollodorus Lib. iii. *A filia sub Attide regionem cognominavit Cranaus.* Eadem habet Justin. Lib. ii. 5. Hieronymus Chron. *Cranaus indigena, ex cujus filia Attidis nomine Attica nominata.* Hoc cum vero non bene convenire fortè videatur, cum ab Attide non Attica, sed Attis potius dicenda sit, Eustath. in Dionys. p. 60. Αἰτῶν ἡ ἐν τῇ Ἀττικῇ γῆν ἔστιν, & Ἀττικῇ. Τὴν μὲν δὲ τὴν Ἀττικῇ τὴν δὲ τὴν Κεραῖαν &c. Tradunt tamen idem Strabo & Pausanias. Adde Tzerzen in Lycophron. p. 88. Sidon. carn. v. *Attis mel, Phœnis palmas, Lacedæmon olivum.* Isidorus Lib. xv. 1. in *Hellade* à Cecrope conditam tradit, quod idem est. Hellada enim propriè veram esse Græciam volunt, quæ nunc Attica, Acte prius dicta. ut loquitur Solinus cap. xii.

d *Epa-*

quas ex suo nomine appellavit. ^d Epaphus Jovis filius in Ægypto Memphim. Arcas Jovis filius in Arcadia ^e Trapezunta. Apollo Jovis filius Arnas. ^f Eleusinus Mercurii filius Eleusinem. Dardanus Jovis filius ^g Dardanium. Argus Agenoris filius Argos. ^h quæ ^{*} Cadmus Agenoris filius Thebas Heptapylas, quæ septem portas ⁱ habuisse dicitur. Perseus Jovis filius ^k Perseida. Castor & Pollux Jovis filii ^l Dioscorida. Medus Ægei & Medæ filius in Ecbatanis ^m Medam. ⁿ Nilus Solis filius Carmentum.

* Li-

^d *Epaphus Memphim*] Consule nostrum cap. 149. Apollod. Lib. 11. p. 62. Clemens Strom. Lib. 1. ejus urbis conditorem Apin facit. Sed ille idem, qui Epaphus.

^e *Trapezunta*] Ante hoc vocabulum intercidisse quædam censet Cl. Schefferus. Non ego. Vide cap. 176.

^f *Eleusinus*] Cl. Schefferus, *Eleusines*. Sed vide notas ad cap. 147. ubi *Eleusinum* appellat oppidum.

^g *Dardanium*] *Dardanum* appellat Servius ad Æn. viii. 134. *Dardanumque*, inquit, *oppidum in regione Dardaniâ*. Sane *Δαρδανος* Diodorus quoque Lib. 4. & 5. vocat. Eustath. ad Iliad. β. pag. 267. *Δαρδανία* est *πῆρ* *πῆρ*. *Δαρδαν* *πῆρ*. Nec aliter Stephanus docet. Sed *Δαρδανία* urbem appellant cum Hygino Hom. Schol. ad Iliad. T. vers. 215. Conon cap. 21. Tzetzes in Lycophron. p. 18. ut *Dardaniam* Hieron. Chronicis Euseb. Mesala Corvinus Lib. de Progenie Augusti. & Isidor. Lib. xv. 1.

^h *Quæ * Cadmus*] Illud *quæ* ex sequentibus malè huc tractum. Dele una cum asterisco.

ⁱ *Habuisse dicitur*] Lege, *dicuntur*. nisi in præcedentibus mavis *Thebam heptapylam*. Apollod. Lib. 111. p. 145. *Ταμὶ δὲ Ζῆς* *Θῆβαν*, *ἐξ ἧς ἡ πόλις Θῆβαι*. Fuit illa Thebe nata ex Asopo & Meropæ Lados filia, ut vult Schol. Pind. ad Isthm. od. 1. Dicta illa urbs etiam *ἑπτάπυλος*, ut notum est ex Pindari & Euripidis Scholiastis, sicut *Μυκῶν* & *Μυκῶνα*. Hesiod. Asp. 40. *Θῆβαι ἑπτάπυλοι*. Adde quæ scripsit Eustath. ad Hom. Iliad. p. 373. Senec. Oedip. vers. 112. *Respicis terras, miscranda Thebe*. Apuleius Græcatur Lib. 111. Met. *Thebas heptapylas accessurus*.

^k *Perseida*] Nullum invenio oppidum eo nomine, nisi in Macedoniâ apud Liv. Lib. xxxix. cap. 54. A Perse filio hujus Persei dictos esse Perfas quidam voluere. Vide Eustath. in Dionys. pag. 131. Sulpicior tamen scribendum *Perseida*. Sanè à Perseo dicta *Perfis*, ut idem Scholiastes notavit p. 27. Forte & oppidum aliquod idem, quod tota regio, habuit olim nomen. Perseis Macedonica à Perseo dicta est non Jovis, sed Philippi filio.

^l *Dioscorida*] *Dioscorum* appellat commentator barbarus barbari libelli Ovidii vetulæ. Cl. Schefferus ex Stephano & Strabone emendat *Dioscorida*. Isidorus Lib. xv. 1. *Dioscoriam* dicit. unde fecerim *Dioscoridam* vel, quod verius forsitan, *Dioscoridam*, terminatione Latinâ. *Dioscoriam* illa urbs etiam à Solino nominatur cap. 25. & à Castoris & Pollucis aurigis condita dicitur. Aurigæ illi fuerunt Rhæcas & Amphistratus. Vide Eustath. ad Dionys. p. 92. Amphitus & Telchius sunt Ammiano, apud quem ista invenio Lib. xxii. p. 389. ed. Boxh. *Dioscoriam nunc usque nota; eam auctores Amphitus & Telchius Spartani traduntur, auriga Castoris & Pollucis, à quibus Heniochorum natio est instituta*.

^m *Medam*] *Mediam* rectè Cl. Schefferus. Sed cur dubitarer, an urbs regioni cognominis inveniretur, causa non erat. *Medeam* appellat eam Justinus Lib. 42. 3. *Mediam* Isidorus Orig. Lib. ix. cap. 2. & Lib. xv. cap. 1. *Medus autem Ægei filius Mediam construxit: unde & regio ejus Media nomen sortita est*. Adde notas nostras ad cap. 27.

ⁿ *Nilus Solis filius Carmentum*] Sulpicatur scribendum Cl. Schefferus,

Ca.

* Liber in India Hammonem. Ephyre nympha Oceani filia °Ephyren, quam postea Corinthum appellarunt. Sardo Stheneli filia Sardis. P Cinyras Paphi filius filię suę nomine Smyrnam. Perseus Jovis filius Mycenæ. Semiramis Dercetis filia 9 in Syria Babylonem.

CCLXXVI. Insulæ maximæ.

MAURITANIA posita ad solis occasum in circuitu stadia LXXVI. Ægyptus in sole & austro posita, a quam Ni-

Camirus Solis filius Camirum. Quam conjecturam mirificè confirmant, quæ Natalis scribit Lib. v. cap. 17. *Ea insula*, inquit, *dicta est postea Tripolis*, quia tres Rhodi & Solis filii, *Lindus videlicet, Camirus, Ialysus nomina urbibus à se conditis dederunt.* Putes respexisse Pindarum Olymp. vii. qui tamen illos tres non filios Solis, sed nepotes facit. Editi nimirum hi tres erant Cercapho Solis filio, ut & Diodorus memorat Lib. v. p. 329. Certum interrim Camirum oppidum à Camiro conditum, ut loco modo laudato etiam Pindarus tradit. Natalis, ut opportunè, dum hæc scribo in mentem venit, hausit sua ex Tzetz. in Lycophron. p. 149. ed. Steph. *Αἰδῶ γὰρ ἔῤῡλῳ* & *Ἰάλῳ* & *Κάμῳ*, *τὸ λαὸς εἰσι Πόδῳ*, *ἔπει τ' ἰχθύνῃ Ἡλίῳ ἔ Πόδῳ* & *Ποσειδῶν*. leg. *Πόδῳ* & *Ποσειδῶν*. Nisi & ille *ἰχθύνῃ* pro nepotibus posuit. Rhoden appellat quoque Hom. Schol. ad Odyss. P. vers. 208. Scribendum ergo Rhodens apud Natalem.

o *Ephyren*] *Ephyream* corrigit Cl. Schæfferus, quod ita Paufanias habeat. Nihil opus erat. Vide quæ notavi ad cap. 221. Quibus addo, quæ Hom. Scholiastes habet ad Iliad. N. 301. *Ἰσὺν δ' ἔν Εὔρωι εἰσι τῆσπερ. μὲν μὲν ἢ ἔν Θερπυλῶν. δὲ τῶν δ' ἢ ἔν τῶν Ἡπειρῶν. Τεῖται δ' ἔν Ἡλιδῶν.* Schol. Pind. ad Nem. od. 7. *Τῶσπερ δ' αἰαχάδῃ τὰς Εὔρας. ἀπὸ τῶν μὲν τῶν αἰτῶν Κίονδον ὀνομαδῶσαν. ἰτέον δ', τῶν αἰτῶν Θερπυλῶν. Τεῖται δ' αἰτῶν Μύλων, ἔς Ἰππίας μνημονώ. Τεῖται τῶν αἰτῶν Μύλων. Vell.* Scrib. *Ἡλῶν* pro *Μύλων*.

1. 3. *Corinthum, quæ antea fuerat Ephyre.* Hieronymus Chron. *Ephyra, quæ nunc Corinthus à Sisypho est.* Adde Gell. Lib. xiv. cap. 6. Corinthus autem dicta postea à rege Corintho, teste Heraclid. *αἰεὶ πολ. Ephyra* apud Paufaniam, ut rectè observavit Sylburgius, regionis est nomen, non urbis. Urbs *Ephyre* dicitur Straboni, Stephano, aliisque, quos jam laudavi. Cæterum *Ephyren* urbis hujus auctorem alii non Oceani, sed Epimethei faciunt filiam. Vide Schol. Apollon. iv. 1212. Stephanian verba sunt: *Α' πὸ Εὔρου τῷ Μόρμυν*, & *Ε' πρὸς τῷ Μόρμυν* &c. Eumelus illam Ephyren Epimethei uxorem facit. Eustath. ad Hom. Iliad. p. 219. *Ἐκείνῳ δ' ἔφασκεν ποτὶ ἐν Εὔρῳ. ὅτι Εὔρου πρὸς Ἐπειῶν.*

p *Cinyras*] Ita rescripti pro *Cynaras*, ex Ovid. x. Met. vers. 297. & nostro supra cap. 58. *Κινύρας* enim Græcis est. q *In Syria*] Hoc est, Assyriâ. Vide Leonem Allatium in Eustath. Hexaem. p. 7. Et Eustath. in Dionys. pag. 102. ed. Steph. Contra *Assyria nardus* pro *Syria* ab Horatio dicitur Lib. ii. od. xi.

Ad CAP. CCLXXVI.

a *Quam Nilus circumlavit*] Capella Lib. vi. *Cajus (Ægypti) inferiorem situm Nilus dextra latusque divisus amplectitur, ut Ægyptum Nili possit vocare insulam.* Eustath. in Dionys. p. 34. *Εἰς ποταμὸν δὲ κλύει ὕδασι τὸ Αἰγυπτῶν, ὅς ἐστι ποταμὸς τῶν Αἰγυπτῶν.*

b 12

Nilus circumlavat, circuitu stadia * Sicilia ^b in triscelo posita, circuitu stadia xxxDLxx. * Sardinia in circuitu stadia xcci. Creta in ^clongitudine * & oppida utraque parte centum possidet, circuitu stadia xxc. Cyprus posita est inter Ægyptum & Africam, similis scuto Gallico, * circuitu stadia xLic. ^dRhodos in rotundo posita, circuitu stadia xxc. Eubœa consimilis arcui circuitu stadia xcc. Corcyra, ager bonus, circuitu stadia xxc. Sicyon ager bonus, circuitu stadia mille centum. ^eTenedos insula contra Ilium circuitu stadia mcc. ^fCorfica, ager pessimus, ^gcircuitu stadia mCxx. ^hCyclades insulæ sunt novem, id est Andros, ⁱMicos, Delos, Tenedos, Na-

xos,

^b In triscelo] Memini hoc vocabulum etiam alibi legisse. Sed locus mihi excidit. Isidorus Orig. xx. 4. Τρισκελῆς Græcè, Latine tripedes dicitur. An Triscelum ergo pro trigono posuit? Possis parvâ mutatione rescribere triquetra. Servius ad Æn. I. 200. Latine Triquetra dicitur. Lucret. I. Insula quæ triquetris terrarum gessit in oris. Aliter Deltoten eam positionem appellarunt. Vide nostr. Astron. II. 19. Nihil tamen muto. Ampl. Spanhemius in de Nummorum præstantiâ pag. 144. Vulgo in nummis urbium Sicilia tria crura notum regionis insignem solum denotare. Quo accedit, quod latera etiam οἰκία vocent Græci. Theo in Aratum p. 31. Τὸ δὲ δελτωτὸν ἡριζωνὸν ἐστὶν ἰσοσκελὲς, ὡς ἰσόπλευρον. Cæterum ambitus Siciliæ ex Diodori sententiâ est stadiorum οἷς τετρακισχίλιον περιασίων ἐξήκοντα. Apud Solinum cap. xi. Ambitum claudit tribus stadiorum millibus.

^c Longitudine * & oppida] Hæc non mutila sed trajecta censet Cl. Schefferus. & ita constituit: Creta in longitudine & utraque parte oppida centum possidet, circuitu stadia xxc.

^d Rhodos &c.] Errare heic Hyginum ostendit Meursius in Rhod. Lib. I. cap. 10.

^e Tenedos insula] Servius ad Æn. II. 21. Tenedos insula est contra Ilium, quæ ante Leucophrys dicta est. Idem Diodorus extremo libro quinto & Eustath. ad Iliad. β. p. 233. referunt. Adde quæ

notavi ad cap. 108. Perperam Cycladum unam facit Cragius, dum vertit Heracliden ἑξῆς πάλ. Hesych. Τένιδος, πάλις Τενίδος ἢ νῆος. Τενιδὸν à quibusdam dictam notat Hom. Schol. ad II. N. 33.

[Corfica ager pessimus] Catal. Pith. Lib. I. Barbarâ præscriptis inclusa est Corfica saxis, Horrida desertis undique vasta locis. Dionysius tamen ἐπὶ ἑσπέρου appellat. Σαρδόνι' ἀρτυρῶν, & ἐπὶ ἑσπέρου εἰς ἀλὲ νῆος. Etiam Corfis dicta hæc insula. Priscian. Perieg. Cernuntur littora Cyri. Corfida quam pariter geminato nomine dicunt. Confer Eustath. in Dionys. pag. 65. De Sardinia, Cretâ, Cypro & Rhodo consule Georg. Agathem. à Clarissimo Tennulio, amico nostro, nuper editi cap. 5. qui de situ & spatio earum quædam non aspernanda habet, sed multum ab Hyginianis abeuntia.

^g Circuitu stadia MCXX] Capella Lib. VI. Circuitus ejus omnis distenditur millibus trecentis viginti quinque passuum. Confer Æthici Cosmograph. sub finem.

^h Cycladas] Ideo sic appellatas, quod omnes ambient Delon patriam decorum insignem, ut ait Marcellin. Lib. xxii.

ⁱ Micos, Tenedos, Tardos] Optime ex Strabone emendat Micillus, Mycones, Tenos, Paros. Vide Scrabonem Lib. x. p. 550. edit. Xylandri. Firmat hanc emendationem Ovid. Heroid. xx. 81. Et jam transferam Myconem, jam Tenon & Andron, In quo mox oculis

xos, Seriphus, ^kGyarus, Tardos, ^lRhene.

CCLXXVII. Rerum inventores primi.

^aPARCÆ Clotho, Lachesis, Atropos, invenerunt literas græcas septem A. B. H. T. I. Y. ^{*} Alii dicunt Mercurium, ex gruum volatu: quæ cum volant, literas exprimunt. ^b Palamedes autem Nauplii filius invenit æque literas undecim ^{*} ^c Simonides literas æque quatuor *a. i.*

ζ. φ.

candida Delos erat. Et Schol. Apollon. ad Lib. i. vers. 1300. Τῆτος Ἡρακλῆς αἰεὶ λα ὕστερον ἀπὲ Τῆτον πλὴν ἰῶσον, ἢ παρῆνεϊ Δῆλῳ. Vellejus Lib. i. 4. Multasque in *Agao* Icarique occupare insulas, *Samum*, *Chium*, *Andrum*, *Tennum*, *Pharum*, *Delum*, aliasque ignobiles. An *Param* scribendum pro *Pharum*? Sed *Ampelius* cap. 6. qui duodecim Cycladas cum *Eustathio* in *Dionys.* p. 75. numerat, utramque *Paron* & *Pharon* inter eas recenset. Quod autem *Temedos* inter Cycladas ab *Isidoro* Lib. xiv. 6. *Ampelio* cap. 6. & *Orosio* Lib. i. recensetur, nihil me moveret, qui scipicule id genus scriptores αἰσχρονομία peccare non nesciam.

^k *Gyarus*] *Cl. Schefferus* *Syrus* mallet, quod à *Mela* & *Plinio* inter Sporadas numeretur *Gyarus*. Sed *Artemidorus* apud *Strabonem* Lib. x. etiam *Cycladibus* *Gyarum* accenset, ut & *Ampelius* exscriptor *Veterum*.

^l *Rhene*] *Micyllus* *Rhenia*. Nihil est necesse. Vide *Pompon.* Lib. ii. cap. 7.

Ad CAP. CCLXXVII.

^a *Parca*] Cur literarum inventio illis tribuatur, causam reddit *Vossius* Lib. de quatuor artibus popularibus cap. 2.

^b *Palamedes undecim*] *Tacitus* xi. *Annal.* sexdecim fuisse ait. Vide *Voss.* *Art. Grammat.* Lib. i. cap. 10. *Scholias*ten *Eurip.* si audimus ad *Orest.* vers. 432. Septendecim scribamus oportet. Οὐτῷ, inquit, ὁ Παλαμίδης ἀβῶν δὲρηνάα ιζ ζεῦμαλα μύπη πῶτα ὄρῃα. Sed pro ιζ non malè reponit *Vossius*. Nam sexdecim cum *Tacito* ei etiam attribuit *Tzetzes* *Chil.* v. 28.

^c *Simonides literas a. i. ζ. φ.*] An hæc sana sint, valde dubitò. *Maximus*

Victorinus in *Corpore Vetr. Gram.* p. 1044. Post cum *Simonidem Elegum* totidem v. ζ. ο θ. Vide apud illum reliqua. *Plinium* audiamus Lib. vii. cap. 56. Literas semper arbitror *Assyrias* fuisse; sed alii apud *Aegyptios* à *Mercurio*, ut *Gellius*; apud alii *Syros* repertas volunt; atque in *Graciam* intulisse è *Phænice Cadmum* sedecim numero: Quibus *Palamedem* *Trojano bello* adiecisse quatuor hac figurâ, Θ. Ξ. Φ. Χ. totidem post cum *Simonidem Melicam* Ζ Η Ψ Ω. Pater, opinor, hinc in *Victorino* scribendum esse *Melicam*. *Phædrus* Lib. iv. cap. 21. *Simonides* qui scripsit egregium melos. Non enim *Elegum* dicere voluisse *Simonidem* arbitror propterea quod threnos, sive nánias optimè scripserit. Nam ἄλγος est luctus & lamentatio, ut ait *Horat.* *Scholias*ten ad *Artem.* Unde *Elegum* pro misero dixit *Abbo.* & *Elegiam* *massam* *Auson.* *Parental.* 29. *Stobæus* *Sermon.* 11. pag. 32. Σιμωνίδης ὁ μολοποιός. *Suidas*: διαφύλο ποῶς Σιμωνίδῳ τὸ ἦ μολοποιοντίω. *Schol.* recent. *Pind.* ad *Olymp.* 2. Σιμωνίδης ὁ λυρικός. *Schol.* *Horat.* ad Lib. ii. od. 2. *Simonides* *Græcus poëta Lyricus.* *Marcellin.* Lib. xiv. Ut enim *Simonides* *Lyricus* docet, beatè perfecta ratione victore ante alia patriam esse convenit gloriosam. Confer *Isidor.* Lib. i. cap. 38. *Minutius* *Felix*: Quis *Simonidis* *Melici* nomine admiranda omnibus & seculis confectio? *Servius* de *Palamede* ad *Æn.* 11. 81. Secundum quasdam ipse reperit literas. qua res si forte sit dubia, tamen certum est Θ. Φ. Χ. ab hoc inventas cum aspiratione. Adde quartam ξ ex *Plinio*. *Tzetzes* inter alias literas vocales longas à *Simone* inventas refert *H* & *Ω*. Existimem ergo in *Hygino*, ut ei cum *Plinio* & *Tetzze* conveniat, pro ξ reponendum ā.

d Li-

ζ. φ. Epicharmus Siculus ^d literas duas π. & ψ. Hās autem Græcas ^e Mercurius in Ægyptum primus detulisse dicitur, ex Ægypto Cadmus in Græciam, quas Euandrus profugus ex Arcadia in Italiam transtulit, quas mater ejus ^f Carmenta in Latinas commutavit § num. xv. * Apollo in cithara cæteras adjecit: idem Mercurius & palæstram mortales primus docuit. ^h Ceres fruges serere, boves domare, & alumno suo Triptolemo fruges serere demonstravit. qui cum ⁱ sevisset, & sus, ^k id est porcus, quod severat effodisset, suem comprehendit, & duxit ad aram Cereris: & frugibus super caput ejus positis, eidem Cereri immolavit. Inde primum inventum est, ^l super hostias molam salsam imponere. Velificia primum invenit Isis.

nam

^d Literas duas π & ψ.] Plinius: *Aristoteles duas ab Epicharmo additas Θ X, quam à Palamede, mœvult.* Videtur ergo etiam corrigendus Hyginus ex Plinio. Tzetzes tres duplices ei tribuit Ζ Ε Ψ.

^e Mercurius.] Apollodorus Atheniensis apud Hom. Scholiasten ad Odys. ψ. 198. *τίανος μίγεται χαμῦαλα* invenisse Mercurium narrat.

^f Carmenta.] Ovidio, Servio, Virgilio, Capellæ & Solino est *Carmentis*, ut *Καρμένης* Straboni. Nicofrata erat nomen ejus *κέρων*. Carmentem autem dictam ajunt, quia carminibus vaticinabatur, ut placet Servio ad Æn. vii. 51. Sed alii, quod, ut fatidica, careat mente. Rectius illi forte, qui à Carmenis ejus nomen deducunt. Erant autem Carmenæ Dææ, quæ primæ scient hominem natum, eique canerent futura; de quibus Varro consulendus. Mercurii quidam filiam faciunt apud Servium, ad modo laudati libri vers. 130. Alii ex Mercurio peperisse eam Euandrum tradidere. In antiquis verbis de repertoribus literarum apud Crinit. Lib. xvii. de honest. Discipl. *Mente Phœnices sagaci literas condiderunt Atticas: Quas Latini scriptitatum, edidit Nicofrata.*

^g Numero xv.] Si in tot Latinas eas commutavit, quot in Græciam attulit Cadmus, scribendum est xvi. Marius Victorinus Lib. i. *Repertores literarum Cadmus en Phœnice in Græciam, & Eu-*

ander ad nos transtulerunt a, b, c, d, e, i, k, l, m, n, o, p, q, r, s, t, literas numero xvi. Adde Meherchum in de pronuntiatione Linguae Græcæ cap. 12. Voss. Gram. Art. Lib. i. cap. 10. & 25.

^h Ceres fruges serere.] *Δις τὸ αὐτὸ cum stultè dicatur, scribe, ut Clar. Schefferus voluit, Ceres boves domare, & alumno suo Triptolemo fruges serere demonstravit.*

ⁱ Sevisset.] Ita rectè Lugdunensis & Schefferi editio. Perperam cæteræ *sevisset*. Si nihil aliud, certe illud *sevisset*, quod sequitur statim, ita esse rescribendum nos doceret. Aliud, judice Vossio, *sevo sevis*, aliud *sevo sevi*. Idem ergo vitium est in Servio ad Lib. 11. Georg. vers. 19. *Orbem terrarum frugibus observit.* Lege, *observit*. Observat tamen Gronovius à Vett. *Insertus, confertus & transfertus* pro infitus, confitus, & transitus dicta, Diatrib. Stat. cap. 5. *Ἀπὸ τοῦ* ergo vetus interpres Epist. ad Rom. cap. xi. 24. *Contra naturam insertus es in bonam olivam.*

^k Id est porcus.] Dele ista cum Scheffero. Inter infinitas glossas, quibus hoc scriptum est oneratum, etiam hæc reponenda. Cæterum ex hoc Triptolemi factio ortus procul dubio mos ille porcos immolandi in Cereris initiis; de quo Varro inter alios Lib. 11. R. R. meminit.

^l Super hostias molam salsam ponere.] Servius ad Æn. iv. 57. *Olim enim hostia immolata dicebantur molâ salsâ tacta:*

cum

nam dum quærit Harpocratem filium suum, rate velificavit. Minerva prima navem biproram Danao ædificavit, in qua Ægyptum^m fratrem profugit.

Desunt nonnulla.

cum vero iſta & aliquid ex illis in aram datum, maſſata dicebantur &c.

m Fratrem profugit] Curt. x. 2. Serpi dominos profugere. Senec. Agamem. vers. 121. Vel Mycenæ domos Conjun-

ſa ſocio, profuge furtiva rate. Vide ibi ſummum virum J. F. Gronovium, & Herc. Fur. 977. Hippol. vers. 243. & 835. quæque notavi ad Laſtant. Argum. Lib. vii. fab. 4.

FINIS.

Y

Iſi-

Isidorus in de Nat. Rerum, cap. xvii.

*Dicunt antiqui Aratus & Higinus, Solem per
seipsum moveri, non cum mundo verti uno lo-
co manentem.*

Sarisberienfis Policrat. lib. ii. cap. xviii.

*Eorum, qui scientiam profitentur astrorum, alii
opinionis errore prolabuntur ad fabulas, in
quo deprehenditur & Hyginus.*

C. JUL. HYGINI
P O E T I C O N
A S T R O N O M I C O N.

V I R O

*Plurimum reverendo, & pietate ac doctrinâ
conspiciendo in paucis,*

BERNARDO SOMERO,

**Ecclesiastæ Amstelodamensi diser-
tissimo gravissimoque,**

T H O M A S M U N C K E R U S

S. P. D.

E T si usus mihi tecum amicitia, quod sedibus nimium dividimur, nunquam magnus fuit, sed nupera hac admodum est, quæcunque inter nos intercedit, notitia, **BERNARDE SOMERE**, vir doctissime; ita tamen, ex quo primum cum comitate sermonis tui frui mihi, tum & literas legere literatissimas licuit, diligere te, immo amare occæpi, ut si à puero tecum vixissem. Nec mirabitur hoc quisquam, nisi qui ignorat vis quanta virtutis sit, cujus jam diu est cum non in alio, quam in te, imaginem vidi expressiorem. Verum cum in eâ locum & illud non infimum teneat, quod nemini minus, quam tibi, placeas, graviterque propterea ac iniquo animo patiaris, si quis in os te laudet, non committam, ut per me illud tibi laudatissimum, laudis causâ nihil facere, intempestivâ blandiloquentiâ adimatur. Re ipsa certè moratum ita te comperi, ut beneficium accepisse te censeas, si homini forte non malo boni non nihil feceris. Unde enim ortum putem, nisi ex insitâ illâ tibi, & imitandâ potius, quam predicandâ bonitate quemlibet promerendi, quod Callipedem illum typographum, segnius non sine magno tadio nostro in opere hoc excudendo pergentem, quasi ἱερὸδωτὴς aliquis non semel exstimulaveris? Scilicet quod vel gratum id fore mihi non ignorabas, vel rei forte literaria interesse credebas, satis

causa tibi visum est, cur inmemor prorsus dignitatis tuae in eo literioni huic gratificandum existimares. Quamobrem temeritati meae fac ignoscas, oro, quod dum sollicitè nimis ejus fugio nomen, quo creare nihil terram pejus aiebat olim Menander, hoc inscribere tibi nescio quid notarum & animadversionum in Hygini nostri Astronomicon non sim veritus, quo ad minimum, cum referre, ut velim, nullus possim, grati animi testimonium agnoscendo beneficio meruisse videatur referendi voluntas. Sed quid theologo, dicat vitiligator aliquis, & viro gravi cum fabulis poeticis? Immo qui hoc quarit, ille in istis fabulis theologiam consistere paganorum, & poetam te esse non humilissimi spiritus, nec vulgariter juxta sacras has etiam literas doctum, ignorat. Ne equum essenunc dicam, ut non nesciat, quam execranda profanarum gentium fuerint sacra, qui Christianis suis verae religionis traditurus sit sacramentum. Sciat certè necesse est non fictos esse nos à Deo & inspiratos, id quod Anaxagoras opinabatur, ut cælum videremus & solem, qui artificem solis & cæli Deum purà & integrà mente venerandum predicabit. Sed ista & epistola modum excedunt, & istiusmodi sunt, ut persuadere frustra intendas imperitis, quibus ut satisfaciam nemo, opinor, à me exiget, qui quidem equus velit esse iudex. Iniquis ut nihil scripsi, ita nec eos quicquam moror. Tu vale multum, αἰσχύνην ἀποδῶν, & literis hisce, quemadmodum hactenus solitus es, favere fac semper pergas. Scribebam Delphis Bat. a. d. xiv. Cal. Majas A. C. CIO IDC LXXX.

16. Jul.

C. JUL. HYGINI

POETICON ASTRONOMICON.

*De Mundi & Sphæra ac utriusque partium
declaratione*

LIBER PRIMUS.

HYGINUS M. FABIO PLURIMAM
SALUTEM.

ET si te studio grammaticæ artis inductum, non solum eversuum moderatione, quam pauci perviderunt, sed historiarum quoque varietate, qua scientia rerum perspicitur, præstare video, quæ facilius etiam scriptis tuis perspicui potest, desiderans potius scientem quam liberalem judicem: tamen quo magis exercitatus, & nonnullis etiam sæpius in his rebus occupatus esse vider, § & ne

Ad Præfat. Lib. I.

a C. *Julii Hygini* &c.] Cum nec duo Morelliani codices, nec quatuor illi, quos cum editis contulit Janus Vlitius, hanc habeant inscriptionem, quin à recentiore profecta ea manu sit, nihil est quod dubitemus. Editio Veneta anni 1600. quâ antiquiorem haud putem inveniri, istam præfert: *Clarissimi viri Hyginii Poeticon Astronomicum, opus utilissimum feliciter incipit.*

b *Poeticon Astronomicum*] Hoc esset, Ποιητικὸν Ἀστρονομικόν, si constaret hoc opusculum esse ab Hygino ipsomet in libros quatuor tributum. Verum cum serie id continua in vetustis codicibus perscriptum deprehenderint cum Vlitius, tum Morellius, *Poeticon Astronomicum* cum dicitur, οὐδεμίαν existimem, vel opus, vel simile quid subaudiendum esse. Ad eundem sanè modum dicta sunt *Halicenicon* Ovidii, *Cyanegeticon* Græti, *Ponticon* Solini, immo & *Astronomicum* Manilii, de quo Scaliger videndus.

c *Plurimam Salutem*] Ita & Vlit. 3. & editio princeps, hoc est, Veneta illa modo laudata.

d *Esse te studio*] Confirmant eam lectionem præter Venetam etiam 3. ex Vlitianis codicibus. Perperam tē te expulerunt nonnulli.

e *Versuum moderatione*] *Modulatione* cum Marone Ecl. x. quemadmodum heic à manu secundâ in A. exhibitum visitur; vel *meditatione* cum Aufonio epigr. 1. dixissent potius alii. Invenies tamen apud Horat. Lib. 1. od. 24. *Auditam moderare arboribus fidem*. Et Cicer. v. Tuscul. *Moderari cantus numerosque*. Immo Jul. Firmicus Astron. Lib. vi. cap. 31. planè, ut Hyginus: *Hæc genitura divinum lyriæ carminis pectus reddit, qui choream Libero, redimitus cederæ, religiosi carminis moderatione componat.*

f *Desiderans potius* &c.] Ad scientiam, quam in Fabio laudat, referenda ista existimo, ne distorta evadat oratio.

Y 4

g Et

§ & ne nihil in adolescentia laborasse dicerer, & imperitorum judicio desidiæ subirem crimen, ^h hoc velut rudimento scientiæ nîsus scripsi ad te, ⁱ non ut imperito monstrans, sed ut scientissimum commonens:

Sphæræ figurationem, circulorumque qui in ea sunt notationem, & quæ ratio fuerit ut non æquis partibus dividerentur.

Præterea, terræ marisque definitionem, & quæ partes ejus non habitantur, ut multis justisque de causis hominibus carere videantur, ordine exposuimus.

Rursusque redeuntes ad sphæram, duo & quadraginta signa nominatim pernumeravimus.

Exinde uniuscujusque signi historias causamque ad sidera perlationis ostendimus.

Eodem loco nobis utile visum est, persequi eorum corporum ^k deformationes, & in his numerum stellarum.

Nec prætermisimus ostendere ad septem circulorum notationem quæ corpora aut partes corporum pervenirent, & quemadmodum ab his dividerentur.

Diximus etiam in æstivi circuli definitione, quærentes quare non idem hiemalis vocaretur: & quid eos fefellerit, qui ita senserint: & quid in ea parte sphæræ solis efficiat cursus.

Præterea, quare circulos in octo partes divideremus, ordine exposuimus.

Scripsimus etiam quo loco circulus æquinoctialis foret constitutus, & quid efficeret ad eum perveniens sol.

In ejusdem circuli demonstratione ostendimus, quare Aries inter sidera celerrimus diceretur.

Pauca præterea de hiemali circulo diximus.

Exin-

g *Et ne nihil*] Dele copulam & cum Venetâ, altero ex Morellianis, & 3. Vligianis.

h *Hac velut*] *Hac velut* Venera. Quasi per appositionem dixisset Hyginus, *hac sphaera figurationem* &c. ut *hac tantam falsitatem* Fulgent. Lib. III. cap. 6. Vide ibi animadversiones nostras.

i *Non ut imperitis monstrans* &c.] A-

pul. Apol. *Admonendus es mihi, non docendus.* Ad quem locum consule Præci notas.

k *Deformationes*] H. e. *μορφοποιε*, formas. Infr. Lib. II, cap. 4. *In Astris corpora eorum deformavit.* Cap. 13. *Videntur deformati* &c. Admodum frequens Hygino ista phrasis. Confer Scallig. ad Manil. p. 32.

l *Qua-*

Exinde zodiacum circulum definivimus, & ejus effectus: & quare potius duodecim signa quam undecim numerarentur: quid etiam nobis de reliquis circulis videretur.

His propositis rebus, ad id loci venimus, ut exponeremus, utrum mundus ipse cum stellis suis verteretur, an, mundo stante, vagæ stellæ ferrentur: & quid de eo nobis & compluribus videretur, & qua ratione ipse mundus verteretur.

Præterea quare nonnulla signa celerius exorta serius occiderent: nonnulla etiam, cæteris tardius exorta, citius ad occasum pervenirent: ¹quare etiam quæ signa pariter oriantur, non simul occidant.

Eodem loco diximus, quare non essent in sphaera superiora interioribus hemicycli æqualia: & quot modis stellas videre non possimus.

Præterea scripsimus in duodecim signorum ortu quæ de reliquis corpora exoriri, & quæ eodem tempore occidere viderentur.

Deinde ordine perscripsimus, utrum sol cum mundo fixus verteretur, an ipse per se moveretur, & cum ipse per se moveatur, & contra duodecim signorum ortus eat, quare videatur cum mundo exoriri & occidere.

Deinde protinus de Lunæ cursu pauca proposuimus: & utrum suo, an alieno lumine uteretur: Eclipsis Solis & Lunæ quomodo fieret: quare Luna, per eundem circulum iter faciens, celerius sole currere videatur: & quid fefellerit eos, qui ita senserint.

Quinque stellæ quantum habeant intervallum: & utrum quinque sint an septem: & utrum quinque ^m certe errent, an omnes: & quinque quomodo currant.

Diximus etiam qua ratione priores astrologi non eodem tempore signa & reliquas stellas reverti dixerint: & quare ^pmetam diligentissime observasse videantur. & quid reli-

¹ Quare etiam qua signa] Signa quæ
Vlitt. 2.
in Certe errent] Ita & Veneta & Vlitt.

3. Al. certa. Vide infr. Lib. iv. cap. 14.
in Metam observasse videantur.] Vlitt.
4. videatur. Præterea pro metam variè
Y 5 me-

liquos fecellerit in eadem causa. In his igitur tam multis & variis rebus, non erit mirum aut pertimescendum, quod tantum numerum versuum scripserimus: neque enim magnitudinem voluminis, sed rerum multitudinem ^o peritos convenit spectare. Quod si longior in sermone visus fuero, non mea ^p facunditate, sed rei necessitate factum existimato: nec si brevius aliquid dixerò, minus idem valere confidito, quam si pluribus esset audiendum verbis. Etenim præter nostram scriptionem sphaeræ, quæ fuerunt ab Arato obscurius dicta, persecuti planius ostendimus: ut penitus id, quod cœpimus, exquisisse videremur. Quod si vel optimis usus auctoribus effeci, ut neque brevius neque verius diceret quispiam, non immerito fuerim laudari dignus à vobis, ^r quæ vel amplissima laus hominibus est, doctis: si minus, non deprecamur in hac confectione nostram scientiam ponderari. Ideoque majoribus etiam niti laboribus cogitamus, in quibus & ipsi exerceamur, ^s & in quibus volumus nos probare quid possimus. etenim ^t necessariis nostris hominibus scientissimis maximas res scripsimus: non levibus occupati rebus, populi captamus existimationem. Sed ne diutius de eo quod negli-

metron, meton, meton. Scribe, ut differtim habuit codex Anonymi, *Meton diligentissimè observasse videatur.* Meton celebris Astrologus fuit, ejus præter Columellam Præfat. Lib. 1. Vitruvium, Tzetzen ad Hesiod. *ipy. β.* p. 108. ed. Heinf. aliosque etiam Servius meminit ad *Æn.* III. 284.

^o *Peritos convenit spectare*] Confirmant etiam lectionem Veneta, Soter, & 3. codices ex Vlitianis.

^p *Facunditate*] Ita & Veneta. Sed Vlit. 1. & A. *fecunditate.* hoc esset, ubertate orationis vel eloquentiæ. Nova vox est *facunditas*, nec usquam alibi, quod sciam, occurrit, tamen si ad eandem formam à veteribus dicta sunt *discorditas, differitas, dulcitas*, aliaque, de quibus Nonius.

^q *Quispiam*] *Quisquam* Vlit. 3. & A. ^r *Quæ vel amplissima laus est hominibus, doctis &c.*] Cf. Schefferus distinguit, *Quæ vel amplissima laus est, ho-*

minibus doctis, ut cohæreant illa, à vobis hominibus doctis. Sed eandem sententiam efficit distinctio Morellii.

^s *Et in quibus volumus nos probare quid possimus*] Fædè interpolatus locus iste. Tolle proxime illud *in*, quod nec à MSS. Vlitianis, nec à Veneta vel aliis antiquioribus agnoscitur. Deinde scito etiam *in* quid non ab altero tantum Morelliano, sed & 3. Vlitianis abesse. Et sanè perquam venustè abest. Ordo enim est, *in quibus laboribus & ipsi exerceamur. & possimus probare nos illis, quibus volumus.* Miror neminem ex tot hujus libelli editoribus percepisse hæc tenentem auctoris.

^t *Necessariis nostris*] Ita non dubitavi rescribere cum Veneta & altero ex Morellianis. Nec aliter in suis invenerat Vlitius. Perperam *necessarias* Morellius, vel *necessaria* Sanctandreana. *Necessarii* sunt *ἀναγκαῖοι*. Curt. Lib. VII. cap. 2. *Simpliciter ad necessarios suos quisque scri-*

negligimus loquamur, ad propositum veniemus, & initium rerum demonstrabimus.

I. De Mundo & Sphæra.

MUNDUS appellatur is, qui constat ex sole, & luna, ^a & terra, & omnibus stellis.

SPHÆRA est species quædam ^b in rotundo conformata, omnibus ex partibus æqualis apparens, unde reliqui circuli finiuntur. Hujus autem sphæræ neque exitus, neque initium potest definiri, ideo quod in rotundo omnes tractus & initia & exitus ^c significari possunt.

II. De Centro.

CENTRUM est, cujus ab initio circumductio sphæræ terminatur, ac terræ positio constituta declaratur.

III. De Axī.

DIMENSIO, quæ totius ostenditur sphæræ, ^a est cum ex utrisque partibus ejus ad extremam circumductionem ^b recte

scripserat. Sallust. Jug. cap. 68. *Uti Romam ad suos necessarios aspere in Metellum de bello scribent.* Vetus interpres Jobi cap. vi. 13. *Necessarii quoque mei recesserunt à me.* Plenius *necessarii amici* dicuntur. Luc. cap. x. Actor. vers. 24. *Συγκαταλέλυθ' τῆς συζωῆς αὐτοῦ, & τῆς ἀγαθῆς φίλος.* Vet. Interp. *Conversatis cognatis suis, & necessariis amicis.*

^u *Initium rerum*] *Initia rerum* Vliet. 3. & A.

Ad C A P. I.

^a *Et terra*] Cl. Schefferus emendat & *athere*, quod mundum pro cælo usurpet noster. Capite tamen octavo terram in mundi regione collocat. Auctor libri de mundo, interprete Apuleio: *Mundus omnis societate calis & terre constat, & eorum naturis, quæ utriusque sunt.* Adoptavit eandem definitionem Cleomedes Lib. 1. *Κόσμος ἐστὶ σύνολον ἐξ ὁρατῶν & ἄν, & τὸ ἐν τῷ φύσει.* Nihil heic esse mutandum

satis ostendit Hygini compiler Orig. Lib. III. cap. 28. *Mundus est hic, qui constat ex cælo & terrâ & mari cunctisque sideribus.*

^b *In rotundo*] *In rotunditate* A. Sed alterum adstruit ex Hygino descriptus locus iste Isidori Orig. Lib. III. cap. 31. *Sphæra calis est species quædam in rotundum formata, cujus centrum terra est omnibus partibus æqualiter conclusa.* Portinent huc & ista ex ejusdem libr. de Nat. Rer. cap. 12. *Sphæram autem confirmant nec principium habere nec terminum, pro eo quod rotunditate sua, quasi circulo, unde incipiat, vel ubi desinat, facile non comprehendatur.*

^c *Significari possunt*] *Significare* Cl. Schefferus. Quam conjecturam ejus stabiliunt duo Vlietiani, qui & mon cum A. & Venetâ cap. 2. pro *centrum* exhibent *centron*.

Ad C A P. III.

^a *Est cum ex utrisque*] *Tò est nec in Venetâ, nec in 3. MSS. comparat.* Unde

^b recte ut virgulæ perducuntur: quæ dimensio à compluribus Axis est appellata. Hujus autem cacumina, quibus maxime sphæra nititur, Poli appellantur, quorum alter ad aquilonem spectans, Boreus: alter ^c oppositus austro, Notius est dictus.

IV. De Significationibus.

SIGNIFICATIONES quædam in circunductione sphære circuli appellantur. E quibus ^a Paralleli dicuntur, qui ad eundem polum constituti finiuntur. Maximi autem sunt, qui eodem centro, quo sphæra, continentur. Horizon appellatur is, qui terminat ea quæ perspicui aut non videri possunt: hic autem incerta ratione definitur: quod modo polo subjectus, & circulis his, qui Paralleli dicuntur: modo duobus extremis & æqualibus nixus: modo aliis partibus adjectus terræ, pervidetur ita, utcunque fuerit sphæra collocata.

V. De Polo.

P O L U S is qui Boreus appellatur, pervideri potest semper: Notius autem ratione dissimili, semper est à conspectu remotus. Naturalis autem mundi statio ^a φυσικὴ dicitur.

deliquit in capita hoc scriptum ab Hygino ipso non fuisse divisum, sed ^b notū illum voluisse id verbum repeti ex periodo proximè præcedenti,

^b Rectè ut virgulæ] Ita quidem & Veneta & 3. Vliitt. Sed diphthongos sciunt sæpe negligi à librariis. Præfero quod alii dederunt, rectæ ut virgulæ, hoc est, rectæ quasi lineæ. Isidor. Orig. Lib. III. cap. 35. Axis est septentrionalis linea recta, quæ per mediam pilam sphæra tendit. Auctor libri de mundo: Δι' αὐτῆς τοῦ κόσμου ἐκείνης, διὰ μέρους ἑσπερίου τῆς γῆς. Contrarium huic vitium occupavit Quintil. Declam. VII. Videlicet inter ignes ac flagella sufficit mihi, si dixerō, hic est inimicus anima, qui nobis &c. Lege, hic est inimicus, anime, qui nobis &c. Est elegantissima apostrophe, qualis illa sub finem ejusdem declamationis: Sed dura parumper, anime.

^c Oppositus austro] Sic & Veneta & MSS. 3. Perperam *appositus* alii. Vide quæ infra ad cap. 6. notamus. Hyginum respexit Isidorus in de Nat. Rer. cap. 12. Axis linea recta, quæ per mediam pilam sphæra tendit. Poli ex celestibus circulis cacumina, quibus maxime sphæra nititur: quorum alter ad aquilonem spectans boreas, alter terra oppositus austro notus dictus est. Pro terra videtur reponendum vero, & præterea ex Hygino corrigendum boreus & notus, pro boreas & notus.

Ad C A P. IV.

^a Paralleli] Paralleloe Vliitt. 2. & A. quod & Veneta volunt, in qua parallela. Adde not. ad cap. 2. Lib. 11.

Ad C A P. V.

^a φυσικὴ dicitur] Quæ Physice dicitur, Anonymi codex. Optimè. Sed disti-

æstatem autem his, qui in austri partibus ^k domicilia constituerunt. Quanto enim abest ^l longius ab illis qui in aquilonis habitant finibus, hoc hieme majore conflictantur: æstate autem hi, quibus sol appositus pervidetur: itaque Æthiopes sub utroque orbe necessario fiunt.

Ab hoc circulo ad æquinoctialem circulum reliquæ fiunt partes quatuor, ita uti sol per octo partes sphæræ currere videatur. Zodiacus autem circulus sic vel optime definiri poterit, ut signis factis, sicut postea dicemus, ex ordine circulus perducatur.

Qui autem Læteus vocatur, contrarius æquinoctiali, ^m ubi oportet ut eum medium dividere, & bis ad eum pervenire videatur, semel in eo loco ubi aquila constituitur: iterum autem ad ejus signi regionem, quod *αὐρινός* vocatur. Duodecim signorum partes sic dividuntur: Quinque circuli, de quibus diximus supra, ita finiuntur, ut unusquisque eorum dividatur in partes duodecim, & ita ex eorum punctis lineæ perducantur, quæ circulos significant factos, in quibus duodecim signa describantur. Sed à nonnullis imperitiis quæritur, quare non æquis partibus circuli finiantur, hoc est, ut de triginta partibus quinæ partes dividantur, & ita circuli pari ratione ducantur: id facillime defendi posse confidimus. Cum enim media sphæra divisa est, ejus circuli nullus potest æqualis esse: qui quamvis proxime eum accedat, tamen minor esse videatur. Itaque qui primum sphæram fecerunt, cum vel-

non servit illius in die, qui non sperat. Flor. Lib. III. 1. *Quis speraret aliquod post Carthaginem in Africâ bellum?* Virg. Æn. XI. 275. *Hoc adeo in illo mihi jam speranda fuerunt Tempore &c.* Lucianus in Tyrannicida: *Τίς ἄν τις τὴν πόλιν;* *Quæ expectatio metus?* Confer Not. Casaub. ad Spartian. in Did. Jul. cap. 6. Certè in Publiliano isto mimo, quem adduxi, scribendum esse *speres* docet nos vetus inscriptio apud Græcor. p. 928. *Dare terra fructum ut terra possit reddere. Ab alio speres altare quod feceris.* Agravatius de Orthogr. *Esperatur venturus, spectatur qui videtur vel probatur.*

^k *Domicilia constituerunt*] Non est tam recens vox *domicilii*, quam quibusdam visum fuit. Apulejus in de mundo: *Us è terreno domicilio illas regiones aspicerent.* Florus Lib. 1. cap. 13. *Destinata hominum ac decorum domicilia civitas.* Nepos Themist. cap. x. *Domiciliumque sibi Magnesia constituit.* Festus in R O M A. *Ob inopiam domiciliorum præfæctus complures in ceteras regiones.* Immo & Tullius ipse aliquoties eâ usus est.

^l *Longius ab illis*] *Ab his. A.*
^m *Ubi oportet*] *Ibi oportet Veneta & aliarum antiquiores cum A.*

vellent omnium circulorum æquas rationes esse, pro rata parte voluerunt significare, ut quanto magis à polo discederetur, eo minorem numerum partium sumerent in circulis metiendis, quo erat necesse his majorem circum definire. Quod etiam ex ipsa sphaera ^a licet intelligere: quanto magis à polo discedes, eo majores circulos fieri necesse est: & hac re minorem numerum duci, ut pares eorum videantur effectus. Et si non in triginta partes unumquodque hemisphaerium dividatur, sed in alias quotlibet finitiones, tamen eo ratio pervenit ejus, ac si triginta partes fecisset.

VII. De Zodiaci circulo.

ZODIACUS circulus tribus his subjectus, de quibus supra diximus, ex quadam parte contingit æstivum & hiemalem circulum, æquinoctialem autem medium dividit. Itaque sol per Zodiacum circulum currens, neque extra eum transiens, necessario cum his signis, quibus innixus iter conficere videtur, pervenit ad eos quos supra diximus orbes, & ita quatuor tempora definit. Nam ab Ariete incipiens, ver ostendit: & Taurum & Geminos transiens, idem significat. ^a Sed jam capitibus Geminorum circulum æstivum tangere videtur, & per Cancrum & Leonem transiens & Virginem, æstatem efficit. Et rursus à Virginis extrema parte transire ad æquinoctialem circulum perspicitur. In Libra autem æquinoctium ^b conficit, & autumnum significare incipit, ab hoc signo transiens ad Scorpionem & Sagittarium. Deinde protinus incurrit in hiemalem circulum, & à Capricorno, Aquario, Piscibus, hiemem transigit. Itaque ostenditur non per tres ipsos circulos currere, sed Zodiacum transiens ad eos pervenire. Sed quoniam de his rebus diximus, nunc Terræ positionem

^a Licet intelligere: quanto magis &c. Anonymi codex: Licet intelligi: quanto magis à polo discedit, hoc majores &c. Quæ lectio nequaquam spernenda est,

Ad C A P. VII.

^a Sed jam capitibus &c.] In capitibus Cl. Schefferus, ut mox in librâ.
^b Conficit] Efficit. A. & mox; non per quatuor ipsos unus ex Vltianis.

Ad

methefiniemus, & Mare quibus locis interfusum videatur, ordine exponemus.

VIII. De Terrâ & Mari.

TERRA mundi media regione collocata, omnibus partibus æquali diffidens intervallo, centrum obtinet sphæræ. Hanc mediam dividit Axis in dimensione totius terræ. Oceanus autem ^a regione circumductionis sphæræ profusus, prope totius orbis alluit fines. Itaque & signa occidentia in eum decidere existimantur: sic igitur & ^b terras contineri poterimus explanare. Nam quæcunque regio est, quæ inter Arcticum & Æstivum finem collocata est, ea dividitur trifariam, è quibus una pars, Europa: altera, Asia: tertia, Africa vocatur. Europam igitur ab Africa dividit mare ab extremis Oceani finibus & Herculis columnis. Asiam vero & Libyam cum Ægypto determinat ^c os Nili fluminis quod Canopicon appellatur. Asiam ab Europa Tanais dividit, bifariam se conjiciens in paludem quæ Mæotis appellatur. Hac igitur definitione facile pervidetur mare omnibus ^d adjectum finibus terræ:

Sed ne videatur nonnullis mirum, cum sphæra in sexaginta partes dividatur, ut ante diximus, ^e quare definimus ab æstivo circulo ad arcticum finem dumtaxat habitari; sic vel optime defendimus. Sol enim per mediam regionem sphæræ currens, nimium his locis efficit fervorem. Itaque quæ finis est ab æstivo circulo ad hiemalem,

ea

Ad C A P. VIII.

^a Regione circumductionis] Schefferus; in regione, Lege potius è regione, cum uno ex Vlicianis; Sed nihil est necesse. Apud Isidor. enim de Nat. Rer. cap. 47. quod prope totum ex Hygino transcriptum est, præpositionem etiam omissam invenio. Terra, ut testatur Hyginus, mundi media regione collocata, omnibus partibus æquali diffidens intervallo, centrum obtinet. Oceanus autem regione circumductionis sphæra profusus, prope totius orbis æquis finis. Leg. adnot.

Sed non hoc solum, verum multa insuper alia in isto capite ex nostro emendari & possunt & debent.

^b Terras contineri] Ita & Veneta & Vlipt. 2. Terram volebat Cl. Schefferus. ^c Os Nili fluminis] Ostium Nili Vlipt. 2. Juvenal. Sat. XIII. 27. Divitis ostia Nili. Στρυγία & Græci appellant.

^d Adjectum finibus terra] Objectum A, cum edd. vetustis.

^e Quare definimus] Definivimus rectius Veneta, Micylliana, & alie antiquiores,

ea terra à Græcis *Ἀρκτικὴ γῆ* vocatur: quod neque fruges propter exustam terram nasci, neque homines propter nimium ardorem durare possunt: extremæ autem regiones sphaeræ duorum circulorum, quorum alter Boreus, alter Notius vocatur, sine Arctici circuli & ejus qui Antarcticus vocatur, non habitantur, ideo quod sol ab his circulis ^fsemper est longe, venti quoque assiduos habent flatus. Quamvis enim sol perveniat ad Æstivum circulum, & tamen longe ab Arctico videbitur sine. Id ita esse, hinc quoque licet intelligere: Cum enim sol pervenit ad eum circulum qui Hiemalis vocatur, ^h & efficiat nobis, qui prope eum sumus constituti, nimium frigus, quid arbitramur eis locis frigoris esse, qui longius etiam absunt à nobis? Quod cum in hac parte sphaeræ fiat, idem in altera parte definitum putabimus, ⁱ ideo quod similes ejus sunt effectus. Præterea hinc quoque intelligimus illic maximum frigus, & in æstivo circulo calorem esse, ^k quod quæ terra habitatur. Eos tamen videmus, qui proxime sint Arcticum finem, uti braccis & ejusmodi ^lvestitu vestium: qui autem proximi sint æstivo circulo, eos Æthiopas & ^mperusto corpore esse. ⁿHabitatur autem sic temperatissimo cælo, cum inter æstivum circulum & Arcticum finem ^ohæc perveniat temperatio: quod ab Arctico circulo frigus, ab æstivo fervor exortus in unum con-

^f *Semper est longe*] *Adest longe* Vltt. 2.

^g *Tamen longe*] *Tamen tunc longe*. A.

^h *Et efficiat nobis*] Ita & Veneta & Vltt. 2. *Efficiet* Micyll. & nonnullæ aliz. *Efficit* mallet Cl. Schefferus. Sed Hyginum copulare interdum diversos modos ostendi ad Mythol. cap. 125. 148. & 165.

ⁱ *Ideo quod*] *Ideo quod* Vltt. 2. Non ineleganter redundare nonnumquam *quod* docet nos Nob. Heins. ad Vell. 1. 8.

^k *Quod quæ terra habitatur. Eos &c.*] Miror hoc placuisse Morellio. Legendum enim cum Micyll. Paris. aliisque antiquioribus, *Quod quæ terra habitatur, eos &c.*

^l *Vestium vestium*] Ita & unus codicum

Vltianorum. Cæteri *vestitu vestitum*, vel *vestitu vestitudento*. Modius & Schefferus expungendum censent *quod vestium*. Mihi scripsisse Hyginus videtur, *vestium indumento*. Certe illuc aurigatur *quod vestitudento*. Non dissimiliter *velaminis indumentum* dixit Cassian. de Habit. Monach. cap. 5.

^m *Perusto corpore*] Horat. epod. 2. *Perasta solibus Pernicio uxor Appuli*.

ⁿ *Habitatur autem sic*] Hic emendat Cl. Schefferus. quod & ex Vet. ed. in margine notaverat Vltius.

^o *Hæc perveniat temperatio*] *Temperantia* unus ex Vltt. Deinde *perveniat* malit forte aliquis. Sed mox rursus eodem *perveniant* repræsentant etiam Vltt. 2. cum Morellio.

p *Es-*

concurrens Efficit: media finem temperatam, quæ habitari possit. Itaque cum sol ab eo loco discessit, hieme necessario conflictamur, quod ventum exorientem non reverberat sol. ^r Quod cum veniat in hac definitione, illud quoque fieri posse videmus, ut Hiemali circulo nobis ad Antarcticum finem habitari possit: quod pares ^e eodem perveniant casus. Certum quidem esse nemo contendit, neque pervenire eo potest quisquam propter interjectum terræ, quæ propter ardorem non habitatur. Sed cum videmus hanc regionem sphæræ habitari, illam quoque in simili causa posse constitui suspicamur.

De Signorum cælestium historiis

LIBER SECUNDUS.

Sed quoniam quæ nobis de terræ positione dicenda fuerunt, & ^a sphæram totam definivimus, nunc quæ in ea signa sunt singulatim nominabimus. E quibus igitur primum duas Arctos, & Draconem: deinde Arctophylaca cum Corona dicimus. ^b Ceteum, qui Engonasin vocatur: Exinde Lyram cum Olore, & Cepheo, & ejus uxore Cassiopeia, filiaque Andromeda, & genero Perseo: dicimus etiam protinus Aurigam, à Græcis *αὐρίγης* appellatum: Ophiuchum præterea cum Sagitta & Aquila, parvoque Delphine. Inde Equum dicimus cum eo fidente, quod Deltoton vocatur. ^c His corporibus enumeratis, ad duodecim Signa pervenimus. Ea sunt hæc, A-

ries,

^p Efficit: media finem temperatam] *Lego, efficit mediam finem temperatam cum Venetâ, Micellianâ, Parisinâ, aliisque antiquitus cussis. Etiam heic requiro diligentiam Morellii.*

^q Discessit] Discedit. A.

^r Quod cum veniat in hæc &c.] Hoc est, eveniat. Quam phrasin frustra suspectam esse nonnullis abundo ostendi ad Fulg. Lib. III. cap. 6.

^s Eodem perveniant] Eodem sine perveniunt. A.

Ad Præfat. Lib. II.

^a Sphæram totam] Vulgo sphæram tam

totam. Sed cum nec Venetâ, nec Vliit. 2. agnoscent *et tam*, rectè expulsi illud Morellius, quamquam non malè in *jam* mutatum esse Cl. Schæfferus.

^b Ceteum, qui Engonasin] Ita & Venetâ. Vulgo *ceterum*, qui Engonasin &c. Vliit. 3. & A. Et cum, qui &c. quomodo & Modius volebat. Sed vide quæ ad cap. I. annotamus.

^c His enumeratis] Commemcrasti Venetâ. Sed Morellii lectionem adscriunt Vliit. 3.

Z a

Ad

ries, Taurus, Gemini: deinde Cancer cum Leone & Virgine: præterea Libra, dimidia pars Scorpionis, & ipse Scorpius cum Sagittario & Capricorno: Aquarius autem cum Piscibus reliquas habet partes. His enumeratis, suo ordine est Cetus cum Eridano flumine, & Lepore. Deinde Orion cum Cane, & eo signo quod *Περσεύς* dicitur. Præterea est Argo cum Centauro, & Ara: deinde Hydra cum Pisce qui Notius vocatur. Horum omnium non inutile videtur historias proponere: quæ certe aut utilitatem ad scientiam, aut jucunditatem ad delectationem afferent lectori.

I. *Arctos major.*

IGITUR, ut supra diximus, initium est nobis Arctos maxima.

HANC autem Hesiodus ait esse Callisto nomine, Lycaonis filiam, ejus qui in Arcadia regnavit: eamque studio venationis inductam, ad Dianam se applicuisse: à qua non mediocriter esse dilectam propter utriusque consimilem naturam. Postea autem ab Jove compressam, veritam Dianæ suum dicere eventum, quod diutius celare non potuit: nam jam utero ingravescente, ^a prope diem partus in flumine corpus exercitatione defessum cum recrearet, ^b à Diana cognita est non conservasse virginitatem: cui dea pro magnitudine ^b suspicionis non minorem retribuit pœnam: erepta enim facie virginali, in ursæ speciem est conversa, quæ Græce *ἄρκτος* appellatur. ^c In ea figura corporis Arcada procreavit. Sed, ut ait ^d Amphiscomediarum scriptor, Jupiter ^e simulatus effigiem Dianæ,

Ad C A P. I.

^a *Prope diem partus*] Instance partu. Gloss. Philox. *Prope partum*, *ἐν τῷ τοκεύῳ*. Perperam junctum *prope diem* complures editi.

^b *Suspicionis*] *Stenpitionis* unus ex Vlitianis. Forte *stuprationis*.

^c *In eâ figura*] Schol. German. *Et dum esset ursa, arctum enixa est, quem Arcadem vocant*. Ista ex Eratosth. *Ἰκτὺς*. cap. 1. habet; cujus verba etiam Theo in suum commentarium transfu-

lit. Cæterum pro *arctum* scribendum est *arcturum*, vel dicendum malè vertisse verba Eratosthenis: καὶ οὕτως τοκεύῳ ἀπὸ τοῦ Ἰσοκρίτου καὶ ἐκ τῆς Ἀρκαδίας.

^d *Amphiscomediarum scriptor*] Schol. German. *Amphisc comicus poeta*. Idem Fabulæ Canis: *Amphiscanus tragediarum scriptor*. Emenda, *Amphisc autem tragediarum* &c.

^e *Simulatus effigiem dianæ*] Vide not. ad Mythol. cap. 99.

æ, cum virginem venantem ut adjutans persequeretur, amotam ^f à conspectu aliarum compressit: quæ rogata à Diana quid ei accidisset, quod tam grandi utero videretur, illius peccato id evenisse dixit. itaque propter ejus responsum, in quam figuram supra diximus, eam Diana convertit. Quæ cum in silva ut fera vagaretur, ^g à quibusdam Ætolorum capta, ad Lycaonem pro munere in Arcadiam cum filio est deducta. ^h Ibi dicitur inscia legis, in Jovis Lycæi templum se conjecisse: ⁱ quam confestim filius est secutus. Itaque cum eos Arcades insecuti interficere conarentur, Jupiter memor peccati, ereptam Callisto cum filio inter sidera collocavit, eamque Arctum, filium autem Arctophylaca nominavit, ^k de quo postea dicemus. Nonnulli etiam dixerunt, Cum Callisto ab Jove esset compressa, Junonem indignatam in ursam eam convertisse: quam Dianæ venanti obviam factam, ab ea interfectam, & postea cognitam inter sidera locatam. Sed alii dicunt, cum Callisto Jupiter esset in silvam persecutus, Junonem suspicatam id quod evenit, contendisse ut eum manifesto diceret deprehendisse. Jovem autem, quo facilius suum peccatum tegeretur, in ursæ speciem conversam reliquisse: Junonem autem in eo loco pro virgine ursam invenisse, quam Dianæ venanti, ut eam interficeret, demonstrasse: quod factum ut perspiceretur Jovem ægre tulisse, effigiem ursæ stellis figuratam constituisse. Hoc signum, ^l ut complures dixerunt, non occidit. Qui volunt aliqua de causa esse institutum, negant Tethyn Oceani uxorem id recipere, cum reliqua sidera eo per-

ve-

^f *A conspectu aliarum*] Vulgatum *caterarum* præferam, quanquam Vltt. 3. exhibent *caterarum*. Sed cum virgine Diana nonnisi virgines venantur. Lege ergo, *caterarum*, ut etiam est in editione Veneta & A.

^g *A quibusdam Ætolorum*] *Emenda ætolorum*, hoc est, caprariorum, ex Eratosth. cap. 1. & Theone in Aratum p. 7. qui Eratosthenem ad verbum descripsit. Schol. German. *Quæ dum in montibus vagaretur, à quibusdam pa-*

storibus apprehensa, cum puero adducta est ad Lycaonem.

^h *Ibi dicitur*] *Ibique unus ex Vltianis.*
ⁱ *Quam confestim*] *Quo confestim* alter Morellianus.

^k *De quo postea*] *Posterior* Vltt. 3. cum heic, tum passim infra.

^l *Ut complures*] *Quamplures* unus Vltianus. Quod idem est. Petronius: *Intraverunt palastrita quamplures.* Capell. Nupt. Phil. Lib. viii. *Eodem se quamplures convertere dii.*

veniant in occasum, quod Tethys Junonis sit nutrix, cui Callisto ^m succubuerit ut pellex. ⁿ Ariethus autem Tegeates historiarum scriptor, non Callisto, sed ^o Megisto dicit appellatam: & non Lycaonis sed ^p Cetei filiam, Lycaonis neptem. Præterea Cetea ipsum Engonasin nominari. Reliqua autem superioribus conveniunt: quæ res in Nonacri monte Arcadiæ gesta demonstratur.

II. *Arctos minor.*

Hanc ^a Aglaosthenes qui Naxica conscripsit, ait Cynosuram esse unam de Jovis nutricibus ex Idæis nymphis: ab ejus quoque nomine & urbem quæ ^b Hestica

VO-

^m Succubuerit pellex] Vide not. ad Mythol. cap. 187.

ⁿ Ariethus] Aratus A. Arietus Vepeta. Ariethus Sactandreana, sed peccato, ut arbitror, operarum typographicarum, cum in cæteris religiose sequatur Morellium. Vossius de Histor. Græc. Lib. 111. p. 253. emendat Ariethus ex Græc. Αῤῥῖθ. quod vocabulum apud Homerum quoque occurrit Iliad. H. 138. Leopardus in margine libri sui heic notaverat: Φερικῶν δὲ φουσι ἐν Αῤῥῖθ. est apud Tarrhæum pag. 41. Occurrit idem nomen etiam infr. cap. 6. ubi Aratus exhibet unus ex Vlitianis.

^o Megisto] Notaverat homo doctus in margine libri sui, Ἀλῖς Θυστῶ.

^p Cetei filiam] Ita & Venera. Micylus & alii dederunt Cetei. MSS. 2. ex Vlitianis & Cetei. Putes scripsisse Heræci, & mox Heræci. Hæc enim dictus fuit unus de filiis Lycaonis, ut docet nos Apollod. Lib. 1. p. 163. Forfan & in prologo rescribendum & Heræcum pro Ceteum.

Ad C A P. II.

^a Aglaosthenes] Vliet. 3. Glossthenes. Venet. Aglaosthenes. Sed rectum est Aglaosthenes. Vide Voss. Histor. Græc. Lib. 111. p. 240. Refert idem Agathosthenes in Asiaticis carminibus apud Schol. German. in hac fabulâ. Sed apud eum rescribendum esse Aglaosthenes in Naxiciæ carminibus docet nos in notis

ad Parchen. pag. 126. vir Cl. Thomas Gale. Alii Cynosuram Callistus fuisse canem volunt. Vide Theon. in Aratum pag. 7.

^b Hestica] Soter Histica. Veneta Istoe. Histoe Vliet. 2. ut & uterque Morellianus. Atque ita omnino scribendum. Ipsi enim Græcis est. Eratosthenes cap. 2. Ἀγλαοδίνης ἢ ἐν πῦρ Νάξι-
κοις φησι, ἡ πόλις ἔστι Διὸς Κυνοῦ-
ρα, ἣν αὖ ἢ μίαν τὴν Ἰδαίων Νυμφῶν,
αὐτὴ δὲ ἐν ἑαυτῇ πόλιν τῇ καλεῖται
Ἰστοῦς τὸνομα αὐτὴν λέγει. Histoe ergo
Isti, ut parallele, παρὰλλοι cap.
4. Lib. 1. Ἀρῆος, ἀρῆος in Grotii Ima-
ginibus Arateis, Ἀδελφῶν, ἀδελφῶν
apud Terentium, Euthygrammoe, Εὐ-
θύγραμμῶς, Antocoe, ἀντοκοῖς cap. 2.
& 4. Fragmenti veteris, quod Censorino aliquandiu tributum fuit. Forte
& Spartae scripserat Mygin. fab. 178. ubi
Sparta editum hactenus. Sed Sparti di-
cuntur aliis, ut ostendit ibi, Σπαρτοῖς Græ-
cis. A Plinio Lib. v. cap. 31. inter Cy-
pri oppida numerantur Arsinoe, Car-
pasium, Golgi. Notant in Vex. cod. ha-
bere Golge. Unde apparet faciendum
esse Golge. Γόλγος Golge, ut Σόλος So-
los, quod in eodem capite invenias, &
apud Melam Lib. 1. cap. 13. Servavit
rectam scripturam Germanici Scholia-
stes: Ἀπὸ ἐν ὀπίσθῳ Histoe Nicostra-
tus constituit portus, & circa eum locum
fuisse Cynosuram. Pro portus reponere por-
tum ex Eratosthene, unde hæc delum-
pta. Viderit Hyginus in vitiosum co-
dicem incidisse, & legisse apud Era-
tosthe-

vocat^{ur}, & à Nicoftrato & fodalibus ejus conftitutam, & portum qui ibi eft, & agri majorem partem Cynofuram appellatam. Hanc autem inter Curetas fuiſſe, qui Jovis fuerunt adminiftri. Nonnulli etiam Helicen & Cynofuram^d nymphas eſſe Jovis nutrices dicunt: & hac re etiam pro beneficio in mundo collocatas, & utraſque Arctos appellatas eſſe, quas noſtri Septentriones dixerunt: ſed majorem arcton complures plauſtro ſimilem dixerunt, & ἀμαξος Græci appellaverunt: cujus hæc memoriæ prodita eſt cauſa: In initio qui ſidera perviderunt, & numerum ſtellarum in unaquaque ſpecie corporis^e conſtituerunt, & non Arctum, ſed Plauſtrum nominaverunt. Ex ſeptem ſtellis, duæ quæ pariles & maxime in uno loco viderentur, pro bobus haberentur: reliquæ autem quinque^f figuram plauſtri ſimularent. Itaque & quod proximum huic eſt ſignum Bootem nominari voluerunt: de quo poſteriorius plura dicemus. § Aratus quidem non hac re Boo-

roſthenem vel alium ex Græculis, ἀφ' ἧς ἂν τῇ πάλῃ τῇ κελευμένη &c. Sed quomodo à nomine Cynofuræ dici po- teſt urbs Hiſtoe conſtituta? quæ in il- lis nominibus appellationis ſimilitudo? Scripſit ergo, vel certè ſcribere debuit: Ab ejus quoque nomine in urbe, quæ Hi- ſtoe vocatur, à Nicoftrato & fodalibus ejus conſtitutæ, & portum, qui ibi eſt, & agri majorem partem Cynofuram ap- pellatam.

c A Nicoftrato & ejus fodalibus] Τὸ πρὸ τῆς Νινύρας. Melius vertiſſet, à Nicoftrato. Theod. Quæſt. 8. in Deu- zeron. Οἱ αἰεὶ τῆς Ἀνύρας ἐς Σύμμα- χον, Aquila & Symmachus. Laertius in Zenone p. 456. Οἱ αἰεὶ Κέλαιος τῆς Σουλίου, Caſſius Scepticus. Περὶ μν- υείας vitium incurtere nonnunquam hunc ſcriptorem, diſces ex iis, quæ annotata ſunt ad 3. 14. & 31. Myth. Sed monendum hæc mihi, in eo quod cap. 14. dicit *Caneus Corani*, deceptum videri corruptæ ſcriptura Græci codi- cis Apollodori. Notat enim Ægius in- veniſſe ſe in antiquis libris Κανός Κο- ράνου.

d Nymphas eſſe] Fuiſſe Vltt. 2. Quam lectionem firmat Germanici Scholia- ſtes.

e Conſtituerunt, & non arctum, ſed plauſtrum nominaverunt, ex ſeptem ſtel- lis &c. Locus procul dubio mendoſus, cum nulla inde commoda elici ſenten- tia poſſit. Soter dedit, conſtituerunt, non arctum &c. Micyllus & alii, conſti- tuerunt, quod non arctum, ſed &c. A- gnoſcet manum ſuam Hyginus, ſi τὸ quod ex alieno in ſuum locum revoces & ſcribas, conſtituerunt, non arctum, ſed plauſtrum nominaverunt, quod ex ſeptem ſtellis &c.

f Figuram plauſtri ſimularent] Apu- leius de Herbis cap. 113. *Folia ſimulans cucumeris*. Ad rem facit, quod legitur apud Hom. Scholiaſten ad Odyſſ. E. 273. Καὶ δμῶς κελεύειται, ἵππεϊ ἐκ πινυέρον, & τῶν ἱππῶν τῶν αἰετῶν ἐκ προχῶν ἀμαξῆς χῆμα ἀποπλεῖται. Sed defecta iſta partim, partim tranſpoſi- ta. Cenſeo ſic redintegres: Εἰς πινυέ- ρον αἰετῶν ἐκ προχῶν, καὶ τῶν ἱππῶν ἐκ προχῶν ἀμαξῆς χῆμα ἀποπλεῖται. Theo in Aratum pag. 7. ed. Morell. τῶν πινυέρον αἰετῶν προχῶν πλεγμαμένην, τῶν τῶν αἰετῶν ἐκ προχῶν.

g Aratus quidem] Autem Anonymi codex. Quod probo.

Z 4 h Ar-

Bootem, nec illud Plaustrum dicit appellari: sed quod
^h Arctos videatur ut Plaustrum circa Polum, qui Boreus
 appellatur, versari: & Bootes agitare eam dicatur. In quo
 non mediocriter videtur errare. ⁱ Postea autem de septem
 stellis, ut Parmeniscus ait, ^k quinque & viginti sunt à qui-
 busdam astrologis constitutæ, ut Ursæ species, non se-
 ptem stellis perficeretur. Itaque & ille, qui antea plaustrum
 sequens Bootes appellabatur, Arctophylax est dictus,
 & iisdem temporibus, quibus Homerus fuit, hæc Arctos
 est appellata. de Septentrionibus ille enim dicit, hanc
^l utroque nomine & Arcton & Plaustrum nominari:
^m Bootem autem nusquam meminit Arctophylaca nomi-
 nari. Incidit etiam compluribus erratio, quibus de cau-
 sis minor Arctos Phœnice ⁿ appelletur, & illi qui hanc ob-
 servant, verius & diligentius navigare dicantur: & qua-
 re si hæc sit certior quam maior, non omnes hanc obser-
 vent: qui non intelligere videntur de qua historia sit pro-
 fecta ratio, ut Phœnice appelletur. ^o Thales enim qui
 diligenter de his rebus exquisivit, & hanc primus Arcton
 appellavit, natione fuit Phœnix, ut Herodotus Milesius
 dicit. Igitur omnes qui Peloponnesum incolunt, priore
 utuntur Arcto. Phœnices autem quam à suo inventore
 acceperunt, observant: & hanc studiosius perspicendo,

p di-

^h *Arctos videatur*] *Arctus* Venet. &
 unus Vlitianus. Sed alterum bonè ha-
 bet. Servavit Græcam terminationem.
 ut in *arcticos* nominandi casu cap. 7.
 Eib. III. Verba Arati sunt: Δύο δὲ
 μιν ἀμφοτέρωθεν Ἰχθυοειδὲς ἄμφοτε-
 ρον, τὸ δὲ καλίων ἀμφοτέρωθεν.

ⁱ *Postea autem*] *Postea* enim A.
^k *Quinque & viginti*] Ità rectè etiam
 & Soter & Vlit. 2. quanquam Hygi-
 nus infra Lib. III. cap. I. XXI. tantum,
 Scholiastes autem Germanici & Theo
 in Aratum pag. 7. XXIV. numerant.
 Quod non videre se ait vir doctus, un-
 de stellæ istæ viginti quinque veniant,
 id ei ignoscendum est, cum vitium,
 quo frequentia infecta sunt, turbet sen-
 sum. Rescribe ergo, ut videas quid ve-
 lit auctor, *septem stellarum* ex MSS. 3.
 Vlit. & codice Anonymi, pro *septem*
stellis. Sententia est, eos, qui signo il-

li figuram septentrionum dederint, VII.
 id tantum, qui autem ursæ, XXV. de-
 formasse stellis. Manilius de Helice Lib.
 1. *Septem illam stella certantes lumine*
signant.

^l *Utroque nomine*] Odyss. E. 273. Ἀρ-
 κτὸν δ', ὡς ἔμμεζαν ὀφθαλμοῖν κα-
 λῖνον.

^m *Bootem*] *Bootes* Vlit. 3. Perperam.
 Scribe *Booten*. German. Schol. *Booten*
Homerus vocat.

ⁿ *Appelletur*] *Diceretur* vulgo. Sed
 Vlit. 3. *appellaretur*.

^o *Thales enim &c.*] Soter: *Thales*
enim Milesius &c. Atque ita volebat
 etiam Vossius Hist. Græc. p. 375. qui
 & mox ἀπλῶς, ut *Herodotus dicit*, exi-
 stimat scribendum. Cl. Schefferus ma-
 lebat, nec, ut *Herodotus dicit*, *Milesi-*
sim.

p Di-

⁂ diligentius navigare existimantur, & vere eam ⁂ ab inventoris genere Phœnicen appellant.

III. Serpens.

Hic vasto corpore ostenditur inter duas Arctos collocatus: qui dicitur aurea mala Hesperidum custodisse, & ab Hercule interfectus, ⁂ ab Junone inter sidera collocatus, ⁂ quod illius opera Hercules ad eum est profectus, qui hortum Junonis tueri solitus existimatur. ait enim Pherecydes, Junonem cum duceret Jupiter uxorem, ⁂ Terram invenisse ferentem aurea mala cum ramis. ⁂ Quæ Junonem admiratam, petiisse à Terra ut in suis hortis fereret, qui erant usque ad Atlantem montem. Cujus filię cum sæpius de arboribus mala decerperent, Juno dicitur hunc ibi custodem posuisse: hoc etiam signi erit, quod in sideribus supra eum Draconem Herculis simulacrum ostenditur, ut Eratosthenes demonstrat: ⁂ quare licet intelligere, ⁂ hunc maxime Draconem dici. Nonnulli etiam dixerunt hunc Draconem à gigantibus & Minervæ ob-

p *Diligentius navigare*] H. e. accuratius. Manilius Lib. 1. *Tam spatio, quam luce minor, sed iudice vincit Majorem Tyrio.* Germanicus: *Certior est Cynosura tamen sulcantis aquor.* Aratus: *Τῇ ἐ Σιδωνίῳ ἰδιώτῃσι ναυτιλῶν.* Schol. German. p. 89. *Quam Sidones aspicientes continuo navigant.* Aut perperam legit in Græco exemplari *Ἰδιώτῃσι*, aut imperitè τὸ *Ἰδιώτῃσι* transulit *continuo*.

q *Ab inventoris genere*] Adstruunt eam lectionem cum Micyllus & Soter, tum Vliet. 3. Vulgo nomine, unde natione exculpit Cl. Schefferus. Theo: *Ὁ διπρὸς αὐτῆς θαλάσσης εἰς Φοινίκας αἰνῶν τὸ Ἰνὸν.* Majoris inventor Nauplius, ut idem docet pag. 7.

Ad CAP. III.

a *Ab Junone*] Vide Eratosth. cap. 3. & Senec. Hercul. Oer. vers. 74. Schol. German. *Junō custodem horti pervigilem implacitū arborei, quem Hercules interfecit, & illa astris intulit.*

b *Quæ illius opera &c.*] Junonis enim

instinctu factum est, ut athla ista decantatissima Herculi imperaverit Eurytheus.

c *Terram invenisse ferentem*] Emen- da, *venisse ferentem.* Eratosthenes: *Τῇ τῷ Ἰδῶν ὁπισθεν τῇ χεῖρῃ μῦ- να.* Schol. German. *Et quod, cum nuberet Jovi Juno, diis offerentibus munera, Terra quoque obtulerit aurea mala cum ramis.* Scabiliunt eam lectionem Vliet. 2. Nec dubitare de eâ quenquam sinunt, quæ ex Eratosthene adduxi.

d *Quæ Junonem admiratam*] Ita & Vliet. 3. Perperam τὸ quæ omisit Sanct- andreana. Veneta & aliz habent, *Inde Junonem &c.*

e *Quare licet intelligere*] *Quare quodvis licet* editi ante Morellium. *Quare quovis inde effingit* Schefferus. Rectius putem *quovis*. Ordo est: *Quovis intelligere licet*, hoc est, res licita est.

f *Hanc maxime*] Hinc Veneta. Hoc esset, ex historiâ modo narratâ.

g *Minerva obiectum esse*] Schol. German. *Hunc alii ferem astris intulisse dicunt.*

objectum esse, cum eos oppugnaret: Minervam autem arreptum draconem contortum ad sidera jecisse, & ad ipsum axem cœli fixisse: itaque eum adhuc implicato corpore videri, ut nuper ad sidera perlatum.

IV. *Arctophylax.*

De hoc ^a fertur ut sit Arcas nomine, Callistus & Jovis filius, quem dicitur Lycaon, cum Jupiter ad eum in hospitium venisset, cum alia carne concisum pro epulis apposuisse. studebat enim scire, si deus esset qui suum hospitium desideraret. Quo facto non minore pœna est affectus. nam statim Jupiter mensa projecta, domum ejus fulmine incendit: ipsum autem in lupi figuram convertit: at pueri membra collecta & composita in unum, dedit ^b cuidam Ætolorum alendum, qui adolescens factus, in silvis cum venaretur, inscius vidit matrem in ursæ speciem conversam, quam interficere cogitans, persecutus est in Jovis Lycæi templum: ^cquo & qui accessisset, mors pœna erat Arcadum lege. Itaque cum utrumque necesse esset interfici, Jupiter eorum misertus, ereptos inter sidera collocavit, ut ante diximus. Hic autem ^efacto sequens Ursam perspicitur, & Arctum servans Arctophylax est appellatus. Nonnulli hunc ^d Icarium Erigones patrem dixerunt, cui propter justitiam & pietatem existimatur Liber pater vinum & vitem & uvam tra-

cunt, ob memoriam virtutis Herculis, Minerva objectu; quem illa contortum calo immisit, & inter septentriones collocavit. Pro objectu repone objectum. Plures fabulas de hoc dracone habes apud Theonem in Aratum pag. 11. Δράκων ὅ, inquit, ἔτεκε, ὃν ἀνέλας Κάδμος. Καὶ ἵππος ὅ, ὃ πρὸ μύλα σφαλαίων ἦν Ἐσπερίδων. αἷς ὅ ὃ πρὸς λίγος, ὃ ὑπὸν Ἀσπίλων αἰμαρσίδης Πυθίων. Lege, Πύθων.

Ad C A P. IV.

^a Fertur ut sit] Ita & Veneta & Vliet.
². Græcum est αἷς Ἀργεῖς ἰσι. Vide Mariang. Auctar. epistol. vi. Noster

infra cap. 20. Dicunt ut gloriosa sit &c. Vespiscus Florian. cap. 3. De quo dictum est ut Erigones diceretur. Adde quæ notamus infra. ad cap. 7.

^b Cuidam [Ætolorum] Rectè ætolorum ex Scholiaste German. Schefferus. Firmat ejus conjecturam Theo in Aratum pag. 7. ἑταρδὲς ὡς αἰσώλων πρῶν, & παρὰ δὲ δῖναι λυγρίων.

^c Quo & qui accessisset] Quo ei qui Modius & Schefferus.

^d Icarium] Icarum semper Vliet. 3. & Veneta. Nec mutari debuit. Germanicus: Icarus ereptam pensavit manere vitam. Confer quæ notavimus ad Mythol. cap. 130.

tradidisse, ut ostenderet hominibus quomodo sereretur, & quid ex eo nasceretur; & cum esset natum, quomodo eo uti oporteret. Qui cum sevisset vitem, & diligentissime administrando floridam falce fecisset, dicitur hircus in vineam se coniecisse, & quæ ibi tenerissima folia videret, decerpisse: quo facto, Icarium irato animo tulisse, eumque interfecisse, & ex pelle ejus utrem fecisse, ac vento plenum præligasse, & in medium projecisse, suosque sodales circum eum saltare coegisse. Itaque Erato-
sthenes ait: *Ικαρίου πρὸς αἶμα ἰατρὸς ῥέγων ἀξίονος*. Alii dicunt Icarium, cum à Libero patre vinum accepisset, statim utres plenos in plaustrum imposuisse. hac re etiam Bootem appellatum: qui cum perambulans Atticorum fines pastoribus ostenderet, nonnulli eorum aviditate pleni, novo genere potionis inducti, somno consopiantur: atque alius aliam se in partem rejiciunt, ut semimortua membra jactantes, alia ac decebat loquebantur, reliqui eorum arbitrati venenum ab Icario datum pastoribus, ut eorum pecora abigeret in suos fines, Icarium interfectum in puteum dejecerunt: sed ut alii demonstrant, secundum arborem quandam defoderunt. Qui autem ob-

e Cum esset natum, quomodo et c.] Veneta alique, cum esset natum id, quomodo &c. Vliitt. 3. & A. Cum esset natum, quomodo id uti. Quod non debuit sperni. Utor enim, quemadmodum vel pueri norunt, cum accusandi casu non minus Latine, quam auferendi, construitur.

f Diligentissime administrando] Colendo, putando. Columella 11. 2. *Administrare seminem*. Mamertus de Statu Aniq. Lib. 1, cap. 12. *Administrare carnem*. Diomedes Præfat. Lib. 11. *Administrare loquendi materiam disputandique substantiam*, Non valde dissimiliter operari plurimum dixit Palladius Lib. 1. Tit. 6. *Operari terram* Vex. Interpret. Genes. cap. 111.

g Floridam facile fecisset] Ita & Modiani & duo ex Vliicianis codicibus. Anon. reddidisset facile. Antiquitus cum, falce fecisset..

h Circum eum saltare] Circa Veneta

& relique antiquiores. Vide Schol. Aristoph. in Plutum pag. 108. & Τρεῖς in Hesiod. p. 87. unde discas non circa utres, sed supra eos saltare fuisse solitos.

i Ποτὶ πρῶτον] Ita & Soter edidit. Sed antiquiores & Vliitt. 2. *πρὸς πρῶτον*.

k Ostenderet] Ostendisset Vliitt. 3.

l Aviditate pleni] Transponit Schefferus, *aviditate inducti, pleni novæ generis potus*. Sed *in potione* Mozellii, quod è glossa irrepressibile illi videbatur, adstruunt Vliitt. 3.

m Atque alius aliam se &c.] Scribe, *Atque ut alius aliam &c.* cum Sotere, Venerat & Vliitt. 3. Tò ut heic est postquam. Mox pro ut *semimortuus* malebat & *semimortuus* Cl. Schefferus. Quod probat, nisi cui magis arridet, & ut &c.

n Sed ut alii] Sen ut alii Cl. Schefferus. Non arbitror opus esse. Infr. cap. 5. *Sed ut ait, qui Cretica conscripsit, quo tempore &c.*

o Se-

dormierant, experrecti cum se nunquam melius quiesse faterentur, ac requirerent Icarium, ut pro beneficio P muneraretur, interfectores ejus animi conscientia permoti, statim se fugæ mandaverunt, & in insulam Ætolorum pervenerunt: à quibus ut hospites recepti, domicilia sibi constituerunt. At Erigone Icarii filia permota desiderio parentis, cum eum non redire videret, ac persequi conaretur, canis Icarii, cui ^o Mera fuerat nomen, ululans ut videretur obitum domini lachrimari, rediit ad Erigonen, cui non minimam cogitatæ mortis suspicionem ostendit: neque enim puella timida suspicari debebat nisi patrem interfectum, qui tot dies ac menses abesset. At canis vestem ejus tenens dentibus, perduxit ad cadaver. Quod filia simul ac vidit, ^o desperata spe, solitudine ac pauperie oppressa, multis miserata lachrimis, in eadem arbore ^o qua parens sepultus videbatur, suspendio sibi mortem conscivit. Cui canis mortuæ spiritu suo parentavit: nonnulli enim hunc in puteum se dejecisse dixerunt ^u Anygrum nomine: quare postea neminem ex eo puteo bibisse memoriz tradiderunt. Quorum casum Jupiter miseratus, in astris corpora eorum deformavit. Itaque complures Icarium, Bootem: Erigonem, Virginem nominaverunt, de quo posterius dicemus: Canem autem sua appellatione & specie Caniculam dixerunt: quæ à Græcis, quod ante majorem Canem exoritur, *αρκούριον* appellatur. Alii hos à Libero patre figuratos inter sidera dicunt. Interim cum in finibus Atheniensium multæ virgines sine causa suspendio sibi mortem consciscerent, quod Erigone moriens erat

pre-

^o *Secundam arborem*] *Eam sub arborem* MSS. 2. ex Vliit. Forte *sub arbore*, ut præfert A. Infra: *Sub quâ parens sepultus videbatur*.

^p *Muneraritur*] *Munerarentur* Vliit. unus, quomodo & Cl. Schefferus coniecerat. *Munerarent* Veneta.

^q *Insulam Ætolorum*] Vliitiani codices diversimodè, *Eolum*, *Eolorum*, *Eorum*. Quorum postremum prope accedit ad Salmasianam conjecturam *Ceorum*.

^r *Mera*] Scribe *Mera* cum Venetâ.

Vide not. ad Myth. cap. 130. Proprie eâ voce denotatur *αἰξ λυκομήλαινα*, ut docet Ilac. ad Lycophr. p. 61.

^s *Desperatâ spe*] Lactant. Argum. Ovid. Met. Lib. 11. fab. 1. *Cadmus desperatâ spe revisendi patris*.

^t *Quâ parens*] Ita quidem & MSS. 3. cum Morellio. Antiquiores tamen editiones, etiam Veneta, *sub quâ*.

^u *Anygrum*] *Anigram* al. *Aubigrum* Venet. *Ambigrum* Sor. Flumen *Anigram* invenio apud Ovid. xv. Met. aliosque; nusquam puteum eo nomine.

x Pen-

precata, ut eodem leto filia Atheniensium afficerentur, quo ipsa foret obitura, nisi Icarii mortem persecuti, & cum forent ulii. Itaque cum id evenisset, ut ante diximus, petentibus eis Apollo dedit responsum: Si vellent eventu liberari, satisfacerent Erigonæ. Qui quod ea se suspenderat, instituerunt, uti tabula interposita ^xpendente, funibus ^y se jactarent, ut qui pendens vento movetur: quod sacrificium solenne instituerunt. Itaque & privatim & publice faciunt, & id ^zAletidas appellant: quod eam patrem persequentem cum cane, ut ignotam & solitariam oportebat, mendicam appellabant, quas Græci ἀλήτιδες nominant. Præterea Canicula exorians æstu ^aeorum loca & agros fructibus orbabat: & ipsos morbo affectos, pœnas Icario cum dolore sufferre cogebat, eo quod latrones recepissent. Quorum rex Aristeus Apollinis & Cyrenes filius, ^bActæonis pater, petit à parente ^cquo facto à calamitate civitatem posset liberare: quem deus jubet multis hostiis expiare Icarii mortem, & ab Jove petere, ut quo tempore Canicula exoriretur, ^ddies quadraginta ventum daret, qui ^eæstui caniculæ mederetur. Quod iustum Aristeus confecit, & ^fab Jove impetravit ut Etesias flarent: quas nonnulli Etesias dixerunt, quod quotannis cer-

^x Pendente] Pendentes mallet Clar. Schefferus.

^y Se jactarent] Vltt. *sejarentur*, vel *sejarent*. A. *secarentur*. Forte *ja-*
arentur, vel *sejarentur* invicem.

^z Aletidas] Helychius: Αἰτίδες ἱερὰ τῶν Αἰτίων ἢ τῶν αἰτίων λογισμῶν, & ἡμίεως ὀνομασθεῖς Πλάτων ὁ κομικός. Pro ἡμίεως legit H'εἰγόνης Sopingius. Quæ ejus conjectura Hyginianis hisce non parum confirmatur, ut & ab Helychio ipso in Αἰτίδα. Οἱ δὲ ὄντι H'εἰγόνη Αἰτίδῃ τῇ Ἰγέρῃ. Forte heic *Aletidas* reponendum. Vid. not. ad Mythol. cap. 270.

^a Eorum loca] Legendum *Ceorum* loca. Vide Salmat. ad Solin. p. 144. Scallig. ad Manil. p. 406.

^b Actæonis pater] Hæc procul dubio genuina est scriptura, cum eam in tribus etiam MSS. inveneris Vltius, Per-

peram *Actæonis* tempore repræsentans antiquitus cusi. Sed pro *Aristem* scribendum *Aristam*. Vide not. ad Mythol. cap. 161.

^c Quo facto] Ita & Vltt. 2. quamquam non displicet *quo pacto*, quod Veneta & aliz habent.

^d Dies quadraginta] Diebus A.

^e Aestui Canicula mederetur] *Aestui* Vltt. 2. Quod idem est. Maro *Æn.* 1. *Parce metu*. Propert. Lib. 1. El. 13. *Proxima Leda Et Leda partu, gratior una tribus*. Ad Gellium. Nec damnum æstum, quod Veneta, Micyll. & Morellianus alter habent. Nam *mederi* cum accusandi casu construxere etiam alii, ut Terent. Phorm. Act. v. sc. 4. Gellius Lib. 1. cap. 9. Fulg. Lib. 111. cap. 10. ubi plura huc facientia dixi.

^f Ab Jove] A Jovis Veneta.

g Non-

Bootem appellasse. Ex hoc autem Pareanta demonstrant natum, qui de suo nomine ^a Parios & oppidum Paron appellavit.

V. Corona.

Hæc existimatur Ariadnes fuisse, à Libero patre inter sidera collocata. Dicitur enim in insula Dia cum Ariadne Libero nuberet, hanc primum coronam muneris ^a à Venere & Horis accepisse, cum omnes dii in ejus nuptiis dona conferrent. Sed (ut ait qui Cretica conscripsit) quo tempore Liber ad Minoa venit, cogitans Ariadnen comprimere, hanc coronam ei muneri dedit: qua delectata, non recusavit ^b conditionem stupri. Dicitur etiam à Vulcano facta ex auro & Indicis gemmis, per quas Theseus existimatur de tenebris Labyrinthi ad lucem venisse: quod aurum & gemmæ in obscuro fulgorem luminis efficiebant. Qui autem Argolica conscripserunt, hanc afferunt causam: quod Liber cum impetrasset à parente ut Semelem matrem ab Inferis reduceret, & quærens ad eos descensionem, ad Argivorum fines pervenisset, obviam ei quendam factum nomine ^c Hypolipnum, hominem dignum ^d ejus seculi, qui petenti Libero de-

scen-

inventam iratam, inventa miratam, inventam ut arantem. Primum exhibet etiam A. Sed rectum omnino est *inventam miratam*. Cap. 13. *Admiratus est ingenium hominis ad inventam Solis accessisse.*

^a *Parios & oppidum Paron*] Itz quidem etiam Soter & Vliet. 3. Videtur tamen *Parion* scribendum. Vide Steph. in *Πάριον*. Qui in cotamen ab Hygino abiit, quod conditorem ejus oppidi Parion Iasionis facit filium, non nepotem. Atque ita quoque Arriani apud Eustath. in Dionys. p. 74. *Πάριον υἱὸς Ἰάσιονος, ὃ ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τὸ ἐν Ἑλλάδι ἀνέστη Πάριον, & οὐρανὸν ἔστη.* Ann. Marcell. Lib. xxii. p. 383. ed. Bonhorn. *Parion, quam condidit Iasion filium Parion.*

p. 11. ed. Morell. ubi perperam editum, *ὑπὸ τῷ Ἀργείῳ ἐν τῷ Ὀρίῳ*. Corrige *ὑπὸ τῷ Ἀργείῳ*, quod proximè præcessit A. habuit, *promanere*. Schol. Horat. ad Lib. 11. od. 19. *Coronam nuptialem appellat.*

^b *Conditionem stupri*] Posterius vocabulum occurrunt Vliet. 2. Terent. Andr. Act. 1. sc. 1. vers. 52. *Accepta conditionem; deinde questum occipit.*

^c *Hypolipnum*] Ex MSS. Vlitianis *Hypolipnum* vel *Ipolipnum* nonnulli. *Ipolipnum* A. *Hypolipnum* Morelliani codices. *Πολύψυμ* est Tzetze in Lycophronem. Scribe *Πολύψυμ* apud Tzetzen, & heic cum Vouwerio *Polyhypnum*. Quæ corruptionis origo sit, discere ex his, quæ dicit ad Fulgentii libellum de Frisco Sermone in voce *Scabiosa*. Etiam infr. cap. xii. *IGraa pro Graa* Vliet. 3.

^d *Ejus seculi*] *Hujus seculi* Vliet. 3. *Hujus seculi* alios Morellianus. Notus est hel-

Ad C A P. V.

^a *A Venere & Horis*] Theo in Arz.

scensionem monstraret. Hunc autem cum vidisset Hypolipnus puerum ætate miranda corporis pulchritudine reliquis præstantem, mercedem petisse ab eo ^g quæ sine detrimento ejus daretur. Liberum autem matris cupidum, si eam reduxisset, jurasse, quod vellet, se facturum: ^f ita tamen, quod Deus homini non pudenti juraret: & pro quo Hypolipnus descensum monstravit. Igitur cum Liber ad eum locum venisset & vellet descendere, coronam quam à Venere muneri acceperat, deposuit in eo loco, qui ^{riphao} est è facto appellatus: noluit enim secum ferre, ne immortale donum mortuorum tactu coinquinaretur. Qui cum matrem incolumem reduxisset, Coronam dicitur inter astra collocasse, ut æterna memoria nominis efficeretur. Alii dicunt hanc Coronam Thesei esse, & hac re propter eum collocatam. Nam qui in astris dicitur Engonasin, is Theseus esse existimatur, de quo posterius plura dicemus. Dicitur enim, cum Theseus Cretam ad Minoa cum septem virginibus & sex pueris venisset, Minoa de virginibus ^h Eriboeam quandam nomine, candore corporis inductum, comprimere voluisse: quod cum Theseus se passurum negaret, ut qui Neptuni filius esset, & valeret contra tyrannum pro virginis incolumitate decertare: Itaque cum jam non de puella, sed de genere Thesei controversia facta esset, utrum is Neptuni filius esset necne, dicitur Minos aureum anulum de digito sibi detraxisse, & in mare projecisse: quem referre jubet Theseum, si vellet se credi Neptuni filium esse: se enim ex Jove procreatum facile posse declarare. Itaque comprecatus patrem petiit aliquid signi, ut satisfaceret se ex eo natum: statimque ⁱ tonitru & fulgure cœli, indicium signifi-

hellenismus. Balbus ad Ciceronem: *Suscipe curam dignissimam tua virtutis.*

^e *Qua sine detrimento ejus daretur*]
Uxorias voluptates puta, ut in hac fabulâ loquitur Arnobius. Priap. carm. 2. Des licet affidere, nil tamen inde petis.

^f *Ita tamen*] *Ira tamen* Schefferus,

Mallam, *irate tamen.*

^g *Pro quo*] *Tò pro* non habent 3. *Vlti. h Eriboeam*] Ita & *Vlti. 3. Peribœam* tamen, ut *Micyllus* heic habet, alii vocant. *Vitiose Acribœam* Veneta.

ⁱ *Tonitru & fulgure*] Ita & *Vlti. MSS. 3. Tonitru & fulgure* *Modius. Veneta. Tonitrano & fulgorem.*

K. 314

ficationis fecisse. Simili de causa Theseus, ^k sine ulla pre-
 catione aut religione parentis, in mare se projecit: quem
 confestim delphinum magna multitudo mari provoluta,
 lenissimis fluctibus ad Nereidas perduxit: à quibus anu-
 lum Minois, & à Thetide coronam, quam nuptiis à Ve-
 nere muneri acceperat retulit, compluribus lucentem gem-
 mis. Alii autem à Neptuni uxore accepisse dicunt. Cor-
 nam Ariadnæ Theseus dono dicitur dedisse, cum ei pro-
 pter virtutem & animi magnitudinem uxor esset concessa:
 hanc autem post Ariadnæ mortem Liberum inter sidera
 collocaſſe.

VI. Engonasin.

Hunc Eratosthenes Herculem dicit, supra draconem
 collocatum; de quo ante diximus, eumque paratum ut
 ad decestandum; sinistra manu pellem leonis, dextra
 clavam tenentem. Conatur interficere draconem Hesper-
 idum custodem, qui nunquam oculos operuisse somno
 coactus existimatur, quo magis custos appositus esse de-
 monstratur. De hoc etiam Panyasis in Heraclea dicit.
 Horum igitur pugnam Jupiter admiratus, inter astra
 constituit. Habet enim draco caput erectum: Hercu-
 les autem dextro genu nixus, sinistro pede capitis ejus
 dextram partem opprimere conatur: dextra manu sub-
 lata ut feriens, sinistra projecta cum pelle leonis, ^b ut
 quam maxime dimicans appareat: ^c etsi sit, qui negat hoc
 quen-

^k Sine ulla precatione] Prefatione alii.
 Sed alteram lectionem & Veneta &
 Vliet. 3. stabiliunt.

Ad C A P. VI.

^a Panyasis in Heraclea] Videatur
 Scholiastes Germanici in Dracone.

^b Ut quam maxime] Ut cum maxi-
 me Vliet. 3. Eleganter. Vide Giphani.
 Observat. Ling. Lat. pag. 55. Mox pro
 appareat iidem codices apparet. Quod
 & librarius in A. videtur voluisse, cum
 apparet nobis reliquerit.

^c Etsi sit, qui negat &c.] Locus à
 malà manu tactus. Veneta, etsi qui sit

hic negat Aratus quicquam posse de-
 monstrare. Morell. alter, Etsi quis sit
 hic, negat Aratus &c. MSS. 3. Vlietia-
 ni, ut & Anonymi codex: Etsi quis sit
 hic negat Aratus quicquam posse demon-
 strare. Quæ ipsissima Hygini procul du-
 blo manus est, nisi pro qui mavis quis.
 quamquam necesse haud est. Ver. In-
 terpr. Marc. cap. i. 24. Scio qui sis, San-
 ctus Dei. Catull. carm. 17. Ipse qui sit,
 utrum sit, an non sit, id quoque nescit.
 Ruffinus Interpr. Euseb. Hist. Lib. 1.
 Providens qui sibi prapararetur succes-
 sor. Ovid. xi. vers. 279. Qui sit, Quo-
 que satius memorat. Germanicus: Non
 illi nomen, non magni caussa laboris.

A a id Ari-

quenquam (ut Aratus) posse demonstrare: tamen conabimur, ut aliquid verisimile dicamus. ^d Ariethus autem, ut ante diximus, hunc Cetea Lycaonis filium, Megistus patrem, dicit: qui videtur ut lamentans filiam in uris figuram conversam, genu nixus ^e palmas diversas tendere ad cœlum, ut eam sibi dii restituant. Hegesianax autem Thesea dixit esse, qui Trœzene saxum extollere videtur: quod existimatur Ægeus sub eo saxo ^f Ellopium enssem posuisse, & Æthra Thesei matri prædixisse, ne ante eum Athenas mitteret, quam sua virtute lapide sublato, potuisset gladium patri referre. Itaque niti videtur, & ut quam altissime possit lapidem extollat. Hac etiam de causa nonnulli Lyram, quæ proxima ei signo est collocata, Thesei esse dixerunt: quod ut ^h eruditus omni genere artium, ⁱ lyram quoque didicisse videbatur. Idque & Anacreon dicit: *καὶ γὰρ δὴ τὸ Θησίῳ ἐν λυρῇ*. Alii autem ^l Thamyryn à Musis excæcatum, ut supplicem ad genua jacen-

tem

^d *Ariethus*] *Ariethus* unus ex Vitiianis. Vide quæ diximus superius ad cap. 1.

^e *Palmas diversas*] Vulgò *adversas*. Verum tunc *diversas* adserunt Vliitt. 3. ut & Germanicus: *Dextro namque genua nixus, diversasque tendens Brachia, supplexiter panfis ad numina palmis*. *Palmarum diversæ sunt, quæ in diversas partes tenduntur*. Ovid. x. Met. vers. 262. *In partes diversas brachia tendens*.

^f *Ellopium enssem*] Veneta *Elopium*. Vliitt. diversimodè, *Ellopiis*, *Allopium*, *Hellopium*. Micyllus & alii, *Pelopium*. Non liquet. Forte Pelops ante eum enssem illum habuerat. Pittheus enim Pelopis filius erat. Nobilissimus Heinsius *Cecropium* scripsisse Hyginum suspicatur. Verba ejus adscribam ex literis, quas ad me dedit: *Pelopius ensis* in Hygini *Astronomico*, quod Mycillus dedit Lib. 11. cap. 6. non fert à me consensum. Haud nego hæc Trœzene apud Pittheum Pelopis filium gesta. Sed non sit credibile Ægeum illic reliquisse enssem, quem à Pittheo accepisset, sed potius suum, & à majoribus sibi relictum, ut evidentiori signo posset agnoscere. Hunc ipsum enssem Theseus postea videtur gessasse. Vide Meursium Regni

Artici Lib. 111. cap. 1. Fors sit ut scripserit Hyginus *Cecropium enssem*. A Cecrope enim si non primo, certè secundo originem ducebat Ægeus. Videtur aberrans librarii manus olim dedisse *Ceclopium*, *Solemni errore*, unde postea *Ceclopium* & *Elopium* alii fecerint. Sed id pro re certà haudquaquam affirmem.

^g *Ut quam altissime lapidem extollat*] Veneta, *quam altissime potest ut extollat*. Vliitt. 3. *quam altissime possit extollat*. Lege, *Ut quam altissime possit extollat*. Tò lapidem est è glossâ.

^h *Eruditus omni genere artium*] Ita & unus è Vitiianis codicibus. Sed duo, *omnium genere artium*. Veneta, *Eruditus omnium artium*. Quam securi sunt editores ante Morellium.

ⁱ *Lyram quoque didicisse*] *Lyra* unus ex Vitiianis. Atque ita quoque Modius volebat, cum Cicero dicat in de Senectute: *Discebant enim fidibus*.

^k *Αἰ γὰρ δὴ τὸ Θησίῳ ἐν λυρῇ* &c.] A1. *Αἰ γὰρ Θησίῳ ἐν λυρῇ*. Sed ἡ λυρῇ dixerim Vliitt. 2. Reliqua confusa, ut legi nequaquam possint.

^l *Thamyryn à Musis excæcatum*] Vide Zenob. Contr. 11. 27.

m Her-

perfecti. Sed alii dicunt, quod initia Liberi sit speculatus, id ei accidisse: Musas autem collecta membra sepulturæ mandasse, & lyram, quo maxime potuerant beneficio, illius memoriæ causa figuratam stellis inter sidera constituisse Apollinis & Jovis voluntate: quod ^c Orpheus Apollinem maxime laudaret, Jupiter autem filio beneficium concessit. Alii autem dicunt Mercurium, cum primum lyram fecisset in Cyllene monte Arcadiæ, septem chordas instituisse ^d ex Atlantidum numero, quod Maja una ex illarum numero esset, quæ Mercurii est mater. Deinde postea cum Apollinis boves abegisset, deprehensus ab eo, quo sibi facilius ignosceret, petenti Apollini ut liceret dicere se invenisse lyram, concessit, & ab eo virgulam quandam muneri accepit: quam manu tenens Mercurius, cum proficisceretur in Arcadiam, & vidisset ^e duos dracones, inter se conjuncto corpore, alium alium appetere, ut qui dimicare inter se viderentur, virgulam ^f inter utrumque subjecit; itaque discesserunt: quo facto, eam virgulam pacis causa dixit esse constitutam. Nonnulli etiam cum faciunt caduceos, duos dracones implicatos virgula faciunt, & quod initium Mercurio fuerat pacis. Ejus exemplo ^h & athletæ, & in reliquis ejusmodi certationibus virgula utuntur. Sed ut ad propositum revertamur; Apollo lyra accepta dicitur Orpheæ docuisse; & postquam ipse citharam invenerit, illi lyram concessisse. Nonnulli etiam dixerunt, Venerem cum Proserpina ad

& Veneta. Eratosth. Αἴνους δίδασκον αὐτὸν. Perperam decerpent Micellus, quique eum secuti sunt.

^c Quod Orpheus &c.] Vliet. 2. Quorum Orpheus Apollinem maxime laudaret. Jupiter autem filia &c. Etiam Modius in filia invenit in suis libris. Scribendum & distinguendum existimem: Quorum Orpheus Apollinem maxime laudaret, Jupiter autem beneficium filia concessit.

^d Ex Atlantidum numero] Ita & Vliet. 3. Schol. German. Qui intendit chordas Atlantidum numero. Veneta & aliz antiquiores, ad Atlantidum numerum. Eratosth. Εἰς ἑπτά ἰσθία

ἔτι 7 Ἀτλαντίδων. Leg. Ἀτλαντίδων vel Ἀτλαντίδων. Confer Theonem in Aratum p. 37. ed. Lond.

^e Duos dracones] Duo Vliet. unus. ἀρκαῖος, ut ambo pro ambo. De quibus Charisius Lib. 1.

^f Inter utrumque subjecit] In utrumque Vliet. 3.

^g Quod initium] Εὐχόμενος Schefferus: Quod id initium. Stabiliunt ejus conjecturam Vliet. 2.

^h Et Athleta & in &c.] Corrigit Fabricius Agonist. 1. 19. Et Athlotheta. Sed sic posterius & esset inducendum, quod tamen cum Veneta ac Soteriana tum & 3. Vliet. præferunt, in quibus le-

ad iudicium Jovis venisse, cui earum Adonin concederet: quibus Calliopen ab Jove datam iudicem, quæ musa Orphei est mater. Itaque iudicasse, uti dimidiam partem anni earum unaquæque possideret. Venerem autem indignantam, ⁱ quod non sibi proprium concessisset, objecisse omnibus quæ in Thracia essent mulieribus, ut Orphea, amore inductæ, ita sibi ^k quæque appeteret, ut membra ejus discerperent: cujus caput in mare de monte perlatum, fluctibus in insulam Lesbion est rejectum: quod ab his sublatum & sepulturæ est mandatum: pro quo beneficio ad musicam artem ingeniosissimi existimantur esse. ^l Lyra autem à Musis, ut ante diximus, inter astra constituta est. Nonnulli ajunt, quod Orpheus primus puerilem amorem induxerit, ^m mulieribus visum contumeliam fecisse illis ab hac re interfectum.

VIII. Olor.

Hunc Græci οὐνοῖν appellant, quem complures, propter ignotam illis historiam, communi genere avium αἰετῶν appellaverunt: de quo hæc memoriæ prodita est causa: Jupiter cum amore inductus, Nemesein diligere cœpisset, neque ab ea ut secum concumberet impetrare potuisset, hac cogitatione amore est liberatus: jubet enim

Ve-

gitur, & *Athletis & in Æc. Lege, Et Athleticis & in reliquis ejusmodi certationibus.*

ⁱ Quod non sibi] Veneta ut non sibi. Indifferentem istarum particularum usum pridem ostendit Mariangelus Auctar. epist. 6. Confer not. ad cap. 4.

^k Quæque appeteret] Appeterent Vliet. 3. Probè omnino. Maro Æn. vi. Quisque suos patimur maones. Curt. Lib. vi. 1. In suos quisque ordines currimus. VII. 4. In suos quisque rivos dilapsi: x. 10. Et quidem suas quisque opes divisis imperii partibus incubantur. Varro apud Nonium p. 755. Suam quisque commodam diversi fecillantur.

^l Lyra autem à Musis] Theo in Ararum p. 32. ed. Morell. Jovem precibus Musæi morum lyram astris intulisse narrat.

^m Mulieribus visum contumeliam fecisse illis ab hac re interfectum. Distorta illa oratio. Mutem distinctionem & univocam literulam: Induxerit mulieribus, visum contumeliam fecisse illis, ac hac re interfectum. Veneta, id est princeps editio, non malè: Mulieribus visum contumeliam fecisse, & hac re ab eis interfectum. MSS. tamen 3. omissa copula: Contumeliam fecisse; hac re ab his interfectum, Vide Ovid. Lib. ix. Met. fab. i. Conon. Narrat. 41. apud Photium.

Ad CAP. VIII.

^a Ordin nominaverunt] Unde & Virtruvius ἀτάξιν volucrem vocat Lib. ix. cap. 6.

A 2 3

b 24

Venerem aquilæ ^b simulatam se sequi, ^c seseque ipse in olorem convertit, & ut aquilam fugiens ^d ad Nemesis confugit, & in ejus gremio se collocavit: quem Nemesis non aspernata, amplexum tenens, somno est confopita: quam dormientem Jupiter compressit, ipse autem avolvit: & quod ab hominibus alte volans cælo videbatur, inter sidera dictus est esse constitutus: quod ne falsum diceretur, Jupiter è facto eum volantem, & aquilam sequentem, collocavit in mundo. Nemesis autem, ut quæ avium generi esset juncta, ^e mensibus actis, ovum procreavit: quod Mercurius auferens, detulit Spartam, & Leda sedenti in gremium projecit, ex quo nascitur Helena, cæteras corporis specie præstans, quam Leda suam filiam nominavit. ^f Alii autem cum Leda Jovem concubuisse in olorem conversum dixerunt: de quo in medio relinquimus.

IX. Cepheus.

Hunc Euripides cum cæteris ^a Phœnicis filium, Æthiopum regem, esse demonstravit, Andromedæ patrem, quam ^b Ceto propositam notissima historiæ dixerunt. hanc autem Perseum à periculo liberatam uxorem duxisse.

Ita-

^b *Simulatam*] Ita quidem & Soter. Sed *simulatam* cum princeps editio exhibeat, cur barbaro illi *simulatam* credere debeat, causa non est.

^c *Seseque ipse &c.*] Veneta, Soter & alter Cod. Morell. *Ipse in olorem conversus, ut aquilam &c.* Nec aliter in suis invenit Vličius.

^d *Ad Nemesis confugit*] Tzetzes in Lycophron. Ζῆς ὁμιλεῖσθαι νότον μινυῖ Νηυσὶ τῇ Πηλεΐδῃ θυγατρὶ, εἰς γῆνα, ὡς ληΐσι, μεταβαλὼντος αὐτοῦ. Confer Schol. ad Hesiod. p. 250. ed. Heinf. & nostri Hygini Mythol. cap. 77. quæque ibi annotavi.

^e *Mensibus actis*] Phædr. Lib. 1. cap. 19. *Insistente partu mulier, actis mensibus.* Plautus Amphitr. 1. 3. *Menses jam tibi exactos vides.*

^f *Alii autem cum Leda*] Vide Theon. in Arat. p. 33. ed. Morell. Atqui Nemesis eadem est, quæ Leda, ut docet

Lactant. Firm. Lib. 1. cap. 21. Atque id voluit etiam Virgilius Ciri: *Ciris Amycleæ formosior auferre Lede.*

Ad CAP. IX.

^a *Phœnicis filium*] Agenoris filium facit Theo in Arat. p. 26. Bæli Euripides apud Apollod. Lib. 1. p. 62. ed. Commel. Fuisse Cepheum Andromedæ patrem & regem Æthiopum dicit quidem Euripides apud Eratosth. cap. 15. non autem Phœnicis filium. Nec apud German. Scholiasten id invenimus, qui heic, ut plerunque solet, *ἢ ὅτι* transulit verba Eratosthenis. *Iasides* dicitur Arato.

^b *Ceto propositam*] Πηλεΐδῃσιν ἢ κῆρξ βορὰν, ut Eratosthenes. German. Schol. *Expositulatamque Andromedem & ceto propositam.* Varro *ἢ ἐκ γῆς.* *Andromeda vincula & proposita ceto.* *ἔλ-
λάντ.*

Itaque ut totum genus eorum perpetuo maneret, ipsam quoque Cephea inter sidera superiores numerasse.

X. *Cassiopeia.

De hac Euripides & Sophocles & alii complures dixerunt, ut gloriata sit, ^b se forma Nereidas præstare: pro quo facto inter sidera sedens ^c in siliquaastro constituta est: quæ propter impietatem, vertente se mundo, resupinato capite ferri videtur.

XI. Andromeda.

Hæc dicitur *Minervæ beneficio inter astra collocata, propter Persei virtutem, quod eam Ceto propositam ^b à periculo liberarat: ^c nec enim ab ea minorem animi bene-

VO-

stant. Argum. Metam. Ovid. Lib. v. fab. 1. *Propositam bellus marina. Plin. Lib. v. cap. 31. In Phœnicis deinde mari est ante Ioppen Paria, tota oppidum, in qua obiectam bellus Andromedam ferunt.*

Ad CAP. X.

a *Cassiopeia*] Vliet. unus, *Cassiopeia*, quod idem est, ut & *Cassiopea*, *Κασσιόπεια*. *Cassiopea* heic habet Veneta, quomodo & apud Scholiast. German. Laetant. Lib. iv. Metam. Ovid. fab. 19. Capellam Lib. viii. Vitruv. Lib. ix. cap. 5. Virgil. Eclog. ad Messallam, aliosque hoc vocabulum exaratum videtur. Sed perperam, Scaligero iudice ad Manil. p. 450. *Cassiope*, inquit, & *Cassiopea*, non *Cassiopea*, dicitur. Sed *Κασσιόπεια* legitur etiam apud Lucian. *αφ' Ο'ππ'.* pag. 933. ed. Bened. Sic *Βαρυνο* & *Βαρυνο*, *Σταρίκοτα* & *Σταρίκοτα* inventa à me sunt tam apud Græcos, quam Latinos. Vide loca in notis ad Mythol. cap. 56.

b *Se formæ Nereidas &c.*] Non agnoscit se unus de Vliet. Et salvâ Latinitate abesse potest. Ter. Eun. 1. 2. *Venturum ad me constituit.* Curt. viii. 11. *Constituit daturum.* Tibull. 1. 7. *Et simulat transire domum.*

c *In siliquaastro*] *Διοσφο* appellat Eratosth. cap. 16. *Καδίσφα* Theo ad Arat.

p. 27. *Sellam* Schol. German. *Sedile* no-
ster Lib. iv. cap. 6. & rectè quidem.
Varro L. L. Lib. iv. cap. 6. *Ab sedenda*
appellantur sedes, sedile, sella, sili-
quastrum. Confer Festum in *siliqua-*
strum. A siliqua formandum heic censet
vir doctus, & poenæ vult esse instru-
mentum. At poenæ satis erat, quod in
sellâ resupinato capite ferretur. Ma-
nil. Lib. 1. *In penas signata suas.* Ma-
nus autem extensas cur habeat, expli-
cat Theo in Aratum pag. 27. *Η' ὅ Κασ-*
σιόπεια ἀντιπλάσθας ἐχέει τὰς χεῖρας
εἰς ὀργυράν. ἰσχυράται δὲ ὡς περ
στρωματίου. Καὶ εἰποῖς αὖ ὡς τῶν ἐν τῷ
τοῖσδε γόμφῳ ὡς περ ἰππικῶν τῶν
παίδι. Scrib. *τῶν παίδι.* Aratus:
Φαίνομεν αὐτὴν ἐν τῷ παίδι.

Ad CAP. XI.

a *Minervæ beneficio*] Eratosthenes
cap. 17. *Διὰ τὴν Ἀθηνᾶν τῇ Περ-*
σείας ἀθλῶν ἐνέμνησα, vel *ἐνέδει-*
γχε, ut habet Theo in Aratum p. 28.
Schol. German. *Beneficio Minervæ astris*
recepta est.

b *A periculo liberaret*] Scrib. libera-
rat cum Venet. Sanct. & Micyll. Etiam
præpositionem omittunt codices 2. ex
Vliet.

c *Nec enim &c.*] Delet τὸ enim Schef-
ferus. Ego mutare malim in etiam. Idem
vitiū occurrit supr. cap. 3.

A 2 4

Ad

volentiam pro beneficio accepit. Nam neque pater Cepheus neque Cassiopeia mater ab ea potuerunt impetrare, quin parentes & patriam relinquens Perseus sequeretur. Sed de hac Euripides hoc eodem nomine fabulam commodissime scribit.

XII. *Perseus.*

Hic nobilitatis causa, & quod inusitato genere concubitionis esset natus, ad sidera dicitur pervenisse: qui missus à Polydecte à Magnetis filio ad Gorgonas, à Mercurio qui eum dilexisset existimatur, talaria & petasum accepit: præterea galeam, quæ indutus ex adverso non poterat videri. Itaque Græci ^a *ad* galeam dixerunt esse: non, ut quidam inscientissime interpretantur, eum ^b Orco galea usum: quæ res nemini docto potest probari. Fertur etiam à Vulcano falcem accepisse ex adamante factam, quæ Medusam Gorgonem interfecit: quod factum nemo conscripsit. Sed ut ait Æschylus Tragicædiarum scriptor ^c in Phorcys, ^d Græci fuerunt Gorgonum custodes: de quo in primo libro Genealogiarum scripsimus: quæ utraq; uno oculo usæ existimantur, & ita suo quæque tempore accepto oculo vigilias egisse. Hunc Perseus, una earum tradente, exceptum in paludem à Tritonida projecit. Itaque custodibus excæcatis, facile ^e Gorgonem somno consopitam

Ad CAP. XII.

^a *Magnetis filio*] Ita & Apollodorus Lib. 1. Atqui Dictys ejus frater dicitur Peristhenis filius à Pherecyde apud Apollon. Schol. ad Lib. iv. vers. 1090. An ergo uterini fuerint tantum? Non concedit hoc Apollodorus, cum utroque ex Magnete & Naide nymphâ natos tradat.

^b *Orco galea*] Vide Zenobium Cent. 7. 41. & ibi Schoetum. Erasmi. Chil. 11. Cent. x. 74.

^c *In Phorcys*] Phorcis Veneta & alix antiquiores. Drama Æschyli fuit *Phorcidæ*. Itaque heic videtur scribendum *Phorcidis*, ut in recto fuerit Latina inflexione *Phorcida*, quemadmodum hoc ipso capite *Gorgonæ*, & *Tritonida*, alia-

que sexcenta alibi efferuntur, ut multis non uno loco ostendi.

^d *Græci*] *Igræ* Vltit. 3. Africanum hoc. Vide not. ad cap. 5. & quæ diximus ad Fulgent. in de Prisco. Sermon. in voce *Sculptoræ*.

^e *Tritonida*] *Tritonidam* invenit in codicibus suis Vltitius. Quod neutiquam spreverim, cum ad eundem modum in recto casu olim dixerint complures veterum, *Itanida*, *Perfida*, *Nereida*, *Mnemonida*, *Lemniada*, *Dromada*, *Chlamyda*, *Oedipoda*, *antipoda*, *lampada*, & complura alia id genus. Referendum ad illa etiam *Cassida* pro *Cassis* Æn. xi. 775. Ubi perperam Servius: *Accusativum posuit pro nominativo.*

[*Gorgonem*] *Gorgonam* Vetusiores. Quod vereor ne frustra mutaverint.

Ger.

tam interfecit: cujus caput Minerva in pectore dicitur habere collocatum. Euhemerus quidem Gorgonem à Minerva dicit interfecit: de quo alio tempore plura dicemus.

XIII. *Hemiochus.*

Hunc nos Aurigam Latine dicimus, nomine Erichthonium, ut Eratosthenes monstrat: quem Jupiter cum vidisset primum inter homines equos quadrigis junxisse, admiratus est ingenium hominis ^a ad Solis inventa accessisse, quod is princeps quadrigis inter deos est usus: sed Erichthonius & quadrigas, ut ante diximus, & sacrificia Minervæ, & templum in arce Atheniensium primus instituit; de cujus progenie Euripides ita dicit: Vulcanum Minervæ pulchritudine corporis inductum, petiisse ab ea ut sibi nuberet, neque impetrasse; & coepisse Minervam sese occultare ^b in eodem loco, qui propter Vulcani amorem Hephæstius est appellatus; quo persecutum Vulcanum, ferunt coepisse ei vim asferre: & cum plenus cupiditatis ad eam ut complexui se applicaret ferretur, repulsus effudit in terram voluptatem. ^c Quo Minerva, pudore permota, pede pulverem injecit. Ex hoc autem nascitur Erichthonius anguis, qui ex terra & eorum dissensione nomen possedit. Eum dicitur Minerva in cistula quadam ut mysteria contestum, ad Erechthei filias detulisse, & his dedisse servandum: quibus interdixit, ne cistulam aperirent. Sed ut hominum est natura cupida, ut eo magis appetant, quo interdicatur sæpius, virgines cistulam aperuerunt, & anguem viderunt: quo facto, infania à Miner-

v2

Gorgona pro Gorgen nominandi casu dictum, ut Lacedæmona, Sirena, Crætona, Amazona; Eleusina, quæ cum multis aliis à me observata deprehendes in dissertatione de Hygino.

Ad CAP. XIII.

^a *Ad inventa Solis*] Isidor. Orig. Lib. III. *Mirasti sunt enim ingenium ad imitationem Solis accessisse.*

^b *In eodem loco*] Præfero lectionem 3. Vliit. in eo loco.

^c *Quo Minerva*] In quod *avispus* à Vulcano effusum. Infr. cap. 40. *Mare, quo ille projectus est.* Et post paullo: *Dolium esse, quo Mars ab oto & Ephialte sit conjectus.* Adverbia locorum pro relativis pronomminibus poni etiam ab optimis scriptoribus, prolixè probamus ad Myth. cap. 3.

A a 5

d Or-

va injecta, de arce Atheniensium se præcipitaverunt: anguis autem ad Minervæ clypeum confugit, & ab ea est educatus. Alii autem anguina tantum crura habuisse Erichthonium dixerunt, eumque primo tempore adolescentiæ ludos Minervæ Panathenæa fecisse, & ipsum quadrigis concurrisse, pro quibus factis inter sidera dicitur collocatus. Nonnulli etiam, qui de sideribus scripserunt, hunc natione Argeum, ^d Orsilochum nomine, primum quadrigarum inventorem esse dixerunt, & pro inventionem siderum locum possedisse. Alii autem hunc Mercurii filium ^e ex Elicia natum, nomine Myrtilum, Oenomai aurigam definierunt, cujus post notam omnibus mortem parens corpus in mundo constituisse existimatur. Huius in humero sinistro Capra instare & in manu sinistra Hædi ^f videntur formati: de quibus nonnulli ita dicunt: Olenum quendam fuisse nomine Vulcani filium: ex hoc duas nymphas Æga & Helicen natas, quæ Jovis fuerunt nutrices. Alii autem etiam ab his urbes quasdam ^g appellari dixerunt, & Olenon ^h in Aulide, Helicen autem in Peloponneso, & Ægam in Æmonia ⁱ ibi nominari: de quibus ^k Homerus in Iliados secundo dicit. Parmeniscus autem ait, Melissea quendam fuisse Cretæ regem: ad ejus filias Jovem nutriendum esse delatum: quæ quod lac non habuerint, capram ei admisisse, Amaltheam nomine, quæ eum dicitur educasse. Hanc autem geminos hædos solitam esse procreare, ^l & fere eo tempore

pe-

^d Orsilochum] Vide Scheffer. de Re vehiculariâ Lib. 1. cap. 2. Paul. Leopard. Emend. Lib. 1. cap. 6.

^e Ex Elicia natum] Malè. Rectum est *Clytiâ*, quod Soter & Micyllus dederunt. Vide not. ad Mythol. cap. 84. & 242. Dormitavit heic Morell. ut & mox cum *appareavit corpus* &c. excudit pro *parens* &c.

^f Videntur formati] Præfero *defer-mati*, quod in suis invenit Vlitius. Vide sup. cap. 4. & Præfat. Lib. 1.

^g Appellari dixerunt] Dicunt Vlit. 2.

^h In Aulide] Imo in *Ætolide* sive *Ætolia*. Vide Steph. in *Ἄλω*. Sed

hæc cum scripsssem, vidi Palmerium in descriptione Græciæ Lib. IV. cap. 10. emendare *Ætolide*. Quod eodem redit, cum *Æolis* pars *Ætoliz* fuerit.

ⁱ Ibi nominari] Fort. *Abitis*.

^k Homerus Iliados secundo] Eustath. in Hom. p. 220. ed. Basil. Οὗ ἃ γὰρ ῥα-

φῶ φησὶ ἐν μὲν Σικυῶνα Παλλῶν κεί-
ται. εἴτα Ἀργεῖον δὲ τῆς. ἄλλω Ἀργῆ.
ἀς ἐν Ἀργῶν λίγαν ἐνὶ κῶς, Ποσειδῶ-
νι ἱερὸν ἔχουσα. τῆς τῶτα βύρα. μὲν
λὼ Ἐλῆν. μὲν ἃ αὐτῶν Ἀργῶν ἐν Πα-
τρῆς. εἴτα Ἄλω &c.

^l Et fere eo tempore] Mallem, forte eo tempore.

m Te-

peperisse, quo Jupiter nutriendus est allatus. Itaque propter beneficium matris & hœdos quoque dicitur inter sidera collocasse. Hos autem Hœdos Cleostratus ^m Tenedius dicitur primus inter sidera ostendisse. ⁿ Musæus autem dicit Jovem nutritum ^o à Themide & Amalthea nympha, quibus eum mater Ops tradidisse existimatur: Amaltheam autem habuisse capram quandam ut in deliciis, quæ Jovem dicitur aluisse. Nonnulli etiam Ægam Solis filiam dixerunt, multis candore corporis præstantem, cui contrarius pulchritudini horribilis aspectus existerat: quo Titanes perterriti perierunt à Terra ut Pejus corpus obscuraret: quam Terra specu quodam celasse dicitur in insula Creta: quæ postea ^q Jovis fuisse nutrix, ut ante ostendimus, demonstratur. Sed cum Jupiter fidens adolescentia, bellum contra Titanas appararet, responsum est ei, si vincere vellet, ut ^{ai} ^{ps} pelle tectus & Capite Gorgonis, bellum administraret, quam Ægida Græci appellaverunt. Itaque facto eo, quod supra declaravimus, Jupiter Titanas superans regnum est adeptus, & reliqua ossa ^{ai} ^{ps} caprina pelle contexta, anima donavit, & stellis figuratam memoriz commendavit: & postea, quibus ipse vicerat tectus, Mineryz concessit. Euhemerus ait Ægam quandam fuisse Panos uxorem: eam ab Jove compressam peperisse, quem viri sui Panos diceret filium. Itaque pue-

in *Tenedius*] *Teneus* MSS. 3. ex Vliet. Non malè, ut arbitror. Vide Steph. in *Ten.*

in *Musæus autem*] *Al. Admæsus*. Nihil mutandum mecum censebit, qui insperaverit Eratosthenis *Astron.* cap. 13. Puto innui Eumolpi filium Atheniensem, qui, auctore Laertio, primus Theogoniam scripsit. Laudat quoque hunc auctorem German. Schol. in *Erichthonio*, ut & *Lactant.* Lib. 1. cap. 21. nec non Hyginus infra de *nuo* cap. 21. Alius Musæus fuit, cujus scripta adducuntur à *Plinio* non uno loco.

o *A Themide & Amalthea*] Vide not. ad *Myth.* cap. 182.

p *Ejus corpus obscuraret*] *Obscuraretur* Veneta. *Obscuraretur* Vliet. 3. *Tabulam*

invenies apud Eratosthenem.

q *Jovis fuisse nutrix*] *Jovis* Veneta & *Micyll.* alioque antiquiores.

r *Stellis figuratam*] *Figuratam* Vliet. 2. ut ad ossa referatur. Sed perperam, opinor. *Eratosthenes*: *Τὸ ὄρε θ' αὐτὸ καλύψαι δ' αὖθις ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐπιδείκναι καλῶς οὐκ ἔστι*. Scholiastes Germanici hec mirifice corruptus est: *Ex ossibus segmentis capra, tergo alterius pellis tella restituitur, vita etiam immortalitate donavit, calique astris intulit, & ejus pellem nominavit. Lego: Ex ossibus segmentis, capra ossa tergo alterius pellis tella restituitur, & eam immortalitate donavit calique astris intulit, & ejus pellem ægida appellavit.*

s *Ægi-*

puerum ^a Ægipana, Jovem vero Ægiochum dictum: qui, quod eum diligebat plurimum, inter alstra ^c capræ figura memoriæ causa collocavit.

XIV. *Ophiuchus.*

Qui apud nostros scriptores ^a Anguitenens dictus est, supra Scorpionem constitutus, tenens manibus anguem medium corpore ejus implicantem. Hunc complures ^b Carnabonta dixerunt nomine, ^c Getarum regem, qui sunt in Mysia regione, fuisse: qui eodem tempore ^d regno est potitus, quo primum semina frugum mortalibus tradita esse existimantur. Ceres enim cum sua beneficia largiretur hominibus, Triptoleum, cujus ipsa fuerat nutritrix, in curru draconum collocatum (qui ^e primus hominum una rota dicitur usus, ne cursu moraretur) jussit omnium nationum agros circumeuntem semina partiri, quo facilius ipsi posterique eorum à fero victu segregarentur. Qui cum pervenisset ad eum, quem supra diximus, Getarum regem, ab eo primum hospitaliter acceptus: deinde, non ut beneficus advena & innocens, sed ut crudelissimus hostis, insidiis captus, aliorum paratus producere, suam pene perdidit vitam. Carnabontis enim jussu cum draco unus eorum esset interfectus, ne cum Triptolemus sensisset insidias sibi parari, curru præsidium sibi constituere speraret, Ceres eo venisse, & ereptum adolescenti

^a *Ægipana*] *Ægipan* Venet. cum 3. MSS. Vliet. Sed rectum est alterum. Vide Mythol. cap. 155.

^c *Capra figura*] *Figuram* Morell. alter. Præfero vulgatum, & refero ad *puerum*.

Ad C A P. XIV.

^a *Anguitenens*] *O'ûx* . *Serpentarius* est Schol. Germanici.

^b *Carnabonta*] Ita & 2. Vliet. *Carnabuta* dicitur in Venetâ, & quæ eam secutæ sunt.

^c *Getarum regem*] Morellianus uterque, ut & 2. ex Vliet. *Getarum*, qui sunt in *Thraciâ*, regem fuisse.

^d *Regno est potitus*] *Reverum* Morell.

alter. *Regnum* unus ex Vliet.

^e *Primus hominum*] *Omnium* Vliet. 2. & mox, *ne curris* unus. Quod sensum non incommodum facit. Cl. Schefferus de Re Veh. Lib. 1. cap. 2. emendat, *ne cursum*. Perquam facilis est meum *curfus* & *currus* permutatio. Certè Catal. Vett. poetar. Lib. 111. ubi ortum solis describunt Scholastici, perperam legitur in epigrammate Maximiniani: *Prævia flammiferi curfus Aurora rubebat*. Leg. *flammiferi currus*. Julianus: *Cum sol igniferus currus è gurgite magno sustulit*. *Portantes lamina currus* vocat Ovid. 11. Met. Quintus Cicero in Eclogia Ausonii: *At dextra laqueo ciet rota fulgida solis Mobile curriculum*. *Apud*

ti currum, dracone altero subiecto, reddidisse; regem pro
ccepto maleficio pœna non mediocri affecisse narratur.
Hegesianax enim dicit, Cererem memoriæ hominum causa
ita Carnabonta sideribus figurasse, manibus tenentem
draconem, ut interficere existimetur: qui ita vixerat
acerbe, ut jocundissimam sibi conscisceret mortem. Alii
autem Herculem esse demonstrant, in Lydia ^fapud flu-
men Sagarim anguem interficientem, qui & homines
complures interficiebat, & ripam frugibus orbabat. Pro
quo facto ^sab regina Omphala, quæ ibi regnabat, multis
ornatum muneribus Argos remissum; ^hab Jove autem
propter fortitudinem inter sidera collocatum. Nonnulli
etiam Triopam Thessalorum regem dixerunt esse: qui
cum suum domicilium ⁱ tegere conaretur, Cereris ab an-
tiquis collocatum diruit templum. Pro quo facto à Cere-
re fame objecta, nunquam postea frugibus ullis saturari
potuisse existimatur. Novissime prope ad terminum vitæ
dracone objecto, mala plurima perpeffus, aliquando
^k mortem adeptus, inter astra Cereris voluntate est con-
stitutus. Itaque adhuc videtur eum draco circumplexus
æterna ^l mœrentem afficere pœna. ^m Polyzelus autem
Rhodius hunc Phorbanta nomine demonstrat, qui Rho-
diis auxilio maximo fuisse demonstratur. Nam cum eo-
rum insulam, serpentium multitudine occupatam, cives
ⁿ Ophiufam appellassent, & in ea multitudine ferarum
draco fuisset ingenti magnitudine, qui plurimos eorum
in-

^f *Apud flumen Sagarim*] Aliiter San-
garius dicitur hic fluvius. Vide Orte-
lium in eâ voce.

^g *Ab reginâ Omphalâ*] *Ab Omphala*.
Vliet. 2. & rectè quidem. Manifestum
enim glossema *regina*, cum statim se-
quatur, quæ ibi regnabat.

^h *Ab Jove*] *Ab Júpiter* Veneta.
ⁱ *Tegere conaretur*] *Figere* edidit cum
Parisienfibus Cl. Schefferus. Sed alterum
Veneta, Micylliana, & MSS. 2. ex Vliet.
tuentur.

^k *Mortem adeptus*] Quæ pro munere
nempe illi erat. Nam, ut mors est ne-
cessaria omnibus hominibus, ita etiam
est requies perpetua laborum, quemad-

modum loquitur Horat. Scholiastes
ad Lib. 11. od. 18. Morellianus alter,
morte adeptus. Quod licet aptius Mô-
rellio & Scheffero visum fuerit, mihi
tamen probare se neutiquam potest.

^l *Mœrentem*] *Mœrentem* Venet. Micyll.
& Parisienfis.

^m *Polyzelus*] Mentinit ejus Athenæus
Lib. 1. & VIII. Confer Voss. de Hist. Græc.
Lib. IV. p. 346. Perperam *Pol-
licem* Veneta. *Poltzeius* Soter & Pari-
sienfis.

ⁿ *Ophiufam*] Vide Eustath. in Dionys.
p. 73. Hieron. Chronico Eusebiano:
*Telebines Rhodum condiderunt, quæ prius
Ophiufa dicebatur.*

^o *Triopam*

interfecisset, & patria denique deserta carere coegisset, dicitur Phorbas ° Triopæ filius ex Phiscilla Myrmædonis filia natus, eo tempestate delatus, omnes feras & eum draconem interfecisse: qui cum maxime Apollini dilectus esset, locatus inter sidera dicitur, ut interficiens draconem laudis & memoriz causa videretur. Itaque Rhodii, quotiescunque à litore longius ꝑrodeunt, classes prius sacrificant Phorbantis adventui, ꝑ talis ut illis eventus inopinatz virtutis accadat civibus qualis inscium Phorbanta futuræ laudis ad sidera gloriæ pertulit casus. Complures etiam astrologi hunc Æsculapium finxerunt, quem Jupiter Apollinis causa inter astra collocavit. Æsculapius enim cum esset inter homines, & tantum medicina cæteris præstaret, ut non satis ei videretur hominum dolores levare, nisi etiam mortuos revocaret ad vitam, novissime fertur Hippolytum, qui iniquitate novercæ, & inscientia parentis erat interfectus, sanasse, ita uti Eratosthenes dicit. Nonnulli Glaucum ꝑ Minois filium ejus opera revixisse dixerunt: pro quo, ut peccato, Jovem domum ejus fulmine incendisse: ipsum autem propter artificium & Apollinem ejus patrem inter sidera anguem tenentem constituisse. Ut quidam dixerunt, hac de causa anguem dicitur tenere: quod cum Glaucum cogeretur sanare, conclusus ꝑ quodam loco secreto, bacillum tenens manu, cum quid ageret cogitaret, dicitur anguis ad bacillum ejus arrepsisse: quem Æsculapius mente comotus interfecit, bacillo fugientem feriens sapius. Postea fertur alter anguis eodem venisse, ore ferens herbam, & in caput ejus imposuisse: quo facto, utrosque loco fugisse:

° *Triopæ filius*] Vide not. ad Mythol. cap. 145. Malè *Triopi filius* dicitur à viro docto ad Eratosth. pag. 18. Triopæ Phorbantis filio Lib. iv. id tribuit Diodorus Siculus, apud quem hanc historiam habes. Vide & Meurs. Rhod. Lib. 1. cap. 5.

ꝑ *Phiscilla*] Ita & in margine Micylus, cujus editio *Hysela* exhibet. *Hysela* Veneta. Vlixiani codices *Hiscela* vel *Hiscela*.

ꝑ *Prodeunt, classes &c.*] *Prodeunt classe* Vliet. Quod conjectura assecutus quoque Schoettorus est.

ꝑ *Talis ut illis*] *Ut illius talis* Veneta. Vliet. variè, ut alius talis, ut talis, expuncto ꝑ illis.

ꝑ *Minois*] *Minois* Veneta & alia antiquiores. Quod *id est* & *id est* est.

ꝑ *Quodam loco secreto*] *Tà secreto* omittit aliter Morellianus, ut & unus è Vlixianis.

se: ^a qua re Æsculapium usum, & eadem herba Glaucum revixisse. Itaque anguis & ^{*} in Æsculapii tutelam, & in astris dicitur collocatus: qua consuetudine ducti posteri ejus tradiderunt reliquis, ut medici anguibus uterentur.

XV. Sagitta.

Hanc unam de Herculis telis esse demonstrant, quæ Aquilam dicitur interfecisse, quæ Promethei jocinora fertur exedisse: de quo ^a pluribus verbis dicere non inutile videtur. Antiqui cum maxima cerimonia deorum immortalium sacrificia administrarent, soliti sunt totas hostias in sacrorum consumere flamma. Itaque cum propter sumptus magnitudinem sacrificia pauperibus non obtingerent, Prometheus qui propter excellentiam ingenii miram, homines finxisse existimatur, ^b recusatione dicitur ab Jove impetrasse, ut partem hostiæ in ignem conjicerent, partem in suo consumerent ^c victu: idque postea consuetudo confirmavit. Quod cum facile à deo, ^d non ut ab homine avaro impetrasset, ipse Prometheus immolat tauros duos. quorum primum jocinora cum in ara posuisset, reliquam carnem ex utroque tauro in unum compositam corio bubulo texit: ossa autem, ^e quæ circa fuerunt reliqua, pelle contexta in medio collocavit, & Jovi fecit potestatem, ut quam vellet eorum sumeret partem. Jupiter autem

^u *Qua re Æsculapium usum, & eadem* Al. *Quare Æsculapium usum eadem herbâ, & Glaucum &c.*

^x *In Æsculapii tutelam*] Ita quidem & Soter. Præfero tamen *tutela*, quod Veneta, Micyll. & Sanct. exhibent. Mox Veneta & antiquiores, *tradiderunt*, ut reliqui medici. Sed alterum adscribunt Vliet. 3.

Ad C A P. XV.

^a *Pluribus verbis*] Posterior vox non compareret in Vliet. 2. nec male abest. Phædrus Lib. 411. cap. 11. *Hæc excusatus sum propterea pluribus.*

^b *Recusatione*] Cl. Schefferus suspicatur scriptum fuisse *excusatione*. Pu-

tarim rectius fore, *hæc usus ratione*. Nempe quod propter sumptus magnitudinem non obtingerent sacrificia pauperibus.

^c *Vitæ*] Ita & Soter & unus Vlietianorum. Al. *usu*.

^d *Non ut ab homine avaro*] Tò ut non agnoscunt Vliet. 2. Fortè rectius est, *non, ut hominis, avaro*. Qui non esset avarus, ut homo. Avaritia enim hominum, non Deorum vitium.

^e *Quæ circa fuerunt reliqua, pelle &c.*]

Soter dedit, *quæ circa reliqua fuerunt*. Veneta & aliz antiquiores, *quæ circum fuerunt reliqua, pelle &c.* Mutat distinctionem Schefferus, *quæ circa fuerunt, reliqua pelle*. Nec sane aliter in Micyllianâ vel Parisiensî editione distingu-

tem et si non pro divina fecit cogitatione, neque fuit deum licebat, omnia qui debuit ante providere: sed (quoniam credere institimus historiis) deceptus à Prometheo, utrumque putans esse taurum, delegit ossa pro sua dimidia parte. Itaque postea in solennibus & religiosis sacrificiis carne hostiarum consumpta; & reliquias, quæ pars fuit deorum, eodem igni comburunt. Sed ut ad propositum revertamur: Jupiter cum factum rescisset, animo permoto mortalibus eripuit ignem; ne Promethei gratia plus deorum potestate valeret, neve carnis usus utilis hominibus videretur, ^h cum concoqui non posset. Prometheus autem consuetus insidiari, sua opera ereptum mortalibus ignem restituere cogitabat. Itaque cæteris remotis; devenit ad Jovis ignem: quo diminuto & in ferulam coniecto, lætus ut volare, non currere videretur, ferulam jactans, ne spiritus interclusus ⁱ vaporis extingueret in angustia lumen. Itaque homines adhuc plerumque, qui lætitiæ fiunt nuncii, celerrime veniunt. ^k Præterea in certatione ludorum cursoribus instituerunt ex Promethei consuetudine, ut currerent lampadem jactantes. Pro quo Jupiter facto mortalibus parem gratiam referens, mulierem tradidit his, quam à Vulcano factam ^l deorum voluntate omni munere donavit, itaque Pandora est appellata: Prometheus autem in monte Scythiæ nomine Caucaaso ferrea catena vinxit: quem alligatum ad triginta millia annorum Æschylus tragædiarum scriptor ait. Præterea admisit ei aquilam, quæ assidue noctu renascentia jocinora exc-

guitur. Morellianus alter & Vliet. 2. habent, *quæcumque fuerunt, reliquæ &c.* Quod probō. Fabula est apud Hesiod. *Θεογ.* vers. 541. ubi tamen non pelle, sed *αἶψα δὲ μὴ* dicitur contextisse ossa. Id quod & apud Lucianum legas, ad quem lectorem remittimus.

f [Ut Deum licebat] Nec Latinum hoc, nec aptum ad sententiam videtur. Fortè scripserat, *decebat.*

g [Reliquias, quæ paræ sunt Deorum] Schol. Hom. *Iliad.* A. 488. *Ἐκὸς τὰν μὲν ἐν δὲ πῦρ τοῦ μίμν, & ἰνὶ τῷ ὄντι τὰ μέλα, οἷς δαδὲν ἔλα τὰ μὲν*

εἶα. ἢ ἰσὺς καὶ ὕδωρ.

h [Cum concoqui] Præferendum omnino *cum coqui*, quod Veneta, Micyll. & aliæ exhibent.

i [Vaporis] Ita & Veneta & MSS. 3. Vliet. Al. *vaporibus.*

k [Præterea in certatione ludorum] Ita & MSS. 3. Vliet. Morell. alter, *in concitatione ludorum.* Fort. *in concertatione.* Vulgo editur, *præterea totum à certatione ludorum.* Unde *ratione à certatione* facit Valesius.

l [Deorum voluntate] *Voluntas* MSS. 3.

in Com-

exisset. Hanc autem aquilam nonnulli ex Typhone & Echidna natam: alii ex Terra & Tartaro: ^m complures Vulcani factam manibus demonstrant, animamque ei ab Jove traditam dicunt. Sed de ejus solutione hæc memoriz prodita est causa: Cum Jupiter Thetidis connubium pulchritudine corporis inductus peteret, neque à timida virgine impetraret, neque ea re minus efficere cogitaret, illo tempore Paræ feruntur cecinisse fata, quæ perfici natura voluit rerum. dixerunt enim, quicumque Thetidis fuisset maritus, ejus filium patre fore laude clariorem: quod Prometheus non voluntate, sed necessitudine vigilans, auditum Jovi nunciavit: qui veritus id, quod ipse Saturno patri fecisset in simili causa, ⁿ ne patris regno privatus cogeretur, destitit Thetis velle ducere uxorem: & Prometheo pro beneficio meritam retulit gratiam, eumque vinculis liberavit: neque id, quod fuerat juratus, remisit, vacuum omni alligatione futurum. Sed memoriz causa ex utraque re, hoc est lapide & ferro, digitum ^o sibi vinciri jussit: qua consuetudine homines usi, quo satisfacere Prometheo viderentur, anulos lapide & ferro conclusos habere cœperunt. Nonnulli etiam coronam habuisse dixerunt, ut se victorem impune peccasse diceret. Itaque homines in maxima lætitiâ victoriisque coronas habere instituerunt: id in exercitationibus & conviviis perspicere licebit. ^p Sed, opinor, ad initium causæ & interi-

^m Complures Vulcani factam manibus demonstrant] Hanc lectionem non Modiani tantum, sed & tres Vlitiani codices stabiliunt. Veneta habet, *Alit en Terrâ & Tartaro. Complures à Vulcano factam.* Hunc complures &c. Heic interferit totam illam historiam de Carnobonte ex capite præcedente. Dein pergit, *Polyxelus autem Vulcani factam manibus demonstrat, animamque &c.* Vides heic etiam illa duo prima vocabula ex eodem capite translata. Sunt enim initium narrationis de Phorbante, quæ alteri illi de Carnobonte ibi statim subnectitur. Hæc ergo causa est, cur vitiose editi ante Soterem exhibeant, *complures à Vulcano factam. Polyxelus*

autem Vulcani factam manibus demonstrat. Soter primus locum hunc integritati restituit.

ⁿ Ne patris regno] Ita & Veneta & Soter, nec non 2. ex Vlit. Sed pro patris mallet patri Cl. Schefferus.

^o Sibi vinciri] Ita quidem & Soter. Sed vincere Veneta, Micylliana, & cæteræ antiquiores. De fabulâ vide quæ annotavi ad Mythol. cap. 144. & Stanleyum ad Prometh. Vincitum Æschyli p. 719.

^p Sed, opinor, ad &c.] Al. sed opinio est. ad initium &c. Frigent omnino illa, sed opinor, sed opinio est. Præferam, quod in uno de codicibus suis invenit Vlitius. sed potius ad initium.

B b

q A

ritum Aquilæ revertamur. Hercules missus ab Euristheo ad Hesperidum mala, nescius viæ, devenit ad Promethea, quem in Caucasio monte victum fuisse supra diximus: quæ quo via demonstrata victoriæ, dum iter faceret, contendit ut & draconem, de quo ante diximus, interfectum diceret, & gratiam pro beneficio referret: nam confestim honorem quem potuit, reddidit merenti. * Quæ dimissa, homines instituerunt, ut hostiis immolatis jocinora consumerent in deorum altaribus, ut exsaturare eos pro visceribus Promethei viderentur. Ut Eratosthenes autem de Sagitta demonstrat, hac Apollo Cyclopes interfecit, qui fulmen Jovi fecerunt, quo Æsculapium interfectum complures dixerunt. Hanc autem sagittam in Hyperboreo monte Apollinem defodisse. Cum autem Jupiter ignoverit filio, ipsam sagittam vento ad Apollinem perlatam cum frugibus, quæ eo tempore nascebantur. Hanc igitur ob causam inter sidera demonstrant.

XVI. * Aquila.

Hæc est quæ dicitur Ganymedem rapuisse, & amanti Jovi tradidisse: hanc etiam Jupiter primus ex avium genere sibi delegisse existimatur: quæ sola tradita est memorie contra solis exorientis radios b contendere volare: itaque super Aquarium volare videtur. Hunc enim complu-

q *A quo via demonstrata victoria*] Veneta, *A quo via demonstrata victoria dum iter facere contendit*. Sane non victoria servant etiam MSS. 3. Viciosum tamen, & mutandum forte in *victor jam*. Micyllus & qui eum sequuti sunt dederunt, *via demonstrata, partaque victoria ad eum iter facere contendit, ut & draconem*. Sed non partaque non habent MSS. Lego, *A quo via demonstrata, victor jam ad eum iter &c.*

r * *Quæ dimissa &c.*] Quæ dimissa Vli-
mianorum unus, quod esset ad Promethea referendum. Sed ante verba ista excidisse nonnulla de aquila interfecta non de nihilo suspicatur Micyllus.

s *Ut exsaturare eos pro visceribus*] Sic & Vliet. 3. nec non Veneta, nisi quod pro *exsaturare* habet *saturare*. Ex-

te scripserat, ut eis (nempe jocinoribus) saturare eos pro visceribus. Per jocinora intelligit οπλαγῆρα.

t *Fulmen Jovi fecerunt*] Vid. Mythol. cap. 40. Eratosth. cap. 29. Ubi perperam editum, τὸ τὸ βῆσθ' ἰσὶ πῆ-
κιν, ὁ παρ' αὐτῶν Ἀπόλλων. Leg. Ἀπόλλων.

Ad CAP. XVI.

a *Aquila. Hæc est quæ dicitur*] Cornicius Vliet. 2. *Aquila. Hæc dicitur &c.* Mox pro *primus* unus exhibet *primus*.

b *Contendere volare*] Ita & unus Vli-
cianus. Sed Veneta alique antiquiores; *contendere valere*. Unde et *contendere valere* Schefferus. Hygin. infr. cap. 18. Cum ad caelum contendere volare.

c *Cecum*

plures Ganymedem esse finxerunt. Nonnulli etiam dixerunt Meropem quendam fuisse, qui ^cCoon insulam tenuerit regno, & à filio nomine Coon, & homines ipsos à se Meropas ^dappellaret. Hunc autem habuisse uxorem quandam nomine Ethemeam, genere Nympharum procreatam: quæ ^ecum desiderit colere Dianam, ab ea sagittis figi coepit, tandemque à Proserpina viva ad inferos arrepta est: Meropem autem desiderio uxoris permotum, mortem sibi consciscere voluisse: Junonem autem miseratam ejus in Aquilam corpus ejus convertisse, & inter sidera constituisse: ne si hominis effigie eum collocaret, nihilominus memoriam tenens, conjugis desiderio moveretur. Aglaosthenes autem qui Naxica scripsit, ait Jovem Crete surreptum, Nakum delatum, & ibi esse nutritum: qui postquam pervenerit ad virilem ætatem, & voluerit bello laceflere Titanas, sacrificanti sibi Aquilam auspiciatam: quo auspicio usum esse, & eam inter astra collocasse. Nonnulli etiam dixerunt Mercurium, alii autem Anapladem pulchritudine Veneris ^hinductum in amorem incidisse: & cum ei copia non fieret, ⁱanimum, ut contumelia accepta, defecisse: Jovem autem misortum ejus, cum Venus in Acheloo flumine corpus ablueret, misisse Aquilam quæ foccum ejus ^kin Amythaoniam Ægyptiorum delatum Mercurio traderet: quem persequens Venus ad occupantem sui pervenit: qui copia facta, pro beneficio Aquilam in mundo collocavit.

XVII. Del-

^c Coon insulam] Coon Vliet. 2. Coon Veneta eum Micyll. & aliis. Sed rectum est Coon. Dicitur enim insula illa non tantum Kōc, sed & Kōas, Kōas, & Kōc, Eustathio auctore in Iliad. K. Confer. Steph. in Kōc.

^d Appellaret] Flagitæ orationis nemus, ut testis vidit Schellorus, appellaret.

^e Cum defecit] Scribe defecit cum g. Vliet.

^f Anaplas est] Lego, anaplas est. Mox pro-Creta surreptum malit Creta &c.

^g Aquilam ei auspiciatam] In auspicio apparuisse. Vide. Schol. German. & que

dixi ad Fulg. Mythol. Lib. 1. cap. 25.

^h Inductum] Al. ductum. Sed filii stabiliunt ista cap. 20. Phryxi Athamantis filii corpore inductam in amorem incidisse.

ⁱ Animum defecisse] Præfero animo, quod Morellianus uterque & unus ex Vliet. habent.

^k In Amythaoniam] Ita exhibuit quæque in margine Micyllas. Vulgata lectio est, quæ & in Veneta comparat, Amythones. Vliet. codices diversimode, Amythones, Amythones, Amythones. Amythaonia pars Eliæ est Stephano.

XVII. *Delphinus.*

Hic qua de causa sit inter astra collocatus, Eratosthenes ita cum cæteris dicit: Neptunum quo tempore voluerit a Amphitritem ducere uxorem, & illa cupiens conservare virginitatem, fugerit ad Atlanta, complures eam quæsitum dimisisse: in his & Delphina quendam nomine, qui pervagatus insulas, aliquando ad virginem pervenit, eique persuasit ut nuberet Neptuno, & ipse nuptias eorum administravit: pro quo facto inter sidera Delphini effigiem collocavit. Et hoc amplius: qui Neptuno simulacra faciunt, Delphinum aut ^b in manu, aut sub pede ejus constituere videmus, quod Neptuno gratissimum esse arbitrantur. Aglaosthenes autem qui Naxica conscripsit, Tyrrhenos ait fuisse quosdam navicularios, qui ^c puerum etiam Liberum patrem receptum, ut Naxum cum suis comitibus transvectum redderent nutricibus Nymphis: à quibus eum nutritum & ^d nostri in progenie deorum esse, & complures Græci dixerunt. Sed ut ad propositum revertamur, navicularii spe prædæ inducti, navem avertere voluerunt: quod Liber suspicatus, comites suos jubet symphoniam canere: quo sonitu inaudito Tyrrheni cum usque adeo delectarentur, ut etiam in saltationibus essent occupati, cupiditate saltandi se in mare projecerunt inscii, & ibi delphini sunt facti: quorum cogitationem cum Liber memoriæ hominum tradere voluisset, unius effigiem inter sidera collocavit. Alii autem dicunt, hunc esse Delphina, qui Arionacitharædum ex Siculo mari Tænarum transvexit. qui cum cæte-

ros

Ad CAP. XVII.

^a *Amphitritem*] Melius *Amphitriten* Schol. German. Confer Schol. Arati p. 42.

^b *In manu*] Schol. German. *Quem* (Neprunus) *in astris intulit, & in manu sua habere instituit.* Eratosth. cap. 31. *ὅστις δ' αὖ τὸ Ποσειδῶνι χαρίσασθαι θέλει, & τῇ χερσὶ ποιεῖται ἔχοντα & ἀναίρει.*

^c *Puerum etiam*] Ita & Vliet. unus. Scriberent alii potius, *puerum etiamnum*, hoc est, adhuc.

^d *Nostri*] *Nos ipsi* Schefferus. Sed qui nollet ei accedere, diceret per *nostros* intelligi Latinos, & opponi Græcis, ut infr. cap. 21. *Nostri Vergilias dicunt.* Terent. Maurus: *Sic & Aivias Acham, noster Aenean vocat.* Cæterum *τὸ* esse quod sequitur vel deleverim, vel post *nutritum* posuerim, In Vett. edd. de-

ros artificio præstaret, & circum insulas quæstus causa vagaretur, servuli ejus arbitrati plus in perfidiosa libertate commodi, quam in placida servitute esse, cogitare cœperunt, ut domino in pelagus projecto, bona ejus inter se partirentur. Qui cum cogitationem eorum sensisset, petiit non ut dominus à servis, ^e & innocens ab improbis, sed ut parens à filiis, ^f ut se liceret ornare, qua sæpe vicerat veste, quoniam nemo esset alius qui, ut ipse, suum & quæstu prosequeretur eventum. Quod cum impetrasset, cithara sumpta, suam cœpit deslere mortem: quo sonitu ducti delphines, è toto mari pronatant ad Arionis cantum. Itaque deorum immortalium potestate invocata, super eos se dejecit: quorum unus Ariona exceptum per tulit ad Tænarium litus. Cujus memoriæ causa, quæ ibi ^h statua est Arionis, in ea delphini simulachrum affixum videtur: pro qua re inter sidera ab antiquis astrologis est figuratum. Servi autem, qui se putabant servitute elapsos, tempestate Tænarum perducti, à domino comprehensi, non mediocri supplicio sunt affecti.

XVIII. *Equus.*

Hunc Aratus & alii complures Pegasum Neptuni & Medusæ Gorgonis filium dixerunt: qui in Helicone Bœotix monte ungula feriens saxum, fontem aperuit, qui ex ejus nomine Hippocrene est appellatus. Alii dicunt, quo tempore ^a Bellerophontes ad Prætum Abantis filium, Argivorum regem, devenerit, Antiam regis uxorem hospitibus amore inductam, petiisse ab eo uti sibi copiam faceret, promittens ei conjugis regnum. Quæ cum impetrare non pos-

desideratur, nec à Vlit. nisi in uno MS. inventum est.

^e *Et ut innocens &c.*] Ita & cum Modio MSS. 3. ex Vlitianis, Veneta cum aliis, sed ut innocens ab improbis, ut parens à filiis.

^f *Ut se liceret ornare &c.*] Planè ita heic quoque iidem Vlitiani codices cum Modio.

^g *Quæstu prosequeretur*] Scribe quæstu cum Scheffero.

^h *Statua est*] Ita & Veneta, Micyll. & Paris. Vlit. tamen 2. *statuta est.* ut forsitan scripserit, *statua creta est*, vel *statua statua est*, ut volebat Schefferus.

Ad CAP. XVIII.

^a *Bellerophontes*] Unus Vlit. *Bellerophon*, alius *Bellerofen*. Rectè dici *Bellerophon* discas ex iis, quæ in Geneal. ad vocem *Geryon* annotavi.

B b 3

b Hip-

posset, veritate se ad regem criminaretur, occipat: cum sibi vim afferre voluisse Proeto dicit. Qui quod cum dilexerat, noluit ipse supplicium sumere, sed quod æquum esse sciebat, mittit eum ad Iobatem Antia patrem, quam alii Sthenobeam dixerunt, ut ille filia pudicitiam defendens, Bellerophontem objiceret Chimæra, quæ eo tempore Lyciorum agros flamma vastabat. Unde victor profugiens, post fontis inventionem cum ad cœlum contenderet evolare, neque longe jam abesset, despiciens ad terram, timore permotus decidit, ibique perisse dicitur: equus autem subvolasse, & inter sidera ab Jove constitutus existimatur. Alii non criminatum ab Antia, sed ne sapius audiret quod noller, aut precibus ejus moveretur, profugisse Argis dixerunt. Euripides autem in Menalippa, ^b Hippen Chironis centauri filiam, ^c Thean antea appellatam, dicit: quæ cum aleretur in monte Pelio, & studium in venando maximum haberet, quodam tempore ab Æolo Hellenis filio Jovis nepote persuasam, concepisse: cumque jam partus appropinquaret, profugisse in sylvam, ne patri, cum virginem speraret, nepotem procreasse videretur. Itaque cum parens eam persequeretur, dicitur illa perisse à deorum potestate, ne pariens à parente conspiceretur. Quæ deorum voluntate postquam peperit, in equam conversa, inter astra est constituta. Nonnulli eam vatem dixerunt fuisse: sed quod deorum consilia hominibus sit enunciare solita, in equam esse conversam. Callimachus autem ait, quod defierit venari & colere Dianam, in quam supra speciem diximus, eam

Dia-

^b Hippen] Ex Vltorianis Hipen duo exhibent, tertius Hyphen, quartus Hippen. Atque ita quoque Soter & Venetia. Enippen, emendat Parrhasius Syll. III. ep. 7. Pollux Lib. IV. *Εὐνίπην* ἢ *Χείρον*. Sed Menalippen appellat Germanici Schol. quomodo & Micyllus hic edendum curavit. At scribendum erat Melanippen. Eratosth. cap. 18. *Εὐνίπην* δὲ οὐκ ἔστι Μελανίπην ἀπὸ τῆς *Χείρον* ὅτι *Συγείτωρ*. Nomen autem hoc accepisse, postquam es-

set mutata, innuit Ovid. II. Met. 676. *Nomen quoque monstra dedere*. Dicta antea erat Ocyroe, ut apparet ex ejusdem libri vers. 639.

^c Thean antea] Ita & Soter & Vltor. 2. tertius Theantia. Venetia, *Theanthea*. unde *Theano antea* faciebat Græcius ad Imag. p. 39. Perperam omnes. Vera scriptura est, quam Micyll. Pariss. & nonnullæ alie exhibent, *Theanthea*. Vide annot. nostr. ad Myth. cap. 186.

Dianam convertisse. Hæc dicitur etiam hac re non esse in conspectu Centauri, quem Chirona esse nonnulli dixerunt: & etiam ^d dimidiam apparere, quod noluerit sciri, se forminam esse.

XIX. *Deltoton.*

Hoc sidus velut litera est Græca ^a in triangulo posita, itaque appellatur; quod Mercurius supra caput Arietis statuisset existimatur ideo, ut obscuritas Arietis hujus splendore, quo loco esset, significaretur, & Jovis nomine Διός primam literam deformaret. Nonnulli ^b Ægypti positionem: alii, qua Nilus terminaret Æthiopiam & Ægyptum, dixerunt: alii Siciliam figuratam putaverunt: alii quod orbem terrarum superiores trifariam dividerent, tres angulos esse constitutos dixerunt.

XX. *Aries.*

Hic existimatur esse, qui Phrixum transtulisse & Hellen dictus est per Hellespontum: quem Hesiodus & Phæcydes ait habuisse auream pellem: de qua alibi plura dicemus. Sed Hellen decidisse in Hellespontum, & à Neptuno compressam, Pæona procreasse complures, nonnulli Hedonum, dixerunt. Præterea Phrixum incolumem ad Æetam pervenisse, arietem Jovi immolasse, pellem in templo fixisse, & arietis ipsius effigiem ab Nube inter sidera constitutam, habere tempus anni quo frumentum feritur: ^a ideo quod hortum severit ante, quæ maxime fugæ

^a *Dimidiam apparere*] Geminus pag. 43. Περίουσι ἴππου, καὶ ἰππῶν ἰσοῦ. Eratosth. cap. 18. Τάτου μόνον τὸ ἱμῶσθον οὐκ ἔστι ὡς ὀρθοῦ. Lege μόνον pro μόνον.

Ad CAP. XIX.

^a *In triangulo posita*] Unde trigonum illud sidus appellat Vitruvius Lib. ix. cap. 6. *Litera figuram* Plinius Lib. ii. cap. 3. Ab ejusdem literæ figura nominata & Delta insula in Nilo. Vid. Ammian. Lib. xxii. p. 416. ed. Boxh.

^b *Ægypti positionem*] Facit huc il-

lud Eustach. in Dionys. p. 26. ed. Steph. Οὗτω γὰρ πλεῖς Αἰγυπτίῳ δαίμονι τριγώνῳ ἰσοῦσα φαίνεται. Et pag. 35. Διότι καὶ οἱ τῶμας, ὅσοι τριγώνου δέξιν ἰσομετρίοντο. Tatianus Orat. contra Græcos p. 149. Τὸ αὖτ' ἡμῶν πῦας διὰ πλεῖς Σικελίας ἀφροδισιάζοντος δαίμονος, καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀφροδισιάζοντος ἀφροδισιάζοντος σελήνης.

Ad CAP. XX.

^a *Ideo quod hortum severit ante*] Dixi ad Mythol. cap. 2. legendum esse, quod id in eo testum severit ante. Ratio-

Bb 4

ni-

fugæ fuit causa. ^b Et Eratosthenes ait arietem ipsum sibi pellem auream detraxisse, & Phrixo memoriæ causa dedisse, ipsum ad sidera pervenisse: quare, ut supra diximus, ^c obscurius videatur. Hunc autem nonnulli dixerunt in ^d oppido Orchomenio, quod est in Bœotia, natum. Alii in ^e Salonum Thessaliæ finibus procreatum. Alii dicunt Crethea & Athamantem cum aliis pluribus Æoli filios fuisse. Nonnulli etiam Athamantis filium Salmonæ esse, Æoli nepotem, dixerunt. Crethea autem habuisse Demodicen uxorem, quam alii Biadicen dixerunt. Hanc autem Phrixi Athamantis filii corpore inductam, in amorem incidisse: neque ab eo, ut sibi copiam faceret, impetrare potuisse: itaque necessario coactam, criminari eum ad Crethea cœpisse, quod diceret ab eo ^f vim sibi pene illatam, & horum similia mulierum consuetudine dixisse. Quo facto Crethea, ut uxoris amantem & regem decebat, permotum, Athamanti ut de eo supplicium sumeret persuasisse. Nubem autem intervenisse, & ereptum Phrixum & Hellen ejus sororem in Arietem imposituisse, & per Hellepontum, quam longissime posset, profugere jussisse. Hellen decidisse, & ibi debitum naturæ reddidisse, & ex ejus nomine Hellepontum appellatum. Phrixum Colchos pervenisse, & , ut ante diximus, Arictis interfecti pellem in templo fixisse: ipsum autem à Mer-

pibus hujus emendationis, quas ibi dedi, addi & hoc potest, quod in libro antiquo disertim scriptum invenit Sufius, quemadmodum in margine codicis notaverat, *Quod Ino totum scripsit.*

^b Et Eratosthenes ait] Cl. Schefferus, *At Eratosthenes*. Vliet. 2. non agnoscunt illud &. Et rectius sanè abest. Vet. cod. Sufii perperam *Demoneshenes* heic habuit. Fabula enim hæc legitur apud Eratosth. in *de xgalas*. cap. 19.

^c Obscurius videatur] Addit Vliet. unus, *carens pelle*. Quæ vereor ne à glossatore sint; cum in Eratosthene, unde cætera haurita, non compareant.

^d Oppido Orchomenio] Hoc esset dictum, ut *urbs Romana*, & similia. Vliet. unus, *Orhomeny*. In dupbus superscri-

pta fuerat altera lectio, *vel Orchomeno*. Scribe ergo, *oppido Orchomeno*.

^e Salonum] *Salorum* Veneta.

^f Vim sibi pene illatam] Ita & Soter. *Allatam* Veneta cum aliis. Quod non est deterius. Vide quæ annoto ad Lactant. Argum. Metam. 1. fab. 9. Supr. cap. 18. *Eum sibi vim afferre voluisse*. Per multis locis eam phrasin restitimus Lactantio illi, qui Nasonis Metamorphoseon argumenta conscripsit.

^g Et regem decebat] Non agnoscere libros veteres hæc verba ait vir doctus. Verum est à Venetâ, quam ego primam omnium fuisse editionem arbitror, non agnosci. Agnoscunt tamen 3. Vlitiani.

h Hæmo

à Mercurio ad Athamantem esse reductum, qui patri ejus satisfecerit, cum innocentia confisum profugisse. Hermippus autem dicit, quo tempore Liber Africam oppugnaverit, devenisse cum exercitu in eum locum, qui propter multitudinem pulveris ^h Hammodes est appellatus. Itaque cum in maximum periculum devenisset, quod iter ⁱ necessario faciendum esse videbat, accessit eo, ut aquæ maxima penuria esset: quo facto exercitus ad defectionem maximam venire cogeatur. Qui quid agerent dum cogitant, Aries quidam ^k fortuito ad milites eorum errans pervenit: quos cum vidisset, ^l fuga præsidium sibi paravit. Milites autem qui eum fuerant conspicati, etsi pulvere & æstu pressi vix progrediebantur, tamen ^m ut prædam ex flamma petentes, ⁿ arietem sequi cœperunt usque ad eum locum, qui Jovis Hammonis postea templo constituto est appellatus. Quo cum pervenissent, arietem quem consecuti fuerant, nusquam invenire potuerunt; sed quod magis his fuerat optandum, aquæ magnam copiam in eo loco ^o nacti sunt; corporibusque recuperatis, Libero statim nunciaverunt. Qui gavisus, ad eos fines exercitum deduxit, & Jovis Hammonis templum ^p cum arietinis cornibus simulacro facto constituit. Arietem inter sidera figuravit, ita ut, cum Sol in ejus foret signo, omnia nascentia recrearentur, quæ veris tempore conflunt, hac re maxime, quod illius fuga Liberi recreavit

exer-

^h Hammodes] Scrib. Ammodes cum Venet. Micyll. aliisque.

ⁱ Necessario faciendum esse videbat] Non Hygini hæc esse, sed emendatoris, affirmare non dubitat vir doctus. Nollem hoc ei excidisset. Non enim Modii tantum membranz, sed & 3. ex Vliet. eod. lib. ista repræsentant.

^k Fortuito] Ita & Veneta cum 3. Vliet. Vide Diomed. Lib. 1. Schol. Horat. ad Lib. 1. Satyr. 1. Stoici namque dicunt omnia ratione fieri, Epicurei fortuito. Laëtant. Firm. Lib. 1. cap. 2. An fortuito vel facta sint omnia, vel regantur. Et Lib. v. cap. 20. Omnia fortuito fieri, quæ geruntur.

^l Fuga præsidium] Fuga præsidium

Vliet. 3. elegantissime. Ammian. Lib. xvi. Nihil præter fuga circumspicientes præsidia.

^m Ut prædam ex flamma petentes] Proverbialis locutio est. Terent. Eunuch. 111. 2. Ex flamma te petere cibum posse arbitror. Vide ibi Donatum & Lindenbrogium.

ⁿ Arietem quem consecuti erant] Ita & Veneta. Vliet. 2. Arietem quem secuti. Corrigit infecuti Freinshemius ad Curt. iv. 7.

^o Nacti sunt: corporibusque recuperatis] Recreatis ex Ver. cod. Sufius in margine libri sui. Sed Vliet. 3. Nacti, corpora recuperaverant, & Libero &c.

^p Cum arietinis cornibus &c.] Non B b 5 dif-

exercitum. Præterea XII. signorum principem voluit esse: quod illius optimus exercitui fuerit ductor. Sed de Hammonis simulacro Leon, qui res Ægyptias conscripsit, ait: Cum Liber Ægyptum & reliquos fines regno teneret, & omnia primus hominibus ostendisse diceretur, Hammonem quendam ex Africa venisse, & pecoris multitudinem ad Liberum adduxisse, quo facilius & ejus gratia uteretur, & aliquid primus invenisse diceretur. Itaque pro beneficio ei Liber existimatur agrum dedisse, qui est contra Thebas Ægyptias: & qui simulacra faciunt Hammonis, capite cornuto instituunt, ut homines memoria teneant, cum primum pecus ostendisse. Qui autem Libero factum voluerunt assignare, quod non petierit ab Hamnone, sed ultro ad eum & sit adductus, Liberi cornuta simulacra fecerunt, & Arietem memoriam causa inter sidera fixum dixerunt.

XXI. Taurus.

Hic dicitur inter astra esse constitutus, quod Europam incolumem transvexerit Cretam, ^a ut Euripides dicit. Nonnulli ajunt, ^b cum Io in bovem sit conversa, ut Jupiter ei satisfacere videretur, inter sidera constituisse: ^c quod ejus prior pars appareat ut tauri, ^d sed reliquum corpus obscurius videatur. ^e Spectat autem ad exortum

diffimili de causa numiai suo affinitatem formam dedisse Judæos narrat Tacitus. Vide Tertull. Apolog. cap. 16.

^q Sit adductus] Adductum Vliet. 2. & Soter. Optime. Reforri enim debet ad pecus.

Ad CAP. XXI.

^a Ut Euripides dicit] Εἰς τὴν Ὀπίαν nempe. Vide Eratosth. cap. 14. Idem narrat apud German. Schol. Nigidius.

^b Cum in bovem sit conversa] Ita & Veneta, sed perperam. Scribe, cum Io in bovem &c. Cum Micyllianâ, Lugdun. & Parisiensis, Eratosth. Εὐρώπης δὲ καὶ βῖον ἀνὰ τὴν ἰσθμὸν &c. Ovid. v. Fast. Hoc alii signum Phariam dicere juveneam.

^c Quod ejus prior pars appareat] Non

emendatoris alieuus, quod vir doctus putabat, sed Venetæ, Soter. ut & 2. Vliet. hæc est lectio. Argumentum hæc continent illorum, qui vaccam, non taurum esse voluit.

^d Sed reliquum corpus obscurius videtur] Propter foemineum nempe sexum posterior pars non apparet. Schol. German. Eratosthenes dicit hanc esse, qui eodem cum Pasiphae, cujus priores partes apparent, reliquum corpus non apparet propter foemineum sexum. Sed hæc desecta sunt, Exeiderunt nonnulla de Ione ante illa verba, cujus priores partes. Idem in Equo: Cujus posteriores corporis non videntur propter foeminei sexus pudorem. Quæ ex Eratosthenis cap. 18. habet.

^e Spectat autem] Exspectat Vliet. 2. & Veneta. Forcè suspensas. Sed constant-

folem: cujus oris effigiem quæ continent stellæ, Hyades appellantur. Hæ autem Pherecydes Athenienſis Liberi nutrices eſſe demonſtrat, numero ſeptem, quas etiam antea Nymphas Dodonidas appellatas. Harum nomina ſunt hæc: Ambroſia, Eudora, ^fPhœſyle, Coronis, Polyxo, Phæo, & Thyene. Hæ dicuntur à Lycurgo fugatæ, & præter Ambroſiam omnes ad Tethyn profugiſſe, ut ait Aſclepiades. Sed ut Pherecydes dicit, ad Thebas Liberum perlatum Junoni tradiderunt. Quam ob cauſam ab Jove gratia eis eſt relata, quod inter ſidera ſunt conſtitutæ. ^hPleiades autem appellatæ ſunt, ⁱut ait Mnæſæas, quod ^kex Atlante & Pleione Oceani filia ſint ^lquindecim filiarum procreatæ, quarum quinque Hyades appellatas demonſtrat, quod earum Hyas fuerit frater, à ſororibus plurimum dilectus: qui cum venans à leone eſſet interfectus, quinque, de quibus ſupra diximus, lamentationibus aſſiduus permotæ, dicuntur interiſſe: quare eas, quod plurimum de ejus morte laborarent, Hyadas appellatas. Reliquas autem decem ſorores deliberaſſe ^mde ſororum morte, & earum ſeptem ſibi mortem conſciſſe: quare, quod plures idem ſenſerunt, Pleiadas dictas. Alexander autem Hyadas ait dictas, quod ⁿHyantis & Bœotiz ſunt filiarum: Pleiadas autem, quod ex Pleione Oceani filia & Atlante ſunt

ſtanter expellat pro ſpectat paſſim exhibent illi codices. Monitum hoc jam ſupra ad cap. 6. Lib. 1.

[Phœſyle] Phœſyle cum Sotere ſcribe, & conſer quæ notavi ad Mythol. cap. 192.

[g Thyene] Thyene Vliet. 2. Forte Dione ex Schol. Hom. Iliad. E. 486. Ceterum pro hac exhibet Heſiodus in Scholiis ad Aratum p. 133.

[h Pleiades autem] Hyades Veneta cum aliis. Perperam.

[i Ut ait Mnæſæus] Mnæſæus Veneta & aliz antiquiores. Quod non aſſim dammare, præſertim cum nec aliter in MSS. ſuis inveniit Vlietius. Vide quæ notavi ſupr. ad cap. 13.

[k Ex Atlante & Pleione] Platone Mycillus, Pariſ. & Lugdun. pro quo Platone erat ſcribendum. Πλατων enim inter Oceaninas eſt. Si Theonem in Ara-

tum p. 30. ed. Morell. Tzet. in Heſiod. p. 92. & Proclum in eundem p. 97. reſpicias, rectum eſt *Pleione*. Sed ex Vliet. codicibus duo præferunt *Eëbra*, tertius *Eëbra*, ut & uterque Morellianus. *Hyas Veneta*, Sand ex *Eëbra* & Atlante natas eas nonnulli voluere. Vide Schol. Hom. ad Iliad. E. 486. Proclus: Α'τλαντίῳ & Πλειωνίῳ, & Αἰδονεῖ & ὁ ὧν Τὰς. Atque ita quoque Tzetzes, Proclus, alique.

[l Quindecim filia] Timæus apud Hom. Scholiaſten: Οὐρανὸς δίδωκε & ὧν Τὰς. Atque ita quoque Tzetzes, Proclus, alique.

[m De ſororum morte] De ſua etiam morte Schefferus.

[n Hyantis & Bœotia] Hyas & Bœotia Vliet. 3. Hyades & Bœotia Veneta & Soter.

sunt natæ. Hæ numero septem dicuntur: sed nemo amplius quam sex videre potest: cujus causa proditur hæc, quod de septem sex cum immortalibus concubuerunt, tres cum Jove, duæ cum Neptuno, una cum Marte, reliqua autem Sisyphi fuisse uxor demonstratur. Quarum ex Electra & Jove, Dardanum: ex Maja, Mercurium: ex Taygete Lacedæmona procreatum: ex Alcyone autem & Neptuno, Hyrea: ex Celæno Lycum & Nyctea natum. Martem autem ex Sterope Oenomaum procreasse, quam alii Oenomai dixerunt uxorem: Meropem autem Sisypho nuptam Glaucum genuisse, quem complures Bellerophontis patrem esse dixerunt. Quare propter reliquas sorores ejus inter sidera constitutam; sed quod homini nupsit, stellam ejus obscuratam. Alii dicunt Electram non apparere ideo quod Pleiades existimentur choream ducere stellis: sed postquam Troja sit capta, & progenies ejus, quæ à Dardano fuerit, sit everfa, dolore permotam, ab his se removisse, & in circulo qui Arcticus dicitur constituisse: & quodam longo tempore lamentantem capillo passo videri, itaque è facto Cometem esse appellatam. Sed has Pleiadas antiqui astrologi seorsum à Tauro deformaverunt, ut ante diximus, Pleiones & Atlantis filias, quæ cum per Bœotiam cum puellis iter faceret, Oriona concitatum voluisse ei vim afferre, illam fugere cœpisse: Oriona autem secutum esse annis septem, neque eam invenire potuisse. Jovem autem puellarum misertum, inter astra constituisse: & postea à nonnullis astrologis caudam Tauri appellatas. Itaque adhuc Orion fugientes eas ad occasum sequi videtur. Eas stellas Vergilias nostri appellaverunt, quod post ver exoriuntur: & hæc quidem

o Amplius quam sex] Deleas licet non quam cum Vliet. 2.

p. Hyrea] Hyrea scribendum. Τ' η' δ' enim Græcis est, ut Scholiastæ Homericæ loco modo laudato, Anton. Liberali cap. 25. Eratosth. cap. 23. aliisque.

q. Et quodam longo tempore] Sic quidem etiam 3. Vliet. & Veneta. Præfero tamen, quod Micyll. Paris. & Lugdu-

nensis habent, ex quo tam longo &c.

r. Cometem] Α' σ' η' γ' κομήτης Hom. Scholiastæ. Stellam cometem Justin. Lib. xxxviii. 2.

s. Secutum esse annis septem] Ita & Vliet. 3. Veneta cum aliis vetustioribus annis xxi. Theo in Aratum p. 30. ed. Morell. Πέντε ἔλας αὐτῆς. Et Tzetzes, Κατὰ βοιωτῆας πέντε ἔλας αὐτῆς ὁρίων ἰδῆμα &c.

c. Quod

ampliores cæteris habent honorem, ^aquod in earum signo exoriente Sole, æstas significatur: occidente autem, hiems ostenditur, quod aliis non est traditum signis.

XXII. Gemini.

Hos complures astrologi Castorem & Pollucem esse dixerunt: quos demonstrant omnium fratrum inter se amantissimos fuisse, quod neque de principatu ^a contenderunt, neque ullam rem sine communi consilio gesserunt. Pro quibus officiis eorum Jupiter inter notissima sidera eos constituisse existimatur. Neptunum autem pari consilio munerasse: nam ^b equos his, quibus utuntur, donavit: & dedit potestatem naufragis saluti esse. Alii dixerunt Herculem esse & Apollinem. Nonnulli etiam Triptoleum, quem supra diximus, & ^c Iasiona à Cerere dilectos, & ad sidera perlatos. Sed qui de Castore & Polluce dicunt, hoc amplius addunt, ut Castor in oppido ^d Ariadnis sit occisus, quo tempore ^e Lacedæmonii cum Atheniensibus bellum gesserunt. Alii autem, cum oppugnaverent Spartam Lynceus & Idas, ibi perisse dixerunt. Pollucem ^f ait Homerus concessisse fratri dimidiam vitam: itaque alternis diebus eorum quemque lucere.

XXXIII. Cancer.

Hic dicitur Junonis beneficio inter astra collocatus, quod

^a Quod in earum signo oriente sole &c.] Veneta, Quod earum signo oriente. Vliet. 2. Quod in earum signo oriente astra &c. Venetam secutæ sunt Micylliana, Lugdunensis & Parisina. Tò sole de glossa mihi suspectum. Isidor. de Nat. Rer. cap. 26. Has Latini Virgilias appellarunt, eo quod vere oriantur, & eo magis cæteris pradicantur, quod his exorientibus astra significatur, occidentibus hiems ostenditur, quod aliis penitus non est traditum signis.

Ad CAP. XXII.

^a Contenderunt] Contenderint, & mox gesserint Vliet. 2.

^b Equos his] Equis his Schefferus.

^c Iasiona] Vliet. 2. Iasonem, tertius Iasona. Vide not. supr. ad cap. 4. & Mythol. cap. 250.

^d Ariadnis] Aphidnis legendum, vel Aphidna, ut Modius volebat. Adde Heinl. ad v. Fast. 708. & quæ nos diximus ad Myth. cap. 79.

^e Lacedæmonis] Ita & Soter ac Micyll. Sed Lacedæmones Veneta & Paris. Quod non audeo valde improbare propter ea, quæ ad Fulg. Lib. 1. cap. 1. observata à me sunt. In uno ex codicibus suis Lacedæmonia, in nullo Lacedæmonis invenit Vlietius.

^f Ait Homerus] Iliad. A. 302. Ἀλλοτε μὲν Ζῆυς ἐπαύμασι, ἄλλοτε δ' αὖτε Τρώϊάσιν, Πηλεὶ δὲ Ληϊόχασιν Ἴου θεῶν.

Ad

quod, cum Hercules contra Hydram Lernæam constitisset, ex palude pedem ejus mordicus arripuisset: * quod re Herculem permotum cum interfecisse: Junonem autem inter sidera constituisse, ut esset cum duodecim signis; quæ maxime solis cursu continentur. In ejus deformationis parte ^b sunt quidam qui Asini appellantur: à Libero ^c in testa Cancrî ^d duobus stellis figurati. Liber enim à Junone furore objecto, dicitur mente captus fugisse per Thesprotiam, cogitans ad ^e Jovis Dodonzi templum pervenire, unde peteret responsum, quo facilius ad pristinum statum mentis perveniret: sed cum venisset ad quandam paludem magnam; quam transire non posset, de quibusdam duobus astellis obviis factis dicitur unum deprehendisse eorum, ^f & ita esse transvectus, ut omnino aquam non tetigerit. Itaque cum venisset ^g ad templum Jovis Dodonzi, statim dicitur furore liberatus, ^h & astellis gratiam retulisse, & inter alstra eos collocasse. Nonnulli etiam dixerunt asino illi, quo fuerat vectus, vocem humanam dedisse. Itaque postea eum ⁱ cum Priapo de

Na-

Ad CAP. XXIII.

^a *Quod de re]* *Quod re* Vliitt. 3. Vide infr. cap. 26.

^b *Sunt quidam qui]* Ita & Veneta & Soter. Al. *sunt quidam*. ut ad stellas referatur. Quod præteream, cum nec aliter in suis invenerit Vliittus.

^c *In testa cancri]* Confer Schol. Arac. p. 113. ed. Lond. & Erasosth. esp. 25. Schol. German. *Sunt in hac figura alia stella, quas Greci o'vat vocant. Jugula appellant Manilius & Firmicus.*

^d *Duobus stellis figurati]* Vliitt. 3. & Morrellianus uterque, *duobus stellis omnino figurati*. Quod perplectet. Cic. pro Cluentio: *Quinque omnino fuerunt, qui illum absolverunt. Alcon. in orat. pro Milone: Absoluturæ 7 omnino habebat.* Curt. Lib. x. cap. 8. *Sexdecim omnino patris regis cohortis comitatus.* Lib. vii. cap. 1. *Omnino duas ipsi habebant.*

^e *Jovis Dodonzi templum]* Vliitt. 3. *Jovis Dodonzi oraculum.* Quod omnino probandum. Varro in Fragu. p. 275. ed. Popm. *Ex oraculo elimino me.* Curt. Lib. iv. cap. 7. *Hic quoque Dæd est ora-*

culum. Catullus carm. 7. *Oraculum Jovis inter æstivos Et Battis veteris sacrum sepulcrum.* Lactant. Lib. iii. Argum. Ovid. Met. fab. 1. *Oraculum ingreditur.* Narrat ex Philisoo eandem fabulam Germanici Scholiastes: sed pro Philisoo puto ei restituendum *Philistum*. Is enim Historicus fuit, laudatus Plutarcho in de Herodori *genon deia*, aliisque.

^f *Et ita esse transvectus]* Unâ vocula auctius Vliitt. unus, *Et ita savi.*

^g *Ad templum Jovis]* Jovis Veneta. ut supr. cap. 13. & Jovis cap. 14. ^h *Et astellis]* Tō & non agnoscunt MSS. 3. ex Vliitt.

ⁱ *Cum Priapo de natura contendisse]* Ita & MSS. 3. Vliitt. Pessimè Veneta. Micyll. alique, *cum Priapo deo naturæ.* Schol. Germ. *Cum Priapo contendere caput de membro naturali.* Ut quæ Græcis, ita & Latinis *natura* idem interdum, quod naturalia sive pudenda. Julius Obsequ. de Prodig. cap. 52. *Mulier dupliet natura inventa.* Apulej. de se alio: *Mithijam nequanti sonat Fetidam natura crescebat.* Lib. vii. *Naturam isti asino dicunt.*

k Et

natura contendisse, & victum ab eo interfectum. Pro quo Liberum ejus misertum in sideribus annumerasse. Et ut sciretur id pro deo, non pro homine timido (quia Junonem fugerit) fecisse, supra cancrum constituit, qui deæ beneficio fuerat affixus astris. Dicitur etiam alia historia de Asellis: ut ait Eratosthenes, Quo tempore Jupiter bello gigantibus indicto, ad eos oppugnandos omnes deos convocavit, venisse Liberum patrem, Vulcanum, Satyros, Silenos asellis vectos: qui cum non longe ab hostibus abessent, dicuntur aselli pertimuisse, & ita pro se quisque magnum clamorem & inauditum gigantibus fecisse, ut omnes hostes eorum clamore in fugam se conjecerint, & ita sint superati. Hujus similis est historia de buccina Tritonis. Nam is quoque fertur, cum concham inventam excavasset, secum ad gigantestulisse, & ibi sonitum quendam inauditum per concham misisse. Hostes autem veritos ne qua esset immanis fera ab adversariis adducta, cujus esset ille mugitus, fugæ se mandasse, & ita victos in hostium potestatem pervenisse.

XXIV. Leo.

Hic dicitur *à Jove constitutus, quod omnium ferarum princeps esse existimatur: nonnulli etiam hoc amplius dicunt, quod Herculis prima fuerit hæc certatio, & quod eum inermis interfecerit. De hoc & ^b Pisandrus & complures alii scripserunt: cujus supra simulacrum *proximum est virgini. Sunt aliæ VII. stellæ ad caudam

Leo-

^a Et victum ab eo interfectum] Leclercius alium victorem facit Lib. 1. cap. 21. Inter cum Priapumque ortum esse certamen de obscuro membri magnitudine, Priapum victum, & iratum intermisisse victorem.

Ad CAP. XXIV.

^a A Jove] ab Jove MSS. codices cum hæc, cum & cap. 26. Et ita etiam Virgil. Ecl. 111. 60. Ovid. x. Met. 148. German. Phenom. vers. 1. Theo: Tò

ἰναισθῆναι. αἱ δὲ, ὅτι ἀντί-
ἰστανται τῷ.

^b Pisandrus] Nicolardus & Ptole-
mæus est Eratosth. cap. 12. Perperam ergo
Schol. Germ. Perandrus Rhodius. Cor-
rige Pisandrus. Narrat apud eundem
Nigidius matritum leonem istum in spe-
lunca, quæ Μιδιδίμων nomine fuerit,
quam quidam Απρίσιδαι dicunt. Emen-
dem, Διδύμου nomine, & mox, quam
quidam ἀμφιστήμον. Vide not. ad Myth.
cap. 30.

^c Proximum est virgini] Locus hic ex
MSS. Vlicianis ita constitutus: Cu-
jus

Leonis in triangulo collocatæ, quas ^d crines Berenices esse Conon Samius mathematicus, & Callimachus dicit: cum Ptolemæus Berenicem Ptolemæi & ^f Arsinoes filiam sororem suam duxisset uxorem, & paucis post diebus Asiam oppugnatam profectus esset, vovisse Berenicem, si victor Ptolemæus redisset, se detonsuram crinem: ^e quo voto damnatum crinem in Veneris Arsinoes & Zephyritidis posuisse templo: eumque postero die non comparuisse: quod factum cum rex ægre ferret, Conon mathematicus (ut ante diximus) cupiens inire gratiam regis, dixit crinem inter sidera videri collocatum: & quasdam vacuas à figura septem stellas ostendit, quas esse fingeret crinem. hanc Berenicem nonnulli cum Callimacho dixerunt equos alere, & ad Olympia mittere consuetam fuisse. Alii dicunt hoc amplius, Ptolemæum Berenices patrem multitudinem hostium perterritum, fuga salutem petisse: filiam autem sæpe consuetam, insiliisse in equum, & reliquam exercitus copiam constituisse, & complures hostium interfecisse, reliquos in fugam coniecisse, pro quo etiam Callimachus eam ^h magnanimam dixit. Eratosthenes autem dicit & ⁱ virginibus Lesbiis dotem quam cuique relictam à parente nemo solveret, iussisse reddi: & inter eas constituisse petitionem.

XXV. Vir-

que supra simulacram proximè virginem sunt alia VII. stelle. Mutat numerum Grotius in notis ad Imag. p. 43. & pro VII. vult reponi XII. quod formam illis triquetram assignet Hyginus. Sed vetant nos quicquam mutare Schol. Germanici & Eratosthenes, cuius verba sunt: Εἰς τριγώνον καὶ τὴν κάρην ἀμαυγὴ ἰπῶς &c.

d Crines Berenices Βαργίτινες πλόκαμοι vocat apud Helychium Conon. Sane Berenices exhibet heic etiam Veneta, ut & Βαργίτιν Theo in Arat. p. 21. Sed Eratosth. cap. 12. Καλὴν πλόκαμους Βαργίτινες Εὐσφρόνη &c. Priores πλόκαμους τὴν vocasse annotavit Theo.

e Quo voto damnatum Scrib. damnatam cum Sotere. Neque enim crinis, sed ipsa voto erat damnata. Vidit id quoque Cl. Schefferus,

f Arsinoes Ex MSS. Vltt. 2. Aristonis. tertius Astonis. Prius etiam Soter, Veneta, & Morelliana exhibent. Aristotelis corrigit Flavius. Perperam. Rectum esse Arsinoes discas ex Catull. Carm. 67.

g Zephyritidis Firmant eam lectionem MSS. 3. Vltt. & Catullus carm. 67. Quibus adde quæ Turnebus habet Advers. Lib. 1. cap. 7. & Modius Novantiq. ep. 117.

h Magnanimam dixit Catullus: Cognoram a parvâ virgine magnanimam.

i Virginibus Lesbiis Schol. German. Videntur alia obscura septem iuxta eandem ejus, quæ vocantur trines Berenices, & sunt earum virginum, quæ Lesbos perierunt. Illa autem magna & clara, quæ in pectore est, appellatur Tyberoni. Suppleverat vir doctus in libro à Nob.

XXV. *Virgo.*

Hanc Hesiodus ^a Jovis & Themidis filiam dicit: Aratus autem Astræi & Auroræ filiam existimari, quod eodem tempore fuerit cum aurea secula hominum, & eorum principem fuisse; demonstrat: quam propter diligentiam & æquitatem Justitiam appellatam: neque illo tempore ab hominibus exteris nationes bello lateffitas esse, neque ^b navigio quenquam usum esse, sed agris colendis vitam agere ^c consuevisse: Sed post eorum obitum qui sint nati, eos minus officiosos, magis avaros cœpisse fieri: quare minus Justitiam inter homines fuisse conversatam. Denique eam pervenisse usque eo, dum diceretur: ^d Heu heu genus hominum natum. Itaque jam non potuisse patri amplius; & ad sidera evolasse. Sed hanc ^e alii Fortunam; alii Cererem dixerunt: & hoc magis non convenit inter eos, quod caput ejus nimium obscurum videtur. Nonnulli etiam Erigonen Icarii filiam dixerunt, de qua supra diximus. Alii autem Apollinis filiam ex Chrysothemii natam, & infantem Parthenon nomine appellatam: eamque, quod parva interierit, ab Apolline inter sidera collocatam.

XXVI. *Scor-*

^a Nob. Hesio mihi comodat: appellatur stella regia à Tubere. Venerat idem in mentem Grotio, quem vide in Notis ad Imagines Arat. pag. 43.

Ad CAP. XXV.

^a Jovis & Themidis] Ita & Venera, Soter, & Vliet. 3. Perperam vulgo editur Themidis. Schol. German. Hanc Hesiodus Jovis & Themidis filiam esse dicit nomine Justam. Lege, Justitiam. Eratosth. cap. 3. Εἰς τὴν Θέτιαν ἀδὲς ἔστιν ἡ Ἰουστινία, καλεῖται δὲ αὐτῆς ἀντὶ τούτου. Recte ergo mox Hyginus, Justitiam appellatam. Ex Capella apparet etiam virginem ipsam Themidem dictam nonnullis. Sic enim ille Lib. 11. Verum Themis, aut Astræa, aut Erigone dicebatur.

^b Navigio] H. e. navigatione. Vide Gronov. Observat. in Eccles. Script. cap. 25. Giphon. Observ. Ling. Lat. pag. 145.

^c Consuevisse] Consuevisse Vliet. 3.

^d Heu heu genus hominum natum] Morell. alter & Mod. animum genus hominum natum. Quam lectionem adstruunt Vliet. 3. Aratus Phænomen. pag. 19. ed. Lond. Αἴμα' οὐτὸ δὲ καλεῖται ἰριδίασιν, εἰ δὲ ἰγέρωτο Σαλακίη γαυῖα &c.

^e Alii Fortunam] Germ. Schol. Nonnulli autem eam esse Cererem, eo quod spicas teneat, alii Atargatin: quidam vero Fortunam, pro eo quod sine capite astris inferatur. Deprompta ista ex Eratosth. cap. 9. ubi malè Α' ταχάρτα pro Α' ταχάρτα editum.

Cc

Ad

XXVI. *Scorpius.*

Hic propter magnitudinem membrorum in duo signa dividitur, ^a quorum unius effigiem nostri Libram dixerunt. Sed omnino totum signum hac de causa statutum existimatur, quod Orion cum venaretur, & in eo exercitatissimum se esse confideret, ^b dixisse etiam Dianæ & Latonæ, se omnia, quæ ex terra exoriantur, interficere valere. Quare Terram permotam, Scorpionem misisse, qui eum interficere demonstratur. Jovem autem utriusque animum admiratum, Scorpionem inter astra collocasse, ut species ejus hominibus documento esset, ne quis eorum ^c de aliqua re sibi confideret. Dianam autem propter studium Orionis petisse à Jove, ut idem illi beneficium daret petenti, quod Terræ ultro tribuisset. ^d Itaque eum constitutum, ut, cum ^e Scorpius oriatur, Orion occidat.

XXVII. *Sagittarius.*

Hanc complures Centaurum esse dixerunt: alii autem hac de causa negaverunt, quod nemo Centaurus sagittis sit usus. Hic autem quæritur, cur equinis cruribus sit deformatus, & ^a caudam habeat ut Satyri. Dicunt enim nonnulli hunc esse ^b Crotum nomine, Euphemes Musarum nutricis filium, ut ait ^c Sositheus tragœdiarum scriptor: eum domicilium in monte Helicone habuisse, & cum Musis solitum delectari, nonnunquam etiam studio venationis exerceri. Itaque pro merita diligentia magnam laudem

Ad CAP. XXVI.

^a *Quorum unius effigiem*] Non agnoscunt *to unius* Vliet. 3. Sed perperam. Quare libram dixerint chelas, disces ex Theone in Arat. p. 15. ed. Lond.

^b *Dixisse etiam*] *To etiam* non habet unus ex Vliet. Præterea malim *dixisset*, ut pendeat à *to quod*, quod præcessit.

^c *De aliquâ re*] Præpositionem ignorant Vliet. 3. Vide supr. cap. 23.

^d *Itaque cum*] *Ita itaque cum* Clar. Schefferus.

^e *Scorpius oriatur*] *Enoriatur* Vliet. 3.

Ad CAP. XXVII.

^a *Caudam habeat ut Satyri*] *Velut sagittarii* pessimè Schol. German. Corrigere ex Hygino & Eratosth. cap. 28.

^b *Crotum*] *Crotonem* Schol. Germ. Vide not. ad Hyg. Myth. cap. 224.

^c *Sositheus*] *Sostheus* Vliet. 3. cum Venetâ. Perperam. Vid. Schol. German. & Eratosthenem.

d De-

landem affectum: nam & celerrimum in sylvis, & acutissimum in Musis factum esse: Pro quo studio illius petisse Musas ab Jove, ut in aliquo astrorum numero ^d deformaretur. Itaque Jovem fecisse, ^e ut cum omnia illius artificia uno corpore vellet significare, crura ejus equina fecisse, quod equo multum sit usus: & sagittas pro ingenio adjunxisse, ut ex his & acumen & ^f celeritas esse videretur: Caudam satyricam in corpore fixisse, quod non minus hoc Musæ, quam Liber Satyris sit delectatus. Ante hujus pedes stellæ sunt paucæ in rotundo deformatæ, quas & coronam ejus ^h ut ludentis abjectam, nonnulli dixerunt.

XXVIII. * Capricornus.

Hujus effigies similis est Ægipani: quem Jupiter, quod cum eo erat nutritus, in sideribus esse voluit, ut Capram nutricem, de qua ante diximus. Hic etiam dicitur, ^b cum Jupiter Titanas oppugnaret, primus objecisse hostibus timorem qui *παις* appellatur, ut ait Eratosthenes: hac etiam de causa ejus inferiorem partem ^c piscis esse formationem, quod muricibus, ^d id est maritimis conchyliis, ^e hostes sit jaculatus pro lapidum ^f jactatione. Ægyptii autem sacerdotes & nonnulli poetæ dicunt, cum complures dii in Ægyptum convenissent, repente venisse eodem Typhona acerrimum giganta, & maxime & deorum inimicum:

^d Deformaretur] Deformat Vltt. 3.
^e Ut cum] Et cum Cl. Schefferus.

^f Celeritas esse] Ejus idem. Optime
παις i. *μαίη* *νεότης*.

^g Coronam ejus] Hæc corona austri-
na est, de qua videndus Scalig. ad Ma-
nil. p. 411. & Theo in Aratum p. 51.
ed. Lond. Geminus pag. 48. *Νόν*
σταυρῶν τῶν πᾶν ἀστέρων *ὡς*
τοῦ αἵματος. Plura dabit nomina Theo.

^h Ut ludentis] *Ὡς* *ἐν* *κωμῳ* *ᾧ*,
ut recte interpretatur Scaliger.

Ad CAP. XXVIII.

^a Capricornus] *Pan* dicitur ab Era-
tosth. cap. 27. Schol. Arati p. 39. *Ὁ*
δὲ Αἰγώνιος ὁ μῦθος ἐστὶ τῆς αἰγῆς.

Καταγελάσθῃ δὲ ἐν τῷ πᾶσι. ἐν
τῷ τῷ τῷ μαλῶν, διασώρῃ *μὲν*
τῷ ἑαυτῶν *ἑαυτῶν* *&c.*

^b Cum Jupiter Titanas] Quod cum
Sotes & Veneta.

^c Piscis esse formationem] Formatione
Morelliani codices.

^d Id est, maritimis conchyliis] Hæc
nec Morelliani, nec 3. ex Vltitiani agno-
scunt. Deleantur ergo, ut glossemata.

^e Hostes sit jaculatus] Aliam cau-
sam afferunt Theo & Eratosthenes lo-
cis modo laudatis.

^f Jactatione] Jactatione cum Morellia-
nis 3. Vltitiani.

^g Deorum inimicum] Hostem iidem
codices cum Morellianis.

micum: quo timore permotos in alias figuras se conver-
tisse, Mercurium factum esse Ibin, Apollinem autem quæ
^h Threicia avis vocatur; Dianam ⁱ merulam simulatam.
Quibus de causis Ægyptios ea genera violari non sinere
demonstrant, quod deorum imagines dicantur. Eodem
tempore Pana dicunt in flumen se dejecisse, & postero-
rem partem corporis, effigiem piscis, ^k alteram autem
hirci fecisse, & ita à Typhone profugisse: cujus cogita-
tum Jovem admiratum, effigiem ejus inter sidera fixisse.

XXIX. *Aquarius.*

Hunc complures Ganymedem esse dixerunt: quem Ju-
piter, propter pulchritudinem corporis ereptum parenti-
bus, deorum ministrum fecisse existimatur. Itaque osten-
ditur ut aquam ^a aliquo infundens. Hegesianax autem
Deucalion dicit esse, quod eo regnante tanta vis aquæ
se de cælo profuderit, ut cataclysmus factus esse diceret-
ur. ^b Eubulus autem Cecropem demonstrat esse, anti-
quitatem generis commemorans, & ostendens, antequam
vinum traditum sit hominibus, aqua in sacrificiis deorum
usos esse, & ante Cecropem regnasse, quam vinum sit
inventum.

XXX. *Pi-*

^h *Threicia avis*] *Threicia* Vliitt. 3.
ⁱ *Merulam simulatam*] Ita & unus ex
Vliitt. Sed cæteri *helare* vel *merulo*. Le-
gendum omnino *alare*, hoc est, feli
sive caro, ut suspicatus est pridem
Flavius Syllog. iv. quod *alare* in codi-
ce quodam invenisset. Non finit nos de
emendatione illâ dubitare Antoninus
cap. 28. ubi de Typhone agit: Ἀπόλ-
λον μὲν ἐν ἡρώδῳ λέγουσι, Ἐρμῆν δὲ
Ἰϕίσι, Ἀῖον δὲ Λεπιδωτίαν ἐχθρὸν, Ἀρ-
τιμυρὸν δὲ ἀλαρῶ. Veneta exhibet *cla-*
re. Unde vulgatum *caro* videtur ortum.
Ovid. v. Met. 330. *Fele soror Phabi*,
niveâ Saturnia vacca, *Pisce Venus la-*
mit.

^k *Alteram autem hirci*] Vide not. ad

Laëtant. Argum. Lib. v. Met. fab. 5.
Germanici Schol. *Habet posteriorem par-*
tem piscis, priorem capricorni. Addit
idem, *item matrem ejus capram, quod*
dicolen invenisset in mari, ideo piscis
caudâ notatam. Pro *dicolen* rescripse-
rim *cochlen*. Eratosthenes cap. 27.
Οὐτῶς δὲ δοκεῖ διπλῶς ἂν λέχων.

Ad CAP. XXIX.

^a *Aliquo infundens*] *Calicula* conjicit
Cl. Schefferus. Quod non malè arridet.
Eratosth. cap. 26. Ἐχθρὸς γὰρ ἱστῶν
ἐνοχόλου.

^b *Eubulus*] *Eubolus* Soser & Veneta.
Sed perperam.

Ad

XXX. *Pisces.*

^aDiogenetes Erythracus ait, quodam tempore Venerem cum Cupidine filio in Syriam ad flumen Euphratem venisse, & eodem loco repente Typhona giganta, de quo supra diximus, apparuisse. Venerem autem cum filio in flumen se projecisse, & ibi figuram piscium forma mutasse: qua facto, periculo esse liberatos. Itaque postea Syros, qui his locis sunt proximi, destitisse pisces esitare, quod vereantur eos capere; ne simili causa aut deorum præsidia impugnare videantur, aut eos ipsos captare. Eratosthenes autem ex eo pisce ^bnatos homines dicit: de quo post dicemus.

XXXI. *Cetus.*

De hoc dicitur quod à Neptuno sit missus, ut Andromedam interficeret, ^ade qua ante diximus; ^bsed à Persico sit interfectus, propter immanitatem corporis, ^c& per illius virtutem inter sidera collocatus.

XXXII. *Eridanus.*

Hunc alii Nilum, complures etiam Oceanum esse dixerunt. Qui autem Nilum volunt vocari, propter magnitudinem ejus & utilitatem, ^aæquissimum esse demonstrant:

Ad CAP. XXX.

^aDiogenetes Erythracus] Ita & Soter. Veneta, *Diogenites Eritrarchus*. Unde corruptius vulgare nonnulli *Diogenites Brithacus*. Vossius legit *Diogenetes Erythram* Lib. III. Hist. Græc. Sed mallet *Diogenetus* vel *Diogenes*. Vliet. 2. *Diogenes Eritrarchus*. Videtur omnino scripsisse auctor, *Diogenetus Erythraus*, vel *Diogenes Erythraus*, ut representat Anonymi codex.

^bNatos homines dicit] Optime Vliet. 3. *Natos hoc dicit*. Nati hi duo pisces ex pisce illo magno, qui Notius appellatur, de quo cap. 41. Verba Eratosthenis sunt cap. 41. Τέτα ε τὸς β οὐ-

πύς αὐτῶν. Plura dicemus infr. ad cap. 41.

Ad CAP. XXXI.

^aDe qua ante] Quam ante Veneta.

^bSed à Persia] Sed quod à Persico Vliet. 3.

^cEs per illius virtutem] Tò per non agnoscunt MSS. Vlietiani. Veneta, & illius virtute. Quod probandum utique.

Ad CAP. XXXII.

^aÆquissimum esse] Eratosth. cap. 37. Εἴσι δὲ φασὶν διακρίσιν αὐτῶν αὐτῶν Νήλων.

strant: præterea quod infra eum quædam stella sit, clarius cæteris lucens, nomine ^b Canopos appellata: Canopos autem insula flumine alluitur Nilo.

XXXIII. Lepus.

^aHic dicitur Orionis Canem fugere venantis. Nam cum, ut oportebat, eum venatorem finxissent, voluerunt etiam hoc significare aliqua de causa, itaque leporem ad pedes ejus fugientem finxerunt: quem nonnulli à Mercurio constitutum dixerunt, eique datum esse præter cætera genera quadrupedum, ut alios paceret, alios haberet in ventre. Qui autem ab hac causa dissentiunt, negant tam nobilem & tam magnum venatorem, de quo & ante in Scorpionis signo diximus, oportere fingi leporem venari. ^b Callimachum quoque accusari, quod, cum Dianæ scriberet laudes, eam leporum sanguine gaudere, & eos venari dixisset, itaque Orionem cum Tauri decertantem fecerunt. Leporis autem hanc historiam memoriam prodiderunt: Apud antiquos, in insula Lero nullum leporem fuisse, sed ex eorum civitate adolescentium quendam, studio generis inductum, à cæteris finibus leporem

^b Canopos. Ἡράκλειος: Ῥόκκος. Ἡ ὕλη ἐστὶν ὁ ἀπὸ τοῦ Κρ. ῥα, ὅς ἐστιν ἡ ἀπὸ τοῦ Α. ῥα. Schol. German. Subiuncta ei stella, quæ vocatur Canopus, sive Ptolemaeus splendet, tangitque remonem navis. Pro Ptolemaeo lege Ptolemaos vel Ptolemaus. Geopla. Lib. vi. cap. vi. de stellis, quæ quidam Canopum, quidam Ptolemaum appellant, quæ superioribus inconspicua in conspectu Alexandria incipit apparere, ut patet fluminis Beldani aestimatio. Vi. Geopla. Lib. ix. cap. vi. de stellis Canopi, quæ his regionibus est ignota. Proclus. de Sphaera de Canopo sub finem: Οὐδὲν αὖ ἐστὶν ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ Α. ῥα. ὁ ἀπὸ τοῦ Α. ῥα. ὁ ἀπὸ τοῦ Α. ῥα. ὁ ἀπὸ τοῦ Α. ῥα. ὁ ἀπὸ τοῦ Α. ῥα. Immo, cum sit, sed illi videntur assuta Proclo à malâ manu.

Ad CAP. XXXIII.

^a Hic dicitur] Eadem verba habes

apud Schol. Germanici in Dasypode.

^b Callimachum quoque accusari. Pessimè in Scholiaste Germanici. Callimachum accusat eum, quod &c. Suspicio scribendum in Hygino accusant, & apud Scholiasten illum, Callimachumque, vel Callimachum quoque accusant, quod &c. Tangitur veritas secundus Hymni in Dianam. Τὴν ῥόκκον ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ Α. ῥα. Perperam veritas Prischus: Cui telus est, etia care sunt. In insula Lero, i. e. Veneta. In insula Lero Scholiaste Germanici editiones antiquiores. Sed perperam, ut puto, Lero insula, meminere præter alios Elian. Histor. Anim. Lib. iv. cap. 42. Plin. Lib. iv. cap. 32, & Strabo Lib. xiv. Verum nihil illi de leporibus. De Carpatho tantum non idem, quod hic de Lero Hyginus, narrat Eustath. ad Dionys. p. 71.

foeminam prægnantem attulisse, & ^dad ejus partum diligentissime ministrasse. Itaque cum peperisset, ^ecom- pluribus ejus civitatis studium incidisse, & partim precio, partim beneficio mercato, omnes lepores alere cœpisse. Itaque non longo intervallo tantam multitudinem leporum procreatam, ut tota insula ab his occupata diceretur: quibus cum ^fab hominibus nihil daretur, in semina eorum impetu facto omnia comederunt. Quo facto incolæ calamitate affecti, cum fame forent oppressi, communi consilio totius civitatis vix denique eos ex insula abegisse dicuntur. § Itaque postea leporis figuram in astris constituisse, ut homines meminissent nil esse tam exoptandum in vita, quin ex eo plus doloris, quam lætitiæ capere posterius cogerentur.

XXXIV. ^a Orion.

Hunc Hesiodus Neptuni filium dicit, ^bex Euryale Minois filia natum. Concessum autem ei, ut supra fluctus curreret, ut in terra: quemadmodum Iphiclo datum dicitur, ut supra aristas curreret, nec eas infringeret. ^cAristomachus autem dicit ^dquendam Hyriea fuisse Thebis

^d Ad ejus partum diligentissime ministrasse] Tò diligentissime non agnoscunt. Vlttr. Invenit tamen in Hygino olim Schol. German. Et ad ejus partum diligentissime, quæ opus essent, administravit.

^e Compluribus civitatis &c.] Id compluribus Schefferus.

^f Ab hominibus nihil] A dominis unus Vlttr. & alter Morellianus.

^g Itaque postea leporis] Itaque pro eo leporis Vlttr. unus. Sed alterum adstruit Schol. German. Itaque postea leporis figuram astris contulerunt. Lege, in astris constituerunt ex Hygino.

Ad CAP. XXXIV.

^a Orion] Hic & Jugula dictus est Latinis. Isidor. Orig. Lib. III. cap. 20. Hunc Latini Jugulam vocant, quod sit armatus, ut gladius, & stellarum luce terribilis atque clarissimus. Corruptus

ergo idem Isidor. de Naturâ rerum cap. 26. Hic autem Orion gladius dictus est. Unde etiam cum Latini jugulam vocant, sidus, ut videtur, armatum, & terrarum luce terribile. Corrige, Jugulam. Corruptus etiam in hac voce Schol. German. pag. 84. ed. Sancti. A sinistra Orionis, qui & Incola. Et pag. 124. Orion, qui & Incola vocatur. Emenda utrobique Jugula.

^b Ex Euryale] Ita & Eratosthenes cap. 32. & Schol. Germanici. Perperam ergo Schol. Arati pag. 43. Βρύλλης τῆ Μίρας. Perperam etiam Schol. Nicandri p. 3. ed. Soterianæ, Ἡ σὸς δὲ φασὶν αὐτὸν ἐξ Ἰλίου τῆ Μίρας. Δυνατὸς εἶναι.

^c Aristomachus] Ita eum scriptorem appellat quoque Germanici Interpres: stabiliuntque eam lectionem 3. ex codicibus Vltirianis. Malè ergo Aristonius alii.

^d Quendam Hyriea] Ita non dubitavit Cc 4. vi

bis, e Pindarus autem in insula Chio. Hunc autem cum Jovem & Mercurium hospitio recepisset, petisse ab his ut sibi aliquid liberorum nasceretur. Itaque quo facilius petitum impetraret, bovem immolasse, & his pro epulis apposuisse: quod cum fecisset, poposcisse Jovem & Mercurium quod corium de bove fuisse detractum, & quod fecerant urinæ in corium infudisse, & id sub terra poni jussisse: ex quo postea natum puerum, quem Hyrieus ē factō Uriona nomine appellaret: sed vetustate & consuetudine factum est, ut Orion vocaretur. Hic dicitur Thebis Chium venisse, & Oenopionis filiam h Meropen per vinum cupiditate incensus compressisse: pro quo factō ab Oenopione excæcatus, & de insula ejectus, existimatur Lemnum ad Vulcanum pervenisse, & ab eo quendam ducem Cedalionā nomine accepisse: quem collo ferens ad Solem venisse, & ab eo sanatus, ut se ulcisceretur, Chium revertisse: Oenopionā autem à civibus sub terra custoditum esse. Quem postquam se invenire posse desperaret Orion, in insulam Crētā pervenisse, & ibi venari cœpisse cum Diana, & ei polliceri i quæ supra diximus, & ita ad sidera pervenisse. Nonnulli autem ajunt, Oriona cum Oenopione prope nimia conjunctum amicitia vixisse: & quod ei voluerit suum studium in venando probare, Dianæ quoque pollicitum quæ supra diximus, & ita interfectum. Alii dicunt cum Callimacho, cum Dianæ viū voluerit afferre, ab ea sagittis esse confixum, & ad sidera propter venandi consimile studium

vi reponere pro *Erythra*, quod Venetia. Soteriana, Morell. & Schol. German. exhibent. MSS. Vltt. *Chætrea* vel *Cætrea* habebant. Quod propius accedit ad veram scripturam, ut & *Hyrea* Mycilli. Vide not. ad Hygin. Mythol. cap. 195. & Strabon. Lib. ix.

e *Pindarus*] In Dithyrambis, ut est apud Strabonem,

f *Fuisse detractum*] Fovet MSS. 3.

g *E factō Uriona &c.*] Quod sic genitus esset. Ovid. v. Fast. 535. Hunc Hyrieus, quia se genitus, vocat Uriona; Perdidit antiquum littera p̄tina sonum.

h *Meropen*] Ita & omnium antiquissima Venetā, & Schol. German. Male ergo *Misplu* eam vocat Theo ad Aratum, *Alego* Parthenius, *A'ε'ε'π'lu* Nicandri Interpres.

i *Quæ supra diximus*] Cap. 26. *Se omnia, quæ e terrâ oriuntur, interficere valere.* Schol. German. *Cum in Celinio venaretur, Dianam irridens, contemnebat ejus opera, quæ in montē consuebat. Itaque Dianam misisse scorpionem dicitur, qui Orionem vitā privaret.* Idem in Scorpio: *Nigidius autem dicit scorpionem ad perniciosum Orionis in insula Chio*

dium deformatum. * Ister autem dicit Oriona à Diana esse dilectum, & pene factum ut ei nuplisse existimaretur. Quod cum Apollo ægre ferret, & sæpe eam objurgans nihil egisset, natantis Orionis longe caput solum videri conspiciatus, contendit eum Diana, eam non posse sagittam mittere ad id, quod nigrum in mari videretur. Quæ cum se vellet in eo studio maxime artificem dici, sagitta missa caput Orionis trajecit. Itaque eum cum fluctus interfectum ad litus eiecisset, & se eum Diana percussisse plurimum doleret, multis ejus obitum profecuta lacrimis, inter sidera statuisse existimatur. Sed quæ post mortem ejus Diana fecerit, in ejus historiis dicemus.

XXXV. *Canis,*

Hic dicitur ab Jove custos Europæ appositus esse, & ad Minoa pervenisse: quem Procris Cephali uxor laborantem dicitur sanasse, & pro eo beneficio Canem a munere accepisse, quod illa studiosa fuerit venationis: & quod Cani fuerat datum, ne ulla fera prætereire eum posset. Post ejus obitum Canis ad Cephalum pervenit, quod Procris ejus fuerat uxor: quem ille secum ducens Thebas pervenit, ubi erat vulpes, cui datum dicebatur, ut omnes Canes effugere posset. Itaque ^b cum in unum pervenissent,

Ju-

*Chio in Chelippio ortum, voluntate atque ope Diana. Nam cum in monte Celsionio venaretur, irridens Dianam &c. Pro Celinio, Chilippio, Celsionio videtur responderendum Colone ex Eratosth. cap. 7. Τὴν φασὶν ἐν ποταμῷ Ἀργαυῖ αἰαδο-
σθῆναι τῆς Κολωνίης ἢ Χίῳ νύκτι.*

k Ister autem dicit] Histrius Ven. & MSS. 3. ex Ylitianis. Scribe Ister cum heic, tum cap. 35. Usus est terminatione Græcâ, ut in Perianthus, Maandrus, Enandrus, aliisque.

l Nihil egisset] Ita & MSS. 2. Ylitt. Elegans loquendi formula nihil agere. Euphorbus in tumulo Ciceronis: Nil agis, Antoni: scripta diserta manent. Vell. 11. 6. Nihil tamen egisti, M. Antoni. Quint. Declam. xii. Nihil agis afferendo fragmentum, si post illam diem generis.

Ad CAP. XXXV.

a Munere accepisset] Malim, muneri, ut cap. 5. Muneri accepisse à Venere & Horæ. quanquam ibi Anonymi oedex, pro munere accepisse. Possis dicere heic subaudiri præpositionem, quam addit German. Scholiastes, Procridi in munere datam. Et post paulo: Ei in munere utrem plenum vini tribuit. Fabulam vide apud Anton. Liberal. cap. 41.

b Cum in unum pervenissent] E'ν τῷ αὐτῷ. Sallust. Jugurth. cap. 11. Regulæ in unum conveniunt. Cap. 50. Neque in unum sese recipiebant. Cap. 98. In unum contrahis. Vetus Interpres Matth. xxii. 34. Conveniunt in unum. Luc. cap. xvii. 35. Duo erant mulieres in unum.

Cc 5

c lca

Jupiter nescius quid faceret, ut Ister ait, utroque in lapides convertit. Nonnulli hunc Canem Orionis esse dixerunt, & quod studiosus fuerit venandi, cum eo Canem quoque inter astra collocatum. Alii autem ^c Icarii Canem esse dixerunt, de quo ante ^d diximus: quæ multa proposita suos habent auctores. Sed Canis habet in lingua stellam unam, ^e quæ ipsa Canis appellatur: in capite autem alteram, quam Ihs suo nomine statuisse existimatur, ^f & Sirion appellasse propter flammæ candorem: quod ejusmodi sit, ut præter cæteras lucere videatur. Itaque ^g quo magis eam cognoscerent, Sirion appellasse.

XXXVI. Procyon.

Hic ante majorem Canem exoriri videtur, sed à nonnullis Orionis esse existimatur. hac etiam de causa, ^a Procyon est appellatus, sed iisdem omnibus historiis, quibus superior Canis, ^b annumeratur.

XXXVII. Ar-

^c Icarii canem] Icarii Veneta & Schol. Germ. Vide not. ad cap. 4. & Lucian. in *Θαύτ.* Ε' καλὰ αἰὶα.

^d Diximus: quæ multa] Schefferus, multa: quæ proposita.

^e Quæ ipsa canis] Mallet, quæ ipsa canis dicitur. Schol. Germ. Habet autem stellam, in capite autem: quæ. Isidore dicitur, clavam: in lingua unam, quam Sirion vel canem vocant. Etiam Eratosthenes, contra quam Hyginus facit, à Sirio Isidem distinguit. Ad ipsam cap. 33. In ore five lingua canis Sirius, in capite Ihs est. Geminus p. 48. *Stella omnia splendida, quæ est in ore canis majoris, quæ quæ videtur infestissimum æstivum efficere, eodem nomine cum toto signo canis appellatur.*

^f Et Sirion appellasse] Schol. Arati pag. 44. ed. Lond. *Σύριον καὶ ἑταί, τὸν ὅτι σείοντες. αὐτὸν τὸ φῶς, καὶ ἵσι πορροῦρον ἐν τῇ πάλμῃ τῇ λαμπρότητι.* Confer Etymol. magnum in *Σύριον*, & Vossii in *Sirius*. Aratus: *Ὁ ἵσος σείει αἶμα, καὶ μὲν καλὴν ἀδραμα δεικνύει.*

^g Quo magis eam cognoscerent] Hyginus ante oculos habuit Isidorus Etym. Lib. 111. *Canis autem vocatur propterea*

quod corpora morbo afficiat: sive propter flammam candorem: quod ejusmodi sit, ut præter cæteras lucere videatur. Itaque quo magis eam cognoscerent Sirion appellasse. Germ. Schol. Sirion autem stellam vocant, propterea propter flammam candorem.

Ad CAP. XXXVI.

^a Procyon] Anticani Scholiastæ Germanici est. Sed rectius antiquior Plinio & Cælesti, ut antiscabellum *mesogala* Petronio. Appellatur autem eam nontine vel totum signum canis minoris, vel stella splendida, quæ est in canem minore. Vide Eratosth. cap. 42. Geminus pag. 48. Theon. in Aratum p. 56. ed. Lond. Minusculus canis est Vitruvius Lib. ix. cap. 7. *Canicula* Hyginus sup. cap. 4. Sed perperam, si audias Scaligerum ad Manil. p. 405. Peccat etiam Capella *caniculam* appellans canem majorem Lib. viii. Verba ejus addoximus infr. ad cap. 12. Lib. iv. Nec melius rem gessit Schol. Horat. ad Lib. 1. od. 17. *Canicule. Sirii stella in ore canicula afferentis nimios calores.*

^b Annumeratur] Enumeratur mallet Schefferus.

Ad

XXXVII. *Argo.*

Hanc nonnulli propter celeritatem Græce dixerunt Argo appellatam : alii, quod Argus ejus fuerit inventor. Hanc autem a primam in mari fuisse complures dixerunt & hac re maxime stellis esse figuratam. Hanc navim factam Pindarus ait in Magnesia oppido, cui Demetrias est nomen. Callimachus autem in iisdem finibus ad Apollinis Actii templum, quod Argonautæ proficiscentes statuisse existimantur in eo loco, qui Pagasæ vocatur, ideo quod navis Argo ibi primum compacta dicitur, quod est Græce ^b *πρωτον*. Homerus hunc eundem locum in Thesaliæ finibus esse demonstrat. Æschylus autem, ut nonnulli ajunt, à Minerva quandam materiam loquentem eodem esse conjunctam. Sed hujus non tota effigies inter astra videtur. Divisa enim est à puppi usque ad malum : significans, ne homines fractis navibus pertimescerent.

XXXVIII. Centaurus.

Hic dicitur nomine Chiron Saturni & Philyrae filius esse, qui non modo ceteros Centauros, sed homines quoque iustitia superasse, Esculapium & Achillem nutrisse, existimatur: pietate igitur & diligentia effecit, ut inter astra numeraretur. Apud hunc Hercules cum divertetur, & simul cum Chirone sedens sagittas consideraret, fertur una earum decidisse supra pedem Chironis, & ita eum interfecisse. Alii autem dicunt Centaurum miratum, quod

Ad CAP. XXXVII.

a *Primum in mare fulge*] Vide Er-
toth. cap. 97. & Schol. German. qu-
que adnotat ad Hygin. Mythol. cap.
14.

Ab Παραῖ] Doricum hoc dicitur pra
 parum. Sed quid est παραῖ? Forte,
 παραῖ. Thores in Seutum Hesiodi
 pag. 104. ed. Heinf. Παραῖ τὸν
 ἐξείλετο. τὸν ἐξείλετο. τὸν ἐξείλετο.
 παραῖ τὸν ἐξείλετο. τὸν ἐξείλετο. τὸν ἐξείλετο.
 excidisse aliquid. Lego, Παραῖ τὸν

70 &c. Nam *Παγασαί* *Ἰσθμίου* *ἑστ*
ἔστι Straboni Lib. ix. Sic dictum
ἔστι *Ἰσθμίου* *ἑστ* *Ἀργεῖς*. *Παγασαί* au-
 tem Plinio Lib. iv. 8. oppidum est De-
 metrias postea dictum. Verum an &
 Magnesia idem olim hominem habuerit,
 quod heic ait Hyginus, ignoro. Hoc
 sic Argos vocant ab aliis illud oppi-
 dum, ubi fabricata illa heroum navis
 sit, & inde Argos dicta. Vide Ety-
 magum in voce *Ἀργεῖς*. & Eustath. in
 Homer. Iliad. p. 247. ed. Bas.

Ad

quod tam a brevibus sagittis tam magna corpora Centaurorum interfecerit, ipsum contendere arcum conatum: itaque ex ejus manu sagittam prolapsam in pedem ejus incidisse: pro qua re Jupiter ejus misertus, inter sidera eum constituit ^b cum hostia, quam supra aram tenens immolare videtur. Hunc alii Pholon esse Centaurum dixerunt, cum qui aruspicio præter cæteros plurimum valuisset: itaque ad Aram cum hostia venire Jovis voluntate figuratum.

XXXIX. *a Ara.*

In hac primum dii existimantur sacra & conjugationem fecisse, cum Titanas oppugnare conarentur: eam autem Cyclopes fecisse. Ab ea consuetudine homines dicuntur instituisse sibi, ut, cum aliquam rem efficere cogitarent, prius sacrificarent, quam agere incepissent.

XL. *Hydra.*

In qua Corvus insidere, & Crater positus existimatur, de qua hanc habemus memorie proditam causam: Corvus

Ad CAP. XXXVIII.

^a *Brevibus sagittis*] H. e. parvis. Sic infr. cap. 42. *Sed hac est brevis & clara.* Confer annot. ad Fulg. de Prisc. Serm. in voce TUTULI.

^b *Cum bestia*] Pantheram Capella appellat Lib. VIII. Bestiam *Ἰνικῆς* Virtrivius Lib. IX. Schol. German. *Quidam arbitrantur tenere in sinistra manu arma & leporem, in dextra vero bestiam, quæ *Ἰνικῆς* appellatur; & *ἰσχυρῶς*, id est, utrem vini plenum, in qua libabat diis in sacrario.* Non convenit ei per omnia cum Eratosthene cap. 40.

Ad CAP. XXXIX.

^a *Ara*] *Nectar* Eratostheni est cap. 39. *Sacrarium* Schol. German. *Θυσιαστήριον* Proclo, *Θυσιαστήριον* Arato & Theoni p. 52. *Thuribulum* Germanico; nimirum quia *Θυσιαστήριον* *ἱερόν* est, ut ait Theo. Capella in

Catalogo signorum austrinorum, *calulum, ara* &c. Glossa interlinearis interpretatur *calulum thuribulum a calando*. Atqui ara & thuribulum idem est signum. *Calulum* est *ἄεθρον*, corona austrina. Vide annot. superius ad cap. 27. Astron. Manil. Lib. 1. *Ipsius hic mundi templum est, visque solis Ara nitet sacris* &c. Germanici Scholiaften illustrat, quod ait Chrysologus Sermon. 87. *Inter sacraria nascitur sacra precipuatur.* i. e. inter aras. Sacellum aliis est. Nepos Themist. cap. 8. *Coma est in sacrarium, quod summum colebatur cerimonis, se congerit.* Quid proprie *sacrarium* sit, docet Servius ad Æn. XII. 199. *Sacrarium*, inquit, *proprie locus est in templo, in quo sacra reponuntur; sicut donarium est, ubi collocantur oblata.* Sed in Gloss. Philon. *sacrarium, ναὶον ἀγίων.* Quo sensu Ambrosius Hexaem. Lib. 111. cap. 1. *Templum illud sacrarium Trinitatis.*

Ad

vus Apollinis tutela usus, eo sacrificante, missus ^a ad fontem aquam puram petendum, vidit ^b arbores complures ficorum immaturas: eas expectans dum maturefcerent, in arbore quadam earum consedit. Itaque post aliquot dies coctis ficis, & à Corvo compluribus earum comesis, expectans Apollo Corvum, vidit eum cum Cratere pleno volare festinantem. ^c Pro quo admissio ejus dicitur, quod diu moratus sit, Apollinem, qui coactus mora Corvialia aqua est usus, hac ignominia eum affecisse, ut quandiu fici coquerentur, Corvus bibere non possit, ideo ^d quod guttur habeat pertusum illis diebus. Itaque cum vellet significare sitim Corvi, inter sidera constituit Cratera, & supposuit Hydram, quæ Corvum sitientem moraretur: videtur enim rostro caudam ejus extremam verberare, ^e ut tanquam sinat se ad Crateram transire. ^f Ister autem & complures dixerunt, Coronida Phlegyæ filiam fuisse: hanc autem ex Apolline Æsculapium procreasse, sed postea Ischyn Elati filium cum ea concubuisse. Quod cum videret Corvus, Apollini nunciasse: qui cum fuerit antea candidus, pro incommodo nuncio eum nigrum fecisse, & Ischyn sagittis confixisse. De cratera autem hanc historiam Philarchus scribit: In Chersoneso, quæ confinis est Trojæ, ubi Protefilai sepulchrum statutum complures dixerunt, urbs Phlagusa nomine dicitur, in qua Demiphon quidam cum regnaret, incidit eorum finibus repentina vasti-

Ad C A P. XL.

^a *Ad fontem*] *A fonte* Veneta cum aliis antiquioribus. Sed alteram lectionem non unus tantum ex MSS. Vltii, sed & German. Schol. adstruit: *Missus*, inquit, *ad fontem ut diis ad libandam aquam deferret.*

^b *Arbores ficorum immaturas*] *Arbores grossos ficos habentes* appellat Schol. German. De grossis vide Lib. 1. Charif. Vetus Interpres Cantic. Salom. cap. 11. 13. *Ficos pretulit grossos suos.* Cato R. R. cap. 93. *Fici uti grossos teneant* &c.

^c *Pro quo admissio*] H. e. pro quo peccato. Ovid. xi. Heroid. *Ah miser ad-*

missio plectitur ille meo. Et xvi. *Matris in admissio falsâ sub imagine lusa.* 11. Art. Am. 381. *Conjugal admissum violataque jura mariti.*

^d *Quod guttur habeat pertusum*] Aliam causam adduxi ex Eliano ad Fulgent. Lib. 1. 12.

^e *Ut tanquam sinat*] Adstruunt eam lectionem 3. Vltii. Veneta tamen & aliam antiquiores. *ut tanquam non sinat.*

^f *Ister*] *Histrus* Veneta & Vltii. 3. Scribe *Istros*. Retinuit terminationem Græcam, ut in *Periandrus*, *Thessandrus*, aliisque. *Istros* est Græcis. Vide Hesych. in *ἰστρός*. & Plutarch. libr. de Musicâ.

2 Qua-

vastitas & civium internecio miranda: quare Demiphonta permotum ferunt misisse ad Apollinis oraculum, & quærens remedium vastitatis. Responso autem dato, ut quotannis una de nobilium genere virgo diis penatibus eorum immolaretur: Demiphon omnium filias præter suas sorte ductas interficiebat, usque dum cuidam civium loco nobilissimo eorum nato perdoluit inceptum Demiphontis: qui negare cœpit de sua filia se passurum sortiri, nisi eodem regis filiæ essent conjectæ. Quo facto rex permotus, illius filiam sine sorte ductam interfecit: quod ^h Matufius nomine, virginis pater, ⁱ instanti tempore simulavit se patriæ causa non ægre ferre factum: potuisset enim postea sorte ducta nihilominus interire: quod paulatim dies regi in oblivionem perduxit. Itaque cum se prope amicissimum regi virginis pater ostendisset, solenne sacrificium se habere dixit, eumque & filias ejus ad id conficiendum invitavit: qui nihil aliter futurum suspicatus, filias ante misit, ^k ut ipse occupatus in re civili postea veniret. Quod cum exoptanti Matufio accidisset, filias ejus interfecit, & sanguinem earum cum vîno in cratere mixtum advenienti regi pro potione dari jussit. Qui cum filias desideraret, & quid his factum esset rescisset, Matufium cum cratere ^l in mare projici jussit: quo facto mare, quo ille est projectus, memoriæ causa Matufium mare vocatum est: portus autem adhuc Crater appellatur: quem antiqui astrologi stellis deformaverunt, ut homines meminissent, ^m maleficio neminem temere lucrari posse: neque oblivionem

^g *Quærens remedium*] Vliet. 3. *quærens*. Lego, *quærentem*.

^h *Matufius*] Sic quidem & Veneta & Vliet. 3. cum heic, tum & in sequentibus. *Matufius* tamen mallet ex Plinii Lib. iv. cap. 11. Micyllus.

ⁱ *Instanti tempore*] H. e. præsentis, *εἰς τὸν αἶμα*. Utitur & Plinius eâ phrasi Lib. xxix. cap. 1. Nepos Themist. cap. 1. Diomedes Lib. 1. Paul. Epist. ad Rom. viii. 38. *Ὅτι εἰς ὧρα, εἰς μέλλουσα*. Vet. Interpr. *Neque instantia, neque futura*.

^k *Ut ipse*] *Ut & ipse* Vliet. 4.

^l *In mare projici*] *In mari* Veneta cum aliis antiquitus excusis cum heic, tum & cap. 17. Quod verò me frustra editores posteriores mutarint, cum nec in MSS. suis aliter invenerit Vlietius. Laëtant. Argum. Lib. xiiii. Met. fab. 2. *In profundo præcipitavit*. Itæ & ibi MS. Adde not. ad Fulg. Lib. 1. cap. 2. & Hygin. Mythol. cap. 92.

^m *Maleficio neminem lucrari*] Impune ferre. Quam phrasin quam immerito è Latio exturbare conetur Boxhornius, discas ex iis, quæ ad Catonis disticha annotavit Cl. Daumius. Adde ejus observa-

nem inimicitiarum fieri solere. Nonnulli cum Eratosthene dicunt, cum Cratera esse, quo ^a Icarus sit usus, cum hominibus ostenderet vinum. Alii autem dolium esse, quo Mars ab ^o Etho & Ephialte sit conjectus.

XLI. Piscis, qui Notius appellatur.

Hic videtur ore aquam excipere à signo Aquarii: qui laborantem quondam ^a Isin servasse existimatur: pro quo beneficio simulacrum piscis, ^b & ejus filiorum, de quibus ante diximus, inter astra constituit. Itaque Syri complures pisces non esitant, & eorum simulacra inaurata pro diis penatibus colunt. ^c De hoc & Hegesias scribit.

XLII.

RELIQUUM est nobis de quinque stellis, quas complures ut erraticas, ita *πλανήτας* Græci dixerunt. Quarum una est Jovis nomine ^a Phaethon, quem Heraclides Ponticus ait, quo

tis ad eundem modum *καρδαινεύς* usurpari interdum Græcis. Lucas Act. Apost. cap. xxvii. 21. *Καρδίνου τε τῷ ὄρει τῷ τῷ & ζήμιαν*. Vet. Interpr. *Lucrique facere injuriam hanc & jacturam*. Vide ibi Priczum. Victor in de Persecut. Vandal. Lib. 111. *Ut immunitas adhuc tormenta lucreris*.

ⁿ Icarus] *Icarus* Veneta, Micyll. & Paris. Rectè. Vide not. sup. ad cap. 4. & Mythol. cap. 130.

^o Etho] Ita & Soter. *Otho* Venet. & Micyll. Alii *Oeto*. Scribe, *Oro*. *Ὄρο* enim Græcis est. Vide not. ad Mythol. cap. 28.

Ad C A P. XLI.

^a Isin] Aliter Theo ad Aratum pag. 131. *Ὅπου δὲ εἰσιν οἱ πῦρ μάλῃ ἰχθυοῦντες, αὐτοὶ δὲ τῷ τοῖς ἰχθῆς ἰσὶ, οἱ πῦρ ἀρίστου τῷ Ἀ' ἰσὶ ὁδῶντες θυγατέρες ἰσὶ πῦρ εἰς δαίμονας ἰσὶ πῦρ*. Pro *ἀρίστου* malit forte quis *ἀριστον*, quam & *Phacetus* perperam appellat German. Scholiaſtes. Sed illud *Dercia proles*, quod Avieno restituit Grotius,

facit ut nihil mutare audeamus. *Ἀριστον* est Eratostheni cap. 38. ex quo præterea liquet pro illis *in Boeth stagno* legendum esse *Bambyces stagno* apud Germanicianum interpretem. Confer quæ ad Eratosth. cap. 9. annotavit vir doctus, & Hygini Mythol. caput 223.

^b Et ejus filiorum] Intellige duos illos pisces Zodiaci, de quibus cap. 30. egit, qui filii hujus magni piscis fuisse dicuntur. *Ἐ' ἰσὶ* appellant Eratosthenes & Theo, *Nepotes* German. Scholiaſtes.

^c De hoc & Hegesias] De hoc & *Hesias* Veneta. Et *Hesias* Vliet. 3. Sanè *Hesias* invenit quoque in membranis suis Modius, qui rectè omnino inde *Ctesias* facit. Scribe ergo, *de hoc & Ctesias scribit*. Eratosthenes in hac fabulâ: *Ἰσὶ φασὶ Κῆριος*.

Ad C A P. XLII.

^a Phaethon] Sic & Soter. *Phaton* antiquiores cum Veneta. Quod idem est. *Φαίτων*, *Phanon* est Eratostheni cap. 43. Vide notas ad cap. 17. & 18. Lib. iv. ^b Enm-

quo tempore Prometheus homines finxerit, hunc pulchritudine corporis reliquis præstantem fecisse, ^b eumque suppressere cogitare, ^c atque ut certum redderet Cupidinem, Jovi nunciasse. Quo facto missum Mercurium ad Phaethonta persuasisse ut ad Jovem veniret, & immortalis fieret: itaque eum inter astra collocatum.

SECUNDA stella dicitur Solis, quam alii Saturni dixerunt. Hanc Eratosthenes à Solis filio ^d Phaethonta appellatam dicit: de quo complures scripserunt, ut patris inscien-ter curru vectus, incenderit terras: quo facto ab Jove fulmine percussus, in Eridanum ^e dejectus est, & à Sole inter sidera perlatus.

TERTIA est stella Martis, quam alii Herculis dixerunt, Veneris sequens stellam; hac (ut Eratosthenes ait) de causa: Quod Vulcanus cum uxorem Venerem duxisset, & ^f propter ejus observantiam Marti ejus copia non fieret, ut nihil aliud assequi videretur, nisi sua stella Veneris sidus persequi à Venere impetravit. Itaque cum vehementer eum amor incenderet, rem significans, è facto stellam ^g Pyroenta appellavit.

QUARTA stella est Veneris, Lucifer nomine: quam nonnulli Junomis esse dixerunt. Hunc eundem Hesperum appellari multis traditum est historiis. Hic autem omnium siderum maximus esse videtur. Nonnulli autem hunc Au-
ro-

^b *Eumque suppressere cogitare*] Ita & MSS. 3. Vliet. Perperam. Veneta cum antiquioribus, *cumque suppressere cogitare*. Modius, *Eumque cum suppressere cogitare*. Forſan rectius in hunc ex præcedentibus huc revocaveris, & scripſeris, *cumque hunc* &c.

^c *Atque ut certum redderet* &c.] Ita & Veneta alique omnes. MSS. 3. Vliet. Neque Jovi ut ceteros redderet. Lege, neque Jovi ut ceteros redderet. Quomodo fere & Modius hunc locum conſtituebat.

^d *Phaethonta appellatam dicit*] Cap. nempe 43. Ο δὲ Φαίηων ἐκ τῆς ἡλίου φαιδῶν ἐ μίγας. ἔτ' ἀπομυθῶν δὲ τοῦ ἡλίου.

^e *Dejectus est, & à sole*] Cum MSS.

3, habeant, *dejecerit, & à Sole, legem, dejectus sit, & à Sale.*

^f *Propter ejus observantiam*] Παροτιμῶν. Vide not. ad Myth. cap. 189. Vet. Interpreſ Luc. vi. 7. *Observabant ſcriba. xx. 2. Observantes miſerunt inſidiatores. Observantiam* ponit pro *observatone*, ut Caſſiod. in de Orthograph. *Quamvis antiquorum nulla observantia fuit cum N, an ſine N ſcriberent.*

^g *Pyroenta*] Vliet. 3. *Pyrioma*. Videntur velle, *Pyroide*. Eratosthenes: Ο δὲ πῖρ' Αἰῶνος πυροειδὲς καλεῖται. Sed vulgatum præter alios defendit Cicero II. Nat. Deor. & auctor libri de Mundo: Εἰδ' ὁ πνεῦμα, ὁ Ἡρακλῆς π' Αἰῶνος ἀποσταρῶν ἡμῶν. Sed cur πνεῦμα Mars? Quia ignis ful-

roræ & Cephalî filium esse dixerunt, pulchritudine ^h multis præstantem: ex qua re etiam cum Venere dicitur certasse, ut etiam Eratosthenes dicit, eum hac de causa Veneris appellari: ⁱ ex oriente sole, & occidente videri: quare, ut ante diximus, jure hunc & Luciferum, & Hesperum nominatum.

QUINTA stella est Mercurii nomine Stilbon: sed hæc est brevis & clara. hæc autem Mercurio data existimatur, quod primus menses instituerit, & perviderit siderum cursus. Euhemerus autem primam ait Venerem astra constituisse, & Mercurio demonstrasse.

XLIII.

PRÆ-

fulgorum ardoribus sanguinolentus, & minaci luminis cornescione terribilis est, ut loquitur Firmicus Astron. Lib. 1. cap. 2. Confer nostrum infr. Lib. 14. cap. 19.

h Multis præstantem] Multos Vicer. 3. Quod mutari non debuit. i Ex oriente sole] Et oriente mallet Sehefferus. Quod non displicet.

Dd

Aa

PRÆTREA ostenditur circulus quidam in sideribus, candido colore, quem Lacteum esse nonnulli dixerunt. Eratosthenes enim dicit Mercurio infanti puero insciam Junonem dedisse lac: sed postquam eum rescierit Majæ filium esse, rejecisse eum à se, & ita lactis profusi splendorem inter sidera apparere. Alii dixerunt dormienti Junoni ^a Herculem suppositum, & experrectam, id quod supra diximus, fecisse. Alii autem Herculem propter nimiam aviditatem lactis multitudinem appetisse, neque in ore continere potuisse: quod ex ore ejus profusum circulum signasse. Alii dicunt quo tempore Ops Saturno lapidem pro partu attulit, jussisse ei lac præbere: quæ cum pressisset mammam, profuso lacte circulum deformatum, quem supra demonstravimus. Nos autem omnium corporum deformationem dicere instituemus.

De descriptionibus Formarum Cælestium.

LIBER TERTIUS.

I. *Arcti.*

IGITUR incipiemus à polo Boreo protinus dicere, quo utræque Arcti ^a nixæ vehuntur, Arctico circulo clausæ, & ita collocatæ, ut alternis unaquæque earum resupinata caput alterius tegere videatur, ita tamen, ut caput ejus quæ superior fuerit, ad caudam inferioris contendat. Harum major in extremo circulo pedes habet fixos. Præterea habet in capite stellas VII, omnes obscuras, in utrisque auribus binas, in humero claram unam, in pede novissimo duas, ^b in summo interscapilio unam, in crure de posterioribus primo unam: in pede priori duas,

in

Ad C A P. XLIII.

^a *Herculem suppositum*] Fabula est apud Euseb. 11. Præp. Evang. p. 35. ed. Steph. Tzetz. in Lycophron. p. 195. Constantin. Geopon. Lib. xi. 20. Eratosth. *κατάστη*. cap. 44.

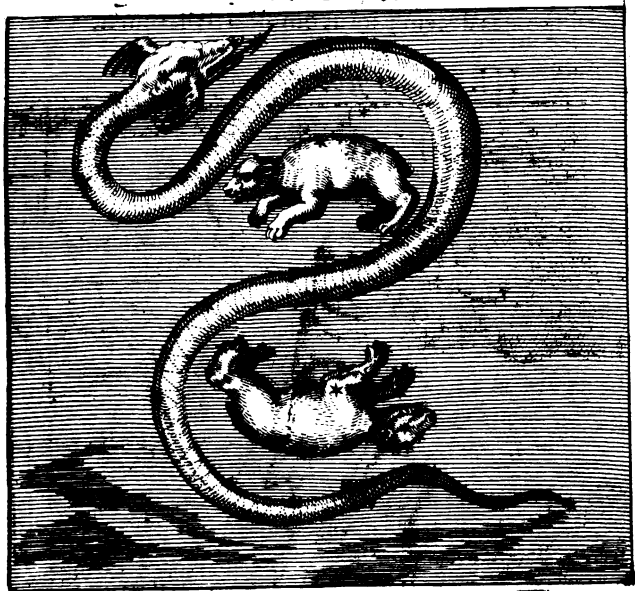
Ad Lib. III. Cap. I.

^a *Nixæ*] *Fixæ* volebat Modius. Sed alterum adstruunt Vliet. 3.
^b *In summo interscapilio*] *In armo* Schol. German. in *ἰσχυρὰ τῶν* Eratosthenes. Sed interscapilii voce crebro

in cauda ipsa tres. Ita totius sideris stellæ sunt omnino XXI.

Minor autem habet ^c in stationis unoquoque loco stellas singulas clare lucentes, & supra caudam tres: omnino septem: sed in prioribus caudæ stellis ^d una est infima, quæ Polus appellatur, ut Eratosthenes dicit, per quem locum ipse mundus existimatur versari. Reliquæ autem duæ ^e *ἡ πόλις* dicuntur, quod circum polum versentur.

II. Draco.

DRA-

bro utitur noster, ubi in Græco est *ῥάχις* vel *ῥάχισ*. Vide cap. 17. 19. 20. 23. 25. 26. 27. 34. &c. Gloss. Philoxeni: *Inter scapulam*, *μετασκαπύον*. Legerim *inter scapillum*, vel *inter scapulas*, quemadmodum in iisdem Glossis habes, *Inter fra mares*, *μετασκαπύον*. *Intercilia* (leg. *interdigita*) *μετασκαπύον*. Sanè in Cyrilli Lexico invenias, *μετασκαπύον*, *inter scapillum*. Sed & illa, *μετασκαπύον*, *interfemus* (leg. *interfemur*) *μετασκαπύον*, *intercilium*: ut forsan in Philoxeno nihil mutandum sit.

^c *In stationis unoquoque loco* Eratosth. *Εἰν' ἑκάστης ῥαχίδος τῆς πλείους*. h. e. in quadrilatero. Invenit, opinor, in Græco vocem *ῥάχις* Hyginus. *ῥάχις* autem pedes Græcis interdum. Atque ita eam vocem acceperit heic Hyginus.

^d *Una est infima, quæ Polus*. Firmant eam sectionem Vliet. 3. & Eratosth. *Καὶ ἡ πόλις*, inquit, *ἡ πόλις* ἡ πόλις, ὅς ἐστιν ἡ πόλις. Vir doctus in margine emendatum iverat, *una est in hoc*.

^e *ἡ πόλις*. Vide de illis Scalig. ad D d 2 Ma-

DRACO inter duas Arctos collocatus, videtur corporis sinu facto Arctum minorem ita concludere, ut pene pedes ejus tangere videatur: cauda autem flexa caput majoris attingere: & suo capite tanquam reducto circulum Arcticum tangens, corpus ut ^a in sphaeram complicari: & si quis diligentius attenderit, videre poterit caput Draconis ad majoris Ursæ regionem caudæ collocatum. Hic habet ^b in utroque tempore stellas singulas, in oculis singulas, in mento unam, & toto corpore reliquo passim dispositas decem; ita ut omnino stellarum sit X V.

III. Bootes sive Arctophylax.

Manil. p. 71. Schol. Germ. *Fiunt omnes septem, supra alias decem, quæ præcedunt, & dicuntur Indentes. Pro alias scripserim duas, & delectam rō decem, vel alias duas pro utraque voce reponam.*

Ad C A P. II.

a In Sphaeram complicari] Modius &

Grotius, in *Spiram*. Optime procul dubio. Nihil enim convenientius, quam spiræ, draconi. Capella Lib. 11. *Es spiris torto nituerant astra draconi.*

b In utroque tempore] E'π' ἀμφοτέρω χρόνῳ.

Hu-

Ad

Hujus manum sinistram circulus Arcticus includit ita, ut neque occidere neque exoriri videatur: ipse autem positus ab Arctico circulo ad Æstivum definitur, inclinatus in longitudinem, dextro pede Æstivo circulo nixus. Hujus humeros & pectus à reliquo corpore dividit circulus, qui per utrosque polos transiens, tangit Arietem & Chelas. Hic quidem cum Tauro, & Geminis, & Cancro, & Leone occidit: ideo sero occidere dicitur, quod magis erectus à pedibus pervenit ad terram: ^aat exoriens citius quam Chelæ videtur. Habet autem ^bin manu sinistra stellas quatuor, quæ nunquam occidere dicuntur: in capite stellam unam; in utroque humero singulas, ^cin utraque mamma singulas, sed clariorem dextram, & sub ea alteram obscuram, & in cubito dextro claram unam: ^din zona unam clarius cæteris lucentem: hæc stella Arcturus appellatur: in utrisque pedibus singulas, quæ omnino sunt XIV.

IV. Corona.

CORONAM humero sinistro prope contingere Arctophylax videtur: ^aquæ autem Engonasin dextri pedis calce conjungit: hæc Cancro & Leone exoriente occidere, cum Scorpione exoriri perspicitur. Habet autem novem stel-

Ad C A P. III.

^a At exoriens] At plagis exoriens Vltt. 2.

^b In manu sinistra] German. Schol. in dextrâ. Atque ita in Hygino rependum esse liquet cum ex imaginibus Grotianis, tum ex Eratosthenis cap. 8. Εἰς τὴν δεξιάν τε χειρὸς β', οὗ εἰ δύνουσι. Emenda δ'.

^c In utraque mamma] Ita & MSS. 3. Vltt. & Veneta. Nec aliter in membranis suis invenit Modius. Schol. Germ. In singulis mammillis claras singulas. Eratosth. Εἰς τὴν ἑκάστην ἑκατέρωθεν α'. Perperam ergo alii, in utraque manu.

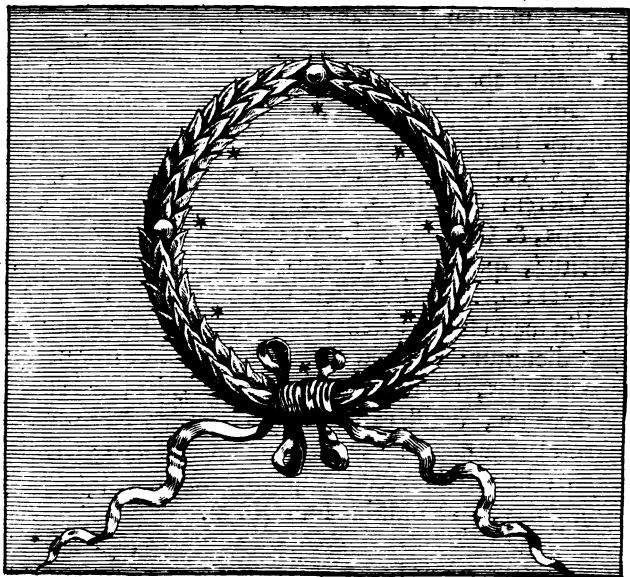
^d In zona] Inter utraque genua Schol. German. ἀνὰ μίσην τῶν σκελῶν Proclus & Geminus. ἀνὰ μίσην τῶν γονάτων Eratosthenes. Cum Hygino facit Theo in Aratum p. 15. ed. Lond. Εἴνα δὲ ἕχθ' ἐν μίση ζώνῃ, ὅστις διὰ τὴν ὑπερβολὴν τὴν λαμβανόμενῃ ἰδίως καὶ αὐτὸς λέγει ἀρατῶν &c.

Ad C A P. IV.

^a Quæ autem Engonasin &c.] Lege cum 3. Vltt. Quæ autem Engonasin dicitur dextri pedis calce conjungitur.

D d 3

b In

stellas ^b in rotundo dispositas: sed ex his tres clarius cæteris lucentes.

V. Engonasin.

Hic positus inter duos circulos, Arcticum & Æstivum, utrisque pedibus & dextro genu, quem ante diximus, Arcticum circulum finit, ita tamen, ut dextero pede ^a prioribus digitis circulum terminet, sinistro autem toto caput Draconis opprimere conetur: Humeris autem velut sustinens circulum Æstivum, & manu ^b dextra projecta tangens: lævam autem è regione ad sinistrum genu

^b In rotundo] In circulo Schol. German. Kónig Eratosthenes. Ovid. xii. Fast. Diſſa facit, gemmasque novem transformat in ignes: Aurca per ſtellas nunc micat illa novem.

Vlitt. unus. Latiniſſimè proſecto. Vide infr. cap. 27.

^b Dextra projecta] Infr. cap. 8. Manibus utriſque projectis figuratur. Ita projectam baſiam pro porreſſam dixit Nepos in Chabriâ cap. 1. Schol. German. Dextro pede contra draconem porreſſa pingitur. Et ibi non malè projecto reſcriberes.

Ad C A P. V.

^a Prioribus digitis] Primoribus digitis

c 2^a

porrigens, æquali intervallo circuli Æstivi & genu sinistri. Hic occidens capite prius quam reliquo corpore devenit ad terram: ^cqui cum totus occidit, ut pendere pedibus ex Arctico circulo videatur: exoriens ante pedibus quam reliquis membris. Habet autem in capite stellam unam, in sinistro brachio unam, in utroque humero singulas clare lucentes: in manu sinistra unam, in dextro cubito alteram: in utroque latere singulas, sed clariorem in sinistro: ^din dextero femore duas, in genu unam, in poplite unam, in crure duas, in pede unam, ^equæ dicitur clara, in sinistra manu quatuor, quas pellem Leonis esse nonnulli dixerunt.

VI. Ly-

^c Qui cum totus occidit, ut pendere &c.] Notat Micillus: Ita figuratur, vel simile quid deest. Schefferus legit, Qui cum occidit, occidit ut totus &c. Malim, Qui cum totus occidit, occidit ut pendere &c. Neglexit geminare vocem librarius.

^d In dextro femore.] Feminæ Morell.

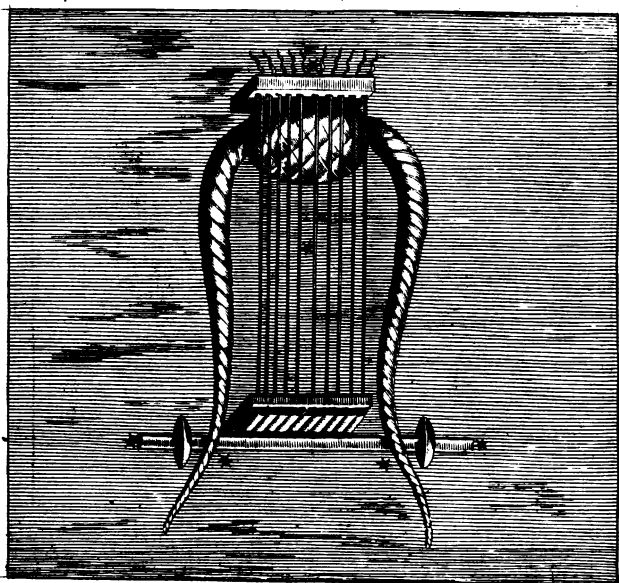
unus, & 3. Vliet. Sulpicius Severus Histor. Sacr. Lib. 1. Consecro domini femine sacramentum dedit. Apulej. A' 1920μ. Sinnare ad Veneris usum femina.

^e Quæ dicitur clara.] Clara Grotius. Sed eam supra dextram collocat Eratosth. Τὸ πρὸς τῆς δεξιᾶς, inquit, χεῖ-

ρὸς α'. & χαλκῆς ῥόπαλον.

DD 4

Ad

VI. *Lyra.*

Hæc posita est contra regionem ejus loci, quæ est inter genu & manum sinistram ejus, qui Engonasin vocatur, cujus ipsa testudo spectat ad Arcticum circulum: summum autem cacumen ad polum Notium contendere videtur. Hæc Lyra Virgine exoriente occidere, cum Sagittario exoriri perspicitur. Habet autem in ipsis testudinis lateribus singulas stellas: in summis cacuminibus eorum, quæ in testudine ^a ut brachia sunt collecta, singulas: in mediis iisdem, quos humeros Eratosthenes fingit, singulas: in scapulis ipsius testudinis unam: ^b in ima Lyra, quæ ut basis totius videtur, unam.

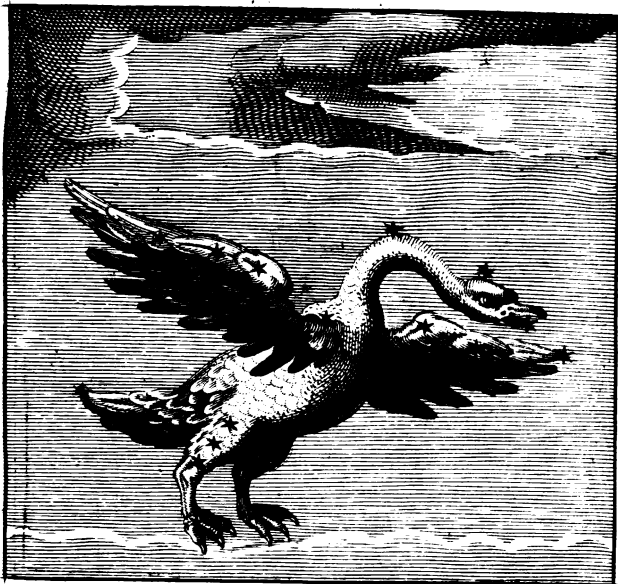
VII. *Olor.*

Ad C A P. VI.

^a Ut brachia sunt collecta] Legerim collocata. quanquam Vliet. 3. habent, in testudinem, ut brachia, sunt collecta. Conjecta Vener. & aliæ antiquitus publicæ.

^b In ima lyra] Non improbo quidem. Sed cum Veneta aliæque antiquiores repræsentent, in ima lyra, videri possit scripsisse in ima lyra. Fundam vocat German. Scholiastes, *trudis* Eratosthenes. Verba Scholiastæ sunt, in fundo unam, in modio unam. Le-

VII. Qlar.

Hujus una ala est ad circumductionem hujus circuli, qui
 ? Arcticus vocatur, contingens extremum pedem sinistrum
 ejus qui Engonasin vocatur: sinistram autem alam habet
 paululum extra circulum Æstivum, pene conjungens pe-
 dibus Pegasi. Æstivus autem circulus rostrum ejus à reli-
 quo corpore dividit. Cauda jungitur extrema cum capite
 Cephei. Hic cum virgine & Chelis occidens, prius capi-
 te quam reliquis membris devenit ad terram: exoritur au-
 tem cum Capricorno. Hic habet in capite stellam clare lu-
 cen-

Lege, in *mediolo unam*, ut in libro
 Heinsii emendaverat nescio quis doctus
 homo. Dictam & *lyram* nomine totius
 signi stellam illam, quæ in fundo est,
 docet nos Proclus, ut & Geminus p. m.
 46. Cæterum in fine capitis hujus ad-
 ditur à Veneta & aliis, & ita omnino
 sunt novem. Sed MSS. 3. Vliitt. non
 agnoscunt illa. Disertim alioquin & E-
 ratosthenes, τὰς πρῶτας 9. Sed de-

cem lyrae stellas tribuit Hipparchus,
 octo Timochares apud Theon. in Arat.
 pag. 37. ed. Lond.

Ad C A P. VII.

a Arcticus] Arcticos Græcâ termina-
 tione MSS. 3. Vliitt. & Veneta cum heic,
 tum & infr. cap. 9. Sic arctos nominan-
 di casu habes Lib. 11. cap. 2.

D d 5

b Stel-

centem unam: in collo alteram pari fulgore: in utrisque
pennis quinas: supra caudam unam: omnino habet ^b stel-
las XIII.

VIII. *Cepheus.*

Cepheus, à tergo minoris Arcti constitutus, in-
cluditur Arctico circulo à pedibus ^a ad pectus, ut præter
humeros & caput ejus nihil occidere videatur: neque lon-
ge abest à flexu Draconis, quem capite primum efficere
videtur. Cepheus autem manibus utrisque projectis figu-
ratus, tanto dissidet intervallo à pedibus Arcti minoris,
quantum spacium inter pedes Cephei videtur. ^b Hujus
caput Scorpione exorto occidere, cum Sagittario exoriri
perspicitur. Hic autem habet in capite stellas duas, in
ma-

^b *Stellas tredecim*] Sic quidem & Ve-
neta & Vliet. 3. Al. xii. quot etiam
numerat Eratosthenes. Sed German.
Schol. xiv.

Ad CAP. VIII.

^a *Ad pectus*] Usque ad pectus Vliet.
unus. Mox, *Quem capite efficere vide-
tur*, omisso *tyl* primum.

^b *Hujus caput*] Corpus Vliet. 3.

Ad

manu dextera unam: item in cubito obscuram unam, in sinistra manu & humero singulas, in dextero humero unam: in zona, quæ medium ejus dividit corpus, tres stellæ claræ videntur, in latere dextero obscura una: in sinistro genu duæ: in utrisque pedibus singulæ: supra pedes stellæ quatuor. Hic totus omnino est stellarum XIX.

IX. Cassiopeia.

CASSIOPEIA sedens in siliquaastro collocata est, cujus sedilis & ipsius Cassiopeia^a pedes positi in ipsa circunductione circuli, qui Arcticus vocatur: effigies autem corporis ad Æstivum circulum pervenit, quem capite & dextera manu tangit. Hanc prope mediam dividit circulus is qui Lacteus appellatur, ^bproxime Cephei signum collocat-

Ad CAP. IX.

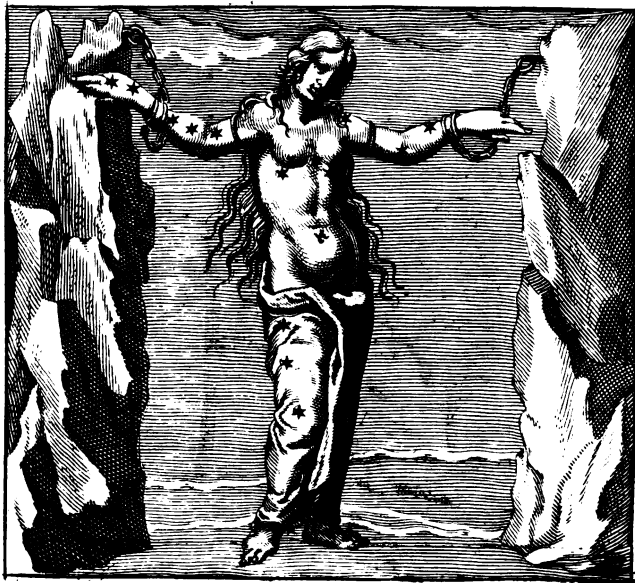
^a Pedes positi] Positi sunt. Vliet. 2.

^b Proximè Cephei signum collocatum]
Collocatam Vliet. 3. ut referatur ad Cassiopeiam,

c Scor-

catum. Hæc occidens ^cScorpione exoriente, capite cum sedili resupina ferri perspicitur, exoriri autem cum Sagittario. Hujus in capite stella ostenditur una: in utroque humero una: ^din papilla dextra clara una: in lumbis magna una, in sinistro ^efemore duæ: in genu una, in pede dextro una, ^fin quadrato, quo sella deformatur, in angulis utrisque singulæ clarius cæteris lucentes. Hæc igitur est omnino & stellarum XIII.

X. *Andromeda.*

ANDROMEDA proxime Cassiopeiam, supra caput Persei, brevi intervallo dissidente collocata perspicitur, man-

^cScorpione exoriente] Cum scorpione oriente Vltt. 1. qui & supr. cap. 7. representat: Hic cum virgine & chelis exorientibus occidens. Nec non cap. 3. Hic quidem cum tauro & geminis orientibus & cancro & leone occidit.
^dIn papilla dextra] Ita & Vltt. unus. Sed mamilla al. cum Veneta & Scholia-

ste Germanici.

^eFemore] Femine Vltt. 2, Ut supra cap. 5. & infr. cap. 11.

^fIn quadrato] E'mi τὸ πλῆθὺς αἰ, ut habet Eratosthenes. Adde ergo post τὸ deformatur ex Vett. edd. una.

^gStellarum XIII.] XIV. MSS. 2. Vltt. Sed & German. Schol. Sunt omnes XIII. Ad

nibus diversis vincta, ut antiquis historiis est traditum. Cujus caput equi Pegasi ^a ventri conjungitur: eadem enim stella ^b & umbilicus Pegasi & Andromedæ caput appellatur. Hujus medium pectus & manum sinistram circulus Æstivus dividit. Occidit autem cum Pisce de duobus secundo, quem Andromedæ subjectum brachio supra diximus, exoriente Libra & Scorpione, capite prius quam reliquo corpore perveniens ad terram. Exoritur autem cum Piscibus & Ariete. Hæc, ut supra diximus, habet in capite stellam clare lucentem unam: in utroque humero unam: in cubito dextro unam, in ipsa manu unam: in sinistro cubito unam, in brachio unam, in manu alteram: in zona tres, ^c supra zonam quatuor: in utroque genu unam, in pedibus autem binas. Ita omnino ^d est stellarum XX.

XI. Perseus.

Hujus sinistrum crus & humerum lævum circulus Æstivus à reliquo corpore dividit. Ipse manu dextra ^a Arcticum circulum tangit: dextro pede caput Aurigæ premere velut currens videtur. Idem occidens Sagittario & Capricorno exorto, inclinatur ad caput versus, cum Ariete & Tauro rectus exoritur. Habet autem in utroque humero stellam unam: in manu dextra clare lucentem unam, ^b qua falcem tenere dicitur, quo telo Gorgonem interfecit: in sinistra alteram, qua caput Gorgonis tenere existimatur. Habet præterea in ventre stellam unam, in lumbis alteram: in dextro femore unam, in genu unam, in tibia unam, in pede unam obscuram, in sinistro femore unam, & in

Ad C A P. X.

^a Ventri conjungitur. Ventre. Vliet. 2. Quod non a usum damnare. Vide not. ad cap. 16.

^b Et umbilicus Pegasi &c.] Olsar: Vertice & Andromeda radiat quæ stella sub ipsâ Alve fulget Equi.

^c Supra zonam.] Sub zonâ Grotius. Quam emendationem adstruunt & German. Scholiastes, & Eratosthenes.

^d Est stellarum xx.] Schol. German. Sunt omnes xxi. Quod si numerum sub-

ducas, videbis ex illo emendandum esse Hyginum. xxi. repræsentat pictura vetus.

Ad C A P. XI.

^a Arcticum circulum] Arctum MSS. 2. ^b Quæ falcem tenere existimatur] Geminus: Quæ in summâ dextrâ Persæ stellula crebra & parva collocantur, hæc efficiunt constellationem falcis. Quæ vero in extremâ manu sinistra sunt sita stella, vocantur stella Gorgonum.

^c Quæ

& in genu alteram: in tibia duas, in sinistra manu ^cquod Gorgonis caput vocatur, stellas quatuor. ^dOmnino est stellarum XIX. Caput ejus & falx ^esine sideribus apparent. Hunc Aratus cum diceret inter sidera κεργιστορρον figuratum, acceperunt complures, cum pulverulentum dicere: quod minime convenit, posse inter sidera etiam pulverulentum apparere: quod si esset, dignior erat Orion, cui idem ascriberetur. Primum, quod assidue est venatus, & semper in terra fuit: ^fdenique quod adhuc inter sidera venari videtur: Perseus autem ^gqui assidue vola-

^c Quod caput Gorgonis vocatur, stellas quatuor] Scholiastes Germanici: In capite Gorgonis circumquaque tres. Et Eratosthenes, οὗ τὸς Γοργόνος πλοῦτος γ. Οἱ δ' ἐν ἀνα τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὸ Περσίδος κεφάλαιον ἀστέρας, ἡ γοργὸν κελεύει. Fort. Γοργόνιον, ut appellat Ptolemæus.

^d Omnino est stellarum XIX.] Schol. German. Sunt omnes XVII. Veneta, & alix antiquiores, Omnino est stellarum

numerus decem & septem. Sed octodecim sunt, si numeros Hygini subducas.

^e Sine sideribus apparent] Eratosthenes: Ἡ δ' κεφαλὴ, & ἡ ἀπὸν ἀριστερῇ ἰσχυρί.

^f Denique quod adhuc] Deinde quod adhuc MSS. 2. ex Vliet.

^g Qui assidue volat] Ita & Vliet, 2. Sed edd. antiq. volabat. Convenientius foret, volavit.

h. h. h.

Tauri sinistro cornu stella conjungitur una. Manibus ut lora tenens figuratur. Cujus ^a in humero sinistro Capra, ^b in manu autem duo Hœdi duabus stellis formati dicuntur. Totus autem pedibus Persei subjectus, caput habens contra ursæ majoris aspectum. Hic occidere Sagittarii & Capricorni exortu videtur: exoriri autem, Ophiucho & Engonasin occidentibus. Habet præterea in capite stellam unam: in utroque humero unam, sed in sinistro clariorem, quæ Capra vocatur, in utroque cubito unam, in manu duas, quæ Hœdi appellantur, stellis prope occidentibus ^c facti.

XIII. Ophiuchus.

OPHIUCHUS inclinatus à capite, ut qui resupinari videtur, manibus anguem tenere figuratus. Hujus autem humeri Æstivo circulo dividuntur à reliquo corpore. Ipse genuum sine ab Æquinoctiali circulo terminatur, pede sinistro premens oculos, dextro autem testudini Scorpionis innixus. Anguis autem, qui ab eo tenetur, prope extremo ore Coronam contingit, medium ut præcingens Ophiuchum, à cauda brevior quam superiori corpore, qua manus sinistra ipsius signi figuratur: ita tamen, ut extrema cauda circulum Æquinoctialem cum Aquilæ cauda jungat. Occidens exortu Geminorum, Cancris, & Leonis, pervenit ad terram: exoriens autem cum Scorpione & Sagittario, apparet. Hic habet in capite stellam unam, in utroque humero singulas, in sinistra manu tres, in dextera quatuor, in lumbis duas, in utroque genu singulas, in dextro crure unam, in utroque pede singulas, sed clariorem in dextro. Itaque est omnino stellarum XVII.

Ad CAP. XII.

^a In humero sinistro capra] Geminus pag. 45. Οὗ ὅ ἐν τοῖς δ' αὐτῶν αὐτῶν τῶν τοῦ καὶ τοῦ λαμπεροῦ ἀστὴρ αὐτῶν ποσειδάωνος. Οἱ ὅ ἐν αὐτῶν τῶν αὐτῶν καὶ τοῦ καὶ τοῦ ἀστὴρος δύο, τοῦ καὶ τοῦ.

^b In manu duas, quæ hœdi] In sinistra manu puta, Εἰς δ' αὐτῶν καὶ τοῦ

Ans, ut loquitur Eratosthenes. Schol. German. Super ipso brachio stellas duas, quæ vocantur hœdi. Servius ad Æn. ix. 668. Retinet autem auxiga stellas duas in manu, quæ hœdi vocantur, & capram, quam Amaltheam dicunt: quarum ex ortu & occasu gravissimas tempestates faciunt.

^c Facti] Al. formati. Fidis alter Mörell. Ut & unus de Vliet,

Ad

Anguis autem habet in summo capite duas, sub capite quatuor, uno loco omnes. Ad manum ipsius Ophiuchi sinistram duas, sed quæ maxime ad corpus ejus accedit, clariorem: & in dorso Anguis ad ipsam corporis conjunctionem quinque. Et in prima curvatura caudæ quatuor: in secunda, caput versus, stellas sex. Ita est omnino trium & viginti stellarum.

XIV.

SAGITTA inter duos circulos, Æstivum & Æquinoctialem, super Aquilæ signum posita, dividitur ab eo circulo, qui utriusque polo subjectus ad Cancrum & Capricornum pervenit. ^aHujus acumen ad Equi pedum regionem spectat: altera pars ad humeros Ophiuchi tendit. Hæc occidit Virginis ortu: oritur autem cum Scorpione.

Ha-

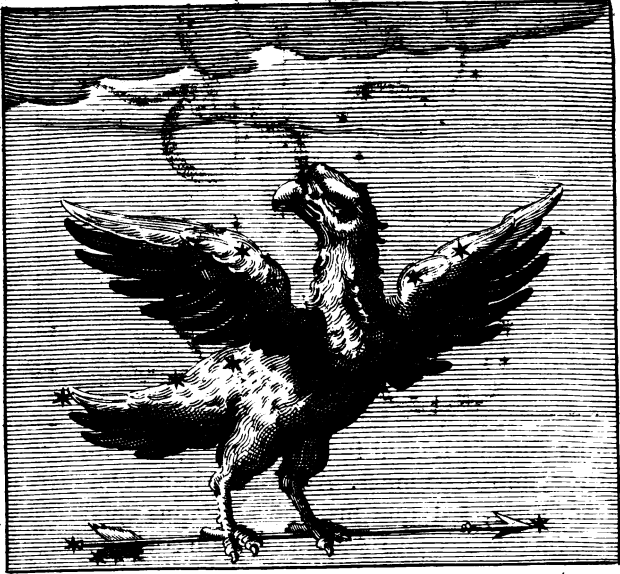
Ad CAP. XIV.
^a Hujus acumen]. Ita & Vlt. 2. Ma-

le acumen editi vulgo. Vide infr. cap. 25. & Lib. iv. cap. 4. Lactant. De Opif. Dei cap. 7. Acuminavit in candam.

Ec b 78

Habet ompino stellas quatuor, quarum una ^b in principio materiæ, altera in medio, duæ reliquæ ^c in eo loco, quo ferrum solet affigi, diversæ videntur.

XV. *Aquila.*

AQUILA ala dextra non multum extra circulum Æquinoctialem prodire, sinistra autem non longe à capite Ophiuchi figurata videtur. Præterea rostrum ejus à reliquo corpore dividit circulus, quem supra diximus à Cancro ad Capricornum pervenire: media autem finitur ab eo quem supra Lacteam orbem demonstravimus esse. Hæc occidit exorto Leone: exoritur autem cum Capricorno, habens in capite stellam unam, in utraque penna unam, in cauda unam.

XVI. *Delphin.*

DELPHIN non longe ab Aquilæ signo figuratus, in-

^b In principio materiæ] H. e. ligni, unde sagitta erat facta.

^c In eo loco, quo ferrum solet affigi]

h. e. in acumine, ut loquitur German. Scholiastes, ἐν τῇ ἀκμῇ.

curvatione caudæ novissimæ tangit Æquinoctialis circuli circumductionem, capite ^a prope contingens equi Pegasi rostrum. Hic exoritur cum sagittarii posteriore parte. Occidit autem, cum Virgo exorta est ad capitis finem. Habet autem in capite stellas duas, supra caput ^b ad cervicem versus duas: ad ea, quæ in ventre velut pennæ videntur, habet stellas tres: in scapulis autem unam; in cauda duas. ^c Omnino est stellarum decem.

XVII. *Equus.*

Ad CAP. XVI.

^a *Prope contingens*] *Conjunctus* unus ex Vliet. Quod damnare haud ausim. Sic mox cap. 17. *Manum dextram cervice sua conjungens.* Confer quæ diximus ad cap. 19. 28. 30. 34. 37. &c. Servius ad Æn. ix. vers. 668. *Hanc cum tanto una clava stella conjungit.*

^b *Ad cervicem versus*] Ita & Vliet. 2. Tò ad notandum heic addi, quod omiti alias solet. Vellej. Lib. 11. cap. 101. *Omnibus ad orientem versus provinciis.* Non dissimile est illud ejusdem scriptoris Lib. 1. cap. 15. *A Imperiali in pala-*

tium versus. Et Curtii Lib. 14. cap. 7. *In meridiem versus Arabes spectant.* Salust. Catil. cap. 56. *In Galliam versus castra movere.* Schol. German. heic habet, *in solio duas.* Scripserat, opinor, in *lesia*, pro *lopla*. Quam vocem usque ambiguum (verticem enim & cervicem notat) retinere illi satius visum est, quam male interpretari. Eratosthenes, *ἔστι τὸ λοπλαῖς*. Scripseram hæc, cum à Grotio in Notis ad Imag. restitui vidi Scholiastæ isti, *in collo duas.*

^c *Omnino est stellarum decem*] Vliet. 3. *Est omnino stellarum 1x.* Quod convenit cum Eratosth. & Scholiastæ Germ.

E e 2

cu.

XVII. *Equus.*

Equus Arcticum circulum spectans, pedibus Asti-
vo orbe niti, extremo ore caput Delphini tangere videretur,
Aquarii manum dextram cervice sua coniungens, &
utrisque Piscibus clausus, quos in duodecim signis postea
demonstrabimus. Hujus in stellis corpus apparet usque
ad umbilicum deformatum: qui occidit cum Pisce de duobus
primo, qui supra tergum ejus est fixus. Exoritur cum
Aquario toto, & cum Pisce, ^a cum quo & occidit manus
Aquarii dextra. Hic habet in rostro stellas duas obscuras,
in capite unam, in maxilla unam, in utrisque auribus singulas,
in cervicibus quatuor obscuras: sed maxime lucet quæ capiti proxima apparet: in humero claram
unam;

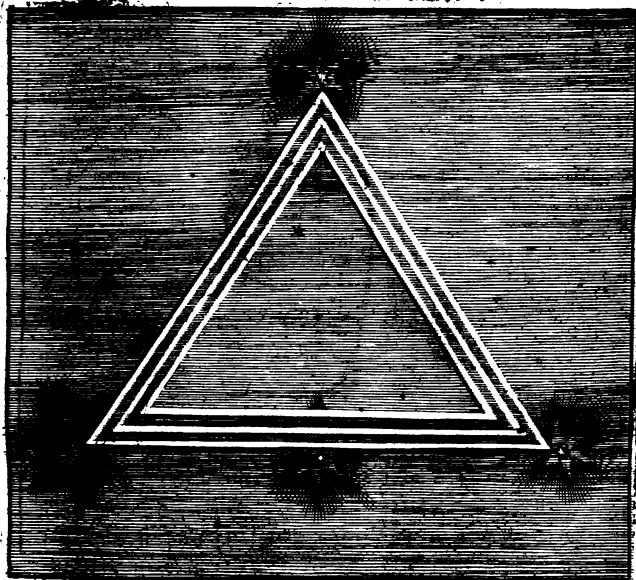
cujus hæc sunt verba: *Habet autem stellas novem, & ideo musicum signum dicitur, eo quod in numero musarum stellas habet.*

Ad CAP. XVII.

^a Cum quo & occidit manus } Ver-
edd. Cum quo occidit, & manu &c. U-
nus ex Vllr. Cum quo occidit & ma-
nu &c.

b In

unam, in pectore unam, ^b in interscapilio unam, in umbilico ^c novissimam unam, quæ Andromedæ caput vocatur, in genibus utrisque singulas, in utrisque poplitibus singulas. Ita est ^d omnino stellarum XVII.

XVIII. *Deltoton.*

DELTON autem in triangulum deformatur, æquis lateribus duobus, uno brevior, sed prope æquali reliquis, inter Æstivum & Æquinoctialem circulum supra caput Arietis, non longe ab Andromedæ dextro crure, & Per-

^b In interscapilio] In armo Schol. German. Quod idem est. Vide quæ ad cap. I. annotavi.

^c Novissimam unam] Eratosthenes, *ὁ ἐμφαλὲ ἔχων λαμψὴν α'.* Si cum locum respexit, interferendum *clavam.* Schol. Germ. In spirâ unam, in umbilico *clavam unam.*

^d Omnino est stellarum XVII.] Schol. German. *Sunt omnes XVIII. Qui nu-*

merus convenit cum stellis ab Hygino enumeratis.

Ad CAP. XVIII.

^a *Æquis lateribus duobus]* Theo in Aratum pag. 31. *Τὸ δὲ δέλτον ἰσοσκελές, καὶ ἰσοπλευρόν. Τὰς γὰρ κατὰ πλάτος ἰσότητας ἔχει, τὴν δὲ κατὰ τὸν ὑποκείμενον βραχυτέραν ἐκείναι.*

Ec 3

b In

& Persei manu sinistra collocatum: cum Ariete toto occidens, exoriens autem cum ejusdem dimidia priora parte. Habet stellam ^b in unoquoque angulo unam.

XIX. Aries.

Nunc protinus XII. signorum figurationem dicemus, quorum est princeps Aries.

ARIES in Æquinoctiali circulo consistens, caput ad exortum habens conversum, occidens à primis pedibus, & exoriens caput infra Triangulum, quod & supra diximus, tenens collocatum, pedibus prope caput ^a contingens, Pistricis. Habet autem in capite stellam unam, ^b in cornibus

^bIn unoquoque angulo] Non habent præpositionem Vlt. 2. Theo in Arat. p. 32. Εχ' δὲ το' ἄρκευ γωνίας ἀντι-
πρὸς τριανγ. Vel deest aliquid, vel
ἀντιπρὸς cum Grotio legendum, delato
τῷ τριανγ.

Ad CAP. XIX.
^aContingens] Coniungens Vlt. 2. &
Sufianus.

^bIn cornibus] In auriculis Scholiast.
Germanici, Eratosth. ὦν τῶν κωνίγων.
Hoc esset, in notis.

c In

bus tres, ^cin cervice tres, in pede priore de primis unam, ^din interscapilio quatuor, in cauda unam, ^esub ventre tres, in lumbis unam, in pede posteriore unam. Omnino est ^fstellarum XVIII.

XX. Taurus.

Taurus ad ortum signorum dimidia parte collocatus, ut incipere genu ac defigere ad terram videtur, caput eodem habens attentum. Genua ejus à reliquo corpore dividit circulus Æquinoctialis. Cornu sinistro, ut supra diximus, conjungitur ^acum sinistro pede ejus, qui

Au-

^cIn cervice tres] Rescribe duas, ut præferunt 4. Vliet. & alter Morellianus. Firmant eam emendationem Eratosthenes & German. Scholiastes.

^dIn interscapilio] In dorso Scholiast. Germ. ut *ἐν πλάγῳ* Eratosthenes: cum heic, tum cap. 23. Præpositionem non agnoscunt Vliet. 3. nec Sufianus liber, in quo fuit, *inter scapula*. Vide not. ad cap. 1.

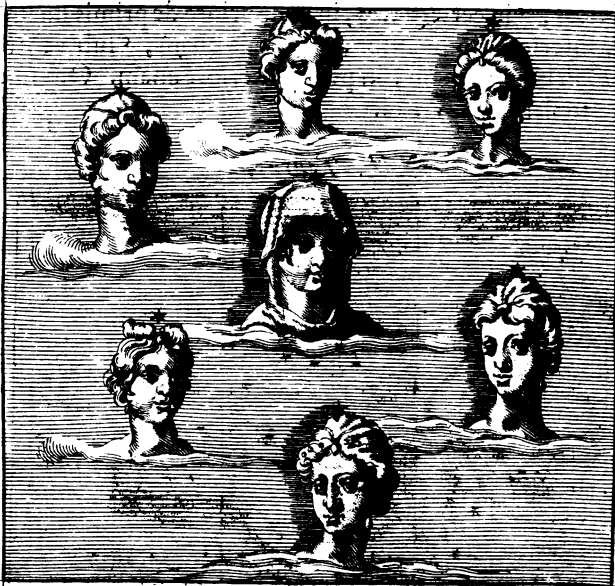
^eSub ventre tres] Sic & Vliet. 2. cum Eratosth. & Schol. German. Perperam ergo *sub ventre unam* alii.

^fStellarum XVIII.] Si in cervice duas tantum colloces, erunt numero XVIII quomodo Vliet. 2. & Sufianus exhibent.

Ad C A P. XX.

^aCum sinistro pede ejus] Alter Morell. & unus ex Vliet. *cum dextro* &c.

Ec 4 b In-

Auriga appellatur. ^bInter hujus finitionem corporis & Arietis caudam stellæ sunt septem, quas Vergilias nostri, Græci autem *πλειάδας* appellaverunt. Hic aversus oritur & occidit. Habet autem in cornibus singulas stellas, sed in sinistro clariorem: utrisque oculis singulas, in fronte media unam: ^cex quibus locis cornua nascuntur, singulas, quæ septem stellæ Hyades appellantur: etsi nonnulli quas duas diximus novissime, stellas negaverunt esse, ^dut omnino Hyades essent quinque. Præterea in sinistro genu priore habet stellam unam, & supra ungulam unam; in dextro genu unam, & in intercapilio tres, novissimam earum cæteris clariorem; in pectore unam. Quæ sunt omnino, ^epræter Vergilias, XVIII.

XXI. Ge-

^bInter hujus finitionem &c.] In dorso eas collocant Proclus & Geminus.

^cEx quibus locis cornua nascuntur] *Εν τῷ αὐτῷ κέρατων ἐκβύσι.*

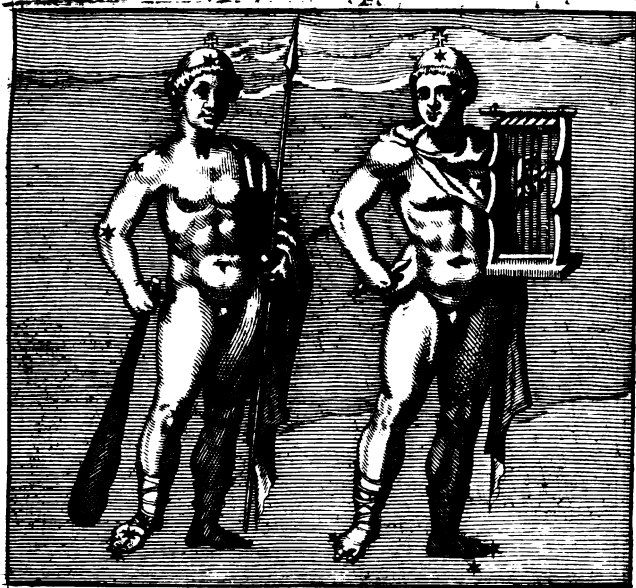
^dUt omnino Hyades essent quinque] Geminus: *Οἱ δὲ οὗτοι τὸ βραχὺν τοῦ γένους ἀνέμεινον ἑστέρας, ἢ ἀνέμεινον*

πέντε, καλὴν ὕδατος. Eadem habet Proclus in de Sphæra, ut & Hyginus ipse Mythol. cap. 192.

^ePræter Vergilias XVIII.] Ita & Vlt. 2. tertius XVIIII, quartus XVII. Octo-decim numerant quoque Eratosthenes & Schol. German, Sed numerum eæ-

rum

XXI. Gemini.

GEMINI ab aurigæ dextra parte supra Oriona collocati videntur, ita tamen, ut Orion inter Taurum & Geminos sit constitutus. Capita eorum dividuntur à reliquo corpore circulo eo, ^a qui æstivum definire supra est dictus. Ut complexa corpora inter se tenentes occidunt directi à pedibus: exoriuntur autem inclinati ut jacentes. Sed de his qui Cancro est proximus, habet in capite stellam unam claram, in utrisque humeris singulas claras, in dextro cubito unam, in genibus utrisque singulas, ^b in pedibus utrisque singulas: alter autem in capite unam, in utrisque mammis singulas, ^c in sinistro humero unam,

rum, quas Hyginus recensuit, Gineas, malis xiv. ut Veneta & aliæ antiquiores exhibent.

Ad CAP. XXI.

^a Quod æstivum definire. Æstatem

in
Vlitt. 4. Quod omnino probandum. Vlitt. de cap. 7. Lib. I.

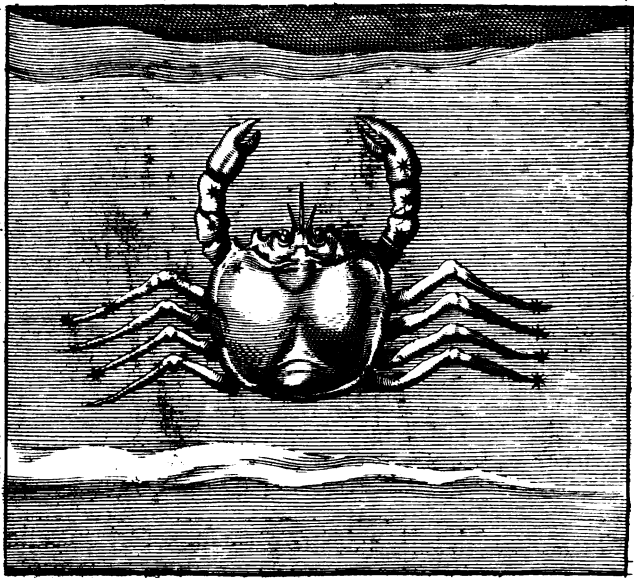
^b In pedibus utrisque] Unâ voce auctius Vlitt. 3. In pedibus utrisque primoribus. Sic supr. cap. 5. In digitis primoribus.

^c In sinistro humero unam] Post hæc

Ec 5 ver.

in pedibus utrisque singulas, & infra sinistrum pedem unam, quæ ^d *αἰνός* appellatur.

XXII. Cancer.

Hunc medium dividit circulus Æstivus ad Leonem & ad exortus spectantem, paululum supra caput Hydræ collocatum, Occidentem & Orientem posteriori corporis parte. Hic autem habet in ipsa testa stellas duas, quæ Afini vocantur, de quibus ante diximus: in dextris pedibus singulas obscuras, in sinistro primo pede duas, & in secundo duas obscuras, in tertio unam, ^a in quarto primo unam obscuram, in ore unam, in ea quæ ^b Chela dexterior

verba inferenda ista ex Vliet. 3. In sinistro genu unam.

^d Propius appellatur] *Tropas* Vliet. 4. & Schol. Germ. in Vett. editionibus. Nimirum *propas* pro *propas* dederant librarii, ut *Tropas* pro *Tropas* Mych. cap. 176. aliaque id genus, quæ ad illum locum congestimus, Geminus:

O' δὲ αἰνός ἡ πρὸς τὴν δὲ δὴ αἰνός ἡ πρὸς τὴν δὴ αἰνός.

Ad CAP. XXII

^a In quarto primo] H. c. Ε' π' δ' αὐτὴν τοῦ τετραπύ, ut loquitur Eratosthenes.

^b Chela dexterior] Germano-chela spel-

terior dicitur, tres similes, non grandes, in sinistra similes duas. Omnino est stellarum XVII.

XXIII. Leo.

LEO spectans ad occasum supra corpus Hydræ, à capite qua Cancer instat, usque ad mediam partem ejus constitutus, medius æstivo circulo dividitur, ut sub ipso orbe priores pedes habeat collocatos: occidens à capite & exoriens. Hic habet in capite stellas tres, in cervicibus duas, in pectore unam, ^a in interscapilio tres, in media cauda unam, ^b in extrema alteram, sub pectore duas, in pede

pellat Scholiastes Germanici cum Cancri, tum & Scorpii, de quo cap. 25. agitur. *Fures* Apuleio sunt in Apologia, *Feracula* Plinio.

^c *Est stellarum XVII.* Ita & Vliet. & Eratosthenis. Schol. Germ. xvi. Perperam.

vocem præpositionem Vliet. 3. cum heic, tum & passim supra infraque. Cæterum pro interscapilio *spinam* exhibet Schol. Germanici, ut & ἡ σπῆν Eratosthenes. Vide supr. cap. 19.

^b *In extrema alteram*] Ita & Vliet. 3. Sed Veneta & aliz antiquiores addunt *magnam*. Rectius esset *clavam*. Schol. Germ. *In ultima cauda clavam unam*. Eratosth. ἡ π' αὐγὴ λαμπρὴ αὐτῆς.

Ad CAP. XXIII.

a In interscapilio] Delent ante hanc

Ad

pede priore unam claram, in ventre claram unam, & infra alteram magnam: in lumbis unam, in posteriori genu unam, in pede posteriori unam claram. Ita omnino est stellarum XIX.

XXIV. *Virgo.*

VIRGO infra pedes Bootis collocata, capite posteriorem partem Leonis, dextra manu circulum Æquinoctialem tangit: ^a ac inferiorem partem corporis supra Corvum & Hydræ caudam habere perspicitur, ^b occidens capite prius quam cæteris membris. Hujus in capite est stella una obscura, in utrisque humeris singulæ, in utrisque pennis binæ, quarum una stella, quæ est in dextra penna ad humerum defixa, *α* vocatur. Præterea habet in utrisque manibus singulas stellas, quarum una quæ est in dextra manu, major & clarior, ^c ea cum spicis esse dicitur.

Ad C A P. XXIV.

^a Ac inferiorem partem] Ad inferiorem. Vliet. 2, tertius, ac inferiorem &c.

Quod rectum est.

^b Occidens capite] A capite Vliet. 2.

^c Ea cum spicis esse dicitur] Immo & spica

tur. In veste autem habet passim dispositas ^d stellas septem, & in utrisque pedibus singulas. Ita est omnino ^e stellarum XVIII.

XXV. Scorpius.

Hujus prior pars quæ Chelæ dicuntur, ita premuntur ab Æquinoctiali circulo, ut eum sustinere videantur. Ipse autem pedibus Ophiuchi, de quo supra diximus, subditus, extrema cauda circulum Hiemalem contingere videtur: neque longe est ab eo signo, quod pro hostia Centaurus ferre perspicitur. Occidit autem inclinato corpore, exoritur autem erectus à Chelis. Hic habet stellas in his, quæ Chelæ dicuntur, in unaquaque earum binas, ex quibus primæ sunt clariores: præterea habet ^a in fronte stellas tres, quarum media est clarissima, ^b in interscapilio tres, in ventre duas, in cauda quinque, in acumine ipso, quo percutere existimatur, duas. Ita est omnino stellarum XIX.

XXVI. Sagittarius.

SAGITTARIUS autem spectans ad occasum Centauri corpore figuratur, velut ^a mittere incipiens sagittas, à pedibus usque ad humeros in Hiemali circulo collocatus, ita ut caput solum ejus extra eum circulum, quem supra diximus, apparere videatur: cujus arcus Lacteo circulo medius dividitur. Antepedes hujus est quædam corona stellis effecta, ^b de qua prius diximus. Hic præceps occidit,

spica dicitur. Vide Eratosth. Schol. German. Proclum, & Geminum.

d Stellas septem.] Sex Vliet. unus. Quod addit German. Schol. & Eratosthenes.

e Stellarum XVIII.] MSS. 4. Vliet. stellarum XIX. Quæ lectio rursus stabilitur ab Eratosthene & Germaniciano Scholiaste.

mox cap. 26. 27. &c. præpositionem ignorant. Vliet. 4. Sed monitum hæc jam superius. Cæterum in dorso stellas istas collocat Schol. Germi. Vide sup. quæ ad cap. 1. à nobis dicta sunt.

Ad C A P. XXVI.

a Mittere incipiens sagittas.] Sagittarij MSS. 4.

b De qua prius diximus.] Forte superioris diximus. Videl. lib. II. cap. 27. Sed nihil ut mutemus satius est. Infr. cap. 34. Sirion appellant. de quo prius diximus.

Ad C A P. XXV.

a In fronte stellas tres.] Ita & Eratosthenes. Perperam, in fronte duas Schol. Germanici.

b In interscapilio.] Etiam heic, ut &

dit, exoritur directus. Habet autem in capite stellas duas, in arcu duas, in sagitta unam, in dextro cubito unam, in manu priori unam, in ventre unam, in interscapilio duas, in cauda unam, in priori genu unam, in pede unam, ^c in inferiori genu unam, in poplite unam. Omnino est stellarum X V. Corona autem Centauri est stellarum V I I.

XXVII. Capricornus.

CAPRICORNUS ad occasum spectans, & totus in Zodiaco circulo deformatus, cauda & toto corpore medius dividitur ab Hiemali circulo: suppositus Aquarii ^a manui sinistrae, occidit præceps, exoritur autem directus. Sed habet in naso stellam unam, infra cervices unam, in pectore duas, in priore pede unam, in priore eodem alte-

^c In inferiori genu] Sine præpositione inferiori genu Vlt. 4.

Ad CAP. XXVII.

^a Manui sinistra] Manu sinistra MSS.

4. Putes scripsisse Hyginum; manu sinistra

teram, in interscapilio septem, in ventre quinque, in cauda duas. Omnino ^b est stellarum viginti.

XXVIII. *Aquarius.*

AQUARIUS pedes habet in Hiemali circulo defixos, manum autem sinistram usque ad Capricorni porrigens tergus, dextra jubam Pegasi ^a prope contingens, spectat ad exortus. Qui cum ita sit figuratus, necesse est corpore eum prope resupinato videri. Effusio aquæ pervenit ad eum Piscem, qui solitarius figuratur, de quo posterius dicemus. Sed Aquarius & occidit & exoritur capite prius quam reliquis membris. Hic habet in capite stellas duas obscuras, in utrisque humeris singulas magnas, in sinistro cubito unam grandem, in manu priori unam, in utrisque

^a *sinistra. Maro Æn. 1. Parce metu. Consule Technicos, & Cellium.*

^b *Est stellarum viginti.] Stellarum xxii. Venet. Stellarum xxvi. Vltt. 4.]*

& Schollast. Germanici: Eratosthenes xxiv.

Ad CAP. XXVIII.

^a *Prope contingens.] Contingens Vltt.*

2. Vide supr. cap. 16.

^b *In*

mammis singulas obscuras, ^b in lumbis interidri unam, in utrisque genibus singulas, in dextro crure unam, in utrisque pedibus singulas. Omnino est stellarum quatuordecim. Effusio aquæ ^c cum aquatio ipso est stellarum triginta. Sed in his omnibus prima & novissima clara.

XXIX. *Pisces.*

Hortum alter Notius, alter Boreus appellatur, ideo quod unus eorum, qui Boreus dicitur, inter Æquinoctialem & Æstivum circulum sub Andromedæ brachio collocatus, & Arcticum polum spectans, constituitur: alter autem est in Zodiaco circulo extremo sub scapulis Equi non longe ab Æquinoctiali circulo collocatus, spectans

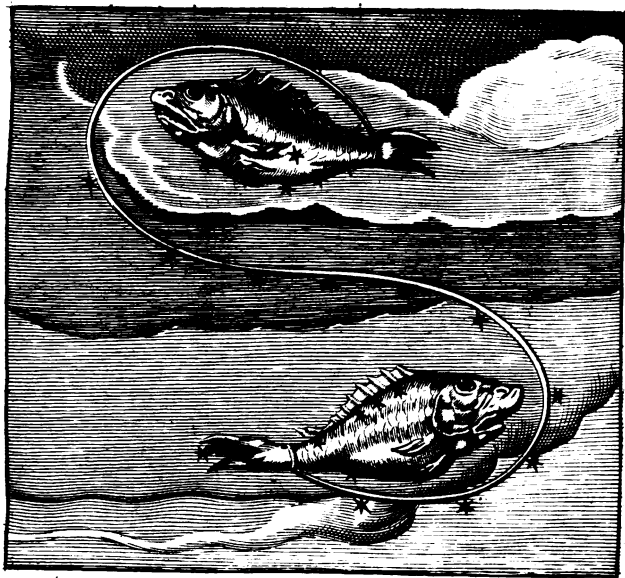
^b In lumbis &c.] Ante hæc verba inserere illa ex Vliet. 3. *Infra mammæ singulas*, Eratosthenes: Τὸ δὲ τὴν μέσην ἐκείνην δ'. Schol. German. *Sub mammillis singulas.*

^c Cum aquario ipso] Ex Vlietianis duo æquati, ceteri æquati exhibuerunt, Prius

præfens. Intellige τὴν ἀγνῶστον, sive urnam, quam *aquimanarium* Juris consulti vocant. Schol. Germ. *Effusio vero aqua dextra laraque fit stellis XXXI. Quorum duas splendida sunt, cetera vero obscura.* Confer Cujac. *Observ.* Lib. x. 17.

ad

Ad

ad occasum. Hi pisces quibusdam stellis ^a ut lineola ab Arietis pede primo junguntur: quorum inferior ante occidere & exoriri videtur. Habet autem stellas XVII. Et Boreus omnino XII. Conjunctio eorum habet ^b ad Aquilonem spectans stellas tres, ad alteram partem tres, ad exortum tres, in commissura tres. Omnino duodecim. Horum conjunctionem, quæ à pede Arietis primo notatur, Aratus Græce *πυρρὸς μὲν ὑπερβολίον*, Cicero ^c Nodum cœlestem dicit: qui utrique volunt significare, eum nodum non solum piscium, sed etiam totius sphaeræ esse: quo enim loco circulus ab Arietis pede *μεσημβριανὸς* dicitur, qui meridiem significet: & quo loco is circulus Mesembrinos conjungitur, & transit Æquinoctialem circulum, in ipsa conjunctione circulorum nodus Piscium significatur:

Ad CAP. XXIX.

^a Ut lineola] Vide de illa lineola Scalig. ad Manil. p. 62.

^b Ad aquilonem spectans stellas tres] E-

menda ex Vliet. 2. Spectantes stellas tres. ^c Nodum cœlestem dixit] Schol. German. *luteum alligamentum*. Fort. cœlestium. Nisi mavis, *luteum* cum Grotio, quod *λίγος* vocet id Ptolemæus.

ff

d Ca.

tur: quare eum non modo Piscium, sed etiam^d cœlestium nodum appellaverunt.

XXX. Pistrix.

^a PISTRIX à mediâ cauda dividitur ab Hiemali-circulo, spectans ad exortus, rostro prope posteriorem^b Arietis pedem jungens: hujus priorem partem corporis, quæ spectat ad exortum, prope alluere flumen Eridanus videtur. Hæc occidit exorto Cancro & Leone: exoritur autem cum Tauro & Geminis. Sed habet^c in extrema cau-

^d Cœlestium nodum appellaverunt] Vliet. Cœlestium nodum rerum appellaverunt. Legerunt in Arato veteres præne omnes σῶμα δισμον ἐκ χειρὶν. Sed Grotius σῶμα δισμον ὡς ἑταίριον legendum docet not. ad Imag. pag. 52. Atque ita editum à Londinatis pag. 32. Καὶ τὰ ῥα εἰς ἀστὴρ ἐπὶ τοῦ καλὸς τε μέγας τε, ὅν ῥα τὸ σῶμα δισμον ὡς ἑταίριον καλεῖσιν. Theo: Εἰς ἀστὴρ ἐστὶν αὖ τῆς μέσης τοῦ ἑταίριον, ὅστις

ἀστὴρ σῶμα δὲ ἀμοτίρις, ὃν καλεῖσιν ἑταίριον δισμόν.

Ad CAP. XXX.

^a Pistrix] Cetus est Schol. Germ. ut κατὰ Eratostheni. Vide annot. ad Mythol. cap. 273.

^b Arietis pedem jungens] Conjungens unus Vliet. Frustra tangens malebat vir doctus. Infr. cap. 34. Pedem dextram Orionis pane capite suo conjungens.

^c In extrema cauda stellas duas obscuras]

cauda stellas duas obscuras, ab eo loco usque ad reliqui
^a corporis curvaturam quinque; sub ventre sex. ^comni-
 no sunt tredecim.

XXXI. Eridanus.

ERIDANUS à sinistro pede profectus Orionis, &
 perveniens usque ad Pistricem, rursus diffunditur ad
 Leporis pedes, & protinus ad Arcticum circulum tendit.
 Hujus figurationem Hiemalis circulus dividit ab eo loco,
 quo prope conjungitur Ceto. Hic Scorpione & Sagitta-
 rio exorto occidere: exoriri autem cum Geminis & Can-
 cro videtur. Habet stellas in prima curvatura tres, in se-
 cunda tres, ^a item in tertia ^b usque ad novissimam septem.
 Omnino stellarum est tredecim.

XXXII. Le-

ras] Schol. Germ. In cauda extremo
 claras duas. Verius, quam Hyginus,
 ait Grotius in not. ad Imag. pag. 65. De
 quo valde dubito. Nam cum Hygino
 Eratosth. cap. 36. Ε'ν τ' ἑξείς β'.
 & μακρὴς.

^a Corporis curvaturam] Gibbum vo-

cat Germ. Schol. κύρτωμα Eratosth. nes.

^c Omnino sunt tredecim] Τὸ sunt nule-
 lus ex codicibus Vlticianis agnoscit.

Ad CAP. XXXI.

^a Item in tertia] Τὸ item abest à Vltic. 2.

^b Usque ad novissimam] Vlticianorum
 ff 2 unus,

XXXII. *Lepus.*

LEPU S autem infra sinistrum pedem Orionis per Hiemalem circulum fugiens, & ab eo inferiori parte corporis divisus, occidit Sagittario exorto, oritur cum Leone. Habet autem stellas in utrisque auribus singulas, in corpore passim dispositas duas, in pedibus prioribus singulas. ita sunt omnino sex.

XXXIII. *Orion.*

Hunc à zona & reliquo corpore Æquinoctialis circulus

unus, usque ad novissima. Quod haud spreverim. Eratosthenes: Εἰ μὴ τὴν ἡλίου ἰσὺς ἴσῃ ἰσάται ζ'. & quoniam εἰς τὰς σὺν ταῖς Νεῖαν. Τὰς πρὸς ταῖς εδ'. Nimirum in capite Nili unam collocavit, quam omisit Hyginus. Scholiastes Germanici mirificè heic est interpolatus: Habet, inquit, stellas in primo flexu quatuor, in secundo tres, in

tertio tres, usque ad novissimam septem, quas dicunt in ore Nili fluvii esse. Sunt omnes xvii. Emendo ex Hygino & Eratosthene, in secundo tres, in tertio usque ad novissima septem, quas dicunt ora Nili fluvii esse. Sunt omnes xiv. Frustra heic est Grotius in notis ad Imag. pag. 67.

Ad

lus dividit, cum Tauro decertantem collocatum, dextra manu clavam tenentem, & incinctum ense spectantem ad occalum, & occidentem exortâ Scorpionis posteriori parte, & Sagittario exoriente, cum Cancro autem toto corpore pariter exsurgentem. Hic habet in capite stellas tres claras, in utrisque humeris singulas, in dextro cubito obscuram unam, in manu similem unam, in zona tres, in eo quo gladius ejus deformatur, tres obscuras, in utrisque genibus singulas claras, in pedibus singulas. omnino XVII.

XXXIV. *Canis.*

CANIS Leporem ^a fugientem persequens, posterioribus pedibus dividitur ab Hiemali circulo, pedem dextrum Orionis pene suo capite ^b contingens, capite ad occa-

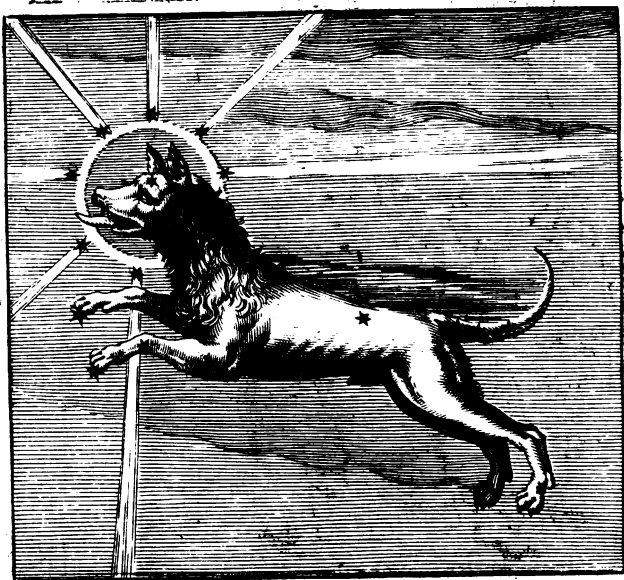
Ad CAP. XXXIV.

^a *Fugientem persequens*] *Consequens*

edd. vetust. Sed Vltt. 2. *prosequens.*
^b *Contingens*] *Conjunctus* est in 3o
 Vltt. & utroque Morelliano.

Ff 3

c 240

tasum spectans, sed caput ad Æquinoctialem circulum tendit: occidens oriente Sagittario, exoriens autem cum Cancro. Hic Canis habet in lingua stellam unam, quæ Canis appellatur: in capite autem alteram, quam nonnulli Sirion appellant, de quo prius diximus. Præterea habet in utrisque auribus singulas stellas obscuras, in pectore duas, in pede priore tres, in interscapilio tres: in sinistro lumbo unam, in pede posteriori unam, in pede dextro unam, in cauda quatuor. omnino viginti.

XXXV. ΠΡΟΚΥΝ.

Hic in Læteo circulo defixus, pedibus Æquinoctialem circulum tangit. Spectat ad occasum, ut inter Geminos & Cancrum constitutus: qui quod ante majorem Canem exoritur, *Προκύων* est appellatus. Hic autem occidit

[Quæ res] Virg. 2. Quæ stella est? etc. Vide sup. Lib. 12. Cap. 34.

Ad

dit exorto Capricorno, exoritur cum Leone. Sed omnino est stellarum trium.

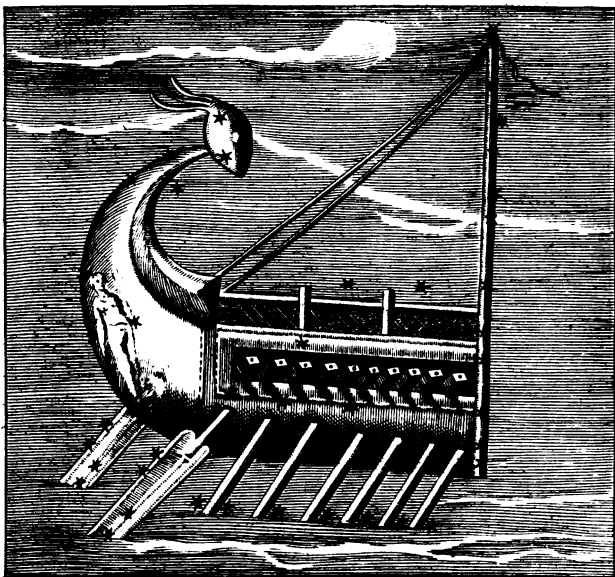
XXXVI. *Argo.*

Hujus puppis Hiemalem circulum & majoris Canis caudam contingens inferiore parte, novissime navis inclinata Antarcticum circulum tangit. Occidens Sagittario & Capricorno exorto ut in mari collocata, exoriens autem cum Virgine & Chelis. Hæc habet in puppi ad singula gubernacula, ad primum stellas quinque, ad alterum quatuor, circum carinam quinque, & ^a sub rejectu quinque, ad malum IV. Ita tota est stellarum viginti trium.

Ad CAP. XXXVI.

a *Sub rejectu*] Ita & Vlitt. 3. vulgo editi, *rejectum*. Unde *retinaculum* facit vir doctus ad Eratosthenem. *Retinaculum* volebat Grotius, quod *επιμαχον*

μχ Eratosthenes & Germ. Scholiaztes appellant. Sed vulgatum *rejectum* à se defendi in curis secundis de militiâ navali ait Schefferus. Præstat ergo *επιμαχον*, donec illæ prodeant,

trium. Quæ quare non sit tota in mundo collocata, prius diximus.

XXXVII. *a Centaurus.*

Hic ita figuratur, ut in Antarctico circulo niti pedibus, humeris Hiemalem sustinere videatur: capite prope ^b caudam Hydræ contingens, hostiam dextrâ manu tenens supinam, quæ pedibus & extremo ore circulum Hiemalem tangit, inter eum & Antarcticum orbem collocata. Centauri autem crura à reliquo corpore dividit circulus qui Læteus vocatur. Hic spectans ad ortus signorum, totus occidit Aquario & Piscibus exortis, oritur
au-

Ad CAP. XXXVII.

a Centaurus] Hic Chiron existimatur à nonnullis, ut retulit Lib. 11. cap. 38. At Chiron Saturni & Phyllyræ erat filius, qui inde Phyllyrides à poetis dicitur, Propert. Lib. 11. el. 1. *Tarda Philoßeta sanavit crura Machaon, Phæ-*

niciæ Chiron lœmina Phyllyrides. Perperam ergo in Vett. edd. lemma hujus capitis habet *Phyllyris*.

b Caudam Hydræ contingens] *Conjunctus* Veneta cum aliis antiquioribus, quomodo & suos codices habere restatur Morellius. Nec aliter in suis Vitiis invenit.

c *Omni-*

autem cum Scorpione & Sagittario. Habet autem stellas supra caput tres obscuras, in utrisque humeris singulas claras, in cubito sinistro unam, in manu unam, in medio pectore equino unam, in prioribus poplitibus utrisque singulas, in interscapilio quatuor, in ventre duas claras, in cauda tres, in lumbo equino unam, in genibus posterioribus singulas, in poplitibus singulas. ^c Omnino sunt XXIII. Hostia autem habet in cauda stellas duas, in pede de posterioribus primo unam, & inter utrosque pedes unam, in interscapilio unam claram, & in priore parte pedum unam, infra alteram: in capite tres dispositas. Omnino sunt numero decem.

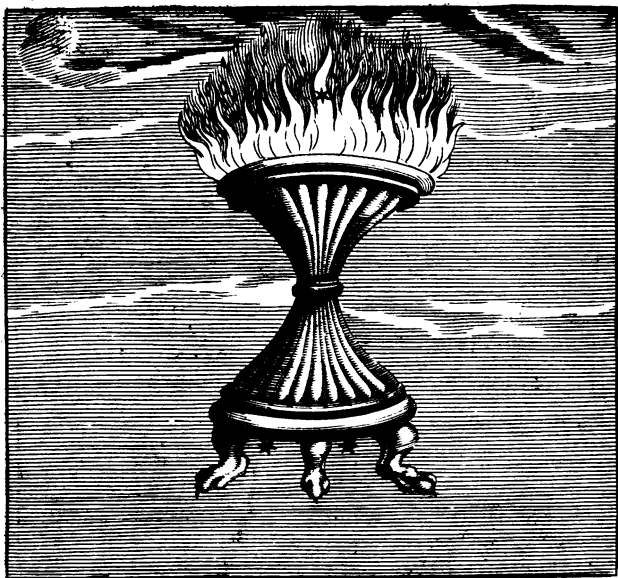
XXXVIII. Ara.

^a ARA propter Antarcticum circulum tangens inter Hostiz

^c Omnino sunt xxiii.] xxiv. Veneta & antiquiores aliz cum MSS. 2. ex Vligianis, Kd', etiam Eratosthenes.

Ad CAP. XXXVIII.

^a Ara propter] Ita & Vliet. 2. Sed totidem ara prope. Quod præferam. ff 5 blz

stix caput & Scorpionis caudam extremam collocatur, occidens Arietis exortu, exoriens cum Capricorno. Hæc habet ^b in summo cacumine circuli ubi formatur, stellas duas, ^c & in imo altaris duas. Et ita est omnino stellarum quatuor.

XXXIX. *Hydra.*

HYDRA trium signorum longitudinem occupans, Cancrī, Leonis^a & Virginis, inter æquinoctialem & Hiemalem circulum collocatur, ita tamen, ut caput ejus contendens ad signum id, quod *αρκούριον* vocatur, & totius Hydræ

^b In cacumine circuli ubi formatur] Hoc non capio; nec quid MSS. velint, in quibus qui vel quid formatur. Schol. Germ. In superficie, in qua pruna fuisse dicuntur. Eratosth. Εἰς τὴν ἰσχυρίαν.

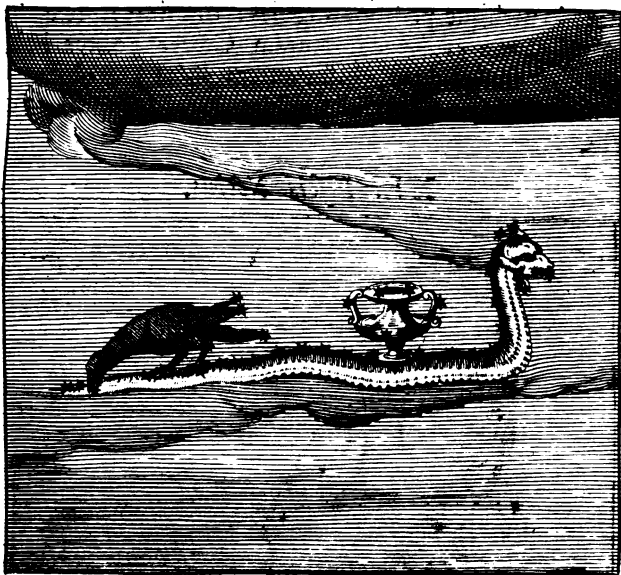
^c Et in imo altaris duas] Ita & unus de Vltorianis. Reliqui alteras duas. Nempe ἑπὶ τῆς βασιλίδος, ut est apud Erato-

sthenem. Corrige ergo Scholiasten Germanici, qui corruptè, duas in vase ejus. Scrib. in basi ejus. Oi δ. Deuterion. xii. 27. Πρὸς τοῦ βασιλίδος αὐτοῦ μαγνηίς.

Ad CAP. XXXIX.

^a Et virginis] Copulam nullus ex Vlt. agnoscit.

^b Usque

drae prope quarta pars inter Æstivum & Æquinoctialem
circulum videatur. Cauda autem extrema pene Centauri
caput tegens, sustinet in dorso Corvum, rostro corpus
ejus tundentem, & toto corpore ad Cratera tendentem:
qui satis longo dissidente intervallo, prope inter Leonem
& Virginem constitutus videtur, inclinior ad caput
Hydrae, quae occidit Aquario & Piscibus exortis: oritur
autem cum his signis, de quibus supra diximus. Habet au-
tem in capite stellas tres, in prima à capite curvatura,
sex, sed earum novissimam claram: in secunda curvatura
tres, in tertia quatuor, in quarta duas, in quinta^b usque
ad caudam novem, omnes obscuras: ita fiunt numero
vigintiseptem. Corvus autem habet^c in gutture stellam
unam, in pennis duas, ^dinfra pennam caudam versus
duas,

^b *Usque ad caudam versus*] Ita &
Ylitt. 3. Sed Veneta cum antiquiori-
bus *olto*. Atque ita etiam Germān.
Scholiaſtes. Morellianam tamen lectio-
nem ſtabilit Eratoſthenes, cujus ver-

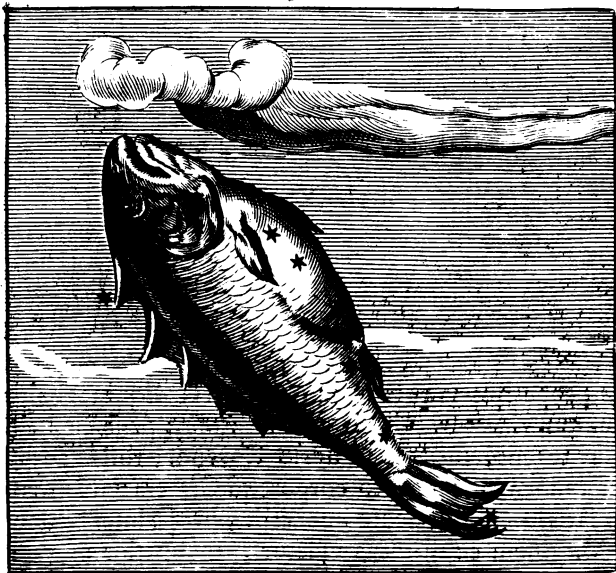
ba ſunt: Ἀπὸ τῆς δ'. καὶ τῆς μίχης
τῆς ὑψους δ'. Corrige, ἐπὶ τῆς &c.

^c *In gutture*] Ἐπὶ τῆς ῥύγχος Erato-
ſthenes.

^d *Infra pennam caudam verſus*] Ob-
ſeu-

duas, in utrisque pedibus singulas: omnino septem. Supra primam à capite curvaturam Crater positus habet * in labris stellas duas, infra autem anfas duas obscuras, in medio Cratere duas, ad fundum duas. † Omnino sunt octo.

XL. *Piscis Notius.*

PISCIS autem qui Notius dicitur, inter Hiemalem & antarcticum circulum media regione collocatus, spectare ad exortum videtur, inter Aquarium & Capricornum, † ore excipiens aquam quæ funditur ab Aquario. Hic occi-

scure dictum. Clarius Eratosthenes, ὁπὸ τῆς ὁρδονομίας. German. Schol. In caudâ.

* In labris] Labis suspicabatur Grogius, hoc est, λαβὰς, anfis. Perperam. In labris est ὁπὸ τῆς χείρας Eratosthenis.

† Omnino sunt octo] Decem Vliet. 2. cum Schol. Germanici. Sex numerat

Eratosthenes, omittens illas duas, quas infra anfas collocat Hyginus. Tanta veterum in his numeris discrepantia est.

Ad CAP. XL.

a Ore excipiens aquam &c.] τῆς ὁρδονομίας, ut est apud Geminum pag. 45. Confer Scalig. ad Manil. p. 62.

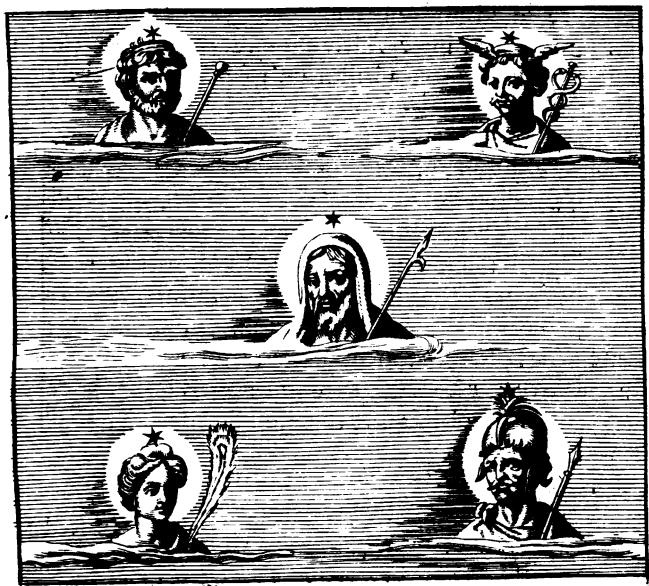
occidit oriente Cancro, exoritur autem cum Piscibus.
Sed est stellarum omnino duodecim.

Quæ ad figurationem siderum pertinent, ^b ad hunc finem nobis erunt dicta, reliqua protinus dicemus.

*De quinque circulorum inter corpora cælestia
notatione, & Planetis.*

LIBER QUARTUS.

L

QUONIAM in initio sphaeræ circuli quinque quomodo efficerentur ostendimus, neque eos ^a corpore siderum notavimus: & si duo novissimi nihil ad Solis cursum pertinent, hoc est Arcticos & Antarcicos, de mediis tribus dicemus. Sed quoniam Aratus quatuor circulis sphaeram

^b Ad hunc finem] Vlt, unus dpxi-
gus, ad hunc finem,

Ad Lib. IV. Cap. I.
^a Corpore siderum notavimus] Ita &
Vlt,

ram plurimum valere dicit, neque eorum aperte quenquam demonstrat, voluntatem nostram apertius ostendemus, Et quemadmodum ^b in initio fecimus, ^c à Boreo polo dicemus.

IGITUR Æstivum circulum unum de quatuor esse dicemus, qui *ἡρεπὸς ἡμερῶν* vocatur, quo circulo ^d æstatem confici demonstravimus: & si non nemo dubitat, quare non utrique circuli, hoc est Æstivus & Hiemalis, uno nomine appellentur, ideo quod quem nos Æstivum diximus, nonnullis Hiemalis fiat: & quo circulo hiemem effici diximus, eo circulo aliis æstas sit. Qui si voluerint intelligere id ad nostram collocationem mundi esse demonstratum, qui inter Æstivum circulum & Arcticum sumus constituti, non ad illorum sphæram, qui ab Hiemali circulo Antarcticum habitantes, nobis Antipodes dicuntur, facilius ad nostram accesserint voluntatem. Si quis enim voluerit eorum quos Antipodas diximus, quod inferiore à nobis circulo constituti videntur, sphæram facere, non immerito nostrum Hiemalem sibi Æstivum circulum finxerit: aut ^e si quis scriptor eorum mentionem faciens, obscure voluerit Antipodas demonstrare, & dixerit, quibus in Capricorno æstas summa, aut in Cancro hiems maxima fiat, ^f non imperita ratione acutissime dixisse videbitur. quodcunque enim nostris circulis contrarium dixerit, id illis erit rectum. Sed ne longiore sermone præter consuetudinem utamur, ad inceptum revertamur.

II. IN

Vlitt. 3. Sed Veneta & aliæ perustiores *intulerimus*; unde *annotavimus* facit Schefferus.

^b In initio] Præpositionem heic igno- rant Vlitt. 3.

^c A boreo polo dicemus] Ita quidem etiam 3. Vlitt. Sed Veneta aliæque, à boreo polo sumemus exordium. An scripserat *ducemus exordium*? Supr. Lib. 111. cap. 1. Igitur incipimus à polo boreo protinus dicere. Non ideo tamen Latinè dicas, à boreo polo dicemus.

^d Æstatem confici] Vlitt. unus *confici*, alius *effici*. *Confici* etiam alter ex Morellianis.

^e Si quis scriptor eorum] Ita & Vlitt. 2. at unus *scripto* eorum.

^f Non imperita ratione] *Nec imperita* Vlitt. 2. Ergo *nec* posuit pro *non*, ut cum *nec opinus*, *nec optimatus* & similia dicimus? Forte transpositio facta est, ut fuerit manus auctoris, *acutissime nec imperita ratione* &c.

Ad

II.

IN ÆSTIVO circulo, de quo primum dicere institui-
mus, hæc signa sive partes eorum perspiciuntur: Capita
Geminorum, Aurigæ genu utrumque, Persei crus, & hu-
merus sinister. Andromeda autem à pectore, sed manu
sinistra, dividitur. Atque ita evenit, ut caput ejus cum
toto pectore & manu dextra videatur esse inter Æstivum
& Æquinoctialem circulum: reliquum autem corpus in-
ter Æstivum & Arcticum finem. Præterea in eodem Æ-
stivo circulo pedes equi Pegasi positi videntur, ^a & caput
à reliquo corpore dividitur Oloris, & alæ sinisterioris ut
volantis pars non magna. Ophiuchus humeris ut cir-
culum sustinere videtur. Virgo prope contingens à capi-
te, inter hunc & Æquinoctialem circulum collocata est,
ut fulgens ad Austrum. Leo à pectore ad lumbos dividi-
tur, ut caput ejus & corporis superior à cruribus pars,
inter hunc & Arcticum circulum videatur: inferior au-
tem pars ^b inter Æstivum & Æquinoctialem circulum.
Cancer autem sic dividitur medius, ut inter duos oculos
ejus circulus trajectus existimetur. In his signis, & hoc,
ut ante diximus, circulo cum vehitur Sol, evenit ut no-
bis qui hac inclinatione mundi utimur, sint diei de par-
tibus octo partes quinque, noctis autem tres. Neque ita
tamen ut ex horologiis, sed ex sphæræ ratione. Cum enim
sphæram ita constitueris, ut circulus is, qui Arcticus vo-
catur, semper appareat, nunquam autem Antarcticus exo-
riatur, ^d atque ita sphæra est constituta: si voles Æstivum
circulum dividere in partes octo, ex his invenies partes
quinque in sphæra apparere, tres autem infra tanquam sub
terra esse.

AT

Ad CAP. II.

^a Et caput à reliquo corpore] Sed ca-
put Vliet. unus. Et mox, hunc circ-
lum sustinere.

^b Prope contingens à capite] Lege cum
Vliet. 2. Prope hunc conjungens capite.
Vide supr. Lib. III. cap. 16.

^c Inter æstivum & æquinoctialem cir-
culum] Dele postremam vocem cum
Vliet. 3. & mox duos ante rō oculos.

^d Atque ita sphæra est constituta] De-
le rō est ex auctoritate 3. Vliet. & dein
sic distingue: Atque ita sphæra consti-
tuta, si voles &c.

e. 51

AT ALIQUIS dixerit, cur sphæræ circulos dividamus in partes octo, potius quam duodecim, aut quot libuerit alias partes? Hic non sphæram, sed se fallere hac ratione invenietur fere. * Si enim ita fecerit ex æstivo circulo partes duodecim, ex his partes septem, & dimidium partis apparere; quatuor autem & dimidium sub terra inveniet esse. Itaque evenit, ut cum ad septem partes addita dimidia sit, simili ratione ad partes quatuor accedat pars dimidia, & fiant supra terram partes septem, & dimidium partis: reliquum autem sub terra, quod est partes quatuor & dimidium. Igitur oportet intelligere, ut non in minutis partibus & dimidiis fiat, sed certis numeris conficiatur, ut evenit in partibus octo. Præterea quoniam sphæra divisa in partes triginta, evenit ut ab æstivo ad Hiemalem sint partes octo: nimirum certe eos circulos dividemus in partes octo. Præterea quoniam ab æstivo circulo ad Æquinoctialem sunt partes quatuor de XXX. & rursus ab Æquinoctiali circulo ad Hiemalem de partibus triginta partes quatuor, & ita nihilominus Æquinoctialis ipse per se circulus medius dividitur, ut dimidia pars ejus sit sub terra, de partibus octo partes quatuor, & totidem supra, & tota ratio ad octavam partem perveniat: non dubium est, quin recte dividatur in partes octo. Præterea cum Sol per hos circulos currens iter annum conficere videatur, & ab omnium signorum octava parte, ut posterius dicemus, incipiat exoriri, ut ad aliud signum transcat, neque ulla alia parte signi utatur, recte & ipsi quinque circuli dividuntur in partes octo. Præterea cum septem sidera ad eundem statum revertantur, ut quibusdam placuit, ut cujusmodi dies hodiernus fuerit in Solis aut Lunæ tempestate, ejusdem modi octavo anno sit futurus, vere sphæra quoque dividetur in partes octo. Præterea

cum

* Si enim ita fecerit] Tò ita ignorant Vliet. 2. Cæterum pro illo in fine præcedentis periodi invenietur, vulgati exhibent, invenietur porro arbitror. Sed illud arbitror non agnoscunt 3. Vliet. qui & pro porro exhibent fero vel fere. Id quod monendum mihi duxi propter

Cl. Schefferum, qui vulgatis lectionibus fere ubique propemodum temerè propugnat.

[In minutis partibus] Vliet. 2. in minutis partibus.

g. Ipsi quinque circuli] Vliet. unus. Ipsi quoque circuli.

h Uo

eam videamus octavo quoque die ejusdem sideris horam primam, aut quamlibet denique esse, ^h ut cujus hodie fuerit hora prima, ejusdem octavam quoque futuram: verissimum est ipsam quoque sphaeram mundi, unde horæ sumuntur, dividi in partes octo. Sed ne reliqua prætermittamus in hoc occupati, ad propositum revertamur.

III.

SECUNDUS ab Æstivo Æquinoctialis est circulus, in quo hæc signa & partes eorum perspicui possunt: Aries totus omnibus pedibus innixus videtur.

Hunc autem Aratus omnium siderum celerrimum esse demonstrat, etiam minori Arcto, quæ brevi spacio vertitur: ^a præstare id quod velit esse sic poterimus vel facillime intelligere. Cum sit enim maximus circulus Æquinoctialis in sphaera, ^b in eoque Aries ut affixus videatur, quomodocunque fuerint figuræ corporum collocatæ, ut ad eundem locum perveniant, necesse est semel verti sphaeram. Quod cum fiat, & Aries in maximo circulo, & eodem tempore ad locum quo reliqua sidera perveniant, necesse est eum celerrimum dici. Sed nos ^c ad circuli effectum veniemus, & reliqua dicemus. In eodem Tauri genua ut fixa perspiciuntur, etsi nonnulli ita finxere, ut uno genu, hoc est dextro nixus, sinistro ^d prope contingere videatur: de hoc in medio relinquemus. Sed in eodem circulo zona Orionis, ut ipso circulo præcinctus existimetur. Hydra flexu à capite primo, ut cervicibus erectis Cancrum contingere videatur: & ex inferiore corpore Hydræ Crater cum Corvo velut fixus esse circulo conspicitur. Item paucæ stellæ Chelarum, eodem adjunguntur.

Ophiu-

^h Ut cujus hodie fueris hora &c.] Sententia flagitat, & cujus &c.

Ad CAP. III.

^a Præstare id quod velit esse] Vltt. unus, quid velit esse. Quod probo. Sed distinguendum cum Veneta, etiam minori arcto, quæ brevi spatio vertitur, præstare. Id quid velit esse &c. Tl. ad

δίκας οὐτὸν οἶμαι, ut loquitur Lucas Digesti cap. ii. vers. 2.

^b In eoque aries &c.] Inque eo aries Vltt. 3. Mox lege, quo reliqua sidera, perveniat.

^c Ad circuli effectum] Definitionum Vltt. 2. & alter Morellianus.

^d Prope contingere videatur] Vltt. 2. & Veneta, prope pedem contingere.

Gg

c Con-

Ophiuchi genua eodem circulo à reliquo corpore dividuntur. Aquila sinisteriore penna pene contingens figurata est. Eodemque circulo caput Pegasi cum cervicibus nititur. His corporibus signorum Æquinoctialis circulus finitur. Quo Sol cum pervenit, bis uno anno conficit æquinoctium, hoc est in Ariete & Chelis: in hac enim parte sphæræ & ver & autumnus ^e confici existimatur: ita ut ver sit in Ariete, autumnus in priore parte Scorpionis, quod signum nonnulli Libram dixerunt. Per hunc circulum transiens Sol ab Ariete ad Chelas, efficit sex mensium diem his locis, qui intra Arcticum videntur orbem: noctem autem his qui Antarcticico circulo sunt clausi: quare magis his locis nemo potest durare. Et rursus ab Autumno usque ad ver, hoc est à Chelis usque ad Arietem perveniens, efficit his locis, sex mensibus perpetuis diem, in quibus ante noctem demonstravimus: è contrario autem noctem his qui Boreo polo sunt proximi: sed de hoc ante diximus: neque enim mirum est hac colloca-tione sphæræ id evenire. Erecto enim Boreo polo neque unquam occidente evenit, ut corpora quoque, quæ ei proxima sunt circulo, sero occidere videantur. Id ex hoc intelligere licebit: Cum in his partibus sphæræ habitetur, quæ pars est ab Æstivo circulo ad orbem, qui Arcticos vocatur, & de Arctico circulo, hoc est de duabus Uris & Dracone, caput Draconis maxime niti ipso circulo videatur, ita ut is qui Engonasin vocatur, & inter Æstivum & Arcticum locatus, caput Draconis premere intelligatur: quicumque, ut ante diximus, ad ipsum caput Draconis habitant, ita longo die utuntur, ut ne tertia quidem horæ pars in unaquaque nocte his obtingat. Itaque Aratus ait:

Κοινή τε κεφαλή τῇ ἰνχῇ ἔχει περ ἀκροῦ
Μίσησιν δυνίς τε ἐ δότωλῳ αἰκνύλῳ.

h Item

e Confici existimatur] Confici Vliet. 3. Etiam (supr. cap. 1. astitens confieri pro-

confici unus habebat.

[Hac collatione sphæra] Lege, colla-

atione cum edd. Vett. & Vliet. 3. Supr. cap. 1. Ad nostram collationem mundi.

g Inter æstivum & arcticum locatus]

collatione Vliet. 2.

h Item

^a Item Cicero dicit:

Quod caput hic paulum sese subitoque recondit,
Ortus ubi atque obitus parte admiscuntur in una.

De hoc ⁱ Homerus quoque in *Odyssæa* ita brevem noctem esse dicit, ut pastores cum alii exigant, alii reducant pecus, possit alius alium audire, cum unus propter noctem pecus reducat, alter propter lucem exigat: sed nos ad propositum revertamur.

IV.

TERTIUS ab Æstivo circulo qui Hiemalis vocatur, his corporibus & eorum partibus finitur: nam medium Capricornum dividens & pedes Aquarii, per caudam Piscis ut trajectus videtur. Dividit etiam Leporem fugientem à curibus, & quadam parte corporis, & Canis insequentis pedes & Navis ipsius puppim, Centaurique cervices à reliquo corpore dividit. Scorpionis extrema cauda, ^a quod acumen vocatur, eodem circulo conjungitur. Sagittarii arcus eodem orbe deformatur. Hujus orbis infra terram sunt de partibus octo partes quinque, supra terram autem tres. ^b Itaque fit brevior dies nocte, ut ante demonstravimus.

V.

QUARTUM circulum Zodiacum esse Aratus demonstrat, de quo ante diximus, & posterius dicemus. Sed Aratus non, ut reliqui astrologi, ab Ariete duodecim signa demonstrat, hoc est vere incipiente: sed à Cancro, hoc est ipsa æstate. Nos autem (quoniam ab Ariete inci-

pi-

^h Item Cicero dicit] Idem Vlt. 2. & mox, *Quod caput* &c. Patricius & vulgati codices Ciceronis, *Hoc caput* &c. Pro paulum vir doctus rescripserat in libro Heiniano pandit.

ⁱ Homerus quoque in *Odyssæa*] In K videlicet vers. 82. Ὅτι ποσειδάων ποταμὸν ἦντις εἰσπλάων, ὃ δὲ τ' ἐξελάνθ' ἰσχυρὸν. Vidē ibi Scholiasten anonymum, & Eustath. pag. 384. ed. Bas. Theo in Aratum p. 12. ed. Lond. O' 3 κεῖνος φανὶς, δὲ ἰσὺς τ' ἐπιζόστα μὲ-

ἔτε ἀμφοτέρων γῆρας, αἷς ἐ' ὀμνοῖτο, Εἰς δὲ γὰρ πύλιν ἐ' ἡμεῖς εἰσι καὶ ἀβύδου &c. Versus iste 86. est libri modo laudati in *Odyssæa*.

Ad CAP. IV.

^a Quod acumen vocatur] Supr. Lib. III. cap. 25. In acuminis ipso, quo percutere existimatur.

^b Itaque fit brevior] Sic & Vlt. 3. Vett. Cod. Is brevior &c.

Gg 2

Ad

pimus) ita protinus dicemus. In hoc enim circulo sic duodecim signa figurantur: Aries, Taurus, Gemini: in his tribus signis ver demonstratur, & æquinoctium verum. Cancer, Leo, Virgo: in his signis maxime æstas conficitur: sed sol incipit à Virgine jam transire ad æquinoctium autumnale. Chelæ, Scorpius, Sagittarius: in his tribus signis autumnus efficitur & æquinoctium autumnale. Capricornus, Aquarius, Pisces: in his tribus signis sol ^ahiemem conficere demonstratur. ^bEt si nulla sunt signa XII. sed XI. ideo quod Scorpio magnitudine sui corporis duorum locum occupat signorum, è quibus prior pars Chelæ, reliqua autem Scorpio vocatur. Priores enim ^castronomici, cum omnes res ad duodecim partes revocarent, ut menses, & horas, & latitudinem signorum: itaque & signa, per quæ res omnes significantur, duodecim voluerunt esse.

VI.

SED quoniam septem circulis in procæmio propositis, de quatuor circulis mentionem fecimus, ne septem ex ordine demonstratis, aliquid à nobis obscurius dictum videatur, ^ade septem superant tres, Arcticus, Antarticus, & ille qui Lacteus vocatur. Itaque de his dicere incipiemus. Arcticon igitur orbem sustinet caput Draconis cum reliqua corporis parte. Cepheus autem pectore suo circulum jungit. Eodem orbe nituntur & pedes majoris Ursæ, præterea sedile Cassiopeæ cum pedibus ejus ^bnititur ipsi circulo, ^csinistro pede, genuque dextro, & pedis

Ad C A P. V.

^a Hiemem conficere demonstratur] Transfigere 3. de Vliitt. quomodo & in suis Morellius invenit.

^b Et si nulla sunt signa &c.] Vliitt. 3. Et si nonnulla sunt XII. signa. Forte, nonnullis non sunt &c. Sed nihil mutare præstat. Nulla sunt signa, pro non sunt, satis Latine dictum est.

^c Astronomici] Ita & Vliitt. unus. Vett. edd. Astrologi.

Ad C A P. VI.

^a De septem superant tres] Lege cum Vliitt. 2. Sed de septem superant tres, Arcticum, Antarticum, & ille, qui Lacteus vocatur, itaque de his dicere incipimus. Ita distinguendum est.

^b Nititur ipsi circulo] Rectius procul dubio est ipso circulo, quod in Vliitt. norum uno fuit.

^c Sinistro pede genuque dextro] Longe aliter Veneta aliæque antiquiores, & de

dis prioribus digitis ejus qui Engonasin vocatur: & manus sinistra ^d Bootis exteriori parte circuli pervenit conjuncta. Ad Antarticon autem circulum pervenit extremavis Argo, pedesque Centauri posteriores adjunguntur: priores autem prope contingere, & Ara videtur prope affixa: Eridanique fluminis extrema significatio.

VII.

RELICUUM est nobis definire quem supra Lacteam orbem demonstravimus. Ipse enim dividit Oloris extremam sinistram pennam, quæ extra Æstivum pervenit finem. Præterea transit manum dextram Persei, & ab humero sinistro Aurigæ perveniens sub manum ejus dextram, & Geminorum genua, & pedes ejus signi quod ~~αυρίων~~ vocatur. ^a Hic dividens Æquinoctialem & Æstivum circulum, tangit extremum finem mali, qui in Argo nave defixus videtur: deinde rursus revertens, genua Centauri dividit à reliquo corpore, & extremam caudam terminat Scorpionis, & arcum medium Sagittarii, & Aquilæ dimidiam partem, per ejus transiens pennas.

VIII.

QUONIAM ^a de hujusce rebus exposuimus ordine, mundi rationem, & quemadmodum moveatur, protinus dicemus: & in duodecim signorum exortu ea quæ deinde corpora consequantur, & quæ perveniant ad occasum. Convenit nobis mundum ab exortu ad occasum verti, ideo quod videmus stellas exorientes ad occidentem converti. Sic enim primum poterimus scire, qui sint exor-

tus,

de dextro pede genuque sinistro. Notat & Morellius aliter legi, extremo pede genuque sinistro. Vliet. 2. Et dextro plano genuque sinistro &c. Putes velle, & dextra planta &c.

d Bootis] Booti Vliet. 2. & mox pene contingere, pro prope contingere.

Ad C A P. VII.

a Hic dividens] Rectius hinc dividens Vliet. 2.

b Qui in Argo nave] Præpositio exulat à 2. Vliet.

Ad C A P. VIII.

a De hujusce rebus] Fateor ita prætulisse etiam 2. Vliet. Præferam tamen hisce rebus, quod in Vett. edd. visitur.

tus, & qui occasus. Si enim nostrum aliquis attiterit contra exorientem, necesse est Arctos nobis à sinistris partibus esse. Cum id ita fiat, illud quoque necesse est, ut omnia à dextris partibus exorta, in sinistris occidere videantur, de quo & ante diximus. Igitur cum videamus stellas exoriri & occidere, necesse est mundum quoque cum stellis verti. Sed nonnulli ajunt nihilominus id evenire posse, ^b ut si stante mundo, stellæ exoriantur & occidant, quod fieri non potest. Si enim stellæ vagæ feruntur, neque mundus ipse vertitur, non possunt corpora stellis figurata incolumia ^c & certa permanere. Illud enim videmus, in toto mundo stellas erraticas esse quinque, neque horum cursum quenquam posse definire: Aratum ipsum negare, se difficiles eorum cursus interpretari posse. Quomodo igitur cum quinque stellas nemo possit observare, tot millia quisquam possit pervidere, nisi qui ^d permittat, hic cursus stellarum posse esse, & nihilominus figuras corporum permanere: quod si non est, tota sphaera ad irritum revocabitur. Quicumque enim sphaeram fecerit, non poterit efficere, ut sphaera stante nihilominus stellæ versentur. Illud etiam videmus in extrema cauda Draconis, stellam esse quæ in se vertatur, & in eodem loco constet. Quod si omnes stellæ vagæ feruntur, hanc quoque loco moveri necesse est, quod non evenit. Igitur necesse est mundum quoque, non stellas verti.

IX.

Quoniam ostendimus mundum cum stellis potius quam stellas per se verti, nunc reliqua dicemus. Cum enim traditum sit nobis, prius noctem quam diem fieri, noctem dicemus umbram terræ esse, eamque obstare lumini solis. Et si nonnulli ^a dixerunt in solis cursu evenire, ut

cum

^b Ut si stante mundo] Ita & Veneta. *stellarum posse nihilominus figuras &c.*
Sed ^c ut ab uno Vlist. abest. Ego potius ^d ut si exturbem.

^c Et certa permanere] Aut certa Vlist. 2.

^d Permittat, hic cursus stellarum] ^a Dixerunt in solis cursu &c.] Clar.

Legit cum Vlist. 3. Permittat hoc, cursu Schefferus, id solis occasu evenire. Puto rectius fore, id solis cursu evenire, & cum

Ad CAP. IX.

eum pervenerit ad eum locum, ubi occidere dicatur, ibi montium magnitudine à nobis lumen averti solis, ^b & ita noctem videri: quod si ita sit, nimirum eclipsin solis verius quam noctem dixerimus. Sed aliter esse ex ipsa sphæra intelligere licebit.

X.

Horizon enim dividens ea quæ videntur, & quæ non apparent, ita definit sphæram, ut semper sex signa de duodecim in hemisphærio videantur supra terram, sex autem signa sint infra sub terra. Igitur cum in uno eorum Sol nixus ferri videatur, ab eo circulo qui Horizon vocatur, exoritur: itaque incipit lucere, cumque nihilominus ipse mundus vertatur cum reliquis signis. Sed quo facilius intelligatur, ponamus solem esse in Ariete, à quo duodecim signa instituimus numerare. Igitur ^a cum sol sit in Ariete exoriente, dies est: qui cum vertente se mundo pervenit ad eum circulum qui Mesembrinus vocatur, efficit diei partem dimidiam. Sed sic etiam facilius intelligitur, & rursus ab eodem Ariete incipiemus. Cum Aries est exortus, præter eum hæc signa sunt in superiore hemisphærio: Pisces, Aquarius, Capricornus, Sagittarius, Scorpio. Horum cum tria signa occiderint, hoc est, Scorpius, Sagittarius, Capricornus, exorta sunt tria signa quæ Arietem sequuntur, hoc est, Taurus, Gemini, Cancer. Tum fieri dimidium diem necesse est, & Arietem pervenire ad eum quem mesembrinum esse circulum supra diximus. Cum autem cum reliquis signis ipse Aries occidit, & exortus est Leo, Virgo: tum Chelæ exoriuntur, & in superiore hemisphærio vehuntur. Quæ cum

Et cum pervenerit. Certè nisi Et pro ut substituas, in sequentibus legendum foret avertatur & videatur. Isidorus Lib. de Rer. Naturâ cap. 28. Sic cum dies sol ad locum pervenerit, ubi occidere dicitur, ibi montium magnitudine à nobis separatur: sicque terra obiecta à septentrionali parte abumbratur aer, adeo ut nobis noctem efficiat hac ipsa umbra terrarum. Et cap. 21. Nam dicunt hi-

storici omnem terram montibus claudi, quorum umbra fertur luna subito non apparere.

^b Et ita noctem] Et jam noctem Vliet. 2.

Ad C A P. X.

^a Cum sol sit in ariete exoriente, dies est] Ita & Veneta & Vliet. 2. Micyllus & alii, In ariete, eo orientâ dies est.

Gg 4

b De

cum occiderint, rursus Aries exortus efficiet lucem. Sed ne in dubium veniat, cum Ariete occidente dixerimus Chelas exoriri, quid ^b de reliquis signis sine sphæra possit intelligi, sic invenietur: In quocunque signo Sol fuerit exoriens, quodcunque ab eo signo septimo loco fuerit, id noctu primum exoriatur, & ita conficiet cursum: mundus enim ipse semel in die ac nocte verti videtur. Itaque evenit, ut ipsa signa duodecim semel in die ac nocte videri possint. Sed ne Solis cursus, de quibus postea sumus dicturi, potius quam quod ante cœpimus enumeremus, ^c ad inceptum revertemur. Diximus enim principium mundi esse noctem, deinde diem. Inter noctem & diem, præter umbram terræ nihil interesse arbitramur. Sed quoniam signorum supra & corporum exortus instituitimus, ad hoc pervenimus.

XI.

IGITUR vertente se mundo per utrosque Polos & per Axem, quem supra Dimensionem sphære diximus esse, & ita sphæra collocata, ut unus Polus semper sit supra terram, alter nunquam exoriat, necesse est Arctos quoque & reliqua corpora, quæ sunt in Arctico circulo, nunquam occidere, reliqua autem omnia exoriri & occidere, quod ^a inferiora sunt ab eo circulo quem nunquam occidere diximus. Id enim posse fieri hæc edocet causa. Videmus caput extremum Draconis, quod maxime Arcticon extra circulum prominet, quodam tempore ita occidere existimatur, ut exortus cum occasu permisceatur, ut & ante diximus. Si autem pars aliqua occidere de summo circulo videtur, necesse est omnia quæ sunt inferiora, exoriri & occidere. Igitur convenit nobis sidera vertente mundo occidere & exoriri. Præterea hac inclinatione cœli, cum unus circulus ita sit erectus ut nunquam

oc-

^b De reliquis signis sine sphæra] Ita & Veneta & Vlt. 2. Sed unus in sphæra. Alii antiquitus editi, sine sphæra.
^c Ad inceptum revertemur] Revertamur Vlt. 2.

Ad CAP. XI.

^a Inferiora sunt] Sint Vett. edd. Quod præferam, cum nec Vltius aliter in suis codicibus invenerit.

^b Præ-

occidat, alter ita sit terræ subjectus, ut nunquam exoriat-
 tur, quicumque circuli fuerint in sphaera, hoc est ab Æqui-
 noctiali ad polum qui Boreus appellatur, nullus erit eo-
 rum qui non maiorem partem circunductionis habeat su-
 pra terram: qui autem ab Æquinoctiali fuerint circulo ad
 eum polum qui Notius appellatur, omnes inferiorem par-
 tem maiorem habebunt quam superiorem: & quanto ma-
 gis ad Polum Notium accesserint, hoc maiorem partem
 sub terra habere perspicientur: & quanto magis ad Bo-
 reum finem venerint, hoc maiorem partem circuli supra
 terram tenere videbuntur: quo enim erectior ipse Polus
 fuerit, hoc magis & circuli ejus erectiores videbuntur.
 Quod cum ita sit, si duo sidera simul fuerint orta, unum
 ab Arctico, alterum ab Antartico circulo, serius occi-
 det id sidus, quod ab Arctico circulo fuerit exortum: ideo
 quod maiorem habet circunductionem sphaeræ, quam
 quod à Notio polo est ortum. Si autem simul occiderint,
 serius exorietur id signum, quod ab Antartico fuerit
 exortum, ideo quod tota illa collocatio mundi maiorem
 partem habeat sub terra, quam illa pars quæ in Boreo po-
 lo est finita. Et non modo signa quæ sunt ad Arcticum
 finem collocata, ^b præstantibus corporibus, aut serius
 occidunt & ante exoriuntur, quam ea quæ Notio polo
 depinximus: sed ipsa quoque corpora inter se dissentiunt:
 ut si quod inferius sit signum, & id cum superiore exo-
 riatur, tamen serius occidat. E contrario itaque si quæ
 sunt signa ab Æquinoctiali circulo ad Notium polum fi-
 gurata, horum si qua signa pariter exorta fuerint, citius
 occident quam ea quæ proxime Polum accedunt. Evenit
 etiam, ut non modo quæ simul sint exorta sidera, ex his
 serius occidant, quæ proxime Arcticum circulum sunt
 collocata, sed etiam si qua eorum ante exorta fuerint,
 quæ sunt ad Notium polum finita, tamen ante occidant
 quam ea corpora, quæ in Boreo polo figurata esse supra
 demonstravimus, ideo quod maiore circunductione sphae-
 ræ

^b *Præstantibus corporibus*] *Præstanti* Vlt. 2. *Exort. Præstant* iis &c.

Gg 5

Ad

utuntur ea corpora, quæ ab Æquinoctiali circulo ad Arcticum finem sunt constituta. Igitur ostendimus, quæ inclinatione mundi sphaera sit constituta. Nunc ad duodecim signa revertemur. & quorum exortu quæ de reliquis corporibus occidant aut oriantur, commemorabimus, & initium ab Ariete faciemus.

XII.

ARIETIS exortu sinistra pars Andromedæ provenire, Ara autem occidere videtur. Cum eodem sidere exoritur & Persei caput usque ad umbilicum, ut dubium fere videatur, zona ejus utrum usque extremo Ariete, an Tauro primum exoriente prodeat ad lucem.

Tauro autem exorto, quæ prius dubia fuerunt, omnia sunt certa. Nam & Ara omnino occidit, & Perseus totus est ortus, & Aurigæ caput cum reliquo corpore duntaxat ad sinistrum pedem videtur, & Pistrix à cauda exoriente perspicitur. Hoc signo primum occidere Bootes videtur: etsi cum quatuor signis occidit, neque tamen totus ad terram potest pervenire: nam manus ejus sinistra circulo Arctico conclusa, neque oritur neque occidit.

Geminis exorientibus, tota jam Pistrix & fluminis Eridani prior pars apparet, & Orion exoriri videtur: occidit autem Ophiuchus à pedibus genuum fine.

Cancer exoriente obscurat dimidiam partem Coronæ, Pistricisque caudam, & Notium piscem: & caput cum reliquo corpore ad umbilicum ejus qui Engonasin vocatur. Ophiuchum à genibus ad humeros, & Anguem totum præter caput & cervicem, quæ ex Æstivo circulo tendit ad coronam. Bootem prope totum terra tenet tectum. Exoritur autem & Orionis corpus ad zonam, & Eridanus totus apparet.

Exortu Leonis reliqua pars occidit Coronæ, cum capite & cervicibus Anguis & Ophiucho: Engonasin autem qui vocatur, ejus præter sinistrum genu & pedem nihil apparet, & Bootes totus obscuratur: exoritur autem

ca-

caput Hydræ cum Lepore toto, & Procyon cum ^a pedibus prioribus Canis & Aquila tota.

Virgo autem exorients non pauca sidera obscurat, nam statim ^b Lyra occidit cum sagittâ & Delphino: & Oloris a capite corpus ^c ad caudam prope occidit, & Fluminis prior pars & Equi caput cum cervicibus: exoritur autem Hydra sine Crateris; & Canis totus & navis Argo sine totius veli.

Chelis exorientibus, videtur & Bootes exorients totus, & tota navis apparet Argo Hydraque, ^d præter cacumen extremum caudæ, quod est sub terra. Exoritur etiam genu & sura ejus dextra qui Engonasin vocatur. Hunc eadem nocte occidere & exoriri licet videre: reliquum autem corpus cum Scorpionis & Sagittarii provenit parte. Præterea cum Chelis exoritur cauda Centauri, occidit reliquum Pegasi corpus: & Oloris extrema cauda, & Andromedæ caput cum umbilico Pegasi: & Pistrix reliquo corpore ad cervices, ut caput ejus solum videatur: & caput Cephei pendens ad Pistricis occasum, cum manibus & humeris pervenit ad terram.

Scorpione exoriente duæ partes Fluminis occidunt, & reliquum corpus Andromedæ cum capite Cephei. ^e Occidit etiam Cepheus capite ad humeros, quæ pars est extra Arcticum circulum constituta: obscuratur etiam Cassiopeia resupina occidens: exoritur autem ^f Corona, quæ ante Centauri pedes jacere existimatur: & Hydræ reli-

quum

Ad C A P. XII.

^a Pedibus prioribus canis] Auctus Vltt. 2. Canis majoris. Quod probro. Capella Lib. VIII. Orientur vero Hydræ caput, Lepus, Procyon, Caniculaque pars prima.

^b Lyra occidit cum sagittâ] Sagittaria Vltt. 2. Non accedo. Capella: Oriente autem virgine occidunt Lyra, delphinus, sagitta &c.

^c Ad caudam prope occidit, & Fluminis] Vltt. 2. Non accedo. Capella: Oriente autem virgine occidunt Lyra, delphinus, sagitta &c.

^d Præter cacumen extremum caudæ]

Scribe, acumen. Vide Lib. III. cap. 14.

^e Occidit etiam Cepheus capite ad humeros] To capite ignorant Vltt. 2. qui & pro Cepheus exhibent Cephei. Scribe ergo. Occidit etiam Cephei humerus.

^f Corona, quæ ante pedes Centauri] Illa est australis Corona, quæ ante pedes Sagittarii, quem Centaurum nonnulli faciunt, ut abjecta visitur. Vide Lib. II. cap. 27. Erras ergo Capella Lib. VIII. ed. Grot. p. 282. Ariadnes Coronam hæc appellans, quæ cum Scorpione oritur. Corona Ariadnæ est

quum quod caudam esse supra diximus. Provenit etiam & corpus Centauri, quod equina figura videtur, & ipsius hominis caput, & hostia quam tenere cum supra diximus: denique ad id corpus qua sine pedes ejus sunt priores: Ophiuchi autem duntaxat caput exoritur, & ipsius Anguis caput quod est contra Cancrum.

Sagittarium exorientem Ophiuchus totus exoriens insequitur, & Anguis qui ab eo tenetur, caput ejus qui Engonasin vocatur, & sinistra manus ejusdem: deinde Lyra tota cum Cephei capite & humeris exit ad lucem. Occidit autem Canis major cum Orione toto, & Lepore, & Aurigæ superiore parte corporis: præterea caput & pedes ejus: occidit etiam totus Perseus præter crus & pedem dextrum. Argo autem puppim solam relinquens, pervenit ad terram.

Capricornus exoriens hæc sidera ad terram premere videtur, reliquam figuram navis, & signum quod Procyon vocatur. Eodem tempore & reliquum corpus occidit Persei. Exoritur autem Olor cum Aquila, & Sagitta, & Ara, quam proximam esse Notio polo diximus.

Aquarius exoriens ad dimidiam partem corporis Equi pedes secum de terra ducit, & caput cum cervice Pegasi. At contra Centaurus à cauda ad humeros virilis corporis occidit cum Hydræ capite & cervicibus.

Piscibus exorientibus occidit reliquum Hydræ corpus, & ipse Centaurus: exoritur autem Piscis qui Notius vocatur, & Andromedæ dextra pars corporis.

XIII. Sol.

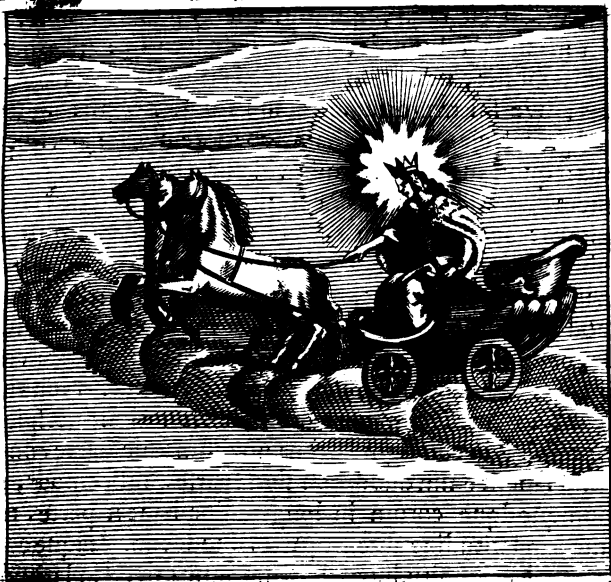
S I C igitur exorientibus duodecim signis, reliqua corpora occidere & exoriri videntur. Sed ut ante diximus, nunc protinus de solis cursu dicemus. ^a Necesse est enim solem, aut ipsum per se moveri, aut cum mundo verti uno.

Ad C A P. XIII.

^a Necesse est enim solem aut ipsum per se moveri &c.] Hunc locum exscripsit Isidorus de Nat. Rex, cap. XVII, Dicunt

antiqui Aratus & Hyginus, solem per se ipsum moveri, non cum mundo verti uno loco manentem. Nam si fixum maneret, necesse erat eodem loco occidere & oriri &c.

b Dua-

uno loco manentem. Quod si maneret, necesse erat eodem loco occidere & exoriri, à quo pridie fuerat exortus, quemadmodum signa eodem loco semper oriuntur & occidunt. Præterea si ita esset, necesse erat dies & noctes omnes æquales esse: ut quam longus hodiernus fuerit, tam longus semper sit futurus. Item nox simili ratione semper æqualis permaneat. Quod quoniam non est, illud quoque necesse est, cum videamus esse dies inæquales, & solem alio loco hodie occasurum, & alio heri occidisse. Si igitur aliis locis oritur & occidit, necesse est eum moveri, non stare. Solem autem contra mundi motum currere, sic possumus intelligere: evenit enim, ut ^b duabus ex causis sidera non possimus videre. Quarum una est, cum abierint infra terram, nostrum quoque effugere conspectum, ita ut ^c inferiori hemisphærio ostenditur. Altera

^b Duabus ex causis] Duabus in causis
Vlt. 3.
^c Inferiori hemisphærio ostenditur] O-

stendantur Cl. Schefferus, refertque
ad sidera. Vlt. unus, inferum hemi-
sphærium ostendit,

tertia autem est ratio, quod propter fulgorem Solis, & vim maximam luminis, sidera obscurantur: sive quod stellis obsistit, ne candor earum ad nostros perveniat aspectus: sive sui magnitudine luminis officit oculis nostris, ne ^d præter ejus ignem aliam superiorem rem perspiciamus: quod magis verisimile videtur. Neque enim Solis ignem ejusmodi videmus, cujusmodi reliquos ignes intelligimus: sed ita lumen avertit nostrum, ut ipse quoque nobis non igneus, sed albus videatur esse. Præterea ^e in unaquaque nocte undecim signa necesse est apparere, ideo quod uno signo Sol ipse nixus, iter suum conficere videtur, cujus figuram corporis ipse suo lumine obscurat: cum eo enim signo & occidere & exoriri videtur. Nonnulli dicunt nos duodecim signa duntaxat hac ratione perspicere posse, si in ejus signi ^f prima novissimaque parte consistat. Habent enim duodecim signa partes ejusmodi, ut unumquodque eorum in longitudine habeat partes triginta, in latitudine autem ^g partes duodecim. Itaque evenit, ut ^h in longitudine signorum annus sit, ⁱ in latitudine autem singuli dies sint. In prima parte Signi nihilominus nos reliquum corpus ejus Signi videre posse nonnulli dicunt. Simili ratione, et si fuerit in extrema parte Signi: quod fieri non potest. Nam cum Sol sit in qualibet parte Signi, & exoritur, ita magnum videtur habere fulgorem, ut omnia sidera obscuraret. Illud tamen potest evenire, ut cum Sol sit in prima parte Signi & occidat, reliquum corpus ejus Signi appareat. Sed certius & verius est, undecim signa quam duodecim apparere posse. Præterea queritur, quare Sol contra mundi inclinationem currens, videatur cum ipsa sua sphaera occidere & verti. Nam si

Sol

^d Præter ejus ignem] Propter malebat Cl. Schefferus.

^e In unaquaque nocte] Dies ac nocte significabatur Micellus.

^f Prima novissimaque parte consistat] Novissimaque Vlt. ultis. Et non cum Vltima ejusmodi pro ejusmodi.

^g Partes duodecim] XX. Vlt. 2.

^h In longitudine signorum annus sit]

Tò sit exulat à Vlt. 2. Nec sane eo valde opus.

ⁱ In latitudine autem singuli dies sunt] Pro singuli unus signi. & pro sint præfert sit. Videtur scripsisse, in latitudine autem dies sit. Quod si singuli ab uno codicum Vlt. plane exulat.

k 51

Sol contra siderum occasum curreret, de Ariete ad Pisces, non ad Taurum transiret. Exoriri etenim Pisces prius quam Aries, & occidere perspiciuntur: & ita mundus verti videtur, ut prius Pisces quam Aries occidant. Itaque diebus triginta Sol in Ariete currens, & ejus corpus obscurans, sic duntaxat apparet Sol, ut ex eo loco, quo Aries ante, exoriri videatur: & post dies triginta Sol videatur ab eodem loco surgere, ex quo loco Taurus ante exoriri videbatur. Igitur apparet solem ab Ariete ad Taurum transire. Quod si ita est, necesse est eum contra mundi inclinationem currere. Quare autem evenit, ut ante diximus, quod videtur cum mundo Sol verti: ejus similis hæc est causa: Ut si quis in naviculæ rostro sedens, inquirat ad puppim transire, & nihilominus ipsa navis iter suum conficiat: ille quidem videbitur contra naviculæ cursum ire, sed tamen eodem perveniet quo navis. Hoc autem sic etiam facilius intelligetur, si navim divideris in partes trecentas sexaginta, quemadmodum Sol diebus trecentis sexaginta simul mundum transigit. Eodem modo, ut ante diximus, si navis sit divisa, & in una parte de trecentis sexaginta constituatur quilibet eorum: navis autem habet unius diei cursum, ille quidem contra navim ire, sed cum ea ad locum definitum pervenire intelligitur. Non enim extra navim est, quia rostro ad puppim transit, sed ipsa navi continetur; item Sol cum per ipsum mundum iter conficiat, & eo contineatur, videtur contra mundum ire, sed cum eo pervenit ad occasum. Cum enim mundus trecentis & sexagies se converterit, tunc Sol iter annum conficit.

XIV. Luna.

QUONIAM de Sole quæ visa sunt nobis utilissima esse, literis mandavimus, nunc de Luna dicemus. Etsi alta conati perscribere, velut natura voluminis ad hoc loci devenimus;

k Synaxis fit divisa] Monro, ne quis conjecturis hec indulgeat, ita & Venetani & z. habere ex codicibus Vltianis. *l Quis rostro*] Malim divisa legere cum Scheffero, *Qui a rostro*.

nimus, ne nonnullis ^a incaute hujus rationem relinquentes, aut propter magnum laborem defecisse, aut incientia superati non valuisse ^b persequi videamur. Nos autem non illorum existimationis timendæ causa persequi ^c consuetudinis nostræ rationem demonstrasse instituimus, sed quod alterius quæri volumen ^d hoc perlecto nolumus: nec tandiu rem cogitatam scripto aliorum ad desiderium adducere. Præterea cum reliqua omnia diligentissime persecuti fuerimus, alienum videtur esse, nos non eandem persequi causam. Quare, sicut ante diximus, ad inceptum revertemur, & necessario totidem verbis de Luna ac Sole dicemus, ita: ^e Lunam per alios exortus & occasus necesse

Ad CAP. XIV.

^a *Incaute hujus rationem*] Ex Vltt. unus *incheata*, alius. *In tantum hujus*. Modius ex suis *installam*.

^b *Persequi videamur*] Præfero lectionem unius ex Vlticianis, *videremur*.

^c *Consuetudinis nostra rationem*] Le-

ge cum Veneta, & consuetudinis &c.

^d *Hoc perlecto nolumus*] Non volumus Veneta & alia antiquiores. Sed alterum adstruunt Vltt. 2.

^e *Lunam per alios exortus & occasus*] Exscripsit etiam heic Hyginum Isidorus in de Nat. Rer. cap. 19. *Lunam per alios ortus & occasus*, Hyginus ait, ut-

esse est moveri, non stare: idque facilius, quam de Sole, licet intelligere: neque enim tam magnus ardor ejus est, ut officiat oculis nostris, neque, ut Sol, dies triginta in quoquoque signo vehitur, ut difficile sit intellectu, quanta particula luminis aut ipsius signi superesse videatur, cum ad aliud transierit signum. Luna enim cum duodecim signa diebus triginta percurrat, licet intelligere, duobus diebus & sex horis Lunam in alio signo esse: hæc autem cum à Sole lumen accipiat, & ita nobis lucere videatur, non est verisimile de tam multis causis, ^f potius eam constare quam moveri: Si enim suo lumine uteretur, illud quoque sequebatur, eam semper æqualem esse oportere, nec die tricesimo tam exilem aut omnino nullam videri, cum totum transegerit cursum; sola autem ad aliud transire signum intelligatur: Præterea, si suo lumine uteretur, hujus nunquam eclipsin fieri oportebat. Sed ne dubium fiat, quare solis eclipsis fieri possit, qui utrisque lumen dare supra sit dictus: Lunæ autem non facile fiat, cum alieno lumine utatur: ejus hæc verissima; ut arbitramur, est causa. Luna enim cum ex toto mundo & omnibus stellis maxime terræ proxima videatur, & ad acies nostras perveniat: & quodam tempore & torrens perveniat ad eundem locum signi, quo Sol vehitur, obscurare lumen ejus à nostro conspectu videtur. Hoc autem maxime evenit die novissimo, cum Luna transierit in duodecim signa, ^h & cum Sol ad aliud signum transire videatur, & proxima fiet illi. Quod evenire sic etiam potest intelligi: Ut si quis alicui manum planam ad oculos admoverit, quanto magis sic fecerit, hoc minus ille videre poterit: & quanto longius ab eo discefferit, hoc magis illi omnia poterunt apparere: simili ratione, cum Luna ad Solis locum pervenit, tunc proxima ejus videtur esse, & radios ejus

ob-

neceſſe eſt moveri, non ſtare, idque fa-
cilius, quam de ſole, licet intelligere &c.

f Potius eam conſtare quam moveri] Le-
ge ſtare cum Vliet. 2.

g Torrens perveniat] Currrens Schef-

terus. Velut torrens Modius,

h Et cum ſol ad aliud ſignum &c.]

Tò cum non agnoſcunt Vliet. 2. qui &
pro fiet exhibent fiat. Optime procul
dubio.

Mh

102

ⁱ obturare, ut lumen ejicere non possit. Cum autem Luna ab eo loco discesserit, tunc Sol lumen ejicit, & ita ^k ad nostra adjicit corpora.

Lunæ autem eclipsis sic evenit: Cum prope una dimensione sit Luna, cum abierit Sol sub terram, duntaxat hoc modo, ut per mediam terram, si quid directum trajeceris, ^l contingere possit Solem sub terram, Lunam autem supra terram. Quod cum ita evenit, necesse est Solis radios propter magnitudinem terræ ita esse dimissos, ut lumen ejus, quo Luna lucet, non possit ad eam pervenire: & ita ^m existimatur fieri eclipsis Lunæ. Quæ si suo lumine uteretur, licebat ⁿ ne apparere quidem nunquam Solem, ideo quod Luna nihilominus luceret. Sic namque accipit lumen, ut luceat cum Sol venerit per terras, sed non ut aliquem locum conclusiorem totumque spacium impleat lumine. Si quis nostrum steterit in eo loco, quo Sol maxime lucet, reliquis partibus lumen à Sole accipiens præbebit: id in Luna fieri invenitur, ^o eam Solis lumine accepto, lucere revibratione. Nonnulli existimant, cum dicitur Sol in Ariete aut in quolibet signo esse, eum supra ipsas stellas Arietis iter facere. Qui autem hac ratione utuntur, longe à vera ratione errant. Nam neque Sol, neque Luna proxime sidera apparent. Hæc etiam de causa nonnulli septem stellas erraticas finxerunt, adjungentes eodem Solem & Lunam, quod cum quinque stel-

ⁱ Obturare, ut lumen ejicere] Unus Vliet. & alter Morell. cum Vett. edd. *obscurare.*

^k Ad nostra adjicit corpora] Adicit Vliet. 2. Nec repudiabit, qui inspexit, quæ ad Fulgent. Lib. 11. cap. 4. & 111. cap. 7. notavi.

^l Contingere possit Solem sub terram] Terra Vliet. 2. Sed alteram lectionem defendit Isidorus in de Nat. Rer. cap. 21. *Et quia eâ dimensione distat à sole, ut per mediam terram si quid directum inspicatur, contingere possit solem sub terram, lunam autem supra terram &c.*

^m Existimatur fieri eclipsis] Existimari vel existimare Vlitiani codices. Si prius admittas, sequitur ut scribas *eclipsin.*

ⁿ Ne apparere quidem nunquam] Sententia flagitat *nunquam.* quod & Clar. Scheffero venerat in mentem. Interim non ignoro Græcismum posse dici vulgatum, quo duo negativa fortius negant. Vetus Interpres Luc. xviii. 8. *Nolebat nec oculos levare.* Varro apud Nonium pag. 532. ed. Mercer. *Quod à rege munera eorum noluerit nemo accipere.* Et p. 530. *Omniuno omnes heros negat nescisse.* In Vet. Inscript. apud Gruter. pag. 875. *Nihil nunquam pro nunquam.* Adde his, quæ habet Muretus ad Catull. carm. 4.

^o Eam solis lumine accepto] Eam à sole lumine &c. Vliet. 2.

p Lu-

stellis feruntur: p Luna enim q proxime terram est: itaque triginta diebus totum mundum existimatur transire. Id hac evenit ratione: r si circulos quis intra Zodiaci ambitum fecerit, eosque hoc intervallo finxerit, ut terra sit in medio, & unam à terra ad Lunam mensionem fecerit, quam Græci *μήνη* appellaverunt. Hunc autem, quia certum spacium non potuerunt dicere, tonon dixerunt. Igitur abest Luna à terra tono uno. Hac igitur re, quod brevissimo circulo devehitur, diebus triginta ad primum pervenit circulum. Ab hoc circulo abest circulus t semitonio, u quo Mercurii sidus vehitur. Itaque diebus triginta ad alterum signum transiens tardius, ab hoc circulo x abest tono dimidio: quo loco iter suum Veneris dirigit astrum, y tardius quam Mercurii stella conficiens cursum. Transit enim ad aliud signum diebus triginta. Supra hujus stellam Solis est cursus, qui abest z ab Hespero, quæ est Veneris stella, medietate toni. Ita cum inferioribus pariter pervolans anno uno duodecim signa percurrit, tricesimo die ad aliud transiens signum. Supra solem igitur & ejus circulum Martis est stella, quæ abest à Sole tono dimidio. Itaque dicitur diebus sexaginta ad aliud signum transire. a Supra hunc orbem Jovis est stella, quæ abest à Martis hemitonio. Itaque uno anno ad alterum transit signum. Novissima stella Saturni, quæ maxi-

p Luna rufus] Luna etiam Cl. Schef-
ferus.

q Proxime terram est] Ita rescripti ex
Vetr. edd. pro terra, quod perperam
Morell; & Sanctandr. exhibebant.

r Si circulos quot intra Zodiaci &c.]
Auctius una vocula Vliet. 2. Ut si.
Præterea pro quos iidem codices exhibent
quis, ut & Veneta aliaque antiquitus excusæ.

s Ad primum pervenit circulum] Si-
gnum Veneta, & alia deinceps vulgata.
Quod vereor mutare, cum nihil
mutent Vlietiani codices.

t Semitonio] Tonon dimidium vetu-
stiores. Nec aliter in suis invenit Vli-
tius.

u Quo Mercurii sidus]. Quo circulo

Mercurii stella Vliet. 2.

x Abest tono dimidio] Tonon dimidium
Veneta, & alia etiam heic. Nec dissen-
tiunt Vlietiani codices, quorum 2. in-
sta quoque, abest à sole tonum dimidium.
Immo nunquam aliter, nisi accusandi
casu, spatia ista efferunt.

y Tardius quam Mercurii stella] Vliet.
2. Quam Mercurii stella tardiores confici-
entis cursum.

z Ab Hespero] A vespero Vliet. 2. Et
mox tonum dimidium pro medietate tu-
ni.

a Supra hunc orbem Jovis est stella]
Per anastrophem Veneta, hunc orbem su-
perioris. Acque ita planè etiam unus
Vliet.

maximo vehitur circulo: hæc autem tono distat à Jove. Itaque annis triginta duodecim percurrit signa. Ab ipso- rum tamen siderum corporibus Saturnus abest tono uno & dimidio. Hac igitur ratione potes scire, neque Solem neque Lunam contingere stellas, & nihilominus per zodiacum circulum verti. Hinc etiam possumus intelligere, ^b Lunam minorem esse Sole. Omnia enim quæ proxima sunt nobis, majora necesse est esse, quam quæ longo dissidente intervallo videmus. ^c Igitur Lunam videmus proxime nos esse. neque eam majorem nostro aspectui esse quam Solem. Illud quoque necesse est, cum Sol longe absit à Luna, ^d & à nobis major videtur, si prope accesserit, multo majorem futurum. Præterea necesse est, ut ante diximus, aut nullam stellam erraticam esse, aut Solem pariter cum Luna ut reliquas stellas errare. Si enim quisquam mihi potest demonstrare quinque stellarum cursum, & dicere, quod hodie ^e coram earum quæque ad aliud transeat signum, quemadmodum de Sole & Luna fieri videmus, & nihilominus suum efficit cursum, non est erratica. Si autem dubium est, quod hodie transeat, & ad aliud signum compari ratione cum Luna feratur, & suum circulum dirigat, quemadmodum stellæ quæ sunt dubiæ, necesse est has quoque errare: sed non evenit ut errent, præsertim cum suo tempore ad cursum revertantur. Igitur ne stellæ quidem, cum certo tempore ad suum signum revertantur, possunt errare, nisi forte

VO-

^b *Lunam minorem esse sole*] Ita edd. antiquiores cum Morellio. Perperam majorem esse Sanctandr. Transtulit Hygini verba in sui libri de Nat. Rer. caput 16. Isidorus: *Lunam minorem esse dicunt, quam solem. Omnia enim quæ sunt proxima nobis, majora videntur. longinquitate autem locorum visus languescit. Lunam ergo videmus prope nos esse, nec eam majorem aspectui nostro, quam solem. Ideoque cum sol longe superius sit, quam Luna, & tamen à nobis videtur: jam si prope nos accesserit, multo majorem futurum.* Eadem inve-

nies apud eundem Orig. Lib. 111. cap. 47.

^c *Et à nobis major videtur*] Debebat scripsisse *videtur*. Ut & inferius, & nihilominus suum efficiat cursum. Nihil tamen mutandum esse liquet ex verbis Isidori. in quibus *et* *major* malè omis- sum est. Adde not. ad Mythol. cap. 148.

^d *Igitur Lunam videmus*] Non malè Schefferus, si igitur *Lunam* &c.

^e *Quæque coram earum*] Delendum *et coram*. Geminavit pravè vocem eandem librarius.

Ad

volumus accipere excusationem, quod duo corpora magna facilius possint observari, quam singulæ stellæ, quæ non certos cursus conficientes videntur apparere.

XV. *Venus.*

STELLAS quinque nonnulli has ajunt esse: Veneris, Mercurii, Jovis, ^a Saturni, & Martis: E quibus esse maximam colore candido, nomine Hesperum, & eam appellari Venerem. Hæc stella non abest à Sole longius duobus signis ^b infra ejus circulum collocata, sicut ante diximus: apparens maxime noctu, sed toto mense ^c non plus indeficiens potest videri. Sed totus Hesperus intercos efficit cursus, non eodem tempore ad præteritum transiens signum,

XVI. *Mercurius.*

SECUNDA stella est Mercurii, nomine $\pi\lambda\epsilon\upsilon\varsigma$, totus acuto lumine, sed ^a in aspectu non magnus. hic autem à sole non longius abest signo uno, qui semper eisdem cursus efficiens, modo nocte prima, modo autem ad Solis exortus incipit apparere, nonnunquam etiam perpetuum signis quatuor est cum sole: rediens autem, cum sole ^b non amplius est, quam tertiam partem signi.

XVII. *7u-*

Ad CAP. XV.

^a Saturni & Martis] Solis & Martis Vliet. 2. & Morell. alter. Solis sanè & Saturni quidam eandem fecerunt stellam. Vide cap. 42. Lib. 11.

^b Infra ejus circulum] Al. subteri quod idem est. Geminus: $\kappa\epsilon\tau\acute{o}\tau\epsilon\rho\theta$ δ τ α $\rho\epsilon\phi\acute{o}\tau\iota\mu\epsilon$ α $\sigma\iota\rho$.

^c Non plus indeficiens] Unde vicies ex conjecturâ Modius. Quod non displicet. Capella Lib. viii. *Quæ quidem in ortu matutino plerumque quatuor men-*

sibus immoratur: in respectu vero nunquam plus viginti diebus.

Ad CAP. XVI.

^a In aspectu non magnus] Ita & Veneta & Vliet. 2. nisi quod perperam: $\tau\acute{o}$ non omittunt. Eratosthenes cap. 43. $\eta\epsilon\mu\pi\theta$ δ ϵ $\rho\mu\acute{o}$ $\epsilon\tau\lambda\epsilon\omega\tau$, $\lambda\omicron\mu\alpha\rho\omicron\varsigma$ ϵ $\mu\eta\epsilon\iota\varsigma$. Vide Hygin. supr. Lib. 11. cap. 42.

^b Non amplius est quam tertiam &c.] $\tau\acute{o}$ quam ignorant Vliet. 2. & abesse potest eleganter.

Hh 3

Ad

XVII. Jupiter.

Jovis autem stella, nomine α $\phi\alpha\iota\delta\omega\nu$, β corpore est magnus: figura autem similis Lyræ, hic autem duodecim signa annis totidem transire existimatur: & unoquoque anno nusquam apparere dicitur, non minus dies triginta, non plus quadraginta: sed tum maxime obscuratur, cum occidit cum sole. Exoriens autem apparet ante quam sol.

XVIII. Saturnus.

Solis stella nomine $\phi\alpha\iota\delta\omega\nu$, corpore est magno, colore autem igneo: similis ejus stellæ, quæ est in humero Orionis dextro. Hic per duodecim signa assidue ferri videtur: nonnunquam etiam cum solis ipsius sideribus apparet, modo aliis partibus adjectis circuli. Hanc stellam nonnulli Saturni esse dixerunt. Redire autem ad signum annis triginta, & quotannis non apparere, non minus dies triginta, nec amplius quadraginta.

XIX. Mars,

RELIQUUM est nobis de Martis stella dicere, quæ
no-

Ad CAP. XVII.

α $\phi\alpha\iota\delta\omega\nu$] Ita eum appellant quoque Geminus p. 14. Cleomedes p. 66. Censorinus cap. 13. Capella Lib. viii. Firmicus Astron. ii. cap. 2. *Qui à nobis*, inquit, *Saturnus dicitur, ab Ægyptiis* $\phi\alpha\iota\delta\omega\nu$ *vocatur; quem nos Favem vocamus, Ægyptiis* $\phi\alpha\iota\delta\omega\nu$ *vocant; qui à nobis Mars, ab illis* $\nu\epsilon\phi\epsilon\upsilon\tau\epsilon$ *dicitur; quæ à nobis Venus, ab illis* $\phi\alpha\iota\delta\omega\nu$ *vocatur; quem Mercurium dicimus, isti* $\gamma\epsilon\upsilon\alpha$ *vocant.* $\phi\alpha\iota\delta\omega\nu$ tamen Jovis stella est Eratosthenes *astr.* cap. 43. Isidor. de Nar. Ret. cap. 3. & 23.

β Corpore est magnus] Magna Vltt. 2. Fort. corpore est magno, ut capite sequenti.

c Transire] Transfere Vltt. 2. cum Veneta. Catal. Pich. pag. 84. *Quisquis*

hanc pergit, Perlaquei transige thermas. Sanè transigere vitam dixit Tertull. de Carn. Resurr. cap. 15. pro eo, quod Sallustio placuit Catil. cap. 1. *transire vitam.* Hyginus ipse supr. cap. 13. *Simal mundum transigit.*

Ad CAP. XVIII.

α Solis stelle nomine $\phi\alpha\iota\delta\omega\nu$] Phaeton edd. Vett. Sed Phaeton unus Vltt. cum Morell. Phaeton sanè Saturni stella est Cicroni, Censorino, Gemino, Cleomedes, Apulejo, Aufonio, Capellæ. & aliis; quam noster cum Solis stella confundit. Etiam Eratosthenes, quam ei Phaethon est. O' $\phi\alpha\iota\delta\omega\nu$, inquit, $\epsilon\alpha\lambda\lambda\alpha\delta\eta\mu$ $\mu\epsilon\upsilon$ $\phi\alpha\iota\delta\omega\nu$ ϵ $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\alpha$. $\epsilon\tau\epsilon$ $\phi\alpha\iota\delta\omega\nu$ $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\alpha$ $\epsilon\tau\epsilon$ $\phi\alpha\iota\delta\omega\nu$. Si est $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\alpha$, cur ergo Hyginus, corpore est magno? An scripserat, corpore est non magno? Confer cap. 42. Lib. ii.

Ad

nomine πυρόεις appellatur. ^aHic autem non magno est corpore, sed figura similis est flammæ. Nonnunquam autem cum ipsius solis sideribus concurrens, omnia pervolat signa, sedens ad primum signum non longius bien-
nio.

QUOD ad quinque stellas attinet, ^bhucusque satis arbitramur dictum: nunc autem demonstrabimus, quibus de causis menses intercalentur, quoniam tempus omne metimur die & nocte, mense & anno. De quibus diem nobis diffinierunt, quamdiu sol ab exortu ad occasum perveniat: noctis autem spacium constituerunt esse, quamdiu sol ab occasu rursus ad exortum revertatur: mens-
sem autem, quamdiu Luna Zodiacum ^ccirculum perducat: annum voluerunt esse cum sol ab Æstivo circulo red-
dit, & Zodiacum ad id signum, unde incipiebat, perme-
tur.

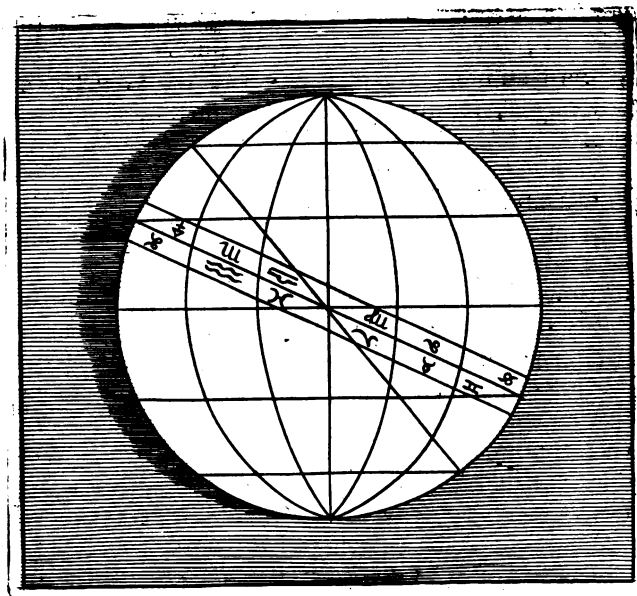
Cætera Desiderantur.

Ad CAP. XIX.

^aHic autem] Ita & unus Vltt. Sed
hæc edd. Vett.

^bHuc usque satis arbitror] Ad hoc
satis &c. Vltt. 2.
^cCirculum perducant] Percurrat Mo-
dius.

Τῶ παραγάθῳ θιῶ χάρεις καὶ δόξα.

I N.

I N D E X

R E R U M V A R I A R U M,

P. Significat libros Poetici Astronomici. Simplex numerus capita Mythologia. Pref. significat Genealogiam, quæ Fabulis præmittitur.

- A** Græcum Paræ invenerunt, 277.
 Abas, 14. Lyncei filius, 241.
 273. à Lynceo accipit clypeum, 170. 273. Megapenthen occidit, 244.
 Abas Neptuni filius, 157.
 Abderus occisus ab Hercule, 30.
 Abrax, 183.
 Abseus unus Gigantum. *Pref.*
 Abforis, oppidum, 25.
 Abforitani à serpentibus infestantur, 26.
 Absyrtus Eetæ filius, 23.
 Acamas in equo Trojano, 108.
 Acastus Peliz filius, 24. 273. Laodamiz pater, 103. 243. ludos fecit Argis, 273.
 Accipiter ante Dædalion, 200.
 Acestes Crinisi fil. 273. certat sagitta, *ibid.*
 Achmantis filia Danaï occidit Echomantum, 170.
 Achareus certat cum Hercule, 273.
 Achelous flumen ex Ponto & ipari. *Pref.* ejus & Melpomenes liberi, *ibid.* inter quos Sirenes, 141. occisus ab Hercule, 31. vinum ejus flumini admixtum, 274.
 Achilles, 96. Pelei & Thetidis filius ad Lycomedem missus, ne iret ad Trojam, 96. nomen Pyrrhæ habuit impositum inter feminas, *ibid.* ab Ulyse agnitus est, *ibid.* ad Trojam venit navibus sexaginta, 97. occidit septuaginta duos, 114. amicus Patrocli, 257. cui facit ludos funebres, 273. occiditur ab Apolline, 113. formosus, 270. ad ejus sepulchrum immolata Polyxena, 110.
 Achivi qui quot occiderint, 114. quos reges habuerint, 124.
 Acholoe Harpyiarum una, 14.
 Acrisius Euaretis pater, 84. & Danaes, 63.
- Acætes, unus Tyrrhenorum, 134.
 Actæon, 181. à canibus discerptus, 181. 247.
 Actæ, una Horarum, 183.
 Actea una Nereidum, *Pref.*
 Actor Hippasii, unus Argonautarum, 14.
 Actor Neptuni & Agamedes fil. 157. pater Menæcii Argonautæ, 14.
 Acus reperta à Belone, 274.
 Adamantia nutrix Jovis, 139.
 Admeto. *Pref.*
 Admetus, 50. Pheretis filius Argonauta, 14. in venatione apri Calydonii, 173. uxor ejus Theone castissima, 256. item Alcestis, 50. quæ pro ipso vicariam mortem obiit, 243. servum habuit Apollinem, 50.
 Adonis Myrrhæ filius, 164. aut Smyrnæ, quem ex Cinyra patre concepit, 58. 275. Veneri amatur, 271. occisus ab apro, 248. ab inferis rediit in vitam, 251.
 Adrastus Oceanif. 182.
 Adrastus Herculis fil. 242. se ipsum igne cremat, *ibid.* habet filium Ægialeum, 71.
 Adrastus, 69. Talai fil. cum sex alijs obsidet Thebas, 69. 70. ut succurrat Polynici, 68. solus vivus evadit in ea obsidione, 70.
 Æacus Peneidos maritus, 14. filius Jovis, 52. 155. pater Pelei, 53.
 Ææus prociis Helenæ, 81.
 Ææa, insula, 125.
 Æeta, 22. Solis & Persæ fil. *Pref. item* 3. & 27. frater Persæ, 27. Clytium interficit, 14. & Phryxum, 3. Pellem auream habuit, 188.
 Æga nympa. P. 2. 13. urbs. *ibid.*
 Ægearum conditor, 219.
 Ægeus Pandionis fil. hospitio excipit Mediam & ducit conjugem, 26. ex Æthra gignit Theseum, 37. 79. 173.

in mare se præcipitat , 43.
Agialeus, Adraſti fil. cadit ad Thebas ,
 71.
Ægina, 52. Afopi filia , ex Jove gignit
Ææcum, 52.
Ægina inſula , 14. unde nomen acceperit , 52.
Ægipan , P. 2. 13. & 28. filius Jovis ,
 155.
Ægithus , 87. filius Thyestis nutritur à capra , 152. Agamemnonem interficit & Caſſandram, ſocia Clytemneſtra matre , 117. ab Oreſte occiditur , 244. cum fratris uxore concumbit , 258. filium ſuum epulatur , *ibid.*
Ægle. *Præſ.* Solis filia , 156. Phaethontis ſoror , in arborem mutata 154.
Ægyptus pater Lyncei , 173. frater Danaï , 168. à Polyxena Danaï fil. occiditur , 170.
Ægyptus inſula , 276.
Ægyptii primi prælia inſtituerunt fuſtibus , 274. mœnibus cingunt oppida , 149. quare quædam animalia non edant , P. 2. 28.
Ælice, nympha. P. 2. 13.
Æmathia , Nerei & Doridis fil. *Præſat.*
Ænaria inſula , 125.
Æneas Veneris & Anchisæ fil. 94. quot occiderit , 115. pius erga parentem , 254. & ideo reditum ab inferis conſecutus , 251. fugatur ab Achille , 112. templum conſtruit Veneri , 260. ludos funebres fecit patri , in quibus vicit Aceſtes , 273.
Æolus Neptuni & Menalippes fil. 186.
Æolus Helenæ filius. P. 2. 18. poteſtatem habet ventorum , 125. filiam Canacen interficit , 238. fratrem habet Macareum , *ibid.* filios Siſyphum & Salmoneum , 60.
Æon canis Actæonis , 181,
Ærica. *Præſ.*
Æropa , uxor Atrei , adultera , 86.
Æs inventum à Cadmo , 274.
Æſculapius , 49. Apollinis filius , venatur aprum Calydonium , 173. vitam reddit Glauco , & à Jove interficitur fulmine , 49. *Vid.* Aſclepius.
Æſon pater Iſonis , 8. 14.
Æta , Solis filius , 22.
Æthalides , Mercurii & Eupolemiæ fil. 14.
Æthlius , 155. *Vid.* Not.
Æthon , aquila , ab Hercule occiſa , 31.
Æthon canis Actæonis , 181. equus Solis , 183.

Æthra, 37. *Præſ.* Piethei filia , 79. mater Theſei , *ibid.* & 37. ſe ipſam interficit , 243.
Æthra , ancilla Helenæ , 92.
Æthiops , equus Solis , 183.
Ætna mons , refugium Deucalionis in diluvio , 53. impoſitus Typhoni , 152.
Ætolus pater Endymionis , 271.
Æfri prælia primi inſtituere fuſtibus , 274. cur vocati Pœni , 178.
Agamede , Augei filia , mater Diſtyos ex Neptuno , 157.
Agamemnon , Atrei & Æropes filius , 97. cum Menelao quærit Thyeſtem , 88. Ulyſſem invitant ad bellum Trojanum , 95. ad Trojam quot navibus venerit , 97. quot ibi occiderit , 114. Briſeida eripit Achilli , & reddit Chryſi , 106. Iphigeniam non vult immolari , ſed perſuadetur ab Ulyſſe , 98. cum Caſſandra venit in patriam , 116. eſt inter reges Argivorum , 124. Clytemneſtram habet uxorem , 78. à qua occiditur , 240.
Aganippe, uxor Acrifiſi, mater Danaes , 63.
Agapenor Ancæi & Ioris filius , 97. prociſ Helenæ , 81. quot navibus ad Trojam venerit , 97.
Agathon filius Priami , 90.
Agave Amazon , 163.
Agave , una Nereidum. *Præſat.*
Agave Cadmi filia , interficit filium , 184. 239. & maritum , 240. 254.
Agenor filius Neptuni , 157. habet filios Cadmum , 6. 76. 179. Pelafgum , 134. Phineum unum Argonautarum , 14. rivalis Perſei , 74. ab Euipe Danaï filia occiditur , 170.
Agenor Iafi filius , 145. *Vid.* Not.
Agenor Trojanus quot occiderit , 115. Helenorem & Chlonium interfecit , 113. in certamine cum Achille ſervatur ab Apolline , 112.
Aglauros ex inceſto natus , filius Eri-chthei & Procridis , 253.
Aglauros filia Cecropis in mare ſe præcipitat , 166.
Agnodice puella medicinam diſcis contra leges Atticorum , 274.
Agoreus rex Athenienſium , 48.
Arge , canis Actæonis , 181.
Agrianome filia Perſei , 14.
Agriodus canis Actæonis , 181.
Agriſope mater Cadmi , 6. 179. & Euipe , 178.

Agrius .

R E R U M V A R I A R U M .

Agrius, 175. Parthaonis filius. Oeneum fratrem regno ejecit, 175. à Diomede iterum eiecitur, *ibid.* idemque se ipsum interficit, 242.

Agrius canis Actæonis . 181.

Agrus, *Præf.*

Ajax Locrus vincit & occidit Caranum, 113. in funere Patrocli lucta sit superior, 173. Cassandrum rapit à signo Palladio, 116. Fulmine ictus interit, *ibid.*

Ajax Oilei filius Telamonius, prociis Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 92. quot occiderit, 114. certat cum Hectore, 112. Achillis arma postulat, 107. se ipsum interficit, *ibid.* & 242.

Alce, canis Actæonis, 181.

Alceſtis, 51. Pelæi filia, 24. Admeti uxor, 50. pro quo mortem obiit, 51. rediit ab inferis, 251. reducta ab Hercule, 51.

Alcimedede, mater Iasonis, 3. 14.

Alcimedon Tyrrenus, 184.

Alcinous rex, Nausicæ pater, 125. Ulyſſem naufragum excipit hospicio & donis, 126. Iudex constitutus inter Colchos & Iasonem, 23.

Alcmæon, 73. Amphiarai filius inter Epigonos, 71. Matrem Eriphylen interficit, 73. à socero suo interficitur, 245.

Alcon unus Argonautarum, 14.

Alcon filius Amyci aprum Calydonium venatur, 173.

Alcon alius filius Martis, & ipse aprum venatur Calydonium, 173.

Alcumena, 29. Amphitryonis uxor, ex Jove parit Herculem, 29.

Alcyone Atlantis filia, 157. una Pleiadum, 192. ejus ex Neptuno liberi, 157.

Alcyone, 65. Æoli & Egiales filia, 65. uxor Ceycis, cujus amore se præcipitat in mare, *ibid.*

Alcyone conjux Meleagri, 174.

Alcyonia qui dies, 65.

Alecto, *Præf.*

Alemone, *Præf.*

Aleii campi, 57.

Aletes, 122. filius Egisthi, rex Mycenarum, ab Oreste interficitur, 122.

Aleus pater Auges, 99. 162.

Alexander, 91. filius Priami, 90. expositus Paris dicitur à pastoribus, 91. fratres vincit suos, *ibid.* fuit

formosissimus, 270. certavit cum Menelao, 112. quot occiderit Achilles, 115. socio Deiphobo Achillem occidit, 110. à Philoctete interfectus est, 112.

Alexander Euryſthei filius rex Achivorum, 124.

Alope, una Harpyiarum, 14.

Alope, 187. filia Cercyonis, mutata in fontem, 187.

Alope, urbs, 14.

Alopie, una Harpyiarum, 14.

Aloeus, pater Ori & Ephialte, 28.

Alpheſibæa, filia Phegei, 244.

Alpheus, *Præf.* Phlegei pater, 245.

Alta, Catheti filia, mater Ancæ, 14.

Althæa, 171. filia Theſtii, 14. 173.

una nocte cum Marte & Oeneo concumbit, ſuſcipitque filium Meleagrum, 171. faciem parere ſibi videtur, 249. filium interficit, 239.

Amalthea, capra. P. 2. 13. *Nymphæ. ibid.*

Amarunceus Oneſimachi filius quot navibus pugnavit ad Trojam, 97.

Amathia, *Præf.*

Amazones quæ, 163. balteum earum petit Hercules, 14.

Ambracia, 123.

Ambroſia, una ex Hyadibus, 182. ſoror Hyantis, filia Atlantis & Pleiones, 192.

Ameleon Argonautarum unus 14.

Amicitia, *Præf.* qui eâ fuerint junctiſſimi, 257.

Ammon. P. 2, 20.

Amœme, filia Danaï occidit Polydectorem, 170.

Amymone una earum, è quibus filios creavit Neptunus, 157.

Amphialus Neoptolemi & Andromache filius, 123.

Amphiarus, 73. Oiclei & Olytemneſtræ filius, 250. vel, ut alii putant, filius Apollinis, 70. 128. Augur eximius, *ibid.* habet filium Alcmæonem, 71. cum quadrigis devoratur à terra, *ibid.* & 250.

Amphidamas habet filiam Naupidamen, & ex ea nepotem Augeam, 14.

Amphidamas filius Egei & Cleobules, 14.

Amphimachus filius Creati, quot navibus venerit ad Trojam, 97.

Amphinome, *Præf.*

Amphion Jovis & Antiopæ filius, 155. rex

- rex Thebanorum, 76. ducit Niobam uxorem, ex qua filiam habet Chlo-ridem, 14. Thebas cinxit muro, 69.
- Amphion** Hippasi filius, unus Argo-nautarum, 14.
- Amphion** Terei filius occidit filios avi sui, 244.
- Amphitemis** uxorem habet Tritoni-dem, filium Cephalionem, 14.
- Amphithoe**. *Pref.*
- Amphitrite**. *Pref.*
- Amphitrione** mater Tritonis, ex Ne-ptuno. *Pref.*
- Amphitryon** maritus Alcumenes, Oe-chaliam ite expugnatum, 29. Ele-ctrionem Persei filium interficit, 244.
- Amphrifu**s, antrum, 30.
- Amponitus**, 14.
- Ampycus**, pater Mopsi, 14. 128. 173. filius fuit Elati, 128.
- Amycus**, 17. Neptuni & Melies filius, à Polluce interficitur, 17.
- Amyrnei** populi, 193. 252.
- Amynone**, 169. Danai filia, amata à Neptuno, mater Nauplii, 14. 169. Midamum occidit, 170. Adde A-mœmone.
- Amymonius** fons, 169.
- Amyntor**, pater Phœnicis, 97. 173. à Damone Danai filia occisus, 170.
- Anaplates** amat Venerem. P. 2. 16.
- Anatole**, una Horarum, 183.
- Anaxibia** filia Dymantis, uxor Peliz, mater Acasti, 14. & Alcestis, 51.
- Ancæus** Lycurgi filius. Tegeates, unus Argonautarum, 14. venatur aprum Calydonium, 173. à quo percussus interiit, 248.
- Ancæus** Neptuni filius, 157. Imbrasius, unus Argonautarum, 14. proreta navis Argus, *ibid.* mox quoque gu-bernator, 18.
- Anchisa**, 94. v. Anchises.
- Anchises** Assaraci filius, 94. formosif-simus, 270. amatus à Venere, 94. fi-lium habet Aeneam, *ibid.* à quo eri-pitur ex incendio Trojano, 254. ful-mine ictus perit, 94. sepultus ubi dicatur, 260.
- Andramon**, pater Thoantis, 97.
- Androgeus**, filius Minois occisus, 41.
- Andromacha** Eetionis filia, Neoptole-mi uxor, mater Amphiali, 123.
- Andromachus** filius Egypti, occisus ab Herone filia Danai, 170.
- Andromeda**, 64. Cephei & Cassiopeæ filia, ceto objecta liberatur à Perseo, 64. P. 2. 11.
- Andros** insula, 276. 14.
- Antræus**, Terræ filius ab Hercule occi-sus, 31.
- Antheus** Neptuni & Astyphiles filius, 157.
- Anthus** filius Niobes, 145.
- Antias**, filius Mercurii, 160. v. Not.
- Anticlia**, filia Autolyçi, conjux Laer-tis, mater vero Ulyssis, 201. se ipsam interficit, de filii morte accepto nuncio falso, 243. filius cum ea lo-quitur apud inferos, 125.
- Antigona** Pheretis filia, Pyremi uxor, mater vero Alterionis, 14.
- Antigona**, 72. Oedipi filia, ex Ioca-sta, 67. Polynicen fratrem dat sepul-turæ, 72. 254. & se ipsam interficit, 243. alii ab Hemone amatore dicunt occisam, 72.
- Antilochus** Nestoris filius, nutritus à cane, 252. prociis Helenæ, 81. quor navibus venerit ad Trojam, 97. quor occiderit, 114. ab Hectore interse-ctus est, 113.
- Antimachus** prociis Helenæ, 81.
- Antimachus** Egypti filius occisus ab Idæa, filia Danai, 170.
- Antinous**, filius Priami, 90.
- Antioche**, una ex Amazonibus, 163. v. Not.
- Antiochus** Egypti filius. occisus ab Ica Danai filia, 170.
- Antiope** Æoli filia, Neptuno amata, ex quo habuit Bœotum & Hellenem, 157.
- Antiope**, 7. 8. Nyctei filia, Lycum ha-buit maritum, 7. ex Jove peperit Zethum & Amphionem, *ibid.* & 155.
- Antiope** filia Martis, una ex Amazo-nibus, 241. ab Hercule captiva dq-batur Theseo, 30. qui eam in ma-trimonium ductam post interficit, 241.
- Antiope**, Pylonis filia, uxor Euryti, 14.
- Antipaphus** filius Egypti, occisus à Critomedia, filia Danai, 170.
- Antiphas**, Laocoontis filius, necatus à serpente, 135.
- Antiphates** rex Læstrygonum, 125.
- Antiphus**, Mnēsylis filius, quor navibus venerit ad Trojam, 97.
- Antippos**, pater Hippeæ, avus Poly-phœni Argonautæ, 14.

An-

R E R U M V A R I A R U M.

- Antippos** alius occisus ad Trojam à Sarpedone, 113.
Antodica filia Danai, quem occiderit, 170.
Antreata Mereti filia, mater Euryti & Echionis ex Mercurio, 14.
Aper Calydonius à quibus oppugnatus fuerit, 173. Erymantheus occisus ab Hercule, 30. aper & leo juncti ad currum, 50. ab apris percussi qui perierint, 248.
Aphareus pater Idæ ac Lyncei, 14. 80. 173.
Aphirape. *Præf.*
Apidanus flumen, 14.
Apollo Jovis & Latonæ filius. *Præf.* ubi natus, 53. 140. mutat se in gruem, P. 2. 28. Callandram vult comprimere irritò conatu, 93. Coronida fecit gravidam, 202. Daphnen frustra persecutus est, 203. amavit Hyacinthum, 271. filium habuit Asclepium ex Coronide, 14. Idmonem ex Cyrene nymphâ, 14. Jovi adest contra Titanas, 150. Admeto servit, 50. ejusque pavit pecus, 14. Arnas condidit, 275. cum Neptuno Trojam cinxit muro, 89. Cyclopas interfecit, 49. Marsyam vincit provocatus, 165. Midam multrat ob judicium pravam, 191. Niobes occidit filios, 9. reperit quasdam literas, 277. & medicinam oculariam, 274. semper est imberbis, item crinitus & cultus muliebri, 9. Apollinis filii, 161. triplus, 32.
Aprum Calydonium venatum quinam ierint, 173. ab apro percussi qui interierint, 245.
Apseudes. *Præf.*
Aprale, 160.
Aquilo pater Chionæ, 157. item Zethis & Calais ex Chione, 14. Latonam desert ad Neptunum, 140.
Arcades primi fecerunt res divinas diis, 274.
Arcadia misit auxilium adversus Aprum Chalydonium, 173.
Arcania, Danai filia, quem occiderit, 170.
Arcas canis Actæonis, 181.
Arcas, Jovis filius ex Callisto, 155. 176. P. 2. 4. Trapezunta condidit, 275.
Arcefilaus, Lyci & Theobulæ filius, quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Arcturus, 130. & arctophylax. P. 2. 4.
- Archelaus**, 219. Timeni filius Chæcum conjicit in foveam sibi præparatam, 219.
Archeolus Herculis filius, 162.
Archeor filius Niobæ, 11.
Archia, Oceani filia, soror & uxor Inachi, 143.
Archius filius Cephalî, pater Laertis, 189.
Arceippa, in venatione apri Calydonii, 173. Arcturus, qui prius Icarius, 130.
Arere uxor Alcinoi, 23.
Arena Bibali filia, 14.
Arethusa Herilei filia, mater Abantis ex Neptuno, 157.
Arethusa una Nereidum. *Præf.*
Arethusa, canis Actæonis, 181.
Arge, 205. in cervam mutata, 205.
Argia, una Oceanitidum. *Præf.*
Argia Adrasti filia, uxor Polynicis, 69. quem tradit sepulture, 72.
Argia, uxor Inachi, mater Ius, 145.
Argia uxor Polybi, mater Argi, 14.
Argivi Danai, & unde, 170.
Argo canis Actæonis, 181.
Argo navis inter sydera, 14. prima navis in mari, P. 2. 37. ubi facta, *ibid.*
Argolica galea, 273.
Argonautæ, 14. convocati qui, 14. veniunt in Lemnum, 15. ad Cyzicum, 16. cui ludos faciunt, 273. ad Amycum, 17. & Lycum, 18. & Phineum, 19. & Ssymphalidas, 20. ad Colchos, 21. & Æetam, 22.
Argos oppidum, 145.
Argus Agenoris filius condidit Argos, 145. 275.
Argus Danai filius, faber navis Argus, 14.
Argus Jovis filius & Niobæ, 145. 155. rex fuit Argivorum, 124.
Argus Piranti & Callirhoes filius, 145.
Argus Phrixi filius, Athamantis nepos, 3.
Argus Polybi filius, unus Argonautarum, 14. faber navis Argus & inventor, P. 2. 37.
Ariadne, 43. filia Minois, 14. fratrem & filios occidit, 255. Thecæum amavit, 270. ejus corona, P. 2. 5.
Aries chrysomallus, ex Neptuno & Theophane natus, 188. Phrixum detulit Colchos, *ibid.* & 3.
Aries Jovi aquam monstrans, relatus inter sydera, 133. aries sic Neptunus, 168.

Arion,

- Ariet**. 104. projectus in mare, servatur à delphinis, 104. P. 2. 17.
- Aristaeus** Apollinis & Cyrenes filius, 161. P. 2. 4. maritus Autonoes, ex qua Aëtion, 180. 247.
- Aristogiton** & Armodius amici, 257.
- Aristomachus**, pater Temeni, 124.
- Aristonoe** filia Danai, quem occiderit, 170.
- Arma** Junoni primum facta à quo, 274.
- Armorum** judicium, 107.
- Armoastus** Egypti filius, à quo occisus, 170.
- Armodius** & Aristogiton amici, 257.
- Arne** oppidum conditum ab Apolline, 275.
- Aromachus**, filius Priami, 90.
- Arpites**, 157. v. Not.
- Arpya**, canis Aëtionis, 181.
- Arsake** Danai filia quem occiderit, 170.
- Artinoc**, una Hyadum, 182.
- Ascalaphus** Maris filius, 159. procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 97. occiditur à Deiphobo, 113.
- Ascanius** filius Priami, 90.
- Ascanius** filius Aeneæ ex incendio eripitur à patre, 254. eo duce ludunt pueri Trojam, 273.
- Ascanius** fluvius, 14.
- Asclepius** filius Apollinis, 14. ex utero matris Coronidis exsectus, 102. clinicen reperit, 274. rediit ab inferis, 251. ex mortali factus immortalis, 224. *vid.* Esculapius.
- Asellus** certat cum Priapo de virilitate, P. 2, 23.
- Asellorum** capita in lectis quare, 274.
- Asellum** terrentur gigantes, P. 2, 23.
- Asia**, una Nereidum, *Præf.*
- Aslo**, equus solis, 183.
- Asopus** pater Aeginæ, 155.
- Assaracus**, pater Ganymedis, 224.
- Asteria** Atlantis filia, mater Oenomai, 250.
- Asterides** Egypti filius à quo occisus, 190.
- Asterie** Poli & Phœbes filia, *Præf.*
- Asterie**, 53. Titanis filia mutata in avem, 53.
- Asterion** Pyremit filius, Argonauta, 14.
- Asterion** Hyperasii filius, 14.
- Astræus**. Gigantum unus, *Præf.*
- Astrologiam** quis primus fuerit interpretatus, 274.
- Atanax** Hectoris & Andromachæ filius de muro dejectus, 109.
- Astycratia**, filia Amphionis, 69. & Niobæ, 11.
- Astynome**, filia Amphionis, 69.
- Astynome**, filia Talai, 70.
- Astynomus**, filius Priami, 90. occisus ab Achille, 114.
- Astyoche** amata Herculi, mater Tlepolemi, 97. 162.
- Astyochea**, uxor Strophii, soror Agamemnonis, 117.
- Astyphele**, filia Phœnicis, mater Antei ex Neptuno, 157.
- Atalanta**, 185. Schœnei filia, conversa in leonem, 185.
- Atalanta** Iassii filia, pellem apri Calydonii accipit à Meleagro, 174. ex eodem gignit filium Parthenopzum dictum, 99. qui inter formosissimos numeratus, 270.
- Athamas**, 5. Æoli filius, pater Melicertæ ex Ino. 239. & 1. mittit Delphos sciscitatum remedium contra sterilitatem, 2. Learchum alterum filium interficit, 2.
- Athenæ**, 164. conditæ à Minerva, 275. 164. primum oppidum in terris, *ibid.* mittunt auxilium contra aprum Calydonium, 173.
- Athenienses** victi à Minoe eique tributarii, 41. quos habuerint reges, 48. medicinam discere mulieres vetant & servos, 274.
- Athla** Herculis, 30.
- Atlas** Ætheris & Terræ filius, *Præf.*
- Atlas** Iapeti & Clymenes filius, *Præf.* maritus Oceanicidis sive Pleiones, pater Hyadum, 192. & Hyantis filii, 148. cælum ferre cogitur, 150.
- Atlas** pater Alcyones, 157. Calypsus, 125. Diones, 83. Electræ, Taygetes, 155.
- Atalante** Schœnei filia, venatrix apri Calydonii, 173.
- Atlantius** Mercurii & Veneris filius, Hermaphroditus dictus, 271.
- Aslites**, Egypti filius à quo occisus, 170.
- Atreus** Atrei filius occisus ab Ægistho, 244.
- Atreus**, 88. 258. Pelopis filius rex Argivorum, 124. pater Agamemnonis, *ibid.* & 78. Thyesti proprios liberos edendos apponit, 244. 258. primum solis eclipsin invenit, *ibid.*
- Atreus** Priami filius, 90.
- Atropos** Noctis & Erebi filia, *Præf.* cum 16-

R E R U M V A R I A R U M.

fororibus cæteris Paris litteras se-
ptem invenit, 277.
Atrotus leo, 30.
Atthis insula, alias Salamina, 14.
Avernus lacus, 88.
Auge, 99. Alei filia, ex Hercule gi-
gnit Telephum, 99. patrem fugiens
a Teuthrante habetur pro filia, *ibid.*
à filio cognoscitur, 100.
Augeas Solis & Naupidames filius, 14.
Augeus rex, pater Agamedes, 157.
ejus stabulum purgat Hercules, 30.
Augures, 128. ex Græcia vocati in
Ægyptum ob sterilitatem, 56.
Augurium Phineo dat Apollo, 19.
Aura, canis Actæonis, 181.
Aurifodinas invenit Lynceus, 14.
Aurophite, mater Cycni, 97.
Aurora Hyperionis & Solis filia, *Præf.*
Aurora uxor Tithoni, 270. Cephalum
amat. *ibid.* eum allicit ad concubi-
tum, 189. Procrin decepit, *ibid.*
Aurum primum invenit Sacus, 274.
Autolycus, 201. Mercurii & Chiones
filius, 200. furacissimus, 201. pater
Anticliæ. *ibid.* & 243.
Autolycus Phrixi & Chalciope fororis
Medæ filius, 14. Megaræ pater,
243.
Automedon quot navibus venerit ad
Trojam, 97.
Autonoe Cadmi & Harmoniæ filia,
179.
Autonoe matertera Penthei, 184. Ari-
stæi uxor, mater Actæonis, 180.
Autonous occiditur à Deiphobo, 113.
Auxo, una Horarum, 103.
Axenus flumen. *Præf.*
Axion, Priami filius, 90.

B.

B. littera à quo inventa, 277.
Babylon condita à Semiramide, 275.
murus ejus inter septem miracula,
223.
Bafus Argi & Euadnes filius, 144.
Bebrycia regio, 17.
Bellerophon Neptuni & Eurynomes fi-
lius, 157. amarus à Sthenobœa, 243.
interficat Chimæram, 57. p. 2. 18.
Bellerophontes victor equo in ludis A-
casti, 273.
Belone primum reperit acum, 274.
Belus Neptuni & Agamedes filius, 157.
Danai & Egypti pater, 168. gladius
primus usus est in bello, 274.

Belus Didonis pater, 243.
Berœe nutrix Semelæ, 167. 179.
Beronice, P. 2. 24.
Biadice, uxor Crethæi, P. 2. 10.
Biantes filius Priami, 90.
Bias unus septem Sapientum, 221.
Bibalus, pater Arenæ, 14.
Bimater Dionysius, 167.
Bitias & Cleops, Cidippæ filii, 254.
Blanirus proci Helenæ, 81.
Bliade, mater Menophri, 253.
Bœotia, mater Hyadum, P. 2. 28.
Bœotus, à quo Bœotia & Æolus Neptu-
ni & Theanæ filii, à Melanippo ado-
ptati, 186.
Bœotus Neptuni & Antiopæ filius,
157.
Bootes, P. 2. 2.
Borax, canis Actæonis, 181.
Boreas Astræi & Auroræ filius, *Præf.*
Boreas canis Actæonis, 181.
Bosphorus unde dictus, 145.
Boves domare primus quis invenerit,
277.
Briareus Titanum unus. *Præf.*
Briseis, Briseæ filia, Achilles captiva,
crepta ab Agamemnone, 106.
Brissonius, Priami filius, 90.
Bromie, Hyadum una, 182.
Bronte equus Solis, 183.
Bustis, 56. Neptuni filius immolat
hospites, 56. filiam habet Meliten,
157. ab Hercule occiditur, 31.
Bures Teleontis & Zeuxippes filius,
14. ex Venere habet Erycem filium,
260.
Byblis, Mileti filia, se ipsam interficit,
243.
Byfaltis pater Theophanes, 188.
Byrseus rex Thraciæ, pater Orionis,
195.

C.

Cadmus, 6. filius Agenoris, 76. &
Agriopes, uxorem habet Harmo-
niam, & ex ea filias quatuor, 179.
inter has Semelen, 155. & Ino, 1.
& Agaven, 240. & filium Polydo-
rum, 76. unus fuit regum Argivo-
rum. *ibid.* litteras ex Ægypto tulit
in Græciam, 277. Thebas condidit,
275. Draconem Martis filium inter-
fecit, 178. ideo versut est in draca-
nem, 6.
Cæneus Elati filius Argonauta, 14. fi-
lios habet Necum & Priasum, *ibid.*
& Cyl-

& Clymenum, 242.
Cæteus, P. 2, r. vid. *ib.* not.
Calais Aquilonis filius tucharchus navis Argûs. 14. matrem habuit Orithyiam, cumque fratre fugavit Harpyias. *ibid.* & 19. Diaulo vicit in ludis Acasti, 273. occisus ab Hercule. 14.
Calchas Thestoris filius, 190. augur. 97. 128. Iphigeniam jubet immolari, 98.
Calchodon, maritus Imenaretæ, pater Elephenoris, 14. 97.
Calciope uxor Mnelyli, filium habet Antiphum, 97. patrem sequitur in exilium, 254.
Calciope soror Medæ, 14. uxor Phrixi, ejusque filii, 3. 14. 21.
Callianassa, una Nereidum. *Pref.*
Calliope, una Musarum, mater Orphei, 14.
Callirhoe, uxor Chrysaoris, mater Geryonis. *Pref.* & 151.
Callirhoe Piranti filia & Niobes, 145.
Callisthene Eubœæ filia, 238. *vid.* not.
Callisto, 177. compressa a Jove, 176.
Lycaonis filia, mater Arcadis ex Jove, 155. P. 2, r. mutata in ursam, 177.
Calyce Hecatonis filia mater Cygni, 157.
Calydon, 69.
Calydonius aper. v. *Aper*.
Camilla Metabi filia nutrita ab equa, 252.
Canace filia Æoli concumbit cum fratre, 238. 242. ideo à patre interfecit, 238.
Canache, canis Actæonis, 181.
Canis nutrit Antilochum, 252. in ro- gum Patrocli conjicitur, 273. canis Lælaps donatur Procri, 189. Mæra, facta stella, 130. canum Actæonis nomina, 181. qui devorati à canibus, 247.
Canis insula, 23.
Cantus filius Ceriontis, 14.
Capaneus Hipponoi & Aëlynomes filius, 70. fulmine ictus, *ibid.* & 68.
Capaneus, maritus Euadnes, 256. pater Scheneli, 257. 175.
Capharea saxa, 116.
Capitolinus clivus, 261.
Capra mater Ægipanis ex Jove, 155. nutrit Ægisthum, 252.
Capricornus ante Pan dictus, 196.
Caranus pater Polyidi, 251.

Caria una Horarum, 183.
Carmenta litteras Latinas ex Græcis prima fecit, 277.
Carmenium conditum à Nilo, 275.
Carnubuta, P. 2, 14.
Caro humana cibus comitum Tyrrheni, 274.
Cassandra, 93. filia Priami, 90. auguri perita, 128. sed ei fides non habetur, 108. in pœnam, quod Apollini copiam sui facere noluerat, 93. à signo Palladis abripitur ab Ajace, 115. à Clytemnestra & Ægistho interficitur, 117.
Cassiope mater Andromedæ, 64.
Cassiopeia contendit de forma cum Nereidibus, P. 2, 10.
Cassus Ægypti filius à quo occisus, 170.
Castalius fons, 6.
Castissimæ quæ fuerint, 156.
Castor Jovis & Ledæ filius unus Argonautarum, 14. in venatione apri Calydonii, 173. mors ejus, P. 2, 22. ex mortali immortalis factus, 224. alterna morte rediit ab inferis 251.
Cataclysmus, 153.
Catheetus pater Alæ, 14.
Caucasus, 54.
Cæunus, filius Mileti, frater Byblidis, 243.
Cecrops filius Terræ, rex Atheniensium, 48. filiarum ipsius tres, 167.
Cecrops filius Vulcæni, 158.
Celæno Atlantis & Pleionis filia. *Pref.*
Celæno Neptuni & Ergei filia, 157.
Celæno Thaumantis filia, *Pref.*
Celeuma, 14.
Cenchreis, uxor Cinyræ, mater Smyrnæ, 58.
Ceneus Coronis filius, Argonauta, 14.
Cenotaphium Paridi factum à Priamo, 273.
Centauri, 33. filii Ixionis & nubis, 62. fratrem habent Phrithoum, 14. ferro non possunt vulnerari, *ibid.*
Cephalon filius Amphitemidis & Tritonidis nymphæ, pastor, 14.
Cephalus filius Mercurii & Creusæ, 160. alii Deionis filium faciunt, 241. rex Atheniensium, 48. funda vincit in ludis Acasti, 273. conjugem occidit imprudens, 241. ejus canis, P. 2, 35.
Cephalus Pandionis filius, amatus ab Aurora, fuit formosissimus, 270.
Cepheus, Egei & Cleobules filius, unus At-

R E R U M V A R I A R U M.

Argonautarum, 14. pater Andromedæ, 64. P. 2, 9.
 Cepheus Ponti & Terræ filius, *Prof.*
 Cephissus flumen, filius Ponti & Maris, *Prof.* filium habet Narcissum, 271.
 Cepron, pater Penelidos, 14.
 Cerausus aquam primum admiscuit vino, 274.
 Cerberus ex Typhone & Echidna natus. *Prof.* & 151. canis infernalis, ab inferis productus ab Hercule, 30.
 Cercion, filius Vulcani, 158. filiam Alopen ob incestum interficit, 138. occisus à Theſeo, 38.
 Ceres Saturni & Opis filia, *Prof.* frumentum invenit in Sicilia, 274. item serere, & domare boves, 277. filiam habet Proserpinam, 251. 147. ex Jove, 146. alumnus Triptolemus reddere vult immortalem: *ibid.* Pelopis edit brachium, 83. redit ab inferis, 251. vertit Lyicum in lyncem, 259.
 Cerinthus oppidum, 14.
 Certamen ludicrum navale, ab Ænea factum, 273. quadrigarum ubi primo institutum, 274.
 Cerva nutrit Telephum, Hercules filium, 99. 274.
 Cervus cum cornibus aureis ab Hercule captus, 30.
 Cestu vicis Pollux in ludis Acasti, 273.
 Ceteus, Lycaonis filius, P. 2, 6.
 Cetus Gorgonis maritus. *Prof.*
 Cetus cui Andromeda objecta, 64. interfectus à Perſeo, *ibid.* alius cui Heſione objecta, interfectus ab Hercule, 31, 89.
 Calciopæ, *vide* Calciopæ
 Chalybes, 14.
 Charops, canis Actæonis, 18.
 Charopus pater Nirei ex Nympha, 97. 270.
 Chadættos canis Actæonis, 181.
 Chersis Phorci & Tetoæ filia, *Prof.*
 Chiade, filia Niobes, 11.
 Chias, filia Amphionis, 69.
 Chilon Lacedæmonius, unus septem sapientum, 221.
 Chimæra Typhonis & Echidnæ filia, *Prof.* & 151. occisa à Bellerophonte, 57.
 Chiona Aquilonis filia mater Moepi ex Neptuno, 157.
 Chiona, 200. Dædalionis filia, una nocte cum Apolline & Mercurio concubavit, 200.

Chirodamas, filius Priami, 90.
 Chiron Saturni & Philyræ filius, *Prof.* & 274. medicinæ ex herbis inventor & chirurgiæ. *ibid.* pietatis causa relatus inter astra, p. 2, 38.
 Chirurgica à quo inventa, 274.
 Chlonius interfectus ab Agenore, 115.
 Chlonius alius interfectus ab Ajace, 113.
 Chloris, filia Amphionis, & Niobes, 10. 69. 14. uxor Nelei. *ibid.*
 Chloris uxor Ampyci, 14.
 Choraules olim Pythaules dictus, 273.
 Chronius Lacreti, & Cleobules filius, quot navibus venerit ad Trojam, 97.
 Chronus pater Leophites, 97.
 Chrysaor Neptuni & Medusæ filius. *Prof.* & 151. uxorem habet Callirhoen, filium Geryonem, *ibid.*
 Chryseis Chryſis filia, Agamemnoni data in conjugium, 121.
 Chryses, 121. Sacerdos Apollinis, 121.
 Chryſes junior, Agamemnonis & Chryſeidis filius, 121. cum Oreste interficit Thoantem, *ibid.*
 Chrysippus Ægypti filius, à quo occisus, 170.
 Chrysippus, 35. Pelopis filius raptus à Laio propter formam, 85. & Theſeo, 271. occisus ab Atreo & Thyeste, suafu Hippodamiæ matris ejus, 85. 243.
 Chryſolaus filius Priami, 90.
 Chryſomallus aries Neptuni filius, 168.
 Chryſorrhoas flumen, olim Lycormas, 242. item Pactolus, 191.
 Chryſorhemis ex Apolline gignit Parthenon, P. 2, 25.
 Chryſorhemis Danaï filia quem occidit, 170.
 Chthonius, Spartorum unus, 178.
 Cicones ad quos delatus Ulyſſes, 125.
 Cidippe, mater Cleobis & Bitiæ, Sacerdos Junonis, 254.
 Cilix, filius Agenoris, Ciliciæ dat nomen, 178.
 Cinna, uxor Phoronei, mater Apidis & Niobes, 145.
 Cinyras Paphi filius, 242. 270. formosissimus, *ibid.* pater Adonis ex Smyrna, 248. 251. 271. vir Cenchreidis, 58. rex Assyriorum. 16. & 270. se ipsum interfecit ob concubitus cum filia, 242.
 Cios urbs, 14.
 Circe, Solis & Perſeidis filia, *Prof.* &

156. Glaucum amat, 190. ab Ulyfse fallitur, 125. & ex eo fufcipit duos filios, *ibid.*
 Ciffeis Naiadum una, 182.
 Ciffeus, pater Hecubæ, 91. III. 243. 249.
 Cithara Arionis inter astra, 194. Cithara vincit Orpheus in ludis Acafti, 264.
 Cleio Nereidum una. *Pref.*
 Cleo, Danaï filia, quem occiderit, 170.
 Cleobula, mater Euripidis ex Apolline, 161.
 Cleobule, mater Cephei & Amphidamantis ex Egeo, 14.
 Cleobule mater Pichi ex Lacreto, 57.
 Cleobulus unus feptem fapientum, 221.
 Cleopatra Danaï filia, quem occiderit, 170.
 Cleopatra uxor Phinei, 19.
 Cleops & Bitias, 254.
 Climenus, pater Alcimedes, 14.
 Clitemnefte, Ponti & Maris fil. *Pref.*
 Cloanthus victor navi in ludis Aneæ, 273.
 Clotho, una Parcarum, *Pref.* cum fororibus invenit litteras quafdam Græcas, 277.
 Clymene una Amazonum, 163.
 Clymene, una Nereidum, *Pref.* mater Mnemofynes ex Jove, *ibid.* & 152.
 Clymene nympha, mater Thefimenis ex Parthenopæo, 71.
 Clymene Oceani filia, mater Pafiphaes ex Sole, 156.
 Clymenus Schoenei filius, 246. aut Cænei, 242. pater Harpalices, cum qua concubuit, 253. filium ex ea epulatus eft, 246. fele ipfum interfecit ob concubirum cum filia, 242.
 Clymenus Solis filius pater Phaethontis ex Merope, 154.
 Clypeus præmium certaminis in ludis, qui fiebant Argis, 274.
 Clytemnefta, 117. Leda & Tyndarei filia, 27. uxor Agamemnonis, quem curat interfici, 117. 240.
 Clytia, mater Medæ ex Aëta, *Pref.*
 Clytius, rex Oechaliæ, Iphiti filius, interfectus ab Aëta, 14.
 Clytius procus Helenæ, 84.
 Clytus Aegypti filius, à quo occifus, 170.
 Clytus Temenei filius unus regum Achivorum, 124.
 Clytus Trojanus, quot occiderit, 115.
 Cocalus rex, 44.
 Cælum ex Aethere & Diæ natum, *Pref.*
 Cœmfe, Gigantum unus, *Pref.*
 Cœranus, pater Polyidi, 136.
 Cognatos fuos qui occiderint, 244.
 Colchi Abforin oppidum condunt, 23.
 Collatinus maritus Lucretiæ, 256.
 Colophomus, gigantum unus, *Pref.*
 Colophonìa Erichthei filia à patre occiditur ex forte pro Athenienfibus, 238.
 Coloffus Solis Rhodiorum, inter feptem opera admiranda, 223.
 Columbæ ovum excludunt, ex quo Venus nata, 197. in deorum numero apud Syros, nec comeduntur, *ibid.*
 Cometes, olim Merope, 192.
 Concha pertufa Tyrrheno pro buccina, 274.
 Concordiæ templum Romæ, 261.
 Concubuerint quæ contra fas, 253.
 Conjuges fuos quæ uxores occiderint, 240. qui mariti, 241.
 Continentia ex Noctæ & Erebo *Pref.* v. Not.
 Coran, canis Aftæonis, 181.
 Corcyra infula qualis, 276.
 Corinthus, ante dicta Ephyre, 276.
 Cornicines à quo inventi, 274.
 Cornix Minervæ nupciat rem occultam, 166.
 Cornucopiæ unde, 31.
 Corona Ariadnæ, vel Liberi, P. 2. 5.
 Coronis Oceani filia una Hyadum, 182.
 Coronis, 202. Phlegyæ filia. mater Afclepii ex Apolline, 161. 14. P. 2. 40. interfecta ab Apolline, 202.
 Coronis uxor Afclepii, mater Machaonis, 14.
 Corvus olim albus cur niger, 202.
 Corybantes qui, 139.
 Corydon, Gigantum unus, *Pref.*
 Coryna, 14.
 Corynetes, filius Vulcani, 158.
 Cœthonea uxor Eleufini, mater Triptolemi, 147.
 Cratæis fluvius, pater Scyllæ, 199.
 Creon, filius Menœcii, rex Thebanorum, 76. regnum occupat occifo Laio, 67. pater Glaucæ, quam in matrimonium dat Iafoni, 25. v. Nor. item Megaræ, quam dat Herculi, 72. flamma perit à Medea ei procurata, 25.
 Crenis una Nereidum. *Pref.*

Cœ

R E R U M V A R I A R U M .

Cresphontes, maritus Meropes, occisus à Polyphonte, 184.
 Creta, insularum majorum una qualis, 276. sanctissima dicitur Minoi, 198. auxilium mittit contra aprum Calydonium, 191.
 Cretheus, P. 2. 20.
 Creteus maritus Tyrus, pater Peliae, 12.
 Cretici versus, 177.
 Creusa Creontis filia, uxor Iasonis, à Medea incendio perimitur cum marito, 25.
 Creusa, Creontis filia, mater Cephali, 160.
 Crinifus flumen, pater Aceste, 273.
 Crinus, filius Argi & Evadne, 145.
 Critomedia filia Danaï, quem occiderit, 170.
 Croto Panis & Euphemes filius astrum factus dictum sagittarius, 224. P. 2. 27.
 Crumissa insula, 188. cuius incolæ mutati à Neptuno in pecorum formam. *Ibid.*
 Creatus pater Amphimachi, 97.
 Cura fingit homines, 220.
 Curetes, 139. mos eorum pulsandi clypeos hastis, 20.
 Currus junctus draconibus, 147. Leone ac apro, 50.
 Cyaneæ cautes, 21.
 Cyaneus, unus ex procis Helenæ, 81.
 Cyclades insulæ quot, & eorum nomina, 276.
 Cygnus Martis filius armis occidit Pili-um in ludis Acasti, 274.
 Cygnus alter Martis filius occisus ab Hercule, 261. 31.
 Cygnus Neptuni filius ex Calyce, 157.
 Cygnus Ocici & Aurophites filius quot navibus pugnavit ad Trojam, 97.
 Cygnus rex Liguriæ, propinquus Phæthontis, mutatus in avem, 154.
 Cyllene, Menophri filia, cum patre concumbit, 253.
 Cylindrus, filius Phrixi, 3.
 Cyllo, canis Aetæonis, 181.
 Cyllopotes, canis ejusdem. *ibid.*
 Cymodoce Nereidum una. *Præf.*
 Cymothœa, isidem una Nereidum. *Ibid.*
 Cyneum mare, unde, 111.
 Cynaras Paphi filius Smyrnam oondidit, 275.
 Cyprus insula qualis, 216.
 Cyprius, canis Aetæonis, 181.

Cyrene Penei filia mater Aristæi, 161.
 Cyrene Nympha, mater Idmonis ex Apolline, 14.
 Cyri domus inter septem miracula, 223.
 Cytheron mons, 7.
 Cyzicus, 16. Eufori filius, rex Propontidis, à Iasone occisus per imprudentiam, 16. ei Iason facit ludos, 273.

D.

Dædalus, 39. Euphemi filius, 39. vel Eupalami, 274. artem fabrilem accepit à Minerva, 39. statuas deorum fecit primus, 274. Pasiphaea amores juvat, 40. Perdicem occidit, 244. 39.
 Damon Siculus matrem rapit ex igne, 254.
 Damone, Danaï filia, quem occiderit, 170.
 Danae, 63. Acrissi & Aganippes filia. cum qua concubuit Jupiter versus in pluviam auream. Hinc Perseus ejus filius, 63. 155.
 Danaus, 168. Beli filius rex Argivorum, 124. bipropera navi primo usus, 277. 168. filias habuit quinquaginta, 168. ludos facit cantu in nuptiis filiarum, unde Hymenæus dictus, 273. filiz illæ Danaï occidunt patruales, 168. quem quisque earum occiderit, 170. ob id pœna earum apud inferos, 168.
 Daphne, 203. Penei filia versa in laurum, 203.
 Daplidice filia Danaï quem occiderit, 170.
 Dardanus Jovis & Electræ filius, 155. Dardaniam condit, 275. obitum ejus luget Electra inter lydera, 192.
 Dares in ludis Aeneæ certat, 273.
 Dascylus, 14.
 Deianira, 36. Dexameni filia, 31. 34. vel Oenei, 36. 240. vitata ab Hercule, 33. in conjugium petitur ab Ixione. *ibid.* à Nesso prope violatur in flumine, 34. cuius impulsu occidit Herculem, 240. 36. mox se ipsum iacō interficit. *ibid.*
 Deianira Oenei & Althææ filia, soror Meleagri, 174.
 Deion, pater Cephali, 48. 241. & Nisi, 198.
 Deiopea, una Nereidum. *Præf.*
 Deiphila, filia Adraliti, uxor Tydei. mater Diomedis, 97. 79.

I N D E X

Deiphobus Priami filius cerrat in ludis ad cenotaphium Paridis, 273. interficit Aescalaphum & Antonoum, 113. à Menelao occiditur, 113.
 Deiphobus Priami filius alius, occisus ab Helena, 240.
 Deloamus sacerdos Apollinis, cujus filius devoratus à canibus, 247.
 Delos una Cycladum, 276.
 Delphini Arionem vehunt Corinthum, 194. dicti sunt Tyrrheni, 134.
 Delphus, filius Apollinis, 161.
 Delus, prius Ortygia dicta, 140.
 Demarchus filius Aegypti à quo occisus, 170.
 Demiphon, rex Phlagusæ, P. 2, 40.
 Demnosia, filia Priami, 90.
 Demodice, uxor Crethei, P. 2, 20.
 Demoditas Danaï filia quem occiderit, 270.
 Demoleon Phrixi & Chalciopes filius, unus ex Argonautis, 14.
 Demonassa, conjux Iri, mater Euridamantis, 14.
 Demophile Danaï filia quem occiderit, 170.
 Demophoon Thesei filius, amatus à Phyllide, 59.
 Demofthea filia Priami, 90.
 Denuxippus apri Calydonii Venator, 173.
 Dercetis mater Semiramidis, 223.
 Desmontes, pater Menalippes, 186.
 Deucalion, 153. sub quo diluvium, P. 2, 29. post diluvium reparat genus humanum, 153.
 Deucalion pater Idmomeni, 97.
 Deucalion Herculis & Thesei filius, 162.
 Deucalion Minois & Pasiphaes filius, Argonautarum unus, 14. in venatione apri Calydonii, 173.
 Deucalion pater Protogeniæ, 155.
 Dexamene una Nereidum. *Pref.*
 Dexamenus pater Deianiræ, 31. 33.
 Dia insula, 20, 21. 43.
 Dia Oenei filia, mater Pirithoi ex Jove, 155.
 Diana, 181. Jovis & Latonæ filia. *Pref.* nata in insula Delo, 140. cincta viri cultu, 9. mutat se in catum. P. 2, 28. non nisi virgines admittit in consortium suum, 189. Faselis dicta, & quare, 261. Actzonem dilaniandum canibus præbet, 180. Græcis in Aulide irascitur, 98. Jovi fert opem adversus Titanas, 150. mittit aprum

Calydonium irata, 172. Metapontina dicitur, 186. Niobes filios occidit, 9. & Orionem, qui eam violare quærebat, 195. & Philonidem seu Chionem, 200. Taurica dicta, cui fiebant sacra immolatis hospicibus, 261. signum ejus sustulit Orestes, 120. Templum ejus inter septem miracula, 223. quod ab Otirra una ex Amazonibus primo structum, 225. Dianam violare volunt Otos & Ephialtes, 28.
 Diaphorus judex ad Trojam, 97.
 Diastor, filius Priami, 90.
 Dictys filius Neptuni & Agamedes, 157.
 Dido, Beli filia, se ipsam occidit ob Æneam, 243.
 Didymæon faber, 273.
 Dies Ætheris uxor, ejusque liberi. *Pref.*
 Dimas pater Anaxobies, 51.
 Dimas pater Hecubæ, 91. 111. 243.
 Dinamene una Nereidum. *Pref.*
 Dino, Phorci & Tetoræ filia, *Pref.*
 Dinus, equus Diomedis, 30.
 Diodotus Pili pater, 273.
 Diomeda uxor Pallantis, mater Eurychi, 97.
 Diomedea uxor Iphicli, mater Iolai, 103.
 Diomedes Atlantis & Afteries filius, à quadrigis suis perditus, 250.
 Diomedes Tydei & Deiphilæ filius quot navibus venerit ad Trojam, 97. certat cum Ænea & Glaucō, 112. est in equo Trojano, 108. Dolonem & Rhæsum interficit, 113. avo suo restituit regnum, 175. unus est ex prociis Helenæ, 81.
 Diomedes rex Thraciæ habet equos carne humana vescentes, quos occidit Hercules, 30.
 Dione Ætheris & Terræ filia, *Pref.* mater Veneris ex Jove, *ibid.*
 Dione uxor Tantalī, mater Niobes, 9.
 Dionysius tyrannus Moerum insidiatorem servat in vita, ejusque vult fieri amicus, 257.
 Diophites, filius Priami, 90.
 Diore victor cursu in ludis Æneæ, 273.
 Diofcoris oppidum à quo conditum, 275.
 Dioxippe, Amazonum una, 163.
 Dioxippe filia Solis & Clymenes. *Pref.*
 Dio-

R E R U M V A R I A R U M.

Dioxippe, canis Actæonis, 181.
 Disco Perseus interficit avum, 63. vincit Telamon in ludis Acasti, 273.
 Discordia, Noctis & Erebi filia. *Pref.* quando coepit esse inter homines, 143.
 Dodonides nymphæ, quæ, 182.
 Dolichodromus, ludi genus, 273.
 Dolon filius Priami, 90. occiditur à Diomede, 113.
 Dolopea urbs mittit auxilium contra aprium Calydonium, 173.
 Dolopeis urbs juxta lacum Xynium, 14.
 Dolophion pater Phimachi, 102.
 Dolor Ætheris & Terræ filius. *Pref.*
 Dolus Ætheris & Terræ filius. *Pref.*
 Domus Cyri inter septem miracula, 223.
 Dorceus, canis Actæonis, 181.
 Doricops, filius Priami, 90.
 Dôris uxor Nerei, unde Nereides. *Pref.*
 Doto una Nereidum. *Pref.*
 Draco Martis filius occiditur à Cadmo, 178.
 Draco Typhonis & Echidnæ filius, *Pref.* custodit pellem auream Colchis, *ibid.* mala Hesperidum, 70. occiditur ab Hercule, *ibid.*
 Draco, canis Actæonis, 181.
 Draconteum genus, 67. 68. in corpore habent insigne qui ex eo, 12.
 Drias frater Terei, filius Martis, 45. pater Lycurgi, 132.
 Drimo, una Nereidum, *Pref.*
 Dromas, canis Actæonis, 181.
 Dromius, canis Actæonis, 181.
 Dryas, Ægypti filius, à quo occisus, 170.
 Dryas Iapeti filius, in venatione apri Calydonii, 173.
 Drypon, filius Priami, 90.
 Dumiles, *Pref.*
 Dymas v. Dimas.
 Dylis, una Horarum, 183.

E.

E litera à quo inventa, 277.
 Echidna uxor Typhonis quos habuerit liberos, *Pref.* & 151.
 Echidna, canis Actæonis, 181.
 Echion, unus ex Spartiis, 178.
 Echnobas, canis Actæonis, 181.
 Echo, filius Mercurii, 160.
 Echomius Ægypti filius à quo occisus, 170.

Eclipsin Solis quis primus observavit, 258.
 Effra, unus gigantum, *Pref.*
 Egeus, maritus Cleobules, pater Amphidami & Cephei, 14.
 Egyale, uxor Æoli mater Aldiones, 65.
 Ephefus, olim Allope dicta, 14.
 Elarus, maritus Hippeæ, pater Polyphemi, 14.
 Elatus pater Cænei, 14. 173. 242.
 Elele, una Horarum, 183.
 Electra, Agamemnonis & Clytemnestræ filia, 122. Iphigeniæ sorori oculos vult eruere infamia. *ibid.* Orestem fratrem occulit, 117. Pyladæ nubit, 122.
 Electra, filia Danaï, quem occiderit, 170.
 Electryon, frater Stheneli, à quo fuerit occisus, 244.
 Elephenor, Calchodontis & Imenaretes filius, quot navibus ad Trojam venerit, 97. fuit unus ex procis Helenæ, 82.
 Eleusin urbs à quo condita, 275.
 Eleusinus filius Mercurii, 275.
 Eleusinus maritus Cothoneæ, pater Triptolemi, occisus à Cerere, 147.
 Elion canis Actæonis, 181.
 Emphitus, unus gigantum, *Pref.*
 Enceladus, gigas, *Pref.*
 Endymion, 271.
 Enipeus flumen convenit cum Apidano, 14.
 Enneados litus, unde ita dictum, 59.
 Enyo, Phorci & Tetroæ filia, *Pref.*
 Eos, equus Solis, 183.
 Epaphus, Jovis & Ius filius, 155. Ægypti rex Memphin aliaque oppida primus condidit, 149. 275.
 Epaphus Noctis & Erebi filius, *Pref.*
 Epaphus Sicyonius Antiopam ducit uxorem stupratam à Jove 8. alii ipsum stuprasse ferunt, 7.
 Epeus equum Trojanum fecit, 108.
 Ephebi formosissimi qui, 271.
 Ephialtes unus gigantum, *Pref.*
 Ephoceus Neptuni & Alcyones filius, 157.
 Ephyre una Nereidum, *Pref.*
 Epicharmus Siculus quas literas invenit, 277.
 Epigoni septem ad Thebas qui, 71.
 Epimetheus Iapeti & Clymenes filius *Pref.* maritus Pandoræ & ex ea pater Pyrrhæ, 142.

I N D E X

- Epiphron Noctis & Erebi filius, *Præfat.*
 Epitropus, filius Iphiti & Hippolites, quot navibus venerit ad Trojam, 97.
 Épopeus Lesbiorum rex, pater Nyctimenes, cum qua concubuit, 253.
 Epopeus pater Oenopes, 157.
 Eponeus, unus ex Tyrrhenis piratis, 134.
 Equa nutrit Hippothoum, 252. & Harpalicen, *ibid.* & 193. item Camillam, 252.
 Equi ambulantes super aquas & aristas, 89. mordici, 273. Solis, 183. velociore Aquilone, 84. ab equis suis qui perempti, 250. equus Trojanus, 208.
 Erebus, ex Chao & Caligine, *Præf.*
 Egeus, pater Celænus, 157.
 Erginus, filius Neptuni, 14.
 Eribores, Teleontis filius, 14.
 Erichtheus, 46. filius Pandionis, rex Atheniensium, 48. immolat Colophoniam filiam pro Atheniensibus, 238. vel, ut alii, Otioniam, 46. fulmine perit, 47.
 Frichtheus, pater Creusæ, 160.
 Frichtheus, pater Orithiæ, 14.
 Erichonius, 166. Vulcani filius, quomodo natus, 166. rex est Athenensium, 48. argentum primus defert Athenas, 274. & quadrigas, P. 2, 13.
 Friclimentus, filius Neptuni, 157.
 Eridanus flumen, pater Zeuxippes, 14. inter alia, quis. P. 2, 32.
 Erigone, 130. Icarii filia, ejusque pietas, 254. P. 2, 4. eo occiso se ipsam suspendit, 130. 243. post facta signum cœleste, quod virgo dicitur, 224.
 Erigone Ægisthi & Clytemnestræ filia, ope Dianæ fit sacerdos in Attica, 122.
 Erimachus aper, 30. v. Not.
 Eriphia, Najadum una, 182.
 Eriphyla, 73.
 Erythea mater Ajacis Telamonii, 97.
 Erylus, gigas, *Præf.*
 Eryx, 260. Veneris & Butæ filius, 16.
 Eteocles Oedipi filius, rex Thebarum, 76.
 Ethalides, unus ex Tyrrhenis piratis, 134.
 Ethaion, Jovis & Protogenies filius, 155.
 Ethemæa, uxor Meropis, P. 2, 16.
 Etheria, Solis & Clymenes filia, foror Phaetontis, *Præf.* versa in populum, 154.
 Evadne, filia Neptuni & Lenzæ, 157.
 Evadne, filia Philacis, uxor Capanei, castissima, 256. Stheneli mater 97. conjicit se in pyram, qua conjux cremabatur, 243.
 Evæmon maritus Opis, pater Eurypyli, 97.
 Evagoras, filius Priami, 90.
 Evagoreis, Ponti & Maris filia,
 Evandrus litteras Græcas tulit in Italiam primus, 277.
 Evarete filia Acrisii, uxor Oenomai, 84.
 Evatimus in venatione apri Calydonii, 173.
 Eubœa insula, 14. ejus species, 276.
 Eubule, filia Danaï, quem occiderit, 170.
 Eudæmon, Ægypti filius, à quo occisus, 190.
 Eudora, una Hyadum, luctu consumpta, 192.
 Eudoxa, una Niobidarum, 11.
 Eudromus, canis Actæonis, 181.
 Euhadnes, astrologiam docuit primus, 274.
 Euhænus fluvius, 12. 13. 14.
 Euhænus, Herculis & Thespii filix filius, 162. præcipitat se in flumen, 242.
 Eumæus sybotes non nescit Ulyssæm, 126.
 Eumelus, filius Admeti & Alcestis, quot navibus venerit ad Trojam, 97. procus Helenæ, 81.
 Eumelus Corinthius, autor vetus, 183.
 Eumolpus Neptuni filius in ludis Acasti vicie voce ad tibias, 273.
 Eumolpus, Neptuni filius alius, oppugnat Athenas & occiditur, 46.
 Eunæus, filius Iasonis & Hypsipiles, 15. & 273.
 Eunippe, Danaï filia, quem occidit, 170.
 Eupalamus, pater Dædali, 244.
 Eupheme, nutrix Musarum. P. 2, 27.
 Euphemus, filius Neptuni, 257. & Euryopes, qui sicco pede cucurrit super aquas, 14. in venatione apri Calydonii, 173.
 Eupheno, filia Danaï, quem occidit, 170.

Eu-

R E R U M V A R I A R U M.

Euporie, una Horarum, 183.
 Euphrates ex Ponto & mari natus, *Pref.*
 Eustus, Mercurii filius, 160.
 Euribates, filius Teleontis, 14.
 Eurimus, pater Tiresis, 15.
 Euripides Apollinis & Cleobulae filius, 161.
 Euripides Tragicus à canibus consumptus, 247.
 Europa, 178. Agenoris filia, ex Jove filios habet tres, 155.
 Europe, Tiryi filia, ex Neptuno habet filium Euphemum, 14.
 Europa Humeri, 77.
 Euryale Gorgonis & Ceti filia, *Pref.*
 Euryalus, vincit cursu in ludis *Aeneas*, 273.
 Eurybates inter nuntios ad Trojam, 97.
 Eurycia, nutrix Ulyssis, 125.
 Eurydamas, fri & Demonastis filius, 14.
 Eurydice Nerei & Doridos filia, *Pref.* uxor fuit Orphei, quam revocavit ex inferis, 164.
 Eurydice, Danaï filia, quem occiderit, 170.
 Eurydice uxor Lyci, Archemori mater, 273.
 Eurylochus cum sociis à Circe mutatur in bestias, 125.
 Eurymus habet filium Telemum, 125. & Tiresiam, 128.
 Eurynome Nisi filia ex Neptuno gignit Agenorem & Bellerophonem, 157.
 Eurynome Ponti & Maris filia, *Pref.* ex Jove gignit Gratiarum, *ibid.*
 Eurynome uxor Talai mater Adrausti, 69.
 Eurypilus, proci Helenae, 81. à Neoptolemo occiditur, 112.
 Eurysthenes, filius Aegypti, à quo occisus, 170.
 Eurystheus rex injungit Herculi labores, 30. 32. pater Alexandri regis Argivorum, 124.
 Eurytion, centaurus, ab Hercule occisus, 31.
 Eurytion, victor sagitta in ludo *Aeneas*, 273.
 Eurytus, filius Mercurii, 160. & Antreatz, unus Argonautarum 14. sagitta vincit, 273.
 Eurytus maritus Antiope pater Clyti & Iphiti, 14.

Euforus pater-Cyzici, 16.
 Eustyoche, uxor Phylei, mater Megis, 97.

F.

Faces sceleratz, 249.
 Fatum, Noctis & Erebi progenies. *Pref.* fata canunt Parca, 171.
 Favonius Astrai & Aurorae proles, *Pref.*
 Feminis medicinam discere olim prohibitum apud Athenienses, mox permiffum, 274.
 Fibulis matris oculos sibi eruit Oedipus, 67.
 Filiz Danaï quae quos occiderint, 170. Oceani, 182.
 Filias qui occiderint suas, 238.
 Filios quae matres occiderint, 239. qui consumserint in epulis, 246.
 Fistula cantus à quo inventus, 274.
 Flevia, urbs in Olympo, 14.
 Flumina ex Ponto & Mari nata. *Pref.*
 Focus. Phocus.
 Fontes ex Gigante & Styge. *Pref.*
 Formido ex Venere & Marte. *Pref.*
 Formosissimi qui fuerint, 270.
 Frenos equorum quis invenerit, 274.
 Frumentum Cereris inventum, 274.
 277. per quem propagatum in universum orbem, 147.
 Funebres ludi & certationes, 91. 156. 273.
 Fustibus urebantur primum pro armis, 274.

G.

Galathea, Nerei & Doridos filia, *Pref.*
 Galea Argolica, 273.
 Ganymedes, filius Assaraci, mutatus in aquarii signum, 224.
 Ganymedes, filius Erichonii, formosissimus, amatus Jovi, 271. raptus ab eo aquilae specie, P. 2, 16. aquarius, P. 2, 29.
 Gargafus Trojanus, quot occiderit, 115.
 Gavius occisus ab Ajace, 113.
 Generos & soceros qui occiderint, 245.
 Geryon Crysaoris & Callirhoes filius, trimembris. *Pref.* pater Hippotae, 173. ab Hercule interfectus, 30.
 Gigantes ex Terra & Tartaro nati, *Pref.*

Gladio quis primus usus, 274.
 Glaucē Creontis filia, uxor Iasonis, 25.
 Glaucē Nerei & Doridos filia, *Præf.*
 Glaucē, Amazonum una, 168.
 Glaucippe filia Danaī quem occiderit, 170.
 Glaucus deus amat Scyllam, 199.
 Glaucus Minois filius vitæ restituitur per Æsculapium, 49. vel Polyidum, ut alii, 251.
 Glaucus Sisyphi filius, discerptus ab equis, 273. 250.
 Glaucus ad Trojam occisus à Diomede, 112.
 Gorge, filia Oenei, soror Meleagri, mutata in avem, 174.
 Gorgis uxor Andramonis, mater Thoantis, 97.
 Gorgition, filius Priami, 90.
 Gorgo, canis Actæonis, 181.
 Gorgo, uxor Ceti, *Præf.*
 Gorgon. P. 2, 12. Typhonis & Echidnæ proles. *Præf.* ejus caput ostensum mutat videntes in lapides, 64.
 Græx. P. 2, 12.
 Gyarus insula, qualis, 276.
 Gyas victor in ludis Ænæ, certamine navali, 273.
 Gymnici ludi sunt Palæmoni singulis quinquenniis, Isthmici dicti, 2.
 Gyrton, urbs Thessaliæ, 14.

H.

Halætos avis, olim Nisus, 199.
 Hammon, 133. ejusque templum conditum à Libero, 133. 275.
 Harmonia, filia Martis & Veneris, *Præf.* & 159. dono à Minerva vestem accipit sceleribus tinctam, 148. uxor Cadmi, cum quo versa in draconem, 6.
 Harpalice, 206. Clymeni filia, cum quo concubuit, 253. filium ex eo concubitu natum interficit, 255.
 Harpalice Harpalici filia nutritur à vacca & equa, 193. 252. patrem servat in bello, 254. 193. à pastoribus interfecta. *ibid.*
 Harpalicus, 193. rex Amynteorum, 193. 252. à Neoptolemo vulneratur & post in seditione interficitur, *ibid.*
 Harpalus, canis Actæonis, 181.
 Harpyiæ ex Thaumante natæ, *Præf.*
 Hecabe, Danaī filia, quem occiderit, 170.

Hecatompylæ Thebæ, 275.
 Hecctor Priami filius, 90. Ajaci donat gladium, 112. occidit triginta unum, 115. inter hos Protefilaum & Antilochem, 113. ab Achille occiditur, 112.
 Hecuba, 111. Cissei filia, uxor Priami, castissima, 256. per somnium vidit parere facem ardentem, 91. post gignit Alexandrum, Paridem deinde dictum. *ibid.* præcipitat se in mare facta captiva, & fit canis, 111.
 Hecypris, una Horarum, 183.
 Helena, 79. Jovis & Leda filia, conjux Deiphobi, quem occidit, 240.
 Helena Jovis & Pyrrhæ filia, 155.
 Helena Tyndarei & Leda filia, 78. formosissima, *ibid.* procos habuit multos, 78. qui fuerint, 81. rapta à Theseo & Pirithoo de fano Dianæ, & delata Ashenas, 79. Menelaum eligit maritum præ aliis, 78. rapitur à Paride, 92. cum Menelao revertitur in patriam, 118.
 Helenus, Priami filius, augur, 128.
 Heliades quæ, & quomodo mutatæ in arbores, 144.
 Helice, Danaī filia, quem occiderit, 170.
 Helieta, Danaī filia quem interfecerit, 170.
 Helimus cursu victor in ludis Ænæ, 273.
 Helle, Athamantis & Nebulæ filia, 1. quæritur ad cædem ab Inone, 2. fit insana, 3. ex arietedecidit in mare, unde Hellepontus, *ibid.* P. 2, 20.
 Hemon canis Actæonis, 181.
 Hephestius. P. 2, 13.
 Henicea, filia Priami, 90.
 Hercules Jovis & Alcumenæ filius, 155. 29. ejus athla quæ, 30. ejus parrerga, 31. Alcestin revocat ex inferis, 51. Amazonum petit balthæum, 14. aquilam Promethei interficit, 144. Argonautarum est socius, 14. Cygnum occidit, 261. draconem interficit & hydram, *Præf.* Hesionam liberat, 89. Lycum occidit, 32. Nелеum item, ejusque filios, 10, 31. Nefsum quoque, 34. Pylum expugnat, 10. Theseum & Pirithoum reducit ab inferis, 79. ludos gymnicos instituit, 273. Hylam amat, 271. Deianiram ducit uxorem, 33. & Megaram, quam occidit per insaniam cum filiis, 241. à Deianira impulsu Nef.

R E R U M V A R I A R U M.

Nessi occiditur, 240. 243. simul ipse
se conjicit in ignem, 242. ex morta-
li fit immortalis, 224.
Hermaphroditus, 271.
Hermes cur dictus Mercurius, 143.
Hermione Menelai & **Helene** filia, uxor
Orestis, 122.
Hermonia, v. **Harmonia**.
Hero filia **Danai**, quem occiderit, 170.
Hero filia **Priami**, 90.
Herse, **Cecropis** filia, cum sororibus
accipit custodiendum **Erichthonium**
à **Minerva**, 166. se ipsam præcipitat
in mare, *ibid.*
Hesiona, **Laomedontis** filia, mater
Teucris, 97.
Hesione objecta ceto, 31.
Hesperides ex **Nocte** & **Erebo**, *Præf.*
draco earum, *ibid.* earum mala, P. 2,
3.
Hesperie, una **Hesperidum**. *Præf.*
Hesperus dicitur & **Lucifer**, P. 2, 42.
Hestia ex **Ponto** & **Mari**, *Præf.*
Hierophilus medicus præceptor **Agno-**
dices, 274.
Hilagus filius **Priami**, 90.
Himantes pater **Plutonis**, 155.
Hipalus **Pellenes** maritus, pater **Aste-**
riónis & **Amphionis**, 14.
Hippalcimus, **Pelopsis** & **Hippodamiae**
filius, 14.
Hippalcus, **Pelopsis** & **Hippodamiae** fi-
lius, 84. maritus **Asteropes**, pater
Pegelei, 97.
Hippalus Euryti filius, 173. pater **A-**
etoris, 14.
Hippasus, **Priami** filius, 90.
Hippea Antippi filia, uxor **Elati**, ma-
ter **Polyphe**mi, 14.
Hippocoon, **Amyci** filius, in venatio-
ne apri **Calydonii**, 173. pater **Nelci**,
10. 32. & **Milei**, 14.
Hippocoon in ludis **Aneæ** vincit sagit-
ta, 273.
Hippocrene fons, P. 2, 18.
Hippodamas occisus ab **Agamemnone**,
113.
Hippodamia, **Oenei** filia, uxor **Pelopsis**,
se ipsam interficit, 143.
Hippodamia Oenomai filia, 14. concum-
bit cum patre, 253. mater **Hippal-**
cimi, 14.
Hippolyte, una ex **Amazonibus**, 163.
filia **Martis** & **Otriræ**, 30. ab **Hercu-**
le captiva donatur **Theseo**, *ibid.*
Hippolite uxor **Iphiti**, mater **Schedii**,
97.

Hippolytus accipit vitam ab **Ascala-**
pio, 49.
Hippolytus, 47. **Thesei** & **Antiope**
filius, à quadrigis suis perimitur, 250.
revocatur ab inferis voluntate **Dia-**
næ, diciturque **Virbius**, 251.
Hippomedon Nesimachi & **Mythidices**
filius, 70.
Hippomenes Megarei & **Meropes** filius,
vincit **Atalantam** cursu, 185.
Hipponous Herculis filius se ipsum con-
jicit in ignem, 242.
Hipponous, maritus **Astynomes**, pa-
ter **Capanei**, 70.
Hipposidus, filius **Priami**, 90.
Hipprotas, filius **Geryonis**, 173.
Hippotes, **Creontis** filius, 27.
Hippothoe, una ex **Amazonibus**, 163.
Hippothoe, **Danai** filia, quem occi-
derit, 170.
Hippothoe, **Peliæ** filia, cum sororibus
coquit patrem in ahenò, 24.
Hippothous, **Neptuni** & **Alopes** filius,
nutritus ab equa, 252. licet bis esset
expositus, 187. accipit regna avita
à **Theseo**, *ibid.* à **Telepho** occiditur
cum fratre **Nereo**, 244.
Hippotrochus, **Priami** filius, 90.
Hipleus, pater **Themistus**, 157.
Homo primum è luto, 142. post è la-
pide misso jussu **Jovis**, 153. animam
accipit à **Minerva**, 142. homines si-
ne legibus & oppidis vivebant olim,
unaque utebantur lingua, 143. ignem
petebant à diis, 144.
Horarum nomina, 183.
Hospites peregre adventantes immolati
olim in **Aegypto**, 56. item in **Tauri-**
câ, 120.
Hyacinthus, filius **Oebali**, amatus ab
Apolline, 245. filiam habet **Sparian-**
tidem, quam immolat pro **Athenien-**
sibus, 238.
Hyades, quæ. 182. locum habent inter
sydera, 192. nomina earum, P. 2,
21.
Hyas, 192. **Atlantis** & **Pleiones** filius,
occisus ab apro, 192.
Hyas maritus **Bæotiz**, P. 2, 21.
Hydra ex **Typhone** & **Echidna**, 151.
novem habet capita, *Præf.* interfecta
ab **Hercule**, *ibid.* & 30. qui tela sua
ejus felle tincta reddebat venenatissi-
ma, 34.
Hylactor, canis **Aetionis**, 181.
Hylas Theodamantis & **Menodices** fi-
lius, 14. amatus ab **Hercule**, quia
for-

formosissimus, 271. raptus à Nymphis juxta Cion, 14.
 Hylæus, canis Actæonis, 181.
 Hymene uxor Phorbantis, mater Tiphys, 14.
 Hymenæus cantus unde, 272.
 Hyparete, Danaï filia, quem occiderit, 170.
 Hyperantus, filius Ægypti, à quo occisus, 170.
 Hyperbius, filius Ægypti, à quo occisus, 170.
 Hyperenor, unus Spartorum, 178.
 Hyperion ex Æthere & Terra. *Præf.* uxorem habet Æthram, liberos Sollem, Lunam, Auroram, *ibid.*
 Hyperiscus, filius Priami, 90.
 Hypermeſtra Theſtii filia, ex Apolline mater Amphiarai, 70. ſervat Lynceum patruelem, 169. ſano colitur, *ibid.*
 Hypſeus, pater Themistis, 239. 243.
 Hypſipile, 74. filia Thoauris, patrem interficiendum thām imponit navi, ut ſervaretur, 15. 254.
 Hyreus. P. 2, 34.

I.

I littera à quo inventa, 277.
 Ixra Nerei & Doridos filia. *Præf.*
 Ialmenus, Lyci & Pernidis filius, quot navibus venerit ad Trojam, 97.
 Ianassa, Nerei & Doridos filia. *Præf.*
 Ianira, Nerei & Doridos filia. *Præf.*
 Janthe, Ponti & Maris filia. *Præf.*
 Iapetus, Terræ & Tartari filius gigantum unus. *Præf.* uxor ejus Clymene, filii, Atlas, Epimetheus, Prometheus, *ibid.* & 142.
 Iapetus alius, cujus filius Dryas in venatione apri Calydonii, 123.
 Iafion Iuthii filius, formosissimus, 270. amatus à Cerere, *ibid.*
 Iasus Atalantæ pater, 70.
 Iason, 24. Æſonis filius & Alcimedes, 3. jubetur pellem auream Phrixi petere, *ibid.* & 12. convocat Argonautas, 14. amatur à Medea impulsu Veneris, 23. Peliam curat interfici per Medeam, 24. filios ex ea habet Marcerum & Feretum, 25. repudiata Medea, ducit Creuſam, *ibid.* filios habuit & ex Hypſipyle Lemniade, 15. fuit in venatione apri Calydonii, 178.
 Iason Jovis & Electræ filius, à quadri-

gis ſuis peremptus, 250.
 Icarus, 130. P. 2, 41. vinum accipit à Libero, *ibid.*
 Icarus Dædali filius liquefactis alis decedit in mare, 40. Pater Erigones, 248. ſit ſtella dicta Arcturus, 224.
 Icarus, rex Cariz, Theonen ſibi emit in concubinatum, 190.
 Ichmobates, canis Actæonis, 181.
 Ida mons, in quo Paridis judicium, 92.
 Idas Apharei & Arenæ filius, unus Argonautarum, 14. occidit aprum, *ibid.* prælio vincitur à Telepho, 100.
 Idea, Danaï filia, quem occiderit, 170.
 Ideus Theſtii filius in venatione apri Calydonii, 173. pellem ejus apri vult eripere Atalantæ, ſed occiditur à Meleagro, 174.
 Idmon filius Apollinis ab apro occiditur, 148. 18.
 Idmoneus, filius Deucalionis, 97. formosissimus, 270. proci Helenz, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 92.
 Idorhea, filia Agamemnonis.
 Idothea, filia Oceani, 182.
 Idya uxor Æetæ, mater Medæ, 25.
 Ienios Agrus, gigantum unus. *Præf.*
 Ignem quis primus invenierit, 144.
 Ilia, mater Romuli & Remi, 252.
 Iliona, 109. Priami filia, 90. uxor Polyneſtoris, 109. Polydorum fratrem educit pro filio ſuo. *ibid.* 254. maritum occidit, 240. 109. ſe ipſam interficit, 243.
 Ilius, Apollinis & Vreæ filius, 161.
 Iltonomus, filius Ægypti, à quo occiſus, 170.
 Ilus, maritus Leucippes, pater Laomedontis, 250.
 Imber aureus, 63.
 Imbraſus, olim Parthenia, 14.
 Imenarete, uxor Calchodontis, mater Elpenoris, 97.
 Immortales ex mortalibus qui facti, 224.
 Impiæ quæ fuerint, 255.
 Inachus Oceani filius, ſororem habet Archiam, & ex ea filium Phoronea, 143. 225. & filiam Io, 145.
 Inachus, Ponti & Maris filius. *Præf.*
 Inachus Triopis & Oreſiadis filius, 245.
 Inceſti concubitus, 253.
 Indi cur nigri facti, 154.
 Indus ex Ponto & Mari natus, *Præf.*
 Indus rex Scythiæ, primus reperit argentum, 274. ab Inferis qui redierint

RERUM VARIARUM.

rint licentia Parcarum, 251.
 Ino, 2, 4. Cadmi & Harmonia filia, 179. impellit Themistionem ad eadem sui ipsius, 243. precipitat se in mare, *ibid.* fit dea Leucothea, 224.
 Inscriptio equi Trojani, 108.
 Insulae maximae, 276.
 Inventores primi rerum, 277.
 Invidia ex Pallante & Styge nata. *Præf.*
 Io, 145. Inachi & Argiz filia à Jove compressa, & Junone morata in bovem, fit Isis, 145. P. 2. 21.
 Iobates, pater Schenobee, 243.
 Iocaste filia Meneci, 242. mater Oedipi, *ibid.* ex Laio, 66. nubit filio sub, 67.
 Iole, 35. Euryti filia, captiva Merculis, 16.
 Ionium mare unde dictum, 145.
 Iphigenia, 98. Taurica, 120.
 Iphimedia, uxor Aloï, filia Neptuni, 28.
 Iphiclus Iolai pater, 173.
 Iphinome, Amazonum una, 168.
 Iphis, filius Phorbantis, 18.
 Iphitus, Euryti & Antiopes filius rex Oechalia, contendit sagittarum scientia cum Apolline, 14.
 Ira, ex Æthere & Terra. *Præf.*
 Iris ex Thaumante. *Præf.*
 Ischy Elari filius concumbit cum Cronide, P. 2, 40.
 Isis, quondam Io, 145. mutata in piscem, servatur à feritate gigantum, P. 2. 41.
 Itea, filia Danai, quem occiderit, 170.
 Itemales, qui exposuit Oedipum, eundem agnoscit, 67.
 Ithaca, mittit auxilium contra aprum Calydonium, 124.
 Itys, Terei & Prognès filius, occisus à matre, & patri in epulis appositus, 45. 239.
 Juno in anum se convertit, 13. Saturni & Opis filia. *Præf.* uxor Jovis. *ibid.* mater Martis. *ibid.* & Vulcani sine patre. *ibid.* pender in aëre, 166. mutat se in formam Beroes, 167. de forma certat cum Venere & Minerva, 92. Calistionem mutat in ursam, 177. Iasoni polliceri omnia, quæ velit, Medeam, compellit, 21. à Phorotheo arma primum accipit, 274. & honoratur sacris, 143. Tiresiam exæcat, 75. Tiranæ concitat contra Jovem, 150.

Jupiter, Saturni & Opis filius, *Præf.* ejus liberi varii. *ibid.* & 155. Egionam amat, 52. Alcumenam decipit, 29. Antiozam viduam comprimit, 7. Asterien amat, sed rejicitur, 53. Calystonem hospitis sui filiam comprimit, 177. Europam transportat in Cretam, 178. Ledam quoque amat, 77. Niobam primam mortalium facit gravidam, 145. ob amorem mutatur in Cygnum, 77. P. 2. 8. & imbrem aureum, 63. & taurum, 178. Typhonem fulmine percutit, 132. genus humanum perdit diluvio, sub specie incendii extinguendi, quod à Phaethonte factum, 152.
 Jupiter Ammon unde, P. 2, 20.
 Jupiter victor, 185.
 Jusjurandum natum ex Æthere & Terra, *Præf.*
 Ixion, 62. filius Leontei, nubem pro Junone comprimit, & generat Centauros, 62. à quibus Eurytion, 33. Nessus, 35. Pirithous, 14.

L.

Labdacus, pater Laji, 85. 76.
 Labros, canis Actæonis, 81.
 Labyrinthus Dædali, 40. ejus exitus ut monstratus, 42.
 Lacte ferino qui nutritur, 252.
 Læna, canis Actæonis, 181.
 Lacedæmon, Jovis & Taygetes filius, 155.
 Lachesis, Noctis & Erebi filia. *Præf.*
 Lachne, canis Actæonis, 181.
 Læon, canis ejusdem. *ibid.*
 Læretus, maritus Cleobules, pater Pithi, 97.
 Lacus ex Pallante & Styge nati. *Præf.*
 Ladon, canis Actæonis, 81.
 Lælaps, canis ejusdem. *ibid.* item. Dianæ, quem nulla fera poterat effugere, 189.
 Laerta, Deucalionis filius, in venatione apri Calydonii, 173.
 Læertes Archii filius, 189. pater Ulyssis, *ibid.* & 97.
 Læstrygones, 125.
 Læthusa uxor Lyncei regis, 45.
 Læira Leucippi filia, sacerdos Dianæ, rapta à Castore & Polluce, 80.
 Læjus, 66. filius Labdaci, maritus Iocastæ, 66. in exilium ejicitur ab Amphione & Zetho, 9. à filio suo Oedipo occiditur, 67.

Lam-

- Lampetie Clymeni & Meropes filia**, soror Phaethontis, 154.
Lampetie, Solis filia, 156.
Lampus canis Aetæonis, 8r.
Laocoon, 135. filius Acetis, frater Anchisæ, sacerdos Apollinis, hastam mittit in equum Trojanum, 135. cum filiis necatur à draconibus, *ibid.*
Laocoon, filius Porthæonis, unus Argonautarum, 14.
Laodamia, 104. Acasti filia, uxor Protesilai, se interficit desiderio mariti, 243.
Laodice, filia Priami, 90.
Laomache, una Amazonum, 163.
Laomedon, 80. pater Hesiænes, 31. 89.
Laomedon, Ili & Leucippes filius, à quadrigis suis peremptus, 250.
Lapithæ à Centauris impetuntur propter uxores, 33.
Lares, qui alias Corybantes, 139.
Laris filius Pelasgi, 145.
Larissa urbs, 14.
Latinus, Telemachi & Circes filius, 127. auctor linguæ latinæ, *ibid.*
Latona Poli & Phœbes filia, *Præf.* mater Apollinis & Dianæ ex Jove. *ibid.* & 140. ei vim intonat Tityus, 55. præfert se eidem Niobe, 9.
Leane, canis Aetæonis, 181.
Learchus, Athamantis & Jovis filius, 1. interficitur à patre, 2.
Lebes aureus, præmium victoriæ, 273.
Leda, 77. Thestii filia, compressa à Jove, *ibid.*
Lemniadæ, 15. patres & filios occidunt, 255. 15.
Leros insula vastatur à leporum copia, P. 2, 33.
Lentismophius, Terræ & Tartari filius, *Præf.*
Leo & aper ad currum, 50. Nemeus, 30. Leonis exuviz, præmium victoriæ, 273.
Leodacus, maritus Agrianomes, pater Oilei, 14.
Leodice filia Martis, 159.
Leonteus pater Ixionis, 62.
Leophites, filius Chroni, quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Lepores vastant Lerum insulam, 2, 33.
Lernæus fons, 30. 169. Lernæa hydra, 30.
Leucippe, uxor Thestii, mater Iphicli, 14.
Leucippe uxor Ili, mater Laomedontis, 250.
Leucippe, Thestoris filia, patrem servat in vita, occidere se volentem, 190.
Leucippus, filius Herculis, 162.
Leucon, canis Aetæonis, 181.
Leucothea, v. Leucothoa.
Leucothoa, quæ ante Ino, 224. Latini est mater Maruta; 2. baltheum dat Ulyssi, 125. ex Sole filium habet Therfanonem, 14.
Liber, 167. filius Jovis ex Proserpina, disceptus à Titanibus, 155.
Liber filius Jovis ex Semele, 155. ejus nutrices, 192. descendit ad inferos, indeque revertitur, 151. & ex mortali fit immortalis, 224. Atheniensibus irascitur, eorumque filias puniat, 130. Niso nutricio suo regnum eripit, 130. Tyrrhenos mutat in delphinos, P. 2, 17. Vulcanum ebrium ducit in concilium duorum, 166.
Liberi bacchæ, 7. Libero quis primus fecerit simulachrum, 225.
Libye, filia Palamedis, 160.
Libys, filius Libyes & Mercurii, 160.
Libys, Tyrrhenus, 135.
Lichas famulus Herculis, projectus ab eo in mare, 86.
Lichas petra, unde, 36.
Licoterpes rex Illyriæ, 184.
Lidus, filius Herculis, 162.
Lingua una olim omnes utebantur homines, earum diversitas extitit sub Mercurio, 143.
Linus Apollinis filius & Uraniz, 161. quot occiderit ad Trojam, 114. vincit cantu in ludis Acasti, 273.
Litteræ à quibus inventæ, 277.
Longodes, cometæ genus, 192.
Lotophagi, qui, & quo genere victus usi, 125.
Lucifer pater Leuconoes, 161.
Lucretia, Lucretii filia, castissima, 256.
Luctus ex Æthere & Terra natus. *Præf.*
Ludi qui primi facti & à quibus, 273.
Luna Hyperionis & Æthræ filia. *Præf.* mater Pandionis ex Jove, *ibid.* amat Endymionem, 271.
Lupa nutrit Romulum & Remum, 252.
Lycaon, 176. filius Pelasgi, 176. ejus filii apponunt carnes humanas Jovi, *ibid.*
Lycifca, canis Aetæonis, 181.
Lycoreus, Apollinis filius, 161.
Lycorias, Nerei & Doridis filia, *Præf.*
Lycormas flumen, post Chrysothæos di-

R E R U M V A R I A R U M.

dictum, 242.

Lycotes rex Illyriæ occisus ab uxore sua, 240. 254.

Lycurgus fugat Hyadas, P. 2, 21.

Lycurgus, 132. Driantis filius Liberum expellit e regno, à quo punitur infamia, & obijcitur pantheris, 232. vel à se ipso interficitur, 242.

Lycus Martis filius, 159.

Lycus, 18. Neptuni & Celænonis filius, 157. interficere vult uxorem & filios Herculis, ob quod ab ipso interficitur, 31. 32.

Lycus, maritus Theobules, pater Arcesilai, 97.

Lydi lanam primi fecere, 274.

Lymnoria, Nerei & Doridis filia, *Præf.*

Lyncæste, canis Aëtæonis, 181.

Lynceus Aegypti filius, pater Abantis ex Hypermetra, 273. servatur ab ea in vita, 168.

Lynceus Aphareï filius, 173. & Arene, unus ex Argonautis, 14.

Lynceus rex, maritus Lathulæ, 44.

Lynceus, Thestii filius, in venatione apri Calydonii, 173.

Lyncus, 259. rex Siciliæ, mutatur in lyncem feram à Cerere, 259.

Lytra Hectoris, 106.

Lyriscitia, Ponti & Maris filia, *Præf.*

M.

Macareus Aëoli filius se ipsum interficit propter Canacen fororem, 242.

Macareus Iasonis & Medæ filius occiditur à matre, 239.

Machaon Asclepii & Coronidis filius, 97. proci Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 97. in equo Trojano fuit, 108.

Machimus, canis Aëtæonis, 181.

Magnesia, mittit auxilia in aprum Calydonium, 173.

Maja, Atlantis & Pleiones filia, *Præf.* mater Mercurii ex Jove, *ibid.*

Manto Tiresiæ filia, 128.

Mare ex Aethere & Terra natum, *Præf.* mare Cyneum, unde, 243.

Mariti qui occiderint uxores suas, 241.

Mars, Jovis & Junonis filius, *Præf.* conjicitur in dolium à gigantibus, P. 2, 40. ex Venere gignit Harmoniam & Formidinem, *ibid.* ex aliis aliis, 159. pro Cygno filio vult pugnare contra Herculeum, sed à Jove impeditur, 31. Meleagrum quidam pu-

tant ejus filium, 14. filiam habet Hippolytam Amazonam ex Otrira, 30. de qua vide, 223. 235. ei consecrata pellis aurea à Phryxo, 12. 14. Marfyas, 165. Oeagri filius, provocat Apollinem ad certamen, 165. discipulum habet Olymum, *ibid.* & 273. Marfyas flumen unde, 165.

Mastusius, P. 2, 40.

Mater Dea filium habet Midam, 191.

Matres, quæ filios suos occiderunt, 239.

Masuta mater, alias Ino aut Leucothea, 2. 224.

Mauritania insula maxima, 276.

Mausolus rex, cujus monumentum inter septem opera mirabilia, 223.

Mæandrus ex Ponto & Mari, *Præf.*

Meda oppidum in Ecbaranis à quo conditum, 275.

Medea, 25. Aetæ & Idyæ filia, 25. soror Chalciope, 14. 21. ducitur ad Iasonem à sorore, 21. quem juvat & liberat à periculis, 22. fratrem suum Absyrtum, occisum ab Iasone, sepulturæ tradit, 23. Dianæ sacerdotem se simulat & decipit Peliades, 24. ab Iasone repudiatur, quem cum filiis ex eo interficit, 25. nubit Aëgeo, 26. ex quo habet filium Medum, 26. quem stimulat ad cædem Persis, 27. Medea terra, unde dicta, 28.

Medicina inventa à Chirone, 138. mulieribus tradi prohibita olim Athenis, 274.

Medon, unus Tyrrhenorum piratarum, 134.

Medus, 27. Aëgi & Medæ filius occidit Persem cognatum suum, 244. & sic regnum occupat avitum, 27. à se nominat Medam oppidum, 275. & terram Medeam, 27.

Medusa filia Gorgonis & Ceti, *Præf.* ex Neptuno, gignit Chrysaërem & Pegasus, *ibid.* & 151.

Megara, 32. Creontis filia, occiditur ab Hercule marito suo, 241. 31.

Megapenthes Proeti filius Perseum occidit, & ab Abante occiditur, 244.

Megares & eorum rex Nisus, 198.

Megareus, Neptuni & Oenopes filius, 157. uxorem habet Meropen, & ex ea filium Hippomenem, 185.

Megera Aetheris & Terræ filia, *Præf.*

Meges, Phyllei & Eustyoches filius, quot navibus iverit ad Trojam, 97. unus ex prociis Helenæ fuit, 81.

Me-

Melampus canis Aethæonis, 181.
 Melanchætes canis ejusdem. *ibid.*
 Melaneus canis ejusdem. *ibid.*
 Melanippe, Desmontis vel Æoli filia, 186. à Neptuno compressa, à patre excorëatur. *ibid.*
 Melanthius, unus ex procis Penelopes, laceratus per membra, 126.
 Melas Phrixi filius, 3. & Chalciopes, 14. naufragus cum fratribus inventus ab Argonautis, 21.
 Melas unus ex Tyrrhenis piratis, 134.
 Meleager, 174. Oenei & Althææ filius, *ibid.* vel Martis, 14. inter Argonautas. *ibid.* & eos qui aprum Calydonium venantur, 172, 173. peculiaria ejus fata, 174. filium habet Parthenopæum ex Atalanta, 270. ob eam occidit avunculos suos, 244. vincit jaculo in ludis Acasti, 273. à matre ipsi mors allata, 239. modus, quo id factum, habetur, 174.
 Meleagrides sorores Meleagri versæ in aves, 175.
 Melia Ponti & Maris filia, *Præf.*
 Melicertes Athamantis & Inus filius, 1. Phrixo datur necandus, 2. præcipit se in mare, & fit Palæmon, *ibid.* & 224. 243.
 Melisseus rex Cretæ. P. 2, 13.
 Melite, Busris filia, mater Meli ex Neptuno. 157.
 Melite Nerei & Doridis filia, *Præf.*
 Melos Tyrrhenum, 274.
 Melphis, uxor Moli, mater Merionis, 97.
 Melpomene una Musarum, ex Jove & Moneta nata, *Præf.* mater Sirenum ex Acheloo, *ibid.* & 125.
 Memnon occidit Antilochum, 112. ab Achille occiditur, *ibid.* Memphis urbs Ægypti à quo condita, 275.
 Menalippe, filia Chironis, P. 2, 18.
 Mendacium ex Æthere & Terra natum, *Præf.*
 Menelaus Atrei & Æropes filius, 97. procos Helenæ, 81. missus ad quærendum Thyestem, 88. Helenam accipit uxorem, 78. eandem amittit per Paridem, 92. duces ad bellum Trojanum conducit cum Agamemnone fratre, 95. quot navibus ad id bellum venerit, 97. adjudicat Ulyssi arma Achillis, 107. est in equo Trojano, 108. certat cum Alexandro, 112. occidit Antilochum, *ibid.* & Deiphobum, 113. in Ægyptum defertur, 116. vicit jaculo in ludis

Patrocli, ejusdemque rogo injicit captivos, equum, & canem, 273.
 Menephiaurus, gigantum unus, *Præf.*
 Menæcius Aëtoris filius inter Argonautas, 14. maritus Philomelæ, ex qua habet Patroclum, 97. 257. 270.
 Menæcus, pater Creontis, 25. 76. & Iocastes, 243. de muro Athenarum se præcipitat, 242.
 Menophrus, filius Bliadis, sororem habet Cyllenen, cum qua, ut & matre, concumbit, 253.
 Menycus. *vide* Menæcus.
 Mera Nerei & Doridis filia. *Præf.*
 Mera canis Icarii, 130.
 Mercurius, Jovis & Majæ filius. *Præf.* mutat se in Ibin, P. 2, 28. ejus filii, 160. inter quos Autolycus, 199. Cephalus, 241. Eleusinus, 275. Echion & Euryus, 14. assidue venit ab inferis, 251. linguarum diversitatem docet homines, 143. litteras invenit ex volatu gruum, 277. reperit & Iyram, P. 2, 7. palæstram primus docuit, *ibid.* rota constrinxit Ixionem, 72. vinxit Promethea in Caucafo, 144. Meretus pater Antreatæ, 14.
 Meriones Moli & Melphidis filius quot navibus ad Trojam venerit, 97. est inter procos Helenæ, 81. quot occiderit ad Trojam, 114.
 Merope Atlantis & Pleiones filia, *Præf.* una Pleiadum, 193. Cresphontis uxor, 137. quo occiso, fit uxor Polyphontis, *ibid.* & 184. eumque per filium suum Telephontem interfecit, *ibid.*
 Merope, 137. uxor Cresphontis, & Polyphontis, *ibid.*
 Merope, Megarei uxor, filium habet Hippomenem, 185.
 Merope filia Oenopionis, P. 2, 34.
 Merope, Nympha, ex Sole habet filium Phaethontem, 154.
 Merope, uxor Sisylphi, P. 2, 21.
 Merope filia Solis & Meropes, soror Phaethontis, 154.
 Merops, rex insulæ Coz, P. 2, 16.
 Metabus, rex Volcorum, pater Camillæ, 252.
 Metalcus, Ægypti filius, à quo occisus, 170.
 Metus, Neptuni & Melites filius, 157.
 Micos, insula, 276.
 Midamus, Ægypti filius, à quo occisus, 170.
 Midæ, 191. filius Cybeles, 274. seu

R E R U M V A R I A R U M.

Mæris Deum, 191. auriculas asinus accipit ab Apolline, *ibid.* quid-
quid tangebatur, vertebatur in aurum,
ibid. plumbum album & nigrum in-
venit primum, 274.
Mileus Hippocoontis filius, unus Ar-
gonautarum, 14.
Minerva, ex Jovis capite nata, *Præf.*
Athenas condit, 275. Erichthonium
nutrit, 166. homini ex luto forma-
to dat animam, 142. Jovi fert auxi-
lium contra Titanas, 150. navem bi-
proram prima ædificat, 277. & eam,
quæ Argæ dicta, quam & inter sy-
dera refert, 14. Minervæ monitu
equus Trojanus ædificatus, 108.
Minervæ insula, 23.
Minos, 41. Jovis & Europæ filius, 178.
uxorem habet Pasiphaen, & ex ea fi-
lium Minotaurum, 40. & filiam A-
riadnen, 42. Athenienses sibi facit
vestigiales, 41. Nisum superat, 98. à
filiabus propriis occiditur, 44.
Minotaurus, filius Minois & Pasiphaes,
Labyrintho includitur & interficitur
à Theseo, 40. & 50.
Minys pater Periclymenes, 14. Minys
dicti Argonautæ, & ob quam causam,
ibid.
Misericordia, Noctis & Erebi filia,
Præf.
Miseria Noctis & Erebi filia, *Præf.*
Mnemosyne Jovis & Clymenes filia,
Præf.
Mnestheus unus ex procis Helenæ, 81.
in Ænæ certamine navali, 273.
**Mnecylus, maritus Calciopes, pater An-
tiphi**, 97.
Morpheus Neptuni & Chionæ filius, 157.
Morus & Selinuntius amici, quorum
alter vadem se pro altero præbet, al-
ter ad diem dictum revertitur, 257.
Mæcia, in qua condit civitatem Poly-
phemus, 14.
**Molam falsam hostiis imponere quis
primum instituerit**, 277.
Molphetes Sirenum una, *Præf.*
**Molus, maritus Melphidis, pater Me-
rionis**, 97.
Moneta, Ætheris & Terræ filia, *Præf.*
mater Musarum ex Jove. *ibid.*
Monuste, Danaï filia, quem occiderit,
170.
Mopsus Ampyci filius & Chloridis, 14.
augur, 128. in venatione apri Caly-
donii, 173. socius Argonautarum,
perit morfu serpentis, 14.

Mori optimum mortalibus, 254.
Mortales quinam facti sint immortales,
224.
Mulier in virum converteri non potest,
14.
Munera quid possint, 189.
Morus Babylonicus à quo conditus,
223.
Musæ, ex Jove & Moneta nata, Præf.
judices sunt inter Apollinem & Mar-
syam, 165.
Musia, una ex Horis, 183.
Mycon uberibus filis alitur in carcere,
254.
Myrmidon, pater Eupolemiæ, 14.
Myrmidone, Danaï filia, quem occi-
derit, 170.
Myrmidones ex formicis facti homines,
52. promittuntur milites ab Achille
ad bellum Trojanum, 96.
**Myrrha concumbit cum patre suo mu-
taturque in arborem**, 164. *vide Smyr-
na.*
Myrtilus Mercurii & Theobules filius,
224. auriga Oenomai, juvat Pelopem
in certamine cum hero suo, 84. pro-
jicitur in mare, *ibid.* sic sydens He-
niochus vocatum, 224.
Myrtoum mare unde, 84.
Mythidice, Talai filia, 70.

N.

Naiades, quæ, 182.
Nape, canis Actæonis, 181.
**Narcissus Cephisi filius, formosissimus,
& amator sui ipsius**, 271.
Naricea, urbs, 14.
**Nasamon Amphitemidis & Tritonidis
filius, frater Cephalionis**, 14.
Naubolus, pater Iphiti, 14.
Navis Argo. v. Argo biprora, 277. 278.
**Naupidame, Amphidamantis filia, ex
Sole genuit Augeam**, 14.
**Nauplius, 116. Neptuni & Amymones
filius, 169. 14. pater Palamedis, cu-
jus eadem ulciscitur**, 116.
**Nausicaa filia Alcinoi Ulyssæ naufra-
gum servat**, 125.
Nausiphous filius Ulyssis & Circes, 125.
Naxus insula, 192. una ex Cycladibus,
276.
**Nebula, uxor Athamantis, mater
Phrixi**, 1.
**Neleus Hippocoontis filius, maritus
Chloridis, ex qua præter ceteros fi-
lios habuit Periclymenum & Nesto-
rem**,

- rem, ab Hercule occisus, 10. 14.
31.
Neleus, Neptuni & Tyrus filius, 157.
Nemea, ubi ludi, & quando, 273. Nemeus leo, 30.
Nemesis amata à Jove, P. 2. 8.
Neoptolemus, 123. Achilles & Deidamiz filius, etiam Pyrrhus dictus, 97.
pater Amphiali ex Andromacha, 123. Eurypylo provocatus occidit, 112. & alios quinque, 114. etiam Priamum, 113. Hermionen sponsam repetit ab Oreste, & ideo ab eo occiditur, 123.
Neptunus, Saturni & Opis filius, *Præf.* à Jove dejectus sub undas, 139. infestus Minervæ, 166. Cæneum vertit in speciem juvenilem & facit invulnerabilem, 14. Periclymenum mutat in aquilam, 10. Trojam cingit muris, 89. sacra annua accipit à Pelia, 12. filios quos habuerit, 157. in his Amycus, 17. Busris, 56. Erginus, 14. Eumolpus, 46. Euphemus, 14. 173. Hippothous, 252. Polyphemus, 125. fœminas stupravit Amymonem, 14. Europen, *ibid.* Medusam, 152.
Nereides, Nerei & Doridos filiz, quæ, *Præf.* arma ferunt Hæctori per mare, 186.
Nereis, Priami filia, 90.
Nereus, pater Nereidum, *Præf.*
Nereus, frater Hippothoi, occisus ab Hercule, 244.
Nesæa una Nereidum, *Præf.*
Nesimachus, pater Hippomedontis, 70.
Nessus, 34. ab Hercule confixus telis, Delaniræ sanguinem suum dat pro philtro, 34. 33.
Nestor, Nelei & Chloridis filius quot navibus venerit ad Trojam, 97. certat in ludis Priami, 273. vixit tria secula beneficio Apollinis, 10.
Nictæus pater Antiopæ, 155.
Nilus ex Ponto & Mari, *Præf.* in cælo, P. 2. 32.
Nilus Solis filius conditor Carmenti, 275.
Nimertis, una Nereidum, *Præf.*
Nimphes, una Horarum, 183.
Nioba, 9. Phoronei, & Cinnæ filia, 145. prima mortalium compressa à Jove, *ibid.* dicta est Isis, *ibid.*
Niobe, 145. Tantali & Diones filia, uxor Amphionis, ex quo suscepit
Niobidas, 9. versa in lapidem, *ibid.*
Niobidæ, qui, 11.
Nireus Charopis filius, formosissimus, 270. inter procos Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 97. ab Eurypylo occisus, 113.
Nisus, 198. Deionis vel Marris filius, rex Megarensium, 44. à Minoe proditiōe filiz vincitur, *ibid.* ideo se ipsum interficit, 242. & vertitur in avem haliaeton, 44.
Nisus, 131. Bacchi nutricius, quem, excludit regno, *ibid.*
Nisus, pater Eurynomes, 157.
Nisus certat cursu in ludis *Ænæz.* 273.
Nobilem quem quis occiderit, 113.
Notus ex Astræo & Aurora, *Præf.*
Nox, ex Chao & Caligine, *Præf.*
Nubes, uxor Ixionis, ex quâ filium habet Eurytionem, 35. & Nessum, 34.
Nyctæus, Neptuni & Celæus filius, 157.
Nyctimene, 204. Epopei filia, à patre compressa, 253. vertitur in noctuam, 204.
Nymphæ rapiunt Hylam, 14. Dodonides, quæ, 182.
Nyssa, una Naiadum, 182.
Nyssa mons, 187.
Nysius, 71.
Nysus, Baccho nutritius datus à Jove, 167. regno Thebano ejicitur à Baccho, 131.

O.

- Oblivio ex Æthere & Terra, *Præf.*
Obrimus, Egypti filius à quo occisus, 170.
Obstetrices ignorabantur apud veteres, 274.
Occiderint se ipsos qui, 242. se ipsas quæ, 243.
Oceanitides quæ, *Præf.*
Oceanus, ex Æthere & Terra, *Præf.* ejus filiz, 182. Clymene & Persis, 156. uxor ejus Tethys, P. 2. 1. circumfusus terræ, P. 1. 8. inter astra, P. 2. 32.
Ocyale, Amazonum una, 163.
Ocydrome, canis Actæonis, 181.
Ocydromus, canis Actæonis, 181.
Ocytere, Thaumantis filia, *Præf.* Harpyiarum una, 24. quæ ejus forma, *ibid.*

Ocy-

R E R U M V A R I A R U M.

Oecypote, canis Actæonis, 181.
 Oecythous, canis Actæonis, 181.
 Odice una Horarum, 183.
 Odyssea, 125.
 Oeager, maritus Calliopes; pater Mar-
 tiz, 165. & Orphei, 14.
 Oebalus, pater Tyndarei, 78.
 Oechialia, 14. mittit auxilium in aprum
 Calydonium, 173. expugnatur ab
 Hercule, 35.
 Oecleus, pater Amphiarai, 128.
 Oedipus, 67. Laii & Iocastæ filius à
 matre exponitur, 66. patrem inscius
 interficit, & matrem accipit uxore
 rem, 67. rex est Thebanorum, 77.
 se ipsum reddit cæcum, 67. & inter-
 ficat, 242.
 Oeneus, 129. 172. filius Parthaonis,
 129. 130. 172. rex Ætoliz; à Dia-
 na vexatur immisso apro Calydonio,
 172. uxorem habet Althæam & ex
 ea Meleagrum, 171. & Peribœam, &
 ex illâ Tydeum, 70. habet filias Deia-
 niram, 244. & Diam, 155. & Hip-
 podamiam, 244. à Libero donatur
 vite, ac ferendi ejus scientia, 129.
 Oenomaus, 84. Martis & Asteropes fi-
 lius, 159. uxorem habet Etæreten
 & ex ea Hippodamiam, 84. cum qua
 concubuit, 253. à quadrigis propriis
 perimitur, 250. 84.
 Oenope, Epopei filia, ex Neptuno gi-
 gnat Megareum, 157.
 Oenopion, pater Meropes, P. 2. 34.
 Oetæus mons, 36.
 Ogygia filia Amphionis, 98. & Niobes,
 11.
 Oileus Ajacis pater, 114.
 Oileus Leodaci & Agrianomies filius,
 14.
 Olenus, filius Vulcani, P. 2. 13.
 Olor, cur inter astra, P. 2. 8.
 Olympici ludi instituti ab Hercule, 273.
 Olympus Mariz discipulus, 165. vi-
 ctor tibiis in ludis Acasti, 273.
 Olympus mons, 14.
 Omelympus, canis Actæonis, 181.
 Omphale regina, cui Hercules in fer-
 vitutem traditus, 32. à qua remissus
 cum muneribus, P. 2. 14.
 Onesimachus, pater Amaruncci, 97.
 Opera septem mirabilia, 223.
 Opheltes pirata Tyrrenus, 134.
 Ophites, Herculis & Megaræ filius,
 32. 162. à patre per insaniam occi-
 sus, 31. 32.

Ophinchus, P. 2. 14. & P. 3. 13.
 Ophiussa insula, P. 2. 14.
 Opis, Nerei & Doridis filia, *Præf.* ex
 Saturno parit Jovem, *ibid.* 139.
 Oppidum primum in terris quod, 164.
 oppida quæ quique condiderit,
 274.
 Ops Ætheris & Tetræ filia, *Præf.* Jovis
 mater dicitur. P. 2. 13. Saturno la-
 pidem dat pro filio, P. 2. 43.
 Orchomenus filius Achamantis, 1. à
 matre occisus, 238.
 Orchomenus, oppidum, 97. unde Or-
 chomenius 14.
 Orcus sub Tartara dejectus, 139.
 Oreasis, 145.
 Oreon, mater Menodices nymphæ, 14.
 Orestrophos, canis Actæonis, 181.
 Orestes, 119. Agamemnonis & Clyte-
 mnestræ filius, 122. servatur à so-
 rore Electra in vita, 117. interficit
 Ægysthum, 244. 119. Alectæ & Neo-
 ptolemus, 123. item matrem suam
 Clytemnestram, 119. cujus agitatuf
 furiis, 119. 120. amicum habet Py-
 laden, 257. aufert signum Dianæ
 Tauricæ, 120. uxorem ducit Her-
 mionem, 122. ossa Ariciam, mox
 Romam translata, 261.
 Orlas, canis Actæonis, 181.
 Oribasus, canis Actæonis, 181.
 Orion, 195. P. 2. 34. à Diana ob ten-
 ratam pudicitiam interfectus, & ré-
 larus inter sydera, 195.
 Orithyia, Erichthei filia, mater Zetis
 & Calaidis, 14.
 Orontes Ponti & Maris filius, *Præf.*
 Orpheus Oeagri & Calliopes filius, Ar-
 gonatarum unus, 14. ab Apolline
 didicit canere, A. 2. 27. descendit
 ad inferos propter conjugem Eury-
 dicen, 251. 164. ejus Lyra, P. 2. 7.
 Orsilochus, P. 2. 13.
 Orthesie, una Horarum, 183.
 Ortygia, insula, 150. quomodo nata,
 53.
 Ortyx avis, 43.
 Orythia, Nerei & Doridis filia, *Præf.*
 Oscillationis festum, 130.
 Ossa mons, 28.
 Othus, 28. Terræ & Tartari filius, gi-
 gas, *Præf.* cum Ephialte Dianæ insi-
 diatur, mox ab eo interficitur, 28.
 Othrepte, Amazonum una, 163.
 Ortonia Erichthei filia, Neptuno im-
 molata, 46.

Kk

Qui

Ocirra. Amazonum una, conjux Martis ædificat templum Dianæ Ephesus, 223. 225. mater est Hippolytæ, 30.
Orum, ex quo Venus nata, 197.
Oxyrhoe, canis Actæonis, 181.
Ozomene, uxor Thaumantis, ex quo genuit Harpyias, 14.

P.

Pachitos, canis Actæonis, 181.
Pactolus flumen dictum Chrysothoas, & quare, 291.
Padacus filius Laomedontis, postea Priamus dictus, ab Hercule sit rex Trojæ, 90.
Padus flumen, Græcis Eridanus, 154.
Pæneis, Ceptionis filia, 14.
Pæon, filius Neptuni & Helles, P. 2, 20.
Palzmon, ante Melicertes, 2.
Palæmon, Priami filius, 90.
Palæmonius, Lerti filius, 14.
Palæno, filia Danai, quem occiderit, 170.
Palamedes, 105. Nauplii filius, *ibid.* Decipit Ulysssem, eumque ideo habet inimicum sibi, 95. ab Ulyssse circumventus, occiditur per exercitum, 105. litteras invenit undecim, 278. pater Libyes, 160.
Palladium signum, 116.
Pallas filius Nilei occisus à Theseo, 244.
Pallas, Poli & Phœbes filia, *Pref.*
Pallas, Tartari & Terræ filius gigas, *Pref.*
Pallium duplex, 14.
Pammachium, alias pancratium, 273.
Pamphagus, canis Actæonis, 181.
Pamphede, Phorci & Tetoæ filia, *Pref.*
Pamphylus Egypti filius, à quo occisus, 170.
Pan, 196. Mercurii & Penelopes filius, 124. Egyptiis dat consilium contra Typhonem, 196. mutat se in piscem, P. 2, 28. fistulæ cantum invenit, 274. certavit ea cum Apolline, 191. ex mortali factus immortalis, 224. 196.
Panchaia, regio, 274.
Pancratium, 273.
Pandarus occiditur à Diomede, 112.
Pandion Erichthonii filius, rex Athe-

nienisium, 48. pater Agæi, 26. 37. Agorei quoque, 48. & Erichthei, 46. item Prognæ & Philomelæ, 45.
Pandora, 142. à Vulcano facta, *ibid.*
Pandrosus, filia Cecropis, præcipitat se in mare, 166.
Panope, una Nereidum, *Pref.*
Panopea, una Nereidum, *Pref.*
Pantheris objectus Lycurgus, 132.
Panthius, Egypti filius, 170.
Panthous Trojanus quot occiderit, 115.
Paphus, pater Cinyræ, 270. 241.
Parcæ, Noctis & Erebi filiæ, numero tres, *Pref.* canunt hominibus fata, 171. litteras invenerunt septem, 277. dant quibusdam licentiam redeundi ex inferis, 251.
Paris, 9. Alexander Priami. Paridis judicium, 92.
Parnassus, mons, 4. 140.
Parchaon, pater Agrii, 175. 241. & Oenei, 239.
Parthenia insula, olim Imbrasis, post Samos dicta, 14.
Parthenius mons, 99.
Parthenopæus, filius Atalantæ, 99.
Parthenos, P. 2, 25.
Pasiphae, 40. Solis & Persæ filia, *Pref.* uxor Minois, mater Deucalionis, 14. amat taurum, & ex eo gignit Minotaurum, 40.
Pasiphe Ponti & Maris filia, *Pref.*
Patroclus Menæti & Philomelæ filius, 97. prociis Helenæ, 81. quot navibus ad Trojam venerit, 97. quot ibi occiderit, 114. inter eos est Sarpedon, 112. singulari amicitia junctus Achilli, 257. formosissimus, 270. interficitur ab Hectore, 106. funus & ludos ei facit Achilles, 273.
Pegasus equus ex Neptuno & Medusa natus, *Pref.* 151. P. 2, 18.
Pelasgus Agenoris & Triopæ filius, rex Achivorum, 124. primus ædificat templum Jovi Olympio, 225. filius ejus Laris, 145.
Pelethronius, frenæ & ephippia invenit, 274.
Peleus Eæci & Peneidos filius, unus Argonautarum, 14. conjugem habet Thetin, 54. amicum singularem Phœnicem, 257. vincit lucta in ludis, 273. Triptoleum jubet inerrantem, 47.

R E R U M V A R I A R U M.

Peleus Neptuni filius, 157.
Peliades, quæ, 241.
Pelias, 12. Neptuni & Tyrus filius, 157. uxorem habet Anaxobian, & ex ea filiam Alcestin, 51. & filium Alcistum, 14. à Medea necatur, 24.
Peline, urbs, 14.
Pelion mons, 28.
Pellene, 14.
Pelopea, filia Thyestis, cum quo concubuit, 253. in eundem fuit pater, 254. se ipsam interfecit, 88.
Pelopio, filia Pelæ, 24.
Pelopidæ, 56.
Peloponnesus unde, 84.
Pelops, 83. Tantali & Diones filius, 82. rex Achivorum, 124. uxorem habet Hippodamiam, 84. 243. filium Atreum, 89. Chrysiptum, 89. 271. Hippaleimum, 14. & Thyestem, 86. 124. à Tantalo cæsus revocatur in vitam à diis, & humerum accipit ebrium, 83. interfecit Oenomaum socerum suum, 145.
Peloris, mater Polytemis, 97.
Pelorus Tetræ & Tarsari filius, *Præf.*
Peneleus, prociis Helenæ, 81. quot navibus ad Trojam venerit, 97. quot occiderit, 114.
Penelope Icarî filia, uxor Ulyssis, castissima, 296. obfidetur à Prociis, 125. quomodo eas deluserit, 26. post obitum Ulyssis nubit Telegono, 127.
Peneus flumen, pater Daphnes, 203.
Peneus, pater Cyrenes, 161.
Penthesilea una Amazonum, 163. Maris & Otresæ filia, occiditur ab Hector, 112.
Pentheus, 184. Echionis filius, rex Thebanorum, *ibid.* uxorem habet Agaven, quæ eum interfecit, 184. 239.
Peranthus, Argi filius, rex Achivorum, 134.
Perdix filius sororis Dædali, ferram primas invenit, & circumum, 274. ob quod à Dædalo est interfecit, 39. 244.
Periander Corinthius, 221.
Periclymenus, Minos filia, mater Admeti, 14.
Periclymenus, Miles & Ocluridis filius, unus ex Argonautis, 14. à Neptuno in æqualem mutatus effugit mortem ab Hercule intentatam, 10.

Perichous Ixionis filius amicisiam colit cum Theseo, 257. nuptias celebrat cum Hippodamia, turpitas à Centauris, 23.
Pennis Aegypti filius à quo occisus, 170.
Pennis, uxor Lyci, mater Ialantæ, 14.
Perchabiz, 14.
Perla ex Sole quos genuerit, *Præf.*
Perseis, Poli & Phobos filia, *Præf.*
Perseon, pater Agriænomis, 14.
Perstes, Solis & Persæ filius, *Præf.* interfecit à Medo, 244.
Perseus Jovis & Danaes filius, 144. liberat Andromedam, 64. condit urbem Persida, 276. occiditur à Megapenthe, 244.
Persis Oceani filia, mater Circes ex Sole, 156.
Phæacum insula, 125.
Phædinus Niobes filius, 11.
Phædra filia Minos, uxor Thesei, 43. amat privignum suum Hippolytum, 47. se ipsam suspendio necat, 243.
Phaethon, formatus à Promethæo, sic stella, P. 1. 8.
Phaethon, 154. Solis & Clymenes filius, 156. currum patris conscendit ipso inscio, & comburit genus humanum, 152. ab equis ejus perditur, 250. & à Jove fulmine percutitur, 152. delapsus in Eridanum, P. 2. 42.
Phalaris tyrannus Siciliæ, 257.
Phaleros, Alconis filius, 14.
Phæga, filia Priami, 90.
Phægeus, Alphei filius, filia sua Aliam interfecit, 244.
Phæmus, Prociis Helenæ, 81.
Phæmis Terræ & Tartari filius, *Præf.*
Pheres, pater Antigonæ, 14.
Pheretos Iasonis & Medæ filius, interfecit à matre, 239.
Pherusa, Horarum una, 183.
Pherusa, Nerei & Dorides filia, uxor Neireidum, *Præf.*
Phicodome, Damai filia, quem occiderit, 170.
Phidias, faber signi Jovis Olympici, 223.
Phidippus, prociis Helenæ, 81.
Philaemon, Apollinis & Leuconos filius, 161. alii Chionem aut Philonidem facient ejus matrem, 200.
Philamnon, Vulcani filius, 158.

Philea, Danaï filia, quem occiderit, 170.
 Philas, Ægypti filius, à quo occisus, 170.
 Philus Hercules filius, proavi fratrem occidit, 245.
 Philoctetes, Pæantis & Demofæli filius, 102. inter Argonautas, 14. à serpente in Lemno vulneratur, 202. Hercules amicus, 257. cui struit pyram, 86. inter procos Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 97. quot occiderit, 114. inter eos fuit Alexander, 111.
 Philoctes, Vulcani filius, 158.
 Philomela, Danaï filia, quem occiderit, 170.
 Philomela, filia Pandionis, soror Progenes, à Tereo violata vertitur in avem, 45.
 Philomela, Pandionis filia, à Tereo violata, *ibid.*
 Philomela filia Priami, 90.
 Philomelus, primus plaustrum inventor, P. 2, 4.
 Philonis, uxor Hesperii, mater Ceycis, 65.
 Philonis, filia Dædalionis, 200.
 Philura, 138. Oceani filia, 138. ex Saturno quos pepererit, *Præf.* versa est in arborem, 138.
 Phimachus, pastor, 102.
 Phineus, 19. Agenoris filius, maritus Cleopatæ, veratus ab Harpyiis, 19. docet Argonautas fugare Stryphalidas, 20.
 Phisadie, soror Pirithoi, ancilla Helenæ, 79.
 Phlagusa, urbs Cherfonest, P. 2, 40.
 Phlegæus Alpei filius, geyrum suum occidit, 245. & filiz filiam, 244.
 Phlegyona, 245.
 Phlegon, equus Solis, 183.
 Phlegya, Solis filia, 156. mater Coronidis, 202.
 Philæus, Liberi & Ariadnes filius, Philus, urbs, 14.
 Phlogius, Phryxi & Calciopes filius, 14.
 Phocis, insula, 117.
 Phocus, Æaci & Peneidos filius, 14.
 Phocus Cænei filius, 14.
 Phocus Danaï filius, architectus Græcorum ad Trojam, 97.
 Phoebe quos filios habuerit ex Polo, *Præf.*

Phoebe, Leucippi filia, sacerdos Minervæ, rapta à Castore & Polluce, 80.
 Phoebe Solis filia, 156.
 Phoebe Clymeni & Meropes filia, 154.
 Phoenix, filius Agenoris, in Africa condit Pænos, 178.
 Phoenix Amyntoris filius in venatione apri Calydonii, 173. quot navibus pugnarit ad Trojam, 97. amicum singularem habet Peleum, 257.
 Pholoe, captiva, dono data, 273.
 Pholos centaurus, P. 2, 38. aruspicina plurimum valuit, *ibid.*
 Phorbas, pater Tiphys, 18. Rhodiis est auxilio, P. 2, 14.
 Phorcus, Terræ & Tartari filius, *Præf.* ejus & Tætoz liberi, *ibid.*
 Phoroneus, 143. Inachi filius, rex Achivorum, 124. primus dicitur regnasse, 143. templum primus struxisse Junoni, 225. eidem primus fecisse sacra, 143. & arma, 274. *vid.* Not.
 Phryxi filii, 21.
 Phryxus, 3. Athamantis & Nebulæ filius, 1. ubi natus, P. 2, 20. offert se immolandum pro civibus, 2. deferretur Colchos, 3. ibi consecrat pellem arietis aurei, 22. Chalciopem forem Medæe habet uxorem & ex ea filios, 14. ab Æeta socero interficitur, 3.
 Phronius, Phryxi filius, 14.
 Phreñquides, Phryxi filius, 14. 21.
 Phrhia insula, 14. mittit auxilium in aprum Calydonium, 173.
 Phylacus, maritus Periclymenes, pater Iphicli, 14.
 Phyleus, maritus Eustyoche, pater Megis, 97.
 Phyllæus mons, 14.
 Phyllis, 59. ob desiderium Demophoonis moritur, 99.
 Phyllodoce, Nerei & Doridis filia, *Præf.*
 Piccus ex Ponto & Mari, *Præf.*
 Pierius, 225.
 Pietatis exempla, 254.
 Pigmalion frater Thasi, 56.
 Pilius Diodori filius, occisus à Cygno, 273.
 Pimeus, pater Pyrrhæ, 155.
 Pinther, Vulcani filius, 158.
 Piranthus, Argus & Euadnes filius, 145.

R E R U M V A R I A R U M .

Pireſia urbs, 14.
Pirichous Jovis filius, & Diz, 155.
Pirichous, Ixionis filius, Argonautarum unus, 14. amicus Theſei, 157. cum quo deſcendit ad inferos, 79.
Piſſiris, navis, 273.
Pitheus pater Æthra, 37. & 14.
Pichus, Lacreſi & Cleobules filius, quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Pirracus Mytilenſis, 221.
Pityocampes à Theſeo occiſus, 38.
Pleiadis, Atlantidis & Pleiones filia, etiam vocata Hyades, & quare, 193.
Pleione, Atlantis uxor, quos habuerit ex eo liberos, *Præf.* mater Hyantis, 248. item Pleiadum, 192.
Plexippus Ægypti filius, à quo occiſus, 170.
Plexippus, Theſſi filius, in venatione apri Calydonii, 173. occiditur à Meleagro, 174.
Plinchius Achamantis & Themidis filius à matre occiditur, 239.
Plithenes Atrei filius à patre ignorante occiditur, 76.
Plithenes, Thyceſtis filius, infans patri epulandis apponitur, 88.
Plotz infula, alias *Strophades*, 14.
Plumbum primus invenit Midas, 274.
Pluto Saturni & Opſis filius, *Præf.* rapit Proſerpinam, 146.
Plurone Himantidis filia, mater Tantalus ex Jove, 155. 82.
Plutus Ceteris & Iſſionis filius, 108. 2, 4.
Podalirius, proſus Helenæ, 81.
Podarce, Thaumantis filia, *Præf.*
Podarces, Andramonis & Gorgidis filius, quot navibus ad Trojam venerit, 97.
Podarius, equus Diomedis, 30.
Podasimus, Ægypti filius, à quo occiſus, 190.
Pozas, pater Philoctetis, 14.
Pæmenis, canis Actæonis, 181.
Pœni unde ſic dicti, 178.
Pænope Nerei & Doridos filia, *eo Præfat.*
Pollux Jovis & Leda filius, 77. 195.
Argonauta, 14. ceſtu vincit in Iſſidis Acaſti, 273. vinat, Amycum, 17. & Idam, 80. vicaria morte obit pro fratre, *ibid.* redit ſubinde ab inferis 251.

Polybotes, Pirithoi & Hippodamiae filius, quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Polybotes Terræ & Tartari filius, *Præfat.*
Polybus pater Argi, 14.
Polybus rex, maritus Peribœæ, nutritius Oedipi, 66. clemens, decedit Corinthi, 67.
Polydamas quot occiderit, 115.
Polydeſtes Magnæ filius, P. 2, 12.
Polydeſtes rex, Danaen ſumit in conjugem, 63. lodaſ funebres ei facit Perſeus, *ibid.* 273.
Polydector Ægypti filius, à quo occiſus, 170.
Polydora, Amazon, 163.
Polydorus, Cadmi & Harmonia filius, 179. rex Thebanorum, 76. pater Labdaci, *ibid.*
Polydorus Hippomedontis & Euanippes filius, unus ex Epigonis, 71.
Polydorus Priami filius, 90. educatur à ſorore Iliona pro ſuo filio, 109. interficit Polymneſtopem, *ibid.*
Polyhymno, Oceani filia, 182.
Polyidus, 136. Cœrani filius, augur, 128. Minois filio reſtituit vitam, 136. 252.
Polymena, Priami filia, 90.
Polymetus Priami filius, 90.
Polymneſtor rex Thracum, luminibus & vita privatur à Polydoro & uxore propria, 109. 240.
Polynices, 68. Oedipi filius & Iocasta, expulſus à fratre, venit ad Adraſtum, & ejuſque filiam Argiam ducit uxorem, 69. oppugnatum Thebas it, 70. rex ſic Thebanorum, 76. ab Eteocle interficitur, 71. ejus ſepultura prohibetur, ſed crematur à ſorore, 72. 254.
Polyphemus Elati filius, & Hippæ Argonautarum unus, 14. condit civitatem in Moſſia, & perit apud Chalybas, *ibid.*
Polyphemus Neptuni filius, Cyclops, includit Ulyſſem, & ab eo excœcatur, 125.
Polyphontes rex Meſſenæ ſumit uxorem Creſphontis à ſe occiſi, 137. à Telephonre ejus filio occiditur, 184.
Polypoetes proſus Helenæ, 81. quot occiderit, 114.
Polyſenes, Aſſionis & Peloridis filius, K k 3 quot

quot navibus ad Trojam venerit, 97.
 Polyxena, Danaï filia, quem occiderit, 170.
 Polyxena, 110. Priami filia, 90. im-molatur ad sepulchrum Achillis, 100.
 Polyxenus, proci Helenæ, 81.
 Polyxo, Atlantis & Pleiones filia, 102.
 Polyxo, Lemniadum una, suadet reci-pi Iasonem, 15.
 Polyxo, Ponti & Maris filia, *Pref.*
 Pondzus, pater Atlantis, 173. *vid.* Not.
 Pontus Ætheris & Terræ filius. *Pref.* ejus liberi ex Terra, *ibid.*
 Porphyron Noctis & Erebi filius, *Pref.*
 Portheon, pater Laocoontis, 14. & Oenei, 172.
 Portunus deus quis, 2.
 Porestas, Pallantis & Styges filia, *Pref.*
 Priami filii, & filia, 90.
 Priamus Laomedoneis filius olim Pada-cus dictus, ab Hercule accipit re-gnum paternum, 89. uxorem habet Hecubam, & ex ea liberos multos, 91. eorum nomina, 90. occiditur a Neoptolemo, 113.
 Priapus, filius Mercurii, 160.
 Priapus, Cznei filius, 14.
 Priscus pater Asterionis, 14.
 Proci Helenæ, 81.
 Proci Penelopes, 125.
 Procris Erichthei filia cum patre ebu-cubuit, 253.
 Procris, 189. Pandionis filia, concum-bit cum marito quasi peregrino, 189. à marito suo occiditur, *ibid.* & 210. ejus canis, P. 2. 35.
 Procrustes Neptuni filius, crudelis in hospites, à Theseo occiditur, 38.
 Proetus rex excipit Bellerophontem exulem, 57. à Perseo mutatur in la-pidem, monstrato capite Medusæ, 64.
 Progne Pandionis filia uxor Tereï fi-lium proprium interficit, 230. 255. & marito eam tradit epulandum, 45.
 Prometheus, 143. Iapeti & Clymenes filius, *Pref.* Ignem dat homini-bus in ferula, ideoque aquila ei immittitur à Jove, 144. ab ea libe-

ratur per Herculem, 144. filius Jovem sicco taurò, P. 2. 15. homines pri-mis format ex luto, 142. peius fecit annulum, P. 2. 15.
 Proneus filius Priami, 90.
 Proserpina, 146. Jovis & Cereris filia, *Pref.* raptà à Plutone, 146. dimidia parte anni est apud Jovem, *ibid.* ex quo genuit Liberum, 155.
 Proteus, 103. Iphicli filius, olim Io-laus dictus, 103. proci Helenæ, 81. uxorem habet Laodamiam ca-stissimam, 256. ab Hectore occidi-tur, & ab uxore ab inferis revoca-tur, 103. 251. sepulchrum ejus ubi, P. 2. 40.
 Prothenor quot navibus venerit ad Trojam, 91.
 Protheon Egypti filius à quo occisus, 174.
 Protheus Egypti filius à quo occisus, 170.
 Proteus, 118. deus maris, vertens se in omnes figuras, catena ligatur à Menelao, 118.
 Proteus pater Telemi auguris, 128.
 Protho Nerei & Doridis filia, *Pref.*
 Prothous proci Helenæ, 81. quot na-vibus venerit ad Trojam, 97.
 Protodamas, filius Priami, 90.
 Protogenia Deucalionis filia, ex Jove gignit Atolum, 155.
 Provocantes qui certarint inter se, 112.
 Prætelas, canis Actæonis, 181.
 Ptolus, Ætheris & Terræ filius, *Pref.* Pugna Ætheris & Terræ filia, *Pref.*
 Putho, Egypti filius, à quo occisus, 170.
 Pylachantus occisus ab Achille, 113.
 Pylades Serophtis filius, amicus Oré-stis, 257. quem propter mortem patris ulcisci, 119. ab Iphigeniâ servatur immolandus, 120. Electram ducit uxorem, 121.
 Pylon, pater Antiope, 14.
 Pylos urbs expugnatur ab Hercule, 10.
 Pyramides Egypti inter miracula or-bis, 123.
 Pyrañte, Danaï filia, quem occiderit, 170.
 Pyranthis, Danaï filia, quem occiderit, 170.

Px-

R E R U M V A R I A R U M.

Pyranthas rex Corinthi, diligis Arionem, ejusque vitæ infidiatores punit, 194.

Pyremus, pater Asterionis, 14.

Pyrene, Danaë filia, quem occiderit, 170.

Pyrois, equus Solis, 183.

Pyrois, stella, P. 2, 42.

Pyrrha cum Deucalione servatur in diluvio, 152. renovat genus humanum jactis lapidibus, 153.

Pyrrha Epimethei & Pandoræ filia, prima mortalis creata, 142.

Pyrrha nomen Achillis inter mulieres, 96.

Pyrrhe, Pimeti filia, mater Helenæ, 155.

Pyrrhus, qui alias Neoptolemus, 97.

Pythagoras, olim fuit Euphorbus, 112.

Pythaulus quis, 273.

Pythia pius in patrem, 254.

Pythius Apollo quare dictus, 141.

Python, 148. draco Terræ filius, *Præfat.* persequitur gravidam Latonam & ab Apolline occiditur, 140. 53.

Pytheus pater Achæz, 14.

Q

Quadrige à quo primum inventæ inter homines, P. 2, 13. quæ rectores suos perdiderint, 250. eorum certamen ubi primum institutum, 274.

R.

Raidne, Acheloi & Melpomenes filia, *Præf.*

Regnum quis instituerit primus inter homines, 143.

Reges Achivorum, 124. Atheniensium, 48. septem ad Thebas, 70.

Thebanorum, 76.

Rerum inventores primi, 7. Inventores.

Rhadamanthus, Jovis filius, 155.

Rhene insula, una Cycladum, 176.

Rhene Nympha, mater Ajacis, 97.

Rhesus à quo occisus, 113.

Rhodope, Ponti & Maris filia, *Præfat.*

Rhodope, mons Thraciæ, 132.

Rhodus olim Ophiusa, P. 2, 14. ejus amplitudo, 276.

Rias, filius Neptuni, 197.

Romani mittunt defultores in ludis, 180. in funeribus adhibent tubicines, 274. sacra crudelia Faustorum repudiant, 261.

Romulus & Remus nutriti à lupa, 252.

S.

Sacra Thesmophoria, 147. Trieterica, 132.

Sacrificia qui primi instituerint, 274. quomodo quondam facta, P. 2, 15.

Sacus, Jovis filius, primus invenit aurum, 274.

Sagittas dono dat Vulcanus Apollini & Dianæ, 140. Hercules felle Hydræ tingit ex consilio Minervæ, 30. sagittis certat Eurytus in ludis, 273. & Hippocoön, *ibid.*

Sagittarius signum celeste, etiam Croton dictus, 224. P. 2, 27.

Sagnos, canis Aëtionis, 187.

Salamina, 14. misit auxilium in aprum Calydonium, 173.

Salius certat cursu in ludis Aenæ, 273.

Salmoneus Athamantis filius, P. 2, 20.

Salmones, 6. Aoli filius, discordat à fratre suo Sisyphe, 60. imitatur tonitrua & fulmina Jovis, 61. 250. filiam habet Pyronem, 60. 157. 239. 254. à Jove fulmine occiditur, 61. 250.

Samos, olim Imbrus & Parthenia dicta, 14.

Sapientes Græciæ septem, 221.

Sardinia, ejusque magnitudo, 276.

Sardo Scheneli filia, condidit Sardes, 276.

Sarpedon, Jovis & Europæ filius, 155. 178. certat in ludis Priami, 273. quot occiderit, 185. occiditur à Patrocleo ex provocazione, 112. 106.

Saturnus Aetheris & Terræ filius, *Præf.* Opem habet conjugam, & ex ea filium Jovem, *ibid.* pro filio Jove devorat lapidem, 139. & regno dejicitur ab eodem, 54. quem restitutum cupit Juno, 150. versus in e-

K k 4 quum

- quum concumbit cum Philyra, 138.
 iudex est in controversia Jovis & Curæ, 220. Saturni templum Romæ, 261.
 Satyrus violare vult Amymonem, sed à Neptuneo abigitur, 169.
 Saxa Capharea, 116.
 Scamandrus Ponti & Maris filius, *Præfat.*
 Schedius, Iphiti & Hippolytes filius, quot navibus venerit ad Trojam, 97.
 Schoeneus, pater Atalantæ, 244. & Clymenes, 246.
 Scylla, 199. Crætetis fluminis filia, à Circe mutata in monstrum, 199. alii Typhonis filiam ajunt, 125. 151.
 Scylla, Danai filia, quem occidit, 170.
 Scylla, Nisi filia, amat Minoem, ejus causa prodit patrem, & in piscem vertitur, 198. 255.
 Scylla, navis, 273.
 Scyro, insula, 96.
 Scythæ excoriat Marsyam, 145.
 Selinuntius & Mærus amici, 257.
 Semele, 179. Cadmi & Harmoniæ filia, 179. bibit cor Liberi, & ex eo fit prægnans, 167. petit Jovem ad se venire cum fulmine, & sic conflatur, *ibid.* 179. filium ex Jove habet Liberum, 155. Juno omnem ejus progeniem odio habet, 5.
 Semiramis Dercetis filia condit murum Babyloniz, 223. Ninum conjugem interficit, 240. se ipsam interficit, 243.
 Senectus, Noctis & Erebi filia, *Præfat.*
 Septentrio sidus, olim Calysto, 177. cur non occidat, *ibid.*
 Sergestor victor navi in ludis Æneæ, 273.
 Seriphus insula, 63.
 Serram quis invenerit, 274.
 Servi prohiberi medicinam disoere, 274.
 Siboe, una Niobidarum, 11.
 Sibylla Samia, Cymæa, 128.
 Sicilia insula, 40. 141. ejus amplitudo, 276.
 Sicyon, 88. ejus spatium, 276.
 Sictorhius, Niobæ filius, 11.
 Sidon, urbs, 178.
 Silenus, 191.
 Siluo, Ponti & Maris filia, *Præfat.*
 Simois, Ponti & Maris filius, *Præfat.*
 Simon, pirata Tyrrenus, fit delphinus, 134.
 Simonides quas litteras invenerit, 277.
 Simulachra deorum quis primus fecerit, 274.
 Sinon, aperit equum Trojanum, 208.
 Sirenes, 141. Acheloi & Melpomenes filia, *Præf. &* 125. earum species & fatum, *ibid. &* 141.
 Sirenides locus cur sic dictus, & ubi, 141.
 Sisyphus, 60. pater Glauci, 250. 273. per Autolycum amittit pecus suum, ideoque filiam ejus corrumpit, 201. item fratris sui filiam Tyronem, 60. ob impietatem volvit saxum apud inferos, *ibid.*
 Smyrna, 58. Cinyræ & Cenchreidis filia, concumbit cum patre, 58. 242. mutata in arborem, 58.
 Soceros qui occiderint suos, 245.
 Socordia, Ætheris & Terræ filia, *Præfat.*
 Sol Hyperionis & Æthræ filius, *Præfat.* uxorem habet Clymenen & Perseidem, *ibid.* ejus liberi, 156. inter hos & Æta, 22. 27. Augæus & Thersanon, 14. quadrigas primum instituerat inter deos, P. 2, 13. eas avertit, ne videat scelus Atrei, 88. equarum nomina in eis, 183. nunciat Vulcano adulterium Veneris, 198. Solis boves ab Ulyssis fociis absumpti, 125. colossus Rhodi, *vid.* Colossus. eclipsis à quo prima observata, 258.
 Solon, 221.
 Somnia ex Nocte & Erebo, *Præf.*
 Somnus ex Nocte & Erebo, *Præf.*
 Spariantis, Hyacinthi filia, immolata à patre, 238.
 Sparta, mittit auxilium in aprum Calydonium, 173.
 Sparti, nati ex dentibus draconis, se mutuo interficiunt, exceptis quinque, 178.
 Sphecius, Athamantis & Themistis filius, 1.
 Sphinx, Typhonis & Echidnæ filia, *Præf. &* 151. vexat agros Thebanorum, donec soluto per Oedipum ejus carmine, se præcipitat in mare, 67.
 Spie

R E R U M V A R I A R U M .

Spio, Nerei & Doridis fil. *Præf.*
 Sponde, una Horarum, 183.
 Sterilizas frugum ob scelera hominum, 88.
 Sterope, una ex equabus Solis, 183.
 Sterope, Pleiadum una, 192.
 Steropes, Ætheris & Terræ filius, *Præfat.*
 Schenelus Capanei filius, amicus Diomedis, 257. procus Helenæ, 81. in equo Trojano, 108. sequitur Diomedem in Ætoliā, 175. à Phillo occiditur, 244.
 Scheno, Gorgonis & Cetus filia, *Præfat.*
 Schenobœa, 57. filia Iobatis, uxor Proeti, amat Bellerophonem, 57. se ipsam interficit, *ibid.* & 243.
 Scitte, canis Actæonis, 181.
 Scilbon, canis Actæonis, 181.
 Scilbon, stella, P. 2. 42.
 Scrata equorum quis invenerit, 274.
 Scrophades, insulæ Ægei maris, 14. 19.
 Scrophius maritus Aftyochæ, 117. habet filium Pyladem, 119. 120.
 Strymon Ponti & Maris filius, *Præfat.*
 Symphalides, 20. pennis pro sagittis utuntur, 20. fugant eas Argonautæ & Curetes, *ibid.* occiduntur ab Hercule, 30.
 Styx ex Noctæ & Erebo, *Præfat.* iuncta Pallanti quos creavit liberos, *ibid.*
 Suculæ, quæ Græcis Hyades, 192.
 Superbia Ætheris & Terræ filia, *Præfat.*
 Sus, immolatus Cereri, 277.
 Symplegades petra superantur ab Argonautis, 21. ars, qua superatæ, 19.
 Syria dea, quæ, 197.
 Syri columbas & pisces quare non edant, 197.
 Syrus, canis Actæonis, 181.

T.

T littera à quo inventa, 277.
 Tænaria insula, 79. Tænarius, qui ex ea, 14. Tænarium littus, P. 2. 17.
 Talaus, maritus Eurynomes, pater Adrastii, 69. item Aftynomes, 70. Eriphytes, 71. Mythidices, 70.

Tallius procus Helenæ, 81.
 Tanais Ponti & Maris filius, *Præf.*
 Tantalus, 82. Jovis & Plutonis filius, 155. rex Achivorum, 124. divulgat Jovis consilia, 82. habet uxorem Dianen, filium Pelopem, quem occidit, & edendum apponit, 83. poena ejus apud inferos, 82.
 Tantalus Niobæ filius, 111.
 Tantalus, Thyestis filius, patri epulandus apponitur à fratre Atreo, 82. 246.
 Tartarus Ætheris & Terræ filius, *Præf.* pater Typhonis, 152.
 Taurica insula, 15. in ea cultus Dianæ qualis, 120.
 Taurus Marathonius, occisus à Theseo, 35. Paliphaes, ab Hercule ductus Mycenæ, 30. tauri æripedes flammæ spirantes, 22.
 Taygete, Atlantis filia, 155. Pleiadum una, 192. mater Lacedæmonis ex Jove, 155.
 Tegæa mittit auxilium in aprum Calydonium, 173.
 Telamon, Eæci & Pæneidos filius, inter Argonautas, 14. cum Hercule interficit cetum Hefiones, 89. vincit disco in ludis Acasti, 178. est in veneratione apri Calydonii, 173. filium habet Ajaeem, 97. & Teucrum, 89.
 Telegonus, 127. Ulyssis & Circes filius, 125. interficit patrem. & Penelopem ducit uxorem, 127.
 Telemachus, filius Ulyssis & Penelopes, infans subicitur aratro patris, 95. procos interficit cum patre, 126. Circeem ducit uxorem, 127. filium habet Italum, *ibid.*
 Telemus, Euryimi filius, augur, 128.
 Telemus, Protei filius, augur, 128.
 Teleontes, procus Helenæ, 81. filios habet Buten & Eurybaten, 14. uxorem Zeuxippen, *ibid.*
 Telephus, 101. Herculis & Auges filius, 162. nutritus à cerva, 252. & ideo sic nominatus, 99. interficit cognatos suos, 244. Laodice Priami filiam habet uxorem, 101. ab Achille vulneratur, Græcisque viam monstrat ad Trojam, *ibid.*
 Teles, Acheloi, & Melpomenes filia, *Præf.*
 Tellus, nomen primo homini impositum, 220.

Kk 5

Te.

Temenus, Agistomachi filius, rex Achiyorum, 124.
Templa diis qui struxerint primi, 225.
templum Jovis Hammonis, 133. Saturni & Concordiæ, 261.
Tenedos insula, 276.
Tereus, Martis filius, Progne conjugis sororem Philomelam comprimit, 45. filium ex Progne epulatur, *ibid.* & 246. sic accipiter, 45.
Terra Ætheris & Diei filia, *Præf.* ex Æthere quos produxerit liberos, *ibid.* inter hos Cecrops, 48. Python, 140.
Typhon, 152. Tityus, 55.
Tefchinoro Ponti & Maris filia, *Præfat.*
Tetoe Phorci conjux, *Præf.*
Taucer Telamoni & Helsones filius, 89. quot navibus venerit ad Trojam, 97. quor ibi occiderit, 114.
Teurome civitas, mittit auxilium contra aprum Calydonium, 173.
Teuras rex Mœsiae à Telepho defenditur contra Idam, 100. filiam habet Augen, *ibid.*
Teuthredon, pater Prothoi, 97.
Thales Milesius, 221.
Thalia, Nerei & Doridis filia, *Præfat.*
Thallo, una Horarum, 183.
Thamyris excæcata à Musis, P. 2, 6.
Thasius Deloami filius, consumptus à canibus, 247.
Thasius, Pigmalionis filius, augur, immolatus à Busiride, 56.
Thaumas Ponti & Terræ filius, *Præfat.*
Theano, conjux Metaponti, ipsa se interfecit, 186.
Thebe conditæ à Cadmo septem clauderantur portis, 275. quas murexinxit Amphion, 69. obsessæ à septem regibus, 77. in eis æ primo inventum, 274. vexantur à Sphinge, 69. reges earum, 76.
Themis, Ætheris & Terræ filia, *Præfat.*
Themistagora, Danai filia, quem occiderit, 170.
Themisto, Hypsei filia, ex Neptuno gignit Leucocon, 157. uxor Athamantis, suos interfecit filios, & se ipsam, 1. 239.
Theobule ex Mercurio gignit Myrtilum, 224.
Theoclimenus, augur, 128.

Theodamas, Gigas, *Præf.*
Theodamas alius, pater Hylæ, 271.
Theonoe, 190. Thestoris filia, uxor Admeti casta, 256. prius de piratis ab Icaro emptæ in concubinatum, 190.
Theophrase, 188. Bisaltridis filia, sic ovis, *ibid.*
Thera, filia Amphionis, 69.
Therbeco, 183.
Theremachus Herculis filius, 162. à patre occisus, 31. 32.
Theriope, canis Actæonis, 181.
Thermodon Avius, Ponti & Maris filius, *Præf.* & 21.
Therodamas, canis Actæonis, 181.
Therodanapis, canis Actæonis, 181.
Theron, canis Actæonis, 181.
Thersander Polynicis filius & Argæ, 71.
Thersanon Solis & Leucothoes filius, unus ex Argonautis, 14.
Theseis, Amazon, 163.
Theseus Agæi & Æthææ filius, 38. formosus, 270. enseni Pelopium tollit, P. 2, 6. unus ex Argonautis, 14. inventionem apri Calydonii, 173. amatur ab Ariadne, & liberatur e Labyrintho, 42. ea relicta, ducit Phædræ ipsius sororem, 43. certat cum Minotæ, P. 2, 5. amicum habet Perithoum, 257. ob quem descendit ad inferos, 252. ejus varii labores, 38. rapit Chrysippum amasum, 271. & Helenam, 79. instituit Isthmia, 273. filium habet Demophoontem, 59.
Thesimenes, Parthenopæi filius, 71.
Thespiades duodecim, filii Herculis, 162.
Thespius rex, *ibid.*
Thesprotia regio, P. 2, 23.
Thesprotus rex, 88.
Thessalia, 14.
Thessalus, unus ex Argonautis, 14. conditor templi Jovis Dodonæi, 225.
Thessander in equo Trojano, 108.
Thestius pater Leda, 14. item Althææ, *ibid.*
Thestor, pater Calchantis, 97. & Theoclimeni, 128. item Leucippes & Theonoes filiarum, 190. agnoscitur à filiabus amissis, *ibid.*
Thesis ex Jove gignit virginem, P. 2, 25.
Thetis, 54. Nereis, datur Peleo in conjug-

R E R U M V A R I A R U M.

Fugians, mæu Jovis, & confilio
Promethei, 44. ex eo habet filium
Achilleum, 96. coronam ab eâ acci-
 pio **Thetens**, P. 2. 9.
Thetis, uxor Oceani, nutritrix Junonis,
 177.
Theutras, 100. rex Moesiz, pater Au-
 ges, *vid.* Teutras.
Thetide ancilla Helenæ, 91. 79.
Thisbe Babylonis ipsa se interfecit,
 243.
Thoas Andramonis & Gorgidis filius,
 97. prociis Helenæ; 81. quot navi-
 bus ad Trojam venerit, 97. quot oc-
 ciderit, 114. fuit in equo Trojano,
 108. servatus à filia Hypsipyle, 15.
 solebat immolare peregrinos, 120.
 interficitur à Chryse & Oreste, 121.
 261.
Thoe, Nerei & Doridis filia, *Præ-*
fat.
Thous, canis Aëtionis, 181.
Thraſymedes, Nerei & Eurydiceis filius,
 quot navibus ad Trojam venerit, 97.
 quot occiderit, 114.
Thrax, filius Martis, 159.
Thyestes, 258. Pelopis & Hippodamiz
 filius, 84. concumbit cum uxore
 fratris, propriumque filium epula-
 tur, 158. rex est Achivorum;
 124.
Tymbræus, Lacoontis filius, necatus à
 serpente, 135.
Tibias quis invenerit, 165.
Tigris, canis Aëtionis, 181.
Tigris flumen ex Ponto & Mari, *Præ-*
fat.
Timæus, filius Herculis, pater Arché-
 lai, 219.
Timolus, 191.
Timor, ex Athere & Terræ, *Præ-*
fat.
Tione, Acheloi & Melpomenes filia,
Præfat.
Tiphys, Phorbantis & Hymanes filius,
 14.
Tiresias, 75. Eurii filius, *negur*, libe-
 rat Thebas, 68. 67. sic ex viro mul-
 lier, 75. excæcatur à Junone & se-
 ptem vivit ætates, *ibid.*
Tisamenus filius Orestis rex Achivo-
 rum, 124.
Tisiphone Aetheris & Terræ filia, *Præ-*
fat.
Titanide, una Horarum, 183.
Titanes Aetheris & Terræ filii, *Præfat.*

à Junone opprimuntur in Jovem,
 150. detrusi in Tartarum, *ibid.*
Titanus, pater Asteris, 53.
Tithonus, Laomedontis filius, con-
 iux Auroræ, formosissimus, 270.
Tityus, pater Europæ, 14.
Tlepolemus, Herouli & Astyocheis
 filius, 162. prociis Helenæ, 81.
 quot navibus venerit ad Trojam,
 97. interfecit: à Sarpedonte;
 113.
Trapezus oppidum, à quo candidum;
 176. 275.
Trieterica sacra *ibid.*, 131.
Triopas rex Thesalorum, P. 2, 14.
Triops, Piræthi filius, 145. rex Ae-
 chivorum, 124. laurari non possit,
 & quare, P. 2, 14. ejus filii ex Orea-
 side conjugæ qui, 145. in his est Pe-
 lasgus, 225.
Triptolemus, 170. Eleusini & Cocho-
 neæ filius, Cereris alumnus, à qua
 fruges ferere didicit, 147. 277. P.
 2, 14. petitur insidius regis Lyncei,
 259.
Trite, Diqui filia, quem occiderit,
 170.
Triton, filius Neptuni, *Præfat.* ejus buc-
 cina, P. 2, 23.
Tritonis nymphe, uxor Amphitri-
 dis, filios quos habuerit, 14.
Troene, 14.
Troja muris cincta ab Apolline & Ne-
 ptuno, 89. quomodo à Grecis
 capta, 108. Trojam expugnatum
 qui, & quot navibus iverint,
 97.
Troiani qui quot occiderint, 114.
 eis interfecit Juno & Minerva,
 92.
Troilus, Priami filius, 90. occisus ab
 Achille, 113.
Tuba à quo inventa, 274.
Tubicines adhibiti in funeribus & qua-
 re, 274.
Tullæ impietas in patrem, 255.
Tusci quondam Tyrrheni dicti, 133.
Tydeus, Oenei & Periboræ filius, fra-
 trem Monalippum decedit, 69. pelle
 aprina utitur pro veste, *ibid.* rex fuit
 Thebanorum, 70.
Tydeareus, 78. Oebali filius, uxorem
 habet Ledam, pater est Helenæ &
 Clytemnestræ, 78.
Typhon, 152. Terræ & Tartari filius.
Præfat. uxorem habet Echidnam.
ibid.

ibid. filiam Scyllam, 125. Et Sphingem, item Gorgonem, Cerberum, Hydram, 151. Jovem provocat, & ab eo fulmine percussitur, 152. 196.
Tyro, Salmonis filia, 157. à Sisypho compressa, 60. filios suos necat, 239. idque propter patrem, 254.
Tyrrheni piratae, 134. delphini facti, *ibid.*
Tyrrhenum mare, unde, 134. melos quid, 274.
Tyrrhenus Hercules filius quid invenit, 274.
Tytius, 55. Terræ filius, à Jovo interfectus est fulmine, 55.

V.

Vacca nutrit Æolum & Bæotum, item Harpalicen, 252.
Væus, unus Spartorum, 178.
Velificia quis invenerit, 271.
Venus Diones & Jovis filia, *Prefat.* à Vulcano deprehensa in adulterio, 148. amat Anchisen, 94. certat de forma cum Junone & Minerva, 92. mutat se in piscem, P. 2, 30. contendit cum Proserpina de Adonide, P. 2, 7.
Venus alia, 197. Nata ex ovo, 197.
Verusius, Mercurii filius, in venatione apri Calydonii, 173.
Vesta, Saturni & Opis filia, *Prefat.*
Victoria Pallantis & Stygis filia, *Prefat.*
Vicus sceleratus Romæ, 255.
Vinum cur Oenos dictum, 129. ejus ferendi modum docuit Liber, *ibid.* aqua miscere quis ostenderit primus, 274.
Vir in mulierem non potest converti, 14.
Virbius qui olim Hippolytus, 251.
Virgo signum cœleste, olim Erigone, 224.
Vis, Pallantis & Stygis filia, *Prefat.*
Vltio, Ætheris & Terræ filia, *Prefat.*
Vlysses, 95. Laertæ & Anticliæ fi-

lius, 97. inter procos Helenæ, 81. simulat infaniam, sed à Palamede deprehenditur, 95. quot navibus ad Trojam venerit, 97. fuit in equo Trojano, 108. Palamedem opprimit confictis criminibus, 105. Iphigeniam abducit sub prætextu nuptiarum, 98. Hecubam trahit in servitutem, 111. cum Ajace certat de armis Achillis, 107. ejus errores, 125. cognitio & certamina cum prociis, 126. occiditur à filio Telegono, 127.
Ulyssis cognitio, 126.
Urtio, Ætheris & Terræ filia, *Prefat.*
Urania, canis Actæonis, 181.
Urania, Musarum una, mater Lini, 161.
Urbes quis primus constituerit, 149. quæ à quibus conditæ, 275.
Urea, filia Neptuni, 161.
Ursa Tydus, Græcis helice, olim Calycto, 177.
Vulcanus, Junonis filius, *Pref.* Minervam vult comprimere, 176. patrefecit adulterium Veneris, 148. mulieris effigiem fingit ex luto, 142. ejus filii, 158.
Uxores quæ maritos occiderint, 240.

X.

Xanthe Amazonum una, 173.
Xantippes pietas erga patrem, 254.
Xantho, Nerei & Doridis filia, *Prefat.*
Xanthus, Ægypti filius, à quo occisus, 170.
Xanthus, equus Diomedis, 30.
Xanthus, Triopæ & Orefiadis filius, 145.
Xiphias stella, 192.
Xyrius lacus, 14.

Y.

Y littera docet situm Hyadum, 192.
Ypseus, 195. Hypseus.
Ypetacius, pater Asterionis & Amphionis, 14.

Zc.

R E R U M V A R I A R U M .

Z.

Zephyrus Astræi & Auroræ filius,
Pres.

Zephyrus, canis Actæonis, 181.

Zetes Aquilonis & Orithyæ filius, fu-
gat cum fratre Harpyias, 19. vincit
dolichodromo, 273. occiditur ab

Hercule, 14.

Zethus Jovis & Antiope filius, 153.

rex Thebanorum, 76.

Zeuxippe, filia Eridani, 14.

Zminte insula, 120. v. Sminte,

Zminthius Apollo, 106.

Zmyrna, 251. v. Smyrna.

I N.

INDICULUS

Scriptorum, qui ab Hygino laudantur.

Numerus paginas signat.

Æ Schylus, 376. 384. 411. in Prometheus Solutus, 371.	Diogenes Erythræus, 405.
Aglaosthenes, Naxicorum scriptor, 358. 387.	Hermippus de sideribus, 366. 393.
Alexander, 395.	Hegeſianax, 370. 381. 404.
Amphis, comœdiarum scriptor, 356.	Hegeſias, 415.
Anacreon, 370.	Heraclides Ponticus, 415.
Aratus, 370. 389. 401. 431. 449. 461. 465. 466.	Hesiodus, 391. 401. 407.
Aristomachus, 407.	Herodotus Mileſius, 360.
Aſclepiades, 395.	Homerus, 256. 366. 397. 411. Iliad. B. 378.
Ariethus Tegeates, 358. 370.	In Odyſſ. 467.
Argolicorum ſcriptores, 367.	Hyginus Genealogiarum Lib. 1. 376.
Auctor incertus Creticorum, 248. 367. item verſuum, quibus dicta ſeptem ſapientum comprehenſa ſunt, 287.	Iſter, 409. 413.
Callimachus, 390. 400. 406. 408.	Leon, qui de rebus Ægyptiis ſcripſit, 394.
Cicero, 467. in Phænomenis, 49.	Mnæſcas, 395.
Cleoſtratus Tenedius, 379.	Mufæus, 379.
Conon Samius, 400.	Ovidius, 256.
Ennius, 24.	Panyasius in Heraclea, 369.
Eratoſthenes, 361. 363. 369. 371. 382. 386. 392. 400. 403. 415. 417. 424.	Petellides Gnoſius, 366.
Eubulus, 404.	Parmeniſcus, 360. 378.
Euhemerus, 377. 379. 417.	Philarchus, 413.
Eumelus Corinthius, 256.	Pindarus, 408. 411.
Euripides, 20. 24. 374. 375. 376. 394. In Menalippa, 390.	Pifandrus, 399.
	Polyzelus Rhodius, 381.
	Pherecydes, 361. 391. 395.
	Sophocles, 375.
	Sofitheus, Tragicarum ſcriptor, 401.

I N

SCHEFFERI I N D E X LOCUTIONUM RARIORUM,

Quæ apud

HYGINUM

Occurrunt.

Th. MUNCERUS adauxit, & à mendis quam plurimis repurgavit.

P. Significat libros Poëtici Astronomici: Simplex numerus sine litera alicujus adjunctione, Fabulas.

A Mari piratæ, 190. *qui inde venerant.* à patria profugus, 24. à Sidone Cretam transportavit, 178. à Thebis profugit, 67. a Thebis venisse se indicat, 69. *Omnia cum præpositione, de qua vide Sanctium lib. IV. Min. ubi de ellipsi.*

Ab Athenis abiit, 39. redit Colchos, 26. Ab Ilio classis, 110. *qua inde profectura est.* Ab Thebis profugit, 184. Ab Ægina insula Peleus, 14. *inde oriundus.* Sic, ab Imbrasio insula Ancus: ab oppido Corintho Ixition. *Ibidem.* Integre: ab hoc oppido Alexander Magnus oriundus dicitur, 219. ab janua misit malum, 92. ab advena mors, 3. *sic,* à morsu serpentis obiit, 14. ab luctu eo sunt consumptæ, 192. *causam notat.* ab amplexu tenere simulachrum, 104. *plene, ac cum præpositione, qua alias omittitur. Quomodo Balbus lib. IX. ad Cic. Illud certe scio, me ab singulari amore benevolentiaque, quacunque scribo, sibi scribere.* ab inimico se ulcisci, 184. *Vide in Ulciscor.* ab

specie humana eos immutavit, 125. ab specie humana mutatus in lapidem, 64. ab humanâ specie sunt informati in saxum. *ibid.*

Abjicere. Abjectis ministeriis, 120. h. e. abactis, ejectis. Vide Notas.

Abjurgare. Abjurgata sunt arma ab eo, 107. *i. e. per jurgium in judicio ablata.*

Abscisse. 184. *Occulte, vel, ut, Cicero, abscondite.* Nempe veteres in sapino dixere, *consum,* sicut liquet ex composito, *absconsus.* Inde *Consus,* Deus consiliorum occultandorum, & *abscondendorum,* & hoc adverbium *absconsè:* quod & apud Philoxenum reperitur.

Abstistere pugna, 168. *abstinere.*

Accedere. Accesserunt Lemno, 15.

Accipere fabricam à Minerva, 39. *ut à magistra, per informationem.* Paulo aliter: non voluit accipere Mylertia Bacchi, 184. *noluit se initiari Baccho per ea.* accipere furiam, 107. *sicut, accipere calamitatem, contumeliam, accipere quem hospitio,* 125.

El 25

I N D E X

acceptus liberaliter in servitutem, 51. accipit hospitaliter. P. 2, 14.
 Accommodare sibi pennas, 40. *adjungere.*
 Acer gigas P. 2, 18.
 Acerbe vivere. P. 2, 14.
 Acquiescere, 254. *Mori. Sic quiescere, suspiravit Virgilius, nisi quod addiderit, inquit. Et An. 9. Placidaque ibi demum morte quievit.*
 Acropodium Minervæ 99.
 Acumen scorpii P. 3, 25. P. 4. 4. *aculeus.*
 Ad flumen exit, ablueret sanguinem, 88. ad tibias Olympi voce vincit 273. *junctas eis, ad Trojam exire, 121. contra eam, ut debellet. sic ad eum intrinxit gladium 91. Contra eum, in eum. Cicero lib. I. de divinat. Mirari licet, que sint animadversa à Medicis herbarum genera, quæ radicem ad morbus bestiarum, ad oculorum morbos, ad vulnera. Vide notas. ad Circen reliquerat eum. 125. apud. Sic, ad fontem apium erat, 74. ad inferos, 25. 55. 60. ad mare lavare vestem, 60. ad montem interfecit eum, 30. ad regem criminatur eam, P. 2, 18. ad saxa naufragium fecerunt, 116. ad sepulchrum immolarunt, 110. ad sororem est commendatus, 3. aliter, ad formam pristinam restituere. 125. in formam. ad horam non apparet, 254. in hora. ad sidera deformatus P. 3, 34. in sideribus, inter sidera. aliter. ad necem jussit eam includi, 187. ellipticè pro usque ad. Sic, ad partum ejus P. 2, 33. ad progeniem ejus ei est inimica, 148. aliter, ad terminum vitæ. P. 2, 14. vicinitatem notat.
 Adigere. adacti in cuneum trunci arborum, 14. *vide notas.*
 Adicere. adjiciunt eum fluctus ad litus. P. 2, 34.
 Adjutorium 190. *auxilium.* rogarunt, ut eum adjutorium Danaïs mitteret, 96. adjutorio cui esse, 257. in adjutorio eum vocavit. 190.
 Administrare falce vitem, P. 2, 4. *putare.*
 Admittere. admisit ei aquilam. P. 2, 15. immisit. misit ad eum, quæ exederet. admiserunt ei capram P. 2, 13. quæ nutriveret.
 Admissum. P. 2, 40. *Commissum, delictum.**

Adscendere. Quo cum adscendissent, 3. *Ellipt. pro in quo; vide Not.* Aspicere quid per rimam, 104.
 Adstringere. adstrictus ad currum, 106.
 Adsum. adest mors ei à manu propinqua, 45. de nati manu, 67. *parata est, imminet.* partus, 99.
 Advenerat dies, 186.
 Adversus montem saxum volvere, 60. *contra montem.*
 Æneum, 24. *abenum, per ellipsin dictum, cum integre sit, æneum vas.*
 Ænum, 24. paulo post est æneum. Adde Indicem nostrum in Fragm. Petronii.
 Æstimans, 27. 29. 68. 88. 104. 106. 136. 180. 190. 234. *existimans. Phædrus: Ridicule magis, hoc dictum, quam vere æstim. lib. III. c. 5. ubi vide, quæ notari.*
 Æthiopes fiunt necessario, P. 1, 6.
 Affabat vestigia alicujus Hydra, 30.
 Agnitio. agnitione facta, rex eum remisit, 190. *cum agnovisset.*
 Agnosco. Priamus eum agnovit, regiaque recepit. 91.
 Ago. acti menses. P. 2, 8. *exacti. Sic Phædrus noster, lib. I. c. 19.*
 Alligare. alligavit impetum puellæ, 185. *ligavit, cohibuit.*
 Alserna morte redire, 251.
 Anchisa, 94. *Anchises.*
 Anguitenus. P. 2, 14.
 Animare quem cibo potuque, 126. *reficere.*
 Antemittit filias. P. 2, 40. *præmittit.*
 Apiacia corona, 74.
 Apparent boves ad horam, 254. *Comparent, adsunt. Phaut. in Capt. At ego mox apparebodom.*
 Appetere. eo magis appetunt, quo interdicitur sæpius. P. 2, 13. *absoluite.*
 Applicare se complexui P. 2, 13.
 Applodere quem in terram, 126.
 Apponere. appositus austro. P. 2, 3. *positus ad eum lacum, eam regionem. Sic, appositi austri statibus. P. 1, 6. appositus eis foli pervidetur. Ibid. propinquus, adnotum. Sed vid. Not.*
 Aprinea pellis 69. *apruna.* Apud Bursidem est sterilitas, 56. *in ejus regno. apud hostiles enunciare, 94.*
 Aquarium. P. 2, 18. *Ellipt. pro vas aquarium, id est urna, vel simile quid.*
 Arbitror. arbitrans esse hostes, 16.

Ar-

LOCUTIONUM RARIORUM.

Arbormalus, 126. *vide Not.*
 Ardor officit oculis P. 4, 14. *splendor.*
Cicero de divin. Stellarum ardore mi-
cantes.
 Armentarii, 186.
 Ars citharæ, 194. *Sic apud Fabium lib.*
2. c. 7. ars armorum. Medica. 101.
 Aruspicium P. 2, 38. *vide Plin. VII.*
c. 56.
 Ascendere. *vid. adscendere.*
 Aspectus P. 2, 13. *Vultus.*
 Aspis en Argo, 170.
 Assidui status. P. 1, 8.
 Athlon funebre, 91. *certamen.*
 Attentum caput ad terram, P. 3, 20.
tentum; directum, flexum.
 Augurari quid, 136. *Servius ad Virg.*
VIII. An. Anguror dicimus tum,
cum futura veris captamus anguriis.
 Augurium dare cui 19. *facultatem au-*
gurandi, scientiam. Plin. lib. VII. c.
56. Auguria ex avibus invenit Car.
 Auspicatur ei aquila. P. 2, 16. *auspi-*
cium ei facit.

B.

Bacchatio Liberi. 8. *qua à Libero im-*
missa.
 Belligeravit cum Atheniensibus 41. *ita*
Plantus, & Ennius.
 Belligeratus est, 275. *pro belligeravit,*
si lesio est integra.
 Bisariam se coniecit in paludem Tanais,
 P. 1, 8. *per duos ramos, in duobus*
ostiis.
 Blanditur ei canis, 126.
 Bonitas formæ, 8. *pulchritudo.*
 Braccæ. P. 1, 8.
 Brevis stella. P. 2, 42. *quæ minime scin-*
tillat.

C.

Cacumen caudæ extremum P. 4, 12. *de*
Hydre ultima parte cauda. vid.
Not.
 Cæterum. P. 2. *pref. pro, deinde.*
 Caliginem injicere cui. 2. *visum impe-*
dire.
 Canere fata cui, 171. *Capillos totôn-*
dit, atque exiit pro juvene sacerdo-
te. 190.
 Carpo. Carpservunt eum Titanes, 155.
discepservunt. Simplex pro composito,
quod solet.
 Caste sacra facere, 26.

Cataclysmus, 153. *Græca imitatione.*
 Certamen ad cantum citharæ, 165.
 Certatio, P. 217. *certamen. Inter Ne-*
ptunum & Minervam cum esset. 164,
prima Hercules P. 2, 24.
 Certati sunt cursu, 273. *certaverunt.*
Sed mihi locus valde suspectus, licet
dignum scriptore nostro Barthius ju-
dicet, probetque exemplis aliorum e-
tiam Salmasius ad Solinum p. 110.
 Certum est oculis eorum, 192. *ex oculis,*
per oculos, tanquam testes. Vel
potius simpliciter, certum est oculis,
pro oculi habent certum, ut, oculis,
sit casus tertius.
 Chalcidicum, 184. *paulo ante dixit ho-*
spitium. Vide Turribus XIX. Adu. c.
1. Græca ratione dictum,
 Chrysomallus aries, 188. *Græca con-*
suetudine, pro aureum vellus habens.
 Cincta vestem deorsum, 9. *cujus con-*
trarium est, alticinctus apud Pha-
drum lib. II. c. 6. Ut autem cinctus
alte, sic plane cinctus deorsum, di-
citur optime.
 Circumlavat insulam Nilus, 276. *cir-*
cumfluit.
 Claudere quem in tenebris, 7. *ut cæ-*
ptum. Clausus piscibus. P. 3. 17.
circumdatas, & quomodo claudi latus
dicatur.
 Clypeum, 273. *neutro genere. Livius*
lib. I. c. 43. Arma his imperata, ga-
lea, clypeum, ocreæ. Sic habet opti-
ma Gronoviana, ubi vide simul, quæ
viro summo notantur.
 Cœpit colere eum, 104. *coluit. Sic cœ-*
pit abducere taurum, 91. consumé-
re 125. negare 199. sepelire fratrem
80. velle interficere eos, 35. cœpit
figi sagittis. P. 2, 16. fixa est. Vide
Phædrum nostrum.
 Cogitatio P. 2, 17. *excogitatio, commen-*
tum facinorosum.
 Cogitatum P. 2, 28. *eodem sensu, ut*
cogitatio.
 Cogito. Cogitata mors. P. 2, 4. *putata,*
credita.
 Cognitio. Cognitione facta, 122. *cum*
se cognovissent mutuò.
 Cognitione. Cognito in hospitio, 112.
Cognito eo, quod esset in hospitio, quod
hospitii lege sibi mæxus essent devincti.
Vide notas.
 Colligo. Collecti equo, 108. *congrega-*
ti in equo.
 Collocare nuptui sororem, 257.

Cometes, 192. sic *Lucanus*, & alii.
 Commeatum petere tridui, 257. indulgere cui. *ibid.* veniam abeundi.
 Commeetare tibiis, 165. *Græca imitatione. pro canere. Vide Salmast. ad Solin. p. 122.*
 Commendare. Commendavit eum ad regem, 95. amandavit, ablegavit, ut esset sub ejus tutela, cura, & potestate. *Vide Celeberr. Gronovii. III. Obs. c. 23.* Commendatus ad forem, 3. apud sororem, quomodo *Cicero*, laudare ad aliquem. *Epistola ad Brutum*, 15. Non id propositum est hinc epistola, *Messallam ut laudem, presertim ad Brutum.*
 Commotus mente. P. 2. 14. iratus.
 Communivit eo loco oppidum, 176. edificavit in eo loco.
 Comparativus positus pro superlativo. Donum posterius prioribus anteposuit. 92. pro, donum postremum.
 Compellari ab aliquo, 57. absolute, pro sollicitari ad stuprum.
 Complexui se applicare P. 2, 13. congreddi cum aliqua.
 Compastor, 187. à compasco scilicet, quod habet *Plinius lib. IX. c. 54.*
 Componere in unum carnem. P. 2, 15. in unum membra P. 2, 5.
 Comprecari Jovem. 2. precari. Compositum pro simplici, ut sepe nosler. Comprecatus patrem. P. 2, 5.
 Compressione ex ea peperit, 187. Concubitu. In compressione nocturna gladium eduxit, perdidit, 88.
 Compressus filix fratris, 60. Ex eo compressu natus *Perseus*, 63. compressio. Sic *Terentius in Adelph. Virgo ex eo compressu gravida facta est.* onari. qui cum conatus esset, 55. absolute. *Terent. in Heaut. Act. 11. sc. 1. Dum moliantur, dum conantur, annus est. Errat v. Cl. In Terent. legitur, dum comuntur.*
 Concedere. concessa scientia à quo, 14. data, edocta.
 Concipere. dixit, se ab *Apolline* concepissee, 121. ex *Apolline*.
 Concredere consilia sua cui 82.
 Concubitus. concubitionis genus inusitatum. P. 2, 12. de concubitu *Jovis cum Danaë, specie pluvia se insinuantis.*
 Conditio regis, 100. active, quam offert.
 Condormire, 125. dormire.
 Confectio. P. 1. præf. compositio, con-

scriptio, scriptum opus, quomodo *Cicero*, sed cum addito, libri. Ut in de *Senect.* Confectio hujus libri mihi jucunda fuit.
 Conferre arma cum quo. 16. pugnare. *Vide Corneli. Nep. in Eum. c. 11.*
 Conficere sacrificium. P. 2. 40. facere. quem ex pennis, 20. pennis, vel cum pennis trajectum occidere.
 Confidere sibi de re aliqua. P. 2, 26. plane, quod alii præpositione omissa. & sic *Caesar* 2. B. C. confidere de salute.
 Conflagravit Semelen, 179. cremavit. Sic passiva significatione *Auctor ad Herennium*: Urbs acerbissimo concidit incendio conflagrata. *Vide Sanctii Minervam.*
 Congeminare noctes duas, 29.
 Conjector. 91. interpret somniorum. *vid. Festum.*
 Conjicere. conjicit se hircus in vineam. P. 2, 4. Tanais in paludem. P. 1, 3. eo decurrit. Conjecit clavos in rotas, 84. obicem rotis posuit, ne possent excidere ex axe. *Vide me in de Re Vehiculari lib. 1.* Conjecta sunt in testudine ur brachia. P. 3. 6. *vide Not.*
 Conjugio ducere quam. 186. *Ellipt. pro, in conjugio. quod est positum pro, in conjugium, ut sit in aliis.* privare quam i. e. fieri pellicem ejus.
 Conjuravit cum matronis. 2. *vide Not.* Conjurarunt inter se. 46. Ita & *Plautus*.
 Conjurati duces ad oppugnandam Trojam, 95. conjurata Lemniades, 15.
 Conlactus, 224. *Collactans. Vid. Not.*
 Conscendere in ratem, 3.
 Consciam rei sumere quam, 4.
 Consecrata inter Sidera, 102.
 Conenserunt famuli cum nautis, 124. de conjurantibus.
 Constare. Constare Hercules contra Hydram. P. 2, 23. Stat, compositum pro simplici, & notat hostilitatem ac pugnam.
 Constituere astra, P. 2, 42. stellis suas assignare figuras corporaque. constituit reliquam copiam exercitus. P. 2, 42. fugientem ante facit stare, confirmato animo. constituere oppidum, 149. constituere simulacrum, 225. templum, 260. sic, constituta urbs ab ejus nomine. P. 2, 2. constituit petitionem inter eas. P. 2, 24. *Insti-*
tuit

LOCUTIONUM RARIORUM.

- suit (si modo integra est scriptura) fecit, ut peterentur propter dotem, quia indotata negligebantur.*
- Constituit sibi præsidium currus, P. 2, 14. constituta ætate quis 15. *semili.* ad constitutum, 148. *sc. tempus, de quo inter eos convenerat.*
- Constringere in rota quem. 62. *Vide, qua de hac re scripsi lib. I. c. 18. de Re Vchiculari.*
- Consumere. Consumsit brachium ejus, 83. *in cibum, puta, edit.* Sic consumunt pecora ejus, 126. ipsam equæ suæ, 250. æstimans, consumere ipsam velle, 136. consumptus est in templo, 247. consumpti sunt à Sphinge, 69. *aliter.* consumptæ ab luctu, 191. *viribus & vita exhaustis. aliter.* consumere partem P. 2, 15. *sumere.*
- Contendere. Contententes venerunt ad regem, 187. *litigantes.* contendit pammachum, pancratium Hercules in ludis, 273. *certavit id genus certaminis cum aliis.*
- Continentur hæc signa cursu Solis, P. 2, 20.
- Contingunt sacrificia pauperibus P. 2, 15. *datur eis facultas sacrificandi.* Quomodo Ovidius. XII. Met. v. 195. *Sed jam aut contigerant illi connubia matris, Aut fuerant promissa tua.*
- Contra regionem ejus loci est posita Lyra P. 3, 6. Thebas ager est. P. 2, 20.
- Contrahere litem ira, 257. *Vide Not.*
- Convenio. convenit ei, 105. *cum eo, de colludentibus occulte.* convenisse eos inter se negant P. 2, 4. *concordes fuisse.*
- Conversatur hic inter homines. P. 2, 24. *versatur.*
- Copia reliqua exercitus, P. 2, 24. *pars. multitudo.* ab eo, ut copiam sibi faceret, impetrare non potuit. P. 2, 20. *Plenus ita: corporis copiam non fecit, 93. cum ei copia non fieret.* P. 2, 16. *eodem sensu.*
- Coquo. Coctæ ficus. P. 2, 40. *mature factæ.*
- Corintho decedit Polybus, 69. *Ellip. pro, in Corintho, Corinthi.*
- Corius, 195. *pro, corinm. Vid. Notas.*
- Corpore ejus inducta, incidit in amorem. P. 2, 20. *forma. corporibus recuperatis.* P. 2, 20. *quomodo apud Phædrum, corpus facere.*
- Crateris anisæ, labra, P. 3, 39.
- Creo. Creata ea est prima mortalis, 142. *genita.*
- Crederet se noluit, 274. *committere ejus fidei.*
- Cretoſum lutum, 220.
- Cruciatuſ. data ei est in cruciatum, 8. *ut ab ea cruciatu & supplicio posset affici.*
- Cubare. ut cubaret secum, impetravit, P. 2, 8. *concomberet.*
- Cum caussa interficere genus mortaliū, 152. *opponitur tui, sine caussa.* cum Musis delectatur, P. 2, 27. *plene, quod alias vulgo sine præpositione efferunt. Tui cum respondet ita. cum descendebat, & aurum subito ostendebat, ita rumor sublatus est, 14.*
- Cupidus viæ, 154. *qui festinat ad faciendum iter.*
- Custodes misit cum muliere, 45. *Ministros, qui curam ejus haberent.*

D.

- Dare. da, quod pueri solent, 189. *inter obscena. vide Priap. 2. & ibi notas.*
- Data ei est fuga, 119. *permissa. concessa.*
- De Caucaſo est solutus, 54. *fano rapuerunt, 77. Græcia venerunt ad Aulidem Danaï, 265. insula ejectus. P. 2, 34. manu filii mortem cavere. 66. nutricibus una. P. 2, 2. re ea responsum petierunt, 139. re Venerea voluptas, 75. rebus his diligenter exquisivit Thales. P. 2, 2. tenebris Labyrinthi ad lucem venit. P. 2, 5.*
- Decantare, 194. *Canere.*
- Decidit, percussus ab apro, 14. *compos. pro simpl. cecidit i. e. occubuit.*
- Declinare. illa declinavit, dum colligit aurum, 185. *omisit persequi.*
- Deficit ei animus P. 2, 16. *moritur.* defectus currus, 84. *cui quid deest, non integer.*
- Definitur ad æstivum ab arctico circulo. P. 3, 3. *pro, usque ad æstivum.*
- Deformare. deformavit corpora eorum in attris P. 2, 4. *formavit, figuravit.* deformatur in aliquo numero altorum P. 2, 34. *seila quadrato, P. 3, 9. deformatus ad sydera P. 2, 34. pro ad sydera, vel, in syderibus.*
- Delectatur cum Musis. P. 2, 27. *plene, quod alii malunt omiſſa præpositione, delectatur Musis. Cicero epist. ad Attic.*

sic. II. Interea quidem cum Musis nos delectabimur.
 Delibare cui de frugibus, 130. *libare.*
 Delotum. cum eo fidere, quod delotum vocatur P. 2. præfat.
 Demandavit eum necandum 119. *mandavit, præcepit.* Strophio in Phocide, 117. commendavit Antigonam ad paltiores. 72. *ablegavit. vide, Mandare.*
 Demere capillos, 189. 274. *detondere, resicare, quomodo apud Plautum, demere ungues.*
 Demonstrare. demonstrant, omnium fratrum inter se amantissimos fuisse, P. 2, 22. *testantur.* Sic, demonstrat eum Phorbanta nomine. P. 2, 14. demonstratur Sisyphi uxor. P. 2, 21.
 Denique. primum, denique P. 3, 11. *Acinde.*
 Deorsum einctus vestem, 9.
 Deoptare. deoptandi potestatem ei dedit, 191. *optandi.*
 Deponere. deposita ibi est filia, 88. *securitatis causa constituta.*
 Deprecari. deprecatus est eum, sepulcræ traderet, 125. *ellip. ut traderet. deprecatus, pro, precatus, ut alibi, compositum pro simplici. Integre est in his: deprecatus Pollux, ut liceret. 80. ad deprecandum venit, ut sibi redderet, 121. deprecatus pro eis est Polydectes, 63. venie impetranda causa. Sic, deprecati sunt pro Hypsipyle, 74. adde 72.*
 Deprehendi non potest, 201. *absolute, puta, in furto.*
 Desperata spes, P. 2, 4.
 Despicere. cum cæteri despexissent. 22. *scil. eam, quod ex superioribus huc trahendum, significatque, omittere, non curare.*
 Detexere, 126. *finire texturam.*
 Detrahere. detraxit ex veste fibulas, 67.
 Devirginare quam, 23. *Sic Petronius: Devirginetur Pannychis nostra.*
 Devoratus terra, 73.
 Differre. quos illa conditione ita differbat, 126. *Extrahabat, injecta mora.*
 Diffinio. diffinierunt eum aurigam. P. 2, 13. *nominarunt.*
 Dignitas formæ, 106. *præstantia, venustas.*
 Dignus ejus sæculi, P. 2, 5. *Ellip. pro, moribus ejus sæculi. Vide Voss. de constr. c. 11. Adde Not.*

Diligenter agnovit, 254. *probe, bene. Vide, quæ notavi ad fragm. Petronii p. 65. ibique adde Indicem.* Sic, diligenter navigare. P. 2, 2,
 Diminuere ignem. P. 2, 15. *honeste, pro, subducere clanculum furto.*
 Directus oritur. P. 3, 26. p. 3, 27. *reclus; ejus oppositum, obliquus.*
 Discedere. discessere, 112. *absol. pro, discessere à pugna, omiserunt conflictum.*
 Discere. didicit Lyram. P. 2, 6.
 Discumbere cum ancillis, 126. *convivari*
 Dissuaderi. dissuasus ille ab amicis, fraudavit fidem, 219.
 Diversæ manus, P. 3, 10. *versa in contrarias partes.*
 Divertitur Hercules apud ipsum, P. 2, 38.
 Divinitas. Divinitate aliqua servatus, 194. *numine quodam, virtute quadam divina.*
 Divinus, 118. *vates. Martialis: Non sum divinus, sed scio, quid facias.*
 Do. Dant balatum carnes, 126. *edunt.*
 dare fruges in sementem; 2. quem in cruciatum alteri, 8. dare optatum cui, 14. *largiri, quod quis optavit, petit. viam regi, 67. data ei est fuga, 119. concessa, præbita.*
 Doctus augurio. 14. *Ellip. pro in augurio.*
 Domus. domum reditio, 125.
 Domos diversas petierunt. 14. *sedes.*
 Dönificare, 112. *dona dare.*
 Draco custos fontis, 74.
 Duceo. ducere prædam sibi, 110. *capere.*
 conjugio quam, 106. *Ellip. pro, in conjugio, quod idem, ac in conjugium. ductus oblivione prætermisit eam P. 2, 7. forte, ut sacrum faceret, 135.*
 Dum transiret, 12. *dummodo. Immo, cum transiret.*
 Durare nemo potest his locis, P. 4, 3. non possunt homines propter ardorem P. 1, 8. *Terentius Adelphis: Non Hercle hic quidem durare quisquam, si sic fit, potest. duratæ lachrymæ in electrum, 154. dura facta.*

E.

Edere quem ex insula, 192. *Ejicere, compositum pro simplici dare. quomodo apud Terent. in Eunuchis: Mirum,*

ni

ni ego me turpiter hodie hic dabo. A. 11. sc. 1. ubi vide Guejatum.
Efficere. Efficit flexum capite primum. P. 3, 8. *flexit se.*
Effigies. Effigiem restituit ei suam, 126. *speciem, formam.* in effigiem delphini transfiguratus est, 134. in quamcunque effigiem vult, transmutatur, 205. *Plinius X. 44. Unde origo fabule, Diomedis socios in earum effigies mutatos.*
Egens liberis, 175. *orbis.*
Ejicio. Ejicit coxas, 57. *moveret e sede sua naturali. Vide Not. lumen sol. P. 4, 14. emittit.*
Elidere. Elidebatur graviter ad terram, 38. *Vide Notas.*
Ellipsis apud nostram frequens; in hisce singularis. Genua ejus reliquo corpore divisit P. 3, 20. *deest A. Sic. quo Midas petiit. 191. a quo. raptu Proserpinæ abertantes. 141. deest AB. ab raptu, post vaptum. Ita. his commemorabilis est cecus. præf. 2. pro, ab his, post hæc. pellem Colchos servabat. 151. Deest Apud; apud Colchos. Etiam scriptis tuis perspicui potest. P. 1. præf. Deest Ex. ex scriptis. Sic Theseus ludis eum rapuit. pro, ex ludis. Stephanus factio appellatus. P. 2, 5. pro, ex factio. quo cum Areopagitæ consedissent, 174. pro, ex quo, ex qua re, ob quam rem. Ita. quo ejus prior pater apparet P. 2, 21. Ex quo iudice. quo cum Mars venisset, 35. Ex quo, ex qua causa. quo Midas petiit, 191. ex quo. Egypto oppida communire iussit eum, 149. deest IN. Sic. cælo videbatur alte volans. P. 2, 8. conjugio duxit Melanippam, 186. Sic, Corintho Polybus decedit, 167. pro, in Corintho. Delo nullus cæcis, 248. Lero insula nullus lepus, P. 2, 33. mundo collocavit. P. 2, 8. nuptiis accepit a Venete, P. 2, 5. nuptiis filiarum fecit, 273. somno acquieverunt, 254. tantum bellatrix, 193. pro in tantum. Templo Dianæ immolatur, 120. pro in templo. Hoc Hercules Nessum sagittis confixit, 34. Sic, quæ sol ne pollueretur, aufugit, 258. deest, OR. vel, propter. Ita. Jupiter nescius, quod faceret. P. 2, 35. ob quod. Et hoc genus nostro frequentissimum, ac peculiare, quod frustra putarunt emendandum. Sic. quod cum*

mori non posset, 52. quod cum venisset, 63. quod Jovis eos cum vidisset, 79. *Adde 103, 104, 106, 121, 133, 136, 140, 146, 166. fecit, inter se certarent, 126. deest, Ut, ut certarent.*
Ementiri. illa ementira est, dicitque, signum contaminasse, 120.
Eo. ire ad oppugnatum Thebas, 73. *Trojam, 121. proficisci.*
Eo intervenit, 32. *Ellip. in eo tempore, ut fab. 48. In eo tempore Enmolpus venit. eo iussit ingeri carbonem, 219. pro, in eo loco.*
Epulari. epulandum ei apposuit. filium 258. *edendum. vide Not.*
Equi. equis junctis vehi, 47. *pro vehiculo. Vide nos in de Re Vehiculari.*
Erga quem bene merens, 25. *Plant. in Amphit. V. 1. Jam istne gaudeo, ut erga me est merita.*
Ergastulum. ex ergastulo aliquis, 190. *Græca imitatione. pro ergastularius.*
Erratio. locutus de fine errationis suæ, 125. *vagi & incerti itineris. incidit compluribus erratio P. 2, 2. error.*
Eruditus omnium artium P. 2, 6. Græc. Synt. v. Sanctum. 11. c. 3.
Et cognita forore, & Tereï impium facinus; 45. *Nota casus diversas. Et vide Not.*
Eventus. eventum suum dicere Dianæ veritas est. P. 2, 1. *id, quod excussit sibi, casum suum. Sic, eventu liberari. P. 2, 4.*
Ex diverso non potest videri, P. 2, 12. ex fide data rogavit eum, ut hoc faceret, 198. ex hoc est cognitus, 96. ex fortibus occidit, 138. *fortibus sic volentibus & prædicentibus. ex numero deorum habent columbas. 196. inter deos, in deorum numero. Aliter, aves ex pennis suis eos consecraverunt, 20. plene, quod vulgo omisa præpositione, consecravit pennis, vel cum pennis. Notat instrumentum. Sic ex venenis miracula fecit, 24. ex felle tinxit sagittas, 30. notat materiam. Sic, ex foliis se obruit, 126. ex purpura intextus Ganymedes, 273. ex gemmis monile aureum, 73. cum gemmis.*
Exagitare quem, 26. *inquietare accusando.*
Exeo. Exire ad lucem, P. 4, 12. *comp. pro simpl. h. e. oriri. Similiter, exit ex arena aries, 133. it, prodit.*

Sic, Excunt ex ea serpentes 91. exire extra venatum, 19. Exit inter eos draco, 100. fors Helenæ, 89. *Vide Not.* Exit victor 84. *fit*, *evadit*.
Exequi injurias fratris, 117. *Plinium* 111. ep. 4. *Veniebat in mentem, priores nostros etiam singulorum hospitum injurias accusationibus excutos. Sic*, iussit avi sui injurias exequi. 28. excuta est injurias suas, 199. cupiens exequi injurias à fratre suo, 88. exequi mortem patris, 119. 184. pœnas fratrum, 174. pœnas matris, 58. 140.
Exercere canes, 187. se cithara, 106.
Exesse. Serpens appositus, qui jecur ejus exesset, 55. *devoraret*.
Exigere ævum in mari, 125. vitam sine oppidis, legibus, 143. *agere*. Exigere pecus. P. 4, 3. *ducere in pascua*.
Exitium. ad hoc exitium venit, 190. *extremum, ultimum, ad hunc eventum, antiquæ. Fessus: Exitium antiqui ponebant pro exitu*.
Exordium regnandi tradidit Phoroneo Jupiter, 143. *primum regem fecit eum*.
Explicare. mittit, qui explicarent infantem aliquem, 186. *diligenter inquirere, & comparare*.
Exponere. Iussit exponi, quem peperisset, 66. *absol.* Expositus est in Lemno, 102. *Ex navigio*.
Expostulo. Expostulavit, ut ejus filia immolaretur, 46. *postulavit. Sic*, Expostulavit, ut filia objiceretur cæto, 64.
Exquiro. Exquisivit de his rebus, P. 2, 2. *quæsit*.
Exsuperare, 71. *superstes esse. Vide Notas*.
Extollere saxum P. 2, 6.
Extra ire venatum, 18. *exire*.
Extrahere quem ad mortem, 8. *trahere*.
Exuere quem ex utero alterius, 167. *promere*.
Exulari. Tunc ea iterum exulatur, 26. *fit exul, in exilium ejicitur*.

F.

Fabrica, 38. *ars fabrilis. Ita Cicero. Vide notas*.
Fabricari. Fabricatus est plaustrum. P. 2, 4.
Facere, facta agnitione, 190. *facere*

clamorem P. 2, 23. *hecatomben*, 118. ova pullos, 65. *sacra Junonis*, 143. simulachrum Neptuno. P. 2, 17. *vitem floridam*. P. 2, 4. *urinam in corium*, 195.
Facies virginalis. P. 2, 1. *species*.
Facunditas P. 1. *præf. Glossæ Græco Latine veteres: Ευραστία, facunditas*.
Fallo. fecellit avaritia votum, 89. *irritum fecit*.
Farcio. fartum ventriculum, 126. *vid. Not.*
Fatalis crinis, 242. *titio*, 177. *Ulysses est his*, 147. *fati & obitus causa*.
Fatum est, condere eum oppidum ibi, 178. *fatum harum est*, tamdiu vivere, 125. *fatum fuit huic*, ut Acrisium interficeret, quod peperisset, 63. *fatum fuit Thetidi*, fore fortior rem patre, qui ex ea natus esset, 54. *fata canere cui*, 171, 174.
Feræ. P. 2, 14. *serpentes*.
Feriat ut essent, præcepit, 108.
Fero. arma tulerunt, amissis sponis, 80. *absol. pro, tulerunt contra eos. i. e. bello eos petierunt*. fertur dies, nox. P. 4, 9. *simpl. pro composito, asfertur, fit*.
Ferox facta, 199 *fera*.
Fidem non habet, 92. *non consequitur, non invenit apud alios, ei non creditur. Sic Ovidius, Res habuit fidem*.
Figo. fixit se in petram fuscina, 169.
Figura corporis ea. P. 2, 1. *species, forma. Sic*, figura hospitis, 189. *figura Alexandri Apollo eum occidit*, 113. *pro sub figura, i. e. ejus habitu, specie*.
Figurare. figuravit arietem inter sidera. P. 2, 29. *ita eum sideribus figurasse ajunt*. p. 2, 14. *figuratur inter sidera*. P. 2, 4. *figurata lyra stellis* P. 2, 7. *figuratum simulacrum delphini inter sidera* P. 2, 17.
Finis. sine genuum dividitur. P. 3, 12. & 13. *sine genuum occidit à pedibus*. P. 4, 12. *sine crateris, veli, oritur*. P. 4, 12. *sine media*, 82.
Fio. fit cognitio, 122. *agnoscunt se mutuo. fieri debet hecatombe*, 118.
Fines dictæ sunt, 145.
Flebile canere, 157.
Fleo. Flet, ne amicus periret, 257.
Floridam facere vitem. P. 2, 4.
Formatio. hujus inferiorum partem piscis esse formationem, ajunt, P. 2, 28. *speciem, formam*.

Frau-

LOCUTIONUM RARIORUM.

Fraudare. quod & ipsum Laomedon fraudavit, 89. fraudavit fidem, 219. *Sicut Casar III. B. C. Fraudavit stipendium militum.*
Fulgitrua, 183.
Furia, 107. furor.
Furtum facere cui, 200.

G.

Gymnici ludi, 273.
Gens armatorum, 22.
Genus. Generis totius matronæ, 2. *genus. Nepos: Ex Macedonum autem genere duo.*
Gradior iter, 38. *ambulo, iter facio.*
Vid. Not.

H.

Habere pulverem, P. 3, 11. *pulverulentum esse. repetitionem domum, 118. virtutem tantam, 64.*
Hecatombe, 118.
Homines, 142. *vir.*
Hospes 189. *peregrinus.*
Hospitaliter accipi, P. 2, 14. *amice, bene.*
Hostiam percutere, 183.

I.

Jaculari quem conchiliis, P. 2, 28. *Horatius Lib. 1. od. 2. Sacras jaculatus arces.*
Id. Id Aletes, &c. 122. *pro, ob id. Vide ellips.*
Ignarus filius Priami, 273. *Ignotus. Tac. H. 3, 74. Turba sacricularum immixtus ignarusque apud Corneliam delituit. Ita ibi ex Cod. Vaticano edidit Lipsius.*
Ignoratur ab hominibus, 125. *est eis ignotus, nunquam viderunt eum.*
Illidere. Membra eorum illisa sunt ad saxa, 116.
Illustrare artem suam per civitatem, 194. *notam & claram facere.*
Immutare. Immutat mentes medicamentum, 132. *dementas. immutavit socios ab humana specie, 125. Immutatus in lapidem ab humana specie, 64. transformatus.*
Impellere. Impulit super Castorem pilam, 80. *projecit.*
Imponere. Imposuit laurum in caput, 203. *posuit. notam in unguis, 200.*

imposuit super eum montem, 152.
Imprecari cum vellet Busris deos, 31. *precari, Sic, imprecata est, ut afficeretur supplicio, quisquis &c. 165.*
In aquam stare, 92. *in aqua. in arcem equum cum statissent, 108. in arce. in aspectum non magnus, P. 4, 16. vulgo aspectu, i. e. in aspectu. Sic, in servitutum liberaliter tractatus, 52. In tabernaculum obruerat aurum, 105. In terram Articam sacerdotem eum fecit, 122. Aliter. in adiutorio vocavit eum, 190. pro in adiutorium. in concilio quem adducere, 66. in concilium. Sic, in conjugio avehere quam, 5. in conjugio dare quam, 72. in Ida monte ut deducat eas. imperat, 92. in insula detulit eum, 139. in Istria eum persecutus est, 23. in mari projectus, P. 2, 40. in munimento conclusit eam, 186. in numero stellarum eam retulit, 177. in praesidio cui dare quem, 52. in veneratione exire, 186. in usu suo consumere quid, P. 2, 15. Aliter. In Astra constitutus, P. 2, 7. pro, inter astra. in Musis acutissimus, P. 2, 27. Aliter. In Astris deformavit corpora, P. 2, 4. *vulgo omissa praepositione; astris deformavit. Sic, in flamma consumere hostias, P. 2, 15. in his locis proximi, P. 2, 30. in hospitio cognito discedunt, 112. Aliter. in conjugem habere quam, 10. id est, conjugem. Aliter. in concubinatum quam emere sibi, 190. in conjugium abducere quam, 43. in conjugium avehere quam, 63. in conjugium dare quam, 72. 123. habere quam, 42, 45. Sic Justin. vii. 6. Sororem Olympiadis in matrimonium habebat. in conspectum adduxit Cerberum regi, 30. in conspectum Deus incidit Actæon, 191. in cruciatum dare quam, 8. in dies, 101, 161. in certamen provocat ad cantum citharæ, 165. in figuram hospitis eum mutat, 189. in hoc auxilium petit, 40. in honorem quem recipere hospitio, 19. vide Notus. in hospitium venire ad quem, 57. in potionem dat cor contritum, 167. in quietem ei venit Apollo, 194. in sementem dare fruges, 2. in similitudinem pugnantis constituit eum inter sidera, P. 2, 6. in unum perveniunt, P. 2, 36. *veniunt. campos. pro simpl. Aliter. in deliciis***

- habuit eum, 91. in equo scribere, 108. in persona mendici eum adducit ad ipsam, 126. in pila collocare ossa, 90. in rotundo deformata stellas, P. 2. 27. in rotundo dispositas stellas habet, P. 3. 4. in venatu necari, 150. In naufragio petire, 65. *plene, pro naufragio perire.*
- Inauratus aries, 3. *aureus, aliis.*
- Incidit. Incidit Thebis sterilitas frugum, 67. *accidit, evenit.* studium compluribus civitatis, P. 2. 33. *vide Notas.* suspicio ei, virum suum concubuisse, 7. in amore ejus, 190.
- Incinctus esse, P. 3. 33. *cinctus.*
- Incommodus nuntius, P. 2. 40. *malus.*
- India, 275. *pro Mediterraneis Africa. Adde Turnebi Adversaria.*
- Indicium cognitionis filii, 37. significationis fecit tonitru, P. 2. 5.
- Inevitabile jaculum, 189.
- Infirmus positus pro praterito infestis cum conjunctione, ut. Ei responsum fuit, mortem cavere, 27. *ut caveret.* ad flumen exit, sanguinem ablucere, 88. *ut ablueret.* Instigavit Vulcanum, Minervam petere in conjugium, 166. *ut peteret.* Ibi fatum esse responsum accepit, eum oppidum condere, 178. *ut ibi conderet.* a rege petiit, per civitatem artem suam illustrare, 194. *ut illustraret.* Aliquando ponitur pro futuro, ut : ementitur, eam in conjugium dari, 98. *datum iri.* Si quis interfuisset, oppidum ea clade liberari, 69. *liberatum iri.* ex urbe secessit, simulatque se sacra facere, 129. *sefacturum.* pollicitus ire, 41. *seiturum.* Se inde abire, 67. *seabituram.* se dare in conjugem, 92. *se daturum.*
- Infirmare alicui fidem suam, 123.
- Informo. informati sunt in saxum ab humana specie, 64. *transformati sunt; immutati, ut mox habet.*
- Ingotum Præfat. Fab.
- Ingeniculare fe. P. 2. 6. *in genua procidere, à geniculare, quod habent Glisse veteres Græco Latine. γονυῖον, geniculo. Item Philoxenus, nisi quod litteram unam mutat, alteram omittat. Scribit enim, Genuclat, γονυκλά. unde ingeniculus apud Firmicum in Astronomi.*
- Ingeniosus ad artem musicam, P. 2. 7. *Commodo ingenio præditus. Ovidius de agro usurpavit. IV. Fast. v. 694. Sed*
- ad segetes ingeniosus ager.*
- Inhabitat urbem, 14.
- Injicere amorem cui, 22. caliginem, 2. vestem, 1. injecta infania se præcipitavit, P. 2. 13.
- Inquinare aquam, 199. *insicere. Etiam hoc sic usurpat Ovidii exemplo, ut alia, qui sic loquitur in Metam. XIV.*
- Inquisivit, quo eum ducerent, 91. *quæsit. Sic, inquisivit ab sorore, quid ita aliter sortes dixissent, 109. inquit quis transire ad puppim, P. 4. 13.*
- Inscientia, P. 4. 14. *inscitia.*
- Inscienter, P. 2. 42. *imperite, inepte, inscientissime, P. 2. 12.*
- Inscius. Inscia voluit interficere filium, 100. *ignorans, filium esse. inscia voluit sorori oculos eruere, 122. ignorans, esse sororem.*
- Insequi. Insecutus est pœnas matris, 58. *secutus est, post est natus, quam puniretur.*
- Insidere in hydra, P. 2. 40. *federè.*
- Insigne habet in corpore, 72. insignia ingenuitatis, 187.
- Inspicere. Id Pelias inspiciens, 12. *cernens.*
- Instat in manu ejus capra, P. 2. 13. *stat.* instanti tempore simulat, P. 2. 40. *presenti.*
- Instituto. Instituerunt cursoribus, ut currerent, P. 2. 15. *pro, in cursoribus. vid. Not.*
- Intelligere non possunt, quis esset, 95.
- Inter conjuratos veni, 95. *ad conjuratos: vel potius, in conjuratis, cum conjuratis, inter se sunt inimici, 60. quomodo Cicero in ep. ad Q. Frat. Inter se amant. vid. Nepot. Dion. c. 4.*
- Intercedo. Cum jam tempus intercederet, 126. *post tempus aliquod.*
- Interdicere. Interdixit eis, ne cistulam apperirent, P. 2. 13. *dixit.*
- Interfectorix, 122.
- Interire. ab Laphthis interierunt Centauri, 33. *Cicero Acad. Nihil valentius, à quo intercat.*
- Interitus ei est futurus ex parte, 140. *partus natus cum interficiet.*
- Internuntius inter matrem & filium, 184.
- Interponere se inter quos, 23.
- Interseapillum, P. 3. 1. & 19. & 20. & 23. & 25. item. 16. & 27. & 39. *spatium inter scapulas, à τρυγῶ. Vox occurrit apud Marcellum Empiricum, avi Theodosiani scriptorem. Philoxenus*

LOCUTIONUM RARIORUM.

L.

nus pro eo usurpavit, interscapulum, Græceque reddidit uclāppavv.
 Intervallum dissidens breve, P. 3, 10. longum satis, P. 3, 39.
 Interventit eo rex, 120. nutrix, ne se necaret, 59.
 Invenio. inventus est esse filius Priami, 273. inventa est mulier, 23. *Terent. Eunuchi fine. Scio, Pamphilam meam inventam civem. Ubi Penatus: inventam, cognitam.*
 Invidia. propter artificii invidiam te-
 sto deiecit eum, 39, 244.
 Involare pecus alicujus, 200. *invadere, subducendi & furandi animo.*
 Jovis, 31, 53, 54, 63, 75, 79, 92, 140, 146, 150, 152. *pro. Jupiter, anti- que, ac plebeia more, cum plebs retinens sit antiquorum. Vide Vossium de Anal. l. c. 48. & qua nos in Frag. Petronii Dalmaticum.*
 Irato. Irato animo quid ferre, P. 2, 4.
 Irrigare amnes undique, 152. mare in terram, 104. *inducere. Cato de R. R. c. 151. Aquam irrigato leniter in areis.*
 Irrigatio, 153. *diluvium.*
 Is. Ut liceret ei communicare, 80. *pro, sibi.*
 Isim. P. 2, 40. *pro Isidem.*
 Ita ornatus, quomodo se præcipitave- rat, 194.
 Itaque. cogitans, si Ariadnen in pa- triam portasset, sibi opprobrium fu- turum; itaque reliquit, 43. *vulgo cogitans, reliquit, vel quia cogitavit, itaque reliquit. puto & hoc plebejum esse. adde P. 2, 5.*
 Jubeo. jussit filio, ut auferret, 55. *Græca consuetudo. vid. Vossium de Constr.*
 Judicare secundum aliquem, 75, 164. *Cicero ad Att. 12. Secundum Buthro- tios judicavit.*
 Jugum. Cleops & Bitias pro bobus sub jugo se junxerunt, 254. *plene, pro quo vulgo, jugo se junxerunt.*
 Jupitris, P. 2, 13. *pro, Jovis. Probat Priscianus.*
 Juror. Juratus est illi, P. 2, 15. *Plau- tus in Rud. Nam tu juratus mihi es. pro jurasti. & sic Lucanus, alique. Quanquam & hoc inter plebeja refe- rendum videtur.*
 Juvare. Juvit auxilio receptos Iason, 21. *Cic. pro Corn. Nostros duces auxi- lia laboris, commeatu juverint.*

Laborare quid in adolescentia, P. 1. præfat. *scribere, consignare litteris. la- borans sæmina, 274. parturiens.*
 Lacedæmon hospes, 92. *Lacedæmo- nius. Verba Hygini sunt: Helenam a Lacedæmone ab Hospite Menelao ab- duxit. Sed ibi Lacedæmon urbis no- men est, nec adjectivum, sed substan- tivum.*

Lachrimatur obitum ejus, P. 2, 4. id est, propter obitum ejus. *Terent. Eunuch. A. V. sc. 1. Num id lachri- mat virgo? P. id opinor. Donatus eo loco: id lachrimat, ut supra, id ve- ro serio triumphat: pro, ob id.*
 Lactans nutrix, 147. *vid. Not. vacca, 106.*

Lapides Lychnici, 223. v. Plin. XXXVI. c. 5. *ubi hoc genus lychniten vocatum a Varrone docet.*

Lavare vestem ad mare 66. lavandum vestem tulit ad flumen, 125. *Ellip. pro, ad lavandum.*

Legere serpentes, 26.

Liberalis judex, P. 1. *oppon. severo, a- cerbo.*

Liberare flumen, 257. *Ita Frontinus lib. 1. c. 5. e. 3. Unam spem salutaris haberet, si flumen liberasset. Adde lib. IV. c. 7. e. 28.*

Libere accipere quem hospitio, 125. *ut liberum decet, liberaliter.*

Liberi. procreavit liberos septem, to- tidemque filias, 9. *pro filios septem.*

Lingua una loquuntur primi homines, 143.

Lis. litem contrahere, 257. *litigare, contendere, rixari.*

Lucrari maleficium, P. 2, 40.

Ludi. Ludos fecit nuptiis filiarum, 223. *Ellip. pro, in nuptiis.*

Lumen ei restituit, 106. *lumina, vi- sum.*

Lychnici lapides, 223.

M.

Machinari cœperunt ei referre hanc gratiam, 46.

Mandare. Mandavit ei per obrestatio- nem. ne alter ferret impune, 8. man- davit filium in Ætoliā, 184. *Simpl. pro Compos. amandavit. Cic. pro Syl- la. Familiariissimum suum dimittere ab se, & mandare in ultimas terras. Sic, mandat Philomelam ad Lyn- ceum regem, 45.*

Man-

Mantis, 190. *vates, augur.*
 Manus diversæ, P. 3, 10.
 Mederi. medetur ætium caniculæ ventus, P. 2. 4. *Terent. Phorm. Quas, cum res adversa sint, minus mederi possis.*
 Medicamentum malum esse dicit vinum, 132. *venenum.* arbitantes Icarium sibi malum medicamentum dedisse, 130. medicamentis inquinavit aquam, 199. *pro, medicamentis malis, venenis.*
 Medicina ars, medicina ocularia, 274.
 Membratim, 165, 184.
 Meminit transisse animam in corpora, 112.
 Merens bene erga quem, 25.
 Migrare in se gloriam, 259. *transferre. quomodo Gellius, migrare nidum lib. 11. c. 29. Ita cassita nidum migravit, hoc esse, alio transiit.*
 Minari. damna minatur sponsori, 221.
 Ministrat lepori ad partum ejus, P. 2. 33. *Ell. pro, usque ad partum; donec peperit. Dico autem, lepori, quia, leporem, quod præcedit, refertur ad, attulisse, non ministrasse.*
 Miracula ex venenis facit, 24. *vide, Ex.*
 Miseror. miserata est illi Venus, 58. *vide Vossium de Constr. c. 39. miserata, habes sapiensculæ apud Virgilium.* Miserata eum est Minerva, 204. est virginem, 98. Miserata filia multis lachrymis, P. 2. 4. *repete, cadaver, ex superioribus.*
 Mitto. mittere desultorem, 80. *in circo scil. ad cursum. Vox est circensis.* misit formidinem ei, 143. *immisit. simpl. pro composito.* Sagittam ad id, quod videbatur nigrum, P. 2, 34.
 Missam faciebat arborem viribus, 38. *pro, omissam à viribus, hoc est, mittebat vires, quibus scilicet tenebat ante.*
 Mnesteres, 126.
 Moderatio versuum, P. 1. præf. *modulatio, carmen.*
 Moles faxea, 125.
 Monocrepis, 12. *μονόκρηπις.*
 Monitrum demonstrare, 136. *ostendere, quid significet. solvere, 136. ænigma.*
 Morari. ubi & Theonoe morabatur, habitabat.
 Mordicus arripuit pedem, P. 2. 23.

Morsu. mordici equi, 273. *Mordentes freno, nec audientes regimen. Vid. Not.*
 Multum videre, 14. *bene, clare.*
 Mundus, P. 1, 1. *vid. Plinium lib. 11. c. 1. & Ciceron. in Timæo. Adde Turneb. 19. Adv. c. 24. & 28, c. 14. Gronov. ad Stat. Theb. XI. v. 130. Atque sic usurpat noster dicto lib. 1. c. 2. & 8. lib. 2. c. 13. & 16. lib. 3. c. 36. lib. 4. c. 8. Sic, mundus vertens, P. 2, 10.*
 Muneror. requirunt Icarium, ut pro beneficio remuneraretur, P. 2, 4. *passive. vide tamen Not.*
 Munus. Munere alumni, 192. *beneficio, opera.* Munera fæminea, 96. *Munuscula, feminis competentia.*
 Murus lapideus, 63. *quia est & ligneus.*
 Mutilum, 201. *Cornibus destitutum. Calumella 7. c. 6. Omni regione maritos gregum mutilos esse oportebit, quoniam cornuti fere perniciosi sunt. Adde Donatum.*

N.

Nanciscor. Nacta occasione, 1. 8. 186. *Ita Apulejus, Nacta libertate. Vide Vossium. nacti ab Apolline, 28. capti.*
 Natura, P. 2, 23. *pendendum. Ita Cicero, III. de N. D. Cujus obscæritas excitata natura traditur, quod aspectus Proserpina commotus sit.*
 Necessarium. necessario adductus, P. 2, 4. *eo, quod est necessarium.*
 Necessitudo, P. 2, 15. *necessitas.*
 Nemo centaurus, P. 2, 27. *Cic. 3. leg. Pontificem neminem bonum esse.*
 Nihil aliter futurum rati, P. 2, 48. *non aliter.*
 Nimum obscurum caput videtur, P. 2, 25.
 Niti genu dextro, P. 4, 3. laboribus majoribus, P. 1. præf. *conari, anniti.*
 Notam imponere in unguis, 201.
 Nox. nocte sacrificat, 99. *de nocte. Ellip.*
 Nuntius incommodus, P. 2, 40. *malus. tristis.* nuntius venit, esse immolare, 127. *pro venit nuntiatus, seu, qui nuntiabat.*
 Nutricius, 131. *Cesar. III. Bel. C. Nutricius ejus pueri eunuchus.*
 Nutritor, 273.
 Nutrix lactans, 147. *qua lac præbere potest, licet nec præbeat.*

Ob

O.

- Ob id factum, 195. *plene, pro, ob id, cam ob causam, ideo.*
 Obduco. Obductum caput, 88. *testum. Cic. 2. de leg. Corpus quasi operimento matris obducitur. Adde Not.*
 Obeo. Obire ab morfu serpentis, 14. *plene, pro, obire morsus, sicut Plinius, obire morbo.*
 Objicio. Objicere amorem infandum cui, 40. caliginem, 24. 98. timorem hominibus, P. 2, 28. objecit mulieribus, ut Orpheæ appeterent, P. 2, 7. *pro, objecit appetitum. objecta famemes ei, P. 2, 14. objecto furore à Junone, P. 2, 23. insania à Jove, 2, 3, 32, 132, 166, 184. à Libero, 242.*
 Obligo. Obligare quem laribus hospitalibus, 15. *facere hospitii ad aras eorum sancito. se jurejurando, 75.*
 Oblivio fit inimicitiarum, P. 2, 40.
 Obrueri se foliis. 125. *Ellip. pro in foliis. Sic obruebat alumnum suum clam in igne, 147. obruit ibi magnum pondus auri, 105. defodit. atque ita paulo post, obruitur ab igni, 171. consumitur.*
 Observantia. propter observantiam Veneris, P. 2, 42. *quâ observatur, custoditur.*
 Obstiteri se eis non posse vidit, 168. *resistere.*
 Obtestatio. Per obtestationem cui quid mandare, 8. *h. e. cum obtestatione, sen precibus, in quibus dii adhibentur testes, imploranturque ultores, nisi fiat, quod petitur. Vide Festum.*
 Obtinere regnum, 122. occupare.
 Obrurare radios solis, P. 4, 14.
 Occidere eam in Oceanum prohibet Thetis, 177. *cadere, sicut alias sidera solent. Occiduntur centum armenta, 118. mactantur per sacrificium. Occisi tempestate, 116. obrutti.*
 Occupare. occupat, eum sibi vim afferre voluisse, dicit, P. 2, 18.
 Ocularia medicina, 274.
 Opera, eum sciret, suapte propter opera tot eam ærumnas tulisse, 145. *sua culpa. Terent. Phorm. Opera tua ad ressim mihi quidem res rediit plenissime.*
 Operire. operuit se pellem leoninam, 69. *Ellip. pro in pellem: est autem in pellem, pro, in pelle. quâ sæpe solet.*

- vide supra in IN. Ideo operuit se pellem, pro, operuit se pelle.*
 Opponere liberos vestimentis candidis 4. *ante quem ponere. ad januam quid 125. ponere.*
 Opprimere pedem cui, 67. *premere, ladeve. cum fame forent oppressi, P. 2, 33. pressi.*
 Optatum, 14. *res optata. ita Cic. & alii.*
 Optio. optionem accipere, 166. *dederunt ei, si quid peteret, 195. optione data à Jove, 197.*
 Oraculum in monte Parnasso, 140. *de loco. ex oraculo responsa dare, ibid.*
 Orator. cum sciret, ad se oratores venturos, 95. *legatos.*
 Ordinem servare, 14. *Nauticum, & proprium remigum, de quo in curis secundis nostrorum de Mil. Nav. librorum.*
 Oriundus ab Ægis, 219.
 Ornare patris exequias, 273. *celebrare, facere. ornatus rebus omnibus, 125. instructus.*
 Ostendit amicissimum se, P. 2, 40. *exterioris scilicet, per simulationem. Corn. Nep. in Dione. c. 4. Ostendens, se id utriusque causa facere. pro, simulans sermone. canis ei cogitat mortis suspicionem ostendit, P. 2, 4. ululatus scilicet. ostenditur ei in prodigiis, adesse mortem, 45.*

P.

- Pagus Athenæ, 79. *Vid. Not.*
 Palam fecit ei de suppositione, 67. *Ellip. pro fecit ei palam id, quod sciebat de suppositione.*
 Pammachium, 273. *vid. Not.*
 Par. parem quærens, 136. *conjugem, de serpentibus. quomodo pares de columbis Columella, & alii.*
 Pario. peperit Pollucem, 77. *de viro. Adde c. 4. Errare heic virum Cl. discis ex notis ad cap. 8.*
 Partiri. cum secum partiri vellent aurum argentumque, 125. *dividere.*
 Partus. instabat ei partus, 7. hunc partum Niobe anteposuit Latonz, 9. *loquitur de liberis quatuordecim, ab ipsa editis.*
 Pastio. in passionem mittere boves, 254.
 Patere. pater noctu, 204. *conspicui. puta; potest conspici, vide Not.*

Patiore. demonstrat, eam non potuisse pati amplius, & ad sidera evolasse, P. 2, 25. *absol.* Virg. Ecl. 10. *Certum est in sylvis, inter spelæa ferarum malle pati. hoc est, morari, versari. pati dolorem non potest, fletum non potest, 104. perferre.*

Patrimonium magnum sibi acquisivit, 104. *de quibusvis opibus, non solum paternis. Ita plerumque usurpant* ICti. Glossa veteres Gr. Lat. *iota, patrimonium, substantia, res familiaris. Adde Vellejum Patercul. II. c. 3.*

Patruelis conjuges, 255. sorores, 178. *Sic apud Plant. Poen. Patruelis fratres.*

Paucum tempus, 195.

Pecus mugiebat, 125.

Peloponnesum, 84. *Peloponnesus. vid. Not.*

Penna. in utraque penna stellam habet unam, P. 3, 15. pennas sibi & Icaro fecit Dædalus, 40. in utrisque pen- nis binas, P. 3, 7. & 24. & 39. *h. e. alis. Curtius. VII. c. 8. de Fortuna. Manus & pennas tantum habet, quum manus porrigit, pennas quoque comprehendere non sinit.*

Per obtestationem mandare cui, 8. *cum obtestatione. per scalam cadere, 125. de scalis.*

Peragere. peracto anno, 68. *acto, circumactio.*

Percutere hostiam, 184. *Sic Ovid. 4. Trist. Eleg. 2. Percussa securi victimatum sagitta, 107. percutit eum coluber, 102. scorpius acumine, P. 2, 25. percussus ab apro, 14, 18, 249.*

Perdere devictos, 17. *cadere, occidere.*

Perdoleo. perdoluit inceptum Demi- phontis cuidam civium, P. 2, 40. *vehementer doluit, ut explicat Donatus apud Terentium. Porro, perdoluit inceptum, ut Ovidium, Tu vero tua damna doles. Vide Sanctium lib. III. p. 156. Doluit cuidam, autem, ut Terent. Eunuch. III. s. 1. Dolet dictum, imprudenti adolescenti. quod genus ibi Donatus inter plebeja numerat.*

Perire in naufragio, 65.

Perlato ad sidera, P. 1. Præf.

Permitto. nisi permittat hoc, P. 4, 8. *concedat, non contra loquendo.*

Permoveo. permotæ lamentationibus interierunt, P. 2, 21. *Ellip. pro ex lamentationibus. permotam dolore, ab his se removisse ajunt, ibid. permo-*

to animo eripuit, P. 2, 15. commotus, irato.

Perperam injicere cui vestem *i. e. aliam vestem, quam debuerat. fab. 1.*

Perpetuus humerus, 93. *nulla rupturâ divisus. vid. Not.*

Persequitur filiam Nisus, 198. *persecutus est urfam in templum, P. 2. 4. de venatore. quidam pastor equum persecutus, 187. secutus, more pasto- ris. Dicam pluribus in de Opilione, & pusculo.*

Persona. in persona mendici ducit U- lysses ad Eurycliam, 126. *paulo ante, faciem, effigiem appellavit*

Persto hæc possidere, 180. *maneo in hac sententia, ut velim possidere.*

Per-suadere. Myrtilo persuasit, regnum- que ei dimidium pollicetur, si se ad- juvaret, 84. *absol.*

Pertimeo. dicuntur aselli pertimuisse, P. 2, 23. *absol. Tacitus de vulgo. lib. I. 29. In vulgo nihil modicum, ter- rent, ni paveant, ubi pertimuerint, impune contemni.*

Perviderè sidera, P. 2, 2. *videre.*

Pervio aëre uti, 14.

Perusto sunt corpore, P. 1, 8. *nigro à colore solis.*

Pessum abire, 125. *pro, ire.*

Petitionem constituit inter eos, P. 2, 24. *vide sup. in Constitueret.*

Peto. petit concubitur ab eo, 189.

Physice statio, P. 1, 4.

Pietati non potuit negare, 166. *exi- genti scilicet, id est, quia officium pietatis reanirebat, non potuit negare.*

Pitulum. Sedere ad pitulum, 14.

Pius. quæ piissimæ fuerunt, vel piissi- mi, 254. *in titulo.*

Placitum hoc non est Jovi, 143. *non placuit.*

Plena utero, 64. *gravida.*

Pœna. pœnas fratrum dum vult exequi, 174. *quæ ipsi debebantur ab aliis. Sic, Apollo pœnas matris executus est, 140.*

Pœnitet. Pelops cum capita vidisset, pœnitere eum cœpit, regis crudeli- tatem timens, 84. *absol.*

Polliceor. in qua epistola tantum ei au- ri pollicetur, quantum Ulysses o- bruerat, 105. *antique, pro, promit- titur, & simul plebeje. Metellus Numidicus, apud Priscianum: Nam ut aliis plerumque obvenienti magistra- tu ab metum statua pollicentur. Vi-*

LOCUTIONUM RARIORUM.

de Vessum de Anal. III. ei Rex pollicitam fidem præstitit, 109. *promissam.* ab rege pollicita petit, 219. *promissa.*
Ponere. Si carmen, quod posuisset, aliquis interpretatus esset, 67. *proposuisset.* Juno dicitur, serpentem ibi custodem posuisse, P. 2, 3. posuit arbitrio Helenæ, 78. *ellipt. pro, posuit in arbitrio.* jubet gladium poni, 136. *Simpl. pro composito, apponi.* taurus ponitur in athlo funebri, 91. *ut de eo certarent, essetque præmium victoris. Vide Phædrum nostrum lib. I. c. 15.* posita insula est in Histria, 23. Mauritania posita ad Solis ortum, Ægyptus in sole & austro, Sicilia in trisculo, Rhodus in rotundo, 276.
Positio Ægypti, P. 2, 19. *fitus ejus & figura.*
Possider insula tot oppida, 276. *habet.*
Possim. respondit, se artem medicam non posse, 101. *scire. Vid. Not. Sic, potens arte citharæ, 194.*
Posterus. in posterum, 23. *Ellip. pro, in diem posterum, in crastinum.*
Potentia tanta canis, jaculi, 189. *virtus.*
Potestas. Niso regni potestatem tradidit, 131. *fecit eum regni administrationem.*
Potiora ingerit alii alius, 257.
Potiri. munere alumni potitæ sunt, & in juvenes mutatæ sunt, 182. *absol. potitus est domum suam, 126.*
Præceps occidit, P. 3, 26. *in verse in caput.*
Præceptum sortium, 12. *responsum, oraculum.*
Præcluser eam in muro, 63.
Præfatio. sine præfatione parentis, projecit se in mare, P. 2, 5. *imploratione, invocatione.*
Præmonere. Prometheus Jovi pollicetur, se eum præmoniturum si se vinculis liberasset, 54. *absolute.*
Prænavigantem Ulysses sociis spoliavit, 169. *præternavigantem. Sic Plin. VI. c. 23.*
Præstare cibum, potum, ubera cui, 186. lac cui, 187. pollicita est, eum præter cæteros præstaturum, 92. *future, extitutum.*
Præter cæteros solus ausus fuit construere, 102. *sine cæteris.* præter cæteros fortissimus erat, 77. *supra cæteros.* fecit, ut vates præter cæteros mortales esset, 75. pollicita est, eum

divitem præter cæteros præstaturum, 92. *Cic. Offici. 2. Testis est Phalaris, cujus est præter cæteros crudelitas nobilitata.*
Prætereo. cani datum, ne ulla fera præterire eum posset, P. 2, 35. *effugere. Terent. Hecyr. III. sc. 4. O fortunante, nescis quid mali præterieris.*
Prætermittere conditionem, 100.
Præterquam solent, 147. *plus, quam solent. Vide supra in Præter.*
Præmit eam partus, 7. *de parturiente.*
Prima leo, 57. *Ellip. pro prima parte.*
Prior. Priorem mittit militem, 105. *quem ante miserat.*
Pro deo, non pro homine fecit, P. 2, 23. pro ingenio adjunxit, P. 2, 27. pro juvene exit, pro sacerdote vade, 190. pro sacerdote venit, 24. *Sub tali specie.* pro filio educarunt, 91. *loco filii.* Sensit, pro se numen aliquod fuisse, 29. *suo loco & habitu.*
Procreare. procreavit filios duos ex ea, 4. rex ad conjugem petebat, ut sibi liberos procrearet, 186.
Proferre delphinum in mare, 134. *ferre.*
Proficiscitur Eridanus à pede Orionis, P. 3, 31. *inde oritur, de flumine.*
Profugere. profugit fratrem in tate, 277. *fugit.* profugerunt à patria, 24.
Progredi, rogavit eum, ut progrediretur, 257. *exiret è domo in publicum.*
Projici feris jussit infantes, 186. projecta manu, dextera tangens circulum æstivum, P. 3, 5. *prolata ante se, protenta.* Sic, sinistra projecta cum pelle leonis, P. 2, 6. *more pugnantis eum clypeo.* manibus utrisque projectis figuratus, P. 3, 8. projecta flumina in unum conveniunt, 14. *profusa.*
Proluere se ad fontem, 181. *lavare.*
Prope diem partus, P. 2, 1. *imminente partu.*
Propinquus, à propinqua manu adest filio mors, 44. *à cognatione junctæ manu.*
Proponi. proposita est ceto, P. 2, 9. *in cibum videlicet.*
Prosluit è navi, 103.
Protinus. reliqua protinus dicemus, P. 3, 40. *Virgilius IV. Georg. Protinus ærii mellis celestia dona Exequar. Sic, nos quoniam ab ariete incipimus, ita protinus dicemus, P. 4, 5. porro, citra interruptionem. Mundi rationem, & quemadmodum moveatur, protinus.*

tinus dicemus, P. 4. 8. ut ante diximus, nunc protinus de Solis cursu dicemus, P. 4. 13.
 Provolveri. provoluta multitudo magna delphinum, P. 2. 5. *de piscibus emergentibus.*
 Prudens augurio, 14. *Ellip. pro, in augurio, ut Cic. de Am. Prudens esse in jure putabatur.*
 Pyrrhon Græce rufum, 96.

Q.

Quadratum, quo deformatur sella. P. 3. 9.
 Quadriga. fulmina in quadriga sedens imitabatur, 250. cum quadriga ictus fulmine. *ibid. Adde 61.*
 Quærit ut eos tollat, 186. *absol. pro, quærit vias, rationes.*
 Quasi fœminam cum superavit, 90. *absque difficultate, tanquam imbellem.*
 Quemadmodum ædificabat, pilam impulsisse super Castorem ajunt, 80. *ut ædificabat, eo ipso momento.*
 Queritur mortem uxoris, P. 1. 7.
 Qui cum Amphitryon in regiam intrasset, 29. *quare cum. Vide Terent. Adelph. 5. sc. 3. ubi Donatus, Qui quare significat. Quanquam Terentius cum interrogatione usurparit, qui sciret, se non rediturum, 73. quam sciret.*
 Quidnam fecisset, deliberas, 120.
 Quod. Jupiter nescius, quod faceret, *pro, ob quod. vide supra in Ellipsi.*
 O B. quod pecoris esset natum, se immolaturum vovit, 89. *quicquid; quantum pecoris.*

R.

Recipere quam nutricem filio, 147. *accipere, capere.*
 Recresco. Jecur, quod cum luna recrescit, 55. *si quid absumitur.*
 Recognosco. Eumæus eum non recognoscebat, 126. *agnoscebat. ita Cic. & alii.*
 Recupero. corporibus recuperatis, Libero statim nunciaverunt, P. 2. 20. *refectis. Tacitus. III. Histor. 22. Reciperatis cibo semnoque viribus.*
 Recusare. re audita Agamemnon recusare cepit, 98. *negare, absol.*
 Redeo. Redeunt alterna morte Castor

& Pollux, 251. *pro, ab alterna, in vitam scilicet, hoc est, reviviscunt, dum alius pro alio moritur. alterna-tim in gratiam simulatam, 259.*
 Redigo. Redigere pecus in speluncam, 125. *agere. de pastoribus prop.*
 Referre gratiam cui, 45. *facto scilicet. insulam in superiorem partem, 140. ferre, agere sursum.*
 Refigere clypeum, 170. *suspensum detrahere.*
 Regere Colchos navim, 15. *Ellip. usque ad Colchos. donec eo veniretur.*
 Regno tenere insulam, P. 2, 16.
 Rejectum navis, P. 3, 36. *Vide lib. de Mil. Nav.*
 Relinquere. parit geminos, & relinquit, 8. *non tollit, non nutrit, sed deserit.*
 Remediarî. Hastam cum rasisent, remediatus est, 101. *Sanatus, curatus est. Scribonius Largus, Tiberiani avi scriptor, in præf. Cibo vinoque apte interdum dato remediarius eos existimavit. Adde compof. 14. Capro quoque notum hoc verbum.*
 Removit status ventorum dea, 261. *ce-hibuit, noluit flare.*
 Renuntiare. quæ Tantalus ad homines renuntiavit, 92. *Plantus Bachid. A. 1. sc. 2. Pel metuo magis, ne Phœnix tuus factus fiam, teque ad patrem esse mortuum renunciem. Adde Stich. A. 4. sc. 2.*
 Rescindere factum alicujus, 145. *irritum facere.*
 Respondum ei ex prodigiis, 3. *plene: vulgo prepositionem omittunt.*
 Respondum. ex responso, 138. *absolute, pro responso oraculi.*
 Restituo. restituerunt templum, 229. *refecerunt: Cic. in Top. Si ades corruerunt, quarum usus fructus legatus est, hæres restituere non debet. restituere quem ad formam pristinam, 125.*
 Refupinari videtur Ophiuchus, P. 3, 13. *refupinata occidit, P. 4, 12. refupinato corpore viderur, P. 3, 28.*
 Rogavit regna avita Hippothous, 187. *petiit, repetiit.*
 Rostrum, P. 3, 17. *de equi ore. quomodo de canibus & cervis usurparit Plinius.*
 Rudimentum. hoc velut rudimento scientiæ nifus, præf. P. 1. *Specimens primo,*

LOCUTIONUM RARIORUM.

S.

Sacra iussit comburi, 104. *supellectilem sacram.*
 Satisfacere. qua consuetudine homines usi, quo satisfacere Prometheo viderentur, P. 2, 15. *quod eorum commodo istam penam pertulerit, & in delectationem ejus, siue gratiam. Fabius plenius, Ad voluptatem alicujus satisfacere. decl. 35. satisfacit, se ex eo natum, P. 2, 5. probando palam convincit, facitque ne quis possit amplius dubitare.*
 Scapillum, P. 3, 17. *Veteres dixisse scapulam, & scapulum videntur. Ideo in Philoxeno est, inter scapulum. A Scapulum autem est scapillum, seu scapillum.*
 Scelus convertere in se, 190. *cadem.*
 Scientia sagittarum, 14. *ut, scientia syderum, Cicero.*
 Scio. quod sciret, si quis ex eo natus esset, se regno privaret, 139. *Ellip. pro, quod sciret, quod is se regno privaret, si quis esset natus.*
 Scius. omni artificio scium futurum, 92. *Ellip. pro, in omni artificio, ut supra, Prudens angario. Porro, scius habes apud Pacuvium. Vide, qua notavi ad Fragm. Petronii Tragur. Memorat & Nonius.*
 Scorpio, P. 4, 4.
 Se. rursum deorsum post se revolvitur saxum, 60. *pest eum.*
 Secum. Socii argentum credentes, cum secum partiri vellent, 125. *inter se.*
 Secundum. Si secundum se judicasset, 92. *secundum eam judicatum est, 164. pro, ea. vide sup in judicare.*
 Secus videtur judicasse, 220. *aliter, ac oportebat. Vide Not.*
 Sedens quadriga, 61. *Ellipt. plene est, sedens in quadriga, 250.*
 Seducitur fumus alius alio, 68. *in diversas partes ducitur, divissim.*
 Segregari. quo facilius à fero victu segregarentur, P. 2, 14.
 Separare. Eum membratim separavit, 165. *laniavit. Vide Notas.*
 Sepelio. sepultus est hac pyra, 72. *abn. five, pro crematus est.*
 Septenos liberos mittere Minotauro ad epulandum, 41. *septem.*
 Sepulchrum constituere cui, 59.
 Sequens ursam, P. 2, 4. *persequens paulo ante, scilicet tanquam venator.*

cum sequeretur cervum, 205. *licet folis cursum sequaris, tamen te sequar. ibid. aque celeriter curras licet.*
 Servare. servat pellem draco, 3. *observat, custodit. Sic, servare mala aurea solitus, 30. servans arctum, P. 2, 4. Adde. 151.*
 Si adjuvaret se, regnum dimidium pollicetur Myrtilo, 84. *ut se adjuvaret. Aliter: si vellet secum de regno certare, provocavit Jovem, 152. si recuperare possent, tulerunt arma, 80. si Deus esset, studebat scire, P. 2, 4. pro, an. Aliter: ut si foret quid alteri eorum, parentibus prætaret, 109. si petiisset quid, optionem accepit, 166. 199. pro, quando.*
 Sicco pede super aquas currere, 14.
 Significatio Eridani, P. 4, 6. *proprie, quâ fit signum caeleste, aut sidus.*
 Silani tres, 169. *Lucretius lib. VI. Corpora silanos ad aquarum strata jacebant. ubi vide Indicem Gifanii.*
 Siliquastrum, P. 2, 9. P. 3, 9. *Vide Notas.*
 Similis. Hujus similis est historia de buccina Tritonis, P. 2, 23. *Vide Voss. de Constr. c. 11. p. m. 43.*
 Simulatio. simulachrum posuit, sub simulatione sacrorum, 104. *specie, pretextu.*
 Simulare. quem Palamedes ut vidit, sensit simulare, 95. *absol. Sic, simulante virgine, 99. Sed vide Notas. Aliter: Stellæ figuram plausfri simulant, P. 2, 2. referunt similitudine, specie sua. Simulatur Diana cato, P. 2, 28. simulata Venus aquilæ. ibid. simulatus Jupiter effigiem Dianæ, P. 1, 1.*
 Simultas. Jasoni hanc similitatem constituit, si vellet pellem auratam auferre, tauros jungeret 22. *Sic, similitatem constituit, se ei daturum, qui secum certasset, 94. conditionem, legem ex similitate ac invidia proposuit, dedit.*
 Solvere monitrum, 136. *enigma explicare.*
 Sonitum mittere per concham, P. 2, 23.
 Sors. sortem dare iussit, sortem reddere ei noluit Apollo, 32. *Paulo ante vocat, responsum, oraculi, puta. petit sortem ab Apolline, quod esset remedium. 101. Sorte audita, navem conscendit, 120. Lucanus lib. M m Vl.*

VI. v. 772. *Tripodes vatesque Deorum
fors obscura tenet.* inquisivit, quid
ita aliter fortis dixissent, 109. for-
tium suarum memor Adrastus, 69.
eo venerat ad fortis tollendas de ul-
tione fratris, 88. *Aliter*, omnium fi-
lias, præter suas, sorte ductas in-
terficebat, P. 2, 40.
Sortiri. Demiphon negare cœpit de sua
filia se passurum sortiri, nisi eodem
regis filia conjectæ essent, P. 2, 40.
Passive, pro sortem duci, ab antiquo,
sortio, quod legitur apud Nonium ex
Varrone.
Spartæ sunt enati inde, 178. *Vid. Ste-
phan. & Not.*
Species. ut se in aliquam speciem com-
mutaret, petiit, 138. speciem ho-
spitis ei abtulit, 189. in speciem ur-
sæ conversa, P. 2, 1. *alias figuram
vocat.* Speciem inusitatam parere,
138.
Speculatus est Dianam lavantem, 180.
spectavit. initia Liberi, P. 2, 7.
Sperata, 33. *amica, destinata matri-
monio, quasi quæ speretur conjux fu-
tura, unde plene, sperata uxor.* Spe-
ratam suam uxorem petiit, 31. *Plant.*
*Amphit. II. sc. 2. Amphiruo uxo-
rem salutatur lætam speratam suam.*
Stare. in eodem loco, quo illa perve-
nerat, Epaphus stabat, 8. *diver-
tebat, tanquam in stabulo, seu diver-
serio.*
Sterno. strati sunt à Furiis, 79. *pro-
strati, simplex pro composito.*
Stramentatum exire, 14. *ut aquatum,
lignatum, & id genus, apud opti-
mos scriptores.* Sed lectio est vicio-
sa. *vide Notas.*
Studium maximum habet in venando,
P. 2, 19.
Stupeo. Stupentes, qua divinitate serva-
tus esset, 194. *admodum admirati.*
Suapte propter opera tot ærumnas tul-
lit, 145. *sua causa, suo facto.*
Sub jugo se jungunt, 259. simulatio-
ne sacrorum posuit simulacrum, 104.
vulgo præpositionem omittunt. Sub
terra solitus cernere dictus est, 14.
ca, quæ sub terra sunt, ut metalla.
Subdere infantem regi, 186. quem ca-
præ ad nutriendum, 88. eum subdi-
tum esse Polybo, 67. *non verum fi-
lium ejus, sed supposititium esse.*
Subjicere. Dracone altero subiecto,
reddidit cutrum, P. 2, 14. *substituto in*

locum erepti. Livius *plene lib. IX.*
*In locum eorum subjecit, quos secum
ex Italia adduxerat.*
Successor, *feminine positum*, 193.
Succumbere. Junoni Callisto succubuit
ut pellex, P. 2, 1. 177.
Sum. est Deorum ira, quod devicta
est Troja, P. 2, 1. *ira causa est.* est
investigatio patris amissi, 190. *pote-
st institui.* *Græcum genus loquendi.* Cu-
ravit, ut esset circa eum multitudo
lapidum, P. 12, 6. *fieret, existeret.*
sunt horæ sex, novem diei, 257.
Sumo. sumit rei consciam ipsam, & ei
dixit, 4. *scitæ consciam.* fumere vult
haultum aquæ, 81.
Super aquas & aristas ambulant equi,
89. Castorem impulsit pilam, 80.
humeros imposuit fornicem cœli A-
tlanti, 150. pegasus equum sedens,
57. *insidens.* virgulta tenuia poni
jussit, 219.
Superaverat ex septem, 10. *supererat
viva.*
Superiores trifariam diviserunt orbem
terrarum, P. 2, 19. *vetres.* Ita Ci-
cero non uno loco.
Supponere. supposuit pro ea cervam,
98. *substituit.* supposuit regi infan-
tes pro suis, 186. *tanquam essent sui.*
supposuerunt eam capræ, 88. *ad nu-
triendum scilicet.*
Sustinere. cum pestilentiam sustinerent.
261. *affigerentur ea.* non sustinens
dolorem, 104. *Paulo ante, pati do-
lorem non potuit.*
Suus. sua morte obiit, 94. *non violenta.*
filix suæ dederunt, 109. *ejus.* fi-
liam suam Clytemnestram, 78. *ejus.*
Sybotes, 126. *subulcus.*

T.

Talis. talem virum interficere voluit,
57. *tantum.*
Talum, quem mortalem habuisse dici-
tur, sagitta percussit, 107.
Tango. tactus misericordia, 189. tacta
pudore, 204. *commota.*
Tantum bellatrix evasit, ut etiam sa-
luti fuerit parenti, 193. *Ellipt. pro
in tantum.*
Telum, P. 3, 11. *de falce.*
Temere neminem maleficium lucrari,
P. 2, 40. *facile.*
Tenebræ. in tenebris clauditur vincula,
7. *in carcere.*

Ter-

LOCUTIONUM RARIORUM.

Terra Taurica, 98. *regio.*
 Teter cruciatus, 101. *acerbus, atrox.*
 Teter odor ex vulnere, 102. *malus, gravis.*
 Thracius. Thraciz mulieres, P. 2, 6. *Sic apud Virgilium, Thracinis equus.*
 Timens regis, 187. *vide Not.* Timens mortis, apud Lucretium occurrit. timens puerum deponere; apium erat, in quo deposuit, 74.
 Titio ardens, 174. *Apulejus VII. Asin. Ardentemque titionem gerens. & lib. X. Titione candenti inter media femina detruso.*
 Tollo. Sublatus est rumor, 14. sustulerunt eum secum, 102. venerat ad fortes tollendas de ultione fratris, 88.
 Tomitruum. P. 2, 5. *tonitru. & sic Cicero. Isidorus lib. XIII. Tomitruum dictum, quod sonus ejus terreat.*
 Totus. Toto generi ejus fuit infecta, 5. *pro, toti. Vide Vossium de Analogia lib. 4. c. 6. Plebejus est.*
 Trado. traditum corpus ad immortalitatem, 102. *immortale factum, per cremationem.*
 Transfero. transfulerunt Tenedo, 108. *Ellipsi. pro in Tenedo, quod idem ac, in Tenedum.* transfudit eum ad rem pulchram consilio, 98. *adduxit.*
 Transfiguravit eos in effigiem delphini, 134. in mari in monstrum, *ibid.*
 Transformavit ei faciem mendici, 126. *Vide notas.*
 Transjicio. transjecti pedes, 66. *ferro acuto.*
 Transmuratur in quamcunque effigiem, 201.
 Trisariam dividitur regio, P. 1, 8. trisariam diviserunt orbem terrarum, P. 2, 19.
 Tutare. si se ab hoste tutasset, datum promissit, 100. *Ira Plantas.* Ille eam tutatus est, 150. in spelunca se tutantur, 120.

V.

Vacuz à figura stellæ. P. 2, 24. *qua non pertinent ad eam, qua sunt extra eam.*
 Valide. Validius accusare quam, 274. *Vide Phædram nostrum.*
 Varius. variz mentis ipse extiterat, 259. *inconstantis, ex amicitia cito vergentis in inimicitiam.*
 Valtitas incidit eorum finibus, P. 2, 40. *vastantur fines.*

Vaticinatur Cassandra, eum esse fratrem, 91.
 Vestigal Minois esse coeperunt, 41. *vestigales. Vide Notas.*
 Velesticia invenit Isis, 276.
 Venerare aquam, 52. *Sic Lucretius.*
 Venerantes, 75. *Congressu veneros juncti, coenantes. Sicut de Divitiis: Ardentia eo magis diligitur, quo magis augetur, & cum suis amatoribus venerata fuerit.*
 Veniam ei dedit Pandion, 45. *licentiam, facultatem ducendi secum.*
 Venio. venit ad hoc exitium, ut sibi scelus imperetur. 190. venit in aetatem puberem, 119. ipsi Apollo in quietem, 194.
 Ventriculus fartus, 126. *cibi genus. Vide Notas.*
 Ventus. venti habent status assiduos, P. 18. *continuo spirant.*
 Versare citharam, 165. *Vid. Notas.*
 Vestis regia, 187. *Sic appellat fasciam infantis.*
 Vesce. qui cum vesceretur, Atreus imperavit brachia afferri, 88. *cibum caperet, absolut. Tac. IV. An. 59. Vescabantur in villa.*
 Vicaria mors, 243.
 Victus. Victu pecora consumunt, 188. *pro in victu, ad victum.*
 Videre. in quiete vidit, se facem parere, 91. misit, qui diceret, in quiete vidisse, ut castra moverentur, 105.
 Vidua, 7. *de ejctæ à viro ob stuprum.*
 Vincio. Vinciti lapides auro, 223. *muris ferro, ibid.*
 Vindico. ut vindicaret patrem, 254.
 Violator, 100. *qui quam compressit.*
 Virginitatem servare, P. 2, 1.
 Virtus. virtute tollere lapidem, P. 2, 6.
 Vitam agere colendis agris, P. 2, 25. *Ellipsi. pro, in colendis agris.*
 Ulcisci se ab inimico, 184. *si lectio non prava est, de quo dubito. quanquam & Vellejus ita usurparit verbum, vindicare lib. 1. c. 1. Qui se à Pyrrho virtute vindicavit.*
 Ultio fratris, 87. *quod puniatur.* Sic & capite præcedenti.
 Ultor fratris, 87. *qui cum punit.* ultores confugerunt ad pastores, 186. *auctores cadis; absol.*
 Unde. Balthæus, unde est tractus: gladius, unde se interfecit, 112. *quo. harundo, unde ejciat victum, 126. quo.*

INDEX LOCUTIONUM RARIORUM.

Undique refulgent ei oculi, 143.
 Unum. in unum pervenire, P. 11, 35.
convenire.
 Vociferari quid, 108. *clamare.*
 Volaticæ sunt factæ, 108. *quæ volare possent. Usurpat Cicero, quamquam sensu translato.*
 Voluntas. voluntate sua excessit ex urbe, 129. *sponse suæ, ultro.*
 Voluptas. Voluptatem effudit in terram, P. 2, 13. *Semen genitale.*
 Uro. uisita est, 104. *de cremata. Vide Not.*
 Ur. Opem rogavit, ut esset, quod illa peperisset, 139. *quale esset v. Not.*
 ajunt, Venerem indignatam, ut non sibi proprium concessisset, P. 2, 7. *pro quod non concessisset, si lectio est integra. quam tamen firmare videtur locus similis infra, c. 63. ut quod peperisset, Acrisium interficeret. Nam*

& hic, ut, est quod, cum interficeret, significet, interfecturum. quæ ratio fuerit, ut non æquis partibus dividerentur, P. 1. præf. ob quam non æquis. ut tanquam non sinat se transire, P. 2, 40. ut. est paretcom, si scriptura bona. ipse ut erat avis, concubuit cum ea, 188. ut ignotam & solitariam oportebat, P. 2, 4.
 Uti. ostendit, cum esset natum id, quomodo uti oporteret, 4. *antique. Charisius lib. V. Uter hac re nos dicimus. apud veteres autem & ater hanc rem dictum.*
 Utcunque fuerit sphaera collocata, P. 1, 4. *quocunque modo.*
 Usus. edoctus, quis usus in eis malis esset, 185. *ad quid essent utilia. Vutgo prapositio non additur. Virg. Geor. 3. Nam neque erat ceteris usu.*

F I N I S.

MYTHOGRAPHORUM LATINORUM

TOMUS ALTER,

Complectens

FABII PLANCIADIS FULGENTII

Mythologias, Continentiam Virgilianam,
& libellum de Prisco Sermone;

LACTANTII PLACIDI

Argumenta Metamorphoseôn Naso-
nianarum;

ALBRICI PHILOSOPHI

Commentariolum de Imaginibus
Deorum.

UNIVERSITATIS LUTHE-
RANÆ

AMSTELODAMI

Ex Officina viduæ JOANNIS à SOMEREN

A. C. MDCCC LXXXI,

Amplissimis , & multo Literatissimis

V I R I S,

HENRICO à BLEISWYCK I C.

*Reip. Delph. Senatori , atque ejusdem nomine ad
Concilium Ordinum Hollandia Delegato ;*

THEODORO RYCKIO I C.

*Historiarum & Eloquentiæ in Leidensi Academia
Professori ,*

AMICIS SUIS MAGNIS,

THOMAS MUNCKERUS

S. P. D.

 Uod ingenii sui monumen-
ta viris inscriptum ire non
vulgaribus hodie amant ho-
mines eruditi , id quam non
heri demum aut nudius ter-
tius exortum , sed in more positum jam
olim apud sæculum prius fuerit , latere o-
pinor nemini , nisi si quis ingenio ita agre-
sti

D E D I C A T I O.

sti sit & à Musis averſo, ut venerabile il-
 lud antiquorum depositum, libros dico
 illorum, nunquam tractaverit. Verum ut
 diverſi hominum ſenſus ſunt, nec voto
 heic uno vivitur, ita nec unâ de cauſſâ de-
 dicationes illas inſtitui videas. Qui φιλοκ-
 τείανⓈ est, & beatiffimum cenſet, qui plu-
 rimum habet, ſecundâ oratione tantum
 non ſtellis ac Jovis concilio inſeret divi-
 tes illos Satrapas, auresque eorum, quo
 ſuos ſibi auro expleat ſacculos, bracteis
 eloquentiæ divitabit egregiè. Quem non
 contentum ſortè ſuâ ambitio excruciat,
 ita ut ſolos felices exiſtimet, qui in ex-
 celſo vitam degunt, propemodum ſervi-
 liter adulari eos videbis, qui rerum po-
 tiuntur, ut hac ratione nido extendat &
 ipſe aliquando pennas majores. Miſeri am-
 bo quidem, quod adeo cupiditatibus im-
 perare nequeant: ſed magis multo κίμωξ
 ille & κίπφⓈ, qui pecuniolæ ſervit ſux,
 Jovemque, ut ſtolidè putat, in arcâ clau-
 ſum tenet. Alter ille ventofus, qui tam
 altè ſpirat, etſi vitio inquinatus eſt, quod
vir-

D E D I C A T I O.

virtuti sit propius, vivendi se tamen valdè imperitum ostendit, ut qui reges posse & regum vitam etiam sub tecto pauperino longè præcurri ignoret. Quamvis licet infinitis nominibus Deo immortali obstrictus sim, tamen hoc uno gratias ei vel in primis agere immortales debeo, quod ejus benignitate accidit, ut nec fortuna mihi mea unquam displicuerit, nec visum parum fuerit, quod manu illa quamlibet parca obtulerat. Cæterum convenientior longè & probabilior eorum ratio, qui illis scripta sua nuncupant, à quibus vel ipsi beneficio aliquo insigni affecti, vel studia ita culta sint, ut literis suum ponere pretium, contraque imperitorum, quos solos osiores habent bonæ artes, tueri eas contemptum valeant. Quamobrem valdè temerè, ne quid gravius dicam, omnino feceram, si, cum eo essem judicio, & amicis de mythologicis meis consecrare aliquid instituissem, vos præteriissem indonatos, quibus cum plurimum debeo, tum ea studiorum hu-

D E D I C A T I O.

manitatis est cognitio , & tam non vulgaris apud eruditos auctoritas ; ut metus nullus sit , ne atro id dente impetat livor , quod vos in tutelam recipere vestram dignati fueritis. Quo magis , ut ne gratiam vestram & patrocinium sollicitè ambientem Planciaden nostrum duriter repellatis , etiam vos atque etiam rogo , sed ita , si benè de juventute & literis mereri pro virili annitor , si debitâ vos semper colui observantiâ , si ita denique me gessi , ut mea nunquam peccata pudorem vobis incusserint. Exiguum , fateor , & soloci admodum filo munusculum hoc , nec dignum satis , quod vobis offeratur : verum quod per se haud magni momenti est , id quæso devotio offerentis magnum vobis faciat ; de quâ quia persuasissimum habeo à vobis nequaquam dubitari , ut multis & pulchris à me ornetur verbis , nihil , opinor , attinet. Unum hoc dicam tantum , nemini vitio datum fuisse unquam , quod deos coluerit , quoquo modo posset ; nec difficilius litasse sæpenu-

me-

D E D I C A T I O.

mero, qui parvam adoleret micam, quam qui integras mactaret cum cornibus auratis hecatombas : certè daturum, ut Græculi illius verba ad Hadrianum nunc mea faciam, plus me fuisse, si plus habuissem. Quod si nimis forte familiariter colere vos videbor, eam audaciam quo vobismet ipsis imputetis, & nostrâ in culpâ vobis ignoscatis, recordamini, quæso, quam sæpe tam familiariter, ut si planè nostræ essetis fasciæ, de his literarum studiis fabulari mecum sustinueritis. Quo interim factò, quod tantorum virorum amicitia honorari impensè mediocritatem nostram existimarem, stimulos subditos mihi non parvos libens agnosco ad multo alacrius, quod ingressus eram, literarum hoc stadium decurrendum. Id autem quo successu fecerim, cum nullorum, quam vestrum, esse malim iudicium, ablegandum ad vestram cognitionem una cum fociis suis Plancia-den putavi, plenos profecto omnes bonæ spei, immo planè confisos, fore ut

DEDICATIO.

à neminis vel industriâ promptius suffragium, vel benignitate impetrent veniam faciliorem. Neque enim ulli vel integrius judicant, quam qui intelligunt rem, vel facilius ignoscunt, quam ejus qui difficultatem perspiciunt. Quod ad te attinet, Bleisvici Amplissime, scio equidem quam non per graviores occupationes studiorum sequi tibi amœnitates liceat, cum non tibi, sed reipublicæ, quam tam laudabiliter administras, propemodum omnis vivas. Verum & hoc scio, ita subsecivis horis, hoc est, quibus tibi vacas, ita hæc curare studia, ut illis, qui de iis differentem te audiant, per omnem vitam nihil aliud curasse videaris; immo mirari subeat, unde homini maximis reip. negotiis assiduè distento tanta non humaniorum literarum tantum & antiquitatis, verum theologiæ etiam & jurisprudentiæ nata sit notitia. Verum hæc cum non inania, sed solida, hoc est, vera sint, tacitâ eorum contentus conscientiâ, prædicari ea ab aliis non
fu-

DEDICATIO.

superuacuum tantum censes, sed & moleste, quod hoc pacto modestiæ tibi laus, quâ in primis excellis, imminuatur, non immerito pateris. Idem de te quoniam persuasissimum habeo, Rycki Celeberrime, neminem mirari velim, quod nihil heic dicam, nec de exquisitâ eruditione tuâ, quâ cum Batavum Athenæum haud parum illustras, tum & juventutem ab ore tuo pendentem promereri insigniter; nec de virtutibus tuis reliquis, quæ civem non minus te præclarum, quam virum reddunt bonum. Una illa amicitia per ipsos septendecim & amplius annos absque ullâ querelâ inter nos culta, quia ejus sive eximiâ quadam voluptate in mentem mihi nunquam venit, nec silentio præteriri debet; immo eam nepotes nostri ut sciant ac imitentur, libellus hic faciet nomini tuo consecratus, dummodo traxerint Deum vota nostra. In quo omine tam bono *εὐσφωνήσεως* hujus facio finem, & valere vos ambos, Optimi Virorum, diu mul-

DEDICATIO.

tumque opto, quo permultis adhuc annis patriæ, quemadmodum cummaximè facitis, facere aliquid boni possitis.

Scrib. Delph. Bar.
postrid. Nov.
Januarias anni
civ. roc lxxxj.

L E-

LECTORI BENEVOLO

S. D.

AD Fulgentium accuratius, quam factum adhuc est, recensendum adhibuimus MSS. duos codices membranaceos Leidenfis Bibliothecæ: quorum alter, sic satis antiquus, Mythologicon & Continentiam Virgilianam una cum duobus prioribus libris Martiani Capellæ de Nuptiis Philologiæ complectebatur: in altero, vetustatis item non contemnendæ, descriptus erat libellus de Prisco Sermone, ut & Excerpta Paulli ex Festo, Glossæ in 1. & 11. librum Georgicorum Virgilii, nonnullaque alia ad rem grammaticam pertinentia. Per hos ergo codices si quid boni forte obtigisse Planciadæ nostro judicaveris, gratias eo velim nomine agas Friderico Spanhemio & Theodoro Ryckio, Professoribus in Batavo nostro Athenæo longè celeberrimis, quorum beneficio eorum ad tempus usuram minime, ut reor, inutilem impetravi. Mythologici editiones præter Commelinianam anni CIO IO LXXXIX. à nobis consultæ variæ; quas inter visæ præcipuæ sunt cum Augustana cum Jacobi Locheri commentariis anni CIO IO XXI. tum tres Basileenses; quarum prima Hervagiana, à Micyslo anno CIO IO XXXV. annotatiunculis nonnullis hic illic instructa: secunda ex officinâ Henrici Petri anno CIO IO XXXVI. prodiit: tertia à filio ejus Sebastiano anno CIO IO LXXXVII. emissæ est, & curâ Henrici Justi Fulgentii Episcopi operibus conjuncta. Parisinam, quam anno CIO IO LXXVIII. protulit Johannes Parant, & Lugdunensem, anno CIO IO VIII. in officina Johannis de Gabiano excusam, ex Micyslianâ, quæ varios Mythographos in
unum

P R Æ F A T I O.

unum velut fasciculum conjunxit, fideliter expressas deprehendi, si paucula, & quæ in censum vix veniant, excipias. Antiquissima, immo princeps omnium, quam Baptistæ Pii commentariis illustratam anno c10 cccc lxxxvii. Mediolanenses nobis dederunt. Eam diu multumque quæsitam tandem aliquando ex Bibliothecâ nobis Daventriensi suppeditavit doctissimus ille Consul & Professor Gisbertus Cuperus. Verum prothesauro carbones, quod ajunt, reperi; adeo exigui visa momenti sunt, quæ ad illum scriptorem congesterat vir ille alioquin eruditus. Interim religio nobis fuit non dare tibi textum Commelini, cum perquam fidenter ille nitori se pristino restituisse Fulgentium gloriatur. In libello de Prisco Sermone sequuti sumus Mercerum, qui illud scriptum cum Nonio Marcello anno c10 idc xiv. recensuit, & notis perquam elegantibus illustravit. Sed quam licenter Hadrianus Junius, cujus ipse vestigiis insistit, in eo resurgendo grassatus sit, docebunt te nostræ animadversiones. Cæterum ne fucum nobis faciat in isto libello Fulgentius, non de nihilo verearis. Nam cum ejus ætate magnâ sui parte non à Gothis tantum, sed ab ipsis Christianis præpostero religionis zelo spoliata essent bibliothecæ, licere sibi arbitratum dicas, ut auctoritatem advocet complurium scriptorum, qui nunquam videntur exstitisse, certè aliis incompti sunt. Quia tamen nihil sperni debet, in quo vel minimum antiquitatis relucet, & chartæ non multum poscebat hoc opusculum, ut nec alterum illud de Virgilianâ Continentiâ, Mythologico utrumque subjungendum censui, ne quid eorum, quæ Planciadæ hujus supersunt, à te desideraretur. Virgilianæ Continentiæ rariores inven-

P R Æ F A T I O.

veniuntur editiones: ego certè præter Commelinianam non aliam vidi, quam quæ Servio Danielis anno CIO IDC XXXVI. præmissa est, & ab homine literato cum MSS. 2. collata, unde excerptæ lectionum varietates marginem occuparunt. Quâ autem ætate Planciades noster floruerit, affirmare pro certo non possum. Modius Novantiquarum Lectionum epist. LXI. æqualem fuisse, vel certè supparem Ruspenfi Episcopo, & vixisse in Africâ, arbitratur. Afrum fuisse quam manifestè arguat stylus, multis heic demonstrare possem, si opus foret; sed hoc facimus alibi. Accedit huc, quod Presbyter ille Catus, cui inscribit suas mythologias, Carthaginensis fuerit, ut volunt vet. editiones: id quod & à membranis Leidensibus confirmatur. Nec displiceat forte admodum, quod æqualem faciat fulgentissimo illi Fulgentio, qui in Numidiâ episcopum gessit, cum ex præfatione Lib. 1. appareat, gravem & ejus tempore orthodoxorum fuisse persecutionem, quæ alterum illum vel in primis nobilitavit. Adverterunt me statim, ut primum in manus sumsi hunc scriptorem, verba illa pag. 2. Quia nunquam est matum immortale mortalibus, tandem domini regis felicitas adventantis velut solis crepusculum mundo, tenebris dehiscen- tibus, pavores abster- sit. Quis ille dominus, sive dominus, ut membranæ habent, rex est? Glossa interlinearis codicis Leidensis Zenonem intelligendum monet: in quo etsi errat, apparet inde tamen, circa quæ scriptorem hunc tempora vixisse existimatum olim sit. Locherus rectius, meo quidem judicio, Hildericum innui- cense- ret, qui in Africâ ecclesias orthodoxas restituit, & episcopos ab ejus patre Thrasamundo in exilium actos

re-

P R Æ F A T I O.

revocavit. Sed turbat paullulum, quod paullo ante dixit, Sopitis in favillâ silentii raucifonis jurgiorum classicis, quibus me Galagetici quassaverant impetus. *Salmasius in orâ codicis sui emendaverat Gallogetici. Gallogetæ essent turba miscellanea ex Gallis & Getis conflata. Sed an ita vocari possent Vandali? Deinde, an ita loqueretur sub rege Vandalo? Illud, inquam, turbat me, & item alterum istud, quod libellum de Virgilianâ Continentiâ, ut & de Prisco Sermone ad Chalcidium scripsit. Quod si Chalcidius ille is est, qui Timæum Platonis interpretatus est, ut videtur existimasse Gesnerus in Bibliothecâ, & affirmare non dubitat Godofredus, cum titulum libelli de Prisco Sermone ita conceptum ediderit, Fulgentii libellus de Prisco Sermone ad Chalcidium Grammaticum, Platonis Timæi Ecphrasten; vixerit tempore Constantini Magni, ut ex illis non vanè admodum colligas, quæ Adversar. Lib. XLVIII. cap. 8. congeffit Barthius. Sed ego inclinaverim magis in priorem sententiam, in quâ Modius & Locherus conspiciunt, nisi quod hic episcopum illum fuisse senserit. Nec longè ab eâ, quod ad ætatem attinet, discedit Glossator ille modo laudatus, siquidem Zeno annis non admodum multis præcessit Justinianum, sub quo Hildericus regnum obtinere cæpit in Africâ. Nam Fulgentius ille Ruspenfis claruit, ut ait Isidor. Illustr. cap. 27. sub Thrasamundo rege Wandalorum, Anastasio Imperatore regnante. Isidorum secutus est Trithemius cum de eodem Ruspenfi episcopo ait: Claruit temporibus Thrasamundi regis Wandalorum Catholicas ecclesias persequentis sub Anastasio Imperatore, anno domini quingentesimo. Vi-*
de-

P R Æ F A T I O.

detur Glossator respexisse id, quod in de Persecut. Vand. Lib. 1. extremo narrat Victor, intercedente Zenone, Carthagini Orthodoxis reſeratam eſſe eccleſiam ſuam, & epiſcopum redditum. Verba ejus adſcribam: Poſt hæc Geiſericus Eccleſiam Carthaginis claudi præcepit, diſſipatis atque diſperſis per diſverſa exiliorum loca, quia epiſcopus non fuerat, præſbyteris & miniſtris: quæ vix reſerata, Zenone princeps ſupplicante per patritium Severum, & ſic univerſi ab exilio redierunt. Ridicularium ergo eſt, quod in præſatione ſcribit Baptiſta: Tempore Galeni floruit Imperatoris: epiſcopatum iniit ſub Athanaſio. Anaſtaſio ſcribere voluit forte. In Catalogo ſcriptorum Fulgentii nullius Mythologici meminit Iſidorus, quod alioquin ille, amator tantus ſæcularis doctrinæ, non reticuiſſet, ſi ullum ab eo relictum eſſet. Cæterum ut ætas hujus ſcriptoris, ita & ipſum nomen controverſum eſt. Lundorpius in Homologumenis de Petronio auctorem Mythologiarum appellat Furium Publium Fulgentium; Continentiæ Virgilianæ, Flavium Calpurnium Flæntium; Libelli de Priſco Sermone, Fabium Fulgentium Planciaden. Sed fallitur multum vir doctus. Nec diverſorum ſcriptorum ſunt fœtus opuscula iſta, nec auctor eorum Furii vel Flavii habuit nomen. Diſertim enim vet. membranæ Fabium Planciaden Fulgentium vocant cum Mythologiarum, tum & Continentiæ Virgilianæ ſcriptorem. Fabium fuiſſe dictum liquet ex ipſuſmet verbis, quibus unam de Muſis ſe alloquentem introducit in Præſat. Lib. 1. Eia, inquit, Fabi, Anacreonticis &c. Nec rectè Placiaden pro Planciaden videntur facere editi antiquitus, cum Planc-

P R Æ F A T I O.

ciades habeatur in libris manu exaratis; id quod Vosſio in *de Vitt. Sermone. Lib. 1. cap. 16.* videtur factum à Plancius. Scribit tamen Rivetus *Critici Sacri Lib. IV.* vidisse se istas Mythologias in bibliothecâ Gemblacensis monasterii sub nomine cujusdam Placiadis Fulgentii. Atque ita edidit quoque Baptista Pius. Sed fugisse videtur oculos eorum lineola super *A* literam ducta. Addit Rivetus Mythologias Carthaginensi episcopo adscribi à nonnullis. Intellexerunt, opinor, illi episcopum eum, ad quem libros de Divinis Officiis scribit Isidorus. Hæc scripseram, cum, ecce, litera ab illustri viro Nicolao Heinsio docent me scriptoris hujus duo exemplaria pervetusta reperiri in armariis Vaticanis, quorum alterum hanc præferat inscriptionem, Fabius Placius de Fulgentio moralis expositio Virgilianæ Continentiæ. Adhæc in Mediceis exstare perantiquum codicem, literis exaratum Longobardicis, illique adnexum Servio, cujus beneficio conservata sint nobis erudita in Maronem scholia sub nomine Junii Philargyrii. Atque ista sunt, lector benevole, quæ de Fulgentio nostro dicere nunc habui: quibus si quis certiora me docuerit, gratias ei merito multo gratissimas. Nec de auctore Argumentorum Metamorphoseon Nasonis quicquam habeo, quod certum ac indubitatum esse affirmare auserim; immo nec Illustris Heinsius habet, cujus hæc verba sunt in literis eâ de re ad me datis: *Scriptor ille, inquit, cujuscunque nominis, qui argumenta Metamorphoseôn Nasonianarum concinnavit, visus mihi semper est vixisse post belli Gothici tempora: quo factum est; ut bibliotheca pleraque libris spo-*
lia-

P R Æ F A T I O.

liarentur, atque ingens penuria suboriretur aucto-
rum veterum. Certe sublata jam tum videntur,
si qua in *Metamorphoses* hasce exstiterant, ut ex-
stitisse non dubito, commentaria. Secutus enim est
mendax, quæ jam tunc exemplaribus hujus poe-
matis inoleverant; ut *Lib. VII. vers. 760.* ubi *Laia-*
des pro Naiades scribendum monui, cum argumen-
ti auctor prava illic lectione sit deceptus. *Libro co-*
dem vers. 466. idem confirmat veterem in *Nasone*
scripturam, quamque impia prodidit Arne, &
docet bello *Minoio* id gestum, cujus si quis exstaret
scriptor, rem expeditam haberemus; nunc omnia
in obscuro sunt. Curis secundis multa huc conges-
si, ac pertendi in *Nasone* corrigendum:

— Quamque impia prodidit Arne
Siphnon; at accepto, quod avara poposcerat,
auro, Mutata est in avem. Nam scripti vetustio-
res, *Sithon* & accepto. *Siphni* quoque nomen in
argumento restituendum. Hac *Heinsius*, ut & ista,
sed in aliâ epistolâ: Ipsarum *Metamorphoseon* cum
inter codices numero propemodum infinitos, quos
oculis usurpare mihi in pulvere veterum bibliothecarum
contigit, nullum viderim exemplar hoc *S.*
Marci libro præstabilius, de argumentis, quæ in
plerisque membranis recentioris nota aut omittun-
tur, aut fædè exhibentur interpolata, facile per
te judicabis. De auctore horum cum nec *Florenti-*
nus ille codex, nec alii à me inspecti libri quicquam
præ se ferant, non habeo quod dicam. Nec satis
compertum est, unde fiat, quod ad *Lactantium* li-
bellus is referatur. Oblatus mihi est, cum agerem
apud *Etruscos*, in bibliothecâ magni *Dutis Lau-*

P R Æ F A T I O.

rentianâ codex chartaceus hujus scripti parum vetustus, & seorsim sine Nasoniano opere exaratus, qui Donati breviationem fabularum Ovidii libellum hunc nuncupabat &c. Codex ille Florentinus, cujus vir magnus meminit, is S. Marci fuit apud Dominicanos Florentia, ante annos, ipso judice, octingentos scriptus, in quo liber xv. desiderabatur. In eodem cum & argumenta Metamorphosèon continerentur, conferre ea cum editione Rænerianâ opera pretium duxit, quod præter illum, & alterum Neapolitanum, ætatem annorum circiter quadringentorum habentem, haud ullum alium alicujus invenerit vetustatis, in quo exstarent. Ea ergo codicis illius antiquissimi excerpta cum proximè cum editione Venetâ anni c10 cccc lxxxvi. convenire deprehenderem, caussa non erat, cur non protinus præ omnibus aliis sequendam eam mihi, & sicubi aberratum esset, ex MS. emendandam proponerem. Si nihil aliud, hoc certè à me effectum spero, ne in posterum Ræneriani Centones, ex Regii sæpe commentariis male consuti, pro Lactantianis legantur. Non otiosè lectum à me est, quod præfatur Rænerius, Vetre se exemplari adjutum correxisse innumeros locos, multaque, quæ deerant, adjecisse. Adjecit sanè ille multa, sed audace mehercules exemplo, vel de suo, vel ex Regii commentariis: id quod primus haud vanè odoratus, nec dicere veritus est Victor Giselinus, in quem eo nomine immerito ita invehitur Barthius Adversar. Lib. viii. cap. 17. Nec vero Joannis Rænerii in hoc auctore diligentia tam est vituperabilis, quam censet Victor Giselinus in Epistolâ ad Georgium

Fa-

P R Æ F A T I O.

Fabricium, nec Regii ille notas intrusit, sed Regius hunc potius exscripsit, ut ex MSS. libris & stilo Lutacii persimili sibi clarum est. Itaque melius de Lutacio judicandum, quam ut phrasin ejus à Regii nequeas discernere, quæ adeo res diversæ sunt, ut nigra sunt dissimilia fulvis, ut plumbo argentum. *Quod si tam dissimilis Regii & Lactantii est stylus, mirari subit, quod non animadverterit Barthius argumentum fab. 2. Lib. v. quod ipse Adversar. Lib. x. cap. 8. illustrat, ut si à Lactantio esset profectum, ad verbum è Regianis Commentariis esse descriptum. Sed Regius, inquit, hunc potius exscripsit. Quem, oro te, exscripsit? Lactantiumne Rænerii? Atqui Rænerius longè Regio ætate inferior fuit. Quod si Regium dicas Lactantium, ut in MSS. eum invenerit, exscriptum inseruisse notis suis, jam ratio tibi reddenda erit, primum cur nunquam eorum MSS. unde tantum supplementorum accesserit Lactantio, mentionem fecerit Regius? deinde; cur nihil simile vel in codicibus Germanicis Gifelinus, vel in Italicis invenerit Heinsius? Sed actum ne agam; remittam te necesse est ad animadversiones nostras; quibus vindicare Lactantium & sibi restituere annisi sumus; quod fieri à nobis, quin aliquoties reprehenderemus Rænerium; nequaquam potuisse, facile conjectas. Emendare jam ante sæculum hæc argumenta ex nescio quibus libris Walterianis aggressus erat Gifelinus: vetum quod in illis ea quibusdam locis mutila essent; adeoque magnam partem evariarent ab Hervagii, Birckmannorum, & Rænerii editionibus, ut non ab uno, sed pluribus facta viderentur, cæpit diffidere probitati librorum suorum, & ad libri quarti initium*

* * 2

sub-

P R Æ F A T I O.

*substitit. Nos ivimus ulterius, & ad librum usque xv. qui in MS. desiderabatur, Lactantii contextum, si-
ve τὸ κείμενον, ut Græci magistri loquuntur, ex edi-
tione Venetâ, & codice illo Florentino jam aliquoties
laudato, tantum non in integrum restitutum, bonâ
tibi fide exhibemus. Liber autem quintus decimus an
fide se & auctoritate Rænerii tueri possit, viderit is,
cui fortuna ejus aliquod MS. obtulerit exemplar. La-
ctantium Placidum hunc eundem esse arbitratur Ræ-
nerius, cujus in Statium habeamus Commentaria; im-
mo, ut mihi videtur, etiam argumenta Tragædia-
rum Senecæ; quanquam Donato opusculum hoc inscri-
bant Colonienſes editores, ut & chartaceus ille co-
dex, quem in Florentinâ inspectum bibliothecâ ab Ill.
Heinsio audisti modo. At Barthio non est Grammati-
cus, neque fabularum Ovidii argumenta concinnavit,
sed totum Metamorphoseon opus luculento stylo rede-
git in compendium. Caussam nullus video; quin omnia
suadere mihi contrarium videntur. Sed quod dictio-
nem adeo stylo ejus similem censet, qui eas fabulas,
quæ sub Hygini nomine exstant, consarcinavit, ut
utrumque scriptum propemodum ejusdem parentis vi-
deatur fœtus, in eo perlibenter ei adsentior.*

*Quod ad Albrici, siue is Alfricus est, qui Anglus fuisse,
& annis abhinc sexcentis vel septingentis floruisse
videtur, Commentariolum de Imaginibus Deorum in-
tegrum exstare in Vossianâ Bibliothecâ ex Cl. Tollii no-
tis in Palæphatum didiceram, speraveram fore, ut
meâ operâ non amplius mutilus is scriptor in hominum
manibus versaretur. Verum illustris Vossius eâ de re ap-
pellatus, se vel donasse Tollio, cum is Palæphatum
ederet, vel certè commodasse Albricum istum, respon-
dit,*

P R Æ F A T I O.

dit, nec postilla, cum diem suum obiisset Tollius, rescisse quid eo libro factum sit. At hæredes Tollii negant in supellestili ejus librariâ ullum à se Albricum inventum. Οἱ χίλοι αὐτῷ ἐκείνῳ, καὶ ἡ φάνησις ταυτὸν εἰς ὑποτίττω.

*Jam manum tollebam de fabulâ, cum in mentem mihi venit à Cl. Revio in Historiâ Daventriæ præfationem in Fulgentii Mythologias longè aliam, atque hætenus nos habuimus, ex MS. Vet. à Jacobo Fabro depromptam, afferri. Verum supposititium omnino scriptum illud esse, nec Planciadis nostri, tametsi abunde vel sola dictio ostendat, ut repræsentarem id heic tibi, qualecunque sit, satius duxi, quam prætermis-
sisse quicquam, quo scriptor hic vel illustrari vel ornari possit, jure merito arguerer. Audi ergo Revium Historiæ modo laudatæ pag. 141. Autographum, inquit, Jacobi Fabri Daventrienfis, qui præfationem hanc in fabulas Fulgentii Placiadis reperit, est in Bibliothecâ Daventrienfi. Sic autem habet: Subeuntem præfationem in subjectum librum ipsius Fulgentii inveni Lovanii in bibliothecâ squalenti, proh dolor, apud Augustinenses in foro piscario, in libro squalido ob incuriam possidentium. FULGENTIUS: Multa viri veteres cum scribendo gloriam sibi quærere viderentur planâ posteris oratione detexerunt, multa typo, ne vulgata vilescerent, competenti involverunt. Multa velut mystica, etsi jucunditatis tantum gratia, acutetamen confinxerunt. Horum primis, utpote planiciem sectatis, itemque ultimis, ut qui involu-
cris nihil adumbraverunt enodationis minus egen-
tibus, medii, figurarum quæ tradunt cuniculis*

P R Æ F A T I O.

tegentes, sine interpretationis adminiculo, ad intelligentiam non perveniunt. De his ergo tractatum, non præsumptionis meæ ostentaria (forte: ostentatoriâ) commentitiave adinventione, sed authenticarum commodiore traditionum aggregatione, publicæ utilitatis studio suscepi; fortasse non otiosum. Neque enim vel omnibus tot grandia, in quibus omnem Philosophiæ haurirent dulcedinem, contigere volumina, vel hæc adeptis sæpe non parum, sæpe nequicquam tanta in rerum multiplicitate, unam rem quamlibet quærendo, placet laborare. Nec quidem hæc omnia, vel pœne omnia figmentorum explicem genera, sed quæ hic facili conjunctione præsto habentur paucula, alioqui difficiliore indagatione invenirentur, vel incassum nonnunquam quærerentur dispersa. Ex hoc ergo fonticulo cyathum quem ad Aufidum, ut tantundem haurires, deferebas, aliquanto, quod mihi videtur, commodius adimplens, si quid quod gustum offendar, nihil enim in humanis actionibus perfectum est, senseris, id vel ad interiora transmissum ex se sapiat, vel si adhuc quoque insipidum perstiterit, congrui amica medicaminis infusione dulcescat, vel si condimentis dulcorari nequiverit, ne magis amarescat, penitus evomatur. Neque enim parum cognosse, sed in parum cognito perseveranter & obnixè perstare, juxta Tullium crimen voces. Quid autem sequens opus velit, à divisione fabulæ reor inchoandum.

Fabularum, quarum nomen (ut ait Macrobius) indicat falsi professionem, aliæ delectationis tantum,

P R Æ F A T I O

tum, aliæ etiam utilitatis causa conscriptæ sunt. Eas vero, quæ tantum delectant, Philosophi repudiantes, alteram fabularum speciem hoc modo subdividunt: Inventarum autem utilitatis causa fabularum, in quibusdam & materia ficta est, & per mendacia ipse relationis ordo contextitur, ut in fabulis Æsopi elegantia fictionis illustribus: at in aliis materiæ etiam veritas subest, sed hæc ipsa veritas per quædam composita & ficta proferitur. Et hæc jam vocatur fabulosa narratio, non fabula. Ut mysticæ Hesiodi & Orphei de Deorum progenie ortuve traditiones. Ex hac ergo secunda divisione, quam diximus, prior species, quæ concepta de falso per falsum narratur, à Philosophiæ libris prorsus aliena est. Sequens in aliam rursus discretionem scinditur. Nam cum veritas argumento subest & sola fit narratio fabulosa, non unus reperitur modus figmenta rerum referendi.

Aut enim contextio narrationis per turpia & indigna numinibus ac monstro similia componuntur, ut Dii adulteri, ut Saturnus pudenda Coeli patris abscindens, & ipse rursus à filio, regnoposito, in vincula coniectus; quod genus totum philosophi nescire malunt; aut sacrarum rerum notio sub pio & competenti figmento honestaque relatione enunciatur. Et hoc est solum figmenti genus, quod cautio de divinis rebus Philosophantis admittit. Nos vero non minus poëticis quam & Philosophicis subservientes disciplinis, utrasque fabularum species, quas posuimus postremas, quantum se ad præsens facultas dederit,

P R Æ F A T I O.

juxta patrum vestigia prosequemur. Nec te moveat, quod ab admiranda beati Augustini traditione, quam in libro de Civit. Dei promit, in aliquibus videar dissentire: ego neque illum in scribendo præ manu habui, neque Catholicæ fidei traditores in hoc opusculo imitari aggressus sum. Ille quidem altiora, & fortassis veriora proponit, sed hæc mediocres apud antiquos viri tradiderunt. Ut autem ad promissâ veniamus, de ortu idolatriæ tractatum inchoemus, de cujus scaturigine omnia penè figmenta manaverunt.

Explicatio notarum, quibus in Commentariis Fulgentianis usi sumus.

M. Edit. Basil. anni 1535.

H. Bas. anni 1536.

I. Bas. anni 1587.

A. Augustana anni 1521.

L. Lugdunensis anni 1608.

P. Parisina anni 1578.

B. Mediolanensis anni 1487.

MS. vel Cod. Leid. membranæ vett. Bibliothecæ Leidenfis.

Fabularum, quæ à Fulgentio
explicantur, per
CAPITALE INDEX,
uti inventus est in MS. Leid.

Lib. I.

- Cap. I. **U**nde Idolum dictum.
 II. *Fabula Saturni.*
 III. *Fabula Neptuni.*
 IV. *Fabula de Plutone.*
 V. *Fabula de Tricerbero.*
 VI. *Fabula de Furiis.*
 VII. *Fabula de Fatis.*
 VIII. *Fabula de Harpyis.*
 IX. *Fabula de Proserpinâ.*
 X. *Fabula Cereris.*
 XI. *Fabula Apollinis.*
 XII. *Fabula de Corvo.*
 XIII. *Fabula de lauro.*
 XIV. *Fabula de novem Musis.*
 XV. *Fabula Phaëthontis.*
 XVI. *De Tripo, Sagittis, & Pythone.*
 XVII. *Quare sine barbâ pingitur, cum pater di-*
 catur.
 XVIII. *Fabula Mercurii.*
 XIX. *Quare pinnas habere dicatur.*
 XX. *Quare virgam.*
 XXI. *Quare galerum & gallum.*
 XXII. *Quare Hermes.*
 XXIII. *Quare fur, quare celer dicatur.*
 XXIV. *Quare Argum occidisse.*
 XXV. *De Ganymede.*
 XVI. *Fabula Persei & Gorgonarum.*
 XXVII. *Fabula Admeti & Alceste.*

** 5

Lib.

INDEX FABULARUM.

Lib. II.

- Cap. I. *Fabula de Iudicio Paridis.*
 II. *Fabula Minervæ.*
 III. *Fabula Junonis.*
 IV. *Fabula Veneris.*
 V. *Fabula Herculis & Omphalæ.*
 VI. *Fabula Caci & Herculis.*
 VII. *Fabula Antæi & Herculis.*
 VIII. *Fabula Terefiæ.*
 IX. *Fabula Promethei.*
 X. *Fabula de adulterio Veneris.*
 XI. *Fabula Ulyssis & Sirenarum.*
 XII. *Fabula Scyllæ.*
 XIII. *Fabula Mide regis & Pactoli fluvii.*
 XIV. *Fabula Minervæ & Vulcani.*
 XV. *Fabula Dionysii.*
 XVI. *Fabula de Cygno & Leda.*
 XVII. *Fabula Ixionis.*
 XVIII. *Fabula Tantali.*
 XIX. *Fabula Lunc & Endymionis.*

Lib. III.

- Cap. I. *Fabula Bellerophontis.*
 II. *Fabula * Perdiccæ.*
 III. *Fabula Actæonis.*
 IV. *Fabula † Ero & Leandri.*
 V. *Fabula Berecynthia & Attis.*
 VI. *Fabula Deæ Psyche & Cupidinis.*
 VII. *Fabula Pelei & Thetidis.*
 VIII. *Fabula Myrrha & Adonis.*
 IX. *Fabula Orphi & Eurydicis.*
 X. *Fabula Apollinis & Marsyæ.*
 XI. *Fabula Finei.*
 XII. *Fabula Alphei & Arethuse.*

*Fabii Planciadis Fulgentii V. Cl. Mythologiarum libri tertii
 Capitula Expliciant.*

* Vide annot. ad illud caput. † Consule & heic notas nostras,

INDEX SCRIPTORUM

*Veterum, qui in Commentariis hujus secundi
tomi Mythographorum Latinorum
à nobis vel emendantur, vel
explicantur.*

- A** Bdiz Babylonii interpres emend. p. 248.
Ælianus emend. p. 211.
Ampelius emend. p. 56. 91. 283. 312.
Anacreon tentat. p. 11.
Anton. Liberalis emend. p. 231. 234. 238. 241. 257. 288.
— Lectio ejus Vulg. asserta p. 203. 240. 280. 310.
— Explicatus p. 230. 231. 238. 247. 249. 278.
Apitius emend. p. 48. 69.
Apollodorus emend. p. 211.
— Ejus lectio Vulg. asserta p. 238.
Apostolius reprehens. p. 283.
Aristophanes emend. p. 265.
Aristoteles emend. p. 121.
Arnobius emend. p. 184.
Artemidorus emend. p. 320.
Asconius emend. p. 286.
Auctor vitæ Virgil. explicatus p. 6.
Auctor Altercat. Hadrian. & Epictet. emend. p. 71.
Avienus emend. p. 261.
Ausonii lectio vetus revocata p. 98. 204.
Capella emend. pag. 12. 16. 28. 40. 42. 43. 44. 62. 105. 111. 128. 165.
— Repreh. p. 90.
Cassiodorus emend. p. 37. 109. 314.
Catalecta Vett. Poët. emend. p. 87. 119.
Catullus emend. p. 233.
Chrysologus emend. p. 59.
Claudianus emend. p. 105.
Cyprianus emend. pag. 105. 151.
Digestorum lectio vetus asserta p. 150.
Diogenis Laërtii interpres repreh. p. 262.
Donatus emend. p. 144.
— Reprehens. p. 52.
Etymologici magni auctor emendat. p. 257.
Eustathius emend. p. 131.
Festus Paulli emend. p. 6. 9. 31. 33. 60. 71. 124. 174. 262.
Firmicus emend. p. 205. 309.
— Tentat. p. 312.
Fortunatus emend. p. 24.
Fron-

I N D E X

<p>Frontinus emend. in <i>Ad-</i>
 <i>dend.</i>
 Germanici Scholiaſtes e-
 mend. p. 50. 88. 99. 309.
 Gloſſæ Philoxeni emend. p.
 12. 17. 82. 86. 128. 138.
 165. 171. 177. 180. 218.
 253. 313.
 Gloſſarium Barthii emend.
 p. 18. 183.
 --- Repreh. p. 169. 210.
 Gloſſæ Iſidori emend. p. 19.
 82. 105. 176.
 --- Explicatæ p. 179.
 Gloſſæ in Virgil. emend. p.
 20. 31. 85. 98.
 Gloſſæ in Perſium emend. p.
 53. 307.
 Gregorius emend. p. 51.
 Hefychius emend. p. 15. 60.
 203. 323.
 Hipponax emend. p. 203.
 Homeri Scholiaſtes emend.
 p. 310. Interpr. repreh.
 p. 323.
 Horatius explicatus p. 141.
 270.
 --- Ejus Scholiaſtes emend.
 p. 169. 290. 305.
 --- Reprehenſ. p. 90. 309.
 Iſidorus emend. p. 29. 61.
 169. 173. 176. 183. 202.
 270. 283. 309. 311. 313.
 314.
 Junilius emend. p. 43. 138.
 --- Ejus lectio Vulg. deſenſa
 p. 60.</p> | <p>Juvenalis Scholiaſtes emend.
 pag. 6. 17. 96. 142. 167.
 277.
 Juſtinus tentatus p. 315. 326.
 Lactant. Firm. emend. pag.
 149. 163.
 Macer emend. p. 121.
 Macrobius emend. p. 34.
 Martialis emend. p. 99.
 Minutius Felix emend. pag.
 205.
 Nonius emend. p. 285.
 --- Reprehenſ. p. 52.
 Notæ Tyronis emend. p. 77.
 Obſequens emend. p. 230.
 289.
 Ovidius emend. p. 285.
 Paulus Apoſtolus explicatus
 p. 38.
 Pædo explicatus p. 73.
 Perſii lectio vetuſ revocata
 p. 301.
 Petronius emend. p. 6. 13.
 97. 99. 113. 121. 325.
 --- Illuſtratus p. 262. 283.
 --- Ejus lectio Vulg. deſenſa
 p. 30. 174.
 Philargyrius emend. p. 154.
 211.
 Phocas emend. p. 154.
 Phornutus emend. p. 71.
 Pindari Scholiaſtes tentat. p.
 261.
 Plauti lectio aſſerta 307.
 Plinius emend. p. 264. 289.
 Quintilianus emendatus p. 1.
 19. 36. 151.
 --- Ten-</p> |
|--|---|

INDEX SCRIPTORUM.

--- Tentat. p. 18.	56. 107. 310.
Ruffinus emend. p. 43. 282.	Stephanus emendatus & explicatus p. 278.
--- Explicatus p. 270.	--- Ejus interpres reprehens.
Salustius emend. p. 274.	p. 270. 279.
Sarisberienfis emend. p. 2.	Sulpiciæ fragmentum tentatum p. 4.
Sedulius emend. p. 29.	Tertullianus repreh. pag. 52.
Seneca tentatus p. 140.	Theocriti Scholiastes emend. p. 256.
--- Ejus lectio defensa p. 14.	Turpilius emend. p. 159.
17.	Tzetzes emend. p. 236. 262.
Servius emend. p. 1. 26. 37.	268.
46. 51. 56. 60. 75. 80. 81.	--- Reprehens. p. 33. 205.
129. 133. 134. 140. 270.	Valerius Maximus emend.
276. 278. 309. 310. 312.	p. 178.
316. 318. 320. 321.	--- Illustratus p. 262.
Sextus Rufus emend. p. 221.	Vibius Sequester emend. p.
271.	232. 268. 281.
Simeon Sethi emend. p. 150.	Victor emend. p. 9.
Spartiani lectio vetus asserta	
p. 23.	
Statii Scholiastes emend. p. 9.	

At Bridant Annot. in 2. Calabrum pag. 238. Fulgentii Mythologiâ quid ineptius?

Et Barth. Comm. ad Stat. Tom. II. p. 728.

Semeles ineptissimum etymon est apud Fulgentium Lib. II. Mythol. & tamen doctissimi viri cum Mythologum ~~doctissimi~~ nomine commendant; qui totus nihil nisi mera est nugacitas.

Tom. III. p. 449.

Hæc Fulgentius, quem scriptorem legendo miseratione temporum afficimur; tanta enim jam ruditas à Græcâ literatura erat, ut sibi arrogantiz summæ homo omnia scribere licere crederet, modo vel auctores Græcos vel voces ejusdem linguz per caputque pedesque attrahere posset in medium, & inde suum negotium curare.

I. Baptista Pius in Epist. dedicat. ad Antonium Mariam Bentivolum.

Expiscari commodum ex penario literatorio, cujus tu fuisti condus, Mythologicon Placiadem, fratrem, ut fertur, Cassiodori, hunc chalcitypis officinatoribus tradendum curavimus, nuncupatim tibi dicantes sine provocatione electo judici aureum librum; quid librum? thesaurum potius: quem Sidorius libro III. eruditissimum, & ob ingenii merita quæstorium vocat, tanquam quæsturâ rejectâ episcopatum Africæ sumserit.

Pierius Valerianus Hieroglyph. Lib. XLVIII.

p. 353. Ed. Basil.

Hinc Fulgentius ex auctoritate Theopompi in Cyprico Carmine, & ex Hellanico *ἡ τῆς θεῆς φιλολογία*, Junonem sic ab Jove vincam catenis aureis, & incudibus ferreis degravatam; quamvis pravè quidam depravatam legunt, sed longè sædius interpretantur, dum exponunt devirginatam: & quod magis rideas (animadverte hominis phrasin & impudentiam) depudicatam, imminutam, incudibus veluti stragulis & lecto geniali præpositis, ob nimii tendoris & libidinis impatientiam. Sic ille stolidus insanit, & enormia longè magis sibi confingit super angelis. Nec tamen præterit me, alicubi legi angelos quosdam depravari & compedibus coerceri: sed ibi depravari non significat depudicari, ut stupor iste putat, sed gratiâ lumineque Dei privari. Homeri autem carmina, unde hæc à Theopompo & Hellanico desumpta sunt, habentur Iliad. O. vers. 18. *Ἢν δ' αἰμὴν ὄρε* &c.

Hadrianus Junius Animadvers. Lib. v. cap. 7.

Non satis explicata primo occurfu videbatur ratio, cur Venerem conchâ ve-
tam uterque poeta dicat, præsertim nullis adjuto commentariis: itaque in
altiorẽ cogitationem incubui, ut causam dicti exquirerem rimando, quod
aperuit commodum Placiades, qui auctoritate Jubæ Maurusii in Physiologis
scribit, concham marinam toto corpore simul *ἡ ἀθροῦς* aperto, in coitu
misceri, atque inde esse, quod Venus pingatur conchâ vehi.

F A-

FABII PLANCIADIS

FULGENTII,

Viri Clarissimi,

MYTHOLOGICARUM

Ad Catum Presbyterum

LIBER PRIMUS.

^a QUAMVIS inefficax petat studium res, ^b quæ caret effectu, ^c & ubi emolumentum deest negotii, causa cesset inquiri: ^d hoc videlicet pacto quia nostri temporis ærumnosa miseria non dicendi ^e petat studium; sed

vi-

^a *Quamvis inefficax petat studium*] Longum heic est hyperbaton usque ad illa, quia soles. quod dictum ἐλλειψι-κῶς, pro quia tamen Soles. Frequens ea ellipsis etiam optimis. Virg. *Æn.* II. 12. *Quamquam animus meminisse horret luctuque refugit, Incipiam.* Sallust. *Jug.* cap. 35. *Igitur quamquam in prioris actione quinquaginta vades dederat, regno magis, quam vadibus consulens, clam in Numidiam Bômilcarem dimittit.* Quo loco tamen chartaceus codex. Biblioth. Leid. mirificè ab inepto glossatore interpolatus, perperam exhibet, *regno tamen magis.* Servius Proem. Centimetri: *Licet audacter, non tamen ineléganter hunc libellum, qui voluerit, centimetrum nominabit.* MS. liber Leid. Biblioth. omittit tamen, & pro voluerit habet *volet.* Familiarem præcæteris hanc loquendi formam ecclesiasticis scriptoribus esse observat Goldastus ad Valer. de Bon. Disciplin. p. 57. Ceterum *inefficax studium* est inutile. Ita *inefficax sedulitas* apud Quintil. Declam. vi. *Qualiscunque ista calamitas, inemendabilis cecidit: non remedium accipere, non vicarium potest. Assedisset scilicet lectulo inefficax sedulitas &c.* Pro cecidit legerim ex Edit. Col. anni 170

Tom. II;

10xxi. *Cecitas.* Apul. 1. Milef. *Inefficaci celeritate fatigatus.* ix. *Contra inefficaces diligentias.* Et *inefficacem commovet comiserationem.* Ad eundem modum *inefficaciter* pro *inutiliter* dixit Festus Avienus *Ora Marit.* *Cur inefficaciter Secreta rerum in non tenacem effunderem?* ^b *Quæ caret?* Ita A. H. I. L. & MS. Leid. M. *Carent.*

^c *Et ubi emolumentum deest negotii, causa*] A. H. I. *Et negotii causa.* M. *deest, negotii causa.* Sed pro *Commelinianâ* itat L. & MS. Leid. *Emolumentum est profectus vel lucrum, ut rectè interpretatur glossa interlinearis codicis Leidensis. Pertinet huc illud Quintil. Declam. modo laudatâ: Labori incumbere oportet, ubi effectum promittitur. Stulta cura est, qua spem non habet.*

^d *Hoc videlicet pacto*] Perquam crebro occurrit illa locutio apud Fulg. ut tantum non in eâ facere delicias videatur. Lib. 1. cap. 10. *Illâ videlicet ratione.* Cap. 14. *Illâ videlicet causâ.* Præfat. Lib. 11. *Illo videlicet pacto.* Et locis aliis quam pluribus.

^e *Petat*] *Petit* 5. edd. & mox *flet.* *Commelinianam lectionem* sruetur MS. Leid.

vivendi fleat ergastulum, nec ^f famæ assistendum poeticæ, sed fami sit consulendum domesticæ. § Cito itaque nunc aut quod amiseris fleas, aut quod edas inquiras, quam quod dicas invenias. ^h Vacatque hoc tempore potentibus opprimere, ⁱ prioribus rapere; privatis perdere, miseris flere. Quia soles, ^k Domine, ^l meas cachinnantes sapius nánias lepore satyrico litas libentius ^m affectare, dum ludicro ⁿ Thalia ^o ventilans epigrammate comœdica

P so-

[*f* Famæ assistendum] Aptius foret, *insistendum*. Eo significatu Solin. cap. 27. *Insistere raptoribus*. Tacitus 2. Hist. *Contra fortunam insistere spei*. Cyprian. Serm. de Orat. Dom. *Insistere precibus*. Lib. iv. ep. 4. *Inflare orationi*. Ruspensis Episc. epist. 2. *Inflare sejmnia*. Noſter cap. 15. Lib. 11. *Insistere feritati*. *Insistere inquisitionibus* Apul. vii. Milef.

[*g* Cito itaque nunc] M. & L. *Citius nunc*. quemadmodum & in margine Scriverius & Tollius notant. A. H. I. *Citoque nunc*. Sed MS. Leid. differim cum Commel. *cito itaque nunc*. Subaudi, *magis*. Virg. Cont. *Non adipata crasseſſe ingenii, quam temporis formido*. Intelligi *magis* jubet glossa. Sed *quam* porius subaudiendum esse ibi demonstramus. Dein post paulo, *Deos quam sapiéntiam esse culpabiles*. Lib. 111. cap. 3. *Detriménta suis amatoribus novit parturire quam gaudia*. Vide quæ ibi annotavi, & ad cap. 1. Lib. 11. *Contra citius pro cito per aliam ellipsin habes cap. 3. & 17. Lib. 11.*

[*h* Vacatque] *Vacat* 5. edd. In MS. Leid. post *vacat* vocula erat erasa, & in ejus locum itaque suppositum. Cæterum *vacare* heic est concedi, licitum esse, ut habent gloss. MSS. Capella Lib. 1. *At præscire Deis vacuum est*. Ubi glossa membranarum Leid. Biblioth. concessum est. Probè omnino. Sallust. 1. Hist. *Postquam, remoto metu Punico, simultates exerceere vacuum fuit*.

[*i* Prioribus] Si non infimæ ætatis esset scriptor hic Planciades, *primoribus* rescriberem.

[*k* Domine] Usitatissimæ erant isto ævo hujuscemodi blanditiæ. Sic præfat. Lib. 11. *Student, mi domine* &c. Et 111. *Tuo, domine, purissimo commisi iudicio*. Sidon. Lib. 1v. ep. 10. *Errumpo in salu-*

tationem, licet seram, domine meus. Etiam illa huc refer, quæ infinitis locis apud eundem occurrunt, *domine major, domine fili, domine frater*. Consulendi de honoris illis & blanditiarum vocabulis Lips. ad 11. Ann. Tacit. Scriverius ad Mart. Lib. 1. 82. & v. 57. Casaub. ad Theophrast. Charact. cap. 3. Marcilius ad Horat. 11. od. 12. Vossius Lib. 1v. Orat. p. 219. Unde, quam non Fulgentii demum ætate obtinuerint illa, discere potes.

[*l* Meas nánias] Verecundè *nánias, nugæ, ineptias, lusûs*, versiculos suos appellant poetæ. Exemplis, quæ afferunt, cum hoc Fulgentii addi possit, tum illud Plin. Lib. vii. ep. 2. *Quarum quid potissimum ex nugis meis tibi exhibeam*. Lib. vii. 9. *Lusûs vocantur* &c. Et Capell. Lib. 1. *Nugulas ineptas agarrare non sustinens*. Phædr. Lib. 1v. cap. 1. *Sed diligenter intueri has nánias*. Horat. 1. Sat. 8. *Nescio quid meditans nugarum totus in illis*. Martial. Lib. 1v. 10. *Qui meruit nugæ primus habere meas*.

[*m* Affectare] Gloss. *desiderare*. Festus: *Affectare est animum pronum ad faciendam habere*.

[*n* Thalia] *Talia* 5. edd. MS. Leid. *talia mûsa*. Sed à manu altera correctum erat, *Thalia*. Atque ita procul dubio scripserat Fulgentius. Postea è margine irrepsit *Thalia mûsa*. Frequenter admodum aspirationes omittunt librarii. Servius Centimetr. Membran. Leid. *Doctis talia fatibus forebit*. Editus liber habet, *doctis Thalia fatibus forebat*. Apta Thalia lusibus & jociis, unde *lasciva Thalia* apud Martial. vi 1. 16. & *nostra Thalia* ab eodem audit 1v. 18. 1x. 27. Confer Lib. x. 19. & quæ ibi notarunt interpretes.

[*o* Ventilans] H. e. ludens. Metapho-

ca

P solita q vernulitate mulcere. Additur quia & mihi nuper imperasse r dinosceris, ut s feriatas adfatim tuarum aurium sedes t lepido quolibet susurro permulceam. Parumper ergo ausculta, dum tibi u rugosam fulcis anilibus ordior fabulam, quam nuper x Attica y saporante falsura, z nocturna præfule lucerna commentus sum, ita somniali figmento a delusam, b quo non poetam furem aspicias, sed c oniro-

ta est à profusionibus athletarum. Profusores enim *Ventilatores* appellat Quintilianus.

p Solita] *Solita* est 5. edd. Micyllus emendabat, *Solitus* es. Perperam, quia legebat talia pro *Thalia*. Non multum dissimile est illud infra: *Comædico phasmatæ delectabam*.

q Vernulitate] Sic & infra, *rimabunda vernulitate*, & *aurium quædam vernulitas*. Ubi *vernulitas* correxerat Salmasius. Certe vernulitas, si usquam alibi, in comœdiâ locum habet. *Vernulitas* vox Latina non est. Gloss. Philox. *Vernilis*, *πρωϊνός*. Immo *vernilis* est scurrilis, *vernulitas* scurrilitas, hoc est, improba procacitas vernæ, non homini ingenuo conveniens. Martial. l. 47. *Urbanus tibi, Cecili, videris. Non es, crede mihi. quid ergo? Vernas*. Plura dicemus inferius.

r Dinoscere] A. M. & L. *dignoscere*. Sed *dinoscere* rectè cum Commel. H. & I. Nec aliter exhibet Leid. codex. Gloss. Philox. *Dinoscimur*, *παρὸς μὲν*. Claud. de Stat. Anim. Lib. 11. 5. *Sed ipsum dinoscat, & secundum eundem dijudicet numerum*. Nec usquam aliter id verbi apud eum scriptorem exaratum invenies. Apulejus de Deo Socratis: *Per quæ futura dinoscimus*. In Herm. A. Iclepio: *Alterum alterius consentaneum esse dinoscitur*. Et sic semper etiam ille. Nec non Tertull. ut de Cult. Fæm. cap. 9. *Dinoscere in fabili est*. Observavit eam quoque scripturam in Hist. August. scriptoribus Salmasius.

s Feriatas aurium sedes] H. e. vacuas aures. Sic paulo inferius: *Feriatas aurium sedibus percipe*. Et in Continent. Virg. *Vacuas fac sedes aurium tuarum*. Imitatio Plautina est ex Prolog. Casin. vers. 19. *Aures vacivæ si sunt, animum advertite*. Sed apud eundem Plautum legas Pseud. 1. 5. vers. 54. *Fac*

sis vacivas, Pseudole, adis aurium. Ue forsan vel scripserit, vel scribere debuerit Planciades, *aurium ades*.

t Lepido quolibet susurro] Apulejus ipso initio l. Miles. *Atque aures tuas lepido susurro benevolas permulceam*. Pro quolibet restituit quamlibet Barth. Adv. Lib. xxv. cap. 12. De voce *feriatas* consule eundem ad Stat. Tom. 1. p. 145.

u Rugosam fabulam] Imitatur Capellam Lib. 1x. *Habes senilem, Martiane, fabulam*.

x Attica falsura] Noti sunt sales Attici. Pertinent huc & illa, *Atticus lepos, Attica eloquentia, Atticus nasus*: *Ἀττικὸς μῦθος, Ἀττικὸν ὀπιδίον*; apud Lucian. Dial. 2. Tom. 1. Tertull. de Anim. cap. 20. *Thebis hebetes & brutos nasci relatum est: Athenis sapiendi dicendique acutissimos*. Adde his, quæ ad Apul. Apolog. congesti Pricæus p. 76: y Saporante] MS. Leid. A. H. & I. *Soporante*. M. & L. *soporatam*. Sed rectum est *saporante*, quod & in suis MSS. invenit Modius. Dracontius Hezæm. *Autumni qui dulcia pomâ saporat*. Tertull. de Spect. cap. 27. *Conditis pulmentis & benè saporatis*. Petroni *Mille saporatam medicatis frugibus ofsam*. Talia teporare, *saporare*, *torporare*, & similia.

z Nocturna præfule lucernâ] Ad luscernæ lumen puta. Capella Lib. 1. *Himali mecum pervigilio marcescentes lucernas edocuit*. Martialis Lib. viii. 3. *Scribant ista graves nimium nimiumque severi, Quos mediâ miseros nocte lucerna videt*. Juvenal. Sat. 1. vers. 51. *Hæc ego non credam Venuinâ digna lucerna?* Aufon. Præfat. Fast. *Obsequitur studiâ nostra lucerna tuo*.

a Delusam] H. e. descriptam. Lude re enim dicuntur poetæ; cum scribunt carmina.

b Quo aspicias] Notandum heic in-

A 2

tis;

^cOnirocriten ^dsoporis nugas ariolantem advertas. Neque enim illas ^eHeroidarum arbitreris ^flucernas meis præfules libris, quibus aut ^gSulpicillæ procacitas, aut Psy-ches curiositas, ^hdeclarata est: ⁱneque illam, quæ vi maritum Phædriam in tumulum duxit, aut Leandricos natatus

tio, quo melius capias Fulgentii distinctionem, quo pro ut identidem ab eo poni. Invenies inferius in hac ipsâ præfatione: Quo pene dormientem Scipionem cali circum effecerit. Quo si Mida rex &c. Quo portarum passus quispiam non videret. Et infinita alia. Consule indicem.

^cOnirocriten] MS. Leid. Onirocretam. Leg. onirocritam. Ονειροκριτής, onirocrita, ut ποιντής, poeta, πλανήτης, planeta, & similia. Ονειρον κριτής est Eusebio Præpar. Evang. p. 39. ed. Steph. Conjectorem vocat vulgatus interpres Genes. xi. 22. Ο σύμκειναι est τοῖς ὁ σύμκειναι interpretatio. Κεῖναι δὲ ονειρῶς dixit Homerus, & Artemidor. Lib. i. cap. 11. quod Latini, conjicere somnia. Festus: Conjector, interpret somniorum.

^dSoporis nugas ariolantem] H. e. visa nocturna, somnia interpretantem. Nugas vocat, quia inania plerunque somnia.

^eHeroidarum] Carrio Lib. 11. E-mend. cap. 15. corrigit heroinarum. Frustra, Heroida terminatione latinâ usurpavit pro Herois. Sic Symplegades pro Symplegades apud Isidor. Lib. xi. 7. Lemniade pro Lemniades in lemma-re cap. 15. Hygin. Mnemonide pro Mnemonides apud Aufon. in Gripho. Titanida pro Titanis apud Capell. Lib. 1x. Itonida pro Itonis apud Festum, aliaque apud alios, de quibus copiosè egimus in dissertatione Hygino præfixâ. Sarisber. Polycrat. Lib. 11. cap. 2. Dicunturque dies Alcyonitæ, quibus vix vel tenuis aura sentitur. Lego, Alcyonidæ. Nam Halcyonides appellantur à Plinio. Laſtant. Firm. Lib. i. cap. 17. Tribus virginibus Cecropidis commendavit. Horat. 1. Sat. 2. Fortissima Tyn-daridarum. Schol. Juv. ad Sat. v. 152. De Hesperidis dicit. Idem ad Sat. v. 111. 233. Allubrogæ Galli sunt. Gloss. MSS. in 1. Georg. Virg. Antipoda dicti sunt,

quod contra nos positi sint vestigiis. Schol. Stat. ad vii. Thebaid. 267. Unam Arcadam. Interpres Byngezlæ, Hemorroidæ. Confer notata ad Hyg. cap. 155. & quæ dicimus infr. ad cap. 2. Lib. 111.

^fLucernas] Rectè omnino observatum à doctissimo amico nostro Jacobo Perizonio, eas heic tangi fabulas, quarum in circumstantiis magnam partem faciat lucerna.

^gSulpicillæ] Illam, puto, Sulpiciam intelligit, cujus adhuc hodie existat Satyra. Procacitatem certè ejus satis indicant versiculi illi apud Juvenalis Scholiasten: Ne me cadurci desitint am fasciis. Nudam Caleno concubantem proferat. Immo suspicor tangit lucernam directâ hæc verba, & lego proferas. Et videtur hoc velle Martialis Lib. x. 38. O que prælia, quas utrinque pugnas Felix lætulus & lucernâ vidit Nimbis ebria Nicerotianis! Confer ejusdem libri epigr. 35. Quod si mihi dederis, habebimus lucernam, quam quærimus. Gestum existimo, teste lucernâ, nescio quid jocos, quod postea sparsum in vulgus heic innuat Planciades. Cæterum petulantiam hujus Sulpiciæ pariter tangit Aufonius præfat. Cent. Nupt. Prurire opusculum Sulpiciæ, frontem caperare. Et Sidon. carm. ix. 257. Non quod Sulpiciæ jocos Thaliæ Scripsit blandiloquum suo Caleno.

^hDeclarata] Carrio corr. declamata. Sed alterum & MS. & 5. edd. habent.

ⁱNeque illam, quæ vi maritum Phædriam in tumulum duxit] Ita cum Com-mel. MS. Leid. ut & A. H. & I. edd. quæ in margine habent, tanquam diversam lectionem, Phædrum. M. & L. Neque illam Phædrum, quæ maritum Phædriam. Perperam omnino. Glossæ codicis Leidenensis notant Phædriam esse nomen mariti, qui vivus sit sepultus. Et hoc ridiculum sine dubio. Si locum heic

tatus interceptit, sed quæ nostrum ^k Academicum rhetorem ita usque ad ^l vitalem circum tulit, quo pæne dormientem Scipionem cœli civem effecerit. Verum respublica videat, quid Cicero egerit. Me interim discedentem à te, Domine, dum quasi urbanis extorrem negotiis ruralis ocii torpor astringeret, evitans ærumnosa calamitatum naufragia; quibus publicæ ^m incessabiliter vexantur actiones, arbitrabar agrestem secure adipisci quietem, ut procellis curarum ⁿ cessantibus, quo in torporem urbana

tem-

heic haberet quæcunque fabula ad lucernam literis commendata, forsân legendum esset, *Neque illam, qua privignum Phædra in tumultum duxit.* Suedet illam conjecturam utcunque *to vi*, quod ex voce *privigni* variè corrupta solum remansisse videri potest. Sic Hippolytum designaverit. Priap. c. 18. *Sic ut non modo te, Priape, possit, Privignum quoque sed movere Phædra.* Fabulam habes apud Hyg. cap. 47. Sed nimium forsân à vulgatâ scriptura discedi causaberis. Quid si ergo legas? *Quæ bimarium Phædra in tumultum duxit.* Ut duri sunt Afri, ita Theseum appellare potuit, quod extinctâ Hippolyte, dein Phædræ assumserit in matrimonium. Gloss. Isidor. *Bimarium, iterum maritus.* Narrat Plutarchus in Theseo extremo eum secundum quosdam post cœnam de more ambulante de summâ rupe per præceps lapsum decidisse. Suspiciatur Perizonius vidisse alicubi lumen, ad quod in tenebris improvido perrexerit, atque ita interierit. Sed Heraclides Ponticus *αὐτὸν πάλιν*, à Lycomedæ præcipitatum eum narrat. Quærant alii, qui plura legerunt, quam nostra mediocritas, quam lucernam invenire possint, quam huic loco accommodent. Cæterum ut bimarium Theseum heic Fulgentius vocasse videri potest, ita *biviras* vocat viduas Varro. Vid. Non. cap. 11. 43. Gloss. Isidor. *Bivira, secundo conjux.*

^k *Academicum Rhetorem*] Non Macrobius, ut Locherus putat, sed Ciceronem. Gloss. MSS. *Academia fuit villa, in qua Cicero fuit natus.* Verum est fuisse villam Ciceroni Academiam

dictam. Sed ibi natum fuisse eum, vel inde Academicum Rhetorem dici, id vero falsum est. Academicus Rhetor fuit, quod Academicorum more in omnibus adhereret dubitationem. August. C. D. Lib. vi. cap. 2.

^l *Vitalem circum*] Zodiacum, significum circum. Gloss. Philox. *Signifer, Σμυροπόρ, Ζωδιακός.* Capella Lib. 11. *Signiferum circum decussaret.* *Ζωοπόρ, κύκλος* est Aristoteli. *Circumulator* Apuleio. *Circum* pro *Circulo* ponunt etiam Capella & Cicero. *Capellæ verba sunt Lib. 11. Hinc est quod quarto jux est decurrere circo.* Et post paullo: *Hunc etiam prætergressa circum &c.*

^m *Incessabiliter*] *Ἀεγλαπῶς, indefinenter*, ut loquuntur Augustinus & Cyprianus. *Incessanter* Gildas Epist. p. 99. Flavianus epist. ad Leonem magnum & Pseudocypr. Sermon. de Spir. Sancto. Cassian. de Instit. Monach. Lib. 11. cap. 14. *Incessabile manuum opus.* Capella Lib. 1. *Incessabilis lator.* Lib. 1x. *Superum incessabiliter peccatorum arcana tenuerunt.* Oros. Lib. 1. cap. 2. *Sicut ab initio incessabiliter exstiterunt.* Ad eundem modum *incessans* pro continuo usurpat Gregor. Dial. Lib. 111. cap. 2. *Incessanti corporis totius motu.*

ⁿ *Cessantibus*] *Celantibus* 5. edd. MS. Leid. exhibet quidem *cessantibus*, sed Glossator superscripserat *abscedentibus*, quam vides esse interpretationem *celantibus*. Sed perperam. Quomodo enim procellæ eum celarent? an quod in causâ fuerint, cur ruri sese abdidit? Sed horridè hoc dici videtur. Præfero ergo *cessantibus*. Sententia hæc est:

tempestas exciderat, velut ° altiori nidulo, p placidam serenitatem villatica semotione tranquillior agitasssem, sopitisque in favilla silentii raucifonis jurgiorum classicis, quibus me Galagetici quassaverant impetus, defæcatam silentio vitam agere creditabam, ni me illuc quoque mœ-

RO-

est: Cessantibus illis procellis, quo urbana tempestas me vocaverat. Nam pro exciderat, quod mox sequitur, lego cum MS. Leid. excierat. Quod verbum corruptum etiam apud Juvenal. Scholiasten ad Sat. 1. vers. 71. Locustam matronam venescam Nero exhibuit ad se. Ita Pithæus edidit. Leid. ed. habet, excivit *μυλων* *μυλων* ad se. Dele *τὸ μυλων* *μυλων*, & scribe, excivit ad se. Voluit glossator aliquis indicare, quid heic esset excire, videlicet *μυλων* *μυλων*.

o Altiori nidulo] Halcyone niduli. 5. edd. Alcyone niduli MS. Leid. Lege, Alcyone nidulo, vel Alcyonio nidulo.

p Placidam] Placitam 5. edd. & MS. Leid. quod non spernas, si legas quæ ad xix. Heroid. Nalonis observavit Nob. Heinſius. Seneca tamen Agamem. vers. 60. Nunquam placidam sceptræ quietem &c. Quint. Declam. x. Illa totis noctibus funebres exercebat nubilatus, tu graves somnos & placidam quietem. Virgil. Æn. 1. Placidam per membra quietem. Pier. Valer. Est ubi placitam legatur, quod non æquæ placet. Placida enim proprium quietis epitheton.

q Agitasssem] Ἀγνί? agitarem. Frequentissima Fulgentio loquendi ratio, quæ *καρποφιλῶν* pro imperfecto usurpat. Sic cap. 1. Lib. 1. Ut posteritatis perpetuale suffragium denegasset. cap. 27. Ipse illam in conjugio accepisset. Lib. 11. 14. Ut Minerva armis virginitatem defendisset. Ethicus Præf. Cosmog. Atque eam ne incognitam posteris reliquissent. Orosius Lib. 1. cap. 8. Adeo ut etiam agrorum sterilitatem futuram ante multos annos prospiciens, fruges congregasset. Festus: Facem in nuptiis in honorem Cereris præferbant, aquaque spargebatur nova nupta: sive ut para castaque venisset &c. Sic Leid.

Biblioth. codex, non ventres, ut editum est. Apulejus Asclepio Hermetis; Veluit alium, qui illum, quem ex se fecerat, intueri potuisset. Cyprian. Laud. Martyr. Ad hoc reservatus es, ut martyr esse potuisses. Victor de Persecut. Vandal. Lib. 1. Magis cum occideret, ne martyrem gloriosum effecisset. Et post paullo: Quod ille plenus Dea magis ut velociter provenisset, impios provocabat. Lib. 11. Ne forte marisum consiliis acrioribus adversus tyrannum armasset. Auctor vitæ Virgil. Ita brevi convulnit tempore, ut multo ante satas populos adequari videret. Quem locum frustra tentavit vir eximius. Haimo Homil. p. 42. Si fieri posset, ut ille mandus perisset. Gregor. Dial. 11. cap. 16. Per multa fuerat martyrum loca transmissus, ut sanari potuisset. Et sic identidem ille. Africanum hoc esse recte observavit Salmasius ad Pall. Tertull. p. 120. ubi alia tibi exempla dabit. Si vulgatis standum editionibus, etiam Petronium hac loquendi ratione usum dicas, cum ait: Ad hoc votum ephebus ultro se admovent, & putæ, veteri caput, ne ego obdormissem. Sed corrigendum existimo, obdormissem. Natum vitium ex compendio scripturæ. Cæterum agitare tranquillitatem dictum est, ut agitare pacem, lætitiæ, mœrorem, luctum, gaudia, aliaque apud Sallustium.

r Galagetici] M. & L. Galogetici. I. Galgatici. Sed Galagetici cum comel. A. H. & MS. Leid. Gloss. Gentilis, vel à Gallis dicti. Getæ sunt Gothi. Vide Schol. Horat. ad Lib. 1. od. 35. Casaub. in Spart. p. 301. Gloss. Isid. Geta, Gothus. Confer Cluver. Germ. Antiq. Lib. 111. cap. 30. Lege heic, ut Salmasius in orâ codicis sui notaverat, Gallogetici.

s An-

rorum improbiore angina sequeretur, ^s felicitatisque no-
verca fortuna, quæ amarum quiddam humanis interferit
semper negotiis, me quasi pedissequa sectaretur. Nam
tributaria in dies conventio compulstantium pedibus ^u li-
men proprium triverat, nova indictionum ac momenta-
nea proferens genera, ^x quos si Mida rex ex homine ver-
teret, ut ^y locupletes tactus rigens auri materia sequeretur;
credo etiam Pactoli ipsius fluentia ^z condictis frequen-
tibus deficassent. Nec hoc tantum miseriarum ergastu-
lum sat erat: addebatur his, quod etiam bellici frequen-
ter incursum pedum ^a domo radicem infigere jusserant,
quo portarum nostrarum pessulos araneorum cassibus op-
pletos quispiam non videret. Agrorum enim dominium
gentes ceperant, nos domorum. Fructus nim nostros ex-
spectare licuit, non frui. merces ^b quippe gentilis fuc-
rat, si vel ad manendum clausos relinquerent. Sed quia
nunquam est malum immortale mortalibus, tandem ^c Do-
mini regis felicitas, adventantis velut ^d solis crepusculum

mun-

^s Angina] Gloss. *angustia*. *Angi-*
na morbus porcorum, qui occupat san-
ctis. Ita & Servius ad Georg. III. 497.
Verum non porcorum tantum, sed pec-
corum omnium est angina. Festus:
Angerona Dea sacra à Romanis instita-
ta fuit, cum angina omne genus ani-
malem consumeretur. Immo & homi-
num *αὐτοῦ*. Vide Simeon, Sethi de
Alimentis pag. 4. *Anger* appellatur is
morbus à Plinio Lib. VIII. 27. Gloss.
Philox. *Anguina*, *ἀγροῦ*, *αὐτοῦ*.
αὐτοῦ. Gloss. eadem: *Angit*, *ἄγ-*
βί, *εὐροῦ*, *δύχ*, *μλγ*. Tertull.
de Anim. cap. 48. *Angina mensis*.

^t Felicitatis noverca] Lib. II. 16. Ho-
nestatis noverca.

^u Limen proprium] Tò proprium su-
spectum mihi. Puto legendum, *prope-*
modum.

^x Quos] 5. edd. & Leid. MS. per-
peram quasi. Quo pro ut Fulgentiano
more identidem ponitur.

^y Locupletes tactus] Simile illud Lib.
II. 18. *Erre ergo huic locupletis visus,*
et pauper effectus. Confer ejusdem li-
bri cap. 13.

^z Condictis] Scriverius: *Condicta*,
indictiones, *capitationes*. Rectè quidem.

Sed tu vide præterea Lindenbrogium
ad Ammian. p. 51.

^a Domo] *Domus* 5. edd. Sed MS.
Leid. *disertim domo*. Et rectè quidem.
Gloss. Philox. *Domus*, *doma*, *αἰὲς*,
αἰὲς. Plura vide ad Hyg. cap. 247.

^b Quippe gentilis] 5. edd. *quippe*
nobis gentilis. Sed illud nobis Leid. cod.
non agnoscit. Sed quid est merces gen-
tilis? Honorifica & ampla, ait Locher-
us, cum gentile pro nobili & hono-
rato ponatur. E *πρῶ*. Nisi tamen gen-
tilem mercedem rectius heic accipi pu-
to de mercede, quæ datur à gentibus.
Ita enim barbaras nationes Romani
appellant.

^c Domini regis] MS. *Domini*. quod
non displicet. Vide Vossium alioque.
Gloss. *Zenonis*. Baptista Pius ridiculè
intelligit Athanasium, qui, Gorhis ex-
pugnatis, pace festa tranquillavit or-
bem. Locherus Hildericum filium Thra-
sa mundi, qui ab exilio revocavit epi-
scopos. Verum utrum Rufensis epi-
scopus Fulgentius hic fuerit, an va-
ro alius, cum haud satis constet, dif-
ficile est certi aliquid statuere.

^d Solis crepusculum] *Cum creperum*

A 4

lux

mundo tenebris dehiscen-
tibus pavores ^eexterfit. Et post
torpentes incessus, ^fqui tum bellicum profligaverant in-
terdictum, licuit tandem arva visere, limites circuire.
Egredimur nautarum in morem, quos ^gtempestatum fla-
mento confractos exoptata reduces ^hexcepit ripa, & ve-
lut parietum indumentis exuti, post domesticas stationes
ambulare potius discimus, quam progredimur, & Ma-
roneo versui consimiles: *Tandem liber equus campo ⁱpo-
titur aperto.* Intuemur arva, quibus adhuc impressæ bel-
lantium plantæ ^kmuricatos, (quod ajunt) ^lsigillaverunt
gressus, & ^mformidine mentis nondum extersa, hostes
in vestigiis ⁿpavebamus. Terrorem enim pro sui memo-
ria miles hostis ^ohæredem reliquerat. Sed ^pTroadum in
morem ostentabamus ^qalterutrum loca, quorum recor-
da-

lax alma micat, ut loquitur Capella
Lib. 11. p. 28. ed. Grot. qui & Lib. 1.
Crepusculum pro diluculo usurpat. Lu-
canus: *Longa repercusso nituere cre-
puscula Phæbo.* Confer. Serv. ad *Æn.*
11. 268. Isidor. de Nat. Rer. cap. 2.

^e*Exterfit*] 6. edd. & MS. Leid. *ab-
terfit*, quod præferam. Claud. vi. Con-
sul. Monor. *Principis & solis radiis
deterfa removit Nubila.*

^f*Qui tum profligaverant*] MS. Leid.
& 5. edd. *qua tam profligaverat* &c.
hoc est, *negaverat*, ut glossa exponit.
Sed sic rescribendum foret, *quos tum.*

^g*Tempestatum flamento*] 5. edd. &
MS. Leid. *flagitamento*. Gloss. expo-
nit, *Castigatione*. Assultu & incurfu
dixisset potius. Præfero tamen cum
Cornel. Tollo Modiani codicis lectio-
nem *fatigamento*. In Contin. Virgil.
*Tempestivis jactationum cursibus fati-
gatur*, quanquam & ibi Leid. cod. *fla-
gitatur* exhibet. Pseudocypr. Laud.
Martyr. *Tempestatibus diu nauta fati-
gatus*. Propert. Lib. 111. El. ult. *Nunc
ademum vasto fessi requiescimus æstu.*

^h*Excepit*] Mod. Codd. & Leid. Bi-
blioth. ut & 6. edd. *excipit*.

ⁱ*Potitur*] Clar. Cornel. Tolloius mar-
gini illevertat, *potitur*. In Virgil. le-
gitur xi. *Æn.* 494: *Tandem liber equus
campoque potitur aperto.* Exitimo ver-
ficulum hunc paululum detortum fuisse
a Fulgentio. Quod postea vidi cen-

fuisse etiam Nob. Heins. qui in margi-
ne codicis sui emendabat, *spatiatur*.
Leid. cod. *campo aperto potitur*.

^k*Muricatos gressus*] Gloss. *murica te-
stas. genus herbe.* Stultè. Audi tu
potius Vossium. *Μυρικήν muricatos
gressus* dixit Fulgentius, hoc est, for-
midolosos, qui quasi per murices ser-
reos fiant. Vide ejus Etymol. in *mu-
rex*.

^l*Sigillaverunt*] 5. edd. *Sigillave-
rant*.

^m*Formidine mentis nondum extersa*] MS.
Leid. & 5. edd. *mentis*. Quod
præfero.

ⁿ*Pavebamus*] Cl. Tolloius mallet,
pavemus. Sed diversa tempora, immo
& modos copulari interdum, alibi do-
cemus.

^o*Hæredem reliquerat*] Sic & infra:
Famam relinquentes hæredem.

^p*Troadum in morem*] Contumeliosè
Troades Trojani à Persio appellantur:
quâ de re vide Alcibi. Parerg. Lib. 111.
cap. 48. *Κατάζηναι* ergo hæc Fulgen-
tius, aut intellexit mulieres Troja-
nas.

^q*Alterutrum*] Malebam à primo *al-
ternatim*, quod alteri Glossator super-
scripserat in codice Leid. Conjecerat
idem, & in suo libro notaverat Clar.
Tolloius. Infr. Lib. 11. 16. *Alternatim
resurgere atque occidere dicunt*. Nunc
dubito nonnihil, cum & apud Mar-
tial.

dationem aut ^rinternitio celebrior faciebat, aut præda. Tandem inter ^ssentosa nemorum ^tfrutecta, quæ agrestis olim deseruerat manus (^u nam ^xintercapedinante pavoris prolixitate ^y tam largo fumo lurida parietibus aratra pendebant, & laborifera boum colla jugales in ^zvaccinam molliciem deduxerant callos) squalibat viduus sulcis ager, & herbidis sentibus olivifero vertici minabatur.

tial. in Epistol. ad Tolosan. legam: *Amplius denique & altitudo caritatis per vos diffundantur, per quas alterutrum invicem diligatis.* Et Nemesianus aliiq. responso ad Cyprian. *Simus ergo orationibus nostris alterutrum adjutores.* Ruffin. Interpr. Euseb. Lib. 1. *Usque quo procedente immanitate etiam devorarentur alterutrum.* Vulg. interpretes Marci cap. xv. 40. *Dicebant ad alterutrum.* Genes. cap. xiii. vers. 11. *Dirisique sunt alterutrum à fratre suo.* Act. vii. 26. *Ut quid nocetis alterutrum?* Cyprian. Lib. iii. ad Quirin. ex Galat. cap. vi. *Alterutrum onera sustinete.* Tertull. de Resurrect. Carnis cap. 44. *Membra alterutrum sumus.* Miror, ut raram eo significatu, in uno Sangallensi hanc vocem notasse Barthium Advers. xlv. 11.

^r Internitio] Leg. internecio, quomodo habent A. I. H. & MS. Leid. Gloss. Philox. *Internecio, ἀνίπνε.* Vetus interpret. Josue cap. x. vers. 20. *Usque ad internecionem pene consumtas.* Isidor. Orig. ix. *Usque ad internecionem deleta sunt.* Quomodo & Florus loquitur Lib. ii. cap. 16. & 17. quanquam perperam internecionem exhibent editi. Festus: *Internecio vita privatio appellatur interfecio, à necē denominato vocabulo.* Lege cum Vett. membran. Biblioth. Leid. *Internecio, vita privatio, interfecio, à necē &c.* Victor illastrum cap. 23. *Gallos improvisos internecione occidit.* Reletibo, *improvisus.* Justinus Lib. vii. 6. *Thesaliam improvisus expugnat.* Sallust. Jug. cap. 88. *Quo improvisus gravior accederet.* Curt. vi. 6. *Improvisus hosti supervenit.* Ammianus Lib. xxiii. pag. 433. ed. Boxh. *Improvisus Assyrios occubaret.* 402. *Improvisa finitima popu-*

lantur. Lib. xvii. p. 184. *Cum suis improvisus occurrit.* Eodem sensu Florus Lib. iii. cap. 3. *Ut hosti inopinatus occurreret.* Et cap. 5. ejusdem Lib. *Italiam nec opinatus invadere.* Schol. Stat. ad I. Theb. vers. 644. *Pietatem posuit, quia cives suos internecione monstri servaverat.* Leg. *internecione.*

^s Sentosa] H. c. spinosa. *Senticosa* dixisset Afranius. Vide Fest. in SEN. T. E. S. Horat. ii. od. 9. *Hispidos Manant in agros.* Ubi Scholiastes: *Senticosus, herbosus.*

^t Frutecta] Ita recte & MS. Leid. *Frutecta* s. edd. Vide quæ notamus inferius ad illa, *Quicquid per frutecta ager &c.*

^u Nam &c.] Includenda omnia parenthesi usque ad illa, *squalibat viduus &c.* Ordo est, *Tandem squalibat ager &c.*

^x Intercapedinante] Gloss. *interveniēte.* Capell. Lib. ix. p. 3. 2. ed. Grot. *Intercapedinante prolixitatis oblivis jam supero debet vigore discere.* *Intercapedo* est διόσμητος χρόνος, διαστάσις καὶ πρῶ, ut exponunt Glossæ Philoxeni. Festus: *Intercapedo, tempus interceptum, cum scilicet mora est ad capiendum.* Turpiliius: *Quando equidem amorem intercapedine ipse lentis dies.* Sed *intercapedinare* ignorat politum sæculum.

^y Tam largo fumo] Gloss. *ut frutecta crescerent in agros.* In fumo aratra suspendebant, ne cessantia ex humore putredinem conciperent. Vide Proclum ad illa Hesiod. Εργ. α. Αἴψα καὶ πυδάλιον ἄβις ἑαίδη καὶ πῦρ καὶ λαθεῖο.

^z Vaccinam molliciem] Qualis in vaccarum est collis. Catullus c. Lxv. *Rara colit nemo, mollescant colla juncens.*

tur. Ita etenim ^a nexili de syrmate ^b mæandrico graminum labrusca coibat, quo septa herbosus radicibus tellus, Triptolemicum contumax abnueret dentem. Ergo dum hujuscemodi ^c paliuræa prata incedenti premerem planta, & roscidos florulenti velleris colles spaciante ^d meterem passu, defectum voluntas peperit, ^e & egredientis studio, sedulitas ex labore successit. Divertor arborei beneficium umbraculi ^f præsumens, quo me erranti foliorum intextu Phœbià torridis defensaret obtutibus; & circumfluo ramorum recurrentium nexu umbram, quam propriis radicibus præberet, mihi etiam concederet esse communem. Nam me avium quædam ^g vernulitas, quæ ^h fra-

^a Nexili de syrmate] Gloss. de tortuosa curatione. Syrma polysemos est sermo. Est enim syrma longaria manus scriptura. Dicitur & longa sententia. Ponitur etiam pro sinuatione & flexu, ut hoc loco. Vult sanè id epitheton Maandrico. Festus: Maandrum pictura genus, dictum à similitudine flexus amnis, qui appellatur Maandrus. Consule ibi Scaligerum, & Servium ad illud Virgil. Æn. v. 251. *Purpura Maandro duplici Melibœa cucurrit*. Quod de longariæ manus scriptura ait glossator, id inveni quoque apud Vet. Horat. Scholiast. ad Artem Poët. *Larvas*, inquit, capiti imponebant, & inducebant aëres syrmatæ, id est, vestimenta praelixa: unde & longaria scriptura syrma dicitur ab illius vestis prolixitate. Longa manus dicitur in Gloss. Labb. Tò de redundat, ut sæpe apud posterioris ætatis scriptores; quanquam interdum nec meliores id refugerint. Vide notas ad Lib. 1. cap. 24.

^b Maandrico graminum] MS. Leid. & 5. edd. *gramini*. Quod præfero. Ter tull. Pall. cap. 4. *Prorsus si quis Maandrico fluxu delicatam nectens humi protrahat*. Noster infra: *Maandricos limbos*.

^c Paliuræa prata] Respexit Virgil. Ecl. v. 39. *Carduus & spinis surgit paliurus acutis*.

^d Meterem] MS. Leid. cum 5. edd. *metirem*. Scriberius in margine scripserat *metirer*. Quod & mihi in mentem venerat ex illò Horatii Epod. 4.

Sacram metiente te riam. Quid simutasse eum formam verbi dicamus? Certè Lib. 11. cap. 6. *Furari* pro furari usurpavit, & in *Continent*. Virgil. *re-luctare* pro reluctari. Sic *remetio* pro remetiore Cyprian. Sermon. de Orat. Dom. In quo mensurà mensi eritis, in eà remetistur vobis. Et sic legitur etiam apud vulgat. Interpretem Matth. vii. vers. 2. *Æthicus* Præfat. Cosmogr. *Orbis terrarum metiri capis*. Hygin. Lib. 1. Astron. cap. 6. *Quinque autem, quos supra diximus, sic in spherâ metiuntur*.

^e Peperit, & egredientis studio &c.] 6. edd. & MS. Leid. *Peperit egredientis studio, sed utilitas &c.*

^f Præsumens] H. e. occupans locum arborum umbrâ opacum.

^g Vernulitas] Ita quoque cum MS. Leid. tum 6. edd. Salmasius in libro suo emendaverat, *vernulitas*. Si tam Latina esset, quam quidem non malè huic loco conveniret, rescriberem *vernulitas*. *Vernare* enim dicuntur aves, quando verno tempore cantillant. Ovid. *Indocili gutture vernat avis*. Certè *vernalis* invenias in notis Tyronis, & apud Augustin. C. D. vii. 25. *Vernalem faciem terra*. Chrysol. Serm. xxv. *Vernalis cespitis vilitate*. Formetur ergo non ineptè à *vernalis vernulitas*. Sed potius est, ut respexisse eum loquacitatem vernarum dicamus. *Vernulitas* est dicacitas. *Verniles* aves, argutæ. Rutil. 1. Itin. *Vernula queis vario carmine ludis avis*. Pado Eleg. de Mæc.

fragili quadam dulcedine ⁱcrispantes sibilos ^kcorneis edunt organulis, ad hoc opus allegerat, & laboris tam subita requies melos quoddam carminis expectabat.

*Thespiades, Hippocrene
Quas spumanti gurgite
Inrorat loquacis nimbi,
Tinctas ^lhaustu musico,
Ferte gradum properantes
De viretis collium,
Ubi guttas ^mflorulenta
ⁿMane rorant purpura,
Humor algens, quem serenis
Astra sudant noctibus,
Verborum canistra ^oplenis*

P Re-

Masc. obitu: *Sederat argutas garrulus inter aves.* i.e. ὄρνιθας καλλιὰς. Proclus in Hesiod. E'ργ. a. p. 86. Τὴν καλλιὰν καλῶμεν ἀνθρώποις, ὅς ἐστι καὶ ἡ ῥα-
κρίωνι καλλιὰν χαλιδῶν. Locum frustra quæras in reliquiis Anacreontis, Fors suat tamen, ut Od. xii. ubi nunc legitur, τίποις, ἁλάν χαλιδῶν, rescribendum sit, τί καλλιὰν χαλιδῶν. Judicent docti.

^hFragili dulcedine] Κλαδάσας Græci vocant. Ita infra habes, *Fragilem cacinnum.*

ⁱCrispantes sibilos] Vibrantem modulatum, ut de lusciniis loquitur Plin. Lib. x. cap. 29.

^kCorneis organulis] H. e. rostris. Cornea labra dicuntur in Vet. epigram. Lib. iv. Catal. Pith. Nam claudunt ramidam cornea labra gulam.

^lHauftu musico] Pieria lasice, ut loquitur Virgilius in Calice. Haustus pro aqua, quæ hauritur, ut apud Phædrum Lib. i. *A te decurrit ad meos hauris liquor.*

^mFlorulenta] Simulavit Ausoniam Pervig. Veneris: In pudorem sternentes prædiderunt purpure. Humor illa, quem serenis astrarorant noctibus, Mane virginis papillas solvit humenti populo. Isidor. Chron. Goth. Ty florulenta campis, montibus frondosa, piscosa hystoribus. Ambros. Hexam. Lib. i.

cap. 4. Horrentibus pruinis florulenta misceri. Ita à ros rorulentus apud Gregor. Turon. Histor. Franc. cap. 15. à gleba glebulentus, & à sax faculentus apud Apulej. in de Deo Socratis; & à farina farinulentus, à mustum mustulentus Milet. Lib. ix. item à rosa resulentus apud Capellam Lib. i. ab aurum aurulentus apud Prudent. Steph. & apud nostrum à merum merulentum. Pertinet huc illud Capellæ Lib. ii. *Ac in rositis purpuraret cutrima Aurora primo convulsans habita.*

ⁿMane rorant] Lege rorat cum 6. edd. & MS. Leid. Referri enim debet ad illa humor algens. Stillare, rorare, manare & id genus quam plura alia cum quarto tunc, nunc cum sexto casu construuntur. Sententia est, ubi humor algens &c. rorat. Est ille humor, quem atra noctu sudant, ἄστροισιν siderum Lib. ii. 19. Nocturni rores humor, quem sporrea siderum atque ipsius luna animandis verbarum succis insudat. Ita ibi legendum, Q. Cicero apud Ausonium Eclogario: *Quam sequitur nebulas rorans liquor altus Aquari.*

^oPlenis] Vel plena legendum, vel dicendum esse hypallagen, ut apud Petron. Nec certos fluitus nuntios impulerat. Isidorus Lib. xx. Orig. cap. 6. Curant cum syphonis aquis plenis, pro syphone aquis pleno. Nisi rectus ei singularis

p Reserate flosculis.

Quicquid per ^q virecta Tempe

Raptat unda ^r proluens,

^s Hinnientis & ^t recussu

Quam ^u produxit ungula.

Quicquid Ascreus ^x veterna

Rupe pastor ^y cecinit,

Quicquid ex ^z Atlantis gazis

Vestra promunt horrea,

Quod cecinit pastorali

Maro sylva Mantua,

Quod ^a Maonius ranarum

laris fuit *siphona*. Propert. Lib. 1. el. 20. Tandem haurire parat demissis flumina palmis, Innixum dextro plena trahens humero. Intelligi vult flumine vel aqua plenam urnam, observant summo Gronovio.

p Reserate] Barth. Advers. Lib. xvii. 7. & lvi. 17. deserate propter metrum. Sed & E saepe produci jam notavit in Lucretiano indice Giphanius, & Mariangelus in notis ad Alvarum de syl-labularum dimensione. Quid praeterea in hoc carmine mutatum velit, apud ipsum vide. Verba haec esse *μῦθος* sive fabulas, recte observavit.

q Virecta] Αὑχαιῶς, quomodo & in notis Tyronis legitur pag. 9. & fructella p. 169. Capella Lib. 1. p. 18. Scythidis virecta. Ita habent Vett. membranæ Biblioth. Leid. non vireta, ut ediderunt. Festus: Damella antiqui, quasi damiceta, appellabant, quæ nos dameta. Idem: Vestices fructella densa dicta à similitudine vestis. Lact. Argum. Metam. 1. cap. 3. Fructella sylvaram. Marcellin. Lib. xiv. Fructella prensando vel dumos. Virg. Æn. vi. Amara virecta. Vide ibi Valerian. pag. 124. ed. Steph.

r Proluens] Lege, profluens cum Nob. Heinso.

s Hinnientis & recussu] Adscripserat margini vir doctus, Hinniente de recussu. Sed nihil opus est. Hinniens est equus Pegasus. Duplex haec unda notatur, & quæ per Tempe fluit, & Hippocrenes.

t Recussu] MS. Leid. & 5. edd. re-

cursu. Malè. Rectum est recussu. Maro 11. Æn. Uteroque recussu. Restituimus idem vocabulum Lib. 1. cap. 24. Recntere dictum, ut replaudere apud Apul. vi. Mil. Quadrupedi cursu solum replaudens. Et dextra frontem replaudens.

u Produxit ungula] Vide Sidon. Lib. ix. ep. 9. Antonin. Liberal. cap. 9. Scholiasten Hesiod. p. 234. ed. Heinsf. Festum in Pegafides. Theon. in Aratum p. 29. ed. Lond.

x Veterna] Gloss. antiqua. Rectè. Gloss. Philox. Vaternus & vetustius, παλαιός. Leg. Veternus. Cyprian. Sermon. de Circumcis. Probatoria hujus sensualitatis colluctatio tam veterna. Sic veternus error apud Ennod. Veterna offensio apud Fulbertum, veterna silentia apud Prudent. Hymn. Cath. 9. occurrunt. Priscian. sub finem Lib. 11. Vetus praeterea veternus facis, non solum veteranus, sed diversas habent significationes. Etiam veternosus eodem sensu venit Victori in Pass. Martyr. Carthag. Ecce antiquus hostis, veternosus utique anguis, trifidula lingua veterna vibrans.

y Cecinit] Incinit Barth. Adv. Lib. xxvii. cap. 19.

z Atlantis] MS. Leid. Atlanta. Forte scripsit Atlanta, quemadmodum Perdica pro Perdis cap. 2. Lib. 111. Vide quæ ibi à nobis dicta sunt. De Atlante hoc consulendus Servius Æn. 1. vers. 745.

a Maonius] Malim, Maonides. Persius

Ca-

*Cachinnavit pralio,
Parrhasia candicanti
Dente lyra concrepet:
Ad meum vetusta carmen
Sacula nuper confluant.*

Hoc itaque sacrificiali carmine Gorgonei fontis aspergine ^b madidas & præpetis unguæ rivo ^c merulentas Picrides abstraxi. Astiterant itaque ^d syrmate nebuloso lucidæ ^e ternæ viragines, hederæ largiore circumfluxæ, quarum familiaris Calliope ludibundo palmulæ tactu, meum ^f vaporans pectusculum, poeticæ pruriginis ^g dulcedinem sparsit. Erat enim gravido (ut apparebat) pectore, crine neglecto, quem margaritis prænitens diadema constrinxerat,

fius Sat. vi. 11. *Meonides Quintus pavone ex Pythagoro.* Martial. Lib. v. 10. *Et sua riserunt sacula Meoniden.* Meonium patem apud Alcimium, Meonium Homerum apud Nasonem, Meonium senem apud hunc nostrum, & Lucan. Pan. sed nusquam absolutè dici Meonium memini Homerum. Βαργωμεν. auctorem esse illum voluerunt ex veteribus nonnulli, ut ostensum à nobis ad Hyg. cap. 154.

^b *Madidas*] Dictum eleganti μαλαφορά, ut apud Mart. ep. 68. Lib. vii. *Cujus Cecropia pectora rore madent.* Lib. 1. ep. 4. *Si quis Cecropia madidus Latiaeque Camena Artibus.*

^c *Merulentas*] Ut à temetum temulentus, à vinum vinolentus, ita à merum finxit merulentus. A dhelmu libello de laud. Virgin. *Merulenta defecati nectaris defruta apothecis recondenda.* Cæterum illa madidas, merulentas prorsus μαλαφώεις dicuntur. Refero huc illud Petronii: *Plenum Pierio diffundes nectare verba.* Sic enim legendum censeo ex Vett. editionibus. Mutarunt, qui non videbant diffundere heic esse μαλακάζειν, inundare. Cato in Diris: *Diffusos gurgite campos.* Catal. Scalig. Lib. 11. pag. 239. *Pierio liquidam perfundis nectare mentem.* Pierium laticem appellat Virgil. Culice. Cæterum ut diffundere heic, ita infundere usurpat Chrysologus Homil. 42. *Non sic imber*

infundit terram, quomodo jejunium lachryma rigant pauperum. Et post paulo: *Cæli pluvia infundit terram.* Etiam Palladius Januar. Tit. 111. *Mediocriter infusus ager, ut nec latus nec aridus sit.* Marcellin. Lib. xiv. *Fluminis modo fortunis complurimum sese repentinus infudit.*

^d *Nebuloso syrmate*] Tenui instar nebulæ: cujusmodi vestes ἀγχιώδεις vocabant Græci. Adi Gonsalium ad illa Publîi apud Petronium: *Palam proflare nudam nebula linea.*

^e *Ternæ viragines*] Barth. Adv. Lib. xvii. cap. 7. *Ter terna.*

^f *Vaporans*] Gloss. *incendens.* Rectè. Horat. Epist. 16. Lib. 1. *Larum discendens cursu fugiente vaporet.*

^g *Dulcedinem sparsit*] Ita & MS. Leid. Gloss. *spargendo replevis.* quæ est explicatio lectionis *g.* edd. *dulcedine.* Lege ergo, *dulcedine sparsit.* Spargere accipe pro conspergere. Virgil. Ecl. v. 40. *Spargite humum foliis.* Propert. iv. 6. *Spargite me lymphis.* Ovid. xi. Met. 57. *Sparsos rore capillos.* & vers. 311. *Nox calum sparserat astris.* Horat. II. od. 13. *Penetralia sparsisse nocturno cruore.* Ubi perperam Schol. *maduisse.* Senec. Agam. 465. *Nox prima calana sparserat stellas.* Ita sternere pro consternere. Horat. iv. od. 14. *Stravit humum sine cade victor.* Serere pro conferre. Boet. *Qui serere ingenuum volet agrum.*

Sio.

xerat, ^h talo tenuis bis tinctam recolligens vestem. ⁱ Quod credo & itineris propter, ^k & ne mæandricos tam ^l subtilis elementi aliquatenus limbos aculeati herbarum vertices scinderent. Astiti, propter ergo erectus in cubitum, veneratus sum verbosam viraginem, olim mihi poetico vulgatam evidentius testimonio. Nec immemor cujus verbosas fabulas propter ^m scholaribus rudimentis tumidas ⁿ ferulis gestaveram palmas: ^o & quia non mihi evidenti

ma-

Sic & Græci cum Latinis. Ps. 107. 37. *Ε-
αυθεν αρεος & ιπυθδου αμπαυας.*

^h Talo tenuis bis tinctam recolligens vestem] Hoc esset, *dibapham*. Vltius ad Nemef. pag. 345. *talo tenuis discinctam*. Nisi autem, inquit, discincta fuisset vestis, non opus erat recolligi. Responderi posset, cingendo recolligi vestem, & viantes altius cingi solere. Rectius ergo fore, *bis cinctam*. Adjuvat tamen ejus conjecturam *nebulosum syrma*, quod præcessit.

ⁱ Quod credo & itineris propter] Ita & MS. Leid. Glossator superscripserat, *scil. difficultatem*. quomodo 6. edd. ante Commelinum repræsentant. Vltius emendat, *& itineri se properaret*. Nam quod in aliis, inquit, libris editum, *itineris propter difficultatem*, ex glossmate mei codicis profectum est, & sensui incongruum. Possedissem opinor codicem illum, quo ego nunc utor. Nam *bisinctam*, quod ex eodem adducit, etiam in Leidensi compareret. Ego conjectaveram, quod necdum displicet: *quod credo, & itiner propter*. Familiars huic scriptori id genus anastrophe. Velut mox: *verbosas fabulas propter*. Et cap. 5. Lib. 1. *Comestiones propter*. Apulej. Lib. v. Met. *Suggestum propter*. Et viii. *Ignem propter assidens*. *Quod credo* heic est *sicut credo*. Cic. xiiii. Famil. epist. 40. *Si nulla unquam apud te mea commendatio valuit, quod scio multas valuisse plurimum, hæc ut valeat rogo*. Seneca Apolocynt. *Quod tibi narro, ad sextum decimum lapidem à Viennâ natus est*. Quem locum frustra tentat vir doctus. Adde quæ habet Sciop. Susp. Lect. Lib. iv. 17. Possis etiam explicare non male, *quantum credo*. Quintil. declam. ix. *Quod scio, vltis etiam gladiatores parcent*. Ne *in itiner* mireris, notandum archaismos affectare cacoethes esse inferioris

ætatis scriptorum, præsertim Afrorum. Certè *in itiner* Lib. ix. & Capella usurpavit. Incertus poeta apud Macrobi. Lib. 11. Saturni: cap. 2. *Rimata itiner transitus*. Nisi dicamus synalœpham neglectam esse poetæ, malim ex Gellio rescribere *itineri*. Charis. Lib. 1. *Item iter & itiner &c.*

^k Et ne Meandricos] Ita scripsi cum MS. Leid. & 6. edd. Perperam *ne* omiserat Commelinus.

^l Subtilis elementi] *Filamenti* in margine libri sui emendabat Nob. Heinsius. Quod nullus dubito, quin cuiuslibet se probaturum sit. Boetius de vestibus Philosphæ Lib. 1. *Vestes erant tenuissimis filis, subtili artificio &c.*

^m Scholaribus] Scholasticis. Usus eâ voce & Hieronymus ad Damascum. Vide Voss. in de Vir. Sermon. p. 53.

ⁿ Ferulis] Ferula & scutica sceptrâ nota pædagogorum, sive medicamina, quibus medentur pigritiæ puerorum. Catal. Pith. Lib. iv. *Et ferulis culpas tollere cessat iners*. Eleganter Capella Lib. 111. Tunc etiam quoddam medicamen acerrimum, quod ex ferula flore caprigenique tergoris refectione consecratur, rubri admodum coloris, exprimit. Ferulam & scuticam innuit, quarum hæc etiam de anguillarum tergoribus olim factitabantur. Vide Plin. ix. 23. Isidorus Lib. v. 27. *Anguilla est, quæ coercentur pueri in scholis: quæ vulgo scutica dicitur*. De Ferulis Martialis Apophor. 80. *Invisi nimum pueris gratæque magistris, Clara Prometheo manere ligna sumas*. A feriendo dictas perperam censet Isidorus Lib. xvii. 9. *Nonnulli à feriendo ferulam dicunt: hoc enim pueri & puella vapulare solent*. Apul. ix. Met. *Ferula nates ejus obverberans*.

^o Et quia non mihi] Malim, *sed quia*.
Syl-

manifestatione quænam esset liquebat, cur venisset, in-
quiro. Tum illa: Una, inquit, sum è virginali P Heli-
coniadum curia, Jovis albo conscripta, quam olim q A-
thenæam civem Romanus ordo colendam exceperat: ubi
novellos ita frutices edidi, quo eorum cacumina summis
astris infererem. Ita vitæ famam r linquentes hæredem,
quo magis celebriorem obitum s protelarent. Ast ubi me
Romulæ arcis conventu bellicus viduavit incurfus, Ale-
xandriæ t conciliabula urbis u exulata possederam, variis
dogmatum imbutamentis lasciva Græcorum præstruens
corda, postque Catonum x rigores, Tullianasque seve-
ras invectiones, & Varroniana ingenia, y Pelleæ gentis
ener-

Syllaba proximè præcedens τὸ s ab-
sorpsit.

p Heliconiadum curia] Capella Lib.
iv. Ingressa curiam superum. Cyprian.
Sermoñ. de Pass. Christi. Paradisi civis
et domesticus curia efficitur. Non dis-
simile est illud Ausonii, Collegia Ao-
nidum. Sed chorea emendaverat in ora
codicis sui Nob. Heinsius.

q Athenæam civem] Migrat Gramma-
ticorum regulam. Moschopulus: Α'-
θηνῶν ὁ δὲ τὸ Α' θηνῶν, γυνὴ ἢ
δὲ Α' θηνῶν Α' θηνῶν, ἢ Α' θηνῶν.
Hesychius: Α' θηνῶν, ἢ θηνῶν, ἢ ἢ γυνή.
MSS. habere ajunt, γυνή ἢ γυνή.
Non ignoro insuper habuisse heic quos-
dam Grammaticorum præscripta. non
existimo tamen respexisse illuc Hesy-
chium, sed scripsisse potius: Α' θηνῶν
ἢ γυνή. Cæterum ut Athenæus pro
Atheniensis, ita Romanus, Carchedo-
nius, Chalcedonius, dixisse nonnullos
ostendit Salmast. ad Pall. Tertull. pag.
129. Cur Atticæ autem, non Athe-
nææ dicerentur mulieres, causam le-
gas apud Augustin. C. D. cap. 9. Lib.
xviii. Vide ibi Vivem.

r Linquentes heredem] Clar. Tollius
emendaverat in suo libro, linquens, &
mox, protelarem. Ita postulare quid-
em syntaxis, si ad Pieridem hæc re-
feras. Sed Grammaticos canones non
solicite observat Fulgentius. Præfat.
Lib. de Prisc. Serm. In quantum me-
moriam entheca subrogare potuit, contri-
bui, non phaleratis sermonum studen-

tes spem. Continent. Virgil. Ut dice-
re ceperam, mox ut terram tangit, ma-
trem videt, nec agnoscit, plenam desi-
gnantes infantiam. Heic tamen τὸ lin-
quentes referendum puto ad novos
frutices.

s Protelarent] H. e. memoriam ejus
per posteros extenderent. Leo in con-
siliis. Virt. & Vir. Si protelatis vigiliis
psalmorum censum persolvit. Pseudo-
Cypr. de Sing. Cleric. Laborat ad cul-
men adversarius protelare. Gloss. Isid.
Propagando, protelando. Protelat, dis-
fert. Quæ interpretatio locum habere
heic posset, si pro celebriorem rescri-
bamus celeriore. Adde infr. not. ad
cap. 6. Lib. 1. & Contin. Virgilianam.

t Conciliabula] Conventus & Scho-
las.

u Exulata] Quæ huc pertinent,
abunde dicta sunt à nobis ad Hyg.
Myth. cap. 26. & porro infra dicentur
ad Lib. iii. cap. 6.

x Rigores] Rugas in margine vir il-
lustris. Sed opinor in animo habuisse
Catonis severitatem. Severitas enim u-
bi nimia est, in rigorem degenerat.

y Pelleæ gentis] 6. edd. & MS. Leid.
Apellea. Gloss. Cod. Leid. Egyptia
propter nimium ardorem solis. Sed re-
ctum est Pellea, hoc est, Alexandri-
næ. Notati sunt semper ob morum mol-
litiem Alexandrini. Pellæi autem A-
lexandrini à Juvene Pellizo, hoc est,
Alexandro cognominati.

z Phasma

enerves sensus aut satyra luseram, aut comœdico ^z phasmate delectabam, aut tragica pietate mulcebam, aut epigrammatum brevitate ^a condibam. ^b Libebat me mea captivitas: & licet ^c nostræ vacassent industriæ, inveniebat tamen animus, quibus inter mala arrideret, nisi me etiam exinde bellis crudelior ^d Galeni curia exclusisset, quæ pæne cunctis Alexandriæ ita est inserta angiporis, quo chirurgicæ carnificinæ ^e laniola pluriore habitaculis numeren-

^z Phasmate] Scriverius volebat *plasmate*. Sed videtur Planciades noster respexisse Terent. Prolog. Eun. vers. 9. *Menandri phasma nunc nuper dedit*. quanquam glossa, quæ est in codice Leidensi, *figmento*, explicet *plasma*, non *phasma*.

^a Condibam] Usitatus hoc poetis, quam historicis vel oratoribus. Virg. *Æn.* vii. 790. *insignibat*. Ovid. *iii.* Fast. 507. *audibat*. Phædrus *iv.* 23. *parturibat*. Capella tamen, ut Afrum decebat, cum nostro Lib. *i.* p. 21. *Levitare pernix desultoriâ gestibat*. Ita habet MS. Leid. non *gestibat*, ut ediderunt. Apul. *iv.* Miles. *Bullis ingentibus scaturibat*. Claud. *Annal.* xv. apud Diomedem Lib. *i.* *Grundibat pecus suillum*. Archaïsmum esse idem Grammaticus docet. *Veteres hæc, inquit, sine e litera pronunciabant, nutribam dicentes, ut apud Virgil.* Nutribant, Tyrhusque pater &c.

^b Libebat me] *Αἴτι τῷ* mihi. Dativum ergo pro ablativo posuit. Hyg. *Astron.* *ii.* 15. *Etsi non pro divinâ fecit cogitatione, nec ut deum licebat*. Sed ibi legendum puto, *decebat*. Habet quidem Festus: *Me pro mihi dicebant antiqui*. Sed exempla, quæ affert, explicari aliter & possunt & debent. Magis huc faceret locus Afranii Fratris apud Non. cap. ix. *temem. 5. Id aurum me condonat*. Et Varron. *R. R.* Lib. *iii.* cap. 16. *Quarum alteram sine dote dedi Lucullo, a quo hereditate me cessa &c.* Sic se pro tibi positum dicas in veteri inscriptione, quam Catal. Lib. *iii.* exhibet Pithæus: *Viator audi, si libet, in tuum veni. Tabula est enea, qua te cuncta prædicet*. Sed ipse emendat, *perdoctet*. Vide Gruter, magni operis pag. 928.

^c Nostra vacassent industriæ] MS. Leid. & 5. edd. *Nostra vacuissent industriæ*. Modius ex suo MS. *Nostra non viguissent industriæ*. Lege, *nostra non vacavissent industriæ*. C & G notum est quam crebro inter se commutentur à librariis. Ad hoc *vacare* alicui perquam eleganter dicitur. Martial. *ii.* 5. *Vel tantum caussis, vel tibi sepe vacas*. Phædr. *Præf.* Lib. *iii.* *Reddas amicis tempora, uxori vacas*. Forte nec *vacuissent* mutandum. Quintil. *Declam.* 252. *Tantum illi vacuit? adeone saturitate apud te exundavit?* Tertullianus cum aliis locis, tum libr. de *Resurr.* carnis cap. 9. *Omnis vis Dei benefica vacuisset*.

^d Galeni] Ita rectè MS. Leid. cum A. B. H. & I. Malè *Gálieni* M. & L. Forte decepit eos Glossator, qui super *Galeni* scripserat *regis*. Miserè heic hallucinatur Baptista Pius.

^e Laniola pluriore] *Laniena* plurior 6. edd. Sed pro Commel. stat MS. Leid. Gloss. *Laniorum domus vel loca*. Lanii contemptim chirurgi dicuntur; quod corpora secare consueverint. Tertull. de *Anim.* cap. 10. *Hierophilus ille medicus, aut lanus, qui sexcentos excucuit, ut naturam scrutaretur*. De copîa medicorum, quibus abundavit olim Alexandria, vide Anonym. *Cosmogr.* à Godofred. ed. pag. 23. & Ammian. Marcell. Lib. *xxii.* cujus verba sunt p. 426. ed. Boxh. *Medicina autem, cunctis in hac vitâ nostra, nec parca nec sobria; desiderantur adminicula crebra, ita studia augentur indies, ut, licet opus ipsum redoleat, pro omni tamen experimento sufficiat medico ad commendandam artis auctoritatem, si Alexandria se dixerit eruditum*.

rentur: ^fdenique ita certando remittunt in mortem, quo ferant & Caronem ^h citius ⁱ sopitum, si ^k collegio non donetur. Hanc orationem risus mollior terminavit. Itaque meis ^l quo diverteret culminibus impetravi. Tum illa: Non paves, inquit, musicum tuis receptare dogma penatibus, cum barbarorum morem auscultaverim ita ^m literarios mercatus ⁿ penitus abdicare, ut hos, qui primis elementorum figuris vel proprium ^o descripserunt nomen, ^p cassata inquisitione mutum

[*Denique ita*] H. e. ad summam, ut verbo absolvam. Sic cum aliis locis, tum inferius quoque in hac præfat. *Denique turbavit* &c. Usurparunt ad eundem modum hanc particulam præter alios Florus Lib. 1. 16. Justin. xiiii. 2. Videndi de elegantia ejus locutionis Salmasius ad locum illum Flori, Freinsheim. in Justin. indic. Schultingius ad Calpurnii Declam. xi.

[*g Caronem*] Ita & MS. Leid. *avri* & *Carontem*, quod 6. præferunt edd. Sic *Corineum* habes pariter sine aspiratione pro *Chorineum* in Virgil. Contin. Schol. Juv. ad Sat. iii. 266. P O R T H M E A. *Carinam*. Lege, *Caronem*. Aspirationes omittit à deterioris ætatis scriptoribus, ut solebant antiquissimi, nemini ignotum paulo humaniori. Hinc ergo ridicula illa etymologia Isidori Lib. 11. 21. *Cordas dictas à corde, quia sicut pulsus cordis est in pectore, ita pulsus corda in cithara.* *Χορδαί*, *Corde*. Festus Pauli MS. Bibl. Leid. in S A M B U C A. *Ut in organo corda, sic in machinâ intenduntur funes.* Gloss. Philox. ed. Steph. *Alat*, *πίλξ*. Leg. *halat*.

[*h Citius*] Ocyus. Juvenal. Sat. iv. 134. *Argillam atque rotam citius properate.* Explet ellipsin Virgil. *Æn.* 1. *Disso citius tumida æquora placat.* Isidor. Orig. xvi. 4. *Disso celerius.*

[*i Sopitum*] Pro *sopituros* esse, videl. Chirurgos. Quâ de locutione consule Vossium Anal. Lib. iii. cap. 15. *Sopire* pro *enecare* posuit, ut Plautus *sopori dare* & in *sopore collocare* Amphitr. 1. sc. 1. Seneca Oedip. vers 168. *Vix assiduo Brachia conto lassata refert, Fessus turbam rectare novam.*

[*k Collegio non donetur*] *Adjutorio*, *Tom II.*

ut rectè exponit Glossa.

[*l Quo diverteret*] Ita rectè Commel. Perperam MS. Leid. cum 6. edd. *quid everteret*. *Quo* hic scriptor usurpat identidem pro *us*. Vide Indic. in *Quo*.

[*m Literarios mercatus*] *Convventus* Gloss. Ita *mercatus Olympiacus* apud Justin. Lib. xiiii. 5.

[*n Penitus abdicare*] H. e. repudiare. Vide quæ concessit ad Lib. 1. epist. 1. Sidon. Savaro.

[*o Descripserunt nomen*] *Descripserint* 6. edd. Melius.

[*p Cassata inquisitione mutum*] H. e. necognita quidem causâ, indicta causâ. Quamobrem addit *mutum*; quod perperam omiserunt 6. edd. Agnoscit sanè MS. Leid. Sed malè glossator explicat, *sive aliqua fama*. Cæterum cum *hos* præcesserit, sequi debebat *mutos*. *Cassare* verbum barbarum est, de quo Vossius in de Vit. Sermon. p. 99. Fulgent. Rusp. Episcop. epist. 2. *Ut merces boni operis humana laudis intentione cassetur.* Et epist. 4. *Neque enim Jacobi Apostoli prædicatio potest aliquâ argumentatione cassari.* Gregor. Dialog. Lib. iii. cap. 36. *Totumque vas navis cassatum nimis fluctibus ab omni fuerat compage dissolutum.* Summæ impotentia signum est damñare aliquem inauditum, & indicta causâ. Quamobrem Medea apud Senec. vers. 199. *Qui statuit aliquid parte inaudita alterâ, Equum licet statuerit, hand æquus fuit.* Responderet Creto: *Auditus à te Pelia supplicium tulit.* Quem verum frustra tentari putem à viro summo. *Εἰς ὁμοῦν* ista proferuntur à Creonte. Merito, inquit, si diis placet, ne te inauditam condemnem potestas, cum quæ inauditum sustuleris

B Per

tum raptarent in carnificinam. Tum ego: Non ita est, inquam, ut audieras, sed fama fuit. nam ----- carmina tantum

*Nostra valent Musa tela inter Martia, quantum
Dulcis aqua saliente sitim restinguere rivo.*

Et ut suum me amplius familiarem rescisset, illud etiam Terentianum adjeci: *Olim isti fuit generi quondam quaestus apud seculum prius.* Nunc itaque ita literæ suos, quicquid Helicon verbalibus horreis enthecatum possederat, in ipsis potestatum culminibus hæreditario jure transferret, catos extendunt. Illa ex hilarata versiculis, utpote

Pelian. *Εἰς ἑστὴν* etiam apud Quintil. ille Declam. XIII. *Nunc vero disse- rendum mihi est. quam momentosa sit hujus animalis rapina.* H. e. quam gra- vis, & quanti momenti. Contrarium vult intelligi. Sed forte rectius, *quam non momentosa.*

[*q Raptarent*] MS. Leid. *reportarent.* Superscripta altera lectio, *vel reptas- sent.* Vera lectio est, quam 6. edd. ser- varunt, *raptassent.* quam non debuit sprevisse Commelinus. Solenne est no- stro pro imperfecto ponere *ἔσπου- ταν*.

[*r Sed fama fuit*] Et fama fuit legi- tur in Virgilio. Quomodo nec male hæc scribas.

[*s Dulcis aqua*] Ita & MS. Leid. & 5. edd. Apud Virg. tamen Ecl. ix. se- quebatur, *Chaonias dicunt aquilæ ve- niente columbas.* Sed alterum, quod ex Eclog. v. depromsit, sententia po- stulat.

[*t Verbalibus horreis enthecatum*] Mer- cerus corrigit, *verbalibus horreis.* De quâ correctione valde dubito, cum & superius habeamus *perborum canistra.* *En- thecate* verbum fictum est ab *entheca*, de qua voce idem Mercerus ad libel- lum de Prisc. Serm. Utitur eâ etiam Cassian. in de Instit. Rea. Lib. iv. 14. & Gelasius Papa apud Gratianum. Grammaticus nescio quis apud Barth. Advers. Lib. xxxvii. 13. *Enteca, repo- sitio rerum venalium.* Fort. scripserat, *repositorium venalium.* *Enthecatum* di- cendi genus pro polito & phalerato

posuit Ambrosius in Lucam. Vide Sa- varon. in Sidon. Lib. i. ep. 9.

[*u Transferret, catos*] L. M. *transfer- recantus.* A. B. H. I. *transferret catos.* Et ita etiam MS. Leid. Scriberius & Tolleius correxerant *cados.* Et sanè ca- dis optimè cum horreis convenit. Ho- rat. iv. od. 2. *Nardi parvus onyx cli- ciet cadum, Qui nunc Sulpicii accubat horreis.* Sed adhuc hiulca est oratio, nisi ita scribas: *Nunc itaque ita litera suos, quo, quicquid Helicon verbalibus horreis enthecatum possederat, in ipsis potestatum culminibus hæreditario jure transferret, catos extendunt.* Tò quo, quod à me insertum est, ob si- militudinem sequentis syllabæ a libra- rio omissum putem. Sed est inter ami- cos meos quidam, cui *catos* Fulgen- tius pro doctis posuisse videbatur. Fre- quens sanè eo significato ista vox etiam optimis. Nec annotare id neglexerunt veteres Grammatici. Vide Varron. L. Lib. vi. Servium ad Æn. i. vers. 427. Legebat ergo is: *Nunc itaque & litera in suos, quicquid Helicon verbalibus hor- reis enthecatum possederat, in ipsis po- testatum culminibus hæreditario jure transferre catos extendunt.* Ut senten- tia sit, etiam nunc literas omnes He- liconis opes in suos mystas & doctos homines perseverare transferre. Sed sic *pertendunt* esset scribendum. Neque enim extendere est perseverare. *Ex- tendere artes per successionem libe- rorum* apud Petronium est propagare. Nisi si satisfacit prior conjectura, le-

quasi Mæonium senem *viserit recitantem, y laudatorio palmulæ tactu meam nullit cæsariem: percussaque mollius cervice, quam decuit: 2 Eia, inquit, ô Fabi: Anacreonticis jamdudum novis mystes initiatus es sacris. Ne quid ergo meo tibi desit tirunculo, accipe parem dogmatibus gratiam: & quatenus te nostra Satyra lascivienti verborum rore percussit, vadatumque te sui retinet amoris inlecebra, 4 redde quod sepioticon debes: & quicquid libet bNiliacis exarare papyris, feriat is aurium sedibus percipe. Nec deerit historiæ quilibet effectus, cujus te visceribus

gere malim: Quo, quicquid Helicon verbalibus horreis enthecatum possederat, in ipsis potestatum culminibus hereditario jure transferret catus, extendunt. Sic igitur heic catus doctus. Tò suos puta esse sequaces, & extendunt idem, quod provehunt, quomodo utrumque vocabulum explicat glossa codicis Leidensis. Quo propter similitudinem; ut dicebam modo, sequentis syllabæ facile oculos librarii fefellit. Ab eadem causa corruptus est locus in Quintil. Declam. vi. *Procedat inauditum antea monstram, misera, crudelis, si quid irati Diireliquerunt, si quid infelicitas oblita est, suis manibus perdere capiat.* Scribe, *quæ, si quid* &c. Et tolle incisum post *tò misera*. Idem scriptor Declam. III. *Nam quo ad altiorum quisque honorum gradum extenditur, hîc e. provehitur.* Adde Gronov. Observ. III. cap. 1. & Barth. Advers. Lib. xvii. cap. 7. ubi longè aliam dat faciem Fulgentiano huic loco.

x Viserit] Viseret 6. edd. & MS. Leid.

y Laudatorio tactu &c.] Significat caput sibi demulsum fuisse. Terent. Heaut. iv. 5. vers. 14. *Non possum pati, quin tibi demalceam caput.* Ubi Eugraphus: *Quod solet fieri his, qui placent, ut manus per caput tractu dacta quasi quadam esse videatur laudatio.*

2 Eia, inquit, ô Fabi] MS. Leid. & 6. edd. *Eia, inquit, Fabiana.* Scribere ergo, *Eia, inquit, Fabi.* Duæ reliquæ syllabæ ex sequenti voce *Anacreonticis* adhæserunt.

4 Redde quod sepioticon debes] MS.

Leid. *Redde quod debebas sepiotico.* Gloss. *Colori atramento encaustopo.* Lege, *encausto.* Nimirum ita scribi debet: *Redde quod debebas sepiotico*, hoc est; *solvere debitum atramento, scribe tantummodo, me premonstrante, quod velis;* ut habet glossa marginalis MS. Leid. *Sepioticon à omnia vel omnia dictum.* Apicius Lib. v. 3. *Accipies sepias minutas, cujusmodi sunt, impurgatas cum atramento suo.* Celsus II. 29. *Omnes teneri pisces, sepiarum atramentum.* Unde notas *furvæ sepiæ* literas vocat Ausonius epist. 4. Afri nimirum atramentum non è fuligine, ut alii, sed è sepiæ succo conficiebant, ut Glossæ Persianæ docent ad Sat. 3. *Θάλασσα* is Aristoteli est. Pro sanguine sepiis esse tradit Plin. Lib. ix. 29. *Encaustum* infimæ ætatis scriptores dixerunt. Macer cap. 3. *Encausto, vino quo sit mactrata, soluto, Si scribis chartam, mus non teret amplius illam.* Gloss. Isid. *Sepiæ; incaustum.* Leg. *encaustum.*

b Niliacis papyris] Quia papyrus in Nilo crescit. Mart. Xen. 1. *Perdite Niliacæ, Muse, mea damna papyrus.* Capella Lib. III. *Nilotica fructibus collecta notabam.* Ovid. III. Trist. El. x. 27. *Ipse papyrifero qui non angustior anne.* Confer Isidor. Orig. vi. 10. Schol. Juv. ad Sat. iv. 24: Sedulius Paschal. 1. *Plurima Niliacis iradant miracula chartis.* Quia papyris Nilus; hinc papyrionem τὸ Ἰαῖς ejus appellat vulgatus interpres Exod. 11. 5. *Cæciliam ripe fluminis* dixerat vers. 3. Etiam mystico illi citharædo Psalm. lxxviii. 30. *Σνεῖα* ἢ *χαλδæα* Egyptiî, ut quidam volunt.

B 2

c In:

ribus ^cinterstringi poposceris. Tum ego: Index te libelli fefellit, generosa loquacitas. Mihi non cornutus adulter arripitur, nec imbre mendaci lusa Danae virgo cantatur, dum suo iudicio deus sibi ^dpecudem prætulit, & hanc auro decepit, quam potestate nequivit. Non suillo canimus morfu depastum amantis juvenis femur, nec in meis libellulis ^esub falsa alite puerilis pependit lascivia. Non olorinis reptantem adulterum plumis ova pulligera virginibus inculcantem, ^fquam semina puerigena visceribus infundentem, nec ^gLychnides puellas inquirimus, & Hero atque Psyche poeticas ^hgarrulantes ineptias: dum hæc ⁱlumen quærit extinctum, illa deflet incensum, ut Psyche videndo perderet, & Hero non videndo perisset. Nec referam virginali figmento ^kAricinam lusam viragi-

gi-

^c *Interstringi*] Ita MS. Leid. cum B. M. & L. Sed A. H. I. *instringi*. Prius præferam. Vide not. ad Continent. Virgil.

^d *Pecudem prætulit*] Gloss. *arietem*. Imo *taurum*. Vide Ovid. II. Met. fab. 4. In arietem versus est Neptunus, ut Theophane frueretur. Vide Hyg. Myth. cap. 188.

^e *Sub falsa alite*] Aquilæ, cujus formâ assumptâ Jupiter Ganymeden ex Idæ monte rapuit. Vide Ovid. x. Met. fab. 4.

^f *Quam semina*] 5. edd. *vel semina*. Sed alterum MS. Leid. agnoscit. Subaudi in præcedentibus *tam*, quasi scripisset, *tam ova* &c. Lib. III. cap. 6. Illam vero, veluti Deam, non quisquam amare ausus, quam venerari &c. Præfat. Lib. de Ivis. Sermo. Non phaleratis sermonum studentis spumis, quam rerum manifestationibus dantes operam. Ita Leid. codex. Contin. Virgil. Non adipata crassido ingenii, quam temporis formido. Tertull. de Anim. cap. 9. Igitur indissolubilem quam immortalem, & ineffigiatam, quam immortalem. De Spect. cap. 16. Et forsitan sine causâ amare liceat, quam sine causâ odisse. De Resurrect. Carn. cap. 32. Utique triduo concoquenda carni viscera ceti sufficessent, quam capulum &c. Justin. XII. 8. Quorum non studiis deficiatur, quam annis. Græciâat oratio. Gregor.

Nazianz. Prolog. Arcan. Οὐδὲ θεὸν γὰρ ἀδύνατο πολλὰν δόξην Πλειστήριος ἀπο χειρὸς, ὅσον φιλικὸν τ' ὀλίγησε. Glossæ heic codicis Leidenfis: *Jupiter in cygnum conversus concubuit cum Leda, quæ peperit ovum, unde nati sunt Castor & Pollux*. Vide Hygin. Astron. II. 8. & nostrum infr. Lib. II. 16.

^g *Lychnides puellas*] Glossæ codicis Leidenfis, *Lucernales*. Rectè. Lychni enim lucernæ. Stat. I. Theb. 521. *Tendant auratis vincula lychnis*. Ubi Scholiastes: *Vitandæ humilitatis gratia lucernas noluit dicere*. Sic Maro: *dependent lychni laquearibus aureis*. Indignum enim hoc heroæ carmine fuerat. Sed lychnitides heic correxerat Heinsius. Quod puto rectum esse.

^h *Garrulantes*] Vox Barbara, ut *rabulare*. Vide Vossium in de Vit. Sermo. Lib. IV. cap. 9.

ⁱ *Lumen quærit*] *Querit* MS. Leid. Forte *queritur* scripserat.

^k *Aricinam viraginem*] Callistonem intelligit. Gloss. MSS. ad Virgil. I. Georg. *Claramque Lycaonis* &c. *Elicem dicit, id est, majorem septentrionem*. *Lycaonis autem subauditur filia*. *Altera ursarum est, in quantum (leg. quam) transfigurata est Calisto filia Lycaonis*. *Diane in venationibus comes. quam Jupiter adamavit, & in Dianam versus cum eâ concubuit, quæcum pingis (leg. pra-*

ginem, dum quæreret Jupiter ¹ quid magis esse velit, quam fuerat. Mutatas itaque vanitates manifestare cupimus, non manifesta mutando fuscamus, ut ^m senior deus hinnitus exerceat: & sol, fulgoris igne deposito, malit anilibus exarari rugis, quam radiis. Certos itaque rerum præstolamur effectus, ⁿ quos repulsos ^o mendacis Græciæ fabuloso commento, quid mysticum in his sapere debeat cerebrum, agnoscamus. Tum illa: ^p Unde hæc tibi, inquit, homuncule, tantam ignorantiae scientiam? unde tam ratum ordinem ignorandi? Dum enim sæculis intacta exquiris, ostendis te sapienter scire quod nescis. Cui ego, si his, quibus ignorare aliquid contigit, nec ipsum quidem nescire suum scire contingit, ^q quanto satius erat eis etiam non nasci contingere, quam nesciendo inefficaciter vivere?

pregnans) apparuisset, de suo eam (leg. suo catu) removit. Quæ Arcadem puerum edidit. Sed Juno odio pellicata (leg. pellicatus) in ursam eam transformavit, & venanti filio obtulit. Cumque ille feram putasset, & insequi cepisset, Jupiter eos hisdem figurans astris consecravit. Et illa velut ursam (leg. Est illa velut ursæ) fugiens, ille velut impetum faciens in eam. Quod sidus septentrio dicitur &c. Sed quare Aricinam dixit, quæ Arcadica erat? Utrum quia Diana Aricina dicta est à nemore Aricino, ubi colebatur? an potius, quia nemorivaga erat, & sylvas colebat? Sane etiam infra Aricina pro sylvaticis posuisse videtur.

^l Quid magis esse velit? Malim quod cum 6. edd. & MS. Leid. Lib. III. cap. 16. Qualis enim divinitas ejus, qui querit, quod esse velit, ne, quod fuerat, esset. Respexit Ovid. x. Met. fab. 4. Arsit, & inventum est aliquid, quod Jupiter esse, Quam quod erat, mallet.

^m Senior deus] Saturnus. Fabula, quam alludit, est apud Hyginum cap. 138. De Saturno Alabricus cap. 1. Pingebatur ut homo senex, canus, prælixa barbâ.

ⁿ Quos repulsos] Conjeceram, quo repulso, cum idem Modio venisse in mentem vidi, cujus MS. habet, quo repulso, quod ⁿ repulso non deterius est, nisi mavis expulso. Nam Leid. Cod.

exhibet, ex epulo.

^o Mendacis Græciæ] Vide Plin. Lib. XXVIII. 10. Juvenal. Sat. x. 174. Quicquid Græcia mendax Andet in historia.

^p Unde hæc &c.] Torus hic locus ita etiam conceptus est in MS. Leid. Sed 6. edd. Unde hæc tanta tibi ignorandi scientia? unde etiam ratum ordinem ignorandi? Posterius membrum ita mutatur Modius: Unde tam gnarum ordo ignorandi? Ego nihil mutem, nisi hæc in hanc, ut subaudiatur, parast? Ovid. XIII. Heroid. 84. Sed mihi tam faciles unde meosque Deos? Quintil. Declam. VI. Unde hunc illi avinum? Horat. I. epist. 4. Quo mihi fortunæ? II. Sat. 7. vers. 116. Unde mihi lapidem? Verus interpretes Esaiæ cap. 1. vers. 11. Quo mihi multitudinem victimarum vestrarum? Matth. cap. xv. 33. Unde ergo nobis in deserto panes tantorum? Adde quæ Nob. Heinsius habet ad Ovid. modo adductum versum.

^q Quanto satius erat eis etiam non nasci contingere, quam nascendo inefficaciter vivere? Tò vivere non agnoscere MS. suum ait Modius. Exturbat etiam contingere, incertum an auctore MS. Leidensis codex habet: Si his, quibus ignorare aliquid contingit, ne ipsum quidem nescire suum scire contingerit, quanto satius erat, eis etiam non nasci, quam nasci inefficaciter venire? Quod satis commodum habet sensum, si venire

re? Primum itaque ego scientiæ vestibulum puto, ^r Scire quod nescias. Ad hæc illa: Tam secretis mysticisque rebus vivaciter pertractandis ampliora sunt auctoritatum quærenda suffragia. Neque enim quippiam ludicrum quæritur, quo ludibundo pede metrica verborum ^s commoda sarciamus. ^t Sudore hic opus est ^u palæstrantis ingenii, ne tam magnifici assumpta operis moles ipso fere medio conaminis impetu vivacissimis destituta vanescat tractatibus. Ergo erunt nobis etiam Philosophia atque Urania cœlestis adjutrices operis asciscendæ. Nec enim deerit tuis lasciviens amica solatiis, ut, dum te mysticæ artes anhelum tractando reddiderint, tum te tua Satyra ludentem excipiat. Quæso, inquam, munifica largitas, ne tu istam tuam Satyram, cujus dudum me vadatum amore prædixeras, temere nostris credas penatibus. Tam etenim libens zelo fortitus sum ex affectu conjugium, ut si hanc ^x oblucentem & pelicem voluptatibus domo repererit, ita fulcatis ungue genis in Heliconem remittat ^y necesse est, quo ejus diluendis vulneribus Gorgonei ipsius fontis nequaquam fluenta sufficiant. Tum illa ^z cachinnum quassans fragile, ^a colliso bis terque pulsu palmulæ femo-

re:

pro evenire positum cogites, ut Lib. III. cap. 6. Denique duabus majoribus, qua temperata erant specie, connubia penere. Vide ibi à nobis annotata.

^r Scire quod nescias] Quid correxerat vir illustris. Sed alterum putem à Fulgentio non alienum. Hieron. contra Ruffin. epist. 38. Ne illud quidem Socraticum nosse debuerat, scio quod nescio. Laët. Lib. III. cap. 28. Ex hac desperatione confessio illa Socratis nata est, quæ se nihil scire dixit, nisi hoc unum, quod nihil sciat. Chrysolog. Sermon. XVI. Philosophiam fingunt, ut faciant nihil scire homines plus quærendo. De Socrate est in Apophthegmatis. Εἰς αὐτὸν εἰδέναι ἑστὶ μὲν, πλὴν αὐτοῦ οὐ τοῦ εἰδέναι. Ulterius, quam Socrates, progressus est Metrodorus apud Laertium in Anaxarcho. οὐδὲν εἰδέναι μὲν αὐτὸ τοῦ εἰδέναι, οὐκ εἰδέναι οὐδὲν.

[Commoda] Modius ex 4. MSS. commenta. Quod omnino probandum.

^t Sudore hic opus est] A. H. & I. Sa-

der hic, hoc opus est. B. M. & L. Sudor hic opus est. Atque ita etiam MS. Leid.

^u Palæstrantis ingenii] Prolog. Lib. II. Ubi tui exerceas palæstram ingenii.

^x Oblucentem & pellicem] MS. Leid. & 6. edd. Ut pellicem. Quod præfero.

Pellex est ἀντρογάστρα. Πάλλαξ, rivaria, ut habent Vett. Glossæ. Mirificus heic est Fulgentii Glossator: Pellex dicitur à pelliciendo, id est, à decipiendo, eo quod pelle suâ suos decipiat amatores. Oblucere eleganter pro officere posuit.

^y Necesse est] Ita quidem & MS. & 6. edd. Debuisset tamen scribere, ne solœca evaderet oratio, necesse sit.

^z Cachinnum quassans fragile] Fragilem malim. Fragilis cachinnus est tremulus, κακὰ γὰρ. Persius Sat. III. 87. Ingemiscit tremulos naso crispante cachinnos.

^a Colliso femore] Hoc animadvertas sæpe fieri ab illis, qui risu concutuntur. Contra frontem ferire est impotentem indignantium. Vide Erasmi Chil. x. Cant. I. Apul. I. Miles. Dextra sa-

victa

re: Nescis, inquit, Fulgenti, rudis accola Pieridum, quantum satyram matronæ formident. Licet mulierum verbalibus undis & caufidici cedant, nec grammatici mutant, rhetor taceat, & clamorem præco compescat: sola est quæ modum^b imponit furentibus, ^c licet Petroniana subit Albutia. Hac etenim alludente, & ^d Plautinæ Saureæ dominatus obdormit, & ^e Sulpicillæ Ausonianæ loquacitas deperit; Salustianæque Sempronæ, quamvis præsens sit Catilina, melos cantandi raucescit.

*Solverat^f ignivomus, mundi regionè peracta,
Quadrupedes, gelidumque rotis reperfecerat orbem*

riente frontem replaudens. De mœrente etiam dixit Ovid. xi. Met. 81. *Et conata femor mœrenti plangere dextrâ.*

^b *Imponit furentibus*] *Imponat* MS. Leid. & 6. edd. Quod Latine, si non melius, certè æquè bene dicitur.

^c *Licet Petroniana subit Albutia*] Glossator: Petronius poeta fuit, qui scripsit Satyram Albutiam. Satyram isto nomine non memini usquam invenisse. Opinor Albutiam fuisse unam de foeminis, quas in Satyrâ produxerit Petronius. Hæc scripseram, cum in orâ codicis sui hæc annotasse Nob. Heinsium repperi: *Albucilla Taciti esse videtur, & inter hujus amatores fuisse Petronium quoque.* Vide Gonsalium Præ-lud. Petron. ii. Non prætereundus heic solœcismus Fulgentii *non licet* cum verbo indicativi modi conjungentis. Incidit in eundem Corippus Lib. i. *Licet hæc Deus omnia fecit.* Marcellin. Lib. xvi. p. 128. ed. Boxh. *Quæ licet affectabat.* Lib. xxii. p. 38. 2. *Licet à Thessalo mari distinguunt Ægeum.* Macro-b. Lib. i. Sat. cap. ii. *Licet ex libertate in servitatem venam terat.* Cappella Lib. i. pag. 5. *Licet perhibebant.* Spartianus Adrian. cap. 16. Omnes professores & honoravit & divites fecit, *licet eos questionibus semper agitavit.* Ita habent edd. Vett. Quam bonæ notæ sint libri, unde agitaverit reposuerit Salmasius, nescio. Ambrosius Sermon. i. *facit licet pro jaceat.* Pseudo-Musa in Præfat. de Herb. Vetonicâ: *Licet fieri potest.* Isidor. de Nat. Rer. cap. 26. *Licet amplius, quam sex, nullus conspiciere potest.*

^d *Plantine Saureæ*] MS. Leid. & 6. edd. *Plantina Satyre.* Lege, *Plantini Saureæ*, ut in marginibus librorum suorum emendaverant Salmasius & Scriverius. Dictum est venustè, ut *Ulysses Homericus, Hæstor Navianus, & Plantinus miles* ab Apulejo aliisque.

^e *Sulpicilla Ausoniana*] Emendat Demsterus *Bissula Ausoniana*, locumque totum ita constituit: *Hæc enim alludente & Plantini Saureæ dominatus obdormit, & Bissula Ausoniana loquacitas deperit, Sallustianæque Sempronæ, quamvis præsens sit, cantilena raucescit.* Inducit ergo illa melos cantandi (pro quibus melos cantanti Fulgentio restituit Carrio Emend. Lib. ii. 15.) & *non catilina* mutat in *cantilena*. quod & in MS. Leid. comparat. Pro *& Sulpicilla* Nob. Heinsius mallet, *& sua Bissula.* Quæ emendatio & venustior est, & propius ad veterem scripturam accedit.

^f *Ignivomus*] Gloss. *Sol ignem vomens.* Scriverius emendabat *ignivomos*, ut referatur ad quadrupedes. Quod vehementer placet. Ovid. ii. Met. 84. *Nec tibi quadrupedes animosus ignibus illis, Quos in pectore habent, quos ore & naribus efflant, In promptu regere est.* Tales erant quoque tauri *Æetæ* Lib. vii. 104. *Ecce adamanteis Vulcanum naribus efflant.* Nec displicet tamen Nob. Heinsii conjectura, quam margini codicis sui illevert, *ignicomus.* Ausonius epist. 7. *Aut ter ut Solidi mensis tenet ignicomus sol.* Avienus descript. Orbis terræ: *Icarus ignicomus soli sacra.* Et post paulo:

B 4

Flam-

Rektor, & auratis colla spoliabat habenis.

*Jam Phœbus & disjungit equos, jam Cynthia jungit:
Quasque soror^h linguat, frater pede temperat undas.*

Tum noxⁱ stellato mundum^k circumlita peplo,

^lCarula rorigeris pigrescere jusserat alis,

^mAstrigeroque nitens diademate Luna bicornis,

ⁿBullatum^o bijugis conscenderat æthera tauris.

Flammicomis devoti pectora soli. Vomanus Catal. Pith. Lib. III. *Sol insignis caput radiorum ardente coronæ Promit &c.* Certè *ignicomus*, vel *ignivomus* legendum absque ulla hæsitacione affirmarem, nisi retardaret me Fortunati carmen de Pascha, in quo legas: *Altius ignivomum solem cæli orbita ducit.* Sed & illi restituam *ignicomum*.

g Disjungit equos] Dejungit corrigit Barthius. Nihil est necesse. Horat. Lib. I. epist. 14. *Bovemque disjunctum curas.* Non improbat tamen noctæ *desungo*, cum & *abjunctos* equos dicat Propertius II. 14.

h Linguat] *Liquit* correctum erat in libro Salmasiano. Atque ita exhibent quoque 6. edd. Sed pro Commel. stat codex Leid.

i Stellato peplo] Claud. R. P. II. 363. *Stellantes nox picta signis.* Stellatum pepulum ergo est velamen astrigerum. Hilastus Catal. Lib. III. *Nox abijt astrifero velamine cincta micanti.* Videtur imitari Capellam Lib. VI. *Ætheris astrifico lumina multa peplo.* Ibidem habes, *Spheram solidam gestitantem, amictamque laevorsum peplo.* Quæ & emendationem meam *circumdatus peplo* adstruunt. Actor. cap. XII. vers. 8. Παρεβαλὲ τὸ ἱματίον σου. Ver. Interpr. *Circumdatus tibi vestimentum tuum.*

k Circumlita peplo] Prudentius apud Claud. Mamertum Lib. I. cap. 3. *Absentemque diem lux agit amula, Quæ nox cum lacero victa fugit peplo.* Exstant autem hi versiculi Hymn. V. Cath. Adde his, quæ concessit Lindenbrogius ad illa Lib. II. Catal. Scalig. *Interquetque pepulum noctis radiatque sororem.* Qui versus desumptus est ex Astronomicis, quæ Fulgentio tribuuntur in Catalectis Pithoei. *Pallia noctis tribuit Honorius Carm. de Pasch. Æterna noctis pallia crassa cadunt.* Imi-

tatio est Græcorum, qui *κωνόπυλον* dicunt noctem. Musæus: *Ἐδὴ κωνόπυλον ἀνέδραμε νυκλὸς οὐρανῶ.*

l Carula] Ita, hoc est, nigra nox dicitur, quia *ἐσὲν ἰσὺν ἄλλοι, πάλαι οὐκ ἔστι γῆς*, quæ *πλάτυνοσθιν μελαίνῃ τ' αἰετῇ*, ut loquitur Plutarchus apud Euseb. Præp. Euang. p. 52. ed. Steph. Statius: *Et jam cerula nox obibat orbem.* Hinc & *ceruleas bigas* ei assignat Claud. R. P. 276.

m Astrigeroque nitens &c.] Adumbratus hic versus ex Ausonii Cupid. Crucif. vers. 42. *Cum face & astrigero diademate Luna bicornis.*

n Bullatum] H. e. stellis, tanquam bullis, distinctum, Sanè Plinius Lib. XXXI. cap. 2. *Fontem bullis stellantem dicit. Bullare dictum ut gemmare apud Solin. Pontic. Astrigeram faciem nitido gemmarit Olympo.* Cælum stellis, bullarum instar, ut cingula & fores, confixum censebant. Lucret. Lib. V. *Stellis que micantibus æthera fixum.* Apul. VI. Mif. 128. *Bullis multis aureis inoculatum, veluti stellis sideris relucentem.* Sic Pollio in Gallienis auratos constellatosque vocat balteos, qui bullis ut stellis insignes erant. De Bullis vide observata a Taub. ad Plaut. Asin. II. 4. Lips. in Anal. ad Dial. 2. Lib. II. de Milit. Isidor. Orig. XIX. cap. 3. *Bulle, quod sint similes rotunditate bullis, quæ in aquâ vento instantur.* Ita ego capiebam hunc locum. Nob. tamen Heins. in libro suo emendasse postea vidi *pullatum*.

o Bijugis tauris] *Fuvenas currui Lunæ* subjungit Auson. epist. 9. ubi similem temporis descriptionem habes, ut & in Senecæ Apolocyntiosi. *Fuvenas* Claud. R. P. III. 403. *Boves German. Scholiasies* his verbis: *Quod humilior currat, & terris præsit: unde bigam bovum habere dicitur.* Paulo tamen

*ſam ſimulachra modis mentes fallentia ꝑꝑlaſtis,
Mollia ꝙ falſidicis replebant ſtramina ſignis.*

Et ut in verba pauciſſima conferam, nox erat. Cujus noctis nomen jamdudum oblitus, ut inſanus vates verſibus delirabam, dum ſubito agreſtis illa, quam dudum videram, hōſpita oborto impetu cubicularias impulſu fores irrupit, inopinanterque me jacentem reperiens marcētia languore ſomni ꝙ leſido lumina, ꝙ rapido atque admodum ſplendifice intermicanti quodam ſui vultus coruſcamine pepulit: erat enim ultra ſolitum eminens mortalitatis aſpectum: denique pigræ adhuc quietis indicium ꝙ rotatis naribus eruſtuantem: repentina oſtii crepitatione turbavit. Hanc præibat florali laſciviens virguncula petulantia, hedera largiori circumflua, improbi vultus & ore ꝙ contumeliarum ſarcinis gravido: cujus ꝙ ironicum lumen tam rimabunda vernulitate currebat, quo mentes etiam penitus abſtruſas temulentis inſcriptionibus depinxiſſet. Muſæ autem latera ſarciebant altrinſecus duæ: quarum dexterior verenda quadam majeſtate ſubnixa, elatæ frontis ꝙ polimina argenteis aſtrorum criſpaverat margaritis:

men ſuperius cum Tibull. Lib. 11. el. 4. & Ovidio cum aliis locis, tum R. A. vers. 258. equos ei tribuerat. Fuere etiam, qui à *mulabus* vehi eam fecere, ut docet Proclus in Heſiod. H. ꝙ. p. 174. ed. Heinf. A bobus trahi curum Lunæ videas etiam in veteri imagine, quam è Mſ. publicavit Grotius.

p *Plaſtis*] Fiſtis & fallacibus. Plasma eſt deceptio & figmentum. Videtur alludere illa Lucretii: *Simulachra modis pallentia miris.*

q *Falſidici ſignis*] *Falſidici* falſi ſunt. Auſon. epigr. 118. *Falſidici vates, temerant qui carmine verum.* Contra *veridica* vera ſunt. Lucret. apud Lactant. de Vir. Beat. Lib. vii. cap. 27. *Veridicis hominum pargavit pectora diſſis.* Intelligi autem vult fallaces ſomniorum formas. Auſon. Ephem. de portâ eburneâ: *Semper fallaces glomerat ſuper æra formas,*

r *Lepido*] *Tepido* correctum erat in libris Salmaſii, Heinfii, & Tollii.

s *Rapido coruſcamine*] Imitatur Apulejum in de Deo Socratis: *Rapidissimo coruſcamine lumen candidum intermicare.*

t *Rotatis naribus*] *Roratis* ſex edd. Quæ lectio alteri ſuperſcripta erat etiam in codice Leid. Nec ſanè deterior videtur. *Irriguus enim ſomnus*, ut loquitur Perſius Sat. v. Perſium imitatus eſt Tertull. in Genef. *Illic irriguo perfundit lumina ſomno.* Prudent. Hym. Cath. *Reſtaſque feriatum placat rigante ſomno.* Calor vapores dum ſurſum mittit, nares ab iis non raro humectari videas.

u *Contumeliarum ſarcinis gravido*] Gloſſ. *Quia Satyra nulli parcat.*

x *Ironicum lumen*] Erroneum emendaverat in ſuo libro Nob. Heinf. & *limabunda* pro *rimabunda*.

y *Polimina*] Gloſſ. *cacamina*, id eſt, ſu-

ritis : cujus phaleratum exoticis diadema carbunculis
 z corniculata lunæ sinuatio deprimebat, ^a ac cærulanti
^b peplo circumlita ^c hyalinæ cavitatem sphæræ osseo ^d fa-
 stigans tigillo versabat. Visus itaque luminis tam elata
 contemplatione ^e cœlitus erigebatur intuitus, quo penè
 foribus, superna intuens, pollicem illisisset. ^f Levicomes la-
 teris refugo quodam contemplatu secretior humanos in-
 tuitus velamine quodam arcano vitabat : hujus ^g ningui-
 da canis albertibus nitebat cæsaries, rugaque crispato mul-
 tipli-

superficiem. Sed perperam, me judi-
 ce. *Polimina* sunt ornamenta, quibus
 aliquid expolitur. Apuleius in de Deo
 Socratis : *Neque enim in emendis equis
 phaleras consideramus, & baltei poli-
 mina inspicimus.*

^z *Corniculata luna sinuatio*] MS.
corniculata. Pro *sinuatio* malebat *si-
 nuatio* Scriverius. Frustra. Ovid. III.
 Met. 682. *Qualia dividua sinuantur
 cornua luna.* Plin. Lib. II. cap. 9. *Lu-
 na sinuata in orbem.*

^a *Ac cærulanti*] *Hæc cærulanti* Mo-
 dius. *Ac cæculus carulare*, ut à *garra-
 lus garrulare*, à *tremulus tremulare*
 apud Flodoard. III. 3. à *circulus cir-
 culare* apud Diomedem Lib. III. elegan-
 tiaz illius sæculi sunt. Sic, puto,
querulare finxerunt ex *querulus*, & le-
 go in proem. Bucol. Virgil. quod Ser-
 vio tribuunt, *postea cum querulantes
 invenimus, non querulantes.* Hæc scri-
 pseram, cum vidi à Vossio Lib. IV.
 De Vit. Serm. cap. 18. *damnari queru-
 lari pro querelari*, cujus & ipse quæ-
 dam adducit exempla : quibus adjun-
 go illud ex Isid. Gloss. *Querulantem,
 querelas afferentem.* Sed viderint de eo
 alii. An etiam *cantulare* dixerunt?
 Servius Centimesro, ut edidit Put-
 schius : *Thracicum nefas enarrat canti-
 lans hirundo.* Sed MS. Leid. Bibl. ha-
 bet : *Tracum nefas renarrat cantulans
 hirundo.* Sed hoc peccatum sit potius
 librarii. Lege tamen cum illo codice,
Thracium, & renarrat, ut flagitat me-
 trum. Senec. Thyest. vers. 56. *Thra-
 cium fiat nefas.*

^b *Circumlita peplo*] Sic etiam paulo
 superius : *Stellato circumlita peplo.*
 Mallet tamen utrobique aliquis *circum-*

data. Certe aptius, me iudice, foret,
 Confirmat emendationem meam, quod
 ait in Datam. cap. 3. Nepos, *Duplici
 amiculo circumdatus.*

^c *Hyalina sphaera*] Vitreæ. Retinuit
 Græcam vocem. Maro Georg. IV. 335.
Hyali saturo fucata colore. Philarg. *Hya-
 li*, pro *hyalino*. Capella Lib. VIII. *Ala
 cum pennis hyalinis.*

^d *Fastigans*] *Fastigans* MS. Leid.
Fastigatus 6. edd. Sed *fastigans* rectum
 est. Ut à *vestigium vestigare*, à *flagi-
 tium flagitare*, à *comitium comitare*,
 hoc est, convicium in comitio facere,
 ita à *fastigium fastigare*. Sidon. carm.
 2. *Quamquam diademate crinem Fasti-
 gatus eas;* Capella Lib. III. *Us fasti-
 getur, longa brevisque suat.* Solinus
 cap. ult. *In quâ panxilla ades ignobi-
 liter ad culmen fastigata.*

^e *Calitus erigebatur intuitus*] MS.
 Leid. & *intuitus*. Sed alterum præfe-
 ram. Nimis tamen solœcum videtur
calitus crigere. Forte scripserat, *calo-
 tenus*, ut *talotenus* paulo superius. Ju-
 stin. Lib. XII. 6. *Extollere culo tenus
 caput.* Talia sunt *pubetenus, facietenus,
 digitotenus, humerotenus* apud Apu-
 lejum. *Cratetenus* apud Prud. Cath. 9.
Amictutenus apud Ammianum Lib.
 XIV. p. 41. ed. Boxh. *Gladietenus* apud
 Tertull. ad Scapul. cap. 4.

^f *Levicomes lateris*] Scribe divisim
 cum codice Leid. *Lari comes lateris.*

^g *Ninguida*] Ut *ningues* & *nives* pro-
 miscuè dicebant veteres, ita & *ningi-
 dus* & *nividus*. Prudent. Hym. Cath.
 V. *Ninguidus cibus.* Utitur & Ausonius
 sæpius ea voce. Adde quæ ad Sidon.
 Lib. II. ep. 14. congestis Savaro. Hein-
 f. ad Ovid. Metam. pag. 109.

h Ran-

tiplici supercilio ^h rancidum se quiddam concipere promittebat. Tardior erat incessus, & ipsa ponderationis gravedine venerandus. Tunc Calliope ⁱ provinciam loquacitatis ingressa, Histe, inquit, Fulgenti, ^k tutricibus sponponderam largiturum. quarum sequax si fueris, celeriter raptum ex mortali cœlestem efficient, astrisque te, non ut Neronem poeticis laudibus, sed ut Platonem mysticis interferent rationibus. Neque enim illos de his expectes affectus, quos aut poema ornat, aut deflet tragœdia, aut ^l spumat oratio, aut ^m cachinnat satyra, aut ludit comœdia: sed in quibus & ⁿ Carneadis refutat elleborum, & Platonis auratum eloquium, & Aristotelis ^o syllogisticum breviloquium. Nunc itaque pande mentis cubiculum, & aurium fistulis, audito nuncio, mentibus intromitte quod excipis. ^p sed & enerva totum mortale quod tibi est, ne tam ^q sacrati series dogmatis scrupulosi rite non resideat penetralibus. Ergo nunc de deorum primum natura, unde tanta malæ credulitatis lues stultis mentibus inoleverit, edicamus. Quamvis enim quidam sint, qui sprete capitis generositate, ^r aricinis atque archaicis

^h Rancidam quiddam concipere] 6. edd. & MS. Leid. *Conspire*. Glossæ: *Id est, conspire, cogitationem invenire*. Modius ex suo codice profert *conspire*. Quod probandum procul dubio. Et ducit eo quoque Glossator. Usitatus *respire*. Aufon. epist. 17. *Abfinitium meum respicit*.

ⁱ Provinciam loquacitatis] Loquacitatem pro loquela ponit, ut in Continent. Virgil. *Communis loquacitas*, pro communi loquendi ratione.

^k Tutricibus sponponderam largituram] Modius ex suo codice: *Dutricibus sponponderam largituram*. 6. edd. & MS. Leid. *largituram*. Gloss. *Largiendum, tradendum*. *Largiturum an largituram* legas, parum referre puto. Vide quæ notavi ad illa, *Quo ferant Caronem citius sepitarum*. Et Gell. 1. 7.

^l Spumat oratio] Claud. Mamert. de Stat. Anim. 11. 7. *Imperitis aures verborum puerilium spumis conspuunt*. Notæ præfat. Lib. de Prisc. Serm. *Non phaleratis verborum studentes spumis*.

^m Cachinnat satyra] Supra: *Quod Meonius raptarum Cachinnavit prælio*. Vide Schol. ad Pers. Sat. 1. 26.

ⁿ Carneadis elleborum] Veratrum Italia vocat. De eo Plinius Lib. xxv. 5. *Quondam terribile, postea tam promiscuum, ut plerique studiorum gratia, ad pervidenda acris, qua commentabantur, sæpius sumptitaverint*. *Carneadem responsarum Zenonis libris &c.*

^o Syllogisticum breviloquium] Terullianus de Anim. cap. 6. *Sed nemo nunquam cunctanti de exitu anime multam aquam de eloquio Platonis infudit, aut micæ de minutiloquio Aristotelis infudit*.

^p Sed & enerva] Tò & nec 5. edd. nec MS. Leid. agnoscunt.

^q Sacrati series dogmatis] Ita & 6. edd. Sed MS. Leid. *secreta*.

^r Aricinis atque archaicis] Ita & MS. Leid. Gloss. *Sylvaticis & stultis*. Forte haud stultè. Quæ enim *Aricina* dicebatur Diana, eadem & *Nemorensis* erat. Vide Scalig. ad Fest. p. 85. Ne-

chaicis sensibus glandium quippiam sapiant, atque eorum altiori stultitiæ nubilo soporata caligentur ingenia: tamen nequaquam apud humanos sensus nisi fortuitis compulsionibus moti nascuntur errores, ut etiam Chrysippus de fato scribens ait, Compulsionibus lubricis volvuntur incurfus. Itaque primum, omisso circuitu, unde idolum tractum sit, ^sedicamus.

UNDE IDOLUM DICTUM:

vel cur inventum.

C A P. I.

DIOPHANTUS, ^aLacedæmonum auctor, libros scripsit Antiquitatum XIV, in quibus ait, Syrophanem

Nemoralis est Martiali Lib. III. ep. 19. A. H. & I. exhibent *Eretinis atque Archadicis*. M. & L. *Aretinis atque Archadicis*. Ego scripturam Leid. Cod. non temere sollicitem, cum ἀρχαίων Græcis dicatur τὸ ἄνδρες, μωροὶ, λυγροὶ &c. Aristoph. Νεφ. Φρονέεις ἀρχαῖον. Ejusdem significatus est ἀρχαῖον. Julianus Prolog. Cæf. Εἴτε τὰς ἀποπαχὺς ἐστὶ ἐ ἀρχαῖον, ὃ Κῦσαρ. Ufus ea voce etiam Horat. Lib. I. epist. 5. ubi *archaicos lectos* dicit antiquo more factos. Si quicquam esset mutandum, pro *Aricinis* longè *marrucinis* malim, quam *Eretinis*. Est enim *marrucinus* infubidus, indoctus. Vide Scallig. ad Catull. carm. 12. Etiam *Archais* levi mutatione verti posset in *Archadicis*, quemadmodum in Virgil. continentia habemus *Arcadicas aures*. Quo & hoc accedit, quod frequenter aspirant, ubi nulla opus aspiratione, librarii. Sed satius omnino puto, ut nihil mutemus. In libello de Prisc. Serm. *Averruncassit igitur tam Aricinas hominum mentes*. Quo de loco postea viderimus. Interim sciant lectores emendasse Nob. Heins. in libro suo *vervecinis*. Perquam venuste mehercules. *Vere* enim convicium, quod stultis dicitur & fatuis, ut vel ex uno Petron. Fragm. Traguriano liquere cuivis potest.

^sedicamus] Ut heic, ita & infra sæpius composito pro simplici utitur. Tertull. de Anim. cap. 12. *Et tamen eundem animam alibi edicit*. De Cor. Mil. cap. 10. *Quod si tales edicit futuros, qui idola fabricantur*. Capella Lib. II. *Ex eo quod Heram terram veteres edixerunt*. Ita habent membranæ Vett. Leid. Biblioth. non dixerunt. Jorandes de Reb. Get. cap. 7. *Parthus primum castra post Nisatem edicit*. Sic eloqui pro loqui, Minucius Octavio p. 43. *Non eloquimur magna, sed vivimus*. Lactant. Argam. Fab. I. Lib. VI. Met. *Insolentius gloriabunda, quam mortalem decuit, elocuta est*. Firmian. Laetant. de Opific. Dei cap. 10. *Cujus (oris) usus in duobus constat officiis, sumendi victus & eloquendi*. *Edacere* pro *docere*. Tertull. de Monog. cap. I. *Multa habens edocere*. Ruffin. Interpr. Hist. Euseb. Lib. I. *Tempus est edocere*.

Ad LIB. I. CAP. I.

^a Lacedæmonum auctor] Salmasius in suo libro correxerat *Lacedæmonius auctor*. Quod rectum videtur. Is enim ipse est Diophantus, cujus in libello de Prisco Sermone meminit: *Diophantes Lacedæmonius, qui de sacris decorum scripsit*. Nisi *Lacedæmonum* pro *Lacedæmoniorum* posuit. Schol. Vetus Horat.

Ægyptium, familia ^b substantiaque locupletem, filium genuisse, ^c quem velut ^d enormis substantiæ ^e successorem, ineffabili, ultra quam paternitas exigebat, affectu erga fi-

rat. ad Lib. II. od. 6. Quos filios tali culpa genitos reversi à bello Lacedæmones patria eiecerant. Lib. III. od. 5. [Lacedæmonium] A Lacedæmonibus conditum. Isidor. Orig. Lib. IX. Lacedæmones à Lacedæmone Semeles filio dicti. Et post paulo: Nam ipsos esse Spartanos, quos Lacedæmones. Lib. XVI. 4. Repertum prius apud Lacedæmones, unde & nomen traxit. Schol. Stat. IV. Theb. 47. Thyre civitas, hujus populi duo quondam bello inter se dissentientes, Lacedæmones & Argivi &c. Tertull. ad Martyr. cap. 4. Quæ hodie apud Lacedæmonas solennitas maxima est διαμυσγισμός, id est, flagellatio non latet. Hyg. Astron. II. 22. Quo tempore Lacedæmones cum Atheniensibus bellum gesserunt. Ita Sidones pro Sidonii legitur apud Curt. Lib. IV. cap. I. Quem eo fastigio Sidones dignissimum arbitrarentur. Vix tamen credas ita Curtium scripsisse, cum Σιδώνιος vel Σιδώνιος à Græcis dicantur. Et Sidonii à Justino XVIII. 3. aliisque. Sed bene nihilominus habet Sidones. Nam Ἰδωνὸν Σιδώνιον etiam apud Græcos inventum à Stephano. Isidor. de Vita & Mort. Sanct. cap. 15. Dominans in cunctis urbibus Sidonum. Barthii observatio est ad Stat. Tom. III. 283. A cultu imaginum tali descendit omnis superstitio. Vide Fulg. Myth. ex Diophante & Syrophane, si modo is unquam tales auctores legit, quos Latinos plerumque citat. Atqui Syrophanes non scriptor heic est, sed is, de quo sermo est Diophanto. Verum interim, quod in Octavio ait Minucius: Dum reges suos colunt religiose, dum defunctos eos desiderant in imaginibus videre, dum gestibus eorum memorias in statuis detinere, sacra facta sunt, quæ fuerant adsumpta solatia. Isidor. Or. Lib. VIII. cap. II. Simulacrorum usus exortus, cum ex desiderio mortuorum consisterentur imagines vel effigies, tanquam in cælum receptæ; pro quibus se demones colendi (leg. colendos) supposuerunt. Confer Lagrant. Lib. I. cap. 15. Apulej. Millef. VII.

^b Substantiâ locupletem] Re familiaris, τις ὑπάρχων. Genes. XIII. 6. Ὁ γὰρ ὡς αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα ποιεῖ. Vulg. Interpr. Erat quippe substantia eorum multa. Imo & ὑπάρχων appellantur oī. 6. Deut. XI. 6. Βίον vocat Lucas cap. XV. 12. Vet. Interpr. Divisit illis substantiam. Cassian. Collat. XI. Qui cum substantiâ patris etiam filii nomen amiserat. Noster infr. cap. 26. Cujus capite, id est, substantiâ ablata. Substantiam familiarem appellat, Cyprianus Sermon. de Christ. Nativit. Festus: Bona, id est, substantia rerum, quia digna sunt bonis. Gregor. Dial. III. 21. Ut eam pater sue substantiæ exheredem faceret. Fulgent. Rusp. Epist. 6. Damnabilis est, qui substantiâ sæculi malè utitur. Ita & ὅρια à Græcis usurpatur. Democritus in Gnomis: Μακάριος ὁς ὅρια & τὴν ἑξ. Παρεῖτα ὅρια dicitur à Laertio in Democrito. Ὁ παρὴς à 70. Interpr. Psalm. 78. Charis. Lib. I. Fortune, bona, ὑπάρχοντα, ὅρια. Bona substantia sunt Interpr. Vet. Eccl. cap. VI. vers. 3. Gloss. Nomicæ: Βόρια, ὑπάρχοντα.

^c Quam velut] Ita & A. B. H. & I. Velut MS. Leid. M. & L. voluit. Scriberius emendabat vellet, quod amplector.

^d Enormis] Ὁ παρὴς. Gloss. magna, quasi sine normâ. Rectè omnino. Sedul. Lib. III. Et septem panibus agmen Pavit enorme virum. Sed ibi inorme malim. de quo Salmas. ad Ælium Verum Spartiani. August. C. D. Lib. VI. 7. Nunquid Priapo mimi, non etiam sacerdotes enormia pudenda fecerunt? Noster Lib. III. cap. 6. Et enormi verborum circuitu prodidit. Spartian. Æl. Ver. cap. I. Nec debet prologus enormior esse, quam fabula. Vide ibi Salmas. Ita enormis facies apud Apul. III. Millef. enormis inlavis v. Contra inenormis proceritas pro moderata apud eund. Lib. II.

^e Successorem] Dictum hoc, ut Successio patrimoniorum apud Quintil. Declam. 249.

f Ele-

filium deditum. Isque dum adversis fortunæ incurſibus raperetur, patri crudele geminæ orbitatis dereliquit ^felogium: & ut ^hposteritatis ⁱperpetuale ſuffragium denegaffet, & ſubſtantix propagandæ ſubitam interceptionem obiceret. Quid igitur faceret, aut ſœcunda paternitas ^kin ſterilitate damnata, aut felix ſubſtantia ^lin ſucceſſione curtata? Parum erat, non habere quod habuit; niſi etiam nec eſſet, qui obtineret quod reliquit. Denique doloris anguſtia, quæ ſemper inquit neceſſitatis ſolacium, filii ſibi ſimulacrum in ædibus inſtituit. Dumque triſtitix remedium quærit, ſeminarium potius doloris invenit, neſciens quod ſola ſit medicina miſeriarum obli-vio. Fecerat enim ille, unde luſtus reſurreſtiones in dies acquireret, non quo luſtus ſolacium inveniret. Denique

ido-

[^fElogium] MS. Leid. *perperam crudelem elogiam*. Gloſſ. *Enlogium bona locuto*. *Propterea eſt nota criminis*. Noſter in libello de Priſc. Serm. *Elogium eſt hereditas in malo*. Nugæ. Significat interdum exhæredationis cauſam ſcripto ſignificatam. Quint. Declam. 2. *Non eſt, iudices, quod putetis, ideo nullum adjeſſum ad exhæredationem juvenis elogium, quia de ſcelere conſtaret*. Sed heic videtur ſignificare inſcriptionem monumenti; vel potius ſebile monumentum. Scaliger ad Culicem: *Non dubito, quin quod Græci ἐλῳγίον, id dictum fuerit antea elogium, hoc eſt, epigramme diſtichos*. Forte hoc voluit Paulus in Excerptis veſti MSS. *Elogiis, criminibus*. Etiam elogium titulus puniendorum, de quo Caſaub. ad Volcat. Gall. Pro nota criminis, quod gloſſator annotat, accipit Hieronymus Epiſt. Select. I. 8. *Maledicti hominis diſtulerat elogium*. Tertull. de Cor. Mil. cap. 5. *Elogium ſacrilegii*. Apolog. cap. 24. *Irreligioſitatis elogium*. De Anim. cap. 17. *Fallacia elogium*. De Monog. cap. 9. *Adulterii elogium*. Gloſſator neſcio quis apud Barth. Adverſ. Lib. xxxv. 1. cap. 12. *Elogium, textus geſtorum malorum, vel ignominia &c.* Marcellin. Lib. xiv. *Sub novo elogio juffit occidi*.

[^gEt ut] Ita quidem etiam 5. edd. Sed ſcribendum ut & cum MS. Leid.

[^hPosteritatis] *Posteritati* 9. edd. &

MS. Leid. Non accedo. Sententia hujus loci eſt, perpetuandæ poſteritatis eum ſpem abſtuliffe. Poſteritatem poſteros dicit. Spartianus Sever. cap. 20. *Ut melius fuerit de rebus humanis ſine poſteritate diſcedere*. Marcellin. Lib. xiv. *Vias propaganda poſteritatis oſtendit*.

[ⁱPerpetuale] Perpetuum. Timidæ, ac quidem ſolum uſum eo vocabulo Fabium Lib. II. cap. 14. obſervat Voſſius. *Perpetuare* legitur apud Chryſologum & Apulejum frequenter.

[^kIn ſterilitate damnata] 6. edd. *hac ſterilitate*. Sed pro Commel. ſtat Cod. Leidenſis.

[^lIn ſucceſſione curtata] In Leid. Cod. ſuperſcripta erat altera lectio, *vel ſucceſſore, id eſt, herede*. Sed vulgata lectio perelegans eſt. Juſtin. Lib. II. cap. 1. *Si ſignis prima poſſeſſio rerum fuit*, hoc eſt, primus poſſeſſor. Iſidor. de Nat. Rer. cap. 7. *Annuiſ ſatibus ſucceſſio propagetur*. Lactant. de Opific. Dei cap. 13. *Admirabile Dei opus ad propagandam ſucceſſionem inexcogitabili ratione proviſum*. Noſter Continent. Virg. *Curtata in aſſeſſibus*. Locutionem hiſce non diſſimilem puto immerito è Petroniani exturbatam. Legebam in Pet. edd. cap. 6. *Dum in hoc diſſorum aſſu motus intedo*. Unde fecerunt totus, ut non tantum notior, ſed & Latinioreſ ſet phraſis. Sed veteri lectioni favet codex Trag. *In hoc diſſorum aſſu in ortis ince-*

idolum dictum est, ^m ido dinin, quod nos Latine species doloris dicimus. Namque universa familia ⁿ in domini adulatione, aut coronas plectere, aut flores inferre, aut ^o odoramenta simulacro succendere consueverat. Nonnulli etiam servorum ^p culpabiles, domini ^q furiam evitantes, ad simulacrum profugi, veniam merebantur, & quasi salutis certissimo collatori, florum atque thuris offerebant munuscula, timoris potius ^r effectu, quam amoris affectu. Denique hujus rei non immemor

^s Pe-

incedo. Quid quod & paulo inferius ad eandem formam dicit? *In cursu fatigatus.* Et Corippus Lib. III. pag. 49. *Valida commotus in ira.* Apulej. II. Miles. *Vinum in atate pretiosum.* In rubore suffusus. IV. *In atate major.* Adde quæ Scioppius congestit Verisimil. Lib. I. cap. 4. Etiam versiculum illum, qui proximè præcedit, *Pierio defunctus pectore verba*, interpolatum existimo. Sanè in variantibus lectionibus norant al. legi *nectare & diffundi*. Quod verbum cum heic accipi pro *καταλύ-ζειν* & perfundi non viderent, bonum factum, ut etiam *nectare* mutarent in *pectore*. Cato in Diris: *Diffusus gurgite campos*, h. e. perfusus, Catal. Scalig. Lib. II. *Pierio liquidam perfundes pectore mentem.* *Pierium* latitem appellat in Culice Maro. Sed de eo dictum jam superius.

m *Ido dini*] Lege, *ἰδοῖν*, ut margo habet edit. Bas. anni 1577. & à Scriverio emendatum quoque erat in eo libro, quem nunc possidet vir amplissimus Guil. Goesius. Perperam *idos* *doley* Leid. Cod. quanquam imperitè quidam idolum ex dolo sumpsisse nomen velint, ut est apud Isidor. Orig. Lib. VIII. II.

n *In adulatione*] Lego *adulationem* cum 6. edd. & MS. Leid. Quanquam illud alterum Fulgentio forte non indignum est. Veteres Glossæ MSS. in I. & II. Georg. Virg. *Non quod Achelous solus vino sit mixtus. Sed ipsum pro qualibet aqua posuit, sive quoniam ex Oceano & Thetide multis geniticiis fluminis, hic primus creatus est, in honore ejus omnis aqua Achilonia* (leg. *Acheloia*) *dicitur* est. Festus Pauli: *Sororium tigillum appellabatur locus facce in honore*

Janonis. Ita habent membranæ Bibl. Leidenfis. Commentator barbari libelli, qui Ovidii Vetula inscribitur: *Subjunctis etiam quinto loco librum Fastorum sive licitorum in honore Caesaris Germanici, qui erat futurus Pontifex illius anni.* Vetus inscript. apud Ursutum Monum. Patav. p. 12. *Hanc Basilicam in honore Scæfustine martyris è fundamentis captam Deo Iuvante perfecit.*

o *Odoramenta*] *Α' οἰσῶτα*. Utitur eâ voce etiam Cyprianus Sermon. de Rat. Circumcis. & de Magis.

p *Culpabiles*] Qui culpam admiserant. In Regulis Gangrenf. Cod. Can. Eccles. p. 60. *Culpabiles estimat, velut qui in regnum Dei intrare non possunt.* Episcop. Rusp. Epist. I. *Prævaricatorum voluntatem tenes culpabilis nexus.* Horat. III. od. 6. *Inmeritis lues.* Scholiast. *Inculpabilis.*

q *Furiam*] Furorem. Ita furor brevis est. Hyg. cap. 107. *Ajax furia accepta per insaniam semas ipsum & pecora occidit.* Noster infr. cap. 6. *Furiam concipere.* Virg. Æn. IV. 474. *Ergo ubi concepit furias.* Vide ibi Servium, & quæ ego notavi ad Hygini locum, unde discas *furiam* pro furore rectè posse dici, contra quam putabat Barthius Advers. VIII. 6.

r *Effectum, affectum*] Affectavit *παρανοουσαι*. Sidon. Lib. VII. ep. I. *Esti non effectum pari, affectum certe non impari.* Nihil ista figurâ frequentius apud Tertullianum, Fulgentium Ruspensem, & Afros nonnullos alios. Victor de Persecut. Vandal. *Ille semper est grata collatio, ubi superba non dominatur clatio.* Ambros. de his, qui initiantur cap. I. *Prodidiſſe potius, quam edidiſſe estimacemur.*

^s Pe-

^s Petronius ait: *Primus in orbe deos fecit timor*. Nam & ^u Mintanor musicus in ^x *κρυμματοποιῶν* libro artis musicæ, quem scripsit, ait: Deum doloris, quem prima ^y compunctio humani finxit generis. Exin ergo inverteratus error, humanis pedetentim confertus disciplinis, ^z barathro quodam sævæ crudelitatis prolabitur.

II. Saturnus.

SATURNUS ^a Pollucis filius dicitur, Opis maritus, senior, velato capite, falcem gerens: cujus virilia ^b abscissa, & ^c in

^s Petronius ait] Et Petronius Leid. Cod.

^t Deos fecit timor] Hinc τὸ *Deus* quidam à *δέος* deduxerunt. Vide Fest. in *Deus*. Etym. in *Ζεύς*. Et Barth. ad Stat. Tom. II. p. 854. Lorinum in Eclesiast. cap. xii. Ubi hunc Fulgentii nostri locum illustrat. Sed ante omnes consulendus Maimonides de Idol. cap. i. & in eum Vossii Commentarius.

^u Mintanor] Ita & MS. Leid. Salmaf. correxerat *Nicanor*. Sed nihil mutandum est. Schol. Stat. ad Lib. I. I. Theb. 661. *Primus in orbe deos fecit timor*. Negat Deos ullâ aliâ re celebrari, nisi timore mortalium, ut Lucanus: *Quæ fincere timent*. Et Petronius istum secutus: *Primus in orbe Deos fecit timor*. Sic & Mintanor Musicus: *Deum doloris, quem prima compunctio humani finxit generis*. Hæc hausit ex Fulgentio.

^x *Κρυμματοποιῶν*] *Κρυμματοποιός* est ἀλλητής Athenæo. *Κρέμα* pulsus chordarum. Machon: *Ὁ κρυμματοποιὸς Δωρῶν*. Baptista edidit *Cromatopion*; atque ita repræsentat etiam codex Leid. quasi ex *κρέμα*, & *ποιῶν* vox esset conflata: notum quid *κρέμα* sit in musicis. Sed *ομικρόν* crebro in MSS. libris occupavit locum ^z u.

^y *Compunctio*] *Καταύξεις*. Hesych. *Καταύξεις*, ἡ πόνος. Cum quis pungitur scilicet dolore mordeturque. Salvianus Lib. II. p. 53. *Humiliatur, compungitur*. Fulg. Rusp. Epist. 2. *Cordis compunctio*. Cassianus Collat. xi. cap. 5. *Non mediocri confusione compuncti*. Primasus in Apocal. Lib. v. cap. 18. *Multos ex hac tribulatione novissimus compunctus*. Cyprian, Sermon, de Pass. Nec ul-

la hora sera est, cui compunctio districta occurrit. Mox pro exin Leid. Cod. ex hinc. qua vocula & Suetonius usus Tiber. cap. 9.

^z *Barathro sævæ crudelitatis*] Quid est *sævæ crudelitatis*? Mallet, *sævæ crudelitatis*. *Βάραθρον* fuit locus in Atticâ, in quo, ut Suidas ait, erant ὄγκυοι οἱ μὲν ἀνῶ, οἱ δὲ κατω, in quem facinorosi præcipitabantur. Latini tralatè pro quavis altâ & tenebrosâ profunditate usurpant. Schol. Stat. ad I. Theb. 185. *Tartarus est profunditas inferorum: barathrum squaloris altitudo*. Isidor. Orig. Lib. xiv. 9. *Barathrum nimia altitudinis nomen est. Et dictum barathrum, quasi vorago atra, scil. à profunditate*. Inde barathrones dicti, de quibus Horatii Scholiast. ad Lib. I. Sat. I.

Ad C A P. II.

^a *Pollucis filius*] Quis hoc præter Fulgentium dixit? Cælum ejus patrem faciunt alii, alii Acmona. Eustath. in Hom. p. 1205. ed. Bas. *Ὁ πῦρ ἐνδυμντίων ὡς τὸ Κρόνῳ πατὴρ Ἀΐμων ἐκκαίτο ὑπὲρ τὸ ἔραν ὅτε φασὶ ἀκαμάτε φούσας*. Habet tamen, qui secum sentiat, Fulgentius auctorem versuum, quos ex scedis Cujacii descripsit Scaliger Aufon. Læction. Lib. II. cap. 29. *Pollucis Proles ter denis voluitur annis*.

^b *Abscissa*] Lege cum MS. Leid. B. & M. *abscisa*. Sic mox rectè habes, *fructuum vires abscisa*. Et Lib. II. 4. *Abscisa ergo vires temporis*. Gloss. Philox. *ἀνυπόσπον, discissum*. In Not. Tyron. *Abscidit & abscissus*. Canon. Concil. Nic.

& c in mari projecta, Venerem genuere. Itaque quid sibi de hoc philosophia sentiat, audiamus. Tum illa: Saturnus primus in Italia regnum obtinuit; hincque per annonæ^d prærogationem ad se populos attrahens,
c à la-

Nic. Num. 1. *Qui hanc rem affectant, vel audient, quæ semet ipsos abscidere datum sit.* Festus Pauli: *Membrum mortuo abscidi dicebatur, cum digitus ejus decidebatur.* Ita habent membranæ Vett. Leid. Biblioth. In SARP.TA. *Unde & virgule abscissa sarmenta. Non abscissa.* Et alio loco: *Dilaniare est discidere, & quasi lanam trahere.* Unde Iacintus & Ianius, qui pecus discidit. Editi libri habent discindere & discindit. Lactant. Lib. 1. cap. 12. *Calam à tempore abscidi.* Apulej. v. Miles. *Nodum cervicis & capitis abscide.* Firmicus Astron. vi. cap. 31. *Steriles facient & effeminatis, abscisos quoque & Gallos, religionum ceremoniis servientes.* Adde his, quæ notavi ad Lib. 111. cap. 5. & quæ Gronovius habet ad Liv. Lib. XLIV. cap. 5. Cæterum alii non Saturno, sed per Saturnum Cælo abscissa genitalia fabulantur. Etiam Albricus *καὶ τὰς ἰσθμὰς εἰσπίπτει* in Saturni imagine: *Qui juxta se habet filios, Jovem scilicet, Neptunum, Plutonium, & Junonem, quorum virilia abscissa præjiciebat, de quibus Venus puella pulcherrima nascebatur.* Habet tamen noster auctorem Porphyrium in libello de Antro Nympharum p. 65. & Lycophr. Casfandr. vers. 76. Facit quoque huc, quod Erymologicographus in *Τῷ Λαβιδας* Titanas dici ait *παρὰ τὴν αἰνῶν, οἰκοῦν τῶν ὄντων τὰς χεῖρας εἰς τὸ κόψαι τὰ αἰδία* & *παρὰ τὸν Κρόνον, ἦγον Οὐρανῶν.* In primis ut non adserunt Fulgentii sententiam illa Tzet. ad Lycophron. p. 123. *Εἴς τὴν Σικελικὴν χωρίον Δρέπανον χαλκῶδες, ὅπου τὸ καρύσθαι ἐκείν τὸ δρέπανον, μὲν δ' ἀπὸ τοῦ Οὐρανῶν τὰ παιδογόνῃ:* ita confirmant ista pag. 141. *Κίρκω & ἡ Σικελία λίγα.* ἡ μὲν Κίρκω, ὅτι ὡς ἐκεῖ καρυμῶδες τὸ δρέπανον, μὲν δ' ὁ Ζῆς & Κρόνον ἐξέτελλε. Quod Siciliam Κίρκω appellatam scribit, in eo vereor ne erret Tzetes. Erroris occasionem præbuit, quod alii in Phæaciâ, quæ etiam Κίρκω & Drepane dicta est,
Tom. II.

absconditam istam falcem tradidere. De istâ Drepane hæc habes apud Schol. Apollon. Lib. iv. 982. *Τίμαιος ὃ ἐν τῷ δρέπανῳ, ὃ ἐξέτελλε τὸ ἔργον τὸ αἰδία ὁ Κρόνος, ἢ ὁ Ζῆς τὰ τῷ Κρόνῳ. Τὸτο γὰρ αὐτῷ καρύσθαι φησι.* Atque ita Tzetes ipse tradidit pag. 122. *Τὴν Φαιακίαν νῆσον τὴν Κίρκω, ἐν ἣ ὡς καρυμῶδες τὸ δρέπανον, ἐν δ' ὁ Ζῆς Κρόνον ἐξέτελλε.* Confer Eustath. in Dionys. p. 71.

c In mari projecta] Scio ita potuisse loqui non sine exemplo aliorum Planctiaden. Hyg. Astron. 11. 17. *Se in mari inscii projecerunt.* Cap. 40. *Cum crateres in mari projici jussit.* Ita habet utrobique ed. Venet. anni 1482. Festus: *Adferere manus est admovere, quod ea quoque, quæ in terrâ dimittuntur, feri dicuntur.* Ita Leid. membranæ, non in terram. Adde quæ notavi ad Hygin. Astron. & Myth. cap. 92. Lactant. Lib. xiiii. Argum. fab. 2. in MS. *Eum in profundo precipitavit.* MS. tamen Leid. & 5. edd. hoc loco habent in mare.

d Prærogationem] H. e. distributionem. Alcianus Parergon Lib. 1. cap. 4. *Prærogare, sicut & erogare, id significare propriè loquendo videtur, quod gratis & quasi roganti, non autem ex debito, distribuere.* Noster infr. Contin. Virgil. *Qua plus periculi possunt prærogare, quam laudis.* Ruspén. Episcopus Epist. 2. *Nec inter beatos erit aliquis miser, cui misericordia prærogetur.* Ergo prærogare distribuere, dare. Gloss. Isid. *Prærogator, dispensator.* Videtur nescio quid Africanum sapere illud præ. Corippus Lib. 1. *Officio, quodcumque datur, præcommodo linguam.* Et post paulo: *Suscipiens puerum primis prælegit ab annis.* Tertull. Genes. *Ne trepidate simul licitos præciperet fructus.* Isidor. de Prælat. cap. ult. *Quod non prævalentes sacerdotes efficere.* Minutius Octavio: *Fulmina præmicare.* Gloss. Vett. ad Pers. Sat. 1. 59. *Dispensatores disti prærogatores.* Cortexeram prærogatores, cum vidi prærogatores etiam apud Cas-
C. lion

à la turando Saturnus dictus est. ^f Opⁱs quoque ejus uxor eo s quod opem esurientibus ferret, ^h dicta est. Pollucis etiam filius, sive à pollendo, sive à pollucibilitate, quam nos humanitatem dicimus. Unde & Plautus in ⁱ comœdia Epidici ait, *Bibite, pergracimini* ^k *pollucibiliter*. Velato verò capite ideo fingitur, quod omnes fructus foliorum obnupti tegantur umbraculo. Filios vero suos comedisse fertur, ^l quod omne tempus quodcunque

8 gi-

fiodorum & Chrysologum inventos à Pignorio in Tract. de Servis p. 15. ed. Patav. Quod ad Chrysologum attinet, etiam ego frequenter prorogare illi idem esse quod erogare & distribuere observavi. Serm. vi. *Divitias proroget, non reponat*. xxiii. *Civibus indigentibus liberaliter prorogare*. xliii. *Ne servando perdas, collige prorogando*. xlii. *Qui pecuniam nescit prorogare, sed claudere*.

e *A saturando*] Isidor. Orig. viii. cap. 11. Hunc Latini à satu appellatum ferunt, quasi ad ipsum satio omnium pertineat rerum, vel à temperis longitudine, quod saturatur annus. Quorum posterius legas etiam apud Ciceronem Lib. 11. de Nat. Deor. p. 38. & Lactant. Lib. 1. cap. 12. At Macrobius Lib. 1. Sat. 8. *παρα τὴν αὐτὴν, quasi Sathurnus*. Augustin. C. D. Lib. vi. cap. 8. Saturnum filios suos devorasse ita nonnulli interpretantur, quod longinquitas temporis, qua Saturni nomine significatur, quicquid gignit ipsa consumat.

f *Opis*] Αῖψαίνω, αὐτὴ ἡ Opⁱs. Hygin. cap. 139. Postquam Opⁱs Jovem ex Saturno peperit. Vide, si tanti putes, quæ ad eum locum dixi. *Qua Gracæ Rheæ, Latinis Opⁱs dicitur* Lact. 1. cap. 13. Sacra ejus Opalia dicta, de quibus Macrobius 1. Sat. cap. 10.

g *Quod opem esurientibus ferat*] Albricus de Ope: *Qua aperta manu dextrâ opem omnibus velle dare prætendebat: panem vero sinistrâ pauperibus parvigebat*. Macrobi. Sat. 1. 12. *Opem diâam autumat, quod ipsius auxilio vita constat*.

h *Dicta est*] *Edicta* Leid. Cod. Recte.

i *Comœdia Epidici*] Scriverius annotaverat, *Mostellaria*. Sanè act. 1. sc. 1. ejus fabulæ legas: *Dies noctisque bibite, pergracimini, Amicæ emite, Liberate, pascite Parasitos, obsonate pollucibiliter*. Ut ergo sæpe alias, ita & heic memoriola sua imposuit Fulgentio. Vide Not. ad Libell. de Prisco Serm. Juretum decepit Planciades noſter ad Symm. Lib. 111. epist. 24.

k *Pollucibiliter*] Lautè & sumptuosè, ut in pollucto Jovis vel Herculis. Ita pollucibilem canam pro lauta dixit Macrobi. Lib. 1. cap. 13. Idem est *daprice*. Festus in DAPS. *Daprice se acceptos antiqui dicebant, significantes magnificè, & dapricum negotium amplum ac magnificum*. Sed membranz Leid. Biblioth. *daprice, & dapricum* ibi repræsentant. Non dissimilis est *Saliaris cæna*. De Saliis locus est apud Macrobius Lib. 111. cap. 12. cujus initium mihi de mendâ suspectum. *Optimè mehercule, Prætextate, fecisti Herculis mentionem, in cujus sacra hic reſter gemino errore commisit*. Quid illud in heic agit? Tolle protinus, ut natum ex similitudine proximè præcedentis syllabæ, & sententia erat venustissima Latinissimaque. *Committere sacra dixit, ut committere ludos Maro, committere judicium Tullius, committere agonem Cyprianus* Lib. 11. epist. 6. *committere prescriptionem Vellejus* Lib. 11. cap. 64. pro *συμμιττειν*. *committere canam Varro* pag. 245. ed. Popmæ. Facere autem eleganter dicitur poeta, quod facientes alios inducit.

l *Quod omne tempus consumit*] Phor-nutus: *Καὶ ὁ χρόνος τὰ τὸν ἐστὶ δαπανᾷται γὰρ τὸ ἴδιον αὐτοῦ γρηγορεῖται*.

^m gignat, consumit. ⁿ Falcem etiam fert non immerito, siue quod omne tempus in sese vergat, ut curvamina falcium: siue fructum propter: unde etiam & castratus dicitur, quod omnes fructuum vires abscisæ, atque in humoribus viscerum velut in mare projectæ, sicut illic Venerem, ita & libidinem gignant necesse est. Nam & Apolophanes in epico carmine scribit Saturnum, quasi sacrum ^{vñ}. ^{vñ} enim Græce ^o sensus dicitur: aut satorem ^{vñ}, quasi divinum sensum pcreantem omnia. cui etiam quatuor ^q filios subjiciunt, id est primum Jovem, secundum Junonem, tertium Neptunum, quartum Plutonium. Pollicis quasi Poli filium dicunt quatuor elementa gignentem, primum Jovem ut ignem: unde & ζῶς Græce

va. Etym. in Κρόνῳ. Καλάνθιον ὃ λίγα τὰ τέκνα, ὅτι ὅσα διὰ χρόνον γίνεσθαι, τῷ χρόνῳ πάντων συνδιατρέχεται. Diacon. in Hesiod. Κρόνον μὲν τὸ χρόνον, ὅς τ' ἐπὶ πάντα καταβέβηκεν. τὰ ἐν τῷ χρόνῳ ὁσὺν γινώσκουσι. Τοῦτο γὰρ ὁ χρόνος, ἀπὸ παντὸς τὸ ὅσας τ' αἰσθάνων. Confer Σχολ. παλ. p. 279. Schol. Stat. ad I. Achill. Ut autem fingatur Saturnus filios suos comesse, hac ratio est, quia demum est aternitatis & sæculorum. Sæcula autem annos ex se natos in se revolvunt. Confer Sallust. de Diis cap. 4. Macrobi. Lib. i. cap. 8. Heraclid. Pont. Allegor. p. 54. ed. Gesn. Eleganter Sophocles: Ἀπαυθ' ὁ μακροῖς παρὰ χρόνον τὸ φέρεται ἀδύλα, & παρὶν αὐτῶν.

^m Gignat] MS. Leid. & 5. edd. gignit.

ⁿ Falcem fert] Isidor. Orig. Lib. viii. Falcem tenet, inquit, propter agriculturam significandam, vel propter tempora & annos, quod in se redeant, vel propter sapientiam, quod intus acta sit. Macrobi. I. Sat. 8. Falcem ei quidam putant attributum, quod tempus omnia metat. Cyprianus ad Demetrium: Rastitatis hic cultor fuit, inde falcem furens semen pingitur. Immo & ARUALUS DEUS in antiquo lapide dicitur apud Ostiæ. Rossum in Brix. Memoria. Adde August. C. Di. vii. 29. Serv. ad Georg. ii. 406.

Plin. Lib. ii. cap. 6. Arnob. Lib. vi. & quos ad eum laudat Elmenhorstius.

^o Sensu] Pro intellectu accipe. Flor. Lib. i. cap. 18. Non sine sensu captivitas. Curt. Lib. vii. cap. 8. Scythia non ut ceteris barbaris incanduit sensus est. Propert. ii. 9. Hic primum vidit sine sensu vivere amantes. Sentire est intelligere. Vet. Interp. Luc. ix. 45. Ut non sentirent illud. Hinc vir sensatus pro prudente & sapiente, sensate pro sapienter, apud antiquum interpretem Siracid. cap. iv. 29. v. 15. vi. 36. xiii. 37. Cypri. ad Demetrian. Nos insensati vitam illorum aestimabamus insaniam.

^p Creantem omnia] Unde deorum rigidissimum creatorem appellat Capella Lib. ii. p. 44. Ab auctore Etymol. νότος τ' vñ, vel καὶ vñ, & καὶ καὶ vñ dicitur esse καὶ. quod ex Platone habet. Nam Platonici Saturnum accipiebant pro mentis puritate atque integritate. Confer Eustath. ad Homer. Iliad. p. 154. ed. Bas. Diaconum in Hesiod. p. 277. & Proclum in eundem pag. 39. ed. Heinf. Scholiaff. Hom. Iliad. B. 205.

^q Filios] Denominatio fit à potiori. Servius ad Æn. viii. 130. Tradunt Oceanum & Majam Steropes & Atlas filios fuisse. Albricus cap. i. Juxta se habebat filios, Jovem scilicet Neptunum, Plutonium, & Junonem. Lactant.

ce dicitur. Ζῷς enim Græca significatione, sive ^rvita, sive calor dici potest: sive quod igne vitali animata omnia dicerentur, ut ^sHeraclius vult: sive quod hoc elementum caleat. ^tSecundum Junonem, quasi aerem, unde ^uἥρη Græce dicitur. Et quamvis aerem masculum ponere debuerint, tamen ideo soror est Jovis, quod hæc duo elementa sibi sunt valde ^xconsocia. Ideo ^yJovis & conjugem, quod maritatus aer igne fervescat. Nam & Theopompus in Cypriaco carmine, & Hellanicus in Dios ^zpolytychia, quam descripsit, ait Junonem ab Jove vitam catenis aureis, & ^adegravatam incudibus ferreis.

Illud

Tab. 4. Lib. xiiii. Ovid. Met. *Quibus indicat quinque se natosum, hoc est, filii unum, & quatuor filiarum parentem, orbem relictum.* Vetus inscript. apud Aldum Orthogr. p. 12. *Amycus & Chrestina nutritores.* Plura adduxi ad Hyg. Myth. cap. 159.

^rVita sive calor] Vide Phornut. cap. 2. Etym. in Ζῷς. Plutarchus apud Euseb. Præp. Euang. pag. 53. Ζῷς, ταῦτην, ἢ πυρρός, & ἢ θερμὸν δύναμις. Diaconus in Hesiod. p. 274. Ζῷς ἢ, ταῦτην, τὸ ζωόντων πῦρ ἢ αἶσα τὸ πονεῖν εἰληχέν &c. Et pag. 278. Ζῷς αὐτὸ Διὸς κλίνο, δηλαδὴ πάντως ἡμῖν. ὡς ἴπὸς τὸ ζῶν ἔστι, & δ' αὐτὸ ζῶν τὰ ζῶντα, & τὰ ὅλα ἀπλῶς δ' αὐτὸ τὸ εἶναι εἰληχέν. &c. Confer Heraclid. Pont. Alleg. Hom. p. 31. Laçant. Lib. 1. cap. 11.

^sHeraclius] Ita quidem & B. M. & L. cum Commel. Sed scribe Heraclitus cum A. H. & I. Eracritus Leid. Cod. omissa aspiratione. Laçant. Lib. 11. 9. *Heraclitus ex igne nata omnia dixit, Thales Milesius ex aquâ.* Adde Servium Æn. xi. 186. Heraclid. Alleg. Hom. p. 56. Heraclitum intellexit Quintil. Declam. 283. *Quereres utrumne ignis esset initium rerum; an vero minutis editus & mirabilibus elementis. Mallet, innumerabilibus. Atomus enim designat.*

^tSecundam] Ita & 6. edd. Secundam MS. Leid.

^uH^{er}u] A. B. H. I. & MS. Leid. H^{er}u, & mox sororem pro soror est. Nimirum H^{er}u, si transponas literas, est ἥρη. Athenagor. Legat, pro Christ.

pag. 23. Ζῷς, ἢ ζῆλον εἶσα, ἢ τὸ ζωικὸς. H^{er}u ὁ ἀήρ, & ἢ ὀνόματι τοῦ, εἰ αὐτὸ αὐτῷ ὁμιτωμένης, συνεπαυμένης.

^xConsocia] Consortia H. I. M. & L. cum MS. Leid. Sed consocia etiam B. & A. Cassiod. epist. 9. Lib. viii. *Nobilissima tibi facta consocia.* Ita MS. non consortia.

^yJovis conjugem] Vide Phornutum cap. 3. Albricum cap. 9. Cicero 11. Nat. Deor. *Et soror & conjux Jovis, quod & similitudo est aetheris, & cum eo summa conjunctio. Effeminatum autem cum Junonique tribuerunt, quod nihil eo est mollius.* Idem dicit Heraclides pag. 21. Schol. Hesiod. in Θρυγ. p. 261. edit. Heinf. H^{er}u. ἡ γυνὴ ὁ ἀήρ ὁ κυδρόντας, ἥτοι ὁ διὰ ζῶντος διατρεφόμενος καὶ τῶν ἀνδρῶν ὁ ἀήρ. Servius ad Æn. 1. 51. *Physici Jovem atherem, id est, ignem volunt intelligi; Junonem aërem, & quoniam tenuitate paria sunt, dixerunt esse germana. Sed quoniam Jovo, hoc est, aer subiectus est igni, id est jure superposito elemento mariti traditum est. Lege, igni, id est, Jovi, jure &c.* Deinde tolle asteriscum, & scribe, mariti nomen traditum est. Hæc talia ex Zenonis Scholâ deprompta sunt. Vide Minut. Felic. Octav. p. 20.

^zPolytychia] Vossius Hiftor. Græc. Lib. iv. cap. 5. mallet πολυτονία, vel πολυτυλία.

^aDegravatam incudibus ferreis] Meminit antiquæ ejus fabulæ Homerus Iliad. O. 18. Ubi eodem, quo Fulgentius,

Illud nihilominus dicere volentes, quod aer, igni cœlesti conjunctior, ^b duobus deorsum elementis misceatur, id est aquæ & terræ, quæ elementa duobus superioribus graviora sunt.

III. *Neptunus.*

NEPTUNUM vero tertium velut aquarum voluerunt elementum: quem ideo Græce etiam Posidona nuncupant, quasi ^a ποῦναι εἶδω, quod nos Latine facientem imaginem dicimus: illa videlicet ratione, quod hoc solum elementum imagines in se formet spectantium, quod nulli ^b alii ex quatuor competat elementis. Tridentem vero ob hanc rem ferre pingitur, quod aquarum natura triplici virtute fungatur, id est liquida, sæcunda, ^c potabilis. Hinc & Neptuno Amphitriten in conjugium deputant. ἀμφὶ enim Græce circumcirca dicimus: eo quod ^d omnibus tribus elementis aqua conclusa sit, id est, sit in cœlo, sit in aere, id est in nubibus, & in terra, ut sunt fontes vel putei.

IV. *Plu-*

tius, modo eam explicat Anonymus, ut & Phornutus cap. 17. Haussisse illos interpretationem istam putem ex Heraclid. Alleg. Hom. pag. 51. ed. Gesn. Baptista Pius depravatam edidit. quod explicat *devirginatam*. Ridiculè.

^b Duobus deorsum] *De deorsum* Leid. cod.

Ad C A P. III.

^a Ποῦναι εἶδω] Ita & una L. habet. Cæteræ variant. MS. Leid. Ποῦναι. Nisi vocabulum Ποῦναι εἶδω finxit, sequendam cenfeo Commel. lectionem. Εἶδω pro εἶδω agnoscit etiam Hesychius. Phornutus cap. 3. ὑπὸ τῆς πόσεως derivat Ποσειδῶνα. Quicum facit & Heraclides: Ο' Ποσειδῶν ὑγρὰ πῶς ὦν ὕλη & χυτὴ πῶς ὦν αἰομασμένη. Alii aliter ἐτυμολογῶσι.

^b Alii] Quamvis dissentiant editi, scribe tamen cum MS. Leid. alio. Confinent. Virgil. *Esse Eurythæus alio ferriori*. Vide ibi notas nostras.

^c Potabilis] 6. edd. *potabili*. Quod

magis est congruum. Vel legendum, id est, sit liquida &c. Eustath. ad Iliad. Hom. p. 845. ed. Bas. Τεῖαινας ὁ μῦθος οἰκειοῖ ἐνοστρογαῖο Ποσειδῶνι, ἢ δὴν ἡρίων διὰ τὸ ὕδωρ μὲν τῆς αἰθέρας. ἢ δὴν ἡρίων ἢ φύσις τῆς ὕδατος. τὰ ἀλμυρὰ, τὰ γλυκία, τὰ μικτὰ &c. Schol. Æschyli ad Prometh. vers. 924. Τεῖαινας ἢ λήγουσιν περὶ τὴν τὸν Ποσειδῶνα, ἢ διὰ ἡρίων εἶναι αὐτὸν σοιχεῖον, ἢ διὰ εἰς τρία διαμεῖναι τὸ ὕδωρ, εἰς ποταμῶν, εἰς θαλάσσιον, & εἰς λιμναῖον. Quod & apud Eustath. in Dionys. p. 68. legas. Aliiter rursus Servius ad Æn. I. vers. 142. aliter etiam Phornutus cap. de Neptuno. Locherus ex Servio ad locum modo laudatum adducit. *Jupiter tria fido utitur fulmine; Pluton Cerbero trifanci; Neptunus tridente. Hac tria scripta physica quadam ratione conjuncta.* Sed ista verba in editis frustra quæras.

^d Omnibus tribus] Τὰ tribus non agnoscit Leid. codex.

V. *Tricerberus.*

TRICERBERUM verò canem ejus subjiciunt pedibus, quòd mortalium jurgiorum invidiæ ternario conflentur statu, id est naturali, causali, ^b accidenti. Naturale est odium, ut canum & leporum: ^c luporum, & pecudum: hominum, & serpentium. Causale est, ut ^d amoris zelus atque invidiæ. Accidens est, quod aut verbis casualiter oboritur, ut hominibus: aut comestiones propter, ut jumentis.

VI. *Furiæ.*

HUIC etiam ^a tres Furias deservire dicunt; quarum prima Aleto: ἀληκτώ enim Græce impaſſibilis dicitur. Alia Tisiphone: τισιφώνη autem quasi τῆτιν φωνή, id est istarum vox. Tertia Megæra: megæra enim est, quasi μεγάλη ἔρις, id est magna contentio. Primum est ergo, ^b non paſſando furiam concipere: secundum est, in vocem

Ad C A P. V.

^a Tricerberus] Infr. cap. 27. Dum ad Tricerberum canem abſtrahendum deſcendit. Τρικέρεον quoque Tzetzes appellat. Vide de cane eo Iſidor. Orig. Lib. xi. cap. 2.

^b Accidenti] Accidentali 6. edd. Sed pro Commel. ſtat MS. Leid. & rectè quidem. Sequitur enim, accidens &c. Ambroſ. Hexaëm. Lib. i. cap. 8. Cum utique non ſubſtantialis, ſed accidens ſit malitia.

^c Luporum & pecudum] Τῶν κυνῶν. Horat. Epod. 3. Lupis & agnis quanta ſortito obtigit, Tecum mihi diſcordia eſt. Ubi vetus interpres: Omnes autem inimicitia ſunt aut à natura, quales ſunt inter bruta: aut à voluntate per electionem, quales ſunt hominum inter ſe.

^d Amoris zelus] Vide quæ notamus ad cap. 12. Lib. 11. & ad Hyg. Mythol. cap. 199.

Ad C A P. VI.

^a Tres Furias deſervire] Totum hoc caput in ſuum commentarium tranſtu-

lit Laſtantiuſ ad Thebaid. i. vers. 477. Sed quid continet, niſi nugæ nugaciſſimas? Melius de his Phornurus cap. 10. & Tzetzes in Lycophron. pag. 72. quos conſule, ſi eſt operæ. Serviuſ ad Æn. iv. 609. Dira in calo: ut, dicuntur gemina peſtes cognomine dira. Furiæ in terris, Eumenides apud inferos: ſed hæc nomina conſundunt poëta. Ad Æn. autem 111. 209. ita commentatur: Sanè apud inferos Furiæ dicuntur & canes: apud ſuperos dira & aves, ut ipſe in XII oſtendit. In medio vero Harpyia dicuntur. Quod de canibus ait: canes illæ Hecaræ ſunt ſive Triviæ, de quibus Tibulluſ el. 2. Lib. 1. Horat. Sat. 8. Lib. 1. Virgil. v. 1. Æneid. Senec. Oedip. 569. Immo omne Sycophantiæ & δαιμονίων γένος χείρας εἰσάγει τὰ λόγια κελεύει, ut ait Tzetzes ad Heſiod. p. 45. ed. Heinf. Canes Furiæ infernalis vocat Hôræ. Comment.

^b Non paſſando] Πανſα verbum antiquum eſt. Gloſſ. Vett. Πανſα, ἀπαυσις, & ἀπαυσις. Ita πਾਂſα eſt quies. Vetus inſcriptio apud Pith. Catal. Lib. 111. Jam datuſ eſt ritia ſiniſ, jam paſſa materum.

VII. ^a Fata, vel Parcae.

TRIA etiam ipsi ^b Plutoni destinant fata, quarum prima Clotho, secunda Lachesis, tertia Atropos. κλώω enim ^c Græce evocatio dicitur, λάχσις vero fors nuncupatur, ἄτροπος quoque sine ordine dicitur: hoc videlicet sentire volentes, quod prima sit nativitatis evocatio: secunda, vitæ fors, quemadmodum quis vivere possit: tertia, mortis conditio, quæ sine lege venit.

VIII. Harpyiæ.

HARPYIAS etiam tres ^a inferis Virgilius deputat, quarum prima αἶδω, secunda ὠκυπύη, tertia κίλαια. Harpyia enim Græce rapina dicitur. Ideo virgines, quod omnis rapina arida sit & sterilis. Ideo plumis circumdata, quia quicquid rapina invaserit, celat. Ideo volatiles, quod omnis rapina ad volandum sit celerrima. αἶδω enim

^c Protelare] Hoc est, amoliri, ut Baptista cenet. Immo protelare heic est proferre. Cap. 14. Protelare dignitatem. Sed vide not. ad Prologum.

Ad CAP. VII.

^a Fata vel Parcae] Rectè ex hoc loco Illustr. Spanhemius in de Numm. Præstant. Fata Parcas dici probat. Doceo idem ex Capell. Lib. 1. Hæc mox ut facta conspexit omnia, quæ gerbantur, in consistorio Jovis subnotari. Lege ex MS. libro Biblioth. Leid. Fata, & subnotare. Martial. Lib. VII. 47. Et ruptas fati reddidit ipse colos. Laçant. Lib. 1. cap. 11. Illud vero quale est? esse fata, quibus Dii omnes & ipse Jupiter pareat. Si Parcarum tanta vis est, ut plus possint, quam calites universi &c. Albricus: Parca seu fata dicta per antiphrasin. Redeo ad Capellam. Dixerat ille superius Parcas esse libarias superum: Clotho vero, inquit, Lachesis Atroposque, quoniam sententias Jovis orthographia studio veritatis excipiunt, utpote libaria superum, ar-

chivique custodes. Pro orthographia rectius Leid. Cod. orthographæ. Tertull. de Anim. cap. 39. Fata scribundo advocantur. Ita enim putem legendum cum Junio, non scribunda. Isidor. Orig. VIII. 11. Tria autem fata fingunt in colo & fuso, digitisque fila ex lana torquentibus, propter tria tempora &c.

^b Plutoni destinant] Alii Apollinem præficiunt fati. Schol. Horat. in Carm. Sæcul. Invocat autem Parcas post Apollinem, quia Apollo fati præst, unde & sortilegus vocatur.

^c Græce evocatio dicitur] Nugatur solemnia. Alludere videtur τὸ κλώω. Quinam veriore dederint etymologiam, dixi ad Hygin. Genealogiam. Laçant. Lib. 11. cap. 10. Unde etiam tres Parcas volucrant: unam, quæ vitam hominibus ordiatur: alteram, quæ contemnat: tertiam, quæ rumpat ac finiat.

Ad CAP. VIII.

^a Inferis Virgilium deputat] Æn. nempe VI. v. 289. Confer Serv. ad Æn. 111. vers. 209.

^b Qua-

enim Græce ^bquasi ἑλὼν ἄλλο, id est alienum tollens. Ocypete, id est ^ccitius auferens. Celænum vero Græce nigrum. unde & Homerus prima Iliados rhapsodia, αἶψά τοι αἶμα κελαιὸν ἱρώσῃ φέει δειλὸν: id est, statim niger tuus sanguis emanabit per meam hastam. Hoc igitur ^dsignare volentes, quod primum sit, alienum concupiscere: secundum, ^ecupita invadere: tertium, celare. quod invadit.

IX. Proserpina.

PLUTONI quoque nuptam volunt Proserpinam, Ceresis filiam. ^aCeres enim Græce gaudium dicitur. & ideo illam frumenti deam esse voluerunt, quod ubi plenitudo fructuum sit, gaudia ^bsemper abundant necesse est. Proserpinam vero quasi segetem voluerunt, id est ^cterram radi-

^b Quasi ἑλὼν ἄλλο] Heic rursus nungatur. *Allo* dicta ab ἄλλο, *procella*. Unde αἶμα, ταχύς.

^c Citius auferens] Citius est ocys, dicto citius. Infr. cap. 17. *Honores citius fugitivos*. Quid autem? Ocypete est celeriter auferens? Imo celeriter volans, ἀ πτίσθ, volare.

^d Signare] Significare Leid. cod.

^e Cupita invadere] Concupita A. B. H. I. M. & MS. Leid. & concupisci pro concupiscere. Mox pro invadit mallet, invadit.

Ad CAP. IX.

^a Ceres enim Græce gaudium dicitur] Alludit τὸ χαλεπὸν, quod ut χέρον pronunciavit. Sed illud Græce non habet Leid. cod. Retinendum tamen putato. Sic in Contin. Virgil. *Acheron Græce sine tempore dicitur*. Cicerone auctore 11. Nat. Deorum, *Ceres quasi Ceres dicitur*. Apud eundem ejusdem operis Lib. 1. Chrysippus disserit, aerem, qui per maria manet, Neptunum esse: terramque eam, quæ Ceres dicitur. Julius Firmicus: *Terram ipsam Cererem nominant: nomen hoc à ferendis frugibus mutatum*. Scriberius in margine libri sui notaverat, à gerendis &c. quod nullus dubito quin rectius habeat. Δημήτηρ quasi γῆ μήτηρ etiam

Græcis dicitur. Vide Eustath. ad Iliad. ξ. p. 982. ed. Bas. Orpheus apud Eusebium: Γῆ μήτηρ πάντων, Δημήτηρ παροδότης. Artemidorus de Somn. Lib. 11. cap. 44. Ἐπὶ τῇ Δήμητρᾷ τῇ γῇ τὸν αὐτὴν ἔχει λόγον φασὶ οἱ σοφοί.

^b Semper abundant] 6. edd. semper superabundant. In cod. Leid. super τὸ semper scripta erat altera lectio, vel super Augustin. Soliloq. cap. 10. Laudet te supereminens clementia, superabundans misericordia tua. Tertullian. de Ref. Carn. cap. 34. Illic gratiam superabundasse. Vet. Interp. Epist. ad Rom. v. 20. Ubi abundavit dilectum, superabundavit gratia. ὑπερπληρώσθων ἡ χάρις.

^c Terram radicibus proserpentem] Grotius ad Capell. pag. 21. emendat, terra radicibus. Haud opus putem. Proserpina eadem, quæ Isis, Isis autem terra. Vide Firmicum. Segetem autem terram dici quis nescit? Isidor. Lib. viii. cap. 11. Proserpinam, quod ex eâ proserpant fruges. Arnob. Lib. iii. Quod facta in lucem proferat, appellatam esse Proserpinam. August. C. D. vii. 20. Quod filiam Cereris, id est, ipsam fecunditatem, quæ à proserpendo Proserpina dicta esset, Orcu abstulerat. Hinc Proserpina numinibus agrico-

XI. *Apollo.*

APOLLINEM Solem dici voluerunt: ^a Ἀπόλλων enim Græce perdens dicitur, quod fervore suo omnem succum virentium decoquendo perdat herbarum. Hunc etiam divinationis deum voluerunt, sive quod Sol omnia obscura ^b manifestat in lucem, seu quod in suo processu & occasu ejus orbita ^c multimodos significationum monstret effectus. Sol vero dicitur aut ex eo ^d quod solus sit, aut quod ^e solite per dies surgat & occidat. Huic quoque ^f qua-

Ad CAP. XI.

^a Ἀπόλλων enim Græce perdens dicitur] Ita & Firmicus in de E.P.R. Apud Macrobiū Lib. 1. Sat. cap. 17. Cleanthes Lycium Apollinem appellatum vocat, quod veluti lupi pecora rapiunt, ita ipse quoque humorem eripit radiis. Varias variorum etymologias, si desideres, ibidem invenies. Etiam Servius ad Ecl. v. vers. 65. aliam, cur ab Ἀπώλων dicatur, reddit rationem. Eustath. ad Hom. Iliad. p. 24. edit. Basf. Ἀπόλλων ὃ πᾶσι παλαῖσις ὁ ἥλιος, ἢ ἀφ' ὧντος ἡμέρας, ὅμως ὃ φοβερότερον ὁ ἥλιος, οἷς ἐν ἀνὰ φῶς λογισμῶν νοήματα. Quod ex Ægyptiorum disciplinā habet. Quā de re dictum ad Hyg. Myth. cap. 121.

^b Manifestat in lucem] Schol. Germ. qui totum hoc caput transulit in commentaria sua, in luce. Capella Lib. II. Nam tenebras prohibens, retegis quod cœcula lucet; Hinc Phœbum perhibent prodentem occulta futuri. Pro luce omnino scribendum luce. Cœcula luce retegere est tenebras luce dispellere.

^c Multimodos] Non improbo quidem. Avianus Fab. Æsop. Quod tibi multimodo fulgerent membra coloris. Tertull. Genes. Crescite multimodo ventura in tempora partus. Lib. de Anima cap. 52. Ut est multimoda conditio casuum. Prudent. Hym. Cath. v. Plagis multimodis cedere præsidia. Apulej. Dogm. Plas. p. 4. Multimoda coitionis. Prosper. Omnimodaque Mobilitate ruens in vulnere vulnere surgit. Apol. Mes. v. Omnimodas voculas edocens retinere, MS.

tamen Leid. heic habet *multimodis*. Quo sensu *multimodè* auctor Ovid. Vetus dixit. *Omnimodè* ad eandem formam Rustius Lib. XI. cap. 1. *Rempublicam post nimias procellas omnimodè ratione nititur reparare*. Sed ibi *omnimodè*, contra quam Gebhardus censet Crepund. Lib. 1. cap. 8. existimo scribendum. Ipsum adi & Rhodium ad Scribon. p. 21. *Omnimodis* est in notis Tyronis pag. 4. Cassian. Præfat. in Lib. de Instit. Monach. & Lib. 1. cap. 2. nec non apud Lucretium, Victor. Episcop. & Claudianum Mamertum. Videndus ad hunc Barthius p. 558. *Omnimodo* pariter adverbialiter repperi apud Terull. de Anim. cap. 9. & Gregor. Dial. 11, cap. 22. Ulpian in Collat. Leg. Pithecan. Tit. vi. de Incest. Nupt. & VII. de Furibus & Pœn. eorum.

^d Quod solus sit] Capella Lib. II. Solem te Latium vocitat, quod solus honore Post patrem sis lucis apex. Cicero III. Nat. Deor. Cumque tu solem, quia solus esset, appellatum dicas, soles ipsi quam multi a theologis proferuntur. Lact. Lib. 11, cap. 9. Unde solem appellatum Cicero vult videri, quod, obscuratis sideribus, solus appareat. Isidor. de Nat. Rex. cap. 24. Sol appellatur, eo quod solus appareat, obscuratis cunctis sideribus. Junil. African. Comment. in Genes. cap. 1. Sed & ortus sol Lunam stellisque majore lumine, ne terram illuminent, impedit. Unde & nomen accepit, quod solus, obtinens unā stelliscum Lunā, per diem terras fulgeat. Leg. terris. ^e Solitè] Solito Gezman. Schol. Utrum præferas parum refert.

^f Qua-

^fquadrigam scribunt, illam ob causam, quod aut quadripartitis temporum varietatibus anni circulum peragat: aut quod quadrifido limite diei metiatur spacium. Unde & ^hipsius equis condigna ^hsic nomina posuerunt, id est Erythreus, ⁱActæon, Lampos, Philogeus. Erythreus Græce rubeus dicitur, quod à matutino Sol lumine rubicundus exurgat: Actæon splendens dicitur, quod tertiæ horæ [^kmomentis] vehemens insistent lucidior fulgeat: ^lLamos vero ardens, dum ^mad umbilicum diei ⁿcentratum conscenderit circulum. Philogeus Græce terram amans dicitur, quod hora nona proclivior, vergens occasibus propius incumbat.

XII. Corvus.

^aIn hujus etiam tutelam corvum ponunt, sive quod solus contra rerum naturam in mediis ipsis æstivis fervoribus

^fQuadrigam scribunt] Ita cum MS. Leid. B. A. H. I. & M. Sed L. *adscribunt*. quod & marginem H. occupat. Sed nihil mutem. Chrysol. Sermon. xi. *Sic scribant Diaboli mala, bona Deo*. Non dissimiliter Capella Lib. ii. *Comminuenda frugis farrisque fragmenta Pilumno signat Italia*. Sed forsan ibi rectius scripseris *assignat*, quod disertim præferunt membranz veteres Leid. Bibl.

^g*Ipsim equis*] Ita & 6. edd. Sed MS. Leid. & Schol. Germ. *Ipsis equis*.

^h*Sic posuerunt*] Tò sic non habet Scholiaffes. Mox pro *Erythreus* exhibet *Erythraus*, pro *rubeus*, *ruber*. Sed *rubeus* proba vox est, ut ostendi ad Hygin. cap. 136.

ⁱ*Actæon splendens*] *Æthon lucidus* Schol. German. ed. Sanctandr. & Morell. Sed *Actæon* cum Fulgentio antiquitus excusi. Codex Leid. heic habet *Actæon*, unde *Æthon* vel *Phæton* videtur faciendum. Vide notata à nobis ad Hyg. cap. 183. Morellium ad German. pag. 153.

^k(Momentis)] Agnoscunt cum 6. edd. eam vocem codices Modii. Igno-

rat tamen Leidenfis.

^lLamos] Malè *Lampros* Scholiaff. *Λάμψ* est Homero.

^m*Ad umbilicum diei*] I. e. ad mediam partem. Umbilicus enim quasi media pars animalis est. Plaut. Menæchm. Act. 1. sc. 2. vers. 45. *Dies quidem jam ad umbilicum est dimidiatus mortuus*.

ⁿ*Centratum*] Schol. Germ. *Contra arcticum*. Sed *centratum* cum 6. edd. etiam MS. Leid. Gloss. *mediatum*.

Ad CAP XII.

^aIn hujus tutelam corvum ponunt] Vide Albric. cap. 4. Ovid. II. Met. vers. 344. *Sed ales sensit adulterium Phæbeius*. Quidam & cynos ei facerunt. Catal. Pith. Lib. iv. *Jam dimitte tuos, Pæon à Delphice, cynos: Dignior hæc vox est, qua tua templa colat*. Callim. Hymn. Apollin. vers. 5. *ὦ ἅ νύ κεν εἰς ἡμέρας καλὸν αἰεδῇ*. Scholiaff. *Ὀρυσὶν ἰσχυρὰν Ἀπόλλωνος*. Nimirum quia est *μυσικώτατος*, ut ait Theo in Aratum. Adde quæ Hierogl. Lib. 23. p. 165. congestit Pier. Valer.

b Ori-

ribus ^b oviparos ^c pullulet foetus. Unde & Petronius,

*Sic contra rerum natura ^d munera nota,
Corvus ^c maturis frugibus ova refert.*

Sive quod in ^f horoscopicis libris, secundum Anaximandrum, sive etiam secundum Pindarum, solus inter omnes aves sexaginta quatuor ^g significationes habet vocum.

XIII. Laurus.

In hujus etiam tutelam laurum ascribunt, unde etiam eum amasse Daphnen dicunt, Penei fluminis filiam. Et unde laurus nasci posset, nisi de fluvialibus aquis? Maxime ^a quia ejusdem Penei fluminis ripæ lauro abundare dicuntur. At vero amica Apollinis ob hanc rem vocitata est, quia illi, qui de interpretatione somniorum scripserunt, ut Antiphon, ^b Philocrus, & ^c Ar-

^b *Oviparos*] MS. Leid. *Ovipares*. Perperam. Sic *frugipari* fetus apud Lucret. initio Lib. vi. uti emendat Nob. Heins. ad Lib. ii. Met. vers. 275. Activè *ovipara* alvus dicitur Aufonio in Mosellâ. *Floriparum* ver in Technopægnio. Activè etiam Apulejus Apol. Quibus membris & causis discreverit natura viviparos coram & oviparos. Ita enim appello, quæ Græci ζῶοντα καὶ ὄντα.

^c *Pullulet fetus*] Esaias apud Lactant. Lib. iv. cap. 12. *Aperiat* terra, & *pullulet* servatorem. Caistor Epist. ad Cassian. *Fruges* iustitia valeant pullulare. Apulej. iv. Met. *Terras* Venerem aliam pullulasse. Ita germinare cum acufandi casu Deuter. xxix. 18. *Radix* germinans fel & amaritudinem. Jobi cap. viii. 19. *Ut rursus* de terrâ alii germinantur. Et sic sæpe cum alii Ecclesiastici scriptores, tum præsertim Ambrosius in Hexæm. in quo & Lib. iii. cap. 3. habes, *Rediviva* castanea, quæ simul ut excisa fuerit, tanquam silvam ex se pullulare consuevit.

^d *Munera nota*] Nota habent Petron. edd. in quibus plenius hæc leguntur. Tota edidit Scaliger in Catalectis.

^e *Maturis frugibus*] Plin. Lib. x. cap.

12. *Corvi* ante solstitium generant, iidem agrescunt sexagenis diebus, sibi maxime, antequam fici coquantur autumnus. Qua de re vide fabulam apud Theonem in Aratum, Hygin. Astron. ii. 40. German. Schol. in Hydrâ & Ælian. Animal. Lib. i. cap. 47. Vera ratio est, quam idem Ælianus habet Lib. ii. cap. 5. *Estote*, quod alvi fluxu se laborare planè sciat, idcirco ab humidis alimentis se continet. Aliam causam cur Apollini sacer sit corvus, ex Porphyrio affert Pier. Valer. Hier. Lib. 23.

^f *Horoscopicis*] Genethliacis. Est enim ὁροσκόπος idem quod διὰ & ὁρίσκει.

^g *Significationes habet vocum*] Plin. Lib. x. cap. 12. *Corvi* in auspiciis solè videntur intellectum habere significationum suarum.

Ad CAP. XIII.

^a *Quia ejusdem*] Lege cum 6. edd. & MS. Leid. quia & ejusdem.

^b *Philocrus*] Scriverius margini illaverat, forte *Philochorus*. Quod rectum esse nemo negaverit. Nam Philochorus, teste Athenæo Lib. xv. librum scri-

& Artemon, & Serapion Afcalonites, promittant in libris fuis, laurum fi dormientibus ad caput pofueris, vera fomnia effe vifuros.

XIV. De novem Mufis.

Huic etiam Apollini novem^a deputant Mufas, ipfumque decimum Mufis adiciunt: illa videlicet caufa, quod humanæ vocis decem fint modulamina. unde & cum decachorda Apollo pingitur cithara. Sed & lex divina^b decachordon dicit pfalterium. Fit ergo vox quatuor den-

tibus

ſcriptiſt *ἑξ μαντικῆς*. Et procul dubio is ipſe eſt, cujus meminit his verbis Scholiaſtaſte Sophocl. Oedip. Tyrann. verſ. 20. *Διὰ τῆς ἐμπύρου ἐμαντίζοντο οἱ ἱερεῖς, ἀπὸ φωνῆς Φιλάρχου*. Error inde ortus, quod ſine aſpiratione primitus ſcriptum fuerat à Fulgentio *Philarchus*, ut legitur quoque apud Servium ad *Æn.* vii. verſ. 600. Cl. Tollius annotaverat: *Philistion Locrus*, ut apud Gellium *Lib. xviij. cap. ij.* Sed alterum præferendum. Audi Terentull. de Anim. cap. 46. ubi de Somniis agit: *Quanti autem commentatores & adfirmatores in hanc rem, Artemon, Antiphon, Strato, Philochorus, Epicharmus, Serapion, Cratippus, & Dionysius Rhodius, Hermippus, tota ſæculi literaturæ.*

c *Artemon*] Videtur ille eſſe, de quo Plinius *Lib. xxviii. cap. i.* Hadrianus Junius *Lib. i.* Animadverſ. cap. 13. *Artemon Mileſius, qui ad xiv. Omirocriticon libros conſcripſit.* Viginti duo fuerunt, ſi Artemidoro fides *Lib. ii. 49.* καὶ τοὶ Γαμνὺ τῆς Πυρίας, & Δημητρίου τῆς Φαληρίας, & Ἀρτίμου τῆς Μιλασίας, τῶν δὲ περὶ τοὺς βιβλίοις, τῶν δὲ ἐν πόντῳ, τῶν δὲ ἐν αἰνέσει. ὅσοι πολλὰς διόλους αἰάζοντο. A. lii Artemones ſunt, de quibus Voſſius in de Hiſtor. Græcis p. 236. Malincrot. Paralip. pag. 11.

d *Vera ſomnia eſſe viſuros*] Alias cauſas aſſert Vulcanius ad Callim. Hymn. Apoll. verſ. 1. quibus hæc erat addenda. Servius ad *Æn.* i. 333. obſervat ideo ei laurum conſecratam, quia hæc arbor ſuffimentis purgationibusque adhibeatur, ut offendatur, nullum rem-

plum ejus, niſi purum, ingredi debere. Confer Gyrard. Part. ii. Dial. 16. Diacon. in Heſiod. p. 229. ed. Heinf. Pierium Valer. Hierogl. *Lib. i. p. 372.* ed. Baſ. Paſch. in de Coron. *Lib. vii. 13.* Plin. *Lib. xv. 30.* Conſtantin. Geopon. *Lib. xi. cap. 3.*

Ad CAP. XIV.

a *Deputant*] Adſcribunt, adſignant. Familiare huic ſcriptori verbum eſt. Schol. Horat. in *Lib. iv. od. 1.* *Cujus ſacris deputata eſt.* Corippus *Lib. iv.* Et loca, qua populis præſectus deputat urbis. Chryſol. Homil. pag. 9. *Deputatur porcis.* Fulgent. Ruſp. Epift. ad Gallam: *Conſortio quinque ſapientum virginum deputata.* Sed aliam cauſam, cur novem Muſæ adſignentur Apollini, innuit Horat. Schol. ad *Lib. ii. od. 19.* *Quidam ipſum Solem, ipſum Apollinem, ipſum Dionyſium eundem eſſe volunt: nam ut Apollini novem Muſæ, ita Soli novem circuli ſunt, & Dionyſio ſimilis Baccharum chorus.*

b *Decachordon pfalterium*] *Pſal. xxxii. 1.* Ἐν ψαλμῷ δέκα χορδῶν ψάλλετε αὐτῷ. *Pſ. xcii. 1.* Ἐν δέκα χορδῶν ψαλμῷ, μετ' οὐδὲς ἐν κίθαρᾳ. Iſidor. Or. *Lib. ii. cap. 2.* *Pſalterio autem decachordo aſſi ſunt propter numerum decalogi legiſ.* Ibidem explicat qua forma fuerit, & quid à citharâ diſſerat. Quod autem propter numerum decalogi legiſ decem inſtructum fuiſſe chordis pſalterium ait, id ſenſit etiam Auguſtinus Confeſſ. *Lib. iiii. cap. 8.* *Vivitur, inquit, male adverſus tria & ſeptem, pſalterium decem chordarum.*

tibus e contra positis, quos lingua pereunt: è quibus si unus minus fuerit, sibilum potius quam vocem reddat necesse est. Duolabia velut cymbala, verborum commoda modulancia: lingua ut plectrum, quæ curvamine quodam vocalem format spiritum: ^apalatum, cujus concavitas profert sonum: gutturis fistula, quæ tereti meatum ^e spiritalem præbet excursu: & pulmo, qui velut ^faerius follis concepta reddit ac revocat. Habes ergo Musarum novem vel Apollinis ipsius ^gredditam rationem, sicut in libris suis Anaximander Lampfacenus, & ^hZenophanes Heracleopolites exponunt: quod & alii firmant, ut Pisander Physicus, & ⁱEuxemenes in libro *ῥητορικῶν*. Nos vero novem Musas doctrinæ atque scientiæ dicimus modos. hoc est, prima Clio; quasi cogitatio prima discendi: κλέ^o enim Græce fama dicitur: unde & Homerus: ἡμεῖς δὲ κλέ^o οἷον ἀκρόαμ, id est, Nos vero solam famam audivimus. Et alio loco, ^g κλέ^o οὐρὸν καὶ ἐμάδα καὶ μίσον ἄργ^o. Et quoniam nullus scientiam quærit, nisi in qua famæ suæ protelet dignitatem, ob hanc

rem

decalogum tuum. Psalmos non invenit è odas decem chordarum appellat Sedulius Paschal. Lib. 1. *Cur ego Davidicis adfectus cantibus odas Chordarum resonare decem.*

^c *E contra*] E regione, exadvorsum, ut loquitur Terent. Ad. iv. 1. Noster Libell. de Prisc. Sermon. *Cicatrices habuisse è contra.* H. e. adversas, in pectore. Festus Pauli in *Vesticeps.* *E contra investis est, qui necdum pubertate vestitus est.* Chrysol. Serm. Hom. ix. *E contra platea trivium est, cum in secreta facit hypocrita nil secretum.* Censet Voss. Comment. de Vit. Serm. Lib. 1. cap. 25. natum ex compendiosa scriptura *econtra*, pro è contrario.

^d *Palatum*] Neutro genere effert, ut Isidor. Lib. xi. cap. 1. *Palatum nostrum, sicut caelum, sursum est positum.* Unde & *ἰσπίον* Græcis dicitur.

^e *Spiritalis*] Ita quoque semper scribunt Claudianus Mamertus, Cassianus, Tertullianus aliique infimæ ætatis scriptores. Cyprian. Serm. vi. *Spiritualiter adoramus.* Tract. iii. *Audium spiri-*

talis gratia admitterent. Canon. Ecclef. Exigui pag. 40. *Ad lavacrum spiritale adducerent.* Lactant. de Opif. Dei cap. ii. *Dnas esse per collum fistulas necesse est, cibalem, ac spiritalem; quarum superior ab ore ad ventrem ferat, inferior à naribus ad pulmonem.* Nec unquam aliter exarari eam vocem deprehendes apud Ruspensem illum Episcopum, cui hanc Mythologiam asserunt nonnulli.

^f *Aerius follis*] Usi eadem comparatione Horatius etiam Lib. 1. 4. & Persius Sat. 5. Tertull. de Anim. cap. 10. *Ita è spirari cur non putes sine pulmonum foliis, è sine fistulis arteriarum?*

^g *Redditam rationem*] Aliæ rationes, cur Musæ sint novem, ad Hesiod. E'gy. vers. 1. afferuntur à Tzetze.

^h *Zenophanes*] Ita & MS. Leid. Sed 6. edd. *Leophantes.* Forte verius est *Xenophanes* vel *Xenophantus.*

ⁱ *Euxemenes*] Cod. Leid. *Ensimines.* Vossius Histor. Græc. p. 280. tentat, *Echementes.*

k 0 a-

rem prima κλειώ appellata est, id est cogitatio quærendæ scientiæ. secunda δίεργη, quod latine bene delectans dicimus: quod primum sit scientiam quærere, secundum sit delectari quod quæras. Tertia μελοπορνή, quasi μελί-
 τλω ποιημένη, id est meditationem faciens permanere: ut sit primum velle, secundum desiderare quod velis, tertium instare meditando ad id quod desideras. Quarta θάλεια, id est capacitas, velut si dicatur πθίς θάλεια, id est ponens germina: unde & Epicharmus comicus in Diphilo comœdia ait: κ θαλὸν ὡς εἴ βλεπέε βέλιμθ' ἐπίταξεν, id est, germen dum non videt, fames consumit. Quinta πολύμνηα, quasi ¹ πολυμνήμω, id est multam memoriam faciens dicimus; quia post capacitatem est memoria necessaria. Sexta ἐρωτώ, id est, ὄρων ὁμοιοι, quod nos latine inveniens simile dicimus: quia post scientiam & memoriam iustum est, ut aliquid simile & de suo inveniat. Septima ^m περψικώρη, id est, ⁿ delectans instructione: unde & Hermes ^o in Pimandre libro ait: Ρέκ κέρυ τροφῆς ἢ ἐκ κέρυ σύμφεθ', id est, absque instructione escæ & vacuo corpore. Ergo post inventionem oportet te etiam discernere ac dijudicare quid invenias. Οὐρανία οὐκτα, id est, cœlestis: post dijudicationem enim eligis quid dicas, quid de-

k θαλὸν ὡς εἴ &c.] In codice Leid. legitur: AEIAM CYAMON LIMANTI CAPTINNI. id est, germina dum viderit, famem consumit. Quid inde exculpi possit, alii viderint. Pro vulgato ἐπίταξεν libenter cum Scriverio rescripserim ἐπάταξεν. Deinde pro θαλὸν suspicor ex vestigiis MS. scripsisse θάλεια.

[Πολυμνήμω] Legendum πολυμνήμω, vel cum M. & L. scribendum, Quintam πολύμνηα &c. Schol. Horat. ad Lib. i. od. i. Polymneia. Hæc etiam una est musarum, dicta quasi multa memoria. Unde Lucian. Dialog. de Saltat. Μνημοσύλω, εἰ τιὸν θυγατὶρα αὐτῆς Πολύμνηα ἴσων ἔχει αὐτῇ φερέει.]

m περψικώρη] Cum cætera Musarum, tum & hoc Latine scribere malim, Terpsicore. Omittit aspirationem, ut solent infimi ævi scriptores cum ve-

tustissimis. Talia sunt in notis Tyron. p. 59. Clamis, Clamidatus, Conca, Concilium. Pro Chlamys, Chlamydatas, Concha, Conchylium. Concicla, pro Conchicla sive Conchicula apud Apitium Lib. v. cap. 4. Contra aspirationes obtrudunt, ubi nihil illis opus, velut pag. 163. Archa, archarius, archisellium.

n Delectans instructione] Instruccionem A. H. & I. cum MS. Leid. Sed alterum præfero.

o In Pimandre libro] Perperam in Pimandre libro A. B. H. & I. & MS. Leid. Scripserim, Pimandre. Scripsit Hermes Trismegistus librum, cui titulus erat Ποιμάνδρης; exstatque adhuc hodie. Vide Gesner. Biblioth. in Mercurius.

p Εκ κέρυ τροφῆς &c.] Mirifice hæc variant edd. Videtur scribendum, quantum ex collatione eorum colligere po-

despuas: eligere enim utile, caducumque despuere, cœ-
leste ingenium est. Nona καλλιόπη, id est, optimæ vocis:
unde & Homerus ait, ἦ ἄς ὅππῃ φωνήσῃς, id est deæ vo-
cem clamantis. Ergo hic erit ordo: primum est, velle
doctrinam. secundum est, delectari quod velis. tertium
est, instare ad id, ἢ quo delectatus es. quartum est,
capere ad quod instas. quintum est, memorari quod
capis. sextum est, invenire de tuo simile, * ad quod me-
mineris. septimum est, judicare quod invenias. octavum
est, eligere de quo judicas. nonum, bene proferre quod
elegeris.

XV. Phaeton.

Hic etiam cum Clymene nympha coiens, * Phaeton-
ta dicitur genuisse, qui paternos currus affectans, sibi at-
que mundo concremationis detrimenta conflagavit. Semper
ergo Sol cum aqua coiens, aliquos fructus gignat neces-
se est; qui eo quod terris exilientes appareant, phanon-
tes

potui, αὐτὸν κόρη προῖος, ἢ ἐν κόρῃ
σώουτο. Αὐτὸ est absque. Et id
videntur velle B. M. & L. in quibus
ἀκχεροῖος exhibetur. Sed imponit
nobis Fulgentius. In Pœmandre Her-
mæ pag. 1. Ed. Turneb. ita legi-
tur: Ὡς οἱ ἐν ὑπὸ βεβαρυνθῆς
ἐν κόρῃ προῖος, ἢ ἐν κόρῃ σώουτο.
Quæ quam longè aliam efficiant len-
tentiam quilibet videt.

q Quo delectatus es] MS. Leid. Quod
desideratum est.

r Capere ad quod instas] Perperam 6.
edd. Capere id quod instas. Dixit enim
superius: Instare meditando ad id,
quod desideras. Tò id subaudiendum
est. Cyprian. Lib. iv. ep. 21. Secundum
quod frequenter desiderastis. Leo Epist.
Decret. p. 16. Secundum quod sacerdo-
tio competit. Vetus Interpres Luc. cap.
xxii. 2. Et quidem filius hominis secun-
dum quod definitum est vadit. Cap. xxi.
4. Ex quod deest illi omnem visum suum
quem habuit misit. Ambros. Hexaem. 1.
cap. 8. Secundum quod dixit Propheta.

s Ad quod memineras] j. edd. Ad id
Tern. 11.

quod &c. Sed illud id subaudiri vult,
ut modo capere ad quod instas, pro ca-
pere id ad quod instas. Barthius Advers.
Lib. xxxvii. cap. 12. finem hujus ca-
pituli de ordine & officiis Musarum, ut
observationem hactenus ἀνέκδοτον, è
vetere membranâ ita profero: Ὁρδὸ
Μουσῶν hinc intelligitur: Primum est
velle doctrinam. Secundum delectari
quod velis. Tertium instare in id, quod
delectatus es. Quartum capere in id
quod instas. Quintum memorari quod ce-
peris. Sextum invenire de tuo aliquid si-
mile illi, quod memineras. Septimum ju-
dicare quod inveneris. Octavum eligere
de quo judicas. Nonum bene proferre
quod elegeris.

Ad C A P. XV.

a Phaetonta] MS. Phetonta. Scriptum
puto à Fulgentio fuisse Phetonta. Ca-
pella Lib. ix. Phaetontos ardens scandet
axem Delius. Familiaris ea scribendi
ratio deterioris ætatis scriptoribus. Vi-
de quæ notavi ad Hyg. cap. 86.

D

B Cœ

tes dicuntur: *Φαίτων* enim Græce apparens dicitur. qui quidem fructus ad maturitatem sui solis ardorem quærant necesse est: quo accepto, omnia fervoris incendio ^b consumantur. Hujus etiam sorores ^c Arethusa, Lampetusa, quæ gemmeis ac tralucetibus fraterna deplorant ^d guttis incendia, succinaque disruptis jaciunt inaurata corticibus. ^e Soror etiam totius germinis arbor est, quæ una eademque fervoris humorisque jugalitate gignuntur. Itaque istæ arbores, quæ ^f succinum sudant, dum maturis frugibus solis fervor torrentibus ipsis Junio Julioque mensibus incendiosior Cancris atque Leonis tetigerit metas, tunc istæ arbores æstu valido fissis corticibus succum sui liquoris, in Eridano flumine aquis ^g durandum, emittunt.

XVI. ^a De

^b Consumantur] Ita quidem editi omnes. Legendum tamen puto cum MS. Leid. *concremantur*.

^c Arethusa] Lego, *Phaethusa*. Vide quæ notavi ad Hyg. Genial. Certe nulla Arethusa inter Phaethontidas apud ullum, quod sciam, alium reperitur scriptorem. Servius ad Æn. x. 189. *Hujus interitum flentes sorores Phaethusa & Lampetusa in arbores mutata sunt decrum miseratione, ut hic dicit in populos, ut in Bacolicis, in alnos.*

^d Guttis] MS. Leid. *guttulis*. Quod ut magis Africanum, cum sit *ῥοοκορυσκὶν*, præfero. Venustè sanè deplorant guttis dixit. Nam guttæ istæ à Latinis *lacryma*, à Græcis *δαίρυα* dicuntur. Non minus eleganter ergo Honorius Carm. de Pascha: *Lacrymat sua gaudia palmes*. Hegefipp. de Excid. Hier. Lib. 1. *Destillat humor lacrymis pulchrè rorantibus*. Ambros. Hexaem. III. 15. *Quod electrum lacryma virgulti sit*. Servius ad Ecl. vi. 62. *Sorores Phaetontis succina fluisse dicuntur*. Plin. Lib. xxxvii. 2. *Lacrymis electrum omnibus annis fundere*. Unde *electrum lacrymosum* vocatur à Marone in Ciri. Pallad. Februar. Tit. 30. *Vites, quæ lacrymarum nimietate tabescant, & deplerando vim roboris sui avertunt à fructu*. Ovid. de Myrrha Met. x. 501. *Est*

honor & lacrymis. Et vers. 514. *Lacrymis anxere parentis*.

^e Soror etiam] MS. Leid. *Soror enim*. Quod præfero. Contrarium vitium occupavit Hygin. 11. Astron. 3. * *Nonnulli enim dixerunt hanc draconem à Gigantibus Minervæ obiectum esse*. Posuerunt illic asteriscum, quasi nonnulla desiderarentur. At sanatus est locus, si pro enim scribas etiam ex ed. Venet. anni 1485.

^f Succinum sudant] Ambros. cap. 15. Lib. 111. Hexaem. *Disparem quoque balsami guttam odorata orientis ligna sudare produntur*. Eὐρύπικκος, ut stillare apud Isidor. Lib. xvii. 7. *Hæc sola arbor gummi glutinosum compactum destillat*. Sic & *σείθεν* usurant Græci. Judic. cap. v. vers. 4. *Αἱ ῥοῖαι τῆς ἑσθῆς ὕδωρ*. Noster sup. cap. 12. *Pulululat fetus*. Plura dixi ad Prologum, & infra ad cap. 8. Lib. 111.

^g Durandum emittunt] Hygin. cap. 154. *Harum lacryma in electrum sunt durata*. Schol. German. Eridano: *Sorores quoque Phaetontis in arbores populos versa sunt, lacrymaque earum in electrum durare (leg. durari) dicuntur*. Quintil. Decl. 2. *En iterum largus ille cruor circa tuos duratur artus*. Laetant. Argum. Lib. 1. Met. fab. 1. *Duratus est in lapidem*. Et Lib. xiv. fab. 17. *A Venere sacro durata est*. Auctor Moreti: *Dur*

XVI. *De Tripode, Sagittis, & Pythone.*

HIS Tripum quoque ^b Apollini adjiciunt, ^c quod Sol & præterita noverit, & præsentia cernat, & futura visurus sit. ^d Arcum vero huic sagittasque conscribunt, sive quod de circulo ejus radii in modum sagittarum exiliant, seu quod suorum radorum manifestatione omnem dubietatis scindat caliginem; unde etiam Pythonem sagittis interemisse fertur: ^e πειθω enim Græce credulitas dicitur.

Et

Durati sale terga suis. Isidor. xvii. 7. *Cæjus lacryma durefcit in gemmam.* Et xvi. 2. *Durando in petram aqua marina.*

Ad CAP. XVI.

a *De Tripode*] A. B. H. I. & MS. Leid. *De Tripho.* M. & L. *typho.* Scribendum *tripo* & infra *tripum*. Norunt qui MSS. libros tractantur, ut omittantur a librariis aspirationes, ubi desiderantur, & addantur contra, ubi nullus illis locus. Gregor. Dial. Lib. 111. cap. 1. *Typo superbia turgidus.* leg. *typho*. Qua voce sæpe usus Augustin. ut Confess. Lib. iv. 14. *Errabam typho*. 16. *Bucis typho crepantibus.* Τειπω, & τειπω Attica declinatio est, de qua consule Etym. Auctor. in Α'ιλλωπω. Ad quam formam αττιπω habes apud Hom. Odyss. Θ. 310. Notat tamen Modius in 4. MSS. *tripodam* a se esse inventum. Quod Fulgentio non esse indignum, discas ex illis, quæ ad cap. 2. Lib. 111. dicemus. Immo & Seneca Herc. Fur. vers. 496. *Et nuptiales impii Oedipode faces.* Oedip. vers. 943. *Ille qua leges ratas Natura in uno vertis Oedipode.* Glossæ Fulgentianæ heic habent: *Hic quoque tripus circumseptus fuisse pelle Argi dicitur, & in eo divinationem solebant facere sacerdotes.* Vossius in de Vir. Sermon. Lib. 1. cap. 21. *tripum pro tripodem* carpit in Fulgentio nostro. Sed *Oedipus*, *Oedipi*, & *polypus*, *polypi* cum dicamus, analogiâ se defendere possit Fulgentius.

b *Apollini*] *Apollinis* MS. Leid. & 6. edd.

c *Quod sol & præterita noverit &c.*]

Hæc in sua Scholia transulit Lactant. ad Stat. 1. vers. 509. Capella Lib. viii. *Ipse tripus trini cursus præsagia pollicetur, hoc est, exstantis, instantis, & rapti.* Eadem legas apud Scholiast. Aristoph. ad Plut. p. 2. ed. Ald. Ε'στ' γαρ τριπύς μάρτυς τῷ θησανθ' ἀνελθας τῷ τῆς ἡμέρας, ut ait Schol. Hom. Iliad. A. 70. Plura de tripode diximus ad Hygin. cap. 31. Cæterum insignis est de Apollinis insignibus locus apud Sardon. Lib. viii. ep. 9. *Novusque Apollo Cortinam, tripodas, chelyn, pharetras, Arcus, gryphas agam, æmplaque frontis Hinc baccas quatiam, vel hinc corymbos.*

d *Arcum sagittasque conscribunt*] Servius ad Ecl. v. vers. 65. *Unde etiam tria insignia circa ejus simulacrum videmus; lyram, quæ nobis celestis harmonia imaginem monstrat: Gryphenæum, quod & terrenum nomen ostendit: sagittas, quibus infernus Dem & noxius judicatur.* Lege, *indicatur.* Præterea pro Gryphenæum scribendum *gryphem æneum*, ut rectè notabat doctissimus vir Th. Ryckius, quam conjecturam firmant illa *gryphon æneum*, quæ in suis codd. invenisse Gyraldum testatur Vossius Etymol. in SOL. qui tamen præfert *gryphemque, quæ terrenum.* Sed qui esset scribendum. Nec tamen temerè dāpnem. Vide not. ad cap. 8. Lib. 111. Gryphes sanè Apollini sacri, ut Servius ipse docet ad vers. 27. Ecl. viii. Idem Grammaticus ad Æn. 1. vers. 331. *Cui Deo sagittas datas voluit, quia, ut vis morbi, ita & hoc telum sit occultum.*

e *Πειθω enim*] Α'ωγοδιπρωοι hoc. Aliud *Pitho*, aliud *Pytho*. Α' πύθω hoc, illud à πειθω manat.

D 2

f 51

Et quia omnis [falsa] credulitas [sic] sicut serpentes] luce manifestante deprimitur, Pythonem cum interemisle dicunt.

XVII. ^a Quare sine barba, cum pater dicatur?

QUI Æ occidendo & renascendo semper est ^b juvenior, sive quod nunquam in sua virtute deficiat, ut luna, quæ crescit ^c & minuitur.

XVIII. Mercurius.

SI furtis præfuere dii, ^a non erat opus criminibus judicem, ex quo culpæ habuere cœlestem autorem. Mercurium dicunt prælle negotiis, virgam ferentem serpenti-
bus nexam, pennatis quoque talaribus præditum. Hunc
etiam

[Sicut serpentes] Illa non agnoscit MS. Leid.

Ad CAP. XVII.

^a Quare sine barba, cum pater dicatur] A. B. H. & I. Quare sine barba dicitur, cum &c. M. & L. Quare sine barba dicatur &c. Vera, opinor, scriptura est, quam habet Leid. codex: Quare sine barba pingitur &c. Bacchus & Apollo quod solem denotant, semper juvenes finguntur. Tibull. Lib. 1. El. 4. Solis æterna est Phæbo Bacchoque juvenia: Nam decet intonsus criminis utrumque Deum. Optimè Scholiast. Stat. 1. Thebaid. 694. Apollinem imberbem philosophi tradunt, eo quod ipse sit sol. Sol autem ignis est, qui nunquam senescit. Minucius Felix Octavio: Apollo tot ætatibus lævis: Esculapius bene barbatus, etsi semper adolescentis Apollinis filius. Ridiculus est Isidorus Lib. xi. cap. 1. Hi sunt ephebi, id est, à Phæbo dicti, necdum viri, sed adolescentuli læves. Cæterum non omnes inberbem pingebant. Hierapolitani certè barbaturum ejus faciebant simulacrum. Vide Macrobi. Sat. 1. cap. 17.

^b [juvenior] Ambrosius Serm. 11. in

Psal. 118. In quo corrigit juvenior viam suam? Apul. Met. viii. Animo fortior, & ætate juvenior.

^c Et minuitur] Ita & minuitur 6. edd. aut minuitur. MS. Leid. Quod probò eo magis, quod ita & Scholiastes Germanici hæc repræsentet Fulgentii compilator.

Ad CAP. XVIII.

^a Non opus erat criminibus judicem] M. & L. Judice. Sed MS. Leid. cum A. B. H. & I. judicem. Gloss. Cod. Leid. scil. habere. Facile erat corrigere judicem. Sed videtur voluisse imitari Plautum Truc. Act. v. sc. 1. vers. 10. Pueri opus est cibum. De quo tamen loco Vossii est judicium, illud cibum ἀρχαῖος dictum pro cibis. Vide eum in de Construet. cap. 10. At Salmas. defensum it ad Pallium Tertull. p. 368. dixisse veteres opus aliquam rem, & ad eorum imitationem dixisse Afrum illum, artificem necesse est. Etiam Donatus ad Ter. Andr. iv. 4. Et opus est illam rem, non illa re. Ego putem tamen heic & Donatum, & Tertullianum, & Nonium rationem fugisse. Certè fugit Freinshemium ad Justin. Lib. xi. cap. 7.

^b Fa-

etiam internuncium, ^b furatrinumque deum. Quid sibi vero hujus nominis atque imaginis significatio differat, edicamus. Mercurium dici voluere ^c quasi mercium curum. Omnis ergo negotiator dici potest Mercurius.

XIX. Quare pennas.

^a PENNATA vero talaria, quod negotiantium pedes ubique pergendo quasi pennati sunt.

XX. Quare virgam.

^a VIRGAM vero serpentibus nexam ob hoc adjiciunt, ^b quod

^b Furatrinum deum] Lactant, Lib. 1. cap. 10. Fur ac nebulo Mercurius quid ad famam sui reliquit, nisi memoriam fraudum suarum? Confer Arnob. Lib. 14. & quæ ad Hyg. cap. 201. congestus. Quamobrem autem adulteria, furta, genitorum vincula, & alia id genus improba facinora diis suis adscripserint pagani, acutè anquiri Sallust. de diis cap. 3. Cæterum ut furatrinus heic à Fulgentio, ita furatrina dicitur ab Apulej. vi. & viii. Milef. Quod si Latinior esset scriptor Planciades noſter, furatrina Deum, vel furatrinarum heic reponerem.

^c Quasi mercium curum] Festus: Mercurius à mercibus dictus. Hunc enim negotiorum omnium existimant esse Deum. Isidor. viii. 11. Mercurius, quod mercibus præst. Servius ad Æn. iv. 638. Jupiter juvenis pater: Mercurius, quod mercibus præst: Liber à libertate. Hinc ergo mercatorum numen Mercurius. Gloss. Vett. in Pers. Sat. v. 12. Unde & cum sacello (leg. sacello) pingitur, & à negotiatoribus plurimum colitur. Et taberna officina Mercuralis. Schol. Horat. in Art. Poët. Taberna est officina Mercuralis, in quâ res sunt venales. Nec non cognomen illa Mercurii ἑμπορικόν & κερδικόν. Aliam etymologiam excogitavit Augustin. C. D. Lib. vii. 14. Nam ideo Mercurius: quasi medius currens dicitur appellatus, quod sermo currat inter homines medius. Lege, quasi medicurris. Servius ad Æn. viii. 138. Alii Mercurium quasi medicurrium à Latinis dictum voluit,

quod inter caelum & inferos semper incurrat. Sed ad Fulgentium redeamus. Placet heic Barthii emendatio à Clar. Daumio nobis suppeditata, quasi Mercurium. Ad quam formam dictum reperti in Gloss. Philox. Mulicurius, ἡμιόρουρος. leg. ἡμιόρονος. quanquam nec absurdum mercium curus, ut divisi curum fragium pro curisfragium dixit Apuleius Milef. ix.

Ad CAP. XIX.

^a Pennata talaria] Talia & Perseus habuit, quæ pinnae talares appellantur à Schol. Juv. ad Sat. iii. 117. Talaria sunt πτεῖλα in Gloss. Philoxeni, ταπόι Posidippo in Anthol. Plantares alas vocat Stat. 1. Theb. 304. Sed alas illas non pedibus solum, sed & capiti dabant. Sidon. Carm. vii. Nunc pedibus, nunc fronte volat. Isidor. viii. 11. Ideo fingitur habere pennas, quia citius verba discurrunt. Unde & velox & errans inducitur: alas enim ejus in capite & in pedibus significare volucrum per aera sermonem. Quæ transcripsit ex Augustin. C. D. Lib. vii. cap. 4. Legas eadem apud Servium Æn. viii. 138. Macrobi. Sat. i. 19. Simulacra Mercurii cum pinnatis alis adornantur, quæ res monstrat solis velocitatem. Hinc ergo alipes Mercurius poetis, ut Ovid. iv. Met. 756. aliisque.

Ad CAP. XX.

^a Virgam serpentibus nexam] Caduceum, unde caducifer Latinis, χρυσίον

^b quod mercatoribus det aliquando regnum, ut sceptrum : & vulnus, ut serpentium.

XXI. Quare galerum, & gallum.

^a GALERO enim cooperto capite pingitur, quod omne negotium sit semper ^b absconsum. ^c Gallum quoque in ejus ponunt tutelam, five quod omnis negotiator semper invigilet, seu quod ab ejus cantu surgant ad peragenda negotia.

XXII. ^a Quare Hermes.

HERMES quoque dicitur Græce, ab eo quod est *ἑρμῆς*, quod nos latine differere dicimus; illa videlicet causa, quod negotiatori linguarum sit dissertio necessaria. ^b Utraque enim regna permeare dicitur, superna atque

ἑρμῆς Græcis dicitur. Vide Schol. Hom. ad Iliad. O. vers. 256. & quæ ad Anton. Liber. cap. 23. dicta sunt. Athenagoras Legat. pro Christ. p. 20. *Δεκατὴν δ' αὖτις (Πῖας) ἡμετέρας, αὖτις εἰς ἀνακτοῖα μεταβαλὼν, οὐκ ὀπίσσω αὖτις τῷ κελευσθῶ. Ἡ ἐκ κλειωπικῆς ἀμματοῖ, ἐμῆν. Τὴν δὲ αὖτις τῶν μῆτιος σύμβολον ἢ τὴν Εἰμῆν.*

^b Quod mercatoribus &c.] Consentiant hic 6. edd. Sed Modius ex membranis suis restituit: *Quod mercatus det aliquando regnum, ut sceptrum, & vulnus, ut serpentes.* Tò mercatus comparet quoque in Cod. Leid. Deinde legitur, *& vulnus serpentum.* Gloss. adscripserat, scil. ut vulnus. Nimis Placidæ hæc philosophia frigida est. Eruditius fabulam explicant Macrob. Sat. 1. 19. Servius. Æn. VIII. 138. & Merius Hieroglyph. Lib. xv.

Ad CAP. XXI.

^a Galero enim] Lego cum Leid. Cod. *Galerum etiam. Galerum* vocant quoque Claud. R. P. I. 78. Stat. 1. Theb. 305. *galerium* Barbari. *Petasma* Arnob. Lib. 11. Plaut. Prolog. Amphitr. vers. 145. & Capella Lib. 1. *Umbellam* Albricus

cap. 6. & rectè quidem. Fuit enim tale capitis tegmen, quali etiam nunc utimur, cum in publicum prodimus, ut Mercurii ex statuis liquet, & nummis antiquis. Adde his Athenæum Lib. xii. p. 537. Vossium Vit. Sermon. Lib. 1. cap. 29.

^b Absconsum] Improbatur hanc vocem Servius ad Georg. 1. 136. Legitur tamen *absconsè* apud Hyg. cap. 135. in Philoxeni glossis, Gennadii Catalôgo, aliisque quampluribus Veterum scriptis, ut ostendi ad Hyg. cap. 184. Diomedes Lib. 1. *Abcondor ascensus; sed absconditus melius, quia simplex condor conditus.* Isidor. in de Differ. *Abconsum est cujuslibet arte celatum: absconsum vero naturaliter abditum. Conditum est enim, non consum.* Sed ista nauci haud sunt.

^c Gallum] Albricus cap. 6. *Coram ipso erat gallus sibi peculiariter consecratus.* Adde Plin. Lib. x. cap. 21.

Ad CAP. XXII.

^a Quare Hermes] Vide Phornutum cap. 6. Diodor. Lib. 1. Hygin. cap. 143. & ibi commentarium nostrum.

^b Utraque enim regna] Malleus & heic etiam pro enim.

Ad

que inferna: quod modo ventis in altum navigans cur-
rat, modo demersus inferna tempestatibus appetat.

XXIII. Quare fur, quare celer dicatur.

Hunc etiam deum furti ac præfulem volunt, quod
nihil intersit inter negotiantis rapinam atque perjurium,
furantisque dejectionem ac raptum. Stella vero, ^a quæ
σίλῶν Græce nuncupatur, quam ei ^b pagani adscribunt,
ex quo etiam dici nomen invenere, ^c tantum celerior pla-
netis omnibus currit, ut ^d septima die suos permeet cir-
culos, quod Saturnus ^e viginti octo annis, & Jupiter x i i.
possunt: unde etiam Lucanus ait, *Motuque celer Cylle-*
nus hæret.

XXIV. Quare Argum occidisse dicatur.

DENIQUE etiam Argum luminum ^a populositatem
conseptum interemisse fertur, dum oculorum immensam
unius segetem corporis ubique viva circumspeditione flo-
ren-

Ad CAP. XXIII.

^a *Qua Stilbon*] A. B. H. I. & MS.
Leid. *Stilbos*. Malè. Hygin. Astron. iv.
16. *Secunda stella est Mercurii nomine*
Stilbon. Cleomedes Lib. γ. τ' πὸ δὲ
τῷ Ἀφροδίτῳ ἴσιν ὁ Ἑρμῆς *σίλῶν*
καλεῖται. Adde Capell. Lib. i. pag.
10. Cicer. ii. Nat. Deor.

^b *Pagani*] Unde hoc nomen accepe-
runt οἱ Ἴσῶδες, anquirat Heraldus ad
librorum Arnobii adversus gentes in-
scriptionem; ut & Alciatus Parerg.
Lib. i. cap. 13. Confer Oros. Præfat.
Lib. i.

^c *Tantum celerior*] H. e. in tantum.
Flor. ii. 18. *Quantum Carthaginiis opi-*
bis inferior. Homer. Iliad. A. 186.
ὅσον φηγεῖς εἶμι σίδιν. Cap. 27.
Quantum jure conjunctior. Mercurium
mandi velociorem sensum esse, motum
mentium suscitantem, Theologica pro-
didere doctrina, ut ait Marcellin. Lib.
xvi. p. 113. ed. Boxh.

^d *Septimâ die suos permeet circulos*]
Cleomedes Lib. i. & Cicero ii. Nat.

Deor. *Anno fere vertente signiferam lu-*
strat orbem. Anonymus laudatus Sca-
lig. Aufon. Lect. Lib. ii. 29. *Semonis*
die completur circulus anno. Idem tra-
dit Macrobius Lib. i. cap. 19. & Capel-
la Lib. viii. Accedit & Plinius Lib.
ii. cap. 8. *Inferiore circulo fertur no-*
vem diebus ocyore ambitu &c. Excusari
utrumque posset Planciades, si scri-
psisset *septimo mense*. Tzetzes, melio-
rum plerumque excipitor, in Hesiod.
Εργ. β. p. 104. ed. Heins. *Ἑρμῆς ἐστὶν*
αὐτῷ, ἢ μᾶλλον μόνῳ ὀκτώ.

^e *Viginti octo annis*] Mallem, *vix vi-*
ginti &c. Cicero: *Triginta fere annis*
cursum suum conficit. Idem dicunt Cleo-
medes Lib. i. & Plin. Lib. ii. cap. 8.
Anonymus modo laudatus: *Pollucis*
proles terdenis volvitur annis. Capella
Lib. viii. *Medico mensis triginta an-*
nis circulum per longitudinem circums-
currit. Adde his Aufon. epist. 7.

Ad CAP. XXIV.

^a *Populositati*] H. e. multitudine. Si-
don.

rentem singularis vulneris ꝑ recursum falcifero messuisset curvamine. Quid sibi ergo tam ꝑ fabulosum Græciæ commentum velit? nisi quod etiam centum custodes, totidemque astutos sine negotiatione vagos (unde & ὁ γῆρας Græce vagus dicitur) & furantis astutia, & negotiantis circumvenit astuta falcataque ꝑ cautela. ꝑ Solet igitur al-

lude-

don. Lib. i. ep. 9. *Circumsusa populositas.* Et Lib. vi. ep. i. *Pro scelere meorum populo.* Vide ibi Savaron. Cyprianus Lib. iv. ep. 9. *Credentium populus.* Sermon. de Mort. *Martyrum innumereabilis populus.* Capella Lib. ii. *Ministorum populus.* Item *Angelicus & Palliatorum populus.* Quintil. Declamat. iv. *Carceris populus.* Decl. xiii. *Apum populus.* Leo Epist. Decret. 4. *Trium millium populum lavacro baptismatis consecravit.* Apul. ii. Miles. *Cupidinum populus.* iv. *Gladiatorum populus.*

b *Recursum*] MS. Leidi: *recursum.* Lego, *recussu*, ut in sacrificali carmine Lib. i. Præfat. *Hinnientis & recussu* Quem produxit ungula. Vide ibi annotata à nobis. Filium fuisse Jovis & Cyllenes eum Mercurium, qui Argum occiderit, narrat Stat. Schol. ad iii. Theb. vers. 483. *Corvilius*, inquit, *quatuor Mercurios esse scribit; unum Jovis & Maje filium: alterum cæli & diei: tertium Liberi & Proserpine: quartum Jovis & Cyllenis, à quo Argus occisus est. Quem ipsam ob hanc causam Græci profugum dicunt, Egyptiis autem literas demonstrasse.* Ergo *Liberi & Proserpine filium dicunt animas evocare.* Quis est ille *Corvilius*, qui hæc scripsit? Emenda, *Cornificius*. Is enim, teste Macrobio, librum de natura deorum composuit. Non convenit *Cornificio* cum Cicerone Lib. iii. Nat. Deor. *Alter (Mercurius) Valentis & Phorontidis filius, is qui sub terris habetur, idem Trophoniûs &c.* Quintus, quem colunt Phœneatæ, qui Argum dicitur interemisse, ob eamque causam in Egyptum profugisse, atque Egyptiis leges & literas tradidisse. Non dicit, cujus filius fuerit Argicida ille. Jove & Cyllene natus fuit, si Lactantiano interpreti credimus. Sed illi Servius adversatur ad Æn. iv. vers. 577. Nonnulli tamen quatuor Mercurios tradunt, unum cæli & diei filium, amatorem Proserpi-

ne; alterum *Liberi Patris & Proserpine filium*; tertium *Jovis & Maje*; quartum *Cyllenii filium*, cujus mater non proditura arcu clam occisa est, * qui hoc metu in Egyptum profugit, & ibi invenisse primum disciplinam literarum & numerum dicitur; qui linguâ Egyptiorum appellatur, de cujus nomine mensis dictus est. Multipliciter depravatus heic Servius. Si quid mihi credis, ita eum restitues: *Quartum Cyllenii filium, cujus mater non proditur; à quo Argus clam occisus est. Quia hoc metu in Egyptum profugit, & ibi invenisse primum disciplinam literarum & numerum dicitur, qui linguâ Egyptiorum Thoth appellatur, de cujus &c.* Nota quatuor eum tantum numerare Mercurios cum Lactantio, cum Cicerone, Arnob. Lib. iv. & Lactant. Firm. Lib. i. cap. 6. quinque recensent. Consentit tamen de numero Servio & Statiano illi Scholiastæ Ampelius cap. 9. *Mercurii* iv. *Primus Cæli & Diei filius. Secundus Jovis & Cronia filius, vel Proserpine. Tertius Cronii filius & Maje, qui est inventor lyra. Quartus Quillemi filius, qui Egyptiis literas & numerum dixit.* Pro Quillemi scribe Cyllenii ex Servio. quanquam K. Gr. interdum per Qu expressit posterius ævum.

c *Fabulosum commentum*] Aliiter commentum hoc explicant Phornutus cap. 16. Macrobi. Satur. i. 19.

d *Cautela*] Corippus Lib. i. *Devotio tanta; Atque hominum cautela facit.* Utitur & Apulejus eâ voce Lib. i. & v. Miles. Flav. Epist. ad Leon. Fulg. Rusp. Epist. 3. Hinc incantela fictum Salviano Lib. vi. de Gub. Dei. Ita à foveo *fovela* apud Tertull. de Anim. cap. 7. *Immunis à pœnâ & foveâ.* Minucius Octavio: *Dant cautelam periculis, morbis medelam.* Ad eandem formam dicta sunt *custodela, turbela*, apud Apulejum, corruptela apud Prudentium aliofque.

e *Solet igitur &c.*] Modii MSS. *Solet*

igi-

ludere his speciebus & honeste mendax Græcia, & poetica garrulitas, semper & de falsitate ornata, [phaleration] ut & Danae imbre aurato corrupta est, ^h non pluvia, sed pecunia.

XXV. *Ganymedes.*

Et raptum Ganymeden aquila non vere volucris, sed bellica præda. Jupiter enim, ut Anacreon antiquissimus auctor scripsit, dum adversus Titanas, id est ^a Titani filios (qui frater Saturni fuerat) bellum assumeret, & sacrifici-

igitur alludere in his speciebus & honeste mendax Græcia, & poetica garrulitas semper de falsitate ornata. Danae corrupta auri pretio, non auri impluvio: non pluvia, sed pecuniâ. Ganymedes raptus ab aquilâ non volucris, sed bellicâ præda. Tò phaleration abest quoque à Leid. Cod. Cæterum post *to ornata*, novus est titulus DE DANA A E. Sequitur dein, *dum & Danae*. Possit exigua mutatione non insulse legi. Sic & Danae imbre aurato corrupta est, non pluvia, sed pecuniâ. Et raptus Ganymedes aquilâ non verè volucris, sed bellicâ prædâ. Confer Baptiste Pii Annot. Post. Syllog. III. 97. Schesfer. de Milit. Naval. p. 8. Eustath. ad Hom. Iliad. p. 1280. edit. Basf. ubi varias variorum sententias de raptu Ganymedis collegit. Lactant. Lib. I. cap. II. Raptus dicitur in aquilâ Catamitiâ. Poëticus color est. Sed aut per legionem rapuit, cuius insigne aquila; aut navis, in quâ est impositus, tutelam habuit in aquilâ figuratam; sicut iacrum, cum rapuit & transiit Europam.

[Poëtica garrulitas] Elegantiam agnosco sæculi illius, ut mox cap. 25. Ornatrix Græcia; Lib. II. 4. Illud nihilominus ostendere volens poetica garrulitas. Talia sunt & ista Capellæ Lib. II. Græca discretio, & Solertia poetica adambulationis. Jorand. de Reb. Get. cap. 5. Quem poetarum fallacia Deum belli pronunciat. Chrysol. Serm. v. Paganitatis stultitia.

[De falsitate ornata] Præpositio de heic abundat eleganter, nec sine exem-

plo aliorum. Schol. Juv. ad Sat. vi. vers. 612. De nimia impatientia furens. Et Sat. viii. 12. De resina pilos tollant. Catal. Pith. Lib. I. Ambo de comis calorem vite & radio conferant. Pervig. Ven. vers. 3. Et nemus comam solvit de maritis imbribus. Quintil. Declam. v. Responsum de lacrymis tantum gemituque reddebat. Nalo vi. Met. 80. Percussamque sua simulat de cuspide terram. III. Fast. 254. De tenero cingite flore caput. Sympol. Præfat. Enigm. Hac quoque Sympolus de carmine lusi incepto. In Rescript. Diocletiani apud Ruffin. Collat. Leg. Mos. Tit. xv. Universum orbem nostrum veluti venenis de suis malevolis inficere. Nonius cap. xiv. 34. Tapete piscum unice de coloribus variis. Vetus interpres vitæ Aristorelis, de gente Macedo. Tertull. de Anim. cap. 13. De singularitate famosum, de posteritate monstruosum.

[Non pluvia, sed pecuniâ] Vide Not. ad Hyg. cap. 63.

Ad CAP. XXV.

^a Titani filios] Quis hoc dixit præter Fulgentium? Titanes Οὐρανὸς καὶ ἑσθ' Schol. Hom. Iliad. §. 274. Ætheris & Terræ Hygino. Terræ Servio ad Æn. vi. 580, Notum tamen antiquis Titani vocabulum. Sed eum non patrem, sed fratrem Titanum faciunt. Varro vi. L. L. Titanis dicta, quod eam genuit Titani filia Latona, ut scribit Manilius, creta Titano. Fuisse autem ex Titanibus unum disertim tradit Etyim. magni auctor: Τιτανίδα, inquit,

D 5 247

crificium Cœlo fecisset, in victoriæ auspiciis, b aquilæ sibi adesse prosperum vidit volatum. pro quo tam felici omine, præsertim quia & victoria consecuta est, in signis bellicis sibi aquilam auream fecit, c tutelæque suæ virtuti dedicavit. unde & apud Romanos huiusmodi signa tracta sunt. Ganymedem vero bellando his signis præeuntibus rapuit, sicut Europam in tauro rapuisse fertur; id est, d in navem tauri picturam habentem; & Isidem in vacca similiter, in navem huiusce picturæ. Denique ut hoc certius esse cognoscas, navigium Isis Ægyptus colit.

XXVI. De

ἡμῶν οἱ μὲν τῶν πῶτον, οἱ δὲ τῶν ἀντιπῶτον, ὅντι Τίτανες ἰνὸς ᾧ Τίτανος, ὅτι μὲν ἐκ ἐσπάρθου ὅτι τὸς Διὸς. Albricus cap. 10. Terra contra Deos Titanas dicitur parturisse. Erantque Gigantes pedibus serpentinis: de quibus fuit unus Titan, qui etiam Sol dicitur. Sed quia iste solus contra Deos nihil fecit &c. Servius ad Æn. vi. 580. De his autem solus Sol abstinnisse narratur ab injuriâ numinum. Res ita habet. Titanus ille frater Saturni fuit, de quo Lactantius ex Ennio Lib. 1. cap. 14. Seduxit secum filios suos, qui Titani vocantur &c. Vide ibi reliqua, quæ Fulgentium mirifice heic illustrent.

b Aquila prosperum volatum] Rem ita narrat Servius ad Æn. ix. vers. 564. Juppiter dum cum patre Saturno haberet contentionem de agris, ortum bellum est: ad quod egrediens Juppiter aquila vidit augurium: cujus cum vicisset auspicio, scilum est, quod ei pugnantem telis ministraret. Unde etiam a felici augurio natum est, ut aquila militaria signa committeretur. Scholiastes Morat. ad illa Lib. iv. od. 4. Ministrum fulminis alicem.) Aquilam; qua ideo tutela & ministerio Jovis deputata dicitur, quod prosperam auspiciis illius adversus Titanas pugnaturus accepit. Adde his, quæ Hyginus habet Astron. 11. cap. 6. Hom. Schol. ad Iliad. Θ. 247. Lactant. Lib. 1. cap. 12. sed desumpta ex Eratosthenis καλὰς. cap. 30. Aliud agebat vir illustris, cum ad Eleg. de obitu Mæcen. scriberet: Quod signifer Jovis sit

Ganymedes, docet doctissimus Mythologus Fulgentius Lib. 1.

c Tutelæque suæ virtuti] Ita quidem & 6. edd. Lego tamen cum MS. Leid. Virtutis. Aliam causam cur Jovi sit sacra, habes apud Anton. Liberal. cap. 6. Plin. Lib. x. cap. 3. Homer. Schol. ad Iliad. Θ. 247. Serv. Æn. 1. 398. Phor-nut. cap. 9. Ægyptii soli eam dicarunt, ut docet Horus Lib. 1. cap. 8.

d In navem] MS. Leid. In navi talem tauri picturam habente. Ut & mox, in navi huiusmodi pictura. Quæ vulgatæ lectioni præfero. Festus: Alii eam a prædonibus raptam, & navim, quæ Jovis tutelam, effigiem tauri habuerit, in eam regionem esse delatam. Isidorus Lib. viii. cap. 11. In navi, cujus insigne erat taurus. Παξιονιων ergo, quod effigiem Festus, picturam Fulgentius, insigne appellat Isidorus. Navem taurinâ facie fuisse vult Tzetzes ad Lycophron. p. 191. ut & Pollux. Alii ex tauro belli ducem isto nomine faciunt, ut idem ille Lycophronianus interpret tradit p. 182. & 191. Eustath. ad Dionys. p. 18. regem Cretæ. Ad eundem modum arietem, quo vecta cum Phri-xo Helle fuit, navim fuisse ait Eusebius in Chronico, cujus insigne fuerit aries: & Philochorus apud eundem navim longam pennatis illum draconibus junctum currum, quo vectus Triptolemus. Bos facta Io est, ὅτι ἐσπάρθου τῶν ἰεγῶν δίνου βέδε ἰνὰ νᾶν, ut est apud Tzetzen jam sæpius laudatum.

Ad

XXVI. De Perseo & Gorgone.

PERSEUM ferunt Medusæ & Gorgonis interfectorem. Gorgonas volucre dici tres: quarum prima Stheno, secunda Euryale, tertia Medusa: quarum quia fabulam Lucanus & ^b Livius scripserunt poetæ, grammaticorum scholaribus rudimentis ^c admodum celeberrimi, hanc fabulam referre superfluum duximus. ^d Theocritus antiquitatum historiographus refert ^e Phorcum fuisse regem, qui tres filias locupletes dereliquit. Quarum Medusa major, quæ fuerat locuples, regnumque colendo ^f fructificandoque

Ad CAP. XXVI.

^a *Gorgonis*] *Gorgones* B. A. H. & I. Sed lege & heic & inferius *Gorgone* cum MS. Leid. ubi titulus hujus capituli ita concipitur: *Fabula Persei & Gorgonarum*, Γοργων est & Tzetzes in Lycophron. p. 135. Adde his, quæ congeſta ſunt à nobis in diſſertatione de Hygino.

^b *Livius*] Huncceine dicit, qui Odyſſeam & tragedias ſcripſit, quarum cum apud Geſſium, tum Feſtum alioque aliquoties fit mentio? *Livius* ille petus Grajo cognomine dicitur à Terent. Mauro. Sed ille archaicus, cur Luciano jungatur? Non expoto cauſam. Quamobrem omnino putem cum Nob. Heinfio corrigendum, *Ovidius*.

^c *Admodum celeberrimi*] Tò *admodum* cum à MS. Leid. non agnoſcatur, diccas delendum. Dixit tamen Arnob. Lib. II. adverſus Gentes: *Potentia gradibus ſatis plurimis ab imperatore diſjunctum*. Et Curtius Lib. IV. *Perquam maximo exercitu coaſſo*. Chryſol. Sermon. 64. *Tam trux, tam funera, (leg. funerea) tam crudeliſſima mortis imago*. Anonymus Coſmog. à Godofredo edit. cap. 54. *Αἰας ἐδδῶρα*. Cap. 58. *Αἰας ἐνδοξαῖα*. Pariter Interpres vetus, *valde gloriſſima, & valde ſplendiſſima*. Et Apul. de Herbar. Virt. cap. 13. *Valde opulmum*. Ammianus Lib. XXI. p. 360. ed. Boxh. *Admodum pauciſſimis viſa*. Vet. Inter. I. Reg. cap. v. II. *Graviſſima valde manus Dei*. Victor de Perſecut. Lib. III. p. 663.

Ut acetum aſperum nimisque acerrimum quareretur. Plura vide apud Voſſium in de Conſtruſt. cap. 17. Ad eundem modum οὐδὲρα δειδύρα dixit Tzetzes in Lycophr. p. 20. ed. Steph. & frater ejus Johannes in Heſiod. pag. 41. ed. Heinf. *Αἰας βαρύτατος*. *Αἰας ἀγῆς* anonymus in eundem poetam p. 269. Euagrius Preſbyter in vitâ S. Antonii: *Rare erant trecenti jugeres & valde optimi, quos victis largitus eſt*. Chryſologus Serm. OXLI. *Certe ad thalamum ſponſi niſi ſatis proximus, niſi ſatis intimus, niſi bona conſcientia, niſi laudabilis fama, niſi probabilis vita, nullum admittitur*. Satis pro valde poſitum eſt, ut à Feſti mutilatore: *Cingulos, inquit, appellabant homines, qui in his locis, ubi cingi ſolet, ſatis ſunt tennes*. Et in CIMMERII: *In qua convallis ſatis eminenti jugo circumdata eſt*. Cyprian. Lib. III. epiſt. 66. *Quæ res nos ſatis movet &c.* Salvianus epiſt. I. *Quonquam ii, qui ſatis diligunt, non cito offendantur*. Et Lib. IV. de Gub. Dei: *Non ſatis à nobis accuſandi ſunt, qui divino ſermone incuſantur*. Adde his, quæ congeſſit Savaro ad Sidon. Lib. IX. ep. 13.

^d *Theocritus*] Cenſet Voſſius Lib. IV. Hiſt. Græc. cap. 8. eum hunc eſſe Theocritum, qui teſte Suida, epiſtolas admirabiles & hiftoriam Libycam ſcripſerit.

^e *Phorcum fuiſſe regem*] Vide Varron. apud Servium ad Æn. v. vers. 824. & Palæph. cap. 14.

^f *Fructificandoque*] H. e. ſæcundando.

que ampliaverat: unde & *g* Gorgon dicta est, quasi georgon: nam *γεωργοί* Græce agricultores dicuntur. ^h Serpentino vero capite ideo dicta est, quod astutior fuerit. Cujus regnum optimum Perseus invadens, ⁱ ipsam quidem interemit. Ideo ^k volaticus dicitur, quod navibus venerit. cujus capite, id est, substantia ablata, ditior factus, non parva regna obtinuit. ^l Denique & Atlantis regnum invadens, quasi per Gorgonis caput, id est per substantiam ejus, eum in montem fugere compulit. Unde

do. Infr. cap. 8. *In fructificandis enim germinibus dupla acri, quam igni debetur portio.* Willeramus Paraphr. Cant. *Salem. Cordibus in nostris velut hortis fructificandis Transplantare cupis.* Cæterum à Leid. Cod. abest *id* que. Quod si probas, fructificare heic erit fructum edere sive ferre. Et sane eo significatu accepit hoc verbum Vossius IV. de Vit. Serp. cap. 8. Exempla vellem protulisset. Siracides cap. XI. *Εν ὕψι ταχὺ ἀκαθάρτου βιολογίας αὐτῷ.* Interpretes vetus: *In honore brevi fructificat processu illius.* Et cap. XXIV. 23. *Fructificari suavitatem odoris.* Nimirum fructificare est *καρποποιεῖν* Græcorum. Marc. Evang. cap. IV. 28. *Ἀποκατείναντες τὸν καρπὸν τοῦ γένους &c.* Interpres Vulg. *Ulcro enim terra fructificat &c.* Epist. ad Rom. VII. 4. *ἡ καρποποιήσασθαι τῷ θεῷ, ut fructificemus Deo.* Chrysologus Serm. VIII. *In caelestem messiem totam jejuniis facit fructificare virtutem.* Junilius de Part. Leg. Div. *Sed curaram negotiorumque spina impediunt, ne quid agro dominico fructificemus.* Idem Comment. in Genes. cap. I. *Utpote quæ sine harum succo non solum fructificare, sed & nec ipsa consistere possit.* Ubi malè quidam particulam non inserendam censet, cum intelligenda sit. Salvia. epistol. ad Salonum: *Non multa &c. quæ admiserunt inæconomologes: ut satisfactione, sed ne hoc quidem, quod facillimum est, donis saltem misericordiam redimere dignantur.* Seneca de Provid. cap. 3. *Et revocatus non tantum retro cessit, sed longius fugit.* Heic pariter non modo & non tantum non usurpari vides. Adde his, quæ in Justini

niano indice corrasit Freinshemius.

g Gorgon dicta est, quasi Georgon] Relpexit Fulgentium Bocacius in de Claris Mulieribus cap. 20. *Præterea nonnulli eam agricolationis fuisse peritissimam asserunt: eamque inde Gorgonis consecutam cognomen.*

h Serpentino capite] Quia nempe anguicomis fuit, ut est apud Stat. I. Theb. vers. 594. Ovid. in hac fabulâ Lib. IV. Met. vers. 741. *Anguiserumque caput daret ne ladas arenâ.* Servius Æn. VI. 289. *Medusa crella favore Neptuni: causa est crines suos Minerva capillis præferre: quâ re indignata Dea, crines, quibus amatori maximo placuerat, in serpentes vertit.* In versiculis, quos ibidem ab emendatoribus Virgilio ablatos ait, legendum *mentoque sub imo.* Malè mentoque ediderunt.

i Ipsam quidem interemit] Nam Medusa ex Gorgonis sola erat mortalis. Vide Apollod. Lib. II. cap. 2.

k Volaticus] Talaria enim & *κλισίων* à Græcis acceperat. *Κλισίων* peram interpretatur Apollodorus. Et rectè quidem. Puto eandem vocem restituentdam Festo. *Cibus*, inquit, appellatur ex Græco, quod illi peram, in quâ cibum recondunt, *κλισίων* appellant. MS. Leid. *Cibus appellant.* Lego, *κλισίων.* Sententiam Fulgentii sequitur Schol. Stat. ad Theb. I. vers. 544. quem videre erit operæ pretium. Hesych. *Κλισίων, κίβητος. κίβητος, κλισίων. κίβητος, κίβητος.* Leg. *κλισίων, κίβητος.*

l Denique & Atlantis &c.] Supplet ex Vet. Cod. Modius: *Denique pugnando cum Medusa & vincendo quimiosior factus, etiam Atlantis &c.*

m Men-

de in montem conversus dicitur esse. Tamen quid hac sibi tam subtili sub imagine ornatrix Græcia sentire voluerit, edicamus. Gorgonas dici voluerunt tres, id est tria terroris genera. Primus quippe terror est, qui mentem debilitat: secundus, qui profundo quodam terrore mentem spargit: tertius, qui non solum ^m mentis intentum, verum etiam caliginem ingerit visus. unde & nomina tres Gorgones accepere: prima Stheno. *Θένω* enim Græce debilitas dicitur, unde & *ἀδένεια* infirmitatem dicimus. secunda Euryale, id est, lata profunditas, unde & Homerus ⁿ *πέλιν ὀρυάγματος*, id est, Trojam latas vias habentem. ^o Itaque Medusam, quasi *μὴ ἰδῶσαν*, quod videri non possit. Hos ergo terrores Perseus adjuvante Minerva, id est, virtus Padjuvante sapientia, interfecit. Ideo ^q aversus volat, quod virtus terrorem nunquam aspicit. ^r Speculum etiam ferre dicitur, quod omnis terror non solum in corde,

^m *Mentis intentum*] Quid est intentus? Gloss. Cod. Leid. *id est, intentio-nem*. Intentus autem sive intentio est *ἔντασις*, cum sententia postulet *ἐκτα-sin*. Præferenda altera lectio, quam in margine exhibet Locherus, *mentis intuitum turbat*. Designat enim Medusam, quam dictam autumat quasi *μὴ ἰδῶσαν*.

ⁿ *Πόλιν ὀρυάγματος*] Lego, *Τεγίλω ὀρυάγματος*. *Τεγίλω* enim præfert MS. Leid. Dices non hoc, sed alterum dixisse Homerum. ut Iliad. β. 66. *ἴλοις πόλιν ὀρυάγμαι*. Memoria imposuit Fulgentio, ut sæpissime in libello de Prisco Sermone. Vertit ipse *Trojam*. ergo *Τεγίλω*, non *πόλιν* scripsit. Talis lapsus est Isidori Lib. xi. Unde & Horatius ait: *Laudatur primo prole puerpera nato*. Atqui non illud Horatius, sed hoc ait: *Laudantur simili prole puerpera*. Verum necesse haud est illuc confugere. Etiam *Τεγίλω ὀρυάγματος* invenies libri modo laudati vers. 141.

^o *Itaque Medusam*] Ita quidem & 6. edd. Sed MS. Leid. *Medusa*. Lego ergo: *Itaque Medusa, quasi μὴ ἰδῶσα*. Quanquam ut cæteræ, ita & hæc stulta est etymologia. *Medusa* est *μειδύσα*, ut *Κλειόσα Cressa*. Pro *videri* malim *videre*. Nec aliter, si quid vi-

deo, scripserat Fulgentius.

^p *Adjuvante sapientia*] Tzetzes in Hesiod. Εργ. Τὸ Ἀθηνᾶ σμεγλὴ γυνῆκε βασιλίδι, τὸν παρμυρὴ δέεα, ἐπὶ τῷ φέρησι. Schol. Hom. Iliad. γ. vers. 74. Ἀθηνᾶ δὲ ἐστὶ φέρησις. Ἀρης δὲ ἀφροσύνη. Eustath. in Hom. p. 19. edit. Basf. Ἀθηνᾶ ἢ ἢ βασιλὴν φέρησις. Artemidorus de Somn. Lib. 11. cap. 34. Περὶ Ἀθηνᾶς. Ἀγαθὴ δ' ἐφ' φιλοσοφίᾳ. Φέρησις γὰρ εἶναι νομίζουσι ἢ θεός. Festus: *Minerva dicta, quod bene moneat. Hanc enim Pagani pro sapientia ponebant*. Sic & Moschopulus ad Hesiod. pag. 27. & quis non veterum? Hinc ergo Ἀθηνᾶ dictam ajunt magistri *παρὰ τὸ πᾶντα ἀσπεῖν ἐβλέπειν, ἐπεὶ πάντων νοεῖν*. Vide Heraclid. Pont. Alleg. Hom. pag. 113. ed. Gefn. Apulej. in de Deo Socrate. Schol. Stat. ad 11. Theb. vers. 715.

^q *Aversus volat*] H. e. facie aversâ, *ὀπίσθον αὐτῷ*, ut loquuntur οἱ ὁ Genes. ix. 23. Servius: *Aversus accedens id amputavit*.

^r *Speculum etiam ferre dicitur*] *Æreum clypeum* inquit, in quo Medusæ imaginem videbat. Vide Apollod. Lib. 11. p. 74.

de, sed etiam in figura transeat. De sanguine ejus nasci fertur Pegasus, ^a in figuram famæ constitutus. Virtus enim, dum terrorem amputaverit, famam generat: unde & volare dicitur, quia fama est volucris. unde Tiberianus: *Pegasus hinniens transvolat æthram*. Ideo & Musis fontem ungula sua rupisse fertur, quod Musæ ad describendum famam heroum, aut sequantur priorum, aut indicent antiquorum.

XXVII. *a De Admeto & Alceste.*

SICUT nihil benigna superius conjuge, ita nihil infesta crudelius muliere. ^b Quanto enim sapiens pro viri sui salute suam opponit animam ^c pigneri: tanto maligna ad mariti mortem etiam suam vitam reputat nihili. Ergo conjunx, quantum jure conjunctior, tantum est aut morum dulcedine mellea, aut felle malitiæ ^d toxica: est quippe aut perpetuale refugium, aut perenne tormentum. Admetus rex Græciæ Alcestem in conjugio petiit: cujus pater edictum proposuerat, ut si quis duas feras sibi disparibus suo currui jungeret, ipse illam in conjugio accepisset:

Is

^a In figuram famæ] In figurâ MS. Leid. & mox, unde & Tiberianus cum B. A. H. & I.

Ad CAP. XXVII.

^a De Admeto] MS. Leid. *Fabula Admeti & Alceste*. Rectè. *Alcestem* enim vocat, quæ *Alcestis* est aliis, ut mox: *In conjugio Alcestem desiderat*: *Alceste* est etiam Sidonio Carm. xi. vers. 67.

^b Quanto enim sapiens &c.] Subaudi magis. Isidorus de Prælatiis: *Tantoque sarcinis peccatorum gravatus, quanto bonis operibus alienus*. Pseudo-Cypr. Expos. Symb. *Tanto nobis occulta videntur, quanto & aspectu corporeo invisibilia*. Tertull. de Testim. Anim. cap. 5. *Quanto vera, tanto simplicia*. De Cult. Fœm. cap. 12. *Quanto blasphemabile est &c.* Isidor. Orig. xiv. 8. *Tanto sublimis &c.* Usitatissimum Græcis hoc loquendi genus, Gregor. Cyprius

in Maris Encomio: *Ὅσα πάντα τις ἐντυγχάνεισιν ἐκπλήξει &c.* Basiliius Seleuc. Homil. i. in Noach. p. 43. *Ὅσα τὸ πᾶθος ἐκπλήξει, τοῦτο τὸ μύσους φέρον τὸ φέρμακον*. Theoph. in Matth. cap. xiv. *Ὅσα καλῶς ὀρχήται, ποῦτος κακῶς*.

^c Pigneri] Pignori 6. edd. Sed pro Commel. stat MS. Leid. Non satis memores fuere, qui posterioris ætatis scriptores publicavere, archaismos affectare eos, in primis autem Afros, Capella Lib. 11. *Pignerisque culmine provelsa supervenit*. Ita habet MS. Leid. non pignoris, quemadmodum est editum.

^d Toxica] H. e. Venenata. Sed rectius forsan toxicata. Certè *toxicare* verbum esset non indignum Fulgentio. Salutaris in distichis: *Toxicat atque necat*. Lutatius, sive Lactantius est, in argumento Herculi. Oet. Senecæ: *Quem Hercules vulneraverat sagittis toxicatis*. Leg. Sal. 19. *Cum sagitta toxicata cum per-*

Is igitur Admetus ^c Apollinem atque Herculem petiit, qui ei ad currum leonem & aprum junxerunt. Itaque Alcesten in conjugio accepit. Cumque in infirmitatem Admetus decidisset, & mori se comperisset, Apollinem deprecatus est. Ille vero dixit se ei ^f aliquid & non posse præstare, nisi si quis se de ejus propinquis ad mortem pro eo voluntarie obtulisset. quod uxor fecit. Itaque Hercules dum ad tricerberum canem abstrahendum descenderet, etiam ipsam de inferis levat. Admetum posuere in modum mentis, ideo Admetus nuncupatus est, quasi quem adire poterit metus. Hic itaque in conjugio Alcestem desiderat: ἀλκή enim ^h Græce præsumptio dicitur. unde & Homerus ait, ἀλὴ σὺν ἱσὶ βίη φρεσὶν, ἰδὲ πρὸς ἀλκή, hoc est, non est aliqua virtus in mentibus, neque aliqua præsumptio. Ergo mens præsumptionem sperans ⁱ sibi conjugii, duas feras suo curru subjungat, id est suæ vitæ duas vir-

percutere voluerit. Victor in de Persec. Vandal. Lib. III. *Veneno toxicato transversa.* Pseudo-Cypr. de singularitate Cleric. *Viscus toxicatum.* Fors fuit tamen, ut noxia scripserit. Apulej. Lib. v. Miles. *Lucerna illa, sive perfidia pessima, sive invidia noxia.* Certè toxicatusquam nisi substantivè positum legereq memini.

^c Apollinem petiit] Græcissat oratio, ut Lib. II. cap. 13. *Apollinem petiit, ut &c.* Minucius Octavio: *Ut Parthos signa repetamus.* Schol. Stat. ad 1. Achill. vers. 65. *Matronas petiit, ut frumenta ferenda corrumpere.* Si audimus veterem interpretem nec Horatius hoc Græcismo abstinuit. Legit enim in Carm. Sæc. vers. 49. *Quæque vos bobus veneratur albis &c.* quæ apud ipsum vide. Apul. Metam. p. 189. ed. Pric. *Eam deprecatur auxilium.* Vetus interpres Deuteron. cap. xv. vers. 3. *A peregrino & advena exiges: civem & propinquum repetendi non habebis potestatem.* Cæcilius: *Exigor portorium.* Chrysol. Sermon. LXVII. *Quid petentibus se non dabit?* Vetus Interp. Luc. XI. II. *Quis autem ex vobis patrem petitis panem, nunquid lapidem dabit illi?* Victor Episcop. Lib. II. *Suggestissimus ut à suis ren peteretur &c.* Mox pro qui ei

habet & ei MS. Leid. cum. A. H. & I. f *Aliquid*] Scriverius & Tollius, aliud. Non accedo.

g *Non posse*] Ita & MS. Leid. A. autem B. H. & I. non posse. M. & L. se ei nolle. Pro Commel. & Leid. Codice itat Albricus cap. 20. *Apollinis miserationem invocavit. Cui sic respondit, nil in hoc ei posse præstare, nisi aliquis de propinquis ejus &c.*

h *Græcè præsumptio dicitur*] H. e. fiducia. Infr. Lib. II. cap. 5. *Αλκή enim Græcè præsumptio interpretum.* Cyprianus, sive alius est auctor Expos. Symb. *Obedientia magis reverentiâ, quam ingenii præsumptione tentabimus.* Opponitur timori. Tertull. de cultu Fœm. cap. 2. *Timor fundamentum salutis est: præsumptio impedimentum timoris.* Hinc præsumptores audaces & confidentes in libello de Singularitate Clericorum, qui Cypriano attribuitur. Sanè præsumptionem pro arrogantia ponit Claud. Mamertus de Stat. Anim. Lib. I. cap. 9. *Præsumere est arrogantium.* Cassian. Collat. XI. *Quemadmodum docere præsumam.* Augustin. Med. 3. *Reverberant audaciam præsumptivum animorum.* *Præsumptuosè, confidenter*, apud Schol. Horat. ad Lib. III. Od. 27.

i *Sibi conjugii*] MS. Leid. *Sibi conjugii*

virtutes asciscat, animi & corporis. ^kleonem, ut virtutem animi: aprum, ut virtutem corporis. Denique & Apollinem & Herculem sibi propitiet, id est sapientiam & virtutem. Ergo præsumptio semet ipsam ad mortem pro anima objicit, ut Alceste. Quam præsumptionem quamvis in periculo mortis deficientem, virtus de inferis revocat, ^lut Hercules fecit Alcestem.

jugi. Perperam. Muta distinctionem, & scribe cum B. A. H. & I. *Ergo mens sperans præsumptionem sibi conjungi, duas feras &c. Conjungi positum est pro conjunctum iri.* Quam locutionem multis illustravimus ad Hyg. cap. 41.

^k *Leonem, ut virtutem animi*] Hinc feroces bellatores *θυμολόγους* appellant poëtz: quâ de re videndus Pier. Valerian. Hierogl. Lib. 1.

^l *Ut Hercules fecit Alcestem*] Postremum vocabulum nec 6. edd. nec MS. *Leid.* agnoscit. Si retineri tamen pla-

ceat, rescripserim in *Alcesta*, vel in *Alcestem*. Infr. III. 5. *Ut Berecynthia in Attin fecit.* Quintil. Declam. II. *Minus in utroque fecerat, nisi perdidisset oculos.* Et v. *Quicquid inter vos in alterutro fecerò.* Apicius Lib. VI. cap. 5. *Idem facies in psittaco.* Et, *similiter in capone facies.* Senec. Thyest. 310. *In patre facient, quicquid in patre doces.* Matth. cap. XVII. II. *Εποίησαν εν αυτοις οσα ηδελφους.* *Fecerunt in eo, Vulg. Interpr. Sirac. cap. XLVII. 3. Et in urbis similiter fecit sicut in agnis.*

FABII PLANCIADIS FULGENTII,

Viri Clarissimi,

MYTHOLOGICIARUM

LIBER SECUNDUS.

STUDENS, mi Domine, tuo reverendo imperio, meam stultitiam velut ^anavifrago commisi iudicio, bifida ambiguitate suspensus, utrumne lector quilibet laudet constructa, an destruat laborata. Sed quia nullatenus hæc nostrum aut nomen extollunt, aut crimen efficiunt, illo videlicet pacto, quod, si ab his lector melius sapit, deum præferat, qui potiora concessit. sin vero ab his minus aliquid desipit, ipsum præferat, qui ista contribuit. Ergo & hæc non nostra sunt, sed ejus donum: & quæ ampliora eveniunt, non hominis, sed divinum est largimentum. Sicut enim livoris nota est, silere quod noveram: ita non crimen est, enarrare quod senseram. Ergo si his amplius sapis, lauda mentem purissimam, quæ quod habuit non negavit: si hæc ante nescieras, habes arenam nostri studii, ubi tui exerceas ^bpalæstram ingenii.

I. De iudicio Paridis.

PHILOSOPHI tripartitam humanitatis voluerunt esse vitam, ex quibus primam theoreticam, secundam practicam, tertiam ^aphilargicam voluere: quas nos Latine

Ad Prolog. Lib. II.

^aNavifrago iudicio] H. e. quo naufragium faciat. Gloss. Periculoso, incerto. Ita mare naufragum dixit Horat. Lib. i. od. 16. Naufragosum pelagus Sidon. Lib. iv. ep. 12.

^bPalæstram ingenii] Prolog. Lib. i. Tom. II.

Sudore heic opus est palæstrantis ingenii.

Ad CAP. I.

^aPhilargicam] Apolansicam appellat Plutarchus περὶ παιδ. α γ. cap. 8. Τελῶν μὲν ὄντων βίον, ὃν ὁ μὲν ἐστὶ ἀρχαῖος, ὁ δὲ διωρητικός, ὁ δὲ ὑπολαυστικός.

¶

b Biat

ne contemplativam, activam, voluptariam nuncupamus-
ut etiam Propheta ait: ^b Beatus vir qui non abiit in con-
silio impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in
cathedra pestilentiae non sedit: id est non abiit, non ste-
tit, non sedit. Prima igitur contemplativa est, quae ad
sapientiam & ad veritatis inquisitionem pertinet, quam
apud nos episcopi, sacerdotes, ac monachi; apud illos
philosophi gesserunt. Quos nulla lucri cupiditas, nulla fu-
roris insania, nullum livoris toxicum, nullus vapor libi-
dinis: sed tantum indagandae veritatis contemplandae-
que iustitiae cura macerat, fama ornat, spes pascit. Se-
cunda activa est, quae tantum vitae commodis ^c anxia,
ornatus petax, ^d habendi insatiata, rapiendi cauta, ser-
vandi sollicita geritur. Plus enim quod habeat cupit,
quam quod sapiat quaerit: nec considerat ^e quid expediat,
ubi intercedit quod rapiat. Denique ideo non perstat sta-
bile, quia non venit honeste. hanc enim vitam penes an-
tiquos aliqui tyranni, ^f penes nos ^g mundus omnis gerit.
Voluptaria vero vita est, quae libidini tantummodo ob-
noxia, nullum honestum reputat bonum: sed solam vi-
tae

^b Beatus vir &c.] Ita & vulgata ver-
sio. Expressum ad verbum ex Graeco:
Μακάριος ὁ ἀνὴρ, ὃς ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ
ἐν ὁδοῖς ἀγαθῶν, & ἐν καθέδρᾳ
ἐκκλησιῶν, & ἐν ὁδοῖς καλῶν
ἐκκλησιῶν. Eū ponere pro eis solenne
est sacris scriptoribus. Ps. 109. vers. 8.
Εὐσπλαγχνὸς ἀσέβητος ἐν τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ. Joh. v. 4. Κατέβαινον ἐν τῇ
καλύπτῃ. Tertull. de Spect. cap. 3.
vertit: *Felix, qui non abiit in concilium impiorum, & in via peccatorum non stetit, & in cathedra pestium non sedit.*

^c Anxia] Cur anxiat heic ediderit
& legi velit Baptista Pius Annot. Pos-
ter. Lib. III. 97. non videre me libens
profiteor. Moneo tamen ita exhibere.
quoque Leid. cod. Gloss. inhiat.

^d Habendi insatiata] H. c. ἀκόρετος,
insatiabilis. Lupercus Catal. Pith. Lib.
1. *Votum insuperabile habendi.* Ovid.
Met. 1. *Amor sceleratus habendi.* YII.
Art. Am. 541. *Nec amor nos tangit ha-
bendi.* Marcellin. Lib. XVI. *Enervasse cupi-*

dine plus habendi. Lucan. Paneg. *Ha-
bendi fava libido.* Curam habendi vo-
cat Phædrus Lib. 1. cap. 1. *Ardorem
habendi* Chrysol. Serm. VII. Hinc ha-
bentia pro divitiis ἀρχαίων. Claudius
apud Non. cap. II. *Animos eorum ha-
bentia inflarat.*

^e Quid expediat] Quod 6. edd. &
MS. Leid.

^f Penes nos] Penes suos MS. Leid.
^g Mundus omnis] Homines, qui plus
diligunt mundum, quam Deum. Hai-
mo Homil. p. 45. *Sicut enim electi ap-
pellantur caelum, juxta quod Psalm. de-
cit: Celi enarrant gloriam. Similiter
& reprobis appellantur mundus, hoc est,
appellantur quod & ipsum est, in quo
habitant.* Theophyl. in Matth. XVIII.
cap. Κόσμον δὲ τὸν τοῦ κατὰ αἰῶνα
τοῦ καὶ χαμπτῆς. Isidorus de Natura
Rer. cap. 9. *Licet & per mundam non-
nunquam scriptura peccatores insinuet:
de quibus dictum est, Et mundus eum
non cognovit.*

h Bo-

tæ appetens corruptelam, aut libidine mollitur, aut homicidiis cruentatur, aut rapina succenditur, aut livoribus rancidatur. Sed hoc penes illos Epicurei ac voluptarii; penes vero nos huiusmodi vita natura, non crimen est: & quia ^h bonum nemo gerit, nec nasci bonum licet. Id itaque considerantes poetæ, trium dearum ponunt certamina, id est, Minervam, Junonem & Venerem, de formæ qualitate certantes. Ideo vero Jovem non posse his judicare dixere, sive quod præfinitum mundi iudicium ignorabant, [ⁱ sive] quia in libertate arbitrii constitutum hominem crederent. ^k Quod itaque si velut deus Jupiter judicasset, damnando duas, unam tantummodo terris vitam dimitteret. Sed ideo ad hominem iudicium transferunt, cui liberum deligendi debetur arbitrium. Sed bene pastor, quia non ut sagitta certus, & ^l jaculo bonus, & vultu decorus, & ingenio sagacissimus. Denique brutum quiddam desipuit, & (ut ferarum ac pecudum mos est) ad libidinem ^m limaces visus intorsit, quam virtutem aut divitias inquisivit. Sed quid sibi tres deæ de tribus vitam ordinibus vindicent, edicamus.

II. Mi-

^h Bonum nemo gerit] H. e. bonus est, vel gerit se, ut bonum decet. Talia sunt gerere edilem, militem apud Apulejum. Gerere procum, civem apud Claud. Nisi si gerere bonum pro facere quod bonum est dixit. Augustin. Sermon. de Cyprian. gerere vitam. Grætiæ, laudem gerere apud Cyprian. in oratione, quam instante passione dixisse putatur. Tract. II. Si quod creditur & geratur. Sermon. de Mortal. Gerere parricidium. Lib. II. ep. 2. Gerere scelus. De Simplic. Cleric. Ad observanda & gerenda Dei præcepta vigilemus. Petron. Fragm. Trag. A puero vitam Chiam gessi. Vetus interp. Luc. XXI. 41. Nihil mali gessit. Vindicat eandem phrasin etiam optimis Gronov. Observ. Lib. IV. cap. 14. p. 226. Quærela vetus est Ecclesiastæ sapientissimi cap. VII. Non est homo iustus in terrâ, qui faciat bonum & non peccet.

ⁱ Sive quia] Illud sive, quod inclu-

sit Commelinus; in Leid. codice super versum scriptum erat à librario tanquam omisum. Et revera desiderabatur, ut sententia constaret. Tollantur ergo unci.

^k Quod itaque] Multis illustravimus eam locutionem ad Hyg. cap. 16.

^l Jaculo bonus] Peritus. Virgilius Ecl. v. Boni quoniam &c. Servius: Boni autem docti. Græcatur poeta. Lucianus: Α' γὰρ διὰ τὴν ἀρετὴν. Sallustiiq. Cæsar. cap. 4. Paris est ἡ κατὰ ἀλθον ἡ ἀρετὴ ἀρετῆς.

^m Limaces visus intorsit] B. Limaces visus intorsit. M. & L. Limaces potius visus intorsit. Sed illud potius à glossa est, quæ comparat etiam in Leid. Cod. ubi legitur: Limaces visus intorsit. Glossator superscripserat: scil. magis. Lib. III. cap. 3. Detrimenda suis amatoribus nonis parturire, quam gaudia. Ad quem locum ptura dicemus.

II. Minerva.

PRIMAM vitam theoreticam, quam nos in contemplandæ sapientiæ honore dicimus, ideo de Jovis vertice natam dicunt, quia ingenium in cerebro positum sit: ideo armatam, quod munita sit. ^a Gorgonam etiam huic addunt in pectore, quasi terroris imaginem, ut vir sapiens terrorem contra adversarios gestet in pectore. Cristam cum galeâ ponunt, ut sapientis cerebrum & armatum sit, & decorum. Unde & Plautus in Trinummo ait: ^b *Fungino genere est, capite se totum tegit*. Triplici etiam veste subnixa est, seu quod omnis sapientia sit multiplex, sive etiam quod celata. Longam etiam hastam fert, quod sapientia longe verbo percutiat. Triplici etiam veste, quod omnis sapientia tecta extrinsecus ^c rarius agnoscat. In hujus etiam tutela noctuam volunt, quod sapientia etiam in tenebris proprium fulgorem possideat. Inde etiam & conditricem Athenarum eam volunt. Minerva denique & αἰνὴ græce dicitur, quasi ^d αἰνὰ ἄνθρωποι παρδίν: id est, immortalis virgo, quia sapientia nec mori poterit, nec corrumpi.

III. 7u-

Ad CAP. II.

^a Gorgonam] Ita rectè & MS. Leid. non Gorgona. ut 5. edd. Non paulo melius hanc fabulam evolvit Capella Lib. vi. ubi & hoc habes: *Pectore saxificam dicunt horrere Medusam, Quod pavidum stupidet sapiens sollertia vulgus*. In præcedentibus post natam inse- rui dicunt ex vet. edd.

^b Fungino genere] Legitur Act. iv. sc. 2. vers. 9. MS. Leid. heic exhibet, *Fungino certè capite se totum tegit*.

^c Rarius agnoscat] Cognoscat MS. Leid. & mox in tutelam cum B. A. H. & I. ut cap. 3. *Hujus quoque in tutelam parvam ponunt*. Ad quem locum plura dicemus. Coronis apud Ovid. 11. Met. 565. *Ut dicar tutela pulsa Minerva, Et ponar post noctis avem*. Cur noctua sit sacra Minervæ haud paulo elegantius docet Eustath. ad Hom. Iliad. A. p. 65.

ed. Bas. nimirum, quod noctua non tantum noctu videat, ut prudentia, sed & Græcum vocabulum γλαύξ à γλαῖστω video derivetur.

^d Αἰνὰ ἄνθρωποι παρδίν] MS. Leid. *Athenate parthene*. Unde suspicor scripsisse Planciadem αἰνὰ τὴν παρδίν. Barbarum id quidem; sed multa alia barbara non minus in his libellis. Eustath. Αἰνὴ dicta est quasi αἰνὰ, quod sine mammis educata sit. Athenagoras Legat. pro Christ. p. 17. Τὸ ἑ Αἰνὰς, μάλλον γὰρ Αἰνὰς. Αἰνὰς γὰρ οἱ μυστικώτεροι. Heraclid. Alleg. Hom. p. 113. ed. Gesn. quasi αἰνὰ, quia πάντα τοῖς λεπτοτάτοις ἴμασι τῶν λογισμῶν διαδρέει. Alii aliam nominis ejus rationem reddunt. Αἰνὰ τὴν legas etiam apud Arat. p. 16. ed. Lond. Αἰνὰ ἀναμύξ ἐκ ἀνδρῶν, & αἰνὰ τὴν περ ἰούου.

Ad

III. Juno.

JUNONEM vero activæ præposuerunt vitæ, Juno enim quasi à juvando dicta est. Ideo & regnis præesse dicitur, quod hæc vita divitiis tantum studeat: ideo etiam cum sceptro pingitur, quod divitiæ regnis sint proximæ. Velato etiam capite Junonem ponunt, quod omnes divitiæ sint semper absconsæ. * Deam etiam partus volunt, quod divitiæ semper ^bprægnaces sint, & nonnunquam abortiant. Hujus quoque in tutelam ^cpavum ponunt, quod omnis vita ^dpotentiæ petax in aspectum sui semper quærat ornatus. Sicut enim pavus stellatum caudæ curvamen concavans, ^eanterius faciem ornat, posterioraque turpiter ^fnudat: * unde & Theophrastus in Moralibus ait, *τῆ ἀμα σεργιῶσι*, id est, Reliqua considera: & Salomon, In obitu hominis nudario operum ejus. Huic etiam ^gIrim quasi arcum pacis adjungunt, quod sicut etiam ille ornatus varios pingens arcuato curvamine momentali-

ter

Ad CAP. III.

^a Deam partus] Juno eadem quæ Luna. Hæc autem meatus corporis quia distendit & laxat, partus dea est appellata. Vide Macrobi. Lib. 1. Sat. cap. 15.

^b Prægnaces] Prægnantes emendabat in margine libri sui Tullius. Ego nihil mutaverim. Talia sunt Potax hoc ipso capite, limax cap. 1. Vigilax apud Aulon. Ephem. Olax apud Capellam Lib. 11. Emax, fugax, aliaque infinita apud alios. Certè prægnaces viri ^fprægnantes usurpavit quoque Gloss. cod. Leid. ad cap. 5. cujus ibi verba adduximus.

^c Pavum] Puto hoc vocabulum restituentum Apicio Lib. 11. cap. 1. *Myfisia de pavo locum primum habent. Lege, insiccia de pavo.* Aulon. epigr. 69. *Pavaque de pavo constitit ante oculos.* Et Epist. 20. *Constitit ante oculos, regie pave, tuos.* Tertull. de Res. Carnis cap. 1. *Ut Euphorbus in Pythagoram, Homerus in pavum recenscantur.* Et Lib. de Anim. cap. 33. *Pavum se meminit Homerus Ennio somniant.* Ennius ipse apud Charif. Lib. 1. *Mcmini me fieri*

pavum. Reperitur eadem vox in fragmentis Varron. pag. 271. ed. Popm. Ad eundem modum non capo tantum, sed & capus dixerunt. Vide Charif. Lib. 1.

^d Potentia petax] Quæ potentiam affectat. Leid. cod. heic habet, *omnis vita potentia petax aspectum sui quærat ornatus.*

^e Anterior] Cod. Leid. alterius. perperam. Ab ante formatum anterior, ut à retro, retrius. Schol. Juvenal. ad Sat. xi. 138. *Pygargus fera est spacie cervi, quæ retriores partes albas habet.*

^f Nudat] Mod. MS. denudat. Deinde lacunam ita supplet: *ita divitiarum gloriaque appetitus momentaliter ornat, postremo tamen nudat.* Idem supplementum visitur quoque in Leid. cod. nisi quod pro postremo exhibetur postrema.

^g Irim quasi arcum pacis] Respicit Historiam sacram Gen. cap. ix. Est alioquin Iris dea potius discordiæ nuncia. Servius ad Æn. v. 606. *Ex parte magnâ servatur, ut Mercurius ad concordiam, Iris ad discordiam mittatur.* Unde & Iris dicta est, quasi *iret*. Alia est Etymologia apud Eustath. ad Hom. Iliad. pag. 296. ed. Bal.

E 3

h ci.

ter refugit: ita etiam fortuna quamvis ad præsens ornata,
tamen est ^h citius fugitiva.

IV. Venus.

TERTIAM Venerem voluptariæ vitæ in similitudinem posuerunt. Venerem dici voluere, aut secundum Epicureos bonam rem; aut secundum Stoicos vanam rem, Epicurei enim voluptatem laudant, Stoici voluptatem damnant. Isti libidinem colunt, illi libidinem nolunt. Unde & ἀφροδίτη dicta est. ^a ἀφρός enim Græce spuma dicitur, siue ergo, quod, sicut spuma, libido momentaliter surgat, & in nihilum veniat: siue quod ^b concitatio ipsa feminis spumosa sit. Denique ferunt poetæ, quod exfectis falce Saturni virilibus, atque in mare projectis, exinde Venus nata sit. Illud nihilominus ostendere ^c volens poetica vanitas, quod Saturnus Græce γέρων dicitur; γέρων enim Græce tempus vocatur. Abscisæ ergo vires temporis, id est, fructus falce quam maxime, atque in humoribus viscerum velut ^d in mare projectæ, libidinem gignant necesse est. Saturitatis enim abundantia libidinem creat. Unde & Terentius ait:

Sine Cerere & Libero friget Venus.

Hanc

Ad CAP. IV.

^h Citius] Ocyus, dicto citius. Comparativum pro positivo, ut in Coniunctis. Virgil. *Mei tribulus pectoris cantus lege*, pro caute. Gregor. Dial. III. cap. 37. *Scis ipse melius, quid convenit*, pro bene. Cap. 1. *Citius & sub omni celeritate*. Cap. 15. *Citius, a quibus fuerat occisus, invenit*. Vulgatus interpretis Joann. cap. XIII. 17. *Quod facis, fac citius*. Lactant. Firm. Lib. III. 19. *Primum bonum esse non nasci, secundum citius mori*. Senec. Agamemn. vers. 965. *Citius interea mihi Edissere &c.* Atque ita & in Apolocynti, his terve idem, ubi & plene *disso* citius habes, ut *disso* celerius apud Isidorum col. 1211. Edit. Godofr. Eodem sensu maturius usurpat Cypricius, cum scribit Lib. IV. ep. 19. *Regemus pacem maturius reddi*.

^a Α'φρός] Pervulgata illa etymologia. Servius An. v. 801. Unde & Α'φροδίτη dicitur δὲν τῇ ἀφρῇ, id est, spuma. Vide seqq. in quibus aliam, sed non paullo meliorem huius fabulæ dat explicationem. Docuit istam etymologiam cum Servium, tum alios Hesiod. Op. vers. 195.

^b Concitatio feminis spumosa sit] Vide Phornut. cap. de Venere, & Schol. Hesiodi ad Theog. vers. 191.

^c Volens poetica vanitas] Ita & 6. edd. & MS. Leid. Modius: *Volente poetica vanitate*. Ut lubens fateor, convenire illa melius cum regulis Prisciani, ita, an scripserit ita Fulgentius, sæpe alias ita σολυσιζω, vehementer dubito.

^d In mare projecta] MS. Leid. in mare,

Hanc etiam ^enudam pingunt, sive quod ^fnudos sibi affectatores dimittat, sive quod libidinis crimen nunquam celatum sit, sive quod nunquam nisi nudis conveniat. Huic etiam rosas in tutelam ^gadjiciunt. Rosæ enim & rubent & pungunt, ^hut etiam libido. Rubet verecundiæ opprobrio, pungit etiam peccati aculeo. Et sicut rosa delectat quidem, ⁱsed celeri motu temporis tollitur: ita & libido libet momentaliter, & fugit perenniter. In hujus etiam tutelam ^kcolumbas ponunt. illa videlicet causa, quod hujus generis aves sint in coitu fervidæ. Huic etiam tres

ri, cum edd. vett. Et cap. 2. lib. 1. in mari projecta. Sic princeps edit. Hyg. Astron. II. 17. Se in mari inscii projecterant. Cap. 40. In mari projecti iussit.

^e Nudam pingunt] Catalect. Pith. Lib.

1. Nuda Venus picta est, nudæ pinguntur Amores: Nam quos nuda capit, nudos dimittat oportet. Corrupte admodum editi hi versiculi in Altercatione Epicteti & Hadriani. Artemidorus de Venere Lib. II. p. 78. Edit. Ald. H' ὅ δ' αὖ γυνὴν, ἰταίεαίς ἐ μόνον ἀγαθὴ, ἐ ἰππασίας οὐναγυῖαν.

[^fNudos sibi affectatores dimittat.] Ita & MS. Leid. & 5. edd. Salmasius correxerat, sui affectatores. Quod non displicet. Lactant. Arg. III. Met. Ovid. fab. 6. Imaginem sui conspexisset. Lib. 1. fab. 3. Quibus pro qualitate sui adscripta sunt nomina. Augustin. C. D. XVIII. Magnitudinis sui: Tertull. de Test. Anim. cap. 4. Sed forsitan de sensu certiores post excessum tui. Apul. IX. Miles. Absque noxa nostri. Aicon. in Praefat. in Verrin. Cic. De contentione sui & Caelii. Lact. Argum. Lib. XIV. Metam. fab. 17. In vestigio sui à Venere saxo durata est. Quintil. Declam. IV. Vilitas mei. Declam. 1. Nihil quod te sollicitet conversatione nostri. Vir summus emendat. conversatione nostri vel nostra. Quid si scripsit? Quod sollicitare conversatione nostri. Certè tō conversatione vett. edd. repræsentant omnes. Cæterum infra Lib. III. cap. 4. legitur, Quod suos affectatores amor & videri noverit &c.

^gAdjiciunt] MS. Leid. adjiciunt. Atque ita puto relictum fuisse à Fulgentio. Auctor Moreti: Spargit humi, at-

que adicit servatum gramine bulbum. Talia sunt adicitur apud Festum in MANTISA. Dissicere in PROSAPIA. Subicitur in SOLEA. Dissicit, obicit in SUPAT. Ita sane habet cod. Leid. non adiciere, dissicere obicit, ut ediderunt. Referenda & huc, quæ in Virgil. Codicibus invenit Pierrus Valer. ut obicienda Castig. p. 15. Reici p. 16. Proiciam p. 107. Confer Voss. in de Arte Gramm. p. 227. & quæ notamus inferius ad cap. 6. Lib. III.

^hUt etiam libido &c.] Interpungit & emendat ex MSS. suis Modius, & pungunt: ut libido rubet verecundiæ opprobrio &c. Eadem interpunctio in Leid. quoque est codice, qui tamen etiam retinet. Nec puto è priori membro esse exturbandum. Scribo ergo, ut etiam libido rubet verecundiæ opprobrio, pungit peccati caleo. Alludit hanc fabulam Hieronymus in epistolis: Hi sciunt, ut placet delectatio, & pungit delictum. Hi norunt, quod flos Veneris rosa est; quia sub ejus purpurâ multum latens aculei. Confer Palschal. Coron. Lib. III. pag. 6.

ⁱSed celeri motu &c.] Modius ex suis membranis: Sed celerissime transiit: ita & libido libet momentaliter, dolet perenniter.

^kColumbas] Virgil. Æn. VI. Tum maximus heros Maternas agnoscit avas. Phornutus: Παρσιππὰ ὅ τ' ὀνείων γυνὴ μάλιστα, τὸ (1. τῶ) λεβαρὸν εἶπε, τὸ ζῶον, ἐ οὐλοφρονητικὸν διὰ τοῦ αἰσῶναι οὐλοφρονητικόν. Hinc ergo labris columbari Mæcenæ. Columbatinus ferere basia Cn. Martius. Quod imitandum sibi duxit ille Pseudogallus: Da colum-

tres¹ Charites adjiciunt, duas ad nos converſas, unam à nobis averſam, quod omnis gratia ſimplex eat, duplex redeat. ^m Ideo nudæ ſunt Charites, quia omnis gratia neſcit ſubtilem ornatum. Hanc etiam in mari natantem pingunt, quod omnis libido rerum patiatuſ naufragia. Unde & Porphyrius in Epigrammate ait:

Nudus, egens, Veneris naufragus in pelago.

^o Concha etiam marina pingitur portari, quod hujus generis animal toto corpore ſimul aperto in coitu miſceatur, ſicut ^o Juba in Physiologiſ refert.

V. De

batim mitia baſia. Martial. xi. 104. *Baſia me capiunt blandus imitata columbas.* Quod de libidine dicit, ad id facit vel in primis quod in voce *αἰεστερ* ſcripſit Etym. auctor. Παιστερ παρὰ τὸ αἰεταὸς ἱρὰν. περιμύταται γὰρ καὶ πτωσυνόσιαν εἶσι. διὸ ἐ τῇ Α' αἰεστὶν αἰάκειν. Tzetzes in Lycophron. p. 20. Τρέφοντα ἢ αὐτῶν δια τὸ λαγνὸν καλεῖ. Καὶ γὰρ ἡ αἰεστερ μόνη τῶν πτηνῶν δι' ὅλα ἔκτεσ ὀχέεται. Nec alia de cauſa curru triumphali Cupidiniſ eas adjungit Ovid. i. Am. el. 2. Confer Horum Hieroglyph. Lib. 1. Ob eandem ſalacitatem paſſeres Veneri alii tribuunt. De paſſere Horuſ Lib. 11. *Septies in horâ coit abundanter ſperma emittens. Hinc mares negantur anno diutius durare,* ut ait Pliniuſ Lib. x. cap. 36. Etiam lepuſ ei dicatuſ, ſed ob ſecunditatem. Vide Pierii Valer. Hieroglyph. Lib. 11v. p. 395. & Apulej. vi. Mileſ. pag. 113. ed. Pricæi.

[*Charites adjiciunt*] Catal. Lib. 1v. de Charitibuſ: *Jupiter eſt genitor, peperit de ſemine Cæli Hermonia, & Veneris turba miniſtra fuit.* Legendum eſſe *Eunomia* vel *Harmonia* oſtendi ad Hyg. Geneal. Præter haſ inter *σωιδες* Veneriſ Suadela, Mercuriuſ, Nymphæ, Juventuſ, Jocuſ. Vide præter Phorſumtuſ Horat. Lib. i. od. 2, & 30.

[*Idem unde*] Gregoriuſ Cypriuſ in Parcomiſ: Αἱ χάριτε γυναι, ὅτι δέι δωρεῖαι διωγέται. Schol. Horat. Lib. i. od. 4. *Gratia tres ſunt, quæ nude pinguntur, quia fideſ aperta & ſimplex eſſe debet, & non callidâ ſimulacione.* Idem ad illa Horat. i. 30. Solu-

tiſ Gratiaſ Zoniſ.] *Gratia nuda & incincta pinguntur, quia amicorum amiſi ſoluti inter ſe & aperti eſſe debent.*

[*n Concha etiam &c.*] MS. Leid. *Concham etiam marinam portare dicitur.* Perperam, ut cenſebam à primo. Tibull. Lib. 111. el. 3. *Et ſarcæ conchæ Cypria veſta tua.* Quibuſ adde, quæ Juniuſ habet Animadv. Lib. v. 7. Sed Albricuſ, qui Fulgentiuſ noſtrum frequentèr admodum compilar, facit ut damnare nulluſ audeam ſcripti codicis lectionem. *Pingebatur,* inquit ille, *Venuſ pulcherrima puella, nuda, & in mari natans, & in manu concham marinam tenens atque geſtans.* Feſtiviſſimuſ eſt jocuſ Plautini Trachalioniſ Rud. Act. 111. ſc. 3. 43. *Te ex conchâ natam autumant. Cave tu harum conchas ſpernuſ.* Vide ibi Douzam, & Commentatoreſ ad Martial. Lib. 11. 47. De conchiſ, quæ Veneriſ dictæ, Ludovicuſ Nonn. de Re Cib. Lib. 111. cap. 37.

[*o Juba*] Hic eſt ille procul dubio, cujuſ cum ab aliis, tum à Plinio in primis in Naturali Hiſtor. & Conſtant. Geopon. Lib. xv. 2. ſcripta laudantur. Aliuſ eſt ab hoc Jubæ artigraphuſ, cujuſ meminit ſerviuſ ad v. Æn. verſ. 522. Confer Voſſ. Hiſtor. Græc. Lib. 11. 4. Pertinet huic, quod Hieroglyph. Lib. 11. refert Horuſ: *Hominem junctam mulieri ſignificantuſ conchas piſceſ pingunt.* Ipſe enim in conchiſ genita paulo poſt in ipſiſ conchiſ mutuo junguntur. Nec alio, opinor, reſpexit Gallienuſ Imperator in Epithal. *Brachia non edera, non vincant oſcula conche.*

Ad

V. De Hercule, & Omphale.

P A R C I T E quæso, iudices, humanis ardoribus. quid enim puerilis aut muliebris sensus in amore efficiat, ex quo in libidinis pugna a Herculea defudat virtus? Mulieris enim illecebra major est mundo: quia quem mundi magnitudo vincere non potuit, libido compressit. Invasit ergo virtutem de crimine femina, quam ^b mereri non potuit de natura. Hercules enim amavit Omphalen, quæ eum persuasit & coli ^c delicatos ^d enervare contractus, & lascivienti pollice fusi teretem rotare vertiginem. Hercules enim ^e ἡγεῖται Græce dicitur: id est, ^e ἡγεῖται κλέος, quod nos Latine virorum fortium famam dicimus. Unde & Homerus ait, κλέος οἶον ἀνδρῶν, id est, famam solam audivimus. Ideo & Alcæi nepos dicitur. ἀλκῆ enim Græce præsumptio interpretatur. Nam & Alcmenam matrem habet,

Ad C A P. V.

a *Herculeæ virtus*] Græcica locutio est. Hesiod. *Θεογ.* 289. Βίη Ἡγεῖται. Horat. 1. od. 3. *Perrupit Achereonta Herculeus labor.* Sic apud Propert. 1. El. 13. *Flagrans amor Herculis.* Eleg. 20. *Error Herculis pro Hercule errante.* Priscian. *Perieg.* *Domuit quem virtus Herculis ingens.* Virgil. *Culicē, Horatia & Telamonia virtus.* Gaudent præcipuè Afri id genus formulis. Terull. de Anim. cap. 3. *Prout aut Platonis honor, aut Zenonis vigor, aut Aristotelis tenor, aut Epicuri stupor, aut Empedoclis furor persuaferunt.*

b *Mereri*] Εἰς τοῦτον, accipere. Infr. cap. 13. *Cumque promeruisse, munus in ultionem conversum est.* Propert. III. 21. *Effectus promeruerit bonos.* Plin. 1. ep. 7. *Sequienim gloria, non appeti debet: nec si casu aliquo non sequatur, idcirco, quod gloriam non meruerit, minus pulcrum est.* Vide ibi Casaub. & Daum. ad Caton. Disticha p. 228. Etiam meritum hinc pro dono & Charifmate usurpant Script. Eccles. Fulgent. Rusp. Epist. 2. *Quo futura vita meritum comparetur.* Assiduus tamen usus veterum scriptorum me docuit frequentiore eam locutionem deteriori, quam optimo esse xvo,

c *Delicatos contractus*] Gloss. *subtiles collectiones. Tracta lana dicitur cum netur.* Unde *tracta*, ἡλκισμαῖα, *μυρία*. *Tractum*, *μύριον* in vet. Gloss. Vid. Scalig. ad Tib. 1. el. 8. *Frustra deligatos pro delicatos* malebat Micyllus. *Delicatus est mollis.* Propertius III. el. 9. *Ut qui pacato statuisse in orbe columnas, Tam durā traheret mollis pensa manu.* Adde Senec. Hippol. vers. 334. *Pedo Eleg. in ob. Mæcen. Torfisti pollice fusos, Lenisti morsu mollia fila parum. Percussit crebros te propter Lydia nodos, Te propter durā flamina rupta manu.* Quo loco miror virum illustrem dicere percutere esse *απαθῆναι* textorum. Immo percutere est ibi verberare. Confer Ovid. ix. Met. vers. 74.

d *Enervare*] Gloss. *subtiliter trahere.*

e *Ἡγεῖται κλέος*] Albricus: *Hercules enim Hercules. id est, virorum gloria fortium.* Corrige ex Fulgentio, Aliud nominis huius etymon dat Macrobius. 1. Sat. 20. *Hercules enim quid aliud est, nisi Ἡγεῖται, id est, aeris κλέος, id est, gloria?* Et oraculum illud apud Elian. Παικ. 15. 11. 32. *Ἡγεῖται δὲ οὐκ αἰετὸς ἐπὶ τοῦτον ἐξ ὧν καὶ Ἡγεῖται ἀνδρῶν κλέος* &c. &c.

E 5

Ἡγεῖται.

quasi Almera, quod Græce falsum dicitur. Nam ^h ex igne igneus, ut ex Jove: & ex præsumptione, ut ex Alcæo avo: & ex falsedine sapientiæ, ut ex Alcmena: quid nascitur, nisi fortitudinis gloria? & tamen à libidine superatur. ὀμφαλὸς enim Græce dicitur umbilicus. Libido enim ^l in umbilico dominatur mulieribus, sicut ^k lex divina dicit: Non est præcisus umbilicus tuus. quasi diceret, non est peccatum tuum amputatum. Nam & matrix illic catenata constringitur: unde & ^l epomphalia eodem loco firmandis fœtibus opponuntur. Ostenditur ergo, quod libido quamvis etiam invictam possit superare virtutem.

VI. De Caco & Hercule.

SI fumum fures eructuant, quis involantem, dum negat, agnoscat? Ergo aut caliginem aut fumum objicit, ne agnoscī possit: aut in fumum^a vanescit substantia, quæ fortive succedit. Cacus enim Herculis boves ^b furasse dicitur,

ἴδου. Idem legas apud Tzetzen in Lycophron. pag. 109. Οὐκίπιν Παλαίμων κλυδίσσιν. Ἡ Ἑρμῆϊ δὲ σὺ &c. Hinc ergo intelligis, quid sibi velit Hesiarchus, Παλαίμων, ὁ Ἡρακλῆς. Cur autem Παλαίμων sic dictus, Tzetzes te docebit. Diodoro Lib. iv. Hercules dicitur. Οὔτι δ' Ἡρῶν ἔχῃ κλύε. elisis scil. serpentibus, quos ei immiserat illa noverca. Eustathio ad Iliad. E. p. 982. quasi Ἡρᾶς κλυδίσσιν. Vide ibi fabulam.

[Quasi Almera] Scriverius, Almyra. Sanè ἀλμυρὸς, non ἀλμυρῆς, falsus est Græcis. 6. edd. ἀλμυρῆς. Pessimè. Scripserim, ἀλμυρᾶν. Nugatur suo more Fulgentius. Αλμυρὸν est robusta, non falsa. Nec ab ἀλς, sed ἀλκῇ deduci debet.

g Quod Græce falsum dicitur] 6. edd. quod Græce falsugo dicitur. Sed alterum disertim exhibet Leid. codex. Nec audiendus Micyllus, dum corrigit, quod Latine &c. Stant contra illum cum quod mox sequitur, ὀμφαλὸς enim Græce umbilicus dicitur; tum loca complura alia.

h Ex igne igneus] Mod. MS. Ex igne ingenti. Quod probandum procul dubio.

i In umbilico dominatur mulieribus] Isidor. xi. cap. i. Lumbi ob libidinis lasciviam dicti, quia in viris causa corporis voluptatis in ipsis est, sicut in umbilico mulieribus.

k Lex divina dicit] Ezech. xv. 4. Es quando nata es, non est præcisus umbilicus tuus, & aqua non es lota in salutem, nec sale salita, nec involuta pannis. Cæterum legem divinam appellat sacras literas, ut Chrysolog. Serm. xi. Hoc scire & nescire facile præstitis lex divina.

l Epomphalia] MS. Leid. epimphalia. Perperam quidem, sed melius tamen quam epinephridia, quod est in 5. edd. Gloss. Cod. Leid. Epimphalia sunt quedam emplastra, quæ apponuntur umbilico mulierum concipere non valentium, unde pregnaces reddantur.

Ad CAP. VI.

a Vanescit] Pro evanescit Ambros. Hexaëm. Lib. iii. 13. Succus vanescit interior. Victor de Persec. Vandal. Lib. i. Illa omnia vanescebant.

b Furasse] 6. edd. furatus esse, quemadmodum Scriverius quoque vole-

tur, quos cauda ^e in speluncam tractos abscondit, quem Hercules presso gutture interfecit. ^g *quid* enim Græce ^d *ma-*
lum dicimus. Ergo omnis malitia fumum eructuat, id est,
aut quod ^e contraria sit veritati, id est luci: aut quod acer-
ba sit videntibus, ut fumus oculis: aut quod semper
occultas obscurasque cavillationes objiciat. Ideo & du-
plex, quod multiformis malitia, non simplex sit. Tripli-
ci etiam modo nocet malitia: aut in evidenti, ^f potentior:
aut subtiliter, falsus amicus: aut occulte, ut ^g impossi-
bilis latro. Ideo etiam subtractos boves transversis ducit
vestigis, quod omnis malignus aliena ut invadat, trans-
versa [defensionis] ^h utitur via. Ideo & bona Herculis con-
cupiscit, quia omnis malignitas est virtuti contraria. De-
nique in spelunca absconditur, quod nunquam maligni-
tas

lebat. Sed pro Commel. stat codex
Leid. Nec indignum furo pro furor Ful-
gentio arbitror. Licinius Rufinus Col-
lat. Leg. Tit. x. Si aliquis dabit proxi-
mo suo argentum vel vas servare, & fu-
ratum fuerit &c. Leg. Sal. Tit. xxix.
Si quis mulieri brachile furaverit. Pla-
ra vide ad Hygin. cap. 100.

c In speluncam] In speluncâ MS.
Leid. & mox abscondidit.

d Malum dicimus] Albricus: Mora-
liser autem Cacus malus dicitur. Augu-
stin. C. D. Lib. xix. cap. 12. Malum Gra-
ecè κακός dicitur, quod ille vocabatur.
Servius ad Æn. viii. 190. Novimus au-
tem malum à Græcis κακός dici: quem
ita illo tempore Arcades appellabant. Post-
ea translati accenti Cacus dicitur, ut
Helene Helena. Lege, ut Ἰλίου &c. Idem
ad Ecl. k. 4. Sane Arethusa secundum
Latinitatem in penultima habet accen-
tum: secundum rationem Græcam in
tertia a fine. Sic ut Crensa, & Crensa.
Leg. & heic, & Κρηύσα. Huic Caco
etiam soror Caca fuit. Lactant. Firm.
Lib. i. cap. 20. Colitur & Caco, que
Herculi fecit indicium bonum, divinita-
tem consecrata, quia prodidit fratrem.
Plura de Caco auctor Orig. Gent. Rom.
p. 7.

e Contra sit veritati] Lege, contra-
ria sit cum MS. Leid. & 6. edd. & ita-
tiam acerba sit cum iisdem.

f Potentior] Lege, ut potentior cum
6. edd. & in seqq. ut falsus amicus cum
iisdem & MS. Leid.

g Impossibilis latro] H. e. αδυνατός,
impotens. Impossibilitas impotentia.
Chrysol. Serm. xxxi. Ut fieret de impos-
sibilitate contemptus. Ita possibilitas pro
potentia usurpatur à Capella Lib. 11.
p. 40. 14. p. 96. vii. 242. Ukos eadem
voce etiam Marellinum, Arnobium,
& Palladium observat ad Voss. libros
de Vit. Sermon. doctiss. Borrichius.
Addo illis Servium ad 11. Georg. 42.
Quare & suavis veracundè extenuat pos-
sibilitatem. Augustin. C. D. Lib. xxii.
30. Non sua possibilitate natura. Fulg.
Ruspens. Epist. 3. Viribus humana pos-
sibilitatis assignat. Ceterum ut impos-
sibilis, qui nihil potest, ita insensibilis
dicitur August. Soliloq. cap. 6. &
19. qui nihil sentit. Incogitabilis apud
Lactant. Lib. i. cap. 8. ἀνὸν. Irra-
tionabilis apud eundem, qui rationis
est expertus, Lib. 11. cap. 2. Plura vide
ad cap. 9. Sed occulta malitia haud fa-
tis rectè videtur cum latrone impossi-
bili conferri, Quamobrem assentior
propemodum Barchio reponenti impro-
visibilis latro.

h Utitur via] Modii MS. nititur,
Neq. aliter Leid. cod. Sallust. Catil. cap.
11. Ille verà nititur viâ. Jug. cap. 4.
Ad imperio & honores nituntur.

i Lâ.

tas aperta ⁱliberior fronte sit: sed virtus & malos interficit, & sua vindicat.

VII. De Antæo & Hercule.

ANTÆUS enim ^ain modum libidinis ponitur: unde & *αἰνός* Græce contrarium dicimus. Ideo & de terra natus, quod sola libido de carne concipitur. Denique etiam, tacta terra, validior exurgebat. Libido enim ^bquanto carni consenserit, tanto surgit iniquior. Denique à virtute gloriæ, quasi ab Hercule, superatur. Nam denegato sibi terræ tactu ^ccommoritur, altiusque elevatus materna non potuit mutuari suffragia, quo evidentem suæ rei fabulam demonstrasset. Omnem enim mentem dum virtus in altum sustulerit, & carnalibus eam denegaverit aspectibus, victrix statim exurgit. Ideo etiam & diu in certamine dicitur desudasse. ^dquia rara est pugna, quæ cum concupiscentia vitiisque concreditur, sicut Plato in Mortalibus ait: Sapientes viri maiorem cum vitiis quam cum inimicis pugnam gerunt. Nam & Diogenes [Cynicus] cum dolore ramicum torqueretur, & vidisset homines ad

Am-

i *Liberior fronte sit*] 6. edd. *liberiori fronte sit*. Quod non contemnendum. Albricus exscripsit Fulgentium: *Qui lates in spelunca, quia nunquam malitia libera frontis est. Hercules autem, id est, virtus malos interficit, & sua vindicat.*

Ad CAP. VII.

^a *In modum libidinis*] Ita & mox cap. 8. *In modum temporis posuerunt*. In Contin. Virg. *Tricerberi autem fabulam jam superius exposuimus in modum jurgii forensis positam*. Albricus diceret sub formâ. Audi illum: *Ponitur autem Antæus sub formâ libidinis. Nam αἰνός Græce contrarium sonat. Et nascitur libido de terrâ, quia de carne concepta*. Hæc quoque ex Fulgentio hausit.

^b *Quantocarni &c.*] Subaudi *magis*. Vulgat. Interpres Exod. I. II. *Quantoque opprimebant eos, tanto magis multiplicabantur*. Fulgent. Rusp. Epitt. 6. *Et magis imagine secularis concupiscentia succenduntur, quo sublimes seculi*

dilectione mundanâ libenter captivos teneri conspiciunt. August. C.D. vii. 3. *Tanto illis rebus prestantiora sunt, quanto & ipse res ab eis intellectu & ratione vincuntur*. Justin. xxxix. cap. 3. *Quanto Grypus abnuis, tanto soror muliebri persequacia accenditur*. Pseudocypr. Laud. Martyrii: *Quanto se in exprimendâ martyrii dignitate protuleris, tanto ipso pondere laudis oppressa deficiat*. Ovid. viii. Met. vers. 751. *Nec non & cetera tanto Sylva sub hac omnis, quanto jaces herba sub omni*. Vet. Interpr. Marc. cap. vii. vers. 36. *Quanto autem eis præcipiebas, tanto magis &c.*

^c *Commoritur*] *Moritur* 6. edd. Sed illud cum Commel. habet Leid. cōd. Gloss. *Simul & statim moritur*.

^d *Quia rara est pugna, quæ cum concupiscentia vitiisque concreditur*] Non agnoscunt illa verba MSS. Modiani. Sed agnoscit Leidensis. Glossator non male raram pugnam pro magna & insigni accipit,

^e *Dolore ramicum*] Gloss. Philox. *Ramen*.

Amphitheatrum concurrentes, dicebat: Qualis hominum stultitia, currunt spectare feris homines repugnantes, & me prætereunt cum naturali dolore certantem.

VIII. *Teresias.*

TERESIAS duos serpentes concumbentes vidit; quos cum virga percussisset, in feminam conversus est. Iterum post temporis seriem eos ^a concumbentes vidit, similiterque percussis, iterum est in pristinam naturam conversus. Ideoque dum de amoris qualitate certamen Juno & Jupiter habuissent, cum iudicem quæsierunt. Ille dixit, tres uncias habere virum amoris, & novem feminam. Juno irata ei lumen ademit: Jupiter vero ei ^b divinitatem concessit. Græcia enim quantum stupenda mendacio, tantum est admiranda commento. Teresiam enim in modum temporis posuerunt, quasi ^c *ἄρπυξ αἰών*, id est æstiva perennitas: *ἄρπυξ* enim dicitur æstas. Ergo ex verno tempore, quod masculinum est (quia eodem tempore clausura soliditasque est germinum) dum coeuntia sibi ^d affectu animalia viderit, eaque virga, id est fervoris æstu percussisset, in femineum sexum convertitur, ^e id est æstatis fervorem. Ideo vero æstatem in modum posuerunt feminæ, quod omnia patefacta eodem tempore suis emergant folliculis. Et quia concipiendi duo sunt tempora, veris & autumnii, iterum conceptu prohibito, ad pristinam redit imaginem. Autumnus enim ita omnia masculino corpore astringit, quo constrictis arborum venis ^f vitalis

rex, ἐντεροκόλην. Unde enterocelici Arnob. Lib. vii. Plin. Lib. xx. 4. Consulte Salmast. Lib. i. Epist. 56. Taubm. ad Plaut. Mercat. i. 2. Alciat. Parerg. Lib. iv. cap. 27. Not. Tyr. *Rames, Ramicosus.* Lege, *ramex.*

Ad CAP. VIII.

^a *Concumbentes vidit &c.*] Concinnius foret: *concumbentes ut vidit, similiterque percussit.*

^b *Divinitatem*] *Artem varicinandi.*

Divinandi possibilitatem appellat Capella Lib. ii. pag. 40.

^c *ἄρπυξ αἰών*] MS. Leid. *Teresiam. Teri enim æstas dicitur,* Dejerare ausim barbarè scripsisse Fulgentium, *ἄρπυξ αἰών. Ἄρπυξ enim &c.*

^d *Affectu*] MS. Mod. *ad factum.* MS. Leid. itat à Commelino. Gloss. *amore.*

^e *Id est, æstatis*] *In æstatis unâ vocalâ auctius* MS. Leid. & mox cum 6. edd. *constringit pro astringit.*

^f *Vitalis succi*] Lactant. de Opif. Dei cap. 7. *Et sanguis universa membra vi-*

talis succi & commerciales transfennas ^h uteri stringens, fo-
 riorum marculentam ⁱ detundat calvitiem. Denique duo-
 bus diis, id est duobus elementis, arbiter quæritur, igni
 atque aeri, de genuina amoris ratione certantibus. De-
 nique justum ^k proferat iudicium. In fructificandis enim
 germinibus dupla aeri quam igni materia suppetit. Aer
 enim & ^l maritat in glebis, & producit in foliis, & gra-
 vidat in folliculis. Sol vero maturare tantum novit in gra-
 nis. Nam (ut hoc certum sit) ^m cæcatur à Junone, illa
 videlicet causa, quod hiemis tempus aeris nubilo caligan-
 te nigrescat: Jupiter vero occultis vaporibus ⁿ conce-
 ptionalem factum ei futuri germinis subministrat, id est
 quasi præscientiam. Nam ob hanc rem etiam Janus bifrons
 pingitur, quod & præterita respiciat & futura.

IX. *Prometheus.*

NULLA quærantur ultra terris munimina, dum usque
 in cælum pervenerint furtiva: aut quæ securitas erit ^a auri
 vel argenti, ubi flamma potuit involari? Prometheus a-
 junt hominem ex luto finxisse, quem quidem inanima-
 tum

talibus succis irrigaret. Et cap. 11. Vi-
 tales succos membris omnibus disper-
 ret. Dicitur ferme *vitalis succus*, ut
semen vitale. Vet. Inscript. apud Tecto-
 sagas: *Vitale semen conservare*. Σπέρ-
 μα ζωϊκόν Plutarchus vocat libr. de
 cons. valet. Non dissimiliter *vitalia pa-*
scua Chrysolog. Serm. vi. *Vitalis sub-*
stantia v. *Vitalis esca* LVI. quæ vitam fa-
 ciunt & conservant.

g *Commerciales transfennas*] Gloss.
mutuos transitus.

h *Uteri*] MS. Leid. *iteris*. Gloss. pro
interioris. 6. edd. *interius*. Quod magis
 arridet, cum quid uterus sit in arbo-
 ribus haud videam.

i *Detundat*] Gloss. cod. Leid. expli-
 cat, *amputet*. Videtur legisse *detondeat*.
 Quod ineptum non est. Prop. Lib. III.
 el. 11. *Nunc violas tondete manu*. Re-
 tineo tamen *detundat*; tamen si melius
 dixisset, *decutiat*. Horat. Epod. xi.
Silvis honorem decutitis. Ubi Scholiastes:
Pridie Idus Junias, aut circiter, inci-
pit sol à nobis recedere, & sunt succos

arbores deficere, usque ad pridie idus De-
cembrias.

k *Proferat iudicium*] Lege, *proferet*
 cum 6. edd. & MS. Leid.

l *Maritat*] Gloss. *fecundat*. Non con-
 venit heic Fulgentio cum Philosophis.
 Melius Lactant. Lib. 1. cap. 12. *Ut nul-*
li alii elemento magis opus sit geniti-
libus, quam calori, cujus foris concipiun-
tur, nascuntur, susceperantur omnia.

m *Cæcatur à Junone*] *Cæcatur etiam*
à Junone MS. Leid.

n *Conceptionalem factum*] B. A. H.
 & M. *Conceptionem fatum*. L. & H. *Con-*
ceptionem statim. MS. Leid. *Concepti-*
onale fatum. Optimè *ναρ' ἐμολγῶ νε-
 ρῆ*. Sequitur enim, *quasi præscientiam*.
 Fatum enim quandoque idem quod
 vaticinium, ut cum *fata Sibyllina* dixit
 1. Cat. Tullius.

Ad CAP. IX.

a *Auri vel argenti*] 6. edd. & MS.
 Leid. *argenti & auri*.

b In-

tum atque ^b insensibilem fecerat. Cujus opus Minerva mirata, spondit ei, ut si quid vellet de cœlestibus donis, ad suum opus adjuvandum inquireret. Ille nihil se scire ait, quæ bona in cœlestibus haberentur: sed si fieri posset, se usque ad superos elevaret: atque exinde, si quid suæ figulinæ ^c congruum cerneret, melius ^d in re oculatus arbiter præsumpsisset. Illa ^e inter ora septemplex clypei sublatum ^f cœlo opificem detulit. Dumque videret omnia cœlestia flammatis animata ^g vegetare vaporibus, clam ^h ferulam Phœbiacis applicans rotis, ignem furatus est: quem ⁱ pectusculo hominis applicans, animatum reddit corpus. Itaque ligatum cum ferunt vul-
turi

^b *Insensibilem*] A'vaiδnτορ, nihil sentientem. Auctor Ovid. Vetulæ: *Sunt insensibiles multum à virtute remotæ.* August. Soliloq. cap. 6. *Ideo cæcus eram, surdus, & insensibilis.* Ambros. de iis, qui initiantur cap. 4. *Quasi insensibilia vel culpam possint recipere vel gratiam.* Ita apud veterem interpretem Siracidæ cap. 1. vers. 36. *incredibilis dicitur d'm's.* Et II. 32. *Intelligibilis*, qui intelligit, ut *sensibilis*, qui sentit apud Lactant. II. cap. 2. & VI. cap. 9. Sanè *incredibilis* pro incredulo est etiam apud Eccl. cap. XVI. vers. 37. Epist. ad Tit. cap. 1. 10. *Inconspicibilis animus* apud Schol. Horat. qui nihil concupiscit. *Irrationabile clementum*, quod ratione non utitur, apud Gregor. Dial. Lib. III. cap. 10. Sed adjectiva illa in *BILIS* desinentia activè sæpe sumi multi jam multis declararunt, inter quos & Vossius est in de Vir. Serm. p. 150. Adde quæ dixi supr. ad cap. 6.

^c *Congruum*] Conveniens. Utitur eâ voce etiam Ruspens. Episcop. Epist. 3. *Utriusque rei congruâ discretione pensantes.*

^d *In re*] MS. Leid. *intre.* Micyll. & L. *Si quid sua figulina congruum cerneret, melius intret, id est, propter septem artes liberales, vel septem planetas, quæ in ære currunt, oculatus arbiter præsumpsisset.* Eadem habent B. H. I. & A. nisi quod pro *intret* exhibent *intire.* Sed tu, mihi crede, lector, illa, id est propter septem artes liberales, vel septem planetas, qui in ære currunt,

glossatoris esse, qui explicare voluerit, quid septemplex clypeus sibi velit. Certe marginem codicis Leidensis inter cæteras glossas occupant. Cæterum pro *in re* omnino reponendum censeo *intire* h. e. invenire. Excerpta Festi: *Intire* ponitur interdum pro *concupiscit*: interdum pro *invenit*, ut *intire rationem*: interdum pro *introit*, ut *Plantus, intire te unquam Febris.*

^e *Inter ora*] Lege, *inter oras.* cum MS. Leid. & 6. edd.

^f *Cælo detulit*] O'vegōndi, i'egōvō. Māro: *It clamor cælo.*

^g *Vegetare*] Ita quoque & 6. edd. & MS. Leid. Gloss. explicat *vivere.* Vel *vegetari* est legendum, vel, quod rectius putem, dicendum *vegetare* absolute positum pro *regere*, ut *suppetere* pro *suppetere* interdum. Varro apud Nonium: *Viget, veget, ut pote plurimum.* Isidor. de Nat. Rer. cap. 27. *Quod animal sit & spirat & vegetat &c.*

^h *Ferulam Phœbiacis applicans rotis*] Servius ad Ecl. VI. Virg. vers. 42. *Adhibita facula ad rotam solis ignem furatus.* Forte *ferula* quis mallet. Sed facula de ferula facta esse potuit. Fictum hoc inde, quod ignem in ferula adservare docuit. Vide Plin. Lib. VII. 56.

ⁱ *Pectusculo hominis applicans &c.*] Schol. Horat. ad Lib. I. od. 3. *Cum ignis è cælo furtim à Promethæo surreptus esset ad suas è terrâ fissas statuas animandas.*

turi jecur perenne præbentem. ^k Et quamvis Nicagoras in ^l Disthemithea libro, quem scripsit, primum illum formasse idolum referat; ^m & quod vulturi jecur præbeat, ⁿ livoris quasi pingat imaginem. unde & Petronius Arbitrator ait:

° Cui vultur jecur Pintimum ꝑ pererrat,
Et pectus trahit, intimasque fibras,
Non est quem ^r tepidi vocant poeta,
Sed cordis ^s [mala] livor atque luxus.

Nam

^k Et quamvis] Τὸ &, ut planè heic otiosum, per me licet abeat in malam rem.

^l Disthemithea] Boschartus emendat de Prometheo. Voss. Histor. Græc. pag. 520. Διστήμιθας. hoc est, vin-
di Promethei.

^m Et quod vulturi] 6. edd. ex eo quod. Cod. Leid. & eo quod. quod probo.

ⁿ Livoris pingat imaginem] Euphorbus, sive Vomanus est, epigram. de Livore Catal. Pith. Lib. 1. Est ales, Tityque vultur intus, Qui semper lace-
rat comestque mentem.

° Cui vultur] Qui legendum censeo, ut editum inter fragmenta Petronii. Περὶ μαλίσκως & καὶ ἰσχυρὰν inter-
pretatur Schol. Hesiodi pag. 251. ed. Heinf.

^p Intimum] Ita & MS. Leid. Modius & 6. edd. ultimum. Quomodo adducunt quoque Boschartus Hierozoic. & Brassicanus ad Petron. Putarem τὸ in-
simum præferendum, nisi mox sequeretur intimasque fibras. Ovid. ix. Met. 202. Pulmonibus errat Ignis edax imis. Damasus: Latuitque sub imo Pectore. Catullus Carm. 36. Ignis interiorem edunt medullam. Sed ingrata & inveni-
sta est ejusdem vocis repetitio ista, nec sapit limatum Petronii iudicium.

^q Pererrat] Penetrat Barth. Frustra.

^r Tepidi] Ita cum 6. edd. etiam cod. Leid. Gloss. falsi. Dixerim potius nugaces Sanè tepentes natus pro frivolis nugis usurpavit Claud. Mamertus de Scat. Anim. Lib. 11. cap. 8. Ad eundem modum existimabam aliquando tepidas nugas dixisse versiculos suos Aufonium, & legebam in carmine ad Pacatum: In-

veni, tepida silete nuga. Scaliger heic in margine libri sui emendaverat trepidi. Quod non contemnendum. Potuit enim trepidos vocare poetas, quod quasi timidi & meticulosi omnia facere soleant ποσειδάωνες. Salmastius volebat Tityon, & Boschart. Hieroz. Part. 11. Lib. 11. 27. Atque ita cui esset retinendum. Quod non putem, cum sic pendeat sententia. Videtur hoc voluisse: Non est is vultur, quem Prometheo viscera exedere fingunt nobis poeta: sed livor & luctus sunt, qui hoc faciunt. Si de Tityo accipere mavis, legendum cum Douzâ not. in Tibull. cap. 2. Non est, quem Tityi vocant poeta.

^s [Mala] Non agnoscit vocem illam Leid. codex. Barth. Advers. Lib. xii. cap. 1. emendat lama. Sed velim scire, quomodo sic constet versus, cum prior syllaba in lama producatur ab aliis. Vide Horat. Lib. 1. epist. 13. vers. 10. Pro luxus malebat luctus Scaliger. ut & Douza Spicileg. in Petron. Nec displicet, Lucretium secutus est Petronius. Servius ad Æn. vi. vers. 596. Sanè de his omnibus rebus mirè reddit rationem Lucretium, & confirmat in nostra vitâ esse omnia, qua finguntur de inferis. Dicit enim Tityon amorem esse, hoc est, libidinem: quæ secundum Physicos & Medicos in jecore est, sicut risum in splene, iracundia in felle. Unde etiam excessum à vulture dicitur in panem renasci: etenim libidini non satis fit, re semel peractâ, sed recrudescit semper. Unde ait Horatius, Incontinentis aut Tityi jecur. Lege, nec Tityi &c. Ita enim habetur Lib. 111. od. 4.

c. Liv-

Nam & Aristoxenus in ^tLindosezemiarum libro, quem scripsit, similia profert. Nos vero Prometheus, quasi ^u*θεωπία δῆς*: quod nos Latine ^xDei praevidentiam dicimus: ^yex hac praevidentia, & Minerva, quasi coelesti sapientia, hominem factum. Divinum vero ignem, quem voluerunt, animam monstrant divinitus inspiratam, quae apud ^zpaganos dicitur ^ade caelis tracta. Jecur vero Prometheus vulturi praebentem, quod nos cor dicimus: quia in corde ^baliquanti Philosophorum dixerunt sapientiam. Unde & Juvenalis ait:

*Si lava parte papilla,
Nil salit Arcadico juveni.*

Dei

^tLindosezemiarum] Laudat & Meurfius eo nomine hunc librum ad veteres Musicos. Modius & 6. edd. *Epimetheiorum*, quasi inibi actum esset de origine & gestis Epimethei. MS. Leid. In *livido sententiarum* libro. Glossator: In quo disputat de livore, id est, invidia.

^u*Προφείας δῆς*] MS. Leid. *Προφείας* Tezi. Lego, *προφειδίας* δῆς. Et ita quoque 6. edd. nisi quod illud δῆς omittunt: Phornutus cap. 18. *Προφείας* εἰρηδῆ τῶν προφειδίας. Servius ad Eclog. vi. *Prometheus dictus est dōtō τῆς προφειδίας*, id est, a praevidentiā. Lactant. II. cap. 10. Non dico esse mentitos, sed primum omnium Prometheus simulacrum hominis formasse de pingui & molli luto. Quae ut simplicissima, ita verissima videri possit interpretatio. Nec insulse Augustin. C. D. Lib. xviii. cap. 18. *Ferens de luto formasse homines, quia optimus sapientia doctor fuisse perhibetur*. Heraclid. Alleg. Hom. p. 123. *Ὁ Προφειδῆς δ' αὖ' εὐαγὲ διακρίσας τὸ πῶρ λίγαν, ἐπειδὴν τῆς ζῆντος προφειδίας ἦ ἀθερόπων ἐπαιόνος τῶν ἐκείνης δῆρππας*.

^xDei praevidentiā] Modius, praevidentiam Dei. In 6. edd. & MS. Leid. praevidentiam dicimus, omisso τῶν Dei.

^yEx hac praevidentiā] Modius: Et ex Dei praevidentiā & Minervā quasi coelesti sapientiā hominem factum; divinum vero ignem animam divinitus inspi-

Tom. II,

ratam, quae apud Paganos &c. Leid. Cod. à Commelino nihil abit, nisi quod initio habet, ex Dei praevidentiā. Si deinde scribas, *divinum vero ignem quod voluerunt, animam* &c. satis & apta & aperta erit sententia. Zeno apud Censorin. cap. 3. genitos homines autumat ex solo adminiculo divini ignis: id est, Dei praevidentiā.

^zPaganos] Unde pagani dicti sint antiquiritur ab Alciato Parerg. Lib. 1. cap. 13. Herald. ad Arnob. pag. 4. Isidor. Lib. viii. Orig. cap. 10. Passerat. ad Propert. Lib. iv. el. 4.

^aDe caelis tracta] Vide Virgil. *Aen.* vii. 710. Juvenal. Sat. xv. 146. Lactant. Lib. 111. cap. 6. Servius ad *Aen.* 111. 641. *Anima enim celi pars est. corpus vero umbra inferorum*. Corpus esse umbra non potest. In Servio Danielis duae istae voces *corpus vero* omittuntur. Mihi defectus esse locus videtur. Scribe: *corpus vero terra, umbra inferorum*. Ex tribus componebant hominem, animā; corpore, & umbra. Vetus inscriptio apud Gruterum, & in Catal. Pich. Lib. 111. *Perpetuus sine fine domus mors incolit atra; Aeternusque levīs possidet umbra lares. Vita subit calum; corpus tellure tenetur: Omnia sic repetant jura locosque suos*.

^bAliquanti] Quidam, aliquot. Victor. Epitom. cap. 62. *Conspirare aliquanti in ejus necem*: Servius ad *Aen.* i. 755. *Dūc aliquanta ibidem meriantur*.

E

H

Denique vulturem in modum mundi posuerunt, quod mundus & celeri quadam volucritate versetur, & cada-verum nascentium, occidentiumque perennitate depascitur. Itaque alitur ac sustentatur divinæ providentiæ sapientia, quæ nec ipsa finire novit, nec mundus cessare ab ejus alimentis aliquatenus possit. Denique Pandoram dicitur formasse: Pandora enim Græce omnium munus dicitur, quod anima munus sit omnium generale.

X. *Adulterium Veneris.*

JUSTE vel Sol Veneris ^a depalat adulterium, ^b quatenus Luna solet ejus celare secretum. Venus cum Marte concubuit: quam Sol inveniens, Vulcano prodidit. Ille adamante catenas effecit, ambosque religans diis tur-

Et cap. 30. *Ne si plures reperirentur, quantis odio esset, intelligeret.* h. e. quam multis. Propertius Lib. 1. el. 5. *At tibi curarum milia quanta dabit.* Vegetius Lib. 11. 3. *Necesse est aliquantos debilitari, aliquantos descere.* Tertull. ad Scap. cap. 5. *Quantis ignibus, quantis gladiis opus erit?* Gregor. Dial. Lib. III. *Pene tanti in cæ testes, quanti &c.* Auctor. Orig. Gent. Roman. *Appositis custodiibus nescio quantis.* Cat. Pith. Lib. III. *Quanta savirent in sua fata manus?* Terentianus pag. 87. ed. Briss. *Maurus item quantos potui cognoscere Grajos?* Vet. Interpres Joan. cap. 21. 11. *Cum tanti essent.* hoc est, tot essent. Ruffin. Interpr. Euseb. Lib. 1. *Post aliquanta iterum dicit.* Victor Episc. Lib. 1. *Quod forte voluntarie aliquanti fecerunt.* Plura, sed alia dabunt Scallig. ad Manil. p. 403. Sciopp. Suspect. Lectionum Lib. 1. cap. 11. Goldastus ad Valerianum de Bon. discipul. p. 87. Infinita præterea invenies exempla apud Vett. Grammaticos, ut & Tertullianum, Hieronymum, Cassianum, Leonem Magnum, alioque id genus. Frequentior enim ea phrasis deterioribus, quam optimis scriptoribus. Hinc *quantitas* universa, & *ingens populi quantitas* dicitur à Victore Lib. 1. pro multitudine,

c *Et depascitur*] Debebat sequi *depascatur*, quia præcessit *versetur*. Sed ad eundem modum mox habes *novis nec possit*. Et apud Cenforinum cap. 1. *Non quod abjeceris, sed quod comperisti.* Quæ Grammaticorum migrant cano-nas. Vide quæ dixi ad Hyg. cap. 148.

Ad CAP. X.

^a *Depalat*] H. e. *propalat*. Quo verbo cum aliis nonnullis utitur in vitæ Carnuti Alnothus cap. 9. & Victor Lib. III. De Persee. Vand. Sed neutrum probæ notæ. Certè non hoc sensu *depalare*. *Depalare vineam* est palis ordine fixis eam erigere apud interpretem Pastoris Hermæ: quo significat *palare* venit Columellæ & Palladio. Usum tamen eadem significatione, quæ heic usurpatur a Fulgentio, etiam Constantinum Presbyterum inveni apud Voss. Vir. Sermón. p. 701. Sed altera usitatio est, & invenitur quoque in Tertull. Apolog. cap. 10. & Vitruv. Lib. ix. 8. Gloss. Philox. *Propalare, αἰαχονίσαι*. Gloss. Isidor. *Depalata, manifestata*. Leg. *depalata*. In Gloss. Philox. scribendum existimo, *prolatare*. Ammian. Lib. vi. p. 109. ed. Boxh. *Nihil prolatandum existimans.*

^b *Quatenus*] Quoniam. Flor. 11. 2. *Qua-*

‘turpiter jacentes ostendit. Illa dolens quinque filias Solis amore succendit: id est, Pasiphaen, Medeam, Phædræ, Circen, Dircen. Quid sibi ^d in hoc poetica alludat garrulitas, inquiramus. Perstant nunc in nostra vita de hac fabula certa admodum testimonia: nam virtus corrupta libidine, sole teste apparet. unde & Ovidius ^e in Metamorphoseon ait:

Videt hic deus omnia primus.

Quæ quidem virtus corrupta libidine, turpiter catenatâ fervoris constrictione tenetur. Hæc itaque quinque Solis filias, id est, quinque humanos sensus luci ac veritati deditos, quasi solis foetus, hac corruptela fuscet. Ob hanc rem etiam hujuscemodi nomina quinque ipsis Solis filiabus voluerunt. Primam Pasiphaen, ut visum, quasi ^f Pasiphanon, quod nos Latine omnibus apparentem dicimus. Visus enim reliquos ^g quatuor inspicit sensus, quia & eum qui clamat videt, & palpanda ^h notat, & degustata aspicit, & odoranda intendit. Secundam Medeam, quasi auditum, hoc est ⁱ *μῦθον ἰδίας*, quod nos Latine nullam visionem dicimus. ^k vox enim corpore nuda est. Tertiam Circen, tactui similem, id est, ^l quasi diceret ^m *χρῆσθαι* & *εἶναι*

Quatenus nec mole jangi, nec pontibus possit. Sed hoc tralatitium.

^c *Turpiter jacentes*] Responit illud Ovid. iv. Met. 185. *Admisitque Deos: illi jacere ligati Turpiter.*

^d *In hoc*] Ita & MS. Leid. Sed 6. edd. de hoc. Perperam. Saniorẽm hujus fabulæ dabit tibi Lucianus in Gallo explicationem.

^e *In Metamorphoseon*] Subaudi *libris*. Sic Lib. iii. cap. 7. *Democritus in Physiologumæon.*

^f *Pasiphanon*] M. & L. *Πασίφωνα*, quomodo & Modius hunc locum producit. Detortum hoc ex *πασπαύς*, quod est *omnibus apparent*. MS. Leid. heic habet *Pasiphanon*.

^g *Quatuor inspicit sensus*] Isidorus Lib. xi. cap. 1. *Vicinior (visus) enim est cerebro, unde omnia manant: ex quo fit, ut ea, quæ ad alios pertinent sen-*

sus, videri dicamus, veluti cum dicimus: vide quomodo sonat, vide quomodo sapit, Sic & cætera.

^h *Notat*] Gloss. *diagnoscit*, Recte. Petron. *Notavit me miles, sive ille planus fuit*. h. e. animadvertit. Male *palpando* & mox *odorando* exhibent 6. edd.

ⁱ *Μῦθον ἰδίας*] *Βασιλεῖα* & hæc, & quæ sequuntur. quo majore cum veniã omitto differentias lectionum in editis. MS. Leid. junctim exhibet *medenideam*.

^k *Vox enim corpore nuda est*] Nec 6. edd. nec Mod. membranz ista habent. at habet codex Leid. nec, ut sententia sit perfecta, omitti debent.

^l *Quasi diceret*] Aptius foret, *quasi diceret*; ut mox, *velut si dicas*. Sed & ibi *dicat* habet Cod. Leid. contra genium linguæ Latialis.

^m *χρῆσθαι εἶναι*] MS. Leid. *Tertia Cir-*

velm Græce, quod nos Latine manuum iudicium dicimus. Quarta Phædra, quasi odoratus, velut si dicas, ^{αἰσχροῦ} ἡδύ, quasi afferens suavitatem. ^ο Quinta Dirce, saporis index, quasi *δεξιμὴ κρίν*, quos nos Latine acre iudicans dicimus.

XI. De Ulyxi, & Sirenis.

^a SIRENES Græce ^b tractatoriæ dicuntur. Tribus enim modis illecebra amoris trahitur, aut cantu, aut visu, aut consuetudine. Amantur enim ^c quædam speciei venustate, quædam etiam lenocinante consuetudine. quas Ulyxis focii obturatis auribus transeunt. ipse vero religatus transit. Ulyxes enim Græce, quasi *ὑλίου ξένος*, id est, omnium peregrinus dicitur. Et quia sapientia ab omnibus mundi rebus peregrina est, ideo astutior Ulyxes dictus est. Denique Sirenas, id est delectationum illecebras & audivit & vidit, id est agnovit, & iudicavit, & tamen transit nihilominus. Ideo & quia auditæ sunt, mortuæ sunt, In sensu enim sapientis omnis affectus emoritur. Ideo

Circe tactui similis, id est, quasi diceres, Cyrenæ. Forte scripserat *Χειροποιήν*. Quod esset idem, quod *Χειρὸν ποιήν*, sed linguâ Fulgentianâ. Modius adducit *Χειρὸν ποιήν*, ut & infra cap. 13. habes. Cæterum vel id est, vel illa quasi diceres inducenda. Supervacuum certe alterutrum.

ⁿ *Πίεον ἡδύ &c.*] Modius: *Quartam Phædræ, quasi odoratum, velut si dicas αἰσχροῦ ἡδύ, id est, afferentem suavitatem.* Rectè pro quasi substituit id est. MS. Leid. à Commelino nihil abit, nisi quod junctim præfert *Phæredon*. Quid putes illud velle, nisi *πείον* *ἡδύ*? Debuisset scribere, *αἰσχροῦ ἡδύ*. *ἡδύ* enim est *ἡδύ* Homeri. *Iliad.* A. 476.

^ο *Quinta Dirce*] Modius: *Quintam Dirce saporis indicem, quasi δειξιμὴν ἡδύ.* Sed à Commelino nec heic discedit MS. Leid. nisi quod præfert *Drimocrine*. Et heic conjunctim scripserim *δεξιμὴν* vel certè *δεξιμὴν κρίν*. Pro index omnino legendum ju-

dex. Piget diutius his nugis immorari.

Ad CAP. XI.

^a *Sirenes*] Scribe *Sirena* cum Leid. Cod. Sic *dromada* pro *dromades* apud Cyprian. Sermon. de Stella & Magis. Schol. Juven. ad Sat. ix. 149. *Ut Sirenarum periculum posset evadere.* Et ad Sat. xiv. *Dulciorem esse strepitum flagellorum, quam cantum Sirenarum.* Tertull. Apolog. cap. 7. *Sirenarum ora.* Nec aliter Hieronymus in Epistolis & Præfat. in Librum Josuæ, aliique id genus scriptores hanc declinant vocem. Sed de hisce actum copiosè ad Præfat. Lib. i. & in Dissert. de Hygino.

^b *Tractatoria*] Scrib. *tractoria* cum Leid. Cod. Errat in Etymologiâ Planctades. Vide Voss. in SIREN.

^c *Quædam speciei venustate*] Supplet Modius ex MS. *Amantur enim quædam illiciente cantus dulcedine, quædam speciei venustate &c.*

d Re-

Ideo^d volatiles, quia amantum mentes celeriter permeant. Inde^e gallinaceos pedes, quia libidinis affectus omnia quæ habet, spargit. Nam denique & Sirenes dictæ sunt: *οὐραν* enim Græce trahere dicitur.

XII. Scylla.

SCYLLAM ferunt virginem pulcherrimam, quam Glaucus^a Antedonis filius amavit, quem Circe Solis filia diligebat: ^bzelataque Scyllam, fontem, in quo lavari solita erat, venenis infecit. ^cUbi illa descendens, ab inquine lupis canibusque marinis inserta est. Scylla enim Græ-

^dVolatiles] Hieronius de Sirenis Lib. xi. cap. 2. *Alas enim habuisse & ungulas, quia amor & volat & vulnerat.* Quod moeritibus fuisse ait, id voluit etiam Junius Plutarchus. Tzetzes in Lycophron. p. 107. ed. Steph. Ἀντιδονίης ἐστὶν ἡ Σκύλλα. Ὁ δὲ νεότερος Πλάταρχος ἰταρίδας ταύτας φασὶ, καλεῖσθαι αἰμυλίας τῆς παρομπλίας. Eleganter Demophilus Pyth. Sim. ἀπὸ ἀσπίδος ἰταρίας τῆς ὕδρας περιθεῖν τὴν ῥοδόσφιδα σκῆν ἀπὸ τοῦ ἰδίου ὡς παρομπλίας.

^eGallinaceus pedes] Vide Hyg. cap. 125. Savaron. ad Sidon. p. 545. Spanhem. in de Numm. pag. 224.

Ad CAP. XII.

^aAntedonis filius] Cl. Tollius in margine libri sui notaverat, Copei filium patriā autem Antedoniam. Verum est ita quosdam velle. Vide Eustath. ad Hom. p. 105. edit. Bas. Sed alii est Polybi filius. Vide annot. nostras ad Hyg. cap. 199. Haber tamen, qui secum sentiant, Planciades; inter quos Lactantius est Argum. Lib. xiii. Met. fab. 9. Glossæ MSS. in 1. Georg. Virgil. Glaucus Antedonis filius. Hic piscator fuit de Antedonia civitate: qui cum pisces per herbam posuisset in littore, illi recepto spiritu maris rursus petissent, sensit quandam herbam potentiam habere.

re. Glaucus dolens amisisse prædam, id est, pisces, præcipitavit se in mare, & deus maris factus est. Item Glaucus Poliphei vel Polimha & Terra filius; herbam quandam gustata, immortalitatem adeptus est, quam piscibus marcescentibus transfuserat, & reviviscunt. Hac autem dicitur in insulis fortunatis nasci, Pro Polipheide legendum Polyhi.

^bZelataque Scyllam] 6. edd. Irataque Scylla. Moçius, Zelataque Scylla. Sed Leid. cod. dixerim Scyllam, quod æquè probum. Ζαλαίν πνὰ προῖνδρε etiam Græci dicunt. Vide τῆς ὁ Gen. xxxvii. vers. 11. Psalm. xxxvi. vers. 1. quoloco Vulgata: Neque zelaveris facientes iniquitatem. Immo & Zelo deponentialiter usurpat eadem Vulgata 111. Reg. xix. 10: & Siracidi cap. 11. 24. Quo sensu etiam emulandi aliquem dixit Eugesippus in de Distantiis Ibedr. Terræ Sanctæ. Jesum præcipitare voluerunt, emulantes prudentiam ejus. Et post paulo: Docebat Judæos, licet cum emulantibus. Ut Ver. 1. interp. Actor. vii. 9. Emulantes Joseph vendiderunt. Gr. cod. Ζαλαίνες & ἰαόνες.

^cUbi illa descendens] Ἀντὶ τῆς quo, vel in quem. Sic vulgat. Interpres Genes. xiv. 10. Terga vertunt, ceciderunt ibi, hoc est, in eos puteos bituminis. Oī δ, ἐκ τῶν ἐν τῇ Ἀπυλεῖ. Milef. ix. Ubi ducit asinum istum?

Græce ^d quasi *σκυλμω* dicta est, quod nos Latine ^e confusio dicimus. Et quid confusio nisi libido est? quam libidinem Glauco amat. *γλαυκός* enim Græce *fuscitius* dicitur, unde & § *glaucomata* dicimus: cæcitatem. Ergo omnis qui luxuriam amat, cæcus est. Nam & Antedonis filius dictus est. Antedon enim Græce, quasi antidon, quod Latine contraria videns dicimus. ergo lippitudo ex contraria visione nascitur. Scylla enim in modum ponitur meretricis: quia omnis libidinosa canibus lapisque inguina sua necesse est misceat. Juste ergo lupis & canibus mixta, quia nescit sua ^h alienigenis devorationibus saturare secreta. Sed hanc Circe odisse dicitur. Circe, ut ante dictum est, manus dijudicario, vel operatio nuncupatur, quasi *ἡγεστὴ χειρὶ*. Laborem enim manuum & operationem libidinosa mulier non diligit, sicut Fortentius ait: *A labore ^k proclive ad libidinem, accepit conditionem, dehinc questum occipit.* Hanc etiam Ulyxes innoceus transiit, quia libidinem sapientia contemnit. Unde & uxorem habere dicitur Penelopam castissimam, quod omnis castitas sapientiae conjungatur.

XIII. De Mida rege, & Pactolo fluvio.

MIDA rex ^a Apollinem petiit, ut quicquid tetigisset,

^d Quasi *σκυλμω*] MS. Leid. quasi *exquima*. Suspicio suo more, id est, barbare scripsisse, *σκυλμω*. Sed falsa est illa Etymol. *Scylla* est ex Græco *σκυλλω*, *veo*. Marc. Euang. v. 35. *Τὶ ἐστὶν σκυλαῖς ἢ διδάσκοντες*.

^e Confusio dicimus] Præferam, quod & 6. edd. & MS. Leid. exhibent, *confusionem*.

^f Fuscitius] A. B. H. I. M. *Luscitius*. sm. L. *Lusciosus*. Sed *Luscitius* cum Commel. Leid. cod. Glossa: *Lippitudinem patiens parvus videns*. Glossa Labbei: *Lusciosus, τυφλός*. *Luscitius*, *μυωτός*. Rursus: *Luscitius*, *myopicus*. Corrige cum Heinl. *Luscitius*.

^g Glaucomata] Glaucoma oculi caligantis vitium. Prudent. Hamart. Ne-

mo duos soles, nisi sub glaucomate vidit. Et post paulo: *Et glaucoma aciem quod tegmine velat aquoso*.

^h Alienigenis] Ita & 6. edd. Sed MS. Leid. *alienus*.

ⁱ *ἡγεστὴ χειρὶ*] Cod. Leid. *Cirone*, quod videtur fuisse *ἡγεστὴν* vel *ἡγεστὴν χειρὶν*, ut sup. cap. 10. habes. ^k *Proclive*] MS. Leid. B; A. H. & M. *proclivem*. An scripserat: *proclivum*? Boet. Consol. Phil. Lib. 1. *Declivumque gerens pondere valium*. Ita Ver. ed. d. 1486.

^l Unde & uxorem] Male hæc omittunt 6. edd.

Ad CAP. XIII.

^a Apollinem petiit] A Bæcho petiisse

set, aurum fieret. Cumque^b promeruisse, ^copus in ultionem conversum est, cepitque sui voti effectus torqueri. Nam quicquid tetigerat, aurum statim efficiebatur. Erat ergo necessitas aurea, ^elocuplesque penuria. nam & cibus & potus rigens auri materia, ^dmarmorabat. Itaque Apollinem petiit, ut ^emale desiderata converteret. Responsoque accepto, ^ftertio caput sub Pactoli fluminis undas subderet. Quo facto, Pactolus deinceps arenas aureas trahere dicitur. Sed evidenter poetæ & alluserunt argutiam, illa videlicet causa, quod omnis appetitor avaritiæ, cum ^homnia pretio destinata, fame moritur: quod & Mida rex erat. Sed collecta pecuniarum suarum summa, ut Soficrates ⁱCigizenus in libris historiæ scribit, quod omni censu suo Mida rex Pactolum fluvium (qui in mare decurrere solitus erat) per innumerabiles meatus ad irrigandam provinciam derivavit, suaque ^kexpensa avari-

se hoc narrat Hygin. cap. 197. Servius ad Æn. x. 142. Sittum Mida prestitisse, ut quicquid tetigisset, in aurum vertetur.

^b Promeruisse] Vide supr. cap. 5.
^c Locuples penuria] Elegans oppositio, ut apud Theophrastum in Ætiod. p. 11. Οὐδὲν ἢ πένου ἢ πλούτου ἢ ἐν τῷ δούλῳ ἢ ἐν τῷ ἐλεύθερῳ. Et apud Chrysologum Serm. 1. Libera servitute, absoluta custodia, timor letum; blanda ultio, paupertas dives.

^d Marmorabat] Gloss. in modum marmoris durecebat. Modius ex suis marmoribus: In auri materiam marmorabat. Barth. ad Scas. Tom. 1. pag. 375. hunc locum ita producit: Nam & cibus & potus rigens auri materia marmorabat. quod explicat, rigore inducebat. Sanè marmorata manibus ita dici legas apud Plin. Valer. cap. 3. quæ in duritiem lapidis abiit. Aliud est marmorata domus apud Rusp. Episcop. epist. vii. Non displicet Barthii conjectura, tametsi à Commel: stat cod. Leid. Nec absurda vulgata lectio, si marmorare accipias pro in modum marmoris resplendere, quomodo gemmare dicitur, quod ut gemma fulget. Eucherius in

Catal. Pith. Lib. 17. Scripsit segmen, gemmantia veta Latinius; Pithibus hircinis aqparanda loquar. Ita lego, non veta Latinius, ut edidit. Eset ergo marmorare heic, quod Græcis ὀψοποιεῖν. Ovid. M. Met. 24. Læminis fulva dapibus mæto demeruit. ^e Male desiderata] MS. Leid. & 6. edd. male desiderata. Quod forsan non deterius. Ita senectus a. Secundo Philosopho dicitur malum optatum apud Vincent. Bellou. Spec. Hist. Lib. x. cap. 71. ^f Tercio caput hæge cum MS. Leid. & 6. edd. ut tertio.

^g Alluserat argutiam] Gloss. subtilitatem.

^h Omnia pretio destinata] Gloss. vendit. Atqui destinare est vendere Plauto, ad Cuius Epid. Act. 1. sc. 2. vers. 92. hunc locum adducit Taubmannos: quo sensu prestinare cum idem Plautus, cum crebro Apuleius usurpat. Destinare omnia pretio heic est omnia in pretium redigero, omnibus corrogare pecuniam.

ⁱ Cigizenus] Ita & B. Scribe Cyzicenus cum H. I. & A. Vide Voss. Hist. Græc. pag. 329.

^k Expensa avaritiæ] H. e. iis, quæ acquisiverat per avaritiam, ut rectè Glossa.

ritia, fluvium fertilem reddidit. Mida enim Græce quasi ^{μυδὴν εἰδὼν}, id est, nihil sciens. Avarus enim tantum stultus est, ut sibi prodesse non norit.

XIV. De Vulcano, & Minerva.

VULCANUS cum Jovi fulmen efficeret, ab Jove
 a promissum accepit, ut quicquid vellet præsumeret. Ille
 Minervam in conjugium petivit. Jupiter imperavit, ut
 Minerva armis virginitatem b defendisset. Dumque cubi-
 culum introirent, certando Vulcanus semen in pavimen-
 tum eiecit, unde natus est Erichthonius. ~~Idem~~ enim Græce
 certamen dicitur, c *χθονὶ χθονὶς* vero terra nuncupatur: quem
 Minerva in cistam d abscondidit, draconeque custode ap-
 posito, duabus sororibus Aglauro & e Pandoræ com-
 mendavit, qui primus currum reperit. Vulcanum dici
 voluerunt, quasi furia ignem: unde & Vulcanus dici-
 tur, veluti voluntatis calor, [f quasi *βουλινεῖν* ☉.] Denique
 Jovi fulgura facit, id est, furorem concitat. Ideo vero
 cum

I *Μυστρί* *ἰδών*] MS. *Leid. Medeniden*.
Mallem ergo *μυστρί ἰδών*: vel junctim
μυστρί ἰδών ut dedit Baptista Pius. E' *ἰδών*
enim & *scio* notat. Sed stultum, ut
pleraque alia, etiam hoc ecrumyon. *Μί-*
δας dicitur ab hoc rege quilibet dives:
ipse autem a *μῖδας*, ut significat ja-
ctum talorum fastuosissimum, ut
nonnulli volunt.

Ad CAP. XIV.

a *Promissum accepit*] Vide Hygin. cap. 166. & Etymol. in *Ερυσθλς*. Lactant. Lib. 1. cap. 17. Plura dixi ad Hyginum. Tzetzes in Lycophron. p. 24. *ἰσοεικᾶς* fabulam explicat. Αἰσᾶ *πυ*, inquit, ἣ ἐ Βελονίᾳ *κεντράει*, *θυγατὴ δὲ Βεντικίᾳ ὑπαρχούσῃ*, *Ἡραὶς δὲ γάμου μυθίας θύει* *Ερυσθόνιον*, *ὃς ἐ Γασσιόλῳ* *Αἰθιᾶ*.

b *Defendisset* 7 *Tollius* in margine, *defenderet*. Certe *defenderet* habet etiam Fulgentii compilerator Scholiastes Germanici. Nihil tamen mutandum. Vide quæ dixi ad Prolog. Lib. 1.

cXθav, xθov; Ita quidem 6. edd.
Deleo tamen π xθav, quod in Leid.
codice non comparet. Depravare so-
let vocabula ad suum propositum. Scri-
psit procul dubio xθov.

[*Abcondidit*] *Abcondit* cum heic, tum paulo inferius 5. add. & MS. Leid. [*e Pandora*] Omnes alii *Pandrosen* vocant. etiam Schol. Germ. qui hanc fabulam ex Fulgentio in suos commentarios transcripsit pag. 103. ed. Micylli: *Qui Vulcanus cum Jovi fulmen efficeret, ab Jove promissum cepit* (leg. *accepit*) *ut quicquid vellet praesumeret. Ille Minervam in conjugem petivit. Jupiter Minervae imperavit, ut virginitatem defenderet. Damque cubiculum insuarent, certanda Vulcanus semen in pavimentum jecit &c.* Corrigitur ex Fulgentio.

[*Quasi fulvum*]. Duae istae voces non habet Leid. codex. Sed habent 6. edd. Varro L. L. iv. *Ab ignis valore utque ac violentia Vulcanus dictus*. Isidor. Lib. viii. cap. ii. *Dictus Vulcanus, quasi volans candelae, quod per ac-*
rima

eum Minervæ conjungi voluerunt, quod furor etiam sapientibus subrepat. Illa vero armis virginitatem defendit: hoc est, omnis sapientia integritatem suorum morum contra furiam virtute animi vindicat. unde quidem Erichthonius nascitur: *ἔρως* enim Græce certamen dicitur, *ἔρως* vero non solum terra, ^h quantum etiam invidia dici potest. unde & Thales Milesius ait: *ὁ ἔρως δέσκει νομοκλῆς σίμων*, id est, invidia mundanæ gloriæ consumptio. Et quidnam aliud ^lsurripiens furor sapientiz generare poterat, nisi certamen invidiæ? Quod quidem sapientia, id est, Minerva, abscondidit in cista, id est in corde celat. omnis enim sapiens, furorem suum in corde celat. Ergo Minerva draconem custodem apponit, id est perniciem: quem quidem duabus commendat virginibus, id est ^mAglauro & Pandoræ. Pandora enim universale dicitur munus. Aglauro vero, quasi *ἀχλὺς*, id est tristitiæ oblivio. Sapiens enim dolorem suum aut benignitati commendat, quæ omnium munus est; aut oblivioni, ⁿ sicut de Cæsare dicitur.

Etiam

ecum volat. Ignem enim de nobilitas nascitur. Ut pleraque alia, ita & hoc ex Homero habent omnis Mythologia parente. Vide Schol. Hesiodi pag. 246. ed. Heins.

ἔρως [MS. Leid. *Tonos*, Scrib. *ἔρως*]

^h *Quantum etiam*] Gl. Tollius, *verum etiam*. Nihil mutem, quamvis phæsis illa non tam Latina sit, quam Fulgentiana.

ⁱ *Thales Milesius*] Scripsisse nonnulla illum vult etiam Augustinus C. D. Lib. XVIII. cap. 25. *Thales vero physicus fuit, & suorum dogmatum libros reliquit*. Sed Lobon Argivus apud Laertium p. 23. ducentis versibus vult contenta fuisse, quæ scripsit.

^k *ἔρως*] MS. Leid. *Ὀδῶς*. Scriberius in margine correxerat *ἔρως*. Et ita flagitat interpretatio, quam addit. Sed nomen Erichthonii si respicias, & *τὸ Ctenos* MS. putes reliquisse *ἔρως*. Equè ridiculus ergo heic Planciades, ac iste, qui, ut jocatur Aulus. epigr. 123. *Cusson censonque pu-*

tat commens odoris. Et *ardam & sardas esse sapore pari*. Quid enim? *ἔρως* idem est, quod *ἔρως*? Sed in Vaticana Bibliotheca veteri libro legisse se testatur Schottus Observat. Lib. I. cap. 7. *ἔρως* *ἔρως* *ἔρως*.

^l *Surripiens furor*] Ita quidem & 6. edd. & MS. Leid. Puto tamen scribendum *surrepens*. Gloss. cod. Leid. *Subintrans*. quæ certe explicatio est *surrepens*, non *surripiens*. Confirmat eam conjecturam, quod præcessit, *Quod furor etiam sapientibus subrepat*. Hinc *surreptio* dolosa circumventio. Chrysol. Serm. XLIV. *Inimici est ista surreptio*. *Decipere parat &c.*

^m *Aglauro*] Debebat scripsisse *Aglauros*. Græcis enim *Ἀγλαυρὸς* est.

ⁿ *Sicut de Cæsare*] Gloss. *Julia*. recte. Ciceronis enim est dictum de Julio in oratione pro Ligario cap. 12. *Sed parum est me hoc meminisse: spero etiam te, qui oblivisti nihil scire, nisi injurias*. Adde Plin. Lib. VII. cap. 25.

culm est: *Qui oblivisci nihil amplius soles, quam inju-
rius.* Denique cum Erichthonius adoleceret, quid inve-
nisse dicitur? Nihilominus currum, ubi semper certa-
men est. Unde Virgilius:

*Præmum Erichthonius currus, et quatuor assus
fungere equos.*

Inspicite, quantum valeat cum sapientia juncta castitas,
Eusthammarum non prævaluit deus.

XV. *Dionysus.*

JUPITER cum Semele concubuit, de qua natus est
Liber pater: ad quam cum fulmine veniens, crepuit.
Unde pater puerum tollens, in femore suo misit. Ma-
coni postea nutriendum dedit. Hic Indiam debellavit, &
inter deos deputatus est. Itaque cum Semele, quæ non so-
rores appellatae sunt, Ino, Autonoe, Semele & Agave.
Quid tibi hæc fabula mystice sentiat, exquiramus. Qua-

8. Lib. III. Solis ardoribus crepant.

9. Nihilominus] Gloss. certè. adver-
bium affirmandi. Et hoc rectè. Vide
Indicem.

p. Primus Erichthonius] Georg. III.
p. 11. Vide ibi Servium, & Estian. Var.
Hist. III. 38.

q. juncta] Modius ex suis, jugata.
Sed alterum & 6. edd. & MS. Leid. ex-
hibent.

Ad C A P. XV.

a. Dionysus] Perperam Dionysium ap-
pellat, qui est Dionysus, vel Διόνυ-
σος.

b. Græcis, quasi διόνυος, παῖς
Ἰνούς, ut ait Artemido-
rus Lib. II. p. 77. ed. Ald. Eundem
errorem errat Capella Lib. II. Schol.

Horat. I. od. 19. & II. od. 19. Isidor.
Orig. IV. 4. Adde his quæ Vossius ha-
bet in de Vit. Sermon. Lib. I. cap. 9.

c. Cum fulmine veniens] H. e. cum
venisset. Solæ est oratio, ut Lib.
III. cap. 8. Quam arborem pater gla-

d. percussit, Adon exinde natus est.
Vide ibi notas nostras.

e. Crepuit] Scilicet Semele. ἰλάεσθαι,
ut loquitur Lucæ Actor. cap. I. vers.
18. Vetus interpres: crepuit medius,
hoc est, ruptus est. Noster infra cap.

d. In femore suo misit] Lego, insusit.
Unde μαιεστὴς & εἰσαεστὴς Non-
no dicitur Dionys. & aliisque, Bac-
chos. Vide Eustach. ad Dionys. p. 102.
& 107. Edit. Bertrand. Schol. Pindar.
ad Olympi. 2. Διὸς ἱππὶς ἱατὸν τῶν
παιδῶν. Schol. Hom. Iliad. 2.
323. Ἐρίππα τῶν μαιῶν & οἰζὺν ex
Ἀπολλοδ. Lib. III. descripsit. Confer
Erym. in Ep. Ia. Lactant. Arg. Lib.
IV. Med. Lib. 3. Liber pater natus est

utero gravidæ incendio creptæ, ac femo-
ri suo insusit. Ovidius in Ec. Puerique
tener (si credere dignum est) insusit
femori, maternæque tempora complet.

Plin. Lib. VI. cap. 21. Nec non & Ny-
sam urbem plerique Indiæ adscribunt,
montemque Meram, Libero pateri fa-
cium: unde origo fabulae Jovis femine
edictum. Adde Curt. Lib. VIII. cap. 10.

e. Maroni] Apud Hyginum cap. 167.
Nyso nutriendum. Inter socios ex-
peditionum ejus fuit quidam Maro.

Eustach. ad Hom. Odys. I. pag. 347.
ed. Bas. E. 3 τῶν δ' Ἀερωνοῦς
εἰρητῶν & οἱ Μάγονος & μὲν Διόνυ-
σος παῖς Διὸς &c. Is procul Dio-
bio fuit Sileni filius. Nonnus enim Dio-
nyf. Lib. XIV. tres ejus filios fuisse ait.

Le-

mentes faciat. Indos vero vicisse, quod hæc gens ^mvalde sit vino dedita, duobus scilicet modis: sive quod fervor solis eos faciat potatores, sive quod ibi sit ^aScraptenum vinum, vel ^oMeroitanum: cujus vini tanta virtus est, ^pquo vix licet ebriosus sextarium toto mense bibat. Unde & Lucanus ait:

Indomitum Meroe cogens spumare falernum.

Aqua enim ^qomnino domari non potest. Maroni etiam Dionysius nutriendus datur, quasi Meroni. Mero enim omnis nutritur vinolentia. Hic etiam tigris sedere dicitur, quod omnis vinolentia ^rferitati semper insistat. Sive etiam, quod vino efferatae mentes mulceantur: unde & ^sLyæus dicitur, quasi lenitatem præstans. Juvenis vero ideo pingitur Dionysius, quia nunquam ebrietas matura est. Ideo etiam nudus, seu quod omnis ebriosus

in Valde] Valide MS. Leid. Catal. Pich. Lib. 1. Bellus homo, & valide capitalis crimina ludis. Ver. Interpr. Job. cap. xxx. 22. Elissisti me valide.

n Scraptenum] MS. Leid. Falernum. Perperam omnino. Legere malim, *Scraptenum*. Corippus Lib. III. pag. 43. Dulcia Bacchi Menera, quæ *Scraptæ* strax, quæ *Gaza* crearat. Sidon. Carm. 17. Quæque *Scraptæ* palmis missa bibas. Meminit *Scraptæ* ovi etiam Alexander Trallianus. Luc. cap. IV. vers. 26. *Εἰς Σάπτα* & *Σιδών*.

o Meroitanum] Corippus de vinis in convivio Imperiali: Quæ *Meroe*, quæ *Mompis* habet, quæ candida *Cypros*. Lucan. x. 160. *Gemmaque capaces* *Exceperunt merum*, sed non *Mareoticos* *ære*, *Nobile sed paucis* *seniam* cui *contulit* *annis* *Indomitum* *Meroe cogens* *spumare* *Falernum*. Imitatur postremo versu Persium Sat. III. vers. 3. Cæterum quod heic notavit, *al. Mareoticum* *Locherus*, in eo errat. Diversum à *Meroitano* vinum *Mareoticum*. Schol. Horat. Od. 37. lib. 1. *Mareotis in Egypto palus est, juncta quam vinum optatum*

nascitur. Unde & nomen accepit. *no sunt & Mareoticæ alba*. Hemistichium Maronis est i. r. Georg. vers. 97.

p Quo vix licet ebriosus] MS. Leid. B. A. L. M. & H. *quo vix quilibet ebriosus*. I. *quod vix* &c. Barthius ad Stat. Tom. II. p. 308. jubet legi: *quod vix licet ebriosus* &c. Rescripserunt. *Quo vix quamlibet ebriosus*. H. e. *obriosisimus*. Priap. c. 25. *Tures cadere quamlibet valentes*, hoc est, *valentissimus*. Non attendit Barthius *no* quo pro *ut* usurpavit identidem à Fulgentio.

q Omnino] MS. Leid. *Omnimodo*. Quod vocabulum & Quintilianus restituit in Crepundiis Gebhardus Lib. I. cap. 7. Confer quæ dixi ad cap. 11. Lib. 1.

r Feritati insistat] Vide notas ad Prolog. Lib. I. Mox pro *quod vino*, quia *vino* MS. Leid.

s Lyæus] Isidor. Lib. VII. cap. 11. *Lyæus* *ἄνθρωπος* *λύειν*, *quod multo vino membra solvantur*. Lib. XX. cap. 3. *Hoc alii, quod nos cura solvat, Lyæum appellant*.

* intervertendo nudus remaneat, aut mentis suæ secreta
 u ebriosus nudet.

XVI. De Cygno, & Leda.

QUAMVIS in omnibus libidinis amor sit turpior, nunquam tamen deterior erit, quam cum se honorato miscuerit. Libido enim honestatis noverca, dum quid expediat nescit, semper est majestati contraria. ^aQualis enim divinitas, ^bqui quærit quod esse velit, ne quod fuerat esset. Jupiter enim in cygnum conversus, cum Leda concubuit, quæ peperit ovum, unde nati sunt tres, Castor, Pollux, & Helena. Sed hæc fabula mystici saporem cerebri consipit. Jupiter enim in modum potentia ponitur. Leda vero dicta est, quasi ^cλοιδᾷ, quod nos Latine aut injuriam, aut convicium dicimus. ergo omnis potentia injuriæ mixta, speciem suæ generositatis mutat. Ideo vero in cygnum conversus dicitur, quod ferant physiologi, quam maxime ^dMelissus Euboicus, qui omnium physiologorum sententias disputavit, hujus generis avem ita convitiis esse plenam, ut ipsa ave clamante, reliquæ aves taceant, quæ præsto fuerint: unde & olor dictus est, quasi ab ^eολωρίας tractum, quod nos Latine injuriam dicimus.

^c Intervertendo] Gloss. dissipando. An scripsit, rem evertendo? Virgil. Æn. 11. vers. 1. Postquam res Asia Priamique evertere gentem &c. Sed nihil affirmo. Videtur voluisse imitari Tacitum 11. Histor. cap. 95. Novies millies festertium paucissimis mensibus intervertisse creditur.

^u Ebriosus nudet] Malletm ebriatus. Laberius: Homo ebriatus sanari somno solet. Noster cap. 8. Lib. 111. Cum quo ebriato concubuit.

Ad CAP. XVI

^a Qualis enim divinitas, qui] Modius: divinitas, qua. Ego præferam lect. Leid. cod. & 6. edd. divinitas ejus, qui.

^b Qui querit, quod esse velit] 6. edd. Qui sit quod esse velit. MS. Leid. Qui quod sit, quod esse velit. Forte pro cætera ^eκαταζητία suâ quasit scripsit pro querit, quomodo non uno loco hoc verbum exaratum est apud Claud. Mæmurtum in de Statu Animæ. Supra Prolog. Lib. 1. Dum quæveret Jupiter, quid magis esse velit, quam fuerat. Vide ibi notas nostras.

^c Λοιδᾷ] Hortensius ad 1. Æn. Virgil. Λοιδᾷ ex hoc loco adducit. Fulgentius, inquit, Mythologien secundo ita interpretatur allegoriam, ut Jupiter aciem imperii signet, & Leda quasi Λοιδᾷ, τυλῆστ λοιδᾷ, injuriam.

^d Melissus Euboicus] Meminit hujus Suidas in voce Γυνή, ut ad Palæph. notavit Cl. Tollius, De convitiis & loqua-

mus. ergo quotienscunque nobilitas in injuriam vergit, conviciis misceatur necesse est. Sed quid ex hac re concipitur, videamus. Nihilominus ovum, quia sicut in ovo omnis sordities, quæ purgari potest in igne, continetur intrinsecus: ita etiam in effectu injuriæ omnis est immunditia. sed ex hoc ovo generantur tres, Castor, Pollux, & Helena. ^fNihilominus seminarium scandali & discordiæ, sicut ante diximus:

^g Et geminum luctum ^h concussit adultera mundo.

Castorem vero & Pollucein, ⁱ quasi in modum perditionis ponunt, unde & in mari ^k Castorum signa dixerunt, quæ periculum creant. Nam ob hanc rem etiam ambos al-

quacitate cynorum Virgil. *Æn.* xi. vers. 457. *Dant senitatem rancui per stagna loquacia cyni.* Alii tamen suavem cantum illis adscribunt. Horus Apollo Lib. 11. Hierogl. *Musicum senem cum voluit significare, cynum pingunt.* Hic enim senescens canit quam suavissime. Artemidorus Oneir. Lib. 11. cap. 20. *Κῶν τοῦ αἰσῶα σιγῆς μυσικόν, ἡ γὰρ τοῦ μυσικῶα.* Adde quæ habet Pictorius Lib. xxiii. p. 165. ed. Bas.

^e In igne] MS. Leid. In genere. Gloss. hoc est, in pallio.

^f Nihilominus] Modius: Helena ponitur quasi seminarium. Sed pro vulgata lectione stat Leid. codex. Nihilominus apud Fulgentium idem est quod putat, videlicet &c.

^g Et geminum &c.] Modius: Quæ geminum luctum concussit adultera mundi. Quod amplector. Geminus mundus est Asia & Europa. De Helena Seneca Agamem. vers. 274, *Quæ Europam & Asiam paribus afflicxit malis.* Corippus Lib. 1. *Omnia velleantes gemini commercia mundi.* Propert. Lib. 11. el. 2. *Olim mirabar, quod tanti ad Pergama belli Europæ atque Asiæ causa puella fuit.* Schol. Pind. ad Nem. od. 4. *Εἰς δὴα διηγεῖτο τὴν παλαιὰν μὲν ἡ οἰκουμένη, Ἐὐρώπην & Ἀσίαν.* Adde Ethic. Cosmogr. Præfat. & quæ ibi annotavit Simlerus. Mundus pro parte mundi, ut apud Propert. 11. el. 3.

Externo quærere in orbe fugam. Ovid. x. Met. 305. *Nostro gratulor orbi.* Secutus ergo eos poeta ille, unde versiculum istum adducit Fulgentius, qui orbem terrarum in Asiam & Europam dividebant. In divisione orbis terre, ait Sallustius Jugurth. cap. 16. *plerique in parte tertiâ Africam posuere: pauci, tantummodo Asiam & Europam esse; sed Africam in Europâ.*

^h Concussit] Turbavit. Lucanus: *Certatim totis concussi viribus orbis In commune nefas.* Pseudo-Cyprianus in Laude martyrii: *Partimque orbe concussæ natura deficiens ultimi exitus monumenta testatur.* Sallust. Orat. 1. ad Cæsar. de Rep. Ord. *Orbis terrarum bello concussus.* Curt. 1v. 1. *Screpitus armorum, quæ totam Asiam concusserat.* Flor. 11. 15. *Quam urbem concusserat armis.* Vellej. Lib. 11. cap. 78. *Quas (provincias) Labienus magnis momentis concusserat.* Similia sunt, *concutere rempublicam, concutere Romam* apud laudatum modo Lucanum. Merito ergo de Helenâ Maro *Æn.* 11. 573. *Treja & patria communis Erinnyes.*

ⁱ Quasi in modum] Tò quasi cum non agnoscat MS. Leid. cancellandum censeo. Obtrusum Fulgentio à male feriatâ manu, quæ explicare voluerit, quid esset in modum.

^k Castorum signa, quæ periculum creant] Artemidor. Lib. 11. p. 76. Ed. Ald.

alternatim resurgere atque occidere dicunt, quod superbia nonnunquam vivat, ¹ nonnunquam occidat. Unde & ² *superbia* Græce superbia dicitur. sed ³ *superbia* proprie superapparitio nuncupatur, ^m quod in istis duobus signis, quæ eorum fratrum vocabulo nuncupaverunt, unus superappareat, alter vero vergat: sicut lucifer, ⁿ & antifer. nam Græce Pollux *ῥοι 7 ἀνιμῶν*, id est à perdendo; & Castor quasi *κατὰ δέσπιν*, id est, malum extremum.

XVII. *Ixion.*

QUI plus quærit esse quam licet, minus erit quam est. Ixion igitur conjugium Junonis ^a affectans: illa nubem ornavit in speciem suam, cum qua Ixion coiens, centaurus genuit. Sicut nihil Latina gratiosius veritate, ita nihil Græca falsitate ornatus. ^b Denique Ixionem dici voluerunt, quasi axionem. *ἄξιον* enim Græce dignitas dicitur. Dea vero regnorum Juno est, ut pridem diximus. ergo dignitas regnum affectans nubem meretur, id est similitudinem regni. Regnum enim illud est, quod perenniter duraturum est. At vero cui temporis fugitiva vis

c in-

Ald. *Διόκειρε τοῖς πλεῖστοις χρόνους εἶναι σμυγνῆλαι*. Horat. Lib. 1. od. 12. contrarium affirmare videtur. Nimirum gemina cum venere, salutaria sunt, & prosperi cursus prænuntia. Solitaria autem gravia, & mergunt navigia. Vide Plin. Lib. 11. cap. 37. *Helena* fidus appellatur, cum est solitarium. Confer Etymol. in *Ἀραναί*.

[Nonnunquam occidat] MS. Leid. & nonnunquam &c.

^m Quod in istis] Quod sicut in istis MS. Leid. & Modius.

ⁿ Et antifer] Post hæc verba interferit Modius: Ita duo superbi inter se certantes. Pro antifer Toliui noctifer, Scriverius *Argifer* in margine librorum suorum correxerant. Ego quid heic dicam nescio. Hoc scio, fuisse qui Dioscuros rexerint ad duo hemisphæria, & duos circulos tropicos, ut annotavit Eustath. ad Hom. Iliad. p. 311. ed.

Bas. Arridet tamen non malè Toliui conjectura. Noctifer enim lucifero opponitur. Casull. carm. 63. *Nimistrus æthereus ostendit noctifer ignes*. Cæterum quod ex Castore & Polluce stellas fecissent, consequens erat, ut & hoc adderent figmento, ἐν ᾧ Ζῆς ἀστέρα εἰργάσθη & μυεῖς Ἀΐδα καὶ σφαῖρα & Πολυδῶνι καὶ ῥοι. Vide Tzerzen ad Lycophr. p. 20. ed. Steph. Ubi aliter hanc fabulam interpretatur.

Ad CAP. XVII.

^a Affectans] Ita & MS. Leid. & 6. edd. Solæca est oratio. Vide not. ad cap. 8. Lib. 111.

^b Denique bis floribus vernat. Vide ibi Freinsheym. Salmas. ad Solin. pag. 382. Schultingium ad Declam. Calpurn. xi. Justin. xxv. 2. Curt. Lib. vii. 1.

c In-

invidit, pinnatisque celerrima raptibus momentaneæ felicitatis figuras potius quam veritatem ostendens, ventositatis inanem speciem præsumit. Denique ^d Beatinus augur dicere solitus erat, diversarum urbium honores somnialiter peragi ^f urbicario mimologo: & quamvis utraque nihil agere dixerit, tamen hoc Romæ præstare visus est, quod ex parte quidem veros honores, sed risorios & citius fugitivos. Credo enim quod ^h Theophrasti philosophi sententiam legerat, dicentis, *μῖμος ὁ βίος*: id est, mimus vita. Nunc ergo fabularum repetamus. ⁱ Dromocrides in Theogonia ^k scribit Ixionem in Græcia primum regni gloriam affectasse, qui sibi centum equitos primus omnium conquisivit. Unde & Centauri dicti sunt, quasi centum armati. Denique Centhippi dici debere, ex quo equis mixti pinguntur; sed ideo centum armati: qui quidem Ixion parvo tempore celere regnum adeptus, dehinc regno expulsus est. Unde & eum ad rotam damnatum dicunt, quod omnis rotæ vertigo, quæ superiora habet, modo deiciat. Ergo ostendere hic voluerunt, quod

^c *Invidit*] *Invidet* MS. Leid. & 6. edd. Sed hoc leve est. Cæterum illud ostendens, quod statim sequitur, solæcam reddit orationem, nisi ad illam fugitivam referas. Momentaneam illam regni felicitatem efficaciter expressit Apuleius in de Deo Socratis: *Usque ad regni notabilem suggestum & pendulum tribunal evectus est.*

^d *Beatinus*] *Scriverius*, *Vatinus*. Quomodo & Schortus conjecerat Observat. Lib. 1. cap. 7. quod in MS. invenisset *Batinus*.

^e *Somnialiter*] *Similiter* corrigit in margine Micyllus, quomodo & Schortus conjiciebat Observ. loco modo laudato, & Turnebus adducit Lib. III. cap. 17. Advers.

^f *Urbicario mimologo*] Ita reposui pro *mimologe*. ex MS. Leid. & 6. edd. Agnoscunt eandem vocem Notæ Tyronis pag. 172. & Schol. Juvenal. ad Sat. vi. 275. cui & ad viii. Sat. vers. 191. eam utro restituendum, ubi illa *Planipendendis Fabius* explicat *nobiles neani-*

scologos. Lego *mimologos*. *Mimologos*, *μῖμολογος*, ut *ὁμιολογος* dicitur rex David à Theophylacto in Luc. cap. 2. *Mimicum scurræ* vocat Vopisc. Aurel. cap. 42. Vide ibi Salmas. Est autem *urbicarius* idem quod *urbanus* vel *urbicus*. quo sensu *urbicarium mare* dixit idem interpres ad Sat. v. vers. 93: & *urbicus poeta* Marcial. Lib. 1. epigr. 42. ^g *Visus est*] Schortus: *Videbatur vocem defecisse, aut visus est hic redandare*. Sanè latet aliquid, tamen nihil variat MS. Leid.

^h *Theophrasti*] Ita quidem 6. edd. Sed MS. Leid. *Cleoboli* quod esset *Cleoboli* quomodo in libro scripto & à se inventum testatur Schortus.

ⁱ *Dromocrides*] Ita & 6. edd. MS. Leid. *Dromocrides*. Cl. Tollius ad Palæph. p. 142. ex anonymo mythologo Vossii corrigit *Democritus*.

^k *Scribit*] *Scriptis* 6. edd. & MS. Leid. ut & statim adquisivit pro *conquisivit*. Baptista Pius emendat *adscriptis*.

quod omnes qui per arma atque violentiam regnum affectant, subito erectiones, subito ¹elisiones sustineant, sicut rota, quæ stabile non habet aliquando cacumen.

XVIII. *Tantalus.*

TANTALUM dicunt ^a in lacu inferno depositum, cui fallax aqua gulosis labia titillamentis attingit: poma quoque fugitivis ^b cinerescencia tactibus desuper facietenus apparent pendula. ^c Ergo huic locuples visus & pauper effectus: ita se illi unda fallax præbet, ut sitiat: ita se poma ingerunt, ut esuriat. Sed hanc fabulam ^d Petronius breviter exponit, dicens:

*Nec bibit inter aquas, nec poma patientia carpit
Tantalus infelix, quem sua vota premunt.
Divitis hac magni facies erit, omnia late
Qui tenet, & sicco concoquit ore famem.*

XIX. De

¹ *Elisiones*] Illustravimus eam phrasin ad Hyg. cap. 38. & infr. in not. ad Contin. Virgil.

Ad CAP. XVIII.

^a *In lacu inferno*] MS. Leid. *in lacum infernum*. 6. edd. *in lacum inferni*. Niti bonâ auctoritate eam constructionem ostendimus ad Hyg. cap. 41. Utitur eadem in hac fabulâ Hygin. cap. 82. *Ob id dicitur ad inferos in aquam media sine corporis stare*. Vide quæ ad eum locum annotavi, si operæ est.

^b *Cinerescencia tactibus*] Quasi poma Sodomorum fuissent, de quibus Tertull. Sodom. Nam protinus indice tactum Solvitur in cinerem, sit vana favillaque possum.

^c *Ergo huic*] Corrigit Barthius in Comment. Statianis: *Ergo hic locuples visus, & pauper effectus est*. Non probo, Prolog. Lib. 1. *Ut locupletes ta-*
Tom. I I,

lus rigens auri materia sequeretur. Et Lib. 11. cap. 13. *Erat ergo necessitas aurea, & locuples penuria*.

^d *Petronius breviter*] Scriverius correxerat in margine, *Petronius Arbiter*. Hæc paulo aliter eduntur hi versiculi in Fragmentis Petronianis. In MS. Leid. pro *patientia* legitur *pendentia*. Puto legendum, *Non bibit inter aquas, poma aut fugientia carpit, vel nec poma fragacia carpit*. Ovid. 11. Amor. Eleg. 2. *Quærit aquas in aqua, & poma fugacia captat*. Epistol. Heroid. xvii. 181. *Velle quid est aliud fugientia prenderè poma*. Apuleius in de Deo Socratis: *Tantali vice, in suis divitiis inops, egens, pauper, non quidem fluentem illum fugitivum captat, & fallacis undæ sitim &c.* Confer Horat. Lib. 1. Sat. 1. à quo istam fabulæ hujus accepisse explanationem videri possunt Petronius & Apuleius,

Ad

XIX. De Proserpina & Endymione.

^aLUNAM ideo ipsam voluerunt etiam apud inferos Proserpinam, seu quod nocte luceat, ^bseu quod humilior currat, ^c& terris præsit, illo videlicet pacto, quod ^ddetrimenta ejus & augmenta non solum terra, sed & lapides, ^evel cerebra animantium, & (quod magis incredibile sit) etiam ^flætamina sentiant, quæ in Lunæ
8 cre-

Ad CAP. XIX.

^a Lunam ideo ipsam voluerunt etiam] 6. edd. nihil variant. MS. Leid. ideo voluerunt etiam. Sed lectionem vulgatam rectè habere existimo. Festus Pauli: Balenam belluam ipsam dicunt esse pifricem, ipsam esse cetum. Servius ad Æn. viii. vers. 4. Et dicunt Theologi ipsam esse matrem Deum, qua terra dicitur. Schol. Stat. Theb. i. 34. Nam ipsa est Aonia, qua & Raotia. Prudent. Apotheos. vers. 171. Filius ille hominis, sed filius ipse tonantis. Ita malim ex Vett. edd. quam ille tonantis. Ipse est idem. Vetus interpret Luc. cap. ii. vers. 38. Et hac ipsa hora superveniens confitebatur Domino. Gr. αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. & xii. 12. Docebit vos in ipsa hora. Victor de Persec. Vand. cap. i. Quod ipso gestu est tempore. Locutus sic quoque Sallustius apud Serv. Æn. 373. Ipsa est enim & major Phrygia. Ad eundem modum τὸ αὐτὸς usurpant ei 6 Gen. xxxvi. 8. Η'σ'αυ αὐτὸς ἐστὶν Ε'δδμ. Schol. Horat. Lib. iii. od. 22. Ipsa quoque lucifera, quod partibus lucem ferat, unde Lucina a parturientibus invocatur, quod ideo ei datum est, quod prior à Latonâ matre edita in fratris Apollinis partu eam juverit, & parturienti præstitit ei obstericis officium. Isidor. viii. cap. 11. Ipsam & Lucinam asseverant, eo quod luceat &c. Schol. Germanici, qui ut aliis in locis, ita & heic Fulgentium exscripsit: Lunam, inquit, voluerunt etiam apud inferos Proserpinam &c. quæ te apud ipsum, quam heic legere malim. Torum certè hoc caput in commentaria sua transtulit. Gloss. MS. in r. Georg. Virg. Stoi: autem dicunt non esse, nisi Dianam

(leg. nam Deam) & quam potestatem, qua pro ratione officiorum nostrorum variis nominibus appellatur. Unde eundem Liberum, eundem Apollinem appellant. Item Lunam eandem Proserpinam dicunt. Secundum quos pro Sole Liberum, pro Lunâ Cererem invocabant. Lunam non aliam esse à Cerere etiam Augustinus tradit C. D. vii. 3. Conferat hoc idem Libera, qua Ceres seu Venus est feminis. Conferendi Eustath. ad Iliad. Hom. pag. 439. Ed. Bas. Servius ad Æn. iv. 511. & Senec. Hippol. vers. 406. & seqq. Adde his, quæ dixi ad cap. 9. Lib. i.

^b Sive quod humilior] Sen MS. Leid. & nonnullæ edd.

^c Et terris præsit] Post hæc verba interferit Schol. German. Unde & bigam bonum habere dicitur.

^d Detrimenta] Decrementa mallet Locherus. Augustin. C. D. Lib. v. cap. 6. Et lunaribus incrementis atque decrementis augeri & minui quadam genera rerum, sicut echinos, & conchas &c. Qua de re videndus Plin. Lib. ii. cap. 99. Gellius vii. 20. Sed ante omnes Apuleius initio Milet. xi. Adde his oculos felium & intestina murium, de quibus Proclus ad Hesiodi H'æpæx.

^e Vel cerebra] Nora vel pro & positum. Vide Barth. in Glossatiq. Mamerti. Noster infra Lib. iii. cap. 10. Per melas & rythmos vel modules sequeretur.

^f Lætamina] Gloss. MSS. in Georg. Virg. Firmus, qui in agris jacitur. Vulgo lætamen vocant. Isidor. Lib. xvii. 2. Et dictus simus, quod fiat imus, id est sterco, quod vulgo lætamen vocatur, ea quod sua nutrimento læticia faciat germina. Hinc lætare idem quod ltercorare. Vide Pallad. Lib. i. Tir. 6.

g crementis ejecta vermiculos ^h parturiunt. Hortis ipsam etiam Dianam nemoribusque præesse volunt simili modo, quod arborum & fruticum succo ⁱ augmenta inculcet. Denique ^k crementis Lunæ abscisa ligna furfuraceis tinearum terebraminibus ^l fistulescunt. Nemoribus quoque adesse dicitur, quod omnis venatio [^m plus] nocte pascatur, dieque dormiat. Endymionem vero ⁿ pastorem amasse dicitur, duplo scilicet modo: seu quod primus hominum Endymion ^o cursum Lunæ invenerit, unde & xxx. annos dor-

g *Crementis*] Schol. *Incrementis*. Perperam mutavit heic, quod tamen paulo inferius retinuit: *Crementis* Luna abscisa. Infr. Virgil. Contin. *Boni crementia*. Auctor Traët. de Sinâ & Sion, *Quales post crementum atatis sue futuri essent*. Gloss. Philox. *Crementa*, αυξήσεις. Tertull. de Anim. cap. 51. *Crementa anguium*. Cap. 15. *Crementa*, decrementia. Addenda hæc illis, quæ Vossius & Borrichius observarunt.

h *Parturiant Hortis*] 6. edd. *Vermiculos parturiunt. Ortis ipsam etiam Dianam nemoribus*. Schol. German. *Vermiculos parturiant: ipsam Dianam etiam nemoribus volunt*. Sed Sanct. edit. ejusdem, *ortum nemoribus volunt*. Cod. Leid. *Vermiculis parturiunt ortis. Ipsam etiam Dianam nemoribus volunt*. Glossator superscripserat, scil. *præesse*. Existimo scripsisse Planciad. *Vermiculos parturiunt hortis. Ipsam etiam Dianam in nemoribus volunt*. Ortis pro hortis obvium est in MSS. libris. Petron. Fragm. Tragur. *Eodem die incendium factum est in ortis Pompejanis, ortum ex adibus Naste villici*. Pro Naste malè ediderunt *nocte*. Lege Naste. Nomen villici est, ut servi apud Martial. ix. 85. *Et dicis modo liberum esse jussi Nastam*; (*Servulus est mihi paternus*.) Pro est mihi mallet Nob. Heinfr. *is mihi*. Græcum est nomen Nastes, & sumptum videri possit ex Hom. Iliad. B. ubi Amphi- machi frater ita appellatur, cujus & Aufonius meminit Epit. Heroum xvii. Causam, cur crescente lunâ vermiculos parturiant lætamina, existimem esse humiditatem. Protospatharius ἐξην. in Hesiod. Η'μπε. Τ'χρότης σελήνης αἴθλια σήφας. Hinc ergo Plinius Lib. xviii. cap. 32. *Omnia quæ ca-*

dantur, carpantur, conduntur, innocentius decresciente Lunâ, quam crescente simit. Stercus, nisi decresciente Lunâ, ne tangito. Conser Pallad. Lib. 1. Tit. 34. *cujus tamen præceptum est Lib. III. Tit. 1. Sparso latamine saturaretur, quod ejiciendum est Lunâ crescente*.

i *Augmenta inculcet*] Ita & MS. Leid. & 6. edd. Schol. Germanici, *inducant*. Nihil mutem. Prolog. Lib. 1. *Semina puerigena virginibus inculcantem*. Quænam præterea augeat Luna, leges apud Plin. Lib. 11. cap. 41.

k *Crementis Luna abscisa*] Proclus in Hesiod. Ε'ργ. B. p. 101. Εἰς ὅπιας βλάπτουσας, & φθίνουσας τιμωρεῖται σελήνη, ἀλλὰ μὴ παυσάτω, μὴ δὲ αὐξάνουσας. ἢ γὰρ τὸ φῶς ὅτι δόσος ὑγρότερον ποιεῖ τὰ δένδρα, & ἀπὸ φορῆς τοῦ ὕδατος ποιεῖ τὴν σκῆν.

l *Fistulescunt*] Schol. *fistulascunt*. Sed alterum est in 6. edd. & MS. Leid. Gloss. exponit, *perforantur*.

(m *Plus*) *nocte*] Tò plus, quod uncis inclusit Commelinus cum 6. edd. etiam MS. Leid. agnoscit. Schol. heic corruptus est: *Quod omnis venatio plus nocte, quam die dormiat*. Corrige ex Fulg. Schol. Theocriti ad Eid. Δ. φασὶ γὰρ ὡς τὸ Εὐδυμίῳ ἢ ἔχων ἢ Σελήνη, & καὶ τὸ ὄρεος τοῦ Ἀγρίμυλ τὸ Καρίας ἐμύγη. Καὶ Ἀλκυονίδων ὡς φιλομένη. ὡν τῇ σελήνῃ σιωπῆται. ἡμέρας ὅ ὅπωπτον.

n *Pastorem amasse*] Schol. Juv. ad Sat. x. vers. 318. *Endymion pastor, quem Luna adamavit*. Fabula est apud Hygin. cap. 271. Serv. Georg. III. 391. Capellam Lib. ix.

o *Cursum Lune invenerit*] Plin. Lib. 11. cap. 9. *In hoc fidere cognoscendo singula deprehendit hominum primus Eu-*

dormisse dicitur, p qui nihil aliud in vita sua, nisi huic reptitioni studuit, sicut Mnaseas in primo libro de Europa scribens tradidit. q Sive pastorem Endymionem amasse fertur, quod nocturni roris humor, r quem aporria siderum atque ipsius Lunæ animandis herbarum succis insudat, pastoralibus proffit successibus.

dymion: Et ob id amore ejus captus famâ traditur.

p *Qui nihil*] Lege cum Schol. German. & MS. Leid. *Quia nihil.*

q *Sive pastorem &c.*] Verba illa, *pastorem Endymionem amasse fertur*, ut glossema, expungenda cenleo.

r *Quem aporria &c.*] Scribe: *quem*

Antipota siderum atque ipsius Luna animandis herbarum succis insudat, pastoralibus proffit successibus. Supra Prolog. Lib. I. *Humor algens, quem serenis Astra sudant noctibus.* Ob hanc ergo aporream verissimè Luna dicitur in fragmento Astronomico, quod Fulgentio adscribitur in Pithoei Catalectis.

FABII FULGENTII PLANCIDIS,

Viri Clarissimi,

MYTHOLOGICARUM

L I B E R T E R T I U S .

INSCIENTIÆ formidolosa ^b suspectio semper excusandi quærit suffragia: quo quicquid ignorantia ^c incursionum mater peccaverit, id veniæ absolvat petitio, quæ ^d culpās vestire consuevit. Sed quia nunquam ^e de se male æstimat sermo, qui ad amantem judicem mittitur, idcirco meæ simplicitatis negotium tuo Domine purissimo commisi iudicio, ^f fretus, quicquid absurde digestum est, non ut invidus detrahis, sed ut doctissimus corrigis.

I. Bellerophon.

PROETUS rex uxorem habuit Antiam nomine, quæ ama-

Ad Prolog. Lib. III.

a *Inscientia*] Apuleius Dialogo Hermetis: *Perseverante inscitia atque inscientia*. Leo Epist. Decret. 4. *Licet vix ferenda sis in sacerdotibus excusatio, qua pratendat inscientiam*. Minucius Fel. Octavio: *Ut medissimulanter gravius argueret inscientia*. Nepos Epaminond. cap. 7. *Propter imprudentiam inscientiamque belli*.

b *Suspectio*] Suspicio. Paulinus ad Ausonium: *Duceres in sanctum suspectio falsa parentem*. Alii tamen ibi *suspicio* legunt. Vide Vinetum in Epist. Auson. 24.

c *Incursum*] Gloss. *subito advenientium rerum*. Melius duxeris incursiones heic esse *παρὰ τὸν νόμον*.

d *Culpas vestire*] Gloss. *tegere*. *Palliare* diceret Apuleius, cujus illud est:

Nec palliare res tam aperta potest.

e *De se male æstimat*] Ita & B. sed A. H. & I. *existimat* h. e. loquitur, opinatur. Macrobi. Saturn. II. 4. *Male existimare de Catonis perviciacia*. Vide ibi Pontanum. Interpres Hermæ cap. 10. *Bene enim hic de te apud me existimaris*. Sed *æstimare* suspicule poni pro *existimare* ostendimus in dissertatione de Hygino. Chrysologus. Serm. xxxix. *Æstimo hoc dixisse pulsatem*.

f *Fretus, quicquid*] Lego cum B. A. H. I. & MS. Leid. *fretus quia quicquid &c.* Mox cum Scriverip & Tollio rescripserim *detrahes & corriges*. Odo raris, nisi obesse paries, stylum Veteris Bibliorum interpretis.

g *Non ut invidus*] B. A. H. I. & MS. Leid. *Ut non invidus*. Quod si cui magis adriserit, is non sed, quod mox sequitur, in se mutabit.

G 3

Ad

amavit Bellerophontem. cui dum ob stupri causam mandasset, ille noluit, quem marito criminata est. Ille eum ad Chimæram interficiendam misit ^a per sacerdotem suum. Quam Bellerophon equo Pegaso residens interfecit, qui de Gorgonæ sanguine natus fuerat. Bellerophonta posuerunt, quasi βεληφρόντα, quod nos Latine ^b sapientiae consiliatorem dicimus. Sicut Homerus ait:

Οὐ γὰρ πανόλοισι δίδωμι βεληφρόντι ἄνδρα.

id est, nec decet tota nocte dormire consiliatorem virum. Nam & Menander similiter in ^d Disexapaton comœdia ita ait, ΕΒΟΤΑΗΘΟΡΟΣ ΗΜΕΤΕΡΑΝ ΔΗΜΕΑ ΗΡΟΚΑΤΕΒΛΑΒΕΣ ΟΡΑΣΙΝ: id est, consiliarie nostram Demea præoccupavisti visionem. Nam ut hoc certum sit, Homerus in fabula ejusdem Bellerophontis ita ait, ἀγαθὰ φρονέοντι δαΐφρονι βεληφρόντι, id est, bona cogitantem & sapientissimum consilium. Spernit libidinem, id est Antiam. αἰών enim Græce contrarium dicitur: sicut antichristum dicimus, quasi αἰώνιον & χριστῶν, id est, contrarium Christo. Vide itaque cujus uxor Antia dicitur, nihilominus Proeti. Proetos Pamphyla lingua sordidus dicitur, sicut Hesiodus ^h in Bucolico carmine scribit di-

Ad G A P. I.

^a Per sacerdotem suum] Ita recte cum Commel. MS. Leid. 6. edd. heic mirifice corruptæ sunt. Iobatem intelligi vult. Vide Hyg. cap. 57.

^b Sapientia consiliatorem] Cur non potius? Sapientem.

^c Sicut Homerus ait] Addunt 5. edd. In B. Iliados. Quæ verba procul dubio æglossa in textum irreperunt; certe in principe editione, hoc est, Baptistæ Pii, non compatiens.

^d Disexapaton] Ita cum Commel. exhibet etiam MS. Leid. 6. edd. disexapaton. Turneb. Advers. lib. ix. cap. 24. disexapotho. Quem vide, Scripserim ego, Δις ἑξαπατώντι. eo enim nomine Menandri comœdia laudatur à Suida in Ζήκορ.

^e Βεληφρόντι] 6. edd. Βεληφρόντι ἡρώϊν ἢ μὲν πρὸς αὐτὸν ὄρασι, id est, consiliarie nostram de meâ præoccupasti visionem.

Sed ut in Commel. heic, ita & in Leid. codice ista leguntur. Demea nomen est ὑπέρων, quod cum divisim legerent de meâ, mutarunt verba Græca.

^g Sapientissimum consilium] Legitur versiculus iste Græcus Iliad. Z. 162. Deest in capite, πρὸς, quæ addunt 6. edd. & vultur, Bonum cogitantem sapientissimum consilium. Illud cogitantem conspicias quoque in cod. Leid. perperam omnino. Etiam de consiliis mutarem in consiliarium, nisi mox ad eundem modum Bellerophontem interpretaretur bonam consultationem. Schol. Hesiod. in Θούη. p. 261. ed. Heinf. Βεληφρόντι δὲ τὸ αἰσχροῦ καὶ δυσίσιμα, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἱερᾷ βέλων. Ἀλλὰ. Βέλων. τὰ καλὰ καὶ Βεληφρόντι δὲ τὸ αἰσχροῦ καὶ πᾶσι τὰ κακά.

^h In Bucolico carmine] Ita & MS. Leid. Edit. Lugd. in Bucolico, οὐκ ἔστι

dicens: ⁱPEPRIGROSIS TA FULVE ULACTIS
MENES EMORUM, id est, sordidus uvarum bene cal-
catarum ^ksanguineo rore. & cujus uxor est libido nisi
fordis? At vero Bellerophon, id est bona consultatio,
qualem ^lequum sedet nisi Pegasum? quasi ^mpegasæon,
id est fontem æternum. Sapientia enim bonæ consultatio-
nis æternus fons est. Ideo pennatus, quia universam muni-
di naturam celeri cogitationum theoria collustrat. Ideo
& Musarum fontem ungula sua rupisse fertur. Sapientia
enim dat Musis fontem. ob hanc rem etiam sanguine Gor-
gonæ nascitur. Gorgona enim pro terrore ponitur. Ideo
& Minervæ pectore fixa est, sicut Homerus ⁿin tertio
decimio ait:

Τῇ δ' ἐπὶ ρῶν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἰσφάεινθ.

Ergo hic duplex assertio est. Aut enim terrore finito sa-
pientia nascitur, sicut de sanguine, id est de morte Gor-
gonæ Pegasus, quia stultitia semper est timida: aut ini-
tium sapientiæ timor est, quia & magistri timore sapien-
tia crescit: & dum quis famam timuerit, sapiens erit.
unde & Chimæram occidit. Chimæra enim, quasi ^{πῦρ}
^{ἔρω}, id est fluctuatio amoris. unde & Homerus ait,
^{πῦρ καλῶν κρεβύς}. Ideo etiam triceps chimæra pingi-
tur, quia amoris tres modi sunt, hoc est incipere, per-
ficere, & finire. Dum enim amor noviter venit, ut leo

fe-

alterâ voce. H. B. M. & I. *Bucolico Lu-
dico*. Serivierius in orâ libri sui: *Citat
Fulgentius ex Hesiodi Bucolico, quod
numquam fuit, versum, qui Græcis non
est, sed Barbarus, à quodam Afro vel
Vandalo præve imitatus.*

ⁱ *Pepigrosis*] Græca verba omissa sunt
in 6. edd. MS. Leid. ea ita repræsentat:
Prios ista fluxu talis mene semorum.
Cafaubonus in Suet. Lib. 11. Animadv.
p. 101. restituit: *Πρὶν ἢ ὑπὸ τῆσαν βο-
αυῶν δρόσῳ αἰμαίνοντι.*

^k *Sanguineo rore*] Vinum enim san-
guis uvarum, Bacchens sanguis Statio.
Αἶμα στεροχῆς Eustath. ad Iliad. Hom.
p. 234. ed. Bas. Auctor Ovidii Vetulæ:
Effundere sanguinis uva Mille modos.
Vetus interpres Deuteron. cap. xxxi.

^{14.} *Sanguinem uva biberent miracissi-
mum.* Αἶμα στεροχῆς τῆς ὁ ibidem. &
Sîrac. L. 16. Ad eundem modum olea-
rum cruor dicitur oleum apud Arnob.
Lib. 1. pag. 2. ut *εἶτα ἰλύνει* oleum
Nicandro. Cæterum ut heic *sanguineum*
rorem Planciades, ita *sanguinis rorem*
Lucanus, *Bacchi rorem* Sammonicus,
Pluviarum rores & vineum rorem Ar-
nob. p. 12. *aqua rorem* Apul. Mîlef. 1.
& *fluviuum rorem* 14. *Tepidum rorem*
pro lacrymis Ovid. x. Met. 360. dixere.
^l *Equum sedet*] Vide not. ad Ilyg.
cap. 61.

^m *Pegasæon*] Pegasus ergo Fulgentio
significat *πηγῆς αἰών*, fontes seculi.
ⁿ *In tertio decimo ait*] Lapsus est me-
moriâ Fulgentius. Legitur Iliad. A. 36.
G 4 O ΔΕ.

feraliter invadit: unde & Epicharmus comicus ait, ^{ο δαμνης ἔρως λεονεία δυνάμει παλεός.} id est, dormitor cupidus lecontea virtute præsumptior. Nam & Virgilius in Georgicis tetigit, dicens:

---- *Catulorum oblita leæna*

Savior erravit campus.

At vero capra quæ in medio pingitur, perfectio libidinis est, illa videlicet causa, quod hujus generis animal sit in libidine valde proclivum. Unde & Virgilius in Bucolicis ait,

--- *Hædique petulci.*

Ideo & satyri cum caprinis cornibus depinguntur, quia nunquam noverunt saturari libidine. At vero quod dicitur, ¹ Postremus draco: illa ratione ponitur, ² quia post perfectionem vulnus det pœnitentiæ, venenumque peccati. crit enim hic ordo dicendi, quod primum sit in amore inchoare, secundum perficere, tertium vero pœnitere de perfecto vulnere,

II. ² *Per-*

^{ο δαμνης ἔρως}] Vide Cl. Jac. Tolmii ^{ἔρως}. Κοιμῶμε. pag. 44. Sed ante omnia Pighium in Herculi. Prodic. pag. 210. de Cupidine æreo leonis exuvio indormiente, quem visum à se memorat in Ducis Mantuani palatio. Mira horum verborum est versio Hertelii in sententiis Epicharmi: *Amoris mollietas, leonis robore domanda est.* Hesych. ^{δαμνης}. ὄντως ὁ ποσειδωνος. Leg. ποσειδωνος cum Salmas. Vulgares Lexicographi non agnoscunt vocem illam ^{δαμνης}. Unde volebam à primo ^{δυνάμει}. Anacreon Od. 62. ^{ο ὃ ε δυνάμει}. ^{ο ὃ ε βελός δυνάμει}.

^{p Præsumptior}] Ita quidem & 6. edd. & MS. Leid. Rescribendum tamen existimo *præsumptuosior* vel *præsumptiosior*, ut *affectiosè* & *affectiosus* ab *affectio*. De quibus Salmast. ad Pallium Tert. Gloss. Vett. ^{Α' δυνάμει}. *præsumptio, contumacia, temeritas.* Schol. Horat. ad Lib. III. od. 4. *Andax. præsumptuosus.* Adde notas ad caput ult. Lib. I.

^{q In libidine proclivum}] A. H. & I. ^{in libidinem}. Sed alterum cum B. M. &

L. agnoscit MS. Leid. nec Fulgentio indignum est. De libidine caprini generis omnia pervulgata sunt. Vide Serv. ad Ecl. VIII. vers. 8. Horus Lib. I. *Pennem secundum significantes hircum pingunt. non autem taurum.* Nam hic post annum integram tantum coire incipit. *Hircus vero post septimum diem ab ortu coit.*

¹ *Postremus draco*] Ita quidem cum Leid. cod. habet quoque MS. Modii. Sed ipse emendat *postrema draco*, ut respiciat illud, *prima leo, postrema draco, media ipsa chimæra.* qui versiculum apud Hyg. quoque legitur cap. 57. & ab Hieronymo Epistol. Sel. II. 13. ed. Canis. tanquam pervulgatus adducitur. Esse autem Lucretii notavi ad Hyginum.

² *Quia post perfectionem &c.*] Modius ex suis MSS. restituit: *Quia post perfectionem libidinis vulnus det pœnitentiæ venenum peccati. Erit ergo hic ordo, quod primum &c.* Ut heic libidinis symbolum Chimæram Fulgentius, ita meretricis facit Horat. Lib. I. od. 27.

Ubi

II. *a Perdica.*

SEMPER delicata consuetudo laborioso fert præjudicium operi, & molliter educata, ^b dum quod non optas evenerit, pœnitentiam creat. Melius est enim ^c labore partiliter securiore doceri, quam ex necessitate veniente repentaliter perterreri. Perdicam ferunt venatorem esse, qui quidem matris amore correptus, dum utrinque & immodesta ^d libido ferveret, & verecundia novi facinoris reluctaretur, consumptus, atque ad extremam ^e tabem deductus esse dicitur. Primus etiam ferram invenit, sicut Virgilius ait:

f Nam primi cuneis scindebant fissile lignum.

Sed

Ubi Schol. vetus: *Quemadmodum supra meretricem mari, ita heic Chimæra comparat, quasi multiformi belluæ, quæ leonis, capræ & draconis capitibus eminet; flammis armata, sicut meretrix dolis & incitamentis libidinum.*

Ad CAP. II.

^a *Perdica*] MS. Leid. *Fabula Perdicae*. Scrib. *Perdica*. Perperam quoque in Lemmate Epigr. 24. apud Claud. de Polycaste & *Perdica*. *Perdica* pro *Perdix*, ut *Arcada* pro *Arcas* apud Hyg. cap. 155. *Atlanta* pro *Atlas*. apud nostr. Prol. Lib. 1. *Tripoda* pro *tripus*: Lib. 1. cap. 6. Tzetzes in Hesiod. Epy. Οἰδιπόδης. Τὴν Οἰδιπόδα. ὅτι δὲ θείας τ' Οἰδιπόδης τ' Οἰδιπόδα, & Οἰδιπόδης, διαλύσας ἰανικῆ. ἔσι δὲ & ἰτιέας διθεία, ὁ Οἰδιπός, & τὸ ὁ Οἰδίνης; & ὁ Οἰδιπόδης. *Antipode* pro *antipodes* in Scholiis MSS. in 1. Georg. Virg. *Alopidam* in Cœnâ Cypriano adscriptâ: quod frustra in *alopidem* mutat Rigaltius. Rectius *tarpidinem* in *torpidinem*, & *sexatilem* in *saxatilem* mutasset. Probus in Catholicis: *Legi, hic Oedipodes hujus Oedipode. Nam si Oedipus declinaverimus, genitro dis faciet* &c. Pertinet & huc *Pubeda* quod apud Capellam & in Glossis Isidori legitur pro adolescente. quanquam scribendum esset *bupada* ex

Gr. βίρας. Sanè *bubeda* inveni in Vett. membran. Capellæ. Festus in BULI-M A M. Hinc est, quod grandes pueros *bupedas* appellant. Confer not. ad Prol. Lib. 1. & cap. 15. quæque dixi in Dissertatione de Hygino.

^b *Dum quod* &c.] Modius: *Dum sciunt optas non evenerit, pœnitentiam creat.*

^c *Labore partiliter* &c.] Modius: *Laborare particulariter, laboreque securiore doceri.* Commelinianam sectionem, quam Leid. codex firmat, non temere rejecerim. Certè *partiliter* rectum puto. Arnob. Lib. vi. *Partiliter nusquam Deus est, sed ubique totus.* Firm. Astronom. Lib. 11. cap. 18. *Partiliter exposita.* Sic & *partile* pro divisibili posterior ætas posuit. Claud. Lib. 1. de Stat. An. cap. 18. *Tunc localem mihi eandem vel partilem persuadebis.* Confer Glossar. Barthii. Gloss. Isid. *Partiliter, divise, per partes, distributè.*

^d *Libido ferveret*] *Libidine ferveret* Modius. MS. Leid. *Dum utrumque, & immodesta libido* &c.

^e *Tabem*] 6. edd. & MS. Leid. *labem*. *Labes* est ruina. Maro Æn. 11. 97. *Hinc mihi prima mali labes.* Præfero tamen *tabem*, quod inferius ad maciem pervenisse dicatur.

^f *Nam primi*] Versus hic legitur 1. Georg. In Leid. cod. superscripta erat altera lectio, vel *primum*. quam & à

G 5 se

Sed ut & Fenestella in Archaicis scribit, hic primum venator fuit: cui cum ferinæ cædis cruenta vastatio, & solitudinum vagabunda errando cursilitas displiceret, ^hplusquam etiam videns ⁱcontheroletas suos, id est Actæonem, ^kAdonin, Hippolytum, miserandæ necis functos interitu, artis pristinæ affectui mittens repudium, agriculturam ^laffectatus est. ob quam rem matrem quasi terram omnium genitricem amasse dicitur. Quo labore consumptus etiam ad maciem pervenisse fertur. & quia cunctis venatoribus de pristinæ artis opprobrio detrahebat, ferram quasi ^mmaleloquium dicitur reperisse. Matrem etiam Polycasten habuit, quasi polycarpen, quod nos Latine multifructam dicimus, id est terram.

III. Actæon.

^aCURIOSITAS semper periculorum germana, detri-

se in Mediceo assique antiquis exemplaribus inventam testatur Plerius Valerianus.

^gFenestella in Archaicis] 6. edd. & MS. Leid. Fenestella Martialis. Savaró censet istum esse Martialem, cujus Lib. ix. ep. 14. mentionem facit Sidonius. Giraldus Part. II. Dial. 18. ex uno nobis duos facit. Fabulam, inquit, hoc loco satem attingit, cujus & Fenestella & Martialis meminit.

^hPlusquam etiam] Ita A. H. I. & MS. Leid. in quo glossa: plusquam una pars, id est magis. B. M. & L. Plusque etiam. Sed ne sic quidem satis congrua oratio. Effet, si ita scripsisset, insuperque etiam videret. Nihil tamen mutare ausim. Vide quæ animadvertimus infr. ad cap. 8.

ⁱContheroletas] Vox hybrida est. Græcè dicas, σιωθηολέτης, ut γυναιολέτης, quo Jovem epitheto ornant Poëtæ. Si addiceret antiquus aliquis codex, mallet Conthereteras. Θυγγής enim venator. Θυγγέλης non putem inventiri.

^kAdonin] MS. Leid. Adonem rectè. Adon enim A frs illis Capellæ & Arnobio, ne de aliis nunc dicam, idem qui Adonis.

^lAffectatus est] Ita quidem M. L. I. & MS. Leid. Sed B. A. & H. affectatus

est. Quod esse melius haud asseveraverim. Nam passivam formam habentia sæpe activè poni multis exemplis pridem ostenderunt, ut notavi ad Hygin. cap. 273. ubi habes certati sunt. & cap. 274. belligeratus est. Vetus interpres Exod. cap. 16. Murmurati estis. ^mMaleloquium] Malim maliloquium cum 6. edd. quod & firmat Leid. cod. Sic falsiloquium, multiloquium, turpiloquium, parciloquium apud Apulej. Lib. v. Miles. vaniloquium apud Donat. ad Eun. Act. II. sc. i. vers. 10. & Chrysolog. Serm. xiiii. Sparciloquium apud Tertull. de Resurrect. Carn. cap. 14. Inaniloquia apud Vet. Interpr. postter. Epist. ad Timoth. cap. 11. vers. 16. aliaque passim legas. Sed maliloquium editum quoque apud Schol. Stat. ad 1. Theb. vers. 171. In dignitate regiâ positos maleloqui veneno perstringere. Opinor & hoc corruptum. Tertull. de Spectac. Neque enim oculos ad conceptas sententias sumptimus, neque linguam ad maliloquium, & aures ad receptaculum maliloqui. Hieron. ad Celantiam: Credulas animas maliloqua lingua dissociat.

Ad CAP. III.

^aCuriōsitas] H' πολυπερζημοσυλή. Gloss. Labbæi, Curiosus, πολυπερζημων.

b No-

trimenta suis amatoribus ^b novit parturire quam gaudia. Actæon denique venator Dianam lavantem vidisse dicitur: qui in cervum conversus, à canibus suis non agnitus, eorumque moribus devoratus est. ^cAmaximenes (^dqui de picturis antiquis disseruit) libro secundo ait, venationem Actæonem dilexisse: qui cum ad maturam pervenisset ætatem, consideratis venationum periculis, id est quasi nudam artis suæ rationem videns, timidus factus est: ^einde & cor cervi habens: unde & Homerus ait, οἶνοβαρὲς, κυνὸς ἔμμετ' ἔχων, νεφθ' ἔω δ' ἐλάφοιο, id est, ebriose, ^foculos canis habens, & cor cervi. Sed dum periculum venandi fugeret, affectum tamen canum non dimisit: quos inaniter pascendo pene omnem ^h substantiam perdidit, ob hanc rem à canibus suis devoratus esse dicitur.

IV. ^aDe

^b Novit parturire quam gaudia] Subaudi magis. Terent. Prol. Eun. Si quisquam est, qui placere se studeat bonis quam plurimis. Familiaris Græcis ea ellipsis. Psalm. iv. Ἀγαθὸν ποιοῦθι καὶ ὅτι κύριον, ἢ ποιοῦθι καὶ αὐτοῦ. Nazian. Θέλω τὸν σκεῖνα γὰρ, ἢ οὐκ ἔστι μὲν. Notavius istum Hellenis. in Fulgentio jam superior ad Prol. Lib. i. & cap. i. Lib. ii.

^c Amaximenes] Ita & MS. Leid. Perperam Anaximenes exhibens 6. edd. Anaximenes multiplex, nulla Anaximenes sit mentio apud veteres. Alium à philosopho fuisse censet Malincretius Paralipom. pag. 4. Ceterum Anaximenes ratio, ideo in cervum fingi transfiguratum Actæonem, quod ingravescente ætate timidiore factus sit, nimia frigida videtur Pierio Valeriano Hieroglyph. Lib. vii. Petendum potius ex historia censet, quæ cornutum esse edicium quidam tradiderint Actæonem. Quæ de re consul. Plin. Lib. xi. cap. 37. Varro per canes intellexit adulatores, cum scriberet: Crede mihi, plures damina cervi comederunt, quam canes. Quod si Actæon occupasset, & prius sibi can-

nes comedisset, non magis saltatoribus in theatro faceret.

^d Qui de picturis] Quinam præter hunc Anaximenes de picturis scripserint, docebit te Vossius libro de Graphicæ pag. 36.

^e Inde & cor &c.] 6. edd. Unde & cor cervi habere dicitur. Leid. cod. qui in cæteris cæni Commel. facie, habet etiam unde. Quid si ita distinguas? Falsum est inde, & cor cervi habens.

^f Oculos canis habens] Horus Lib. ii. Eos qui in oculis sanguinem habent, impudenter vocant: unde Horum: Οἶνοβαρὲς &c. Timiditatem lepidè notat Tertull. de coron. Milit. cap. i. Novus & pastores eorum in pace leones, in prælio cervos.

^g Inaniter pascendo] Immaniter legere nos jubet Paterus ad Apul. Apolog. p. 142. Non accedo. Inaniter pascit canes, quicumque eos pascit, cum prævidimaditate venari non audeat.

^h Substantiam perdidit] Ita & Palamphactus hanc fabulam interpretatur. Alii canes de adulatoribus accipiunt, ut modo dicebam.

Ad

IV. *De Hero, & Leandro.*

AMOR cum periculo sæpe concordat: & ^b dum ad illud solum natat quod diligit, nunquam videt, quod expedit. ^a *Ἔρως* enim Græce amor dicitur. Leandron vero dici voluerunt, quasi *λύσις ἀνδρῶν*, id est solutionem virorum. Solutio enim viri amorem parturit. Sed natat nocte, id est in obscuro tentat pericula. Hero quoque ^c in amoris similitudine fingitur. Lucernam fert. ^d Et quid aliud amor, nisi flammam ^e ferat, & desideranti periculosa viam ostendat? cito tamen extinguitur, quia juvenilis amor non diu ^f perdurat. denique nudus natat, illa videlicet causa, quod suos & affectores amor & nudare noverit, & periculis sicut in mari jactare. Nam extincta lucerna, ^h utriusque mors est procurata maritima: hoc in evidenti significans, quod in utroque sexu vaporæ ætatis extincto, libido commoritur. In mari vero mortui feruntur, velut in humore frigida senectutis. omnis enim ⁱ caloratæ inventutis igniculus torpidæ veteris ætatis ^k algefcit in senio.

V. *De*

Ad C A P. IV.

^a *De Hero*] MS. Leid. *Fabula Ero & Leandri*. *Heros* debet scripsisse. Talia sunt & *Argo* & *Callisto* gignendi causa apud Hyg. cap. 14. & 224. ubi complura diximus, quæ huc faciunt.

^b *Dum ad illud solum natat*] MS. Mod. *notat*. unde ipse delet *ad*. Sed pro lectione Commel. stant 6. edd. & MS. Leid.

^c *In amoris similitudine*] Ita & Leid. cod. & 6. edd. Sed Modius ex suis membranarum emendat: *In amoris similitudinem fingitur lucernam ferens*. 6. edd. ferre. Sed ut Commelinus edidit, ita hæc & in Leid. cod. cum leguntur, tum distinguuntur.

^d *Et quid aliud &c.*] Leid. cod. *Quid aliud amor, nisi & flammam &c.*

^e *Ferat*] 6. edd. & Modius fert, & *non ostendit*. Præfero Commel. lectionem,

quam & Leid. codex repræsentat. *f* *Perdurat*] Mod. *durat*. Et mox, *denique Leander nudus &c.*

^g *Affectores*] B. A. H. M. L. *affectatores*. I. *Affectatores*. Præfero *affectatores*, quod & in Leid. codice visitur. Supr. 11. 4. *Quod nudos sibi affectatores dimittat*. Quanquam Salmat. ad Hist. August. pag. 11. 109. 110. 111. *affectationem tyrannidis* pro *affectatione* dici observat.

^h *Utriusque*] Modius, *utriusque*. Logo *utrisque* cum Leid. cod. quod ut *ἀλλήλων*, ita Fulgentii *κακὸς καλὸς* convenientius.

ⁱ *Caloratæ juvenutis igniculus*] Apul. vi. Met. *Prima juvenutis caloratos impetus freno quodam coercendos excitavit*. Vid. ib. Priczum.

^k *Algefcit in senio*] *Tò in* non habent Modii membranæ. At habet Leid. cod. & 6. edd.

Ad

V. ^a De Berecynthia, & Atti.

DECEPTA Græcia credulitate dæmonum potius quam deorum, nunquam deterius diis suis ^breponeret, quam ut eorum matrem veterinosam anum, non solum puerilem amatu, ^cquantum etiam ^dfingerent, & zelotypam. ^eTantum enim zeli succensa anus invidiosa flagrauit, quæ nec suis utilitatibus furiosa pepercit, ut unde fructum sperabat libidinis, illud ^fveterana succideret meretrix. Et quamvis apud muliebres animos libido obtineat

Ad C A P. V.

^a De Berecynthia & Atti] MS. Leid. *Fabula Berecynthia & Attis*. Secundum Servium ad Æn. ix. 82. *Berecynthia* sine aspiratione esset scribendum.

^b Reponeret] Glossi, *detraberet*. Explica potius, *gratiam referret*. Juvenal. Sat. i. vers. i. *Nunquamne reponam Venatus toties ranci Theſeide Codri?*

^c Quantum etiam] Atti ἄλλ' verum etiam. Χρῖστὸς est Fulgentiana. Consulte indicem.

^d Fingerent] Ita cum 6. edd. etiam MS. Leid. Non nescio satis Latine dici *Græcia fingerent*. Quia tamen præcessit *reponeret*, mallet *fingeret*. Rescribo ergo, *quantum etiam fingeret Zelotypam*, tametsi timide. Ecce enim & vetus interpret Marc. cap. 9. ita loquitur apud Chrysost. Sermon. li. *Confestim omnis populus videns Jesum stupefactus est & exstiterunt*.

^e Tantum enim zeli succensa] Sic cum Commel. & 6. edd. etiam MS. Leid. Arridet tamen magis zelo. *Tantum* est *tantopere*, in *tantum*, quomodo Cyprianus, Prudentius, Æthicus, Diſtys, Schol. Juvenal. Sat. vi. 295. Vetus interpres Genes. cap. xli. vers. 19. alique id genus scriptores loquuntur sæpissimè, & Græci eis ποσῶτον usurpant. Necrefugit Plinius eam locutionem, cum scripsit Lib. x. cap. 60. *In tantum emolluntur*. Et Lib. ix. cap. 22. *In tantum mirabili multitudine*. Euegrus in vitâ S. Antonii: *In tantum patiens erat*. Salvianus de Provid. Lib. xv. *In tantum apud plurimos nomen hoc*

parvi penditur. Sic in *quantum*, pro *quantum* Æthicus sub finem Cosmogr. *In quantum vigilantia nostra investigare potuit*. In *aliquantum* pro *aliquantum* Diſtys Cretensis cum aliis locis, cum Lib. iii. *Tum rex, ubi in aliquantum revolvit spiritum*. Restituenda eadem Cassiod. Variar. Lib. viii. epist. 10. ubi nunc editum visitur: *Conſtitus virorum fortium magna tela reppulit, nec semper tutus fuit, qui cum numeroſo hoste contendit: unius forſan iſtus ſolertèr eliditur: qui multis resistit, à parte, quâ non credidit, vulnus excipit: quâ tantum ei nunc sunt glorioſa, quantum tunc habuere periculi*. Pro *reppulit* legendum ex Vet. Cod. cujus excerpta penes me sunt, non respuit. Pro *eliditur* præterea eliditur. Adhuc resistit pro resistit, & in *tantum* pro *tantum*. Sequitur mox, *zelo succensa*. Chrysologus Sermon. xii. *Succendit invidia, cupiditas inflammat*.

[*Veterana succideret meretrix*] Augustin. C. D. Lib. vi. cap. 7. *Alys pulcher adolescens ab cæ dilectus & muliebri zelo abſciſſus*. Lactantius Lib. i. cap. 17. *Eundem cum pellice deprehensum exestis virilibus, seminaſculum reddidit*. Minucius Octavio. *Cybele Dindyma pudet dicere; quâ adulteram suam infeliciter placitum, quoniam & ipsa deformis & vetula, ut multorum Deorum mater, exsecuit, ut Deum faceret eunuchum*. Alii semet castrasse ipsum Aryn volunt, ut Catullus carm. 64. & Sallust. de diis cap. 4. Glossi. Nom. Βιηρῶν, παλαιῶν. Petron. *Veteranus latro*.

neat regnum, tamen etiam & in invicta libidine zelus obtinet dominatum. Berecynthia enim mater deorum Attin puerum formosissimum amasse dicitur, quem zelo succensa castrando ^h semimasculum fecit. Quid sibi ergo in his Græcia sentire voluerit, edicamus. Berecynthiam dici voluerunt, ⁱ quasi montium dominam. Ideo matrem deorum, quod ^k deos nuncupari præ superbia voluerunt. Ideo in Olympo habitantes, quasi excelsos ac superbos. ideo & dæmonas nuncupant secundum Homerum, ^l qui dicit, *μὲν δαίμονας ἄλλους*, id est ^m post deos alios. *δῆμος* enim Græce populus dicitur. is dicitur unus: & quia populos subdere cupiebant, & soli super populos esse, dæmones dicti sunt. Ideo & apud Romanos ⁿ Indigetes, quasi nihil indigentes. Ergo Berecynthiam montibus præesse di-

xe-

[*g In invicta libidine*] MS. Leid. *etiam vicia libidine*. edd. 6. *etiam invicta libidine*. Commel. lectio satis mihi proba videtur.

[*h Semimasculum*] Semivirum, ut nec converteretur in feminam, nec vir relinqueretur. Priapum contra pulcrè pensilibus peculiazum venisse nimis masculam dixit Augustin. C. D. Lib. vi. cap. 9. Auctor Ovid. *Verulæ: Eunachus porro, cum non sit femina, non vir, Non animal, non planta, quid est? non est sine vitâ. Ergo quid esse potest? nihil esse potest nisi monstrum.*

[*i Quasi montium dominam*] Aliter fabulam interpretatur Sallust. *ad dñm* cap. 4.

[*k Deos nuncupari præ superbia voluerant*] 6. edd. *per superbiam*. Sed nec sic Latina est oratio. Suspicio scripsisse, *Deos se nuncupari* &c.

[*l Qui dicit*] *Dum dicit* MS. Leid. *ni Post Deos alios*] MS. Leid. B. A. H. & I. *cum Deos alios*. At in margine, *cum diis aliis*. Versus Homeri extat Iliad. A. 222. *Δαίμον' ἴς Ἀργείοισι* *ἄλλος μὲν δαίμονας ἄλλος*. h. e. *ὅτι τῶν θεῶν ἄλλος*, ut rectè Schoïastes; *ad Deos alios*. *Ὅσως ἂν δαίμονας καλεῖ* *Περσικῶν δὲ* heic Fulgentius. Deinde *δαίμων* à *δαίω* dicitur, quasi *δαίμων*, ut docent Græcorum Magistri.

Schol. modo laudatus: *τῶν θεῶν, ἢ πῶς δαίμονας. ὁ μὲν γὰρ ὅς ἐστις παύ-
τον αὐτοῖς ἐστ.*

[*n Indigetes*] Vide Festum in *Indiges*. Serv. ad Æn. xii. 794. Turneb. Lib. xix. cap. 29. Glossarium edicium à Barthio Advers. Lib. xxviii. 19. *Indigetes dñi, quorum nomina non audebant proferre*. Lactantius genies interpretatur dæmonas Lib. ii. 14. *Omnes, inquit, ostiatim domos occupant, ac sibi geniorum nomen assument. Sic enim Latino sermone dæmonas interpretantur*. Plura vide apud Tzet. ad Hesiod. p. 41. ed. Heins. Cyprian. ad Demetr. *Consentit Plato, & unum Deum, ceteros angelos vel dæmonas dicit. Quia de revidendus Apul. in de Dogma. Plat. pag. 8. ed. Elmenhorst. Confer quæ dixi ad Hyg. cap. 139. Gloss. MSS. In Virgil. 1. Georg. Indigetes qui præstant singulis civitatibus, ut Minerva Athenis, Juno Carthaginensibus. Indigetes proprie sunt dii ex hominibus facti, quasi diis egentes. abusive omnes generaliter, quasi nullius rei egentes. Alii indigates proprie interpretantur, quorum proprium nomen nō indigemus, ut dii penates; item Læres, qui dii contra sonantes, quorum singularia nomina nesciuntur. Confer omnino Athenag. Legat. pro Christian. pag. 25. Schol. Eurip. pag. 19. ed. Steph.*

o Ver-

xerunt quasi verni cynthos. Cynthos enim Attica lingua flos nuncupatur: Punde hiacynthus dicitur, quasi ἰάκυνθος, quod nos Larine solus flos dicimus, quasi omnibus perfectior. Nam & Epicharmus ita ait: ἡ περικύρπιος τίθειται, ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἑσπερίου ἢ χρυσάλλου. id est, florigera corona, atque è litoribus procedit chrysalus. Itaque florem quamvis quilibet amet, tamen abscindit, ut Berrecynthia in Attin fecit. Athis enim Græce flos dicitur, ut Sosisles Atticus in libro Theologumenon, quem appellavit, scribit: Matrem deum, in modum potentiae voluerunt poni: unde Cybele dicitur quasi κύβητος βίβαστος, id est gloriæ firmitas. unde & Homerus ait: ἦ κεν ζῶς κύβητος ἢ παύσι. Cui Jupiter gloriam donaverat. Ergo ideo

o Verni cynthos] Coniunctim 6. edd. Bernicynthos. MS. Leid. Vernicantos. Sed hæc nugacissima sunt.

p Unde hyacinthus] MS. Leid. Unde hyacynthus dicitur, quasi hyas cynthos. Unde faciendum videtur ἰὸ κύβητος. Ἰὸ enim veteribus Græcis erat unus. Sed nugatur Fulgentius. neque enim ἰάκυνθος, sed ἰάκυνθος Græcis dicitur. Deinde quis dixit κύβητος idem esse quod αἶψος? Lexic. Cyrill. ἰάκυνθος αἶψος, vaccineros.

q Παικίριος &c.] MS. Leid. Cynosides iste si foras probe beiris albus, id est, Flaniger & coronatus atque ebrius processit Crisalinus. Græca videntur ita fuisse exarata: Κυνθίδης & στεφανώτης ἀπὸ τοῦ χρύσου. Pro αἶψος ἀπὸ τοῦ χρύσου, Scriverius substituebat παρὰ ἀπὸ τοῦ χρύσου. Cæterum Chrysalus, Chryses, Chrysis, Chrysalis servorum & ancillarum in Comædiis sunt nomina.

r Abscindit] MS. Leid. abscidit MS. Leid. Apulej. v. Miles. Nodum cervicis & capitis abscide. Augustin. C.D. Lib. VII. cap. 26. Alienis manibus potius occidi, quam suis abscidi potuerunt. Abscidere verbum est posterioris ætatis scriptoribus familiarissimum. Vide Heins. ad Prud. Apothec. vers. 945. & quæ nos notavimus ad cap. 2. Lib. 1. Nec tamen vetustissimis ignotum fuit, ut ostendit ad Scribon. Largum pag. 164. Rhodius. Servius in hac fabulâ a rege, qui cum stuprare vellet, amputata puer-

ro verenda scribit.

s Athis Græcis flos dicitur] Immo αἶψος non Αἶψος dicitur. Interim verum est Porphyrium voluisse Attin florem denotare ἀπὸ τοῦ χρύσου. Cæterum Attis heic habet MS. Leid. & 4. edd. quomodo & apud Servium ad Æn. IX. vers. 116. Catullum, Ovidium hoc vocabulum exaratur. Atys est apud Augustinum, Atis apud Varronem. Vet. Inscript. apud Ald. Orthogr. pag. 14. Archigallus matris Deum magnæ Idææ & Attis &c. Et in ædibus Petri Donati Cardinalis Cæsi, ut testatur Ciofanus ad Ovid. Metam. X. Quis colitis Cybele, & qui Phrygæ plangitis Attin &c. Capella Lib. 11. Atys pulcher itam, curvi & puer almus aratri. Lege Attis ex MS. Leid. Bibl.

t Ut Sosisles] MS. Leid. cum 6. edd. Sosisles. d pro cl posuit, opinor, librarius: Ponenda est ante hæc verba τολεία σπῆς. Non enim Attici hominis est dicere Attin Græcè denotare florem.

u Οἷός τις] Οἷός τις emendaverat in libro suo Scriverius. Non probo. Septem locis legitur apud Homerum κύβητος ὀπάς. nusquam ὀπάς. Sed nec ὀπάς in hemistichio isto invenitur apud eum. Scripsit forte Fulgentius, τῷ τῷ, vel τῷ γὰρ Ζῆς κύβητος ὀπάς. quorum alterum Odyss. T. 161. alterum Iliad. P. 566. hæbetur.

x Ideo

*ideo turrata pingitur, quod omnis potentia elatio sit in capite. Ideo & leonum currui praesidens, quia omnis potentia etiam virtuti dominatur. Ideo & multiplici veste, quod omnis potentia ornata sit. Sceptrum etiam fert, quod omnis potentia vicina regno sit. Ob hanc rem etiam mater deum dicta est. illud nihilominus ostendere volentes, quod sive Indigetes, sive dii, sive daemones apud antiquos à divitiis dicti sunt. ergo potentia divitum mater est. unde & Homerus Agamemnonem considerans ait,

ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μαιρηγυῖς, ὀλβιόδαιμον.

Nec non etiam Euripides y consimilans Tantalum Jovi in tragœdia Electra ait:

ὦ γῶ μακάριε, καὶ οὐκ οἰεῖδ' ἔμ' ἔχαι,
Διὸς πεφυκὸς, ὡς λέγεις, πάντα λυγρῶ, ἡ καρυφῆς.

id est, Beatus ille, nec a invideo fortunas ejus, b Jovis æqualis, ut dicitur, Tantalus. Ergo potentia gloria semper & amore torretur, & livore torquetur: citoque abscidit quod diligit, dum tamen c amputet illud, quod odit. Denique omnis nunc usque potentia nescit circa suos diuturnum servare affectum: & quod amaverit cito, aut

x Ideo turrata] MS. Leid. Ideo & turrata. Et paulo inferius, nec non &. A. Viter hæc Cybeles insignia interpretatur Servius ad Æn. III, 113.

y Consimilans] Ita & MS. Leid. Similare, similitudo, assimilare furcillis è Latio exturbat summus vir Joh. Fred. Gronovius Diatrib. ad Stat. Sylv. Lib. 2. cap. 6. Inveniuntur tamen crebro in deterioris notæ scriptoribus, ut forsitan non tam librariis, quam eorum ævo sint imputanda. Willeramus Paraphr. Cantici Salom. Hec quoque non agnis, sed consimilabitur basis. Et post paulo: Forma tui colli nites assimolata monili. Ne de Apuleio nunc dicam, cujus in Indice consulendus Elmenhorstius, etiam in Ausonio epigr. 67. adsimilas. 118. adsimilata ediderunt nonnulli. Haud tamen scio quam rectè. Priore enim loco adsimulas, posteriore adsimilata repræsentat Stoeriana editio. Similare est similem esse auctori Tractatus de Sinâ & Sion: Vides ergo in He-

braicâ veritate non sibi simile.

z Καρυφῆς] Hoc alterius versus principium est, ut rectè observavit in margine libri sui Scriverius. Καρυφῆς ὑπερτελοῖσα δειμνὴ πέτρων habet Euripides. Michael Psellus in Tantalī Anagoge: Δειμνὴν ὑπὲρ πάντων ὑπερτελοῦσαν πέτρας, ἣν πρὸς ἀδελφάνους ἀπὸ καλῶς ἀπαρνησθῆναι, καὶ μακρόν τι ἐκείνη ὑπερανέχουσα καραλῆς, οὐδεὶς τῶ μέλειν καλίστηναι, ἢ κατὰ τὴν δέ.

a Invideo fortunas] Vide de eâ construct. Sciopp. Paradox Litterar. Epit. 4.

b Jovis æqualis] Imo Jovis filius est Διὸς πεφυκός. Romanus Tragicus Diomedes laudatus Lib. III. Jovis prognatus est, ut perhibent, Tantalus, Ex Tantalō Pelops, ex Pelope autem satas Atreus, qui nostram porro propagat genus.

c Amputet illud] Amputetur Leid. cod.

aut zelando amputat, aut fastidiendo horrescit. Ideo & Attin dici voluerunt quasi *ἰδῶν*. *ἰδῶν* enim Græce consuetudo dicitur. Ergo quantuscunque amor sit potenti-
bus, stabilis esse non novit.

VI. De Psyche, & Cupidine.

APULEIUS in libris Metamorphoseon hanc fabulam planissime designavit, dicens esse in quadam civitate regem & reginam, habere tres filias, duas natu maiores, esse temperata specie: juniorem vero tam magnificæ esse figuræ, ^a quæ crederetur ^b Venus esse terrestris. Denique duabus maioribus, quæ temperata erant specie, ^c connubia venere. illam vero, veluti deam, non quisquam amare ausus, quam venerari pronus, atque hostiis ^d sibimet placare. Contaminata ergo honoris majestate Venus, ^e succensa invidia, Cupidinem petit, ut ^f in contumacem formam severiter vindicaret. Ille ad matris ultionem ad-

ven-

Ad CAP. VI.

^a *Qua crederetur*] Ita & MS. Leid. & I. *Qui* A. B. H. ut M. L. & Beroaldus in hac fabulâ, quam Apuleio præfixit. Credo scripsisse *quo crederetur*; non quod sit altero Latinius, sed quia Fulgentio convenientius, qui prope innumeris locis *in quo* pro *ut* usurpat.

^b *Venus terrestris*] Musæus de Heroine: Αἰὼν Κῦρος αἰσῶν. Et post paulo: ἴδῶν διακρίσει Κῦρος.

^c *Connubia venere*] Αἰὼν & *evenere*, quomodo Salmastius scribi heic vult ad Solin. p. 11. Dubito an necessaria sit ista correctio. Phædrus Lib. 11. 11. *Majus ne veniat malum*. Ovid. Eleg. de Nuce: *At postquam platanis sterilem præbentibus umbram Uberior quavis ardore venit honor*. Petronius: *Magna loquor, quidvis nammis presentibus opta, Et veniet, clausum possidet arca Jovem*. Corrigit *eveniet* Scriverius. Non accedo. Sed pro magna quin legendum sit *parva* nullus dubito. Salust. Jug. cap. 8. *Utero illi & regnum & gloriam venturum*. Cyprian. Lib. iv. epist. 4. *Pressura istius tam turbidam vastitatem secundum peccata nostra venisse*. Et post paulo: *Imo vero nec venissent patribus hac mala*. Columbanus Tom. 11.

Monostich. vers. 6. *Impleat ipse Dei, qui vult sua vota venire*. Vide ibi annotata à Cl. Daumio. Gregor. Dial. Lib. 11. cap. 5. *Cuncta, qua illi erant ventura, prænuñciavit*. Hyg. Astron. 1. cap. 8. *Quod cum veniat in hac desintione &c.* Vetus interpres Josue cap. xxiii. vers. 15. *Sicut ergo implevit opere, quod promissit, & prospera cuncta venerunt*. Adde his, quæ concessi ad Prolog. Lib. 1. Accedit præterea huc, quod simplex pro composito frequenter usurpet hic scriptor. Sic *vanescere* pro *evanescere* habes Lib. 11. cap. 6. *Crementa pro incrementa* Lib. 1. cap. 19. Nec abhorruerunt alii ab eâ enallage. *Vanescere* pro *evanescere* habes quoque apud Lactant. Lib. 111. cap. 1. *Ferre* pro *auferre* apud Virgil. Ecl. ix. *Talia sunt &vertere à Deo pro avertere, fensus ferre* pro *efferre, radere nomen* pro *eradere, pilare* pro *expilare*; quæ in veteribus observavit Casaub. ad Spartian. p. 75.

^d *Sibimet placare*] 6. edd. *Depræcari*. unde *deplacare* facit Modius. Quod nunc moneo etiam disertim legi in cod. Leidensi.

^e *Succensa invidia*] Cap. 5. *Zelo succensa*. Vide ibi Notas.

^f *In contumacem formam vindicaret*]

H La

ventans, visam puellam adamavit: pœna enim in affectum conversa est, & [ut] magnificus jaculator ^h ipse se suo telo percussit. Itaque Apollinis denunciatione jubetur puella in montis cacumine sola ⁱ dimitti, & velut feralibus deducta exequiis, pennato serpenti ^k sponso destinari. Perfecto jamque ^l choragio puella per montis declivia Zephyri flantis leni vectura delapsa, in quandam domum auream rapitur, quæ ^m preciosa sine precio, sola consideratione, laude deficiente, poterat ⁿ existimari. Ibi-que vocibus sibi tantummodo servientibus, ignoto atque ^o mansionario utebatur conjugio. Nocte enim adveniens maritus, ^p Veneris præliis obscure peractis, ut ^q invise ^r verspertinus advenerat, ita in ^s crepusculo incognitus etiam

Latinissimè dictum. Sallust. Catil. cap. 6. *Sapius vindicatum est in eos.*

g Et (ut) magnificus jaculator] Agnoscunt tñ ut cum 6. edd. tum MS. Leid. Forte tamen mutandum est in ille. Apulej. Lib. v. *Et præclarus ille sagittarius ipse me telo meo percussit.*

h Ipse se] Ipse sese MS. Leid.

i Dimitti] Desisti, ut habet Apuleius, apud quem hoc Apollinis legas responsum Lib. iv. *Montis in excelsi scopulo desiste puellam, Ornatam mando fœnerci thalami. Nec speres generum mortali stirpe creatum, Sed serum atque serum, viderumque malum &c.*

k Sponso destinari] Sponsa lego cum Leid. cod.

l Choragio] Glossa interlinearis: *puellari vel virginali fœnere.* Sed in margine: *Choragium dicitur à choro, ubi puella & infantes ludunt & cantant.* Imo choragium à χορηγία dictum. Propriè ea vox norat apparatus scenæ, ut docet Festus. Sed quin ad alia etiam rectè transferatur, dubitandum non est. Cicero iv. Rhet. ad Herenn. *Choragium gloriæ pro apparatu.* Quod si attendisset Fulgentius, non scripsisset in libello de Priic. Sermon. *Choragium dicitur virginalis fœnus.* Sumsit id vocabulum ab Apuleio. Ita enim ille Lib. iv. *Jam feralium nuptiarum miserrime virgini choragium struitur.* Et Lib. 11. *In ipso momento choragii fœnebris.*

m Pretiosa sine precio] Gloss. *Quam nullus dignè laudare poterat, nec assli-*

mare quanti esset pretii. Hausit & hæc ex Apulej. Miles. Lib. v. *Jam cetera partes longè lateaque disposita domus sine pretio pretiosa.*

n Existimari] MS. Leid. *estimari.* Quod præfero.

o Mansionario] Gloss. *hospitali, non continuo.*

p Veneris præliis] Leid. cod. *Veneriis.* Gloss. *libidinosi.* Alterum est in Apuleio: *Primisque Veneris præliis velitatus &c.*

q Invisè] Scrivierius & Tollius, *invisus.* Ita sanè in hac fabula Apuleius Miles. v. *Quidam introcessit & cantoris invisus.* Tertull. Lib. 1. advers. Marcion. *Miranda virtutis opus invisæque facta.* Vetus interpretes Siracidæ cap. xli. vers. 18. & xx. 32. *Sapientia abscondita & thesaurus invisus, quæ utilitas in utrisque?* Gloss. A'öç?@, *invisus.* Chrysologus Homil. xxxvi. *Si sic redisset invisæ.* Apulej. Apolog. *Qui cum adversum me eas literas promeret, invisæ profecto cupiditate ladendi, si quid mihi ex illis fietret criminisum, id mihi secum esse commune.* h. e. non vidit, ut Pricæus vult, quem vide.

r Verspertinus] H. e. vesperi. Proba est locutio. Horat. Epod. xvi. *Nec verspertinus circumgemis ursus ovile.* Epist. 6. Lib. 1. *Gnavus mane forum, & verspertinus pete tellus.* Sat. 4. Lib. 11. *Si verspertinus subito te oppresserit hospes.* s [Crepusculo] Pro diluculo posuit, nec sine auctoritate meliorum.

tiam discedebat. Habuit ergo ^tvocale servitium, ^uventosum dominium, nocturnum commercium, ignotum conjugium. Sed ad hujus mortem descendam sorores adveniunt: montisque consensu cacumine, ^xgermanum lugubri voce flagitabant vocabulum. & quamvis ille conjunx lucifuga sororios ei comminando vetaret aspectus, tamen consanguineæ charitatis invincibilis ardor maritalis ^yobumbravit imperium. Zephyri ergo ^zflabrantis auræ anhelante vectura ad semet ^asororios perducit affectus: earumque venenosis consiliis de mariti forma quærenda consentiens, curiositatem suæ ^bsalutis novercam arripuit: & facillimam credulitatem, quæ semper deceptionum mater est, postposito cautelæ suffragio, arripuit, denique credens sororibus, se marito serpenti conjunctam, velut bestiam interfectura, novaculam ^csub pulvinar abscondit, lucernamque modio contegit. Cumque altum soporem maritus extenderet, illa ferro armata, ^dlucernamque modii custodia eruta, Cupidine cognito, dum immodesto amoris torretur affectu, scintillantis olei de sputamento maritum succendit. Fugiensque Cupido,

mul-

^tVocale servitium] Gloss. Verba illius audiebat, sed ipsum non videbat. Apuleius: Voces ancillæ habet, & ventis ipsis imperat.

^uVentosum dominium] Gloss. interlinearis, instabilem. In margine autem; quia vento veniebat. Unde apparet legisse glossatorem illum, dominum. Sed perperam, ut apparet ex verbis Apulei modo adductis.

^xGermanum vocabulum] Codex Leid. Germanam. Gloss. vult subaudiri per. Sed germanum vocabulum pro germana vocabulum, ut sororios aspectus pro sororum hoc ipso capite habes, rectè habet. Vocabulum est nomen, quo quis appellatur. Apulei. Lib. 111. Miles. Eodem mecum vocabulo nuncupatur. Ovid. 111. Fast. 512. Tu mihi juncta toro, mihi juncta vocabula sumes. Vocabulum eodem sensu usurpat Solin. cap. xi. Quibus à seno clariore vocabulum datur.

^yObumbravit] Contempsit mariti imperium. Gloss.

^zFlabrantis auræ] vi. edd. & Beroald. flagrantis. Perperam. Flabrare pro flare posuit, ut rectè interpretatur glossa codicis Leid. Flabra venti sunt Apulejo. Inde flabrare formatum, & flabralis apud Prudent. Apotheos. vers. 845. Ita à flabellum finxit constabellare Tertull. in de Spect. cap. 25. Gloss. Vet. Flabello, pini &c.

^aSororios affectus] H. e. sorores. Affectus eleganter dici illos, quos singulari affectu prosequimur, ostensum jam aliis. Vide Savaron. ad Sidon. Lib. vi. epist. 4. Livincium ad Panegy. vii. cap. 10. Salmas. ad Volcat. Cassium cap. 7. Vetus tumulus in Catal. Pich. Lib. 111. Affectus omnes possidet iste lapis.

^bSalutis novercam] Hostem. ProPERT. iv. el. 5. Et volucris nidis esse noverca suis. Consule Indicem.

^cSub pulvinar] Ita & MS. Leid. 6. edd. sub pulvinari.

^dLucernamque modii custodia eruta] Ita & 5. edd. MS. Leid. Lucernamque

multa super curiositate puellæ increpitans, domo extorem ac profugam dereliquit. Tandem multis *jactatam Veneris persecutionibus postea, Jove petente, in conjugium accepit. Poteram quidem totius fabulæ ordinem hoc libello percurrere, ^fqualiter & ad infernum descenderit, & ex Stygiis aquis ^gurnulam delibaverit, & Solis armenta vellere spoliaverit, & seminum germina confusa discreverit, & de Proserpinæ pulchritudine particulam moritura præsumpserit. Sed quia ^hhæc saturantius Apuleius pene duorum continentia librorum tantam falsitatum congeriem ⁱenarraverit, & ^kAristophontes Athenæus in libris, qui Dyfarestia nuncupantur, hanc fabulam enormi verborum circuitu discere cupientibus prodidit: ob hanc rem supervacuum duximus ab aliis digesta nostris inferere libris, ne nostra opera aut propriis ^lexularemus officiis, aut alienis ^maddiceremus negociis.

modio custodi eruta. Mod. *Lucernaque.* Quod flagitat sanè syntaxis. Forte scripserat, *Lucernaque modio custodi erepta.* Apulej. Miles. v. *Caca tenebra custodia liberata lucernâ.* Baptista edidit: *Lucernaque modio custodi eruta.*

^e *Jactatam*] *Jactata* Modius & 6. edd. nec non Beroaldus, qui præterea post *τὸ petente* cum B. interferit *captivum.* MS. Leid. stat à Commelino.

^f *Qualiter*] Utuntur eâ voce non tantum Augustinus, Cyprianus, Orosius, Chrysologus, Gregorius, & id genus alii scriptores, sed & Martialis Lib. 1. epigr. 104. Imo Ovidius quoque 1. Amor. El. vii. vers. 58. Herod. ix. vers. 128. Celsus Lib. 1. p. 6.

^g *Urnulam delibaverit*] *Urnulam libaverit* Mod. Sex edd. *undam delibaverit.* Perperam. Apuleius: *Sic acceptam cum gaudio plenam urnam Psyche Veneri citata retulit.*

^h *Hæc saturantius Apuleius*] Pessimè sex edd. *Saturantius & Apuleius*, quasi *Saturantius* scriptoris esset nomen. *Saturantius* est uberius, plenius, ut rectè explicat glossa cod. Leid. Ad eundem modum *saturantius satisfacere* dixit in Virgil. Continent. *Satiatè dicere* Tertullianus, ut observavit Salmas. ad Solin. p. 416. Inveni & ego apud eundem Libr. de Anim. cap. 46.

Quinione voluminum satiatissimè exhibebit. Turbare tamen *τὸ hæc* mihi à primo videbatur, & pro *et* non suo loco positum, resingebamque, ne solœca esset oratio, *Quia saturantius Apuleius, et pene &c.* Nunc melius imbutus lectione Fulgentii, observo per appositionem dici *hactantam falsitatem.* Geminum prorsus & germanum est illud in Virgil. Continent. *Saturanter hæc*, inquam, *in libro physologo, quem nuper edidimus de medicinalibus causis, et de septenario et novenario numero, omnem arithmetica artis digestissimè rationem.* Adde not. ad Prolog. Hygin. Astron.

ⁱ *Enarraverit*] Ita & 6. edd. & Beroald. Præfero tamen *enarravit*, quod exhibet cod. Leid. cum sequatur proximo membro *prodidit*. Non ignoro tamen etiam alterum posse exemplis defendi.

^k *Aristophontes*] Ita & MS. Leid. Editi partim *Aristophantes*, partim *Aristophanes*. quomodo & Beroaldus habet.

^l *Exularemus*] Gloss. *abiceremus.* leg. *abigeremus.* *Exulare* activè sumis. Vide not. ad Hyg. cap. 26. Victor Hystor. Vandal. Lib. 11. *Fratre vero Theodoram, post occisionem et filii, nudum atque destitutum similiter exulavit.*

^m *Addiceremus*] Ita & I. sed A *ad-*

ciis. ^aSed is, qui fabulam legerit, in nostra hæc transeat, sciturus quid sibi illorum falsitas sentire voluerit. Civitatem posuerunt ^o[quasi] in modum mundi, in qua regem & reginam velut deum & materiam posuerunt, quibus tres filias addunt, id est carnem, Pultroniæ, quam libertatem arbitrii dicimus, & animam: $\psi\chi\eta$ enim Græce anima dicitur, quam ideo juniorem voluerunt, quod corpori jam facto postea inditam esse animam dicebant. Hanc igitur ideo pulchriorem, quod & à libertate superior, & à carne nobilior. huic invidet Venus, quasi libido. ad quam perdendam ^rCupidinem mittit. Sed quia cupiditas est boni & mali, cupiditas animam diligit, & [ei] ^svelut in conjunctione miscetur: ^tquam per-

sua-

dicemur. M. L. H. & Beroald. *adiceremur.* Leid. cod. cum B. *adiceremur.* Quod glossator explicat *adjungeremur.* Rectè ille quidem. Nam *adicere*, *comittere*, *subjicere* semper per i simplex exhibet ille codex. Sic in Vet. inscriptione, quam Pithæus Catal. Lib. iv. pag. 122. & Scottus Itinerar. pag. 277. publicarunt, *Centenas adicit numero crescente coronas.* Corippus Lib. 1. *Exequiis adicit solito plus dona paternis.* Sen. Herc. Fur. vers. 434. *Adice &c.* Thyest. 727. *Adicitque fratri.* Plura dixi superius cap. 4. Lib. 11. Arridet tamen heic magis *adiceremur.*

n Sed is, qui fabulam] MS. Leid. *Sed dum is &c.* Forte scripserat, *sed tamen is.*

o (Quasi) in modum] Tò quasi à Commel. cancellatum non habet Leid. cod. Agnoscunt tamen 6. edd. & Modius.

p Ultroniæ] Tò $\alpha\lambda\tau\rho\iota\kappa\epsilon\iota\sigma\iota\alpha$, $\alpha\lambda\tau\rho\iota\kappa\epsilon\iota\sigma\iota\alpha$ $\gamma\alpha\mu\mu\lambda\alpha$, ut appellat Basil. orat. 11. in Adam. Finit à $\tau\omega$ *ultronis*, ut dubietas à *dubius* Marcellin. Lib. xxii. & Haimo Homil. in diem Ascens. *Serietas* à *serius* Aufon. Parental. 2. *medietas* à *medius* Macro. 11. Somn. Scip. cap. 1. & Apulej. pag. 47. *Nimietas* à *nimius* Fulg. Ruspens. Epist. 1. Gregor. Dial. 11. cap. 25. Apulej. pag. 43. ed. Elmenhorst. Schol. Horat. 1. od. 9. Sed alii *ultroneus* scribunt. Pseudo-Cypr. de Sing. Cleric. *Nisi ultroneum se ipsum non videntibus offerat lu-*

men. In quo libro & *dimidietas* invenias à *dimidiu*.

q Quod & à libertate &c.] Faciunt heic cum Commel. MS. Leid. B. A. H. & I. M. autem & L. *Quod & libertate superior & carne nobilior.* Modius unâ voculâ auctius: *Quod ea & libertate &c.* Quam lectionem censo præferendam. Nam à *carne nobilior* dici non potest, nisi qui carnem habet. Sed anima carnem non habet. Cyprianus in de Bon. Pudic. *Generosus de patre, generosior de innocentia.*

r Cupidinem] *Cupiditatem* Modius. Aliud agebat, cum hoc præferret, nec attendit $\tau\omega$ *Venus*, quod præcessit.

s Velut in conjunctione] Modius & 6. edd. in *conjunctionem*. Sed pro Commel. stat Leid. codex. *Conjunctio* heic est conjugium. Jungi enim dicuntur, qui matrimonio copulantur. In veterum tumulo, cujus inscriptionem exhibet Pithæus Catal. Lib. 111. *Me pater ex natâ genuit, mihi jungitur illa.* Ovid. 1x. Met. 550. *Sed qua cum tibi sit junctissima, junctior esse Expetit, & vinclo tecum propiore ligari.* Forte melius *conjunctionem* heic accipias pro *concubitu*. Schol. Horat. ad Lib. 1. od. 23. *Jam matura & viripotens conjunctione apta,* Eodem sensu $\tau\omega$ *conjugium* venire interdum ostendimus ad Hyg. Mythol. cap. 14.

t Quam persuadet] Modius, cui per-

H 3

sua-

fuadet, ne suam faciem videat, id est ^u cupiditatis delectamenta discat. unde & Adam, quamvis videat, nudum se non videt, donec de concupiscentiæ arbore ^x comedit. ^y Neve suis sororibus, id est carni & libertati, de suæ formæ curiositate perdiscenda consentiat: sed illarum compulsamento percita, lucernam ^z de sub modio eiecit, id est desiderii flammam in pectore absconsam depallat, visamque taliter dulcem amat, ac diligit. quam ideo lucernæ ebullitione dicitur incendisse, quia omnis cupiditas quantum diligitur, tantum ardescit, & peccatricem suæ carni configit maculam. Ergo quasi cupiditate nudata, & ^a potenti fortuna privatur, & periculis jactatur, & regia domo expellitur. Sed nos, quia longum est, ut dixi, omnia persequi, tenorem dedimus sentiendi. Si quis vero in Apuleio ipsam fabulam legerit, ^b nostra expositionis materia, quæ non diximus, ipse reliqua cognoscit.

VII. De

fuadet. Non est necesse. Vide notas Cl. Scheffleri ad Petron. Fragment. Trag. pag. 208. Goldast. ad Dosit. pag. 46. Nolter supra Lib. 11. cap. 5. *Qua cum persuasit.*

^u Delectamenta discat] Lege, non discat cum Leid. cod.

^x Comedit] Comedat Mod. & MS. Leid.

^y Neve suis sororibus] Modius: *fuadet ergo Cupido, ne Psyche suis sororibus &c.*

^z Desub modio] Modius, Leid. cod. & Beroald. divisim, *De sub modio*. Sed hoc parum refert. Vet. Interpr. Luc. xvii. 24. *Sicut fulgur cornescans de sub caelo*. Ambros. Hexaem. Lib. 1. cap. 3. ex Jerem. cap. 11. *Peribunt à terrâ & desub caelo isto*. Cyprianus Sermon. de Christi Nativ. *David de post fatantes accipitur*. Quæ verba sumit ex Vulgat. vers. Psal. lxxxvii. vers. 76. Interpretes lxx. Εἰς τὸ πᾶν ᾧ λογισμῶν ἁλλὰ οὐ οὐδὲν. Tantum non ad verbum totum psalterium Latinum ex versione ᾧ ὅ est expressum. Inscript. Vet. apud Gruter. pag. 717. *Ab ante oculis*. Flor. Lib. 11. 3. *Desub Alpibus*. id est, *desub ipsis Italia faucibus*. Gloss. Perf. ad Sat. v. vers. 12. *Desub dextro re-*

niens super sinistrum ponitur. Sic *desub* apud Cyprian. ex Joan. xix. *Nalam haberes adversus me potestatem, nisi data tibi esset desuper*. Apuleius Dialogo Hermetis: *Desuper adveniens*. Vetus interpres Psalm. xlix. 5. *Advocavit caelum desuperum*. Leg. Salicâ Tit. 58. *De infra illam ecclesiam aliquid tulerit*. Cyprianus orat. quam sub diem passionis suæ dixisse fertur: *Tege me ab ante metum domini*. Et in libello de Sing. Cleric. *Si de foris expugnans vis muris expellitur*. Psalm. xlii. 15. *Omnia gloria filia regis ab intus*. Marc. vii. 23. *Omnia hæc mala abintus procedunt*. Lucas Euang. cap. xi. apud Chrysost. Sermon. 39. *Et ille deintus respondeat*. Nolter libello de Prisc. Sermon. *Eo quod de intus promant*. Vide ibi plura, & apud Vossium de Vit. Sermon. p. 801.

^a Potenti fortunâ privatur] Modius: *potenti virtute privatur*. MS. Leid. *Potenti fortunâ nudata*. Putes scripsisse. *potenti fortunâ nudatur*. Horat. 1. Epist. 3. *Furtivis nudata coloribus*.

^b Nostra expositionis materiâ] Modius: *nostra expositionis materia, quæ non diximus, reliqua consentire cognoscit*.

Ad

VII. De Peleo, & Thetide.

THE TIDEM dici voluerunt aquam; unde & Nympha dicta est. Hanc Jupiter, quasi deus, conjungit Peleo: πῶλος enim Græce, Latine lutum dicitur. Ergo terram cum aqua commixtam volunt homines genuisse: unde & Jovem cum Thetide voluisse concumbere dicunt, & prohibitum esse, ^a ne majorem se genuisset, qui eum de regno expelleret. Ignis enim, id est Jupiter, si cum aqua coeat, aquæ virtute extinguitur. Ergo in conjunctione aquæ & terræ, id est Thetidis & Pelei, ^b discordia sola non petitur: ^c illa videlicet causa, quod concordia est utrorumque elementorum, ut homo gignatur. Nam & ^d competentia ipsa indicat, quod ^e Peleus ut terra, id est caro; Thetis ut aqua, id est humor; Jupiter, qui utraque conjungit, ignis, id est anima. Ergo in conceptione hominis ex elementorum ^f jugalitate tres deæ (sicut supra diximus) tres vitæ certant. Nam & discordia malum aureum jecisse dicitur, id est cupiditatem: illa videlicet causa, quod in malo aureo est quod vidcas, non est quod comedas: sicut cupiditas novit habere, non novit frui. Omnes etiam deos Jupiter ad nuptias dicitur convocasse, illa de causa, quod putarent pagani singulas partes in homine deos singulos obtinere. ut Jovem ca-

put,

Ad CAP. VII.

^a Ne majorem se genuisset] Vide Lactant. Placid. Argum. Met. Lib. xi. cap. 7. Hygin. Astron. ii. 15. & fab. 54. Lactant. Firm. Lib. i. cap. ii. Serv. ad Eccl. vi. 42.

^b Discordia sola non petitur] Majusculâ litera à capite pungi debebat. Eridem enim intelligit. Hyg. cap. 92. Jovis, cum Thetis Peleo nuberet, ad epulum dicitur omnes deos convocasse, exceptâ Eride, id est, discordiâ. Vide ibi annotata à nobis, Eandem intellexit divam epigrammatarius Lib. iv. Catal. Pith. de malis Marianis: His contempta deum genuit discordia mensa, Prodidit atque urbem bis Briseida suam. Pro mensa censeo reponendum mensa. Discordium,

idem quod discordia. Unde plurale discordia. Calpurnius Eccl. i. vers. 57. Publica diffudit tacito discordia ferro.

^c Illa videlicet causa] Modius ex suis libris emendat: Discordia sola non petitur, quod concordia utrorumque elementorum homo gignatur. Barth. ad Stat. Tom. iii. 1673. cæteris servatis: Quod concordia opus est &c. Leid. codex nihil mutat.

^d Competentia] Gloss. convenientia.

^e Peleus ut terra] Modius: Pelcus est ut terra. Et mox facit pro jecisse dicitur.

^f Jugalitate] Gloss. conjunctione. Pseudo-Cypr. de Sing. Cler. Ut ipsa conjugalitas ignoretur.

^g Ut supra diximus] Nempe Lib. ii. cap. i.

H 4

h Cin-

put, Minervam oculos, Junonem brachia, pectus Neptunum, ^h cinctum Martem, renes & inguina Venerem, pedes Mercurium; sicut ⁱ Democrites ^k in Physiologumenon scripsit. Unde & Homerus ait:

Ὅμῆρος κὶ κεφαλῶν ἑκατόδι περικεράνῃ·
 Ἀρεὶ δὲ ζῶντι, σῆνοι δὲ ποσειδάωνι.

id est, Caput & oculos similis Jovi fulmine delectanti: Marti cingulum, & pectus Neptuno. Nam & Tiberianus in Prometheo ait, deos singula sua homini tribuisse. Denique natum Achillem, velut hominem perfectum, mater in aquas intinguit Stygias, id est durum contra omnes labores munit. solum ei ^l talum non tinguit, ^m nihilominus illud physicum significare volentes, quod venæ, quæ in talo sunt, ad renum & femorum, atque virilium rationem pertineant. unde & aliquæ venæ usque ad pollicem tendunt. ⁿ quod tractantes & physici, & mulieres

ad

^h Cinctum] Gloss. locum vel cingulum esse dicebant. Vide Isidor. Orig. Lib. xix. cap. 33. Gloss. Vett. Ζώνη, cinctum. Succinctum, ὑπόζωμα. Lumbare appellat Vulg. Interpres Jerem. cap. xiiii. & aliis locis. Cinctorium renium, & cingulum lumborum Esai. cap. xi. Hic pro parte corporis accipitur, ut Ζώνη interdum apud Græcos. Vide Etymol. in eâ voce, & Junium de hac ridiculâ gentium opinione dissertantem Animadvers. Lib. iv. cap. 12. Hinc ergo cinctus hominem strenuum notabat Romanis, ut discinctus imbellem & ignavum.

ⁱ Democrites] Lege Democritus. quomodo & Junius hoc loco olim legit. Notarant idem in margine librorum suorum Scriverius & Tollius. Solerius in de Pileo Sect. i. Democridem perperam nominat. Democritus Physicus dicitur à Vitruvio Lib. ix. cap. 7.

^k In Physiologumenon] Subaudi Libris. Sic Lib. ii. cap. 10. Unde & Ovidius in Metamorphoseon ait.

[^l Talum non tinguit] Vide Hygin. cap. 107. & quos ibi laudamus auctores. To tingere pro tingere, ut ungere pro ungere archaicum est, ut ex Varrone, Celso, Catone, & aliis ostendit Rhodius ad Scribon. Largum p. 125. Sic

arguet presentia Turni ex Virgil. adducit Verus Comment. Juvenal. ad Sat. xiv. vers. 63. Idem ad vers. 280. ejusdem Satyræ, Ut si verbum candens in aquâ tinguas. Schol. Horat. od. 23. Lib. 111. Tinget cervice secures pontificum. Chrysologus Serm. vii. Ungue caput tuum. Tertull. de Res. carnis cap. 8. Caro unguatur, ut anima consecratur. Et de Monog. cap. 7. Qui in Christo tinguntur, Christum inducunt.

^m Nihilominus illud] Modius: Per hoc nihilominus &c.

ⁿ Quod tractantes & Physici] Gloss. quam rem exponentes. Foran non malè. Tractare est docere, Cyprian. Lib. iv. epist. 21. Quod collectam fraternitatem non videat, nec tractantes episcopos audiat. Præfat. exhortat. ad Martyr. Ut non tam tractatum meum videar tibi misisse, quam materiam tractantibus præbuisse. Inde tractatores dicti exponentes & interpretes in Exposit. Symboli, quam eidem adscribunt nonnulli. Chrysol. Serm. xl. Sermomis nostri & tractatum repleatur & habeatur intentio. h. e. expositionis. Sed Schottus Observat. Lib. i. cap. 7. legit, Quod tractantes inde Physici. Mallem, si quicquam sit mutandum, Quod tractantes eas physici, h. e. ob quod tractantes eas

ve.

ad obtinendos partus, & o ischiadicis eodem P phlebotomant loco. Nam & emplastro mentaticum, quem stifi-

venas. Aufonius epigr. 72. *Tractavitque manum vixit, ni tetigisset. Tentare venas* Ovid. dicit in Fab. Pygmalionis Met. x. Lib. & Sueton Tib. cap. 72. *Esset ergo tractare* heic *ψιλαρεν*. Gloss. Nomicæ: *Τεχνολαίεσται, ψιλαρεσται*. Physicos dici medicos nihil mirum. Nam morborum curatio & rerum natura contemplatio sub iisdem auctoribus nata est, ut loquitur Celsus Præfat. Lib. 1. Hinc ergo noster Continent. Virgil. *Physiologum librum* appellat, quem de medicinalibus causis ediderat.

[o Ischiadicis] *Ἰσχιαδῆς* Græci appellant. Aliter *Ischiaci* dicuntur, quomodo *Ischiacis* heic representant 4. antiquæ edd. Vide Gell. Lib. iv. cap. 17. Sunt autem *ἰσχία τὰ πρὸ τοῦ ὀσφύος ἐξ ἰσχίονος ἢ μηρῶν ὅσα, ἐν οἷς ἔγκειται τὸ ἰσχρὸν ὅσων*, ut ait Schol. Theocrit. ad Eid. vi. Sed MS. Leid. habet *Sciaticos*. Gloss. *Sciā enim femur dicitur, unde sciatici, qui ibi infirmantur*. Atque ita omnino credo scripsisse Fulgentium. Nam & Theodorus medicus sciaticum morbum dixit pro *Ischiadicum*. *Sciaticam* vocat interpretes Byn-gizlæ. *Ischiām* Apulej. cap. 23. Sic *ischias* pro *ischias* est apud Capellam, & *χίον* pro *ἰσχίον* in Vett. Glossis, observante Vossio in Commentariis de vitiiis Sermon. & Salmas. ad Pall. Tertull. p. 133. Ad eundem modum *scara* pro *ἰσχία* dicitur à junioribus medicis. *Nirio* pro *histris* in Glossis Isidori. *Spania* pro *Hispania* in Chron. Gothorum Isidori, Anonym. Cosmog. p. 37. ed. Godofr. Plutarch. libell. de Fluv. Stephanum de Iberiā, & in Epistol. Paul. ad Roman. cap. 15. Tale etiam est *stera* pro *hysteria*, de quo Reines. ad Fragm. Petron. Tragur. Cæterum *sciasin* vocat morbum Ischiacorum Macer ille nescio quis Lib. 1. cap. 2. Sic *sciasin curat*, sic *sumptum menstrua purgat*. cap. 8. *Sciasin quam Græco nomine dicunt*. Eodem capite & *stera* pro *hysteria* habet: *Dicitur atque stera causas succando juvare*. Ut & cap. 3. *Coniuncto sibi stera si subditur herba*. Unde *stERICUS* pro *hystericus* cap. 1. *Durizias levat stericas pellitque tumores*. Quæ loca pessimè corrupti Cornarius, Cer-

tè ignorantia istiusmodi antiquæ scripturæ corruptit Petronium in Fragm. Trag. pag. 50. ubi editur: *Cum essem adolescentulus cantando pane phibiscus factus sum. Quid saltare? quid dixerbia? quid constrinum? quando parem habui, nisi unum Apelletem? Lege, & distingue cum Nob. Heinso: Quid saltare? quid dixerbia? quid toni? histrium quando parem habui, nisi unum Apelletem? De tonis Muscis agunt copiose, qui ex professo veterum hanc artem illustrent. Ad cantum, de quo agitur, non magis facit constrinum, quam ad lyram asinus. Cæterum vocabulis illis, quibus licentiosè syllabas detractum ivere nonnulli, accenseri etiam *δασκαλ* debet pro *διδασκαλ*, de quo Meursius videndus in Glossar. p. 114. *Conia* pro *Ciconia*, quo Prænestinos usos significat Plautus Truc. act. III. sc. 2. *Syria* pro *Assyria*, quod passim obvium. Etiam indifferenter usos veteres observavi *αἰται* & *αται*, *σαχίς* & *αἰαχίς*, *ακολάπας* & *σκολάπας*. unde Nemesianus, sive alius auctor est fragmenti de Aucupio: *Præda est facilis & amana scolopax*. Nisi poeta in syllabæ modulo peccavit, scribendum in Aristotele & Hesychio *σκολάπας* pro *σκολόπας*. Apud illum Hystor. Animal. Lib. ix. cap. 26. invenio etiam *αἰκολάπας*. Corrigit Casaubonus *οἰκολάπας* vel *οἰκολόπας*. Immo scribendum *αἰσκολάπας*.*

[p Phlebotomant] *φλεβοτομοῖσι*, venam incidunt. Vide Voss. Lib. iv. cap. 16. Vit. Sermon.

[q Emplastro mentaticum] Correxit pridem Junius Animad. Lib. iv. cap. 3. *Emplastron entaticon*. Quam hominis illius doctissimi conjecturam insigniter asserit Leid. codex, in quo disertim legitur *emplastrum entaticum*. *Entaticum* est quod facit arrigere. *Εὔτειναι* enim *ἁπυλινὸν μέλον* dicitur. Euseb. Præpar. Euangel. Lib. 11. pag. 32. ed. Steph. *Εἰκόνας φαλῶν ἐπὶ τὰ μέλας*. Tzetzis in Lycophron. pag. 44. *Οὐκ ἐπὶ τὴν τὰ μέλας παιδογῶα*. Paulus Aeginet. pag. 290. Lib. vii. *Εἰσὶ τὰν Σαλπίς, αἰδίου ἰλαφίς* &c.

[r Quem stificem] MS. Leid. quod stifi-
H 5

Isidorem Aphricanus ^s iatrosophistes vocavit, pollicis & talo imponendum præcepit. Nam & Orpheus illum esse principalem libidinis indicat locum. Nam denique ^t in enterocelicis in iisdem locis cauteria ponenda præcipiunt. Ergo monstrat quod humana virtus, quamvis ad omnia munita, tamen libidinis ictibus subjacet patula: unde & ad Lycomedis regiam ^u datur [ut nutriatur.] quasi ad luxuriæ regnum. Lycomedem enim Græce quasi ^x γλυκὺ μῆδιν, id est dulce nihilum. Omnis enim libido & dulcis est & nihil est. Denique & amore Polyxenæ perit, & ^y pro libidine per talum occiditur. Polyxene enim Græce multorum peregrina dicitur: seu quod amor peregrinari faciat mentes ab ingenio suo, seu quod apud multos libido ut peregrinabunda vagetur.

VIII. ^a De Myrrha, & Adoni.

MYRRHA patrem suum amasse dicitur, cum quo ^b ebriato concubuit. cumque eam pater utero plenam rescisset, crimi-

fide. Scripserim, *Quod Isidem*; ut *τὸ ἐμπλάστῳ* neutro genere posuerit, de quo Gellius Lib. xvi. cap. 7. Dictum *παρὰ τὸ ζῆναι, τῷ τισιν εἰσεῖναι τὸ αἰδοῖον*. Vide Junium. Ego aliquando volebam Isidem. quo nomine memineram emplastri genus quoddam vocari à Scribonio Compos. 206. Sed rectè *συσιδῶν* Junius. Hesych. *Ἀναφλῶν, χειροποιεῖν, τὸ αἰδοῖον, οἱ ὃ ζῆναι &c.* *Στυλώσῃ* est Etymol. magno in eodem verbo.

^s *Iatrosophistes*] Multum variant editi. MS. Leid. *Hiatrosophistes*. Unde apparet rectum esse *iatrosophistes*. *Ἰατροσοφιστῆς* dictum, ut *ἰατρολόγος* apud Aristophanem.

^t *In enterocelicis*] MS. Leid. & *enterocelicis*. Quod præferam. Intelligit ramicos. Gloss. Vett. *ἐντεροκέλη, ramicæ*. Martial. x. 56. *Enterocelærum fertur Podalirius Hermes*. Lib. xii. 70. *Atque olei stillam daret, enterocelicus unflor*. Alia est *hydrocela* apud eundem Lib. xii. 84.

^u *Datur (ut nutriatur.)*] Duo postrema vocabula non agnoscit cod. Leid. Præterea rectius foret *mandare*, Vide

not. ad Hygin. cap. 3. & 72. Sed *dare* pro *ablegare* ei donemus, ut *edere* pro *relegare* & ejicere usurpavit Hyginus cap. 192.

^x *Γλυκὺ μῆδιν*] MS. Leid. *Licomedon enim Græce quasi Cliconmedon*. Videtur & heic more suo depravasse Græca vocabula.

^y *Pro libidine*] H. e. *propter libidinem*. Schol. Horat. ad Lib. iv. od. 12. *Pro stupro Philomela ad vindictam*. Et sic sæpissimè infimæ ætatis scriptores. Vide Eugesippum pag. 110. ed. Allatii. Gregor. Dialog. Lib. iii. cap. 19. Isidor. Orig. xiv. 7. & in libello de Prælat. Laetant. Firm. Lib. iiii. cap. 19. & 27. aliosque. Notavi eandem locut. ad Laet. Argum. Met. Ovid. Lib. vi. fab. 5. ubi & exempla quam plura adduxi.

Ad CAP. VIII.

^a *De Myrrha*] MS. Leid. *Fabula Myrrha & Adonis*.

^b *Ebriato*] Laberius: *Homo ebriatus somno sanari solet*. Leo Papa libell. de conflictu virtut. & vit. *In monte autem securitate torpens, ebriatus cum filibus peccavit*,

c 118a

crimine cognito, eam evaginato cœpit persequi gladio. ^c Illa in arborem myrrham conversa est. quam arborem pater ^d gladio percussit, Adon exinde natus est: Quid vero sibi hæc fabula sentiat, edicamus. Myrrha genus est arboris, de qua succus ipse exudat: hæc patrem amasse dicitur. Istæ enim arbores in India sunt, quæ solis caloribus ^e crementantur. Et quia patrem omnium rerum solem esse dicebant, cuius opitulatu cuncta ^f germinum adolescit maturitas; ideo & patrem amasse dicitur: dumque grandioris jam fuerit roboris, solis ardoribus ^g crepans, ^h rhagades efficit, per quas ⁱ succum defudat, ^k quod

^c Illa in arborem] Modius: At illa in arborem. Sed pro vulgata lectione stat & Leid. cod. & Hygin. cap. 164.

^d Gladio percussit, Adon exinde natus est.] Modius: Quam arborem pater gladio percussit, & inde Adonis natus est. Fa-teor Latinus fore. Sed Commel. lectionem cum 6. edd. & M6. Leid. tum & Hygin. cap. 164. repræsentant. Hygino persuasissimum habeo hæc Læ-niam ex Fulgentio adsumat. De emen-datione Modii ne de nihilo dubitare videar, ecce & Lib. 11. cap. 9. faciens dixit pro eum fecisset. Cap. 17. afflicti pro eum afflicti. Similiter hujus tertii libri cap. 2. Videns pro eum videt, oratione non minus solocæ. Deinde Adon usitatissimum est infimi xvi scriptoribus. Fortunatianus de vitæ incertitudine: Occubat Hippolytus, nec superest Adon. Capella Lib. 11. Bibulus Adon. Ado est Varroni Sat. αει δαχυνών. Sic ille puellus Veneris apri dente Ado cecidit cruentus olim. Ita emendat Carrio Lib. 11. Antiq. Lect. cap. 15. De Fabula ita Tzetzes in Lycophron. p. 133. Οὗτος μελαγχρόνης αὐτῆς εἰς μίσσην, ἰοῖσθ' ἢ ῥεῖν ταναῶν, διαρραχύν' ἢ φλοῖν, ἀπύκνου ἢ Ἀδωνί.

^e Crementantur.] Ita & Leid. codex. Sed cremantur alii. Lego crenantur h. e. inciduntur. Crena enim, κρήνη Græcè, est incisura.

^f Germinum adolescit maturitas.] Gloss. crescit fructus. Adolescens quando scribitur per o participium est, quando per u nomen est. Nugæ. Pro maturitas Baptista Pius, cuius editio præfert nati-

uitatis, Annot. Poster. Syllog. 111. cap. 145. legit nativitas. quomodo & A. H. & I. exhibent.

^g Crepans.] Σχεζαδύν. Lucas Aët. Apokt. 1. vers. -18. Ελάυνος μίσθ'. Vulgatus interpres, crepuit medius. Vide ibi Pricæum.

^h Rhagades efficit.] Gloss. fissuras. Rectè. Quamobrem pro scissuris hiantibus mok legere malim fissuras. Nam ἰν-γυδύ est fundi. Ovid. x. Met. 512. Arbor agit rimas: & fissa cortice rimum Reddit onus. Isidor. Lib. 11. cap. 7. Rhagades dicuntur, eo quod fissura sint rugis collecta circa orificium. Scribon. Largus Compos. 223. Lipara rubra-cit ad fissuras ani distinas, quas ῥαγάδας dicunt. Macer Lib. 1. cap. 19. Ani fissuras, quas appellant rhagadias. Plin. Lib. xxix. 2. Medetur & vulne inflam-mationibus & rhagadiis. Rimas & fissa appellant aliter Celsus & Plinius, ῥήγες & ῥαγάδας Græci. Vox scissura non tamen aliena est à Latio. Reperitur apud Apizium Lib. vi. cap. 5. apud Cyprian. Homil. de Resurrectione Christi. Vet. Interp. Esai. cap. 11. vers. 21, i Succum defudat] Apulejus Apolog. p. 313. ed. Elmenh. Vinolentum sudorem in balneo defudare. Pallad. Januar. Tit. 15. Noxium defudet humorem. Ambros. Hexam. Lib. 111. 15. Disparem quoque balsami guttam odorata orientis ligna sudare produntur. Μελαροχρῶς Cassian. Præfat. De Instit. Cænob. Mal-ta jam opuscula defudarunt. Justin. Lib. xxxviii. 3. Balsamum sudant. Persius Sat. v. Sudare denudens. Isidor. Orig. xvii. 7. Nas piscem dicimus, eo quod

quod myrrha dicitur: & redolentibus lacrymosa guttulis, fletus suaves scissuris hiantibus jaculatur. unde & Adonem genuisse fertur. Adon enim Græce suavis dicitur. Et quia hæc species odore suavis est, Adonem dicitur genuisse. Ideo autem cum Venerem amasse dicunt, quod hoc genus pigmenti sit valde fervidum. Unde & Petronius Arbiter ad libidinis concitamentum myrrhinum poculum se bibisse refert. Nam & ^m Sutrius comædiarum scriptor introducit Glyconem meretricem dicentem: ⁿ Myrrhinum mihi

quod picem desudat. Et post paulo: Huius fructus oleum desudat, cortex resinam, qua mastix appellatur. Prudent. Hym. Cath. viii. Jam stillat ille arido sudans animum stipite. & v. Illic & gracili balsama furculo desudata fluunt. Columell. Lib. x. Nec strenua toxica sudat. Plinius de arboribus myrrhæ Lib. xii. 15. Sudant autem sponte prius, quam incidantur, statim distam, cui nulla preferantur. Plura dixi ad Prolog. & cap. 15. Lib. i.

k Quod myrrha dicitur] Debebat ferui qui. An neutro genere repetit, quod masculino erat dictum? Claud. Mam. de Stat. Anim. Lib. i. cap. 26. Ad istam, quod unus Deus sumus, tu homo factus es, trinitatem. Et sic pessimè ille. Noster Contin. Virgil. Non est aliquid pessimum, nec accidentia extrema, quod non pertulerit. Lactant. Lib. ii. cap. 11. Humore illo terra, quod alimenti gratia ministrabat. Chrysologus Homil. xxvi. Lapidem sine manibus abscissum, quod est Christus. Ferrus in A N U S. Vel quod jam sit sine sensu, quod Græcè vñ dicitur. Ita MS. Leid. Vetus interpres Cosmogr. Anonym. à Godofred. ed. pag. 21. Carta, quod ipsa faciens &c. Confer Scal. Ind. Inscript. Gruter. Genus pro Genere. & Gronov. Observat. Lib. iii. cap. 2. ubi multus est in huius locutionis ratione explicandâ. Loquuntur & Græci ita nonnunquam. Lucianus Somnio: Καὶ τὴν ψυχὴν, ὅτι οὐ κατελάτῃ 191. κομῶσω. Pallad. Februar. Tit. 29. Ὁ πὺν κυρναίνων, quod Græci sic appellant.

l Hoc genus pigmenti] Pigmenta sunt unguenta & odores, recensenturque inter medicamenta, Augustinus, sive

Damianus est, Hymn. Pigmentorum spirat odor. Liqueor & aromatum. Plin. Lib. xxix. cap. i. Quod venenum esse docebitur inter pigmenta, Vetus interpres Siracidæ cap. xxxviii. 8. Unguentarius pigmenta faciet suavitatis. Gloss. Vett. Pigmentarius, μαροπόλις, & μαρο-λός. Siracid. cap. xlii. vers. i. Εὐσθία (αὐθίων ἔργον μαρο-λός. Interp. Vett. Opus pigmentarii. Firmicus Aitron. viii. cap. 25. Theriarios faciet, vel pigmentarios seu pharmacopolas. Schol. Perf. Sat. i. 43. Per se ombras significat salsamentarios, per thos pigmentarios. Drogistam vulgo appellari recte notavit Rhodius ad Scribon. p. 62. Gregor. Dialog. Commedicus & pigmentarius ad aperendum cam, atque condiciendum esset quasitus. Pigmentarius autem idem qui myropola. Notiter Expos. Prisc. Serm. Myropola sunt, qui pigmenta vendunt, ut pigmentarii. Pigmenta medicinalia appellat Tertull. de Idol. cap. 11. Odora pigmenta Macrobi. Præf. Saturnal. Odorata pigmenta Chrysolog. Serm. xxxi. Hinc pigmentatus fumus dicitur Odor, quem spirant aromata. Willeram Paraph. Cant. Salom. Aut pigmentato consurgens virgula fumo. Vulgat. Interpr. cap. iii. 6. Pulverem pigmentarium vocat. In Gr. est κομποποι μαρο-λός. Confer Isid. Orig. iv. cap. 2. & xvii. 9. Gloss. Perf. ad Sat. i.

m Sutrius] Farinus in margine Tollerius. Sed Sutrii Piscatoriam laudat etiam in libello de Prisc. Serm. voce Simplices. Vide ibi plura.

n Myrrhinum] Vide Hadrian. Junium Animadvers. Lib. v. cap. 19. Plin. Lib. xiv. cap. 14. & ibi commentatores,

Ad

mihi adfers, quo virilibus armis occurrerem fortiuscula.

IX. De Apolline, & Marsya.

MINERVA ex osse tibias invenit; ^a de quibus cum in convivio deorum cecinisset, ejusque tumentes buccas dii omnes irrisissent, illa ad ^b Tritonam paludem pergens, in aqua faciem suam speculata, dum turpia adjudicasset ^c buccarum inflamina, tibias jecit. quibus Marsyas reper-
tis, doctior factus, Apollinem concertaturus de cantibus provocavit. ^d Sibi Midam regem judicem deligunt: quem

Apol-

Ad CAP. IX.

^a De quibus] Ita & B. A. H. & I. cum MS. Leid. Redundat illud *de* non sine auctoritate veterum, ut ostendimus jam superius.

^b Tritonam] Ita recte MS. Leid. cum Commel. Perperam *Tritonem* 6. edd. *Tritona* pro *Triton*, ut *Sirena* pro *Siren*, *Gorgona* pro *Gorgon*, & infinita alia, de quibus cum alii, tum & nos abunde in praecedentibus. Sed *Triton* amnis est, palus *Tritonis* Melæ cap. 7. Lib. 1. Quod firmat Hieron. Chron. Euseb. Dionysius pag. 38. ed. Steph. ubi vide Eustath. Putes scribendum *Tritonidam*. Ad quem modum *Chalcida* pro *Chalcis*, *Itonida* pro *Itonis*, *Chlamyda* pro *Chalmys*, aliaque complura veteres dixerunt.

^c Buccarum inflamina] Modius: *hiamenta buccarum, in flumen tibias jecit*. Sanè *inflamina* exhibet quoque cod. Leid. licet à secundâ manu, cum M. & L. Sed B. A. H. & I. faciunt cum Commelino. Demeritus ad Rosinum p. 54. ex suo MS. ita ut Modius, etiam locum restituit, nisi quod pro *jecit* repræsentat *abjecit*. *Proiecit* conjicit in suis ad me literis doctissimus ille Senator Guil. Gœsius. Ego lectionem Commelinianam non deteriorem putem quavis aliâ, modo legas *abjecit* vel *proiecit armũ jecit*. quanquam nec hoc absurdum. Ita *sorbere* pro *absorbere* legas apud Ovid. Lib. ix. Met. 172. *Mandare* pro *amandare* apud Hyg. cap. 184. Confer quæ dicta sunt nobis superius cap. 6. Adhæc non satis rectè *hiare* dicuntur buccæ, quæ inflantur, Hiatus

est *χόρμα*. Unde *χόρμα* ò *δύρμα* h. e. rictus, leoni tribuit Anacreon, de quo Manilius Lib. iv. *Scandet malis hiæscitibus orbem*. Cassian. de Instit. Monach. Lib. 11. cap. 10. *Non escitatio semmolenta dissutis malis & hiantibus tranhitur*. *Inflamina buccarum* adstruunt illa, quæ præcesserunt, *tumentes buccæ*, & quæ habes inferius, *inflatas vero buccas ideo risisse dicuntur*, & *injustè sufflantem*. nec non apud Hyg. cap. 165. *Quod buccas inflaret*. Quibus & illud accedit, quod minus bene flumen vocet Tritonam, modo à se paludem appellatam, quanquam præter Melam & Dionysium etiam Etymol. in *Τριτοῦς* fluvium faciat, ut & Festus in *Tritonia* vel *Tritogenia*, ut habet cod. Leid. & Solin. cap. 40. alique. Pausanias in Corinthiacis post casum Marsyæ in amnem ejusdem nominis narrat abjectas eas tibias, & ab eodem in Mæandrum devectas, qui deinde detulerit in Asopum. Unde de tibiâ Propertius Lib. 11. el. 23. *Qua non jure vado Mæandri jacta natasti, Turpia cum faceret Palladæ ara tumor*. Vides & heic *jactam* dici pro *abjectam*. Sic & *πῖπτον* pro *δοροπῖπτον* Græci. Tzetzes in Lycophron. *Εἰ δὲ ἐν ἐξυδακῶσι, τῆς τὰς πῖπτον ὡς ἀδοκίμης*.

^d Sibi Midam] *Utrique sibi Midam* &c. Modius. Sed Hyginus cap. 165. Musas sumtas ab illis judices narrat. Præterea, non in hoc certamine, sed in altero illo, quod cum Pane habuit Apollo, asininis auribus depravatus fuit Midas. Vide Hygin. cap. 191. & quæ ibi annotavi,

o Car

Apollo ^e cur non recte judicasset, asininis auribus ^f depravavit. Ille criminis sui notam tonsori tantum ostendit, & præcipiens ei, ut si ^h crimen [ejus] celaret, eum participem regni efficeret. Ille in terram fodit, & secretum domini sui ⁱ in defosso terræ dixit, ^k & operuit. In eodem loco calamus natus est: unde sibi pastor tibiā faciens, quæ cum percutiebatur, dicebat, Mida rex aures asininas habet; nihilominus quod ex terra conceperat. Unde & Petronius Arbiter ait:

*Sic commissā ^l verens avidus referare minister,
Fodit humum, regisque latentes prodidit aures.
Concepit nam terra sonum; calamique loquentes,
^m Invenere Midam, qualem ⁿ conceperat index.*

Nunc ergo hujus mysticæ fabulæ ^o interius cerebrum inquiramus. A musicis hæc reperta est fabula, ut Orpheus in Theogonia scribit. Musici enim duos artis suæ posuerunt ordines, tertium vero quasi ex necessitate adjicien-

tes,

^e Cur non recte] Modius, quod non. Amplissimus vir Guil. Goesius propius ad veterem scripturam, cum non. Atque ita quoque exhibent 6. edd. ante Commel. Sed Commelinianam lectionem adstruit MS. Leid. Cur pro quia posuit non sine exemplo aliorum. Vide Heraldum ad Arnobium.

^f Depravavit] Gloss. dehonestavit.

^g Præcipiens ei] Modius, promittens ei. Sed mira videtur syntaxis, promittens, ut efficeret. Utitur tamen eadem Hyginus cap. 63. Hinc fuit fatum, ut quod peperisset Acrisium tolleretur. Confer quæ notavi ad cap. 139.

^h Crimen ejus] Tō ejus non agnoscit Leid. cod. & mox habet, in terrā fodit.

ⁱ In defosso] Gloss. in concavitate.

^k Et operuit] Modius, & terrā operuit. Et in seqq. fecit pro faciens. Sed vide not. ad cap. 8.

^l Verens] Lact. Argum. Lib. xi. Met. fab. 5. Midas quidem deformitatem suam celare volebat: sed eam vidit famulus tonsor; qui cum eam nec eloqui auderet, nec reticere posset, humum effodit &c. Naso: Viderat hoc famulus, qui cum nec prodere visum Deducus auderet, cupiens efferre sub auras &c. Hinc patere cuivis

facile existimo, rectius esse verens, quam, quod Modius & alii dederunt, ferens. Sarisber. Polycrat. Lib. 111. cap. 12. Si terra secretum suum infodiat, vel arundo succrescens hoc producat in publicum, & levi flata in auras profect, quoniam auriculas asini Midas habet.

^m Invenere] Incinuerē Salmasius & Palmerius, in Fulgentii ille, hic in Petronii margine, emendaverant. Et rectè quidem. Incinere elegans verbum est. Propert. Lib. 11. el. 18. Sen varius incinit ore muros. Aufon. Epist. 23. Depressis scrobibus vitium regale minister Credidit, idque diu textis fideissima tellus: Inspirata dehinc vento cantavit arundo. Fabula unde orta sit narrat Conon apud Phot. cap. 1.

ⁿ Conceperat] Ita & MS. Leid. In Petronianis fragmentis ediderunt narraverat. rectius utique & sententias convenientius, nisi scripsit, conspexerat.

^o Interius cerebrum] MS. Leid. Interiorum cerebrum. Gloss. sensum. Ergo rectus forte ei casus cerebrus, ut cymbius apud Corippum, lorius, balneus, calus, candelabrus, apud Petronium & alios.

tes, ut Hermes P Trismegistus ait, id est, ἡ ἀδρῶν, ἡ ψαλλομένη, ἡ αὐλομένη. hoc est, aut cantantium, aut citharizantium, aut tibizantium. Prima ergo viva vox est, quæ sibi in omnibus musicis necessitatibus celerrima subvenit. Potest etiam lemmata subrigere, parallelos concordare, & distonias mollire, & phthongos jugare, & ornare chromata. Sequitur secunda cithara. quamvis enim de his rebus, quas musici disafexis dicunt, sicut Mariandes scribit, multa de his faciat, tamen aliqua non implet, quæ viva vox potest. Limmata enim facta non erigit, x qui lismata in se catenata non implet. At vero tibia artis musicæ partem extremam poterit adimplere. Cithara enim symphoniarum gradus habet quinque, secundum quod Pythagoras ait, dum numerorum y rythmicos modulos ad symphoniarum adduxisset concordiam. Prima enim symphonia diapason, quod est in arithmeti-

cis

alios. Adhæc sagus, pandurius, gra-fius, metallus, quæ Vossius in de Vit. Sermon. observavit pag. 393.

p Trismegistus] August. C. D. Lib. viii. cap. 23. Hermes Ægyptius, quem Trismegistum vocant. Ammianus Lib. xxi. p. 360. ed. Boxh. Hermesque Tymaximum, & Tyannum Apollonius &c. Cur Trismegistus sit dictus, vide apud Suidam. Isidor. Orig. Lib. viii. 11. Hermes Græcè dicitur Ἡρῶς ἱερμηνείας, Latine interpres, qui ob virtutem multarumque artium scientiam Trismegistus, terminatus, nominatus est.

q Citharizantium] Nepos Epam. cap. 2. Citharizare & canere ad chordas.

r Tibizantium] Ita quidem etiam Leid. cod. Sed 6. edd. tibicinantium. Quod esse putem rectius. Ut fidicino à fidicen, ita tibicino à tibicen. Capella Lib. ix. Megaris ad idem pulsus cujus vis fidicinat. Gloss. Vett. Αὐλητής, flator, tibicinator. Sic tubicinare pro tubā canere legitur in Gemmæ vocabulario. Alio longè sensu tibicinari usurpavit Tertull. de Anima cap. 38. nempe pro fulciri tibicinibus.

s Lemmata subrigere] MS. Leid. limmata. Gloss. Limmata & hemitonis idem sunt, hoc est, diatessaron sonus. Gloss.

Capellæ: Limmata, hemitonis. Macrobi. 11. Som. Scip. cap. 1. Plato semitonium limma vocavit.

t Distonias mollire] Scriberius in margine, distonias. MS. Leid. diasphonias. Tōw Diatonis. Diatonicum enim genus aliquanto durius, ut tradit Boet. Lib. 1. Mus. cap. 21. Consulendi de vocabulis his Musicis Capella Lib. ix. Plutarchus in libro de Musica, Macrobi. Lib. 11. Somn. Scip. quosque edidit scriptores hujus artis Meursius.

u Disafexis] Ita & MS. Leid. A. H. & I. disexaphexis. B. M. & L. disexaphexis. Gloss. Leid. cod. Integras sonorum, ubi omnes simul convergunt. Forte, diasaphexis.

x Qui lismata] MS. Leid. Lismata enim facta non erigit, qui lismata &c. Et paullo ante, ornare quilismata pro ornare chromata. Locherus corrigit, schismata. alii diaschismata. Ego legem, qui limmata. Limmata enim intervalla & dióesis. Vide Cenforin. cap. 10.

y Rythmicos modulos] Corrige cum Modio & MS. Leid. arithmeticos modulos. Confirmant eam emendationem, quæ sub finem capituli 10. leguntur.

2 Unum

cis diaplason, quod nos in Latinis ^a unum ad duos dicimus. secunda symphonia diapente, quod est in arithmeticiis ^a hemiolius, quod nos Latine ^b duos ad tres nuncupamus. tertia symphonia diatessaron, quod est in arithmeticiis epitritos, id est ^c tres ad quatuor. quarta symphonia dicitur tonus, quod apud arithmeticos epogdous nuncupatur, apud nos ^d quinque ad quatuor. ^e Et quoniam ultra arithmeticus ordo progredi non patitur, propter novenarium limitem, quia decimus alterius ordinis primus gradus est: contigit ergo ut habeat quintam symphoniam, quæ harmonia nuncupatur, id est octo ad novem. Nul- lum enim ultra numerum conjunctiorem invenies. Habet igitur musica partes septem, id est genera, diastemata, systemata, phthongos, tonos, metabolas, & melopœias. unde & Virgilius in sexto ait:

Nec

^a Unum ad duos] Ita & MS. Leid. Modius, ad duo.

^b Hemiolius] H. e. Sesquialter. Gloss. Philox. Sesquialtera, ἡμιόλιον. Lege, sesquialtera cum Vulcano. Vel potius, sesquialtera.

^c Duos ad tres] Ita & Leid. cod. Modius, duo ad tria. Sed masculina terminatione utitur in hac re etiam Capella Lib. 11. pag. 26. Verba ejus adscribam, ut in transitu emendem: *Aliud illa senis dei ratio, qua mathen tetradem non tacuit, conficitur, nisi perfecta rationis numerum? Quippe intra unum, secundum, triademque ipsum bis binum tenet. Lege ex Leid. codice cum editis à me collato, intra se monadem, dyadem, triadem ipsum bis binum tenet.* Pergit Capella: *Quibus collocationibus symphonia peragentur. Nam tres ad quatuor epitritus vocatur arithmetica ratione, ac diatessaron in Musiciis perhibetur. Item intra eam (cum intra MS.) jacent tres ad duos (duo MS.) qua hemiolios forma est, symphoniamque secundam, qua diapente dicitur, reddunt. Tertia symphonia diaplason in melicis perhibetur, diaplasioque conficitur, hoc est, uno duobus collato.* Macrob. Lib. 11. Somn. Scip. cap. 1. Hemiolius est, cum de duobus numeris major habet totum minorem, & insuper ejus medietatem, ut sunt tria ad duo. Legendum esset ergo in

Fulgentio non *duos ad tres*, sed *tres ad duos*. Nihil tamen mutaverim ob ea, quæ mox sequuntur, & Censorinus habet cap. 10. *Ubi ponderum discrimen est sesquitercia proportione, quam duo faciunt ad tria collata, quod ἡμιόλιον appellant.*

^d Tres ad quatuor] Utitur ex heic inverso ordine Macrobius: *Est epitritus cum de duobus numeris major habet totum minorem, & insuper ejus tertiam partem, ut sunt quatuor ad tria.* Et Schol. in Hephæstion. p. 12. *Ἐπιτρίτος ἀριθμὸς λεγεται ὁ ἀριθμὸν τρία ἔχων ἐν αὐτῷ, & τὸ τρίτον τῆς οἷα ὁ τῆς αὐτῆς ὅρις τῆς τρία.* Sed tria ad quatuor etiam Censorinus, ut & Capella, tres ad quatuor. Quamobrem nihil necesse arbitror ut cum Modio rescribamus tria ad quatuor.

^e Quinque ad quatuor] Imo novem ad octo. Macrobius: *Epogdous est numerus, qui intra se habet minorem, & insuper octavam ejus partem, ut novem ad octo; quia in novem & octo sunt, & insuper octava pars eorum, id est, unum. Hic numerus sonum parit, quem tonon Musici vocaverunt.* Capella: *Novem vero ad octo ἑπταγδὸς numeri efficiunt junctionem.*

^e Et quoniam ultra &c.] Modius, *ultra quem numerum arithmeticus ordo &c.* Leid. cod. à Commel. Itat,

f. Ar-

*Nec non Threicius longa cum veste sacerdos,
Obloquitur numeris septem discrimina vocum.*

In arithmetiis enim, quibus plenitudo formulæ est, ut etiam in geometricis tonus. Vox vero habet gradus symphoniarum innumeros, quantum natura dotaverit ipsam vocem, ut habeat *faris* & *thesis*, quas nos Latine elationes & dejectiones dicimus. Tibia vero vix unam & dimidiam perficit symphoniam. una enim symphonia & quinque symphonias habet. Ergo post artem musicam Minerva reperit tibia, quas omnis doctus in musicis propter sonorum despuit paupertatem. Inflatas vero buccas ^hideo risisse dicuntur, quod tibia ventose in musicis sonet: & idiomatum proprietate amissa, ⁱsibilet potius rem, quam enunciet. Ideo illam ^kinjuste sufflantem omnis quicumque est doctior ridet. unde eas & Minerva, id est sapientia, exprobrans projicit: quas Marfyas assumit. Marfyas enim Græce, quasi *μωγὸς αἰῶν*, id est ^lstultus solus, qui in arte musica tibiam præponere voluit citharæ: unde & cum porcina pingitur cauda. Sed his duobus certantibus, Mida rex ^mresidet. Mida enim Græce, quasi *μυδὴν ἰδὼν*, dicitur: quod nos Latine nihil sciens .
dici-

[*f Arsis & thesis*] *Ἀρσὶς & ἑσις*. Capella Lib. ix. *Arsis* est elevatio, *thesis* depositio vocis & remissio. Etiam pes in versu recipit *arsin* & *thesin*. quâdere vide Diomed. Lib. iii. & Terent. Maurum pag. 60. ed. Brisszi.

[*g Quinque symphonias habet*] Modius, quinque voces. Gloss. cod. Leid. Una symphonia complet quinque tonos.

[*h Ideo risisse dicuntur*] Modius, *dii* ideo risisse. Sed *τῶ δῖι* inter glossas interlineares representat cod. Leidensis.

[*i Sibilet potius*] Hinc *fistulam sibilatricem* appellat Capella. Gloss. Ilid. *Fistulor*, *sibilo*.

[*k Injuste sufflantem*] Gloss. *sine lege chordarum*.

[*l Stultus solus*] Revera stultus est, qui *μωγὰς αἰῶν* in animum inducit. Servius Centimetro: *Marfya cede domi tua carmina Phæbi*. Ita edidit Putschius. Sed membranæ Vett. Biblioth. Leid. exhibent, *Marfya cede dō tua carmi-*
Tom. II.

na Phæbi flebis. *Τὸ Phæbi* delendum est, & legendum: *Marfya cede Deo, tua carmina flebis*. Est metrum *dactylicum Stesichorium constans pentametro catalecto*. Ita enim ex iisdem membranis legendum, non *acatalecto*, ut editum.

[*m Residet*] Gloss. *quasi iudex*. Forte aliquis mallet *presidet*. quod iudices iudicio etiam *presidere* dicantur. Sane apud Tertull. legi de Resurr. carnis cap. 14. *Substantia humana dijudicanda censura divina presideat*. Sed *residere* idem, quod *sedere* est, verbum in hac re usitatissimum. Phædrus Lib. i. cap. 11. *Tunc iudex inter illos scdit simius*. Ovid. xi. Met. 157. *Monte suo senior iudex confedit*. xiii. vers. 1. *Confedere duces*. At orator stat. Quintil. Declam. 250. *Tu initium putas actionis, cum iudices confederunt, cum ad dicendum surrexerit orator?* Immo & *residere* pro *presidere* dixerunt. Soar-

I tian.

dicimus. ideo etiam & ⁿ asininis auribus dicitur, quia omnis discernendi ignarus nihil differt ab asino. ob hanc etiam rem & servum ejus auriculas referunt prodidisse. Ingenium enim nostrum servum habere debemus, ad omnia quæ volumus obsequentem, & nostra secreta celantem. * Quod autem per cannam prodidit, fistulam gutturis loquendo significat. Quod vero pastor audit: ^p pastores sunt [illi] qui ^q aliena sulcando subtilius pascunt.

X. Orpheus, & Eurydice.

* ORPHEUS Eurydicen nympham amavit, quam sono citharæ mulcens uxorem duxit. Hanc Aristæus pastor dum amans sequitur, illa fugiens in serpentem incidit, & mortua est. post quam maritus ad inferos descendit, & legem accepit, ^b ne eam conversus aspiceret. Quam

con-

tereti meatum spiritalem præbet cæcure su.

n *Asininis auribus dicitur*] Interferit Modius aliquid, & legit, *depravari dicitur*. Cur autem hoc fictum fuerit, explicat præter Cononem etiam Tzetzes ad Lycophron. p. 204. ed. Steph. Cum Fulgentio Ægyptii faciunt, qui hominem imperitum cum denotare vellent, humano trunco caput imponebant asininum, ut est apud Horum Lib. 11. Lucian. de Calumn. Ταῦτα ὅτις ἔχον παμμυγῆθι, μὴρὶ δὲ ἰν τοῖς αἰ Μίδῳ ποσειδωνίου. Quam variè jam olim fabula illa de Midæ auribus asininis explicata fuerit, discere licet ex Schol. Aristophanis in Plut. act. 11. sc. 1. Μίδας βασιλεὺς ἦν Φρυγίας πλεονεκτήων, ὅτε οὐκ ἔχεν. Τὸτο ἐν παλαιμωδῶς ἐλέγῳ ὅτι τῷ τῷ, ἢ τοι ἐπὶ πολλὰς ἀπαγωγὰς ἔχεν, ἢ ἐπὶ καμῶν Φρυγίας κατὰ γέν, ἢ πῶς ὅτε ἐλέγχο. ἢ ἐπὶ δὲ ὅτι μᾶλλον αἰκιστὶ ἢ ἄλλων ζῶων πηλὸς μὲν. Καὶ Μίδας ὅ πολλαὶ ἀπαγωγὰς ἔχεν. Οἱ δὲ φασιν, ἐπὶ ἡέρας ποτὶ τὸ Διόνυσον ὁ Μίδας, μετακλήσθαι εἰς ὄνον. ἢ ὅτι ὄνος τὸ Διόνυσον παρεῖν ἠδύνατο, οὗ δὲ ὄνους ὁ Δίας, ὅτε οὐκ αὐτὸν ἀφείλετο, εἰ ὅ, ὅτι ὅτε μὲν αὐτὸν οὐκ ἔχεν &c.

o *Quod autem per cannam &c.*] Supr. Lib. 1. cap. 14. *Gnatia fistula, qua*

p *Pastores sunt (illi) qui &c.*] Ταῖς illis unctis à Comenel. inclusum agnoscit codex Leidensis. nec cancellari necesse est.

q *Aliena sulcando subtilius pascunt*] Gloss. *aliena facta indagando se reficiunt*. Pro *subtilius* Barthius conjicit, *suaviliter*. Subtiliter Heracles & forte vere. Quid tamen si legas? *aliena scrutando subtilius pascuntur*, vel *se pascunt*.

Ad CAP. X.

a *Orpheus Eurydicen*] Principium hujus capitis affutum fab. 164. Hygini. Notat heic glossator: *Eurydicen, quando per m scribitur Latinus accusativus est, cum per n Græcus accusativus est*. Sulta est observatio; sed unde discas barbarum sæculum pravā pronunciatione seductum illa, quæ in recto casu in n apud Græcos desinunt, solum in Genitivo inflectere per u, &, ut ita loquar cum Ulpiano, consequenter in accusativo per em.

b *Ne eam conversus &c.*] MS. Leid. *ne sese*. An scripsit ergo, *ne se conversus aspiceret, ut n eam?* Hygin. cap. 60. *Rarus deorsum post se revolvitur.*

c Et

conversus aspiciens, iterum perdidit. Hæc igitur fabula artis est musicæ designatio. Orpheus dicitur ἀρχαία φωνή, id est optima vox. Eurydice vero, profunda dijudicatio. In omnibus igitur artibus sunt primæ artes, ^c & sunt secundæ: ut in ^d puerilibus literis prima ^e abecedaria; secunda ^f nota. In grammaticis prima lectio, secunda articulatio. In rhetoricis prima rhetorica, secunda dialectica. In geometricis prima geometria, secunda arithmetica. In astrologicis prima mathesis, secunda astronomia. In medicinis prima ^h gnostice, ⁱ secunda [vero] dynamice. In aruspicinis prima aruspicina, secunda paralysis. In musicis prima musica, secunda apotelesmatica. De quibus omnibus breviter rationem perstringam necesse est. Aliud est enim apud grammaticos aliena agnoscere, aliud sua efficere. Apud rhetores vero aliud profusa & libero cursu effrenata loquacitas, aliud restricta veritatisque indagandæ curiosa ^k nexilitas. Apud astrologos aliud est astrorum ac siderum cursus effectusque cognoscere, aliud ^l significata traducere. In medicinis aliud est morborum agnoscere ^m meritum, aliud infirmitatis venientem ⁿ concursum mederi. In geometricis

^c Et sunt secunda] Tò & non habet cod. Leid. nec 5. edd. Sunt autem secundæ artes ipsa adyta & sanctuaria, ut primæ progymnasmata.

^d Puerilibus literis] Literis elementariis, ut Capitolinus in Pertinace, vel primis elementis, ut Horatius eas vocitat.

^e Abecedaria] Fictum vocabulum, ut alphabetum apud Hieron. & Plin. Lib. 1.

^f Nota] Gloss. conjunctio literarum. Lipsius, notante Scrivério, emendat notaria.

^g Articulatio] MS. Leid. artitilatio. Articulare est clarè & distinctè proferre. Paulinus: Molitæque vocis Articulare sonum. Sed confundit Fulgentius cum Grammaticâ Grammatisticam. Grammatistæ est non Grammatici docere lectionem & pronuntiationem. Vide Wouw. Polymath. cap. 5.

^h Gnostice] Explorativa, Macrobi. 1.

Sat. cap. 20. Sicut ait Hippocrates oportere medicum dicere de agro, Τὰ τῆς παρούσης, καὶ τὰ ἀπομακρότητα, καὶ τὰ μείζονα, id est, Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox futura sequantur.

ⁱ Secunda (vero) dynamice] Illud (vero) non agnoscit cod. Leid. Gloss. virtus curationis. All. edd. exhibent mantice.

^k Nexilitas] Gloss. jugalitas. Inteligit syllogisticum brevilloquium.

^l Significata traducere] Gloss. ad significationem trahere.

^m Meritum] Gloss. causas & qualitates.

ⁿ Concursum mederi] H. e. impetum, ut rectè Gloss. Sed non rectè mederæ cum accusativo junxisse videtur Fulgentius. Ita tamen etiam Gellius Lib. 1. cap. 3. Multa cum animo meo ad casum tam ancipitem medendam consulanti visum est &c. Servius ad Georg. 1. 193. Sanè mediocr accusatorem regit.

cis aliud formulas lineasque depingere, aliud numeros formulis coaptare. In aruspiciis aliud est fibrarum particularumque inspectio, aliud ° secundum Battiadem P eventuum immutatio. In musicis vero aliud est harmonia phthongorum, systematum, & diastematum: aliud effectus tonorum virtusque verborum. Vocis ergo pulchritudo, delectans q interna artis secreta, virtutem etiam mysticam verborum attingit. Sed hæc quantum ab optimis amatur, sicut ab Aristæo, (ἡ εἰσὶν enim Græce optimum dicitur) tantum ipsa ars communionem hominum vitat; quæ quidem serpentis ictu moritur, quasi astutiæ interceptu secretis velut r inferis transmigratur. Sed post hanc artem exquirendam atque elevandam vox canora descendit, s & quæ apotelesmatica, phantastica omnia præbet, & modulis tantum vi secreta latentibus, voluptatum reddit effectus. Dicere enim possumus, quod t Dorius tonus aut Phrygius, Saturno coiens, feras mulceat; u si Jovi, aves oblectet. At vero si rei expositio quæritur, cur hoc fiat, vestigandæ rationis captus immoritur. x Ideo ergo & ne eam respiciat, prohibetur: & dum videt, amittit. Nam perfectissimus y Pythagoras dum modulos numeris coaptaret, symphoniarumque pondera terminis arithmeticis z per melos & rhythmos & modulos sequere-

tur,

ut medicor illam rem: medeor vero illi rei dicimus. Nam medeor illam rem figuratum est. Plura dixi ad Hyg. Astron. II. 4.

o Secundum Battiadem] Battiadem in Paredris laudat libro de Virgil. Contin. Unde Bacidem quidam facere voluerunt: de quo consulendus Suidas, & Faber ad Lucian. Peregr. p. 74.

p Eventuum immutatio] Gloss. qualiter res mutantur de prosperitate in adversitatem.

q Interna artis secreta] Modius, interno artis secreto.

r Inferis transmigratur] Ad inferos traducitur. Vide not. ad Hyg. cap. 259.

s Et quæ apotelesmatica] Cod. Leid. & quia.

t Dorius tonus] Schol. Pind. ad Olymp. a. Εἰς τὴν ἀπορίας ἡσεί, δω-

ει, ορύμα, λυδί. Schol. Horat. ad Lib. iv. od. ult. Tres modos habebant, Ionicum, Lydium & Phrygium. Sed idem ad epod. 9. septem numerat. Quindecim Alypius cap. 1. & seqq. Confer Apulej. Florid. 1.

u Si Jovi] Illud si exturbat Modius. Sed agnoscit Leid. cod. Nec deleri necesse est, si cocat subaudias ex præcedentibus.

x Ideo ergo] Leid. cod. ideo vero.

y Pythagoras] Prolixè hæc narrat Macrobius Lib. 11. in Somn. Scip. cap. 1. Adde Isidor. Orig. 11. cap. 15. Etiam Arithmeticon ejus inventum quidam voluere. Vide Meursium Denar. Pythag. cap. 1.

z Per melos] MS. Leid. Per mela & rhythmos vel modulos. Tò mela rectè habet. Capella Lib. 11. Tn vatium mela dul-

tur, ^a effectus vero rationem reddere non potuit.

XI. Phineus.

PHINEUS enim in modum avaritiæ ponitur: & à scænerando Phineus dictus est. Ideo cæcus, quod omnis avaritia cæca sit, quæ sua non videt: ^a ideo & Harpyiæ cibos rapiunt; quia rapina ei aliquid de suo comedere non permittit. At vero quod ejus prandia stercorebus scædant, ostendit scænerantium vitam rapinæ ingluvie esse sordidam. Sed has à conspectu ejus ^b Zetus & Calais fugant. Græcè enim ζητῶν καλὸν inquirens bonum ^c dicitur. Ideo volatici, quia omnis inquisitio boni nunquam terrenis rebus miscetur. Ideo ^d Aquilonis venti filii, quia bona inquisitio spiritalis est, non carnalis: ergo veniente bonitate, omnis rapina fugatur.

XII. De Alphæo & Arethusa.

ALPHEUS fluvius Arethusam nympham amavit: quam cum sequeretur, in fontem conversa est. Ille ^a in mediis undis ambulans, non immixtus, in sinum ejus im-

dulcibus Camænis, Et scis Pindaricam Chelyn referre. Et post paulo: Vicissimque dulcisa mela geminantur. Lib. ix. Bis plenum omnis sona cui recinunt mela. Aufon. Parent. 27. Cui brevissima mela modifica recino. Etiam meli in genitivo singulari dixit Servius Centimetro. Anacreonticum constat tetrametro acatalecto, ut est hoc: Hic finis est, Iambe salve vindicæ doctor meliori. Ita dedit Putschius. At legendum ex membranis bibliothecæ Leid. Hic finis est, Iambe salve vindicæ doctor meli. Nihil verius. Iambus est doctor meli vindicæ. Sed is casus potest esse à recto melus. unde melum accus. sing. Paccavius, & melos eodem casu plur. Accius & Varro dixere. Melorum gen. plur. est apud Terent. Maur. p. 62. Auctor & doctor melorum, qui duas breves habet.

a Effectus vero] Tò vero non habet codex Leid. Et rectius sanè abest,

Ad CAP. XI.

a Ideo & Harpyiæ] Lege, ideo ei cum MS. Leid. & 5. edd. ἵστορικὸς fabulam explicat Tzetzes in Lycophron. p. 34.

b Zetus] Non probo istam confusionem. Alius enim Ζῆθος, alius Ζῆτις. Vide not. ad Hyg. cap. 14.

c Dicitur] MS. Leid. dicimus. Quod sperni non debebat.

d Aquilonis venti] Hygin. cap. 19. Zetes & Calais aquilonis venti & Orithyia filii. Vide ibi notas nostras.

Ad CAP. XII.

a In mediis undis ambulans] Servius ad Eclog. x. 4. Alii dicunt ad Arethusam nympham Siciliae Alphæum de Elide venire per maria: secundum quos alibi dixit, Alphæum fama est hinc Elidis amnem Oceanitas egisse vias subter mare.

immergitur: unde & apud inferos ^boblivionem animarum trahere dicitur. Alpheus enim Græce quasi ἀληθείας φῶς, id est veritatis lux. Arethusa vero, quasi ἀρετή, id est nobilitas æquitatis. Ergo quid amare poterat veritas, nisi æquitatem? quid lux, nisi nobilitatem? Ideo & in mari ambulans non miscetur, quia lucida veritas omni malorum morum falsedine circumdata, pollui aliqua commistione non novit. Sed tamen in sinum æquissimæ potestatis omnis lux veritatis dilabitur. Nam & descendens in infernum, id est in secreta conscientiæ, veritatis lux, malarum rerum semper oblivionem importat.

*Alti dicunt ipsam Arethusam jam in fontem mutatam Alpheum fugere, & de Elide ad Siciliam venire: quod nunc est secutus. Sanè dicitur quodam tempore patera aurea in Arethusa inventa, quam Olympionica (leg. Olympionices vel mox miscent) in Alpheum miserat; & cum Olympiæ hostiæ cedantur, cruor earum * in Alpheum infusus, in Arethusam exit. Tolle asteriscum, & confer*

quæ dicit ad III. Æn. 694. Plin. Lib. 11. cap. 103. Lactant. Argum. Met. Lib. v. fab. 10. Ammian. Marcell. Lib. xv. p. 40. ed. Lindebrog.

^bOblivionem animarum] Quam animæ apud inferos portant. Vide Virgil. Æn. vi. 715.

^cΑρετή] MS. Leid. Arethusa. Fortè scripserat, ἀρετῇ ἰου.

FABI PLACIADIS
FULGENTII
V. C. LIBER DE EXPO-
SITIONE VIRGILIANÆ
CONTINENTIÆ

Ifacius Tzetzes, vir doctissimè eruditus,
in Commentario suo Lycophroniano :

Ἐὰς τὴν ἀλληγορίαν εἰς μήτις τινὰς ἀναγκαίαις,
διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἱστορῶν ἱερῶν, ὅτι ἐδὲ
πρέπον ἐστὶ ἀλληγορεῖν ἐν ταυτοῖς. οὕτως γὰρ μυ-
θικῶς πάντα γράφει.

Junilius Episcopus Africanus Comment.
in caput i. Genes.

*Diligenter intuendum, ut ita quisque sensibus al-
legoricis studium impendat, quatenus apertam hi-
storiæ fidem allegorizando non derelinquat.*

FABII PLANCIADIS FULGENTII

De

ALLEGORIA LIBRORUM VIRGILII

Ad

CHALCIDIDIUM GRAMMATICUM.

EXPETEBAT quidem, ^b Levitarum sanctissime, nostri temporis qualitas grande silentium, ut non solum mens ^c expromtare delisset quod didicit, ^d quantum etiam oblivionem sui efficere debuit quia vivit. Sed quia ^e nova caritas dominatu fulcitur, & in amoris præcepto con-

^a De allegoria &c.] Veram inscriptionem esse de expositione Virgiliæ continentia recte in orâ libri sui notaverat Scriverius. Firmant id cum coronis huic libello affixæ, tum etiam illa Mythol. Lib. III, cap. 6. *Pane duorum librorum continentia*; nec non quæ mox sub initium hujus scripti habes, *Virgiliana Continentia secreta physica tetigi*. Et, *physicè trium vitarum reddidit continentiam*. Immo & ista, habes breviter de *cursum primi libri continentiam*. *Continentiam* nempe dixit pro eo, quod continetur. Æthicus Præfat. Cosmogr. *De omni ejus continentia perlatum est ad sematum*. Apulejus Dialogo Hermetis: *De verâ rationis continentia decidisti*. Anonymus in notulis ad hunc libellum: *Scripti libri hunc habent titulum: Fabii Planciadis Fulgentii V. C. incipit Virgilianæ Continentiæ secundum philosophos moralis expositio*. Non longè abijt *ἡθρῶν* illa alterius ex Vaticanis codicibus: *Fabius Placius de Fulgentio Moralis expositio Virgilianæ continentia*. Gloss. Labb. *Continentia*, *ἀποκρυφῶν, ὑποκρίματα*. Prima explicatio hujus loci est, Retinuit Græcam vocem

Aufonius, cum Argumenta Iliados & Odysseæ Homeri *Periochas* appellavit.

^b Levitarum sanctissime] I. e. diaconorum. Isidor. Orig. Lib. VII. cap. 12. *Levita ex nomine auctoris vocati: de Levi enim Levita exorti sunt, à quibus in templo Dei mystici sacramenti ministeria explebantur*. Hi Græcè Diaconi, Latine ministri dicuntur. Confer eund. in de Offic. Lib. II. cap. 8. Salviani. Præfat. ad Salonium pag. 312. ed. Pith. *Ad Levitas etiam atque presbyteros h. e. diaconos &c.*

^c Expromtare delisset] Gloss. *expromere desineret*. Recte. Ut reliqui Afri pœne omnes, ita & Fulgentius *ἀποκρυφῶν* pro imperfecto frequenter usurpat. Vide quæ annotavi ad Prolog. Lib. I.

^d Quantum etiam] Ἀντὶ τὸ verum etiam. Confule Indicem.

^e Nova caritas &c.] Gloss. *magna*. Sed pro *fulcitur* Leid. cod. habet *fulciatur*. Veriorem puto alteram lectionem, quæ vulgarè appicta erat in illo codice, *nova caritatis dominatu*. Atque ita præfert quoque Geney. editio. Ref-

contemtus nunquam admittitur; ob hanc rem Virgiliana continentia secreta physica tetigi, vitans illa, quæ plus periculi possent ^fprærogare, quam laudis. Væ inquam nobis, apud quos & nosse aliquid periculum est, & habere. Ob quam rem & ^gbucolicam georgicamque omisimus, in quibus tam mysticæ sunt ^hinterstitiæ rationes, quo nullius penè artis in iisdem libris interna Virgilii ⁱpræterit viscera. Denique in prima Ecloga, secunda, & tertia, physice trium vitarum reddidit continentiam. In quarta vaticinii artem assumpsit. In quinta ^kPontificalia designavit. In sexta artem musicam cum suis perfectissimis posuit numeris. In parte vero ejusdem eclogæ physiologiam secundum Stoicos exposuit. Septima ^lnotakinen *δύναμις* tetigit. Octava apotelesmaticen Musicorum & magicam designavit: in parte vero extrema tetigit ^mefe-

fer ergo verba ista ad *το μὲν*, quod præcessit.

[^fPrærogare] Vide, si tanti putes, quæ de hac voce annotavi ad Prolog. Lib. 1. Junilius quoque, ut Afrum docebat, in Præfat. ad Primas. Sufficit hac una temeritas, quod divino *γαμψύλαος* ex paupertate confessa duo hac ande minuta jactare. Sunt qui talentis uncerent, unde *αγόνibus* prærogentur. Lege, prærogetur. Intelligi autem vult Planciades rationes decorum vel fabulas, ut rectè glossator.

[^gBucolicam Georgicamque] Ita quidem habet etiam Leid. cod. Sed in posteriori voce licet è recentiori manu erit addita. Gloss. Philox. *Πύλλος* (in Georgiâ arbores dicuntur, quoties ramos ex se generant) *βλαστειν*, *παρὰ τοῦ δακτύλου*. Legitur apud Maronem 1. Georg. vers. 17. *Πύλλος* duas radices, non *πύλλος*. Vett. membranæ bibliothecæ Leidensis, quæ continent explicationem 1. & 11. Lib. Georg. Virgil. Malè autem quidam Georgiæ duas tantum libros asserunt, dicentes Georgiam esse *τῆς γῆς ἔργον*, id est, terræ operam, quam primi continent libri. Tertius & quartus licet Georgiam non habent, tamen ad utilitatem rusticam pertinere dicimus. Præfero tamen *Georgicam*, cum ita & in Servii præmio edito legatur.

Diomedes Lib. III. *Εὐρυκλῆς* est vel enarrativum, in quo poeta ipse loquitur sine personæ ullius interlocutione, ut se habent tres Georgiæ, & prima pars quarti. Etiam in Glossis *Georgicæ* rescripserim potius, quam *Georgiæ* cum Cujacio. Ad eundem modum etas illa inflectebat *Chronica Chroniæ*. Biblia Bibliæ, Pascua Pascuæ. Pseudo-Cyprianus in de Revel. cap. Joannis Baptistæ: *Chronica Marcelli principis* legat. Vetus interpres Ps. xxii. vers. 1. *In loco pascuæ ibi me collocavit*. Raimo Homil. p. m. 37. *Ob abundantiam & fertilitatem pascuæ*. Confer Voss. in de Vit. Serm. Lib. 1. cap. 12. Druſ. ad Inscriptionem Histior. Sacre Sulpic. Severi.

[^hInterstitia] Gloss. *distinxisse*. Talia sunt in Prologo Lib. 1. *Mysticis interserent rationibus*. Et, *cujus te visceribus interstringi poposceris, nisi interstringi & ibi legendum est*.

[ⁱPræterit] Lege, *præterierit*, ut est in ed. Genev. Quo pro ut identidem usurpat hic scriptor.

[^kPontificalia designavit] *Apotelesmum* descripsit. Gloss.

[^lNotakinen] Edit. Genev. *νοτάκινον*. Scriverius margini illevecat, *Notakinen*. Hoc effec. *βότανον*. MS. Leid. *Notakinen*. N. L.

m Efe-

mesenuefion, quam etiam in nona ecloga persecutus est. In octava quidem, ubi dicit,

*Adspice corripuit tremulis altaria flammis
Sponte sua, dum ferre moror, cinis ipse: bonum sit.
Nescio quid certe est, & Hylax in limine latrat.*

In nona. vero ecloga, ubi dicit,

De calo tactas memini pradicere quercus.

iterumque — *lupi Marini videre priores.*

PRIMUS vero Georgicorum est omnis astrologus, & in parte extrema °ephemericus. Secundus physiognomicus & medicinalis. Tertius omnem aruspicinam continet, quam quidem & in sexto Æn. tetigit, dum dicit,

*Et summas carpens media inter cornua setas,
Ignibus imponit sacris libamina prima.*

Quartus vero ad plenissimam rationem est Musicus cum sua apotelesmatica in fine carminis dicta. Ergo doctrinam mediocritatem temporis excedentem omisimus, ne, dum quis laudem querit nominis, Praefragmen reperiatur capitis. Esto igitur contentus, mi Domine, leviori fasciculo, quem tibi Hesperidum floralentis decerpimus hortulis. Aurea enim mala si expetis, esto Eurytheus & alio fortiori, qui, ut Alcides, suam pro nihilo reputet vitam. Poteris enim ex his facite multa colligere, quæ ad instru-

men-

in *Ephemeris*] Ita & Leid. cod. Gloss. id est, prognosticon, signa futura rei. Scribentius conscribat, *lucius*. Gen. Edit. exhibet, *lucius*.

n *De calo tactas*] Hic versiculus non in nona, sed prima legitur ecloga. In nona hunc habes: *Sape sinistra coram pradiis ab illis cornis.*

o *Ephemeris*] Ita & Leid. cod. Male *lucius* ed. Gen. Edit.

p *Fragmen reperiatur capitis*] Male *fragilitatem mentis* interpretatur Glossator. Significat scire aliquid capitis fuisse id temporis. Vide quæ præcesserunt, & Prolog. Lib. 1. Cæterum pro *fragmen* exhibent *fragmen* Leid. cod. & editio Genevensis. Quod non temere damnaverim. Ita & ego non *regmen* tantum, sed *regimen* & *regimentum* legas apud Apulejum, Ovidium, & Livium. Gloss. Labb. *Fragmen*, *lucius*. Atque ita ea vox usurpatur à Prudentio, Ovid. xi. Met.

361. Vet. Interpret. Cantic. cap. 4. & aliis. Sed Fulgentius pro fracturâ hanc accepit, ut & Auson. epigram. 35. Post M. incisum est: puto sic 147 non tota videtur: Dissiluit scilicet fragmine laesus apex. Ita scribendum ex editi. Steer. ann. 1598. Fractum significat apicem literæ M.

q *Alio fortiori*] *Α'ρ' αὐτῷ* pro alio. Festus: *Alii rei dicitur* Plautus pro eo, quod est alia rei. Columbanus in Menostichis: *Quod tibi vis fieri, hoc alio præstare memento.* Vide ibi Cl. Baumium. Sic in Græc. Inscript. pag. 756. *Μι' ἑψ'.* p. 990. nullo, pro nullo & ipsi. Auson. Praefat. Cænon. *Sola memoris opus est.* Propert. Lib. 1. el. 20. *Nalæ debita cura.* Tibull. Lib. iv. el. 6. *Ulla non ille puella seruire, aut cuiquam dignior illa viro.* Servius Centimetro: *Phrynicianum constat tetrametro catallago, ut est hoc: Tibi fenus fero donum,* 10.

mentum tui proficiant desiderii. Ego vero, ^rChryssippi ellebori ^srancidulo acrore postposito, cum Musis aliquid blandius ^tfabulabor.

Vos Heliconiades, neque enim mihi sola vocanda est Calliope, conferte gradum, date præmia menti.

Majus opus moveo: nec enim mihi sufficit una:

Currite Pierides, & juncto robore nobis

Parnasias niveo compellite pectine chordas.

Hæc tam parva precatio credo quod Virgilianis satisfecerit Musis. ^uCede mihi nunc personam Mantuani vatis, quo fugitivos ejus in lucem deducamus amfractus. Nam tunc ad me etiam ipse, Ascræi fontis ^xbractamento saturior, atvenit; quales vatium imagines esse solent, dum assumptis ad opus conficiendum tabulis, stupida fronte ^yarcanum quoddam ^zlatranti intrinsecus tractu submurmurant.

solæ quod dant Veneri. Lege ex membran. Cod. Leid. *Tibi vatis serb &c.* Plura hoc genus invenies in notis nostris ad Hyg. Myth. cap. 5. apud Stewech. in Apulej. p. 80. & Vossium Analog. Lib. IV. p. 177.

^rChryssippi ellebori] Scriverunt & Tollius in suis libris, *Chryssippei ellebori*. Atque ita video etiam voluisse Barthium ad Stat. Tpm. Gr. 1. p. 99.

^sAcrore rancidulo] Malit forte aliquis *acore*. Quæ voce utitur Tertull. contra Marc. Lib. 1. cap. 2. Plin. Lib. VII. epist. 3. Isidor. Orig. xviii. 7. & xx. 9. Sed *acrore* etiam disertum Leid. cod. cum glossâ *acredine*. Verum nec *acror*, nec *acredo* apud antiquos putem inventi. Invenio tamen in Glossis Labb. *Acredo*, *maeria*. *Acritas* & *acritudo* sunt apud Gellium. Est autem *rancidum*, quod *ταρς* Græci dicunt. Unde *ταρς* *ταρς* *ταρς*, *rancor* in Glossis Labbæi. Utitur eâ voce præter Palladium etiam Augustin. Meditar. 1. & Hieron. Epist. Select. Lib. 1. 18. 19. & 39. Verum quia *rancesco* Græcis non est *ταρς* *ταρς*, sed *ταρς* *ταρς*, in Glossis rescripserim *ταρς* *ταρς*.

^tFabulabor] *Fabulor* MS. Leid. Bene monet Glossator, quæ mox sequuntur verba, *neque enim mihi sola vocanda est Calliope*, includenda esse parenthesis.

^uCede nunc mihi] Cedo dixissent alii. Notum est illud Taciti A. 1. 23. *Cedo alteram*. Fors sit tamen, ut certe *απ-χρυσος* scripserit. Nævius: *Patrem Lycargum ecce*.

^xBractamento] Malim, *bractamento*, ut derivetur à verbo *bractare*, unde *bractata eloquentia* apud Solinum, *bractate come* apud Capellam Lib. 1. p. 201: *imbractari auro* apud Macrobin. Lib. XIV. & XVII. Est autem *bractamentum* heic *subtile figmentum*, si glossatorem audimus. Adde his, quæ de istâ voce notavit Juretus ad Symmach. Lib. 1. epist. 26.

^yArcanum quoddam] Malim, *quiddam*. Puto idem vocabulum restituentum Petronio pag. 214. edit. Gabb. Mirabile quidem paupertatis ingenium, singularumque rerum quasdam artes famæ edocuit. Lego, mirabile quiddam. Pariter languet illud quidem apud eundem p. 186. Tandem Crotona intravimus; ubi quidem parvo diversorio refecti, postero die amplioris fortunæ domum querentes, incidimus in turham hereditarum. Libenter scripserim, quodam parvo &c. Seneca Suas. 1. Sacrum quidem terris natura circumfudit oceanum, Et istic sacrum quiddam reposuerim.

^zLatranti tractu] Latranti tractatu habere scriptos duos libros monet anonymus in Genev. Edit. Sed tractu discrim-

tiam

rant. Cui ego, Seponas quæso caperatos obtutus, ^a Ausonidum vatum clarissime, rancidamque altioris ^b falsuram ingenii jocondioris quolibet mellis sapore dulcescas. Nam non illa in tuis operibus quærimus, in quibus aut ^c Pythagoras modulos, aut Heraclitus ignes, aut Plato ideas, aut Hermes alstra, aut ^d Chrysippus numeros, aut ^e endelechias Aristoteles ^f inverfat: nec illa, quæ aut ^g Dardanus

tim Leid. cod. quod pro *expositione* esse dictum notat Glossator; perperam, ut discere potes ex Gronov. Observat. Lib. 11. cap. 1. ubi *latranti tractu* dixisse Fulgentium, pro *latrato* vel *mur-mure lentato*, recte docet. Seneca de tonitru Agam. vers. 466. *Tum murmur grave Majora minitans collibus summis cadit, Tractusque longo littus ac petra gemunt. Tractus instantiæ opponitur.* Plin. Lib. v. epist. 8. Hæc vel maximè vi, amaritudine, instantiâ: illa tractu & suavitate, atque etiam dulcedine placet. Epitaph. Lucan. Quæ tractum serpit, plus mihi comma placet.

^a *Ausonidum*] Hoc esset, *Ausonidarum*. Ita poeta *Æolide* dixit Priscian. Lib. 1. Leid. cod. exhibet *Ausonium*.

^b *Salsuram dulcescas*] Gloss. *amaritudinem dulcem reddas*. Dulcescere ergo activè pro edulcare posuit, ut *insuescere* & *assuescere* Horatius: quorum prius legitur Lib. 1. Sat. iv. 105. *Insuevit pater optimus hoc me. Tò hoc auferendi casu positum censeo.* Flor. Lib. 1. cap. 1. *Assueta sanguine & prædâ volucres.* Imitatus Horatium Prudentius Hymn. Cath. ix. *Mortuos olim sepultos ut redire insuesceret.* Cæterum ad eundem modum *innotescere* pro *notum reddere* posuit Augustin. Soliloq. cap. 7. *Quantum deo placere tibi, innotesce mihi.* Haimo Homil. p. 37. *Qui verum Deum solummodo innotesceret ortum.* Locutus ad eundem modum præter Nittardum, Redemptum in vitâ Isidori, Victorem de Persec. Vand. Lib. 111. & veterem Bibliorum interpretem, etiam Gregor. Dialog. Lib. 11. cap. 8. 111. cap. 33. *Quiescere* pro *quietum reddere* Maro, Seneca, & Sallustius dixerat, ut in notis ad Basil. orationes pag.

91. ostendit Dausqueius. Adde illis itud Propert. Lib. 11. el. 25. *Quamvis ille suam lassus requiescat arenam.* Hieron. Epist. Select. Lib. 1. ep. 4. *Super humilem & trementem verba sua requiescit.* Virgil. in Ciri: *Quo rapidos etiam requiescunt flumina cursus.*

^c *Pythagora modulos*] Ille enim musicam invenisse fertur. Vide annot. ad Mythol. Lib. 111. cap. 10.

^d *Chrysippus numeros*] Videndus Sidonius Lib. iv. epist. 3. & ibi Savarot.

^e *Endelechias*] Edit. Genev. *ἐντελεχίας*. Capella Lib. 11. Aristoteles per cæli quoque culmina endelechiam scrupulosius requirebat. Utrum per *σ* an per *τ* scribi ea vox debeat, multis disputatum pridem à doctis hominibus. Consule inter alios, immo ante alios omnes, Bud. Lib. 1. de Assè pag. 6. & seqq. Tertullian. de Anim. cap. 31. *Et numeros Pythagora vidcrem, & ideas Platonis ostenderem, & ente-lechia Aristotelis occuparem.* Quid ente-lechia sit, anquiritur à Scalig. adversus Cardan. Exercit. 307. & Nemefio in aureo illo libello de Naturâ hominis cap. 2. pag. 63.

^f *Inverfat*] Gloss. *exequitur, tractat.*

^g *Dardanus in Dinameris*] Puto illum intelligi magum, de quo Plin. Lib. xxx. cap. 1. Apulej. pag. 371. ed. Elmenhorst. Euseb. Lib. 11. Præpar. Evang. Sed quid sibi vult *in Dinameris*? Gloss. explicat, *in naturali potestate*. Putes legisse, in *Dynamicis*, vel *Dynamice*. Malè omnino. Qui *Paredri*, qui *Dynameri*, qui denique *Catabolici* sint demones, egregiè explicat Salmasius ad Spartian. Adrian. cap. 14.

h Bat-

danus in Dinameris, aut ^hBattiades in ⁱParedris, aut ^kCampester in Catabolicis infernalibusque cecinerunt: sed tantum illa quærimus levia, quæ ^lmensualibus stipendiis Grammatici ^mdistrahunt puerilibus auscultatibus. Tum ille, contracto rugis multiplicibus supercilio, Putabam te, inquit, homuncule, ⁿcreperum aliquid desipere, in cuius cordis vecturam meas onerosiores exposuissem sarcinulas: at tu ^otelluris glabro solidior, Padi-patum ^qructuas quippiam. Cui ego, Serva istæc, quæso, tuis Romanis, quibus hæc nosse laudabile competit, & impune succedit. Nobis vero erit maximum, si vel extremas tuas contigerit perstringere fimbrias. Ad hæc ille, ^rQuatinus,

^hBattiades] Supr. Lib. III. cap. 10. In aruspiciis aliud est fibrarum particularumque inspectio, aliud secundum Battiadem eventuum immutatio. Consule ibi annot. nostras.

ⁱParedris] MS. Leid. Parredis. Sed perperam. Tertull. de Anim. cap. 28. Scimus etiam magos elicere explorandis occultis per catabolicos, & paredros, & pythonicos spiritus. De Paredris etiam Heinsius videndus Aristarchi sui cap. 7.

^kCampester] Idem est, ni fallor, cuius de cometicis laudat *αεγγματοειας* Servius ad Æn. x. vers. 272.

^lMensualibus stipendiis] *Εμμηναιοις*. Vetus Comment. ad Juvenal. Sat. vii. vers. 120. Græcè dicit. Nam Latine menstrua dicuntur dantium. Lego, *discentium*. Gildas epistol. pag. 21. ed. Lond. Queruntur non affluenter sibi epimenia contribui. Menstrua sanè apud veteres fuere salaria, ut inter alios etiam Eusebius Lib. v. cap. ult. nos docet. Cæterum pro *mensualibus* malim heic *menstrualibus*. Nonius Marcellus cap. xi. 53. *Merces menstrualis*. A *mensis* derivatur *mensurnus*, de quo Priscian. sub finem Lib. 11. & *menstruus*; inde jam *menstrualis*.

^mDistrahunt] Gloss. *vendunt*.

ⁿCreperum aliquid desipere] Capella Lib. i. pag. 2. Ne tu, inquam, *desipis*? admodumque perspicui operis *ιγασμω* noscens creperum *sapis*? Quo loco pro *ne tu* Leid. Bibl. membranz exhibent *non tu*.

^oTelluris glabro solidior] Ita & Leid. cod. Gloss. *Telluris soliditate durior*. Scriverius emendaverat in libro suo. *telluris globo*. Swartius Analect. Lib. III. cap. 2. *solutigradario*. Ipsum vide sis.

^pAdipatum] Gloss. *Tuccosum*; ab *adipe dictum*. De *tuccis* vide nostrum in libello de Prisco Sermonem. Gloss. Labb. *Adipatum*, *σαλιδος*.

^qRuctuas] *Ructas* mallet aliquis. Tertullianus in de Testim. Anim. cap. 1. Academiis & porticibus Atticis partam sapientiam ructas. Idem tamen in de Resurrect. cap. 32. *Eructabant ossa*. Permulta sunt vocabula, quibus superflue illud u inferciunt posterioris ætatis scriptores; cuius generis sunt *monstruosus*, *montuosus*, *egestuosus*, aliaque complura, quæ nec enumerare attinet, nec mihi, dum hæc scribo, in mentem veniunt.

^rQuatinus] Idem quod *quatenus*, pro *quoniam*. Vide Freinshem. ad Flor. Lib. 11. cap. 2. & quos in Indice in eâ voce laudat. Usitata sane illa eo significatu etiam optimis, sed non item pro ut, quemadmodum crebro à Chrylogo usurpatam eam observavi; tanquam Sermon. LXV. *Præcepit ergo, ut Iudei ex se cor lapideum tollant, & volvant perfidia saxum, silecem dura incredulitatis excludant, quatenus anime per infidelitatem mortua de sepulchro peccatoris profilirent*. Sermon. LIX. *Salutis Symbolum tota simplicitate sensu audite, quatenus illud confessionis tempore & audire possitis* & red-

mus, inquit, 'tibi discendis 'non adipata crassedo ingenii, quam temporis formido "periculo reluctat, de nostro torrentis ingenii impetu breviorern urnulam prælibabo, quæ tibi crapula *plenitudine nauscam movere non possit. Ergo vacuas fac sedes tuarum aurium, quo mea commigrare possint eloquia. Itaque compositus in dicendi modum 7 erectis in iotam duobus digitis, tertium pollicem comprimens, ita verbis exorsus est: In omnibus nostris opusculis physici ordinis argumenta induximus, quo per duodena librorum volumina pleniorern humanæ vitæ *monstrassem statum. Denique tale dicendi exordium sumimus:

Arma virumque cano. in armis virtutem, in viro sapientiam demonstrantes. omnis enim perfectio *in virtute constat corporis & sapientia ingenii. Ad hæc ego: Si me tuæ orationis asserta non fallunt, vates clarissime, ideo

reddere. Serm. x. *Ut in hoc vigiletis omnes, quatenus his diebus nullus à Dei gratiâ, nullus à generatione divina relinquantur extorris.* Eodem modo usurparunt istam vocem Episcopi Galatiæ in epistol. ad Leonem Augustum: *Ut omnium dominum rogaemus, quatenus vobis tantum studium pro ecclesia ejus habentibus supernam retributionem conferat.* Et Junil. Comment. in Genes. pag. 6. *Diligenter intuendam, ut ita quisque sensibus allegoricis studium impendat, quatenus apertam historia fidem allegorizando non derelinquat.* Item pag. 13. *Quatenus intimaurentur opera ejus, qui est lux vera &c.* Martial. Epistola ad Tolosan. *Vestra autem oratione tales opus habent, ut oreis pro eis, quatenus diabolus à cordibus eorum auferatur.* Auditor vitæ Clementis: *Preces fundere exhortatur, quatenus viro ejus dominus & auditum reddere dignaretur & visum.*

s *Tibi discendis*] Legendum ex ed. Genev. *In his tibi discendis.*

t *Non adipata crassedo ingenii*] Glossator intelligi jubet magis. Ego tam intelligendum potius dixerim. Vide not. ad Prolog. Lib. 1. Cæterum pingue & crassum appellabant, quicquid insubi-

dum, invenustum & plenum rursus esset. Horat. 1. Sat. 3. vers. 58. *Tardo cognomen pinguis damus.* Idem Lib. 11. Sat. 11. vers. 3. *Rusticum, abnormis sapiens, crassaque Minerva.* Cæterum *crassedo* & *crassities* lecta mihi non semel apud veteres, sed *crassedo* invenio nusquam.

u *Periculo reluctat*] Gloss. *ex periculo resistit.* Sed Genev. ed. melius, *periculosa reluctat.*

x *Plenitudo nauscam*] Lege plenitudinem cum MS. Leid. & Genev. ed.

y *Erectis in iotam digitis*] Gloss. in rectitudinem. Apulej. Miles. 11. *Instar oratorum conformas articulum, duobusque infimis conclusis digitis, cæteros porrigit, & infesto pollice clementer subrigens, insit.* Confer quæ huc facientia ad Propert. Lib. 1v. notavit Scaliger.

z *Monstrassem*] *Monstrassem* Leid. cod. Suo more *ἀποτυπώσαν* pro imperfecto ponit.

a *In virtute constat corporis &c.*] Respexit Sallust. Catil. cap. 1. *Omnis nostra vis in animo & corpore sita est: animi imperio, corporis servitio magis utimur.* Virtutem pro robore corporis usurpat, ut Phædrus Lib. 1. cap. 14. *Virtuti semper praevalet sapientia.*

b De-

ideo etiam divina lex nostrum mundi redemptorem Christum virtutem Dei & sapientiam cecinit: quod perfectum hominis divinitas assumpsisse videretur statum. Ad hæc ille: Videris ipse quid te vera majestas docuerit: nobis interim quid visum sit edicamus. Et quamvis oportuerit secundum dialecticam disciplinam primum personam edicere: sicque personæ congruentiam enarrare, quo prima poneretur substantia; deinde accidens substantiæ, ut primum *virum*, sic etiam *arma* dicerem. virtus enim in subiecto est corpore. Sed quia laudis est assumpta materia, ante meritum viri, quam ipsum virum, ediximus: quo sic ad personam veniretur jam recognita meriti qualitate. Solet quippe etiam in epistolis hoc ipsum communis observare loquacitas, quo primum ^b domino meritum, sic ponatur nominis vocitatio. Sed quo cognoscas plenius laudis me assumpsisse materiam, vide quid in sequentibus dictum sit: ^c quod fato profugus, & vi superum. ^d Quæ vi intenderemus fuisse fortunæ culpam, non virtutis debilitatem, ut fugeret: ^e & deos esse culpabiles, ^f qui pericula sustentare deberent. Illam nihilominus Platonis antiquam firmantes sententiam, ubi ait:

Νῆς αὐτῶπιον θεός. ἔτι ἐὰν ἀγαθός, ὁ θεός
euermenos. id est, sensus hominis deus est. is si bonus est,

^b *Domino meritum*] *Domini meritum* Leid. cod. rectius utique. Per meritum intelligi titulos vult. Servius ad Æn. I. vers. 80. REGINA. Inferioris personæ reverentia est maiorem meritis appellare, non nomine. Contra maioris est minorem nomine tantum vocare. Donatus ad illa Terent. in Prolog. Andr. Poeta cum primum &c. *Jam meritum poeta dedit poetam cum dicendo.* Quæ verba cum habeant edd. antiquiq. malè omiſſa puto à Lindebrogio.

^c *Quod fato*] Leid. cod. Et quo fato. Lege ex ed. Genev. Et quod fato.

^d *Quæ vi intenderemus*] Magis arri- det heic ed. Genev. quo intenderemus.

^e *Et deos esse culpabiles*] Lege cum MS. Leid. & Genev. ed. Deos, quam sapientiam, esse culpabiles. Nota est elipsis & magis.

^f *Qui pericula sustentare deberent*]

Leid. & Ed. Genev. Ut pericula sustentaret.

^g *Θεός euermenos*] Genev. ed. *θεός ευερμηνός*. Atque ita omnino legendum est, vel *θεός ἐστὶν διερμηνός*. Explicat enim, *Deus est propitijs*. *Εὐδαίμωνες* scilicet, quorum dæmon bonus, id est, animus virtute perfectus est. Faciunt huc illa Apuleji in de Deo Socratis: Quodam significato & animus hominis etiamnum in corpore situs *δαίμων* nuncupatur. *Δίνε* hunc ardorem mentibus addunt *Εννυάε*? an *ius cunctis* Deus sit dira libido? Igitur & bona cupido animi bonus Deus est. Unde nonnulli arbitrantur, ut jam dictum est, *εὐδαίμωνες* dici beatos, quorum dæmon bonus, id est, animus virtute perfectus est. Cicero in Somnio Scipionis: *Nec enim tu is es, quem forma ista declarat: sed mens cuiusque is est quæ:*

est, Deus est propitius. Nam & Carneades ^h in libro Telestiaci ita ait:

Ἡ δὲ πῶς αἰσθησι φρονήσῃ καὶ πῶς.

Id est: Omnis fortuna in sensu habitat sapientis. Nam identidem ideo virtutem primum dici volumus, & sic sapientiam: quod quamvis sapientia virtutem regat, tamen in virtute animæ sapientia floret. Defectus enim virtutis ægritudo est sapientiæ: hoc videlicet pacto, quod quicquid sapientiæ consultatio agendum invenerit, si ^k ad subrogandum posse virtus deficiat, curtata in suis affectibus sapientiæ plenitudo torpescit. ^l An non ab ar-

mis

que: non ea figura, qua digito demonstrari potest. Deum igitur te scito esse &c. Ex Platonis scholâ hausta ista sunt. Non valde dissimiliter Macarius Homil. xxx. Τὸν ἴσω αἰσθησθῶν interpretatur ἡ γὰρ αἰσθησι καὶ φρονήσῃ. Melius Tertull. de Resurrect. Carn. cap. 11. interiore hominem non substantiam esse, sed substantia sapientem ait. Corpus Platoni habitaculum hominis tantum, non pars. Democrites in Gnomis: Ψυχῆς μὲν τελειότης παντὸς μορδῶντος ὁρθοί, corporis vitium corrigit. Lactant. de Opific. Dei cap. 1. Vas est (corpus) enim quodammodo fragile, quo animus, id est, homo ipse servum continetur. Et cap. 19. Corpusculum hoc, quo induti sumus, hominis receptaculum est. Pertinet huc & illud Anaxarchi apud Laertium Lib. ix. Πῶς αἰσθησι καὶ φρονήσῃ. Conferendus Apuleius in Dialogo Hermetis. Theophilus ad Auctolyc. Lib. 11. p. m. 82. Θεὸν εἰναι μόνον καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σωτηρίαν.

^h In libro Telestiaci] MS. Leid. In libro Telestia cognita. Ea quid sibi velint, nullus video. Cæterum Laertius in vitâ Carneadis nihil illud reliquisse ait. nisi epistolâ ad regem Capadociæ Ariarathem: cætera a discipulis ejus esse composita.

ⁱ Πῶς πῶς &c.] Sui cuique mores fortunam fingunt. Nonius in de Doctorum Indagine: Dabio potius quam difficili intellectu nates posuit Manianus: Sed misera ante diem, subitoque accensa furere: quam huic sententia adversetur ejus cum opinione sentiens plaristom. 11.

moram: Fortuna omnipotens, & includibile fatum. Verum sensibilitatis ejus non levis ratio est, qua prima sententia philosophica accipit intellectum, qua ait, Sui cuique mores fortunam fingunt. Convenit id cum eo, quod est apud Sallust. Orat. 1. ad Cæf. Sed res docuit id verum esse, quod in carminibus Apianus ait, Fabram esse suam quæque fortunæ. Unde Juvenalis Sat. x. 365. & xiv. 315. Nullam nomen habes, si sit prudentia: nos te, Nos facimus, Fortuna, Deam. A' idnotis in Carneadis dicto rectius scientia vel prudentia, quam sensus vertitur. Oī ὁ Proverb. Salom. cap. 1. vers. 4. Ἦνα δὲ ἀνθρώπος πρῶτον αἰσθησι καὶ φρονήσῃ καὶ αἰσθησι καὶ φρονήσῃ. Vulg. vers. Ut detur parvulus astutia, & adolescenti scientia & intellectu. Et cap. 2. vers. 10. Εἰ αἰσθησι καὶ φρονήσῃ καὶ αἰσθησι καὶ φρονήσῃ. Si scientia animæ tua placuerit.

^k Ad subrogandum posse] Gloss. ad sugministrandum, ad implendam possibilitatem. Chrysol. Homil. 1. Licentiam dat sepulcro, corruptioni posse permittit. Capella Lib. 1. Sic semper ab omni Velle capis sociam. Et post paulo: Sed nunquam magis velle disparamus. Haimo Homil. in Pentec. Omnem gloriam & posse suum totum ad laudem Dei patris referebat. Tertull. de Spect. cap. 14. Interposito nolle de idolatriâ. Macrobi. Sat. Lib. 111. cap. 1. Contra suum velle.

^l An non ab armis] Ed. Genev. Nam ab armis. MS. Leid. Nam ut ab armis.

K

m St.

mis inciperem? Scivi enim quod viri vocabulum ^m significatio sexus sit, non honoris. Quid igitur primum nisi arma, deinde virum ponerem? Multi enim viri sunt, non tamen omnes laudandi. Ergo virtutem primum posui, ⁿ pro qua virum laudandum assumsi: Homerum videlicet secutus, qui ait,

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆϊ.

ante iracundiam viri, quam virum ipsum ^o signans. Nam & ipse P sub figura Minervæ virtutem monstrans dicit,

Ἰφιδάμῃς ἢ κῆρυξ ἔλε Πηλεΐωνα,

verticem Achilli detentum. Cui ego: Nec in hoc iuste fefellit oratio. Divina enim sapientia supereminetior sensibus, tale ^rsumsit exordium; *Beatus*, inquit, *qui non abiit in consilio impiorum*. Denique, ut bonæ vitæ perfectissimus institutor, Propheta provocans ad bene vivendi certamen, prius ^spræmium vastitudinis, quam sudorem certaminis posuit. Tum ille, Gaudeo, inquit, homuncule, ^this subrogatis sententiis; quia etsi non nobis de consultatione bonæ vitæ veritas obtigit, tamen cæca quadam felicitate etiam stultis mentibus suas scintillas spar-

m *Significatio sexus sit*] Non semper. Vide Eustath. ad initium Odysseæ Homericæ, & Tzetzen in Hesiod. pag. 9. ed. Heinf. Immo *vir* non sexus, sed excellentiæ heic Virgilio nomen, ut rectè observat Donatus. Cur autem arma prius, quam virum, posuerit, melius te docebit idem ille Donatus, ut & Servius ad vers. 5.

n *Pro quâ*] I. e. propter quam. Junilius Comment. in Genes. pag. 40. ed. Bas. Cum meminerimus humanam indigentiam pro hoc maximè labribus quotidianis insistere &c. Salvian. de Gub. Dei Lib. 1. pag. 8. ed. Pith. Nequaquam ergo pro his dolendum, quod non sunt divites & beati. Confer annotat. ad Lactant. Argum. Metam. Ovid. Lib. vi. fab. 5.

o *Signans*] *Significans* MS. Leid. quanquam alterum idem est. Junilius modo laudatus p. 41. Sanguis dominica passionis, qui semel erat pro salute

mundi effendendus, signabatur.

p *Sub figura Minerva virtutem monstrans*] Immo prudentiam. Vide Schol. Hom. ad Iliad. A. vers. 195. & quæ diximus ad Myth. Lib. 1. cap. 26.

q *Ἰφιδάμῃς κῆρυξ &c.*] Græca ista verba non habet Leid. cod. Et videntur omnino è margine in contextum irrepisse. Pendent enim illa, verticem Achilli detentum, à verbo dicit.

r *Sumsit exordium*] Principium Leid. cod.

s *Præmium vastitudinis*] MS. Leid. *Fastitudinis*. Sed altera superscripta erat lectio *beatitudinis*: quæ procul dubio genuina est. Chrysologus de eodem Davidis dicto Serm. XLIV. p. 118. ed. Paris. *Propheta beatitudinem sic præmisit, ut provocaret hominem totam, quam post enumerat, criminum vincere feritatem.*

t *His subrogatis*] Gloss. *subministratis*,

u Sa-

sparsit. Ergo, ut dicere cœperamus, vir substantia est; sapientia vero, quæ substantiam regit. sicut & Sallustius ait: *Nam nostra omnis vis in animo & corpore sita est.* Nam ut tuis ^u saturantius aliquid adhuc faciamus satis ingeniis, trifarius in vita humana gradus est, Primum habere: deinde regere quod habeas: tertium vero ornare quod regis. Ergo tres gradus istos in uno versu nostro considera positos: id est, *Arma, virum, primus.* *Arma*, id est virtus, pertinet ad substantiam corporalem: *Virum*, id est sapientia, pertinet ad substantiam sensualem: *Primus* vero, id est princeps, pertinet ^x ad substantiam ornantem. quo sit hujusmodi ordo: habere, regere, ornare. Ergo sub figuralitate historiæ plenum hominis monstravimus statum. ut sit prima natura: secunda doctrina: tertia felicitas. Hos ergo gradus vivaciter intueri: quo sit, ut supra diximus, prima virtus animi naturaliter data, quæ proficiat: neque enim eruditur, nisi quod erudibile nascitur. Secunda doctrina, quæ naturam ornat, cum proficit: ut est aurum. Est enim natura in auro productionis & decoris: sed ad perfectionem malleo proficit excudentis. ^y Ita & ingenio natum est pro-
vectibile: proficit, quia natum fuit: accedit felicitas, ut pro-
fit quod proficit. Ergo & infantibus, quibus hæc nostra materia traditur, isti sunt ordines consequendi: quia omne honestum docibile nascitur. Eruditur, ne naturæ ^z vacet commoditas: etiam ornatur, ne donum doctrinæ sit inane. Unde & Plato trifarium vitæ humanæ ordinem instruens ait: *Omne bonum aut nascitur, aut eruditur, aut cogitur. Nascitur ex natura; eruditur ex doctrina; cogitur*

^u *Saturantius aliquid adhuc faciamus satis*]. Leid. cod. *satisfaciamus.* *Saturantius* autem est *abundantius.* Supr. Mythol. Lib. III. cap. 6. *Quia hæc saturantius Apulejus* &c. Vide ibi annotata à nobis.

^x *Ad substantiam ornantem*]. Notat anonymus unum ex scriptis habere *cen-*
sualim.

^y *Ita & ingenio natum est*] Ed. Genev. *Ita & in ingenio.* MS. Leid. *Ita ut ingenio.* Lego & distinguo: *Ita & ingenium: natum est* &c. Vel, *ita & in ingenio: natum est* &c.

^z *Vacet commoditas*] I. e. inutilis sit. Tertull. in de Patientiâ: *Ergo cum conflet de resurrectione, vacat dolor mortis, vacat & impatientia doloris.*

K 2

a An.

tur ex subtilitate. Omisso ergo ^aantelogii circuitu, cœpti operis aggrediamur exordium. Sed ut sciam me non ^bArcadicis expromtare fabulam auribus, primi nostri continentiam libri narra. Tunc demum hæc tibi, si visum fuerit, referabimus. Cui ego: Si me scholarum præteritarum non fallit memoria, primum Juno Æolum petit, quo naufragium Trojanis importet. ^cdehinc cum septem navibus evadit. In Libyco litore accipitur. Matrem videt nec agnoscit. à qua nube cava cum Achate contegitur. dehinc ^dpicturis animum avocatur. Post hæc, cæna exceptus, sono citharæ mulcetur. Habes breviter decursam primi libri continentiam. Quid de his senseris, audire desidero. Tum ille: Naufragium posuimus in modum periculosa nativitate: in qua & maternum est pariendi dispendium, vel infantem nascendi periculum. in qua necessitate universaliter humanum volvitur genus. Nam ut evidentius hæc intelligas, à Junone, quæ dea partus est, hoc naufragium generatur. Nam & Æolum immittit. Æolus enim Græce, quasi Æonolus, id est, sæculi interitus, dicitur. unde & Homerus ait,

Ὀυλορρίλυ, ἢ μύει Ἀ'χαιοῖς ἑ'λαγ' ἰδῶκεν.

Nam vide quid etiam ipsi Æolo promittatur, Deiopeiaæ conjugium. demos enim ^fGræce publicum dicitur, & iopa vero oculi vel visio. Ergo ^hnascentibus in mundo

sæcu-

^a Antelogii] Usus & Plautus eâ voce, sed ut Silicissaret. Prologium dixit Paccuvius. Mox pro narro reposui narra ex Ed. Gen.

^b Arcadicis auribus] MS. Leid. Arcadicis. Gloss. asininis. Quæ est explicatio ^fArcadicis. Juvenal. Sat. vii. 160. Arcadico juveni. Schol. asino. Capella Lib. vi. Nunc Arcadicam ac Medinam sapi, hoc est, asini in morem stupes. Lactant. Lib. xi. Met. fab. 4. Aures ejus asinina ut essent sempiterno effectis, quibus ejus stoliditas apparet, nulliusque iudicii indicatur. Vide & supr. Lib. iii. Myth. cap. 9.

^c Dehinc cum septem &c.] Debuerat addere, dehinc *Antea* cum &c.

^d Picturis animum advocat] Gloss. recreat. Quæ est explicatio ^favocat: quomodo omnino heic legendum. Re-

spexit illa Æn. i. Animum picturâ paciscit iuani. Eadem mendâ inquinatus est Lactant. Firm. Lib. ii. cap. 3. Non oportet sublimes & excelsos animos advocari, atque in terram premi, sed nihil aliud, quam celestia cogitare. Lege, advocari. Senec. de Provid. cap. 3. Mero se licet sopiat & aquarum fragoribus avocet.

^e Ἀ'λαγ' ἰδῶκεν] In Homero habetur ἰδῶκεν.

^f Græcè publicum dicitur] Δῆμος est populus, δημῶ publicus.

^g Iopa] Cipia Ed. Genev. Forte ὀψα. ὀψα enim visum, & ὀπας oculos dicunt Græci. Hesych. ὀπας, ὀψιν, ὀψιστον, ὀψιστον. ὀπας, ὀψιστον.

^h Nascentibus in mundo] In mundano Gen. Ed.

i Phry-

ſæculare eſt periculum. cui quidem perfectioni publica à dea partus promittitur viſio. Nam & cum ſeptem navibus evadit. quo oſtendatur ſecundum arithmeticam numerum ſeptenum armonicum eſſe partui. cujus formulam, ſi videtur, breviter explanato. Cui ego: Saturanter hæc, inquam, in libro ⁱ Phylologo, quem nuper edidimus de medicinalibus cauſis & de ſeptenario ac de novenario numero, omnem Arithmeticæ artis digeſſimus rationem. eritque ^k periffologiæ nota, ſi, quæ in uno libro deſcripſimus, etiam aliis inferamus. Ergo qui iſta diſcere cupit, noſtrum physiologicum perlegat librum. Nunc vero quæ reſtant à te exſpecto. Tum ille: Ut dicere cœperam, mox ut terram tangit, matrem videt, nec agnoſcit: plenam ^l designans infantiam: ^m quia à partu recentibus matrem videre datur, non tamen ſtatim cognoscere meritum contribuitur. Dehinc nube circumſeptus ſocios cognoscit, alloqui non poteſt. vide quam evidens crepundiorum mos, dum adeſt inſpiciendi poteſtas, & deſt loquendi facultas. Huic quoque Achaten ab initio conjungimus, & poſt naufragium armigerum, & in nube æque concluſum. Achates enim Græce quaſi ⁿ achontos, id eſt, triſtitix conſuetudo. Ab infantia enim ærumnis conjuncta eſt humana natura, ſicut Euripides in Tragœdia ^o Ephigeniæ ait:

Οὐκ ἔστιν ἰδὲν θένον ὧδ' εἰπὼν ἴπῳ,
Οὐδ' ἰπῶν, ἰδὲν συμφορὰν τεύχων,
Ἡς ὅτε αὖ ἀγλαί' ἄχθῃ ἀνθρώπων φύσις.

id

[ⁱ Phylologo] Fort. Physiologico, quia ſequitur, noſtrum physiologicum perlegat librum.

[^k Periffologia nata] I. e. vitio, crimine. Charif. Lib. iv. Περιπολογία eſt mulierum verborum adjeſſio ſuperſuavis.

[^l Designans] Gen. ed. designantes: Nec aliter ſcripſiſſe Fulgentium crediderim. In Præſat. Libell. de Priſc. Serm. Abſolutum retribuui, non phaleratis ſermonum ſtudentes ſpæmis. Conſer quæ notavi ad Prolog. Lib. i. In codice Leidenſi heic erat hiatus uſque ad illa DREPANOS PORTU.

[^m Quia partu recentibus] Lege ex Genev. ed. quia à partu. & mox contribuitur pro cum tribuitur.

[ⁿ Achontos] Ed. Gev. ἀχὼν ἴπῳ. Scribendum eſſet ἰδῳ.

[^o Ephigenia] Iphigenia ſcribere debebat. Sed Ephigenia non indignum Fulgentio. Vigilius Lib. v. contr. Eutyeh. Sanctus Joannes in Omelia de aſcenſione domini, Orta vitioſa iſta ſcriptura ex corruptâ pronuntiatione, quâ factum ut contra & i ſæpe pro e poſuerint, ut oſtendi ad Hygin. Mythol. cap. 223. Etiam ai ut e pronuntiatum fuiſſe xvo

K 3

Ful-

id est, non est aliquid pessimum nec accidentia extrema, p quod non pertulit humana natura. Arma vero tristitiæ non sunt nisi lacrymæ: quibus seipsa & vindicat & commendat infantia. Denique vix nobis quinto mense ridere permittitur, dum lacrymæ in ipsa vitæ janua profluant. At vero animum pictura inani quod pascit, certum puerile studium refert. infantia enim videre novit: sentire vero quid videat nescit. sicut in picturis est visibilitas, deest sensibilitas. Dehinc ad epulas accipitur, & citharæ sono mulcetur: parvulorum quippe mos nihil aliud querere, quam delectari sono & saturari cibo. Denique nomen citharizantis considera. ὁ Ζοπας enim Græce ὁ quasi Siopas dictus est, id est taciturnitas puerilis. Infantia enim

Fulgentii dictum supra ad Myth. Lib. 1. cap. 9. Inde corruptus locus elegans Simeonis Sethi in libro de Alimentis pag. 6. edit. Gyrard. ὁ δὲ εἶπε εἰς τὴν πλὴν φύσιν πένοντα ἐν μαλισταύῳ τῷ λαχύνῳ ἐκ τῆς κίτας, ἢ πρὸς τὴν ἀλλοθείας ἐκτραπὸς. Lege, ἐν μαλισταύῳ. Referendum huc quoque καὶ ἐξ, quod pro καὶ ἐξ Græcobarbari usurpantur. Consule Meursii Glossar. Sed ut sæpe alias, ita & heic memoria ei imposuit. Est enim principium Orestis, ut rectè animadvertit Anonymus in ed. Genevensi.

p Quod non pertulit] Syntaxis postularet quæ, vel quam potius. Accidentia enim nominativus singularis est Fulgentio. Supra Lib. III. cap. 8. Succum desudat, quod myrrha dicitur. Vide ibi annotata. Tertull. de Anim. cap. 11. Accidentiam spiritus passus est. Et cap. 52. Ex accidentiâ adhaesisse. Digest. Lib. 1. Tit. 11. Et ita ex accidentiâ appellata sunt leges duodecim tabularum. Quod malè mutat Cujacius, parum memor ejus, quod dixi modo, etiam nominandi casu accidentia usurpari. Certè ita & in Gloss. Labb. inveni, Accidentia, σύμπτωσης. Notandum præterea πᾶσι ὅτι heic dici accidentiam. Ad eundem modum & alii calamitates vocant accidentia. Marcellin. Lib. xv. Contra accidentia vir magnanimus stabat immobilis. Quintil. Declam. v. Non moliri prosperis facile, non accidentibus frangi. Et sic sapissi-

mè ille sive Quintilianus, sive Florus, vel aliids est auctor istarum declamationum.

q Zopas] Atqui Iopas dicebatur. Quintil. Orator. Lib. 1. cap. 27. Iopas ille Virgilii nonne canit errantem Iunam solisque labores? Io ut Zo, quemadmodum Dia ut Za, pronuntiarunt ergo? Ita videtur. Zabolus pro Diabolus frequens est apud Cyprian. & Paullinum. Etiam Hilarius Canon. 11. in Matth. Zabolus infidelis, Abraham fidelis. Et Gildas epist. pag. 60. Zabolica illusio. Sic Ζηλῶτον dicitur cum ab aliis deterioris ævi Græcis, tum & à Simeone Sethi in de Facult. Cib. pag. 11. & 20. quod vulgo iulapium vocamus. Unde ἰοζυλάπιον apud eundem pag. 26. Brodæus Miscell. Lib. 111. cap. 14. Nec desunt, qui Zetam pro diatam, ut Ζαχάριαν pro διαβόλων, efferrî testantur. Casaub. Animadv. in Suet. Lib. v. p. 172. Æolicum id esse, ex Vett. Grammaticis observat, ut & Vossius Art. Gram. Lib. 1. Conferendus idem Vossius in de Vitt. Serm. & Etymol. in ZETA & ZASU. Barth. Advers. Lib. xxix. cap. 1. Pignor. de Serv. p. 238. ed. Patav. Alciat. Parerg. Lib. v. cap. 14.

r Quasi Siopas] Quasi σιωπῇ, ed. Gen. Nihil muto. Quia dicit eâ voce puerilem taciturnitatem signari, videtur omnino Siopas scripsisse, & alluisse simul ad τὸ πᾶσι, puer,

nim blandiloquis semper nutricum cantibus oblectatur, unde & crinitum eum posuimus, vertici muliebri similimum. Tunc etiam Cupidinem videt, cupere enim ac desiderare aliquid semper accidit infantiae. Nam denique ideo & talem versum in secundo libro post citharæ sonum posuimus: *temperet à lacrymis.*

In secundo vero libro & tertio * avocatur fabulis, quibus puerilis consueta est avocari garrulitas. Nam in fine tertii libri Cyclopes vidit, Achemenide monstrante. *xⓄ enim Græce tristitia dicitur. cyclos autem Græce circulus vocatur. Ergo pueritia, quoniam πᾰῖς puer Græce dicitur, jam timore nutritorum feriata, tristitiam cogitandi nescit, & *vaginam puerilem exercet. Ob hanc rem etiam Cyclops unum oculum in fronte habere dicitur, quia nec plenum nec rationalem visum puerilis vagina portat, & omnis ætas puerilis in superbiam erigitur, ut Cyclops. Ideo in capite oculum, quod nihil nisi superbum & videat & sentiat. quem sapientissimus Ulyxes extinguit, id est, igne ingenii vana gloria cæcatur. Ideo eum & Polyphemum diximus, quasi λποφῶντι φήμῳ, quod nos Latine perdentem famam dicimus. Ergo juventutis elationem & u famæ perditionem ætatis cæcitas sequitur. Nam ut ordo se evidenti manifestatione dilucidet, tunc patrem sepelit. Accrescens enim juvenilis ætas paterni vigoris respuit pondera. Denique x Drepanos portu sepelit. Drepanos enim quasi δριμύπανδο. δριμύς enim Græce acer dicitur, πᾰῖς vero puer vocatur; quod puerilis

s *Advocatur fabulis*] Lege, *avocatur*, & statim *avocari* cum ed. Genev. Vetus Interpres Siracidæ cap. xxxii. 26. *Illic avocare, & illic lude.* Lactant. de Opif. Dei cap. 18. *Avocatur simulacris, donec membra sopore irrigata vegetentur.* Cyprian. de Spectac. *Ad avocationem populi facti sunt ludi scenici.* Lege, *avocationem.* Quintil. Declam. p. 112. ed. Hack. *Quos detrahit, quos advocat alia curatio.* Lege, *avocat*, ut rectè exhibent Colon. & Paris. edd.

x *Vaginam puerilem*] Anonymus in

ed. Genev. monet unum ex MSS. habere *vaginam*: quod præferam, quam præter Fulgentium nullus, quod sciam, veterum *vaginam* dixit *vagitantem*. *Vagorem* appellat Cato apud Festum.

u *Ætatis famæ perditionem cæcitas &c.*] Transpone verba ex ed. Genev. *Et famæ perditionem ætatis cæcitas sequitur.*

x *Drepanos portu sepelit*] MS. Leid. *sepelivit.* Anonymus ad Genev. ed. notat unum ex MSS. habere *drepanos portus*.

rilis acerbitas paternam respuat disciplinam. ¹ Feriatus ergo animus à paterno iudicio in quarto libro & venatum progreditur, & amore torretur: & tempestate ac nubilo velut in mentis conturbatione coactus, adulterium perficit. In quo diu commoratus, Mercurio instigante, libidinis suæ male præsumtum amorem relinquit. ² Mercurius enim Deus ponitur ingenii. Ergo ingenio instigante ætas deserit amoris confinia: qui quidem amor contemptus emoritur, & in cineres exustus emigrat. Dum enim ^a dedecus puerili auctoritate ingenii excellitur, sepulta in oblivionis cinere favillescit. In quinto vero, paternæ memoriæ contemplatione attractus, ludis juvenalibus exercetur. & quidnam aliud est, nisi ut jam prudentior ætas paternæ memoriæ exempla secuta, liberalibus corpus exerceat causis? Nam ^b vide quia & pugillationem ^c exercet, id est virtutis artem Entellus & Pares peragunt. *Ὀλίαν* enim

tm. Glossa codicis Leidensis vult *rd drepanos* esse genitivum Græcum; quo nihil ineptius. *Drepanos* rectus casus est, & falcem significat. Unde *hac drepana* & *hoc drepanum* urbs dicta, ut rectè Servius ad *Æn.* 111. vers. 707. *Τὸ δρεπανὸν* etiam Tzetæ est ad Lycophr. p. 123. Non nimis audacter rescriberetur *drepanio porta*. Sed sequentia arguunt non tam librariorum negligentiam, quam Fulgentii inscitiam esse accusandam.

^y *Feriatus animus*] H. e. liber, ut paullo ante: *Timore nutritorum feriata*. Capella Lib. 1. pag. 7. Neque ulla prorsus erat, qua ab omni immunis incensus, cunctoque esset gurgite feriata.

^z *Mercurius Deus ingenii*] Unde *Mercuriales viri* Horatio dicuntur docti Lib. 11. od. 17. Ubi Schol. *Mercurius Deus facundia dictus est & sermonis*. Sed magis huc pertinet illud Marcellini Lib. xvi. *Occulto Mercurio supplicabat, quem mundi velociorem sensum esse, motum mentium suscitantem, theologia prodidere doctrina, atque in tanto rerum defectu exploranter curabat*.

^a *Dedecus puerili* &c.] Genev. ed. *Dedecus puerile auctoritate ingenii expellitur*. Leid. cod. *expellitur*. Notat Apionymus unum ex MSS. habere, *de*

corde puerili. Lege itaque, *dum enim de corde puerili auctoritate ingenii expellitur, sepultus in oblivionis cinere favillescit*. i. e. in favillas redigitur.

^b *Vide quia* &c.] *Ὅτι* ὅτι. Ad verbum Græcissimum expressit, ut & infra: *Vides ergo quia & de secretis natura docet*. Augustin. Soliloq. cap. 5. *Nescivi quia tu es veritas*. Interpres Abdiaz Babylon. Lib. 1. *Ut sciant & credant quia unus est dominus, qui fecit calanum & terram*. Salvianus de Gubern. Dei Lib. 11. pag. 45. *Vides abque dubio quia non potes queri, quod non aspiciat etiam injustos Deus*. Euagrius in vitâ S. Antonii: *Considerans quia posset*. Sic Cyprian. de Mortal. *Scitote quoniam in proximo est regnum Dei*. Serm. de Orat. Dom. ex Gal. v. *Sicut prediximus, quoniam qui talia agunt, regnum Dei non possidebunt*. Et ex Joann. Epist. 1. *Si dixerimus quia peccatum non habemus, Junilius in Genes. Unde liquido datur intelligi quia fallara utriusque elementis pariter expleta est*. Sed exemplis quid opus est? Indentidem ita non vetus tantum Bibliorum interpret, sed & reliqui scriptores ecclesiastici loquuntur.

^c *Exercet*] *Exercent*. Leid. cod. *Lege ergo & distingue, pugillationem exerceat*.

enim Græce imperare dicimus: ^d *δαίμων* cædere. quod & magistri in disciplina faciunt. Tunc etiam & naves ardescunt, id est instrumenta periculosa, quibus ætas tempestivis jactationum cursibus ^e fatigatur, & velut procellis periculorum quotidie quatitur. Igne ingenii ^f superexcellente, hæc omnia consumuntur, & scientiæ astutia coalescente, in favillam oblivionis sopita & commigrant. At vero in sexto ad templum Apollinis adveniens, ad inferos descendit. Apollinem deum studii dicimus: ideo & Musis additum. Ergo postposito lubricæ ætatis naufragio, & Palinuro amisso (Palinurus enim quasi planonorus, id est errabunda visio. unde & in quarto libro de aspectu libidinis ita posuimus — *totumque pererrat Luminibus tacitis.* nam & in Bucolico: *errabunda bovis vestigia.*) Ergo omissis his rebus, ad templum Apollinis, id est ad doctrinam studii, pervenitur: ibique de futuræ vitæ consultatur ordinibus, & ad inferos descensus inquiritur; id est, dum quis futura considerat, tunc sapientiæ obscura secretaque mysteria penetrat. Sed sepeliat ante Misenum necesse est. ^h Misio enim Græce obruo dicitur; ⁱ *μίσος* vero laus vocatur. Ergo nisi vanæ laudis pompam obrueris, numquam secreta sapientiæ penetrabis. vanæ enim laudis appetitus, numquam veritatem inquiri: sed falsa in se adulanter ingesta, velut propria reputat. Denique etiam cum Tritone buccina atque concha certatur. Vides enim quam fixa proprietas. vanæ enim laudis tumor ventosa voce turgescit: quem quidem Triton interimit: ⁱ quod quasi *τρίτωνος*, id est contritum, dicimus. Omnis ergo contri-

ercent, id est, virtutis artem *Entellus* & *Dares* peragunt.

^d *δαίμων*] Ed. Genev. *δαίμων*. MS. Leid. *darin*. Fort. *δαίμων* scripserat. Effet aoristus secundus, sive à *δαίω*, sive à *δαίω*.

^e *Fatigatur*] *Agitatur* Leid. cod. *flagitatur* MS. Anon. Sed Commel. lectionem satis probam puto.

^f *Superexcellente*] *Superexcellere* dictum, ut *supereminere*, quod supra habuimus, & *superabundare*, quod est cap. 9. Lib. 1. Mythol. Salvian. de Gu-

ber. Dei Lib. 11. *Prærogative meritorum antecedentium supereminens*. Ad Eccles. Cathol. Lib. 1. *Supereminens datum primitiva plebis tua beatitudo.*

^g *Commigrant*] Post hanc vocem inferenda sunt illa ex cod. Leid. & Genev. ed. *Sed hoc incendium Beres efficit, quasi veritatis ordo.*

^h *Misio enim* &c.] Ed. Genev. *μίσος*. Scriptis, opinor, *μίσος*. Sed *μίσος* non obruo, sed odi significat.

ⁱ *Quod quasi τριτώνος* &c.] MS. Leid. *Quem quidem Triton interimit,*

tritio omnem vanam laudem exstinguit. Ideo Tritonia dea est sapientiæ dicta. Omnis enim contritio sapientem facit. Cui ego: Certior hanc tuam comprobo doctor sententiam. Nam & nostra salutaris divinaque præceptio, *** Cor contritum & humiliatum deum non despiciere prædicat.** quæ vere certa manifesta que est sapientia. Ad hæc ille: Ut certius tibi planiusque liquescat quod dictum est, **1 Corineum posuimus ejus corpus igne cremasse.** *χαίρειν* enim Græce gratiam dicimus, *αἰών* vero sæculum nuncupatum. gratia ergo sæcularis vanæ gloriæ sepeliat cineres necesse est. Sed tamen non ante discitur cognitio secretorum, nisi quis ramum decerpserit aureum, id est litterarum & doctrinæ ^m discat studium. aureum enim ramum pro scientia posuimus, memores quia & mater mea ^a ramum se somniavit genuisse: & ^o Apollo cum ramo depingitur. Nam ideo & **P Ramus dictus est** *ῥαμὶς τῆς παρθένιας*, id est à scriptura, sicut Dionysius in Græcis articulationibus memorat. At vero aureum quod diximus, claritatem facundiæ designare volumus; memores Platonis sententiæ, cujus hereditatem Diogenes Cynicus invadens, nihil ibi plus aurea lingua invenit; ut Tiberianus in libro de

quasi *ῥαμὶς τῆς παρθένιας*, quod nos Latine contritum dicimus.

k Cor contritum] Psalm. l. vers. 18. *Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum Deum non despiciet.*

1 Corineum] Negligit aspirationem, ut in Prolog. Lib. 1. *Charon* pro *Charon*; ubi vide sis quæ à nobis annotata sunt. Virg. *Æn.* vi. vers. 228. *Osque læta cado teccit Chorineus abeno.* Fuit ille Sacerdos Trojanus, cujus & Lib. xii. facit mentionem. Sed Genev. ed. exhibet *Carineum*. Et videtur ita omnino scripsisse obliuio Planciades, cum à *ῥαίρειν* vocabulum hoc deducat.

m Discat studium] *Discatur* Leid. cod.

n Ramum se somniavit genuisse] Phocas in Vita Virgilii: *Mater Polla fuit, Magi non infima proles, Quem sacrum pietas fecit jam clara Maroni. Hæc cum maturo promeretur pendere ventris, Ut*

solet in somnis animus ventura repingens *Anxius, & vigili præsumere gaudia curâ, Phœbei memoris ramum sudisse putavit.* Quarto versu alii legunt *resingens*. Sed necdum est bonus nexus orationis, nisi *repingere* vel *resingere* scribatur, deletio inciso post *το* solet. Philargyrius ad Ecl. iii. *Fertur mater Virgilii Maja, cum eundem paritura gravis esset, somniasse lauri fructum variis floribus genuisse.* Lege *lauri frondem* cum Lindenbrogio. Hinc ergo Virgilium quidam à virga vocatum voluerunt. Calvus: *Et vates, cui virga dedit memorabile nomen Laureæ.*

o Apollo cum ramo] Albricus cap. 4. *Juxta autem illum erat viridis laurus picta.* Immo & caput ejus redimitum ramo laureo erat. Vide Tibull. Lib. iii. 4. Ovid. xi. Met. vers. 166.

p Ramus dictus est *ῥαμὶς τῆς παρθένιας*] Immo *παρθένια* secundum Græculos dicta est à ramo sive *ῥαμὶς*. Vide Eustath.

de Socrate memorat. Nam & nos in Bucolicis ideo decem mala aurea posuimus, scilicet decem eclogarum politam facundiam. Nam & Hercules aurea mala de horto Hesperidum tollit. [¶] Quatuor enim Hesperides [dictæ sunt Ægle, Hesperie, Medusa, Arethusa,] quas nos Latine studium, intellectus, memoria, facundia dicimus: quod primum sit studere; secundum intelligere; tertium memorari quod intelligis; inde ornare dicendo quod terminas. [¶] Hinc ergo ornatum aureum studii virtus rapit. Cui ego: Verum, inquam, dicis Maro doctissime. nuper enim me divinæ historiæ memoria tetigit, quæ ait ex anathemate subreptam esse linguam auream, & [¶] dextralia pura, nihilominus ex gentili facundia fucatum eloquium. [¶] Attamenquæ restant eloquere. Tum ille, Ergo, ut antea diximus, ramum aureum, id est doctrinam adeptus, inferos ingreditur & secreta scientiæ scrutatur. Sed in vestibulo inferorum luctus, morbos, bella, discordiam, senectutem atque egestatem videt. Quando er-
go

stat. in Iliad. A. pag. 5. & Apulej. 11. Florid. Diomedes Lib. III. *Ῥαψῳδία* dicitur ποιήσεως aliqua particula discreta atque divulsæ, dicta *ῥαψῳδία* *ῥάπτεν*, quod versus in unum volumen velut consuantur & comprehenduntur; vel quod olim partes Homericæ carminis in theatralibus circulis cum baculo, id est, virga pronuntiabant, qui ab eodem Homero dicti sunt Homeristæ. Sed hæc abundantius Eustathius.

[¶] Quatuor enim Hesperides &c.] Leid. cod. Quatuor Hesperides dictæ sunt, id est, Ægle, Hesper, Medusa, Eretusa. Ita habet quoque ed. Genev. Sed corruptissimè. Rectè à Commelino restituta esse vocabula ista animadvertas ex Lactant. ad Stat. 11. Theb. vers. 281. In Æthiopia, inquit, speciosissimum pomarium Atlanti fuit, in quo nascebantur mala aurea, quæ Hesperides custodiebant, Ægle, Hesperie, Arethusa. Plura de illis concessimus ad Hygin. Genealogiam. Cæterum quæ ex Leid. cod. adduxi modo, non ibi continenter præcedentibus subiiciuntur, sed marginem occupant, adeo ut de glos-

sa mihi suspecta sint.

[¶] Hinc ergo] Hic ergo Leid. cod.
s Dextralia pura] Gloss. *armillas*. Vide Isidor. Orig. Lib. XIX. cap. 31. Barthol. de Armillis Vett. cap. 1. *Dextrocheria* appellat Schol. Juvenal. ad Sat. IX. vers. 50. de quibus Vossius in de vitis Sermon. Lib. III. cap. 8. Gruter. ad Vopisc. Aurel. cap. 7. Salmast. & Casaub. ad Capitol. Maxim. cap. 7. Tangit heic historiam Achanis Ios. cap. VII. vers. 21. ubi tamen nulla dextralium fit mentio: *Εἶδον ἐν ποταμῷ ψάλλω ποικίλῳ, & διακόσια δίδραχμα ἀργυρεῖς, & γλῶσσαν μίαν χρυσῇ πεντήκοντα δίδραχμων*. Regulam auream appellat istam γλῶσσαν Vulgatus Interpres. Nazianzenus *εἰς τοὺς χρυσοὺς πὶ γλῶσσος ἐστὶν διτταίστερον*, Ψιλλῆς, *διδράχμης τὸ ἥμιστον*; Siracides cap. XXI. vers. 21. *Ὡς πόσις χρυσῷ φρονίμῳ παιδεία, & ὡς χιλιῶν ἐπὶ βραχίονι δίδραχμῶν*. Vet. Interpr. Quasi brachiale in brachio dextro. Gloss. Isidor. *Dextralia, brachialia*. Confer Alard. Gazzum in Cassian. pag. 13.

[¶] Attamen quæ restant] Leid. cod. & Genev. ed. attamen ergo quæ &c.

u Mar-

go omnia in animo aut corde viri considerantur, nisi percepto doctrinæ studio, & altioris scientiæ penetrata caligine? tunc enim agnoscitur & somnii inanis ventosa delusio, & senectutis propinquior ad mortem vicinia, & bellum avaritiæ seminarium, & ^u morbus indigestionis, & fames pigritiæ & torporis vernacula. Ergo descendit ad inferos: atque illic & pœnas malorum, & bonorum retributiones, & amantum considerans tristes errores, oculatus inspicit testis. Denique ^x nauta Charonte deportante transit Acherontem. Ideo & hic fluvijs velut æstus habet ebullientes juvenilium actuum. Ideo cœnosus, quia non habent juvenes digesta liquidaque consilia. ^y Acheron enim Græce sine tempore dicitur. Caron vero quasi Cronon, id est tempus: unde & Polydegmonis filius dicitur. Polydegmon enim multæ scientiæ dicitur. Ergo dum ad tempus multæ scientiæ quis pervenerit, in temporales gurgitis cœnositates morumque ^z fœculentias transit. Deinde Tricerberum mellitis ^a resopit offulis. Tricerberi autem fabulam jam superius exposuimus, ^b in modum jurgii forensisque litigii positam. Unde & Petronius ^c in

^u Morbus indigestionis] H. e. crudinitatis. Theodorus medicus cap. 6. Dulcia omnia quidem inflationem præstant, & indigestionem procurant. Isidor. Orig. Lib. xx. cap. 2. Crapula est immoderata voracitas, quasi cruda epula, cujus cruditate gravatur cor, & stomachus indigestus efficitur. Cæterum post ista verba ex Cod. Leid. & Genev. edit. interferenda sunt, & immodestia suboles & scandala ebrietatis germina.

^x Nauta Charonte] Charone ed. Genev. Lege Carone cum Leid. cod. Dictum de eo jam supr. ad Prolog. Lib. 1.

^y Acheron] Ita & Leid. cod. Sed Genev. ed. ἀνὰ χρόνον, & χρόνον pro cæronem. Perperam, opinor. Nam κατέργε corruptè ut κατέργε pronuntiavit, & Ch tanquam C; unde Corineus, Caron, & Cronos, pro Chorineus, Charon, Chronos. Servius ad Æn. vi. 106. Acheron fluvius dicitur inferorum, quasi sine gaudio: id quod & ad vers. 297. inculcat. Nempe & iste κατέργε ut χε-

εργε pronuntiabat. Planciades supra Lib. 1. cap. 9. Ceres Græcè gaudium dicitur. Sanius Eustach. ad Hom. p. 157. Ὀσσερ δὲ φασιν, ὅτι τὸ ἀχέειν καὶ ἰσχυρὸς ἐν αὐτῷ ἀχέειν, & τὸ μὴ ἰσχυρὸς τὸ ἀχέειν.

^z Fœculentias] Fœculentias Leid. cod. Lege, fœculentias ex Genev. ed. Gloss. Labb. Fœculentus, σπυγδαῖος: inde fœculentia.

^a Resopit] I. e. sopit, soporat, ut habet glossa. Compositum pro simplici, ut recipere pro capere apud Justinum & Florum, reprobare pro probare apud Salvian. Lib. 1. de Provid. reside-re pro sedere apud interpretem Abdiæ, nec non retrudi pro tradi apud eundem, redire pro venire apud Spartianum in Hadriano, aliaque apud alios.

^b In modum jurgii forensis] Barth. ad Stat. Tom. II. p. 263, emendat in modum, hoc est, ænigma, emblema, ut ipse exponit. Non accedo. Recte habet in modum, hoc est, in similitudinem

*in Eustion ait: Cerberus forensis erat causidicus. Ergo tunc iurgii calumnia discitur, & venalis lingua in alienis exercetur negotiis, dum studii doctrina profecerit, sicut in advocatis nunc usque conspicitur. sed melle sapientiæ scandali dulcoratus ^drespicat *rancor. Deinde in secretis considerationibus admissus virorum fortium contemplatur imagines, id est virtutis insignia monumentaque considerat. Ibi etiam Deiphobi inspicit prænam: Deiphobus enim Græce aut quasi Dimophobus, aut velut Demophobus, id est aut ^fterroris timor, aut publicus timor. Ergo qualislibet timor sit, iuste amputatis & manibus & oculis & auribus pingitur: illa videlicet ratione, quod omnis timor & nec quod videat sentit, nec quod audiat scit, nec quod gerat sine manibus novit. Denique & in somnis a Menelao occiditur. Græce enim Menelaus quasi ^hMenelau, id est virtus populi: quæ quidem virtus omnem timorem semper somno deditum interficit. Illic etiam & Dido videtur, quasi amoris atque antiquæ libidinis umbra jam vacua. Contemplando enim sapientiam libido jam ⁱcontemptu emortua, ^klacrimabiliter pœnitendo ad memoriam revocatur. At vero dein ad locum [istum] venit, ubi dicimus,

Por-

nem, in imaginem. Sic cum plerumque in libris Mythologicis, tum Lib. II. cap. 7. *Anteus in modum libidinis ponitur* Et sub finem hujus libelli, *Rota in modum temporis ponuntur*. Eodem sensu in *similitudinem* dixit Albricus cap. II. *Juno posita in similitudinem ævis*. Et Isidor. Orig. Lib. VIII. cap. II. *Deum rusticorum, quem in natura similitudinem formaverunt*. Vide porro Indic. in MODUS.

c In Eustion] Barthius loco modo laudato: In libro I. vel II. vel, si hoc minus forte placeret, in Satyrico, conjecturis verisimilibus: quarum postriorem, quam longè præferam, inculcat iterum pag. 1120. *Titulum enim*, inquit, *Petronianum in Fulgentio corruptum arbitror ex abbreviatione, & legendum Stico, hoc est, Satyrico.*

d Respicat] Cod. Leid. respiciet. Super scripta erat altera lectio, vel respiciat.

e Rancor.] Gloss. *acerbitas*. Quid sit rancor eleganter, ut omnia, docet Cassaub. ad Persium pag. 82. Præter Augustinum, Hieronymum, aliosque, usurpat eam vocem etiam Cassianus p. 199. ed. Gazæ. Plura vide supra ad illa, *acere rancidulo*.

f Terroris timor] Deiphobus ergo quasi *deiphus* ^{phi} dictus, si Fulgentio credimus.

g Nec quod videat sentit &c.] Hunc locum dum expurgare intendit, inquinat Pricæus ad Apulej. Millef. pag. 252.

h Menelau] Ita & Leid. cod. Ed. autem Genæv. *μηνελάω*. Sed corrumpere Græcas voces solenne Fulgentio est.

i Contempta emortua] Scribe cum Leid. cod. & ed. Genæv. *contempta*.

k Lacrimabiliter] *Lacrimaliter* cod. Leid. Quod videtur Fulgentio non in-

di-

*Porta adversa ingens solidoque adamante columna:
Vis ut nulla virum, non ipsi exscindere ferro
Cælicola valeant, stat ferrea turris ad auras.*

Vide quam evidentem superbiam atque tumoris imaginem designavimus. Cui etiam turri ideo adamantinas columnas addidimus: quia ¹ hoc genus lapidis indomabile est, sicut etiam ^m in Græco absolvitur. Superbiam enim nec divinus timor, nec humana virtus, nec famæ verecundia revocare potest. Ferrea vero turris ad auras elatio erecta & incurvabilis dicitur. Sed elationem quis servat nisi Tisiphone, hoc est furibunda vox? At vero quod diximus,

Quinquaginta atris immanis hiatibus hydra Savor:

illud nihilominus designavimus, quod deterior est in superborum corde tumoris inflatio, quam in ore ventosa jactatio. nam illud quod diximus,

--- *Tartarus ipse*

*Bis patet in præceps tantum tenditque sub umbras
Quantus ⁿ ad ætherium calum suspectus olympum;*

confidera plenum superbiam meritum. Poena enim superbiam dejectio est. quanto enim elatus contemnitur, tanto præ vilitatis dejectione torquetur. Ergo exaltatus quis in superbiam duplum ^o eliditur. Unde & Porphyrius in epigrammate ait,

¶ Pau-

dignum. Auctor Ovid. Vetulæ: *Sen lacrimalia, seu cunæque foramina sensus.*

[*Hæc genus lapidis*] Immo adamantinum, quando pro re durissimâ ponitur, *ἄνδρ' ἔδ' ἀδύνατον* dicitur, ut ea vox ferrum durissimum vel chalybem denotat, non gemmam. Vide quæ notavimus ad Hygin. cap. 22. Homerus certe, unde istam Tartari descriptionem hausit Maro, *συνθεσίας πύλας* ei tribuit Iliad. Θ. vers. 15.

[*m In Græco absolvitur*] Gloss. interpretatur. Ex a enim *συνθεσίας*, & *ἀδύνατον*, dicitur adamans.

n Ad ætherium calum suspectus olympum

[*pum*] Celi legitur apud Virgil. *Æn. vi.* vers. 579. Olympus nempe *Ὠλύμπος* est, & altior cælo. Tibullus in Panegyrico ad Messallam: *Jupiter ipse levæ vestes per inania curru Adfuit, & cælo vicinior liquit Olympum.* Hæc docuit nos I. Douza not. in Tibull. Lib. iv. c. 7. [*o Eliditur*] H. e. deicitur. Fulgent. Ruspensis ad Monimum p. 21. ed. Bas. *Prevenit elisum ut surgat, subsequitur elevatum, ne cadat.* Et epist. 3. *Armis, quibus eliditur, surgit.* Vetus Interpret. Psalm. 145. vers. 7. *Dominus erigit elisos.* Marc. cap. ix. 25. *Elisus in terram volabatur spumans.* Victor Epi-

¶ *Pauxillum Fortuna tibi, res perfida, Quinte,
Extulit in frontem grande supercilium.*

¶ *Nam ne aliud credam, puteum puto te quoque, Quinte, ¶
Quanto altius magis es, ¶ tam mage despiceris.*

Denique ibi & gigantas videt, & Ixionem, & Salmoneum, ¶
omnis superbiz pœna damnatos: nec non & Tantalum.
Tantalus enim Græce quasi *ἴαυ ἡλίου*, id est visionem
volens. Omnis enim avaritia jejuna fruendi usu, ¶ sola vi-
sionis imagine pascitur. Sed his locis judex Radamanthus
Gnosius ponitur. Radamanthum enim quasi *ῥαδμάνθω*
δαμώνω, id est verbum domantem dicimus. *ῥάωω* enim
sentire dicitur. Ergo qui verborum impetum domare scit,
hic superbiz & damnator & contemtor est, Denique Æ-
neas hoc strepitu terretur. Vir enim pius superbiz voces
& ma-

Episcop. Lib. 1. de Persec. Vand. *In sen-
tibus infantiam elidebat ad terram.* Et
Lib. 11. *Illam mirabilem arborem elisit
ad terram.* Tertull. de Cult. Fœm. cap.
7. *Quid crinibus vestris quiescere non li-
cet, modo substrictis, modo relaxatis,
modo suscitatis, modo elisis.* Jordanes
Get. cap. 15. *Septem valentissimos mili-
tes ad terram elisit.* Chrysol. Serm. xv.
Ut levaret jacentes, elisos erigeret. Au-
gustin. Confess. Lib. iv. cap. 1. *Salubri-
ter prostrati & elisi.* Plura concessi ad
Hyg. Myth. cap. 38.

¶ *Pauxillum*] Pithœus Catal. Lib. 1.
Pauxillo edidit. MS. Leid. *auxilium*.
Puto scriptum fuisse Porphyrio *pauvil-
lam*, ut oppositio sit inter parvam fron-
tem, & grande supercilium. *Pauvum*
est parvus. In Prologo, qui Junilio
præfixus est: *Proverbum est pauca sen-
tentia verborum.* Hinc *pauvilus* parvu-
lus. Symm. Lib. 1. epist. 4. *Pauxillum*
tempus. Lucilius: *Plumbi-pauxillum*
rudus, lincique metaxam. Salvianus
Lib. 1. de Gubern. Dei p. 13: *Non ta-
men nisi pauxillulum vini sumere ac-
delibare permisit.* Turpilius Lemniis:
*Propter peccatam pausillulum indignis-
sime Patria protelatum esse scivitis pa-
tris.* Ita edidit Mercerus, qui & pau-
fillulum pro pauxillulum annotat po-
situm. Sed mihi illud pausillulum ex

pravâ pronuntiatione librariorum or-
tum, nec Latinum videtur. Ejusdem
farinæ censo *pregnas & nugas*, pro
prægnax & nugax, quæ à Charisio an-
notantur Lib. 1. Cæterum in Turpili
illo loco omnino *pauxillum* scriben-
dum, ne lex versus migretur: atque
ita video repræsentare etiam Godofre-
di editionem.

¶ *Nam ne aliud &c.*] MS. Leid. *Nam
ut aliud.* Scriptus liber, quem Ano-
nymus inspexit, *ut non aliud.* Videtur
castigandum, *ut ne aliud &c.*

¶ *Tam mage despiceris*] Lusus est in
ambiguitate vocum *altum & despiciere*.
Despicere est pro nihilo habere, & de-
super aspicere. Vide Nonium cap. 19.
Hinc illa sepruosa dictio apud Macro-
b. Lib. 1. cap. 6. *Quod dii despiciuntur.*
Gloss. Steph. *Despiciunt, capiti dñi, ἡγῆ
ὑψόθεν ἀπὸ καύτης, καὶ ὑπερῶν.*
Schol. Horat. ad Lib. III. od. 7. *Despi-
cere est deorsum spicere seu videre, quod
facimus, quando aliquem contemnimus.*
Hinc *despectio* pro contemtu. Vet. In-
terp. Job. cap. xii. 21. *Effudit despectio-
nem super principes.*

¶ *Omnis superbia &c.*] Mallem *omnis*,
nisi & heic ἀρχαῖον voluit Plancia-
des.

¶ *Sola visionis &c.*] *Sola visionis* Leid.
cod. Quod non spreverim. Vide Cha-
ris.

& malorum poenas ^u effugit & pavescit. Deinde ramum aureum ^x postibus devotis infigit, & ita Elysiū ingreditur. ^y quod clareat facundia perfectione, omisso jam labore discendi, memoriæ, quæ in cerebro est, sicut in postibus perpetuè infigenda, Elysiū ingreditur campum. Elysiis enim Græce resolutio dicitur. id est, feriatam vitam post ^z magistrīanum timorem. Sicut enim inferni Proserpina regina, ita scientiæ regina memoria est, quæ in Elysiis perserpens, dominatur perenniter mentibus. Huic ergo doctrinæ atreus ramulus dedicatur. De qua memoria Cicero dicere solitus erat, ^a Thesaurum scientiæ. Sed in Elysiis campis primum ^b Musenum videt, ^c qui Musarum dono excelsior est omnibus, qui etiam patrem ostendit Anchisen, & Lethæum fluvium. patrem scilicet ad tenendum gravitatis morem: Lethæum vero, ad obliviscendam pueritiæ levitatem. denique ipsum nomen Anchisæ considera. Anchises enim quasi ^d ainoiscenon, id est

pa-

rif. Lib. 11. & quæ notavi supr. ad illa, *Esto Eurytheus alio fortiori.*

^u *Effugit & pavescit.] Ac pavescit Leid. cod. Etiam aufugit commodius foret.*

^x *Postibus devotis infigit.] Devovit Leid. cod. Mallem, devotus.*

^y *Quod clareat facundia &c.] Leid. cod. Quo claret dum perfectum. Scriptus liber ab Anonymo consultus, dum perfectionem. Emendem, Quo clareat facundia perfectionem, omisso jam labore discendi, memoriæ, quæ in cerebro est, sicut in postibus, infigendam. Quæ deinde sequuntur, Elysiū ingreditur campum, ē margine in textum irrepisse suspicor, vel locum ita constituendum, postitὰ τὰς ἐν τῷ ἔλυσσι: Elysiū ingreditur campum, id est, feriatam vitam post magistrīanum timorem: Elysiis enim Græce resolutio dicitur.*

^z *Magistrīanum timorem.] Gloss. Nomicæ, Μαγιστρίων, ὁ μαγιστρίων. Μαγιστρίων, μαγιστρίων. Gloss. Philox. Agens in rebus, μαγιστρίων. Sed illa heic non quadrant. Magistrīanus timor est, quem magister incutit. Adde quæ Vossius habet in de Virg. Serm. p. 305.*

^a *Thesaurum scientiæ.] An neuro genere ulurpavit? Ita videtur, nisi re esse subaudiendum est. Petron. Fragm. Tragut. Littera thesaurum est. Vide ibi Cl. Schefferum, Barth. A. d. vers. Lib. xxx. cap. 6. & quæ nos ad Hyg. Myth. cap. 3. annotavimus. Invenias & in notis Tyrone p. 147. thesaurum. De memoria non minus eleganter Plutarchus *γράφ. ἀπομ.* Part. 11. cap. 15. Ἀὐτὸν γὰρ οὐκ ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν ἀνδρείαν τῆς ταπεινότητος. Ter. tull. de Amic. cap. 4. Quam (memoriam) & ipse Plato sensuum & intellectuum salutem, & Cicero thesaurum omnium studiorum prædicavit.*

^b *Musenum videt.] Musæum ed. Genev. Scribendum erat Musæum. Virgil. Æn. vi. vers. 666. Quos circumfusas sic est affata Sibylla: (Musæum ante omnes: medium nam plurima turba Hunc habet, atque humeris exstantem suspicit altis.) Dicite felices anima; tunc optime vates &c.*

^c *Qui Musarum dono &c.] Leid. cod. Qui Musarum dono excelsior omnibus. MS. liber Anonymi, quasi Musarum donum excelsior omnibus. Suspicebar fuisse, Musarum dominum &c.*

^d *Ainoiscenon.] Ed. Gen. ianoiscenon. Leid. cod. amyscenon. Et mox, p-*

stom

patriam habitans. unus Deus enim pater, rex omnium, solus habitans in excelsis, qui quidem scientiæ dono monstrante conspicitur. * Nam & vide quid filium docet :

*Principio cælum ac terram camposque liquentes,
Lucentemque globum Luna Titaniaque astra.*

Vides ergo quia, sicut Deum creatorem oportuit, & de secretis naturæ mysteriis docet, f & reduces animas iterum ad vitam demonstrat, & futura ostendit. Ad hæc ego, O vatum & Latiaris h autenta! itane tuum ingenium clarissimum tam stultæ defensionis fuscare debuisti caligine? qui dudum in Bûcolicis mystice persecutus dixeras,

*jam redit & virgo, redeunt Saturnia regna;
jam nova progenies cælo demittitur alto.*

Nunc vero dormitanti ingenio i Academicum quippiam stertens,

Sublimes animas iterumque ad tarda reverti Corpora.

k Num-

trem habitans. Facile apparet in *ainoiscen* non latere *οανυν*. Joan. 1. vers. 14. *Ε'οανυνον ε'σ' ουμν*. Vet. Interpr. *habitavit in nobis*. Proverb. cap. 11. vers. 21. *Ο'π' α'βηε' κ'ε'λασ'ου'ν'ω'σ'ο'ι γ'ην*. *habitabant in terrâ*. De cætero nescio quid faciam.

e Nam & vide] Leid. cod. *Nam inde quod. Lege, nam vide quid.*

f Et reduces animas &c.] Leid. cod. & Genev. ed. *Et reduces iterum animas, iterum de vitâ demonstrans*. Forte, & reduces animas iter iterum ad vitam demonstrat. Sed Commel. lectio non incommoda est.

g Latiaris] Leid. cod. *Latialis*. Non male. Macrobius p. 282. *Doctrina Latialis haud inficium*. Capella Lib. iv. *Latialis promere cepit facultate*. Et iterum, *Varronis mei inter Latiales glorias*. Anonymus in Carmine de Passione Domini, *Latialis honor*. Symmachus tamen Lib. 1. ep. 4. *Moneta Latiaris eloquii*. Dupliciter etiam Græci scribunt. Quem enim *Δία Λατάρειον* appellat Porphyrius *α'ε'ι δ'ου'ν'ε'*, is Dioni in Caligula est *Λατάρειος*. Adde quæ

Tom. II.

Juretus concessit ad Symm. Lib. 1. epist. 9.

h Autenta] Gloss. *Italica auctoritas*. Gloss. Philox. *Auctoritas, auctoritas*. Gr. *Α'υθ'η'ν'ε'*, auctor. *Authenta* est, cui refragari nemo potest. Hinc *authenticæ scripturæ* Claud. Mamerto, *authenticæ rationes* Ulpiano. *Α'υθ'η'ν'ε'ς* ἡ νόμων sunt juris doctores in Glossis Nomicis. Invenitur eadem vox in notis Tyronis. Gloss. Philox. modo laudatum, *Perpennius, α'υθ'η'ν'ε'*. Quid vocabuli sit *Perpennius*, fateor me ignorare. Curopalata *α'υθ'η'ν'ε'* est dominus.

i Academicum quippiam stertens] Gloss. *Platonicum*. Videatur Plato in Phædone, Augustinus. C. D. Lib. xxii. cap. 28. Servius ad Æn. vi. 703. Terull. de Resurr. Carn. Christ. cap. 1. Platonicus immortalem animam e contrario inelamant: immo adhuc proximè etiam in corpora remeabilem asfirmant, etsi non in eadem, etsi non in humana tantummodo, ut Euphorbus in Pythagoram, Homerus in pавu recenseantur.

L

k Num-

^k Numquidnam jam oportuerat inter tanta te dulcia poema, mora etiam ponere, tuæque luculentæ sapientiæ funalia ^l caliginare? Ad hæc ille subridens, Si, inquit, inter tantas Stoicas veritates etiam aliquid Epicureum non desipuisssem, paganus non essem. ^m Nulli enim omnia vera nosse contigit nisi vobis, quibus Sol veritatis illuxit. Neque enim hoc pacto in tuis libris conductus narrator accessi, ut id, quod sentire me oportuerat, disputarem, & non ea potius quæ senseram ⁿ lucidarem. Audi ergo quæ restant. In septimo vero Cajeta sepulta nutrice, id est ^o magistriani timoris projecta gravedine. unde & Caieta dicta est quasi ^p coactrix ætatis. Nam & apud antiquos ^q caiatio dicebatur puerilis cædes: Unde & Plautus ^r in Cistellaria comœdia ait,

Quid

^k Numquidnam] Præfero lectionem Leid. cod. *numquid jam*.

^l Caliginare] Caligine fuscare. Novum verbum hoc, nec usquam alibi mihi lectum. Sed Leid. cod. habet *caligare*. Perperam dicas, cum *caligare* sit excutire. Gloss. Labb. *Caligo, as, αμ-βλυσις*. Dixit quidem *caligantes fenestras* Juvenalis, Sat. vi. 31. Sed *μυνηνυμνός*. Immo *caligare* ferrei xvi scriptoribus est caligine obducere. Chrysol. Sermon. XLII. *Sicut terra nubes caligant calum*. Et XLIII. *Visum spectantium caligabant*. LXXIII. *Os ita intra nubes lethalis pomi speciem caligasset*. Scribe ergo *caligare* ex codice illo præstantissimo. Videntur pravè imitari Virgil. Æn. vi. 605. *Mortales hebetat visus, & humida circum Caligat*. Sed *caligat* ibi non activè, sed absolutè ponitur. Capella Lib. i. pag. 18. *Nam vestis ejus hyalina, sed populum fuerat caliginosum*. Leid. cod. *caligosum*. Rarum & hoc, nisi vitiosum est.

^m Nulli] Ita & MS. Leid. Sed scripti libri ab Anonymo inspecti nullo: quod Fulgentianæ *αγκυζήλια* esse convenientius non pauca alia id genus archaica evincunt.

ⁿ Lucidarem] Præfat. Lib. de Prisc. Serm. *Rerum manifestationibus dantes operam lucidandis*.

^o Magistriani timoris] Lege cum Leid.

cod. & Genev. *magistriani timoris projecta gravedine*.

^p Coactrix ætatis] *Coactrix* legit Scaliger ad Aufonium. Nugatur solennia Planciades. Cajeta dicta est *ὡν τὴν νῆα*. Servius ad Æn. x. vers. 36. *Alii apud Cajetam dicunt exusta navigia: unde & Cajeta dicta est ὡν τὴν νῆα*. Strab.

^q Caiatio] Forte à *Caia*. Isidor. Orig. xviii. 6. *Hæc (clava) & cateja, quam Horatius caliam dicit*. Sed Scaliger à *τῆς κατ* deducit. *Ca* autem sive *κατ*, inquit, *cancelli sunt in Vett. Glossis*. Locum Isidori Breulius ita legit: *Quam Lucilius caliam dicit*. Cum calix iustus sint, verisimilis censenda ista conjectura. Nam catejæ linguæ Theothiscæ hastæ dicuntur, ut Servius docet ad Æn. vii. vers. 741.

^r In Cistellaria] Non comparet iste versiculus in eâ Cistellariâ, quam hodie habemus. *Cistellariâ* legendum esse docet Scaliger, eandemque esse hanc fabulam, quæ aliter *Astraba* dicitur. Atque ita appellat quoque eam Mekerchus in de Pronunt. Ling. Græc. cap. 40. In fragmentis Plautinis scribunt, *Quid tuam amicam times, ne te manuleâ cajet?* Sed Leid. cod. disertim cum Commel. *Quid tu amicam, & manuleo*. Vide porro Voss. Etymol. voce *Mannula*. ubi rectè distinguit, *Quid?*
manuleo

Quid tu amicam times ne te manuleo caget?

Nam evidenter monstratur quod in modum disciplinæ posita est, dum diximus,

Æternam moriens famam Cajeta dedisti.

Disciplina doctrinæ quamvis * moriendo desciscat, æternum tamen memoriæ semen hereditat. Ergo pædagogantibus * suspitione sepulta, ad desideratam olim pervenitur Aufoniam, id est ad boni clementia, quo omnis sapientum voluntas avida alacritate festinat. Aufonia enim ^{ἀνὴρ} ~~ἀνὴρ~~ dicitur, id est clementia; sive etiam quod usque in hanc ætatem clementia sunt corporum. Denique nunc & uxorem petit Laviniam, id est laborum viam. ab hac enim ætate ^ἡ unusquisque utilitatum emolumentis laborum adsciscit suffragia. unde & filia Latini dicta est * nepotis Fauni. Latinus enim dictus est à latitando: quod omnis labor diversis in locis latitet. Unde & Latona dicta est Luna, quod nunc ^ὑsuperna cæli, nunc inferiora, nunc uniformis latitet. Faunos vero ^ζquasi c a u n o n u s, id

tuam amicam times, ne te manuleo caget? Nec aliter scribit Scalig. Aufon. Lect. Lib. 11. cap. 22.

* *Moriendo desciscat*] MS. Anonymi & cod. Leid. *studendo desciscat.*

* *Suspitione*] Gloss. *solicitudine.* Immo reverentiâ potius & observantiâ. Macrob. Lib. vii. Sat. pag. 221. *Quem suspitio minoris extulerit & suis anteposuerit rebus.* Contrarium est *despicio.* Vetus Interpr. Jobi cap. xii. 21. *Effudit despicionem super principes.* Edunt apud Lactant. Firm. Lib. 11. cap. 2. *Factorem ipsum nemo suscipit, aut veretur.* Lego, *suspicit.* Cæterum pro *suspicionem* ponitur *suspicio* cum ait præfat. Lib. 111. *Inscientia formidolosa suspitio.* Sic & apud Ennium Phœn. referente Nonio cap. xi. *Severiter ferre suspitionem falsam sustinuit.*

u *Unusquisque*] Ed. Genev. *Unusquisque.* Cod. Leid. *Unusquisque.* Scripserim. *unusquisque.*

x *Nepotis Fauni*] MSS. Anonymi, *Cau-*

ni, & post paullo *Cannus* pro *Faunus*: unde valde vereor, ne iterum heic solitâ illâ licentiâ suâ heic usus sit Fulgentius in vocabulis detorquendis. Quod Faunum dictum ait quasi *Cannum*, id certè non parum favet suspitioni nostræ. At quid simile *Faunus* cum *Cannus* habet? Cæterum MSS. Anonymi heic habent *nepus Canni*: unde apparet faciendum *nepos Fauni*: & ad Laviniam referendum. Nam Latinus non nepos, sed filius erat Fauni. Vide Æn. vii. vers. 45.

y *Superna cæli*] Illud *cæli* non habet editio Genevensis. Existimem mutandum in *celis.*

z *Quasi Cannonus*] Leid. cod. *id est,* quasi &c. Et sic etiam Gen. Ed. in quâ præterea pro *Cannonus* exhibetur *καμνών* vñ: quomodo & Scriverius in margine libri sui emendaverat. Forte copulaverat verba & scripserat *καμνόνες*. Sed quid *καμνών* ad *Cannus* vel *Faunus*?

L 2 a Ma-

id est laborans sensus. Nam & ^aMaricam ducit nym-
pham, quasi mericam, id est cogitationem. Unde & Ho-
merus ait,

Σὺ θεῶν λαοίοισι Διδίχαι μερμήειν.

^bIn octavo Euandri auxilium petit. Euandros enim Græ-
ce bonus vir dicitur. Ergo jam perfectio virilis humanæ
societatis bonitatem inquirat. à quo bonitatis virtutes, id
est Herculeam gloriam, audit, quemadmodum Cacus
occiderit, id est malum. Deinde arma Vulcania, id est
igniti sensus munimina, adversus omne malitiæ tenta-
mentum induitur. Vulcanus enim quasi ^cbulencau-
son, id est ardens consilium dicitur. Ideo etiam ibi om-
nes Romanorum depictæ sunt virtutes: ^dquod sapien-
tiæ consulto munimine felicitates omnes aut conveniunt
aut prævidentur. Bene enim agere futuræ bonitatis se-
minarium est. Sive etiam qui bene agit, bona sibi fi-
ducialiter repromittit. Ergo sapientia & bona seminat,
& bona sperat. In IX. X & XI. ipsis armis adjutus con-
tra Turnum pugnat. Turnus enim Græce dicitur quasi
^eturonus, id est furibundus sensus. Contra omnem
enim furiam sapientiæ atque ingenii arma reluctant. Un-
de & Homerus ait. ^fMacefex. ^gExhinc etiam Mezen-
tium contemptorem deorum interficit. Deus enim omnia
bona

^aMaricam ducit nympham] Vide Ser-
vium ad Æn. vii. vers. 47. Schol. Ho-
rat. ad Lib. iii. od. 17. Lactant. Firm.
Lib. i. cap. 22. Idem Lactantius ejus-
dem libri cap. 21. Solent mortuorum conse-
cratis nomina immutari, credo ne quis
putet eos homines fuisse. Nam & Romu-
lus post mortem Quirinus dictus est, &
Leda Nemesis, & Circe Marica, & Ino,
postquam se precipitavit, Leucothea,
materque Matuta, & Melicertes filius
ejus Palemon atque Portunus.

^bIn octavo] Leid. cod. & Genev.
Deinde in octavo.

^cBulencauson] Leid. cod. Bulenca-
lon. Barbarum vocabulum finxit ex
βυλῆ & κῆνος. Forte tamen scripserat,
βυλῆ καῖνος vel κῆνος: quod esset
conflictus ardor. Cæterum pro dicitur ha-
bet dicimus idem codex. Sed ita pro

Vulcanus in præcedentibus scribendum
esset Vulcanum.

^dQuod sapientia consulto &c.] Leid.
cod. Quod in sapientia consultus mani-
mino. Etiam Genev. ed. πὶ in agnoscit,
tamen in cæteris nihil variat. Si pla-
cere potest Leid. cod. lectio, πὶ con-
sultus explicandum consilii, ut glossa
habet. Sed mallet sapientis consilii.

^eTuronus] Ex duabus vocibus Græ-
cis Θῦρ & νῆς fecit unam barbaram
turonum: quamquam melius per sim-
plex n turonus Leid. cod.

^fMacefex] Placet Scriverii μαχ-
τής.

^gExhinc] Hinc cod. Leid. Sed ex-
hinc, quo & Sueton. in Tiber. cap. 9.
utitur, non displicet. Ita exinde pro
inde dixit Justinus Lib. xi. cap. 9.

h Et

bona fieri ^h & imperat & importat : sed animus, qui est in corpore, deum contemnendo bona non implet, reluctatque in bonis ⁱ sua inlesione. cujus ausus lædentes, quasi Lausum filium ejus, vir sapiens interimit: dehinc ipsum animum vincit. Nam quis amicus Turni esse dicitur? nihilominus Mezapus, quasi *μίσων ἱππῶν*, quod nos Latine horrens sermonem dicimus. Unde & Euripides in Trægœdia Ephigeniæ ait: ^k Hic est in superans. Ergo in XII. victor Messapi tunc demum ^l trutina æquilance, id est morum gravitate, ponderatur ac disponitur. Deinde ^m Juturna bello discedere præcipitur; quæ ⁿ currum etiam regebat. Juturna enim in modum perniciæ ponitur, quod diuturne permaneat. Ergo furibundæ mentis ^o perniciæ soror ejus est: currum vero ejus ^p quasi regit, & eum ^q de morte protelat. Certe perniciæ, quod furorem diu

pro-

^h Et imperat & importat] Leid. cod. & Edit. Genev. Et præstat & imperat. Longè melius.

ⁱ Sua inlesione] Inlesione Leid. cod. & alter Anonymi. Quæ procul dubio manus Fulgentii est. Inlusionem diis Mezentius.

^k Hic est insuperans] Genev. ed. Uccisim... &c. Locus procul dubio mutilus est; sed quem sine ope melioris codicis frustra sanare intendas.

^l Trutinâ æquilance] Leid. cod. trutinâ æquâ lance. Ita & Genev. ed. nisi quod vitiosè trutinæ pro trutinâ præsentat. Ambros. Hexæm: Lib. 1. cap. 6. *Æquâ lance suspenditur.* Apulej. Dialogo Hermetis: *Pari lance componderans.* Hilasius in descript. xii. Signorum Cœlest. *Libraque lance pari.* *Bilanz* enim libra. ut loquitur Capella Lib. 11. Verba Capellæ sunt: *Sine bilance libra apparere dignata est.* Leid. membranæ *blance*, quod exponunt glossæ, *blandæ*. Illis suffragari Glossas Stephani annotat Grotius, *Blanz* *ἀνδρῶν*. Sed falsus in eo est. Legendum, *Blax*, *ἀνδρῶν*, hoc est, *stultus*. Hesychius: *Εὐάνδης*, *βλαξ*, *ῥηνοῦδης*, *αἰών*. Conf. Schol. Arist. Plut. 11. 2. Fest. in *Blitum*, & Etym. in *βλαξ*. *Æquilancem* trutinam perquam eleganter *ἀεὶ καὶ*? Palladius: *Libra jugo æqualis* &c.

^m Juturna præcipitur] Non vulgaris ea locutio. Sic Victor de Persec. Vandal. Lib. 11. *Præcipimur reddere rationem.* Capella Lib. 1. pag. 15. ed. Grot. *Max Jovis scriba præcipitur.* Ita habet MS. Leid. non scriba, ut ediderunt. Sulpicius Severus Histor. Sacr. Lib. 1. *Aquam producere præceptus est.* Ammianus Marcell. Lib. xxii. p. 377. ed. Boxh. *Tonsor venire præceptus.* Lib. xvi. pag. 109. *Agere præceptus in isdem locis.* Ad eundem modum permissus dicitur, cui aliquid permissum est, apud Cyprian. Tom. 11. pag. 232. ed. Gryph. Augustin. C.D. Lib. xviii. 18. Fulgent. Ruspens. epist. 2. Am. Marcellin. Lib. xxiii. pag. 458. Abdiæ Babyl. Interpret. Lib. 111. Salvian. de Gub. Dei Lib. 1v. Sext. Ruf. Brev. cap. 12. & 16.

ⁿ Currum etiam regebat] Leid. cod. & Genev. ed. *currum etiam fratris regebat.*

^o Perniciæ soror ejus est] Leid. cod. *Perniciæ soror est.*

^p Quasi regit] Leidenensis & Anonymi codices: *currum vero ejus quod regit.* Universum locum Leid. cod. ita constituit: *currum vero ejus quod regit, & eum de morte protelat, cerne perniciæ quod furorem* &c. Quam genuinam esse lectionem persuasissimum habeo.

^q De morte protelat] Festus: *Protelare, longè propellere, ex Græco videlicet, quod est ὠλεῖν, & significat longè.*

L 3

ita

producere novit ne finiatur. Nam primum aurigam Methyscum habuit. (^r methyscus enim Græce est ebriosus) ut primum furiam animi ebrietas ducat: dehinc perniciēs ad protelandum accedat. Et ideo & ipsa immortalis dicitur: Turnus vero mortalis dicitur. furor enim animi cito finitur: perniciēs vero diuturne perseverat. ideo & currum ejus circumagit, id est in longum tempus protelat. Rotæ enim in modum temporis ponuntur. unde & Fortuna rotam ferre dicitur, id est temporis volubilitatem. [^s Vale Domine, & mei tribulos pectoris cautius lege.]

VIRGILIANÆ CONTINENTIÆ SECUNDUM PHILOSOPHOS MORALIS EXPOSITIO, A FABIO PLACIADE. V. C. EDITA, EXPLICIT.]

Ita protelare cladem Milef. Lib. viii. protelare exitium Lib. ix. dixit Apulejus. Est & idem interdum, quod differre & prolongare. Auctor Ovid. Vetur. Causam protelat in annos. Symmach. Lib. i. ep. i. Protelarem te paululum, ni vereretur, ne dilatione expectatio natriatur. Vetus Interpres Deut. v. 33. Ut protelentur dies vestri. Cassian. in de Hab. Mon. pag. 18. Antiphonarum protelatos melodis. Junil. Comm. in Genes. pag. 13. ed. Bas. Decebat namque omnibus modis, ut dies incipiens à luce in mane sequentis dici esset protelatus. Eodem sensu prolatare usurpat Donatus in Terent. Andr. i. 2. Chrysolog. Serm. v. Callidi debitoris est & inverecundi, saepe passus non solvere, & patientissimum creditorem longâ & artificii cavillatione protelare. h. e. differre.

Confer Donat. in Terent. Phorm. i. 4. Voss. Etymol. in protelum, & Fr. Jun. not. ad Tertull. de Pœnit. cap. 4.

[^r Methyscus] Methyscos Leid. cod. Mox lege furiam animi cum Genev. ed. Salutaris in Distich. Sel. Ira vel invidia mentes & corpora ledit: Quas animi furias dira venena puto. Furia pro furore non Latine tantum, sed & usitate satis dicitur. Vide not. ad Hyg. Myth. cap. 107. Cæterum ex hoc Fulgentii loco apparet in Virgil. esse scribendum Methyscus, quomodo & MS. Var. representat, non Metiscus.

[^s Vale domine] Genev. ed. Vale mi domine. In Leid. cod. hæc clausula non compareret. Habet vero ejus loco aliam, sed multo corruptissimam & à recentiori manu, in quâ hoc monumentum Fulgentii esse episcopi affirmatur.

**FABII PLACIADIS
FULGENTII
V. C.**

**Expositio sermonum antiquorum ad
Chalcidius Grammaticum
cum testimoniis.**

NE de tuorum^b praeceptorum serie, domine, nostra^c quicquam curtassee inobedientia putaretur,^d libellum quem de abstrusis sermonibus parari iussisti, in quantum memoriae entheca subrogare potuit, absolutum retribui, e non tam phaleratis sermonum studentes^f spumis, quam rerum manifestationibus dantes operam g dilucidandis.

^h **S**ANDAPILAM antiqui dici voluerunt feretrum mortuorum, id est loculum, non in quo nobilium corpora, sed in quo plebciorum atque damnatorum cada-

^a **FABII PLACIADIS]** Leid. codex: Incipit expositio sermonum antiquorum à Fulgentio Episcopo composita ad Grammaticum Chalcidius. Edd. Bapt. Pii & Micyll. Fabii Fulgentii Placiadis vocum antiquarum interpretatio cum testimonio ad Chalcidius. Addit his Godofredus, Timaei Platonis cephrasten. Sed de eo vide praefationem nostram ad lectorem, ubi de Fulgentii agimus aetate.

^b **Praeceptorum serie]** Tò serie perperam omiserat Mercerus. Agnoscit illud Leid. cod. ut & B. ac M. edd. Nec constat sine eo sententia.

^c **Quicquam curtassee]** B. M. G. Nostra quicquam curtassee. Scribe cum Leid. cod. Nostra quicquam curtassee. Etiam heic male nō nostra omisum à Mercero erat. Barthius ex suo MS. profert declinasse. Sed verbum curtassee amat Fulgentius. Vide Indicem.

^d **Libellum quem]** Lege cum B. M. G.

& cod. Leid. Libellum etiam, quem &c. Et mox cum iisdem retribui.

^e **Non tam phaleratis]** Et heic lege cum B. M. G. & cod. Leid. non phaleratis &c. ejecto nō tam; quod intelligendum relinquitur per ellipsin, de quā diximus nonnulla ad Praefat. Lib. I.

^f **Spumis]** Ita Leid. cod. non somniis, ut volebat Barthius Advers. Lib. xxiv. cap. 3. quanquam ita jam olim ediderunt Baptista Pius & Micellus.

^g **Dilucidandis]** Lege cum Leid. cod. B. M. & G. lucidandis. Lucidare pro dilucidare aliquoties usurpasse Fulgentium docebit te Index libello huic adiectus.

^h **Sandapilam]** Schol. Juvenal. ad Sat. viii. 175. SANDAPILARUM] Lectorum, in quibus gladiatores mortui de amphitheatro ejiciuntur. Verum Sandapilae lecti non erant, sed arcæ ligneæ, σοφοί Græcis dictæ, ut pridem docuit Salmasius. Forte locu-

L 4

lo.

davera portabantur, sicut Stesimbrotusⁱ Thasius de morte Polycratis Samiorum Regis^k scribit, dicens: *Posteaquam de cruce depositus, sandapila etiam deportatus est.*

^lVISPILLONES dicti sunt bajuli; quamvis Antidamas Heracleopolites vispillones dixerit^m cadaverum nudatores; sicut in historia Alexandri Macedonisⁿ scribit: *Plusquam trecentos cadaverum vispillones reperiens o crucibus affixit.* Mnaseas tamen P iij. Europæ libro scribit, Apollinem, postquam ab Joveⁱctus atque interfectus est, à vispillonibus ad sepulturam elatum esse.

POLLINCTORES dicti sunt, qui funera morientium accurant. Plautus^r in Pœnulo: *Quia mihi pollinctor*

lorum scripserat. Sueton. Domit. cap. 17. *Cadaver ejus populari sandapila per vispillones exportatum est.* Vide ibi Comment. & Savar. ad Sidon. Lib. ii. epist. 8. Kirchman. Fun. Lib. ii. cap. 9. Voss. Etymol. in SANDAPILA. Hinc Sandapilo, νεκροθάμνος in Gloss. Labbæi.

[Thasius] Vett. edd. & cod. Leid. Thasius: quomodo & Barthius in Vet. MS. invenit. Sed Thasius rectè habet. Vide Voss. Hist. Græc. Lib. iv. cap. 7. cuius verba, ut locum eum inspexi, statim adverterunt me: Interpretem Stesimbroti Thasii (ut in Græcis scriptoribus solet) testem laudat Fulgentius Planciades libro de Præfco Sermonem voce SANDAPILA. Urgo Planciades noster Græcos scriptores ipsos non legit, sed tantum eorum interpretes. Et tamen sententiæ repugnare videtur, quod infra ait in PROBLEMA, Sed ne quid Græcum te turbet exemplum, ego pro hoc tibi Latinum faciam.

[Scripsit] Vett. edd. & cod. Leid. descriptis.

[Vispillones dicti sunt bajuli] Vett. edd. bajulatores. Leid. cod. bajules. Perperam. Sidon. Lib. iii. epist. 11. Ut locum adirent tanquam vacantem bajuli rasuris funebribus impiare. Sandapilarios vocat idem Lib. ii. epist. 8. Gloss. Isidor. Vespillones, fossarii, qui mortuos sepeliunt, bajuli. Cæterum vispillo, ut bispillo in Gloss. Steph. corrupta est pronuntiatio pro vespillo. Nam & Vespas, à quâ voce vespillo de-

rivatur, bajulos eos dixerunt. Vide Festum in eâ voce, Colvium ad Apulej. p. 199. nec non Vossium in Etymol. voce VESPAS. Cum hæc scripseram, in notis Junii ad Tertull. de Pallio pag. 15. legi bispellones dictos, quod lugubres vestes suis superinduerent. Nisi fallor egometipse, falsus est multum, unde hausit illa vir ille doctissimus. Qui hoc commentus fuit, forte legerat in Glossis, νεκροθάμνας, Bispellones. Pro Antidamus reposui Antidamas ex MS. Leid.

[m Cadaverum nudatores] Hoc convenire dicas cum eo, quod Joannes Genuensis in Catholico tradit, vespillonem dici, quia mortuos vestibus spoliat. n Scribit] Vett. edd. & Leid. cod. Scripsit, dicens.

[o Crucibus affixit] Crucibus fixit Leid. cod.

[p III. Europæ libro] Leid. cod. In Europæ libro. Vett. edd. In Cecrope libro. Vide Merceri notas. Fons erroris videtur, quod sine diphthongo Europe exarant librarii, quemadmodum in suo MS. invenit Barthius.

[q Funera morientium accurant] Εὐταστάς nimirum sunt. Lexicon Cyrill. Εὐταστάς, pollinctor. Adde quæ Savaro habet ad Sidon. Lib. iii. ep. 13. Kirchm. Fun. Lib. i. cap. 9. Leid. cod. & Vett. edd. heic exhibent, funera morientia.

[r In Pœnulo] Leid. cod. Menecmi comædia. quod est Menecchmis, ut B. M. & G. habent, nec non Barthius in suo MS,

Et dixit, qui eum pollinxerat. Dicti autem pollinctores, quasi pollutorum unctores, id est cadaverum curatores; unde Apulejus in Hermagora ait: ** Pollinctores funere domuitionem paramus.*

MANALES LAPIDES. Labeo, qui disciplinas Etruscas ** Tagetis* & *u Bacidis* quindecim voluminibus explanavit, ** ita* scribit: *Fibra iocinoris sandaracei colo-*

MS. invenit. Error hic Fulgentii, non librarii est. Vide Merceri notas. Vel obliuiofum fuisse valde, vel negligenter scripsisse oportet Planciadem, cum toties perverſe veterum ſcripta citariſſe deprehendatur. Sed eum non unum culpæ ejus reum eſſe oſtendimus alibi non uno loco. Nunc caſtigandus mihi Horatii Scholiaſtes. Scribit ille ad verba iſta Lib. III. od. 17. PINGUIA GALLICIS.] *Crassa & ſecunda. Mart. Te Tyrus, me pinguis Gallia nutrit.* Atqui apud Martialem Lib. VI. epigr. II. legitur, *Te Cadmea Tyrus, me pinguis Gallia veſtit.*

** Pollinctores funere &c.]* Godofr. *Pollinctor ejus funeri dam unctiorem parat.* Atque ita quoque hunc locum ſcribit Voſſius Erymol. in POLLINCTOR, & Colvius ad Apulej. pag. 199. Malim cum B. M. L. & cod. Leid. *Pollincto ejus funere, domuitionem paramus.* Lexic. Cyrill. *ταρχῶν τέχνη, pollingo.* Gloſſ. Labb. *Πολλινγο, περιελάττω νεκρῶν, σκεπλοκῶ, ἐλάττω, ταρχῶν.* Forte, *ταρχῶν.* Sed *pollinctor* exponitur etiam *νεκροφόρος*. Non probo conſuſionem. *Ἐλαιοτάτης* eſt *pollinctor*, non *νεκροφόρος*. Oī ō Genef. cap. I. verſ. 2. *Καὶ ἀνοσπάζει τὰς αἰσὶν τοῖς περὶ αὐτῶν τοῖς ἐλάτοις αἰσῶν, ἐλαφισαῖν ἢ πατίσιν.* Vet. Interpr. *Præcepit ſervis ſuis medicis, ut aromatibus condirent patrem.* Atque hoc pertinet ad pollinctores. Malè ergo Grammaticus neſcio quis apud Barth. Adverſ. Lib. XXXVII. cap. 12. *Pollinctores, qui ſepeliunt mortuos.* Sepelire veſpillonum eſt, lavare, ungere, coronare pollinctorum. Barthius cum in Vet. libro inveniſſet, *Pollinctore ſub fine domitionem paramus*, inde excuſpſit, *Pollincto rite, ſub finem domitionem paramus.* Non premo pollicem, *Funus* heic

eſt cadaver. Maro II. *Æn. Patrios ſedaſti funere vultus.* Ibi Servius: *FUNERE; cadavere. ab eo, quod præcedit, id quod ſequitur, Funus enim jam ardens cadaver.*

[** Tagetis*] Vide Laſtant. Argum. Lib. XV. Met. Ovid. & quæ de eo ad Minuc. Felicem p. 39. Cl. Ouzelius, & Lindenbrog. ad Cenſor. cap. 4. congeſſere. Meminit ejus rurfus noſter in *Præſegmina*. Scripſiſſe ipſum quædam, etſi dubitent nonnulli, planè perſuaſus ſum. Servius ad *Æn.* VIII. 398. *Sciendum ſecundum aruſpicina libros & ſacra Acherontia, quæ Tages compoſuiſſe dicitur, ſata decem annis quadam ratione differri.* At Cicero II. de Div. Tum illum (*Tagetem*) *plura locutum multis audientibus, qui omnia ejus verba exceperint, literiſque mandaverint.* *Tagetem* inter ſcriptores numerat tamen etiam Scholiaſtes Stati ad IV. Theb. verſ. 516. *Maximis in hoc anſtoribus, Pythagorâ, Platone, & ipſo Tagete, convenientibus.* Et Marcellinus Lib. XVII. p. 184. ed. Boxh. *Ut in Tagetis Thuſci libris legitur, Vejovis fulmine mox tangendos adeo hebetari, ut nec tonitru, nec majores aliquos poſſint audire fragores.* Iſidor. Orig. Lib. VIII. cap. 9. *Aruſpicina autem primus Etruſcis tradiſſe dicitur quidam Stages.* Scribe, *Aruſpicina artem, & Tages pro Stages.*

[*u Bacidis*] Leid. cod. *Bacittidis.* Vett. edd. *Bacchetidis.* Sed *Bacidis* bene habere cenſet Godofredus, qui heic notat: *Fuit autem Bacis Fatidicus, qui oracula & laſtratus libros ſcripſit, quos legiſſe ſe ſeſtatur Panſanias in Meſſeniciſ.* In Continent. Virg. & III. Myth. *Battiades* eſt. Vide ibi notas noſtras.

[** ita ſcribit*] *Ita ait* Leid. cod. cum edd. Vett.

L 3 y Dum

loris ^y dum fuerint, manales tunc ^z verrere opus est petras, hoc est, quas antiqui solebant in modum cylindrorum per limites trahere pro pluvix immutanda inopia.

^a NEFRENDÆ SUES. Diophantus Lacedæmonius, qui de sacris Deorum scripsit, ait apud Athenas Marti solere sacrificari sacrum, quod ^b ἱεροφάνια appellatur: siquis enim centum hostes interfecisset, Marti de homine sacrificabat apud insulam ^c Lemnum: quod ^d sacrificatum est à duobus Aristomene Gortynensi, & Theoclo Elæo, sicut ^e Socrates scribit. Sed postquam hoc Atheniensibus displicuit, cœperunt ^f efferre porcum castratum, quem nefrendum vocabant, & quasi sine renibus.

Et

^y Dum fuerint] Dum suant Vett. edd. Si suant Turneb. Advers. Lib. xix. cap. 24. Sed fuerim disertim præfert Leid. cod. ut & commutanda pro immutanda. Consulendus præterea de hoc loco Scaliger ad Fest. pag. 84. Ed. Patiss.

^z Verrere] Vereri B. & M. Puto vertere esse legendum. Nonius in TR ULLEUM. Unde manalis lapis appellatur in Pontificalibus sacris, qui tunc movetur, cum pluvia exoptantur. Festus: Cum propter nimiam siccitatem in urbem protraherent, insequabatur pluvia statim. Lapis ille, qui movetur & protrahitur, verti rectè, non verri dici videtur.

^a Nefrendes sues] B. & M. Nefrendimes vel nefrendes sues. Leid. cod. Quid sint nefrendi sues. Quod puto rectius esse. Sequitur enim mox, nefrendum vocabant. Alii tamen nefrendes scribunt. Isid. Orig. Lib. xx. cap. 15. Unde & nefrendes dicti adhuc lactentes porculi, quod nondum aliquid frendant, id est comminuant dentibus. Specialius Varro R. R. Lib. 11. Amisso nomine lactantis, dicuntur nefrendes, ab eo quod nondum sabam frendere possint, id est, frangere. Idem est infrendes, si rectè scriptura se habet apud Lactant. in Scat. Theb. Lib. v. vers. 663. Sic inormis pro enormis, incervis pro enervis dixere posterioris ætatis scriptores; vitiosè procul dubio, cum innormis & innervis esset scribendum. Cæterum in Fulgentio nefrundi sues legit Turnebus, cum scri-

beret Advers. Lib. xxvi. cap. 10. Porcus castratus nefrandus, non nefrens, dicendus est: nam & prisci illi castique Latini nefrundines vocabant renes.

^b ἱεροφάνια] Cod. Leid. Decatopsonchuma. Hoc esset, ἱερὸν ποσωνόφια, Sed alterum rectum est. Pausanias: Εἰς τοὺς δὲ Ἀγροκόπους ἐπὶ τοῖς τοῖς ἱεροφάνια τοῖς Δωρίαις, καὶ ἱεροφάνια ὀνομάζουσιν.

^c Lemnum] Cod. Leid. Blennon. Hoc esset Lemnon, quemadmodum B. & M. præferunt.

^d Sacrificatum est à duobus &c.] L. M. & B. Sacrificatum est à duobus Cretensibus, uno Lacro, id est, Timne Cortyniensi, Proculo Lacro. Leid. cod. à duobus & uno Lacro, id est, Timne Cortyniensi: Proculo Lacro. Tolle ista, & uno Lacro, malè huc ex sequentibus translata, & videbis scripsisse, à duobus, id est, Aristomene Gortynensi & Theoclo Elæo.

^e Socrates] Leid. cod. Socrates. Ad eundem modum cum etiam Lib. 11. Myth. cap. 13. scribatur idem vocabulum, putes ipsum Fulgentium heic aliquid humani passum.

^f Efferre] Scribe offerre cum Leid. cod.

^g Quasi sine renibus] Leid. cod. cum edd. Vett. id est, quasi sine &c. Godofredus edidit, quasi sine renibus, id est, renibus. Pertinent huc illa Festi: Sunt qui nefrendes testiculos dici putent. quos Lanuvini appellant nebrundines. Græci νεφρῆς, Prænestini nefrenes. Gloss. Labb.

Et apud Romanos Varro ^h scribit Sitium dentatum centies & vicies pugnasse singulari certamine, cicatrices ⁱ habuisse è contra quadraginta quinque, post tergum nullam; ^k coronas accepisse xxvj. armillas cxl. & istum ^l primum fecisse Marti.

^m AMBEGNÆ OVES. Bæbius Macer, qui, ⁿ festalia sacrorum scripsit, ait Junoni eas, quæ geminos parerent, oves sacrificare cum duobus agnis altrinsecus religatis, quas oves ambegnas vocari, quasi ex utraque parte agnos habentes.

^o SUGGRUNDARIA antiqui dicebant sepulchra infantium, qui necdum xl. dies impleissent, Pquia nec busta dici poterant; quia ossa quæ comburerentur non erant: nec tanta cadaveris immanitas, ^q qua locus tumesceret. ^r Unde Rutilius Geminus Aftyanacte ait: *Melius suggrundarium: misero quæres quam sepulchrum.*

SILICERNIOS dici voluerunt senes jam incurvos, quasi

Lab. Nefrendes, ^u Cegi. Leg. ^v egi.

^h Scribit Sitium dentatum] Leid. cod. Scripsit. Deinde Scitium B. & M. Sici-
miam God. Videndi de hoc vocabulo
Salmas. ad Solin. Comment. ad Gell.
Lib. II. cap. 10. Plin. Lib. VII. cap. 28.

ⁱ Habuisse è contra] H. e. *adversas*,
ut edidit Godofredus. Verum id etfi
Latinus est, non tamen ideo magis
Fulgencianum. Edd. Vett. *habuisse contra*.
Sed è *contra* clarè repræsentat &
Leid. cod. Confer not. ad Myth. Lib. I.
cap. 14.

^k Coronas cxl.] Rectè corrigunt clx.
Vide Gellium.

^l Primum sacrum fecisse Marti] Ita &
Leid. cod. & edd. quas quidem viderim,
omnes. Malè ergo illud *sacrum* omise-
rat Mercerus.

^m Ambegna oves] M. & L. *Ambigua*.
Ambigna scribendum fuisset, ut Leid.
cod. habet, & editum est à Baptista
Pio. Scaliger ad Festum p. 48. *Ambeg-
na quoque ovis confeta dici potest*. Fe-
stus: *Ambegni bos & verrex appella-
bantur, cum ad eorum utraque latera
agni in sacrificium ducebantur*. Varro
VI. L. L. *Ambigna bos apud augures,*

quam circum alia hostia constituentur.
Turneb. Advers. Lib. XXVI. 10. *Qua
geminos pepererant, Junoni Lucina oves
ambignas immolabant. agni cuius duo ge-
minos referebant, ovis matrem*. Perpe-
ram *ambignas* legit.

ⁿ Festalia sacrorum] Ita & Leid. cod.
Sed B. & M. *fastalia*. God. *fastos dies*.
Laudatur is Bæbius Macer etiam à Ser-
vio ad Æn. VI. vers. 556.

^o Suggrundaria antiqui dicebant]
Leid. cod. cum B. M. L. Priori tempore
Suggrundaria antiqui dicebant.

^p Quia nec &c.] *Qua nec* Barth. Ad-
vers. Lib. XI. cap. 21.

^q Quia locus tumesceret] Leid. cod.
qua locum tumesceret. Quod genuinum
esse arbitror. Contin. Virgil. *Salsuram
dulcescas* &c. Vide ibi annotata à nobis.
Cæterum post hæc verba Barthius ex
suo MS. hæc interferit, *unde tumulus*.

^r Unde Rutilius] Leid. cod. *Unde
& Rutilius Geminus in Aftyanactis tra-
gædiâ ait*, Atque ita etiam B. M. & L.
Sic bis habes in Contin. Virgil. *In E-
phigenia Tragædiâ*. Infr. Voc. L U-
T È U M. *In tragædiâ Thestis*.

^s Misero quæres] Leid. cod. *miser
quæris*. B. M. & L. *miser quæres*.

2 C1a

quasi jam sepulchrorum suorum silices cernentes. Unde ^rCincius Alimetus ^uHistoria de Gorgia Leont. scribit, dicens: *Qui dum jam silicernius finem sui temporis expectaret, & si morti non potuit, tamen infirmitatibus insultavit.*

ARVALES FRATRES. Acca ^xLaurentia Romuli nutrix consueverat pro agris semel in anno sacrificare xij. filiis suis sacrificium præcedentibus: ^zunde quum ex iis unus esset mortuus, propter nutricis gratiam Romulus in vicem defuncti se succedere pollicetur; unde ritus processit cum xij. jam deinceps sacrificare, eosque arva-les dici fratres, sicut Rutilius Geminus in libris Pontifi-calibus memorat.

INJUGES BOVES. Manilius Chrestus libro, quem de Deorum hymnis scripsit, ait Minervæ injuges boves sa-crificari, id est, jugum numquam ferentes; illa videlicet caussa, quod & virginitas jugum nesciat maritale, & vir-tus numquam sit jugo prementi subjecta.

SEMONES dici voluerunt Deos, quos ^anec cælo ad-scriberent ob meriti paupertatem, sicut sunt Priapus, ^bEpona, Vertumnus; nec terrenos eos deputare vellent
pro

^rCincius Alimetus] *Alimentum* alii vocant, vel *Alimentum*. Vide Voss. Hi-stor. Græc. Lib. iv. cap. x3. Sed in Leid. cod. *Alimetus* est, ut & Scalige-ro ad Fest. p. 188. cujus hæc est obser-vatio: *Quemadmodum ergastulus dictus est, qui in ergastulo maneret, ita Silicernius, qui dignus erat, ut pro eo Silicernium pararetur.* Cæterum, si Al-do fides in de Orthogr. p. 6. *Alimen-tus*, non *Alimetus* Cincii gentis fuit cognomen; atque ita quoque scribitur apud Liv. Lib. xxx.

^uHistoria] *In historia* cum Vett. edd. Leid. cod. & mox exultavit. Sed B. Si morti non potuit, tamen infirmitatibus exultat. M. Si mori non &c.

^xLaurentia] *Laurentina* cod. Leid. ^yFiliis suis] Micyll. in margine, *fra-tribus*.

^zUnde cum unus ex iis &c.] Duas postremas voces nec Leid. cod. nec Vett. edd. agnoscunt. Et certè melius

absunt. Mox lege cum Leid. cod. & Vett. edd. *Unde & ritus &c.*

^aNec cælo adscriberent] Leid. cod. *Nec cælo dignos adscriberent.* Edd. Vett. *Cælo nec dignos adscriberent.* Sed illud *dignos* turbat sententiam. Nec scripti illi, quos inspexit Brissou. de Rit. Nupt. p. 67. agnoscunt. Absuit quoque à Vett. cod. à Godofredo in lectionum varie-tatibus laudaro.

^bEpona] Ita & Leid. cod. Sed *Hippo-pona* in suis MSS. invenit Brissou. Ma-lè *Hippo* repræsentant B. M. & L. *Eqno-na* emendat Barthius A. d. vers. xxxvii. cap. i. Sed adversa Criticâ. *Epona* vi-detur natum ex *Hippo*na, omiâ ad-spiratione, & E in I converso, quem-admodum *Ephigenia* dicitur in Virgil. Continentiâ pro *Iphigeniâ*. Accedit huc, quod e literam pro i usurpasse veteres cum Quintilianus auctor est In-sit. Lib. v. cap. 6. tum & marmora an-tiqua contestantur, I contra locum crebro

pro gratiæ veneratione, sicut Varro ^c in *Mythicorum* lib. ait: *Semoneque inferius derelicto, Deum ^d depennato attollam orationis ^e eloquio.*

BLATERARE, quasi verba trepidantia metu balbutire dixerunt. Pacuvius ^f Pseudone Comœdia inducit Scæparnum servum ancillæ dicentem: *Ni ego te blaterantem aspicerem, & his mencium indicassem.*

LUSCITOSOS dici voluerunt ^h interdiu parum videntes, quos Græci *μύπτω*, vocant. ⁱ Plautus Milite: *Mirum est lolio vilitare te, tam vili tritico. Quid iam? quia luscitosus.* Dicunt enim, quod lolium comedentibus oculi obscurentur.

TUTULI. Varro in Pontificalibus ait tutulos sacerdotes

bro ^f E occupasse; & Græcorum ut pronuntiatum fuisse, exemplis declaravimus permultis ad Hyg. cap. 31. & 223. Liqueat idem ex verbis Hieronymi in epist. ad Paulinum: *In tres partes scinditur, te dogma, tin methodon, tin empeirian.* Et Interpret. Concil. Ephesin. pag. 5. ed. Contii: *De quibus sacratissimus Isaias meminit &c.* Certè *Epoma* non esse rejiciendum; disces ex iis, quæ ad Apulej. observavit Stewechius p. 35. Nob. Heins. ad Prudent. pag. 67. Elmenhorst. ad Minuc. Fel. p. 72. Turneb. Advers. Lib. xxvi. cap. 10. Plutarchus in Parallelis: *Ἐπὶ τὰς κέρως ἐμφορῶν, & ἀνόμεσαν Ἐπὶ πρὸς. Ἐστὶ δὲ διὰς ἀνέμεσαν ποταμὸν ἰπῶν.*

^c In *Mythicorum* lib. ait] Leid. cod. In *Mythagogorum* librorum ait. B. M. & L. In *Mythagogorum* libro ait. God. *Mythagog.* ait. Postrema syllaba in *librorum*, quod scriptus liber repræsentat, mutanda forte in numerum, quo innuatur quotus liber fuerit. Videtur intelligere Varronis libros *Rerum Divinarum*. Tò libro vel libris potuisse omitti, docent similia exempla. Infr. in **CHORAGIUM**: *Sicut Apulejus in Metamorphoseon* ait. *Ἐν τοῖς ἑξήμισι μέρεσσιν.* Pro *Mythagogorum* nisi reponendum est *Mythagogorum*, rectum censeo *Mythicorum*. Infinita sunt loca Vett. scriptorum, in quibus ^g locum ^f e occupavit. Isidor. Orig. Lib.

xix. cap. 31. *Regula est mitra virginæ huius capitis.* Scribendum esse *ricula* ex Festo, Varrone, & Nonio palam est. Verum dum hæc scribo, in mentem venit etiam Mythol. Lib. ii. cap. 4. scripsisse *Juba* in *Physiologia* pro *Physiologia*, ut forsitan nihil sit mutandum.

^d Depennato] Leid. cod. & Vett. edd. depinnato.

^e Eloquio] *Alloquio* Briffon. Sed alterum est in Leid. cod. & edd. Vett.

^f Pseudone] Leid. cod. In *Scudone* com. B. & M. In *Pseudone* comœdia. Legge, In *Pseudone* comœdia.

^g His mencium indicassem] B. M. L. & God. *his nuncium indicassem.* Leid. cod. *His muntium judicassem.* Godofred. inter variantes lectiones, *Hismuntium*. Non liquet.

^h Interdiu] In *die* Leid. cod. & pro *luscitosos* cum Vett. edd. *luscitos*. Vide not. ad Myth. Lib. ii. cap. 12.

ⁱ Plantus Milite] Leid. cod. Unde & *Plantus* in *Mercatoris* comœdia ait: *mirum lolio vilitare te tam vili tritico, quia luscitosus es.* Atque ita etiam Vett. edd. nisi quod pro *es* exhibent est. *Lusciosi* appellantur à Varrone apud Nonium, qui ad lucernam non vident.

^k Tutuli] De titulo vide Soler. in *de Pileo* cap. 2. & 10. Ruben. Anal. Lib. ii. cap. 25. Scalig. advers. Titium Lib. iv. cap. 12. Salmast. ad Pall. Tercull. p. 308. Pignor. de Servis p. 201. Festum in **TUTULUM**.

1 Brt.

dotes dici ¹ brevium deorum. Numa vero Pompilius & ipse de Pontificalibus scribens, tutulum dici ait pallium, quo sacerdotes ^m caput tutabant, quum ad sacrificium accessissent; sicut & Virgilius ait: *Et capita ante aras Phrygio ⁿ velamur amictu.*

O R I A M dicunt ^o navicellam modicam piscatoriam. P Plautus Cacisto: *Malo hunc alligari ad oriam, Ut semper piscetur, etsi sit tempestas maxima.*

q P R O B L E M A est propositio in capite libri quaestionaliter posita. ^r Demosthenes ad Philippum: ^s Sed quidem te Græcum turbet exemplum, ego pro eo Latinum tibi feram; ait enim: ^t *Problematis authenticum tradamus adstanti, cui nostra subsequens occurrat oratio.* Nam & Terullianus libro, quem de fato scripsit, ita ait: ^u *Redde huic fati primum problematis mancipatum.*

P u -

¹ *Brevium deorum*] Barthius ex suo MS. emendat *brevium piscorum. Brevius* est parvus. Ovid. ix. Met. 227. *Scopulus brevis.* Ammian. Marc. Lib. xxiii. & xxiiii. *Avicula brevis.* Hygin. Astron. ii. 42. *Hec (stella) est brevis & clara.* Serv. ad Æn. iii. vers. 551. *Brevi oppidum Calabria.* Nonius: *Celox est navigium breve, dictum à celeritudine.* Serv. ad Æn. ii. vers. 180. *Calculus.* Lapis brevis terra admixtus. Excerpta Fest. MSS. *Caupulis navicula brevis.* Hinc brevisitas gurgustoli pro parvitate apud Apul. Met. Lib. i. & breviate pro imminuere apud Cyprian. Lib. iii. ep. i. *Breviata non est in episcopo confessio- nis sua dignitas.* Et *βριστης*, *βριστης* in Gloss. Nomicis.

^m *Caput tutabant*] *Tutabant* B. M. & God. Eadem formâ dicta sunt *lecto* & *scripto* apud Horat. Lib. i. Sat. 6. *Ad quartam jaceo: post hanc vagor, aut ego lecto, Aut scripto.* Vento apud Festum. *Ventabant*, inquit, dicebant antiqui: unde *propositione adjecta sit ad- ventabant.* Item *dislo*, *falso* apud eundem in N A R E. *Natare igitur est sapius nare, ut distare, falsare.* Ita habuit Leid. cod. à nobis inspectus & cum editis collatus, non *distare*, *falsare*, ut ediderunt. Trimalchio in Fragm. Tragur. *Nihil sine ratione falso.* Unde *facio* temere fecerunt. Ve-

rum heic *tutabant* rectius puto. Videtur enim velle tutulum à tutando esse dictum.

ⁿ *Velamur*] Ita editum quoque apud Virgil. Æn. iii. 545. Leid. tamen cod. *velamus.* B. & M. *vellatus.* De ritu isto consule Soler. in de Pil. cap. xi.

^o *Navicellam*] Ita & Vett. edd. & Leid. cod. Perperam *navicellam* Godofr. quamquam in Nonio est: *Horio dicitur navicula piscatoria.*

^p *Plantus Cacisto*] B. M. L. & Leid. cod. Unde & *Plantus in Cacisto* ait.

^q *Problema &c.*] Leid. cod. *Problema dicta est in capite libri propositio quaestionaliter posita.*

^r *Demosthenes*] Leid. cod. cum Vett. edd. Unde & *Demosthenes pro Philippo* ait.

^s *Sed quidem &c.*] Lege cum Leid. cod. & Vett. edd. *Sed ne quid.* In seqq. cum iisdem *pro hoc & faciam, aut pro eo & feram.*

^t *Problematis authenticum*] B. M. L. & Leid. cod. *Problematis authenticum gradum.* Barth. Adv. Lib. xxiv. 3. ex suo chartaceo libro profert *problematis gravidum*, metaphoramque esse ait à prægnantibus. Id ei ut deinus, vicissim peto, ut post *problematis* interponere *authenticum* liceat.

^u *Redde huic fati*] *Fratri* Leid. cod.

x Apr-

PUMILIOR, & GLABRIOR. * Apulejus Asino aureo inducit sorores Psyche marito detrahentis dicere: *Patre meo seniore[m] maritum sortita sum, dein quovis puero pumiliorem, & cucurbita glabriorem.* † Pumilios dicunt molles atque enerves: glabrum vero, levem & imberbem.

SUTELA. Sutelam dici volunt astutiam, quasi ⁂ subtilem telam: Unde & Plaut. Casina: ⁂ *Possisne, necne, clam me sutelis tuis Præripere Casinam uxorem, proinde ut postulas?*

FRIGUTTIRE dicitur subsiliter adgarrere. † Plautus Casina: † *Nam quid friguttis?* † Ennius Celestide comœdia: *Hæc anus admodum Friguttit; nimirum sanciauit se flore Liberi.*

⁂ TITIVILLITIUM dici voluerunt fila putrida, quæ detelis cadunt. Plautus Casina: *Non ego istud verbum ⁂ emsitem titivillitio:* id est, re admodum vilissima. Nam & M. Cornutus in Satyra ait: *Titivilles Flacce do tibi.*

SCUL-

⁂ Apulejus &c.] Leid. cod. *Apulejus in asino aureo inducit sorores Psyche marito detrahentis dicit.* Puto unam voculam à librario præteritam, & scribendum: *Apulejus cum in asino aureo inducit sorores Psyche marito detrahentes dicit.*

† Pumilios dicunt] Leid. cod. *Pumilios enim dicunt.* Sed Vett. edd. melius, *Pumiles enim &c.* Mart. Apophoret. Lemmat. 197. *Mula pumila.* Mox pro enerves codex idem modo laudatus in-nerves. Ita infrendes dixit Statianus Scholiastes, qui nefrendes sunt aliis, ut modo observatum à nobis.

⁂ Subtilem telam] Leid. cod. *Subtilia tela.* Vett. edd. *Subtilis tela.* Notaverat in margine libr. Heinisiani vir eruditus: Potius à verbo suo, & per metaphoram dicta est sutela. *Consueo dolos,* inquit Plautus. Festus, *Sutela, dolosa astutia à similitudine suentium dicta.* Terent. *Insuere capiti meo.* At hoc non legitur apud Terentium, sed ne quid suo suat capiti Phorm. Act. III. sc. 2. vers. 6. Vide ibi Muretum.

⁂ Possisne, nec ne] Leid. cod. cum Vett. edd. *Possis clam me &c.*

† Plautus Casina] Leid. cod. *Unde & Plautus in Casina ait.* Ne idem identidem monere necesse habeam, sciat lector perpetuo istam formulam adhiberi in illo codice, quando testimonium alicujus scriptoris adducitur. Certè tamen in nunquam omittitur.

⁂ Nam quid] Leid. cod. cum Vett. edd. *Quidnam.*

⁂ Ennius Celestide comœdia] Godofr. *Ennius Alceste,* omisso tamen comœdia. Vett. edd. *Et Ennius in Alceste comœdia sic ait.* Atque ita & MS. cod. nisi quod Celestide exhibet.

⁂ Titivillitium] *Titivillitium* videri legisse Planciaden observat Turneb. Adv. xvi. cap. 3.

⁂ Emsitem] Ita editum etiam apud Festum in *Titivillitiam.* *Emsitem* Vett. edd. *Emsitem* Godofr. *Emitem* Leid. cod. unde forte *emitem* faciendum. Adde quæ hæc super re in de Vit. Sermon. Lib. 1. cap. 23. commentatur Vossius. 1

g Si-

SCULPONEAS dici volunt cæstus plumbo ligatos. Unde Nævius Philemporo Comœdia ait: *Sculponeis battuenda sunt huic latera probe.* Et Plautus Casina & simili modo: *Qui quæso potius, quam^h sculponeas, quibus battuatur tibi os, senex nequissime?*

ⁱ CATILLARE est per alienas domus infrontate gyrrare; tractum à catulis; quod per omnes domus circumcant: unde Propertius: *Catillata geris vadimonia publicum prostibulum.* ^k Et Plautus similiter Casina: -- *Operam uxoris polliceor foras, quasi catillatum.*

CAPULAREM ^l nominari volunt senem jam morti con-

^g Simili modo] Leid. cod. Simili modo ait: Melius Isculponeas, quibus battuatur tibi os. Atque ita quoque B. M. & L. nisi quod sculponeis & battuatur representant.

^h Sculponeas] Isculponeas Leid. cod. & mox Isculponeis. Corruptam puta esse pronunciationem. Sic infra in membranis Leid. cod. habes *Istega* pro *Stega*. Etiam *Isterra*, quod ex Isidoro, tanquam aliquid novi adducit Lindenbergius, eadem ex causâ depravatum, *ιστὴρ* *ιστὴρ* *ιστὴρ*. Doceo ex ejusdem Isidori Orig. Lib. xvi. cap. 4. *Isistas* invenitur in Hispaniâ. Lege Scistos. Σκιστος enim Græcis ille lapis est, quem Pselus in libello de Lapidum virtutibus inter eos numerat, quorum sola tenemus nomina. Traxit vitiosam istam pronunciationem auctor ex dialecto Africanâ. Merentur exscribi, quæ Franc. Junius notavit ad Tertull. in Valent. cap. 8. Σχολὴ Græcis, Latinis Schola, Syria dicitur Iscola, ut legitur cap. 20. Exodi magna quam vocant. Et alibi; Afri Iscla, quemadmodum & Gallis non absimiliter hoc tempore vocatur escolæ. Sic enim gentes plurima causa euphonia vocalem tenuis spiritus solent præponere vocibus, quarum principium asperius videtur ex consonantium concursu: Attici a, ut in ἀσπερς & ἀσπερς, & consimilibus: Arabes & Afri e vel i pro commoditate, ut pro σὺν dicunt εἶσιν in Actis Apostolorum, pro stadio ἐσάδιον, pro stola ἰσλάμ, pro Schola ἰσλάμ, & sexcenta alia. Hæc Junius. Referenda huc ex Hyg. Astron. 11. 5. Hypsipnus pro Po-

lyhypnus, Igræ pro Græc. Nec non illud ex incomptis illis versiculis Joannis Scoti Glossario Labbæi præfixis. ΦΟΕΒΗ ΚΑΙ ΙΣΤΙΑΒΟΝ. Sculponeas rustici calceamenti esse genus rectè notavit Casaubonus ad Pers. Sat. v. p. 456. Et Gataker. Adversar. Misc. Lib. 11. cap. 19. qui hoc amplius sculponeas *καμίζα* esse Græcorum ostendit, calceos enim ligneos rusticiis & vernis familiares; eosque dictos ita à sculpendo, quod è ligno dolarentur. Errat ergo Fulgentius. Isidor. Orig. Lib. xix. cap. ult. *Perones & Culponeas* (leg. Sculponeas) *rustica calceamenta sunt.* Cato R. R. cap. 59. *Sculponeas bonas alternis annis dare oportet.* Peronis mentio est in Prologo Sarrisber. *Trita tegant frontem pilea, pero pedem.* Et apud Sidon. *Poplite nudo Peronem pauper nodus suspendit equinum.* Immo & Virgil. Æn. vii. 690. *Crudus tegit altera pero.* Ubi Servius: *Pero autem rustici calceamenti fuerat genus.* A sculponeis sculponeati dicti rustici. Varro Sat. Serran. *Aspiciunt Triptolemium sculponeatum bigas sequi cornutas.*

ⁱ Catillare &c.] Cod. Leid. Catillare dicuntur per alienas domos infrontate gyrrare. Pro dicuntur leg. dicitur, ut B. M. & L. habent. Sed malè in illis instanter pro infrontate legitur. Godofredus neutrum habet.

^k Et Plautus &c.] Leid. cod. cum Vett. edd. Et Plautus similiter ait: *Quin meam uxorem mittam catillatam.* ^l Nominari volunt.] Leid. cum Vett. edd. dici voluerunt.

m Quis

contiguum; ^m quin & reos capulares dicebant, qui capulo digni forent; unde & Lucillius ait: -- *Pergit capulare cadaver.* ⁿ Flaccus Tibulus Melæne Comœdia: *Tu ne amare audes, edentulo & capularis senex?* Edentulum enim, ^o quasi sine dentibus, dici placuit.

PROMOS & CONDOS appellari voluerunt cellarietas, eo quod ^q deintus promant, & intus condant. ^s Plautus Pseudolo: *Ego sum promus condus, procurator peni.* Penum enim ^s cellariam dicimus.

SUPPETIAS dicimus auxilium. ^s Memos in Trægœdia Herculis: *Ferte suppetias optimi comites.*

^u AUCTIO dicitur venditio, quasi quod & ementem augeat & vendentem. Plautus Curcul. -- *Auctionem facio parasiticam.*

^x NASITERNA est aquæ urna, id est urceus; unde Calpurnius Phronesi Comœdia: -- *Ubi tu nasiternatus*
aquam

^m Quin &] Leid. cod. cum Vett. edd. Sed &. Et mox fuerunt pro forent.

ⁿ Flaccus Tibulus &c.] Leid. cod. Et Flaccus Tibullus in Melæne comœdiâ ait. Atque ita quoque Barthius in suo invenit MS. M. Et Flaccum Tibullum in Helæne comœdiâ ait. Atque ita quoque B. nisi quod Helæne pro Helena habet. Godofredus dedit, Statius Cæcilius Melæne &c.

^o Quasi sine] Leid. cod. Quasi jam sine. Et mox voluerunt cum Vett. edd. pro placuit.

^p Cellarietas] Cellaria Leid. cod. Unde cellarius faciendum videtur, ut habet Godofredus.

^q Deintus] Vet. Interpr. Luc. cap. xi. vers. 7. Et ille deintus respondens dicat. Sic desoris apud Hieron. ad Rufin. Epist. Sel. Lib. 11. 13. Desoris bonum est testimonium. Usus eadem voce non semel Hermæ interpres, Veget. de Art. Vet. Vulgar. Interpr. Gen. vii. 16. Leo Epiit. Decretal. & Alnothus in Vita Cæmuri cum aliis locis, tum cap. 21. ubi & deintus habes, ut a foris apud Gregor. Turon. Aggenum Urbicum de agrorum limitibus p. 59. & Vet. Interpret. Mach. cap. xxiii. 27, 28. Auctor vitæ Clementis: Trahebant nunc qui-

Fom. 11.

dem deintus foras, nunc vero desoris intus. Plura notavi ad cap. 6. Lib. 111. Myth. quo referendum & abinde in Salutaris Distichis: *Stercoribus matris, quod abinde resiliat habebis: Balsama si moveas, neciar odoris adest.*

^r Plantus Pseudolo] Leid. cod. Unde & Plantus in Asinaria ait. Atque ita quoque Vett. edd.

^s Cellariam] Scribe cellarium cum Leid. cod. & Vett. edd. Nec aliter in membranæ suis invenit Barthius. Gloss. Labb. Cellarium & cellaromarium, τὰ μείον. Rectè corrigunt, Cellarium, & cellar, omarium.

^t Memos] Leid. cod. Unde & Memos. Vett. edd. & Godofred. Unde & Memos.

^u Auctio &c.] Leid. cod. cum Vett. edd. Auctionem dici voluerunt venditionem. Et mox: Unde & Plantus in Curculione comœdiâ ait.

^x Nasiterna] Leid. cod. Mnasternam dicunt aquæ urnam, id est, urceum. Unde & Calpurnius in frones comœdiâ ait. Nasiterna in Festo perperam edunt. Nasiterna scribendum à nasis ternis, id est, ansis. Vide Voss. Vit. Serm. Lib. 1. cap. 8. Gloss. Labb. Τῆς αἰας, cadus, urna; aqualis, nasiterna, creterra, sitella. Leg. cratera.

M

y Plau-

aquam petas. ^yPlaut. Bacch. — *Effer nasternam cum aqua foras.*

ANTISTARE dicimus præcellere. Crispinus Hera-
clea: *Divinis virtutibus ^zantistans Alcides.*

STEGA est navis proscenium, sive tabulatum, super
quod nautæ ambulant. ^aPlautus Chryfalo: — *Forte, ut
affedi in stega.*

LEMBUS, genus ^bnavicellæ velocissimæ, ^cquod &
dromonis nomine appellamus. ^dVirgilius Georgic. *Non
aliter, quam qui adverso vix flumine lembum Remigiis
subigit.*

^eRAMENTUM dici voluere, quasi projectitium quod-
dam purgamentum. Quintus Fabius Lucullus Epico car-
mine: *Vilissimum ramentum, proluvia pestis.*

DIOBOLARES dicuntur vilissimæ meretrices, quæ
^fse parvo stipendio prostrant. ^gPammachius: — *Diobo-
lare prostibulum, quem ego actutum ut Dircen paritam
red-*

^yPlautus Bacch.] Leid. cod. *Et Plau-
tus in Vaccide ait.* Hoc est Bacchide, ut
B. M. & L. habent.

^zAntistans] Vett. edd. & Godofr. an-
zistas. Placidus in Glossis: *Antistans,
meliores sunt.* Catull. carm. 9. *Antistans
michi millibus trecentis.*

^aPlautus Chryfalo] Leid. cod. *Sicut
Plautus ait in Chryfalo.* Forte ego ut in
Istega conse. Quod videtur fuisse conse-
di vel consideram, ut est in Vett. edd.
Sed ea verba Chryfali servi sunt in
Bacchidibus. Ut sæpe alias, ita & heic
memoriola vacillavit Fulgentii.

^bNavicella] Navicula Vett. edd. &
God. Sed alterum adstruunt cum MS.
tum quod supra in ORIA dixit.
Nonius: *Lembus navicula brevis pesca-
toria.* Ejusdem generis est lenunculus,
de quo idem: *Lenunculus navigium
piscatorium.* Restituenda eadem vox
Valerio Maximo Lib. 1. cap. 5. ext. 1.
ubi dicuntur Samii Priensibus auxi-
lium implorantibus pro classe & exer-
citu misisse cymbulam, ut quidem Pi-
gius, quique eum secuti sunt, edi-
derunt; verum ut antiquæ edd. & ple-
raque habent MSS. *Sibyllam*, vel *Si-
byllam lenunculam*, quemadmodum ali-
quando ad me perscripsit Doctiss. Pe-

rizonius. Quod si ita est, ut esse nul-
lus dubito, procul dubio scripserat
Valerius, *Sibyllam in lenunculo.* Sibyl-
la exercitui, lenunculus classi opponi-
tur.

^cQuod & dromonis &c.] Leid. cod.
Quos dromones dicimus. Vett. edd. *Quos
dromedæ dicimus.* Dromedæ esset scri-
bendum. Sed quos dromones rectum vi-
detur. *Δρόμων* propriè est parvus can-
cer, instar sagittæ per aquarum dor-
sum decurrens, unde & nomen adeptus
est.

^dVirgil. Georg.] A correctoribus ista
sunt. Cod. Leid. & Vett. edd. *Sicut
Vergilius ait.*

^eRamentum] Leid. cod. cum Vett.
edd. *Ramenta dici voluere.* Et mox,
in Epico carmine ait.

^fSe parvo stipendio prostrant] Leid.
cod. cum Vett. edd. *Sub parvo stipen-
dio prostant.* Sed *se prostrant* habere
veteres libros suos ait Merceus. *Pro-
sternunt* debuisset scribere auctor. Ju-
stin. Lib. xii. 7. *Propter prostratam pu-
dicitiam.* Sueton. Jul. 2. *Non sine ra-
more prostrata regi pudicitia.*

^gPammachius] Leid. cod. *Sicut Pama-
matius ait.* Vett. edd. *Sicut Paminatus
ait.*

h Dia-

reddam. Pacuvius: *Non ego ita fui, ut nunc sunt meretrices^h diobola, quæ suam nummi causa parvi pendunt gratiam.*

VERVINA, jaculi genus longum, quod aliquantiⁱ verutum nominant. ^kGavius Bassus in Satyris: *Vervina confodiende, non te nauci facio.* Nauci enim pro nihilo poluerunt. ^lPlautus Bacchid. *Si tibi machera est, & nobis vervina est domi, qua quidem te faciam, si me irritaveris, Confossiores foricina nania.*

DIVIDIAS dixerunt tristitiam. Propertius: ^m*Dividias mentis conficit omnis amor.*

JUSTITIUM dicitur luctus publicus: Unde Fronto oratione pro Nucerinis ait: *Denique justitium plebi indicitur.*

ⁿCHORAGIUM, virginale funus vocatur. ^oApul. Metamorph. *Choragio itaque perfecto; omnis domuitionem parant.*

DE-

^hDiobola] Ita & Godofred. Sed Vett. edd. *diobolares*. Putes scripsisse *diobolaria*. Vide infr. in *Myropola*.

ⁱVerutum] Festus: *Vervina pila dicuntur, quod velut verina habent prafixa*. Gloss. Labb. *Vervina*, ἀνώριον. Virgil. 11. Georg. vers. 168. *Volscoſque verutos* h. e. verutis pugnantes, ut interpretatur Philargyrius.

^kGavius Bassus] Leid. cod. *Gavius Vassus*. Gell. Lib. 111. cap. 9. *Gabinus Bassus*. Malè *Galbinus* Vett. edd. Mox lege cum Leid. cod. *quasi pro nihilo*.

^lPlautus Bacchid.] Leid. cod. Nam & Plautus in *Vaccide* sic ait: *Si mace-ra est fori, at mihi Vervina est domi, quæ te ego & illos Conficiamus foricinâ nenia.* Pro *conficiamus* scribe *conficiam*, ut in MS. suo invenit Barthius; vel *conficiam* mox; deinde *foris pro fori*. Et si ita, ut Mercerus edidit, apud Plautum habetur, non ideo tamen sic scripsit Fulgentius:

^m*Dividias mentis*] Hic versus in Propertianis hodie non compareret: unde non omnia ejus poetæ opera exstare suspicabatur Scaliger: Sed alii Petronio eum tribuunt; etiam ipse postea Scaliger. Gloss. Vett. *Dividia*, *disseordia*, *bellona*.

ⁿChoragium] Turnebus Advers. Lib.

xxvi. 10. & Schottus Nod. Cicer. Lib. iv. cap. 10. *coragium* scripsisse Fulgentium suspicantur, & ὁρὸν κάρης & ἄρῳ derivasse. Quod non admodum displicet. Et sane ad eundem modum scripta sunt in Mythol. & Virgil. Contin. Caron, Corineus, Terpsicore, Corda, & alia, nec non *Crestus* pro *Crestus* in hoc libello. Immo *coragium* disertim heic representant membranæ Leidenses. Verum dum intentius cogito, videtur inde Fulgentio mihi explicatio sua orta, quod in descriptione apparatus funeris illius imaginarii voce istâ utatur Apulejus. Sic *Marillæ* exponitur *Roma* in Glossis Papiz, quia Vett. Grammatici Eclog. 1. Maronis monuerunt per *Amaryllida* Romam designari. *Orcinus* dicitur *morte manumissus* in Gloss. Isidori; nempe quod servi, qui à moriente domino manumissi essent, dicti olim fuerint *orcini liberti*. Gloss. Nom. Ὀρκίνοι, ἀπελθὲς τεθνῶτος, ἔς λέγειν χειρὶ δαίης ἀπελθὲς.

^oApulejus Metam.] Leid. cod. cum Vett. edd. Sicut *Apulejus* in *Metamorphoseon* ait. Quæ sine dubio genuina est lectio. Vide quæ notavi supr. in Vbc: SEMONES.

DESIDUO, pro P diuturno. q Varro Corollario: *Disidia mihi fuerunt tam desiduo afuisse.*

FLOCCI, quasi nihili. Plautus: — *Flocci pendo, quid rerum geras.*

JENTACULUM dicitur gustatio. Callimachus ^rintestia: *Jentaculum s proferre Jovi.*

^tEDULIUM, ab edendo dicitur prægustativa comestio. Apulejus Asino aureo: *u Edulibus opipare excepta. Opipare, id est lucide, & delizioso.*

^xTUCETA dicuntur escæ regix. Callimorphus Pizis: — *Ambrosio redolent tuceta sapore.*

FERCULUM, y missus carniū. Petronius Arbiter: *Postquam ferculum allatum est.*

^zMYROPOLE sunt qui unguenta vendunt, ut sunt pigmentarii: Unde Nævius Diobolaria: *Myropola affatim mihi unguentum largitus est, quo me venustarem.* Affatim dicitur abundanter: venustare vero, exhilarare.

CELOCCEM dicunt genus navicellæ modicissimum, ^aquod lembum dicimus. Apulejus libro de Republ. *Quæ celoccem regere nequit, onerariam petit.*

COELIBATUM dici voluerunt virginitatis abstinentiam:

p Diuturno] *Diuturnè* Leid. cod. *Perperam diurnè* Vett. edd.

q Varro Corollario] Leid. cod. *Unde Varro in Corollariâ* ait. Vett. edd. *Corollaria.* Barth. MS. *Corollaria.* Videtur rectum esse *Corollaria*; quo nomine fabulam etiam Nævius scripsit, non uno loco Sospitaro laudatam. Sed apud Diomed. Lib. 1. p. 68. ed. Sot. legitur, *Nævius in Corollario.* At *Corollaria* rectius Putschius dedit.

r Intestia] Leid. cod. *in Zesû* ait. Vett. edd. *in Caciâ.* Forte scripsit barbarè *in etiâ* pro *in etis.* Godofr. in *Asinos*: quod puto corrupisse librariorum ex *A'sinis.*

s Proferre] Ita & Vett. edd. Leid. cod. *perferri.* Godofr. *proferre.*

t Edulium] Leid. cod. *Edulium* dicitur *ab edendo dictum, id est quasi prægustativa comestio.*

u Edulibus] *Eduliis* Vett. edd. & Godofr. *Quæ sequuntur, opipare, id*

est &c. non agnoscit Leid. cod. Et omnino *lucide* imperitè pro *splendide* dixit. Schol. Horat. ad Lib. III. od. 9. *Per sarum autem reges delizioso vivebant & splendide.*

x Tuceta] *Tucceta* Leid. cod. Quam scripturam commendat Plotii cognomen Tucce. Vide Schol. Perf. ad Sat. II. vers. 42. & Casaub. in eundem poetam Comment. p. 207. Gloss. Labb. *Tucca, καὶ ἀρχὴ ζῆμυ.* *Tuccetum, σπυρίδα παχέ.* Emend. *ζῆμυς.*

y Missus carniū] Leid. cod. *Dicitur missum carniū.*

z Myropola sunt] Leid. cod. *dicuntur.* De Pigmentariis vide quæ congestimus ad Myth. Lib. III. cap. 8.

a Quod lembum] Ita & Delrius in notis ad Claudianum scribi iusserat. Verum Vett. edd. habent, *quod blannam.* Leid. cod. *quam bannam.* Quæ lectio omnino probanda, si verum est, quod Barthius ait *Advers. Lib. XII. cap.*

tiam; unde Felix Capella libro de nuptiis Mercurii & Philologiz. ^b *Placuit Minerve pelleret calibatum.*

EXERCITUS ^c pro contempto, Plautus Milite Glorioso: ^d *Itaque nos, nostramque familiam habes exercitam.* Et ubi supra ait; ^e *Plus videas labiis, denique omnes nictant eum.* Nictare enim dicimus ^f cinnam facere. Valgia vero sunt labellorum obtortiones & in subatione peractæ. Sic Petronius Arbiter: ^h *Obtorto valgitor labello.*

SUMMATES dicuntur viri potentes: SIMPOLONE'S dicuntur convivæ; nam & amicus sponsi, qui cum eo per convivia ambulat, ⁱ simpulator dicitur, ^k Sutrius in Comœdia Piscatoria: *Summates viri simpolones facti sunt ganei.* Est autem ganeum taberna.

P R Æ-

cap. 11. in vitis patrum eam vocem inveniri. Cl. Blancardus ad Arrian. pag. 56. ita profert hunc locum Fulgentii. *Celocium genus naviculae modicissima, quod lembum dicimus.* Verum ego nec in Vett. edd. nec in MS. Leid. ita locum hanc conceptum inveni. Confer Voss. Erym. in C E L O X.

^b *Placuit Minerve*] Immo Mercurio placuit. Capella Lib. 1. *Rationabili igitur proposito consistat pelleret calibatum.*

^c *Pro contempto*] Leid. cod. *dicuntur contemptus.* Atque ita etiam Vett. edd.

^d *Itaque nos &c.*] Leid. cod. cum Barth. MS. *Itane nos.* Fallitur Fulgentius. *Exercitus non contemimus, sed vexatus est Plauto.* Corrigit Barth. Advers. Lib. XIII. cap. 11. *Contentus. Hoc est, inquit, continenter fatigatus.* Sed ipsum adi.

^e *Plus videas labiis &c.*] Leid. cod. *Plus videas, valgis, quam labiis. Denique omnes nictant eum.* Barth. ex suo MS. *Plus videas valgis quam labiis.* Edd. heic mirificè variant. Obliviosus Grammaticus respexit locum Milit. Glor. Act. 11. sc. 1. vers. 15. *Itaque hic meretrices labiis ducunt eum, Majorem partem videas valgis saviis.* Hinc ergo in Gemmâ *valgire & valgiare* dicitur idem esse ac labia habere extrorsum prominentia. Ad Voss. in de Vit. Sermon. Lib. 14. cap. 29.

^f *Cinnam facere*] Barth. Advers. Lib. XXXVII. cap. 1. *Simium facere* emendat, idque idem esse ait, quod illu-

dere. At Lib. XXI. cap. 11. *nictum* facere in Fulgentio rescribendum censuerat.

^g *In subatione*] Notum quid *subare* sit, ὑπάρειν nempe & ὑπάρκειν. Sed Leid. cod. *In supinatione* passim. Sanè *supinatione* etiam M. & L. habent: nec temerè damnaverim. *Resupinare* certe obscœnum verbum. Juvenal. Sat. 111. 112. *Aviam resupinat amici.* Ita legis Vett. Schol. non *aulam*.

^h *Obtorto*] *Abuso* Vett. edd.

ⁱ *Simpulator*] Gloss. Lfid. *Simpulator, amicus sponsi, assiduus cum eo in convivio.* *Simpulator, convivæ.* Nomen habet à *Simplum*. Vide Festum, & Scalig. ad eundem. Hottom. de Rit. Nupt. cap. 30. Voss. Erym. in voce SIMPULUM. Sed Barthius Advers. Lib. XIII. cap. 11. *Symbolator & Symbolones* finxit nobis à Symbolis. Scio b. & p. confundi inordinatè: tanquam *Symbolus* qui Græcis est, *pubes* à Capella & Lisdoro in Gloss. dicitur, cum *bupada* esset dicendum. Festus in B U L I M A M. *Hinc est quod grandes pueros bupadas appellant, & marisam ficum bussyon.* Errare samen heic Barthium discas ex Vossio.

^k *Sutrium*] *Succius* Scaligero ad Festum, & Vossio in Erym. laudatur: atque ita etiam heic Vett. edd. habent. Sed *Sutrium* disertim exhibet cod. Leid. quem alium à Succio esse rectè censore videtur Rutgerf. Var. Lect. Lib. IV. cap. 10. *Sutrium* laudavit quoque Myth. Lib. 111. cap. 8. Planiades noster.

M 3

1 Ha-

PRÆSEGMINA sunt partes corporis incisæ, ut Tages in ¹haruspicina ait: *Præsegminibus amputatis.*

^m CONGERRONES, qui aliena ad se congregant: unde apud Romanos Gerones ⁿ Brutiani dicti sunt.

CISTELLA dicitur capsella. Plautus: -- *Cistellam offer cum crepundiis*: id est, cum puerilibus ornamentis.

FABRE perfecte dicitur. Antidamas in Moralibus libris: *Fabre compactum animal hominem quis ferat sic ire pecuatum? & averruncassit igitur tam p Aricinas hominum mentes.* Porro averruncare dixit pro eradicare: Aricinas vero testas, vel argillaceas; & pecuatum, stultum.

^q ALUCINARI dicitur vanâ somniare; tractum ab alucitis, quos nos *κόρυμπες* dicimus; sicut Petronius Arbiter: *Nam r centum vernalis me alucita molestant.*

^s CULLEUS dicitur faccus, ^t in quo rei conclusi in mare mittuntur. Plautus Vidularia: -- *Sube hunc insui in culleo, Atque in altum deportari, si vis annonam bonam.*

E L O -

¹ Haruspicina] Leid. cod. cum Vett. edd. *haruspicinis.*

^m Congerrones] Congerones Vett. edd. ⁿ Brutiani] Consulendus Scaliger ad Festum voc. BRUTIANI. Gellius Lib. x. cap. 3. & ibi Interpretes. Gloss. Steph. *Brutiani, cū δουλγες αργίτες πέρας*. Vss. In Festo hac voce pro *perseveraverant* Leid. cod. exhibet *perseverant.*

^o Effet] Leid. cod. *mihi offers.*
^p Aricinas] Ita & Leid. cod. *Brettinas* Vett. edd. Puto *Aretinas* scribendum, quia mox *testas* interpretatur. Atque ita video etiam Godofredum edidisse. Virgil. Catal. *Aretine calix, manibus decoratæ paternis, Ante manus medici quam bene sanus cras.* Turneb. Advers. Lib. xxvi. 10. *Eretina mentes in Fulgentio sunt testæ, argillacea, saccæ.* Adfert ex antiquo scriptore, *Averruncassit diva tam eretinas hominum mentes.* Unde illud *diva* pro igitur, quod Mercerus exhibet, hauserit, nescio. Vetustæ editiones neutrum habent.

^q Alucinari] Videndus de hoc verbo Gellius Lib. xiii. cap. 12. & Vossius in Etymol.

^r Centum vernalis] An legendum *centumvirales*? Ut intelligat muscas, quibus frequenter infestantur, qui in centumvirali iudicio adsunt tempore æstivo. Sambucus legit *centum venales*. Sed *vernales* sic mallet, hoc est, vernæ. Locum hunc in Petronii fragmentis ita adduci video: *Nam comptum vernali allucita molestant.* Barth. Membranæ: *Conceptam me vernali alucita molestabat.* Cod. Leid. *Centum vernali me alucite molestabat.* Verbo *molestare* usus etiam est in Fragm. Trag. Ergo aut tace, aut meliorem noli molestare.

^s Culleus] Leid. cod. *Culleum dicitur faccum.* Et in lemmate, QUID SIT CULLEUM. Lex. Cyrill. Α σάκος, κάπελον, culleum. Etiam Varro R. R. Lib. i. cap. 11. neutro genere utitur.

^t In quo rei conclusi] Non omnes profecto, sed parricidii rei. Unde *culleus* parr-

ELOGIUM est hereditas in malo. ^u Cornelius Tacitus lib. facetiarum: *Casi itaque morum elogio in filiis derelicto.*

LIXA, mercenarius. Lucanus: *Stat, dum x lixa juvat.*

SUDUM dicitur serenum. Tiberianus: *Aureos subducit ignes sudus ora Lucifer.*

^y LUTEUM dicitur splendidum. ^z Pacuvius Thyeste: *Non illic luteis aurora bigis.*

ABSTEMIUS, ^a observans. Rabirius in Satyra: *Abstemium merulenta fugit Methenia nomen.*

VADATUS, obstrictus, vel sub fideiussione ambulans; sicut Fenestella ait: *Apud quem vadatus amicitiae nodulo tenebatur.*

MANUBIAE sunt ornamenta regum. Petronius Arbiter: *Tor regum manubiae panes fugitivum reperta.*

AUMARIUM dicitur locus secretus publicus, sicut in theatris, aut circo. Petronius Arbiter: *In ^b aumatium memetipsum conieci.*

DE-

paricidii dictus. Interpres supposititii illius Abdiz Lib. 111. *In culleum paricidii iussit recludi.*

^u Cornelius Tacitus] Barth. Advers. Lib. XIII. cap. 11. ex Tacito facit nobis Catium. Vide ipsum.

^x Lixa juvat] Leid. cod. vivat. Unde bibat faciendum, ut Vett. edd. representant. Atque ita habetur apud Lucan. Lib. IX. vers. 593.

^y Luteum] Rectius explicaret croceum, Nonius; *Luteus color proprie est croceus.* Virg. Aen. VII. *Aurora in roscis fulgebat lutea bigis.* Schol. Horat. ad Epod. 10. LUTEUS. *Croceum: sic dicimus auroram luteam.* Gloss. Cyrill. *ροσκεινδης, lutea.* Palladius Catal. Pith. Lib. IV. *Lutea fulgebat roscis aurora capillis.* Isidor. Orig. Lib. XIX. cap. 28. *Luteus color rubicundus, quod est croceus. Nam croceus lutei coloris est: ut: Crocco mutataque vellera luto.* Corrigere: *Jam crocco mutabis vellera luto.* Locus est Virgil. Ecl. IV. vers. 44. *Quia lutea aurora est crocea, hinc Asmeus: Aurora oceanum crocco relamine*

fulgens liquerat, & bigis vellea revibat equis.

^z Pacuvius Thyeste] Cod. Leid. Unde & Pacuvius in Tragedia Thyestis ait. Nec aliter, puto, scripserat Plancia-des.

^a Observans] Isidorus in Glossis MSS. laudante Savarone ad Lib. VI. epist. 12. Sidon. *Abstinet, observat. Abstemi, sobrius.*

^b Aumatium] Ita cum Mercero habet etiam Leid. cod. Sed Vett. add. *anmarium.* Atque ita legit etiam Vulcanius ad Philoxenum, corruptamque eam vocem autumat ex *armarium.* Grammaticus nescio quis Barthio laudatus Adversar. Col. 1693. *Armarium locus, ubi quarumque artium instrumenta ponuntur. Armentarium, ubi tantum tela armorum.* Scribe, *armamentarium,* ita enim *ὀπλιδικόν* Latinis appellatur. Laurenbergius in suo Antiquario *anmarium* dicit esse *latrinam publicam.* Mirum ni hoc inde suspicatus est, quod *locus secretus* dicatur à Fulgentio. Gloss. Labb. A^cα^z, *aba-*

M 4 cas

DELENIIFICUS, blandiloquus. Lucilius Comicus in Immolaria: *Nescio quorsum mihi eveniant tua verba, tam delenifica.*

F I N I S.

ens, armarium. Turneb. Advers. Lib. xxvi. cap. 10. *Suspicio*, inquit, automatum scribendum, ut locus significatur theatri vel circi, ubi erant machinae, quae automata à Græcis vocantur, quae sponte moveri videntur, & miracula sunt. Non persuadet. Hieronymus epist. ad Paulin. *Cur dicitur Paulus vas electionis? Nempe quia legis & scripturarum sanctarum erat armarium.* Scrinium intelligi vult. Ex d. & enlozic dicitur Paulus; sed ea verba cur *vas electionis* potius, quam *electum instrumentum*, vertant, videre nunquam potui.

c Lucilius Comicus &c.] Leid. cod. Unde & Lucretius Comicus in numula-

ria ait. Ita & Vett. edd. Sed Lucretius transformandus in Lucilium videtur, cum *Lucilii comedia* etiam ab Horatii Scholiaste laudetur. Contrarium vitium oblatum esse Arnobio Lib. v. persuasit mihi nuper vir egregie doctus: nam ubi nunc legat *propterea non fuisse Lucilii*, ibi *nim* *romuisse* Lucretii esse rescribendum. Barth. Advers. Lib. xxxvii. cap. 1. *Lucinius* heic emendat, verum nec MSS. nec Vett. edd. assentientibus; quanquam non displicet, si probari non potest à celebri illo Aurunco alumno alium fuisse Lucilium, qui comedias scripsit. Confer, quæ ad Lucilium pag. 99. commentatus est Franciscus Douza.

LACTANTII
P L A C I D I
ARGUMENTA META-
MORPHOSEON OVIDII.

III Lucianus: 62

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποις διακεῖται ἐς νόημα·
ἀλλ' ὅσῳ θαυμάζεις, τῷ ἐτέρῳσι γέλως.

THEM A MEMORIA
INDIGO: 1800

Amplissimis & Emendatissimis Viris,
CORNELIO GRAVESANDE,

Reip. Delphicæ Senatori, ac Judici
incorruptissimo;

HENRICO d'AQUET,

Ejusdem Reip. Senatori, nuperrimeque item
judiciario honore insigni;

Medicis multo usu expertissimis,

THOMAS MUNCKERUS

S. P. D.

Quod religiose, si unquam mecum in gratiam Salus red-
disset, voveram tunc vobis, cum supremum denun-
tiare mihi diem omnia viderentur, id solum cum fide
nunc eo, uti fideliter & vos, Viri Amplissimi, id tempo-
ris mihi succurristis, ne cui aut vanus forte, aut parum be-
neficii memor, videri possim. Joco quod non inficeto asserit
esse medicus, hoc est, triplex habere os vulgo fertur;
boni genti, ubi primum ad agrum accedat; hominis, ubi
pharmacorum ope tantum non ex Orci eum faucibus eripue-
rit, at plane vixit, ubi cuncta sint persolvenda: eo
perquam graphice mores exprimuntur infima plebis, cujus
cum malignitate nihil mihi esse commune volo, nec natus ita,
nec eductus vel institutus. Honorandum esse medicum pro-
pter necessitatem vix dum infantia me limina egressum Si-
racides docuerat, vir sapientia haud vulgaris: at ego non
propter necessitatem tantum eum, sed vel in primis eo nomi-
ne, quod scientia ejus prorsus admirabilis sit, suspiciendum
existimo. Fatuatur, fateor, egregie, multasque ac magnas
nugas blait Petronianus Trimalchio; attamen non nihil
vidit baroille, cum secundum literarum disciplinam diffi-
cil-

cillimus esse artificium medici et nummularii conferet: &
 nummularii quidem, quod per argentum is as videat; me-
 dici autem, quod ad hoc accuratè intestina nostra noverit, ut
 tantum non ab acia & acu, quid intra praecordia habea-
 mus homunciones, exponere nobis sciat. Et quam, oro, pu-
 temus ob causam deorum adscriptum ordinibus olim à pa-
 ganis vetustissimum illum medicina auctorem Aesculapium,
 p̄ quod praeclare atmodum de genere humano artem cam
 mereri, & inesse illi divinitatis nonnihil existimarent?
 Antiquitus certè salutaris ista professio sapientia habita
 pars fuit, ita ut & morborum curatio & rerum natura
 contemplatio eisdem numeret auctores; his scilicet maxi-
 mè, ut apud Celsum est, huc studentibus, qui corporum suo-
 rum vires assiduo mentis intentu multaque lucubratione
 maximè attriverant. Sed laudes medicina scribere non pro-
 positum heic mihi est: eo tantum hac dico, ut, cum ab hu-
 manioribus hisce & antiquitatis studiis non valdè esse alie-
 nam artem vestram appareat, tanto majore cum venià quic-
 quid hoc lucubrationis, qualecunque est, inscripsisse vobis vi-
 deri queam. Vos pro cetera facilitate vestra equi id rogo bo-
 nique faciatis, quod sanè, si pretium ejus aestimare instita-
 erit, levius oneris omnino, sin autem devotum vobis animum of-
 feratis, auro potius non carum ducati. Legisse aliquando
 meminimus, dum venerandam antiquitatem rursus, moris fuis-
 se olim apud Græcos, ut gallum gallinaceum, ubi qui agri ad
 fumum perducti essent, sacrificarent Aesculapio suo: at
 ego, qui grato me animo a quoquam superari dolenter fero,
 nullum quidem vobis meis Aesculapio pullum cortis avium,
 sed quod ex memet ipso natum est, ingenioli videlicet mei
 qualescunque oblatum eo fatum. Vivitur ingenio, ait ille,
 cetera mortis erunt. At mortem non effugient, quæ à me scri-
 buntur: non effugient fortasse; ego tamen his ita nomen ve-
 strum præscripsi, ut si æterna futura essent. Hoc vobis si per-
 fueritis, non poterit non id, quod re vera per se perquam
 dignum est, maximum videri. Valete multum, ut cum aliis
 multi, tum & ego valeam. Scripsi Delphis Batav. a. d.
 T. F. Cal. Novembres A. C. CIO IDC LXXX.

L A-

LACTANTII PLACIDI

NARRATIONES FABULARUM,

Quæ in

P. Ovidii Nasonis Libris xv. Metamorphosedon occurrunt.

Fabula Lib. I.

- I. Chaos in species.
- II. Terra in varias personas.
- III. Mundus in sæcula quatuor, aureum, argenteum, æreum, & ferreum.
- IV. Item annus in tempora quatuor.
- V. Gigantum sanguis in homines.
- VI. Lycaon Pelasgi filius in lupum.
- VII. A Deucalione jactati lapides in viros, & à Pyrrha in mulieres.
- VIII. Python Serpens in figuras. *
- IX. Daphne Penei filia in laurum.
- X. Io Inachi filia in vaccam.
- XI. Mercurius in pastorem.
- XII. Syringa Nympha in fistulam.
- XIII. Argus Arelistoris filius in pavonem.
- XIV. Io supradicta in Isidem.

* Ita cum MS. & Veneta in capitum lemmatis. Sed perperam utique. Non enim Python à Nafone, sed terra narratur versa in varias animalium figuras, in quibus & Python erat.

Fab. I.

Chaos, ut Hesiodus ^a indicat volumine, quod deorum originem continet, fuit initio quædam rerum confusio,

Ad LIB. I. FAB. I.

^a Indicat volumine] In volumine edd. omnes. Sed antiquus ille codex à Nob. Heinio cum editis collatus non heic

quæ tantum, sed & crebro admodum aliis in locis præpositionem istam omittit. Cæterum in eodem codice annexa huius narrationi ista visebantur: *Ex terra cum omnia generata sint, variarumque*

quæ postea in suas species distributa est, ita ut levissima corporum, æther igneus, & hunc infra aer frigidus, cæteraque sidera sublimem partem peterent universa; per quæ solis splendor ac Lunæ vagaretur; gravissima autem, humus, liquorque, in ima parte subsiderent.

Fab. II.

Separata erat terra ^a à cæteris elementis, sed homo nondum natus, ipsius terræ futurus ultor ac dominus. Itaque Prometheus Iapeti filius terram imbre mollivit, & ex hac hominem ad Dei similitudinem ac imaginem finxit, cui facies non prona, ^b ut cætera animalia, esset in terram, sed cælum spectaret erecta.

Fab. III.

Ex quo Chaos injecta luce discussum est, & discretis ele-

terum mater reperitur, tum humanum genus, quod cuncta vinceret, Prometheus Iapeti filius, ut idem Hesiodus ostendit, ex humo finxit, cui Minerva spiritum infudit. Secula etiam dicata Varronis auctoritate vertuntur: quoniam anreum in deterius argenteum, & post in æneum, ac postea, quod Orpheum antedixit est, in ferreum cessit. Sed illa glossatoris alicujus proculdubio sunt, non Lactantii. Certè in Veneta separata à reliquis visuntur. Non tam stultus est hic scriptor, ut videri possit bis idem narrasse. Quæ ista lacinia continet, invenies in sequentibus multo politius relata.

Ad F A B. II.

^a A cæteris] MS. à cunctis. Verum alterum est in omnibus editis.

^b Ut cætera animalia] Ita & MS. & Veneta. Rænerius & Micyllus, ut cæterorum animalium. Giselinus, ut cæteris animalibus. Frustra, opinor. Non enim facies tantum cæterorum animalium, sed & ipsa prona dicuntur. Notum est illud Sallust. Catil. cap. 1. Ne vitam silentio transcant, veluti pecora, quæ natura prona, atque ventri obedi-

tia finxit, Lactant. Libr. de Opific. Dei cap. 8. Ut quia nulla his immortalitas expectatio est, toto corpore in humum projecta, ventri pabuloque servient. Schol. Horat. in Lib. 1. Epist. 4. PORCUM. In ventrem prona, corpori inservientem. Anthropomorphitæ sunt pagani. Diis suis, ut hominibus, rationem & figuram corporis erectam tribuunt. Lactant. modo laudatus de Vero Cultu Lib. vi. cap. 2. Diis suis non cælestem sensum, sed humanum potius attribunt: ideoque illis necessaria & grata esse credunt, quæ nobis &c. Arctemidorus de Somniis Lib. 11. cap. 48. Φαίνοται ὅτι οἱ θεοὶ ἐν ἀνθρώποις εἰδὲν τὰ ἐμψύχων, ἀνθρώπων νομοποιήσαντες αὐτοῖς τὰ εἰδὲν αὐτῶν νομοῦναι. Rectè Junilius Episc. Afric. Comment. in Genes. pag. 32. Ed. Bas. Non ergo secundum corpus, sed secundum intellectum mentis, ad imaginem Dei creatus est homo: quamquam & in ipso corpore quandam proprietatem habeat, quæ hoc indicet, quod erecta statara factus est: ut hoc ipso admoneretur, non esse sibi terrena sectanda, veluti pecora, quorum voluptas omnia ex terrâ est: unde in alium cuncta prona atque prostrata sunt.

Ad

elementis, ^a faciem hanc tam claram mundus accepit; deinceps, quasi in ætate quædam, in sæcula quatuor distributus est, hoc est, aureum, argenteum, æreum, & ferreum. quibus pro qualitate sui adscripta sunt nomina. Nam aureum sæculum dictum est, quod Saturno regnante omnium rerum erat plena tranquillitas: non furor sæviebat armorum, non avaritia fluctibus commiserat vitam, & cessantibus rastris, inarata gravidæ fruges terra præbebat. Otiosa erat ac securæ vita mortalibus; ac sine vicissitudine temporum continuâ veris gratiâ fruebantur. Deinde secundum sæculum in argenteum ab aureo colore migravit. Tunc primum & æstus ardentior cœli, & graviora frigora incubuere mortalibus. tunc meditata domorum tutiora secretâ. Antea enim aut in antris habitabant, aut incolebant ^b fructu sylvæ. Semina etiam tum primum sulcis cœpere committere: cum jam terra solita hominibus negaret alimenta. Tertium sæculum successit æreum, ^c argento jam durius. Cœpere homines in verecundius vivere. Nam cupiditate habendi avaritia cum perfidia exorta est. Inde mare pervium factum, dum divitiæ requiruntur. Terra quoque cunctis antea communis, limitibus, terminisque discreta est: & ^d in venis ejus non solum frumenta quæsitæ sunt, sed metalla inventa crepuerunt. Quartum sæculum ^e ferreum à rigore duratum est: quod in tantam rabiem furoris erupit, ut omnia ^f scelera cupiditatis excelleret. Nam ab odiosa vita, & infanientis avaritiæ grassationibus ad parricidia usque perventum est.

Fab. IV.

Ad F A B. III.

^a Faciem hanc tam claram] Tò hanc ignorat MS.

^b Fructu sylvæ] Ita & MS. & Veneta. Perperam testis Gifelinus. Perperam etiam fructu Micyllus & Rænerius. Vide, si tanti est, quæ notavimus ad illa Fulgentii Prolog. Lib. 1. Quicquid per virentia Tempe &c.

^c Argento jam durius] Sic cum MS.

Veneta & Micylliana. Sed Rænerius & Gifelinus, argenteo &c.

^d In venis ejus] In venis quidem MS. ^e Ferreum à rigore] Sic cum Vener. & Micyll. disertim MS. Gifelinus dedit, ferri nimio rigore. Rænerius, ferreum à rigore dictum est.

^f Scelera cupiditatis excelleret] Hæc est MS. lectio, quam adstruit Veneta. Gifelinus, excederes. Ræner. excerceres. Micyllus, scelere cupiditatis excelleret.

Ad

Fab. IV.

Cum, Saturno aurei sæculi rectore cœli arce dejecto, teneret Jupiter mandum, ^a sic ipse mundus quatuor ac diversa tempora coarctavit, ut ver, quod fuerat ante unum semper ^b ad serenam tranquillitatem continuum, ^c in partem anni quartam & angustissimum coierit tempus: ut huic succederet ardor æstatis, & tertio sequeretur autumnus infida temperies, & post hæc totus annus rigidæ hiemæ clauderetur: quæ quatuor tempora veris exordio qualitatem imitarentur & ordinem sæculorum.

Fab. V.

^a Gigantas nomine immensæ molis, & similes matri filios parens Terra progeniit: quorum magnitudini par exarlit audacia. Nam exstructis in excelsum aggerem montibus sacrilegas manus injecere cœlestibus. Sed fulminum igne dejecti, impium genus ^b pœnæ suæ cruore generarunt: nam sanguis eorum permixtus terræ, homines procreavit haud longe ab origine discrepantes.

Fab. VI.

De Gigantum sanguine nati quam sacrilegâ mente versati sint, Lycaonis testatur exemplum: qui tyrannus Ar-

Ad F A B. IV.

^a Sic ipse mundus quatuor &c.] Ita & cum MS. Veneta. Editi reliqui variant. Rænerius dedit, Sic cum in quatuor &c. Gifel. Sicut ipse Saturnus; mundum in quatuor &c. Videtur scribendum, Sic ipse mundum in &c.

^b Ad serenam tranquillitatem continuum] Ita quoque cum MS. exhibent Veneta & Ræneriana. Nec differt Gifel. nisi quod continuum præfert. At Micyllus, & serenâ tranquillitate continuum.

^c In partem anni quartam ac angustissimum coierit tempus] Ita cum MS. etiam Venet. Rom. & Micyll. nisi quod

pro coierit repræsentant coegerit. Gifel. dedit, in parte anni quartâ angustissimum coeret tempus.

Ad F A B. V.

^a Gigantas nomine immensa molis, & similes &c.] Hæc est lectio MS. & Venetæ, pro quâ Gifel. & Ræner. Gigantes immensa molis homines, & similes &c. Micyllus, Gigantes immensa molis, & similes &c.

^b Pœna suo cruore] Ita & cum MS. Veneta ac Micylliana. Gifel. Pœna sua & cruore. Ræner. omîssis temerè duobus vocabulis, impiam genus suo cruore &c.

Ad

Arcadiæ, cum advenas & hospites trucidaret, etiam Jovem ^a in se accendit iratum. Nam Jupiter humani sceleris impatiens, in deos querimonia delata, simulata hominis specie, ad Lycaonis regiam venit: cui Lycaon tanquam mortali præparans mortem; prius humana membra devoranda velut hospitali humanitate apposuit: quæ postquam Jupiter sensit, non eum penitus interemit, ne supplicii amitteret sensum; sed in lupi sævi eum formam convertit; qui & mores ^b in rabie, & nomen Lycaonis in appellatione servaret. Non contentus fuit Jupiter cæteros homines unius Lycaonis terrere supplicio, nisi in genus omne sæviret. Inde denique tantam jussit aquarum copiam redundare, ut opertis diluvio montibus cuncti homines interirent:

Fab. VII.

Jupiter propter audaciam Lycaonis cæterorumque mortalium, qui sceleribus suis etiam deorum potentiam tentabant, ^a orbem terrarum profusis imbribus inundavit. Et cum duo pietate cæteros mortales antecessissent, Deucalion Promethei filius, ac Pyrrha, eadem soror atque conjux; ^b & Parnasso monte proluviem imbrium effugissent; forte moniti Themidis, eo tempore quæ ^c antistes terræ fuisse traditur, à deis per preces generandæ proliis

VE-

Ad F A B. VI.

^a In se accendit iratum] In se accepit Rænerius.

^b In rabie] Sic Giselinus quoque & Micyllus cum MS. Sed Rænerius in rabiem, & mox in appellationem.

Ad F A B. VII.

^a Orbem terrarum] Ita Giselinus & Micyllus ediderunt. Sed Veneta & MS. unâ voculâ auctius, itaque orbem terrarum. Quod non ausim damnare, cum frequenter ita *πλοῦρα σικωῆς* particulam istam itaque repræsentet idem ille codex; tanquam infr. fab. 10. *Jupiter vero, ne, si negasset, proderet puellam,* Tom. II.

itaque tribus confestim. Confer Lib. II. fab. 7. Lib. IV. fab. 4. & 10. VI. 7. VIII. 4. XIV. II. Non dissimiliter Hyginus Myth. cap. 43. *Theſeus in insula Diā tempestate retentus, cogitans, si Ariadnē in patriam portasset, sibi opprobrium futurum, itaque in insula Diā dormientem reliquit.* Rænerius pro lubitu totum principium hujus fabulæ refinxit.

^b Et Parnasso monte] Ræner. Et d Parnasso. Giselin. & in Parnasso. Micyll. eque Parnasso. Frustra omnes. Amat noster præpositionis istius ellipsin.

^c Antistes terræ] Ita habent editi omnes; quanquam Giselinus notat *τῇ* terra abesse à codicibus nonnullis. Infr. Lib. IV. fab. 17. *antistes Deorum* dicitur. Forte *antistes oraculi* scripserat auctor.

veniam acceperunt: ita ut lapides post tergum jacerent, ex quibus homines nascebantur: & à Deucalione missi in viros vertebantur; à Pyrrha autem, in fœminas.

Fab. VIII.

Post cataclysmum factum edidit terra Pythonem serpentem ^aspeciem ignotam mortalibus. Hunc Apollo sagittis interemit. & ne ejus aboleret nomen, instituit ludos, ^b& certamina quædam in his ludis ostendit. Unde etiam Apollo Pythius est appellatus, ludique Pythii.

Fab. IX.

Daphne Penei fluminis filia, cum omnium virginum, quæ in Thessaliâ essent, speciosissima haberetur, adeo quidem, ut deos pulchritudine sua caperet; ^aApollo cum eam conspexisset, formâ ejus expalluit. Quam cum neque pollicitis, neque precibus adire potuisset, ^bvim ut adferret instituit. ^cEt illa cursu conspectum ejus effugere cupiens, patrem invocavit, ut virginitati suæ, ^dquam sibi

stor. Nam primo Terra, deinde Themis, tertio Python, quarto Phoebus oraculum tenuit. Vide quæ diximus ad Hyg. Myth. cap. 140.

quæ dicitur &c. Sed veram Etymol. discas ex Heinſii Aristarch. Sacr. p. 18.

Ad F A B. IX.

Ad F A B. VIII.

^a Speciem ignotam] Specie ignota in margine Rænerius. Atque ita edidit Micyllus.

^b Et certamina quædam in his ludis ostendit] Rænerius, audaci mèhercules exemplo, præter tò certamina, verba ista omnia omisit. At Gifelinus, & certamina quædam in his ostendit. Venet. & Micyll. Ludos & certamina: que jam in his ludis ostendit. Etiam MS. cod. pro alterâ lectione, quæ jam &c. Cæterum causam aliam, cur Pythius Apollo dictus sit, legas apud Aristoph. Schol. in Plutum pag. 6. ed. Cald. Δαίμωνις ὡς ἔτι καλεῖσθαι Πύθων, αὐτὸ δὲ Πύθια παρὰ γενναίους. ἢ καὶ αὐτὸς δὲ Ἀπόλλων Πύθιος ὀνομαζόμενος, διὰ τὸ τῷ πτωθαρύειν ἔχον-

^a Apollo cum eam] Ita edd. omnes. Sed MSS. 2. Apollo enim cum illam. Forte, Apollo etiam cum &c.

^b Vim ut adferret] Sic legitur in MSS. 2. Vindicavimus eandem locutionem huic scriptori etiam Lib. 11. 8. 1x. 10. x. 3. Hygin. Astron. 11. 20. Vim sibi pene allatam. Cap. 18. Eam vim sibi adferre voluisse. Nepos Dion. cap. 10. Dion vim allatam.

^c Et illa] At illa Micyll. Quod præfero.

^d Quam sibi permiserat] Sic rectè cum MS. Venet. & Micylliana. Perperam permiserat Rænerius & Gifelinus. Permittere est concedere, committere &c. Horat. Lib. iv. od. 4. Cui res Deorum regnum in aves vagas Permisit. Et Lib. 1. Sat. 3. Si tibi regnum Permittant homines. Terent. A. Act. 1. sc. 5. Be-

sibi permiserat, ferret auxilium: ^a cujus ille auditis precibus, filiam deorum auxilio, ut vim effugeret, in laurum convertit.

Fab. X. & XIII.

Io Inachiamnis filia, cum æquales suas specie præcederet, ab Jove adamata est, qui ammotis precibus, desiderium explevit: & ne puella ^a Junonis iram incideret, à comprellore in vaccam est transfigurata, cujus fallaciam Juno cum intellexisset, ^b petit eam à Jove velut munus sibi dari, ^c quia speciosior erat cæteris armentis, quæ ^d in Peloponneso essent. Jupiter vero, ne, si negasset, proderet puellam, tribuit confestim. Juno autem, ne amplius ejus pellex cum Jove concumberet, Argum Arestoris filium centum oculos habentem ei præposuit. quem Mercurius pa-

Bona nostra hæc tibi permitto, & tua mando fidei. Justin. Lib. 11. cap. 7. *Administratio reipublica annuis magistratibus permissa.* Nepos Hamilcar. cap. 1. *Eam rem arbitrio permiserunt Hamilcaris.* Sallust. Jug. cap. 103. *Bellicomponendi licentiam ipsis permittit.* Senec. de Provid. cap. 6. *Permisi vobis, metuenda contemnere, capienda fastidire.*

^c *Cujus ille auditis precibus filiam &c.]* Ita locum hunc constituit Giselinus. Veneta & Micylliana habent; *Quam ille, auditis precibus filia, deorum ut vim effugeret, in laurum convertit.* Atque ita quoque Rænerius, nisi quod rō filia omittit. Quam vocem agnoscit tamen MS. liber, qui cæteroqui cum Giselino facit. Infr. Lib. vi. fab. 4. *Auditis itaque precibus ejus, Jupiter agricolas in speciem ranarum transformavit.* Lib. xiii. fab. 6. *At ille auditis precibus ejus &c.*

Ad FAB. X. & XIII.

^a *Junonis iram incideret]* Ita cum Giselino & Vener. & MS. Rænerius & Micyllus, *in Junonis iram &c.* Existimo nihil opus & istā præpositione. Chrysost. Serm. LVIII. *Ne incurrant de tali presumptione sententiam.* P. Syrus: *Hec quam pernitenda incurrant homines vi-*

rendo diu! Victor in de Persec. Vand. Lib. 111. *Quisquis enim aliquid pravitatis invenerit, sibi imputat quod incurrit.* Sallust. Jug. cap. 101. *Rediens ab latere Mauros incurrit.* Vet. Interpr. Job. cap. v. 14. *Per diem incurrent tenebras.* Interp. Abdiæ Babylon. Lib. 1. *Cacitatem continuo malè sana mentis incurrit.* Familiaris præ cæteris Tacito illa constructio; qua usum deprehendo etiam Ambros. de Tob. cap. 2. *Cadenti de passerum nido albugine cacitatem incidit.* Nolter infr. fab. i. Lib. xiv. *Amorem incidit.* Ubi plura annotamus.

^b *Petit eam à Jove velut munus sibi dari]* Sic Rænerius & Giselinus ediderunt. Veneta, *Petit eam à Jove velut munus sibi daret vaccam.* MS. *Petit eam à Jove velut munus sibi daret, vaccam quia &c.* Putes scripsisse, *Petit ea à Jove, velut munus sibi daret vaccam; quia &c.* Atque ita planè Micyllus, nisi quod auctus unā voculā, *ut velut munus &c.*

^c *Quia speciosior erat]* MS. & Veneta, *quia speciosissima erat cæteris armentis.* Excidit forte particula *in vel præ.*

^d *In Peloponneso]* MS. *In Peloponensi regno.* Lege, *Peloponnesi regno.* Infr. Lib. iv. fab. 13. *Per Tanarum promontorium Peloponnesense.*

patris jussu interemit; & à casu ejus Argiphontes est cognominatus. Juno Argum, ^c quem ob custodiam ille occiderat, in volucrem pavonem transformavit, & receptum in suam tutelam pennis insignibus, quibus amissa lumina indicaret, ornavit.

Fab. XI.

Jupiter mittit Mercurium in habitu pastoris ad Argum supradictum interficiendum.

Fab. XII.

^a Syringa Nympharum Naiadum, quæ ^b circa Nonacrinum montem Arcadiæ vagabantur, speciosissima proditur fuisse. quam cum Pan Mercurii filius adamasset, ^c & eam persequens ad amnem ^d Ladonem Arcadiæ compulisset, ne vi castitatem deponere cogeretur, sororum auxilio ^e in arundines conversa est. ex quibus fistula composita est, quæ nomine ejus apud Græcos Syringa nunc-

cu-

^c Quem ob custodiam ille occiderat.] Hæc lectio est Venet. Ræner. & Micyll. quam & MS. adstruit, nisi quod rō ille omittit. Giselinus dedit, Quia ob custodiam ejus occiderat.

Ad F A B: XII.

^a Syringa.] Ita non dubitavi rescribere ex MS. quanquam Syrinx repræsentant edd. omnes. Rationem ultra non quæret, si quis legerit, quæ ad Hyginum & Fulgentium non uno loco à nobis annotata sunt. Confer etiam, quæ infra ad Lib. II. 7. IV. 18. VI. 1. dicentur. Servius ad Ecl. II. 31. Ergo Pan, secundum fabulas, amasse Syringam nympham dicitur.

^b Circa Nonacrinum montem Arcadiæ.] MS. Circa Nonacrum. Unde putes faciendum Nonacrim. Sed infra invenies rursus Lib. II. fab. 5. Circa Nonacrinum montem. Lib. IV. 11. Circa montem Nonacrinum moratus. Vertex Nonacrinus est Hygino Myth. cap. 177. Ita jugum Maleum aīn ? jugum Malea apud Flor.

Lib. II. cap. 9. Vertex Cylleus apud Ovid. Lib. XI. Met. vers. 304. Peliacus vertex apud Catull. Carm. LXV. vers. 1.

^c Et eam persequens &c.] Sic edidit Giselinus. MS. persequeretur. Venet. & Ræner. hoc amplius, Et eam persequeretur, cum ad amnem &c. Lege, Et eam persequens, cum ad &c. Repetitur est otiose illud cum, ut Lib. II. fab. 4. Cum Liguriam incolet, Et in ripâ Eridani amnis, quem quidam Padum vocant, cum vidisset. Confer ejusdem libri fab. 5. & Lib. XI. fab. 1. Repetire est illius locutionis exempla complura apud Hyginum: tanquam Mythol. cap. 28. Hi cum Dianam comprimere voluissent, qua cum non possit viribus eorum resistere &c. Vide quæ ad eum locum annoro.

^d Ladonem.] Ladona Veneta & Ræneriana. Ladenam MS. Quod vereor ne frustra spreverint scioli.

^e In arundines conversa est; ex quibus &c.] Venet. & Ræner. In arundinem conversa est, ex quâ &c. Sanè arundinem exhibet etiam MS.

Ad

cupatur: cujus cantu Argus in somnos compulsus est, quo facilius eum Mercurius interficere posset.

Fab. XIV.

Io supradicta cum furiis exagitata orbem terrarum percucurrisset, novissimè in Ægyptum delata, ac placata Junone a Jove, ^a in pristinam figuram reversa, Isidis Deæ nomen accepit, ^b Linigeraque est appellata.

Fabula Lib. II.

- I. Phaethon Solis & Clymenæ filius fulmine ictus.
- II. Sorores Phaethontis in arbores populos.
- III. Lacrymæ earum in electrum.
- IV. Cycnus Sthenelei filius in avem sui nominis.
- V. Callisto Lycaonis filia in ursam.
- VI. Eadem cum filio Arcade in sidera.
- VII. Corvus candidus in nigrum.
- VIII. Coronis in cornicem.
- IX. Nyctimene in noctuam.
- X. Ocyroe in equam.
- XI. Battus in saxum.
- XII. Aglaurus in lapidem.
- XIII. Jupiter in taurum.

Fab. I.

Clymene Oceani & ^a Tethyos filia, cum Phaethontem

cx

Ad FAB. XIV.

^a In pristinam figuram reversa, *Isidis*] Ita ediderunt Micyll. & Rænerius. Gifelinus, *regressa*, *Isidis* &c. Veneta, *reversa* est. MS. *regressa* est, *Isidis* &c. Videtur reponendum, *reversa* est, & *Isidis* &c. nisi tamen *regredi* pro *reversi* usurpavit, ut interpres supposititii Abdiz Lib. I. *Qui à Simone regressus* est. Lib. III. *Exercentes adolescentem, domum regressi sunt.* Et Auctor vitæ Apollinaris: *Post multum tempus regressus ab Æmis.* Justin. Lib. I. cap.

6. *Assumptoque comite, Persopolim regressitur.* Sex. Rufus Breviar. cap. 19. *Regressus in Syriam obiit.*

^b *Linigeraque est appellata*] Ita reposui ex MS. *Perperam* Venet. & Ræner. *Vigilansque est appellata.* *Perperam* etiam *Niligenaque* vel *Linigeraque dea est appellata* Gifelinus, aliique.

Ad LIB. II. FAB. I.

^a *Tethyos*] Rectè ita edd. omnes. MS. tamen *Thetidis*. Forfan Lactantii ipsius heic aliqua culpa. Thetis enim

N 3

ex Sole conceptum genuisset, & in adultam perduxisset ætatem, monuit ut patrem cognosceret. Qui infeliciter progressus ad orientem Solem pervenit, agnitusque est ab eo per connubij indicia: accensusque agitandi currus amore, quem quatuor equi, Pyrois, Eous, Æthon, ac Phlegon per orbem assueverant trahere, ^b diu expetitur currum accepit; & ^c à præministris Horis junctum conscendit. Monitis itaque instructus patris, cum per iter ignotum equis obniti nequisset, equi ignoto agitatore contreriti mundi pronam partem petierunt. Quamobrem cum cuncta mortalium ardore subito ^d proflagentium incenderentur, ^e à Joveque opem implorantes peterent, ne orbis terrarum conflagraret; Phaethon fulmine ictus est, & è curru præcipitatus: atque ita liberati equi vinculis, agnito itinere, ad suam stationem reversi sunt.

Fab. II. & III.

Sorores Phaethontis Phaethusa, Lampetie, Phœbe, casum fratris dum deslent, deorum misericordia in ^a arbores populos mutatae sunt. Lacrymæ earum, ut Hesiodus & Euripides indicant, in electrum ^b sunt conversæ.

Fab. I V.

interdum cum Tethye confundi ab inferioris ævi scriptoribus alibi observavimus.

^b *Diu expetitur currum*] Hæc lectio est MS. quam & Micyllus repræsentavit. Renærius, *currum diu petitum*. Sanè *non currum* habet etiam Veneta. Frustra ergo Giselinus, *diu expetitam veniam*.

^c *A præministris*] Sic & Veneta cum Giselino. Infr. Lib. ix. fab. 5. *Galanthis præministra conspexit eam*. Servius ad Æn. xi. 543. *Camillos & Camillas appellabant Flaminicarum & Flaminum præministros*.

^d *Proflagentium*] Ita & MS. cum Ræn. & Gis. Sed Micyll. & Venet. *proflagentia*.

^e *A Joveque*] Haud vulgariter dictum, pro *ex a Jove*. Sic hac ipsa fabulâ in terramque. & Lib. xii. fab. 2. in fineque exhibet Rænerii editio. Sed istorum neutrum in MS. invenit illustr.

Heinsius. Naso ipse xi. Met. 227. *In suaque Æaciden succedere vota nepotem fuisse*. Nepos Datam. cap. 7. *Scisma maximus natu filius descit, adque regem transit*. Et in Hamile. cap. 4. *Mare transit, in Hispaniamque venit*. Hygin. Astron. iv. cap. 3. *In eoque Aries ut affixus videatur*.

Ad F A B. II. & III.

^a *Arbores populos*] *Arbores populus* Venet. Micyll. & Ræner. Sed alterum rectum puto. Vibius Sequester: *Eridanus Gallia Cisalpina, qui & Padus, ubi Heliades mutantur in populos arbores*. Adde quæ notavi ad Hygin. Mythol. cap. 140.

^b *Sunt conversæ*] Addit Veneta, *ac finisse dicunt*. Rænerius, *quod ex illis arboribus, in quas mutatae feruntur, fluere dicitur*. Sed ista sapient ejus interpolationem. Micyllus, *ac finisse dicuntur*.

Fab. IV.

Cycnus ^a Sthenelei filius, materno genere Phaethontii proximus, cum Liguriam incoletet, & in ripâ Eridani amnis, quem quidam Padum vocant, ^b cum vidisset corpus Phaethontis à sororibus ejus abluì, pari calamitate est concussus. Plus enim justo deffendo propinqui interitum, deorum voluntate in volucrem cycnum abiit, qui perosus cœlestem ignem, paludes ac flumina, quibus insensceret, est secutus. ^c Phanocles in Cupidinibus auctor.

Fab. V. & VI.

Jupiter cum reliquias torrentis ignis persequeretur, ut laborantibus opem ferret mortalibus, ^a cum circa Nonacrinum montem Arcadiæ, in quo genitus existimatur, vagaretur, in Callistus Lycaonis filiæ incidit amorem: cui cum preces de expleto desiderio sui admovisset, frustrataque voces suas intellexisset, astu eam subiit. ^b In Dianæ namque sexum ^c se rejecit, ac fatigatæ ornatus pharetra sagittisque, velut Diana, occurrit; ac veste pariter posita, Jovem virgo experta est. ^d Neque ideo immerenti delictum remissum est. Nam confestim pellicatu ejus accen-

tur. MS. ac fluxisse dicunt. Sed verba ista collocat post *tò mutata sunt*. Et rectè quidem. Nam quæ sequuntur, *Lacryma earum* &c. novum faciunt argumentum. Lego ergo, *mutata succina flevisse dicuntur*. *Lacryma earum* &c. Quibus verbis novum, ut dicebam modo, inchoatur argumentum, quod in MS. collocatum erat ante versum illum poetæ, *Inde fluunt Lacryma* &c. Emendationem meam adstruunt non parum illa Servii ad Ecl. vi. 62. *Sorores Phaethontis succina flevisse dicuntur*. Adde not. ad Fulg. Lib. i. cap. 15.

Ad FAB. IV.

^a *Sthenelei*] Veneta, Micyll. & Ræner. *Stheneli*. Quod idem est. Vide summi viri I. F. Gronovii Observat. Lib. iv. cap. 15.

^b *Cum vidisset*] Non rectè *tò cum*

expulerunt Micyllus & Gifelinus. Vide, quæ dixi ad Lib. i. fab. 12.

^c *Phanocles in Cupidinibus*] Phanocles *ex Egei* laudatur etiam à Clemente in Protreptico.

Ad FAB. V. & VI.

^a *Cum circa Nonacrinum* &c.] Scripserat, puto, *ex cum circa* &c.

^b *In Diana namque sexum*] *Speciem* Valteriani codices, ut notat Gifelinus. Quod aptius videtur, & magis convenit cum verbis Nasonis: *Protinus induitur faciem vultumque Diana*. Infr. de Minervâ Lib. vi. fab. i. *Reversa in speciem suam* &c.

^c *Se rejecit*] Ita cum MS. etiam Veneta & Ræneriana, Sed Gifelinus & Micyllus, *trajecit*.

^d *Neque ideo*] Ita edd. omnes. MS. tamen, *neque adeo*. Sed alterum re-

cenſa, ne amplius pulcritudine conjugem caperet, in urſam eam tranſfiguravit. Quæ à Jove cum Arcade filio, quem erat enixa, inter ſidera collocatur. A Græciſ autem Helice, à noſtris ſeptentrio nuncupatur; & à Tethy & Oceano ob Junonis iram inter cætera ſidera liquore non tingitur, ut auctor Heſiodus indicat. ^fHinc illud: Sed lucet in aſtris Calliſto, renovatque ſuos ſine fluctibus ignes. Ipſe autem Arcas in cælum tranſlatus, Arctophylax dicitur.

Fab. VII.

Corvus volucris initio naturæ candidis penniſ plumatus fuit. Sed quia ^a Coronida ^b Coronei filiam indicaverat Apollini in adulterio morari, ^c illa propter acerbiffimum indicium ſagrantis dei ſagittis confixa, niger ex candido factus eſt. Ex hac & Apolline naſcitur Aſclepius; quem pater ^d exciſum utero matris, cum ea rogo eſſet impoſita, abſtulit. Is ad Chironem à patre in Pelium perlatus montem eſt, ut ab eo incrementum, ſimulque ſcientiam acciperet medendi.

Fab. VIII.

Coronis Coronei filia refert corvo, ne indicium Apol-

etum putem. Phædrus Lib. 11. cap. 9. *Frondem bubulcus adfert, nec ideo videt.*

^e *Liquore non tingitur*] *Aquore commendaverat* in MS. manus ſecunda.

^f *Hinc illud*] Ita Giſelinus cum Rænerio. Sed MS. & Veneta, *vel alii*. Miccyllus neutrum habet. Et forſan lacinia gloſſatoris eſt.

Ad F A B. VII.

^a *Coronida*] *Coronidam* Veneta. Nec ſpreverim. Vide ſupr. Lib. 1. fab. 12. Etiam infr. fab. 1. Lib. vi. *Aſopida*, *Deſida*; aliaque id genus, nominandi caſu dicta invenies.

^b *Coronei filiam*] Falfum hoc. Coronis illa, quæ ab Apolline adamata eſt; non Coronei, ſed Phlegyæ erat filia, ut præter alios referunt etiam Hyginus Myth. cap. 202. & Antoninus Libera-

lis cap. 20. Coroneo nata fuit altera illa, qua in cornicem ceſſit.

^c *Illam propter &c.*] Hæc lectio eſt à Giſelino: quam ſanam eſſe præſtare non auſim. MS. & Veneta, *Itaque propter acerbiffimum indicium ſagrantis Dei ſagittis confixa eſt. Ergo ille niger ex candido factus.* Quo prope accedit Miccylliana, *Illaque propter acerbiffimum indicium ſagrantis Dei ſagittis confixa fuit, ex eo ille niger ex candido factus.* Senſum iſta ſanè commodum, nec orationem hiulcam efficiunt. Sed *ut itaque* non vulgariter heic denuo poſitum cur mutare non ſuſtineam, diſces ex illis, quæ dixi ad Lib. 1. fab. 7. Rænerius intolerabili audacia omnem hanc fabulam ita interpolavit, ut non Lactantii, ſed ipſius videatur.

^d *Exciſum utero*] Sic Giſelinus. Sed editiones reliquæ cum MS. *exciſo utero.*

Ad

pollini faceret. ^a Cum enim Minerva Erichthonium Vulcani filium, qui de complexu sui in terram ceciderat, sustulisset, & comitibus suis Pandroso, & Hersæ, Aglauroque, Cecropis filiabus cistula inclusum custodiendum tradidisset, monuissetque, ^b ne quis omnino id conspiceret; Coronis supradicta, nobilissima virginum, ^c custodiens laxatam cistulam & inspectam, cum draconem reperissent, divulgavit; quamobrem dea eam à se alienavit. Quæ cum solitudine in littore oblectaretur, Neptunus ^d procul conspecta, venere ejus incaluit. cui cum ^e vim afferret, ab eadem dea propter virginitatem tenaciter custoditam in avem cornicem conversa est; ^f ita ut templo deæ submoveretur.

Fab. IX.

Nyctimene Nyctei filia, virgo Lesbia, nimia libidine effrenata, in patris cubile se implicuit, ideoque adversantibus deis ob admissum, cessit in noctuam. quod scelus ipsa nocturno tempore occultat, & in luce visa, ab omnibus volucris petitur ^a obnoxia.

Fab. X.

Ad F A B. VIII.

^a Cum enim] Ita Giselinus & Micyllus. Veneta autem & MS. Cum igitur. Rænerius, cum, inquit, Minerva &c. Pessimè, & contra orationis nexum, nisi quis cum ipso non Lactantium, sed Coronida hæc inducat narrantem.

^b Ne quis omnino id conspiceret] Ita cum MS. Veneta & Ræneriana. Sed Giselinus. omnino id ne inspicerent. Micyll. Ne quis omnino id, quod intus esset, inspiceret.

^c Custodiens laxatam &c.] Ita Giselinus dedit. Micyllus, cum à custodibus laxatam cistulam, & inspectam ibi draconem reperisset. Veneta & MS. Custodibus laxatam cistulam & inspectam, cum draconem reperisset. Unicâ literâ mutata sensum inde exculpes commodissimum, custodibus laxatam cistulam, & inspectam cum draconem reperisset, divulgavit.

^d Procul conspecta, venere ejus incaluit] Ita & Veneta cum Giselino. De-

bebat scripsisse, ejus procul conspecta venere &c. Vel, ut Micyllus edidit, procul eâ conspectâ, venere ejus &c.

^e Vim afferret] Inferret Giselinus. Nulla causa erat, cum alterum illud & MS. & reliquæ omnes editiones agnoscant. Vide supr. Lib. 1. fab. 9.

^f Ita ut templo Dea submoveretur] Sic habuit MS. Veneta admoveatur. Pexperam. Rectius amoveatur Micyllus. Rænerius & Giselinus verba ista omiserunt.

Ad F A B. IX.

^a Obnoxia] Micyllus, ut noxia. Sed cum Giselino alterum Venera & Ræneriana tuentur. Sallust. Cat. cap. 20. His obnoxii, quibus, si res publica valeret, formidini essemus. Festus: Obnoxius parricis obligatus ob delictum. Sed ut sæpe alias, ita & heic injuriæ expositum significat. Flor. iv. 4. Obnoxium & opportunum injuriæ juvenem. Confer quæ de hac voce scripsit Gellius Lib. vii. 17.

Fab. X.

Ocyroe Chironis & ^a Chariclus filia, contemptis patris artibus, vesania futura præcinit: infanti Asclepio prædixit, quod medicina mortuos ad superos ^b redukturus esset, ^c quodque esset ab avo fulminis ictum experturus. Patrem quoque Chirona ^d serpentibus cruciandum, cupidumque mortis ex deo in mortalium numerum venturum. Quæ cum esset elocuta, ^e in equæ cessit figuram, ne adversantibus fatis plura ederet, quam prædicta Apollinis sinerent.

Fab. XI.

Apollo Jovis & Latonæ filius cum pecus Admeti Pheretis filii pasceret, fistulæ cantu solitudinem protegens, boves ejus in agros Pyliaë regionis progressæ sunt: quas Mercurius averrit, & in sylva occuluit. Quod cum Battus Nelei filius equas pascens vidisset, Mercurius vero ut indicium premeret, ex armentis formosissimam vaccam ei concessit. At ille discedenti affirmavit lapidem proximum quem vidisset, celerius, quam se, quicquam indicaturum. Deus vero ut mortalis fidem experiretur, paulo post mutata figura ad eundem reversus est, simulavitque se amissas boves quærere, & ^a præmium promisit, si de-

Ad F A B. X.

^a Chariclus] Ita reposui pro *Charilla*, quod Veneta, Ræneriana, & MS. exhibebant. *Carista* Gifselini mirificissimum est. Propius accedit *Charicles* Micylli. Pariter peccatum apud Isidor. Orig. Lib. ix. cap. 2. *Ab Arcade Jovis & Calyssa filio dicti*, pro *Callisto*. Plura hoc genus invenies in notis ad Hyg. Mythol. cap. 224.

^b Redukturus] Hoc à Gifselino est: MS. & edd. reliquæ, *educturus*.

^c Quodque esset ab avo &c.] Hæc Gifselini & Rænerii est lectio. MS. & Veneta, *educturus esset, ab avo fulminis illum experturum*. Scripserim, ut Micyllus edidit, & *ab avo fulminis illum experturum*.

^d Serpentibus cruciandum] *Sagittis* Veneta, Micyll. & Ræner. Sed perperam. Vaticinantis est vera obscuris involvere. Serpentibus tortus fuit Chiron, quia Hydræ Lernææ sanguine tinctæ erant sagittæ, quarum una pedem ejus vulneravit.

^e In equæ] *Equi* MS. Hygin. Astron. II. 18. *Nonnulli eam vatem dixerunt esse: sed quod deorum consilia hominibus sit enunciare solita, in equam esse conversam.*

Ad F A B. XI.

^a Præmium promisit] Dedit ait Antoninus Liberalis cap. 23. *μυδὸν χλαίνας*, quam paulo post *χλαμίδα* appellat. Sed *χλαίνας* pro eo substituit Vir

demonstrasset. At ille, cum sub quo monte pascerentur ostendisset, Mercurius perfidia ejus offensus, in lapidem eum mutavit; qui ab eventu index circa ^b Pylum vocatur.

Fab. XII.

Athenis virgines per solemne sacrificium canistris Minervæ ferunt ^a pigmenta: inter quas à Mercurio eminens specie conspecta est Herse Cecropis filia, Itaque aggressus est sororem ejus Aglauron, precatusque, ut se Hersæ sorori suæ jungeret. At illa cum pro ministerio aurum eum poposcisset, Minerva graviter offensa est avaritia ejus, ^b ob quam cistulam etiam traditam sororibus ejus custodiendam adversus suum prædictum aperuisset: Invidiæ novissi-

Vir Clarissimus. Atqui propius accedebat χλαῖδα, quod ego volui. Nunc valde dubito, an quicquam sit mutandum. Χλαῖνας enim χλαμύδας interpretatur Hom. Schol. ad Odyss. ξ. 513. cui accedit Apollonianus, χλαμύδα appellans id indumentum ad Lib. 1. vers. 763. quod ad vers. 721. dixerat χλαῖδα. Nec refragatur Hesychius: Χχῶνα, inquit, χλαμύς, ἢ ἱμάτιον χειμῶνιν &c. Χλαμύς, χλαῖνα. Ita enim recte emendant docti homines. Restituenda eadem vox in fragmento pereleganti Hipponactis apud Tzetzen in Lycophronem: Εἰμὶ γὰρ, inquit, ἔτι χλαῖνας δασεῖαι ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγας, ἐπ' ἀσκήρασι τὲς πόδας δασεῖσιν ἔκρυψας, ὥς μῦμοι χμῖλα γίγνηται. Multipliciter corruptum hoc λέγεται. Corrige, & distingue, ut Iambos esse Scizontes appareat: Εἰμὶ γὰρ ἐν ἰδωκῆς ἰδὲ πω χλαῖνας δασεῖαι ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγας, Οὐτ' ἀσκήρασι τὲς πόδας δασεῖσιν ἔκρυψας, ὥς μῦμοι χμῖλα γίγνηται. Cæterum in hac Batti fabula apud Antoninum dicitur Mercurius egisse furtivum armentum διὰ τὴν Πάλαρχον, & δι' Ἀχαιῆς τ' Φθιώτιδος, & διὰ Λακρίδος, & Βοιωτίας, & Μεγαρίδος. Vertit Xylander: Per Pelasgos, Achaïam, Phthiotidem &c. Quærit heic vir doctissimus, quem sensum conficere illa possint, καὶ δι' Ἀχαιῆς τ'

Φθιώτιδος. An Achaia fuerit urbs vel locus Phthiotidis? Malle se conjunctionem & inserere, ut sit & δι' Ἀχαιῆς, & τ' Φθιώτιδος. At locus non emendatione indiget, sed explanatione. Ut duplices fuere Achæi, Phthiortici & Peloponneses, ita duplex etiam Achaia, Phthiotidis alia, alia Peloponnesi. Achæos fuisse in Thessalia, cujus Phthiotis pars, operose ostendit Salmast. in de lingua Hellenistica pag. 288. & seqq. Achaia Phthiotidis est illa, de qua Apollon. Scholiastes ad Argon. Lib. 1. vers. 178. Ἀχαιῆς ὃ μῦθος τ' Θεσσαλίας, ἢ ἢ Πελλῶν.

b Pylum] Sic reposui, cum Pylum in MS. Venerat, & Micyllianā invenirem. Perperam etiam Pylum Giselinus. Terminatione Latina usus est, ut fab. 7. Lib. 1. ubi Pelium montem habes, qui Πάλιον Græcis est. Hesych. Πάλιον δῆρον, ἐν Θεσσαλίᾳ & Πάλιον. Distinguo & rescribo: Πάλιον, δῆρον, ἐν Θεσσαλίᾳ & Πάλιον. Vide Stephanum.

Ad F A B. XII.

a Pigmenta] Vide quæ de hac voce congesti ad Fulgent. Lib. 111. cap. 8.

b Ob quam cistulam etiam &c.] Sic cum Giselinio & Venera. Nec variat MS. Micyllus tamen, & quod cistula &c. Rænerius heic foliā suā usus audaciā est.

c Eam

vissimè imperavit ^ceam sororis Herfes exacerbare fortu-
nio: diuque excruciatam saxo mutavit.

Fab. XIII.

Cum Mercurius jussu patris in Phœnicen transgressus esset, ut armenta illius regionis ad littus compelleret, Jupiter in taurum conversus, cum se juvenis Agenoris regis immiscuisset, & in amorem sui spatiantes in arenâ virgines consistere coegisset, paulatim ^asingulas alludens, novissimè Europam Agenoris filiam, cujus amore compulsus averterat figuram, insidentem suo tergo per mare in insulam Cretam detulit, ibique concubitu ejus fruitus est.

Fabula Lib. III.

- I. Dentes draconis in homines.
- II. Actæon in cervum.
- III. Juno in anum.
- IV. Terebias in fœminam.
- V. Echo in liquorem. *
- VI. Narcissus in florem sui nominis.
- VII. Liber pater Semelæ & Jovis filius in Acætē.
- VIII. Idem Liber pater in puerum.
- IX. Tyrrheni nautæ in naves & Delphines. **
- X. Pentheus Echionis filius dilaceratur.

* In vocem *Veneta*. Fort. in lapidem. Pro lectione *Ed. Ven.* stat ipsum *Echm* vocabulum. Anson. epigr. xi. Auribus in vestris habito penetrabilis Echo. Et si vis similem pingere, pingesonum. *Lege*. At si ex *Aldina* anni 1517.

** In naves. Ita cum MS. & *Veneta*. Sed legendum, in aves. Vide annotata a nobis ad fabulam istam.

Fab. I.

^cEam sororis Herfes &c.] Hæc Gifselini est lectio. Micyllus dedit, & eam sororis Herse successibus exacerbavit. Venet. & eam sorori Herse exacerbavit. MS. eam sorori Herse exacerbavit. Putes scripsisse, imperavit, eam sorori Herse exacerbaret. Sulpicius Severus Hist. Sacr. Lib. 1. Imperavit uxorem quæres. Lactantius ipse infra Lib. VII. fab. 4. Impulit eas parentem inter-

ficerent. Verum sententia flagitat, Imperavit eam sororis Herse successibus exacerbaret.

Ad F A B. XIII.

^aSingulas alludens] Ita cum MS. Veneta quoque & Micylliana. Gifselinus prætulit *singulis*. Rænerius ad *singulas*. Sed alludere aliquem cum sermone

nis

Fab. I.

Agenor, rapta Europa, fratres ejus ad requirendam sororem dimisit, ita ut, nisi eam reperissent, ad se ne reverterentur, ^aimperaret. Cilix diversas petit terras, ^bnovissimeque constituit Ciliciam; nec minus Phœnix à suo nomine Phœnicen. Cadmus vero, ^cdesperata spe visendi parentis, Apollinis ^doraculum ingreditur, sciscitans, in quibus partibus orbis consisteret. Accepta itaque sorte, ut vaccam à grege secretam, quæ lunæ signum in latere haberet, ageret; & ubi fessa procubuisset, ibi statueret urbem; parens præcepto, in eam terram devenit, quæ postea à bove Bœotia est dicta. Hic cum ad fontem Martis socios aquatum misisset, ^eatque ille illuc venisset, ut vidit à dracone socios consumptos, serpentem interfe-

cit,

his castitas non respuat, causa non erat, cur vetus lectio sperneretur. Fulgent. Myth. Lib. 11. cap. 13. *Posita aliusserunt argutiam.* Regitur accusativus vi præpositionis, quæ est in verbo, ut fab. 1. Lib. XIV. *Amorem incidit pro in amorem.* Tralatè Seneca Oedipode: *Per te pater Neptune, qui fluctu brevi Utriusque nostro geminum alludis solo.* Huic simile esse volunt illud Minucii in Octavio: *Cum in ipso aquoris limine plantas tingueremus, quod vicissim nunc adpulsum nostris pedibus adluderet fluctus, nunc relabens ac vestigia retrahens in sese reserbet.* Probalectio ajunt interpretes, Wouwerius, Elmenhorstius, Heraldus. At à fluctu æquor non alluditur, sed alliditur pedibus nostris. Omnino reponendum ex MS. *allideret* vel ex Vett. edd. *illideret.*

Ad LIB. III. FAB. I.

^aImperaret] Ita Giselinus. Sed Veneta, Ræneriana, & MS. *imperat.* Quod si cui magis arriserit, necesse est ut pro ita ut in præcedentibus scribat, ac ut. Micyllus verbum illud omisit.

^bNovissimeque constituit Ciliciam] Tò que à Venet. Ræn. Micyll. & MS. abest. Cæterum constituere Phœnicen & Ciliciam dixit, ut condere Phœnicem, con-

dere Achaïam Hieronymus in Chronico Eusebiano; condere Gades Paterculus Lib. 1. Vide Salmaf. ad Tertull. Pall. p. 170. Ad eundem modum *adificare solitudines* dixit Vetus Interpres Job. cap. 111. vers. 14. Immo & *κλιζεν* usurpant Græci. Lycophr. pag. 186. ed. Steph. *Κλιζ ὃ χῶρον ἐν ποταῖς Βορείων.* Quod tamen Tzetza placere non potuit. *Κλιζ ὃ*, inquit, *εἰς τὸν χῶρον.* ἢ γὰρ ἢ *χῶρον κλιζῶ*, ἀλλ' ἢ πόλιν. Sed ego pluris facio unum Lycophronem, quam trecentos Tzetzas. Josephi Antiq. Jud. Lib. 1. cap. 7. *Ἐκποῦ ἐ Φύτης τὴν Αἰγύπτω.* Eustath. in Dionys. p. 109. *Ὅτι ἐ Εὐρυπιδὸς κλιζοῦα ἱστορεῖ Ἀστάνδου χθονά.* Hinc *κλιζεις* dicta scripta illa, in quibus de originibus & primis civitatum conditoribus agebatur. Vide Maussac. ad Plutarch. de Fluminibus pag. 249.

^cDesperatâ spe] Hygin. Astron. 11. 4. *Desperatâ spe, solitudine ac pauperie oppressa* &c. Contra apud Plaut. Merc. 111. 4. 13. *Spem speratam cum obtulisti hanc mihi.*

^dOraculum] H. e. templum. Hyg. 11. Astron. 23. *Foris Dodonæi oraculums* Vide ibi annotata à nobis.

^eAtque ille illuc venisset] Sic edidit Giselinus. Veneta, *Et cum etiam ipse illuc visisset.* Micyll. *Et postea etiam ipse illuc ivisset.* Ræner. *Cum ipse quo-*

que

cit, dentesque ejus, Minervæ monitu, humo sparsit. Ex quibus armatorum multitudo progignitur, quæ inter se domestico bello configit: ita ut ex eâ quinque relinquerentur, qui Minervæ voluntate creandi populi, qui Thebis considerent, ^f principes essent; quorum nomina hæc produntur fuisse, Echion, & Udæus, Chthonius, Pelorus, Hyperenor. Hi Cadmo socii condendæ urbis additi sunt.

Fab. II.

Diana cum in valle Gargaphiæ æstivo tempore, ^a fatigata ex assidua venatione, se ad fontem perlueret, Aëtæon Aristæi & Autonoës filius eundem locum petens ad refrigerandum se & canes, quos exercuerat, ^b cervos persequens, in conspectum Dææ incidit. ^c qui ne eloqui posset,

que illuc ivisset. MS. & ille ibi ivisset. Quam lectionem videntur mutasse, qui nimium tribuunt regulis grammaticorum. Infr. Lib. xiv. fab. 5. *De novissime Ulysses remedium Mercurii ibi venit.* Auctor vitæ Apollinaris: *Ibi curabant ad eam omnes Christiani.* Gaius Digest. Lib. 1. Tit. 11. *Cum ibi venerimus.* Cyprian. de Revel. capit. Joannis Baptist. *Pergens illico, ubi jussus fuerat.* Gregor. Dialog. Lib. 1. *Ubi vis ire?* Vulcatius Avid. Cass. cap. 9. *Liberam evagandi, ubi vellent, potestatem dedit.* Haimo Homil. pag. 37. *Cum ibi Jacob venisset.* Victor Episcop. Lib. 11. de Perséc. Vand. *Si animali sedere non potest, jungantur boves indomiti, qui cum colligatis funibus trahendo perducant ubi ego præcepi.* Pro animali legere possis animal. Vide annot. ad Hyg. Mythol. cap. 61. Sed alterum bene habet. Naso Met. Lib. xi. 237. *Frenato delphine sedens.* Haimo Hist. Eccl. cap. 20. *Asino sedens ad tribunal ducitur.*

[^f Principes essent] Ita Gifelinus & Veneta. Etiam Ræn. & Micyllus, nisi quod pro *considerent* exhibent *consideret*. MS. *principesque essent*; quasi *ti* populi nominativus esset pluralis. Sed rectius dicas genitivum esse singularem, tametsi *considerent* sequitur. Nota est synesis. Vetus interpres Siracidæ cap.

11. 19. *Omnis populus properaverunt.* Luc. cap. xxiii. vers. 1. *Et surgens omnis multitudo eorum duxerunt illum ad Pilatum.* Marc. ix. 15. *Populus stupescens est, & expaverunt.* Psalm. lxxxv. vers. 13. *Synagoga potentium quæserunt animam meam.*

[^g Udæus] Ita rectè Rænerius. Perperam Udæus Micylliana. Perperam etiam *Idæus* Gifelinus & Veneta; in quâ, ut & in MS. malè pro *Chthonius* legitur *Chromius*. Vide notas ad Hyg. Mythol. cap. 178.

Ad F A B. II.

[^a Fatigata ex assidua venatione] Usitatius abesset illud *ex*. Pariter *πλῆθος* Florus Lib. 1. 9. *Ex summo studio annixus est.* Sed non carere veterum exemplo eam phrasin discas ex Animadv. Herald. in Lib. 1. Arnob. Confer quæ infra annoto ad illa fab. 6. *Ex assidua venatione fatigatus.*

[^b Cervos persequens] *Feras* Veneta, Micyll. & Ræneriana. Atque ita quoque Hyginus Myth. cap. 181. quem velim conferas. Commendat *ti* *feras* etiam Naso ipse: *Lina madent, comites, ferarumque crure ferarum &c.*

[^c Qui ne eloqui possit] Pro qui mallet quod Gifelinus. Veneta legit & distinguit.

set, habitus ejus in cervum conversus est, ita ut pro
 a fera à suis canibus laceratus sit.

Fab. III.

Juno suspectam Semelen Cadmi & a Harmoniæ filiam cum haberet, quod cum Jove concubuisset, in anum conversa, ut se fallacia sine invidia cujusquam ulcisceretur, ad eam venit, persuadetque ei, ne alio Jovem apparatu recipiat ad cubile, b quam quo solitus sit apparere Junoni; quo ut illius auctoritas gravis, proinde ipsius concubitus insignis esset. Quod cum impetrasset à cupiente, deus instructus tonitribus ac fulminibus, domum Semeles ingressus est: tecta ejus deceptæ optatis flammis adurit, Liberumque conceptum utero gravidæ incendio eripit, ac c femore insuit suo. Postea completis mensibus, Nymphis, quæ Nysam montem Indiæ d perfrequentarent, clam tradidit nutriendum.

Fab. IV.

Jupiter cum Junone a jocosius, omiſſis omnibus jurgiis, referens in conjunctione majorem capere fæminas, quam viros, voluptatem, Tiresiam judicem adeundum censuit, qui utramque naturam maris ac fæminæ fuerat expertus. Nam quodam tempore cum serpentes concu-

bitu

guit, *Qui ne eloqui posset habitus ejus, in cervum ab eâ conversus est.* Micyll.

Qui ne eam rem eloqui posset, habitus ejus in cervum ab eâ conversus est. Sed ista sapiunt manum interpolatricem. Ræner. *Qui ne eloqui posset, in cervum conversus est.* Quo prope accedit Hyginus: *Qui ne loqui posset, in cervum conversus est.* Fort. *Que ne eloqui &c.*

d Pro ferâ] Pro cervo Hyginus.

à Venetâ, Micyll. & MS.

c Femore insuit suo] Ita & Veneta ac Micyll. Rænerius femori. Naso ipse: *Insuitur femori, maternaque tempora complet.* Fulgent. Myth. II. 15. *In femore suo insuit.* Vide ibi notas nostras.

d Perfrequentarent] Ita cum MS. etiam Veneta ac Micylliana. *Frequentabant.* Rænerius, *perfrequentabant* Gicelinus. Ita permittit pro mittere Senec. de Constant. cap. 3. *Eo loco ponere, quo nulla permittitur injuria.* Ad quem locum videndus Lipsius.

Ad F A B. III.

a Harmonia] Ita referiſſi, cum Harmonia haberet MS. Vide Hyg. Mythol. cap. 5. Perperam *Hermiopa* vel *Hermiones* editi.

b Quam quo solitus sit] Tò quo abest

Ad F A B. IV.

a Jocosus] Jocando Micyllus.

b Ver-

bitu hærentes baculo percussisset, in mulierem ^bversus fuerat, ac rursus ^cproximo vere eadem usus ratione ^dae tactu, in virum cesserat. Qui cum Jovis sententiam tutatus esset, damnata Juno lusum in iracundiam vertit, ac Tiresiam luminibus orbavit. Pro qua injuria, quod majus esset, Jupiter futurorum ei scientiam tribuit.

Fab. V.

Liriope Nympha ex amne Cephiso procreavit Narcissum, cui Tiresias Eueri filius omnia prospera, responso pollicitus est, si pulcritudinis suæ nullam habuisset notitiam. Hunc igitur Echo cum diligeret, neque ullam viam potiendi inveniret, curâ & sollicitudine juvenis, quem extremis vocibus persequeretur fugientem, extabuit, ejusque reliquæ corporis in lapidem conversæ sunt: quod ei incidit Junonis irâ, quia garrulitate suâ eam sæpe esset mœrata, ne Jupiter in montibus persequens Nymphas manifesto deprehendi posset. Fertur Echo filia Junonis ob deformitatem montibus recondita, ne quidejus præter vocem inspicere posset; quæ tamen post obitum auditur.

Fab. VI.

Narcissum autem supradictum ob nimiam crudelitatem, quam in Echo ^aexhibuerat, Nemesis ultrix fastidientium
in

^b Versus] Cum versus MS. Lege, conversus.

^c Proximo vere] Ita cum MS. Veneta quoque ac Micylliana. Sed Giselinus post septem annos. Quod convenientem narratione poetæ.

^d Ae tactu] Attactu Valteriani codices, ut notat Giselinus.

Ad F A B. V.

^a Responso pollicitus est] Ita cum MS. Venet. Micyll. & Ræner. Malè tō responso omiserat. Giselinus. Infr. vi. 3. Manto Tiresia filia responso monuisset Thebanas. Naso ipse in hac fabulâ: Irreprehensa dabat populo responsa petenti.

Respondere, responsum propria in hac re vocabula sunt. Lactant. de Opif. Dei cap. 18. Responso vatium nostrorum ex parte somniis constiterunt. Justin. Lib. 1. cap. 4. Hoc responso exterritus. Et cap. 5. In memoriam somniis responsique revocatur. Schol. Horat. III. od. 19. Oraculo responsum fuit. Nepos Pausan. cap. 5. Inde posterius dei Delphici responso erutus. Victor Illustr. cap. 22. Romani ob pestilentiam responso monente, ad Esculapium Epidaurum arcessendum &c.

Ad F A B. VI.

^a Exhibuerat] Exertuerat in margine Gi

in amorem sui impulit, ut non minore flamma, atque illa, ureretur. Qui cum ex assidua venatione fatigatus secundum fontem in opaco procubuisset, & hauriens aquam imaginem sui conspexisset, & diutius ibi remoraretur, novissimè extabuit, ita ut vitâ privaretur. Ex cujus reliquiis flos exstitit, quem Naiades Nymphæ, flentes casum fratris Narcissi, nomine ejus adnotaverunt:

Fab. VII.

Pentheus Echionis & Agaves filius in contemptum trahens a prædicata Tiresiæ auguris, ut in adventu Liberi Thebani hederâ redimiti procederent, ac sacra susciperent, prohibet suos parere monitis; quod negaret ex Semele deum proditum. Confestim itaque famulis imperat, ut in conspectum suum Liberum victum attraherent. At ille ut vesanientem eluderet, versus in Acœten, ducitur victus, & custodiâ clauditur.

Fab. VIII. IX. X.

Acœtes supradictus Liberi comes, cujus sub imagine deus

Gifelinus. Nihil muto. Infr. Lib. iv. fab. 5. *Admissi misericordiam exhibens. Exhibere est offendere & præstare.* Terull. de Patient. cap. 1. *Uti pudor non exhibendi, quod aliis suggestum imus, exhibendi fiat magisterium.* Senec. de Provid. cap. 3. *Magnus es vir: sed unde scio, si tibi fortuna non dat facultatem exhibenda virtutis?* Plin. Lib. v. epist. 19. *Cui tanto major humanitas exhibenda est.* Sed Interpres Abdiæ Babyl. Libi. 11. *Qui nos suscipiens triduo benigne exhibuit, pro tractavit.*

b Non minore flamma, atque illa, ureretur] Gifelino ista lectio debetur. MS. cum Venet. Ræn. & Micyll. Non minore flamma ille exureretur.

c Ex assidua venatione fatigatus] Sic & MS. & editi, quos quidem viderim, omnes, non heic tantum, sed & sup. fab. 2. *Fatigata ex assidua venatione.* Et lib. iv. fab. 18. *Fatigato ex assiduo cursu.* Quamobrem miror, quem codicem consuluerit Cl. Schefferus, cum

in Dissertatione de stylo & ævo Hygini inde adduceret, in assiduo venationis labore defatigata. quanquam non ignoro potuisse ita scribere non vitiosum Laetantium. Petronius: *Donec in cursu fatigatus, & sudore jam madens, accedo aniculam &c.* Adde quæ Scioppius concessit Veris. Lib. 1. cap. 4. Sed in Petronii illo loco rectius putem legi & cursu fatigatus, ex Fragm. Tragur.

d Secundum fontem] Vibius Sequent. cap. de Fontibus: *Lycop, ubi Narcissus se conspexit. Liriope* corrigit Simlerus.

Ad FAB. VII.

a Prædicata Tiresia] Venet. Micyll. & Ræner. *Prædicta Tiresia auguris, cum in &c.*

b Prohibet suos] Auctius cum MS. Veneta & Micyll. *Prohibet suos Pentheus &c.*

deus latuerat, eludens Penthea, indicat regi, quia ita exigeret, nomen genusque artis suæ; & quanta vis apparuerit in Libero, quo tempore petens Naxum in Tyrrhenos ^a inciderat. Ab his enim propter eximiam pulchritudinem captus pro præda ^b impositus navigio. qui ut vidit in aliam se duci regionem, armamenta navis in feras ac serpentes convertit. Quo prodigio exterriti Tyrrheni in pelagus se præcipitavere, ac in delphinos ^c & aves se mutavere. Post hæc iterum custodia clauditur: quæ cum ^d sponte dei patuisset, ac vincla manibus defluxissent, in montem Cithærona digreditur, ibique Agaven matrem ejus alienatam furore, adjuvantibus sororibus Ino & Autonoe, impellit, ut sacra proterentem sua interimat manu.

Fabula Lib. IV.

- I. Dercetis Nini regis filia in piscem.
- II. Semiramis Dercetis filia in columbam.
- III. Nais in piscem.
- IV. Pyrami & Thisbes cruor in arborem morum.
- V. Leucothoe in virgam thuream.
- VI. Clytie Nympha conjux in herbam heliotropium.

VII. Da-

Ad FAB. VIII. IX. X.

^a Inciderat] Ita cum Giselinio etiam Micyllus. Sed MS. & Veneta, *incideret*.

^b Impositus navigio. qui ut &c.] Hæc est lectio MS. Veneta & Ræneriana: *Impositus navigio est. qui ut &c.* Micyll. *Impositusque navigio, ut vidit &c.* Quod præ cæteris arridet.

^c Et aves] Quis veterum, præter hunc scriptorem, hoc dixit? Nemo, opinor. Mirum ni huic commento aniam præbuere illa Nafonis verba: *In spatium resiliere manus breve vidit; & illas jam non esse manus; jam pinnas posse vocari.* Immemor pinnas etiam esse piscibus, alas esse istis pinnas putavit. Gloss. Cyrill. Πτερόν, pinna, pluma, ala. Philox. Pinna, πτερόν,

πτερόν. Pinna, πτερόν, πτερόν. Sane pinna semper non penna est apud Donatum. Vide Serv. ad Æn. xii. 898. Gloss. Isid. *Pinda pinna dicta sunt à pendendo: sed usus obtinuit, ut pinna dicantur.* Nugæ grammaticorum, ut & ista, quæ leguntur in fragmento veteri, quod Barthius publicavit Advers. Lib. xxxvii. 3. *Pina murorum, pinna avium.* Immo pinna sunt πτερόνια Græcorum, quæ tam muris, quam avibus etiam in ipsorum lingua tribuuntur. Plin. Lib. x. cap. 61. *Volucrum animal parvis respertilio tantum, cui & membranacea pinna uni.*

^d Sponte dei] Ita cum MS. Veneta & Micyll. Al. deo. Lucan. ix. 574. *Nil facimus non sponte dei.* Hoc est, voluntate. Sex. Rufus. Brev. cap. 20. *Sponte propria deductis exercitiis.*

Ad

- VII. *Daphnis Idæi filius* in saxum. *
- VIII. Scythion ex viro in fœminam.
- IX. Ex imbris procreati Celmus & Adamas.
- X. Crocus & Milax famuli in florem.
- XI. Salmacis & Hermaphroditus in unum corpus.
- XII. Minyeides Thebanæ in vespertiliones.
- XIII. Ino & Melicertes dii maris, Leucothea ac Palæmon.
- XIV. Spuma maris in Venerem.
- XV. Sidoniæ comites Inus in saxa & aves.
- XVI. Cadmus & Harmonia in dracones.
- XVII. Guttæ Medusæ in serpentes.
- XVIII. Atlas Iapeti filius in montem sui nominis.
- XIX. Virgæ subiectæ Gorgonis capiti in curalium.
- XX. Medusæ crines in serpentes.

* *Daphnis Idæi filius. Immo Mercurii erat filius. Vide Serv. ad Ecl. V. 20. Philargyrius amatum dicit à Nymphâ Lycæ. Scribe, Sicula. Nam Diodorus Lib. V. Daphnin facit Siculam. Confer Theocrit. Eid. I. vers. 66. & ibi Scholiâ. Nec non Parthen. Erotic. cap. 29.*

Fab. I. II. III.

Thebis cum Tiresias Eueri filius diem festum sacro-
rum Liberi ^aedixisset, Alcithoe ^bMinei filia ejusdem ci-
vitatis in eodem permanfit judicio, quo Pentheus, cum
sororibus: quæ ^clanæ potius operandæ studio, quam sa-
cro-

Ad LIB. IV. FAB. I. II. III.

^a *Edixisset*] Ita cum MS. etiam Venera. *Edidisset* Rzh. & Micyllus. Sed perperam, quanquam explicare nititur Barthius Advers. Lib. xxiiii. cap. ii.

^b *Minæ filia*] MS. *Minale*. Venera *Mina*. Unde *Minya* procul dubio faciendum. Vide Heinfs. ad Ovid. Metam. p. 77. Est hæc fabula apud Antoninum quoque cap. 20. & Ælian. *παιρ. 159*. Lib. iii. pag. 42. ubi miror acutissimum Fabrum non vidisse perperam legi, *Μινίας ἐξ ἀρχῆς ἔχει Μινυίδας*. Scribendum enim *Μινυίδας* h. e. *Barthas*.

^c *Lanæ operandæ*] Ita operari linam dixit Vet. Interpr. Esai. cap. xix. vers. 9. operari terram Genes. cap. iii. 23. & iv. 12. Siracid. cap. xx. 28. Usitatus est *lanam facere*. In tumulo antiquo Catal. Pith. Lib. iii. *Domum servavit. lanam fecit. dixi, abei*. Et Nalo vi. Met. vers. 30. *Tibi fama potatur Inter mortales facienda maxima lana*. Ceterum ut operari terram Latini, ita γῆν ἔργαζεν οἱ ὁ apud Mosen. Schol. Hesiod. p. 309. ed. Heinfs. Macar. Homil. 28. & Anton. Liberal. cap. 15. Nec dissimiliter ἔργαζεν δούλους Ariemidor. Lib. ii. 42. Sed an etiam ἄνθρωποι ἔργαζεν Græci dixerunt? Hoc mihi negatum affirmare non dubitet.

crorum, adesse volunt. Itaque rogata, ut interopus la-
nificii referret fabulas, quibus oblectarent assuetum la-
borem, dubitat an^d de Babylonia Derceti dicat, quæ in
piscem conversa sit; an de ejus filia, quæ cessit in colum-
bam; an de Naide Nympha, quæ similiter cessit in piscem:
an etiam de eâ arbore, cujus poma albi coloris in san-
guineum cesserunt: de qua, quoniam trita non erat, his
incipit.

Fab. IV.

Pyramus & Thisbe urbis Babyloniæ, quam Semira-
mis regina muro cinxerat, & ætate & formâ pares, cum
in propinquo habitarent, rimâ parietis & colloquii & a-
moris initia^a inter se pignerati sunt. Constituerunt ita-
que^b ut matutino ad monumentum Nini regis sub arbo-
rem morum convenirent ad amorem. Et cum celerius
sub lucem Thisbe, nocta occasionem, ad destinatum lo-
cum venisset, conspectu lænæ exterrita, abjecto amictu,
in sylvam refugit. At fera à recenti præda, cum ad fon-
tem vicinum tumulto sitiens decurreret, relictam vestem
cruento ore laceravit. Post cujus discessum Pyramus cum
ad eundem locum venisset, & amictum sanguine asper-
sum invenisset, existimans à ferâ consumptam, ferro se
sub arbore interfecit. Deinde Thisbe deposito metu,
cum ad eundem fuisset reversa locum, & comperisset se
causam mortis adolescentis extitisse, ^cne diutius dolori
su-

Vir Cl. ad Antoninum. Sed attende
quomodo hoc prober. Strabo, inquit,
Lib. vii. in Excerptis, ἐν τῷ παλαιῷ
οἱ μὲν εἰς ἐμυστὴν ἐκράζοντο. Egre-
gia, si diis placet, consequentia.

^d De Babyloniâ Derceti] Tò Derceti
addidi ex Micyllianâ, quanquam à
MS. ut & Venetâ ignoratur. Sed tam
stultus scriptor hic non erat, ut Ba-
byloniam κύων esse nomen fœminæ
putaret.

Ad F A B. IV.

^a Inter se pignerati sunt] Sic & Ve-
neta cum MS. Micyll. pignerati, παῖς

sunt. Sed posterius à glossâ est. Rarri-
us, ut solet, sua pro Lactantianis
obtrudit lectori, cum scribit, funda-
menta jecerunt. Naso viii. Met. Quod
das mihi pigneror omen. Vide ibi Hein-
sium.

^b Ut matutino] A matutino MS. &
Veneta. Matutino tempore Micyll. Quod
glossam respicit. Sanè matutino pro ma-
ne inter adverbia numeratur à Dio-
mede Lib. i. ut quotidiano, hesternò,
sempiterno Lib. ii. Legas & à mane a-
pud eundem, ut ὅτι ὅτι apud Græ-
cos.

^c Ne diutius] Itaque ne diutius MS.
Vide Lib. i. fab. 7.

^d Fa-

superesset, eodem ferro se trajecit: quorum cruore morus arbor, quæ ^d fœdissima spectaculi fuerat inspectrix, poma quæ gerebat alba ^e in conscium vertit colorem.

Fab. V.

Sol prælatam Leucothoen ex Eurynome & Orchamo ^a Achæmenia principe, origine Beli genitam, ^b Clymenæ ac Rhodo, Circes matri & Clytiæ, quarum pulchritudine ^c ante sollicitum animum egerat, dilexit. Et cupiens, ut in antedictis, ^d cupiditatem sedare, in speciem matris puellæ Eurynomes conversus, virginem deceptam dolo vitiavit. Cujus adulterio Clytie incensa, qua nondum satiatus erat Sol, parenti puellæ indicavit. Quam ille ^e cum terræ defodisset, vitiator admissi misericordiam exhibens, diducto solo, cui subjecta fuerat, pro ea virgam tinctam nectare, quæ gratissima diis hominibusque esset, extulit: quæ thurea appellatur. Hoc Hesiodus indicat.

Fab. VI.

Clytie Nympha supradicta, ob injuriam ab amatore deserta, ita tenuata visceribus est, ut in herbam converteretur, quæ primum conservans amorem dei, heliotropium diceretur, cursumque servaret ejusdem dei.

Fab. VII.

^d Fœdissima spectaculi] Ita MS. Sed legendum utique fœdissimi.

^e In conscium vertit colorem] Sic cum MS. & Veneta. Ræn. in sanguineum &c. Micyll. in conscium sanguineum &c. Sed posterius procul dubio glossatoris est. Existimo scripsisse Lactantium, in puniceum vertit colorem. Naso vers. 127. in hac fabula: Puniceo tingit pendente mora cruore. Vide ibi Nob. Heinsii notas. Supr. fab. 3. in sanguineum cesserunt repofui, pro in sanguinem.

Ad F A B. V.

^a Achæmenia principe] MS. Achæmenido. Unde levi mutatione fieri posset Achamenida, vel Achamenide, ut Veneta exhibet. Sed præferam vulgatum.

^b Clymenæ ac Rhodo] Ita non dubita-

vi rescribere, cum Archado exhiberet MS. Certè rectius est, quam Arcadi, quod Rænnerius; vel Archadi, quod Veneta repræsentat. Micyllus dedit, Clymenæ Rhodoque, item Circes matri ac Clytiæ.

^c Ante sollicitum animum] Sic cum MS. Veneta quoque & Micylliana. Non potuit hoc concipere Rænnerius. Itaque resinxit, ejus sollicitus antea animus fuerat. At homini pudenti suffecisset. To egerat mutare in gesserat.

^d Cupiditatem sedare] H. e. amorem. Infr. lib. v. fab. 4. Ne cupiditatem ejus experirentur.

^e Cum terræ defodisset] Vide not. ad Hyg. Myth. cap. 15. Ruffin. Præfat. ad Chromat. Protulit panes Apostolica reconditos peræ.

Fab. VII. VIII. IX. X. XI.

Postquam Leuconoe narrare desit, poscitur Alcithoe; quæ narrationem incipiens, ait se non dicturam de Daphnide Idæo pastore, qui, quod fidem conjugii non præstiterit, in saxum abiit. Nec de Scythone, qui ex viro in foeminam cesserat. Neque etiam casus relaturam^b Celmi aut Adamantis, Curetumque, qui ex imbris sint procreati; c vel aut de Croco aut^d Milace, qui in florem versi sunt. e Refert quoque Salmacidem Cariæ fontem, cujus liquore contacti in mollitiem versi defiguntur. Mercurius cum ex Venere, qui duplici figura Hermaphroditus vocatur, genuisset, eumque Naiades Nymphæ in Idæa monte educavissent, relictis sedibus, in Cariam venit. Hic conspicato fonte^f opacissimi foli ac perlucentis aquæ, cursum continuit. Quo diutius eo loco morante, g Salmacis Naiadum dum flores legit, h conspicatorum vestigiis, diligere cum cœpit. Qui paullatim i circa montem No-

Ad FAB. VII. VIII. &c.

a Ait se non dicturam] Quæ ante hæc verba habentur, cum à MS. abessent, ex Micyllianâ addidi. Sed pro *Leucothoe* scribendum *Leuconoe*. Vide Heinsf. ad vers. 168. *Leucippen* appellat Ant. Liberalis cap. 10.

b Celmi] Sic & Venet. & Micyll. cum MS. Ergo rectus ei casus *Celmus* fuit. Vide quæ dicta sunt nobis ad Hyg. Mythol. cap. 139.

c Vel aut de Croco] Ita rescripti ex Venet. cum sed aut de &c. præferret MS.

d Milace] Sic in duobus codicibus antiquis, Florentino nempe & Neapolitano, invenit Nob. Heinsf. Sanè *μίλαξ* pro *ομίλαξ* usitatum etiam Græcis. Anton. Liber. cap. 10. *Εὐμόνοιο πρὸς ὁ μίλαξ*. Ad eundem planè modum *μίλον* vocat arborem tibiam Theophrastus, quæ *ομίλα* est Nicandro. Et *μαεῖς* dicitur Athenæo piscis ille marinus, qui aliis *μαεῖς* vocatur, præmissa Σ, quomodo dicitur *μαεῖς* & *ομαεῖς*, *μαεῖας* & *ομαεῖας*, *μαεῖας* & *ομαεῖας*.

e Refert quoque] Hæc est lectio MS. & Venetæ. Sed pro quoque putes scribendum *denique*. Micyllus dedit, sed de *Salmacide Cariæ fonte* velle referre &c.

f Opacissimi foli] Sic cum MS. & Veneta. Micyll. *folis*.

g Salmacis Naiadum] Ita cum MS. etiam Venet. & Micyll. Sic infr. Lib. xiv. fab. 16. *Pomona Hamadryadum*. Græcismus est elegans, de quo diximus nonnihil ad Hyg. Myth. cap. 255. Non ceperunt elegantiam locutionis, qui supplerunt, *Salmacis una Naiadum*. Horat. Lib. iii. od. 3. *Fies nobis liliū tu quoque fontium*. Intellige *unam*. Alian. Var. Hist. Lib. vi. 7. *Οὐκίται ἡ σὺν τῇ οἰκίᾳ*. Aristoph. Plut. A. 1. 1. sc. 3. vers. 11. *Εἴ γὰρ τῇ οἰκίᾳ*. sc. *εἴς*.

h Conspectorum vestigiis diligere cum cœpit] Ita Gifel. Sed à MS. Ræn. & Venet. abest τὸ *cum*. Micyllus edidit, *conspicuum illico diligere cœpit*. Barth. Advers. Lib. xxi. cap. 11. emendat, *conspicua in vestigiis*, hoc est, inquit, illo ipso momento. Non accedo.

i Circa montem Nonacrinum moratus] Hoc verò falsum est. Micyll. *Quis circa*

Nonacrinum moratus, dum blanditiâ liquoris precibusque tenetur Nymphæ, in fonte se merfit, ac confestim ^kcomplexu Naiadis inhæsit; nec ante ab ea dimissus est, quam à diis impetrasset, in unam ut ^lcederet speciem. ^mData itaque venia, Hermaphroditus postquam se animadvertit nec virum nec foeminam factum, à parentibus impetravit, ne infamis solus esset, ut, quicumque ejus fontis aqua contactus esset, perinde, ⁿut ipse, mollesceret.

Fab. XII.

^aMinyeides Thebanæ sorores fuisse produntur, quarum solertissimæ Alcithoe & Leuconoe, ^bquod Liberi sacra in contemptum devocaverint, Minervæ lanificio addictæ, ex improvviso die numinis vocibus tibiæ & tympanorum sono exterritæ sunt, quæ tamen in conspectu non viderent. Et ut animadvertere telas instrumentaque sua ^cin hederam ac vites repente mutata, ^d& locum assuetum feris completum, noctemque offusam timentibus, in volucres conversæ sunt, ^equæ vespertilioes vocantur.

Fab. XIII.

Ad F A B. XII.

ca fontem pambulum maratus. Tows, circa fontem tuum Caricum &c.

^k*Complexu Naiadis inhæsit*] Sic quidem cum Rænerio etiam Veneta. Præfero tamen Micyllianum, *complexibus Nais inhæsit*.

^l*Cederet*] *Cederent* Micyll. Quod magis arripit.

^m*Data itaque venia*] Cum impetrasset, quod petierat. Nepos Themist. cap. 10. *Cupiensque talem virum sibi conciliari, veniam dedit.* Pausan. cap. ult. *Si hanc veniam sibi dedisset.* Eumen. cap. 6. *Quam veniam si sibi daret.* Plaut. Rud. II. 2. *Veniam jam dare gestio.* Hyg. Myth. cap. 45. *Pandion ei veniam dedit.* Ad quem locum plura invenies huc pertinentia, in quibus venia *χρεῖται* est, non *συγχαίμην*. Adde, quæ Præzeus scripsit ad Apul. Apolog. p. 212.

ⁿ*Ut ipse mollesceret*] Vibius Sequenter: *Salmacis Caria, ex quo qui bibit mollescit, idem & obscans fit.*

^a*Minyeides*] Ita scribendum esse prius docuit Nob. Heinsius. Venet. *Minides*. MS. *Minides*. Micyll. & Ræn. *Mineides*. Perperam omnes. *Minyadas* appellant Anton. Liberal. cap. 10. & *Ælian*. Var. Histor. Lib. 111. cap. 42.

^b*Quod Liberi sacra*] Ita reposui ex Venet. & Micyll. cum propius accedat ad lectionem MS. *qua*, quam *quoniam*, quod Giselinus dedit.

^c*In hederam ac vites repente mutata*] Anton. Liberalis: *Καὶ ἐν τῇ καλὴν ἴππῳ νύκταρ αὐτῶν ἐ γέλα.* Quo de loco consulendus Maussacus in Harpocrat. p. 288. Is enim primus, quomodo explicandus esset, ostendit.

^d*Et locum assuetum feris repletum*] Barth. Adv. Lib. xxiii. cap. 11. *locum assuetum neti feris &c.* Ipsum adi, si tanti putes.

^e*Quæ vespertilioes vocantur*] Antoninus: *Αὐτῶν μὲν ἡ μὲν ἰχθυόσιν*

O 4 x76

Fab. XIII.

Juno graviter ferens, quod Ino Liberi altrix, sororibus punitis, cum duobus maneret liberis in vitâ contemptrix numinis sui, per Tænarum ^a promontorium Peloponnesense inferorum sequens iter, ad Erinnyas ultrices impiorum descendit, petiitque ab eis, ut Athamanta cum conjuge Ino, adversarios numinis sui, ulciscerentur. Quarum una imperio parens deæ, relicta regia Ditis, ad superos ^b egressa est. Ut Athamantis regiam contigit, in sinum ejus ac conjugis angues & virus, quibus sensus eorum alienarentur, iniecit. Quam ob insaniam ille Learchum filium in venatione pro fera interfecit. Ino autem Melicerten ex scopulo secum in profundum præcipitavit. Qui Veneris precibus ^c pro nepote habitis, à Neptuno pelagi rectore in deorum cessere numerum, ita ut Melicertes ^d Palæmon, ipsa Ino Leucothee, inter marinos Deos nuncupentur.

Fab. XIV.

^a Refert quoque Venerem petiisse à Neptuno de Ino & Melicerte, ut in numerum deorum referat. Significat enim Venus se in undis esse creatam, quo facilius moveret Neptunum.

Fab. XV.

ἡ Ἰνὸς καὶ τῆς Ἑριννίας, ἡ δὲ Βούρα. Ignotum postremum mihi vocabulum, ut & *Βούρα* cap. 15. *Βούρα* inde faciendum esse, quod Vir Cl. vult, non dixerim, cum vox *Βούρα* *αιωνίου* *ἦν* sit. At fæminæ apud illum scriptorem mutantur in aves, quarum vocabula itidem sint fæminini generis.

Ad F A B. XIII.

^a *Promontorium Peloponnesense*] Sic descripsi, quod MS. haberet *Peloponense*. Vide & quæ supr. ad Lib. 1. fab. 10. annotata sunt.

^b *Egressa est.* [Ut &c.] Sic quidem cum Rænerio etiam Veneta. Sed concinnius Micylliana, *egressa.* ut &c.

^c *pro nepote*] Ita cum MS. omnes,

quos quidem viderim, editi ante Rænerium. Malim tamen *pro nepotibus*. Ait enim Venus, *Sed tu miserere meorum* &c.

^d *Palæmon*] Qui & *Portunus* vel *Portumnus* Latinis. *Ædes* ejus est apud Victorem in regione xi. *Matuta*, quo modo Latinis *Leucothee* dicitur, in viii. Sed vide, quæ de his numinibus dicta sunt ad Hyg. Mythol. cap. 2.

Ad F A B. XIV.

^a *Refert*] Ita & MS. & Veneta. Micyll. *refert tam*. Rænerius non tam omisit hoc argumentum, quam præcedenti inseruit. Ita enim ille: *Qui Veneris precibus, significantis se in undis esse creatam, quo facilius moveret Neptunum pelagi rectorem, in deorum maris cessere*

Fab. XV.

Comites Inus, quod desiderio reginæ affectæ casum ejus mœrentes defleverant, ob eandem iram Junonis cum præcipitare se destinassent, ne pari honore à Neptuno excipi possent, in saxa & aves effecit ut transfigurarentur.

Fab. XVI.

Cadmus Agenoris filius, postquam inspector fuerat suarum calamitatum ^a in exitu neptium, perosus Thebarum sedes, cum ^b Harmonia Martis & Veneris filia, conjugē suā, ^c in Illyricos profugit. Ibi petita venia à deis, in speciem draconis convertitur, qui initio causa malorum suorum fuisset. ^d Vota ejus expleta sunt: in dracones versi sunt.

Fab. XVII.

Perseus Jovis & Danaes filius, missus à Polydecte ad Medusæ caput perferendum, quæ aspectu suo ^a obvios in silicem convertere solebat, Minervā adjutrice, ^b evicit propositum laborem. Intercepto Phorcydum ^c Græarum lumine, quæ invicem custodias Gorgonum agebant, ^d aspectum caput Medusæ retulit. E sanguine autem, qui

Per-
re &c. Verum hoc non est emendare Lactantium, sed interpolare.

Ad FAB. XVI.

^a *In exitu neptium*] Ita cum MS. Veneta quoque & Micyll. Fort. *nepotum*; quāquam historia postulat, *filiarum ac nepotum*.

^b *Harmonia*] Ita reposui ex Venet. & Micyllianā cum heic, tum in lemmatis fabularum. Perperam *Armione* MS. & *Hermione* Rænerius. Vide Hyg. Mythol. cap. 5.

^c *In Illyricos*] Ita habuit MS. cum Veneta. Sed rectius Micyllus *Illyrios*. Vide Steph. in *Ἰλλυρία*.

^d *Vota ejus expleta* &c.] Aut inducenda hæc, aut refingenda præcedentia: *Ibi petita venia à deis, ut in draconis speciem converteretur* &c. *vota ejus expleta sunt, & in dracones versi*. Vidit &

Rænerius *de* *τὸ αὐτὸ* dici; quocirca nec heic dubitavit illā solitā sibi grassari licentiā. Mihi satis fuit repræsentare lectionem MS. quam exhibent Veneta quoque & Micylliana.

Ad FAB. XVII.

^a *Obvios*] Ita reposui ex Micyll. Infr. fab. 20. *Deformitate obvios in fugam verteret*. Perperam MS. & Venet. *oculos*.

^b *Evicit propositum laborem*] Pro *vicit*. Horat. II. od. 15. *Platanusque cælebs evinctet ulmos*. Non dissimiliter *vicior propositi* dicitur eidem Lib. I. epist. 13. qui compos voti factus est.

^c *Græarum*] Nec MS. nec Venet. vel Micyll. illam vocem agnoscunt. Verum interim Græas fuisse illas Phorcydas. Hesiodum vide *Θύγ.* vers. 270.

^d *Aspectum caput*] Sic MS. habuit,
O 5 ut

Perseo per Africam iter faciente stillaverat, genus est serpentum procreatum. ^cUtero autem Medusæ hujus equus Pegasus cum pennis exiit.

Fab. XVIII.

Atlas Iapeti & ^aPleionæ filius à Themide, quæ initio antistes deorum erat, responsum accepit, ne quem hospitio ex progenie Jovis reciperet, si vellet hortum, ^bquo poma aurea erant, custoditum habere. Quam ob causam cum Perseo fatigato ex assiduo cursu requiescendi hospitium negavisset, eumque viribus propelleret, ille elatum caput ^cGorgonæ ei objecit. Quo viso, in montem pari nomine est versus: cui ultimis Africæ locis mundus injectus est.

Fab. XIX.

Perseus per Æthiopiam iter faciens, postquam Andromedam propter superbiam matris, quæ se ^bNympharum pulchritudini prætulerat, saxo alligatam, ac mari-

næ

ut & Veneta. Ræner. *abscissum*. Micyll. *abscissum*. Sed perperam, ut opinor.

^cUtero] Hæc est lectio MS. & Veneta. Micyllus *ab utero*. Sed Nonn. Dionys. Lib. xxxi. pag. 515. Ἰππεῖλις ἐλόχῳσι γυνὴν διδύμητον αὐχλῶ. Quæ adstruunt conjecturam Barthii *tranco*. Alii aliter de illo equo fabulantur. Vide Fest. in HIPPIUS. Hygin. Myth. cap. 151. Apollodorus Lib. 11. Ἀπολλωνίου τὸ καθεστὸς, ἐν τῇ Γοργόνῃ ἐξέδορε Πήγασον πῖνός ἱππον, ἐν χερσὶν δὲ Γερῶνος πατὴρ. Τέτατος δὲ ἱππὸν ἐν Ποσειδῶνι. Quod si mentes ei exacti fuere, cum capite truncaretur, forte ergo ex utero tunc exilierunt.

^bQuo poma aurea erant] Micyllus & Rænerius, *in quo* &c. Sed MS. & Veneta præpositionem ignorant cum heic, tum & infr. *cui ultimis* &c. Amare istam ellipsin Lactantium hunc diximus ad Lib. 1. fab. 1.

^cGorgonæ] Edd. *Gorgonis*. Sed alterum non dubitavi reponere, cum MS. exhiberet *Gorgone*. E ponere pro Æ solenne erratum est librariorum. Gloss. Labb. *Voca*, βῶκα, ἰχθύς. Scripserim *voca*. *Bex* piscis is dicitur à Plinio Lib. xxxii. cap. 11. Sed veterem codicem habere *Boca* notavit Dalechamp. Ergo *Voca* scriptum pro *Boca*. Festus Pauli. *Bocas* genus piscis, à *bo* *ando*, id est, *vocem emittendo appellatur*. Mallem, *Boca*. Aliud est βῶκα, ζῶον θαλάσσιον, *pecus Protei*, ut venuste dicitur Horatio Lib. 1. od. 2.

Ad F A B. XVIII.

^aPleiona] Ita habebat MS. Veneta & Micyll. *Pleiones*. Quod idem est. Sed hoc legere alibi cum non meminisset Rænerius, pro eo substituit, *Clymenes*, *ant*, ut quidam volunt, *Asia Nympha filius*.

Ad F A B. XIX.

^aAndromedam] *Andromedan* MS. cum heic, tum & fab. 1. Lib. v.

^bNympharum] Sic & Venet. & Micyll.

næ belluæ objectam vidit, captus specie ejus exarsit. Patrusque à Cepheo & Cassiopia parentibus virginis, ut sibi matrimonio eam cederent, si belluam interemisset, voti compos factus est. Interfecto igitur monstro, cupiens requiescere, ne caput Gorgonis læderet, virgulas lectas in littore subjecit. ^d Et hæc subter induruerunt, ita ut adeptis radicibus, sanguinei coloris in mari ut arbusculæ nascerentur, quæ nomen haberent curalium.

Fab. XX.

Medusa ^a Gorgo cum propter pulchritudinem à pluribus peteretur, ^b conjugium Neptuni effugere non potuit. Quæ quod in templo Minervæ cum eo concubuit, propter religionem loci, quam obtriverat, crines ejus in serpentes ab eadem dea sunt mutati, ut quæ petita initio à plurimis procis esset, objecta deformitate obvios in fugam verteret. Quos serpentes in ægide portat Pallas, ut hostes terreat.

Fabula Lib. V.

- I. Phineus & focii ejus in saxum.
- II. Proetus in lapidem.
- III. Polydectes in lapidem.
- IV. Musæ in aves.
- V. Pierides in picas.
- VI. Cyane in fontem.

VII. Stel-

cyll. Addit Ræm. *Nereidum* Hyg. Astron. 11. 10. *Ut gloriata sit se formâ Nereidas prestare.*

^c *Voti compos*] Hæc à Rænerio est lectio. Micyll. & Venet. *Votique compos.* MS. *voti itaque.* Vide quæ dicta sunt ad fab. 7. Lib. 1.

^d *Et hæc subter induruerunt*] Sic rectè Micyllus. Perperam MS. & Venet. *et hæc superinduruerunt.* Mallem præterea, *at hæc* &c.

Ad F A B. XX.

a *Gorgo*] Ita MS. & Venet. non *Gor-*

gen. Et rectè quidem. Tamen enim Γοργώ Græcis, quam Γοργώ dicitur.

^b *Conjugium Neptuni*] H. e. concubium. Vide quæ annotavi ad Hyg. cap. 14. ubi & *connubium* eodem sensu usurpari observavi. *Concubium* vocat Juvenal. Schol. ad Sat. 111. vers. 17. Et Ennius apud Nonium cap. iv. *Qua tibi in concubio verecundè & modicè morem gerit.* *Conjunctionem* Schol. Horat. ad Lib. 1. od. 23. *Tempestiva virgo.] jam matura & viripotens conjunctionique apta.* Fulg. Lib. 111. cap. 6. *Et ei velut in conjunctione miscetur.*

Ad

- VII. Stelles puer in lacertam.
 VIII. Afcalphus in bubonem.
 IX. Sirenes in aves ex parte.
 X. Arethusa in fontem.
 XI. Lynceus rex in lyncem.

Fab. I.

Andromedam Cephei & Cassiopes filiam, in Æthiopia propositam bellæ marinæ, Perseus Jovis & Danaes filius Medusæ Gorgonis caput ferens, paciscitur conjugem, si eam periculo liberasset. Causa autem prostituendæ exstiterat ob Nereidum iram, quarum pulchritudini mater se prætulera. Perfecto igitur à Perseo pollicito, cum fides à Cepheo promissa esset præstita, & nuptiarum conjugaliū epulis regalibus principes interessent, ^a Phineus frater, cui Andromeda ante desponsata fuerat, contumeliam sibi existimans gravissimam ^b injunctam, quod advenæ consanguineus postpositus esset, vescentium animos pugna confudit. Et cum res miserabilis ^c dimicantium ageretur in regia, ac multi ex utraque parte armis, quæ casus obtulisset, cecidissent, novissimè Perseus, adversariorum multitudinem ^d pertimens, imperavit ut è conspectu sui discederent, caputque Gorgonis extulit: quo viso, Phineus cum auxiliantibus dirigit in saxum. Nomina autem eorum sunt Rhœtus, Atys, Lycabas, Phorbas, Amphimedon, ^e Erithus, Polydæmon, Abarris, Lycetus, Elyces, Phlegyas, Clytus, Idas, Clyme-

Ad LIB. V. FAB. I.

^a *Phineus frater*] Sic MS. Addunt Micyll. & Venet. *Cephei*. Stultè & contra historiam Rænerius, *Andromeda frater*. Cephei frater fuit, quem *Agænore* vocat Hyg. Myth. cap. 64. Sed vide quæ ibi annotavi.

^b *Injunctam*] Hæc est MS. lectio, quam & Veneta, & Micylliana representant. Non placuit ista Rænerio; nec sanè mihi placet. Tu vide, lector, utrum fieri, quod pro eo substituit Ræ-

nerius, an *inastam*, quod mihi venit in mentem, tibi magis placeat.

^c *Dimicantium*] *Vi dimicantium* legit Barth. Advers. Lib. x. cap. 8.

^d *Pertimens*] Hoc dedit Micyllus. *Prætimens* MS. & Venet. *Timens* Rænerius.

^e *Erithus*] Sic rectè Micyllus. Stultè *Aethrides*, *Eritus* Rænerius, quasi diversorum essent vocabula. Atqui Erithum vocat Aethoriden poeta à patre Aethore. Vide vers. 79.

Ad

menus, Protenor, Hypseus, Lyncides, Emathion, Chromis, Broteas, Ammon, Ampycus, Iapetides, Petalus, Lycormas, Pelates, Corythus, Abas, Menaleus, Dorylas, Halcyoneus, Clytius, Clanis, Celadon, Astreus, Æthion, Thoactes, Agyrtes, Molpeus, Ethemmon. In lapides autem versi sunt Thescelus, Ampyx, Nileus, Eryx, & Aftyages. Aconteus autem Persei miles, dum per imprudentiam dimicans prospicit Gorgonis speciem, proinde in lapidem cessit. Novissimè Phineus cum ducentis aliis fociis dirigit in saxum.

Fab. II.

^aPerseus Atlantis pronepos, votorum compos, cum conjugè Andromeda Argos patriam suam adiit, Prætumque, pulso Acrisio fratre, ipsius Persei avo, regnantem, ostenso Medusæ capite, in lapidem vertit, avoque licet immerito (ipsum cum Danae matre arcæ impositum in mare projecerat) regnum restituit.

Fab. III.

Polydectes rex insulæ Seriphi, ad quam Perseus cum Danae matre inclusus arca pervenerat, cupiens ablegare ^aarbitrum, ut matre illius liberè potiretur, ad Gorgonis Medusæ refecandum caput eum misit; quod ille, Minerva volente, ad Polydecten pertulit, ^binficiantique labo-

Ad F A B. II.

^a *Perseus* &c.] Hoc argumentum nec MS. nec Veneta vel Micylliana agnoscunt. Nec miror. Est enim ad verbum descriptum ex Regianis commentariis, & pro Lactantiano à Rænerio nobis obtrusum. Sed illud miror à nemine animadversum id hætenus. Barthii vero etiam misereri subit, ut qui verba Regii, tanquam si indubitatè Lactantiana essent, ex Hygino illustrare instituat Advers. Lib. x. cap. v.

Ad F A B. III.

^a *Arbitrum*] Non vidit elegantiam

locutionis Rænerius, cum pro arbitro nobis *Perseum* itet suppositum. Arbitr est testis & inspector. Horat. Epod. 5. *O rebus meis Non infideles arbitra.* Schol. *Testes, conscia, aut presentes, ut Sallust. arbitris procul amotis.* Locus Sallust. habetur Cat. cap. 20. Vulgatio significatio est, quæ arbiter ponitur pro iudice. Unde *arbitrium* pro iudicio & sententiâ. Sext. Rufus Breviar. cap. 13. *Lyciam supremi regis Apionis arbitrio sumus assequuti.* Lego, *supremo*, Testamentum intelligit, quod supremum arbitrium.

^b *Inficiantique* &c.] Revocavi & heic genuinam lectionem ex MS. & Venerâ, rejectis commentis Rænerii.

Ad

borem operis ostendit: ac prius ille eo diriguit, quam se ulcisceretur.

Fab. IV.

Musæ cum Parnassum montem petissent adversis tempestatibus, invitatae à Pyreneo, qui Daulida Phocidis urbem incolebat, tecta subierunt: qui pulchritudine captus virginum, cum regiam claudi imperasset ad vim inferendam, ne cupiditatem ejus experirentur, in volucres conversæ sunt: quas ille dum per ardua montium persequitur, prolapsus altitudine scopulorum præcipitatus est, ita ut toto corpore elideretur, vitamque finiret.

Fab. V.

Pieri, qui Macedoniam possedit, & Euippes novem filiarum insolentius dum gloriantur, Musas in certamina provocarunt cantusque: quarum una carmen exorsa est, quod gigantes adversus deos contenderint. Ex quibus Typhœus terrigena deformitate terruisset deos compulso in Ægyptum: ubi Jupiter ob metum in arietem versus est; Apollo in corvum, Liber in caprum, Diana in felem, Juno in vaccam, Venus in piscem. Invicem autem Musæ, cum Cereris laudem cecinissent, & qualiter Typhœus

Ætne

Ad F A B. IV.

2 Quas ille dum &c.] Hæc est lectio MS. quam & Veneta & Micyllus adstruunt, ne quid te moveat audacia Rænerii.

Ad F A B. V.

2 In caprum] Sic Venet. (& MS. non capram, ut dederat Rænerius; Antoninus Liberalis in hac fabula cap. 28. Τέρας 3 εἰς ἀνθρώπου Διότυρον: pro quo Ovidius v. Met. vers. 329. Proles quomodo capro. Certè τρας Græcorum à Latinis caper modo. modo hircus vertitur. Notum est fœtorem alacrum τρας dici à Græcis. At illum ut hircum Horat. epod. 12. aliique appellant, ita caprum Catull. carm. 70.

& Ovid. 111. Art. immo capram etiam Horat. Lib. 1. epist. 5. vers. 29. Sed nimis arcta premunt olida convivia capra. Τέρας erat, qui vitem rodendo putationem hominibus monstravit, ac hircum dicitur à Martial. Lib. 111. 24. & ab Hygin. Astron. 11. 4. Verum Mythol. cap. 274. Caper, ut & apud Ovid. Lib. xv. Metam. fab. 2. Lactant. ad v. Theb. Stat. vers. 159. Certè caper est hircus Virgil. Eclog. vii. cum virum eum gregis facit, & Ovidio, cum ait x. Metam. 327. Quasque creavit init pecudes caper. Hæc expendant, qui causam nullam vident, cur τρας transulerit caprum Xylander. apud Antoninum: certè hinc discent non solum τρας dici caprum. Quid autem propriè τρας sit, expressit his verbis in libro de cibor. Facult. pag. 17. Simæon Se-

Ætnæ monti Siciliæ subjectus esset; Pirides victæ, ^b in picas sunt transfiguratæ.

Fab. VI.

Venus indignata, quod & Diana & Proserpina Cæteris filia numen suum conjugiaque aspernarentur, Ditem, qui territus viribus Typhonis, moventis Ætnam, cui subjectus à diis erat, cum ab inferis emerisset, impulit in amorem, ut Proserpinam, ^a circa Percum lacum Hennæ flores legentem cum Minerva atque Dianâ, raperet. Qua capta, cum properanter curru fugeret, à Cyane Nympha, quem dilexerat Anapis amnis, intercedente retardatus est. At ille incensus ira propter moram intercedentis, relicto sceptro inter stagna, discussit undam, præcepſque mari merſus, ^b Cyanen curru obſiſtentem in liquorem sui nominis vertit, cuius lacus contiguus Arethufæ videtur.

Fab. VII.

Ceres cum orbem terrarum peragraſſet, requirens filiam Proserpinam, æſtu torrida ad caſam cujuſdam anus ^a nomine Miſmes devenit; petitque ab ea, ut ſibi aquam ^b ad

Sethi. Οἱ γὰρ τοὺς ἑξ μῦθας ὑπερβαίνοντες, ἃ δὲ κρείως ἱεροὶ αὐτὸ κληθεῖν, ἀλλ' αἴγας. Putavit forte Vir Cl. ignorasse Xylandrum versiculum illum Marcial. Lib. III. ep. 24. *Dum jugulas hircum, factus es ipse caper.*

^b In picas [sunt transfigurata] Apud Antoninum dicuntur factæ κορυμβίαι, ἰνυξ, κυρξίαι, κίαντα, χλωρίαι, ἀκαλῶδαι, νάσσα, πιπῶ, δρακονίαι. De Iynge dignissimus lectus est locus apud Tzetzen in Lycophr. pag. 59. ed. Steph. apud quem & pag. 83. legas, Πιπῶ θρνῶν ἐστὶ θαλάσσιον ἀρωπὴς, & ἀειδίς. At talis non est ardea stellaris. Verum ergo, quod ad cap. 14. ejusdem libelli dixi, piponem aliam esse ab asteriâ. Confer Breulium in Isidor. p. 842. Cap. 7. omnino legendum, ἐστὶ δὲ αἰ-δῶ τῷ ἰππῶ. Vide locum Plinii à me laudatum, & Aristotel. Histor. A-

nimal. Lib. IX. cap. 1. Αἰδῶν ὁ ἰππῶ πολέμιος. ἐξαιρέτως γὰρ ὁ ἰππῶν ἐκ τῆς νομῆς. πῶν γὰρ ὑπερβαίνει ὁ αἰδῶ.

Ad F A B. VI.

^a Circa Percum lacum Henna] Vide not. Heinf. ad vers. Nason. 385. Lib. v.

^b Cyanen curru obſiſtentem] Ita reposui, cum MS. exhiberet, *Cyanenque curru obſiſtentem*. Nisi mavis cum Venetâ *Cyanen*, *qua curru obſiſterat*, Miracyll. *Cyanenque, qua curru obſiſterat*.

Ad F A B. VII.

^a Nomine Miſmes] *Misime* Raznerius, qui & istud glossema heic infercit, *aut, ut alii volunt, Meganira*. Sed *Metanira* scribendum esset. Vide Heinf. ad 14. Fast.

bad colluendum jejunium porrigeret. Quæ cum æpolentatam ei potionem dedisset, & illa ^davidius biberet; puer quidam ejusdem casæ Stelles eam procacius est prosequutus, prædicans aviditatem ejus in bibendo: cujus dea audacia pueri offensa, in malis partem potionis in eum effudit, fecitque ut in stellionem converteretur, qui potio- nem sparsam polentâ tergo ostenderet.

Fab. VIII.

Cum Arethusa Nympha Siciliæ fontis, qui humo presus ab Elide fuit, indicavisset Cereræ à Dite raptam Proserpinam, & illa ab Jove impetrasset, si fratris nuptiis contenta non esset, eâ lege ab inferis ^areduceret eam, si nihil ibi gustasset. Quam ob causam cum judicium fieret, ^bAscalaphus Orphnes & Acherontis filius ^cad indicium primus descendit, docuitque eam mali punici granum gustasse:

Fast. vers. 537. *Bambo* est Clementi Patrenes. pag. 13.

^b *Ad colluendum jejunium*] Ita & Veneta cum MS. Forte, *ad solvendum jejunium*. Ovid. v. Met. vers. 534. *Quoniam jejunia virgo Solverat*. Rænerius dedit nobis *ad os colluendum*. Hoc habet ex Regianis commentariis. Invenitur & infr. Lib. xiii. fab. 9. *Jejunium polluit*. Sed etiam ibi *solvit* rescripsim.

^c *Polentatam potionem*] Cyceona. Arnob. Lib. v. *Perducit totum cyceonis lacta liquorem*. Α'λοῖτων κυκῶνα appellat Euripidis Scholiastes ad Orest. pag. 209. ed. Steph. ut & Nicandri ad Alexipharm. p. 73. ed. Soter. Hom. Interpretæ ad Iliad. A. 623. Εἴτι δ' ὀψύς ταυρὸς ὁ κυκῶν, ἐκ διαφόρων εἰδῶν συνθεσθέντων. Eadem verba legas apud Etymol. magni auctorem in κυκῶν. Adde Hesych. in κυκῶν.

^d *Avidius biberet*] Nam ἐξίμω ^ετὸ πῶλον ἀδρῶν, ut est apud Antoninum. Quod esset totum Cyceonis liquorem. Mallet tamen ἀδρῶς, hoc est, ὁ διαρῶσα εἰς μικρὰ ἢ ἐκπομπῶν, ut ait Theocriti Scholiastes ad Eid. Z. vers. 69. Schol. Homer. ad Iliad. X. vers. 29. Οἱ δ' ἀδρῶς ἰμμο-

ποσάδρῶς &c. Sed ἀδρῶν adverbialiter accipi potest. Gregor. Nazianz. σίχ. Χάλας ἀδρῶν. Εἰ μὲν ἔλεγον ἀδρῶς. Sed in excerpt. Vet. cod. quæ penes me sunt, ἀδρῶν. Est autem ἀδρῶς πῶν, idem quod ἀμωσι πῶν. Vide Fabrum ad Anacreontem p. 154. Etymol. magni auctorem in Α' Μ Τ Σ Τ Ι. Α' μωσι, ἀμωσι πῶν. εἰ δ' ἀδρῶς.

Ad FAB. VIII.

^a *Reduceret eam*] MS. cum Venetâ & Micyll. *Duceret eam, si nihil gustasset*.

^b *Ascalaphus Orphnes & Acherontis* &c.] Ita reposui ex conjecturâ Nob. Heinsii, quam margini ille libri sui ille- leverat. Habent alioqui MS. Venet. & Micyll. *Ascalaphus hospes Acherontis* &c. Sed τὸ hospes cum vitiosum esse facile vidisset Rænerius, satis putavit, si deleto eo scriberet, *Ascalaphus Acherontis filius*. Sed conjecturam illustri viri cum Naso firmat vers. 539. tum & Apollodorus Lib. 1. pag. 13. aliique.

^c *Ad indicium*] Sic rectè MS. Perperam *judicium* edd.

d *Ab-*

trasse: quamobrem in avem bubonem ^d abominandi omnis conversus est. Jupiter autem ex æquo fratri Cererique tribuit, ut partem anni Proserpina apud virum, partem apud matrem ageret.

Fab. IX.

Sirenes Acheloi & Melpomenes Musæ filiæ, cum Proserpinam raptam requirerent, neque eam ullo modo possent invenire, à diis novissimè ^a impetraverunt, ut versæ in volucres non tantum in terrâ, sed etiam in mari requisitam consequi possent. Novissimè devenerunt ^b ad petram Martis, quæ imminabat proximâ pelago. Harum ita fuit fatum, quandiu earum vox audita non esset mortalibus, manerent incolumes. Forte Ulysses monitu Circes ^c obturatis auribus prætervectus est. tum se præcipitaverunt.

Fab. X.

Jupiter ut Cererem placaret, ita divisit annum, ut Proserpina partim ad virum, partim ad matrem moraretur. Ergo Ceres ab Arethusa exigit, ut sibi originem suam exponat. Arethusa Achaidum Nympharum formosissima cum ab Alpheo amne ^a diligeretur, cuperetque frequentis impetum effugere, invocavit Dianam, cujus comes & studii æmula fuerat, laboranti ut ferret auxilium.

^b Obje-

^d *Abominandi omnis*] Vide Isidor. Lib. xii. cap. 7. Serv. ad Æn. iv. 462. Senec. Herc. Fur. vers. 687. Ovid. Lib. v. Met. vers. 550. Plin. Lib. x. cap. 12. *Bubo stræbris & maximè abominatur; publicis præcipue auspiciis, desertâ incolit, nec tantum desolata; sed dira etiam & inaccessa, noctis monstrum, nec cantu aliquid vocalis, sed gemitu.*

maris, ut editi hætenus. Barth. Adv. vers. Lib. x. cap. 8. emendatum it, novissimè Siculis devenerunt ad petram maris. Adi ipsum.

^c *Obturatis auribus*] Ita & Hyg. Myth. cap. 125. & 141. Sed nec MS. nec editi ante Rænerium verba ista agnoscunt.

Ad F A B. IX.

^a *Impetraverunt*] Venetâ impetravissent. Sed ita scribendum esset cum Mic. & à diis novissimè impetravissent &c.

^b *Ad petram Martis*] Sic MS. non Tom. II;

Ad F A B. X.

^a *Diligeretur*] Persequeretur Mic. & Venetâ. Sed alterum est in MS. Rænerii nulla hæc ratio habenda, ut qui ex ingenio suo longè aliam huic fabulæ faciem dedit.

P

Obje-

^b Objecta itaque ea nube, ne ^c in cupientis conspectum posset venire, tellure rupta, ^d in insulam Ætnæ misit per obscurum iter, & ^e in fontem cognominis sui Ortygium versam ad superos evocavit. ^f cuius liquori Alpheus amnis infunditur.

Fab. XI.

Triptolemus à Cerere fruges dividendas accepit per terras, currumque draconibus junctum cum fecisset, novissimè delatus est in Scythiam, & à Lynco rege exceptus hospitio. Cui cum exposuisset qualiter à deâ esset honoratus, invidia honoris ^a instinctus, dormientem ut interficeret aggressus est. Dea nuncii sui memor, ut, quem divini honoris dignum habuerat, conservaret, antequam occideretur, hospitem ^b in lyncem feram convertit.

Fabula Lib. VI.

- I. Minerva in anum.
- II. Arachne in araneam.
- III. Niobe in lapidem.
- IV. Agrestes Lyciæ in ranas.
- V. Marfyas in flumen.
- VI. Pelopis humerus in eburneum.
- VII. Procne & Philomela in aves.
- VIII. Tereus in volucrem epopem.
- IX. Zetes & Calais ex parte in aves.

Fab. I.

^b Objecta itaque ea nube] Veneta, objectaque ea numini. Micyll. objectaque ea nube. MS. objecta itaque ea numini.

^c In conspectum] Ita & Micyllus. Sed Venet. & MS. in conspectu. Id quod facile auctoritate meliorum tueri se potest. Phædrus Lib. v. cap. 2. Quidnam cinadus ille in conspectu meo Audet venire? Ad quem locum Rittershusium vide & alios.

^d In insulam Ætna misit] Ita MS. Veneta, in insulam Ætnam admisit. Sed Micyllus, in insulam Ortygiam. Scripserim, in insulam Ortygia. Naso: Adveho Ortygiam: qua me cognomine diva Grata mea superas eduxit prima sub antras.

^e In fontem cognominis sui Ortygium] Sic MS. & Veneta. Sed perperam proculdubio. Lege cum Micyll. in fontem cognominem sibi Arethusa.

[Cujus liquori Alpheus &c.] Marcellinus Lib. xv. Alpheus oriens in Arcadia, cupidine fontis Arethusa captus, scindens Ionium mare, ut fabula ferunt, adusque amata confinis progreditur.

Ad FAB. XI.

^a Instinctus] Instinctus ille Micyllus, haud paullo concinnius.

^b In lyncem feram] Θώς Græcis ea fera est. Schol. Hom. ad Iliad. N. 103.

Fab. I.

Arachne Lydia, Idmonis filia, cujus mater genita Hypæpæpis studio lanificii famam quæsierat, cum materna industria cunctas præcessisset in opere faciendo, ^a festis diebus insolentius gloriabunda; quam mortalem decuit, ^b elocuta est. Nam Minervam, à qua docta fuerat, in certamen provocavit. Quæ in anum versa, in hoc ad eam venerat, ut ejus audaciæ impetum ^c odio futurum compesceret. Quam cum ^d in certaminis proposito vidisset permanentem, reversa in suam speciem, opere proposito, in certamen descendit; & singula, quæ sequuntur, inseruerunt telæ: prior Minerva, dehinc Arachne.

Quæ in Minerva telâ picta.

Minerva incipit. Itaque telæ suæ intexuit ^e contentionem Athenarum inter se Neptunumque habitam; qui lacu salso in arce edito suam possessionem vindicabat: ipsa oliva arbore à se inventa. Item Rhodopen Threiciam & Æmum, qui pari infania ^f amore conjugii Jovis ac Junonis abusi erant nominibus, in montes transfiguratos. ^g Item Pygantem casu ab Junone in gruem versam. Item Anti-

Οὐδὲν ζῶν ἀλκιμον ἐ δυνήϊον.
ὅπως δὲ παρὰ πλείστον τῇ ὀνύχῃ.

Ad LIB. VI. FAB. I.

^a *Festis diebus*] Sic & Veneta & MS. Perperam Micyll. *istis diebus*. Raznerius utramque vocem omisit.

^b *Elocuta est*] Horat. Lib. III. od. 3. *Gratum elocuta consiliantibus Junone divæ*. Minucius Felix Octavio: *Non eloquimur magna, sed vivimus*. Ad eundem modum *edicere pro dicere* frequenter usurparunt deterioris ætatis scriptores. Vide annotata à nobis ad illa Fulgentii, unde idolum tractum sit, *edicamus*: quibus addas licet & illa. Episcop. Galat. Epistol. ad Leonem: *Episcopi, qui suâ dignitate depositi videbantur, sic edocuerunt*. Junilius in Præfat. ad Primas. *Quantum nostra pusillanimitas ediscere potuit*. Sex. Rufus Præfat. *Res gestas signabo, non elo-*

quar. Schol. Horat. Lib. III. od. 194. *Quod Romanis Græcas historias, nec ad propositum pertinentes, potius eloquatur &c.*

^c *Odio futurum*] Hæc est lectio Micyllianæ editionis. Venet. & MS. *otio futurum*. Legerim. *exitio futurum*. Raznerius duas istas voces omittit. Sed omittere ille frequenter solet, vel pro lubitu refingere, quicquid non capit, vel ad stomachum ejus non facit.

^d *In certaminis proposito*] Veneta & Micylliana, *in certamine*, inductâ voce posteriori. MS. *in certamine propositum*.

^e *Contentionem Athenarum*] Micyllus, *contentionem de urbe Athenarum*.

^f *Amore conjugii*] *Es amore* Veneta & Raznerius. Sed nec Veneta, nec MSS. 2. copulam istam agnoscunt.

^g *Item Pygantem casu &c.*] Sic MSS. 2. Veneta: *Pygantes casu ab Junone in gruem versa est*. Micyll. *Pygmaæ quoque*.

gonen Laomedontis filiam, ^h quæ cum Jove coisset, ^l ob admissum Juno eam transfiguravit in ciconiam. Item Cinyræ regis Assyriorum præterea filias ob insolentiam ab eadem dea in graduum templi sui lapidem mutatas; per quæ exempla ^k frangi posset de Minervæ numine; ^l finemque operis sui explicuit. Is modus est, & facit arbore finem sua.

Qua in Arachnes telâ picta.

Arachne autem, ut videretur per opera respondisse ^m contentioni, telæ suæ intexit Jovem in taurum versum ob Europæ amorem. Eundem fecit in aquilam conversum, ut comprimeret Asterion. Eundem in olorem, ut Ledam Thestii filiam comprimeret. Eundem in Satyrum, ut ⁿ Nyctei filiam comprimeret. Eundem in Amphitryo-

casum addit, quæ ab Junone in gravem versa est. Rænerius cum MSS. facit, nisi quod *re casu* omittit. Scilicet minus id ei quadrare heic esse visum. Forte *pari casu* scripserat auctor. Etiam pro *Pygæntem* rescripserim *Pygæam* vel *Pygæam matrem*. Certè non *Pygas* Pygmæa illa mater, sed *Oenois* fuit dicta, auctore Anton. Liberal. cap. 16. vel *Gerana*, ut vult Ælianus in de Animal. Lib. xv. cap. 29. Legas eandem fabulam apud Athenæum Lib. ix. cap. 11.

h *Quæ cum Jove coisset &c.*] Hæc lectio est e codice Florentino, sed *aiadæon* facit orationem, nisi scribas, *quæ quum cum Jove*. Neapolitanus codex habuit, *quia cum &c.* Forte, *quam quia cum Jove &c.* Sed *re cum* proximè sequens induxerim cum Micyllo.

i *Ob admissum*] Latinissimè dictum est. Sext. Rufus Brev. cap. 19. *Ad satisfactionem tam audacis admissi*. Ovid. 11. *noctæque* vers. 381. *Conjugis admissum violataque jura mariti*. Heroid. Epist. xi. 381. *Admissi memores sed tamen esse mei*. Et vers. 110. *Ah miser admissi plectitur ille meo*. Epist. xvi. 45. *Matri in admissio falsâ sub imagine luse*. Metam. xi. vers. 380. *Sed memor admissi Nereida colligit orbem &c.* Rescript. Dioelet. in Collat. Leg. Mos. *Quod ex admissi discrimine sustinet*. Rescript. Divi Pii: *Sciet me admissum se-*

verius exsecuturum. Paullus Recept. Sent. Lib. 1. Tit. 5. *Pro qualitate admissi plectuntur*. Rænerio tamen probare se ista Latinitas non potuit, qui inde fecit *admissum scelus*. Oblitus ergo erat etiam Lib. viii. fab. 6. legi, *Ob admissum precipitavit in pelagus*. Et Lib. xi. fab. 9. *Ne ultra persequeretur admissum*. Intelligi crimen debet, quod addit Ovid. Am. 11. 7. *Me non admissi criminis esse reum*. Vel facinus. Salvian. de Provid. Lib. 1. *Post facinus admissum Dei sermone conventus*.

k *Frangi posset de Minerva numine*] Ita & Veneta ac Rænerius. Nec aliter MSS. 2. *Micyllus dedit, frangi posset, deque Minervæ numine certior fieri*. Quæ sapiunt interpolationem.

l *Finemque operis sui &c.*] Hæc est lectio MSS. 2. & Venetæ. nec placet tamen admodum. Concinnius Micylliana, *finemque operi suo arborem suam olivam imposuit*. Forte scripserat, *finemque operis sui explicuit arbore suâ*. Reliqua certè à glossatore aliquo videntur addita esse ex illo Nafoniano versu: *Is modus est: operisque suâ facit arbore finem*.

m *Contentioni*] Ita reposui ex Micylliana. MS. & Veneta præferunt *contentionem*. Rænerius pro istâ vōce dedit nobis *sequentia*.

n *Nyctei filiam*] Ita quidem cum MS. etiam Veneta & Micylliana. Sed

tryona, ut Alcmenam Electryonis filiam comprimeret. Eundem in aurum, ut Danaen Aerisii filiam comprimeret: in ignem, ut Asopidam. Duo sensus isti ^o in uno versu continentur. Eundem in pastorem, ut Mnemosynen comprimeret: in serpentem, ut Deoidam. Et hi duo sensus in unum versum veniunt. Neptuni etiam cupiditatem P inserit, ita ut doceret cum in juvenem esse mutatum, ut Æoli filiam stupraret: in amnem Enipeum, ut Æoli uxorem; in arietem, ut Bisaltidam comprimeret. Hi tres sensus in tribus versibus aliter cadere non possunt. Eundem in equum, ut Cererem; ^r in volucrem, ut Gorgonam Medusam, ex qua equus Pegasus ^s proditur fuisse; in Delphinum, ut Melanθο. Hi sensus continentur in tribus versibus. Apollinis præterea ^t in eadem contentione amoris furta ^u intexuit, indicans cum in accipitrem, interdum in leonem fuisse conversum; alias in pastorem, ut Issen Macarei filiam comprimeret. Liberum patrem quoque in uvam versum, ut Erigonen comprimeret. Saturnum præterea in equum versum, ut Phillyram Oceani filiam, ex quâ Chironem Centaurum dicitur procreasse.

Fab. II.

Postquam Arachne, ordinata tela, contumeliosè à dea

Sed perperam. Antiope fuit dicta Nyctei filia: quam *Nyctei* appellat Naso, ut ab Antiope Asopi filia distinguat. Vide notas nostras ad Hyg. Mythol. cap. 7. Propert. Lib. 1. Eleg. 14. *Tu licet Antiope formam Nyctei* &c.

^o In uno versu continentur] In unum versum MS. & Veneta. Verum quæ de sensibus inculcantur identidem, qui quot versibus contineantur, ea existimo omnia à glossatore aliquo orta. Certè in Micyllianâ non comparent. Confer quæ dicemus ad fab. 26. Lib. VII.

^p Inserit] Ita Veneta & Micylliana. MS. infert.

^q Æoli uxorem] Ita Micyllus. Sed MS. & Venet. *Æoliam*. Rænerius, *Iphimediâ*, ex quâ nati Aloida. Non amo tam liberales correctores. Suffe-

cisset *Iphimediâ*. Vide Hygin. Myth. cap. 28.

^r In volucrem] In equum volucrem Rænerius. Perperam. Vid. Heinsf. notas ad Metam. Ovid. pag. 132. Addo ejus observatis Tzetze locum in Lycophr. p. 30. ubi inter alias causas, cur Erinys dicatur Ceres, hanc assert, *ἐν Ἐρινύϊ δαΐδα βίαια μίγνυται Νεστωίδας*, & *ἡσυχὰ + Ἀπείρονα ἰπποῖσι*.

^s Proditur fuisse] Proditur natus Rænerius. Sed alterum cum MS. Venet. ac Micyll. adstruunt.

^t In eadem contentione] Etiam heic cum MS. faciunt Veneta & Micylliana. Sed Rænerius, in eadem tela.

^u Intexuit] Intexuit reddita codex Neapolitanus & Veneta. Etiam mox cum Venetâ indicat pro indicans cod. Florentinus.

dea ^aperculsa esset, suspendio se affecit. Sed in ultimo casu, propter studium, quod à deâ acceperat, in araneam versa est, ut opere inutili nullum ^bsui effectum capere posset. Plura vero opera Arachnes poeta retulit fuisse, quam Minervæ; ut hanc scientia artis, quæ ^cpotior est, illam labore contendisse demonstraret.

Fab. III.

^aNiobe Tantali Sipylø Lydiæ orta, ^bob insolentiam Apollinis ac Dianæ numen experta est. Nam ex Amphione septem filiis totidemque virginibus editis dum comitata gauderet, & quodam tempore Manto Tiresiæ filia ^cresponsio monuisset Thebanos, ut Latonæ ^d& liberis ejus per preces thura redderent, sola exstitit, quæ sacrificio interesse noluerit, prædicans potiolem se numine deæ ac liberis ejus esse. ^eItaque oratione instincta Latona, quæta cum filiis, quod suarum injuriarum ultores non

exi-

Ad F A B. II.

^aPerculsa esset] Codex. Neap. *compulsa esset, & postque, pro postquam.* Videtur velle, *postque Arachne, ordinatâ telâ, contumeliose à deâ cum pulsa esset.* Veneta, *cum contumeliose à deâ pulsa esset.*

^bSui effectum] Hoc est, *utilitatem.* Marcellin. Lib. xiv. *Abque ullo egressus effectum, deinde tabescebat immobilis.*

^cPotior est] *Potentior est Flor. codex. Potentior Neapolitanus.*

Ad F A B. III.

^aNiobe Tantali] Non dubitavi hoc reponere ex MS. & Venerâ. Elegans Græcismus est, quem fœdis glossematis deformarat Rænerius. Etiam infr. Lib. vii. fab. 27. *Cephalus Deionis* & Lib. x. 5. *Hyacinthus Amycla* restitui- mus huic scriptori. Servius ad Æn. x. vers. 167. *Clusius Tyrrheni, sive Telemachus Ulyxi.* Confer quæ scripsi ad Hyg. Mythol. cap. 14. & 81. Non dissimilis & ille Hellenismus Anacreontis od. 20. *Η ταντάλη πάλ' ἔσθ'.* & Antonini Liberal. cap. 22. *Η δ' αὖτα τ'*

Σπέρχ'. Quædam ex Sprechii filiabus. Ita enim explicari omnino locus ille debet.

^bOb insolentiam Apollinis &c.] Cod. Neap. *Ob insolentiam par Apollinis &c.* Tows, *Ob insolentiam parem.* Supr. fab. 1. *Qui pari insanit &c.*

^cResponsio monuisset] Proprie de vaticiniis dicitur respondere. Vide supr. fab. 5. Lib. iii. Julius Obsequens cap. 87. *Vates protenderunt Græcia fore exitium.* Legerim, *responderunt.* In eodem capite corrupta & ista, *Roma in agro Certasi lasse pluit.* Rescribo, in *Græcostasi.* Græcostasis locus Romæ fuit, cujus idem scriptor facit cap. 83. & 31. mentionem. Quamobrem mendam tam obviam miror non vidisse Cl. Schefferum. Depravata & ista: *Terracina sereno navis velum fulmine exanimatum, in aquas dejectum.* Lege, *navalem fulmen exanimavit in aquas dejectum.* Sic habes cap. 89. *Navales plerosque exanimavit.*

^dEx liberis] Filiis MS. Denominatio facta ergo à potiori.

^eItaque oratione] Vel *quâ oratione* scribendum, vel legendum cum Micyl- io, *itaque oratione hæc.*

Esme-

existerent. Confestim itaque Apollo & Diana, tecti nubibus, ut præceperat genitrix, Thebas venerunt, ac Niobes filios, cum in campo equis exercebantur, sagittis necaverunt. Quorum nomina hæc sunt, ^fIsmenus, Sipylos, Phædimus, Tantalus, & Alphenor, Damafich-ton, Ilioneus. Pater Amphion post necem filiorum ferro se interfecit. Nec minor violentia desiit esse Niobes: quod Diana indignè tulit. Nam virgines pari calamitate affecit. Vita novissimè Niobe flens ^hdecessit, turbineque ventorum in patriam Sipylum delata est, cessitque in filicem voluntate Apollinis & Dianæ.

Fab. IV.

Latona Coei filia, cum Junonis ira ob adulterium ex Jove conceptos Apollinem & Dianam parere non posset, & nulla eam errantem regio reciperet, novissimè venit ^ain Lyciam, & cum ex ardore æltus ac longitudine viæ sitim sedare vellet, ab iis, qui ulvam & juncum secundum lacum legerent, prohibita est propius accedere. Quamobrem ira incensa, digrediens petiit à deis, ut nunquam accolæ ^bstagno carerent. Auditis itaque precibus ejus, Ju-

[^fIsmenus] *Ismenos* MSS. 2. & mox *Tantalos* alter.

[^gAlphenor] *Archenor* Flor. codex. & Veneta, Vide annotata à nobis ad Hygin. Myth. cap. xi.

[^hDecessit] *Dirigit* MS. cum Venetâ ac Micyllianâ. Sed quid *τῷ* *vita*, quod post *affecit* exhibet cum MS. Venet. tum faciendum? Omittit illud Micyllus. Forte, *Vita novissimè Niobe flens dirigit*.

Ad FAB. IV.

[^aIn Lyciam venit] Antoninus Liberalis, qui paulo aliter hanc fabulam narrat cap. 35. *Ἀλλ' ἔπειτα τῶν Ἀπόλλωνος ἔστι μὲν ἐν Ἀστέρια τῇ πόλει, ἀφ' ἧς εἰς Λυκίαν &c.* Lyciam tum appellatam vult eam regionem à lupis, qui deæ se viæ duces præbuisent. *Λύκος* ὅ, inquit, *συναλωμένοι* & *συναλὸς* *υπερησάτο* *τ' ὁδῶ*. Iterum monendum mihi *πὶ* *σαίνειν* latius patere, quam quidam rentur. Leonibus

etiam illud tribuit Tzetzes ad Lycophr. pag. 131. ed. Steph. *Εἶδον ἱερῶν ἄλλης τ' ἱερῶν λύκος* & *λίοντος ἡμί-
πος, σαίνοντος αὐτῆς τ' ἱερῆς*. Hieronymus in vitâ Paulli Eremitæ: *Et illi* (leones) *directo cursu ad cadaver beatissimi substituerunt, adulantibusque caudis circa ejus pedes accubuerunt*. Nimirum *σαίνειν* proprie est cauda adulari: quæcunque ergo animalia facere hoc consuevere, *σαίνειν* dicuntur. Apollon. 1. Argon. vers. 1144. *Θῆρσι δ' εὐλύστοις καὶ θυλόχαις λιπόνις, Οὐρύσιν σαίνοντις ἱππύλοισιν*. Cæterum quod Lyciam *Τριμίλια* dictam ibidem affirmat Liberalis, id contactum vitio est. Legendum omnino *Τριμίλια*. Incolas *Τριμίλεις* & *Τριμίλιες* appellatos dicit Stephanus. Perperam ergo *Τριμίλιες* vocatos ait Eustathius ad Dionys. pag. 113. ed. Steph. Corrige ex Stephano. [^bStagno carerent] Vide Barth. Adv. Lib. x. cap. 8.

Jupiter agricolas in speciem ranarum transformavit.

Fab. V.

Satyrus nomine Marsyas, dum cum Apolline tibiis contendit (quas Minerva invenisse proditur) ^a pro audacia, quod deo cedendum non putaret, suspensus ^b ac cute nudatus est. Quem Nymphæ ac Satyri, cæterique ruris incolæ fletu persecuti sunt, quod ejus cantu carituri essent, ita ut ex lacrymis eorum flumen increverit, quod ejus nomine ^c in Phrygia Marsyas à ^d prioribus nostris nuncupari videtur.

Fab. VI.

Tantalus epulis Jovis cum interesset, & cum vellet experiri an futura prospiceret, invitato ad epulas, Pelopem à nothum ex filiis interemit, visceraque ejus reliquis dapibus immiscuit. Quo pro merito punito, misericordia deorum, qui convivii participes fuerant, partes viscerum Pelopis composuerunt, & humerus, qui defuerat, ^b de ebone effectus est.

Fab. VII.

Ad F A B. V.

^a Pro audaciâ] Sic MS. Editi, quos videre mihi contigit, per audaciam. Sed præ audacia idem est, quod propter audaciam. Epiphanius Histor. Tripart. Lib. ix. pag. 522. ed. Rhen. Alios, qui pro pane veniebant, alios, qui illuc pro libidinis turpitudine veniebant. Scho'. Horat. ad Lib. iv. od. 12. Pro suppro fororis ad vindictam. Vet. Interpr. i. Reg. cap. xv. 23. Pro eo ergo, quod abjecisti sermonem domini &c. Eccl. xii. 14. Pro omni errore adducet Deus in judicium. Licinius Rufinus Collat. Leg. Tit. vi. Pro ignorantia juris videtur admissa. Salvian. de Provid. Lib. i. Nec pro presentibus supplicamus. Sex. Rufus Brev. cap. 4. In Africam pro defensione Siculorum Romana transmissa &c. Cap. 24. Pro quâ admiratione Persa superiores esse Romanos confessi sunt. Immo nec classici scriptores loqui ita dubitarunt. Con-

fule illos, qui Particulis linguæ Latinæ scripserunt.

^b Ac cute nudatus est] MS. Venet. ac Micyll. A cute nudatus est tergore] Legge, à Scythe, vel, ac à Scythe nudatus est tergore. Vide quæ annotata sunt nobis ad Hyg. Myth. cap. 165.

^c In Phrygia Marsyas] Vibius Sequenter: Marsius Phrygia vrbis Celene. Leg. Celenarum, & confer quæ scripti ad Hyg. Myth. cap. 165.

^d Prioribus nostris] H. e. majoribus. Consule Barth. Advers. Lib. x. cap. 8.

Ad F A B. VI.

^a Nothum] Ita rescripti ex Venetâ & Micyllianâ, cum notum præferret MS. Consule Hyg. Mythol. cap. 83. & quæ ibi annotamus. Rænerius flagitiose hæc perversit.

^b De ebone effectus est] Suffectus est Barth. Advers. Lib. x. cap. 8.

Ad

Fab. VII.

Tereus Martis filius, cum auxilia multis regibus ferret, Pandioni quoque Athenis regnanti, cum à proximis civitatibus oppugnaretur, non defuit. Quamobrem filiam suam Procnen illi ^a in matrimonium dedit. Quæ deportata in mariti regnum, cum ex intercapedine sororem Philomelam desideraret, petiit à Tereo, ut proficisceretur Athenas, sororem sibi ad solenne sacrificium ut adduceret. Qui ut Athenas pervenit, foceri usus hospitio in Philomelæ incidit amorem. quam secum digressus mandato conjugis duxit in Thraciam, ^b & stabulis clausit, ut sine cuiusquam suspicione ad eam sæpius commearet. Ac ne eloqui commissa posset, ^c linguam truncavit, & conjugis ementitus est: dixit enim sororem ejus interiisse. At Philomela ea, quæ lingua prodere non poterat, ^d vesti intexuit notis literarum, quam uni dedit perferendam sorori. Quæ inspecta illa, cum conjugis libidinem, casumque germanæ comperisset, ^e constituit sacra celebrare Libero patri, & more bacchantis ad stabula venit, sororemque raptam in regiam duxit. Filium Ityn interemit, ac dapibus immiscuit. Quibus expletus Tereus, filium cum desideraret Ityn, caput novissime in ejus sinum abjecerunt Itys, dicentes, Intus habes, quem desideras. Tereus cum intellexisset scelus scelere ultum esse, conjugem & sororem conjugis dum persequitur, deorum volun-

Ad FAB. VII.

^a In matrimonium dedit] In matrimonio cod. Neap. ut & mox regno, pro regnum.

^b Et stabulis clausit] Ita MS. cum Venetâ. Micyllus una voce auctius, & corruptam stabulis clausit. Rænerius multo liberalius, ut solet, stabulis autem suis violatam clausit.

^c Linguam truncavit] Ita cum MS. Veneta quoque ac Micyll. Rænerius, Linguam, ne commissa eloqui posset, ei truncavit. Si quid mutandum sit, legerim, linguâ eam truncavit.

^d Vesti intexuit] Veste MS. ut & fab. 10. Lib. v. Cujus liquore Alpheus amnis infunditur. E & I perquam facile inter se à librariis permutantur. Factum id etiam Catull. carm. 30. Ut ista vestra dissoluta mentula Ducenties comisset aut trecenties? Lege comisset h. e. comederet. Ita flagitant cum antiquitus editi, tum & ratio ipsa Latinitatis. Neque enim comissare, sed comedere trecenties rectè dixeris. Martial. Lib. v. 70. O quanta est gula centies comesse!

^e Constituit sacra celebrare] MS. Constituit itaque sacra &c. Vide supr. ad Lib. 1. fab. 7.

P 5

ETa

luntate versi sunt in aves; Prœcne in hirundinem, Philomela in lusciniam, Tereus in epopem, Itys in Phasianum. Pandion dolore natarum ^ftactus, & caruit vita, regnumque ejus filius Erechtheus possedit.

Fab. VIII.

Aquila cum Orithyiam Erechthei filiam diligeret, neque ullis precibus à parentibus puellæ impetrare potuisset, ut se in affinitatem reciperent, viribus usus suis, Athenas advenit, & puellam raptam in Thraciam pertulit, ibique gravidam fecit: ex qua geminos Zeten & Calain procreavit: quorum humeris alæ volucrum increverunt, per quas parentis imaginem referrent.

Fa-

[*Tallm*] Sic habuit codex Flor. Sed Ræn. *adiv*. Micyll. *frabim*. id quod magis arridet. Cæterum fabulam hanc aliter narrant Anton. Liberal. cap. xi. Hom. Schol. ad Odysf. T. 518. & Eustath. p. 710. ed. Bas. Pandarei filiam faciunt Aëdona. Erat autem is Pandareus Meropis filius, *Μιλαιότης τὸ γένος*, ut ad vers. 66. Od. Y. notat interpres. In Antonino corrupta hætenus partim, partim male intellecta illa: *Καὶ Πολυλόχῳ ἄρ' ὀλίγον ἔτι δίδου ἀρμύλλον ἐκποιήσας, Ἀνδρὶ δ' ἔξω ἐξυφύσας, ἔ' σπυλιδιεύει εἰς ἀλάλους, ὅπως αὐτὸν αὐτοῦ τὸ ἔργον, τὴν δὲ δεξιπαίνα παρὰ τ' ἐπὶ ἔργῳ*. Δίδου ἀρμύλλον *sellam curulem* transferunt interpretes. Perperam omnino. Διδου ἀρμύλλον est idem, qui *διδου* absolute dicitur *szpenumero*. Is autem simpliciter pro curru sive ἀρμυλῇ ponitur interdum, interdum ἀρμυλῇ opponitur, denotaturque *bigam*, ut ita loquar cum Statio. Doceo ex Scholiastæ Aristophanis ad Neph. Act. 1. sc. 1. pag. 123. *Συνωρεὶς δὲ τὸ μὴ πλῆρες ἄρμα, ἀλλ' ἐν δύοιν ἵππων συνωρεὶς, ὃ τὸν δίδου καλεῖται*. Schol. Pind. Hippoth. Nem. H'ν δὲ, inquit, *ζυμωκὸς ἔ' ἄρμα*. *ἔχ' δὲ διδου*, ἐδὲ κίαν. Hinc ergo, ut diversa, *ξισον δίδου ἔ' ἄρμα* τὰ *πεισιχάλια* memortantur a Pindaro Pyth. od. 2. Charisius apud Schott. Observ. Lib. 1. cap. 14. *Bigam, διδου*. Hæc addenda erant il-

lis, quæ pridem ad illum locum observavi. Deinde pro *διδου* legendum esse *διδου* cum τὸ *τὴν*, quod sequitur, evincit, tum sententia ipsa postulat: pacti sunt, ut ei, qui prius suum opus absolvisset, alter famulam daret. Sed istam conjecturam ut probabilioram redderem, τὸ αὐτὸν sustuli. Falsum hoc. Nec in mentem fuit, nec verbum eâ de re feci. Et cur tollerem, cum planè venustè heic ponatur? Schol. Hom. ad Iliad. B. 106. *Ἡὐδ' αὖ ποτι, ὃ, τὸ αὐτὸν καλλίστην ἐν τοῖς ποταμοῖς αὐτὸν ἔχοντα*. O' tu pro *διδου* dixit Antoninus. Basil. Seleuc. pag. 10. ed. Dausg. *Ὅντι εἶχον, ὅτ' αὐτὸν τὸν διδου καλεῖται αἰάδα*. Plato Phædon. cap. 5. *Πᾶς ὅτ' αὐτὸν ἀξίως τὴν τ' ἀρμύλλῃ μίτησι*. Aristophan. Plut. Act. 11. sc. 1. vers. 8. *Ὅτ' αὐτὸν χερὶν pro διδου*. Sic *εἶτα* pro *εἶτα* habes cap. 21. *Καὶ εἶτα ξένων ἐντύχων*. Ita enim scribendum esse monui antehac. Quod cum vidisset vir doctus: *Quis adeo, inquit, imperitus, qui nesciat articulos præpositivos pro interrogativis & infinitivis sumi?* Quætere ergo de illo libet, cur ipse tam peritus correctum iverit ei τὸ ξένον. Glossæ Maximi in Dionysium Areopagitam, *εἶτα, εἶτα*. Maximus Tyrius Dissert. 1. pag. 2. ed. Heins. *Καὶ εἶτα καὶ εἶτα τὸ φῶς ἀμαυρὸν δακτ.* g *Caruit vitæ*] H. e. mortuus est. In tumulo apud Pithœum Catal. Lib. 111. *Dulcem nam carui lucem, cum amissi se*

Fabula Lib. VII.

- I. Dentes draconis in homines.
- II. Æson ex sene in juvenem.
- III. Liberi nutrices in juventam.
- IV. Aries in speciem agni.
- V. Cerambus in avem.
- VI. Draco in saxum.
- VII. Juvencus in cervi figuram.
- VIII. Corythus in speciem monumenti.
- IX. Mæra in canis figuram.
- X. Coæ matronæ in boves.
- XI. Telchines in scopulos.
- XII. Alcidamantis filia in columbam.
- XIII. Cycnus in olorem.
- XIV. Hyrie in stagnum.
- XV. Combe in avem.
- XVI. Calauræ rex cum conjuge in volucres.
- XVII. Menephron in feram.
- XVIII. Cephisi nepos in phocam.
- XIX. Eumeli filia in volucrem.
- XX. Ephyre in serpentem.
- XXI. Phineus & Periphas in aves.
- XXII. Polypemonis neptis in volucrem.
- XXIII. Spuma Cerberi in venenum.
- XXIV. Sciron in petram.
- XXV. Arne in avem monedulam.
- XXVI. Formicæ in homines.
- XXVII. Cephalus ab aurora immutatur.
- XXVIII. Canis & vulpes in saxum.
- XXIX. Procris pro fera occisa.

Fab. I.

Iason Æsonis filius, missus à Pelia Neptuni filio cum proceribus Grajorum Colchos ad pellem auream appor-

tan-

ego conjinx. In alio apud Gruterum pag. 770. *Quæ fuerat felix sat, si non ple-*

na doloris: Quæ filius duos carnis &c.

Ad

tandam, adjutricibus Junone ac Minerva, ut Ætæ Solis filii contigit regiā, ^a pulchritudine suā perculit Medeam adversus parentem, ut sibi potius, quam patri consuleret. Ergo obligatum Iasonem coegit, ut fidem præstaret conjugii erga se. Nam tauros spirantes ignem, & draconem custodientem templum, & tergus auratum, venenis atque carminibus coegit parere Iasoni; ut proscisso solo dentes obferret serpentis, ex quibus seges armatorum procrederet. Inter quos, ut ei præceptum erat à Medea, jactato silice, coegit eos inter se dimicare. Qui mutuo bello conciderunt. His gestis, Iason cum Medea ^b Iolcon abiit.

Fab. II.

Iason postquam Medeam abductam à parentibus in Græciam duxit, & promisso sibi conjugio copulavit; multis rebus expertus ingenium ejus, petiit ut parentem suum Æsonem ^a senectute clisum in adolescentiam ^b reduceret. At illā nondum amore deposito, quem ex ejus juventute ceperat, nihil denegando ei, ahenum constituit, herbarumque genera, quarum scientiam habebat, variis re-

gio-

Ad LIB. VII. FAB. I.

^a Pulchritudine sua perculit Medeam] Eā de re fabula est non protrita apud Tzetzen in Lycophrōn. p. 59. Ταῦτ' ἄνθρωποι τῷ Ἰυλίᾳ φέρων Ἀφροδίτῃ Ἰάσονι δῶσα ἰδίᾳ δαίτῃ ταῦτα, ὅπως Μυδραίων Σελήη, λίγυσα ὅτι αὐτὴ ἡ Ἰουλὴ γυνὴ καὶ φέρων, θυγάτηρ Πειθῆς, ἢ Ἡχῆς ἢ Πανός, φαρμακείᾳ σατὰ δαίᾳ εἰς τὸ Ἰῆς πύθον, ὑπὲρ Ἡχῆς ἀπαρνησθῆναι. Dixerat in præcedentibus, Ἰουλὴ δὲ κυρία ὄντων ἐστὶν αἰεὶ σείων τῷ ἔρειν, ἀγωνὶν ἐρωτων. Ἀγωνὶν ἐρωτων esse constanter tradunt veteres omnes. Sed qui eam avem movere semper caudam ajunt, contradicunt Aristoteli, Plinio, & Scholiastæ Pindari, ut ostendi ad Antoninum Liberalem. Retro tantum cervicem torquet, reliquo corpore quiescente: unde & torticollo ab Italis vulgo appellari ait Victorius Var. Lect. Lib. xxiv. cap. 3. Ab eadem persuasione ortum, quod Chil-

xi. 380. scribit Tzetzes: Ἰουλὴ ἡ ὄρνις, ἢ κυρία, ἢ σείει τὸ ἔρειν. Ἡ ἴππερ ἢ σείων τῷ καλῷ φέρων ἡμῶς. Scrib. σείων τῷ καλῷ pro κυρία. Verum avis ista, quam innuit, ab aliis κύκλῳ, κυκλῆς, vel κύκαλῳ vocatur, non κυρία. quod longè aliud est. Falsum tamen & hoc, κύκαλον esse σείων τῷ καλῷ.

^b Iolcon abiit] Perperam MS. cum Venetâ & Micyll. Corinthum abiit. Ait enim Naso: *Victor Iolciaeos tetigit cum conjuge portus*. Non ignoro tamen quomodo & alterum possit defendi. Consule Micylli commentarium in hanc fabulam.

Ad FAB. II.

^a Senectute clisum] H. e. confectum, fractum. Tertull. ad Scap. cap. 4. *Si autem contenditis ad elidendos nos, jam ergo innocentiam expugnatis*.

^b Reduceret] Perduceret MS. Micyll. & Ve.

gionibus quæsitâ, incoquens, postquam animadvertit stiptem, quo versabat herbas, in arborescentem oleam ^c oneratam baccis esse conversum, quæ despumata ahenis in terram deciderant, in herbam lætissimam esse conversa, ^d maturatum tempus existimans, Æsonem interemptum madentibus herbis immiscuit: & ut promiserat conjugii, ex senectute in pristinum vigorem videtur perduxisse.

Fab. III.

Liber pater ut animadvertit Æsonem senectutem remediis Medæ expulisse, petit ^a ut proinde suis nutricibus ferret auxilium, easque in adolescentiæ vigorem reduceret. Cujus auctoritate illa compulsa, eisdem, remediis, quibus Æsonem, ^b in primitias reduxit, Liberoque æternum beneficium dedit.

Fab. IV.

Peliades Pelix filix, ^a herbis impulsæ, postquam viderunt arietem gravatum ætate in agni speciem transfiguratum, ambitiosius à Medæâ petere cœperunt, ut Pelix pa-

ren-

& Veneta, quemadmodum in fine, *perduxisse videtur*. Fab. tamen III. habet, *Easque in adolescentia vigorem reduceret*.

^c *Oneratam baccis*] Ita malo cum Venet. & Micyll. quam ornatam, quod Rænerius dedit.

^d *Maturatum tempus*] Sic & Veneta cum MS. Sed Mic. & Veneta *maturum*. Forte, *maturum jam* &c.

Ad FAB. III.

^a *Ut proinde suis* &c.] Hæc lectio est MS. & Venetæ. Non placuit tamen Rænerio, ut qui pro eâ rescripserit, *ut suis quoque*. Offendit, puto, eum *proinde*, quod idem hæc est, quod *perinde*, quomodo Micyll. habet. Frustra. Sallust. Jug. cap. 4. *Proinde quasi pratura & consularis, atque alia omnia hujusmodi per se ipsa clara & magnifica sint*. Columell. Lib. II. cap. 9. *Nunc autem proinde ac si temperata regioni præcepta dabimus*. Adde Iqz Stewechius habet in de Partic. Ling. Lat. Lib.

1. p. 255. Cæterum deceptum hæc esse Lactantium depravatâ Læctione Ovidiani loci, *capit hoc à Colchide munus*, luculenter demonstrat Heinsius p. 171. Not. in Met. Ovid.

^b *In primitias*] H. e. in principium juventutis. Gloss. Philox. *Primitium* γὰρ πρῶτον. Contra initia pro *primitiis* poni interdum deprehendi. Vetus Interp. 1. Reg. cap. xv. 13. *Et Saul offerebat holocaustum Domino de initiis prædæ*. Oī δὲ τὰ πρῶτα τῶν σκύων &c.

Ad FAB. IV.

^a *Herbis impulsæ*] Sic MS. & Veneta, quoque cum Micyllo. Vitii nonnihil hæc contraxisse videtur & Rænerius vidisse, cum omiserit. Sic enim solet, cum vel non intelligit aliquid, vel quomodo emendandum sit, non videt. Existimo scripsisse auctorem, *verbis* vel *his rebus impulsæ*.

b Im-

renti earum restitueret, quam temporis processione amississet, juventutem, cupiens inimicum Iasonis data occasione punire, ^b impulit eas parentem interficerent, & laceratum in ahenum fervens dimitterent. Quod ut factum est, currum draconibus junctum conscendit, & per aëra elata, ^c conspectum inimicorum profugit.

Fab. V. VI. VII. VIII, & IX.

Medeam fugientem docet Othryn montem Thessaliæ petiisse, in quem diluvio Deucalionis ^a Cerambus Nympharum auxilio pennis delatus sit, & in montem Par-nassum, qui est altissimus. Hinc Pitane Æoliæ urbem relinquentem, vidisse draconem in saxum esse transfiguratum. Deinde Idæum nemusadis, ^b in quo Liber pater juvenem transfiguratum in cervi figuram subtraxit.

Nec

^b *Impulit eas parentem interficerent*] Ita MS. Sed Veneta & Micyll. unā voculā auctius, *impulit eas ut parentem* &c. Vide supr. ad Lib. 11. fab. 12.

^c *Conspectum inimicorum profugit*] Sic Lib. ix. fab. 9. *Patriam profugit*. Lib. viii. 3. *Minocem profugere vellet*. Et, *profugerent regis imperium*: Confer quæ annotari ad Hyg. Myth. cap. 277.

Ad FAB. V. VI. &c.

^a *Cerambus*] Existimo hunc esse Cerambum illum, de quo Anton. Liberal. cap. 21. Nam conjecturæ ejus, qui *Tirambum* transformat in *Cerambum*, favere mirifice hunc Ovidii locum alias dixi. Ε'ϋνίς inquit Antoninus ὕλοφαγος κεραιμυξ. φαίνεταί γ' ὅτι τῷ ξύλῳ, & ἵππῳ ἀγκυλῶν ἐν τῷ ὀδυνῶν, & συνηχῶς τὰ ϋνία κινεῖ &c. Quæ verba ita viderim: *Fallus est cerambyx, quod est insectum frondivorum, conspiciturque in arboribus, cervis dentibus, maxillas semper moriens* &c. Ἄλλα sunt arbores. Οἱ ὁ Genes. cap. 111. Ο'π' κελὸν τὸ ξύλον εἰς βρωτὸν &c. Psalm. 1. vers. 3. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον περὺ λαμῶν παρὰ τὰς δι-ξίδας τῷ ὕδατι. Ecclesiast. cap. 11. vers. 5. Ε'φύτθισα ἐν αἰσὶν ξύλον πῶς κεραι. Et sic sæpe alibi illi interpretes.

Etiam Græcorum more Ambrosius Hexaëm. Lib. 1. cap. 4. *ligna fructifera* appellat arbores fructum edentes. *Lignum pomiferum* est apud Vet. Interpr. Genes. cap. 1. vers. 11. Ubi Junilius Episcop. Afric. Patet ex his verbis Dei, quia verno tempore mundi perfectus est ornatus. In hoc enim solent herba viventes apparere in terrâ, & ligna pomis onassari. Τ'λαράρον verto frondivorum, ut apud Diodorum Sicul. Lib. 111. pag. 159. Οἱ δὲ ὕλοφαγοὶ μὲν τῶν ἐν γυναικῶν ὄντι τὰς νύκτας ἐξέρχονται, αἰσθάνονται δὲ τὰ δένδρα, καὶ τὰς ἀπάλειψ' ἀκριβοῶν ποσειδόνων. Pro κινεῖν legendum κινεῖ. Sed hoc jam antehac monui, ut & ϋνία ibi esse. ϋνίας: adeo ut frustra apud Apollod. pag. 19. καθελμῖς βαλῆται κέρμυα ἐκ κεφαλῆς & ϋνίας, pro γυνείων rescribat Clariss. Tanaq. Faber. Hesiod. Asp. vers. 167. Μὴ αἰσθῶναι δὲ ϋνία, denigrataque illis erant maxilla: Diaconus: Τὰ δὲ ϋνία τῷ δρακόντων, ἔχον ὁ ἀπὸ τοῦ ζῴου καὶ τὰς σταγόνας τῶν μύλων λῶν.

^b *In quo Liber pater juvenem*] Ita reposui ex Venetâ, quâ cum & MS. facit, nisi quod perperam *Liberi patris* exhibet. Rænerium hæc ex Regianis Commentariis interpolasse deprehendet, si quis confectre voluerit.

Ad

Nec minus, qua Corythi pater parvo conditus est sepulchro: & qua Mæra in canis figuram est conversa.

Fab. X. XI. & XII.

Ab his regionibus digressam Eurypyli urbem contigisse, in qua Coæ matronæ ^a in cornutas boves transfiguratae sunt ^b propter effectum, quod Veneri formam suam anteposuerunt. Dehinc ^c Telchinas Ialysios transgressam, quos Jupiter propter odium conjugis suæ Junonis subjecit mari. quorum regione relicta, ad Cæam urbem pervenisse: in qua Alcidamantem scribit ex filia vidisse columbam procreatam esse.

Fab. XIII. & XIV.

Post hæc lacum Hyries & Cycni Tempe: in quibus locis cum Phyllius quidam gravi amore pueri teneretur, & imperio ejus volucres indomitas, ac leonem manum pati coegisset, taurumque vicisset, neque ideo labor ^a ejus potiendi merces extitisset, indignatus, cum se ex præcipiti loco odio laboris jaceret, in volucrem olorem conversus est. Hyrie autem mater ejus flendo assidue casum filii sui in stagnum deorum misericordiâ deliquit, quod sui nominis esset.

Fab. XV.

Ad FAB. X. XI. &c.

^a In cornutas boves] Ita & Veneta & Micyll. MS. non agnoscit τὸ boves. Nec sanè boum disertim meminit poeta. Rursus dicendum etiam huic fabulæ assutas esse lacinias ex Regianis à Rænerio: immo talia, quæ pugnent plane cum Lactantianis. Illustrare tamen ista instituit Barthius Advers. Lib. viii. cap. 17. ut si à Lactantio essent profecta.

^b Propter effectum] Sic & MS. cum Vener. Micyllus, propter effectum. Forte, propterea id factum.

^c Telchinas] Qui fascinatores insi-

gues erant. Unde Bassilius in Exercit. Grammar. Τὰ χιτῶν, ὁ βέλωνας. Et Hesych. Τὰ χιτῶν, βέλωνας, γυμνὰ, φθονεγὰ, ἡ παρὰ τὴν τήν, ἡ παρὰ τὸ δῆλον.

Ad FAB. XIII. &c.

^a Ejus potiendi merces extitisset] Justin. Lib. i. cap. 7. Brevis post tempore cades Candauli nuptiarum pretium fuit. Ita omnino legendum cum summo viro I. Fred. Gronovio. Non merebatur elegans ista loquendi ratio, ut à Rænerio oblitteraretur. Fabulam hanc luculenter narrat Anton. Liberal. cap. 12.

Ad

Fab. XV. XVI. XVII. XVIII. & XIX.

Ab his locis digressam Pleurona pervenisse, in quâ urbe Combe, cum ^a Phasnei filii occiderentur, deorum misericordiâ effectum est, ut in avem transformaretur. ^b Ab his Calaurëam Latoniam, ubi regem cum conjuge in volucrem versum. Deinde Cyllenen adisse, ubi ^c Menephron, ne cum matre concumberet, à Jove in feræ speciem transfiguratus est. Post eorum casum profectam vidisse Cephisum nepotis sui exitium desinentem, qui ab Apolline in phocam transfiguratus fuerat. Item domum ^d Eumeli adisse, lugentis filiam in volucrem cessisse.

Fab. XX. XXI. & XXII.

^a Aliquando etiam Ephyren contigisse versam pennis viperinis, in quâ urbe primum ex fungis edita existimantur

Ad F A B. XV. &c.

^a Cum Phasnei filii occiderentur] Sic Veneta & Micylliana. MS. *fasnei*. Corruptè omnino. Sed cum fabula ista mihi alibi lecta non sit, quid exsculpi inde debeat non video. Nisi cui placeat, in quâ urbe Combe Ophias, cum à filiis occideretur &c. Rænerius ex Regianis commentariis, Ne à filiis (centum enim peperisse fertur) occideretur. Helych. Κομῆν, κρητὴν μύτην. Vide ibi Palmerium.

^b Ab his Calaurëam Latoniam &c.] Hæc desumsi ex Micylli editione. Veneta, Ab his Galauream Lathoim regem cum conjuge in volucrem. Nihilo melius MS. Ab his Calaurëam Leto regem cum conjuge in volucres. Rænerius, quemadmodum solet, ad Regianos commentarios etiam hæc confugit.

^c Menephron] Vide Hyg. Mythol. cap. 253. Non valde dissimilem huic fabulam habes apud Anton. Liberal. cap. 5. ubi Neophron vocatur, cujus scelestis artibus accidit, ut Ægyptius cum matre concumberet.

^d Eumeli] Admeti regis filii. Apud Antoninum Liberal. cap. 15. Eumelus est Meropis filius, cujus duæ filia Byssa & Meropis, & filius Agron, in aves

transformantur. Habitabat autem Eumelus ille καὶ τῷ Μεγμήδῃ νῆσον, ut ait Antoninus. Verum id non probatur τῷ δαίμα, qui emendatum it. τῷ Μεγμήδῃ νῆσον. Frustra, ut ostendi in notis meis ad eundem scriptorem; quibus addas licet illud Callimach. Hymn. in Delum vers. 160. Ὀ γυγίλω δὲ ἄνεστα κόων Μεγμήδῃ νῆσον Ἰκάρο. Schol. Homer. ad Iliad. ξ. vers. 255. Καλαυθεῖς τι εἰς κῶν τῷ Μεγμήδῃ, ἐκωλύθη ἐπὶ Κῶναι τὴν σκ. Eustath. in Homer. Iliad. pag. 73. ed. Bas. Ἐφρηται, δὲ ἐ ὁ κῶν, τατίστην εἰ τὴν κῶν τὴν ἰσὶν ἰπείκει, μέγας ἰδίας καλῶν, ὅπως πῖνι κῶν, ἐ ἡ νῆσον ἀπὸ τῶν κῶν Μεγμήδῃ. Apud anonymum modo laudatum invenio etiam ad Iliad. A. vers. 590. Πέσσειν τῇ κῶν τὴν Μεγμήδῃ. Possit ergo refingi, καὶ τῷ Μεγμήδῃ νῆσον. Sed non placet.

Ad F A B. XX. &c.

^a Aliquando etiam Ephyren contigisse versam &c.] Ita cum MS. habuit, tum & Veneta habet. Adstruit præterea etiam lemma ipsum Ephyre in serpentem eam lectionem. Infulsissima tamen est, & arguit supinitatem insignem auctoris.

tur corpora. Ibi cum parente Creusam consumptam venenis, nec minus natos ab ipsâ interemtos, Iasone relicto. Inspectis itaque casibus miserorum, venisse etiam Athenas, ubi Phineum & ^bPeripham in aves conversos. Item neptem Polypemonis volucrum expleffe numerum.

Fab. XXIII.

ris: immo aperte ostendit non intellexisse eum verbum illum Nalonis, *Tandem vipercis Ephryen Pirenida pennis Consigis.* Geminum huic prorsus & germanum, quod Lib. III. fab. 10. narrat, ex Tyrrenis nonnullos in aves esse mutatos, quod Naso dicat, *In spatium resiliere manus brevis vidit, & illas jam non esse manus; jam pinnas posse vocari.*

^bPeripham] *Periphantem* fuisset scribendum. Fabulam hanc, id quod interpretes fugit, narrat Antoninus Liberalis cap. 6. *Ὡς δὲ ἰδὼν εἰς τὰ οἰκία τῆ Περσφωλῆς, & κραταλαίων ἐμμελῆτα τὰ γυναικί, πίστας ἀμφοτέραις τῶν ἄνδρων, ἐποίησαν ὄρνιθα αἰστών. Τὴν δὲ γυναικῆ αὐτὴ διεθέσθαι & αὐτὴν ὄρνιθα ποιῆσαι σμυνομένην τῇ Περιφάρῃ, ἐποίησε φάνη.* hoc est, *offisfragam*; quam & *barbatam* dictam Plinius refert Lib. x. cap. 3. *Offisfragus* est Isidorus Lib. XII. 7. Oris. Inter accipitres numerat *Ælian.* Animal. Hist. Lib. XII. cap. 4. *Ἀριστοτέλης περὶ θάλασσης. Αἰκτῆρ. p. 97. ed. Sylb. Ἐκ τῆ ζῴης δὲ τῶν αἰστών θάπτειν τῶν ἀνδρῶν (ἐκτῶν Gefn.) αἰστώνται γίνεται παρὰ λαξ, ὥς αἱ σύζυγα ἡμῶν, ἐκ δὲ τῆς αἰστώντων φάνη γίνεται.* &c. *Φίνις* dicitur à Dioscoride Lib. III. cap. 58. *Φίνις τὸ ὄρνις*, inquit, ὃ *Πρωμυσίτι* καλεῖται *ἑσπερίων*. Sed hanc non meam esse, sed Boscharti observationem ait Vir Clarissimus, siquidem in suo Hierozoico ex Dioscoride hunc locum adducit alicubi Boschartus. Fa-teor bilem movere mihi tam jejunam malignitatem. Nemo, opinor, feras me ita scribentem: *Φίνις* esse Romanorum *offisfragam* docet ex Dioscoride in Lexico suo Crispinus; ergo non Boscharti hæc, sed Crispini observatio est, & hic ab illo compilatus. Quasi vero τῶν ἀδελφῶν ἂν esset, ut duo idem legerint. Atqui ille tam rigidus aliorum censor ipse duorum locorum emendationes in annotationi-

Tom. II.

bus prioribus ad Anton. cap. xxxi. sibi confidenter vindicat, quas in secundis curis, nescio quâ motus caussâ, simpliciter vero auctori, hoc est, Cluverio acceptas refert. Aut fateatur heic necesse est, idem sibi, quod Cluverio, venisse in mentem, aut eas à se Cluverio sublektas. In Antonini loco modo adducto suspectum mihi esse scripseram nuper τῶν οἰκία, & rectius videri οἰκία, quo utitur eodem sensu idem scriptor cap. 5. 10. 12. & 30. Sed omnia illa loca corrupta esse affirmare non dubitat Vir Cl. & in illis οἰκία rescribendum: non pati enim naturam vocis & genium linguæ Græcæ, ut οἰκία dicamus ædes nostras. At quid linguæ Græcæ genius patiatur, non aliunde nobis, quam ex veterum monumentis discendum, in quibus si οἰκία sæpiculè pro domo & sede domesticâ poni invenerimus, nemo genio id linguæ illius repugnare dixerit. Præter Theophrast. cujus est illud in de Caus. Plant. Lib. IV. cap. 15. ὅτι οἱ οἰκοὶ εἰς τὰ οἰκία τῶν, addo nunc ita loqui etiam Parthenium Erot. cap. 27. Καὶ ὁρῶντα οἰκίαν ἐστὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἰδόντα, ἀδελφὸν ἐκλήψατο. *Ælian.* Var. Hist. Lib. III. cap. 17. Ἀγαθὸν τὸ οἰκίαν εἶναι τὴν οἰκίαν, domum reducere. Lucian. in Asino: Περὶ τῆς οἰκίας ἡλθον εἰς τὰ οἰκία, domum venerunt. Tzet. in Lycophron. p. 150. ed. Bas. Ἀγαθὸν τὸ Λοκρεῖ τῆς Γυρίας πύργου ναυαγίσαντα, οἱ Λοκρεῖ μάλιστα σωθέντες ἦλθον εἰς τὰ οἰκία, domum venerunt. Adhæc quemadmodum apud Latinos domus pro patriâ; ita & apud Græcos τὰ οἰκία ponuntur interdum. Parthenius Erot. cap. 4. Πόλεμος ἐπαίχεται τοῖς οἰκίοις, bellum patria inferet. Et quid mirum οἰκία pro domo accipi, cum σμυνομένων ejus ἰδὼν eo sensu accipi nonnunquam deprehendatur? I. Eldr. cap. VI. vers. 32. Λαθροῦν ξύλον ἐκ τῆς ἰδίων αὐτοῦ, ut sumatur lignum de domo

2

tiam Procrusten, ^a Cercionisque necem peregerit, ^b qui trabes opponebat hostibus, ita ut victi exanimarentur ab eis: Scironem quoque Neptuni, solitum iter facientibus tendere insidias: qui postquam à Theseo est interfectus, ^c ejus ossa fluctibus agitata scopulis inhæserunt: unde Scironides petrae sunt appellatae ab ejus nomine.

Fab. XXV.

Arne cum ^a insulam Sithona, in qua genita esset, hosti Athenas oppugnanti, capta pulchritudine auri, vendidisset, ne pro meritis supplicia penderet, in volucrem monedulam est transfigurata, quæ adhuc amore splendoris ejus tenetur.

Fab. XXVI.

Æacus Jovis & Æginæ filius cum ^a Asopidem insulam conjugis nomine incolet, & gravi pestilentia Junonis irâ populum amisisset, precibus & misericordia à Jove impetravit, ut, vastatâ insulâ, quot formicæ in eâ apparuissent, tot versæ in hominum facies desideratam multitudinem explerent. Neque immerito, ^b siquidem ex hujusmodi animalibus creverant, Myrmidones sunt appellati. Formicæ enim Græcè myrmices appellantur. Porro autem sensus hos Cephalo sciſcitanti ^c narrat Æacus.

Fab. XXVII.

Ad F A B. XXIV.

^a Cercionis necem peregerit] Tò peregerit non habet Veneta. At habet Micylliana. Sed tò procrusten tum mutare malim in procrusta.

^b Qui trabes opponebat hostibus] Atqui hoc non Cercioni, sed Sinidi tribuitur cum ab aliis, tum à Nafone Ipſo. Confer Hyg. Myth. cap. 38.

^c Ejus ossa] Ita Micyllus. Veneta, ejus fluctibus agitatum scopulis inhæsit. Videtur voluisse corpus fluctibus &c.

Ad F A B. XXV.

^a Insulam Sithona] Ita Rænerius edidit. Micyll. Sithon. Venet. Scython. Legendum esse Siphnon vult Nob. Hein-

sus. Vide quæ dixi in Præfatione ad Lectorem.

Ad F A B. XXVI.

^a Asopidem insulam conjugis nomine] Falsum hoc, tamenſi & MS. & antiquitus excusi omnes ita præferant. Vidit & Rænerius hoc. Itaque substituit: Oenopiam, quam postea de matris nomine Æginam appellavit. Illa Æginæ erat Asopia, hoc est. Asopi filia. Hinc Æacus vers. 616. Lib. vii. Met. Jupiter ð, dixi, si te non falsa loquuntur Iſſe sub amplexus Asopides Æginai.

^b Siquidem en &c.] Ita & Veneta cum Micyll. Sed MS. qui en &c. Quod præfero.

^c Narrat Æacus] Sic Rænerius. Sed

Fab. XXVII.

^a Cephalus de donis refert invicem Æaco de Procride conjugē, & cur, aut unde telum gereret. Cum in monte Hymetto Atticæ regionis venaretur, ab Aurorâ ob speciem raptus est: quem ut comperit Procridis prioris conjugis amore implicatum à se velle diverti, fecit ut mutata specie remissus Cephalus Athenas contenderet, & eam pollicitis muneribusque tentaret, an pudicitiam puram posset servare. Pluribus itaque rebus ad usum fœminarum comparatis, quibus capi posset, fallacia mentem elicit. Quod ut illa comperit, à marito se esse deceptam, pudore exterrita, ut conspectum ejus evitare posset, altis se recondidit saltibus. ^b *Cephalus autem amoris impatientiâ, cum ejus absentiam ferre non posset, precibus impetravit, ut ad se rediret: reversaque canem ei dedit velocissimum, & jaculum inevitabile, quod nunquam frustra jaceretur.*

Fab. XXVIII.

^a *Thebani, Naiadibus, Nymphisque futura prædicentibus, Themidis dea obscura dantis responsa templum everterunt. Indignata dea feram immisit, qua pecora & agrestes vexabat. Ad quam opprimendam cum reliqua Græcia juventute convenit Cephalus cum jaculo & Lalape cane à Procride accepto. Qui cum missus vulpem persequeretur, esset-*

Venet. Mic. & MS. edocet *Æacus*. Quod solœcam reddit orationem. Notat Barthius A dvers. Lib. vii. 17. *Sensus* esse historias & narrationes. Mihi hæc postrema periodus de glossa suspecta est. Confer quæ dixi ad Fab. i. Lib. vi.

Ad FAB. XXVII.

^a *Cephalus de donis*] Hæc est lectio MS. ut & Venetæ ac Micyllianæ. Sed eam cum non intelligeret Rænerius, satius duxit ita rescribere: *Cephalus refert invicem Æaco de donis à Procride conjugis acceptis*, Lege tu, *Cephalus Delo-*

nis. Scil. filius. Est elegans hellenismus, quem per imperitiam auctori huic ereptam aliquoties restituere necesse habuimus. Vide quæ annotavi ad fab. 3. Lib. vi.

^b *Cephalus autem*] Hæc de suo addidit Rænerius. Certè nec in MS. nec in antiquitus excusis comparent.

Ad FAB. XXVIII.

^a *Thebani Naiadibus*] Nec hoc argumentum in MS. vel Vett. Edd. invenitur. Immo *et videtur* à Rænerio descriptum est è Regianis commentariis.

Ad

essetque Cephalus telum coniecturus, utrumque aspexit in saxum commutatum.

Fab. XXIX.

*Hic cum assidue Dianæ studio feras persequeretur, & ambigua vox ^brefrigerantis Cephali ad eam esset perlata, qui ex nimio æstu auram sæpius invocaret, non immemor pristini amoris, dum virgultis se recondit, ut specularetur, an esset aliqua aura nomine, cuius ille cupidita-impulsus à se alienaretur, Cephalus procul specularatus vehementius moveri virgulta, dum latere feram existimat eo loco reconditam, jaculo emisso, conjugem imprudens interfecit. ^cFertur autem id telum cum cane ab eadem conjugè Procride Cephalo tributum, cuius vim ob iram Auroræ, similiter ut feræ ab eo percussæ, maximo cum luctu viri experta est.

Fabu-

Ad F A B. XXIX.

^a Hic cum assidue] Ita MSS. & Vett. Edd. quæ hoc argumentum annectunt fab. xxvi.

^b Refrigerantis Cephali] Γῶς, refrigerari cupientis Cephali.

^c Fertur autem id telum cum cane &c.]

Sic malui cum Micyll. quam *et telum* cum Venerâ. Cæterum telum illud ut & canem lēlapem acceperat à Minoe Procris, quod sanasset eum morbo laborantem sanequam monströse. Nam, ut cap. 41. narrat Antoninus Liberalis, ὁ Μῖνος ἔφει εἰ σκορπίου εἰ σκορπίουδρος ἔφει, εἰ ἀπίθισκον αἰ γυναικί, ὅσας ἐμίγνυτο. Sic rectè eum locum ordinabat Salmasius. Sed τὸ ἔφει cum non valde placere mihi, quod nimis Ionicum videretur, nuper scripserim, regeffit Vir Cl. neminem debere offendi eâ voce, cum ipse complura Ionismi vestigia in hoc deprehenderit scriptore. In hunc ei censum venit cap. 32. Πολυδῖρος pro Πολυδῖρος. Sed quis dixit ei Πολυδῖρος esse Ionicum? Ionissat ergo etiam Apollodorus Lib. III. cap. 12. Καὶ γυναι, θυγάτηρ αὐτοῦ Πολυδῖρος. Ego Atticum potius dixerim. Etym. magni auctor Col. 32. ed. Sylburg. Αἰδῶ το

καὶ τὸν καὶ Ἀΐδον, αἰδῶ. Remanserint ista & id genus alia ex Ionismo in Atticâ linguâ. Una enim Attica olim & Ionica dialectus, ut inter alios notavit & Eustathius ad Dionys. p. 109. ed. Steph. Pro ἔφει, quod etiam cap. 32. legitur, & Doricum facit Vir Cl. omnino legendum ἔφει. Parthen. Eror. cap. 4. Ἡ δὲ συνίσταται ἔφει ἔφειαν εἰς τὸ παρῶν. Alian. Multifar. Histor. Lib. vi. cap. 4. Οὐ δὲ ἔφειαν ἔφειαν. Laertius in Aristotel. pag. 311. ed. Casaub. Τὸ Ἀθηναῖος ἔφειαν δι-ρμῖναι πρὸς εἰς ἑμὲ. Schol. Hom. in Odys. M. vers. 70. Οὐ δὲ ἔφειαν ἔφειαν αὐτῶν. Adde his, quæ adduxi ad Anton. pag. 256. Tamen ἔφειαν interdum Antoninus. Quomodo hoc probas, vir doctissime? quia ἔφειαν dicit. Nempe hanc ab ἔφειαν vis esse tertiam personam pluralem. Ergo ego, quem tum contemptim prætextatorum magistrum appellas, conjugare te magnum doctorem docebo? S. ἔφει, ἔφει, ἔφει. D. ἔφειαν, ἔφειαν. P. ἔφειαν, ἔφειαν, ἔφειαν. Sed in Ionismo Liberali asserendo felicius rem geris. Cap. 39. ἔφειαν legitur pro ἔφειαν. Falsum hoc. Γῶς ἔφειαν scribere voluisti. Habetur enim ibi, γῶς ἔφειαν ἐν ἔφειαν, parentibus obscuris natum. Jam declinare ne-

Fabula Lib. VIII.

- I. Scylla Nisi filia in avem cirin, & Nisus pater
ejus in avem haliaetum.
II. Ariadne in coronam.
III. Perdix in avem sui nominis.
IV. Meleagrides in aves.
V. Nymphæ Naiades in insulas.
VI. Perimele in insulam.
VII. Jupiter & Mercurius in hominum species.
VIII. Casa Baucidis & Philemonis in templum.
IX. Baucis & Philemon in arborum species.
X. Proteus in varias figuras.
XI. Mestra in varias species.

Fab. I.

Minos Jovis & Europæ filius, cum propter filium Androgeum interemptum ab Atheniensibus pœnas peteret, ^a Megara, in qua urbe regnabat Minos, ^b continuo cum Atheniensibus accessit. Quâ expugnatâ, animo conceperat, occisis hostium præsidiiis, ^c victoriam facilliter consecuturum. Inter quæ Scylla Nisi filia murum

^d ascen-

tionem, quam explicationem flagitare mihi visum. Dicere enim possumus συναλθόντες positum esse pro συναλθόντες ἴσαν, vel συναλθόν. Vide Tzet. ad Hesiod. pag. 20. ed. Heinf. & Schol. Hom. ad Iliad. Θ. vers. 307. quorum hic Æolicum, ille Atticum id schema facit. Sic οἱ δ. Neem. cap. vi. vers. 2. Καὶ αὐτοὶ λογιζόμενοι ποῦσιν μοι πονηράν. hoc est λογιζόμενοι ἴσαν. Esdr. cap. ix. vers. 4. Καὶ κενόδοκον ἠρμύζων ἵσας τὴν δύσιν τῆς ἱσθασίνης. h. e. κενόδοκον ἴσας. I. Petr. cap. 3. vers. 1. Οἱ μὲν αὖτε γυναικες ἀποποιήσατε τοὺς ἰσθίους ἀνδράσιν. hoc est, ἀποποιήσατε τοὺς ἰσθίους ἴσων. Possis etiam dicere ὅτι κενόδοκον dictum esse pro ὅτι ἀφείλοντο, quemadmodum ὅτι ἀλλόθεν αὐτὸν, cum ipse erraret, in Pericle dixit Plutarchus. Quod Atticum esse dixi supra τὸ Πλουδῶντος, in eo me confirmant etiam ista verba Schol.

Aristoph. in Plut. Act. iii. sc. 2. Ἀθάνα, μὴν ἢ συμῖθαι. Ἀπὸ τοῦ δὲ τὸ ἢ ἀθάνα, Ἀπὸ τοῦ ἀθάνα. ἢ δὲ κοινὴ διαλέξις. δια τὸ ἀθάνα.

Ad Lib. VIII. FAB. I.

^a Megara] Ita MS. & Veneta. Sed Mic. & Ræn. *Megaram*. Et sanè ita declinavit etiam Livius hoc vocabulum Lib. xxxi. cap. 22. & 25. ubi tamen *Megara* reponendum censet summus vir I. Fred. Gronovius. Vide ejus notas.

^b Continuo cum Atheniensibus] Venet. & cod. Neap. *continua*. Micyll. *continua*. Sed *continuo* bene habet: verum pro *Atheniensibus* historia poscit *Cretensibus*.

^c Victoriam facilliter consecuturam] Ita MS. Sed edd. τὸ facilliter ignorant, vel se, pro eo exhibent, ut forsan scripserit auctor, *facile se consecuturam*; nisi mavis, *facilliter consecuturam*.

24 d Ascen-

^d ascendit e delectandi gratia, propter lapidem vocalem, ^f qui Apollinis citharæ positus sonitum adjecerat. Ut animadvertit Minoem urbi assidentem cultu regali, bellicisque rebus interesse, pulchritudine ejus exarsit. Et cum potiendi nullam viam inveniret, ut victorem hostem faceret gloriosorem, crinem purpureum patri dormienti absceidit, quo fata patriæ continebantur. Quem cum, referatis portis accepto hoste, ad Minoem pertulisset, ille impium facinus averfatus, novissimè eam navigio recipere noluit. Patre jam ^g in avem piscatoriam transfigurato, quam Græci halæton dicunt, ac persequente filiam, illa quoque in volucrem cirin transfigurata est.

Fab. II.

Minos victor, cum stipendium Atheniensibus imposuisset, & nobilium liberi ^a quotannis ad labyrinthum à Dædale factum mitterentur, qui Minotauro objicerentur, quem Pasiphae Solis filia, Minois uxor, ejusdem Dædali fabri ope juncta tauro, enixa fuerat; tertio stipendio Theseus Ægei & Æthræ filius, in insulam Cretam devectus, Ariadnæ Minois & Pasiphaes filia, quæ pulchritudine ejus exarserat, amore periculum capitis effugit. Digrediens itaque Athenas cum virgine abducta, ut Diam insulam contigit, ^b Liberum patrem habuit in malis: desertam enim

à The-

^{d Ascendit} Ascendens Micylliana. ^{e Delectandi gratia} Πάθωντος accipe. Justin. Lib. xvii. *Athenas quoque erudiendi gratia missus, quanto doctior majoribus, tanto & gratior populo fuit.* Nepos Attic. cap. 9. *Hostis Antonius judicatus Italiâ cesserat, spes restituendi nulla erat.* Infr. Lib. xii. fab. 1. *In ter sacrificandum obdormis quibulum à Diana rapta est.*

^{f Qui Apollinis} Lege, cui. Interpres Abdiz Babyl. Lib. 1. *Qui cum promissum, exegit à me sacramentum perseverantia.* Etiam isticeni reponendum. Sed vide tamen, quæ annotavi ad Hyg. Mythol. cap. 220.

^{g In avem piscatoriam} Ita reposui ex MS. Aquilam piscatorem appellat

Serv. ad Eclog. vi. *Fort. piscatoriam, ut heic. Sed & hæc & plura huc facientia dicta jam à nobis sunt ad Hygini Mythol. cap. 198. ubi hanc fabulam habes.*

Ad F A B. II.

^{a Quotannis} Ita quidem & Hyginus Myth. cap. 41. & alii nonnulli voluere. At Naso vers. 172. vii. Met. non quoque anno solum vult id tributum ab Atheniensibus. Quam sententiam & Plutarchus amplectitur in Theseo, & à plurimis veterum asserti ait.

^{b Liberum patrem &c.} Sic quidem & MS. cum Venera. Plenius Micylliana: *Ut Diam insulam contigit, eam de-*

à Theseo sibi copulavit deus. Utque sui in' eam amoris memoria existeret, coronam nomine ejus in coelum trans- tulit.

Fab. III.

Dædalus Eupalami filius supradictus, cum propter com- missa Minoem, à quo clausus tenebatur, profugere vel- let, pennas sibi & filio Icaro aptavit, quibus, ut volucres, profugerent regis imperium. Quorum Icarus, quia præcep- tis parentis obtemperare nequiverat, in insulam maris decidit, quæ ab ejus nomine ^a Icaria dicta est. Dædalus au- tem in Siciliam ad Cocalum regem, sepulto filio, pro- fugit. Cujus casum ^b Perdix Calai filius Atheniensis pro gaudio tulit. Nam cum is à matre propter cognationem fratri datus esset in disciplinam, quia primus ferræ inven- tor fuerat, ob invidiam ingenii à Dædalo præcipitatus est. Cui in malis Minerva decidenti opem tulit. Antequam, quam terram contingeret, ab eâ in volucrem est versus, quæ à nomine ejus perdix vocatur.

Fab. IV.

Oeneus Parthaonis filius, quia in sacrificio cogendorum fructuum consulto præterierat Dianam, ^a aper ab eâ mis- sus est, qui Calydoniæ agros vastaret. Perseverante Oe- neo, in despectu deæ, Meleager, jussu parentis convocatis

prin-

ferunt. Quis post multas fatigas Libe- rum patrem habuit in malis adiutorem.

Ad F A B. III.

^a Icaria dicta est] Icaros est aliis. Vi- de not. ad Hyg. Myth. cap. 40.

^b Perdix Calai filius] Ira & MS. & Veneta. Calai Micylus. Rectius omni- no. Sed discedit hinc ab aliis Lactan- tius, qui puerum, non patrem, appel- latum volunt Talam vel Calam. Vide not. ad Hyg. Myth. cap. 39.

Ad F A B. IV.

^a Aper ab eâ missus est] Itaque a- per &c. MS. Vide not. ad fab. 7. Lib. 1.

& de apob illo Anton. Liberali cap. 11. Ubi inter alia, Αἰμος δὲ, inquit, ἰσχυρὸν τὸν ὄφιν ὅν τινας, ἐν μάλα λοι ἐχολαῖον. Serpente aprum appellat. Nam famulus & vindex erat Dianæ, ut Naso in hac fabula canit, & Stat. 1. 1. Theb. vers. 459. Famuli deorum sacri sunt. Hinc ergo dentes ejus & tergus in templo Apollinis dedicata à Teger- tis. Vide Lucian. in Dialog. adversus Indoctum. Sed in apro omnia vastante quæ castitas sit querit Vir Cl. Res- pondeat aper ille, quem Teuchtras in- terfecit; Σπύμνα δὲ se esse dicit a- pud Plutarchum in libello de Fluvii. Cur sacer fuit serpens ille, qui in The- ssalia non morfu tantum, sed tactu o- mnia leto dabat? Aristorelia verba de

principibus Græciæ, ^b aprum venari ingressus est. Cum quibus ^a Atalante Schoenei filia ex Arcadiâ digressa, quæ prima aprum vulneravit. Cujus virtutem & speciem miratus Meleager, interempto apro, exuvias ei concessit, quas Plexippus, Toxeus, Agenor, Thestii filii, virgini ereptas cum interitu rependerunt. At Althæa mater Meleagri, ut fratrum cædem accepit, stipitem fatalem conditum à Parcis, in quo vita Meleagri continebatur, flamma perussit. Quo consumpto, Meleager extinctus est: cujus interitu sorores, inter fletum conversæ in volucres, è fratris nomine ^a Meleagrides cognominantur.

Fab. V.

Theseus, apro Calydonio interfecto, cum se reciperet Athenas, & torrentibus aquis impediretur ab Acheloo amne, qui imbribus intumuerat, invitatus est ut suis tectis succederet, dum fluminis unda subsideret. Cujus ille hospitio cum resedisset, inter epulationem procul insulas visas ab hospite accepit. Nymphas fuisse ^a Naiades: quæ cum deis sacra redderent, ^b ille ab his præteritus esset, motus offensâ, in insulas Echinadas eas convertit.

Fab. VI.

Perimele Hippodamantis filia cum ab Acheloo amne per vim esset ^a compressa, pater eam ^b ob admissum præ-

cipi-
no sunt in libro de Mirab. Auscult. p. 119. Ed. Sylb. Εἰς διαμελὴς φασὶ τὸν ἰσχυρὸν ἀγλαῦφυον ὅτε πρὸς τὰς ἀπολκῶν, ἡ μὲν ἐὰν δὴν, ἀλλὰ ὁ ἐὰν δὴν. Ex rapto vivit accipiter. at *saen ales* nihilominus à Virgilio dicitur Lib. xi. vers. 721.

^b *Aprum venari ingressus est*] Ita & Veneta. *Aggressus* Micellus. Sed *ingredi* pro *aggredi* etiam alibi usurpavit hic scriptor. Contra *aggredissam* pro *ingredi* inveni apud Just. Lib. v. cap. 10. & Arnob. p. 197. ed. Leid.

^c *Atalante Schoenei filia*] Sic reposui ex MS. & edd. vetustis. Quod etsi pugnat cum Nafonis verbis, suos tamen habet auctores. Vide quæ noto ad Hyg. Myth. cap. 173. Canem fuisse Atalan-

tæ huic *Anam*, quam aper iste Calydonius dilaceraverit, narrat Pollux Lib. v. cap. 5.

^d *Meleagrides*] Plin. Lib. x. cap. 26. Antonin. Liberal. cap. 2. Elian. Anim. Lib. iv. cap. 42.

Ad FAB. V.

^a *Naiades*] MS. *Naiides*. Quod præferam. *Naias* poeticum est. Probus in Catholicis: *Virgilium poetice Naias Naiadis posuit & Egle Naiadum pulcherrima.*
^b *Ille ab his præteritus esset*] Ita MS.

Ad FAB. VI.

^a *Compressa*] Ita reposui ex. MS. *Editi perperam oppressa.*

^b *Ob admissum*] Latinißima locutio, quam

capitavit in pelagus. Stuprator ^c expetiit ita ut beneficio Neptuni mare eam semotam ab Echinadibus efficeret insulam.

Fab. VII. VIII. & IX.

Jupiter & Mercurius, in hominum figuras versi, in regione Phrygiæ cum animos incolarum experti à nullo exciperentur hospitio, à Philemone & Baucide hospitalissimè sunt excepti, & cum ^a maximâ voluptate rebus humilibusque ad victum & necessariis simplicissimos animos pauperum experti sunt. Ergo, ut numen ac vim ostenderent suam, sevocatis senibus in excelsiorem collem, causam eorum in templum converterunt, eosque ipsos optatos antistites sacri loci præstitērunt, ita ut, cum senectute soluti essent, in arbores converterentur; ut cederet ^b in fruticem Philemon, Baucis in filiam. Oppidum autem eorum, quod cæteros cives inhospitales habuerat, aquarum magnitudine obrutum stagnum factum est.

Fab. X.

Achelous inter epulas Theseo, quem receperat hospitio, enarrans hos, qui se in alienam figuram vertissent, ^a emiranti casus mortalium, etiam qui ^b in plures figuras abierunt refert, ^c ut Protea Neptuni filium, solitum

quam jam alibi huic scriptori vindicavimus. Plenè loquitur Amnianus Lib. xxii. pag. 406. Ed. Boxh. *Scelus admissum detestabatur.*

^c *Expetiit ita ut &c.*] Sic quidem cum MS. tum & Vett. Edd. Non placet tamen. Rænerius dedit, *impetravit beneficium Neptuni, ut mare &c.*

Ad FAB. VII. &c.

^a *Maximâ voluptate*] *Voluntate* MS. ut & Venet. ac Micylliana.

^b *In fruticem*] Ita & MS. & Veneta. Sed perperam. Rænerius dedit, *in quercum*. Forte quia apud Ovidium in hac fabulâ legerat: *Tilia contermina quercus Collibus est Phrygiis*. Propius ad MS. lectionem accedit Micyll. *in ilicem*. Atque id rectum putem.

Ad FAB. X.

^a *Emiranti*] Ita MS. & Veneta; non *miranti*, ut Ræn. & alii ediderunt. Horat. Lib. 1. od. 5. *Nigris aquora ventis Emirabitur insalens*. Ita *emori* pro *mori*. Phædr. Lib. 1. cap. 7. *Cogitque miseris arida sede emori*. Sallust. Cat. 20. *Nomme emori per virtutem prastat* & Catull. carm. 53. *Quid est, Catulle, quid moraris emori?* Ergo nihil necesse, ut *mori* in Phædro pro *emori* rescribatur.

^b *In plures figuras*] Postremam vocem nec MS. nec Veneta agnoscunt. Es sanè salvo sensu abesse potest, nec ineleganter.

^c *Ut Protea*] *Et Protea* MS. cum Venet. & Micyll.

modo in juvenem, modo in leonem, interdum in aprum, alias in anguem, & cætera animalia, converti, quibus insidias posset eludere.

Fab. XI.

^a Mestra Erisichthonis filia, Autolyçi uxor, cum parentem animadvertisset, quod in Thessalia lucum Cere-
ris devastasset, ^b gravissimam expertum famis pœnam, omnibus rebus ab eo consumptis, novissimè se quoque pro ancilla vendidisset, à Neptuno, qui ejus virginitatem ademerat, petiit ut eis ferret opem. At ille, memor ejus concubitus, cum speciosissima domino tradita esset, ut effugeret ejus servitutem, in piscatorem eam ^c processioris ætatis convertit. Quo eventu in reliquas quoque figuras solita est mutari, ut pretio sui parentem pœnas pendentem alere posset. Cujus exitus fuit talis, ^d ut varios in fame cibos novissimè visceribus suis epulari cogere-
tur.

Fabula Lib. IX.

- I. Achelous in varias figuras.
- II. Nessi cruor in venenum,
- III. Lichas in scopulum.
- IV. Hercules in deum.
- V. Galanthis in mustelam,

VI. Dryo-

Ad FAB. XI.

^a Mestra] Ita malui, quam Mestire, quod Veneta & MS. præferebant. Mestras enim appellat Tzetzes in Lyeophronem, & Palæphatus cap. 24. in codicibus nonnullis MSS. Hypermetram Anton. Liberalis cap. 17. qui & patrem ejus Æthonem facit.

^b Gravissimam expertum famis pœnam] Ita MS. Sed Veneta, gravissimam experiri fame pœnam.

^c Processioris ætatis] Hanc lectionem cum MS. & Veneta repræsentat. Sed mallem processioris, vel progressioris. Vulg. Interpr. Josue cap. xxii. vers. 2. Ego senex, & progressioris ætatis sum. Etiam Græcis πρῶτος ὁ γαριός. Τῷ

το ὃ ἐν τῷ ἀρχαίῳ τῷ ἄλλῳ τῷ γαριός, ut est apud Basilium in de Exercitatione Grammat. Lucas cap. 17. vers. 36. Ἀὐτῇ ἀρχαίῳ τῷ γαριός ἐστὶ πρῶτος

^d [Ut varios in fame cibos &c.] Hanc cum MS. & Venet. lectionem exhibet, sed corruptam procul dubio. Vidit id quoque Rænerius: verum quomodo emendanda esset cum non item videret, istam ex Regianis commentariis assuit huic argumento clausulam: Sed cum sapius pretio emptores &c. Adi ipsum, & Regium ad illa Nasonis, Erisichthonē. Cæterum epulari cum ablativo construit etiam Firmicus in de E. P. G. p. 13. ed. Leid. Quis dñis? quis membris ejus epulatus est?

Ad

- VI. Dryope in arborem loton.
 VII. Iolaus in adolescentem.
 VIII. Callirhoes filii in juvenes.
 IX. Byblidis lacrymæ in fontem.
 X. Iphis ex virgine in puerum.

Fab. I.

Deianira Oenei filia, Ætolarum virgo speciosissima, cum à multis peteretur, pater constituit ei conjugio daturum, qui luctandi causâ veniret, & vinceretque. Ma-
 nentibus itaque è numero petentum duobus, Acheloo
 flumine & Hercule, quia reliqui ob metum cesserant, in
 certamen processum est. Cum ergo Achelous naturali-
 bus modis Herculem eluderet, modo in liquorem, mo-
 do in speciem draconis, novissimè in tauri figuram con-
 versus, astitit. Quem Hercules ut amplexus est reluctan-
 tem; alterum cornu, quod implicuerat brachiis, ^b ra-
 puit extortum. Quo dolore ille ac deformitate adversarii
 viribus cessit. At Nymphæ Naiades, fluminis filiæ, ef-
 fecerunt ut id, quod ereptum capiti erat, omnibus co-
 piis autumnalibus ^c replerent, ut apud posteros maxi-
 mum haberet fructum, & mirationem. Itaque ^d Cornu-
 copia effectum est ut diceretur omnibus temporibus.

Fab. II.

Post hæc victor Hercules cum Deianiram Nesso Cen-
 tauro commisisset, ut eam Euenum amnem, qui initio
 Lycormas erat nominatus, transveheret; & ille specie ca-
 ptus puellæ, flexibus errans quæreret locum comprimen-
 di;

Ad LIB. IX. FAB. I.

^a Vinceretque] A Raznerio hæc duæ
 voces sunt. Cartè nec à MS. nec à Vett.
 Edd. agnoscantur.

^b Rapuit extortum] Malim, *rapit ex-
 tortum*.

^c Replerent, ut] Pro his duabus vo-
 cibus mallet unam istam *repletum*.

^d Cornucopia] Ita & Veneta cum MS.

Micyll. *Cornucopia*. Gloss. Steph. *Cornucopia*, *κίεως Ἀ'μαλθείας*. Lege, *Cornucopia*, *κίεως Ἀ'μαλθείας*. Volui etiam antehac *Cornucopia*. Sed alterum defendit non hic tantum scriptor, sed & Ammianus Lib. xxii. p. 396. ed. Boxh. *Velut mundanam cornucopiam fortuna gestans propitia, cuncta gloriosa destituit & prospera.*

Ad

di, illâ fidem mariti implorante, ^a sagittis eum confixit. Qui cum expiraret, vestem Deianiræ cruentavit; indicavitque remedium fore erga conjugem deserti amoris. qui tamen cruor in veneni cessit partem.

Fab. III.

Eodem tempore Hercules cum ^a in insulam Theſſaliæ regnum Euryti trajecisset, & Iolen filiam ejus dilectam traheret in patriam, prior conjux Deianira, ut audit, animum viri esse à se mutatum, tunicam sacrificaturo Jovi Lichæ famulo dedit ei perferendam; quâ ille honoratus vota religionemque piaret. Eam indutus Hercules, cum ad aram accessisset, profecans exta; flamma vestis incaluit, & Lernæo veneno contacta hæsit visceribus. In maximo itaque cruciatu cum à corpore ejus avelli nequiret; Lichan acerbissimi muneris reum, projectum à se, Euboico mari merſit: quem innoxium culpæ Tethys vertit in scopulum conchis muricibusque vestitum.

Fab. IV.

Hercules in Oeta Theſſaliæ monte, præſtructo rogo, ac sagittis traditis Philoctetæ Pæantis filio, qui ejus pyram ſtruxerat, flammis exuſtus eſt: ita ut ^a immortalium deorum jus à Jove in cœlo reciperet, & aliquando placatâ Ju-

Ad F A B. II.

^a *Sagittis eum*] MS. *tum sagittis*. Venet. *cum sagittis*. Scribe, *cum sagittis*.

Ad F A B. III.

^a *In insulam Theſſalia regnum &c.*] Ita MS. Venet. *Cum in insulam Eubæam Theſſalia regnum &c.* Micyll. *Cum in insulam Eubæam per Oechalia regnum &c.* Nulla ex illis sana lectio est. Oechalia non insula fuit, sed urbs in insulâ Eubæa. Vide Servium ad Æn. viii. 291. Steph. in *Οἰχάλια*. Forte scripserat, *Cum in insula Eubæa Oechaliam regnum*

Euryti &c. Oechalia Eubæa eleganter per Hellenismum dicitur scriptori huic non insolitum, ut ostendi ad fab. 3. Lib. vi. Talia sunt *Damascus Syria* apud Curt. Lib. iii. cap. 8. *Ecbatana Media* apud eundem Lib. x. cap. 4. *Egyptus Alexandria* apud Victor. Cæsar. cap. 39. *Gergonia Arvernorum* apud Flor. Lib. iii. cap. 10. *Σάρπεια ἡ Σιδῶν* apud Luc. Euang. cap. iv. vers. 26.

Ad F A B. IV.

^a *Immortalium deorum jus*] Sic edidit Ragnerius. Sed MS. cum Venet. & Micyll. *immortale jus*. Forte, *immortalitatis jus*.

Ad

Junone, filiz ejusdem nomine Hebæ jungeretur. Deianira autem, re audita, ipsa se interfecit.

Fab. V.

Alcmene cum ex Jove conceptum Herculem propter Junonem parere non posset, implorata ab eâ partubus præsidens Lucina, quam quidam ^a Ilithyiam interpretantur, ad fores reginæ venit. Et cum in terrâ residens nexis manibus partum retardaret, Galanthis ^b præministra conspexit eam, suspicataque est eo gestu impedimento esse dominæ suæ, quo minus pareret, & providentia dolum ridens, ementita est Alcmenam partu solutam. At illa imprudens resolutis manibus, Alcmenam cruciatu liberavit. Cujus astutiam gravissima pœna est profecuta: namque eam in mustelæ figuram convertit, ita ut ore, quo mentita est, pareret.

Fab. VI. & VII.

Dryope Euryti filia, soror Ioles, Andræmonis conjux, quam antea dilexerat Apollo, cum ad lacum sacratum Nymphis dona ferens venisset, & ex arbore loto rorum decerpisset, quo parvum filium nomine ^a Amphison, quem secum tulerat, oblectaret, in quam Lotos fugiens Priapum, erat transfigurata; quia sacre arboris extiterat violatrix, trunco ejus hæsit infixæ. Inter quæ dum casum sororis Iole refert Alcmenæ, Iolaus ^b Herculis & He-

Ad F A B. V.

^a *Ilithyiam interpretantur*] *Elishyiam* MS. Horat. Carm. Sac. *Lewis Ilithyia*. Schol. *Diana à nobis quidem Lucina Des, à Græcis autem Ilithyia dicitur: sic & Homerus eam nominavit, quia parturientibus parere præstabat.* Anton. Liberal. in hac fabulâ cap. 29. *Μοῖρα ἐν Ἑλιδουῖα ποτὶς γένειν τῇ Ἑρῇ κατὰ τὴν ἐν τῇ ἰδίᾳ τῷ Ἀλκμήνῳ.*
^b *Præministra*] Ancilla. Restituimus idem vocabulum huic scriptori Lib. II. cap. I. ubi vide quæ annotavimus, sitanti putes.

Ad F A B. VI. & VII.

^a *Amphison*] Repone *Amphisson* ex Anton. Liberal. cap. 32. Monuit id jam pridem Nob. Heinſius. Aliter fabulam narrat Tzetſ. ad Lycophron. pag. 83. ed. Steph.
^b *Herculis & Hebæ filius*] Sic cum Venet. & Micyll. etiam MS. Falsum tamen Iolaum fuisse Herculis filium. *Ἀλκιδῆς* Herculis fuit, fratris nempe ejus Iphicli filius. Vide Palæphatum, Solinum, alios.

Ad

Hebes filius in antiquam pueritiam transfusus videtur. Sic enim Junonis filia roganti conjugii promiserat.

Fab. VIII.

Callirhoe Acheloi amnis filia Alcmaeonis, qui materno sanguine aspersus in Acarnaniam se contulerat, ut expiaretur, conjugium iniit. ^aEx duabus Alcmaeon filios edidit: qui cum per fallaciam ^bà Phegeo, cujus ante filiam habuerat, esset occisus; ^cpetit Callirhoe à Jove liberis suis, ut ultores patris essent, annos adjiceret. Ergo ut id consequi possent, dei voluntate ex pueritiâ in adolescentem factum est ut cederent.

Fab. IX.

Miletus ex insula Cretâ in Asiam profectus, ibi urbem sui nominis constituit. Huic ex Mazandri filia Byblis & Caunus nati sunt. Byblis cum fratrem corporali amore potius, quam pio patrioque more diligeret, nec ^bvesaniam cupiditatis compesceret, atque per literas detestandum amorem indicavisset, furiali vesaniâ ipse instinctus, patriam profugit. Quem illa dum vestigiis persequitur, multas permensa gentes, novissimè in Cariam venit, ibique assiduo mœrore, & fletu fatigata cum concidisset,

Nym-

Ad F A B. VIII.

^a Ex duabus Alcmaeon filios] Hæc lectio est à Rænerio. MS. & Vener. non agnoscunt nō Alcmaeon. Nec Micyll. quæ præfert, ex eoque duos filios edidit. Id quod satis commodè dictum est.

^b A Phegeo] A filiis Phegei Temeno & Axione, quorum sororem Alphefibeam repudiarat, occisum narrat Pausanias in Arcadicis. Aliter hæc ab Apollodoro referuntur Lib. III. Confer Hygin. Myth. cap. 245, & Passerat. ad illa Propert. Lib. I. el. 15. Alphefibeas suos ultra est procinge fratres. Errat tamen vir doctissimus, cum ab Hygino scribi annotat Alcmaeonem à genero Phegeo esse interfectum.

^c Petit Callirhoe] Posterior vox nec

in Venet. nec in MS. comparet. Micyll. dedit, petit illa &c.

Ad F A B. IX.

^a Miletus] Apollinis ex Acacallide filius. Vide Anton. Liberal. cap. 30. & quos Meursius laudat Cretæ cap. VIII. Ariam matrem ejus vocat Etymol. auctor in Miletis. Μίλητος, inquit, πόλις. ὅθεν & Μιλήσιοι, ὡς Μιλήτης ἦν Ἀπόλλωνος & Ἀρίας. Aut hoc falsum, aut errat Schol. Theocriti in Eidyll. VII. vers. 115. Μιλήτης γὰρ παῖς ἔστιν Ἀρίας ὁ Ἰσχυρίης παῖς τοῦ Δαῦρος (leg. Καῖρος) & Βυβλὸς &c. Confer Parthen. Eroticôn cap. XI.

^b Vesaniam cupiditatis] MS. Vesania cupiditatem.

c In

Nympharum Lelegeidum misericordiâ expirantis lacrymæ
in fontem conversæ sunt, qui dominæ nomine est insi-
gnis.

Fab. X.

Phæstos est oppidum in insula Cretâ. Hic Ligdus ge-
herosæ stirpis, ac præstantis fidei, cum petiisset à Tele-
thusâ conjuge, ut, si puellam pareret, necaret; si puerum
autem, sobolem patriæ servaret; & uterque pro casu fu-
turo lacrymas dedissent, mater nequiens ^a afferre manus
filix, Isidem in malis habuit auxilio: cujus pollicitis illa
infantem pro puero, decepto patre filii opinione, nutri-
vit. Namque cum ætas matura nuptiis increvisset, nihil
suspicans pater, obstrictus fide conjugis, Ianthem ex The-
leste genitam despondit. Qui inter se cum gravi amore pre-
merentur, maximè Iphis (hoc enim pater nomine avi eum
vocari voluerat) ^b trepidante ergo matre, ne Iphis ^c puel-
la cum infamiâ reperiretur, eadem dea fuit auxilio. Nam
ut totis nuptiis jugari possent, Iphin in puerum transfi-
guravit.

Fabu-

^c *In fontem conversa sunt, qui domi-
næ nomine est insignis*] Byblis nempe
dictus fons ille, & à multis veterum
laudatus. Sed urbis Byblicos in Cariâ
qui mentionem faciat, non facile in-
venias præter unum Antoninum Libe-
ralem, qui id facere videtur eap. 30.
Καὶ ἐν Ἰχθυονο δίδυμοι παῖδες αὐτῇ
Καὺν & Βιβλὶς, ὅς τ' ἐ πόλις ἐστὶν
ἐν νῦν ἐν Κασία, Καὺν & Βι-
βλὶς. Vertit Xylander: *Natque ei sunt
gemini liberi, Cannus & Biblis, unde
etiamnum sunt Cannus & Biblis Carie
urbes.* Verum hoc si voluisset Libera-
lis, ita potius scripssisset, ὅς τ' ἐν πό-
λει ἐστὶν ἐν νῦν ἐν Κασία &c. Cre-
de mihi male transposita esse verba An-
tonini. Ordinem illis suum restitues,
si ita scripseris: Καὶ ἐν Ἰχθυονο δίδυμοι
παῖδες αὐτῇ, Καὺν & Βιβλὶς, ὅς τ' ἐ πόλις
ἐστὶν ἐν νῦν ἐν Κασία, & Βιβλὶς.
Sic nullam tibi amplius molestiam ex-
hibebit urbs Biblis, quæ nulla est. By-
blos notissima & antiquissima Phœni-
ciæ urbs. Stephanus: Βύβλος πόλις
φοινίκας ἀρχαιοτάτη παλαιὴ, καὶ νῦν κλι-
σμα, ὑπὲρ Βύβλος τῆς Μιλήτου θυγα-
Τον. II.

πόλις. Nota Byblen dici, quæ Byblis est
aliis. Etymol. auctor. Βύβλος πόλις
φοινίκων ἀρχαιοτάτη &c. Ἡ πόλις
Βύβλος ἀρχαίαν & Σιδῶν' αἰθε-
μίσαν. Atqui ille versus 912. est in
Dionysio, nisi quod ibi exhibetur Σι-
δῶνα, quomodo & pag. 21. in com-
mentario suo adducit Eustathius. Pu-
to ergo pro Ἡ πόλις in Etymol. re-
ponendum esse Διονύσιον.

Ad F A B. X.

^a *Afferre manus*] Ita MS. Edd. *inferre*
re. Petron. *Attulissim mihi damnatæ
manus.* Nepos Timol. cap. 1. *Ipse non
modo manus non attulit, sed ne aspicere
quidem fratrum sanguinem voluit.* E-
tiam *afferre vim* pro *inferre* restitui-
mus huic scriptori Lib. 1. 9. & 11. 8.

^b *Trepidante ergo &c.*] Sic xepofui ex
MS. Edd. exhibent, & *trepidante etiam
matre.*

^c *Puella cum infamia*] Hæc à Raze-
rio sunt. Venet. & Micyll. *Ne Iphis diu
adversus virum cum infamia reperiretur.*
Et sic etiam MS. nisi quod *dum* pro *diu*
præfert.

R

Ad

Fabula Lib. X.

- I. Anonymus quidam, item Olenus & Lethæa, in lapides.
- II. Attis in pinum.
- III. Cyparissus in cupressum.
- IV. Jupiter in aquilam.
- V. Hyacinthus in florem.
- VI. Cypri incolæ in boves.
- VII. Propætidæ in lapides.
- VIII. Pygmalionis statua eburnea in virginem.
- IX. Myrrha in arborem sui nominis.
- X. Ex connubio Myrrhæ & Cynaræ incesto Adonis.
- XI. Hippomenes & Atalanta in leones.
- XII. Adonis cruor in florem purpureum.
- XIII. Menthe Nympha in herbam mentham.

Fab. I.

Orpheus, Eurydice interempta, ad inferos descendit, & à Dite impetravit, ut eam reduceret ad superos, lege propositâ, si sequentem non respexisset. quod ille præstare non potuit. Revocatâ ergo ad inferos, ^a Orpheus ut lucem contigit, sic dementiâ stupuisse dicitur, ut qui canem Cerberum videns præ timore in saxum versus est. Item ut Olenus & Lethæa, qui in Ida monte in lapidem transfigurati sunt. Postea dolore & fletu finito, ne rursus conjugale desiderium experiretur, puerilem venerem instituit.

Fab. II.

Ad cantus Orphei desiderantis consuetudinem conjugis, cum plurima animalia capta vocis dulcedine convenissent, & in his etiam arbores elicitæ: inter eas stupens can-

Ad LIB. X. FAB. I.

^a Orpheus ut lucem &c.] MS. Orpheus
& mox, stupuisse dicunt. Nec mirum

si stupuit ille, qui videbat Cerberum.
Φοβέσθαι enim fuit. Plutarch. in libello
de Fluv. p. 53. Ed. Maussac. Εἰς τὸ
ἐν τῷ ποταμῷ φοβέσθαι, ὡς ἀνθρώπου.
Ad

tantibus fuit pinus Cybeles, montis, qui in Phrygia est; inquam Attis matris deum antistes a mutatus est.

Fab. III.

a Cyparissus Amyclei filius ex insula Cea. Hunc Apollo dilexit, & propter cervum patientem manus, quem per imprudentiam sagitta transfixum interemerat, manus suas afferentem sibi periculo eripuit; & protinus in barbo-rem sui nominis vertit.

Fab. IV.

Ganymedes Trois filius a primâ formâ, cum cæteris Iliensibus Phrygiæ præferretur, & assiduis venationibus interesset, ne infamiam virentis ætatis subiret, Jupiter versus in aquilam ex Idâ monte eum rapuit in cælum, ministrumque fecit.

Fab. V.

a Hyacinthus Amyclæ, dilectus ab Apolline, cum per jocum in certamen disci venisset, altius jactum pondus non prius b despicere potuit, quam capiti sensis in-
jectum.

Ad FAB. II.

a Mutatus est] Addunt Venet. & Mityll. Alii seruant fuisse eum filium. alii pastorem. Aliam longè de pinu historiam narrat Constant. Geopon. Lib. xi. cap. i. i.

Ad FAB. III.

a Cyparissus Amyclei filius] Vitiolum hoc putem. Telephi filium facit Servius ad Æn. III. 680. Etiam de cupressu quos narrat Constant. Geopon. Lib. xi. cap. 9. multo remotiora sunt.

b Ardorem sui nominis] Frequens ex phrasio Lactantio, quâ & Servius usus ad Æn. III. 694. In fontem sui nominis versa. Habet tamen MS. eum Venet. & Micylliana, generis vi nominis. Mafio alieubi: Generis quoque nominis Cæta.

Ad FAB. IV.

a Primâ formâ] H. e. principe pul-

critudine, ut rectè Barthius. Sed quod ex Euripide laudat, *πρότον ἄνδρα ἀξίον τρυφίδος*, & *πρότον ἄνδρα* interpretatur palmarem speciem; in memoria illi imposuit. Stobæus in Ser-mone de Pulcritudine, Athenæus Deipnos. Lib. xiii. ut & Porphyrius, ver-siculum illum Euripidis ita proferunt: *Πρότον ἄνδρα, εἶδος ἀξίον τρυφί-δος*, hoc est, Primo quidem, specie dignus est imperio.

Ad FAB. V.

a Hyacinthus Amyclæ] Ita ex MS. re-positui pro Amyclides, quod editi re-præsentant. Est Græcismus elegans, quem & superius non uno loco huius scriptori restitui. Vide not. ad fab. 3. Lib. vi.

b Despicere potuit] Malim, dispicere.

jectum. Quo eliso, post obitum ejus cruor in florem ejus nomine inscriptum cessit.

Fab. VI.

Amathus oppidum in insulâ Cypri, cujus incolæ, obtritâ consuetudine humani generis, soliti in arâ Jovis, quæ proxima erat deæ, advenas immolare. Quorum crudelitate Venus offensa, ne relinquere sedes suas cogere-tur, in boves eos vertit, qui à magnitudine cornuum Ce-raftæ apud Salaminios sunt nominati.

Fab. VII.

Propœtides ^a filia Amathunteæ, aspernatæ Venerem, primæ in trivio vulgavere corpora. Ob ejusdem deæ iram, quia ^b pudore induruerant, in lapidem novissimè sunt transfiguratæ.

Fab. VIII.

Pygmalion offensus impudentiâ vulgari Propœtidum, statuit cœlebs permanere: qui cum signum virginale ex ebore fecisset; captus specie ejus, in vecordem incidit amorem, & totâ mente quæsit à deâ, ut ei signo, cu-jus amore exarsisset, anima infunderetur. Qui ut egres-sus templo domum pervenit, comperit ^b voto se esse do-natum conjugii. Itaque ^c lætatus arte suâ, ^d Paphum fi-lium

Ad FAB. VII.

^a *Filia Amathunteæ*] MS. & Venet. *Amathunta*. Cæteri editi, *Amathun-te* vel *Amathuntes*. *Amathuntis* esset scribendum. Sed poëta non dicit A-mathuntis fuisse filias. Legerim semi-na *Amathuntea*.

^b *Pudore induruerant*] Ita Venet. & Micyll. Rænerius, quia vero ad pudorem &c. MS. quia pudorem duruerant. Fort. quia pudorem exuerant.

Ad FAB. VIII.

^a *Et tota mente*] *Et cum tota mente* Vett. edd. cum MS.

^b *Voto se esse donatum*] Elegantius so-ret, *damnatum*. Hygin. Astron. Lib. II. cap. 24. *Quo voto damnatum crimino in Veneris &c.* Nepos Timol. 5. *Dixit nunc demum se voti damnatum esse.* Liv. v. 15. *Haud mirum esse facere civitatem, qua damnata voti, omnium rerum prio-rem curam, quam religione se exsolven-di, habeat.* Virg. Eclog. v. 80. *Damna-bis tu quoque votis.* Confer quæ habet Briffon. in de Formul. Lib. 1.

^c *Lætatus arte sua*] *Artis sua* MS. Est notus hellenismus. Ita *latari malo-ram* dixit Maro *Æn.* xi. vers. 280. nec non *lata malorum* vers. 73.

^d *Paphum filium genuit*] Quid ergo sibi

lium genuit, qui in insulâ Cyp̄o oppidum sui nominis constituit.

Fab. IX.

Myrrha Cinyræ & Cenchreidis filia, iracundiâ Veneris, ^a quod sibi mater ejus præferretur, patrem impio amore dilexit: nec viam potiendi inveniens, cogitur suſpendium experiri. Cujus nutrix intra cubile gementis excepit vocem; & signis cognitis nefariæ mortis, dum diligentius scrutatur, cauſſam poſcit. ^b Conſolata ergo puellam, ei pollicetur, ſe effecturam, ut parenti ſine ul- lâ infamiâ jungatur. ^c Cujus illa orationem in promiſſum tempus differt. At anus die ſolenni Cereris, quo mater ejus operata à viro ſecubabat, alumnam noctu deducit ad Cinyram, prædicans formâ ejus impulſam ſibi ^d ſe credidiſſe: qui ^e datâ cupiditate lumen inferri juſſit, ut ſpeciem ejus notam haberet. Cognituſque filiz pater ſtu- prator, coactus eſt pudore ferro ſtriçto eam inſequi. Quæ duplici metu territa in ſylvam profugit: ibique miſericordiâ ejusdem deæ in arborem, quæ ejus nomen in- dicaret, mutata eſt.

Fab. X.

Sibi vult Schol. Pind. ad Pyth. od. 11 ?
Οὐτὸς ὃ (Κινύρεως) τὴν Ἀνδρομένην
ἔχει ἐν Πάφῳ. Καὶ ἐν τῇ ὁμοίᾳ ἔχει ἐν
Πάφῳ, ἐν Πάφῳ τὸν ὄνομα. Aut ſor-
mina fuit Paphus, ant ſcribendum, ἢ
Πάφω.

Ad F A B. IX.

^a Quod sibi mater &c.] Ita Rænerius.
MS. τὸ sibi non habet. Venet. & Micyll.
Quod mater ejus præferretur dea.

^b Conſolata ergo puellam] Hæc à Ræ-
nerio lectio eſt. Venet. Micyll. & MS.
Conſulta ergo puella. Forte, conſolata
puella. Notum eſt præterita participia
deponentium ſæpiſſimè paſſivè ſumi.
Ne dicam jam etiam conſolo dixiſſe ve-
teres. Unde Vetus Interpr. Matth. cap.
11. Rachel plorans filios ſuos noluit con-
ſolari. Leo Papa Lib. de Conſ. Virt.

& Vit. cap. xx. ex Matth. cap. 5. Beati
qui lugent, quoniam ipſi conſolabuntur.

^c Cujus illa orationem] Ita cum MS.
etiam Venet. & Micyll. Puto tamen ſcri-
bendum, cuius illa orationem.

^d Se credidiſſe] Se concredidiſſe MS.

^e Datâ cupiditate] Notat Barthius
dare cupiditatem eſſe huic ſcriptori ſa-
tiare, & phraſin eam eſſe percuſſam
non triviali monetâ. Immo, me judi-
ce, nec Latinâ. Scriperim ſedata cu-
piditate. Supr. Lib. iv. cap. 5. Cupiens,
ut in antedictis, cupiditatem ſedare. Ye-
ſtus Avienus Deſcript. Orbis Terr.
Myrrha furor quondam Memyreu. Re-
ſcribe Cinyreiu. Ad eundem modum
Heros Cinyreiu, & Juvenis Cinyreiu
dicitur Adonis à Naſone Lib. x. Met.
vers 712. & 730. Auſon. Epitaph. Her.
33. Veram aut Perſephona Cinyreiu ibi
Adonis &c.

Fab. X.

Ex Myrrha & Cinyra incesto concubitu ob iram Veneris conceptus est infans. ^a Versa enim Myrrha ^b in arborem sui nominis nascitur, quem Adonem cognominant; quem Venus non minus dilexit, quam puella patrem Cinyram dilexerat, beneficio Cupidinis,

Fab. XI.

Atalante Schoenci filia, cum de conjugio sciscitata esset, & monita, ut nulli jungeretur, quia omnium vir-

Ad F A B. X.

^a Versa enim Myrrha] Ita vult sanè Naso. Aliter Anton. Liberal. cap. 34. Περσινὴν ἐβίβηκεν ἡ ἑσπέρη. Καὶ τὸ βίβηκεν μὲν ἐξέβαλεν ἐν τῇ γατρῇ. Quæ verba ita verterim, subito lumine illato, agnita est, & partum alvo ejecit, Festus: Exteraneus quoque dicitur, qui ante tempus natus, vel potius ejecit est. Dicitur autem exterraneus, quod cum mater exterrita alvo ejecit. Idem in Egeria. Egeria Nympha sacrificabant pręgnantes, quod tam putabant facile conceptam alvum egerere. MS. Leid. alvo. Lege, conceptum alvo, nisi conceptam alvum vocavit, quæ concepit, ut ova concepta, quæ pullum conceperunt, sive in pulvis coierunt, apud Petronium; quem admodum contra abortivum ovum dixit Martialis Lib. vi. 93. quod gallinæ suppositum non concepit. Certè activè τὸ concepta accipit Scaliger in illis apud Virgil. in Culice: Fœminæ concepta decus. Cæterum ut ἐκβάλλειν apud Antoninum, & in Scholliis Callim. in Hymn. Dian. vers. 232. ita & ἐκβάλλειν de partu dicitur apud Schol. Homer. ad Iliad. T. 109. Εὐκλάμειν ejicere Latinorum est, ut abjicere Δοκλάμειν, Valer. Max. Lib. iv. cap. 6. ex. 4. Partu, quem utero conceptum habebat, ejicere coacta est. Scheckius Præmess. cap. 4. abigere legit, quod in MS. invenerit abjicere. Sed abjicere idem esse quod abigere interdum dixerim. Marcell. Lib. xvii. p. 131. ed. Boeth. Ut quæviscunque concepisset, immaturum

abjiceret partum. At tu abigeret repotendum ibi forte censebis. Scio usitatius esse. Servius ad Georg. 111. 139. Tunc enim diligentius tractanda sunt, ne abigant. Verum abjicere pro abigere invenias apud Marcellin. etiam Lib. xv. p. 86. Hanc per subscriptionem abjicereq. sede episcopali. Et apud Hyginum Myth. cap. 120. Abjektivis ministris, ipsa caput &c. Etiam prejicere de parente dixit Lib. 111. Interpres Abdias Baby]. Crede nunc Jesum Christum filium Dei, & prejice puerperium: Veruntamen mortuum (leg. mortuum) egreditur, quod indignè concepisti. Hac ut mulier credit, max. egredientibus cunctis de cubiculo, prejecit partum mortuum &c. Nota & puerperium dici factum, ut in Vet. epigram. Catal. Pith. Lib. 11. Cauta quidem genitrix, nocent ne vulnera nato, Confirmat Stygio fonte puerperium. Laertius in Aristippo p. 155. ed. Steph. Η' γὰρ ἡ Ἀθηνάων πόλις ἡ Διωνυσίου με φέρειν, ὅσων ἡ Σαμίλα τὸν Διόνυσον, ἐξέβαλε. Interpr. Non fecit ac Semele Dionysium, expulit. Rectius foret, ejecit. Dein malè Dionysium vocat Bacchum pro Dionysio: in quo errore & Fulgentius deprehenditur Lib. 11. Myth. cap. 15. Vbi videndæ annotationes nostræ.

^b In arborem sui nominis] Tzetzes in Lycophronem: Οὐδὲν εἰς δένδρον αὐτῷ μάλιστα, τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύρρα, ἥτοι σμύρνα Ἀιολικῆς. Ita legendus ille locus, quem malè cum interpolat, tum describit homo meus.

Ad

ginum perniciosissima erat, petentibus procis legem proposuit, ejus conjugem futuram, qui se cursu pedum antecessisset, victo autem necem statuit. Quam cum Hippomenes Megarei filius ex progenie Neptuni intenso amore diligeret, nec ^a morem certaminis expavesceret, Venerem in malis habuit auxilio. Nam ^b ex Amaseno agro, qui est in insulâ Cypri, ei tria mala aurea donavit, ut in cursu projiceret virgini: futurum enim ut cupiditate ejus ^c tardaretur impetus, ea dum peteret. Cujus monitis Hippomenes consecutus victoriam, postea ingratus adversus deam cognitus est. Itaque impulsu ejusdem deæ, matris deum lucum dum transgrediuntur, quem Echion terræ filius sacraverat, non tenuerunt cupiditatem, quin adversus religionem in sacro concubuerunt solo. Quam ob causam à deâ in leones sunt conversi: unde ^d deum matri ex illo leones sunt subjecti.

Fab. XII.

Adonis supradictus, monitus à Venere quam vim feræ haberent, ^a non obtemperavit. Igitur is in venatione ab apro interimitur: cujus cruor ejusdem deæ numine in florem purpurei coloris conversus est.

Fab. XIII.

^a Minthe Nympha in herbam mutata mentham, odio

Ad FAB. XI.

^a *Morem certaminis*] H. e. conditionem. Terentianus: *Mos certaminis & modus*. Barthius.

^b *Ex Amaseno agro*] Scribe, *Tamaseno* cum Heinf. ad Metam. Ovid. p. 278.

^c *Tardaretur impetus, ea dum*] MS. & Vett. edd. *Ut cupiditate ejus tardaretur, dum peteret*. Scribendum esset, *cupiditate eorum*. Catal. Pith. Lib. iv. *Hac poterant celeres pretio tardare puellas*. Sed alteram lectionem adstruit Hygin. Myth. cap. 185. *Puella impetum alligavit*.

^d *Deum matri*] MS. *Dea matri*. Forte, *Idea matri*. Vid. not. ad Myth.

Hyg. cap. 291. & idem ubi, quod mihi, videbitur.

Ad FAB. XII.

^a *Non obtemperavit*] MS. & Venet. non agnoscunt verba illa. Immo nec Micyllus, cujus editio exhibet, *Quam vim fera haberent, igitur is (dum negligit hac) ab &c.* Sed verba inclusa parentesi procul dubio ab emendatore aliquo sunt.

Ad FAB. XIII.

^a *Minthe Nympha*] Cocyti filia. Plinius Lib. xix. cap. 8. *Mentha nomen suavi*.

R 4

Proserpinæ Cereris filiæ, quod cum patre conjuge suo concubuiſſet.

Fabula Lib. XI.

- I. Serpens in lapidem.
- II. Thraciæ mulieres in arbores.
- III. Contacta à Midâ & arena Pactoli in aurum.
- IV. Midæ aures in asini aures.
- V. Cannæ vocales.
- VI. Neptunus & Apollo in homines.
- VII. Thetis Nympha in varias formas.
- VIII. Dædalion in volucrem.
- IX. Lupus in faxum.
- X. Ceyx & Alcyone in aves sui nominis.
- XI. Æſacus in volucrem mergum.

Fab. I.

Orpheus, ^a Oeagri fluminis & Calliopes Musæ filius, cum habuiſſet conjugem nomine Eurydicen, & eam amiſſiſſet, & cum ſine eâ ab inferis rediſſet, lege accepta à Plutone, ne talem dolorem ^b in alterâ experiretur, ^c puerilem amorem primus inſtituit. Quam ob cauſſam Threſiæ mulieres ^d inſtinctæ, in abditis locis ſolitudinem agentem, propter deſiderium conjugis, interfecerunt; ^e ſeparatumque caput ejus à reliquo corpore cum lyrâ in amnem

pitæ odoris apud Græcos mutavit, cum alioqui *Mintha* vocaretur, unde noſtri nomen declaraverunt. Lege, *declinaverunt*, ut habent edd. Vett. Nam à *μινθα* vel *μινθα* Græcorum declinatum Latinum *mentha*. Dicitur & *μινθα*. Schol. Ariſtroph. ad Act. II. ſc. 1. Μινθον οἱ μὲν τὸ ἰδιόμαλον, οἱ δὲ τὴν ἰσχυράν &c. Confer Strabon. Lib. VIII.

Ad LIB. XI. FAB. I.

^a *Oeagri fluminis*] Rex Thraciæ fuit. Vide Philargyr. ad Virg. Georg. IV. 523.

^b *In alterâ*] In aliâ MS.

^c *Puerilem amorem*] Vide Hyg. Astron. Lib. II. cap. 7. Sed Conon: Οὐδὲ μὲν ἰδιόμαλον αὐτοῦς ἢ ὀργίων, τὰ

χα μὲν καὶ ἄλλας ἀποδείξεις. In ſacris ſanè Bacchicis dilaceratus & captus eſt, ut inter alios etiam Lactantius Firm. Lib. I. cap. 22. nobis narrat. Accedit huc, quod ſacrorum initia docuiſſe Græcos Orpheus reſeratur. Tatianus Aſſyrius Orat. contra Græc. Πλοῖνον μὲν τὸ ἀσπὶν ἐ ἀδαν Οὐφὸς ὑμᾶς ἰδιόμαλον, οἱ δὲ αὐτὴ καὶ μινθα.

^d *Inſtincta*] H. e. furore percitæ. *Inſtinctus* eſt aſſectus.

^e *Separatumque ejus caput*] Servium vide ad laudatum modo Maronis locum. Conon. Narrat. 41. & Hygin. Astron. II. 7. Plutarch. libr. de Fluv. in Hebro longe aliter hæc narrat.

f Val-

minem Hebrum præcipitaverunt: per quem in mare delatum, & hinc in insulam Lesbum, cum hic hæssisset in littore, serpensque morfu sanguinem lamberet, priusquam f vultus ejus appeteret, ab Apolline Jovis & Latonæ filio duratus in lapidem est,

Fab. II.

*Thraciæ matronæ, quæ cædi interfuerant Orphei, à Libero ulciscente æmulum scientiæ suæ, ^b in arbores varias abierunt.

Fab. III.

Liber Thracia digressus cum Tmolum ^a montem Lydiæ comitatus Bacchis peteret, Silenus ei aufugit: quem Phryges captum ad Midam regem adduxerunt. Agnitus ab eo, exceptus est, & Libero advenienti redditus, ^b Quod ob beneficium ^c optandi deus veniam ei dedit; si quid vellet, à se peteret. ^d Ille ut quæque contigisset, aurum fierent: quod ei inutile fuit. Cui deus petenti ut restitueretur sibi fecit. Jussit enim ad flumen Pactolum per-

[f Vultus] Ita MS. non vultus, ut add. Emendatio, inquires, unius literæ. Ita est, sed ideo non contemnenda. Litera una omiſſa corruptit etiam verſum Ariſtoph. Plut. act. i. ſc. i. verſ. 11. Ἰ'α'ν'ρ'ος ὦν ἐ μ'άρ'ης, ὅς φασι σ'υ'φ'ος. Leg. φασι. Notum eſt v addi interdum etiam ſequentē conſonā. Ariſtoph. ipſe act. 11. ſc. 5. Παρὰ τὴν Ε'κ'σ'τ'ην ἰξ'ε'σ'ιν αὐτὸ π'υβ'ιάδ'η.

Ad F A B. II.

[a Thracia matrona] Cea MS. & Venet.

[b In arbores varias] In varias species MS. cum edd. Vett. Hyg. Myth. cap. 138. Ut se in aliam speciem commutaret.

Ad F A B. III.

[a Montem Lydiæ] Ita reposui ex MS. pro Cilicia, quod perperam edd. re-

præſentant. Vibius ſequeſter: Tmolus Lydia, vino inſignis. Idem cap. de Flum. Hermus Lycia. Leg. Lydia.

[b Quod ob beneficium] MS. cum Vett. edd. Et ob beneficium. Forte, id ob &c.

[c Optandi deus veniam illi dedit] Potestatem vel ~~de~~ Prudentius Hymn. ad Cereum: Fit ligni venia mel velut Atticum. Infr. Lib. xiv. fab. 4. Optandi veniam tribuit. Hyginus in hac Fabula Mythol. cap. 191. Deoptandi dedit potestatem. Sallust. Jug. cap. 79. Optinem Carthagenſium fecerant. Victor Il-lustr. cap. 2. Ei T. Tatinus optionem muneris dedit.

[d Ille ut quæque &c.] Sic & Veneta cum MS. Micyllus dedit, Ille ut quæque contigisset aurum fierent, petiit. Forte, Ille petiit, quæcunque contigisset, aurum fierent. Non ignoro tamen quæque poſſe accipi pro quacunque. Auſon. Ludo: Pareto legi, quiſque legem ſanxerit.

perveniret, ibique ^ase lavaret, & sic rediret in pristinum statum: unde aqua aurei coloris ^eesse cœpit.

Fab. IV.

Pan cum Tmolum montem Lydiæ frequentans fistulâ se oblectaret, elatus gloriâ agrestium Nympharum, Apollinem in certamen devocavit. Judice ergo Tmolo, cujus mons erat, cum victoria Apollini esset adjudicata, Midæ regi ^asupradicto adsidenti soli displicuit. Quam ob causam Apollo ob eandem stultitiam, quam & supra gesserat in Liberi patris voluntate, ^biratus, aures ejus asininæ ut essent ^csempiterno effecit, cujus judicium ^dnulli rei facerent. Qui tamen fertur Midas esse matris magnæ filius. Sic enim cum Hesiodo consentit Ovidius.

Fab. V.

^aRefert quoque deformitatem illius: quam cum veste celaret, ut famulus vidit, neque eloqui posset, ^bquod ejusdem dei mentem in aures haberet. ^cQui rursus obruta

^a*Se lavaret*] Hæc lectio est à Rænerio. Venet. & Micyll. cum MS. *se supponeret*. Sed depravatam istud indubiè. Sensus flagitat, *ejusque fontis se supponeret*, vel simile quid. Ita enim est apud Nasonem: *Spumigeroque tuum fontem, qua plurimum exit, Subde caput.*

ⁱ*Esse cepit*] *Esset* MS. cum Venet. *Forse, exstitit.*

cibus foliis sempiterno ambrantur. Petron. Fragm. Trag. *Sempiterno nominabitur.* Cato apud Charis. Lib. 11. *Ego mihi monumenta sempiterno posui, qua cept.*

^d*Nulli rei facerent*] Hæc est lectio Venet. ac Micyll. quibus & MS. consentit, nisi quod *faceres* præfert. Rænerius, ut solet, etiam hæc sua scripsit.

Ad F A B. IV.

^a*Supradictæ*] Cujus supra mentio facta. Lactant. Firm. Instit. Lib. vi. cap. 3. *Inscriptio supradicti operis libro ostendit.* Salvian. de Provid. Lib. 1. *Errorem supradictorum statim in ipso opere punxit.* Euagrius in vitâ Antonii: *Cum eo unâ memoriâ supradictus frater eum clausisset.* Anton. August. Itiner. Provincia superscripta stadia D. Divisim Plin. Hystor. Natur. Lib. vii. cap. 25. *Frater supra dicta.*

^b*Iratus*] *Deus iratus* MS. & Veneta.

^c*Sempiterno*] Solinus cap. 48. *Tema-*

Ad F A B. V.

^a*Refert quoque &c.*] Representavi hoc argumentum, ut in MS. invenit Nob. Heinsius, una cum navis suis. Rænerius maluit novum eudere.

^b*Quod ejusdem dei*] Ita cum Veneta etiam Micylliana. MS. liber pro *dei* exhibet *de*, superpositâ virgulâ, ut non *dei*, sed *domini* scripsisse videatur Lactantius.

^c*Qui rursus*] *Cui rursus* Micyll. Latet aliquid, quod dies aliquando deteger.

Ad

in arena arundines enatæ, agitatæque vento deformitatem
Midæ indicarent,

Fab. VI.

* Inter Sigeum Rhoeteumque promontoria, quo loco
ara Jovis Panomphæi Phrygibus est consecrata, Laomedon
Capys filius cum Ilium poneret, Apollo ac Neptunus
in homines versi, operas suas æstimati ad extruendum
murum addixerunt. Quibus perfectis, pactum aurum
Laomedon negavit; ita tamen ut Neptunus perfidiæ
regis offensus in agros ejus mare mitteret, omnesque
fructus obrueret. Supra quam pœnam coegit cum Hesione
filiam marinæ prostituere bellæ. Quâ liberatâ ab
Hercule, rursus in fraude cognitus: equos enim, quos
ob salutem virginis pactus erat, ei abnegavit: ideoque
ille expugnato Ilio, Hesionen abreptam Telamoni, qui
socius militiæ fuerat, copulavit.

Fab. VII.

* Proteus cum Thetidi prædixisset, si vellet jugalis fieri,
quod filium parente suo fortiolem procrearet, Jupiter
incensus pulchritudine est Nymphæ. Qui id sibi
ne accideret, concubitum ejus refugit, & in successorum
conjugii Peleum nepotem dedit: quem illa refugiens,
modo in volucrem, modo in arborem, interdum

Ad FAB. VI.

a Inter Sigeum Rhoeteumque] Serv.
ad Æn. II. 312. Duo sunt Troja promontoria,
Rhoeteum & Sigeum: quod dictum est propter Herculis taciturnitatem,
qui prohibitus hospitio Laomedonis
simulavit abscessum, & inde contra
Trojam per silentium venit, quod est
σῆμα. Inter quatuor Idæ promontoria
numerat Nicandri Scholiastes pag. 67.
Ed. Soter. Κορυφαί, inquit, ἔργον ἰ-
στορεῖ τὸ Ἰδνεύς τιταρὸς, Φαλάρα, Αἰετὸν, Γάρραρον, Σίγαιον. Tria tantum
facit Scholiast. Hom. ad Iliad. Θ. vers.
48. Τεῖα δὲ εἰσι διερρηγμένα τὸ Ἰδνεύς,
Αἰετὸν, Γάρραρον, Φαλάρα. Lucem

hæc afferunt verbis Hesychii: Αἰετὸν,

αἰετὸν, ὃ ἀετὸν λέγεται.

b Æstimati] Ita & Venet. Sed Mic.
cyll. æstimato. Latet & hæc aliquid
forte æstimanti, quod suscepta crevis-
se labore difficili dicat Naso.

Ad FAB. VII.

a Proteus cum &c.] Ita & Venet. cum
Mic. Sed MS. principium hoc paulo
aliter exhibet. Proteus cum Thetidi
præcepisset, si voluisset jugalis fore, ut
filium parente fortiolem procrearet. Pu-
tes scripsisse, prædixisset, si voluisset
jugalis fieri, fore, ut filium parente &c.

b Pe-

dum in tigrim conversa, cum eluderet, ^b Peleus Neptunum oravit, ut opem sibi ferret: quicum Proteo preces ejus commendaret, ille emergens e mari Peleo mandavit, ut quiescenti Thetidi meridiano calore insidiaretur, eamque vinculis illigatam aggravaret; & quamvis in mille figuras converteretur, ne dimitteret, donec in pristinam rediisset formam. Sicque ^c illa potitus, Achillesque Græcorum fortissimus procreatus est.

Fab. VIII.

Peleus, fratre Phoco interempto, profugus Trachina ^a ad Ceyca Luciferi filium in hospitium venit. Hic accepit Dædalionis filiam Chionem speciosissimam fuisse: hanc à Mercurio per quietem ^b oppressam: item ab Apolline in anum converso. Horum altero Autolycum furacissimum, qui ex albis nigra, & ex nigris alba faciebat, procreatum: ^c ex Apolline item Philammona studiosissimum citharæ. Hanc etiam gloriantem, quod cum talibus concubuiisset deis, Dianæ pulchritudini se prætulisse. Confestim itaque illam, ut debuit, procacem ejus linguam sagittâ incidisse, atque ex eo vulnere confestim

in-

^b Peleum Neptunum] Sic & Venet, cum Micyll. Sed MS. *Peleus adorato Neptuno, ut opem in amorem sibi ferret, Proteo mandavit preces ejus, qui se mari emergerat, ac Peleo mandavit &c.* Quam lectionem minus improbabis, si ante inspexeris, quæ ad Hyg. Myth. cap. 8. annotavi.

^c Illa potitus &c.] Tzetzes in Lycophron. p. 37. *Καὶ δὲ Ἐυερινὸν ὅππῃ διακαρβήνῃ ἢ Θέτις ὑπὸ Πηλέως μετὰ λατῆν ἰαυτῶν, ὡς ὁ Πρωτόθεος, εἰς θαλάσσης εἰσέλας. Ἐπεὶ δὲ κατέβηεν αὐτῶν εἰς οὐπίας μωροῦ, ἔμεινεν αὐτῇ, ὅθιν ἔσθῃ οὐπίας χωρεῖν Μαγνησίας Θετταλίας.* Cæterum quæri heic non injuriâ possit, si dea Thetis, cur insidias sibi strui divinare nequiverit. Quid respondere debeas, docebit te Homeri Scholiastes ad Iliad. N. vers. 521. *Ἐξέτινται δὲ, πῶς θεὸς ὦν Ἀφρὸς ἐκ εἰσέλας τῆς γῆς; Πρωτόν δὲ, ὅτι παρὰ τὴν ποταμῶν εἰς θεοὺς, σωτηρικῶς λαμβανόμενοι, ἀνδραποδεῖσθαι ὁρῶνται.*

ἐ δαδαιοῖς μόνον διαβίοντι ἀνδραποδῶν, τοῖς αὐτοῖς εἰσέρχεται παθισσι.

Ad F A B. VIII.

^a Ad Ceyca] Antoninus cap. 38. ad Eurytionem Iri filium pervenisse narrat. Facere cum Antonino Lycophronis Scholiasten quod annotat Vir Cl. frustra quæsi. Pag. 37. ed. Steph. legas: *Ὁ δὲ Πηλεὺς καὶ Θετιδὶ μετὰ δαίρεται ὑπὸ Εὐρυτίῃ τῇ Ἀφρῷ, ἣ θυγατὶς Ἀπυργίου λαμβανέει.* Ridiculum est, quod ex eodem descripsit idem, Plamathem fuisse *μῆν* Ἐλάνων. Legendum enim utique ἐκ *λαμβάνει* μῆν τῇ Νηρείδων. Locus exstat paginâ modo adductâ. Apollonius Lib. 1. vers. 71. Antonino consentis; ubi consulendus scholiastes, ut & ad vers. 224. Schol. Pind. ad Nem. od. 4.

^b Oppressam] Lego compressam.

^c Ex Apolline item] Malim, autem.

Ad

interemptam. Quâ calamitate Dædalion cum se eodem rogo vellet consumi, neque cum proximi paterentur, ut furiis instinctus montem Parnasum petiisset, & se præcipitasset, antequam radicem montis contingeret, ab Apolline in accipitrem esse conversum.

Fab. IX.

Anetor pastor armentorum, a quæ Peleus ad Ceyca perduxerat, indicat à lupo, cui obisti nequiret, custodes interim. Qui ut intellexit Nereidis irâ id sibi accidere, quod Phocus eâ ætate Æaco genitus à se interiisset, & id^b precibus potius, quam ultione, esse sedandum, suppliciter ab eâ petit, ne ultra^c persequeretur admissum. Quæ aliquando^d Thetidis sororis mota precibus, ne amplius fera armenta petens sæviret, in saxi eam figuram convertit.

Fab. X.

Ceyx Luciferi filius, prodigiis agitatus, Miletum ad oraculum Apollinis, quoniam Delphos Phorbas cum Phlegyis infestabat, contendit, conjugique Halcyonæ Æoli filiz tardanti profectioem ob desiderium affirmat, intra alterum mensem se reversurum: quod ut non posset præstare, naufragio vitam amisit. Cujus adventum cum illa desideraret, non respondentem tempori destinato, & in dies gravissimo luctu afficeretur, misericordiâ Junonis, quam^a assiduis precibus fatigabat, per quietem somnus ad indicium faciendum filium ipsius Morphea imitatore figurarum mittere jussus, cujus frater à diis

Ad F A B. IX.

^a *Quæ Peleus*] Ita rectè Rænerius. Perperam *quem Peleus* Venet. & Micyll. Vide Anton. Liberal. cap. 38.

^b *Precibus potius*] *Precibus magis* Micyll. Sed MS. cum Venet. *Id precibus quam ultione*. Nota est ellipsis Græcificans. Homerus: Βέλομ' ἔγω γὰρ δαὸν σὸν ἱμαθῶν, ἢ ἄποιδε. Sed hæc talia cum obvia cuius sunt, tum congesta à plurimis, etiam à nobis non uno loco ad Fulgentium.

^c *Persequeretur admissum*] Ita reposui ex MS. Perperam editi *prosequeretur*. Vide not. ad Mythol. cap. 58.

^d *Thetidis*] MS. & Venera *Thetis*. Quod quomodo defendi possit, discas ex iis, quæ dixi ad Hyg. Myth. cap. 10.

Ad F A B. X.

^a *Assiduis precibus*] Ita reposui ex MS. Perperam *suas* vel *ipsius* Edd.

b En-

filia sub monte Idâ furtim editus, urbanum apparatus
 *cultumque cum sylvis & labori postposuisset, incidit in
 conspectum Hesperies Nymphæ: cujus captus pulchritu-
 dine, dum fugientem persequitur, caussa interemptus ex-
 stitit. Confusa enim timore per ignorantiam serpentem
 calce preffit, cujus morfu stricta concidit. Ejus desiderio
 Æsacus, ne diutius dolorem sentiret, è monte in subje-
 ctum pelagus se præcipitavit: qui priusquam mergeretur,
 in avem cessit. ^a *Hæc aquora amat, nomenque mergi te-
 net, quia amne mergitur illo.*

Fabula Lib. XII.

- I. Serpens in lapidem.
- II. Iphigenia in cervam.
- III. Cynus in avem.
- IV. Cænis in virum invulnerabilem.
- V. Periclymenus in varias figuras.
- VI. Apollo in Alexandrum.

Fab. I. & II.

Agamemnon Atrei & ^aÆropes filius, dux Achivo-
 rum, cum in Aulide ^bJovi sacra ministraret, conspexit
 draconem in arbore, quæ impendebat aræ, lapsum ad
 nidum volucris: cujus octo pullis consumptis ab eodem
 serpente, novissimè etiam circumvolante matre aquilâ,
 ipse

brenidis Micyll. Scribe, *Cebrenis* ex A-
 pollodoro, in quo Κεβρην. Contra-
 rio vitio infectus est Sext. Rufus Brev.
 cap. 28. *Ut hostis sollicitudinem dem-
 ret. Leg. hosti.* Etiam Nepos, ut vide-
 tur in Hannib. cap. 6. *In propinquis*
urbis montibus moratus est. An non *pro-*
pinquis urbi? Sed retrahit nos Sallust.
 Jug. cap. 48. *Præter summis propinqua*
loca.

^c *Cultumque*] Ita rectè MS. cum Mi-
 cyll. Malè Veneta & Ræner. *consultum-*
que.

^d *Hæc aquora &c.*] Ita cum Ræner.
 etiam Micyll. ac Veneta. Sed non agno-
 scit ista MS. Facile aliqui corrigèn-

dum quisque videat, *Hæc aquora amat,*
nomenque mergi tenet, quia mergitur il-
lo. Versus ultimus hujus libri undecim
 mi Metam. est: *Aquora amat, nomen-*
que manet, quia mergitur illo. Vel, ut
 Nob. Heins. editio exhibet, *quis mergi-*
gitur; illi.

Ad Lib. XII. FAB. I. II.

^a *Æropes*] Ita rectè Micyll. Malè
Europes Venet. & Ræner. *Æropes* MS.
 Vide not. ad Hyg. Myth. cap. 86.

^b *Jovi sacra*] Jovis MS. Vide not. ad
 Myth. Hyg. cap. 86. ubi habes, *Sacra deâ*
Veneris per aliquot annos non fuerat.

c In

ipse conversus in saxum est. Quorum prodigio Calchas Thestoris filius respondit, per novem annos ^c in Troadem dimicaturus; decimo autem Ilio potituros. Fertur autem portus Bœotiz hic esse, ubi mille naves adversis tempestatibus stetissent. Morantibus enim Achivis, respondetur à Calchante, non ante classes posse moveri, quam Iphigeniam pater immolasset. Quæ cum pro re communi ad aram esset applicata, inter sacrificandum obductis nubibus à Dianâ rapta est, & pro eâ supposita cerva.

Fab. III.

Fama cum per orbem Grajorum adventus ad expugnandum Ilium venisset, & in Troade classes apparuissent, primus in congressu bellantium Protesilaus Iphicli filius ab Hectore est interemptus. Dein novissimè Cycnum Neptuni filium, qui nullo telo interimi poterat; Achilles, cum diu in certamine victoriæ contentio esset, & frustra in eum tela eminus jaceret, Menete Lycio prius interempto, stricto ense persequens, præcipitatum supra saxum eliso gutture preßit. Qui priusquam spoliaretur armis ab eo, Neptunus eum parens in volucrem ejusdem nominis contulit, ne nominis aboleretur perpetuitas.

Fab. IV.

Superato Cycno, inter epulas Achilles cæterique Achivum admirantur corporis dūritiam, quod toties hasta à corpore ejus esset repulsa: quæ admiratio à Nestore senne doctissimo speciosiore exemplo infirmatur. Retulit enim suâ ætate Cænim Elati filiam fuisse, quæ propter pulchritudinem à Neptūno compressa sit, datâ veniâ ob injuriam, ut in virum mutata nullo telo interfici posset.

^a Hic

^c In Troadem] Ita rectè cum MS, Veneret. & Micyll. Perperam in Troade Ræmerius. Justin. Lib. XLIII, 5. In Hispa-

niam tunc temporis bellum gerentem. Et Lib. III, cap. I. Bello in Graciam infeliciter gesto.

Ad

^aHic cum Pirithoi Ixionis filii nuptiis interesset, ductâ Hippodamiâ, & Eurytus inter Centauros, vino incitatus, in nuptam novam impetum fecisset, cæteri prosiluere Lapithæ atque Centauri, nuptias frequentantes; ideoque cum cædes maxima esset exorta, plurimique ex utraque parte ob raptum matronarum concidissent, eo quod inviolabilis iste restaret, ab universis, qui ex cæde reliqui fuerunt, novissimè impetu facto, congestisque in eum arborum truncis, spiritum reddere^b coactus est. Tamen non immemor Deus Neptunus, à quo speciosum munus acceperat, ^csupradictum in volucrem sui nominis transfiguravit.

Fab. V.

Periclymenus à Neptuno acceptâ potestate, ut se in varias figurastransverteret, cum adversus Herculem dimicasset, & cum varietate formarum vellet eludere, in aquilam transfiguratus est: quam ille advolantem sibi, & in altitudinem se aeris efferentem, novissimè sagittâ trajectam interemit.

Fab. VI.

Neptunus graviter ferens Cycnum filium suum ab Achille occidisse, & Hectorem defensorem operum, quæ ipse posuisset; ab Apolline socio laboris petit, quoniam sibi non daretur, ut cominus cum eò congredi posset, ut ultor existeret. At ille auditis precibus ejus, ^aim-

Ad F A B. IV.

^a Hic cum Pirithoi Ixionis] MS. Huic enim Pirithoi Ixionis filius nuptui &c.

^b Coactus est] Coactum MS.

^c Supradictum] Forte Cycnum supradictum. Nam de Cycno, non de Cæneo hæc dicuntur. Perperam ergo in lempatis fabularum Micillus, Caneus in avem; vel Canis in avem, ut est in Veneta. Supradictum sic satis Latine dici, de quo jam facta sit mentio, ostendi ad fab. 4. Lib. xi. At non tam bonæ notæ prædictus, quo cum barbaris e-

Togo. II.

stus
tiam utitur Primasius, in Prolog. Comment. in Apocalypf. Ejus consilium sequens utilitatem mox prædictam invenit. Quod apud Vellejum cum aliis locis compluribus, tum & Lib. 1. cap. 4. legitur, ut prædiximus, id ei obtrusum procul dubio à malâ manu.

Ad F A B. VI.

^a Immistus acie] Pro aciei ἀπορριχθῆς Sallust. apud Probum in Catholicis: Dubitavit acie pars. Idem Jugurth. cap. 16. Uti fama, fide, postremo omnibus

stus acie, nullique conspicuus, arcum Alexandri in Achillem convertit, ut sagittas in eum dirigere posset; tumque (^b quod fuit in corpore ejus mortale) percussit, & interemit.

Fabula Lib. XIII.

- I. Ajacis cruor in florem purpureum.
- II. Hecuba in canem.
- III. Memnonis cineres in aves.
- IV. Anii filia in columbas.
- V. Orionis filia in coronas.
- VI. Ambracius in saxum.
- VII. Molossi filii in aves.
- VIII. Acis in flumen.
- IX. Glaucus in deum marinum.

Fab. I.

Achille ab Alexandro occiso, arma cum peterentur ab Ajace, quia frater patruelis esset, & Ulyssæ, qui se consilio potiorum ac virtute ^a judicaret: placuit principibus, ut utriusque gesta erga rempublicam in bello perpenderentur, & digniori propositum præmium cum causa ab universo exercitu tribueretur. Cum itaque in conspectu omnium Ajax virtutes suas, quibus Græcos juvisset, retulisset, & Ulysses consilia sua, quibus ^b com-

mu-

rebus suis commodum regis anteferet. Ita legere malim, quam fama, fide, vel fama, fidei, ut edd. hactenus prætulerunt. Horat. Lib. 1. Sat. 3. 95. *Prodiderit commissa fide.* Plaut. Aulul. 14. 6. *Fide censuam maximam multo fidem esse.* Ovid. 111. Metam. fab. 5. *Prima fide vocisque rata tentamina sumsis.* Et vi. Fast. *Utque fide pignus dexteras utriusque poposci.*

^b Quod fuit in corpore ejus mortale] Ita recte Vener. & Micyll. Confirmatque eam lectionem MS. Confer quæ scripsi ad Fulg. Mythol. cap. 8. Lib. 11.

Ad LIB. XIII. FAB. I.

^a judicaret] Indicaret MS. & Veneta.
^b Commune rempublicam] Inanis tautologia hæc est. Libenter deletum vellem *rem publicam*. Supr. Lib. XII. fab. 1. *Qua cum pro re communi ad aram esset applicata. Commune appellat* Horat. Lib. 11. od. 15. *Privatus illis census erat brevis, Commune magnum.* Cicero Verr. III. *Commune Miliadum.* Ubi Asconius, *Mirè, commune, rempublicam.* Etiam Græci τὸ κοινὸν vocant, vel τὰ κοινὰ. Aristoph. Plut. Act. 11. sc. 5. *Πλατὺς οὐκ ἔστι τὸ κοινὸν &c.*

6 Ad

münem rempublicam juvisset, duces quoque ^cadduxisset; novissimè signum Minervæ fatale, quod ille sustulisset, ostendit. Quo Graji moti, cum ante ^dorationem ejusdem perculsi stuperent, ab Ajace arma abjudicata sunt & Ulyssi data. Quâ ille contumeliâ accensus, incubuit ensi; ex cujus cruore flos purpureus similis hyacinthi natus est.

Fab. II.

Ulysses postquam Philoctetæ sagittas, ipso comitantes, in castra Grajorum pertulit, quibus Ilium captum est, præda dives Hecuba Priami conjux Ulyssi ^asorte cessit; quæ novissimè acerbis interitum Astyanactis & Polyxenæ, quæ in bustis Achillis fuerat interempta, mœrens, ^bclasse in Thraciam cum esset appulsa, ex reliquis liberis, ^cqui restabant orbæ, Polydorum, apud Polymestora qui quondam fuerat educatus, putabat incolumem manere: quæ dum spatium in littore, animadvertit cum exanguem è fluctibus ^din aridam ejectum. Polymestor autem

tem

^c Adduxisset] *Adauxisset* MS.
^d Orationem ejusdem] Edd. *oratione*.
Sed alterum non dubitavi reponere ex
MS. Virgil. *Æn.* II. vers. 31. *Pars stupet innupta donum exitiale Minerva.*

Ad F A B. II.

^a Sorte cessit] Ita rectè cum MS. Miccylliana. Malè forte Ræn. & Veneta. Virgil. *Æn.* I. vers. 142. *Non illi imperium pelagi, sævumque tridentem, Sed mihi sorte datum.* Vellej. Lib. II. 18. *Sorte obvenit Sulle Asia provincia.* Albricus cap. 2. *Cui calum & calii regnum in sortem cessit.* Cedere autem eleganter dicitur quod nobis obtingit. Horat. III. od. 20. *Grande certamen, tibi prada cedere Major, an illi.* Justin. XIII. 4. *Summus castrorum tribunatus Seleuco Antiochi filio cessit.* Lib. XXXVIII. 3. *Homines & quæcumque auferri possent, Tigrani cedrent.*

^b Classe in Thraciam] *Classe Thracie* MS. cum Venet. & Miccyllianâ. Et veteror ne frustra illam lectionem muta-

verit. Primasius in cap. I. Apocal. Joan. *A Domitiano Cesare exilio missus, & metallo damnatus.* Adde annotata à nobis ad Hygini Mythol. cap. 15. & 108.

^c Qui restabant] *Restabant orba.* Miccyll. & Veneta. Optimè proculdubio.

^d In aridam ejectum] Ita reposui ex MS. pro *dejectum*. Ter. Andr. I. 3. *Ibi tum hanc ejectam Chrysidis Patrem recepisse orbam* &c. Curt. IX. 10. *Belluarum, quas fluctus ejecit, carne vescuntur.* Quod autem *arida* pro littore vel terrâ ponitur, id sapit phrasin sacræ scripturæ. Genes. cap. I. vers. 9. *Congregentur aquæ, quæ sunt sub cælo, in locum unum, & appareat arida.* Et vers. 10. *Et vocavit Deus aridam terram.* Exod. cap. IV. vers. 9. *Sume aquam fluminis, & effunde eam super aridam.* Absolutè τὸν ξηρὸν vocant etiam οἱ ὅ. Cæterum periodus sequens in MS. ita concepta erat: *Is autem præter aurum, quod cum infante Polydoro traditum fuerat, itaque avaritiâ ducens cum interfecit Polymestor.*

tem propter aurum; quod cum infante Polydoro ei traditum fuerat, avaritiâ ductus, eum interfecit. Et ut indicia quoque facinoris celari possent, eum ^c in profundum præcipitavit. Quod cum Hecuba supradicta Cissei filia comperit, per pollicitationem curavit ut perveniret ad Polymestorem, dicens se velle adjicere super quod ante dederat, aurum, quo facilius nati celarentur indicia. Et tyrannus verum esse existimans, petenti secretum colloquium dedit. Hecuba nocta locum, lumina ei abstulit; quam Thraces dum persequuntur saxis, ^f versa est in canis figuram.

Fab. III.

Memnon, Tithoni & Auroræ filius, Priamo ferens auxilium, ab Achille occiditur. Mater ergo precibus pro assiduo officio inducendæ lucis ab Jove impetrat, ut, ^a in cineres ejus adusto rogo, sorores in volucres convertantur, Memnonides nomine. Quæ memores belli, ^b quotannis ad sepulcrum ejus conveniunt, & inter se dimicantes sanguine suo manibus ejus frequentes parentant. Et ipsa mater ejus matutinis temporibus lacrymas desiderio filii sui Memnonis ^c transmutat in rorem: ^d quod

^c *In profundum*] *In profundo* MS. Consule not. ad Fulgent. Lib. 1. cap. 2. Hyg. Myth. cap. 92. Astron. 11. 40.

^f *Ver[sa est in canis figuram]* Vide Hyg. Mythol. cap. 111. & quæ ibi annoto. De Cynossemate porro Poilluc. Lib. v. cap. 5. Paulo superius id tyrannus aptius fore videtur, quam *tyrannus*.

Ad F A B. III.

^a *In cineres &c.*] Ita MS. Sed falsum hoc. Memnonis socios in has aves verfos tradit quidem Q. Smyræus Lib. 11. Sed qui de sororibus ejus hoc tradat, frustra quæras. Veneta & Micyll. heic exhibent, ut *favillæ ejus adusto rogo pariterque sorores in volucres &c.* Quæ nata sunt ex malè intellectis verbis poetæ: *Mox vera volucris Insonnit pennis, pariter sonnere sorores.*

^b *Quotannis*] Ita & Plinius Lib. x. cap. 26. Ælian. v. 1. Isidorus autem Lib.

xii. 7. quinto quoque anno. Sed ille confundit historias, & ex Æthiopiâ prætereæ Egyptum facit. Vide tu Plinium.

^c *Transmutat in rorem*] Servius ad Æn. 1. 493. *Quia Tithonem frater Laomedontis raptus ab Aurora filium suum Memnonem ex ipsâ progenitum, inlethum dono votis aurea, Priamo ad Trojā misit auxilium, qui congressus cum Achille, ab eo est interemptus, cujus mortem mater Aurora hodieque matutino rore flere dicitur.* Pro votis aurea lege votis aurea. Meminit ejus vitis etiam Scholiastes Juvenalis ad Sat. vi. vers. 652. Hæc tibi hominis verba: *Eriphyle uxor Euryphili, filii Telephi: qui Telephum cum venisset ad auxilium Priamo, plagatus est ab Achille, & cum non posset curari, fortitus est ab Achille se solo posse curari. Venit supplex: petit se curari, promisso hoc, ut nunquam jam auxilium ferat Trojanis, nec ipse, nec de suis aliquis. Curatus est, recessit. Post mor-*

tem

^a quod tamen monumentum in Phrygiâ constituit patruus ejus, ut Hesiodus vult.

Fab. IV.

Æneas cum patre Anchise & filio Ascanio profugus, Delphos venit. Hic ab Anio sacerdote Apollinis recipitur hospitio, quibus indicat ^a quinque se filiorum parentem orbem relictum. Andrum enim filium, à quo Andros insula, reliquisse patriam narrat. Huic ut Apollo dederit augurium, sic Liberum dedisse virginibus, ut contacta manibus earum in segetem, vinum, oleumque verterentur. Eas Agamemnon, ut cœlesti munere ^b exercitum aleret, cum vellet abducere, in insulam eandem Andron profugisse. Hinc rursus ne vinculis illigatæ raperentur potentiâ regis Agamemnonis, Liberi numen effecit ob misericordiam & muneris sui causam, ut in columbarum speciem transferrentur.

Fab. V.

tem hujus filii Euryphilus vir fortis fuit. Hunc sepe ad auxilium petit Priamus, ille negavit, monitus scilicet à patre suo. Ergo cum non posset aliter Priamus eum sollicitare, fecit ritum ex auro, & misit ad uxorem ejus Eriphylen. Hac accepto munere tanto, marito persuasit. Venit in Trojam auxilium ferens. Hunc occidit Pyrrhus filius Achillis. Eurypylum (ita enim scribendum) Telephi filium fuisse etiam alii tradidere: sed Eriphylen illam, cujus tam frequens apud poetas & mythographos mentio fit, ejus fuisse conjugem, id vero falsum est. Plagari ab hoc homine pro vulnerari vides usurpari. Mira barbarorum licentia est in verbis istiusmodi fingendis. Ejusdem farinae est humanari, quod apud interpretem Concilii Ephesini inveni nuper & miratus sum. Et humanatus, inquit, est & passus &c. Unde inhumanatio dicitur ἐνδοκωσις. Episcopis Galatiæ in Epist. ad Leonem Augustum. Non minus audax est auguriari pro ὁσιωτικότητι. Auctor Vit. Apollin. Numquid iste est, in quo auguriatus? Cæterum quod sequitur sortitus est, pro sortem accepit, suam habet venerem. Sortem tollere eo sensu dixit Hyginus Mythol. cap. 88. de eo, qui

oraculum consulit, aut sortem petit. Ufus eadem phrasi Licinius Ruffin. Colat. Leg. Tit. xv. Non inveniatur in te, qui lustrat filium tuum aut filiam tuam, nec divinitus apud quem sortes tollat. Vulg. Interp. qui ariolos seiscitetur Deut. xviii.

^d Quod tamen] Ita quidem edd. omnes. Legendum tamen putem *enitamen* &c.

Ad FAB. IV.

^a Quinque se filiorum] Ita rescribere non sum veritus, quanquam filiarum habuit MS. ut & Micyll. cum Veneta. Denominatio fit à potiori. Illustravimus abunde eam loquendi rationem ad Hyg. Myth. cap. 159. & Fulg. Lib. 1. cap. 2. Rænerius cum eam non caperet, ridiculè interpolavit. Firmat nostram emendationem Naso ipse vers. 645. Natorum vidisti quinque parentem. ^b Exercitum aleret] Alerent MS. Rectè. Vide Nason. vers. 659. in hac fabula. Corruptus in eadem Servius ad Æn. 111. vers. 80. Anius autem rex Deli, Apollinis filius, cum trium filiarum esset parens, ne unius tantum Dei esset totas * auxilio filia numini Liberi patri

Fab. V.

Discedentes ab Anio Anchises & Æneas, invicem munera dant & accipiunt. In quibus crater fuit Æneæ datus ab ^aAlcone Lydio cœlatus. Anius autem à Therse Bœotio acceperat: in quo ^bsculptæ erant Thebæ & O-
rionis filiæ, quæ pro populo Thebano passæ erant immolari. ^cEt harum proci cum cineribus adusti essent, duo adolescentes inde increverunt; qui & ^dvirginum nomine coronæ sunt nominati.

Fab. VI.

tris devovit, qui parem ei gratiam red-
dens, effecit, ut quicquid una attigisset
verteretur in fruges, altera in vinum,
tertia in oleum &c. Tolle alteri-
scum & rescribe, esset tutus auxilio, fi-
lias numini &c. Non parum lucis hi-
storix huic adferunt, quæ Tzetzes scri-
bit ad Lycophron. pag. 96. Ed. Steph.
Σταφύλη ἢ ὑἷε Διόνυσου θυγάτηρ γίνε-
ται Ροιῶν, ἢ ἑμῶν Ἀπόλλωνος. γυνὴ
δὲ τὸ τοῦ Σταφύλης, βαλὼν εἰς λάρ-
νακα, ὥστε τῶν θάλασσαν ἀείκων. ἢ
δὲ φερσεν περὶ ἀδὴν τῇ Εὐβοίᾳ, ἢ ἐξελ-
θῆσα τῆς λάρνακος παρὰ τὴν αἰτῶν
ῥηνὰ ταῖς δὲ Ἀνίον καλεῖ, διὰ τὸ
αἰτῶναι δι' αὐτὸν. Τῶν Ἀπόλ-
λων ἡγεῖται εἰς Δῆλον. ὅς Δαρείπῳ
ῥηνὰς, ῥηνὰ τὰς οἰνοτρόπας, Οἰῶν,
Σπερμῶν, Ἐλαΐδων, αἵς ὁ Διόνυσος
ἐχάρισατο ὅποτε βάλουσιν, οἶνον,
σπίγματα, ἢ ἔλαιον λαμβάνειν &c.
Οἰνοτρόποι dicuntur illæ filix Hesy-
chio. Meminit & Stephanus earum:
Ἀνδρῶν, inquit, ἰσθῶς μία ἢ κυ-
κλάδων, ἐκλήθη δὲ Ἀνδρῶν ἢ Εὐρυ-
μάχων, ἢ Ἀνίας ἀδελφῶν, ἢ πατρὸς
τῶν Οἰνοτρόπων. Vertit interpres: Sic
vero vocata fuit ab Andro Eurymachi
vel Ananii fratre Oenotroporum patre.
Sed Οἰνοτρόποις cum nusquam inven-
nietur, mutat τὸ Οἰνοτρόπων in Οἰνο-
τρώων. Perperam omnino. Lego, ἢ τῶ
Ἀνίας ἀδελφῶν &c. Verti autem ista ita
debent: Sic vero vocata fuit ab An-
dro fratre Eurymachi vel Anii, patris
Oenotroporum. Andron fratrem Anii
facit, cum ab Ovidio & Servio filius
fuisse dicatur: quibuscum & Conon fa-
cit Narrat. xli. Ἀπόλλωνος ἢ Κρέ-
σους Ἀνιῶν γίνεται, παρὰ τὸ δὲ Ἀν-

δρῶν, ὅς μίαν οἰκίσαι τὴν νῆσον, τὸ
ὄνομα λείπει τῇ νήσῳ. Confer Etymol.
in Ἀνιῶν.

Ad F A B. V.

^aAlcone Lydio] Lindis MS.

^bSculptæ] Exculis MS. Leg. excul-
pta.

^cEt harum proci] Ita MS. etiam Ve-
net. cum Micyll. nisi quod hæc pro cine-
ribus exhibent manibus. Verum hæc
nata sunt ex male intellectis verbis poë-
tæ: Tum de virginæa geminis exire fa-
villâ, Ne genus intreat, juvenes &c.

^dVirginum nomine Coronæ] MS. Co-
ronide. Nisi Naso haberet, quos fama
Coronas Nominat, probarem protinus,
& dicerem Latinâ usum terminatione
hunc scriptorem. Antonin. Liberal. esp.
25. Πρὸς ἀνδρῶν δὲ αἰτῶν ἀχέ-
νῳ Ἀἰολεὶς Κρονονίδας παρθένους. At-
qui in Aoniâ natas virgines istas, & ab
Aonibus templo honoratas dixit in
præcedentibus. An ergo Ἀἰολεὶς pro
Ἀἰολεὶς reponendum? Ita Viro Cl. vi-
sum, qui nuperrimè in Antoninum
notas suas recoxit. Non accedo. Quæ
consecratæ primitus fuerint ab Aoni-
bus sive Bæotiis, illas etiamnum ab
Æolensibus Coronidas appellari, nihil
habet absurdi. Æolensium enim non-
nulli sedem ceperunt postmodo in
Bæotiâ. Homer. Schol. ad Iliad. Π.
vers. 233. Ἐπεὶ Πηλεΐδης κατέκτανεν
τῶν Δαδωνίων, ἐκκληθέντες δὲ τῶν Βιω-
τίας παρὰ Ἀἰολίων ἐξ Ἀνίας ἢ
Θηϊώπιδος. Ne dicam jam plurimos
Æolensium fuisse Bæotios. Etymol. in
Ἀἰολεὶς Οἰρίσῃς καὶ χεῖρτων συνήθησι.

Fab. VI. & VII.

Petentes insulam Cretam, & hinc Italiam supradicti, ut aliquando errorem positus ædibus finire possent, multis regionibus transitis, Ambraciam adeunt, à diis per certamen petitam: in quam^a Ambracii imaginem in saxum conspiciunt figuratam. Hinc in Chaoniam, in quâ oraculum Jovis, delati aspiciunt Molossi regis filios: qui ne flammâ consumerentur, immortalium numine factum est, ut in avium figuras transmutarentur.

Fab. VIII.

οὐ πολλὰς τῶ ὀνομαζομένην Ἀιολίαν, ὡς ἔφθην, ὅτι πλείους ἄνθρωποι βοιωτοὶ ἦσαν. ὡς δὲ Μενελάος, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἰθιῶν συνωθεῖσθαι. Sanè ex variis gentibus conflatos esse Æolenses, & inde nomen sortitos affirmat etiam Tzetzes in Lycophron. pag. 200. Cæterum post τὸ πλείους interfert Δωριεὺς Sylburgius; quam ejus conjecturam cum alia adstruunt, tum & illud, quod ait Eustath. ad Dionys. p. 109. ed. Steph. Ἡ Δωρίς ἡ αὐτὴ τῇ Ἀιολίδι ἐστὶ. Ubi autem Doris, & quæ ejus urbes fuerint, inter alios breviter refert Aristoph. Schol. ad Plut. AÆ. II. sc. 3. Cognationem Æolensium & Bœotiorum hoc quoque vel in primis arguit, quod à Varrone Lib. III. de L. L. *Æoles Bœotii* appellantur, & Strabo Lib. VIII. docet non aliam esse Doricam dialectum quam Æolicam antiquam, & non extra Isthmum solum, sed in Isthmo etiam positas gentes Æolicas fuisse, quemadmodum pridem in de Numm. Præst. pag. 62. observavit illustr. Spanhemius.

Ad FAB. VI. & VII.

[a Ambracii] Addidit Rænerius judicio. Judex ille Cragaleus fuit, de quo Anton. Liberal. cap. 4. ubi hanc fabulam habes. Dictam Ambraciam scriptor ille tradit ab Ambracia Melanæi filia. Sed Stephanus, ὅτι Ἀμβρακία τῆ παίδος Θεαγορῆ τῆ Λακωνίας. ἢ ὅτι Ἀμβρακίας τῆ Ἀλκίης Σαραπίδος. Antonini verba sunt: Γενήσας δὲ παίδας Εὐρύστον καὶ Ἀμβρακίαν, ἐφ' ἧς ἡ πόλις Ἀμβρακία κα-

λεῖται: *A* quâ nrbī Ambracie nomen sit factum. Sed ἀφ' ἧς malle me ibi cum scripsissem nuper, regestum mihi fuit à Viro Cl. qui veteres Græcos evolvere solitus sit, eum non mutaturum illud ἐφ' ἧς in ἀφ' ἧς. Ergo τὸ ὅτι pro ὅτι positum docere me intendit hisce exemplis. Dionys. Halicarnass. Lib. I. Ἰταλία δὲ αἰὰ χρόνον ὀνομαζομένη ἔσται αὐτοῦς Δωριεῶν, ὄνομα Ἰταλῆς. Et versibus paucis interjectis: ὡς δὲ παλαιὸν καλεῖσθαι Ἰταλίαν ὅτι τῇ Ἰταλῆς. Sed ego respondere illi possum, ὅτι in illis locis notare tempus, ut cum apud alios omnes frequenter, tum & Stephanum in Πελοπόννησος. Ἐπὶ μὲν γὰρ Ἀπίας τῆ Φορβονίας ἐκαλεῖτο Ἀπία. Ἐπὶ δὲ τῆ Πελαγίας Πελαγία. Ἐπὶ δὲ Ἀργυρομένηας Ἀργύρος ἐκαλεῖτο. Ἐπὶ δὲ τῆ Πελοποννήσου Πελοπόννησος. Quod ad sententiam attinet, rectè interpres nuperus: Imperante enim Apco Phoronei filio, vocabatur Ἀπία. Sub Pelasgo vero Pelassia. Sub Argo autem &c. Sed pro Apco scriber dum Apide. Apollod. Lib. II. cap. I. Ἀπὸ τοῦ εἰς τρεχινίδα τὴν αὐτὴν μύθησιν αὐτῶν, ὀνομάσας αὐτὴν αὐτῇ τῇ Ἰλακωνίαν Ἀπίαν &c. In errorem induxisse virum videtur genitivus Ἀπίας non ita valde usitatus. Eustath. ad Dionys. p. 59. Τὰς δὲ Ἀρκάδας ἐκ Διόνυσου μὲν Ἀρκάδας καλεῖ, οἱ δὲ νεώτεροι Ἀρκάδας καὶ τῶν νεώτερον, ὡς καὶ Ἀρκάδας, ὡς καὶ Ἀρκάδας. Ἐπεὶ γὰρ Ζεφύρος Ζεφύρος. Et pag. 124. Οὕτω δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς τῆς αὐτῆς λέξεως οἱ καὶ διὰ

Fab. VIII.

Acis Fauni & Symæthidis Nymphæ filius Galateam Nerei & Doridis filiam cum diligeret, nec minus ipse ab eâ peteretur; Cyclops, quod copia ejusdem Nereidis nulla fieret, quia feritas ejus ei invisâ esset, incensus furor, speluncâ relicta, palam profiluit, vagatusque per sylvas conspexit Galateam gremio Acidis residentem, avulsumque scopulum Ætnæ in eos eiecit: cujus vi exterrita Galatea, subjecto mari mersa est. Acis autem, qui effugere impetum ejus non potuit, obrutus saxo est. Cujus cruor numine ejusdem Galatæ^d in flumen ejusdem

no-

¶ ἡ ἑλλαν, Ἀπιδὺ ὡς Πάριδος. οἱ δὲ καὶ τῶν ἑσπερίων κινῶν αὐτὸ μετακινῶντο, κλινόντες Ἀπιδὺς. E tiam Latini in genitivo non *Apidis* tantum, sed & *Apis* dicunt. Justin. Lib. 1. cap. 9. *Apis* caterorumque deorum ades dirui jubet. Operæ pretium fecisset, si adduxisset illud ejusdem scriptoris ex Lib. ix. pag. 573. Καὶ ἐνομοτάτην τὴν φρεσὶν ὅτι ἡ Πόλις προμύει. Heic certè ὅτι de tempore explicare nequeo. Et annotat ibi Sylburgius: *Εἰνὶ pro ὅτι plus tricies habuimus in similibus loquendi generibus.* Hunc locum debeo, ne quid dissimulem, indicio doctissimi Perizonii nostri, ut & alterum istum ex Appiani Syriaci, non adeo longe à fine; ex quo insuper apparet præpositionem ὅτι in hac significatione etiam cum dativo conjungi. Loquitur de Seleuco Nicatori Antiochi filio: Πόλις ἣ ὠκισαν ἐκκείδοντα μὲν Ἀπιδὺς ὅτι πατρὶς, & πύλιν ὅτι τῇ μητρὶ Λαοδικείας, ὁνείας ἣ ἐπὶ πύμῃ ἑαυτῶν, τῶν τε ἑσπερίων ἣ μὲν αὖτε, τῶν τε ἑσπερίων ἣ Στρατοδικείας μίαν. Mox iterum: Τὰς δὲ ἄλλας (πόλεις) ἐν τῇ ἑλλάδι ἣ Μακεδονίᾳ ἀνίσταται ἢ ὅτι ἑσπερίων ἣ πύμῃ. Ergo nihil mutare debueram. Feci id tamen, quia eam phrasin alibi ab Antonino nusquam memineram frequentari. Certè tantâ confidentiâ eam conjecturam non obrutus lectori, quantâ ipse suam cap. VIII. Εἰ δὲ ταύτης ἣ Λαοδικείας πόλιν ἣ ἑσπερίων Στρατοδικείας Εἰ καὶ ἈΛΗΞΑΝ

pro ἑλλαν. *Tota, inquit, antiquorum turba non habet exemplum, quo probet, τὸ κλινόν hoc in loco satis sanum & integrum esse.* Ne quis dicat nimis hoc φοβητικὸν esse, credere omnes debent illum legisse Græcos veteres omnes. Sed falsum hoc esse convincam illico. Hesychius in Βυζαντινῷ. Ἀπιδὺς πόλιν ἐν ἑσπερίᾳ κλινόντα λέγουσι Βυζαντινῶν. In ea phrasi subaudiendum esse ὁνομαζομένην, vel simile quid, palam est ex Appiani verbis. Ad eundem planè modum Latine Festus in ROM A. *A qua, ut Italia sit positum, urbem consideris* &c. Plura vide in notis ad Hyg. Myth. cap. 8.

Ad FAB. VIII.

a Relicta. palam] Relicto patre MS, b Avulsumque] Tò que nec MS. nec Edd. Vett. agnoscunt.

c Ejecit] Mallet quis conjecit. Sed probum alterum. Front. Lib. 11. Strat. cap. ix. ex. 2. Caput Hasdrubalis in castra Hannibalis ejecit. Nepos Hannib. cap. 10. Quod in præsentia vestimentorum fuit, arripuit: his in ignem ejedat, flamme vim transiit.

d In flumen ejusdem nominis] Hoc vero fabulosum est, ut debuit. Eustath. in Dionys. pag. 124. Μῆδης γὰρ Τίχιν ἡγεῖται τὸ τῶδε μῆδος. Οὕτω δὲ ἔστιν Ἀπιδὺς πόλις Σικελικῆς παρὰ Θερσίον, εἰς τὴν, φασίν, ἀπιδὺ τὸ τῶδε ἢ ὁδὸν αὐτῆς ἐκείνη ἵσταται. De illo Vibius Sequellæ: *Acis ex mente Ætnæ*

nominis sui, quod est in Sicilia, versus est; ^e cuius liquori se junxit voluntate.

Fab. IX.

Glaucus Anthedonis filius piscator, cum speciosos pisces cepisset, & eos vellet recentissimos in urbem ferre, in opaco loco proximo mari eos, dum requiesceret, ac retia siccarentur, sub recentissimam herbam exposuit. At illi vigore ejus succoque contacti, recuperato spiritu, quem amiserant, merferunt se in profundum. At Glaucus expectatus, existimans vim quandam divinitatis esse in herbâ, ipse quoque ^a jejunium polluit, alienatusque mente, ex alto se præcipitavit ^b in pelagus, sed inter deos marinos receptus: qui ut Scyllam Cratæidis filiam eodem mari versantem conspexit, pulchritudine ejus accensus est: quam ne alloqui posset, mari recondita est.

Fabula Lib. XIV.

- I. Scylla in feram.
- II. Eadem in saxum.
- III. Cæropes in simias.
- IV. Sibylla in vocem.
- V. Socii Ulyssis in feras.
- VI. Idem in homines.
- VII. Picus in avem.
- VIII. Socii ejus in feras.
- IX. Canens Pici uxor in auras.

X. Dio-

in mare decurrit: ex cuius ripis Polyphemus saxa in Ulysses egisse dicitur. Leg. jecisse.

^e Cuius liquor] Ita Veneta cum MS. nisi quod in hoc, cuius liquor. Rænerius hæc omisit, quod, ut suspicor, non videret, quid sibi vellent. Proverbium est apud Apostol. Cent. 11. 25. *Ἄνθρωπος πωλεῖται. Ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ.*

7. Ad colluendum jejunium. Sed ibi solvendum rescribi debere ostendi. Atque etiam heic jejunium solvit reposuerim. Nasonis phrasis est Lib. 4. vers. 534. *Quoniam jejunia virgo Solverat.* Hoc est, comederat aliquid. Etiam heic Glaucus mandere cœperat herbas, in quibus pisces illi *δολιχόρρογους* jacebant.

^b In pelagus] In pelago MS. Et mox mari mersus est, pro recondita est. Leg. mersa est.

Ad FAB. IX.

^e Jejunium polluit] Supr. Lib. 7. fab.

3 ;

Ad

- X. Diomedis socii in aves.
 XI. Appulus pastor in oleastrum.
 XII. Naves Æneæ in Nymphas.
 XIII. Alcinoi navis in saxum.
 XIV. Ardea Turni in avem.
 XV. Æneas in deum.
 XVI. Vertumnus in anum.
 XVII. Anaxarete in lapidem.
 XVIII. Romulus in Quirinum.
 XIX. Hersilia in Horam.

Fab. I.

Glaucus Anthedonius supradictus Scyllam circa Siciliam conspiciatus dum adamasset, ^a & quia nollet sequi appetentem, venit ad Circen, obsecrans remedia, ut amanti succurreret: quem illa, ipsius non levi cupiditate capta, nequiens à proposito retardare, ^b amorem incidit, dicens quæ esset, quæ sibi præferretur. Instructa enim Hecates carminibus venit in locum, in quo Scylla ablui consueverat, venenisque imbut, quibus tenus pubecanibus est effierata, ut amantibus odio ac timori esset. Quod ob factum illa postea in Ulyssem amatum ab eâ exercuit sævitiam. Quod Glaucus factum hoc à Circe dolenter tulit.

Fab. II.

Docet eandem Scyllam transformatam esse in saxum, ne Æneæ naviganti in Italiam nocere posset.

Fab. III.

Ad LIB. XIV. FAB. I.

^a Et quia nollet] Deleam τὸ &, tanquam ex ultimâ proximè præcedentis vocis syllabâ ortum.

^b Amorem incidit] Ita MS. Vener. Amorem inducit. Micyll. Amore inducit. Rectius foret, amorem indicat. Sed MS. lectionem damnare non audeo. Supr. Lib. 1. fab. 10. Ne puella Ju-

nonis iram incideret. Vide ibi notas nostras. Hyg. Astron. 11. 16. Pulchritudine Veneris inducitur in amorem incidisse. Cap. 20. Phryx Athamantis filii corpore inducitur in amorem incidisse. Peccatum idem admissum à librariis Collat. Leg. Ruffin. Tit. iv. de Adult. Si maritus uxorem suam in adulterio deprehensam occidit, an in legem de Siccariis indicit, quæro. Leg. incidit.

Ad

Fab. III.

Cercopes propter fraudem scelusque, quia boni semper insidiatores fuerunt, perosi ab Jove, ut, qualem animum habuissent, talem & speciem post obitum indicarent, in simias conversi sunt. Itaque Inarimen Prochytenque insulas proximas, quas hi incoluerant, a nomine suo Pitheculus vocavit.

Fab. IV.

Apollo Jovis & Latonæ filius Sibyllam Glauci filiam cum diligeret, pro concubitu optandi veniam tribuit. At illa in longum victura tempus, spatians in littore, hausto a pugno arenæ, petit tot annorum spatium, quot partes ejus dinumerare posset. Igitur præstatâ fide^b ad tempus, senectute dilapso corpore, relicta est vox, quæ Sibyllam indicaret. Deus vero voluisset morari eam in eo munere; sed illa neglexit dei voluntatem.

Fab. V.

Ad F A B. III.

a *Nomine suo Pitheculus vocavit*] Vel suo pro eorum posuit, vel vocantur legendum. Veneta exhibet, *Pitheculus nomine suo Pitheculus vocavit*. Pitheculam eandem esse atque Inarimen, sive Enariam, volunt Servius ad Æn. ix. 715, & Salmasius ad Solin. pag. 97. Diversas faciunt cum heic Ovidius, quem non recte cepit Lactantius, tum & Mela Lib. ii. cap. 7. nec non Plin. Lib. iii. cap. 6. Perperam Πιθηκίους νήους vocat Apostolius Cent. xi. 24. ubi explicat quid sit *καρκωτίζεν*. Simile adagium, *αργεὶ καρκωτίζεν*, de quo Zenob. Cent. i. 5. & Diog. i. 3.

Ad F A B. IV.

a *Pugno arena*] Seneca de Irâ Lib. iii. cap. 33. *Quid si ne propter fiscum quidem, sed pugnum aris, aut imputatum a servo denarium &c. Inde Pugillus*. Vet. Interpr. Ecclesiast. cap. iv. 6. *Melior est pugillus cum requie, quam plena utraque manus cum labore &c.*

b *Ad tempus*] Forte, *Quod ad tempus*. Hoc est, quod ad tempus attinet. Addidi ex MS. & vet. edd. duas istas voces perperam à Rænerio omittas. De Sibyllâ jucunda sunt quæ narrat Trimalchio in Petron. Fragmento Truguriano: *Sibyllam quidem Cumis ego ipse oculis meis vidi in ampolla pendere: & cum illi pueri dicerent, Sibylla τί θέλεις; Respondebat illa, Σοφισαίνε θέλω*. Fugit interpretes simile quid de Sibylla narrari ab Ampelio cap. viii. *Argyro est sanum Veneris super mare: ibi est lucerna super candelabrum posita, lucens ad mare sub divo caelo, quam neque ventus aspergit (leg. dispergit) nec pluvia extinguit. Sed & Herculis ades antiqua; ibi columna pendet cava ferrea rotunda, in qua conclusa Sibylla dicitur*. De lucerna illâ in fano Veneris quod ait, ejus & Isidorus meminit Orig. Lib. xvi. cap. 4. *Denique in templo quodam fuisse Veneris sanum dicunt, ibique candelabrum, & in eo lucernam sub divo sic ardentem &c.* Quod sub divo dicat, inde suspicor id caele in Ampelio, ut glossæma, esse cancella-

Fab. V. & VI.

Æneas iter in Italiam tendens ad Læstrigonas venit, ubi Macareus Neritius comes Ulyssis apparuit, ^bcongressusque eos est comitatus. Itaque cum exposuisset Achæmenides apud Cyclopem quæ essent passi focii, similiter & ille, quæ à Circe cum comite Eurylocho, qui positione acceptâ in varias figuras commutati sunt; ^cac novissime Ulysses remedio Mercurii ibi venit, & socios recuperavit. Ex eo Circe junxit se ei in matrimonium; monuitque Æneam, ne littoribus Circes accederet.

Fab. VII.

* Picus ex progenie Saturni, rex Tyrtheniæ, quæ postea Italia dicta est, cum in agro Laurenti venaretur, visus à Circe, propter eximiam pulchritudinem est adamatus. Sed cum amore conjugis suæ devinctus appetitum deæ rejiceret, ab eadem ob contemptum in avem picum mutatus est.

Fab. VIII.

Socii quoque Pici, requirentes ducem, ne viribus innoxiam sævirent, contacti venenis, in varias species abiere.

Fab. IX.

landum. Certè Latinitas non patitur, ut *divum cælum* dicatur. Pro *ibi columna* reposuerim, *ibi in columna*, nisi quis satius putet confugere ad ellipsin.

Ad FAB. V. & VI.

a *Iter in Italiam tendens*] Virgil. *Æn.* vi. 240. *Tendere iter pennis.*

b *Congressusque eos est comitatus*] MS. *Congressusque est comitatum.*

c *Ac novissime*] Ita codex MS. Vener. tō ac non habet. Micyll. *Quodque novissime* &c. Sed nobis satius visum est representare lectionem scripti libri, in quo & mox *ibi venit* offendi, non eo venit, ut Rænerius dedit. Vide not. ad Lib. III. fab. I.

d *Remedio Mercurii*] Illud remedium μῦλον vocabatur, de quo vide quæ an-

notavi ad Hyg. Mythol. cap. 125. Homer. Odyss. K. vers. 304. *Ῥίζη μὲν μίλων ἰατρὴ, γαλακτὸ δὲ εἰκαλὸν αἰθερ.* Μῦλον δὲ μὴ καλεῖσθαι θεοί. Schol. Βολάνης εἰδὲ πικρὸν τὸ μωλύνειν, ὃ ἐστὶν ἀφαιρῆσαι τὰ φάρμακα. Φασὶ δὲ τὸ ἐλαττωθῆναι τὴν ρίζην τῆς τῆς δάνατος ὑπερῆναι τῆς ἀπασιγῆς.

Ad F A B. VII.

a *Picus* &c.] Transcripsi ex Micyllianâ editione. Veneta & MS. non habent hoc argumentum. Quod Rænerius dedit, desumptum est ex Regianis commentariis, immo καὶ πῶδα descriptum. Nonius capite de Doctorum Indagine: *Picumnus* & avis est Marti dicata, quam picum vel picum vocant. & dens, qui sacris Romanis adhibetur.

Emi-

Fab. IX.

Uxor quoque Pici ^a canens secundum Tiberim deflens desiderio viri amissi extabuit; ita tamen, ut locus memoriam nominis posteris præberet. Canens enim nominatus est.

Fab. X.

Nec minus Macareus refert insolentiam sociorum erga Venerem, cum Æneas adversus Rutulos pro Latino dimicantes ab Euandro auxilium petisset: & quemadmodum Turnus Venulo legato à Diomede item auxilium postulasset, qui sub Dauno Iapygiæ rege domicilium posuisset, negante eo, eo quod pro Æneâ adversus Venerem stetisset, vulneratamque à se inimicam haberet. Et ut comites ejus contemptu deæ cupientes proficisci in bellum, in mari ^a volucrum figurâ decepti, substiterint. Eorum nomina hæc sunt, ^b Agmon, Lycus, Idas, Rhe-
tenor, Nycteus; quæ volucres albi coloris ut cygni sunt.

Fab. XI.

Æmilus Macer in Theogonia libro primo: Et nunc agrestis inter Picamnis habetur. Scribe Ornithogenia. Diomedes Lib. 1. Macer Æmilium Ornithogenias secundo. Adde Plinii Elenchon auctorum Lib. x. Non ignoro, ita in Nonio legendum esse pridem monuisse Godofredum; verum cum emendationis suæ nullam ille reddat rationem, mihi, cui eadem in mentem venerat, faciendum id putavi.

Ad F A B. IX.

a Canens secundum &c.] Ita Rænerius edidit. Sed Veneta, Canens desiderio viri secundum Tiberim deflens casus amissi extabuit. Etiam Micyll. Casum amissi deflens &c.

Ad F A B. X.

a Volucrum figura decepti] Malè hæc narrat Lactantius. Historiam vide apud Plin. Lib. x. 44. Ælian. Lib. 1. cap. 1.

Tzetz. in Lycophron. p. 100. Servium ad Æn. xi. vers. 271. August. C. D. Lib. xviii. cap. 16. Schol. Hom. ad Iliad. E. 412. Anton. Liberal. cap. 37. Aristotel. Admirand. Auscult. pag. 878. Ed. Casaub. Isidor. Orig. xii. 7. Quæ autem aves istæ sint, dubitatur. Eἰρηδοὶ Æliano sunt. Εἰρηδοὶ δὲ λέγεται Tzetzæ. Isidoro formâ fulicæ similes; magnitudine cynorum. Unde & ὀρνίθια ὀρνίθια appellat Tzetzes p. 101. Οἱ περὶ τὰς μεγάλας τοὺς μεγάλους dicit Aristoteles, ὁ περὶ τὰς ἰσχυράς μεγάλα & σκαλοῖ. Videtur sentire Isidorus cum Charisio, cui λέγεται est fulica Lib. 1.

b Agmon] Acmon & mox Rhezenor MS. codex. Quæ, ut magis Græca, probanda omnino existimo; nec dubito, quin ea nomina in Nasone ipso ita etiam scribenda sint. Notum est C & G quam inter se & facile & crebro permutantur. Ρηζήνωρ est ἀσπρίδιον, περὶ τὸ ῥήνωρ, ut docet Schol. Homer. ad Iliad. N. vers. 324. Cæterum ut G

le-

Fab. XI.

^a Dauniæ regionis ^b locum arboribus obumbratum
^c Pan Mercurii filius tenuit: quem postea Nymphæ ^d co-
 luerunt. Has pastor Appulus cum procacibus maledictis
 terruisset, ^e ne amplius linguam in propatulo haberet;
 numine earum in arborem oleastrum extabuit, ^f cujus
 fructus suo amarore linguæ pastoris asperitatem refert.

Fab. XII.

Turnus adversus Æneam pro Laviniâ sponsâ dimicans,
 cum immittere ignem classibus conâretur, mater deûm,
 quia ex Idâ monte Phrygiæ sacro essent factæ, ^a impe-
 tratis precibus ab Jove, in Nympharum speciem illas con-
 vertit, ^b utque dearum marinarum numerum augere pos-
 sent, effecit.

Fab. XIII.

locum ^f C, ita B sæpe locum ^f V,
 & vicissim, occupavit. Hinc corruptus
 Ascionius in Argumento Proœmii A-
 ctionis in Verrem: *Quia pedestre iter ex
 Sicilia & propter fugitivos, & propter
 Verris insidias dubitabat.* Lego, *devita-
 bat.* Certè non Α'μων, sed Α'μων
 nomen Græcum est. Acmonem patrem
 Cœli quidam fecere; unde Α'μωνι-
 δας ὁ ἑσπερος in Alis Simmiz. Ubi
 Scholia videnda.

Ad F A B. XI.

^a *Dannia*] Ita non sum veritus re-
 scribere, cum *Danna* exhiberet MS.
 Perperam *Lavinia* Edd. quas videre li-
 cuit.

^b *Locum*] Forte *lucum*. Curt. Lib.
 ix. 1. *Nemus opacum arboribus.* Et, *syl-
 va arboribus umbrosa.*

^c *Pan Mercurii filius*] Ex Penelope
 puta. Herodotus Euterpe: *Pani vero
 Penelopes: ex hac enim & Mercurio na-
 tus Pan esse dicitur à Græcis.* Quia Mer-
 curii filius Pan, κλοπεπαιτωρ à Theo-
 crito audit in Syringe: sed alii ex Pe-
 nelope & mnestheribus natum dixere.
 unde & ἀπαιτωρ ἦν πολυπαιτωρ ibi-
 dem vocatur. Pediaismus in illud poë-
 maticum: Πηνελόπεια & Ἰωνήσθεον ὁ
 Παιδ, ἔξ ἑρίων εἶπεν αἰσχυράν γάμων

καὶ μωδὴν ποσειδάωνος ἀπαίρει. Sed co-
 piose de genere Panos Natalis Lib. v.
 cap. 6. ut nihil necesse sit multa à me
 heic corradī. Corrigam potius Nata-
 lem. Ait ille inter alia: *Alii Penelopes
 & Ulyssis filium putarunt: alii ex
 Athre sive Nereide natum inveniunt. Athre
 non est Nereis. Scribendum ex
 Athre vel Athra. Athra autem
 Oceanitidum in numero censetur. Vide
 quæ annotavi ad Hygin. nostri Astron.
 Lib. ii. cap. 21.*

^d *Colucrum*] MS. & Vett. edd. *occu-
 luerunt.* Sed perperam.

^e *Ne amplius*] *Itaque ne amplius* MS.
 & Veneta. Nec putandum aliter scrip-
 tum fuisse à Lactantio. Vide quæ di-
 xi ad fab. 7. Lib. 1.

^f *Cujus fructus* &c.] Pro his MS. &
 Vett. edd. *Et ita factus est.*

Ad F A B. XII.

^a *Impetratis precibus*] Hæc est Lectio
 MS. & Vett. Edd. nisi quod τὸ *illas* nec
 MS. nec Venet. agnoscunt. Rænerius
 dedit, *impetravit precibus ab Jove, ut
 in Nympharum speciem conversa, dea-
 rum marinarum* &c.

^b *Utque*] Ita Micyll. Sed Veneta &
 MS. non habent τὸ *que*.

A&

Fab. XIII.

Naves Æneæ docet, in speciem Nympharum versas deorum voluntate, ^a ex recordatione suorum Neritiam navem vidisse lætas pereuntem naufragio. Item Alcinoi navem Pelasgos portantem saxo durescere.

Fab. XIV.

Turno ab Æneâ interempto, Ardea urbs regnum Turni incendio in cinerem redacta: ex quo volucris emersa est, quæ patriæ nomine vocaretur à posteris Ardea.

Fab. XV.

Venus ut animadvertit filium Æneam ^a laboribus exhaustis ad finem venisse ævi, petit ab Jove patre, ut promissis fidem faceret. Cujus ille precibus auditis, efficit ut in agro Laurenti flumine Numicio ablueret mortalitatem, ^b interque indigetes deos referretur: ita ut à posteris, sicut cæteris deis, sacra ei administrarentur.

Fab. XVI.

Tiberinus Albanorum rex Tusco amni Albula merfus interiit, ac nomen fluvio reliquit. Item Aventinus, ^a à quo mons, urbis Albæ accepit imperium. ^b Sub hoc Pomona Hamadryadum Nympharum, hortorum cultrix felicitiumque arborum, ^c cujus nomen pomaria obtinent.

Hanc

Ad FAB. XIII.

^a Ex recordatione suorum] Micyll. eorum. Rænerius mirificè hoc argumentum interpolavit. Videtur legendum laborum suorum. MS. codex certè pro decorum in præcedentibus habuit laborum suorum.

Ad FAB. XV.

^a Laboribus exhaustis] Mallet, exhaustum. Virgil. Æn. I. Omnibus exhaustos jam casibus, omnium egenos.

^b Interque indigetes deos] De illis diis

vide quæ annotavi ad Fulgent. Lib. III. cap. 5. Virgil. Æn. XII. vers. 794. Indigetem Æneam scis ipsa, & scire facis Deberi calo. Vide ibi Servium.

Ad FAB. XVI.

^a A quo mons] Ita cum MS. Veneta. Addunt dictus Rænerius & Micyllus.

^b Sub hoc Pomona Hamadryadum &c.] Intellige una. Græca est syntaxis, ut supr. fab. II. Lib. IV. Salmacis Naiadum. Vide quæ ibi annoto.

^c Cujus nomen &c.] Sic MS. & Vett. Edd. Rænerius, unde nomen è pomis ob-

ti.

Hanc cum Vertumnus diligeret, solitus in varias figuras mutari, & eâ refugiente concubitus, sollicitudine assiduâ ureretur, novissimè in anum versus est, eique multa retulit; quibus fœminæ flecti solent, ut sibi jungeretur. Ipsa autem perseverante in proposito, novissimè refert quoque fuisse in Cypro Anaxareten virginem, quæ propter superbiam punita fuisset à Venere. Versusque in suam formam, concubuit cum eâ Vertumnus.

Fab. XVII.

In insulâ Cypro Anaxarete fuit ex progenie Teucris Salaminii, quæ formâ cæteras gentes ejusdem civitatis supergressa est. Sed ut pulchritudo eminens fuit, ita propter aspernationem virorum abominanda omnibus. Quam cum Iphis ejusdem civitatis amore diligeret, neque aditum ad eam haberet, dolens, quod in tam gravem sortem incidisset; ad extremum ne diutius doleret, noctu clam ante forēs puellæ a suspendio se liberavit. Cui cum funus pro dignitate fortunæ per publicum maximâ frequentiâ duceretur, & illa patientissimè ex superiori parte domus prospiceret, ob nimiam crudelitatem animique duritiam in vestigio sui à Venere saxo durata est, ita ut apud Salaminios species ejus Prospicientis Veneris nomen accepit. Deinde Vertumnus rediens in suam speciem Pomona potitus est.

Fab. XVIII.

Post Amulii ac Numitoris Albanorum regum interitum Romulus urbis à se conditæ cepit imperium. Qui cum adversus Titum Tatium pro raptu virginum dimicaret, hostis appropinquavit patriæ. Quod ut Venus præ-

sent. Id etsi negari non potest, non tamen ideo verum est ita scripsisse Lactantium. Varro L. L. Lib. vi. Pomona pomerum patrona.

Ad F A B. XVII.

a Suspendio se liberavit] Ita cum MS. vet. edd. Kaznerius, Suspendio ejus

amore se liberavit. Antoninus cap. 39. inedia vitam finisse juvenem narrat. Ἀριστοῦν μὲν ἐν κατ' ὑπερβολὴν τῆς θύρας ἐκ τῶν ψιῶν πλεῖν τοῖς καὶ γάμον ἰσὺν διπορήσας, καὶ πρὸς ἰδέσθαι. Pro τῶν ψιῶν lege τῶν ψιῶν. In præcedentibus pro cæteras gentes, multo mallem cæteras virgines.

Ad

sensit, portis obseratis, una patefacta est, Tarpeiâ Virgine prodente patriam. Venus pro filii incolumitate à Nymphis, ^a quæ proximæ Iano erant, geminum petiit auxilium. Datâ ergo veniâ, secundum portam, quâ Sabini irrupturi erant, recluso fonte, scaturientes aquæ, quæ antea latuerant, erumpebant: quæ cum frigida hostium introitum non prohiberent, ex frigidis in calidas versæ hostem avellerunt. Victoriaque potitus Romulus, rebus urbis compositis, jura reddens populo, sicut petierat mater, raptus in cælum est; ita ut ^b Quirinus novo nomine vocaretur.

Fab. XIX.

Hersilia conjux Romuli, cum fletet amissum conjugem, ^a post datam ei à Junone immortalitatem, Ora Quirini nuncupata est: quorum templa à populo Romano in Colle Quirinali constituta sunt.

Ad FAB. XVIII.

^a *Quæ proxima &c.*] Vener, *Quæ proximè Iano &c.* Lege, *Quæ proximè Ianum erant geminum.* Flor. 1. cap. 2. *Iannumque geminum fidem pacis ac belli.* Proximè dativum casum regere non potest. Julius obsequens cap. 119. *Cui proximè Pompeio in castris sedenti accipiter super caput accesserat.* Lege, *proximè Pompeium.* Frustrâ est Schefferus subaudiri iubens præpositionem à: Verum ut illic aliena ellipsis illa, ita eadem non observata corrumpit locum elegantissimum Plinii Histor. Natur. Lib. 11. cap. 7. *Quisquis est deus (si modo est alius) & quacunque in parte, totus est sensus, totus usus &c.* Notat Dalechampius MSS. habere *si mundo est alius aliquis.* Unde ipse conjectat, *si a mundo &c.* At nihil opus erat istâ præpositione. Vera & Latinissima lectio est, *si mundo est alius aliquis &c.* Horat. Lib. 1. epist. 16. *Neve putes alium sapiente bonoque beatum.* Quod si quis statuere velit *proximè* etiam cum dativo rectè jungi, adducere possit illud Veteris Interpr. Concil. Ephesin. pag. 124. ed. Cont. *Proximè nobis participatum est carne & sanguine Deus existens*

Tom. 11.

verbum. Scio satis barbarum esse illum interpretem. At Latinus egregie Nepos Hannib. cap. 8. *Propius Tiberi, quam Thermopylis.* Verum ibi ex vet. edd. reposuerim *Tiberim & Thermopylas.* Præposit. addit Frontin. Strat. Lib. 1v. 7. ex. 40. *Cum præp à virgultis sylvaque posita essent.*

^b *Quirinus novo nomine vocaretur*] Lactant. Firm. Lib. 1. cap. 21. Solent enim mortuis consecratis nomina immutari; credo ne quis putet eos homines fuisse. Nam & Romulus post mortem Quirinus dictus est; & Leda Nemesis & Circe Marica; & Ino, postquam se præcipitavit, Leucothea, materque Mæta, & Melicertes filius ejus Ralemon atque Portumnus. Signat eandem rem, non eloquitur Florus Lib. 1. cap. 1. *Quirinum in cælo vocari placitum diis.*

Ad FAB. XIX.

^a *Post datam ei &c.*] MS. *Post datâ ei à Junone immortalitate.* Et mox *Colle Quirini pro Quirinali.* Quod non spectandum, cum Naso ipse habeat, *Duce me. lucum pete, colle Quirini.* Qui videt. Historici tamen malunt *Collem Quirintem* dicere. Nepos Attic. cap. 13.

T

Po

Domum habuit in Colle Quirinali. Schol. Horat. in Carmen. Sæc. Diis quibus septem colles] Id est. Roma. Sic Virgil. Scilicet & verum sacra est pulcherrima Roma, Septemque una sibi muro circumdedit arces. Hi autem colles sunt Aventinus, Palatinus, Esquilinus, Capitulinus, Viminalis, Caelius. Locus Virgilii est Lib. vi. Æn. vers. 781. Sed ibi ita legitur: En hujus, mate, aspicias illa inclita Roma Imperium terris, animos aquabit Olympo, Septemque una sibi muro circumdedit arces. Ubi Servius: Bene urbem Romam dicit septem inclusisse montes, & medium tenuit. Nam grandis est inde dubitatio: & alii di-

cunt breves septem colliculos à Romulo inclusos, qui tamen aliis nominibus appellabantur. Alii volunt hos ipsos, qui nunc sunt, à Romulo inclusos id est Palatinum, Quirinalem, Aventinum, Caelium, Viminalem, Esquilinum, & Janicularem. Collis Quirinalis unde dictus sit his verbis in de L. L. Lib. iv. Varro docet: *Collis Quirinalis*, inquit, ubi Quirinus sanatus, est à Curetibus, qui cum Tatius Curibus venerunt Romam, quod ibi castra habuerunt. De sano Quirini etiam Victor Illustr. cap. 2. *Ades in Colle Quirinali Romulo constituta.* Ubi additum à Servio Tullio collem istum idem narrat cap. 7.

Fabula Lib. XV.

- I. Calculi nigri in candidum colorem.
- II. Animæ in varias species.
- III. Euphorbus in Pythagoram.
- IV. Elementa in varias species.
- V. Amnis Lycus in regionem mutatus.
- VI. Erasinus amnis in regionem similiter aliam.
- VII. Caycus fluvius in regionem aliam similiter.
- VIII. Amasenus fluvius in terræ speciem.
- IX. Anigrus flumen dulce in aquæ amaritudinem.
- X. Hypanis amnis in aquæ amaritudinem similiter.
- XI. Antifla, Pharos, & Tyros insulæ in scopulos mutatæ.
- XII. Leucades insulæ tres in montium species; & Zancle insula in scopulum.
- XIII. Helice & Buris oppida in scopulos similiter.
- XIV. Area in tumulum mutata.
- XV. Fons in Africâ Hammonis in glaciem convertitur.
- XVI. Fons Athamanis lignum accendit.
- XVII. Flumen Ciconum bibentes in lapidem mutantur.
- XVIII. Crathis & Sybaris amnes capillis aureum colorem dant.

XIX. Sal-

- XIX. Salmacis fontem qui contingit, in mollitiem vertitur.
- XX. Lacum Æthiopiæ qui bibit, in insaniam, aut in soporem vertitur.
- XXI. Clitorium fontem qui bibit, odium vini capit.
- XXII. Lyncestium amnem qui bibit, in ebrietatem convertitur.
- XXIII. Aqua lacus Phenei nocte fit noxia.
- XXIV. Symplegades cautes in petras redactæ.
- XXV. Ætna mons Sicilia in ignem.
- XXVI. In Pallene urbe Tritoniæ paludis actu vertuntur homines in volucres.
- XXVII. Scythides fæminæ actu veneni in aves mutantur.
- XXVIII. Ex vitulis apes nascuntur.
- XXIX. Ex equo crabrones.
- XXX. Ex Cancro Scorpius.
- XXXI. Bombyces in papiliones.
- XXXII. Ranæ ex limo.
- XXXIII. Ursa lambendo fingitur ex frusto carnis.
- XXXIV. Apes initio vermes, postea speciem suam accipiunt.
- XXXV. Aves ex ovi medio.
- XXXVI. Ex medullâ humanâ angues nascuntur.
- XXXVII. Phœnix avis ex sanie suâ renascitur.
- XXXVIII. Hyæna modo mas, modo fæmina.
- XXXIX. Chamæleon in varios colores vertitur.
- XL. Lynces Liberi urinam vertunt in lapidem.
- XLI. Corallium ex molli durum.
- XLII. Gentes variantur in species.
- XLIII. Omnia quæ nascuntur, transmutantur in dissimiles species.
- XLIV. Egeria in vallem Aricinam se contulit.
- XLV. Hippolytus in deum Virbium.
- XLVI. Egeria in fontem.
- XLVII. Gleba in pueri figuram mutata.

XLVIII. Jaculum Romuli in arborem.

XLIX. Cippus factus cornutus.

L. Æsculapius in draconem.

LI. Julius Cæsar in cometen.

Fab. I.

Mycilus Alemonis filius procreatus Argis, cum quieti se dedisset, Hercules visus est, qui eum moneret, ut patriam relinqueret, & secundum Æsarem amnem consideret. Qui cum facere extimesceret, quia lex vetaret deferre patriam, & in aliam civitatem transire, rursus admonitus est. Metuens itaque, penates suos destituit, ideoque in iudicium publicum est devotatus. Et cum omnem populum adversus se haberet, iudicaturis calculi albi, ac nigri dati sunt; ut atrii damnarent, candidi absolverent. Mycilus itaque pertimescens periculum capitis, Herculem invocavit, ut laboranti sibi, quia ejus jussis obtemperasset, ferret auxilium: cujus preces non incassum abierunt. Nam cum calculi more patriæ in urna effusi deducti essent, omnes apparuerunt in colorem album conversi. Quamobrem ille metu liberatus, per Ionium pelagus navigans, cum in Italiam venisset, & Æsarem aminem attigisset, sicut præceptum erat, urbem constituit, eamque à proximo tumultu, cui Tares Neptuni filius subiectus erat, Tarentum nominavit.

Fab. II.

Pythagoras Samius tyrannidem fugiens, cum patriam reliquisset, in Italiam venit, & quæ didicerat de rerum natura mundique, aperit, ad modumque seculi aurei docet, ad usus quoque necessarios cuncta præbente terra, nefas esse animalibus vesci: quod essent in eis forte consanguineorum animæ mortalium: & quod è corporibus in corpora animæ transfunderentur. Postea docet unde occidendorum animalium usus primum intolleverit. Nam paulatim concessum est, ut maleficæ feræ dolis interceptæ occiderentur; & mansuetarum foetus suæ, quod fru-

fruges satas eruerent; item capri, quod vitem maturam præcerpere assuevissent, nec deinde fructus cresceret.

Fab. III.

Pythagoram eundem inducit referentem cuncta rerum temporibus mutari: siquidem ipse annus vertitur in quatuor species, veris, æstatis, autumnus, & hiemis: & quæ nascuntur, quoniam in initio prodita teneras immixtasque species habeant; deinde crescendo robustæ ætatis, novissimè senescentis fieri. Se quoque memoria tenere bello Trojano Euphorbum Panthoidem fuisse: & postea quam à Menelao sit occisus in bello, animam ejus in se esse transfusam; clypeumque ejus, dum in ætates ductus sit, quo usus esset in bello, in templo Junonis Argivæ cognovisse.

Fab. IV.

Ipsa quoque initia quatuor, ex quibus generantur omnia, transfigurari motibus suis: resolutam enim tellurem in aquas abire, attenuatam aquam efficere; & aëra rursus per eundem ordinem retexi: spissatum ignem enim in aëra verti, hunc in aquam, hanc in terram abire: cæteraque rerum perinde variari; quæ tempus, aut natura acceptas ab initio facies cogit amittere. eadem fluminibus etiam, fontibus ac terrenis locis accidere.

Fab. V.

Amnem Lyciæ consumptum ostendit alias apparuisse, alias non.

Fab. VI.

Erasinus in Arcadia fluere visus, modo latens, terræ voragine absumptus, postea Argis est redditus voluntate Junonis.

Fab. VII.

Caycum flumen Mysiæ aliis nunc ripis, aliis in initio fluxisse fertur.

Fab. VIII.

Amasenum flumen Siciliae intumescere, refluere, interdum siccari.

Fab. IX.

Anigrum flumen jucundissimam aquam sitientibus praestitisse: posteaquam Centauri ab Herculeis sagittis confecti cruorem in eo abluerint, aspero advenientes fugasse odore.

Fab. X.

Hippanim Scythiae amnem marini factum liquoris ait, cum fuerit in initio dulcissimi, ob fontem regionis ejusdem in eum influentem.

Fab. XI.

Antissa & Pharos, item Tyros in Phoenicia, insulae fuerunt, nunc vero continenti junctae.

Fab. XII.

Item Leucades insulae tres in saelo sunt nunc, à fluctibus olim relictæ; item Zancle olim junctæ Italiae, nunc freto discriminatur; propterea id contigit, quod Latonæ sedes est ibi negata.

Fab. XIII.

Helice, & Bura Achaiae urbes ponto voratae sunt.

Fab. XIV.

Tumulum secundum Troezenam urbem ex area factum ait eruptione spiritus, qui terræ increverat.

Fab. XV.

Fons in Africa Hammonis solis ortu obituque calefcit, postmodum in glaciem vertitur.

Fab. XVI.

Fab. XVI.

Athamanis Theſſaliæ regionis fonti lignum tenuatà luna admotum accenditur.

Fab. XVII.

Flumen quoque apud Ciconas eſt, ex quo qui bibit, in lapidem convertitur.

Fab. XVIII.

Crathis amnis, & ei confinis Sybaris, capillos aurei coloris efficiunt.

Fab. XIX.

Salmacis fons in Caria contactu fui liquoris cogit in mollitiem corporis obſcœni verti: quod beneficio Mercurii & Veneris dicitur eſſe factum.

Fab. XX.

Lacus eſt in Æthiopia, qui hauſto liquore ad ſitim ſedandam, aut in inſaniam aut in ſoporem vertit.

Fab. XXI.

Clitorius fons in Arcadia vinum in odium adducit, quod Melampus Amithaonis filius Proetidas cum ab inſania liberaſſet, noviffimè remedia in eum projeciſſe fertur.

Fab. XXII.

Lynceſtius amnis Thraciæ hanc vim obtinet, poteſtate mutata, ut aquam ejus bibentes ebrii fiant.

Fab. XXIII.

In Arcadia ſecundum Phenon urbem aquæ feruntur, quæ potæ nocte nocent, luce autem innocuæ cognoscuntur.

T 4

Fab. XXIV.

Fab. XXIV.

Ortygia insula olim mobilis erat. Symplegades quoque cautes in Ponto concurrentes, flatibus solitæ moveri, nunc fixæ fundamentis tenentur loco.

Fab. XXV.

Ætna mons Siciliæ in ignem verti cœpit, cum initio riguerit.

Fab. XXVI.

In Pallene, quæ sub Aquilone jacet, homines dicuntur in volucres verti, novies cum in Tritoniacam paludem merfi sint.

Fab. XXVII.

Scythides, in Scythia fæminæ, venenis sparsæ, corpora immutant se in aves transfigurantes.

Fab. XXVIII.

Ex vitulis apes nascuntur: quas Aristæus fertur invenisse.

Fab. XXIX.

Ex equo putrefacto crabrones nasci potuisse primum proditur.

Fab. XXX.

Cancrum demptis brachiis si terræ subjicias, scorpius nascitur.

Fab. XXXI.

Bombyces, quæ folia filis intexunt, in papiliones vertuntur.

Fab. XXXII.

Fab. XXXII.

Ranæ nascuntur ex limo sine pedibus: mox natando pedes incrementum.

Fab. XXXIII.

Ursæ carnem pariunt, eamque lambendo in figuram sui convertunt.

Fab. XXXIV.

Apes initio truncæ, ut vermes, nascuntur: postea corporis partes, ac pennas accipere produntur.

Fab. XXXV.

Pavones, qui in tutela Junonis habentur: item aquilæ Jovis, columbæque Veneris, & cæteræ volucres, ex media parte ovi, qui vitellus vocatur, videntur nasci.

Fab. XXXVI.

Ex medulla humana in sepulcris angues profeminantur.

Fab. XXXVII.

Phoenix in Assyriæ finibus nido ex odoribus factus, cum est senectute pressa, supra recumbit, ex cujus sanie alia renascitur: & viribus roborata, nidum in urbem effert Solis: ibique in templo ejus monumentum patris reponit. Fertur enim quinque ætatis sæcula replere.

Fab. XXXVIII.

Hyæna fera ex fœmina in marem vertitur.

Fab. XXXIX.

Chamæleon ventis & aura nutritus, quodcumque contigerit, coloris ejusdem efficitur.

T 5

Fab. XL.

Fab. XL.

Lynces, qui sunt in Liberi tutela, urinam vertunt in lapidem.

Fab. XLI.

Coralium lapis sub aqua mollis est, extra durefcit.

Fab. XLII.

Significat gentes variari in species deorum voluntate.

Fab. XLIII.

Numa Pompilius propter scientiam rerum à populo Romano in regnum est receptus: cujus præcepta cum ante dictis hæc sunt. Quæcunque nascuntur, hæc crescendo & senescendo transmutari in dissimiles species: & post obitum sic consumi, ut aut in terram abeant, quæ corpora sunt; aut in aëra, quæ spiritu contineri videntur. Porro Helenus Priami filius refert ab Ænea urbis conditæ positionem.

Fab. XLIV.

Egeria post mortem mariti Numæ in vallem Aricinam se contulit lugens.

Fab. XLV.

Hippolytus cum propter novercale odium propulsus esset patria, & Trœzena proficisceretur, ex improvise mari elatus taurus, sicut parens optaverat, gravissimum ei objecit timorem: exasperatis equis tractus interiit. Quem Æsculapius Dianæ voluntate, cujus initio comes fuerat, reduxit ad superos. Hinc ab eadem dea evocatus in nemus Aricinum, mortalitatem exiit. A converso itaque nomine deus Virbius est appellatus.

Fab. XLVI.

Fab. XLVI.

Egeria Nympha Numæ Pompilii conjux, post viri interitum cum se in nemus Aricinum contulisset, ibi questu assiduo deflevit casum viri, fatigans Dianam ejus regionis incolam assiduo fletu. Novissimè lacrimæ ejus ab eadem dea transmutatæ sunt in fontem: qui ex ejus nomine nuncupatur Egeria.

Fab. XLVII.

Cum in Tyrrenia, quæ etiam Thuscia est, quidam arator justum opus in dies redderet, pressio vomere glebam opinione sua ponderosiores excitavit; cujus dum miratione premeretur, animadvertit eam in figuram pueri esse transmutatam, qui Etruscorum lingua Tages postea nomine, futurorum scientiam invenit.

Fab. XLVIII.

Romulus Martis & Iliæ filius, cum venaretur, ex monte Aventino persequens aprum fugientem, jaculum jecit; quod cum protinus in colle Palatino hæserit, loco ejus montis scala facta; cujus ima pars adeo depressa terræ est, ut sit comprehensa radicibus; effectum est novissimè, ut in arborem cornum conversum sit.

Fab. XLIX.

Cippus Genutius ab hoste victor revertens, priusquam triumphans portam intraret, animadvertit cornua sibi temporibus enata. quo prodigio exterritus, haruspices cum consulisset; responsum est, eum, si in urbem intraret, regnaturum: quod ille averfatus, patribus convocatis indicavit, ac cum perstitisset nunquam se tyrannum futurum, decretum est ei universorum consilio tantum agri, quantum uno die aratro posset circumdare: portaque, qua intraturus fuisset, in signi gratiam factum, ut
æncis

æneis cardinibus aptaretur, in qua ad memoriam posteriorum cornutum caput ejus exsculperetur.

Fab. L.

Gravis pestilentia Romanis cum incidisset, & maxima trepidatio urbem teneret, per legatos oraculum Apollinis consultum est. ex quo responsum, ut Æsculapium Epidauro accerferent: nobilissimique legati cum simulacrum dei petitem ad Epidauros ivissent, stupentibus admiratione deus in draconem versus, per medium Epidaurum lapsus, navem legatorum conscendit: cum quibus vectus, Romam ut delatus est, insulam Tiberis ingressus est, ibique se virgultis occultuit, qui locus Draconis vocatur.

Fab. LI.

Ovidius opere peracto, docet se à Chao principium cepisse, & ad Cæsarem deduxisse: quem, gentibus orbis devictis, Venus post suorum insidias in cometen vertit.

F I N I S,

A L

ALBRICI PHILOSOPHI DE DEORUM IMAGINIBUS LIBELLUS.

I. Saturno.

Saturnus primus deorum supponebatur: & pingebatur, ut ^a homo senex, canus, prolixa barba, curvus, tristis, ^b & pallidus, tecto capite, colore glauco; qui una manu, ^c sed dextra, falcem tenebat, & in eadem ^d serpentis portabat imaginem, qui caudam propriam dentibus commordebatur. Altera vero, scilicet sinistra, filium parvulum ad os applicabat, & eum devorare videbatur. Qui juxta se ^e habebat filios, Jovem scilicet, Neptunum, Plutonium, & Junonem. quorum virilia abscissa projiciebat, de quibus Venus puella pulcherrima nascebatur. Juxta autem ipsum Saturnum erat imago Opis uxoris suæ, in cujusdam similitudinem matronæ depicta: quæ aperta manu dextra opem omnibus velle dare prætendebat: panem vero manu sinistra pauperibus porrigebat.

II. De

Ad CAP. I.

^a Homo senex] Unde Artemidorus Onirocrit. Lib. II. cap. 49. Μετρηκτον ονυγιν & Ερμιν. νεανισκ & & Η' χαλκία. αὐτὸν & Δία. ἀποστέλλης & Κεχρον.

^b Et pallidus] Barthius in Commentariis suis Statianis *expallidus* emendatum it. Mirabar à primo vocis insolentiam. Sed comperi postea etiam Terullianum in de Resurrectione Carnis cap. 57. *expallidum* dicere eum, qui valde sit pallidus. *Quod corpus, inquit, inlesum quum interemptum, quum frigidum, quum expallidum, quum edurum, quum cadaver?* *Vepallidus* dicitur talis Horatio Lib. I. Sat. 2. vers. 129. *Vepallida lecto Desiliat mulier.* Ubi Schol. *Vepallida, una pars est orationis, sicut resana, & significat val-*

de pallida, sicut apud Persium. Utrale vetus regrandi subere collum. Sane regrandi etiam vet. edd. repræsentant: quamobrem abeat licet in malam rem id prægrandi, quod pro eo suppositum ivere nobis scioli.

^c Sed dextrâ] Repone, Scil. dextrâ. Cap. 2. *Ux alterâ vero, scil. dextrâ &c.* Cap. 19. *Ipse vero unâ manu tenebat poculum, scil. sinistrâ: alterâ vero scil. dextrâ &c.*

^d Serpentis portabat imaginem &c.] Videatur Horus Apollo cap. 2. & Pierii Hieroglyph. Lib. xrv.

^e Habebat filios] Vide quæ annotavi ad Fulgent. Myth. Lib. II. cap. 1. Latant. Lib. XIII. fab. 4. Hyg. Myth. cap. 159. Quod virilia abscissa illis addit; miror unde hausert. Quod si abscissa illis virilia fuere, unde Neptuno ergo numerosa illa soboles? Cur Proserpina

II. De Jove.

Jupiter Saturni filius, cui cœlum & cœli regnum in sortem cecidit, pingebatur in throno eburneo; in sua majestatis sede sedens: *sceptrum regium in manu tenens, scilicet sinistra: ex altera vero; scilicet dextra, fulmina ad inferos mittens; & Gigantes repressos fulmine tenens sub pedibus, & concylcans. Juxta eum vero quædam aquila, quæ volans inter pedes suos quendam pulcherrimum juvenem, scilicet Ganymedem, raptum portabat; habentem in manu craterem, ut Jovi poculum propinaret.

III. De Marte.

Mars tertius deorum dictus est: qui & tertius in ordine planetarum, atque stella ejus; taliterque in sua imagine pingebatur. Erat enim ejus figura tanquam ^aunius hominis furibundi, in curru sedens, ^barmatus lorica, &

cæ-

nam Pluto rapuit? Jupiter non mulierarius tantum, sed & puerarius fuit? Commentum planè hoc novum, ut & illud Fulgentii Lib. 11. cap. 4. ex semine Saturni ortam Venerem.

sceptrum, inquit, heic non intelligendam esse ferulam ad imperium in pueros pertinentem, sed fulmen, etiam illi norunt, qui nondum ere lavantur. Sed benè habet, quod magnus ille doctor bonâ quadam fortunâ tandem aliquando nactus & ipse est istiusmodi sceptrum, diu profecto illud multumque desideratum. Cæterum ad imaginem Jovis depingendam non parum & illud facit, quod apud Arnobium est Lib. vi. pag. 209. Ed. Leid. *Raciniatus Jupiter atque barbatius, dextra fomitum sustinens percolatum in fulminis morem.*

Ad C A P. II.

^a Sceptrum] Illud sceptrum è cyparisso factum fuisse observat Junius Animadv. Lib. 1. cap. 2. Notandum heic interdum etiam aliud à fulmine sceptrum Jovi adscribi, cum alias pro sceptro fulmen ei tribuatur, tanquam apud Phædram Lib. iv. cap. 17. *Consecrit genitor tum deorum maximus Quasfatque fulmen.* Immo fulmen videtur sceptrum appellari ab Anron. Liberal. cap. 6. καὶ δίδωι φολάρεα τὸ ἰσθὺν οὐκ ἔστιν. Sed rectè correctum puto à Xylandro τὸ ἰσθὺν οὐκ ἔστιν, cum nusquam sceptri cultos, sed fulminis, nec sceptrigera, sed armigera introducatur aquila, quemadmodum scripsi antehac in Animadversionibus meis in eum scriptorem. Ad ea cum respondere aliquid deberet Vir Cl. rem vertere in jocum bellissimum maluit, quo humilitati sortis nostræ illuderet: Per

Ad C A P. III.

^a Unius hominis] A'vli τ' c'ajnsalam. Sic cap. 8. Pingebatur à poetis in similitudinem unius domina. Petron. Fragm. Tragur. Unus servus Agamemnonis interpellavit trepidantes. Vide ibi Clar. Schæffer. Not. & Sciopp. Animad. 11. in Vossium.

^b Armatus lorica, & ceteris &c.] Supplet ex MS. Lipsiensi ad Stat. Tom. 111. 641. Barth. *Lorica, igni, facibus, & ceteris &c.*

c E

cæteris armis offensivis & defensivis: qui & galeam habebat in capite, & flagellum in manu portans, accinctusque mucrone. Currus vero ejus^d ab equis rabidis trahi videbatur. Ante illum vero^e lupus ovem portans pingebatur, quia illud scilicet animal ab antiquis gentilibus ipsi Marti specialiter consecratum erat. Ille enim Mavors est, fid est mares vorans, eo quod bellorum deus à gentibus dictus est: & quia Romani fratres geminos, primos urbis fundatores, scilicet Romulum & Remum, Martis filios esse finxerunt, quorum Romulus Remum interfecit: ideo sub ejus curru idem Romulus depictus est, qui fratrem Remum occidebat.

IV. De Apolline, sive Sole.

Apollo quartus deorum est, quia Sol, qui dicitur Apollo, inter planetas quartum orbem tenet in cælo. Iste pingebatur in specie impuberis juvenis, nunc facie puerili, nunc juvenili, ^asemper imberbis, nunc autem in

cana

^c Et defensivis] Barsh. ex eodem libro, defensivis, hoc est, tam in corpore, quam in manibus. Habebat & galeam in capite, & flagellum in manu, & accinctum mucronem.

^d Ab equis rabidis] Quorum nomina Dimus & Phobus. Homer. Iliad. Δ. vers. 440. Δειμὸς τ' ἰδὲ Φόβος. Schol. Ἀπολλὼν & Ἀφροδίτη παιδεύει. Καὶ δὲ πῦρα, ἔχ' ὑπὸ, ἀμ' ἰπῶσι. Sed Homer. Iliad. N. vers. 299. Τὸ δ' ἔφ' ἔβ' φλοῖον ὕψος ἀμὰ καὶ λίγος καὶ ἀπαρὼν Ἐπαιό &c. Terror & Metus sunt Apulejo Lib. x. Met. Præliaris dea, inquit, comites armigeri Terror & Metus. Adde quæ notavi ad illa Hygini in Geneal. Ex Venere & Marte, Harmonia & Formido.

^e Lupus ovem portans] Rapax & sævum animal lupus: inde & in Martis tutelâ, & bellatores cum lupis comparantur. Homer. Iliad. Δ. vers. 274. Λύκος δὲ Ἀμύκων ἐπὶ ῥαυῶν. Virgil. Æn. 11. 35. Lupi seu Raptores atra in nebulâ. Horat. Lib. 11. ep. 2. vers. 28. Post hoc vehemens lupus, & sibi & hosti Iratus pariter. Etiam mensis Martius pingebatur pelle cinctus lupinâ.

Catal. Pith. Lib. iv. Cinctum pelle lupâ promptum est cognoscere mensē; Mars olli nomen, Mars dedit curviam.

^f Id est mares vorans] Ergo Beglolas & Græcorum. Vocem maris etiam alii alludere. Isidor. Orig. Lib. viii. cap. 11. Martem deum belli esse dicunt; & Martem appellatum, quia per viros pugnatur, ut sit Mars quasi mas. Varro L. L. iv. Mars ab eo, quod maribus in bello præst: aut quod à Sabineis acceptus, ibi Mamers. Mallem, ubi Mamers. Sed pro eo etiam Mavors dixeret; unde e in o converso, Mavors. At Firmicus in de F. P. R. pag. 22. ed. Leid. Ex bellorum casibus Mavors nomen accepit, quasi magna veritas.

Ad CAP. IV.

^a Semper imberbis] Unde ridiculè Isidorus Lib. viii. 11. Apollinem dictum putâ Phæbum, quasi ephēbum, hoc est, adolescentem: inde & Sol puer pingitur, eo quod quotidie oriatur, & novâ luce nascatur. Horat. iv. od. 6. Lævis Agyen. Schol. imberbis. Confer Fulgent. Lib. 1. cap. 17. Hieropolitani tamen Apol-

cana diversitate apparentis; licet raro tali facie esset formatus. Iste super caput portabat tripodem aureum. In dextra vero manu habebat sagittas, arcum & pharetram. In sinistra autem citharam tenebat. Sub pedibus ejus depictum erat monstrum terrificum; cujus corpus erat serpentinum, ^b triaque habebat capita, scilicet caninum, lupinum, & leoninum. Quanquam inter se forent diversa, in unum tamen corpus coibant, unam solam caudam serpentinam habentia. ^c Coronam vero capite gestabat Apollo duodecim lapidum preciosorum. Juxta autem illum erat viridis laurus picta, & corvus niger desuper volitans pingebatur, avis scilicet ipsi deo consecrata. Sub lauro vero novem Musæ choream faciunt: & circa Apollinem cantus melodiam promunt. ^d A longe vero Python serpens maximus erat, quem sagitta una Apollinis per medium ^e transigebat; & erat Apollo inter duos juga montis Parnassi sedens; de quo & fons Castalius scaturiebat.

V. De Venere.

Venus quintum tenet inter planetas locum: propter quod quinto loco figurabatur. Pingebatur Venus pulcherrima puella, nuda, & ^a in mari natans: & in manu sua

Apollinem barbatus colebant, ut narrat Macrob. Saturn. Lib. 1. cap. 17.

^b *Triaque habebat capita &c.*] Quod prudentia non presentia tantum examinet, verum & lapsa ac futura meditetur, & tanquam e speculâ prospiciat, ut censet Pier. Valer. Hierogl. Lib. xvi. Confer Macrob. Saturn. Lib. 1. cap. 20. & Ampliff. Cuper. Harpocrat. pag. 22. & seqq.

^c *Coronam capite gestabat duodecim lapidum &c.*] Nugatur Albricus ex coronâ radiatâ, sive radiis distinctâ, ut loquitur Flor. Lib. iv. cap. 2. faciens duodecim lapides pretiosos. Frequentius sero laureo caput ejus redimebant. Tibullus de Apolline Lib. 111. el. 4. *Hic juvenis cassâ redimitus tempora lauro.* Et de eodem Ovid. Lib. xi. Met. vers. 165. *Ille caput flavum lauro Parmesside vincit.*

^d *A longe vero &c.*] Metaphrastes Abdiæ Babil. si diis placet, Lib. 1. *Astitit Petrus a longe.* Lib. 111. *Occurrit eis multitudo hominum a longe.* Vet. [Interpr. 1. Samuel, cap. xxv. vers. 13. *Cum stetisset in vertice montis de longe.* Psalm. xxxvii. 12. *Et qui juxta me erant, steterunt de longe.* Exod. cap. xx. 21. *Stetitque populus de longe.* Hygin. Mythol. cap. 257. *Consequitur carnificem, exclamaturque a longe.* Ad quem locum plura hujus locutionis exempla concessimus.

^e *Transigebat*] *A'vli T transibat.* Hygin. Lib. iv. cap. 17. *Duodecim signa annis totidem transire existimabat.* Consule ibi not. nostras.

Ad C A P. V.

^a *In mari natans*] Nempe quia e mari orta est: unde *marina* dicitur Hora-
c.

sua dextra ^b concham marinam tenens atque gestans; ro-
sisque candidis & rubris settum gerebat in capite orna-
tum, & columbis circa se volando, comitabatur. Val-
cano deo ignis, ^c rustico turpissimo, in conjugium erat
consignata, qui stabat ad ejus dextram. Et coram ipsa
tres astabant juvenulæ nudæ, quæ tres Gratiæ diceban-
tur, ex quibus duarum facies versùs nos adversæ erant;
^d tertia vero dorsum in contrarium vertebat. ^e Hinc &
Cupido filius suus alatus & cæcis assistebat, qui sagitta
& arcu, quos tenebat, ^f Apollinem sagittabat: propter quod

tio Lib. IV. od. 11. & 111. od. 26. ubi
Scholiastes: MARINÆ. mari orta.
ar, Fas omne est Cytherea meis te fi-
dere regnis, Unde genus ducis. (Ver-
dè Neptuni ad Venerem.) Atque ideo A-
phrodite dicta est *Ὠνὴ* & *ἀφρο*, id est,
σπuma. Tolle ista, quæ parentesi in-
clusi, cum ab antiquis add. absint. Vi-
derit Cruquius, unde ea irreperierint.
Locus, quem adducti commentator,
est Virgilii *Æn.* v. vers. 800. ubi Ser-
vius consulendus:

^b Concham marinam tenens] Simula-
crum Veneris concham portantis ex
veteri marmore in de Imaginibus Deo-
rum representat Cartharius. Alii con-
châ vectam dicunt, & eâ ad insulam
Cyprum appulisse primum. De illâ
Cypriâ Venere Jul. Firmicus in de E.
P. R. p. 15. Ed. Leid. *Audio Cinyram*
Cyprium templum amicæ meretrici donas-
se, ei erat Venus nomen. Initiasse etiam
Cypriâ Veneri plurimos &c. Pro ei erat
leg. cui erat, vel vetb. illa, cui erat
Venus nomen, includenda parentesi.
Præterea in meretrici gloriâ ejus esse
suspicio, qui docere nos voluerit ami-
cam denotare meretricem. Paginam
certe 35. glossa manifesta insedit, ubi
dicitur, *De Egypto recedentem popu-*
lum dei plebem lignæ virgæ protexit.
Tolle *de populum*. Plebs populum de-
signat Ecclesiastici scriptoribus. Fir-
micus ipse pag. 36. *Liberaturus deus*
summus ex Egyptiorum tyrannide ple-
bem suam, arctem Nollé jussit occidi &c.
Et pag. 38. *Hicnemias etiam cum præ-*
cepta deo jubente plebi daret. Cyprian.
Lib. 1. epist. 4. *Andisti in precibus pos-*
sunt, quas faciunt pro plebis dominica
incoluntiae. Concha autem cui Veneri

adscribitur, dictum ad Fulgent. My-
thol. Lib. 11. cap. 4. Ibidem & de ro-
sis annotata nonnulla, quibus addi
hoc potest, quod Multifaria Historiæ
Lib. xii. cap. 1. Elianus inquit, mo-
rem olim fuisse, ut simulacra Veneris
sæcis roseis coronarentur: *Σὺ δὲ* in-
quit, *ἦ & Ἀφροδίτης στέφανον & πο-*
δήναι, ὅσοι αὖ τὸν ἴδον αὐτοῖς, ἡ-
βουρα θινυμένων τὸν κόμην. Virgilii
Æn. 11. 593. Rosæque hac insuper ad-
didit ore. Ubi Servius: *Rosæ, pulchre.*
Quidam reprehendunt non convessisse in
ruinâ & exitio civitatis Venerem rosæ
orē liqui cum filio, ignorantes hoc epi-
theton Veneris esse perpetuum. Vetē er-
go Maximianus de rosis: *Hunc Venus*
ante altus sibi vindicat ipsa colorem,
Dis liget & florem Cypris ubique sumi.

^c Rustico turpissimo] Rustici dicun-
tur, qui Imperiti vivendi, incondi-
tisquæ & impolitis moribus sunt. O-
vid. 1. Rem. Amor. vers. 350. *Et po-*
terit dici petulans, quæ rustica non est;
Et poterit dici rustica, si quis proba.

^d Tertia vero &c.] Illa tertia Thalia
erat. Vet. Epigr. Catal. Pkth. Lib. 1v.
Græsa Thalia tamen gemina conversa
fratri, Implicat alternè brachia blanda
frat.

^e Hinc & Cupido] Corrige, hinc &
Cupido &c.

^f Apollinem sagittabat] Quinam scri-
ptores verbo sagittare usi fuerint, do-
cebit te Vossius & Botrichius; illo in-
de Vitt. Serm. Lib. 1v. cap. 23. hic in
defensione Vossii adversus Sciopp. pag.
283. Addo illorum observatis reperiri
id etiam apud Curt. Lib. vii. cap. 5.
Esse, inquit, *forsitan sagittandi tam*
celebri usu nimis admirabilis videri hoc

quod deos & contra se turbatos timens, ad Martis gremium fugiebat. cui & illa adulterii crimine familiaris reperta est.

VI. De Mercurio.

Mercurius sextus in ordine planetarum, sicut & alias ab antiquis gentilibus sextus deus esse dicebatur, cujus imaginem in hunc modum pingere voluerunt. Erat ipsius signum ^a homo unus, qui in capite & in talis alas habebat: in manu autem sua læva ^b virgam tenebat, quæ virtutem habebat soporiferam, & quæ erat serpentibus circumsepta. Et gladium curvum, ^cquem Harpen ho-

mo

ars possit. Et Dict. Cretens. de Bell. Troj. Lib. 1. Atque ita sagittatis jam praelio hostibus, evadens. Quod si sagittari aliquis rectè dici potest, non mirum si sagittare aliquem non refugit. Vetus interpres Bibliorum Psalm. x. vers. 2. Ut sagittent in obscuro reclus corde. Ita à lancea sinxerunt verbum lanceare lutei avi scriptores; unde lanceatus: de quo Vossius in de Vitt. Serm. Lib. iv. cap. 12.

^g Contra se turbatos] Hoc est, concitatos & iratos. Virgil. Æn. viii. vers. 435. Egredique horrificam, turbata Palladis arma. Vide ibi Servium, & Turneb. Advers. Lib. xxvi. 29.

Ad C A P. VI.

^a Homo unus] Homo juvenis correptum erat à Vossio in libro Heiniano; nec sanè improbabiliter, cum facie semper juvenitii pingatur & fingatur Mercurius. Verum alterum asserit illud cap. 3. Erat enim ejus figura tamquam unius hominis suribundi. Ubi annotata à nobis consulenda. Catull. c. 22. Unum caprimulgum aut fessor. Loquuntur & Græci ita. Oi ó Genes. cap. xxi. vers. 15. Kai íppísa tò paitíon vivíxíto mizs íkátens.

^b Virgam tenebat] Caduceum puta. Sed caduceum à virgâ distinguere videtur Apulejus Metam. Lib. x. Adesí baculentus puer nudus, nisi quod ephedricâ chlamyda sinistrum tegebat humerum: flavis orimibus usquequaque conspiciens: et inter comas ejus auria pinxula cognationis, simili sociata promissa-

bant, quem Caduceum & Virgula Mercurium indicabant. Heic paulant interpretes, ubi maxime erat exultandum. Virga Mercurii caduceum est aliis, non virga alia à caduceo. Isidor. Orig. Lib. viii. 11. Virgam tenet, quæ serpentes dividit, id est venena. Nam bellantes interpretum oratione sedantur: unde & secundum Livium legati pacis caduceatores dicuntur. Notius Marcellus cap. xii. Caduceus, pacis signum Varro pronunciat De vitâ Pop. Rom. libro secundo. Verbenarius ferebat verbenam id erat Caduceus pacis signum. Nam Mercurii virgam possumus existimare. Unde virgam illam acceperit narrat Schol. Hom. ad Iliad. O. vers. 256. Ερμῆς ὁ αἰὼς & Μαίης τ' Ἀτλαΐδος λίγαν. Καὶ τὰς Ἀπείλων βῆε κλίμας, ἀρίστην ἡπὶ τῷ θεῷ τῷ μεγίστῳ. Ἀπὸ λαρχῆς ἢ τῷ Ἀπείλωνι, ἡλεῖαν ἡπὶ & τῷ θεῷ τῷ μεγίστῳ. τῆς Μαϊδίας δὲ ὁ αἰὼς ἰδμεν ἡπὶ τῷ μεγίστῳ ἡπὶ ἰδμεν. αἰὼς & λαρχίας: ὁ Ἑρμῆς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς.

^c Quem harpen homo tenebat] Correptus Hemernis vocatur Rutgerius Var. Lect. Lib. iii. 3. Probo proterus: dein pro vocat repositum insuper vocatus. B. & V. notum est, quam creberrimè inter se commutentur. Sed ubi gladius, iste incurvus harpe ab Homero dicitur? Ἀρπῆς semel tantum mentio apud eum fit. Iliad, videlicet T. vers. 350. verum ibi non gladii, sed avis est vocabulum. Schol. Ἀ' Π' Π' Η] ὁ ἄρπυιός. Τὴν ἐκ τῶν κελῶν, ἡμεῖς δὲ φάμεν ἄρπυιαν. 2. & τὸ ὄφιν.

tem in fistula designatur, ⁱ qui de viro in foeminam, & de foemina in masculum se mutabat, cum volebat: & ideo pingebatur cum utroque sexu. ^k De albis vero nigra, & de nigris alba faciebat, quod ostenditur per ejus pileum semialbum & feminigrum. Aliqui vero cum ^l capite canino pingebant: ^m ideoque & lanceam pro virili, & colum pro muliebri sexu tribuerunt.

VII. De Diana.

Diana, ^a quæ & Luna, Proserpina, Hecate nuncupatur, ultima inter planetas est, propter quod ultima ponitur in numero fictorum deorum. Ipsa ergo pingebatur in specie unius dominæ, coma dissoluta, quæ arcum tenebat & sagittam. Cervos quoque cornutos in venatione insequi videbatur, circa quam, sive ad ejus latera, erant chori Dryadum, Hamadryadum, Naiadum, & Ne-

pos Atlantia, Qui feros cultus hominum recentum Pace formasti catius, & decora More palestra. Ubi Scholiastes: Notam est Mercurium haberi inventorem sermonis, palestra, lyra & furtorum. Eloquentia autem quia lingua exercetur, hinc & linguas sacrificatas ei olim nos docuit Aristoph. Scholiastes ad Plat. Act. v. sc. i. Περὶ δὲ inquit, τὸ λεγόμενον ἱππίζειν, ἢ γλῶττα τῶν κέρων. Ὅτι τὰς γλῶττας τῶν ἑρμῶν ἴδμεν ὡς ἔστιν ἀγέραι.

ⁱ Qui de viro &c.] Heic est hiatus; vel cancellandum τὸ qui.

^k De albis vero nigra &c.] De Autolyco Mercurii filio Ovid. xi. Met. vers. 214. Qui facere assuevit, patria non degener artis, Candida de nigris, & de candentibus atra. Confer Natal. Lib. v. cap. 5.

^l Capite canino] Constat quidem simulacris Mercurii adjici solitam caninis imaginem: sed de capite canino quod ait, id non ita pervulgatum est. Isidor. Orig. Lib. viii. cap. 11. Cur autem cum capite canino fingunt, hæc ratio dicitur, quod inter omnia animalia canis sagacissimum genus & perspicax habeatur. Tria aliquando ei data capita innuit Lycophron, cum ait pag. 211. ed. Steph. de Mercurio, Νῆα-

κράτης τρικέφαλος φαιδρος θεός. Etymol. Auctor: Τρικέφαλος ὁ ἑρμῆς λέγεται, ὡς περ διδάσκων τοὺς ἰδοὺς, & ἔχων τὸν κεφαλῶν, τοὶ δὲ αὐτοῦ οὐκ εἰσὶν ὁδοί, τοὶ δὲ αὐτοῦ. Ἰσως δὲ πρὸς ἡμετέραν ὁδὸν κεφαλῶν ἔχει. ἡ δὲ δὲ ὁ αἰσθεὶς τὸν τρικέφαλον ἐρμῆα Πατροκλείδης.

^m Ideoque & lanceam &c.] Hoc membrum videtur collocandum post ista verba, Et ideo pingebatur cum utroque sexu.

Ad CAP. VII.

^a Quæ & Luna &c.] Vide Fulgent. Mythol. Lib. i. cap. 9. & Lib. ii. cap. 19. Quia tam multiplex Dianæ numen, hinc τρικέφαλος Orpheo dicitur, & simulacrum ejus tridus insignis capitibus celebratur, quorum unum equinum, caninum alterum, tertium suæ agrestis, vel, ut alii, humanum, sed facie fuerit admodum rusticana. Certè Maro inde Tergeminamque Hecaten, tria virginis ora Diana dixit Æn. iv. vers. 511. Ubi Servius: Nonnulli eandem Lucinam, Dianam, Hecaten appellant, ideo quia uni dea tres assignant potestates, nascendi, valendi, moriendi; & quidem nascendi Lucinam deam esse dicunt, valendi Dianam, moriendi Hecaten.

Hecatem; ob quam triplicem potestatem triformem eam triplicemque finxerunt, cuius in trivii templa ideo struxerunt. Idem Grammaticus ad illa Eclog. iv. vers. 10. *Castia fave Lucina*. Modo *Lucinam* *Dianam* accipimus. Sic *Horatius*: Sive te *Lucinam* probas vocari, Seu te penitus *Junonem*. Dele tō *Junonem*. Cætera sic legē: Sive tu *Lucina* probas vocari, Sem *Genitalis*. Ita enim habetur apud *Horatium* in Carmine Sæculari. *Isidor. Orig. Lib. viii. cap. 11. Dianam* quoque sororem ejus similiter *Lunam* & *viarum* presidem ajunt. Unde & virginem voluit, quod via nihil pariat: & ideo ambo sagittas habere finguntur, quod ipsa duo sidera de cælo radios usque ad terras emittunt: *Dianam* autem vocatam quasi *Duanam*, quod *Luna* die ac nocte appareat. Ipsam & *Lucinam* asseverant, eo quod luceat. Eandem & *Triviam*, quod tribus fingatur figuris: de quâ *Virgilius*: Tria virginis ora *Dianæ*: quia eadem *Luna*, eadem *Diana*, & eadem *Proserpina* vocatur. Sed cum luna fingitur; Sublustrī splendet amictu. Cum succincta jacet calamos, *Latonia* Virgo est: Cum subnixā sedet folio, *Plutonia* conjux. *Latonia* autem *Diana*, eo quod *Latonia* (leg. *Latonz*) fuerit filia: *Cererem*, id est terram, à creandis frugibus asserunt dictam, appellantes eam nominibus pluribus. Dicunt etiam eam & *Opem*, quod opere melior fiat terra: *Proserpinam*, quod ex eâ proserpant fruges. *Vestam*, quod herbis vel variis vestita sit rebus, vel à vi sua stando. Versus illos. Sublustrī splendet &c. ex *Prudentij* Lib. 1. contra *Symmach.* esse depromptos, ostendi in dissertatione de *Hygino*. Quod ait *Cererem* à creandis frugibus esse dictam, id puto à librariis esse inquinatum. Emendo, à gerendis frugibus. *Julius Firmicus*: Terram ipsam *Cererem* nominant, nomen hoc à ferendis frugibus mutuatam. Correxerat in libro *Gæliano* gerendis *Scrivierius*: quod rectum videtur, cum *Ceres* dicatur quasi *Geres*, ut est apud *Ciceronem*. Sed pro mutuatam reponendum etiam mutuatam puto. Verum hæc dum scribo, video ad illa *Virgil. 1. Georg. vers. 7. Liber* & alma *Ceres* &c. annotatum esse a Probo: Hoc loco vult intelligi *Lunam* *Cererem* à creando dictam, quia maturet fruges; ut forsan ex *Isidoro* *Firmicus* sic emendandus, & ei

restituendum, nomen hoc à creandis frugibus mutuatam. Videtur sua partim hausisse *Isidorus* ex *Scholias*te *Germani*, apud quem ista invenio pag. 186. Edit. *Micyll. Lunam* gentiles *Dianam*, germanam *Solis*, quem *Apollinem* nuncupabant, fuisse dixerunt, & sicut à sole spiritum, ita se à luna corpus accipere arbitrabantur. Dicebant enim (leg. etiam) eam viarum presidem & virginem, eo quod in viâ nihil pariat. Idcirco igitur ambo sagittas habere dicuntur, quod ipsa duo sidera de cælo radios usque ad terras emittant: ideo facies, quia luna illuminat, sol & illuminat & exurit. Ideo bigam luna dicitur habere, sive propter velocitatem, sive pro eo, quod nocte & die appareat. Ideo unum equum album & alium nigrum dicitur habere, eo quod hieme & æstate plus luceat, quam vere & autumno. *Diana* autem *Luna* dicta est, quasi *Diane* (leg. *Duana*) eo quod die ac nocte apparat. Ipsa & *Luna* eo quod luceat, & *Trivia* eo quod tribus fungatur figuris (leg. fingatur figuris) de quâ *Virgilius* ait: Tria virginis ora *Dianæ*. Nam eadem *Luna*, eadem *Diana*, eadem *Proserpina* vocatur, id est, celestis, terrestris, & infernalis. De qua quidam: Denique cum luna est sublustrī splendet amictu: Cum succincta jacet calamis &c. Leg. succincta jacet calamos. In præcedentibus repone, quod via nihil parit, ex *Isidoro*, immo *Augustino* C. D. Lib. vii. cap. 16. *Apollinem*, inquit, quavis divinatorem & medicum velint, tamen ut in aliquâ parte mundi statuerent, ipsum etiam solem esse dixerunt: *Dianam*que germanam ejus similiter lunam & viarum presidem. Unde virginem voluit, quod via nihil pariat &c. *Schol. Theocrit. ad Eidyll. 11. vers. 12. Τῇ Δήμῳτῃ μῆθεῖς ὁ Ζῶς, πικρὴ Ἐρύτιω διατρέσαντι ἰσχυρὴ ἐμῶν γέβῃ. ὡς ἔσθ' ἡμῶν πεμθῆναι ὑπὸ τῷ πατρὶος αἵματι* *Προσεχόντι ἀνὰ χιτῶνα. Καὶ γὰρ Ἀρήμιος καλεῖται, & Φύλαξ, & Δαδύχων, & Φασφύρων, & Χρόνια.* In triviis cultam eam ait *Schol. Aristoph. ad Plou. Act. 11. sc. 5. δια τὸ πῶς ὡς ἡλὼ Σελήνῃς & Ἀρήμιδα & Ἐρύτιω καλεῖται*. *Schol. Horat. Lib. 111. od. 28. LATONAM. Dianam*: est enim trinomina, *Luna*, *Diana*, *Proserpina*, Sed falsum *Latonam* esse *Dianam*.

Nereidum: ^b & chori nympharum, sylvarum, montium, fontium & marium, cum choris & Satyrorum cornutorum, qui dii dicebantur agrorum. Et navicula post cervos cum homine navigante & velificante in mari erat figurata,

VIII. De

^b Et chori Nympharum] Nisi scripsit, id est chori &c. Deleri ista debent, ut glossemata, quibus explicare sciolus aliquis voluerit, quæ essent Dryades, Hamadryades &c. Sed pro Dryades reponendum forsitan Oreades, quia Nympharum montium meminit glossator ille; quæ Oreades sunt: nisi dicendum est ex imperitiâ scriptoris ortum, ut Dryades dicantur Nymphæ montium. Isidorus certè errat, cum scribit Orig. Lib. viii. cap. xi. Nympharum apud Gentiles varia sunt vocabula. Nymphas quippe montium Oreades dicunt: sylvarum, Dryades: fontium, Hamadryades: camporum, Naiades: maris, Nereides. Rectius Servius ad Eclog. Virg. æ. vers. 62. Jam neque Hamadryades] Nympha, qua cum arboribus & nascuntur & pereunt, unde & αἰς & τὸ δρυὶς, qualis fuit illa, quam Erichthon occidit: qui cum arbore incidere, & vox inde erupit & sanguis, sicut docet Ovidius. Dryades vero sunt, qua inter arbores habitant. Oreades, qua in montibus. Sane ab ovibus Nympha Peribelides (leg. perimelides); à fluminibus Naiades; à pratis Limoniades; ab alimonia infantium Carotrofe nominantur. Cæterum, ut à δρυς Nymphæ dictæ sunt Dryades & Hamadryades, ita à μῆλις pomus, Epimelidas & Hamamelidas dictas voluere nonnulli. Verum Scholiastes Homeri à μῆλον ovīs cum Servio dictas eas censet, cum ait ad Iliad. γ. vers. 8. Αἱ τὰ ἄλση καλοῦσιν Νύμφαι ἀλσιστῆδες καλεῖν. αἱ δὲ ὄρει τὸ δένδρον ἀμειβόμεναι. αἱ δὲ τὰ ἄλση τὰ ὕδατα, ναῖδες & ὕδατιδες. καὶ τούτων αἱ μὲν κρηνίδες, αἱ δὲ ὄρει τινίδες. αἱ δὲ ὄρει τὸ βοσκόμεναι, ὀρεινίδες. αἱ δὲ ὄρει τὸ ἐξόν, ὀρεστίδες, & ὅσαι ταύταις ὁμοίαι, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἰσίων, ἰσιοσέμεναι. Leg. ἰσιοσέμεναι. Advertit me, quod fluentorum Nymphas Hydriades vocat; atque adeo suspicor in loco I-

sidori modo laudato pro fontium, Hamadryades, reponendum esse, fontium, Hydriades. Certè aptius, immo verius foret. De Epimelidibus locus est conspectus apud Antonin. Liberal. cap. 31. ὁ κρηνὶ τὸ ἰσὶν & ἐξ αὐτῆς ἐπιμυλίδας Νύμφας, καὶ τὸν δὲ ὀρεστίες, νικαίους δὲ οὐκ ἔστιν. καὶ οἱ παῖδες ἰσίων ἰσίωνται παρὰ τὸ ἰσὶν τῶν νυμφῶν, ἰσίωντο δὲ ὀρεστίες. καὶ ἰσὶν αὐτῶν αὐτῶν τῶν νυμφῶν. καὶ τὸν δὲ οὐκ ἔστιν, οἱ δὲ θυνύλων. αἱ δὲ τῶν ὀνομαζέται νυμφῶν & παῖδων. Defecta esse postrema verba, & excidisse particulam καὶ vel καὶ censet Vir Cl. legitque, ὀνομαζέται καὶ νυμφῶν &c. At nihil opus esse istâ præpositione ut scripsi antehac, ita adhuc pertendo. Sensus est, ὁ δὲ τῶν ὀνομαζέται νυμφῶν & παῖδων τῶν planè ut paullo ante, τὸ σύμπτω ἰσίων ἀνόμεναι ἁπλῶς sc. ἰσίων. Geminus in Phænom. pag. 45. Οἱ δὲ ἐν ἀκρῇ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὸ Περσὶς κρηνίδες ὀρεστίες γοργῶναι καλεῖν. Scil. ἀστῆς. Schol. Theocrit. Etydyl. A. vers. 123. Λυγρὴν ὡς τὴν Λυγρὴν φασὶ χειρὶ, καλεῖται καλεῖται, εἰς δὲ ἰσίων τῶν Λυγρῶν θυγατέρων καλεῖται ἀρκτοι ὄντων, ὡς ἔμμεν καλεῖται &c. Loquuntur ita & Latini interdum. Nepos Agessil. cap. 8. Cum venisset in portum, qui Melclai vocatur. Auctor vitæ Apollinaris pag. 134. Ed. Laz. Ad urbem qua vocatur Ravennatum. Curt. Lib. iii. 3. Equum eximia magnitudinis, quem Solis appellabant. Lactant. ad Stat. pag. 121. Ed. Tiliobr. Fontem efficit, qui Hippocrenes dicitur. Sed ibi Hippocrenes reposuerim. Lactant. Argum. Ovid. Met. fab. 50. Insulam Tiberis ingressus est, ibique se occultavit: qui locus draconis vocatur. Vet. Interpr. Cant. Salom. Oculi tui columbarum. Sc. oculi. Victor. Illustr. cap. 7. Unde illa fessa Quiritium sunt disse.

Ad

VIII. De Minerva,

Minerva dea sapientiae ex cerebro Jovis nata: quæ alio nomine Pallas dicta est. Hæc enim pingebatur à poetis in similitudinem unius dominæ armatæ lorica, & gladio accinctæ; ^a cujus caput viri decinctum circum erat, ipsamque cassis cum crista desuper detegebat. ipsa autem lanceam tenebat in dextra: in sinistra vero ^b scutum crystallinum habebat, quod caput Gorgonis à cervice serpentibus monstrose continebat. Hæc igitur oculos habebat ^c splendidos: triplici colore pallium induebat, distinctum aureo, purpureo & cœlesti. Juxta se habebat olivam viridem pictam: desuper avem, quæ dicitur noctua, volitantem.

IX. De

Ad CAP. VIII.

^a Cujus caput vi decinctum erat] Barthio, postquam varias tentavit emendationes, maxime tandem hæc verisimilis videtur ad Stat. Tom. IV. pag. 403. Cujus caput Gryphis & Sphinge cinctum erat. Quam firmari conjecturam à Pausaniâ in Atticis censet, cum ait: *In galca cono eminet Sphinx; utramque galca partem gryphas tenent.* Ego *ἐν γαλκῷ*. Sed tegebat omnino legendum pro detegebat.

^b Scutum crystallinum] Atqui ægis erat, hoc est, scutum confectum à pelle capræ Amalthææ ut est apud Schol. Homer. ad Iliad. O. vers. 318. Id gestatum prius à Jove in bello adversus Titanes; deinde ab eo Minervæ donatum, si fabulis credimus, Verum ægis lorica potius, quam scutum fuit. Servius ad illa Virgil. Æn. VIII. 435. *Ægidaque horrificam*]. Ægis propriè munimentum pectoris arcum, habens in medio Gorgonis caput: quod munimentum si in pectore numinis fuerit, ægis vocatur: Si in pectore hominis, sicut in antiquis imperatorum statuis videmus, lorica dicitur. Isidor. Orig. Lib. VIII. 11. Eam (Minervam) artem & rationem interpretantur, quia sine ratione nihil potest contineri. Quæ ratio quia ex solo animo nascitur, animamque putant esse in capite & cerebro; ideo eam dicunt de capite Jovis esse natam, quia sensus sa-

piensis, qui invenit omnia, in capite est. In cujus pectore ideo caput Gorgonis fingitur, quod illic est omnis prudentia, quæ confundit alios & imperitos ac faccos comprobat: quod & in antiquis imperatorum statuis cernimus in medio pectore lorica, (fort. loticam) propter insinuandam sapientiam & virtutem. Crystallinum scutum infra cap. 20. etiam Perseo tribuit: sed id Minerva Perseo commodaverat. Videtur Albricus in Minervæ imagine formandâ secutus Capellam Præfat. Lib. VI. Hæc nam tergemina rutilant de vertice crista. Quod dux sanguineus præstulque corusca duello: Vel tibi quod fulget rapiturque triangulus ignis. Hinc tibi dant clypeum, sapientia quod regat orbem: Vel rationis opem, quod spumea prælia possent. Hæstia etiam vibrans penetrabile monstrat acumen: Lymphæscum magis est, & scutum circulus ambit. Hinc jam vernicoma frondent tibi manera olivæ: Artes cura vigil per te quod discas olivæ. Glaucom dant volucrum, quod lumine concolor ignis es. Tuque ignis flos es, elais & γλαυκῆς A. Diva. An magis noctivida tibi traditur alitis aves: Quod vigil insomnes doceat sollicitia caræ? Pectoris sanctificam dicunt horrere Medusam, Quod pavidum stupidet sapiens sollicitia vulgus. Vides etiam in hac descriptione scutum ab ægide distinguui.

^c Splendidos triplici colore] Merinda est

IX. De Pane.

^a Pan ab antiquis diebus fuit deus naturæ, & in similitudinem naturæ universalis fuit ab eis taliter figuratus. Pingebatur homo cornutus cum facie rubicunda: in cuius pectore stellarum plurimum erat forma. Pellis ejus in parte pingebatur stellata: femora autem habebat ^b denudata cum herbis & arboribus prodeuntibus ex ea: & in ore ejus fistulam septem calamorum tenebat, quam digitis pullare videbatur. Pedes quoque & crura caprina habebat. Cum Amore vero pingebatur luctam habuisse, qui ab ipso Pane victus erat; ideoque idem Amor juxta eum, quasi ad terram prostratus, jacebat.

X. De

est distinctio: oculos habebat splendidos. Triplici colore &c. Vidit & Barthius id Comment. in Stat. pag. 654. Tom. II. Cæterum cum quinque apud Veteres celebrentur Minervæ, quænam ex illis bellatrix ista fuerit, non convenit inter eos: Saturno editam fuisse ait Firmicus in de E. P. R. pag. 20. Ed. Leid. At Jovis filiam facit Ampelius cap. 9. ubi non unâ mendâ inquinatus est. Tertia (Minerva) inquit, Jovis filia, quæ fecillis rebus se exercuit. Leg. bellicis rebus. Quarta, Solis filia, quadrigas junxit. Repone, quæ quadrigas. Quinta Pallantis & Titanidos filia. Firmicus habet: Quinta Pallante patre & Tritonide matre orta est. Ita edidit Wouwerius: sed antiquitus cusi Titanide; quod haut scio an rectè ille mutaverit. Schol. Stat. p. 22. ed. Tiliobr. Sic à Titan Titanis dicitur, quemadmodum Phæbus & Phæbe.

Ad CAP. IX.

^a Pan ab antiquis diebus &c.] Fort. Pan ab antiquis gentibus fuit &c. Sequitur enim ab eis &c.

^b Denudata cum herbis &c.] Emaculati jubet Barthius ad Stat. Tom. I. p. 220. Denudatâ cute, herbis & arboribus pro cænatîs. Extra & in ore fistulam septem calamorum &c. Existimem hæc de Pane ex Servio hausisse Albricum: certe gemina his prorsus sunt, quæ ille scribit in Eclog. II. Virgil. vers. 31.

Pan deus est rusticus, in natura similitudinem formatus. Unde & Pan dictus est, id est omne: habet enim cornua in radiorum solis & cornuum Lune similitudinem: habet ejus facies, ad ætheris imitationem: in pectore nebridem habet stellatam. ad stellarum imaginem. Pars ejus inferior bispidâ est propter arbores, virgulta, feras. Caprinos pedes habet, ut ostendat terra soliditatem. Fistulam septem calamorum habet, propter harmoniam cæli, in quâ septem soni sunt, ut diximus in Alcide, septem discrimina vocum. Καλὴ ᾠγήν habet, id est pedum, hoc est baculum recurvum, propter annum, qui in se recurrit, quæ hic totius naturæ deus est. Poctis fingitur cum Amore luctatus, & ab eo victus; quia, ut legimus, Omnia vincit amor. Idem ad Æn. VI. vers. 75. Castrum Inui, id est Panos, qui illic colitur. Inus (leg. Inuus) autem Latine appellatur, Græcè Pan. Item ἰσχυρὸς Græcè, Latine incubo. Idem Fannus, idem Fatuus, Fatuillus. Dicitur Inus ab incundo passim cum omnibus animalibus: nude & incubo dicitur. Servium exscripsit Isidor. Orig. Lib. VIII. cap. II. Pan dicunt Græci, Latini Sylvanum, deum rusticorum, quem in natura similitudinem formaverunt; unde Pan dictus est, id est omne &c. quæ apud ipsum videsis. Corruptus est idem Isidorus cum sub finem capituli ejusdem ait: Πίλοι, qui Græcè panita, Latine incubi appellantur, sive inui ab incu-

X. De Plutone.

Pluto Saturni filius, dictus est ab antiquis ^a deus inferorum & regnorum, terrarum, & animarum iuste decedentium. Credebant enim antiqui, ^b omnes animas ad inferos descendere, ibique cum Plutone ^c in caligine perpetua remanere. Quapropter ipsi Plutoni, id est, inferno, vel ipsi virtuti divinæ inferna gubernanti talem imaginem depinxerunt, quem & tenebrarum principem esse voluerunt. Erat enim imago ejus homo terribilis in folio sulphureo sedens, ^d sceptrum regni in manu tenens dextra; sinistra animam constringens. cui tricipitem Cerberum sub pedibus collocabant, & juxta se tres Harpyias habebat. De throno autem ejus sulphureo quatuor flumina manabant, quæ scilicet Lethen, Cocytum, Phlegetontem, & Acherontem appellabant, & Stygem paludem juxta flumina assignabant. Juxta Plutonem inferorum regina Proserpina sedebat cum facie fusca & terribili, quæ Plutoni conjugi à sinistris affidebat.

^e Erant

do passim cum animalibus: unde & incubi appellantur ab incumbendo, hoc est stuprando. Pro iniuri reponere Inui, pro Panita autem Panisci. Πανισκος diminutivum est à Παι. Gloss. Labb. Παι, ὁ δαίμων, Incubus, Silvannus, Silbannus. Παι, δαίς ὑλαῖς, Silvannus, Faunus, Incubus. Leg. Incubus.

Ad CAP. X.

^a Deus inferorum & regnorum] Cur regnorum? an quia superior terræ pars, in quâ regna, subjecta Plutoni? Sceptrum quoque in manu gestat, quod regna solis competant terris, ait Fulgent. Myth. Lib. 1. cap. 4. Vide quæ ibi annoto. Verum satius est forsitan, ut τὸ & deleamus.

^b Omnes animas ad inferos descendere] Hinc ἑρχομαι eis αἰδῶν dicuntur. qui moriuntur. Pallad. Anthol. Lib. 11. Sect. XLVII. 30. Γυνῆδες δ' ὅταν λας ἑρχομαι eis αἰδῶν. Βασίλειος eis ἑδς δδους apud Eurip. Alceit. vers. 25. Διὶ δδου αἰδῶν εἶπω apud Homer. Iliad. Γ. vers. 323. Κατὰ

δου eis αἰδῶν in Symbolo Apostolico, ut anima Christi delata innuat in sinum Abraham. Nam beatorum alius, alius damnatorum αἰδῶν. Tartarus hic, ille Paradisus. Sed hac de re cum alii complures multa, tum inter illos nonnulla etiam dignissima lectu congestit Colomesius κεῖμαλ. Literar. cap. 28. quæ transcribere nihil attinet.

^c In caligine perpetua] Josephus in libro adversus Græcos: Ο αἰδῶν τὸ πᾶν ἐν τῇ κτίσει ἀναταπιδας, χωρὶν ὑπογείων, ἐν ᾧ φῶς καὶ οὐκ ἐπιλάμπει.

^d Sceptrum regni] Sceptrum Erebi Barth. ad Stat. Tom. 1. pag. 309. Sceptrum trabale ei tribuit Claudian. R. P. Lib. 11. vers. 172. Non tuit ille maras, indignatusque trabali Saxa ferit sceptro. Sceptra immania Lib. 1. vers. 79. Ipse rudi fultus folio, nigraque reverendus Majestate sedet: squalent immania sædo Sceptra situ. Vulgatam scripturam descendit quod sequitur cap. 9. Sceptrum regium tenens in dextra ejus. Cap. 16. Tridentem pro sceptro regio man tenens.

V 5

c Erant

* Erant autem Furiae tres horribiles, venenatis serpentibus crinitae. quae homines furere faciebant, quae Alecto, Tisiphone, & Megæra dicebantur. † Parcae seu fata, sic dictae & per antiphrasin, eo quod nemini parcant, tres erant † domicilae sorores: quarum una tenebat colum, & nebat, altera filumolvebat, tertia illud rumpebat: & istae, Clotho, Lachesis, & Atropos vocabantur. Harpyiae vero aves erant rapacissimae, cum facie virginea: quae Aello, Ocypete, & Celæno vocabantur.

XI. De Junone.

Juno posita est in similitudinem aëris. Antiqui enim ipsam Jovis, id est, ignis uxorem & sororem dixerunt. Iridem & Nymphas eidem attribuerunt, cujus imago taliter pingebatur. Erat enim foemina in throno sedens, sceptrum regium tenens † in dextra ejus, caput nubes te-

ne-

e Erant autem] Barth. ad Strat. Tom. VIII. p. 1302. emendat, erant ante eum h. e. serviebant, apparebant illi. Fulgent. Lib. 1. cap. 6. Plutoni etiam Furias deservire dicunt. Sed præter hoc firmat & illud conjecturam ejus, quod supr. cap. 5. dixit Albricius: Et coram ipsâ assabant juvenacula unda &c. Isidorus Orig. Lib. VIII. cap. 11. Ajunt & tres furias faminas crinitas serpentibus, propter tres effectus (leg. affectus) qui in animis hominum multas perturbationes gignunt, & interdum ita cogunt delinquere, ut nec fama nec periculi sui respectum habere permittant: Ira, qua vindictam cupit: cupiditas qua desiderat opes: libido, qua appetit voluptates.

[Parcae seu fata] Easdem esse Parcas & fata ostendimus ad Fulgent. Lib. 1. cap. 7. Locis ibi adductis addi & ille Apulei debet Lib. XI. Metam. Quin depulsa vita procellis saltatorem porrigas dextram, quâ Fatorum etiam inextricabiliter retractas licias.

[Per antiphrasin] Ita multi veterum docuere. Isidorus: Parcas dicunt paratânoxiem appellatas, quod minime parcant: quas tres esse voluerunt; unam, qua vitam hominis ordiatur; alteram, qua contemnat; tertiam, qua rumpeat.

h Domicile sorores] Domicella emendat alicubi Barthius. Scio à domna non malè posse formari domicella. Sed heic tamen malim domicella, de quo Vossius in de Vitt. Serm. Lib. III. cap. 10. quanquam corruptum nō domicella existimo ex domicella. Nempe à domna, domnula, & inde domicella ac domicella, sed corruptè domicella. Salvia. in Epist. pag. 294. Edit. Pith. Advolver vestris, & parentes carissimi, pedibus ego vestra Palladia, vestra gracula, vestra domnula. Quinam scriptores voce domnus, unda domna, usi sint, docebit te Barthius Adversar. Lib. XXIX. cap. 19. Addere nos locis ab eo observatis non pauca alia possemus, si operæ esset pretium. Nunc tantum moneo prp voce illâ domnus. quam vet. edd. & excerpta Vet. cod. quæ panes me sunt, agnoscunt, in epistolis Athalarici, quæ apud Cassiodor. Lib. VII. Var. nona & decima sunt, suppositum perperam dominus à Broffeo. Etiam domnus dignitatis vocabulum, & domna interdum ὀνομα κώρον; de quibus Spanhem. in de Numm. Præstant. pag. 627.

Ad C A P. XI.

a In dextra ejus, caput &c.] Scio ejus

nebant opertum supra diadema, quod capite gestabat, cui & Iris sociata erat, quæ ipsam per circuitum cingebat: nunciamque Junonis Iridem ^b populi appellabant. Ideo juxta ipsam Iridem ancillam paratam ad obsequium dominæ figurabant. Pavones autem ante pedes ejus ^c lambebant: ^d qui à dextris & à sinistris dominæ stabant, avesque Junonis specialiter vocabantur. Mulier erat filiam pariens, quia ipsa Juno partubus præesse dicebatur, quæ & ^e Mercurium dicitur lactasse.

XII. De Cybele.

Cybele mater deorum, fuit dicta terra: quam & deos genuisse dixerunt veteres, & gigantes. cui antiqui philosophi talem imaginem depinxerunt. Erat enim virgo scæmina in curru sedens: lapidibus pretiosis, & metallorum diversorum varietate vestita. ^a Itaque mater deorum extitit, & gigantum. Irata enim Terra contra deos, Titanas dicitur parturisse. ^b Erantque gigantes pedibus ser-

ejus pro *sab* satis dici Latine, quam Latinitas ab hoc scriptore exigi non debet: puto tamen heic incisum ante *to ejus* collocandum. Etiam in versu illo Horat. Lib. 1. od. 10. *Mercuri sacunde, nepos Atlantis*, rectius videtur comma collocari ante *to sacunde*, ut ad *to nepos* referatur. Consulat quisque aures suas. Verum infr. quoque cap. xiv. *In manu ejus dextrâ habebas clavem.* pro *in sua*.

^b *Populi appellabant*] Ita rescripti pro *populis*; nisi tu *populus* mavis. Vetus interpretes Siracidæ. cap. 11. vers. 19. *Omnis populus properaverunt.* Luc. cap. xxviii. vers. 1. *Et surgens omnis multitudo eorum duxerunt illam ad Pilatum.*

^c *Lambebant*] Pavones lambere non possunt. Credo scripsisse Albricum ambulabant.

^d *Qui à dextris*] Ita reposui pro quia à dextris; quod turbat sententiam. Perperam literam A geminaverat librarius. Contra apud Justin. Lib. 11. cap. 6. quod A lequeretur, malè eandem literam à fine vocis esse rejectam suspicor: *Frumenti satis apud Elenfin à Triptolemo reperta est.* Puto scriptum

fuisse *Elenfina*, *Ἐλενφίνα*. Sand Lib. v. cap. 10. habes, *Emigrare Elenfina*. *Eq. Elenfina migrare.*

^e *Mercurium dicitur lactasse*] Vide Hygin. Astron. Lib. 11. cap. 43. & quæ ibi annotavi: nec non Ampliss. Cuper. in Harpocrate suo pag. 8.

Ad C A P. XII.

^a *Itaque mater deorum*] *Œous* easque mater deorum. Si mater deorum, cur virgo dicitur? Causam dicat Isidorus: *Eandem Vestam & ignem esse perhibent, quia terram ignem habere non dubium est, ut ex Ætna Vulsanoque (leg. Vesuvioque) datur intelligi. Et ideo virginem putant, quia ignis inviolabile sit elementum, nihilque nasci possit ex eo; quippe qui omnia, quæ arripuerit, absumat. Ovidius in Fastis: Nec tu aliud Vestam, quam vivam intellige flammam; Nataque de flammâ corpora nuda (leg. nulla) vides.*

^b *Erantque gigantes*] Non distinguis à Gigantibus Titanas: quod tamen alii faciunt. Servius ad Æn. vi. vers. 580. *Titanas contra Saturnum (Terra) genuit; Gigantes postea contra Jovem.* *Et*

serpentinis: de quibus fuit unus Titan, qui etiam Sol dicitur. Sed quia iste contra deos nihil fecit, sicut alii fratres, ideo aliis detrufis, hic solus in sua deitate permanfit. Currus autem Cybeles ^c à leonibus trahitur, coronamque turritam in capite gestare dicitur. Pingitur juxta eam in curru ^d Atys puer nudus, quem illa amasse dicitur, & ^e nimio zelo castrasse: & sic illi virilia pingitur amputare.

XIII. De *Æolo*.

Æolus autem in deorum numero computatus, & qui ventorum deus dictus est. cujus talis erat imago depicta. Stabat enim in antro, linea veste indutus & præcin-

ferunt fabula Titanes ab irata contra deos Terræ ad ejus ultionem creatos; unde & Titanes dicti sunt *ῥήγνους* & *τίονες*, id est, ab ultione. De his autem solus Sol abstinuiffe narratur ab injuriâ numminum; unde & calum mernit. Adde his, quæ dixi ad Hyg. Mythol. pag. 3.

^c *À leonibus trahitur*] In quos Atalanta & Hippomanes transformati dicuntur. Vide Hygin. Myth. cap. 185. Servius ad *Æn.* 111. vers. 113. Ideo autem mater deum curru vehi dicitur, quia ipsa est terra, quæ pendet in aere. Ideo sustinetur rotis, quia mundus rotatur & volubilis est. Ideo ei subjunguntur leones, ut ostendatur maternam pietatem totum posse superare. Ideo Carybantes ejus ministri cum strictis gladiis esse finguntur, ut significetur omnes pro terrâ suâ debere pugnare. Quod autem turritam gestat coronam, ostendit superpositas terræ esse civitates, quas insignitas turribus constat. Hanc eandem *Æram* appellari, hoc est dominam, tradunt. Scrib. *Heram*. Catulli. carm. 64. Dea, magna dea, Cybele, Dindymi dea, domina, Procul à meâ tuus sit furor omnis, heræ, domæ. Isidorus, exscriptor aliorum perpetuus, etiam heic Servium compilavit Lib. viii. Qrig. cap. 11. Eandem Tellurem & magnam matrem fingunt, turritam cum tympano & gallo & strepitu cymbarum. Matrem vocant, quod plurima pariat; magnam, quod cibum signat; aliam, quia uni-

versa animalia fructibus suis alit. Est enim alimentorum nutritrix terra. Quod simulacrum ejus cum clavi fingitur, quia tellus hieme clauditar, vere aperitur, ut fruges nascantur. Quod tympanum habet, significari voluit orbem terre. Quod curru vehitur, dicitur quia ipsa est terra, quæ pendet in aere. Quod sustinetur rotis, quia mundus rotatur & volubilis est. Quod leones illi subjiciunt mansuetos, ut ostendant nullum genus esse terræ tam ferum, quod non subigi possit aut superari ab eâ. Quod in capite turritam gestat coronam, ostendit superpositas terræ civitates, quasi insignitas turribus constare &c. quæ ibi legere potes. Hausta ista fabulæ illius explicatio ex Lucretii Lib. 11. quem conferre erit operæ pretium.

^d *Atys puer nudus*] Braccarus exhibetur apud Laurentium Pignorium in magnæ matris Initiis, nec non cum pileo Phrygio, ut & in nummo apud Illustr. Spanhem. in de Numm. Præit. pag. 625.

^e *Nimio zelo castrasse*] Augustin. C. D. Lib. vi. cap. 7. *Atys* pulcher adolescens ab eâ dilectus & muliebri zelo abscissus. Fulgent. Lib. 111. cap. 5. Tantum enim zeli succensa anus invidiosa flagravît, quæ nec suis utilitatibus furiosa pepercit, ut unde fructum sperabat libidinis, illud veterana succideret meretrinx. Ad quem locum plura huc pertinentia à me dicta invenies.

Ad

cinctus, tenens sub pedibus ^aflabra, instrumenta fabril-
lia. In manu autem utraque tenebat cornua: quæ ori
admovens, ea ^bsufflare, & ab unoquoque cornuum sex
ventos emittere videbatur. Et quia ^cJuno ei regnum de-
disse finge-^{batur}, à dextris ei Juno stans septa nube, ejus
capiti coronam imponebat. A sinistra vero ejus ^dNympha
feminuda in aqua, quam ei conjugem eadem Juno dici-
tur dedisse.

XIV. De Iano.

Ianus vero in deorum numerum acceptus est: ^acui
omnis rei initium & finem tribuebant. Hic autem tali-
ter figurabatur. Erat ^brex homo, sedens in throno ful-
genti radius circumquaque; ^cqui duas facies habebat:
qua-

Ad CAP. XIII.

^a Flabra, instrumenta fabrilia] Dux
postremæ voces videntur à glossâ esse
ejus, qui per flabra heic flabella esse
intelligenda innuere voluerit. Gloss.
Labb. Flabrum, quoniam. Saluaz. Fla-
bellum, πτερύγεον, σπαραγίδιον, πτε-
ρῆς. Sed qui castigatius loquuntur fla-
bra pro ventis ponunt. Virgil. Georg.
II. 293. Ergo non bisemes illam, non
flabra, neque imbres &c.

^b Sufflabat] Rectius foret, inflabat.
Virgil. Ecl. v. vers. 2. Tu calamos infla-
re leves &c. Vol. inflabat. Auson. Parent.
XI. Spiritus afflatis quod fugit è cala-
mis; nisi & ibi inflatus legendum est.

^c Juno ei regnum dedisse finge-^{batur}] Unde ipse ad Junonem Æneid. II. vers.
82. Tu mihi, quodcumque hoc regni, tu
scepta formæque Concilias. Ubi Servius;
Redit ad Physicam rationem. Nam metus
aeris, idest Janonis, ventos creat; qui-
bus Æolus præest.

^d Nympha] Deiopeia forte, de qua
Virgil. Æn. I. vers. 76. ad quem Ser-
vius: Non sine ratione dicitur Juno
Nymphas sua potestate retinere. Ipsa est
enim aer, de quo nubes creatur; ut est.
Atque in nubem cogitur aer. Ex qui-
bus aqua, quas Nymphas esse non est du-
bium. Ideo autem Nympham Æolo pol-
licetur, quia ventorum rex est, qui aqua
quæ creatur.

Ad CAP. XIV.

^a Cui omnis rei initium & finem tri-
buebant] Atqui initia rerum ad Ianum,
fines vero ad Terminus pertinere di-
xerunt. Vide Augustin. C. D. Lib. III.
cap. 7.

^b Erat rex homo] Vel totum delendum,
vel post homo collocandum, ut sit di-
ctum, quemadmodum αἰδωνος βα-
σιλεύς apud Græcos.

^c Qui duas facies habebat] Augu-
stin. C. D. Lib. VII. cap. 4. de Ianolo-
quens: Sed isti in cultu deorum omnia
dedecoris appetitores, cujus vitam mi-
nus turpam invenerunt, cum simulacra
monstruosa deformitate turpaverunt,
nunc cum bifrontem, nunc etiam qua-
drifrontem tanquam geminum facientes.
Cur autem bifrons & quadrifrons in-
gatur idem docet ejusdem libri cap. 2.
Ubi inter alia habes: Cum vero equi fa-
ciunt quadrifrontem, & lanum gemi-
num appellant, ad quatuor mundi par-
tes hoc interpretantur. Sed Florus. Lib.
I. cap. 2. & Victor Illustr. cap. 3. Lo-
num geminum simpliciter pro bifronte
posuisse videntur; neque enim quatuor
frontes Numæ Ianus habuit, sed duas
tantum. Docce ex Servio ad Æn. illa
VII. vers. 607. Sunt geminæ belli por-
tæ. Sacrarium hoc, inquit, Numa Pam-
pilus fecerat circa immum Argiletum junc-
ta theatrum Marcelli; quod fuit in duobus

quarum una ante se, altera post se respiciebat. Juxta illum quoque erat templum, & in manu ejus dextra ^d habebat clavem; qua templum ipsum aperire se monstrabat. In sinistra vero habebat baculum, quo saxum percutere, & ex illo aquam producere videbatur.

XV. De Vulcano.

Vulcanus deus ignium, ^a pingebatur similitudine fabri deformis, & claudi, ^b malleum in manu tenentis; & ^c deorum impulsu de cœlo in terram decidentis. Juxta eum plures dii eum iridentes pinguntur, qui eum de cœlo expellere figurantur. Ipse quoque sic expulsus, fulmina in terris Jovi parere dicebatur, quæ ad cœlum Jovis ipsius aquila deferrebat. Ideoque juxta ipsum Vulcanum depicta erat officina, & aquila parata ad fulmina deferenda.

XVI. De

Ad CAP. XV.

duo brevissimis templis: duobus autem propter Iannum bifrontem. Postea autem adeptis Phaleris, civitate Tuscia, inventum est simulacrum Iani cum frontibus quatuor: propter quod in foro transitorie constitutum est illis (leg. illi) sacrum aliud, quod novissimè hodieque quatuor portas habere. Iannus sane apud aliquos quadrifrontem esse non mirum est. Nam alii eum dei dominum volunt, in quo oritur est & occasus. Horatius, Martine pater, seu Iane libentius audit. Alii autem totius, quem in quatuor tempora constat esse divisum. Idem ad En. XII. 108. Postquam Romulus & Titus Tatius in fœdera convenerunt; Iani simulacrum duplicis frontis effectum est, quasi ad imaginem duorum populorum. Legitur etiam Iannus quadrifrontem fuisse. Unde Martialis ait, Et lingua Parker locutus omni. Augustinum exscripsit Isidorus Orig. Lib. VIII. cap. 11. Iannus dicitur quasi mundi vel cali mensuram Iannam: duo Iani facies faciunt propter orientem & occidentem. Cum vero faciunt eum quadrifrontem, & Iannum geminum appellant, ad quatuor mundi partes hoc referunt.

d. Habebat clavem] Arnob. Lib. VI. pag. 209. Ed. Leid. Præste Iannus antiphi, aut dentatus ille, qui insignem est. clavis.

a. Pingebatur similitudine] Malleum, in similitudine, vel in similitudinem. Cap. 7. Pingebatur in spectu animæ dominæ. Cap. 8. Pingebatur in pectus in similitudinem animæ dominæ ornata torrida. Cap. 17. Depicta erat ipsa Vesta in formam virginis.

b. Malleum in manu tenentis] Arnob. Lib. VI. pag. 197. Cum Pileo Vulcanus & malleo, munda liber sub dextera, & fabrilis expellens succubitus. Nimirum ut medicina Esculapio, res fabricæ sua Vulcanus divinitus peperit.

c. Deorum impulsu] A. Jove de cœlo præcipitatus fingitur. Unde ipse apud Homerum Iliad. A. Α'ρ'αν'ος γὰρ Ο'υρανὸς ἀπέσπευ'ε' μιν' ἄνωθεν Πύλας ὤρετο: τῆς αὐτῆς καὶ ἑστὶν Ἰαννός. In illo caso claudus erat. Firmicus: Ardet apud Octaviu Horules, & Asphodelis alibi fulminatur; Vulcanus apud tre præcipitatus pectus frangit. Isidorus. Orig. Lib. VIII. cap. 11. Unde etiam Firmicus dicit cum præcipitatum de aere in terras, quod omne fulmen de aere cadit. Idcirco autem Vulcanus de fenestra Jovis fingitur natum, quod fulmen de fenestra Jovis descendit. Clavis autem est.

XVI. De Neptuno.

Neptunus deus aquarum, & præcipue maris, depingebatur ad modum cuiusdam numinis mare gubernantis. Erat enim ejus imago, homo nudus in mari natans, ab umbilico ^asupra aquas eminens, & ^btridentem pro sceptro regio manu tenens: quo saxum quoddam percutiens, æquor quoddam acerrimum producebat. De mari vero plurima flumina manare videbantur. Greges item illi Tritonum circa se è mari natantes prodibant, & regem æquoris honorabant. Sunt autem Tritones pisces, qui tubas ore portant, quibus intonare se ostendunt: ideo aliqui gentilium ipsos marina quædam monstra dicebant.

XVII. De Vesta.

Vesta ^adea ignis, scilicet divini, in collegio deorum annumerabatur. Hanc ^bJovis fuisse nutricem, & cum suo gremio sustentasse, antiqui dicebant: quam etiam taliter figurat pictura. Erat enim templum latum & spatiosum, cum ara in medio. circa quam ex utroque latere erat ignis accensus, qui perpetuo servabatur, quem extingui nullatenus fas erat. Et ideo ad hujuscemodi mysterium erant multæ Vestales virgines deputatæ, quæ & ipsæ ibidem depictæ ab utraque parte ignem fovere videbantur.

aitur Vulcanus, quid per naturam non quæ est rectus ignis, sed quasi claudens ejusmodi speciem motumque habet. Ideo autem in falcatum fornacemundum Vulcanum auctoritas dicitur, quod sine igne nullum molle genus fundi censeturque potest.

Ad C A P. XVI.

^aSupra aquas imminens] Correxi *eminentem*, sensu id flagitante.

^bTridentem] Priap. cæm. xix. Fulmina sub Jove sunt: Negavit suscipina totum: Eius potens Mars est: basta belli terra sua est. Cur autem tridentem Vulcanum tribuatur, dictum ad Fulgent. Lib. 1. cap. 3.

Ad C A P. XVII.

^aDea ignis, scil. divini] Servius ad illa Virgil. Æn. 1. v. 294. Vestamque poscentem, Accernuntque adytis effera penetralibus ignem. Deum, inquit, ignis, quæ, ut supra dictum est, Terra est: quæ in medio mundibilis est, nisi esset in ignem intra se habent. Alii de igne divina hoc velut dictum est. Pro nisi esset legem firmas sit. Firmicus vero in de E. P. R. pag. 17. Vesta autem quid sit disticta, ut patet antiquis aliquibus, aut cum summo turbine torrens cum. Ignis est domesticus, quæ in sociis quotidianis usibus servia.

^bJove suscipiente] Eunius apud Ruffum, Lib. 1. cap. 24. Jove claudens

bantur. ^c Supra pinnaculum autem templi depicta erat ipsa Vesta, ^d in formam virginis, infāntē ipsum Jovem suo sinu fovens.

XVIII. De Orpheo.

^a Orpheus vir fuit magnus ingenio, & eloquio perfulgens, cruditissimus philosophiæ, & artium disciplinæ: qui homines irrationabiliter vivētes, ex feris & immanibus fecit mites & mansuetos, & moribus composuit. Unde & bestias quasque, volucres, fluvios, saxa & arbores, citharæ sono dicitur movisse, qui & Eurydicen nympham eodem mulcens sono, in conjugem habuit: quam à serpente percussam & occisam, descendens ad inferos, citharæ sono dulcissimo Plutone placato, dicitur redemisse: ea lege, ne eam aversus respiceret, donec ultimum limen inferni excederet. Quam legem ut præteriiit, uxorem retentam amisit. Iste igitur ^b in numerum deorum consecratus, taliter pingebatur: Erat homo ^c habitu philosophico, citharam manu pulsans. Ante eum erant

secundant, dantque eum Vesta educandum. Infr. pro ad hujusmodi mysterium leg. ministerium.

^c Supra pinnaculum] Ἰν ὀρθῶν τῷ ἱερῷ Matth. cap. iv. vers. 5. Pinnaculum templi erant tulit etiam vetus interpret. Ambros. in Luc. cap. iv. Supra pinnaculum templi.

^d In formam virginis] Anus formam ei tribuit Artemidorus Lib. i. cap. 49. Παρθένῳ σμιναίῳ ἐλπίδα, ἢ Ἀρ-θῶν, ἢ Ἀθηνᾶν. ἐλπίδα ἰδὲ ἡλῶσα, Ἀρ-θῶν ὅτι σμινοῦσθαι πᾶσι. Ἀθηνᾶν ὅτι ἡρώων ἐμὲ λήπτου. Γυνὴ ὅτι νῆα τῶ χλω. προσβύτης ἱστία. Ita Aldus edidit. Sed legendum; γυνὴ ὅτι νῆα τῶ χλω. προσβύτης δὲ &c. Nec dubito quin ita correxerit jam Rigaltius. Sed ejus editionem non possideo. Et recte vetula fingitur Vesta. Servius ad illa Virgilii Æn. ix. vers. 259: Canx Vestæ. Venerabilis sanctissima. Ipsa enim antiquissima dea est, è terra. Lego, & certum. Virgo autem dici potuit, quia ex igne nihil generatur. Augustin. C. D. Lib. iv. cap. 10. Ideo illi virginis solere servire, quod sicut ex virginibus ita nihil

ex igne nascatur. Lactant. Lib. i. cap. 12. Idcirco virginem putant Vestam, quia ignis inviolabile sit elementum, nihilque nasci potuit ex eo. Confer Ovid. Fast. Lib. vi. vers. 203. & quæ supra ex Isidoro id cap. xii. adduxi.

Ad CAP. XVIII.

^a Orphem] Palladius in Allegoriâ Orphei Catal. Pith. Lib. iv. Scilicet hanc potuit, quæ sunt sine permovere sensu: (Fingere docti fabulam potuit) Sed placidis hominum delictis fera corda mitigavit, Dolæque vitam voce temperavit. Justitiam docuit, cetera quoque convergavit uno, Moresque agrestes expulit Orphem.

^b In numerum deorum consecratus] Augustin. C. D. Lib. xviii. cap. 14. Ex quorum numero fuisse perhibetur Orphem, Musæ, Linus. Verum isti theologi deos coluerunt, non pro diis culti sunt: quoniam Orphem nescio quomodo inferni sacris vel potius sacrilegiis præficere soleat civitas impiorum.

^c Habitu philosophico] Habitum ejus describit Virgil. Æn. vi. Nec non Thersites

erant diversa animalia ferocia, quæ pedes ejus lingebant, scilicet lupi, leones, ursi, serpentes, aves diversæ circa eum volitantes, montes & arbores deflecentes vertices suos: qui & uxorem se sequentem conversus aspicere videbatur, sed eam inferi retinebant.

XIX. De Baccho.

Bacchus filius Jovis inter deos connumeratus est, quem vinum, & vini deum esse dixerunt. Attendentesque vini virtutem & proprietatem, illum uti deum in natura coluerunt, & eidem hujusmodi imaginem esse depinxerunt. Erat enim imago sua ^a facie muliebri, ^b pectore nudo, ^c capite cornuto, ^d vitibusque coronato, qui super tigride equitabat. Juxta ipsum autem erant imagines trium animalium, scilicet simiæ, porci, & leonis, quæ pedem unius vitis circumire videbantur. Ob ejus umbram Bacchus equitabat, vitisque racemis erat plena. Ipse vero una manu tenebat poculum, scilicet sinistra: altera

ve-

cus longâ cum veste sacerdos. Ubi Servius: *Longam autem vestem aut citharædi habitum dicit, aut longam barbam. Nam a contrario (leg. è contr.) imberbes investes vocamus. Sacerdos autem quia & theologus fuit, & orgia primus instituit. Ipse etiam homines de feris & dæmonibus composuit. Unde dicitur arbores & saxa movere: ut deus.*

Ad CAP. XIX.

^a Facie muliebri] Priap. carm. xxxvi. *Phæbus comosus: Hercules lacertosus: Trahitque Bacchus virginis tener formam.* Ovid. de Baccho Lib. iii. vers. 607. *Virginæ puerum ducit per littora formâ.*

^b Pectore nudo] Quia secreta pectoris nudant ebrii. Basiliius in Catal. Pithœi Lib. 1. *Arcanum demens detegit ebrietas.* Horat. ad Amphoram Lib. iii. od. 21. *Arcanum jocosæ consilium retēgis Lyæ.* Et Lib. i. epist. 5. *Quid non ebrietas designat? aperta recludit: Zenob. Cent. iv. 5. Εὐ οἶνον ἀλλοθίζει.* Unde Tzetzes non invenit ad Lycophr. p. 44. *Οἶνον ἀλλοθίζεις διοτρεγν. Ka- Tom. II.*

cit huc vel in primis, quod Fulgentius dicit Lib. 11. *Ideo nudus (Bacchus) seu quod omnis ebriosus intervortendo nudus remaneat, aut mentis suæ secreta ebriosus nudet.*

^c Capite cornuto] Horat. Lib. 11. od. 19. *Te vidit insons Cerberus aureo Cornu decorum.* Vide ibi Torrent. & Spanhem. in de Num. Præst. pag. 357. nec non Pier. Valer. Hieroglyph. Lib. lvi. pag. 410. ed. Basf. Isidor. Orig. Lib. viii. cap. 11. *Quod idem Liber muliebri & delicato corpore pingitur: dicunt enim mulieres ei attributas & vinum, propter excitandam libidinem: unde & front ejus pampino cingitur. Sed ideo coronatâ viteam & cornu habet, quia cum gratâ & moderatâ vinum bibitur. Letitiam præstat: cum ultra modum, excitat lites, id est quasi cornua dat.*

^d Vitibus coronato] Gloss. Labb. *Hæc vitis, κλῦνα ἀμπέλου, κλῦνος.* Item, κλῦνα, palmes, pampinūs, colis. Alii hederâ eum coronant. Tertull. de Coron. Milit. cap. 7. *Liberrum Harpocraton industria hederatum argumentatur: quod hederâ natura sit cerebrum ab he- Inseo defensare.*

X

6 R44

XX. De *Æsculapio*.

Æsculapius dictus est filius *Apollinis*, qui deus medicinæ & medicorum putabatur. Ejus imago erat homo quidam ^a cum barba valde prolixa; indutus habitu medici, sedens; in cujus sinu erant pyxides unguentorum, & alia instrumenta ad medicum pertinentia. cujus manus dextra barbam tenebat, sinistra vero ^b baculum cum serpente gestabat intorto.

XXI. De *Perseo*.

Perseus etiam filius *Jovis* inter deos annumeratus est: qui rex Asiæ dives & præpotens, qui & navibus multas regiones transivit, & *Aphricam* debellavit. qui & tres sorores illud regnum tenentes sua sapientia occidit. quæ *Gorgones* dictæ sunt: quæ unum solum oculum habentes, homines se aspicientes vertebant in saxa. ^a Hic enim tali imagine figurabatur. Erat homo juvenis alatus & volans, quasi navis discurrens, & alarum utens volatu. cui assistebat *Minerva*, sapientiæ dea. Hic vero armatus, ^b crystallinum scutum ante oculos deferens,

^c *Racemum extricabat*] Suspecta mihi posterior vox. Mallet, *exprimebat*.

Ad C A P. XX.

^a *Cum barbâ valde prolixa*] *Priap.* carm. 36. *Intensa semper Æsculapio barbâ est.* Apud *Sicyonios* tamen simulacrum ejus imberbe ex auro & ebo-
re confectum fuisse *Pausanias* tradit. Exhibet quoque caput ejus imberbe nummus *Nicomedenſium* apud *Spanhem.* p. 181.

^b *Baculum cum serpente intorto*] *Schol. Aristoph. in Plut. Act.* 11. sc. 2. pag. 76. ed. *Caldor.* Κοινῶς μὲν πᾶσι τοῖς ἕροσι δράκοντες περιτίθεντο, ἑξαιρέτως ὃ τῷ Ἀἰσχυρίῳ. δράκοντες δὲ λέγονται ὅτι τῷ δερκῶ, ὃ ἐστὶ βλάβη. ἑξουδυνεύει γὰρ τὸ ζῶον. αἰθερώτα δὲ τῷ Ἀἰσχυρίῳ, ἐπεὶ δὲ τὸ γένος

δοτὸς αἰσχύ. Καὶ ἡ ἱερὰ καὶ δὲ φιλία τῷ φύσιν τὸ νῆον, ἑξουδυνεύει τὰ νοσήματα. Ibidem tradit & hoc idem interpres, fuisse τὸ Ἀἰσχυρίῳ δὲ σταυροειδῆ, ὡς ὑγιείας αἰῶνος. Confer *Spanhem.* in *de Numm. Præf.* p. 175.

Ad C A P. XXI.

^a *Hic enim tali &c.*] Malim, *hic autem &c.* Sed & infr. cap. 22. *Centauri enim pro autem invenies.*

^b *Crystallinum scutum*] *Æneum* scutum fuisse vult cum *Apollod.* Lib. 11. tum & *Zenob.* Cent. 1. 41. Περὶ τῶν τῶν, inquit, ὃ Περσὶς ἀπετραμμένον, ὃ βλήτων εἰς ἀσπίδα χαλεπὸν δὲ ἥς τῶν εἰκία τὸ Γοργόνιον ἵδεναι τῶν χεῖρα ἵτηνα. Et *Ovid.* 14. *Met.* vers. 782. Sed tamen horrenda clypei quæ lava gerit, ævis reperculſo.

•telo falcato ^d tres fœminas virgines, scilicet ipsas Gorgones, decollabat, Sthenonem, Euryalem & Medusam: & hæ post habebant homines semiconversos in lapides. Hic caput Medusæ ablatum in hasta deferre videbatur. • De sanguine vero Gorgonum equus alatus, nomine Pegasus, nasci videbatur: qui ungula terram fodiens, fontem erumpere faciebat, qui Castalius dictus, Musis ad potum productus est.

XXII. De Hercule.

Hercules Jovis filius dictus est, quem in deorum collegio antiqui acceperunt, propter ejus quasi ^a innumeras probitates, quæ inferius per singulas depictæ sunt. Hercules enim ^b herocleos, quod est virorum gloria fortium. Prima igitur ejus victoria notabilis fuit, quando in nuptiis

formam aspexisse Medusæ. Cum Albri co loquitur Schol. German. *Quidam Persæum à Minervâ missum dicunt, & ab eâ clypeum vitreum acceperisse, per quem videre, nec videri ab Gorgonibus posset.*

c *Telo falcato*] Harpe, & quidem adamantinâ, ut est apud Apollodorum. Falx est Hygino Altron. Lib. III. cap. II. Nimirum ἀπὸ τοῦ δριπέωνος interpretatur Hefychius. Schol. Hom. ad Iliad. T. vers. 350. Ἀρπυίᾱς δὲ ὄρνις. Τινὲς ἐκείνον καλεῶσιν, ἡ περὶ δὲ φόνου. ἐξέρχεται δὲ ἐδριπέωνος. Hefychius: Ἀρπυία, αἰεὶ μιν. δριπέωνος, ἡ ὄρνις ἥτις καλεῖται. Lego, καὶ πναὶ ἐκείνῃ. Lucianus in Dialogo Tritonis & Nereidum. Ἡ Ἀθηνᾶ δὲ ὅτι τῆς ἀσπίδος ὑποστρέψεως, ὡς περὶ ὅτι καλεῖται παύσαν ἡντιῶν ἰδεῖν τῷ εἰκόνα τῆς Μιδέως. Εἴτα λαβόντῃ τῇ λαβῇ τῆς κόμης, ἡγορῶν ἢ τῷ εἰκόνα, τῇ διεξῆα τῷ ἄρπυι ἔχον, ἀπέτμηε τῷ κεφαλῷ ἡντιῶν.

d *Tres fœminas virgines decollabat*] Pugnat hoc cum omnium veterum mythologiâ. Ut sola mortalis erat Medusa, ita sola etiam capite truncata. Apollodorus: Μόνη ἢ τῷ θνητῇ Μιδέως. διὰ τὸ τοῦ ὅτι ταύτης κεφαλῷ Περσίδος ἐπέμεινε.

e *De sanguine Gorgonum*] Immo fo-

lius Medusæ. Vide quæ annotavi ad Latant. Argum. Lib. IV. fab. 16.

Ad CAP. XXII.

a *Innumeras probitates*] Ταῖς ἀπείροις puta. *Virtutes* melius dixisset, cum fortitudo intelligi debeat, sive fortia facinora. Justin. Lib. VI. cap. 3. Porro Pisandrus pro conjunctione Agefilai etiam virtutum ejus amulator erat. Et cap. 8. Nec postea virtutibus, sed claudibus insignes fuerit, Ἀθλῆς Græci vocant, vel etiam ἀθλᾶ, unde & ἀθλῆ Hyginus dixit cap. 30. vel antiquarius aliquis, cum lemmata capitum ab alio quam Hygino concepta videantur. *Arumna* sunt Ansonio Eidyll. XIX. labores Senec. in Apolocyntosif. Quia autem laboriosa Herculis vita fuit, & ipse fortitudinis exemplar, inde labor Hercules apud Horat. Lib. I. od. 3. *Virtus Hercules* apud Fulgent. Lib. II. cap. 5. pro Hercule ipso, idque more Græcorum. Homer. Iliad. N. vers. 248. Τὸν ἢ ποσειδῶν δῖον ἢ Ἰδμενέην. Non cepit elegantiam interpres, cum vertit: *Hunc autem allocuta est potentia Idomenæi.*

b *Herocleos*] Lego, ἡρώων κλέος. Fulgent. Mythol. Lib. II. cap. 5. *Hercules enim heraculus Græcè dicitur, id est herōon κλέος, quod nos Latine virorum fortium famam dicimus.*

ptiis Centauros ibidem existentes & inebriatos, qui c dominas invitatas volebant violenter opprimere, clava pro majori parte mactavit; unde reliqui timore perculsi fugerunt. ^d Centauri enim, qui dicuntur esse semihomines & semiequi, denotantur homines carnali concupiscentia facti, ut bestiarum, qui virtute animi superantur. Secunda victoria Herculis notabilis fuit, ^e quia ipse pugnas se cum leone, ipsumque clava mactasse, & interempto pellem abstulisse dicitur. quo deinde spolio incessit semper indutus, in signum victoriæ perceptæ. In quo etiam ostentatur animi fortitudo, contra quam nulla vis corpora prævalet, quæ semper spoliū leonis, id est, vim virtutis defert. Tertia Herculis fortitudo est, de qua sic scribitur: Admetus Pheræorum rex Alcestim habuit conjugem: & dum ^f infirmaretur ad mortem, Apollinis miserationem invocavit; & cui sic respondit, nil in hoc ei posse præstare; nisi aliquis de propinquis ejus se pro illo morti voluntarie offerret. quod uxor ejus libenti animo fecit, & seipsam interemit. Quod Hercules prospiciens, & mulieris ^h tantæ fidei compassus, ad inferos descendit, & Cerberum tricipitem sibi ad ostium inferni resistentem, triplici vinctum catena, videlicet singula faucibus intorta, ab ostio abstraxit, & Alcestim ex inferno reduxit. In quo denotatur, quia ratio & virtus animi omnes cupiditates & vitia terrena devincit, & maxime vitium gulæ, quod habet tria capita: eo quod gulositas tria exigit, scilicet abundantia quantitate, assidua

tem-

c Dominas invitatas] Uxores Lapharum ad nuptias invitatas Pirithoi. Vide Hyg. Myth. cap. 33.

d Centauri enim] Emenda, Centaurio.

e Quia ipse pugnas] Lego, quæ ipse pugnas. Sic mox habes: Quarta fortitudo Herculis scribitur, quæ dicitur Hesperides spoliasse.

f Infirmeretur] H. e. egrotaret. Szpe ita cum alii ecclesiastici scriptores, tum & vetus Bibliorum interpretes. Joh. cap. vi. vers. 2. Videbant signa, quæ faciebat super his, qui infirmabantur. Cap. xi. 2. Cujus frater Lazarus infirmabatur. Ergo infirmari est advenire.

g Cui sic respondit] Illis verbis nempe, quæ sequuntur. Illustravimus eam lectionem ad Hyg. Mythol. cap. 2. Cæterum pro cui reposuerim qui vel qui ei. Fulgentius in hac fabulâ Lib. i. cap. 27. Apollinem deprecatus est. Ille vero dixit se ei aliquid non posse præstare, nisi quid de ejus propinquis ad mortem pro eo voluntarie se obtulisset.

h Tanta fidei compassus] Συμπάσας. Compatior, condoleo, congaudeo verba sunt aliquoties à Cypriano usurpata. Verus Interpres Heb. cap. x. vers. 34. Vincis compassi estis,

i Le-

tempore, grata faucibus voluptate: quæ omnia virtus superat. Et si quid ex infirmitate animi devictum fuerit, etiam ab inferis abstrahit. Quarta fortitudo Herculis scribitur, qua dicitur Hesperides spoliassè, quæ fuerant Atlantidis regis Aphricæ filia. Hæ hortum habebant, in quo erant mala aurea Veneri consecrata, ad quorum custodiam draco nunquam dormiens positus erat. Quæ poma Hercules abstulit, occiso dracone. Nam virtus animi non potest fructum capere virtutum, nisi malitia prius interimatur, quæ jugiter vigilat in custodiam vitiorum. Quinta Herculis fortitudo est, qua hydram serpentem occidisse legitur. Fuit autem hydra, juxta fabulam, in Lerna palude: cui uno cælo capite, duo excrescebant. quam dum Hercules gladio vincere non posse se cerneret, occasione jam dicta capitum excrescentium, igne circa eam appposito illam exussit. In quo intelligitur, quod ille lacus fuit Æmonia, cujus aquæ vicinas civitates vastabant: Hercules vero multa vicina loca in circuitu exussit, & sic aquæ clausit meatus. Nam & Hydra ab hydor, quod est aqua, dicta est. Sexta victoria ejus est, quam obtinuit de Acheloo: de quo fabulose dicitur, quod hic Achelous filius fuit Thetidis deæ aquarum: cui mater concesserat, ut cum adversario pugnans, quamcunque formam vellet, sumeret. qui contra Herculem secum pugnaturum formam k tauri sylvestris induit: cum quo diu Her-

i Lacus Æmonia] Forte Laconica scripserat Albricus. Strabo Lib. viii. Argivorum & Mycenæorum lacum facit,

k Tauri sylvestris] I. e. feri. Firmicus in de E. P. R. pag. 14. ed. Leid. In porci sylvestris speciem formamque mutatus. Ovis sylvatica & sylvestris est apud Apitium Lib. viii. cap. 4. De comedimentis ovis sylvatica. Ius in oviferum, hoc est, carnem ovis sylvestris &c. Gloss. Labb. ὕληος, sylvester, sylvaticus. Ita & porcus sylvaticus dicitur à Petronio Fragm. Trag. pag. 36. ed. Blav. Etiam vide quam porcus ille sylvaticus totam comederit glandem. Lego, totam comederis glandem h. e. lautam, delicatam.

Præcessit enim, secutum est hos repositorium, in quo positus erat prima magnitudinis aper, & quidem pileatus, & cujus dentibus sportella dependebant duæ, palmulis textæ, altera caryotis, altera thebaicis plena &c. Atque hæc lota illa glans erat, quam comederat aper. Lotus pro lantus archaice dicitur, ut coda pro canda p. 39. Quotidie pejus colonia hæc retroversus crevit tanquam coda vitali. Copo pro campo p. 49. Tanquam copo compilatus. Codex pro candex p. 57. Codex, non mulier. Etiam O & Au promiscue in nummis invenit illustr. Spanhemius, ut Fossulus pro Faussulus, & alia; de quibus ipsum consule in de Numm. Præst. p. 80.

X 3 160-

Hercules pugnando, ei tandem cornu dextrum evulsit, quod & ¹Copix deæ divitiarum dedicavit. Sed cum Achelous ad fluvium bibiturus accessisset, videns in aquis sibi ablatum cornu, seipsum in flumine præ dolore suffocavit. In quo intelligitur, quod Hercules fluminis, qui dicitur Achelous, & cujus eruptiones non modice agros obruebant, dum ^malterum ejus alveum exicasset, sua industria fertilem reddidit regionem, & sic fructuum copiam præstitit: Septima Herculis fortitudo est, de qua sic scribitur. Erat in Italia quidam latro, nomine Cacus, qui dum Hercules ad Italiam devenisset, & ab Euandro rege officiose receptus esset, ⁿbobus advectis ex Hispania, Geryone perempto, dum Hercules boves in pascuis custodiret, & somno oppressus dormiret, Cacus eo dormiente securus exiens de spelunca, in qua latebat, plures ex bobus rapuit: quos per caudam aversos capite traxit, ne ex rectis eorum vestigiis humo pressis, quo ducti essent, deprehendi posset: quin potius illos abiisse videretur. Verum excitatus Hercules, & furto comperito, vestigia versa decernens, eaque infecutus, ad antrum pervenit, & Cacus suis cum bobus latitantem reperit: quem fumum & nebulam eructantem clava peremit, bovesque redemit. Moraliter autem ^oCacus malus interpretatur: qui latet in spelunca, quia nunquam malitia liberæ frontis est. Hercules autem, id est virtus, malos inter-

[¹Copia deæ divitiarum] Vide quæ notavi ad Hyg. Myth. cap. 31.

[^mAlterum ejus alveum] Tò ejus delendum, ut sana sit oratio.

[ⁿBobus advectis] Forte *avectis*. Ut adducere pro abducere, ita *advehi* pro *avehi* sæpe dederunt nobis librarii. Hyg. Myth. cap. 8. *Is mulierem advectam domo matrimonio suo copularit*. Puto rectius fore *avectam*; quanquam alterum explicare utcumque conatus sum in notis meis ad eum scriptorem. Justin. Lib. xviii. cap. 7. *Itaque adversis tanto scelere numinibus*. Malim & ibi *aversis*. Virg. *Æn.* ii. *Frastra vires, aversa decens*. Cic. ad Brut. epist. 16. *Dcos aversos esse à salute Pop. Rom.*

Flor. Lib. ii. cap. 6. *Aversi à Cartagine dii*. Tib. Lib. iii. el. 3. *Andist aversa non meus aure deus*. Si quis tamen vulgatam lectionem asserere velit, adducere possit illud Propert. Lib. i. el. 1. *Cum tamen adversos cogor habere deos*.

[^oCacus malus interpretatur] Εἰρηναῖος. Loquitur cum antiquo Bibliorum Interprete. Judic. cap. xii. vers. 6. *Dic Schibboleth, quod interpretatur spica*. Joh. cap. ix. 7. *Vade, lava in natatoria Siloe, quod interpretatur missus*. Cæterum dubium non est, quin resperxit Fulgentium Alerici, cujus illud est cap. 6. Lib. ii. *Κακὸν enim Græcè malum dicimus*.

p Alium

terficit, & sua vendicat. sed Cacus fumum & nebulam emittit, quia visui nocent: quia malitia semper occultas deceptiones molitur. Octava Herculis victoria scribitur, qua Palium malum nomine Diomedem mactavit: qui hospites advenas benigne recipiebat: & illis hilariter ministrabat, vinoque condito inebriabat: dumque gravi somno essent oppressi, illos occidebat: & equabus suis in pastum præbebat. Quo comperto, illuc Hercules accessit, & illum clava peremit, ipsumque in pastum eisdem suis equabus apposuit. In quo notatur, qualiter virtus ^r omnium maculam superat, & eadem pœna punit vitium, in quo delinquit. Nona Herculis hujusmodi scribitur victoria: Antæus erat gigas, filius Terræ: cui mater concesserat, ut, quotiens terræ prostratus ^r occumberet, viribus duplicatis exurgeret. Cum hoc Hercules pugnat in lucta, eumque bis prosternens, comperit illum exurgere fortio-rem. unde illum brachiis apprehendens, elevatum à terra constrinxit ad pectus: & tam diu tenuit suspensum, donec deficiens expiraret. Ponitur autem ^r Antæus sub forma libidinis. nam *αἰνός* Græce, Latine contrarium sonat. Et nascitur libido de terra, quia de carne concepta. Et tactu terræ fortior redditur: quia libido tactu validior excitatur. Sed à gloriosa superatur virtute; quia denegato tactu ad altiora virtutum mens elevata, libidinis concupiscentiam extinguit. Decima victoria eidem Herculi ascribitur de apro. Erat enim aper terribilis in ^u regione Calydoniæ, qui non solum segetes devastabat, sed occurrentes homines dentibus lacerabat. Contra hunc procedens Hercules, & diu cum eo pugnans, illum tandem clava mactavit: & quem plaustrum jugatis

p. 165. ex MS. Voss. *alium centaurum*; & mox laute, pro hilariter.

q. Et illam clava] Et centaurum clava idem ex eodem MS.

r. Omnium maculam] Etiam hunc locum ex MS. Vossiano emendatum ita Tollius: Omnem malitiam superat, & eadem pœna punit iniquum, in quo delinquit. Mihi præterea pro in quo legen-

dum videtur in qua.

s. Occumberet] Malim succumberet.

t. Antæus sub forma libidinis] Etiam ista habet ex Fulgent. Myth. Lib. II. cap.

7. quem vide, si tanti putes.

u. Regione Calydoniæ] Immo Arcadiæ.

Vide quæ annotavi ad Hygin. Myth. cap. 30. Alius fuit aper Calydonius,

de quo idem Hyginus cap. 33. Anton. Liberal. cap. 2. & Ovid. Met. Lib. VII.

X 4

X 4

tis bobus trahere nequivit præ magnitudine, subiectis humeris, ipsum in civitatem omnibus mirantibus detulit. In quo similiter notatur animi virtus, quæ omnia superat & vincit. Undecima victoria est, * de qua de Geryone rege Hispaniæ triumphavit. De quo scribitur, quod ipse Geryon habebat canem bicipitem, quo omnes superabat. Hunc Hercules (ut fingitur) y olla ærea pugnans devicit. z cui adhibito canem cum etiam diu pugnasset, canem occidit, & regnum Geryonis obtinuit. In quo notatur allegorice, quod dictus Geryon duorum capitum canem habuit, quia terrestri & navali prælio plurimum potuit. At cum Hercules olla ærea vectus accessit, quia navem habuit fortem, qua navigavit, armis æreis munitam. cuius canem occidit, quia potentiam ejus comminuit terra & mari, ejusque obtinuit regnum. Duodecima & ultima Herculis fortitudo legitur talis: Fuit quidam a gigas Atlas nomine, in Mauritania, in monte altissimo cælum ipsum contingente: qui cælum, ne caderet, humeris sustinebat: & sidera, si quæ cadebant, malleo fixa, cælo reponebat. Quem cum accessisset Hercules, ille, qui audie-

x De qua de Geryone] Prius de tollendum.

y Olla ærea pugnans] Servius de Geryone ad Æn. vii. vers. 662. Fingitur bicipitem canem habuisse, quia & terrestri & navali certamine plurimum potuit. Hunc Hercules vicit: qui ideo ad eum fingitur olla ærea transvectus, quod habuit navem fortem & ære munitam. Χρύσειον δὲ πᾶς appellat Apollodorus Lib. 11. p. 100. Ed. Comm.

z Cui adhibito canem] Lego qui. Q & C confudisse haur raro librarios, discēs ex iis, quæ scripsi ad Hyg. Myth. cap. 220. Cæterum canis hic Orthrus dictus fuit. Apollodorus: Εἶχε δὲ οὐνίκατος βόας, δὲν ὡς βοκίλῃς Εὐρύπλιον, φύλαξ ἑστῆς τὸ κύνιν διπλόχλῃ, ἐξ ἡρώδης & Τυφῶντος γάργυρινος. Gargittium vocatum ait Pollux Onomast. Lib. v. cap. 5. Ο' δὲ Γαργύρινος κύνιν, ὁ τὰς βόας φυλάττων, ἀδελφὸς δὲ τῷ κερβεῖ, ἀνθρώπῳ δὲ ὡς ἡρακλῆος. Τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ Γαργίτις καὶ ἡ μῦθος αὐτοῦ Γόργας. Cæterum.

ut Q & C, ita & Qu & K Græcorum inter se commutantur, cum eadem illorum apud antiquos Latinos, ut hodie quoque apud Gallos, fuerit pronuntiatio. Hilarius sanè Anquiram dicit in Fragmentis pro Ancyram. Et in concilio Gallie Feliciensi Niquinta legi pro Niceta. Nec alià de causâ Quiricus pro Cyricus, & Quirinus dicitur pro Cyrinus. Hinc ergo Quillenius pro Cylleinius etiam apud Ampelium cap. ix. invenitur scriptum, nec tentari forsàn à me debuit.

a Gigas Atlas nomine] De hoc Atlante Servius ad Æn. 1. vers. 745. Hic Atlas Iapeti filius in Africâ nasci dicitur. At idem de eodem ad Æn. iv. vers. 247. Ætheris & dei filius, cui pax gratiâ cælum impostam dicitur, quod. ut quidam volunt, cum Titanibus steterit. Confundit Atlantes. Etiam in Hygini Genealogiâ duo Atlantes sunt, quorum alter Iapeti & Clymenes filius dicitur, alter Ætheris & Terræ.

b Afiro

dierat de fortissimis illius viribus, rogavit eum, ut, quia fessus erat cœlum sustinendo, ipsum aliquanto juvaret, donec quiesceret. quod Hercules libenter annuit, & humero supposito, cœlum sustinuit. In quo intelligitur, quia ipse Atlas ^b astrologus peritus fuit; & ideo cœlum dicitur sustentasse, & sidera cadentia cœlo reposuisse. Hercules etiam fuit astrorum artis multum edoctus, qui scientiæ comprehendendæ ^c plenus gratia ad ultimos terræ fines accessit: & cum eodem Atlante de scientia conferens, illum in aliquibus juvit, opemque impendisse fertur ad cœlum sustentandum.

XXIII. De Cerere.

Ceres dea inter omnes deos deasque veterum ^a ultimo in ordine posita est: eo quod ejus suffragium omni humanæ vitæ ^b potissime veterum esse videbatur. Dicitur enim dea frumenti & segetum, ac generaliter omnium seminum ac frugum, quæ terra producit, sine qua specialiter natura deficeret: ideoque taliter pingebatur. Erat enim in figura matronæ præcinctæ, & pannis & calceis admodum rusticanæ: sedens super bovem, qui est animal culturæ deputatum: quæ manu dextra habebat ligonem, ad terram vertendam; & brachio habebat appensum calathum cum seminibus. Ab ipso quoque latere dextro habebat duos agricultores, quorum unus ligone terram vertebat, & alius semina spargebat. In manu vero sinistra Ceres tenebat falcem messoriam, & baculum ad terendum frumentum: à quo etiam latere erant duo

^b *Astrologus peritus fuit*] Sêrvius ad illa Virgil. Æn. iv. 745. Docuit quæ maximus Atlas. Hic (Atlas) quod annum in tempora dividerit, & primus stellarum cursus vel circularum, vel siderum transitum naturaque descripserit, cœlum dictus est sustinere, quia nepotem suum Mercurium & Herculem docuisse dicitur; unde & Hercules calum ab Atlante susceptum sustinuisse narratur, propter calis scientiam traditam.

^c *Plenus gratia*] Lego, plenioris gratia.

Ad CAP. XXIII.

^a *Ultima in ordine*] Leg. Ultima in ordine.

^b *Potissime veterum*] Hæc corrupta procul dubio, Fort. Potissimum veteribus,

duo alii agricolæ, quorum unus metebat, & alius frumenta baculo triturbabat. Erat ergo Ceres inter duas arbores pomis onustas. Latere vero dextro desuper erat Juno dea nubium, imbrem spargens per fata. A sinistro vero erat Apollo, id est sol, suis radiis fegetes exsiccans metendas.

F I N I S.

I N-

INDEX AUCTORUM,

qui à Fulgentio laudantur.

A Nacreon antiquissimus auctor. 57.

Anaximander. 45.

Anaximenes qui de picturis differuit. 107.

Antidamas in moralibus. 182.

Antidamas Heracleopolites in Historiâ Alexandri Macedonis. 168.

Antiphon. 45.

Aphricanus Iatrosophistes. 122.

Apollonophanes in Epico carmine. 35.

Apulejus in libris Metamorphoseon. 113. 179.

———— In Asino aureo. 175. 180.

———— In libro de Republicâ. 180.

Aristophontes Athenæus in libris, qui Dysarestia nuncupantur. 116.

Aristoxenus in Lindofecemiarum libro. 81.

Artemon. 46.

B.

Battiades. 132.

———— In Paredris. 142. *Bacis* dicitur p. 169. Et videtur ita etiam locis duobus prioribus scribendum. Præter Suidam & Aristoph. Schol. pag. 588. Ed. Caldor. de tribus Bacidibus mentionem & Ælianus facit Var. Hist. Lib. xii. cap. 35.

Beatinius aurgur. 96.

Bebius Macer. 171.

C.

Callimachus in Cæciâ. 180.

Callimorphus in Pisæis. 180.

Calphurnius in Phronefi comœdiâ. 177.

Campester in Catabolicis. 142.

Carneades in Telefiaco libro. 145.

Chrysippus de Fato. 28. *Forte is liber est, quem vides dicitur ab eo scriptum laudat Antimachus in præfatione in Sibyllas.*

Cincius Alimetus in Historiâ de Gorgiâ Leontino. 172.

Cornelius Tacitus in libro Facetiarum. 183.

Crispinus in Heracleâ. 178.

D.

Dardanus in Dinameris. 141.

David Propheta. 66. 146.

Democritus in Physiologumenon. 120.

Demosthenes pro Philippo. 174.

Dionysius in Græcis articularionibus. 154.

Diophantus Lacedæmonum auctor. 28.

Diophantus Lacedæmonius de Sacris deorum. 170.

Dromocrides in Theogoniâ. 96.

E.]

Ennius in Alceftide comœdiâ. 175.

Epicharmus Comicus. 104. 111.

———— In Diphilo comœdiâ. 48.

Euxemenes in libro *Θεολογικῶν*. 47.

Euripides in Tragœdiâ Electræ. 112.

———— In Tragœdiâ Ephigeniz. 149.

Ita corruptè pronuntiabant, pro Iphigeniâ, ut in notis meis ostendi: quibus & hoc addi potest, eadem ratione *absentium* posteriori ævo dici coeptum pro *absynthium*. Primasius in Apocalypf. Joann. Lib. iii. p. 71. Ed. Euchar. *Et nomen stella dicitur absentius, vel sicut alibi dicitur, absentium. Et facta est tertia pars aquarum sicut absentium.*

F.

Felix Capella in Nuptiis Mercurii & Philologiz. 181.

Fenestella. 183.

———— In Archaicis. 106.

Flaccus Tibullus in Helenæ comœdiâ. 177.

Fonteius in oratione pro Nucerinis. 169.

Fulgentii liber Physiologicus de medicinalibus causis, & de septenario ac novenario numero. 149.

G.

Galbius Bassus. 179.

H.

Hellanicus in Dios Polytrychiâ. 36.

Heraclius. 36.

Hermes Trismegistus. 127.

———— In Pimandre libro. 48.

Hesiodus in Bucolico carmine. 102.

Homerus. 41. 103. 107. 111. 120. 146. 148. 164.

I.

Juba in Physiologis. 72.

Juvenalis. 81.

INDEX AUCTORUM.

L.

Labeo, interpres Tagetis & Bacidis. 169.
 Livius poëta. 59.
 Lucanus. 59. 183.
 Lucilius. 177.
 Lucretius comicus. 184.

M.

Manilius de deorum Hymnis. 172.
 Marcus Cornutus in Satyrâ. 175.
 Memor in Tragœdiâ Herculis. 177.
 Menander in difexapaton comœdiâ. 102.
 Mintanor Musicus κρηλοποιῶν libro. 32. Quid κρηλοποιὸς esse dicant in notis meis invenies. Verum cum minus quadret heic illa significatio. videtur per κρηλοποιὸς intelligi voluisse μελοποιὸς. Certè κρηλοποιον & μέλῳ tanquam συνώνυμα usurpat Aristoph. Scholiastes in Plut. A. & 11. sc. 1. Τὸ δὲ, inquit, Σπυριανὸς μέλῳ & κρηλοποιόν ἐστὶ. Ergo κρηλοποιὸς dictum, ut διδυμοποιὸς apud eundem Scholiasten, cum Philoxenum vocat διδυμοποιόν.
 Mnaseas. 168.

N.

Nævius in Philemporo comœdia. 176.
 ——— In Diobolarîâ. 180.
 Nicagoras in Diithemisthêâ libro. 80.
 Numa de Pontificalibus. 174.

O.

Orpheus in Theogoniâ. 126.
 Ovidius in Metamorphoseon. 83.

P.

Pacuvius. 179. In Pseudonê comœdia. 173.
 ——— In Tragœdiâ Thyestis. 183.
 Pammachius. 178.
 Petronius Arbiter. 32. 80. 124. 126. 180. 181. 182. 183.
 ——— In Eustion. 156.
 Philocrus. 45.
 Plato. 147.
 ——— In Moralibus. 76.
 Plautus. 178. 180. 182.
 ——— In Trinummo. 68.
 ——— In Cistellariâ. 162.
 ——— In Bacchide. 178. 179.
 ——— In Asinariâ. 177.
 ——— In Curculione. *ibid.*

———— In Mercatoris comœdiâ. 173.
 ——— In Caciſto. 174.
 ——— In Cafiâ. 175. 182.
 ——— In Milite Glorioso. 181.
 ——— In Vidularîâ. 182.
 Porphyrius in Epigrammatis. 72. 158.
 Propertius. 176. 179.

Q.

Quintus Fabius Lucullus in Epico carmine. 178.

R.

Rabirius in Satyrâ. 183.
 Rutilius Geminus in Aſtynactis Tragœdiâ. 171.
 ——— In libris Pontificalibus. 172.

S.

Salomon. 69.
 Salluſtius. 147.
 Serapion Aſcalonites. 46.
 Soficles Atticus in libro Theologumennon. 111.
 Soficrates Cigizenus in libris Hiſtoriz. 87.
 Stefimbrotus Thafius de morte Poly-cratis. 168.
 Sutrius comœdiarum ſcriptor. 124.
 Succius in comœdiâ Piſcatoriâ. 181.

T.

Tages in Aruſpiciis. 182.
 Terentius. 18. 70. 86.
 Tertullianus de Fato. 174.
 Thales Mileſius. 89.
 Theocritus Antiquitatum ſcriptor. 59.
 Theophilus Philoſophus. 96.
 Theophrastus in Moralibus. 69.
 Theopompus in Cypriaco carmine. 36.
 Tiberianus. 62. 183.
 ——— In Prometheo. 120.
 ——— In Libro de Socrate. 154.

V.

Varro. 170.
 ——— In Myſticorum libro. 172.
 ——— In Pontificalibus. 173.
 ——— In Corollariâ. 180.
 Virgilius. 8. 90. 105. 173. 178.
 ——— In Georgicis & Bucolicis. 104.
 ——— In Sexto Æneid. 128.

Z.

Zenophanes Heracleopolites. 47.

I N D E X

R E R U M & V E R B O R U M

Quæ in commentariis utriusque voluminis
maximè visa sunt memorabilia.

*Numerus barbarus paginas, sed Romanus I I. sicut
bi additus visatur, Tomum secundum, litera
a & b columnas designant.*

- A** Pro ex 87. a.
Abdicare pro *repudiare* II. 17. a.
Abjeksi ministeris pro *abactis*
ministeris 181. a.
Abjicere partum, idem quod *abigere*
 II. 262. b.
Abjurgare quid 169. b.
Abscidere posterioris ætatis scriptori-
 bus familiarissimum II. 111. a.
Absemsus an rectè dicatur II. 54. b.
Abseose adverbium an probum
 257. a.
Abstutus oppidum; item fluvius Col-
 chorum 61. b.
Acacallis Mileti mater 41. b.
Accerso pro *arcesso* inveteratus error
 142. b.
Acer quidnam proprie 40. a.
Acectes & *Acestus*; *Iobates* & *Ioba-*
tus, *Zetes* & *Zetus* veteres dixere
 217. a.
Achæi duplices II. 203. b.
Achilles invulnerabilis, à matre in
Styge palude tinctus 169. a.
Activa olim quæ nunc deponentia
 278. b.
Actus pro *actus* 374. a.
Acumen; *Acuminare* 433. b.
Acupedi quid 42. a.
Ad pro *apud* 187. b.
Ad pro *contra* Virgilio aliisque 94. a.
Ad pro *ab* usurpatum 144. b.
Ad eum pro *contra eum* 147. a.
Ad & in loco & ad locum significat
 135. a.
Adamantina pro *Chalybea* 59. a.
Adamas quid? 59. a. textus *Adamas*.
ibid.
Ad cervicem versus 435. a.
Ad constitutum 219. b.
Addicere, conicere, subicere cum simpli-
 ci i II. 117. b.
- Adjectiva in *bilis* desinentia sæpe active
 sumuntur II. 79. a.
Ad Italiam venire 313. b.
Administrare *sementem* 363. a.
Admissum pro *peccatum* II. 228. a. &
 413. a.
Ad propria, ad sua quid II. 242. a.
Adonis quomodo matrem ultus 107. a.
Adrasti equus longe velocissimus 122. a.
Adverbia locorum pro *Relativis* Pro-
 nominibus ponuntur etiam ab opti-
 mis scriptoribus 17. a. & 377. b. *Ad-*
verbium pro *Relativo* Pronomine
 positum 285. a.
Adferere manum quid II. 33. b.
Aëna absolutè. sicut Græcè *Ἀιναία*
 63. b.
Ægipan, semicapere 226. b.
Ægyptii quomodo hominem imperi-
 um denotarint II. 130. a.
Ægyptus in inferiori parte Nili insula
 vocari potest 333.
Ægyptius cum matre concumbit II.
 240. a.
Æsculapius imberbis II. 322. a.
Æs Corinthium 166. a.
Erica utrum nomen *Hesperidos* 1. a.
Æta Solis filius pro *Æta* 58. b.
Æther & dies ex nocte 2. a.
Ætesia per diphthongum *Æ* 366. a.
Ætos pro *Aëtos* 77. a. *Æthon* & *Xan-*
thus Solis equi 256. b.
Affillare quid II. 2. b.
Agamemnonis filia quatuor 158. a.
Ælurus, felis sive catus 404. a.
Ænaria an eadem cum *Inarime* 186. b.
Ænigma, obscuriloquium 117. a.
Agamemnon superbe in *Dianam* loqui-
 tur 157. b.
Althæa & *Themis* Jovis nutrices
 254. a.
Albunea 19. b.

Ale-

I N D E X

- Alexandrini molles II. 15. b. unde
Pellei dicti ibid.
 Alio Ἀλλοῦ pro alii II. 139. b.
Alligare impetum alicujus, pro *tardare*
 260. a.
Alludere argutiam II. 205. a.
 A longe, de longe 311. a.
Alter pro non bono aliquando ponitur
 286. b.
 Alterna mors 133. a.
 Amalthea & Melissa Jovis nutrices
 207. a.
Amatorium absolute 81. b.
Ammiscere pro admiscere 74. a.
Amissus pro admissus 74. a.
 Amor nimius apud antiquos *femineus*
 dictus 128. b.
 Amphiarus unus ex Argonautis 43. b.
Amphipatia, ludi 125. a.
 Amphimachus inter Græciæ principes
 134. b.
 Amphipolis urbs 107. b.
 Amphis Poeta Comicus 356. b.
 Amphitrite 9. a.
 Ampycus 46. b.
 Amycus Neptuni & Nymphæ Melies fi-
 lius 53. a.
 Andromeda Ceto objecta 375.
Angina morbus pecorum II. 7. a.
Angustia quid 66. a.
 Anii regis Deli filia II. 277. a.
 Anima cœli pars, corpus terræ, umbra
 inferorum II. 81. b.
 Antecanis 410. b. an Canicula *ibid.*
 Antiope II. b.
 Antiopa Nyctei regis filia stuprata 24. a.
 Antiopa Amazonum Regina 75.
 Æolensium plurimi Bæotii fuere II.
 20.
Anquira, *Quirinus*, *Quillenius* pro
Ancyra, *Cyrimus*, *Cyllenius* II. 328. b.
Antia Peloponnesus unde dicta 213. a.
 Apollo quare dictus Phæbus II. 303. b.
 pestilentiz auctor 182. a. fati præest
 II. 40. b. Apollo Lycius quare sic
 dictus II. 43. a. Apollinis servitus
 & ejus causa 97. a. cur Laurus ei con-
 secrata II. 46. a.
Applodere terræ 192. b.
 Appositiones Hygino familiares 209. a.
 Aquila cur signum militare factum II.
 58. a.
Apelas quid 56. a.
 Aquila auspicata, pro, quæ in auspi-
 cio apparuit 387. a.
Aquimanius Jurisconsultis, pro,
 urna 448. b.
 Aratra cur infamo suspensa II. 9. b.
 Arati & Hygini de motu solis sententia
 476. b.
 Aræ signi cœlestis varia nomina 412. a.
Arbiter pro Judice II. 21. b.
Arbor ficum immatura 413. a.
Aradicum ac Medinum sapere quid II.
 148. a.
 Archaismus 22. a. Archaismum affe-
 ctare cacoëthes inferioris ævi scri-
 ptorum II. 14. a.
 Archenor Niobes filius 30. a.
 Areffor 37. a.
 Arctos, Arcticos, nominandi casu
 425. b.
 Aretias *Insula* Martis 56. b.
 Argenti & auri inventores 327. a.
 Arges Cyclops 2. b.
Argi an patria Nirei 156. a.
 Argo navis ab oppido, ubi fabricata
 est, ita appellata 411. b.
 Argonautæ cum Symphali avibus
 congressi 56. b. eorum Dux. 47. b.
 Argus canis 191. a.
 Argus pelle taurina coopertus 37. a.
 Arionem quo vexerit Delphinus 374. a.
Ariolari foporis nugas, quid II. 4. a.
Arpæ quid 125. a.
Argentum etiam quilibet bos 178. a.
 Artes secundæ II. 131. a.
 Argyope 22. b.
Ascendere immortalitatem 13. a.
 Aspirationes posterioris ævi 119. a.
 Astræus unus è Titanibus 8. b.
 Atalanta Schoenei & Atalanta Iasii fi-
 lia 245. a. *Aura* nomen canis II. 250.
 a. aureum monile ex gemmis 137.
Auro repens 169. a. Auri & Argenti
 inventores 327. a. Atalantæ dux
 258. quorum filia 159. a. Atalanta Ia-
 sii filia expeditioni in aprum Calydo-
 nium interfuit 259. a. eam cum Hip-
 podamiâ confundit Statius 259. a.
Athenæus pro *Atheniensis* II. 15. a.
 Atheniensis arx mons Pandionius à
 Pandione Rege dicta 96. b. Athe-
 nienfes tributum humanum in Cre-
 tam mittunt 90. a.
 Athla quid 70. b.
 Atlas inter Titanes 8. a.
 Atlas ex quibus natus 2. b.
 Atlas cujus filius II. 328. b. cur cœ-
 lum portet II. 329. a.
Attaminare utrum Latinum 277. a.
Attici sales II. 3. b.
 Avaricia hominum, non Deorum vi-
 tium 383. b.
Audibat, insignibat, pro *audiebat, v-*
signibat, Archaismus Poetis quæ-
 II.

RERUM & VERBORUM.

Historicis & Oratoribus usitatio 11.
16. a.

Audire pro obtemperare 141. a.

Augas 40. b. 73. a.

Autolycus *for* 172. a.

Avenum quid & unde 5. a.

B.

B & v crebro inter se commutantur 11.
306. b.

Bacchatio 21. a.

Bacchus unde dictus 254. b. unde
Lyzus dictus 11. 92. b. femori Jovis
insutus 251. b. quare nudus 11. 321.
b. quare coronam & vitem habeat
11. 321. b.

Báxθeiv 11. 32. b.

Báxθis Græcis interdum pedes 419. b.

Bellerophon 13. a.

Bellum gerere *in Hispaniam* 11. 272. b.

Bibere in auro pro *ex auro* 325. b.

Biblia, & Pascua æ 11. 138. b.

Bimaritus 11. 5. a. Bivira *ibid.*

Bisaltæ Scythiæ populus 264. a. aliis
Thraciæ, vel Macedoniæ 264. a.

Blanditiarum & honoris vocabula 11.
1. b.

Bocæ genus piscis, unde dicatur 11.
218. b.

Bolæ quid 272. a.

Bonitas formæ 24. b.

Boræ quid 253. b.

Bovis pro *bos* apud antiquos 105. b.

Brachium latè sumptum, ut & hume-
rum comprehendat 136. b.

Bracteamentum quid 11. 140. b.

Breviloquium, minutiloquium 11. 27. b.

Bromius est Bacchus 254. b.

Bubo, mali ominis avis 11. 225. a.

Buchananus mediam in *saluber* perpe-
ram corripit 162. a.

Bullatus 11. 24. a.

C.

C cum g quare confuderint librarii, in
causa fuit Pronuntiatio 301. a.

Caduceus Mercurii 11. 306. b.

Cæneus duplex 44. a.

Calantica 189. a.

Calciatus, *Calciamentum* deterioris ævi
31. a.

Calorare quomodo dictum 11. 270. a.

Callere carminibus satis Latine dicitur
191. b.

Calliope à facundia dicta 191. b.

Canis stella, Canicula dicta 410. a.

Calydæa Insulæ 202. a.

Camicus Siciliæ urbs 93. a.

Canopus, stella 406. a.

Cameli pellis gestamen Prophetarum
37. a.

Capricornus quot stellarum 447. a.

Carbaceus, *Carbassinus* & *Carbassinus* à
Carbasus 119. b.

Cariz duæ 41. a.

Carnit vitalis, e. mortuus est 11. 234. b.

Carmentis unde ita dicta 336. a.

Carmena Deæ quænam 336. a.

Caron pro Charon ex usu veterum scri-
ptorum 48. a.

Carpere pro *discerpere* 225. b.

Cassare verbum barbarum 11. 17. a.

Castor & Pollux Oebaliæ 39. a.

Causa sæpe quælibet *αἰτία* dicitur
222. b.

Crimene 35. a.

Cedria quid 205. a. & unde dicta. *ib.* b.

Centaurus sidus quot stellarum 457. a.
an Chiron 456. a. Centauri 80. a.

Cerambyx 11. 238. a.

Ceres quasi Geres dicitur 11. 41. a.

Certamen Marsiæ & Apollinis tibiis,
Panis & Apollinis fistula 269. a.

Chalcida pro Chalcis, Elida pro Elis
257. b.

Chalcidica quid 258. a.

Chelæ etiam *Coronæ* appellantur, &
Forficula, & *Farce* 442. b. quot stel-
larum sint 443. b.

Chirurgia unde dicta 328.

Choragium 11. 114. a.

Chimæra libidinis symbolum 11. 105. a.

Chimæra & ejus descriptio 104. a.

Χρυσομαρτε 110. b.

Chrysomallus Arius 18. a. ex quo ge-
nitus. *ibid.*

Cicero quare Academicus Rhetor di-
ctus 11. 5. b.

Citharam *versare* quid 236. a.

Cinctus, *ineinctus* quid significant 11.
120. a.

Cinctus viri cultu 27. a.

Cinyras Assyriorum Rex 105. b.

Circus vox Græcanica 279. b.

Citheron mons 25. a.

Circe post mortem Marica 11. 289. b.

Circe cur *Asa* dicta 194. a.

Cius insula & fluvius 45. b.

Cleio, Beroë, Oceanisides 7. a.

Cleodoxa 30. a.

Clonius inter Priamidas 176. a.

Cypæus & *Clypeum* dixere olim 319. b.

Circus vitalis pro Zodiaco 11. 5. b.

Coda, *clastre*, *copo*, *pledo* pro *canda*.
clan-

I N D E X

claustra, campo, plando 193. a.
Cœlestium nodus 449. a. 450. a.
Colla&aneus & *colla&ctus* ut differant
 292. b.
Collis Quirinalis unde dictus 11. 290. a.
Combustio etiam est sepultura 123. b.
Cometes i. e. stella comans. sidus crini-
 tum 271. b. mala portendit 272. b.
Commeatus 309. b. & 310. a.
Commendare quid 151. b.
Committere sacra quid 11. 34. b.
Compositum verbum pro simplici 11.
 156. b.
Composita cum Com, Con & Co 262. b.
Concha cur Veneri adscribatur 11.
 205. b.
Configere pro vulnerare 56. b.
Conflagrare olim etiam activæ significa-
 tionis 251. a.
Conjector quid 11. 4. a.
Conjugium pro Concubitu 11. 219. b.
Conjunctio pro Conjugium 11. 117. b.
Conjunctivus pro Indicativo 11. 6. a.
Connubium 34. b.
Consequi pro assequi 259.
Consumptus pro devoratus 302. a.
Contentio obscœna inter Liberum &
Priapum 398. b. & 399. a.
Contentia de eo quod continetur di-
 ctum 11. 137. a.
Continens pro continuus 136. a.
Contingere portus 49. b.
Corineus, Caron, Cronos, pro *Corineus*
Caron, Chronos 15.
Corintho exul loquendi formula 65. b.
Cornea organula 11. 11. a.
Corona Glaucæ à Medea data, non Palla
 65. a.
Corona, sidus 475. b.
Cornucopia 77. b. 11. 253. b.
Corfica insula etiam *Corfis* dicta 334. b.
Cortina 79. b.
Corsiniptens Apollo quare dictus
 210. a.
Corybantes 207. b.
Coryna urbs Joniæ 44. b.
Cotus pro *Corys* 283. a.
Crementum 11. 99. a.
Crena quid 11. 123. a.
Crepusculum pro diluculo 11. 8. a. 114. b.
Creteus Minois filius 30. b.
Creticus & Cretans à *Creta* 249. a.
Crimen pro Criminatione 54. b.
Crimisus, fluvius 323. a.
Crines Berenices quid 400. b.
Crionescus, arietis Insula, sicut Maca-
 ronescus &c. 264. a.
Crucifigere apud meliores scriptores

non invenitur 374. a.
Culpas vestire 11. 101. a.
Calliculum quid 11. 307. b.
Cupiditas pro amore 11. 213. b.
Cybeles descriptio & ejus apparatus 11.
 316. a.
Cyclades insulæ & earum numerus
 335. a.
Cyclopes sagitta Apollinis occisi 97. b.
Cyclopes faciunt Jovis fulmen 97. b.
Cycnus Neptuni filius 171. b.
Cynofura Jovis nutrix 21. a.
Cyrene Nympha, aliis *Asteria* 38. b.
Cytisorus idem qui Cytorus 20. a.
Cyzicus Urbs & Insula olim Dolionis
 dicta 52. a.

D.

Danaë imbre aureo corrupta 110. b.
Dare veniam h. e. concedere quod pe-
 titur 93. b.
Dativus pro Ablativo 171. a. pro ac-
 cusativo 51. a.
Dascylus Rex 47. a.
De Præpositio eleganter abundans 11.
 57. a.
De sub 11. 118. a.
Deam esse fecit, genus loquendi 218. b.
Decutere pro luxare 105.
Defædas utrum Latinum 277. a.
Deformatio pro forma 344. a.
Defluere quid 107. b.
Defraudare pro diminuere 144. a.
De hoc absolvam genus loquendi 366. a.
Deintus, deorsus 11. 177. a.
Delos insula tripliciter appellata 101. a.
 & 209. a.
Delphin quare Musicum signum dica-
tur 436. a.
Delusus pro descriptus 11. 3. b.
Deiphobe Glauci i. e. filia, figura in qui-
 bus usurpetur 133. b.
Demandare, mandare quomodo inter-
 dum sumantur 123. b.
Demogorgon quis 11. a.
Demokhenes cum cæteris erant pulsr,
formula loquendi 194. a.
Denique h. e. ut verbo absolvam 11.
 17. a.
Denominatio fit à potiore sexu 230. a.
 quod nec Græcis ignotum 230. b.
Deoptare 269. b.
Depalare, pro propalare 11. 82. b.
Deponentia verba active usurpata 11.
 10. b.
Deponentia passivè usurpantur etiam
 ab optimis scriptoribus 278. b.

De

RERUM & VERBORUM.

Deputare pro adscribere, adsignare 11. 46.
Defultores cur ita dicti 133. a.
Δέψις quid significet 37. b.
Detexere pro *tenendo* absolvere 191. a.
Pessifere pro *dimittere* 11. 114. a.
Destinare pretio 11. 87. b.
Deucalion quæ tribuuntur maximam partem conveniunt Noacho 223.
Devirginare 6. b.
Dextera causa est 17. a.
Dinoscere 11. 3. a.
Διακόλη 54. b.
Dia Insula primitus *Strongyle* vocata 92. b.
Diana matri simul ut nata est obstetricis officium præstat 209. b.
Diana sanguine gavisa 180. *Aricina* dicta 11. 21. a. 11. 27. b. ejus numen tribus insigne capitibus 11. 308. b. cur virgo 11. 309. a. pluribus nominibus appellata fuit 11. 309. a. *Diana* *Orthia*, *Taurica* 315. b. ejus *Ara* apud *Scythopolitas* 314. b.
Dicere ad alterutrum, *genus* loquendi 11. 9. a.
Dignitas etiam formæ muliebri tribuitur 167. b.
Dignitas viroꝝ, *Venusitas* mulierum 140. a.
Diligentius navigare i. e. accuratius 361. a.
Diespiter, idem qui *Ditis* pater 91. b. 106. a.
Dioscorias urbs & ejus conditores 332. b.
Discrepantia veterum in numeris stellarum 460. a.
Discere fidibus, *Lyrâ* 370. b.
Dispuere pro *despuere* & *disfruere* pro *desfruere* 108.
Dira in cælo, *Furia* in terris, *Enmenides* apud inferos 11. 39. b.
Domicilii vox non adeo recens 350. b.
Domnus, *domna* etiam dignitatis vocabula 11. 314. b.
Domuitio 185. a.
Domum repetitio 179. a.
Domus pro patria apud Latinos 11. 241. b.
Domo, dandi casu 25. a.
Domificare, *notificare* 174. b.
Dotio nomen Nereidis 6. a.
Draco cultos aurei velleris unde natus 12. a. unde dictus 12. a.
Δρόμων quid 11. 178. b.
Δρύοις 38. b.
I. I. Tem.

Dumetia, *virella*, pro *Dumeta*, *virella* 11. 12. a.
Duo, pro *duos* ἀρχαῖως 372. b.

E.

E & i litterarum apud antiquos cognitio 42. b.
Ebrietas secreta recludit 11. 321. a.
E contra, pro *è regione* 11. 47. a.
Effluere *active* 28. a.
Ejicere pro *luxare* 104. b.
Electrum unde dictum 223. a.
Eleusis Atticæ regionis urbs 219. a.
Elidere pro *dejicere* 11. 158. b.
Elidere pro *frangere* 104. b.
Elogium quid 11. 30. a.
Ellipsis 11. 1. a. & 2. a. *Ellipsis* Accusativi reciproci etiam politissimis usitata 60. b. *Ellipsis* Conjunctionis causalis 11. 204. a. *Ellipsis* elegans 124. b.
Eloqui, *edicere*, pro *loqui*, *dicere* 227. a.
Eloquentiæ Deus *Mercurius* 11. 307. b.
Emirari 11. 251. b.
Emolumentum negotii, i. e. profectus, lucrum 11. 1. b.
Empusa 173. b.
Enaria unde dicta 186. b.
Endymion 38. a.
Endymion a Luna adamatus 318. a.
Enthecæ verbum fictum ab *enthecæ* 11. 18. a.
Enthecatus pro *polito* & *phalerato* 11. 18. a.
Ephyre urbis, *Ephyra* regionis nomen est 333. b.
Epitritus quid 11. 128. b.
Epogdous quid 11. 128. b.
Epomphalia quid 11. 74. b.
Epulari etiam cum ablativo construitur 11. 252. b.
Erebus & *Nox* ex *Chao* f. a.
Equorum Solis nomina 256. b.
Equi *Cleosthenis* à celeritate *Coraces* dicti 253. a.
Equi ob velocitatem ventorum nomine insigniti 138. a.
Eriphia *Bacchi* nutrix 254. b.
Ero, *Argo*, *Callisto* desinunt in *us* in gignendi casu 11. 103. a.
Erymanthus 72. a.
Eryx cur pro natura muliebri ponatur 114. b.
Es terminata in Græcis nominibus breviter via

via, & quare 289. a. ut & in Latinis
apud quosdam 289. b.
Esse, comesse, pro *edere, comedere* 206. a.
Est quarens, Hellenismus 69. b.
Eudæmonis qui 11. 144. b.
Evincere laborem, pro *vincere* 11.
217. b.
Euneus quare ita dictus 57. b.
Eunomia Charium mater 10. a.
Eunice Nereis 7. a.
Eurybatæ duo in Græcorum exercitu
156. a.
Eurydice Dryadum una 234. a.
Eurytheus Junonis instinctu Herculi
imperat athla illa decantatissima
361. b.
Ex accidentia 11. 150. a.
Ex Ephyrâ Periander, ex *Lacedemone*
Chilon formula loquendi 152. b.
Exequi pro *exigere* 107. a. 125. a. pro
ulcisci 106. b.
Ex gemmis facere quid 124. b.
Exhibere 11. 209. a.
Exiliare 66. a.
Exire, pro *evadere* 137. b. *Exire de*
virgine 61. b.
Expositio in aprum Calydonium 259. a.
Expiare sterilitatem quid 67. a.
Explicare pro *alicunde erueret* 261. b.
Exposulare 112. a.
Extraneus 11. 262. a.
Extorquere, decutere, excutere, pro *lu-*
xare 105. a.
Exulari, pro in exilium mitti 66. a.

F.

Fabra ars 328. a.
Fabula de Hercule supposito 418. a.
Fabula de Ino 14. b.
Facilitas quid 316. a.
Facies pro *Figura* aut *Forma* 192. a.
Facunditas vox rara. Sic apud veteres
discorditas, dulcitas &c. 346. a.
Famosus 64. b.
Farsum vetustissimi dixerunt 192. a.
Fassa quid 95. a.
Fastigare 11. 26. a.
Fata pro *Vaticinio* 11. 78. b.
Fatalis pro *causa exitii* 84. a.
Favillefcere 11. 152. b.
Femur etiam *pudenda* notat 251. b.
Feriatæ aurium sedes pro *racivæ* 11.
3. a.
Ferire frontem quid 11. 22. b.
Fertur ut sit, genus loquendi 362. a.
Ferna quid 212. b.

Filix solis 1. b.
Filiorum appellatione quando nepotes
contineantur, quando non 20. a.
Fines medii 135. b.
Fistulæ aquæ 241. a. etiam *Tullis* dictæ
ibid.
Flores unde & cur ita dicti 108.
Flumina melle & *alligare undas* 181. a.
Fratres pro *fratre* & *sorore* 230. a.
Frondis apud antiquos *Nominativus*
205. b.
Frustrificare quomodo accipitur 11.
60. a.
Frustrum, as; activè 161. a.
Fructu 11. 9. b.
Formæ passivæ quæ sunt apud Græcos,
activè sumuntur *Atticè* 54. a.
Formido ex *Marte* & *Venere* genita
220. b.
Fortuna pro *fortuito* 393. a.
Fortunam sui cuique mores fingunt 11.
145. a.
Forcula à forco, sicut *cantela à cavo* 11.
56. b.
Fugæ præsidium 393. a.
Fulcralia quid 325. b.
Fulgetra quid 255. b.
Furia pro *furor* 11. 31. b.
Furib; accepta quid 170. a.
Furiz tres 11. 314. a.
Furiarum numerus 1. b.
Furiz, Gigantes, & *Meliz* unde na-
ti 3. b.
Furo activè sumptum 160. b.

G.

Galerus, Petasus, Umbella 11. 54. a.
& 11. 307. a.
Gallus cur *Mercurio dicatus* 11. 307. a.
cur *Apollini*, *ibid.*
Gargaphie fons 252. b.
Gdyspa quid 171. a.
Gemere etiam pro *luctuose canere*
Geminare noctes 70. a.
Genii iidem qui *Indigetes* 208. a.
Genitivum nomen 11. 259. a.
Gnæus 10. a.
Gerere bellum in aliquam regionem 11.
272. b.
Gerere procum, civem, bonum 11.
67. a.
Germine, pullulare cum accusandi ca-
su 11. 45. a.
Geryon trimembris 12. b. Græcis est
Γρυπύνης *ibid.* Ejus *biceps canis* 11.
328.

RERUM & VERBORUM.

Getæ sunt Gothi 11. 6. 2.
 Gigantes alii à Titanibus 3. b. eorum
 varia nomina 4. a. 11. 192. b.
 Gigantes, Furiz & Meliz, unde na-
 ti 3. b.
 Gladiorum inventores qui 330. b.
Glaucoma quid 11. 86. a.
 Glaucus Deus maris quomodo factus 11.
 85. 6.
Glis & *Gliris* in Nominandi casu
 91. b.
 Gorgon Medusæ pater 7. b.
Gorgena pro *Gorgon* nominandi casu,
 ut *Lacedæmona*, *Sirena*, *Crotæna*, *A-*
maxena, *Eleusina* 377. a.
 Græcam diphongum & in E vel I ver-
 tunt Latini 184. b.
 Gratiæ cur nudæ pingantur 11. 72. a.
 earum nomina 10. a.
 Gryphes Apollini sacri 11. 57. b.
 Gyrton urbs 34. a.

H.

H Græcorum per i Latinum expressum
 40. a.
Hæbentia pro divitiis 11. 66. b.
 Habitantes circa Troadem colunt mu-
 res, eo quod arrosent arcus hostium
 168. a.
 Halcyonides 114. a. quæ & Halcyoni-
 dæ *ibid.*
 Halcyonibus obfætricæ mare 113. b.
 Halieuticon Ovidii, Ponticon Solini &c.
 ad quem modum dicantur 343. a.
 Harmonia ex Marte & Venere genita
 220. b.
 Harmonia Venere edita 23. a.
Hæstus pro aqua quæ hauritur 11. 11. a.
 Hellas, proprie Græcia, olim A&e di-
 cta 331. b.
 Hellefonti appellatio unde 17. a. *Hel-*
lespontum substantivè sumptum &
 neutraliter prolatum 18. a.
Hemolius quid 11. 128. a.
Herciscennus, i. e. medium secutus
 45. b.
 Hercules quasi Heroceus 11. 73. b. Her-
 cules Alcestin sanat 99. a. sibi Py-
 ram construit 83. a. unde *Teitæus*
 dictus 70. a. & *Teitæus* *ibid.*
 Herculis laborum socii 73. a.
 Hermes quare Trismegistus vocatus 11.
 127. a.
Heroida, *Symplegada*, terminatio La-
 tina, pro *Heroides*, *Symplegades*
 11. 4. a.

Hesperidæ 2. a. 11. 155. a.
 Hesperus & Lucifer idem 113. a.
Hiacynthus unde dicatur 11. 111. a.
Hicemem conficere pro transfigere 468. a.
 Hippalcimus 43. a.
Hippodamia pro *Hippodame* &c. 6. a.
 Hircundo & luscina veris tituli 94. b.
 Hirundines quare stagna verberent alis
 94. b.
 Histoe ex Græco *I'sol* 358. b.
 Hoc *pro* propter hoc 81. a.
 Hoelas *pro* Hylas ex sententia Victorini
 Afri 45. a.
 Homo quare erecta statura factus 11.
 190. b. *Homo* mulieri aliquando op-
 ponitur 210. b. Homines *laos* dicti
 à *laos* lapis 224. a.
 Honoris & Blanditiarum vocabula 12.
 2. a.
 Horarum nomina 256. b.
 Humanitas 84. a.
 Hyades unde dicantur non conveniunt
 pud veteres 270. b.
 Hyadum descriptio 255. a.
 Hydra, Sidus, quot stellarum 459. a.
 Hydra, Latinis *Excetra* 71. b.
 Hygini error 19. b. Hyginus amator
 Græcæ Syntaxeos 273. b. Hyginus
 delectatur Appositionibus 55. a. 188.
 a. solenne ipsi est uti vocabulis Græ-
 canicis 134. b.

I.

I & Y literarum permutatio 46. b.
 Ialmenus & Ascalaphus Martis filii
 154. b.
Iaculum inevitabile 266. b.
 Ianus bifrons & quadrifrons 11. 317. b.
Jannal quid 199. b.
 Iason longa nave primum navigavit 49.
 a. filius Alcimedes 45. a. ejus Mater
 Electra, de patre controversatur
 366. b.
 Ibi *pro* illuc 51. b.
 Icarium pelagus unde dictum 89. a.
 Icaros *insulâ* antea *Ichthyusa* dicta
 85. b.
Ieclesia, *ithica*, *mathisa* pro *Ecclesia*,
Ethica, *Mathesis* 288. a.
Id *pro* ob id 81. a. 171. b.
 Idæa Deorum mater 268. a. alias Cybe-
 le. *ibid.*
 In *es* quæ exeunt hodie apud majores
 in *es* exiere 300. a.
 Iecur libidinis sedes 102.
 Ignarus *pro* ignotus 160. a. 322. b.
 T 2 Im

I N D E X

Imbratus & Parthenius fluvii in Samo
41. a.
Immissus acie, pro aciei ἀρχαίναι II.
273. b.
Impossibilitas, pro Impotentia II.
75. b.
Imputatus, pro nondum purgatus 326.
b.
In aridam ejicere pro in littus II. 275. b.
In Atticam pro in Attica 183.
Incastratura quid 149. b.
In conjugium habere 93. a.
In cursu fatigatus, in ira commotus,
pro, cursu, ira 174. b.
Incinerere elegans verbum II. 126. b.
Incurrere tenebras II. 195. b.
Indicium cognitionis 84.
Indigetes II. 110. b.
Inefficaciter pro inutiliter II. 1. b.
Inefficax studium pro inutili II. 1. a.
Inferioris reverentia est majorem ap-
pellare meritis, non nomine, & con-
tra II. 144. a.
Infestare quid 54. a.
Infirmari pro aegrotare II. 314. a.
Informare pro formare II. 2. b.
In Galliam versus 435. a.
Ingredi pro aggredi & contra II.
250. a.
In honorem pro honoris gratia 53. b.
Inhumanatio II. 277. a.
In Illo, in Epheso 29. a.
In imo pro, in fundo 424. b.
In labris quid 460. a.
Inous Patronymicum 16. a.
In monte pro in montem 148. a.
In navem pro in navi 90. b.
Ino postquam se præcipitavit, Leuco-
thea II. 289. b.
Innotescere, insulescere pro notum, as-
suetum reddere II. 141. a.
Inops in divitiis II. 97. b.
In præsidio dare 98. a.
Inscentia pro inscitia II. 101. a.
Insequi panas quomodo dicatur 106. b.
Insequi pro exequi 107. a.
Insertus, consertus, & transfertus ve-
teribus pro insitus, transitus, confi-
tus 336. b.
Insignia ingenuitatis quid 263. a.
Insistere specii II. 2. a.
Instanti tempore h. e. præsentii 414. a.
Instigavit petere, Hellenismus 66. b.
Instinctus, pro furore percitus II.
264. b.
In tantum, in aliquantum II. 109. a.
Intercapedinare II. 9. b.

Inter finitionem 440. 2.
Interire ab aliquo 80. b.
Interscapillum 418. b. 439. a.
Inventor invento suo perit 53. b.
In vestigiis II. 244. b.
Invenire monstrum, enigma 203. a.
Invenire pro intelligere 258. b.
Ino, Theano, Manto, Sappho, Di-
do in Genitivo Latine in omni, Græ-
cè, in his desinunt 15. a.
In unum quam habeat significationem
439. b.
Jonis stemma 214. a. & b.
Jovis canes 55. a. Jovis fulmen à Cy-
clopius factum 97. b. Jovis fulmen,
an sceptrum II. 302. a. Jovis stella
Phæton 486. a.
Iphicles Herculis frater 164. b.
Iphigenia ex quo nata 157. b.
Ἰπποσύνη 73. b.
Irrigare, pro inundare 234. a.
Isis pro Isidis, Isi pro Isidi apud vete-
res 29. a.
Ischus, Ischys 283. a.
Ismarus mons & urbs 5. a.
Ismenus fluvius 5. a.
Isthmia à quo instituta 321. a.
Ister, Perianthus, Meandrus, Evan-
drus terminatio Græca, pro Ister,
Periander &c.
Italia unde dicta 195. a.
Iudicare secundum aliquem 128. a.
Junoni qui primi sacrificaverint. b.
Jugarius pro jugalis 255. b.
Jugula quid 398. a.
Jupiter Herceus 147. b. Jupiter ab Æ-
gyptiis γαιθάρ vocatur 486. a. Ju-
piter ignis, Juno aër, quare II.
36. a.
Jurgatio quid 170. a.
Jurgium quid 169. b.
Jussu pro jussu 89. a.
Justinus non satis idoneus auctor Lati-
nitatis 276. b.
Justitia Jovis & Themidis filia 401. a.
Juventas Dea 10. a.
Ixion cum nube coit 109. b. unde Cen-
tauri geniti 110. a.

K.

Καίδη pro clypeo, hasta, & galea
quare sumatur 327. a.
Κάλυμνα pro Κάλυμνα etiam Græcis
48. b.
Κίσις quid II. 60. b.

L:

RERUM & VERBORUM.

L.

Lactans nutrix, *assa* nutrix opposita 217.
Lacryma, humor arboris 106. a.
Lacinia Hygino assuta 36. a.
Laticamen quid 11. 98. b.
Laniis contemptum *Chirurgi* dicti 11. 16. b.
Lanam facere 11. 211. b.
Lapidem quem &c. est; *formula loquendi* 326. a.
Lares iidem qui *genii*, & *genii* qui *indigetes* 208. b.
Λαρά 110. b.
Latinis terminationibus crebro utitur Hyginus in Græcis vocabulis 167. a.
Latona pariens oleam palmamque tenet & quare 209. a.
Latonia Calaurea 11. 240. a.
Laurus cur Apollini consecrata 11. 46. a.
Leda, quæ & *Nemesis*, à Jove in forma oloris compressa 119. b.
Leda post mortem *Nemesis* 11. 289. b.
Lesbos insula unde appellata 273. a.
Leucon à mariti canibus lacerata 266. b.
Leucothea 15. b. unde dicta 16. a.
Libare quid & unde dictum 199. b.
Liber pro filio apud veteres 27. a.
Liberato flumine, i. e. superato 310. b.
Libere pro liberaliter 186. a.
Libra cur *chela* dicta 402. a.
Limata quid 11. 127. a. & b.
Litterarum c & g commutatio 93. b.
Litterarum inventores 335. b.
Λογιστής quid 272. a.
Lotus pro *latus* 11. 325. b.
Lucina unde à parturientibus invocatur 11. 98. a.
Ludere Trojam 324. b.
Ludi faciunt abstinere à cibis 330. a.
Luna quænam augeat 11. 99. a. & b.
Luscinia & *hirundo* veris tituli 94. b.
Lutum non aqua, sed lachrymis maceratum 211. a.
Lyæus unde dictus *Bacchus* 11. 92. b.
Lydia à *Lydo* dicta, quæ antea *Mæonia* 232. b.
Lycaon filium *Nyctimum* Jovi apponit 248. a.
Lynceus acerrimo visu 48. a.
Lyra quot stellas habeat 425. b.
Lycorum vatum controversus numerus 288. a.

M.

Meotis pro *Meotidis* 215. b.
Magistratus quid 11. 160. a.
Magnesia duplex 245. b.
Mala ex *Hesperidum* horto 260. a.
Maleficium lucrari pro, impune ferre 414. b.
Maliloquium, spurciloquium &c. 106. F. b.
Mandare, *demandare*, ut sumantur 123. b.
Mandare pro *amandare* 20. b.
Mann pro *manui*, *metu* pro *metu* 447. a.
Mare halcyonibus obfetricatur 113. b.
Marmorare 11. 87. a.
Marmor Parium olim appellatum *Lychnites* 282. b.
Marspiter 91. b.
Marsiyæ corium *Celænis* suspensum 236. b.
Marsiyas amnis 237. a.
Matralia, quid 13. b.
Matutino adverbialiter 11. 212.
Medea cur *Anguicia* dicta 66. a.
Medea à crimine interfectorum filiorum liberata 65. b.
Mederi etiam cum accusandi casu construxere 365. b.
Media urbs 67. b.
Medicina ars, pro ars *Medica* 162. a.
Medicorum multitudo *Alexandriæ* 11. 16. b.
Medito active & *Meditor* deponentialiter ut differant 161. a. 235. b. *Meditari* dictum quasi *Militari* 235. b.
Medusæ crines 11. 60. b.
Melanippe probum pro *Menalippe* 261. a.
Meliæ quænam 4. b.
Melicerte & ejus fabula 13. b.
Membratim *separare* pro *discerpere* 236. a.
Memphede *Phorcis* 7. a.
Melote 37. b.
Mentiri juvenem 159. b.
Mercatus literarius pro *Conventus* 11. 17. a.
Mercurii quot 11. 56. a. *Mercurius* *Eloquentiæ* *Deus* 11. 307. b. quarum rerum inventor 11. 308. a. cur cum capite canino aliquando fingatur, *ibid.* tria ipsi aliquando capita data & quare, *ibid.* dictus Græce *Hermes* 212. a. *Mercurius* adhuc in cunis fabricat *Lyram* 210. a. quarum rerum

inventor 212. a. furum Deus 11. 53.
 a. 282. a. quare Graecis *ῥόγος* &
ῥογος *ῥογος* audit 305. b.
 Mercurialis quid 11. 152. a.
 Merulentus à *merum*, sicut à *vinum* vi-
 nolentus 11. 13. b.
Μερόπων quid 419. a.
 Meron celeberr. Astrologus 346. a.
 Midas unde dictus 11. 88. a. ejus judi-
 cium, & poena 269. Midas in quo
 certamine asininis auribus deprava-
 tus 11. 125. b.
Migrare, pro transferre 313. a.
 Miletus Cariz urbs an Ioniæ 41. a.
 Miletus Apollinis filius urbi nomen de-
 dit 41. a.
 Minerva cum patre concumbit 234. b.
 gibiarum inventrix 295. a. unde di-
 cta 11. 61. b. memoriam significat
 3. a. ex capite Jovis nata 9. b. quare
 ita fingatur, *ibid.*
Ministeria pro *Ministris* 181. a.
Miserari alicui & alicujus 158. a. Mi-
 lereri alicui 106. a.
Mittere pro *immittere* 215. a.
Mitylenem, *Roxanem*, pro Mitylenen
 & Roxanen 204. b.
 Mitylenæ urbs, numero multitudinis
 287. b.
 Mnemosyne Musarum mater 13. a.
Modulari cantus, pro *modulari* 343.
 b.
 Mœsia à Myfia distinguitur 45. a.
 Mola salsa 336. b.
 Molossia pars Epiri 183. b.
 Moneta Graecis Mnemosyne 3. a.
 Monile aureum ex gemmis 237. a.
 Monocrepis quid 30. b.
Monstruosus, *montuosus* &c. quibus per-
 peram literam *m* inferciunt postero-
 ris ætatis scriptores 11. 142. a.
Morari pro *habitare* 99. b.
Mordicus quid 321. b.
Μορρίων 7. b.
 Mortalis, pro *vulnerabilis* 169. b. *Mor-
 talem* pro *mortalibus* 211. b.
 Mortem exequi pro vindicare 179. b.
 Mortem adipisci 381. a.
Morus à Latinis *rubus* dicta 203. a.
Mos certaminis pro conditione 11.
 263. a.
 Multitudinis vox verbum post se Plu-
 ralis numeri habet 373. a.
 Mundus ex quibus conficit & cujus fi-
 guræ 347. b.
Munere dare & *Muneri* 409. b.
Muricatus quid 8. b.

Musarum ordo 11. 49. b. earum con-
 troversus numerus 288. a. & duplex
 genesis 10. b.
 Mutilus bos dicitur qui cornua non ha-
 bet 282. a.
 Myrmidones 100. a.
 Myrrha 106. a.
 Myrtilus Mercurii filius 108. b.
 Myfæ & Mœfæ vocabula posterioris æ-
 tatis scriptores confuderunt 160. b.

N.

Næniæ tepentes 11. 80. a.
Nenia, pro nugis, ineptiis, lusu 11.
 2. b.
 Nædi parvus onyx, apud Horat. quid
 91. b.
 Nafiterna 11. 177. b.
 Natura idem aliquando quod *Natura-
 lia* 398. b.
 Navigatio veteribus directæ ad Cyno-
 suram 362. a.
Navigio i. e. Navigatione 401. b.
 Navium numerus quæ ad Trojam ive-
 runt 157. b.
Ne, simpliciter pro *ne quidem* 286. a.
 Neæra 29. b.
Necessarii 346. & 347. a.
 Negativa duo fortius negant apud Græ-
 cos 482. b.
 Nemea Sylva 71. a.
 Nemesis eadem est quæ Leda 374. a.
 Némus 10. a.
 Nereidum varia nomina & numerus
 56.
Nescius dicitur & qui nescit & qui ne-
 scitur 323. a.
Nihil agere, elegans loquendi formula
 409. a.
 Niobes filia à Diana, filii ab Apolline
 interempti 29. b.
Ningues & *Nives* promiscue veteres di-
 cebant 11. 26. b.
 Noctua cur Minervæ sacra 11. 68. b.
 Nocturna præfule lucerna 11. 3. b.
 Nota pro signo 281. a. *Nota*, pro *vitiis*,
crimine 11. 149. a.
 Notæ furvæ sepivæ, *litera* 11. 19. b.
Nothus pro *degener* & *adulterinus* 139.
 Nox Erebi filia 1. a.
 Nox Furiarum mater 34.
 Nucis pro *nux*, *sui* pro *sus* apud an-
 tiquos 205. b.
 Nympharum varia vocabula 11. 310. a.
 Nyfa urbi & monti commune nomen
 254. b.

O pro

R E R U M & V E R B O R U M.

O.

o pro *u* apud antiquos sæpe positum 293. a.
Obruere pro *sepelire* 243. a.
Observantia pro observatione 416. b.
Observatio insidiosa 266. a.
Obsorbere pro *exhaurire* 188. b.
Oceanina 42. b.
Oceanitidum Nympharum varia nomina 4. b.
Oeagrius Citharista 32. b.
Oebalus Arenes pater 39. b.
Oechalia Eubœæ, elegans Hellenismus, ut *Damascus Syria* &c. 11. 254. b.
Odor hircinus foeminis à Venere immisus 50. b.
Olus vinum ab *Oeneo* dictum 196. b.
Omen auspicii 324. a.
Omnino pro in totum 398. a.
Opes, viscera nostra 252. a.
Ophion 3. b.
Opiniones de *Ilia* Romuli matre variez 306. a.
Opis Dea ab ope 11. 42. a.
Oppositus ad aliquid 350. a.
Ordo Musarum 11. 49. b.
Orion quare antea *Urion* appellatus 275. b.
Orion à Latinis *Jugula* dictus 407. a. quare antea *Urion* dictus 408. a. per *Dianam* immisso scorpione interficitur 408. b. & 409. a.
Orpheus 11. 320. b.
Ortygia 100. b. & seq.
Oscillum, *Oscilla* quid 198. b.
Qrtera Martis conjux 74. b.

P.

Padus, fluvius *Eridanus* unde dictus 225. a.
Palæmon 11. 216. b.
Pagani unde dicti 11. 81. b. *Pagani* varii generis fructus diis suis offerebant 160. a.
Pallas, *Emphytus*, *Hyppolyrus*, *Gigantum* nomina 4. a. item. *Clytius*, *Agrius*. *ibid.*
Palma diverse quid 370. a.
Pammon *Priamides* 145. b.
Pan Deus rusticus 11. 312. b. ejus descriptio *ibid.* *Sylvanum* Latini appellant, *ibid.* b.
Pan Mercurii filius 11. 286. a.
Pandiones duo inter *Atheniensium* Reges 96. b.
Par pro conjuge 204. a. item *Compar* 204. a.

Parcarum numerus 1. b. *Parcæ* *Superum* librariz 11. 40. a.
Parcere pro *apparere* 284. a.
Parion, oppidum 367. a.
Parthenii fabulatio de *Niobe* 27. a.
Participia præterita *Deponentium* sæpe passive sumuntur 11. 261.
Passivam formam habentia sæpe active ponuntur 322. b. 11. 106. b.
Patrimonium pro præmiis in militia quaesitis 273. b.
Paucus pro *parvus* 11. 159. a.
Pausare verbum antiquum, *Pausa*, quies 11. 39. b.
Pausillimum an *Latinum* 11. 159. a.
Pellene urbs 33. a.
Pellex unde dicta 11. 22. b.
Pellis gestamen heroum, pastorum & venatorum 38. a.
Peloponnesi varia nomina 139. a.
Perdica, *Atlanta*, *Heroida*, *Tripoda* recto casu 227. a.
Perdix serræ inventor 87. b.
Permittere pro *concedere* 11. 194. b.
Perseis *Macedoniz* à quo ita dicta 332. b.
Perseus quare *χευδονατης* dictus 110. b. *Persei* scutum vitreum 11. 323. a.
Per vinum, pro *per ebrietatem* 150. a.
Pestilentia cur à sterilitate oriatur 297. b.
Phænon Saturni stella 486. b.
Phæthron Jovis stella 486. a. *Phaetontides* 11. b. quotnam ex sint & eorum nomina, *ibid.* *Phæton* pro *Phæton* 121. b.
Phaenax 63. a.
Phasidis aves 95. a.
Pharmacus 63. a.
Philistus historicus 398. b.
Philerum 81. b.
Phlebotomare quid 11. 121. b.
Phlegyas Martis filius 131. b.
Phlius urbs 38. a.
Pholus sive *Prolus* 3. a.
Phorcides unde nax 7. a.
Phorcus Pontii & Terræ filius 4. a.
Phryxus & *Iason* *A'iolidae* 19. b. nec tamen *A'oli* filii, *ibid.*
Philyra in florem an in arborem conversa 205. a.
Pierus, *Apollinis* filius 294. a.
Pigmenta quid 11. 124. b.
Pila, monumentum 132. b.
Pilei virorum, *Mitra* foeminarum 189. b.

I N D E X

- Pinne* quid II. 210. b.
Pisces, *sidus*, ut *lineola* quibusdam stellis ab arietis pede primo conjunguntur 449. a. quare inter signa coelestia 277. b.
Plejades 270. b. Latine *Vergiliz*, *ibid.* earum nomina 271. a.
Pistris & *Pistris* quid 323. b.
Plasma quid II. 25. a.
Plodo Archaicum pro *Plaudo* 192. b.
Plorare aliquem 198. a.
Plutus & *Pluto* idem numen II. 38. a.
Podalirius & *Machaon* *Æsculapii* filii 153. b.
Pena pro quovis malo 106. b.
Penitere, pro penititudine duci, vix Latium 138. b.
Pænorum naves duplici instructæ gubernaculo 50. a.
Pollice antiqui pro *polliceor* dixere 161. b.
Polimina quid II. 26. a.
Polus 7. b.
Polus boreus 462. a.
Pollucibiliter quid II. 34. b.
Polydectes *Dictyos* frater III. a. mortuus non in lapidem conversus III. b.
Polyhyponus 367. b.
Polymnia inventrix *φούρυγας* 217. b. *Πλούμεια* dicta quasi multæ memoriæ II. 48. a.
Polyxo anus 51. b.
Pomona *Hamadryadum*, Græca *Syntaxis* II. 287. b. II. 214. b.
Ponere in templo, pro *dedicare* 264. b.
Pontoporia *Nereis* 6. a.
Porcellus *farsilis* 192. b.
Populositas pro multitudine II. 55. b.
Portunus 16. a.
Potentia *petax* II. 69. b.
Potestas, *Hygino* quid 8. b.
Potionare pro *philtrum* dare 238. b.
Potiri aliquando accusativum regit 193. b.
Predam petere ex flamma Proverbialis locutio 393. b.
Prænavigare, *Prælabi* &c. in quibus *præ* idem valet quod *præter* 281. a.
Præpositionis in omisso 446.
Prærogatio, pro distributione II. 33. b.
Præsens tempus, pro futuro positum 90. a.
Præsumptores, audaces & confidentes II. 63. b.
Præsumptio pro *fiducia* II. 73. b.
Præterita Deponentium passivæ sæpe usurpantur 161. a.
Priami filii & *filiz* 145. a.
Priapus *Bacchi* & *Veneris* filius 230. b.
Priamus unde dictus 144. b.
Primâ forma pro pulchritudine II. 259. a.
Primitiæ pro principio *Juventutis* II. 237. b. *Primitiæ* apud veteres *Dius oblatæ* 18. b.
Prima mortalibus à *Jove* compressa 213. b.
Priores pro *Majoribus* II. 232. b.
Priorem partem pro *secundam* priorem partem 221. b.
Pro audacia idem quod propter *audaciam* 232. a.
Proconissos, aliis *Proconesos* 264. b.
Procreare etiam de *fœmina* dicitur 19. a. sicut & *generare*, *ibid.*
Prodere sæpe idem quod *perdere* 303. a.
Profugere patriam II. 238. a.
Proiectus, pro *porrectus* 422. a.
Pro libidine, i. e. propter libidinem II. 122. b.
Pro mei, e. indutus mea persona 267. b.
Prometheus cujus filius 8. a. unde dictus II. 81. a.
Promissi dare loquendi formula 90. a.
Propter præpositio postposita II. 14. a.
Proreta alius ab *Celeuste* 48. b.
Protelare, extendere, differre II. 15. b.
Proxime an cum dandi casu jungi possit II. 289.
Proserpina unde dicatur II. 42. a.
Psalterium cur *Decachordum* II. 46. b.
Pudicitia prostrata II. 178. b.
Pullus *Color* 22. a.
Pyramides mensuram umbrarum egressæ nullam habent umbram 292. a.
Pyrrhus unde dicatur 156. b.
Python terræ filius 208. a.

Q.

- Quos pro eos* 56. a.
Quod, pro *ob quod* 165. b.
Quiescere pro quietum reddere II. 141. a.
Quia, *quoniam* Græco more pro *quod* II. 152. b.
Querelari II. 26. a.
Quæ pro Eaque 21. b.
Quatenus pro *quoniam* II. 82. b.
Quadrige an barbarum 304. b.
Quæ pro ex 56. a. 58. a.
Qui dandi casu utrum per *q* an per *e* scribendum multum agitatum inter veteres 286. a.

Ran-

RERUM & VERBORUM.

R.

Rancor, quid II. 157. b.
P'αλίστα quid II. 153. a.
Re in principio vocum sæpe producitur
 II. 12. a.
Revertere quo sensu II. 12. b.
 Reges antiquitus multi etiam sacerdo-
 tes 167. b. eorum antiquissimi pasto-
 res 115. b.
Regredi, pro reverti II. 107. a.
 Rei partidii culleo inclusi II. 182. b.
Residere pro *sedere* II. 129. b.
Respondere propriè de vatibus dicitur
 II. 230. b.
Responsum *αἰετ* *ἐξωχλω* pro responso
 Oraculi 208. b.
Resupinare, obscœnum verbum II.
 181. b.
Revertus, pro *Reditus* 310. a.
 Revenentia minoris est majorem appel-
 lare meritis, non nomine II. 144. a.
 & contra, *ibid.*
 Rhenones quid 37. b.
 Rhodus prius *Ophiusa* dicta 381. b.
Remedior, *aris* Deponens, *Remedio*, *as*,
 Activum 162. b.
Repensus auro 169. a.
Risus quid 110. b.
 Romanæ mulieres in luctu solutis cri-
 nibus ibant 271. b.
 Romulus post mortem *Quirinus* II.
 289. b.
 Rosa Veneris flos II. 71. b.
 Rotare 83. a.
Russus & *russus* veteribus 119. b.
 Rusticus II. 305. b.

S.

Sacer quomodo aliquando accipitur
 II. 249. b.
Sacrarium quid 412. b.
Sacrum *ἀπαιδεγορον* 103. a.
Σαίρειν quid II. 231. b.
 Sagaris vel Sangarius *flumen* 381. a.
 Salinacida, Salacia 9. a. unde dicitur
 a. b.
 Samii Prienensibus pro exercitu & clas-
 se cymbulam mittunt II. 178. a.
 Sagitta Apollinis 97. b.
 Saporare II. 3. b.
Saturantius quid II. 116. a. *Saturan-*
tius pro *abundantius* II. 147. a.
Satis pro valde II. 59.
 Saturnus ab Ægyptiis *φάινων* vocatur
 486. a. cur falcem ferat 35. a.

Saturnus quod filios devoret, quid si-
 bi velit II. 34. a. ejus perversum ju-
 dicium 286. b.
 Sceptrum trabale II. 513. b.
 Sciatica II. 121. a.
 Scironis Petræ 86. b.
Sciscitari 216. a.
Scissura vox non aliena à Latio II.
 123. b.
Scitus pro *sciens* 149. b.
 Scius artificii 149. a.
 Scriptores posterioris ætatis sibi ni-
 mium indulserunt scribendo E pro
 Æ 231. b.
 Scutum à *οὐβτ* 38. a.
 Scutum Vitreum Persei II. 333. a.
 Seculorum mutatio II. 190. a.
Sedere equum, *cathedram* formula lo-
 quendi 109. a.
 Semele etiam dicta Libera 292. a.
 Se pro *enim* 182. b.
 Senectute elius II. 236. b.
 Sensus pro intellectu II. 35. b.
 Sepioticon quid II. 19. b.
 Septentrio major idem quod Helica
 sidus 248. b.
 Sidus trigonum 391. a.
Siliquastrum quid 375. b.
 Simulare & dissimulare quid significant
 159. b. & 160. a.
Simultas 59. a. unde dicta 137. b. *Si-*
multatem constituere quid 137. b. *Si-*
multatem constituere alicui 259. b.
Simpulator quid II. 181. b.
Σιμυλ mons 136. a.
 Sirentis regionis, Sirenides Insulae
 rum nomen 210. b.
 Sirensus, Sirenum Insulae 264. a.
 Sirenum nomina 10. b. earum contro-
 versa origo 10. b.
Σίσυφος *μυρρα* 108. b. Sisyphi sa-
 xum 109. b.
Smyrna, Myrrha Latinis dicitur
 105. a.
 Sol quare sine barba pingatur II.
 52. a. Sol & Saturnus confusi ali-
 quando 486. a. Sol unde ita appel-
 latus II. 43. b. honestis exhilara-
 tur, turpibus commaculatur 312. a.
Sola, *ulla*, pro *solius*, *ullius* II.
 139. b.
 Somnus Lethi frater I. a. Somniorum
 vocabula I. a. & b.
 Sorores Phaëthontis 12. a.
 Sorte cedere II. 275. a.
Sortem accipere, *sortem tollere* II. 277. a.
 Spartæ pueri ad sanguinem, imo ad

T 5 nev

neem interdum, verberibus exci-
piuntur 310. b.
Spartis quid 250. b.
Spartium Promontorium 32. b.
Spargere, pro *conspargere* 11. 13. b.
Spatis seu *distancia* voces in accusandi
casu efferuntur 483. b.
Spēcare aliquando pro *expectare* sumi-
tur 350. b.
Sphinx carmen 116. b.
Sphinx, *simia* genus 116. b. unde na-
ta 12. b.
Spiritum emittere 107. b.
Sortes tollere 142. a.
Stare pro commorari 25. a.
Stella Jovis Phaëton 486. a. *Stellæ* in
Gorgonis capite 430. a. *Stellæ* quæ
hædi vocantur 432. b. *Stellæ dædæ*
Græcis, à *Seneca trabes* vocantur 272.
a. Stellæ in manibus Persei 429. b.
Stellatum pepulum 11. 24. a.
StētiCota 103. b.
Sterope eadem quæ *Asterope* 137. a.
271. a.
Stillare, rorare, manare cum quarto
nunc, nunc cum sexto casu con-
struuntur 11. 11. b.
Strophades prius Plata dictæ 55. a.
Stygā in Ablativo casu pro *Styge* 8. b.
Stymphali aves 56. a. 73. a.
Styx etiam inter aves 69. b.
Sublimus pro modice tortus & obliquus
17. b.
Substantivorum duorum alterum ali-
quando Adjectivi naturam induit
18. a.
Substantia, pro re familiari 11. 29. b.
Succinum Græcis Electrum vocatur
225. a.
Succuba quid, & *succumbere* 249. b.
Sudare pro *stillare* 11. 50. b. *Sudare a-*
liquid 11. 123. q.
Suis pro *sus* apud antiquos 205. b.
Sulpiciæ petulantia 11. 4. b.
Supradictum an satis Latine dicatur 11.
273.
Surreptio, dolosa circumventio 11.
89. b.
Suspectio pro *suspicio* 11. 101. a.
Sustine, pro *expecta* 311. a.
Suis pro ejus 182. b.
Syllabæ an cum commercio 193. a.
Συμῶν quid 84. b.
Symplegades unde dictæ 57. b.
Syrinx quid 11. 307.
Συγρῆ quid 11. 10. a.

T.

Talli quinam olim dicebantur 150. b.
Tanarus promontorium Laconia
131. a.
Talaria Mercurii 112. a. *Talaria* 11.
53. b.
Tam valde, tam magnum 91. a.
Tantalus Deorum divinitatem tenet
apposito pro epulis filio 136. a.
Θεία unde derivetur 8. a.
Tellus primo, dein Themis, tandem
Apollo Delphis responsa dederunt
208. b.
Tempora perfecta diverforum modo-
rum non satis bene copulantur
220. a.
Tenedus Insula unde nomen acceperit
171. b. olim Leucophrys dicta
334. a.
Terræ descriptio 316. b. 353. a. *Terræ*
filios quos Poetæ faciant 102. a.
Θεραυδ 170. a.
Teuthrone, urbs 245. b.
Thebæ à nutrice Jovis ita appellatæ
331. a.
Thebais provincia Egypti & Bæotia
331. a.
Themis eadem quæ Tellus 28. a. *The-*
mis & Althæa Jovis nutrices 254. a.
Themistocli, Oicli, Chrysi, pro *Themi-*
stoclis &c. 121. a.
Thetis Pelei uxor, Thetys Oceani
325. b.
Tingere, pro *tingere* 11. 120. a.
Tiresias calcit dracones 126. b.
Titanes unde dicti 11. 316. a.
Titanes terræ filii 11. 58. a.
Titarensis 35. a.
Titulus pro ipso cippo 132. b.
Ticulus lapideus 132. b.
Tityus amorem denotat 11. 80. b.
Tityus ab Apolline victus 202. b.
Tmolus, Tymolus, Tymolus 268. b.
Τόλμα quid 48. a.
Toxicum nunquam nisi substantive po-
situm 11. 63. a.
Traditores pro Expositores, Interpretes
11. 120. b.
Transactus pro perforatus 115. b.
Transire in mortem, quid 308. a.
Trapezus unde derivetur 248. b.
Tribus quid 190. a.
Trice, urbs 154. a.
Trichina vestis 37. b.
Tripodes 79. a. quare Apollini conse-
crati, ibid. b.

Tri-

R E R U M & V E R B O R U M.

Tripus II. 57. b.
 Tritonida, in recto casu 376. b.
 Trois filii 318. a.
 Trojani per contumeliam Troades II.
 8. b.
 Trojæ duo Promontoria II. 267. a.
 Tubicinare II. 127. a.
 Turbia Romula, *genus loquendi* 308.
 b.
 Turbatus pro concitatus, iratus II.
 306. a.
 Tusci pro Tusci 201. a.
 Tutasset, pro tutatus esset 160. b.
 Typhonis de ortu mira 222. a.
 Tyrrhenus piscis i. e. Delphin 201. a.

V.

Vacare alicui perquam eleganter dicitur II. 16. a. Vacat commoditas i. e. inutilis est II. 147. b.
 Vacuum est, pro vacat II. 2. a.
 Vanescere pro evanescere II. 113. b.
 Varia oves à colore 290. a.
 Varium qui varium habet colorem 290. a.
 Vaticinium Apollinis Peliz factum de Monocrepide 32. a.
 Vestigal fieri 90. a.
 Vessor qui vehitur, gestans qui gestatur 218. b.
 Veneficus 63. a.
 Venerans pro coiens à Venere deducto verbo 127. a.
 Venerarius quid 127. a.
 Venire pro evenire, vanescere pro evanescere &c. II. 113. b.
 Venus, Dea Syria 277. b. unde nata, ibid. ejus nulla sedes in Lemno 50. b. ejus sanum II. 283. a. cur Aphrodite dicta II. 305. a. Venus marina dicitur Horatio II. 304. a.
 Venustas forma mulierum, dignitas virorum 140. a.
 Ventilare pro ludere II. 2. b.
 Vepallidus II. 301. a.
 Verbalia in IO construuntur ut verba unde derivantur 185. b.
 Vergiliz quot 440. b. cur ita dicantur 397. a.
 Vernare II. 10. b.
 Vernilis quid II. 3. a.
 Vervex pro convivio II. 28. a.
 Vespertinus pro Vesperii II. 114. b.
 Vesta, ignis quare semper virgo II. 320. a. dicta à vestiendo II. 42. a.
 Vestis trichina 37. b.

Vestis varia à vario colore 290. a.
 Vetus pro antiquus II. 12. b.
 Viam gradi 85. b.
 Viantes pro Viatores 85. a.
 Vicaria vita 122. b.
 Vicima vicaria 158. a.
 Villus, pro lanitio & velleribus res ponitur 18. b.
 Vim afferre 392. b.
 Vini inventio 197. b. Vinus etiam pro Vinum dixerunt Latini 197. a. Vinum Meroitatum II. 92. a. Vinum sanguis uvarum II. 103. a. Vini inventores 326. a.
 Vir ut apud Latinos pro virilitate ponitur, ita & apud Græcos ἀνὴρ 190. a.
 Virga Mercurii II. 306. b.
 Virgo, Sidus, quot stellarum 445. a.
 Virginal quid 258. a.
 Virgines solæ cum Diana venantur 357. a.
 Virtus, pro robore corporis II. 143. b.
 Vitis ex auro II. 277. a.
 Ulcisci se ab aliquo, de aliquo 258. b.
 Ultronietas II. 117. a.
 Ululatus 198. a.
 Ulyssis filii ex Circe 187. b. Ulysses ut videretur insanus, equum cum bove ad aratrum junxit 157. a.
 Umbrilicus diei, pro meridie II. 44. b.
 Unde pro à quo 174. b.
 Vocabula multa apud Veteres in quibus g loco c ponitur 2. b. Vocabulum pro nomine quo quis appellatur II. 115. a.
 Vocalis i pro e quam crebro ponatur 76. b.
 Vocalium i & e confusio in nominibus propriis non admittenda 95. b.
 Voto damnatus II. 260. b.
 Urbicarius quid II. 96. b.
 Urinam facere, pro excernere 275. b.
 Ut pro cum 246. b.
 Utor cum accusandi casu non minus quam cum auferendi construitur 363.
 Vulcanus unde dictus II. 88. b. quomodo pedem fregerit II. 318. b. ejus sacerdotes à serpentibus percussos præter ceteros sanant 164. a.
 Vultur an serpens jecori Tityi appositus 102.
 Uxoriz voluptates 368. a.

Xan-

INDEX RERUM & VERBORUM.

X.

Xanthus & Athon Solis equi 256. b.

Y.

Y & innumeris in locis confunduntur
30. b.

Z.

Z pro S saepe ponitur 168.

Zabolus, pro Diabolus 11. 150. a.

Zelare, amare aliquem 11. 85. b.
280. b.

F I N I S.

G L O S.

G L O S S A R I U M F U L G E N T I A N U M,

In quo ejus Scriptoris voces & phrasés
insigniores exhibentur.

*Numerus barbarus paginas Continentiæ Virgilianæ;
& Præfationum, quæ tribus Mythologiarum li-
bellis præfixæ sunt, designat; verum Roma-
nus si barbaro præmittatur, per illum
Mythologiarum tibi librum, per hunc
significari caput scito.*

A Becedaria 111. 10.
Abscisus, *abscissus* 1. 2.
Abscensus 1. 21. *abscensè* 11. 3.
Absolvi, *interpretari* 158.
Academicus rhetor 5.
Academicum quippiam stertere 161.
Accidentia extrema, *nominandi casu*,
πῶς, *calamitas* 150.
Accipere ad epulas, *excipere opulis*
110.
Accola Pieridum 23.
Acer rancidulus 140.
Aculeati vertices 14.
Addictus tenebris 1. 4.
Adipatum ructuare quippiam 142.
Adipata crassedo ingenii 143.
Adulantes 153.
Adjudicare, *judicare* 111. 9.
Æthra, *æther* 1. 26.
Affectatores 11. 4.
Affectores 111. 4.
Affectus sororii, *sorores* 111. 6.
Agere silentio vitam 6.
Agricultores 1. 26.
Album Jovis 15.
Alio, *alii* 139.
Aliquantum philosophi, *aliquot* 11. 9.
Aliquatenus 14. 11. 9.
Allidere argutiam 11. 13.
Alterutrum, *invicem* 8.
Anacreontica sacra 15.
Anastrophæ. Talo tenus 14. *comeffio-*
nes propter 1. 15.
Angina mærorum 7.
Angiporta Alexandria 16.

Antelogium 148.
Anterius 11. 3.
Aporroæ siderum 11. 19.
Apotelesmaticæ 111. 10. 138.
Appetitor avaritiæ 11. 13.
Apponere custodem 1. 2.
Arcadicæ aures 148.
Arena studii 65.
Argentæ margaritæ 25.
Aricina virago 20.
Aricini & archaici sensus 25.
Ariolari nugas soporis, *conjicere sè-*
mnia 4.
Arts 111. 9.
Articulatio 111. 10. Dionysius in arti-
culationibus 154.
Ascræus pastor 12. Ascræus fons 140.
Aspergo, *asperio* 13.
Asscribere in tutelam 111. 2.
Assectari agriculturam 111. 2.
Assistere famæ, *affiliare famam* 2.
Astrigerum diadema 24.
At vero 1. 13.
Athenza civis 15. Athenæus Ariston
phontes 111. 6.
Authenta Latiaris vatum 161.

B.

Barathrum credulitatis 1. 1.
Bicornis Luna 24.
Bifida ambiguitas 65.
Bis tincta vestis 14.
Bonus jaculo 11. 1.
Bractamentum fonsis Ascræi 140.

Bræ

G L O S S A R I U M

Breviloquium syllogisticum 27.
Bucolica, *ὠκυμένης* & *ἡμετέρας* 138.
Bullatus ather 24.

C.

Cachinnantes nœniæ 2. Cachinnare aliquid *ἀλλεῖν* 13. 27.
Cachinnum fragile 22.
Cæca felicitas 146.
Cajatio, *παιδείας* *καδὲς* 162.
Caliginare funalia 162.
Calli jugales 9.
Calorata juvenus 111. 4.
Canifra verborum 11.
Caperati obtutus 140.
Garnificina chirurgica 16.
Cassare inquisitionem; *τολῆρε* 17.
Castorum signa 11. 16.
Casualiter 1. 5.
Casuale odium 1. 5.
Cautela, *καυτοῖα* 111. 6. Cautela falcata 1. 24.
Celere regnum 11. 17.
Centratus circulus 1. 11.
Cerebrum, *ἐγκεφάλῳ* 11. 16. Cerebrum Myisticum 21. 111. 9. Cerebrum interius fabulæ.
Ceres, *ἑρμῆς* 1. 9.
Certus sagittæ 11. 1.
Choragium 111. 6.
Chromata 111. 9.
Cinctus, *ζώνη* 111. 7.
Cinrescentia poma 11. 8.
Circumcirca, *ἀμφὶ* 1. 3.
Circumfluus nexus 10. Circumfluus hederâ 13. & 25.
Citius, *οὐρανὸς* 17. 1. 8. 11. 17.
Classica jurgiorum 6.
Clausura 11. 8.
Coalescens astutia, *εὐφροσύνη* 153.
Cœlo, *ἀδελφὸς* 11. 9.
Cœrulans peplum 26.
Collegio donare aliquem, *ἀδελφὸς* 17.
Collidere femur plausu palmæ 22.
Commentum fabulosum 21.
Commerciales transennæ 11. 8.
Commigrare in favillam oblivionis 153.
Competentia 111. 7.
Compulsationes 28. Compulsamentum 111. 6.
Compunctio 1. 1.
Comprimere aliquem, *ἀδελφὸς* 11. 5.
Concavare 11. 3.
Conceptionalis 11. 8.
Concitamentum libidinis 111. 8.
Condicta, *ἐπιτάξεις* 7.

Condignus 1. 11.
Configere alicui maculam 111. 6.
Confinia amoris 152.
Congruus 11. 9. Congruentia personarum 144.
Conscribere alicui, *συντάξαι* 1. 16. Sic *contribuere* pro *συντάξαι* *ἀντιβῆναι* 149.
Consiliator sapientiæ 111. 1.
Conspere rancidum quippiam 27. saporem Cerebri Myistici 11. 16.
Consocia 1. 2.
Constrictio 11. 10.
Contemplatus refugus 16.
Contheroleta 111. 2.
Continentia libri, *ἀντιπαρῶν* 111. 6. 138. 148.
Contractum rugis supercilium 142.
Conventio tributaria 7.
Coruscamen 25.
Crassedo ingenii.
Creare poenitentiam 111. 2.
Credo, *πίστις*, vel *quantum* *credo* 14.
Credulitas 1. 16.
Crementa lunæ 11. 19. boni, corporum 163.
Crementari 111. 8.
Crepere, *ἀδελφὸς* 11. 15. Crepitatio ostii 25.
Creperum aliquid desipere 142.
Crepundiorum mos 149.
Crepusculum folis 7.
Crispantes sibili 11. Crispate margaritis 25.
Crispatum supercilium ruga 27.
Culpabiles, qui culpam admiserunt 1. 1. 144.
Curia Galeni 16. Virginalis Helicomadum 15.
Curtatus in successione 1. 1. in affectibus 145.
Curvamen caudæ 11. 3.
Cymbala 1. 14.

D.

Dari ad regiam Lycomedis, *ἀδελφὸς* 111. 7.
Decachorda cithara 1. 14. psalterium, *ἰβὶδ*.
Decidere in infirmitatem 1. 27.
Defossus terræ, *φῶς* 111. 9.
Dehiscentes tenebræ 8.
Delicati contractus coli 11. 5. consuetudo 111. 2.
Deligere sibi judicem 111. 9.
Delirare versibus 25.
Denique, *ἀπὸ τοῦ* *ῥήματος* 17. 11. 1. 115

F U L G E N T I A N U M.

III. 3. & sic saepe etiam aliis in locis.
 Depalare adulterum II. 10. absconsam famam III. 6. *manifestare palam, facere.*
 Depastum femur 20.
 Depravare auribus asininis III. 9.
 Deputare terris I. 3. 4. Inferis I. 2. in conjugium I. 3. Apollini I. 14. inter deos II. 15.
 Delusus, *descriptus* 3.
 Deservire I. 6.
 Desiccare fluentia Pactoli 7.
 Designare fabulam, *narrare* III. 6.
 Desipere aliquid minus 65. quiddam brutum II. 1. creperum aliquid I 42.
 Epicureum aliquid 162.
 Despuere aliquid, *rejicere* II. 14.
 Desputamentum olei III. 6.
 Destinare omnia pretio II. 13.
 Desub III. 6.
 Desudare succum III. 8.
 Dextralia 155.
 Diapente III. 9.
 Diastemata III. 9. 10.
 Diatesaron III. 9.
 Digesta consilia, *liquida* 156.
 Diluere vulnera 22.
 Dimitti, *desistui* III. 6.
 Dinofco, *agnosco* 3.
 Diplasion III. 9.
 Disafexis III. 9.
 Disjungere equos 24.
 Disputare sententias II. 16.
 Dissertio linguarum 22.
 Distonix III. 9.
 Distrahere puerilibus auscultatibus 142.
 Divertere culminibus alicujus, *succedere telto* 17.
 Divinationis Deus I. II.
 Divinitas II. 8.
 Docibile 147.
 Domo reperire, *domi* 22.
 Dubietatis caligo I. 16.
 Dulcescere saluram, *dulcorare* 141.
 Dulcoratus 157.
 Dum, *cum* II. 9. 14. III. 1. 2, 3, 8.
 Durari, *durum reddi* I. 15.
 Durum munire, *durare* III. 7.
 Dynamice III. 10.

E.

Ebullitio lucernæ III. 6. ebullientes ætus 156.
 Econtra I. 14.
 Edere frutices 15.

Edicere, *explicare* 18. 144. 2. 18. I. 264. III. 8.
 Elisiones, *dejectiones* II. 17. Elidi in duplum, *dejici.*
 Elleborum Carneadis 27. Chrysippi 140. 158.
 Ellipsis. In Metamorphoseon II. 10. intellige *libris.*
 Eloquium crudele I. 1.
 Eloquium auratum 27. fucatum 155.
 Enarrare, *explicare* 65.
 Enervare totum mortale 27. Contractus coli II. 5.
 Enerves sensus 16.
 Enterocelici III. 7.
 Entheca memoriæ 167.
 Enthecatium, *repositum* 18.
 Ephemerici 138.
 Epitritos III. 9.
 Epogdous III. 9.
 Epomphalia II. 5.
 Ergastulum vivendi 2. miseriarum 7.
 Erigere digitos in jotam 143.
 Eructuare indicium 25. fumum II. 6.
 Erudibile 147.
 Et *diversos modos copulat* II. 9.
 Exarari rugis anilibus 21.
 Existimari, *astimari* III. 6.
 Exotici carbunculi 26.
 Expromtare quod didicisti, *proferre* 137. expromtare fabulam, *enarrare* 148.
 Extendere soporem III. 6.
 Extergere pavores 8. formidinem *ibid.*
 Extorris negotiis urbanis 5. domo III. 6.
 Exulare opera officiis, *astivè* III. 6. exulatus, *alvus in exilium* 15.
 Exuri in cineres 152.

F.

Facere quid in aliquem, *alicui vel cum aliquo* I. 27.
 Facierenus II. 18.
 Fæculentiæ 156.
 Falsidica signa 25.
 Fastigare 26.
 Fata, *Parca* I. 7.
 Favilla oblivionis 6. 153. favillescere 152.
 Feraliter III. 1.
 Feriatus timore 151. à judicio pæerno 152. *liber.* feriata vicia 160. feriatus sedes aurium 3. 19.
 Fiducialiter 164.
 Figulina II. 9.
 Figura magnifica, *egregia forma* III. 6.

Fi.

Figuralitas 147.

Fixare, confirmare, adserere I. 14.

Fistula aurum 27. **gutturis** III. 9.

Fistulescere II. 19.

Fixa proprietas 153.

Flabrans aura III. 6.

Flammati vapores II. 9.

Fletus suaves III. 8.

Florere circumspeditione I. 24.

Floralis petulantia 25.

Florulentum vellus 10. **purpura** II. hortuli 139.

Follis aerius I. 14.

Fragilis dulcedo II. **fragile cachinnum** 22.

Fragmen capitis, fractura 139.

Fructificare I. 26. II. 8.

Fructu sentosa 9.

Fungi necis interitu I. 18.

Furti animi 166. **Domini** I. I. **Furiam concipere** I. 6.

Furare pro furari II. 6.

Fuscare manifesta 21. **ingenium clarissimum** 161.

G.

Garrulare ineptias, garrire 20.

Garrulitas poetica I. 24.

Gentilis merces 7.

Georgica, ἑνικὸς & διδυκὸς 138.

Gerere bonum II. 1.

Germana periculorum III. 3.

Germanum vocabulum, germana, si ve sororis III. 6.

Gnostice, pars medicine III. 10.

Gorgona, nominativus singularis III. I.

Gorgoneus fons 13. 22.

Græca falsitas II. 17. **Græcia mendax** 21. **de falsitate ornata** I. 26. **ornatrix ibid.** **honestè mendax** I. 24.

Gravedo ponderationis 27.

Gravidare II. 8.

Gravidum os sarcinis contumeliarum 25. **Gravido erat pectore** 13.

H.

Habere cœlestem auctorem I. 18.

Hemioli II. 9.

Herbidæ sentes 9.

Herculeæ virtus II. 3.

Hannens, equus 12.

Honestè mendax I. 24.

Horoscopici libri I. 12.

Hyalina sphaera, vitrea 26.

I.

Iacere turpiter II. 10.

Iaculator magnificus III. 9.

Ianua vitæ, initium 150.

Iatrosophistes III. 7.

Idiomata III. 9.

Imber mendax 20. **auratus** I. 24.

Imbutamenta dogmatum 15.

Immoritur captus, deficit III. 10.

Impaufabilis I. 6.

Impossibilis latro II. 6.

Importare oblivionem III. 11.

Improbis vultus 25.

IN *παρασκευῆς* positum. **In sterilitate damnata, & in successione curta** I. I. **Vide ibi Notas.**

In conjugio accipere I. 27.

In figuram constitutus I. 26.

In modum mentis poni I. 27. *Vide infra in MODUS.*

In his sentire, his rebus significare III. 5.

In domini adulatione, pro adulatio-nem I. I.

In libidine proclivis, pro libidinem III. I.

In tutelam adscribere I. 13.

Inanimatum, ἀψυχόν II. 9.

Incendium servoris I. 15. **Incendiosus** *ibid.*

Incessabiliter 4.

Inculcare ora virginibus 20.

Incumbere occasibus I. II.

Incurfiones, delicta 101.

Incurfus bellici 7. 15.

Index libelli, titulum 20.

Indictiones 7.

Indigestionis morbus, cruditatis 156.

Ingluvies rapinæ III. 11.

Inefficax studium, inutile I. **Inefficaciter vivere, inutiliter** 21.

Injustè sufflare, ruditer, impertè III. 9.

Insatiatus habendi II. I.

Inscentia 101.

Inscriptiones temulentæ 25.

Insensibilis, sensu carens, ἀναισθητός II. 9.

Instare ad aliquid, affectare I. 14.

Intercapedinans prolixitas 9.

Interceptus astutus III. 10.

Interfringere 20. 138.

Intervertere, dilapidare II. 15.

Inversare 141.

Invincibilis ardor III. 6.

Ironicum lumen 25.

Ischiadici III. 7.

Jugalitas elementorum III. 7. **servoris humorisque** I. 15.

Jur-

F U L G E N T I A N U M.

Jungere curru., & ad currum I. 27.
 Juvenior I. 17.
 Juvenales ludi I 52.

L.

Labovifera colla 9.
 Lacrymahter 157.
 Lætamina, *stercora* II. 19.
 Laniola 16.
 Largitas munifica 22.
 Largumentum, *donum* 65.
 Latinae terminationes, Gorgona II. 2.
 Tritona I II. 9. Lampada I. 10.
 Latrans tractus 140.
 Lemmata subrigere III. 9.
 Lenocinans consuetudo II. II.
 Lepor Satyricus 2.
 Liberales causæ 152.
 Limaces visus II. 1.
 Linquere heredem terrorem 8. famam
 15.
 Lippitudo II. 17.
 Lismata III. 9.
 Longum est omnia persequi III. 6.
 Loquacitas, *locutio*, *loquela*. Effrena-
 ta libero cursu loquacitas III. 10.
 Loquacitas generosa 20. communis
 144. Ingredi provinciam loquaci-
 tatis 27.
 Loquax nimbus I. 1.
 Lucidare, *exponere*, explicare 162. 167.
 Lurida aratra 9.
 Luscius II. 12.
 Lychnides puellæ 20.

M.

Mæandricum gramen 10. limbi 14.
 Mæonius, *Homerus* 12. Mæonius senex
 19.
 Magis, *per ellipsin omissum* Lib. III. cap.
 3. Vide ibi Not.
 Magistratus timor 160. 162.
 Maleloquium III. 2.
 Mandare alicui ob stupri causam, *de*
supra appellare III. 1.
 Manifestare vanitates 21. in lucem I. II.
 Mansionarium conjugium III. 0.
 Marcenia lumina 25.
 Marculenta calvities II. 8.
 Maritatus signe I. 2.
 Marmorare II. 13.
 Maturitas germinum adolescit III. 8.
 Mederi concursus morborum III. 10.
 Melopœiæ III. 9.
 Melos carminis II. cantandi 23.
 Mensualia stipendia 142.
 11. Tom,

Mercium curus I. 18.
 Mereri veniam, *adipisci* I. I. mereri
 virtutem II. 5.
 Meritum morborum III. 10.
 Metabolæ III. 9.
 Metire passu spatianti, *spatiari* 10.
 Mimologus II. 17.
 Mittere repudium arti III. 2.
 Modo, *statim* II. 17.
 Modulari commoda verborum I. 14.
 Modulamina *ibid.*
 Modus. Poni in modum meretricis II.
 12. In modum mundi II. 9. In mo-
 dum temporis II. 8. & 166. In mo-
 dum perniciæ 165. Modum impone-
 re furentibus 23.
 Momentaliter II. 3. & 4.
 Momentanea indictionum genera 7.
 momentanea felicitas II. 17.
 Mulcere cæsariem alicui 19.
 Multifructa III. 2.
 Muricati gressus 8.
 Musicum dogma 17. haustus II.
 Mutuari suffragia materna, *a matre ju-
 vari* II. 7.
 Myrrhinum poculum III. 8.
 Mysticæ rationes 27. mysticè persequi
 161. mysticum cerebrum II. 16.

N.

Næniæ cachinnantes 2.
 Naufragia calamitarum 5. naufragium
 lubricæ ætatis 153.
 Navisfragum iudicium 65.
 Navigium Iſidis I. 25.
 Neglectus criminis 13.
 Nexilitas III. 10.
 Nihilominus, pro *videlicet* 155. I. 2.
 II. 14. II. 16. III. I. III. 7. III. 9.
 & alibi passim.
 Nilitæ papyri 19.
 Ninguida cæsaries 26.
 Nota livoris 65. perissologiz 149. cri-
 minis III. 9.
 Noverca honestatis II. 16. salutis III.
 6. felicitatis 7. hoc est, *hostis*.
 Naviter III. 1.
 Nugæ soporis, *somnia* 4.
 Nullatenus 65.
 Numquidnam 162.
 Nunc usque, *huc usque* III. 5. & 157.

O.

Objicere semet ipsum ad mortem I. 27.
 Oblucere voluptatibus 22.
 Obnupti, *obsessi* I. 2.

Obruere

Cbruere, *sepelire* 153.
Obtutus Phœbi, *radis* 10. caperati 140.
Obumbrare maritale imperium 111. 6.
Oculatus arbiter 11. 9. testis 156.
Odoramenta, *odores* 1. 1.
Olivifer vertex 9.
Onirocrites 4.
Opitulatus, *auxiliarius* 111. 8.
Opus erat iudicem 1. 18.
Organula cornea, *r. fra avium* 11.
Ovipari fortis 1. 12.

P.

Pædagogans suspectio 163.
Pagani 11. 9. 1. 23. 111. 7. 162.
Palæstra ingenii 1. 2. Palæstrans ingenium 23.
Palatum 1. 14.
Paliuræa præta 10.
Parallelos concordare 111. 9.
Paralysis, *pars aruspicine* 111. 10.
Parrhasia lyra 13. Sed legendum procul dubio *Parnassia* Sic *Parnassias chordas* dixit pag. 140.
Partiliter 111. 2.
Pati rectum naufragia 11. 4.
Paupertas sonorum 111. 9.
Pavus 11. 3.
Pectusculum 13. 11. 9.
Pepulum cœrulans 26. stellatum 24.
Peragere circulum 1. 11.
Perdica, terminatione Latina, pro Perdix 111. 2.
Peregrinari mentes facit 111. 7.
Peregrinabunda *ibid.*
Perit amore Polyxenæ 111. 7.
Perpetuale suffragium 1. 1. refugium 1. 27.
Persuadere aliquem 11. 5. 111. 6.
Pestilentiz cathedra 11. 1.
Petax ornatus 11. 1. potentiz 11. 3.
Petere aliquem aliquid 1. 27. 11. 12. 111. 6. *Est hellenissimus.*
Phaleratum diadema 26. Phaleratæ spumæ 167.
Phasma comœdicum 16.
Philargica vita, *voluptaria* 11. 1.
Phlebotomare 111. 7.
Phœbiacæ rotæ 11. 1.
Phthongi 111. 2. & 10.
Pigmenta, *odores & unguenta* 111. 8.
Pinnati raptus 11. 17.
Plasti modi, *fisi* 25.
Plectere coronas 1. 1.
Plena utero 111. 8.
Pluriora, *plura* 16.
Plusquam perfectum pro imperfecto 1.

1. 1. 27. 11. 7. 11. 9. 11. 14. & alibi passim.
Pleonasmus. A libertate superior. à carne nobilior 111. 6. de crimine invadere 11. 5. de naturâ mereri *ibid.* de tibiis canere 111. 9. &c.
Pœtica garrulitas 11. 10. vanitas 11. 4. prurigo 13. testimonium 14. incptiz 20.
Polimina frontis 25.
Pollucibilitas 1. 2.
Pompa vanæ laudis 153.
Ponere in tutelam 1. 21.
Populositas luminum, *multitudo* 1. 24.
Porcina cauda depravari 111. 9.
Prægnaces 11. 3.
Prælia Veneris 111. 6.
Prælibare urnulam 143.
Præpes ungula 13.
Prærogare periculum 138. Prærogatio annonæ 1. 2.
Præfens pro futuro, sperans conjungi, pro conjunctum iri 1. 27. *Vide ibi Not.*
Præstruere corda 15.
Præsul furti 1. 23. terrarum 1. 4. Præsul lucernis 4.
Præsumere, *occupare* 10. Præsumptio *d'au* 1. 27. 11. 5. præsumptior, *mimic andax* 111. 1.
Prævidentia Dei 11. 9.
Pretiosus sine pretio 111. 6.
Pro libidine 111. 7. pro virtute 147. *ob libidinem* &c.
Promereri, *obtinere* 11. 13.
Promittens ut efficeret 111. 9. Sic 11. 9. Spondit ei ut inquireret.
Propitiare sibi Apollinem 1. 27.
Proponere edictum 1. 27.
Proserpere radicibus 1. 9.
Protelare obitum 15. iurgium 1. 6. dignitatem 1. 14. aliquem de morte 165.
Provectibile 147.
Puerigena femina 20.
Puerilis amatu anus 111. 5. puerilis lascivia, *lascivus puer* 20. puerilis garrulitas 151. sensus 11. 5.
Pugillatio 152.
Pulligera ova 20.

Q.

Quadrifidus limes 1. 11.
Quadriga 1. 11.
Qualislibet 157.
Qualitas 11. 8. 137. &c.
Qualiter 111. 6.
Quanto, tanto, pro quanto magis, *san-*

F U L G E N T I A N U M.

to magis I. 27. II. 7. & 8. 158.

Quantum conjunctior, pro *in quantum*

I. 27.

Quantum, tantum, pro *quam, tam*

II. 8.

Quantum etiam, pro *verum etiam* II.

14. III. 5. 137.

Quassare cachinnum 22.

Quatenus, *quoniam* 19. 142.

R.

Rancidari erroribus II. I.

Rancidulus acror 140.

Rancor 157.

Raptare in carnificinam 6.

Ratio renum, *renes* III. 7.

Raucifonus 6.

Receptare penatibus 17.

Recognoscere, *cognoscere* 144.

Recurfus vulneris I. 24.

Relucto 143. 164.

Repentaliter III. 2.

Repertio II. I.

Reponere, *gratiam referre* III. 5.

Repugnare feris, *pugnare cum feris*

II. 7.

Residet, *judex sedet* III. 9.

Resipiscere, *recipere saporem* 157.

Resopire, *conspire* 156.

Revocari ad memoriam 157.

Rhagades III. 8.

Rigens auri materia 7. II. 13.

Rigores Catonum 15.

Risorii honores II. 17.

Romulea arx 15.

Rorare guttas II.

Rorigeræ alæ 24.

Rotare vertiginem fusi II. 5.

Ructuare adipatum quippiam 142.

Rugosa fabula 3.

S.

Sacrificale carmen 13.

Sæculare periculum 149. Gratia 154.

Sagacissimus ingenio II. I.

Salsedo malorum morum III. II.

Salsura Attica 3. rancida 141.

Sapere quippiam glandium 28.

Saporare 3.

Sarcire latera 25.

Saturanter, *copiosè* 149.

Saturantius, *abundantius* III. 6. 147.

Saturitas II. 4.

Saturior 140.

Scholaria rudimenta 14.

Scientia ignorantix 21.

Scindere caliginem I. 16.

Scribere aliquid alteri pro adscribere

I. II.

Sedere equum III. I.

Seges immensa oculorum I. 24.

Semimafculus III. 5.

Semotio villatica 6.

Senior Deus, *Saturnus* 21.

Sensibilitas 150.

Sentire, *intelligere* I. 7. III. 6. 150.

Quid sibi sentiat II. 15. III. 8. Sen-

tire de his, *his significare* 148.

Septoricon 19.

Sibili crispantes II.

Sigillare gressus 8.

Sinuatio corniculata Lunæ 17.

Solite I. II.

Sopire, *necare* 17.

Soporata nubilo ingenia 28.

Spargere mentem terrore I. 26.

Species temperata, *forma* III. 6.

Spiritualis I. 14. III. II.

Splendificè 25.

Spumæ phaleratæ 167.

Spumans gurgis II.

Spumat quos oratio 27.

Stellatum peplum 24. curvamen cau-

dx II. 3.

Stertere Academicum quippiam 161.

Strifides III. 7.

Stupida frons 140.

Subnixus triplici veste II. 2. majesta-

te verenda 25.

Subrepere alicui I. 14.

Subrogare posse, *subministrare poten-*

tiam 145. Subrogatæ sententiæ, *sub-*

ministrata 146.

Substantia, *res familiaris* I. I. II. 6.

III. 3.

Succellus pastores II. 19.

Succina inaurata I. 15.

Sudare humorem I. 1. Succinum I. 15.

Sudor certaminis 146.

Sulcare genas ungulâ 22.

Supercilium contractum rugis 142. cri-

spatum rugâ 37.

Supereminetior 146. Superexcellens

153.

Suspectio, *reverentia* 101. 163.

Syrma nexile 10. nebulosum 13.

Systemata II. 9. & 10.

T.

Tactus ludibundus 13. locuples 7. lau-

datorius 19.

Tam, *omissam per ellipsin* 28. Vide ibi

Not.

Z 2

Tan-

GLOSSARIUM FULGENTIANUM.

Tanta poma , *tot* I. 23.
 Tantum celerior , *intantum* I. 23.
 Tempestas urbana 5. tempestatum flamentum 8.
 Terebramina furfuracea II. 19.
 Thesis II. 9.
 Tibicino III. 9.
 Ticillamentā gulosa II. 18.
 Tollutigradarius 142.
 Tonus doriūs &c. I. 1. 9.
 Torrens ingennium 143.
 Toxica felle malitiæ II. 1.
 Toxicum livoris II. 1.
 Tragica pietas 16.
 Tralucētes guttæ I. 15.
 Transmigratus inferis III. 10.
 Tribuli pectoris 166.
 Tricerberus I. 5. 27. 156.
 Trifarius 147.
 Triptolemicus dens , *aratum* 10.
 Trutina æquilanx 165.

V.

Vacare , *inutile esse* 147. pro *concedi* ,
licitum esse 2.
 Vaccina mollities 9.
 Vacuæ sedes aurium 143. vacua umbra
 157.
 Vadatus amoris illecebra 19. amore 22.
 Vagabunda cursilitas II. 3.
 Vagina puerilis , *vagitus* 151.
 Vanescere , pro *evanescere* 12. II. 6.
 Vapor libidinis II. 1. vaporare 13.
 Varroniana ingenia 15.
 Vectura anhelans III. 6. cordis 142.
 Velle alicui nomen II. 10.
 Vel , pro *&* II. 19.
 Venalis lingua 157.

Vindicare integritatem , defendere II.
 14.
 Venire , pro *evenire* III. 6. venire *sine*
lege I. 7.
 Ventilare epigrammate 2.
 Ventosa delusio 156. jactatio 158. vox
 153. dominium III. 6.
 Ventositas II. 17.
 Verbalia horrea 18. undæ 23.
 Verborum ros 19. canistra II.
 Verbosa virago 14. verbosæ fabulæ *ibid.*
 Verecundia famæ 158.
 Vernacula torporis 156.
 Vernulitas comædica 3. avium II. ri-
 mabunda 25.
 Vertigo fusi II. 1.
 Vespertinus advenerat , *vesperi* III. 6.
 Vestire culpas I. 1.
 VERNOSA anus II. 5.
 VERNOSTAS III. 4.
 Videre somnia I. 13.
 Viduus sulcis ager 0.
 Vitalis circus , *Zodiachs* 5.
 Virecta collium II. Tempe 12.
 Virginalis Heliconiadum curia 15.
 Virginalē figmentum 20.
 Visibilitas 150.
 Vivaciter intueri 147. pertractare 22.
 Vivacissimi tractatus *ibid.*
 Ultronietas , *arbitrii libertas* I II. 6.
 Umbraculum arboreum 10.
 Universaliter 148.
 Voluntariæ I. 27.
 Urbicarius II. 17.

Z.

Zelus amoris I. 5. Zelo succensa I II. 5.
 Zelari Scyllam II. 12.

F I N I S.

0 954230-10

